

វិវរណៈ ១៨៖ សំឡេងយំខ្លាំងឆ្នាំ ២០១៨-២០៣០

«នាងបានដួលហើយ បាបីឡានដី
អស្ចារ្យ!» ។ »

ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញពីចំណោម
នាង...

សំយូរអែលផ្តល់អំណោយ

**សូមពាន្យល់
ដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ
ដល់ខ្ញុំ**

ភស្តុតាងទំនាយថា ព្រះមាន

វិវរណៈចុងក្រោយ

សម្រាប់អ្នករើសតាំង

នៅក្នុងការងារនេះ:

គម្រោងរបស់គាត់ -

ការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់។

កំណែ: ០១-១២-២០២៤

(70-សរទរដូរ-5995)

« ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងរបស់បុរសម្នាក់នៅកណ្តាលនៃ Ulai;
គាត់បានស្រែកឡើងថា: « កាព្រីយ៉ែលអើយ ចូរពន្យល់គាត់
អំពីការនិមិត្ត » ដានីយ៉ែល ៨:១៦។

កំណត់ចំណាំពន្យល់អំពីគម្រប

ពីលើទៅក្រោម : សារពីទេវតាទាំងបីនៃ វិវរណៈ ១៤។
ទាំងនេះគឺជាសេចក្តីពិតចំនួនបីពីសៀវភៅរបស់ដានីយ៉ែលដែលបានបង្ហាញដល់
ពួកបរិសុទ្ធបន្ទាប់ពីការសាកល្បងនៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843
ហើយបន្ទាប់ពីនោះនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ដោយព្រងើយកន្តើយនឹងកូនាទីនៃថ្ងៃសប្បុរស នោះពួក Adventists
សម័យដើមមិនអាចយល់ពីអត្ថន័យពិតនៃសារទាំងនេះបានទេ។ Adventists
ដែលកំពុងរង់ចាំការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានភ្ជាប់បទពិសោធន៍របស់ពួក
គេទៅនឹង " ការយំពាក់កណ្តាលអប្រាស្រ័យ " ឬ " ពាក់កណ្តាលយប់ "
ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចនៃ " ស្ត្រីព្រហ្មចារិដប " ពី Matt.25: 1
ដល់ 13 ដែលជាកន្លែងដែលការប្រកាសនៃ " ការត្រឡប់មកវិញ " ។
របស់គូនកំលោះ" ត្រូវបានលើកឡើង។

- 1- ប្រធានបទនៃការជំនុំជំរះ: បានបង្កើតឡើងនៅក្នុង Dan.8:13-14
និងប្រធានបទនៃសាររបស់ ទេវតា ទីមួយ នៅក្នុង Rev.14:7: “
ចូរកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់
ហើយលើកគម្ពីរសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គសម្រាប់ម៉ោងជំនុំជំរះរបស់ព្រះអង្គ
ដូចបានមកដល់ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះអង្គដែលបានប្រព្រឹត្ត។ ផែនដី ផ្ទៃមេឃ
និងប្រភពទឹក! » ការវិលត្រឡប់ទៅកាន់ថ្ងៃសៅរ៍

ដែលជាថ្ងៃទីប្រាំពីរពិតនៃលំដាប់ដំទេវភាព
 ថ្ងៃឈប់សម្រាករបស់ជនជាតិយូដា និងថ្ងៃសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍
 គឺត្រូវបានតម្រូវដោយព្រះនៅក្នុងបទបញ្ញត្តិទីបួននៃដប់បញ្ញត្តិរបស់គាត់
 ។

2- **ការបរិហាររបស់ papal Rome " ស្នែងភូច " និង " ស្តេចផ្សេងគ្នា "**
 នៃដានីយ៉ែល 7:8-24 និង 8:10-23 ដល់ 25 ដែលបានទទួលឈ្មោះ " *Babylon the great* " នៅក្នុងសារនៃ *ទេវតា ទីពីរ* របស់ Apo ។ ១៤:៨៖ « *បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យត្រូវរលំ នាងបានដួលហើយ!* ": ជាចម្បង ដោយសារតែថ្ងៃអាទិត្យ
 អតីត "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ" បានទទួលមរតកពីអធិរាជ Constantine I ដែល
 បានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ ប៉ុន្តែពាក្យថា " *វាបានធ្លាក់ចុះ* " "
 គឺត្រឹមត្រូវដោយការបើកសម្តែងនៃធម្មជាតិដែលត្រូវបណ្តាសាដោយព្រះ
 ដូចដែលគាត់ បានណែនាំដល់អ្នកបម្រើ Adventist របស់គាត់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ
 1843 ក្នុងឆ្នាំ 1844
 ដោយបានស្តារឡើងវិញនូវការអនុវត្តនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលបានបោះបង់ចោល។ " *នាងបានដួល*" មានន័យថា "នាងត្រូវបានគេយកហើយចាញ់"
 ។ ដូច្នេះ
 ព្រះនៃសេចក្តីពិតប្រកាសអំពីជ័យជំនះរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងជំរុំនៃការកុហកសាសនា។

3- **ប្រធានបទនៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ** ដែល " *ភ្លើងនៃការស្លាប់ទីពីរ* " វាយប្រហារពួកឧទ្ធាមគ្រីស្ទាន។ នេះគឺជារូបភាពដែលបង្ហាញនៅក្នុង Dan.7:9-10 ប្រធានបទត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង Rev.20:10-15 ហើយវាជាប្រធានបទនៃ សាររបស់ *ទេវតា ទីបី* នៅក្នុង Rev.14:9-10: " *ហើយ មួយទៀត ទេវតាទីបីមកតាមពួកគេ ដោយបន្លឺសំឡេងខ្លាំងៗថា: បើអ្នកណាថ្វាយបង្គំសត្វគិរិច្ឆាន និងរូបរបស់វា ហើយទទួល សញ្ញា នៅលើមាស ឬនៅលើដៃ អ្នកនោះនឹងផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរនៃកំហឹងរបស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដោយគ្មានល្បាយទៅក្នុងពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ ហើយ ទ្រង់នឹងត្រូវរងទុក្ខដោយភ្លើង និងស្ពាន់ នៅចំពោះពួកទេវតាបរិសុទ្ធ និងចំពោះកូនចៀម* "៖
 ថ្ងៃអាទិត្យនេះត្រូវបានកំណត់ថាជា " *សញ្ញានៃសត្វ*"។

សូមកត់ចំណាំការឆ្លើយឆ្លងដូចគ្នាបេះបិទនៃលេខនៃខគម្ពីរដែលមានគោលដៅនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ៧: ៩-១០ និង វិវរណៈ ១៤: ៩-១០ ។

ទេវតា ទីបួន : គាត់លេចឡើងតែនៅក្នុង Apo.18 ដែលជាកន្លែងដែលគាត់រូបភាពការប្រកាសចុងក្រោយនៃសារ Adventist បីមុនដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីពន្លឺដំទេវភាពទាំងអស់ដែលបានមកបំភ្លឺពួកគេចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 និងរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកនោះគឺរហូតដល់ និទាយរដូវឆ្នាំ 2030 នេះគឺជាតួនាទីដែលការងារនេះត្រូវតែលេង។

ពន្លឺដែលបានមកបំភ្លឺវាបង្ហាញពីកំហុសជាបន្តបន្ទាប់: នៃសាសនាកាតូលិក, ចាប់តាំងពី 538; នៃសាសនាប្រូតេស្តង់, ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843; និងស្ថាប័ន Adventist ផ្លូវការចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994។ ការធ្លាក់ខាងវិញ្ញាណទាំងអស់នេះមានមូលហេតុនៅក្នុងពេលវេលារបស់ពួកគេ:

ការបដិសេធនៃពន្លឺដែលស្ទើរឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ “ នៅពេលនៃការបញ្ចប់ ” ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង Dan.11:40 ព្រះវិញ្ញាណកាតូលិកបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងបណ្តាសារបស់ខ្លួន ក្រុមសាសនាទាំងអស់ គ្រិស្តបរិស័ទ ឬអត់ ដែលទទួលស្គាល់ក្រសួង និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន។ នេះក្រោមការគាំទ្រនៃអ្វីដែលគេហៅថាសម្ព័ន្ធភាព "ecumenical" ដែលបន្ទាប់ពីប្រូតេស្តង់ សាសនា Adventism ផ្លូវការបានចូលរួម ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥។

កូរិនថូសទី២ ៤:៣-៤

« ...ប្រសិនបើដំណឹងល្អរបស់យើងនៅតែបិទបាំង នោះវាត្រូវបានបិទបាំងចំពោះអស់អ្នកដែលកំពុងវិនាស។ ដ្បិតអស់អ្នកដែលមិនជឿ ដែលប្រាជ្ញារបស់ព្រះនៅសម័យនេះបានធ្វើឱ្យងងឹតភ្នែក ដើម្បីកុំឱ្យគេឃើញភាពរុងរឿងនៃដំណឹងល្អនៃសិរិល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលជារូបព្រះ។ »

«ហើយប្រសិនបើពាក្យទំនាយនៅតែយល់ខុស វានឹងនៅតែដូច្នោះ សម្រាប់អ្នកដែលត្រូវបាត់បង់»។

ដូចគ្នានេះផងដែរ

នៅក្នុងសេចក្តីសង្ខេបនៃវិវរណៈដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងឯកសារនេះ ដឹងថា ដើម្បី « រាប់ជាសុចរិតភាពបរិសុទ្ធ », ចាប់តាំងពីនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 1843 ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយក្រឹត្យរបស់អ្នកបង្កើត និងអ្នកបង្កើតច្បាប់នៃព្រះនៃដានីយ៉ែល 8:14 នេះបើយោងតាម " ដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច " របស់គាត់។

នៅទូទាំងផែនដី បុរស និងស្ត្រីគ្រប់រូប

ត្រូវតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដោយការជ្រមុជទាំងស្រុង ដើម្បីទទួលបានព្រះគុណដ៏ទេវភាព

ត្រូវតែគោរពតាមថ្ងៃសៅរ៍ ដែលជាថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃសប្តិហៃ ទីប្រាំពីរ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានញែកជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងលោកុប្បត្តិទី 2 និងទី 4 នៃ បញ្ញត្តិទាំង 10 របស់ទ្រង់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងនិក្ខមនំ 20; នេះដើម្បីរក្សាព្រះគុណទ្រង់

ត្រូវតែ គោរពច្បាប់ សីលធម៌ដ៏ទេវភាព និងច្បាប់របបអាហារដែលមានចែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:29 និងលេវីវិន័យ 11 (ភាពបរិសុទ្ធនៃរូបកាយ)

ហើយ មិនត្រូវ « មើលងាយពាក្យទំនាយរបស់ទ្រង់ » ដើម្បីកុំឱ្យ « ពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ » (1 Thess.5:20) ។

អ្នកណាដែលមិនបានបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ ត្រូវបាន ព្រះដាក់ទោសឱ្យរងនូវ « ការស្លាប់ជាលើកទីពីរ » ដែលបានពិពណ៌នា នៅក្នុង វិវរណៈ 20 ។ សាំយូអែល

**ពន្យល់ - ខ្ញុំ ដានីយ៉ែល និង ប្រកាស
Pagination នៃប្រធានបទដែលគ្របដណ្តប់**

ផ្នែកទី ១៖ កំណត់ចំណាំត្រៀម

ប្រើការស្វែងរកដោយស្វ័យប្រវត្តិនៃលេខទំព័រនៃកម្មវិធីដែលបានប្រើ

ទំព័រ ចំណងជើង

- ០៧ បទបង្ហាញ
- 12 ព្រះ និងការបង្កើតរបស់ទ្រង់
- 13 មូលដ្ឋានគ្រឹះព្រះគម្ពីរនៃសេចក្តីពិត
- 16 កំណត់សម្គាល់ជាមូលដ្ឋាន ៖ ថ្ងៃទី ៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ៣២១ ជាថ្ងៃដែលត្រូវបណ្តាសានៃអំពើបាប
- ២៦ ទីបន្ទាល់របស់ព្រះដែលបានប្រទានមកលើផែនដី
- 28 ចំណាំ : កុំប្រឡំទុក្ខបុគ្គលជាមួយនឹងការដាក់ទណ្ឌកម្ម
- 29 លោកុប្បត្តិ៖ សេចក្តីសង្ខេបទំនាយដ៏សំខាន់មួយ។
- 30 ជំនឿ និងការមិនជឿ
- 33 អាហារសម្រាប់អាកាសធាតុសមស្រប
- ៣៧ ប្រវត្តិនៃសេចក្តីជំនឿពិត

- 39 កំណត់ចំណាំត្រៀមសម្រាប់សៀវភៅដានីយ៉ែល
- ៤១ វាទាំងអស់ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងដានីយ៉ែល - សៀវភៅដានីយ៉ែល**
- ៤២ ដានីយ៉ែល ១ - ការមកដល់របស់ដានីយ៉ែលនៅបាប៊ីឡូន
- 45 ដានីយ៉ែល ២ - រូបសំណាកនៃនិមិត្តរូបស្តេចនេប៊ូក្លេសា
- 56 ដានីយ៉ែល 3 - ដៃគូបីនាក់នៅក្នុង ឡ
- ៦២ ដានីយ៉ែល ៤ - ស្តេចបានបន្ទាបខ្លួន ហើយប្រែចិត្ត
- 69 ដានីយ៉ែល 5 - ការវិនិច្ឆ័យរបស់ស្តេចបេលសាសារ
- 74 ដានីយ៉ែល 6 - ដានីយ៉ែលនៅក្នុង រូងសត្វភោ
- 79 ដានីយ៉ែល 7 - នេះ។ សត្វបួនក្បាល និង ផ្លែដុះសម្តេចប៉ាប តូច
- 90 ដានីយ៉ែល 8 - អត្តសញ្ញាណរបស់ Papal បានបញ្ជាក់ - គ្រឹះស្ថានទេវភាពនៃ Dan.8: 14 ។
- ១០៣ ដានីយ៉ែល ៩ - ការប្រកាសអំពីពេលវេលានៃការបម្រើនៅលើផែនដីរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
- 121 ដានីយ៉ែល ១០ - ការប្រកាសអំពី គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ - ការមើលឃើញនៃ គ្រោះមហន្តរាយ
- 127 ដានីយ៉ែល 11 - សង្គ្រាមប្រាំពីរនៃប្រទេសស៊ីរី។
- ១៤៦ ដានីយ៉ែល ១២ - បេសកកម្មសកលរបស់ Adventist បានបង្ហាញ និងចុះកាលបរិច្ឆេទ។
- 155 ការណែនាំអំពីនិមិត្តសញ្ញាទំនាយ
- 158 ដំណើរផ្សេងទៀត
- 163 ការមើលដំបូងនៅ Apocalypse
- 167 និមិត្តសញ្ញានៃទីក្រុងរ៉ូមក្នុងទំនាយ
- 173 ពន្លឺថ្ងៃសប្បិទ
- ១៧៦ គ្រឹះស្ថានរបស់ព្រះនៃដានីយ៉ែល ៨:១៤
- 179 ការរៀបចំសម្រាប់ Apocalypse
- 183 អធិប្បាយសង្ខេប
- 188 **ផ្នែកទីពីរ៖ ការសិក្សាលម្អិតនៃ Apocalypse**
- ១៨៨ **វិវរណៈ 1 :** Prologue-The Return of Christ-The Adventist Theme
- ១៩៩ **វិវរណៈ 2 :** សន្និបាតរបស់ព្រះគ្រីស្ទពីការចាប់ផ្តើមដល់ឆ្នាំ 1843
- 199 សម័យកាល ទី 1 : *អេភេសូរ* - សម័យ ទី 2 : *Smyrna* - សម័យ ទី 3 : *Pergamon* - យុគសម័យ ទី ៤ : *ផីការ៉ា*
- 216 **វិវរណៈ 3 :** សន្និបាតរបស់ព្រះគ្រីស្ទកាំងពីឆ្នាំ 1843 - ជំនឿរបស់ពួកសាវកគ្រីស្ទានបានស្តារឡើងវិញ
- 216 ដំណាក់កាល ទី 5 : *Sardis* - ដំណាក់កាល ទី 6 : *Philadelphia* -
- 223 ជោគវាសនានៃដំណើរផ្សេងទៀតត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងចក្ខុវិស័យដំបូងរបស់ Ellen G. White
- សករាជ ២២៥ ៧ : ឡៅឌីសេ
- 229 **វិវរណៈ 4 :** ការវិនិច្ឆ័យពីស្ថានសួគ៌
- 232 កំណត់សម្គាល់ ៖ ទេវកថាទំនាយ

- 239 **វិវរណៈ 5 :** កូនមនុស្ស
- 244 **វិវរណៈ 6 :** តួសម្តែង ការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាព
និងទីសំគាល់នៃសម័យគ្រីស្ទសករាជ - ត្រាទាំង 6 ដំបូង
- 251 **វិវរណៈទី 7 ៖** ទីប្រាំពីរថ្ងៃ Adventism ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយ “ ត្រានៃព្រះ ” ៖
ថ្ងៃសប្បិទ និងសម្ងាត់ “ ត្រាទីប្រាំពីរ ” ។
- ២៥៩ **វិវរណៈ ៨ ៖** « ត្រៃ » បួនដំបូង
- ២៦៨ **វិវរណៈ ៩ ៖** « ត្រៃ » ទី៥ និងទី៦
- 268 “ ត្រៃ ” ទី៥
- ២៧៦ “ ត្រៃ ” ទី៦
- 286 **វិវរណៈ 10 ៖** « សៀវភៅបើកចំហតូច »
- 291 ចុងបញ្ចប់នៃផ្នែកទីមួយនៃវិវរណៈ
ផ្នែកទីពីរ៖ ប្រធានបទត្រូវបានបង្កើតឡើង
- 292 **វិវរណៈ 11 :** រជ្ជកាល papal - ជាតិមិនជឿសាសនា . " ត្រៃ " ទី 7
- 305 **វិវរណៈ 12 :** ផែនការកណ្តាលដ៏អស្ចារ្យ
- 313 **វិវរណៈ 13 :** បងប្អូនក្លែងក្លាយនៃសាសនាគ្រីស្ទ
- 322 **វិវរណៈ 14 :** ពេលវេលានៃការចូលមកដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ
- 333 **វិវរណៈ 15 :** ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកល្បង
- 336 **វិវរណៈ 16 :** គ្រោះកាចប្រាំពីរចុងក្រោយនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ
- 345 **វិវរណៈ 17 :** ស្រីពេស្យាមិនត្រូវបានលាក់បាំង និងកំណត់អត្តសញ្ញាណ
- 356 **វិវរណៈ 18 :** ស្រីពេស្យាត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរបស់នាង
- ៣៦៨ **វិវរណៈ ១៩ ៖** សមរក្ខមិអើម៉ាគេដូន របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
- 375 **វិវរណៈ 20 :** ពាន់ឆ្នាំនៃសហវត្សទី 7 និងការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ
- 381 **វិវរណៈ 21 :** ក្រុង យេរូសាឡឹមថ្មី ដែលបានលើកតម្កើង ជានិមិត្តរូប
- 392 **វិវរណៈ 22 :** ថ្ងៃគ្មានទីបញ្ចប់នៃភាពអស់កល្ប
- 40 5 **សំបុត្រសម្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណផ្តល់ជីវិត**
- 408 **ពេលវេលានៅលើផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ**
- 410 **ភាពបរិសុទ្ធ និងការរាប់ជាបរិសុទ្ធ**
- 424 **ការបំបែកលោកុប្បត្តិ - ពីលោកុប្បត្តិ 1 ដល់ 22 -**
- 525 ការសម្រេចនៃការសន្យាដែលបានធ្វើចំពោះអីប្រាហាំ លោកុប្បត្តិ ២៣
ដល់...
- 528 និក្ខមនំ និង ម៉ូសេដ៏ស្មោះត្រង់ - ពីព្រះគម្ពីរជាទូទៅ -
ម៉ោងនៃជម្រើសចុងក្រោយ - វត្តមានថ្ងៃទីប្រាំពីរ៖ ការបំបែកឈ្មោះ ប្រវត្តិ -
ការវិនិច្ឆ័យសំខាន់ៗរបស់ព្រះ - ទេវភាពពី A ដល់ Z -
ការបង្ហាញទ្រង់ទ្រាយនៃអត្ថបទព្រះគម្ពីរ -
ព្រះវិញ្ញាណស្តារឡើងវិញនូវសេចក្តីពិត។
- ៥៤៧ ការលះបង់ចុងក្រោយ**
- 548 **ការហៅចុងក្រោយ**

ចំណាំ៖

ការបកប្រែជាភាសាបរទេសត្រូវបានអនុវត្តដោយប្រើកម្មវិធីបកប្រែដោយស្វ័យប្រវត្តិ

អ្នកនិពន្ធគឺទទួលខុសត្រូវចំពោះតែអត្ថបទជាភាសាបារាំងដែលជាភាសានៃកំណែដើមនៃឯកសារប៉ុណ្ណោះ។

សូមពន្យល់ ដានីយ៉ែល និងវិវរណៈដល់ខ្ញុំ

បទបង្ហាញ

ខ្ញុំបានកើត និងរស់នៅក្នុងប្រទេសដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្លាំងនេះ ចាប់តាំងពីព្រះដាក់ឈ្មោះរាជធានីរបស់វាជានិមិត្តរូបថា “ សូដុម និងអេហ្ស៊ីប ” នៅក្នុងវិវរណៈ ១១:៨។ គំរូនៃសង្គមរបស់ខ្លួន, សាធារណរដ្ឋ, ច្រណែន, ត្រូវបានយកតម្រាប់តាម, រីករាលដាលនិងអនុម័តដោយមនុស្សជាច្រើននៅទូទាំងពិភពលោក; ប្រទេសនេះ គឺប្រទេសបារាំង ជាប្រទេសដែលមានរាជាធិបតេយ្យនិងបដិវត្តន៍ត្រួតត្រា អ្នក ពិសោធន៍នៃសាធារណរដ្ឋចំនួនប្រាំជាមួយនឹងរបបសារពើពន្ធដែលបាន ថ្កោលទោសដោយព្រះ។ ដោយមានមោទនភាព វាប្រកាស និងបង្ហាញតារាងសិទ្ធិមនុស្ស ប្រឆាំងនឹងតារាងនៃកាតព្វកិច្ចរបស់មនុស្សដែលសរសេរជាទម្រង់ “បញ្ញត្តិដប់ប្រការ” ដោយអ្នកបង្កើតព្រះផ្ទាល់។ ចាប់តាំងពីដើមកំណើត និងរបបរាជានិយមដំបូងរបស់វា វាបានកាន់កាប់ការការពារសត្រូវរបស់ខ្លួន សាសនារៀបរយកាតូលិក ដែលការបង្រៀនមិនដែលឈប់ហៅថា “អាក្រក់” នូវអ្វីដែលព្រះហៅថា “ល្អ” និងហៅថា “ល្អ” អ្វីដែលគេហៅថា “អាក្រក់” ។ ”។ ការបន្តការដួលរលំដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន បដិវត្តន៍របស់វាបាននាំឱ្យវាទទួលយកលទ្ធិសាសនា។ ដូច្នេះក្នុងនាមជាសត្រូវមួយ សក្តានុពលនៃផែនដី ប្រទេសបារាំងបានចូលរួមក្នុងការប្រឈមមុខនឹងការប្រឆាំងនឹងវាចំពោះព្រះដ៏ មានអំណាចទាំងអស់ ដែលជាសក្តានុពលនៃជាតិដែកពិតប្រាកដ។ លទ្ធផលត្រូវបានទស្សន៍ទាយ និងព្យាករណ៍ដោយគាត់។ នាងនឹងជួបប្រទះនឹង ជោគវាសនារបស់ *ក្រុងសូដុម* ដែលមានកំហុសដូចគ្នានៅចំពោះមុខនាង។ ប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោកក្នុងរយៈពេល 1,700 ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ត្រូវបានបង្រួបបង្រួមដោយឥទ្ធិពលអាក្រក់របស់វា ជាពិសេសការគាំទ្ររបស់វាចំពោះសិទ្ធិអំណាចនៃរបបសម្តេចបារាំងរៀបរយកាតូលិក ពីស្តេចទីមួយរបស់ខ្លួនគឺ ក្លូវីសទី 1 ដែល ជាស្តេចទីមួយនៃប្រុងស័។ គាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីក្រុង Reims នៅថ្ងៃទី 25 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 498។ កាលបរិច្ឆេទនេះជាសញ្ញានៃការប្រារព្ធពិធីបុណ្យណូអែលដែលភ្ជាប់ដោយទីក្រុងរៀម ដោយអយុត្តិធម៌ និងដោយកំហឹង ទៅនឹងថ្ងៃកំណើតក្លែងក្លាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះដែលចាប់កំណើត ជាអ្នកបង្កើតពិភពលោក និង អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលរស់នៅឬមាន; ដែលអះអាង យ៉ាងត្រឹមត្រូវនូវងារជា « ព្រះនៃសេចក្តីពិត » ដោយព្រោះគាត់ស្អប់ « ការកុហក ដែលមានអារក្សជាបិតា » ដូចព្រះយេស៊ូវបានប្រកាស។ តើអ្នកចង់បានភស្តុតាងដែលមិនអាចប្រកែកបានថាគ្មានសម្តេចបារាំង រៀបរយណាម្នាក់ស្របច្បាប់ក្នុងការអះអាងថាជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ? នេះគឺច្បាស់លាស់ និងជាព្រះគម្ពីរ ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសនៅក្នុង Matt.23:9 “

ហើយកុំហៅអ្នកណាថាឪពុករបស់អ្នកនៅលើផែនដី។ ដ្បិតមានម្នាក់ជាបិតារបស់អ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។»

តើសម្តេចប៉ាបមានឈ្មោះអ្វីនៅលើផែនដី?

មនុស្សគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញវា " **ឪពុក ដ៍បរិសុទ្ធ** " ឬសូម្បីតែ " **ឪពុក ដ៍បរិសុទ្ធ** " ។ បូជាចារ្យកាតូលិកត្រូវបានគេហៅថា " **ឪពុក** " ផងដែរ។ អាកប្បកិរិយាបះបោរនេះធ្វើឲ្យសង្ឃជាច្រើនដាក់ខ្លួនឯងជាអន្តរការីមិនអាចខ្វះបានរវាងព្រះនិងមនុស្សមានបាប ខណៈដែលព្រះគម្ពីរជ្រៀនឲ្យគាត់ចូលទៅកាន់ព្រះដោយឥតគិតថ្លៃស្របច្បាប់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ តាមរបៀបនេះ ជំនឿកាតូលិកធ្វើឱ្យមនុស្សជាតិមានរូបរាងឡើង ដែលមិនអាចខ្វះបាន និងចាំបាច់។ ការបង្វែរនេះចេញពីការអង្វរដោយផ្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានបរិហារដោយព្រះនៅក្នុងទំនាយមួយនៅក្នុង Dan.8:11-12 ។ សំណួរ-ចម្លើយ ៖ តើអ្នកណាអាចជឿថាព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏មានអំណាចអាចយកធ្វើជាមនុស្សអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ជាមួយនឹង " **ភាពក្រអឺតក្រទម** " ដែលត្រូវបានបរិហារក្នុង Dan.7:8 និង 8:25? ការឆ្លើយតបតាមព្រះគម្ពីរចំពោះការបំផុសគំនិតរបស់មនុស្សគឺនៅក្នុងខនេះពី Jer.17: 5: " **YaHWéH មានបន្ទូលថា: បណ្តាសា គឺជាមនុស្សដែលទុកចិត្តលើមនុស្ស អ្នក ដែលយកសាច់ឈាមសម្រាប់ការគាំទ្ររបស់គាត់ ហើយ អ្នកណាដែលដាក់ចេញពីចិត្តរបស់ YaHWéH!** »

ដោយសារតែវាជាប្រទេសបារាំងដែលបានផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំងនូវប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនានៃផ្នែកដ៏ធំមួយនៃសម័យគ្រីស្ទាន ព្រះបានប្រទានឱ្យជនជាតិបារាំងម្នាក់នូវរបស់សកកម្មនៃការបង្ហាញពីតួនាទីដែលត្រូវបណ្តាសារបស់គាត់។ នេះដោយការបំភ្លឺអត្តន័យលាក់កំបាំងនៃវិវរណៈទំនាយរបស់គាត់ដែលបានអ៊ុនគ្រីបនៅក្នុងក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ាងតឹងរឹង។

ក្នុងឆ្នាំ 1975 ខ្ញុំបានទទួលការប្រកាសអំពីរបស់សកកម្មព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំតាមរយៈការនិមិត្តមួយ ដែលជាអត្តន័យពិតដែលខ្ញុំបានយល់តែក្នុងឆ្នាំ 1980 បន្ទាប់ពីការជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំ។

បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងសាសនាគ្រីស្ទសាសនាថ្ងៃទីប្រាំពីរ ខ្ញុំបានដឹងតាំងពីឆ្នាំ 2018 មកថា ខ្ញុំត្រូវបានគេដាក់ឱ្យនៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយសម្រាប់ឱកាសនៃពិធីបុណ្យអុំទូក (7 ដង 7 ឆ្នាំ) ដែលនឹងបញ្ចប់នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញដោយសិរីរុងរឿង។ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានប្បទានភាព ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ការទទួលស្គាល់អត្ថិភាពនៃព្រះ ឬព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បជានិច្ចនោះទេ ។

ខ្ញុំចាំនៅទីនេះ មុននឹងត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សទ្រង់នូវពាក្យនៃខគម្ពីរទាំងនេះ ពីម៉ាថាយ ២៨:១៨ ដល់ ២០: « **ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកជិត ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា: អំណាចទាំងអស់ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌ ហើយ នៅលើផែនដី។ ដូច្នេះ ចូរ**

ទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេ ក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយ បង្រៀនគេឱ្យ កាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលយើងបានបង្ហាត់បង្រៀនអ្នករាល់គ្នា ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទិវាបញ្ចប់នៃពិភពលោក ។»

ព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់បានបំផុសគំនិតដល់សាវ័កពេក្រុសជាមួយនឹងការ ប្រកាសជាផ្លូវការ និងដ៏ឧទ្ធារិកផ្សេងទៀតនៃកិច្ចការ 4:12 ថា ៖ « គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះណាផ្សេងឡើយ ពីព្រោះគ្មានឈ្មោះណាផ្សេងទៀតនៅក្រោម មេឃដែលបានប្រទានមកក្នុងចំណោមមនុស្សឡើយ ដែលយើងត្រូវតែបាន សង្គ្រោះ»។

អាស្រ័យហេតុនេះ ចូរយល់ សាសនាដែលផ្សះផ្សាយយើងជាមួយនឹងព្រះ មិនមែនផ្អែកលើមរតកសាសនាទេ ដោយសារទំនៀមទម្លាប់របស់មនុស្ស។ សេចក្តីដំនើរលើយញ្ញូបុជាស្តីគ្រិចិត្តជនដែលផ្តល់ដោយព្រះ តាមរយៈការសុគតរបស់មនុស្សរបស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជា វិធីតែមួយគត់

ដើម្បីទទួលបានការផ្សះផ្សារបស់យើងជាមួយនឹងភាពសុចរិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃភា ពបរិសុទ្ធដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ ម្យ៉ាងវិញទៀត អ្នកជានរណា មិនថាអ្នកជាជនជាតិណាក៏ដោយ សាសនាដែលបានទទួលមរតករបស់អ្នក ប្រជាជនរបស់អ្នក ជាតិសាសន៍របស់អ្នក ពណ៌សម្បុរ ឬភាសារបស់អ្នក ឬសូម្បីតែឋានៈរបស់អ្នកក្នុងចំណោមមនុស្សក៏ដោយ ការផ្សះផ្សារបស់អ្នកជាមួយព្រះគឺមានតែតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ដល់ពួកសិស្សរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយឯកសារនេះ។

ពាក្យថា « ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ » កំណត់នូវតួនាទីបីបន្តបន្ទាប់គ្នា ដែលសំដែងដោយព្រះតែមួយនៅក្នុងផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ដែលផ្តល់ជូនដល់មនុស្សមានបាបដែលមានទោស ដែលត្រូវបានផ្តោលទោសចំពោះ " ការស្លាប់ទីពីរ " ។ "ព្រះត្រីឯក" នេះមិនមែនជាការប្រមូលផ្តុំនៃព្រះបីដូចដែលប្រជាជនម៉ូស្លីមជឿនោះទេ ដូច្នេះការបញ្ជាក់អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះសាសនាគ្រិ ស្តសាសនានេះ និងសាសនារបស់វា។ ក្នុងនាម « ព្រះវរបិតា » ព្រះជាអ្នកបង្កើតរបស់យើងសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។ ក្នុងនាមជា « ព្រះរាជបុត្រា » ទ្រង់បានប្រគល់ខ្លួនគាត់នូវរូបកាយសាច់មួយដើម្បីដង្វាយជូនសម្រាប់អំពើបាប នៃអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ជំនួសពួកគេ។ នៅក្នុង " ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ " ព្រះជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទដែលបានរស់ឡើងវិញ យាងមកដើម្បីជួយអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ឱ្យទទួលជោគជ័យក្នុងការប្រែចិត្តរបស់ពួកគេ ដោយទទួលបាន " ការរាប់ជាបរិសុទ្ធដោយគ្មានអ្នកណាម្នាក់នឹងឃើញព្រះអម្ចាស់ " នេះបើយោងតាមអ្វីដែលសាវ័កប៉ូលបង្រៀននៅក្នុង Heb.12 : ១៤; " ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ " គឺត្រូវបាន ញែកដាច់ដោយឡែកពីគ្នា សម្រាប់ និងដោយព្រះ។

វាបញ្ជាក់ពីការទទួលយករបស់គាត់ចំពោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើស
ហើយលេចឡើងនៅក្នុងកិច្ចការនៃសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់
នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ចំពោះព្រះ
និងសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរដែលបានបំផុសគំនិតរបស់គាត់
និងបានបើកសម្តែង។

ការអានឯកសារនេះគឺចាំបាច់ដើម្បីយល់ពី **កម្រិតខ្ពស់នៃបណ្តាសា**
ដែលថ្លឹងថ្លែងលើប្រជាជននៅលើផែនដី **ស្ថាប័នសាសនារបស់ពួកគេ**
និងអ្នកនៃពិភពគ្រិស្តសាសនាលោកខាងលិច **ជាពិសេសដោយសារតែ**
ដើមកំណើតគ្រិស្តានរបស់ពួកគេ ; ពីព្រោះផ្លូវដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើរតាមនោះ
គឺជា ផ្លូវសង្គ្រោះ **តែមួយគត់** និង **ផ្តាច់មុខ** នៃគម្រោងរបស់ព្រះ។ ជាលទ្ធផល
ជំនឿគ្រិស្តាននៅតែជាគោលដៅចម្បងនៃការវាយប្រហារពីអារក្ស និងអារក្ស។
ជាទូទៅ គម្រោងសន្សំដែលរចនាដោយព្រះជាម្ចាស់ក្រើតគឺសាមញ្ញ
និងសមហេតុសមផល។ ប៉ុន្តែសាសនាប្រកាន់យកនូវចរិតដ៏ស្អិតស្អាញមួយ
ដោយសារតែអ្នកដែលបង្រៀនវាគិតតែពីភាពត្រឹមត្រូវនៃទស្សនៈសាសនារបស់ពួ
កគេ ហើយការអនុវត្តអំពើបាបជាញឹកញយចេញពីភាពល្ងង់ខ្លៅ
ការយល់ឃើញនេះលែងស្របតាមតម្រូវការរបស់ព្រះទៀតហើយ។ ជាលទ្ធផល
គាត់បានវាយពួកគេដោយបណ្តាសារបស់គាត់
ដែលពួកគេបកស្រាយដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ
ហើយមិនស្តាប់ការគិះដៀលរបស់ព្រះ។

ការងារនេះមិនមានបំណងទទួលបានរង្វាន់ផ្នែកអក្សរសាស្ត្រទេ។
ចំពោះអ្នកបង្កើតព្រះ
តួនាទីតែមួយគត់របស់គាត់គឺដាក់ឱ្យគាត់ជ្រើសរើសឱ្យសាកល្បងជំនឿដែលនឹង
អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែលឈ្នះដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
។ អ្នកនឹងឃើញពាក្យដដែលៗនៅទីនោះ
ប៉ុន្តែនេះជារចនាប័ទ្មដែលព្រះប្រើដោយព្រះការបង្រៀនដូចគ្នាដែលទ្រង់បង្ហាញ
តាមរយៈរូបភាព និងនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗ។
ពាក្យដដែលៗជាច្រើនទាំងនេះគឺជាភស្តុតាងដ៏ល្អបំផុតនៃភាពត្រឹមត្រូវរបស់ពួក
គេ
និងថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះសារៈសំខាន់ដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យចំពោះការពិតដែលបាន
បង្ហាញដែលពាក់ព័ន្ធ។ រឿងប្រៀបប្រដូចដែលព្រះយេស៊ូវបង្រៀនបញ្ជាក់អំពីការ
សង្កត់ធ្ងន់និងពាក្យដដែលៗនេះ។

អ្នកនឹងឃើញនៅក្នុងការងារនេះ
វិរិណៈដែលផ្តល់ដោយព្រះជាម្ចាស់ក្រើតដ៏អស្ចារ្យ
ដែលបានមកសួរសុខទុក្ខយើងក្រោមឈ្មោះមនុស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃណាសារ៉ែត
ដែលបានមកក្រោមចំណងជើងនៃ "អ្នកចាក់ប្រេងតាំង" ឬ "មេស៊ី"
នេះបើយោងតាមភាសាហេព្រើរ "mashiah" ដែលបានដកស្រង់នៅក្នុង Dan .៩:២៥
ឬ "ព្រះគ្រីស្ទ" មកពីភាសាក្រិច "គ្រីស្ទ" នៃការសរសេរនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី។
នៅក្នុងគាត់
ព្រះជាម្ចាស់បានយាងមកដើម្បីផ្តល់ជីវិតដ៏បរិសុទ្ធតែឱ្យខ្លះរបស់គាត់
ជាការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីធ្វើសុពលភាពពិធីនៃការបូជាសត្វ

ដែលមុនពេលគាត់មក ចាប់តាំងពីអំពើបាបដើមដែលបានប្រព្រឹត្តដោយអេវ៉ា និងអ័ដាម។ ពាក្យ « ចាក់ប្រេងតាំង » កំណត់អ្នកដែលទទួលការចាក់ប្រេងតាំងពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលតំណាងដោយប្រេងដើមអូលីវ។ វិរិណៈតាមទំនាយដែលព្រះ បានប្រទានមកក្នុងព្រះនាមតែមួយគត់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងកិច្ចការ ដង្ហាយធួនរបស់ទ្រង់ដឹកនាំអ្នករើសតាំងរបស់លោកទៅលើមាតិកាដែលនាំទៅកាន់ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

ពីព្រោះការសង្គ្រោះដោយព្រះគុណតែមួយមិនរារាំងអ្នករើសតាំងមិនឱ្យធ្លាក់ចូល ទៅក្នុងអន្ទាក់ដែលគាត់មិនដឹងនោះទេ។ ដូច្នោះ

វាគឺដើម្បីបំពេញការងារនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ដែលនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់យាងមកដើម្បីបង្ហាញពីអត្ថិភាពនៃអន្ទាក់សំខាន់ៗ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបម្រើចុងក្រោយរបស់ទ្រង់នៅគ្រាចុងបំផុត វិភាគ វិនិច្ឆ័យ និងយល់

យ៉ាងច្បាស់ អំពីភាពច្របូកច្របល់។

ស្ថានភាពនៃសាសនាគ្រីស្តិយសកលដែលឈ្នះនៅក្នុងយុគសម័យចុងក្រោយនៃការ សង្គ្រោះនៅលើផែនដីនេះ។

ប៉ុន្តែមុនពេលសាបព្រួស វាត្រូវបានណែនាំឱ្យដកប្រសចេញ។ ដោយសារតែធម្មជាតិនៃអ្នកបង្កើតព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបង្ហាញទ្រង់ទ្រាយដោយការ របង្រៀននៃសាសនា monotheistic ដ៏អស្ចារ្យដែលរីករាលដាលនៅលើផែនដី។

ពួកគេទាំងអស់មានដូចគ្នាថាពួកគេដាក់ព្រះតែមួយដោយកំហិត ហើយដូច្នោះផ្ទៃទីបន្ទាល់ចំពោះការបែកគ្នារបស់ពួកគេ

និងពីទំនាក់ទំនងណាមួយជាមួយទ្រង់។ សេរីភាពជាក់ស្តែងដែលភ្ជាប់ទៅនឹងដំនើររបស់គ្រីស្តបរិស័ទគឺគ្រាន់តែដោយសារ កាលៈទេសៈបច្ចុប្បន្នប៉ុណ្ណោះ

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះអនុញ្ញាតឱ្យពួកវិញ្ញាណកំណាចធ្វើសកម្មភាពដោយសេរី ការមិនអត់ឱននេះចំពោះអ្នកដែលមិនធ្វើតាមពួកគេនឹងលេចឡើងម្តងទៀត។

ប្រសិនបើព្រះទ្រង់ចង់ធ្វើសកម្មភាពតាមកំហិត វានឹងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាត់ ដោយគ្រាន់តែធ្វើឱ្យខ្លួនគាត់មើលឃើញដោយភ្នែករបស់ពួកគេ

ដើម្បីទទួលបានពីសត្វរបស់ទ្រង់ ដែលពួកគេបានធ្វើតាមឆន្ទៈទាំងអស់របស់ទ្រង់។

ប្រសិនបើគាត់មិនប្រព្រឹត្តតាមរបៀបនេះទេ គឺដោយសារតែការជ្រើសរើសមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់គាត់ សម្រាក លើ ជម្រើសសេរីដើម្បីស្រលាញ់គាត់ ឬបដិសេធគាត់។

ការជ្រើសរើសដោយសេរីដែលគាត់ផ្តល់ឱ្យសត្វទាំងអស់របស់គាត់។ ហើយប្រសិនបើមានឧបសគ្គ

វាគ្រាន់តែជាលក្ខណៈធម្មជាតិនៃអ្នករើសតាំងប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានរុញ និងទាក់ទាញ ដោយធម្មជាតិសេរីរឿងៗខ្លួន ដោយព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ ហើយ ឈ្មោះនេះស្រឡាញ់ស័ក្តិសមនឹងវាដែរ ព្រោះវាធ្វើឱ្យ វា sublimates ដោយការផ្តល់ឱ្យ

សត្វរបស់វានូវការសម្តែងដែលធ្វើឱ្យវាមិនអាចប្រកែកបាន ។ នេះដោយការងាយ ជីវិតរបស់ទ្រង់ដើម្បីជូន ក្នុងព្រះអង្គនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់អំពើបាបដែល បានទទួល និងប្រព្រឹត្តដោយអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ តែម្នាក់ឯង នៅពេលនៃភាព

ល្ងង់ខ្លៅ និងភាពទន់ខ្សោយរបស់ពួកគេ។ យកចិត្តទុកដាក់! នៅលើផែនដីនេះ
ពាក្យស្រព្វលាញ់យកតែអារម្មណ៍ និងភាពទន់ខ្សោយរបស់វាប៉ុណ្ណោះ។
របស់ព្រះជាម្ចាស់គឺវិងមាំ និងត្រឹមត្រូវឥតខ្ចោះ។
ដែលធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាទាំងអស់
ព្រោះវាយកទម្រង់នៃគោលការណ៍ដែលអារម្មណ៍ត្រូវបានគ្រប់គ្រងទាំងស្រុង។
ដូច្នេះ
សាសនាពិតដែលព្រះជាម្ចាស់បានអនុម័តគឺអាស្រ័យទៅលើការប្រកាន់ខ្ជាប់ដោយ
សេរីចំពោះបុគ្គលរបស់គាត់ គំនិតរបស់គាត់
និងគោលការណ៍របស់គាត់ដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងច្បាប់។
ជីវិតនៅលើផែនដីទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើរូបរាងកាយ គឺមី សីលធម៌
ផ្លូវចិត្ត និងច្បាប់ខាងវិញ្ញាណរបស់វា។
ដូចគ្នានឹងគំនិតនៃការគេចចេញពីច្បាប់នៃទំនាញផែនដី
ហើយធ្វើឱ្យវាលាយបាត់ទៅ នឹងមិនចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សនោះទេ
វិញ្ញាណរបស់គាត់អាចរីកចម្រើនដោយសុខដុមរមនាក្នុងការគោរព
និងគោរពតាមច្បាប់ដែលបានបង្កើតឡើងដោយអ្នកបង្កើត។
ហើយពាក្យទាំងនេះរបស់សាវ័កប៉ូលពី 1 Cor.10:31 ដូច្នេះគឺសមហេតុផលឥតខ្ចោះ៖
« **មិនថាអ្នកបរិភោគ ឬផឹក ឬធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត**
ធ្វើទាំងអស់ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះ។ ការអនុវត្តការអញ្ជើញដោយឥតគិតថ្លៃនេះ
គឺអាចធ្វើទៅបានដោយការពិតដែលថានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ហើយមានតែព្រះទ្រង់បានបញ្ជូន និងបង្ហាញគំនិតដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ ហើយវា
ជាការសំខាន់ក្នុងការយកគំនិតរបស់គាត់ទៅពិចារណាក្នុងការសម្រេចកិច្ចការ
នៃ « **ការញែកជាបរិសុទ្ធដោយគ្មានការដែល** » យោងទៅតាម Heb.12:14 « **គ្មាន**
នរណាម្នាក់នឹងឃើញព្រះអម្ចាស់ឡើយ » ។
ជួនកាលគំនិតរបស់គាត់មានទម្រង់នៃវេជ្ជបញ្ជា
ប៉ុន្តែវាមិនអាចប្រកែកបានច្រើនជាងអ្វីដែលផ្តល់ដោយវេជ្ជបណ្ឌិតឯកទេស
ដែលមនុស្សនោះប្រញាប់ប្រញាល់គោរពតាម
ដោយគិតដូច្នេះដើម្បីធ្វើសកម្មភាពដើម្បីផលប្រយោជន៍ល្អបំផុតសម្រាប់សុខភាព
ពន្លឺកាយ ឬផ្លូវចិត្ត (ទោះបីជា គាត់ខុស)។ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើត
គឺជាគ្រូពេទ្យតែមួយគត់ និងពិតនៃព្រលឹង
ដែលទ្រង់ដឹងក្នុងព័ត៌មានលម្អិតតូចបំផុតរបស់ពួកគេ។ វាលី
ប៉ុន្តែជាសះស្បើយនៅពេលណាដែលស្ថានភាពអំណោយផល។ ប៉ុន្តែនៅទីបំផុត
ទ្រង់នឹងបំផ្លាញ និងបំផ្លាញចោលនូវជីវិតសេឡេស្ទាល និងផែនដីទាំងអស់
ដែលបង្ហាញថាគ្មានសមត្ថភាពស្រឡាញ់ទ្រង់ ដូច្នេះហើយ ការស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។
ដូច្នេះ ការមិនអត់ឱនខាងសាសនាគឺជាផលផ្លែនៃសាសនា monotheistic
មិនពិត។ វាបង្កើតជាក់ហុស និងអំពើបាបដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ
ព្រោះវាបង្ខូចចិត្តលក្ខណៈរបស់ព្រះ ហើយដោយវាយប្រហារគាត់
វាមិនប្រថុយនឹងការទទួលបានពរជ័យ ព្រះគុណ
និងសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ព្រះប្រើវាដូចជាការវាយដំដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្ម
និងវាយប្រហារមនុស្សជាតិដែលមិនជឿឬមិនស្មោះត្រង់។ ខ្ញុំពឹងផ្អែកលើទីបន្ទាល់

ខាងព្រះគម្ពីរ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ពិតប្រាកដណាស់
 ការសរសេរនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់បង្រៀនយើងថា
 ដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មលើភាពមិនស្មោះត្រង់នៃរាស្ត្រទ្រង់
 ប្រជាជាតិដែលហៅថាអ៊ីស្រាអែល ព្រះបានប្រើប្រជាជន "ភីលីស្ទីន"
 ដែលជាអ្នកជិតខាងជិតស្និទ្ធបំផុតរបស់គាត់។
 នៅសម័យរបស់យើងប្រជាជននេះបន្តសកម្មភាពនេះក្រោមឈ្មោះ "ប៉ាឡេស្ទីន" ។
 ក្រោយមក នៅពេលដែលគាត់ចង់បង្ហាញពីការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់
 និងការប្រយោលទោសចុងក្រោយរបស់គាត់ចំពោះអ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ឈាមនេះ
 គាត់បានអំពាវនាវដល់ការបម្រើរបស់ស្តេចខាងលើ នេបូក្លេសា។ នេះបីដង។
 នៅក្នុងទីបី នៅឆ្នាំ 586 ប្រទេសជាតិត្រូវបានបំផ្លាញ
 ហើយមនុស្សដែលនៅរស់រានមានជីវិតត្រូវបានគេចាប់និរទេសទៅបាប៊ីឡូនក្នុងរ
 យៈពេល "70 ឆ្នាំ" ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Jer.25: 11 ។ ក្រោយមកទៀត
 សម្រាប់ការបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះមេស្សិ
 ប្រជាជាតិត្រូវបានបំផ្លាញម្តងទៀតដោយកងទ័ពរ៉ូម៉ាំងដែលដឹកនាំដោយទីតុស
 ដែលជាអ្នកស្នងមរតករបស់អធិរាជវេស្វ័រសៀន។ ក្នុងកំឡុងគ្រិស្តសករាជ
 ដោយបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអំពើបាបជាផ្លូវការនៅឆ្នាំ 321
 ជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យការមិនអត់ឱនរបស់សម្តេចប៉ាបពីឆ្នាំ
 538 ។
 ហើយជំនឿកាតូលិកលេចធ្លោនេះបានស្វែងរកការឈ្លោះប្រកែកជាមួយប្រជាជន
 មជ្ឈិមបូព៌ាដែលបានក្លាយជាអ្នកកាន់សាសនាឥស្លាមក្នុង សតវត្ស ទី 6 ដូចគ្នា ។
 សាសនាគ្រិស្តដែលមិនស្មោះត្រង់បានរកឃើញថាមានមារសត្រូវដ៏មហិមា។ ព្រោះ
 ការប្រឆាំងខាងសាសនានៃជំទាំងពីរប្រៀបដូចជាបង្កោលប្រឆាំងទាំងស្រុងរហូត
 ដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក។ អ្នកមិនជឿក៏មានអំនួត ហើយស្វែងរកសិរិល្ល
 នៃភាពផ្តាច់មុខ; មិនបានទទួលរាព្រះ គាត់សន្មតថាវាចំពោះខ្លួនគាត់ ហើយ
 មិនទទួលយកការចោទប្រកាន់នោះទេ។ ការពណ៌នាអំពីបុគ្គលនេះ
 ក៏ជាសមូហភាពនៃសមាជិកដែលជាសមាជិកនៃសភាផ្សេងៗគ្នា
 និងជាក្រុមរួមគ្នាក្នុងសាសនាមិនពិតផ្សេងៗគ្នា។ ការប្រយោលទោសការមិនអត់ឱន
 មិនមានន័យថាព្រះមានការអត់ឱនទេ។
 ការមិនអត់ឱនគឺជាការអនុវត្តរបស់មនុស្សដែលត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយជំរុំអា
 រក្សា។ ពាក្យអត់ឱនបង្កប់អត្ថន័យនៃការមិនអត់ឱន ហើយពាក្យនៃសេចក្តីជំនឿ
 ពិតគឺជាការយល់ព្រម ឬមិនពេញចិត្តតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ «បាទ ឬទេ»។
 សម្រាប់ផ្នែករបស់គាត់ ព្រះគាំទ្រអត្ថិភាពនៃអំពើអាក្រក់ដោយមិនអត់ឱនឱ្យវា;
 គាត់គាំទ្រសម្រាប់ពេលវេលានៃសេរីភាពដែលបានគ្រោងទុកនៅក្នុងគម្រោងរប
 ស់គាត់ដើម្បីជ្រើសរើសមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់គាត់។
 ដូច្នេះពាក្យអត់ឱនអនុវត្តចំពោះមនុស្សជាតិប៉ុណ្ណោះ
 ហើយពាក្យនេះបានលេចចេញនៅក្នុងក្រឹត្យរបស់ Nantes នៃ Henri IV នៃថ្ងៃទី 13
 ខែមេសា ឆ្នាំ 1598។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណ អំពើអាក្រក់
 និងអ្នកដែលប្រព្រឹត្តនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល។ ការអត់ឱនបានជំនួសសេរីភាពខាង
 សាសនាដែលព្រះបានប្រទានដល់មនុស្សតាំងពីដើមដំបូងមក។

ម៉ឺនុយនៃការងារនេះត្រូវបានប្រកាស;
និងបង្ហាញពេញទំព័រ។

ភស្តុតាងនឹងត្រូវបានបង្ហាញ

ព្រះ និងការបង្កើតរបស់ទ្រង់

រចនានុក្រមខាងវិញ្ញាណដែលបុរសនៅអឺរ៉ុបឡាទីនបានប្រើលាក់សារ
សំខាន់ៗដែលព្រះបានប្រទានមក។ ដូច្នេះ
វាជាដំបូងនៃការទាំងអស់ជាមួយនឹងពាក្យ Apocalypse ដែលនៅក្នុងទិដ្ឋភាពនេះ
evokes មហន្តរាយដ៏ធំដែលមនុស្សភ័យខ្លាច។ ប៉ុន្តែនៅពីក្រោយពាក្យដ៏គួរឱ្យភ័យ
ខ្លាចនេះ គឺការបកប្រែ «វិរណៈ» ដែលលាតត្រដាងដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទនូវអ្វីដែលមិនអាចខ្វះបានដែលចាំបាច់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់
ពួកគេ។
យោងទៅតាមគោលការណ៍ដែលថាសុភមង្គលខ្លះបណ្តាលឱ្យមានសំណាងអាក្រក់
អ្នកផ្សេងទៀតនៃជំរុំផ្ទុយ
សារដែលផ្ទុយស្រឡះគឺសម្បូរបែបនៅក្នុងការបង្រៀនហើយជាញឹកញាប់ត្រូវបាន
ណែនាំនៅក្នុង "វិរណៈ" ដ៏បរិសុទ្ធដែលបានផ្តល់ឱ្យសាវ័កយ៉ូហាន។

ពាក្យមួយទៀត ពាក្យ «ទេវតា» លាក់មេរៀនសំខាន់ៗ ពាក្យបារាំងនេះមកពីឡាតាំង "angelus" ខ្លួនវាមកពីភាសាក្រិក "aggelos" ដែលមានន័យថា: អ្នកនាំសារ។

ការបកប្រែនេះបង្ហាញដល់យើងនូវតម្លៃដែលព្រះប្រទានដល់សត្វលោក ដែលជាសមភាគីរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានបង្កើតដោយសេរី និងឯករាជ្យ។ ជីវិតត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយព្រះ ឯករាជ្យភាពនេះរក្សាការវិភាគបន្តិចបន្តួច ប៉ុន្តែ ពាក្យ«អ្នកនាំសារ»នេះបង្ហាញឱ្យយើងដឹងថា ព្រះទតឃើញដៃគូសេរីរបស់ទ្រង់ជា សារដ៍មានជីវិត។ ដូច្នេះ:

សត្វនីមួយៗតំណាងឱ្យសារដែលផ្សំឡើងពីបទពិសោធន៍ជីវិតដែលសម្គាល់ដោយជម្រើសផ្ទាល់ខ្លួន និងមុខគំណែងដែលបង្កើតបានជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរហៅថា «ព្រលឹង»។ សត្វនីមួយៗមានលក្ខណៈប្លែកពីគេ ដូចជាព្រលឹងរស់។

ដោយសារតែអ្វីដែលសមភាគីសេឡេស្តាលដំបូងដែលព្រះបានបង្កើតមក អ្នកដែលតាមប្រពៃណីយើងហៅថា «ពួកទេវតា» មិនបានដឹងទេថា អ្នកដែលផ្តល់ជីវិត និងសិទ្ធិរស់រានមានជីវិតអាចយកពួកគេមកវិញបាន។ ពួកគេ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីរស់ជារៀងរហូត ហើយមិនបានដឹងសូម្បីតែអត្តន័យនៃ ពាក្យស្លាប់។ វាគឺជាការបង្ហាញដល់ពួកគេនូវអត្តន័យនៃពាក្យថាសេចក្តីស្លាប់ដែល ថាព្រះបានបង្កើតទំហំផែនដីរបស់យើងដែលប្រភេទមនុស្ស ឬអ្វីជាមន្ទីរដើរតួជា មនុស្សរមែងស្លាប់បន្ទាប់ពីអំពើបាបនៃសួនអេដែន។ សារដែលយើងតំណាងគឺ គាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ លុះត្រាតែ វាអនុលោមតាមខ្នាតគម្រោងរបស់ទ្រង់អំពី សេចក្តីល្អ និងសេចក្តីល្អ ។ ប្រសិនបើសារនេះបំពេញតាមស្តង់ដារនៃអំពើអាក្រក់ និងអាក្រក់ នោះអ្នកដែលកាន់វាជាប្រភេទបះបោរ ដែលវាផ្តោលទោសដល់ការស្លាប់អស់កល្បជានិច្ច ដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញចុងក្រោយ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃព្រលឹងទាំងមូលរបស់គាត់។

មូលដ្ឋានគ្រឹះ ព្រះគម្ពីរនៃសេចក្តីពិត

ព្រះបានទតឃើញថាវាល្អនិងត្រឹមត្រូវក្នុងការបើកបង្ហាញដំបូង ដើម កំណើតនៃប្រព័ន្ធផែនដីរបស់យើងចំពោះលោកម៉ូសេ ដើម្បីឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបបាន

ដឹងអំពីវា។ គាត់ចង្អុលបង្ហាញនៅទីនោះ
 ដែលជាអាទិភាពនៃការបង្រៀនខាងវិញ្ញាណ។ នៅក្នុងសកម្មភាពនេះ
 គាត់បង្ហាញដល់យើង **នូវមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីពិតរបស់គាត់**
 ដែលចាប់ផ្តើមដោយការគ្រប់គ្រងលំដាប់នៃពេលវេលា។ ដ្បិតព្រះទ្រង់ជាព្រះនៃ
 សណ្តាប់ធ្នាប់ និងភាពស្ថិតស្ថេរដ៏ថ្លៃថ្លា។ យើងនឹងរកឃើញ
 ដោយការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងស្តង់ដាររបស់វា ទិដ្ឋភាពនោតលូង
 និងមិនស៊ីសង្វាក់គ្នានៃលំដាប់បច្ចុប្បន្នរបស់យើង
 ដែលបង្កើតឡើងដោយបុរសនៃអំពើបាប។ ព្រោះវាពិតជាអំពើបាប និងជាអំពើ
 បាបដើមស្រាប់ហើយដែលផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗទាំងអស់។

ប៉ុន្តែវាចាំបាច់ណាស់ក្នុងការយល់ដឹងមុនអ្វីៗផ្សេងទៀតថា " ការចាប់ផ្តើម
 " ដែលដកស្រង់ដោយព្រះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
 ហើយពាក្យដំបូងនៃសៀវភៅដែលហៅថា "លោកុប្បត្តិ" គឺ "ប្រភពដើម"
 មិនទាក់ទងនឹង " ការចាប់ផ្តើម " នៃជីវិតទេ ប៉ុន្តែមានតែ
 នៃការបង្កើតរបស់គាត់នៃវិមាត្រលើដីទាំងមូលរបស់យើង
 ដែលរួមបញ្ចូលទាំងផ្កាយនៃ cosmos
 សេឡេស្តាលទាំងអស់ដែលបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទីបួនបន្ទាប់ពីផែនដីខ្លួនឯង។
 ជាមួយនឹងគំនិតនេះនៅក្នុងចិត្ត
 យើងអាចយល់បានថាប្រព័ន្ធផែនដីជាក់លាក់នេះ ដែលយប់
 និងថ្ងៃនឹងកើតឡើងពីគ្នាទៅវិញទៅមក
 ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីក្លាយជាបរិយាកាសដែលព្រះ
 និងអ្នកដែលជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់
 និងជំរុំត្រូវរបស់អារក្សនិងប្រឈមមុខគ្នា។
 ការប្រយុទ្ធគ្នានៃអំពើល្អដ៏ទេវភាពនេះប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់របស់អារក្ស
 ដែលជាមនុស្សមានបាបដំបូងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រជីវិត
 គឺជាហេតុផលរបស់គាត់សម្រាប់ការក្លាយជា
 និងជាមូលដ្ឋាននៃវិវរណៈទាំងមូលនៃគម្រោងការសង្គ្រោះជាសកល
 និងពហុភាគីរបស់គាត់។ ក្នុងអំឡុងពេលការងារនេះ
 អ្នកនឹងរកឃើញអត្ថន័យនៃពាក្យអាថ៌កំបាំងមួយចំនួនដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបាន
 ថ្លែងក្នុងអំឡុងកិច្ចប្រើជ្រាបរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។ ដូច្នេះ
 អ្នកនឹងឃើញពីអត្ថន័យដែលពួកគេបានអនុវត្តនៅក្នុងគម្រោងដ៏អស្ចារ្យដែលបា
 នកំណត់ដោយព្រះដ៏អស្ចារ្យតែមួយ ដែលជាអ្នកបង្កើតគ្រប់ទម្រង់នៃជីវិត
 និងរូបធាតុ។
 នៅទីនេះខ្ញុំបិទរង្វង់ក្រចកដ៏សំខាន់នេះហើយត្រឡប់ទៅប្រធានបទនៃលំដាប់នៃ
 ពេលវេលាដែលបានបង្កើតឡើងដោយអធិបតេយ្យភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនេះ។

មុនអំពើបាប អីដាម និងអេវ៉ាបានរៀបចំជីវិតរបស់ពួកគេជុំវិញការបន្ត
 បន្ទាប់គ្នានៃសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃ។
 ដោយអនុលោមតាមគំរូនៃបទបញ្ញត្តិទីបួននៃដប់ប្រការ (ឬ Decalogue) ដែល
រំលឹក វា ថា ថ្ងៃទីប្រាំពីរគឺជាថ្ងៃបរិសុទ្ធសម្រាប់ការសម្រាកដោយព្រះ

និងដោយមនុស្ស ហើយដោយដឹងថាថ្ងៃនេះអ្វីដែលសកម្មភាពនេះព្យាករណ៍
យើងអាចយល់ពីមូលហេតុដែលព្រះកាន់។ គោរពការអនុវត្តនេះ។

នៅក្នុងគម្រោងរួមរបស់វា
ដែលពន្យល់ពីហេតុផលនៃការបង្កើតផែនដីជាក់លាក់នេះ សប្តាហ៍
ដែលជាឯកតានៃពេលវេលា ព្យាករណ៍ចំនួនប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំ
ក្នុងអំឡុងពេលដែលគម្រោងដ៏អស្ចារ្យនៃការបង្ហាញជាសកល (និងពហុភាគី)
នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងយុត្តិធម៌របស់គាត់នឹងត្រូវបានសម្រេច។
នៅក្នុងកម្មវិធីនេះ ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍
សហស្សវត្សរប្រាំមួយដំបូងនឹងត្រូវបានដាក់នៅក្រោមការបង្ហាញនៃសេចក្តីស្រឡា
ញ់ និងការអត់ធ្មត់របស់គាត់។ ហើយដូចជាថ្ងៃទីប្រាំពីរ
សហស្សវត្សទីប្រាំពីរនឹងត្រូវបានឧទ្ទិសដល់ការបង្កើតភាពសុចរិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់
គាត់។ ខ្ញុំអាចសង្ខេបកម្មវិធីនេះដោយនិយាយថា៖ ប្រាំមួយថ្ងៃ (នៃមួយពាន់ឆ្នាំ =
ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ) ដើម្បីសង្គ្រោះ និងទីប្រាំពីរ (= ពាន់ឆ្នាំ) ដើម្បីវិនិច្ឆ័យ
និងបំផ្លាញពួកខ្មោចនៅលើផែនដី និងសេឡេស្ទាល។
គម្រោងសន្សំនេះនឹងសម្រាកទាំងស្រុងលើការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្តដែលធ្វើឡើ
ងដោយអ្នកបង្កើតព្រះ

ក្នុងទិដ្ឋភាពដ៏ទេវភាពនៅលើផែនដីនៃមនុស្សដែលមានឈ្មោះតាមឆន្ទៈដ៏ទេវភា
ពរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាភាសាក្រិច ឬយោងទៅតាមភាសាហេព្រើរ
ព្រះយេស៊ូវជាព្រះមេស៊ី។

មុនពេល	ធ្វើបាប	តាមលំដាប់ដ៏ទេវភាពដើម
មួយថ្ងៃទាំងមូលត្រូវបានផ្សំឡើងពីផ្នែកស្មើគ្នាជាបន្តបន្ទាប់។		12
ម៉ោងនៃយប់តាមចំនួនគតិត្រូវបានអនុវត្តដោយពន្លឺព្រះអាទិត្យ		12
ម៉ោងហើយវដ្តនេះកើតឡើងម្តងទៀតជារៀងរហូត។		
នៅក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់យើង		
ស្ថានភាពនេះលេចឡើងតែពីថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ	គឺនៅពេលនៃនិទាយរដូវ	
និងសរទរដូវ	equinoxes	។

យើងដឹងថារដូវកាលបច្ចុប្បន្នគឺដោយសារការលំអៀងនៃអ័ក្សផែនដី
ហើយយើងអាចយល់បានថា

ភាពលំអៀងនេះបានលេចឡើងជាផលវិបាកនៃអំពើបាបដើមដែលបានប្រព្រឹត្ត
ដោយគូស្វាមីភរិយាដំបូងគឺអ័ដាម និងអេវ៉ា។

មុនពេលធ្វើបាបដោយគ្មានទំនោរនេះ
ភាពទៀងទាត់នៃលំដាប់ដ៏ទេវភាពគឺល្អឥតខ្ចោះ។

បដិវត្តពេញលេញនៃផែនដីជុំវិញព្រះអាទិត្យបង្ហាញពីឯកតានៃឆ្នាំ។
នៅក្នុងទីបន្ទាល់របស់គាត់ ម៉ូសេប្រាប់ពីដំណើររឿងនៃនិក្ខមន៍នៃសាសន៍ហេព្រើរ
ដែលព្រះបានរំដោះចេញពីទាសភាពអេហ្ស៊ីប។ ហើយនៅថ្ងៃនៃច្រកចេញនេះ
ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់លោកម៉ូសេ នៅក្នុង Exo.12:2: “
ខែនេះនឹងក្លាយជាខែដំបូងនៃឆ្នាំសម្រាប់អ្នក។
វានឹងក្លាយជាខែដំបូងសម្រាប់អ្នក ។

ការទទួលបានបែបនេះបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់ដែលព្រះប្រទានដល់វត្ថុនោះ។
ប្រតិទិនហេព្រើរនៃខែតាមចំនួនគតិទាំងដប់ពីរប្រែប្រួលទៅតាមពេលវេលា

ហើយនៅពីក្រោយលំដាប់នៃព្រះអាទិត្យ
ចាំបាច់ត្រូវបន្ថែមខែទីដប់បីបន្ថែមទៀត
ដើម្បីទទួលបានការចុះសម្រុងគ្នាឡើងវិញ
បន្ទាប់ពីមានការពន្យារពេលជាច្រើនឆ្នាំ។ ជនជាតិហេព្រើរបានចេញពីស្រុកអេស៊ី
ប ថ្ងៃទី 14 នៃខែដំបូងនៃឆ្នាំ ” ដែលចាប់ផ្តើមដោយឡូជីខលនៅនិទាយរដូវ
equinox; ឈ្មោះដែលមានន័យថា "ជាលើកដំបូង" ។

បទបញ្ជានេះដែលព្រះបានប្រទានឱ្យ " "
ខែនេះនឹងក្លាយជាខែដំបូងនៃឆ្នាំសម្រាប់អ្នក " "

មិនមែនជារឿងតូចតាចទេព្រោះវាត្រូវបានបញ្ជូនទៅមនុស្សទាំងអស់ដែលនឹងទា
មទារការសង្គ្រោះរបស់គាត់រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ជនជាតិហេព្រើរ
អ៊ីស្រាអែល ដែលជាអ្នកទទួលវិវរណៈដ៏ទេវភាព
គ្រាន់តែជាអ្នកការពារនៃគម្រោងសង្គ្រោះសកលដ៏អស្ចារ្យនៃកម្មវិធីដ៏ទេវភាពរប
ស់វា។

ពេលវេលាតាមចំនួនគតិរបស់គាត់នឹងត្រូវធ្វើតាមដោយពេលវេលាព្រះអាទិត្យរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈនោះ

គម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងពន្លឺទាំងអស់។
ការស្តារឡើងវិញដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃបទដ្ឋានដ៏ទេវភាពទាំងនេះនឹងមិនអាច

សម្រេចបាននៅលើផែនដីដែលរស់នៅដោយមនុស្សបះបោរ
និងមនុស្សអាក្រក់នោះទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វានៅតែអាចទៅរួច

ក្នុងទំនាក់ទំនងបុគ្គលដែលយើងមានជាមួយព្រះ
វិញ្ញាណច្នៃប្រឌិតដ៏មានឥទ្ធិពលដែលមើលមិនឃើញនេះ

ដែលលើកតម្កើងសេចក្តីស្រឡាញ់ស្នេហាពុទ្ធិធម៌។
ហើយទំនាក់ទំនងណាមួយជាមួយគាត់ត្រូវតែចាប់ផ្តើមដោយការស្វែងរក តម្លៃ

របស់គាត់ ហើយជាដំបូងគឺអ្នកដែលមាន លំដាប់នៃពេលវេលា **របស់គាត់** ។ នេះជា
ទង្វើនៃសេចក្តីជំនឿ សាមញ្ញណាស់ និងគ្មានគុណសម្បត្តិពិសេស។

អប្បបរមាដើម្បីផ្តល់ជូនពីផ្នែកមនុស្សរបស់យើង។
ហើយវិធីសាស្ត្ររបស់យើងមានភាពរីករាយចំពោះទ្រង់

ទំនាក់ទំនងដ៏មានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់សត្វលោក និងអ្នកបង្កើតវាអាចទៅរួច។
ស្ថានសួគ៌មិនត្រូវបានឈ្នះដោយស្នាដៃ ឬអព្ភតហេតុទេ

ប៉ុន្តែដោយសញ្ញានៃការយកចិត្តទុកដាក់ទៅវិញទៅមក
ដែលបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ពិត។

នេះជាអ្វីដែលមនុស្សគ្រប់រូបអាចរកឃើញនៅក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលបានលះបង់ជីវិតរបស់គាត់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ជាសញ្ញានៃការហៅមួយ

ដើម្បីជួយសង្គ្រោះតែមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។
បន្ទាប់ពីរូបភាពដ៏គួរឱ្យសរសើរនៃលំដាប់ដ៏ទេវភាពនេះ សូមឲ្យយើងមើល

ទិដ្ឋភាពដ៏គួរឱ្យអាណិតនៃលំដាប់របស់មនុស្សយើង។
ការប្រៀបធៀបនេះគឺចាំបាច់ជាងនេះទៅទៀត

ព្រោះវានឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពីការតិះដៀលដែលព្រះបានទាយតាមរយៈព្យាកា
រវិដានីយ៍យល់របស់ទ្រង់

ដែលព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងម៉ោងរបស់ទ្រង់បានផ្ទៀងផ្ទាត់ភាពត្រឹមត្រូវនោះ។ ក្នុង

ចំណោមពាក្យគិះដៀលទាំងនេះ យើងបានអាននៅក្នុង Dan.7:25: “ ទ្រង់នឹងរៀបចំដើម្បីផ្លាស់ប្តូរសម័យកាល និងច្បាប់ ”។ ព្រះទ្រង់ជ្រាបតែខ្នាតតម្រាមួយនៃការណ៍ទាំងនេះ; អ្វីៗដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើងតាំងពីកំណើតពិភពលោក ហើយបន្ទាប់មកបានបើកសម្តែងដល់លោកម៉ូសេ។ នរណាហ៊ានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាបែបនេះ? របបគ្រប់គ្រងដែលគាត់ចាត់ទុកថា " ភាពក្រអឺតក្រទម " និង " ភាពជោគជ័យនៃល្បិចរបស់វា " ។ ត្រូវបានពិពណ៌នាផងដែរថាជា " ស្តេចផ្សេងគ្នា " ការសំយោគលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះបង្ហាញពីអំណាចសាសនា។ លើសពីនេះទៅទៀត ការចោទប្រកាន់ថា " ហៀតហៀនពួកបរិសុទ្ធ " លទ្ធភាពនៃការបកស្រាយមានលក្ខណៈតូចចង្អៀត និងបិទបាំងរបប papal រ៉ូម៉ាំងដែលបានបង្កើតឡើង **ចាប់តាំងពី** ឆ្នាំ 538 ដោយក្រឹត្យមួយដោយសារតែអធិរាជ Justinian ^{ទី 1} ។ ប៉ុន្តែវិវរណៈដែលហៅថា Apocalypse និងបង្ហាញពីការពិតដែលថាកាលបរិច្ឆេទ 538 នេះគ្រាន់តែជាផលវិបាក និងការបន្តនៃអំពើអាក្រក់ដែលនាំមកទល់នឹង " ពេលវេលា និងច្បាប់ដ៏ទេវភាព " ចាប់ពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ដោយអធិរាជរ៉ូម Constantine ^{1st} ។

ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់គាត់នឹងត្រូវបានគេចងចាំជាញឹកញាប់នៅក្នុងការសិក្សានេះ ពីព្រោះកាលបរិច្ឆេទដ៏អាក្រក់នេះនាំមកនូវបណ្តាសាចូលទៅក្នុងជំនឿគ្រិស្តបរិសុទ្ធដ៏បរិសុទ្ធ និងល្អិតខ្លះដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងសម័យនៃពួកសាវ័ក។ ការចែករំលែកនៃកំហុសនេះ នៅក្នុងការបញ្ជូនបន្ត នៃចក្រពត្តិ Rome និង papal Roman Catholic ទីក្រុងរ៉ូម គឺជាគន្លឹះដ៏សំខាន់មួយចំពោះវិវរណៈនៃការព្យាករណ៍ដែលបានសាងសង់នៅក្នុងទីបន្ទាល់ដែលសរសេរដោយដានីយ៉ែល។ សម្រាប់ព្រះចៅអធិរាជដែលមិនគោរពសាសនាបានបង្កើតការសម្រាកថ្ងៃដំបូង ប៉ុន្តែវាជារបបរបស់សម្តេចប៉ាបគ្រីស្ទាន អ្នកដែលបានដាក់វាដោយសាសនានៅក្នុង “ ការផ្លាស់ប្តូរ ” របស់វា ជាពិសេស និងទម្រង់មនុស្សនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ព្រះ។

កំណត់ចំណាំជាមូលដ្ឋាន៖ ថ្ងៃទី ៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ៣២១
ជាថ្ងៃដែលត្រូវបណ្តាសា នៃអំពើបាប

ហើយដាក់បណ្តាសាយ៉ាងខ្លាំងក្លា ពីព្រោះនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 នៅសល់នៃថ្ងៃបរិសុទ្ធទីប្រាំពីរនៃថ្ងៃសប្បិទគឺតាមលំដាប់នៃព្រះរាជក្រឹត្យចុះកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវបានជំនួសជាផ្លូវការដោយថ្ងៃដំបូង។ នៅពេលនោះ ថ្ងៃដំបូងនេះត្រូវបានឧទ្ទិសដោយពួកអ្នកមិនជឿចំពោះការគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះព្រះអាទិត្យ SOL INVICTVS ដែលជាព្រះអាទិត្យដ៏ក្រអឺតក្រទម ដែលជាវត្ថុនៃការគោរពបូជារបស់ជនជាតិអេស៊ីបនៅក្នុងពេលនៃការចាកចេញនៃ ភាសាហេព្រើរ ប៉ុន្តែមាននៅអាមេរិក ដោយជនជាតិ Incas និង Aztecs និងរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ដោយជនជាតិជប៉ុន (ទឹកដីនៃ "ព្រះអាទិត្យរះ")។ អារក្សតែងតែប្រើរូបមន្តដូចគ្នា ដើម្បីនាំមនុស្សចូលទៅក្នុងការដួលរលំ និងការប្រយោលទោសដោយព្រះ។ វាក៏ដូចជាប្រវត្តិសាស្ត្រសង្គម និងចិត្តខាងសាច់ឈាមរបស់ពួកគេ ដែលនាំឱ្យពួកគេមើលងាយជីវិតខាងវិញ្ញាណ និងមេរៀននៃអតីតកាលជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ថ្ងៃនេះ ថ្ងៃទី 8 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021 នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងសរសេរកំណត់ចំណាំនេះ ដំណឹងនេះបានធ្វើជាសាក្សីអំពីសារៈសំខាន់នៃកំហឹងនេះ ដែលជាការប្រមាថដ៏ទេវភាពពិតប្រាកដ ហើយជាថ្មីម្តងទៀត ពេលវេលាដ៏ទេវភាពមានអត្ថន័យពេញលេញរបស់វា។ សម្រាប់ព្រះ ពេលវេលានៃមួយឆ្នាំចាប់ផ្តើមនៅនិទាយរដូវ ហើយបញ្ចប់នៅចុងបញ្ចប់នៃរដូវរងា ពោលគឺនៅក្នុងប្រតិទិនរ៉ូម៉ាំងបច្ចុប្បន្នរបស់យើង ចាប់ពីថ្ងៃទី 20 ខែមីនា ដល់ថ្ងៃទី 20 ខែមីនា។ ដូច្នេះវាបង្ហាញថាថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 គឺសម្រាប់ព្រះ 7 មីនា 320 ពោលគឺ 13 ថ្ងៃមុននិទាយរដូវ 321 ។ ដូច្នេះសម្រាប់ព្រះវាគឺជាឆ្នាំ 320 ដែលត្រូវបានសម្គាល់នៅចុងបញ្ចប់របស់វាដោយអំពើដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្លាំងដែលនាំមកលើភាពសុចរិតនិងយុត្តិធម៌របស់គាត់។ ច្បាប់ដ៏បរិសុទ្ធ។ យោងទៅតាមពេលវេលារបស់ព្រះ ឆ្នាំ 2020 គឺជា ឧប លើកទី 17 (17: ចំនួននៃការវិនិច្ឆ័យ) ក្នុងចំនួនសតវត្សចាប់តាំងពីឆ្នាំ 320 ។

ដូច្នោះវាមិនគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលថាចាប់ពីដើមឆ្នាំ 2020 មក បណ្តាសាង់ទេវភាពបានឈានចូលដំណាក់កាលឈ្លានពាន។

នៅក្នុងទម្រង់នៃមេរោគឆ្លងដែលបង្កឱ្យមានការភ័យស្ងប់ស្ងៅ នៅប្រទេសលោកខាងលិច សង្គមនៃបុរសដែលការងារដើរទុកចិត្ត និងជំនឿត្រូវបានដាក់ទាំងស្រុងនៅក្នុងវិទ្យាសាស្ត្រ និងការរីកចម្រើនរបស់វា។ ការភ័យស្ងប់ស្ងៅគឺជាផលវិបាកនៃអសមត្ថភាពក្នុងការបង្ហាញការព្យាបាល ឬវ៉ាក់សាំងដ៏មានប្រសិទ្ធភាព

ទោះបីជាមានជំនាញបច្ចេកទេសខ្ពស់របស់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របច្ចុប្បន្នក៏ដោយ។ ដោយផ្តល់ឱ្យ 17 សតវត្សទាំងនេះជាតម្លៃទំនាយ ខ្ញុំមិនបង្កើតអ្វីទេ ពីព្រោះសម្រាប់ព្រះ លេខមានអត្ថន័យខាងវិញ្ញាណដែលទ្រង់បង្ហាញ និងប្រើក្នុងការស្តាប់នាទំនាយរបស់ទ្រង់ ហើយច្បាស់ណាស់នៅក្នុងវិររណៈ ជំពូកទី 17 ត្រូវបានឧទ្ទិសដល់ប្រធានបទ " ការកាត់ទោស ស្រ្តីពេស្យាដែលអង្គុយលើទឹកជា ច្រើន »។ “ បាប៊ីទ្រូនដ៏អស្ចារ្យ ” គឺជាឈ្មោះរបស់វា ហើយ ជា “ ទឹកជ័ ” ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹង “ ទន្លេអ៊ីប្រាត ” ដែលព្រះកំណត់គោលដៅនៅក្នុងសារ “ ត្រែទីប្រាំមួយ ” នៃវិររណៈ: 9:13

ដែលជានិមិត្តរូបនៃសង្គ្រាមលោកលើកទីបីដែលនឹងមកដល់។

នៅពីក្រោយនិមិត្តរូបទាំងនេះគឺជាសាសនាកាតូលិក papal និងអឺរ៉ុបគ្រិស្តានដែលមិនស្មោះត្រង់ ប្រភព និងគោលដៅនៃកំហឹងរបស់គាត់។ ការតស៊ូរវាងព្រះ និងមនុស្សទើបតែចាប់ផ្តើម។ ជើងដៃកទល់នឹងផ្ទាំងដី លទ្ធផលនៃការប្រយុទ្ធគឺអាចទស្សន៍ទាយបាន។ កាន់តែប្រសើរ វាត្រូវបានព្យាករណ៍ និងរៀបចំកម្មវិធី។ តើព្រះនឹងប្រារព្ធ ខួប លើកទី 17 នៃថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 320 (320 សម្រាប់គាត់ និងអ្នកដែលគាត់បានជ្រើសរើស; 321 សម្រាប់ពិភពក្លែងក្លាយ ឬសាសនាមិនពិត) យ៉ាងដូចម្តេច?

ខ្ញុំបានជឿជាកម្រិតហើយថាវានឹងកើតឡើងតាមរយៈការចូលទៅក្នុងសង្គ្រាម លោក ប៉ុន្តែសង្គ្រាមលោកនឹងបញ្ចប់ក្នុងទម្រង់បរមាណូ ពីព្រោះព្រះបានទាយវាបីដងគឺនៅក្នុង Dan.11:40 ដល់ 45, Ezekiel 38 និង 39 ហើយទីបំផុត នៅក្នុងវិររណៈ: 9:13 ដល់ 21។

ការប្រយុទ្ធដែលផ្តួចផ្តើមដោយព្រះប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិដែលបះបោរចាប់តាំង ពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 2020

គឺមានលក្ខណៈដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលគាត់បានធ្វើប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ។ ព្រះចៅជារ៉ោននៃប្រទេសអេស៊ីបនៅសម័យលោកម៉ូសេ; ហើយលទ្ធផលចុងក្រោយនឹងដូចគ្នា

ខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងបាត់បង់ជីវិតនៅទីនោះ ដូចស្តេចជារ៉ោនដែលនៅជំនាន់របស់គាត់បានឃើញកូនប្រុសច្បងរបស់គាត់ បានស្លាប់ បាត់បង់ជីវិត របស់គាត់។ ថ្ងៃទី 8 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021 នេះ ខ្ញុំកត់សម្គាល់ថា ការបកស្រាយនេះមិនត្រូវបានបំពេញទេ

ប៉ុន្តែខ្ញុំបានរៀបចំសម្រាប់វាប្រហែលមួយខែ ដោយបានដឹងថា 321 គឺសម្រាប់ព្រះ 320 ហើយជាលទ្ធផល គាត់បានគ្រោងដាក់បណ្តាសា មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 2020

ប៉ុន្តែពេញមួយឆ្នាំដែលថ្ងៃដាក់បណ្តាសានេះត្រូវបានភ្ជាប់ដូច្នោះអនុវត្តចំពោះការផ្ត

នាទោសនេះគោលការណ៍ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង លេខ ១៤:៣៤៖ « ដូចដែល អ្នកត្រូវចំណាយពេលវេលាសិបថ្ងៃដើម្បីស្វែងរកស្រុកនោះ អ្នកនឹងទទួលទោសពី អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកសិបឆ្នាំ គឺ មួយឆ្នាំសម្រាប់រាល់ថ្ងៃ។"។

ប៉ុន្តែចំពោះការសង្កេតនេះ រឿងមួយត្រូវបានបន្ថែម។ ប្រតិទិនក្លែងក្លាយ របស់យើងមិនត្រឹមតែខុសអំពីដើមឆ្នាំប៉ុណ្ណោះទេ វាក៏ខុសអំពីថ្ងៃប្រសូតរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែរ។ មិនត្រឹមត្រូវទេ នៅក្នុង សកលវិទ្យា⁵ ព្រះសង្ឃ Dionysius the Little បានដាក់វានៅលើការសោយទិវង្គតរបស់ស្តេចហ្វ្រង់ស្វែនដែលពិតជាបានកើតឡើង នៅក្នុង - 4 នៃប្រតិទិនរបស់គាត់។ ដល់ឆ្នាំទាំង 4 នេះ យើងត្រូវបន្ថែម " ពីរឆ្នាំ " ដែលហ្វ្រង់ស្វែនបានស្មានថាជាអាយុរបស់ព្រះមេស៊ី

ដែលគាត់ចង់សម្លាប់យោងទៅតាមម៉ាថាយ 2:16 ថា " បន្ទាប់មកហ្វ្រង់ស្វែនដោយឃើញថាគាត់ត្រូវបានបោកបញ្ឆោតដោយ អ្នកប្រាជ្ញខឹងយ៉ាងខ្លាំង

ហើយគាត់បានចាត់ឱ្យទៅសម្លាប់កុមារទាំងអស់ដែលមានអាយុចាប់ពី 2 ឆ្នាំ ឡើងទៅដែលរស់នៅក្នុងភូមិបេលេហិម និងក្នុងដែនដីទាំងអស់ ស្របតាមកាលបរិច្ឆេទ ដែលគាត់បានសាកសួរដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ពីអ្នកប្រាជ្ញ ។ ដូច្នេះនៅពេលដែលគាត់រាប់ឆ្នាំ ព្រះជាម្ចាស់បន្ថែម 6 ឆ្នាំទៅកាលបរិច្ឆេទមិនពិត និងខុសធម្មការរបស់យើង

ហើយការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវបានកើតឡើងនៅនិទាយរដូវនៃឆ្នាំនោះ - 6. ជាលទ្ធផល ឆ្នាំ 320 គឺសម្រាប់គាត់: 326 និង 17 ។ គម្របខ្ជប់ ខាងលើកិយ នៃឆ្នាំ 2020 គឺសម្រាប់គាត់ ឆ្នាំ 2026 ចាប់ពីពេលពិតនៃការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ លេខ 26 នេះគឺជាលេខនៃ tetragram "YHWH" ជាភាសាហេព្រើរ "Yod, Hé, Wav, Hé" ដែលព្រះដាក់ឈ្មោះខ្លួនឯង តាមសំណួររបស់ម៉ូសេ៖ " តើអ្នកឈ្មោះអ្វី? » ; នេះបើ យោងតាមនិក្ខមន៍ ៣:១៤។

ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏អស្ចារ្យមានហេតុផលមួយបន្ថែមទៀត ដើម្បីសម្គាល់ជាមួយនឹងគ្រាវដ្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់នៅថ្ងៃនេះ ដែលសម្គាល់ដោយបណ្តាសាដ៏ទេវភាពដ៏មានឥទ្ធិពលរបស់ទ្រង់។ ហើយនេះរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

រោគរាគក្សាតនៃជំងឺឆ្លងដែលលេចឡើងនៅឆ្នាំ 2026 នៃពេលវេលាដ៏ទេវភាពនេះទើបតែបានបញ្ជាក់ពីការបន្តនៃបណ្តាសាដែលនឹងកើ តឡើងក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗគ្នាក្នុងអំឡុងពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនៃជីវិតនៅលើ ភពផែនដី។ សង្គ្រាមលោកលើកទី 3 នុយក្លេអ៊ែរនឹងសម្គាល់ " ចុងបញ្ចប់ " នៃ " គ្រានៃប្រជាជាតិវាវា " ដែលបានប្រកាសដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងម៉ាថាយ 24: 14: "

ដំណឹងល្អនេះនៃនគរនឹងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយពាសពេញពិភពលោកដើម្បីជាសក្ខីភា ពដល់មនុស្សទាំងអស់ប្រជាជាតិ។ ពេលនោះ: ទីបញ្ចប់ នឹងមកដល់»។ " ចុងបញ្ចប់ " នេះនឹងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការបញ្ចប់នៃរយៈពេលអនុគ្រោះ។ ការផ្តល់ជូននៃសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងបញ្ចប់។ ការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿដោយផ្អែកលើការគោរពចំពោះថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធ របស់ទ្រង់នឹងច្បាស់ជាប់បែកជុំនៃ " ចៀម " ចេញពី " ពពែ " នៃម៉ាថាយ 25:32- 33: " ប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំនៅចំពោះមុខទ្រង់។ ព្រះអង្គនឹង

ញែកចៀមចេញពីពពែ ដូចអ្នកគង្វាលញែកចៀមចេញពីពពែ។ គាត់នឹងដាក់
ចៀមនៅដៃស្តាំ ហើយពពែនៅខាងឆ្វេង »។ គ្រឹស្តច្បាប់មួយដែលធ្វើឱ្យថ្ងៃអាទិត្យ
រូម៉ាំងមានកាតព្វកិច្ចនៅទីបំផុតនឹងនាំឱ្យពួកបរិសុទ្ធដ៏ពិតប្រាកដរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានកាត់ទោសឱ្យស្លាប់។

ស្ថានភាពនេះនឹងបំពេញនូវពាក្យទាំងនេះនៃ Dan.12:7: “
ហើយខ្ញុំបានឮបុរសស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯកឈរពីលើទឹកទន្លេ។
ទ្រង់លើកដៃស្តាំ និងដៃឆ្វេងឡើងលើមេឃ

ហើយទ្រង់សូចនឹងព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចថា
នឹងមានក្នុងពេលមួយ ពេលវេលា និងពាក់កណ្តាលពេលវេលា
ហើយថាអ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងបញ្ចប់នៅពេលដែលកម្លាំងរបស់ប្រជាជន។

ពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវ ខ្លួនទាំងស្រុង ។ តាមទស្សនៈរបស់មនុស្ស

ស្ថានភាពរបស់ពួកគេ នឹងអស់សង្ឃឹម ហើយការស្លាប់របស់ពួកគេជិតមកដល់។

ពេលនោះហើយដែល ពាក្យទាំងនេះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានដកស្រង់នៅក្នុង
Matt.24:22 មកបំភ្លឺថា: « ហើយប្រសិនបើថ្ងៃនេះមិនត្រូវបានកាត់ខ្លីទេ គ្មានអ្នក
ណានឹងត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករើសតាំង ថ្ងៃ
ទាំងនេះនឹងត្រូវបានកាត់ខ្លី »។ ឆ្នាំ 6000 នឹងបញ្ចប់មុនថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ឆ្នាំ 2036

នៃពេលវេលាដ៏ទេវភាព ពេលគឺថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ឆ្នាំ 2030
នៃប្រតិទិនក្លែងក្លាយរបស់យើង ដែលមក 2000

ឆ្នាំបន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃការឆ្កាងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី 14 បន្ទាប់ពី
ដើមឆ្នាំ 30. ហើយ " ថ្ងៃ " ទាំងនេះត្រូវតែ " ខ្លី " ឬបន្ថយ។ នេះមានន័យថា កាល
បរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តគ្រឹស្តមរណភាពនឹងមុនកាលបរិច្ឆេទនេះ។ ត្បិតវាជា

ស្ថានភាពគ្រាអាសន្នដែលតម្រូវឱ្យព្រះគ្រីស្ទធ្វើអន្តរាគមន៍ដោយផ្ទាល់ ដើម្បី
សង្គ្រោះ អ្នករើសតាំង របស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មក យើងត្រូវគិតពិចារណាអំពីអាទិភាព
របស់ព្រះក្នុងការលើកតម្កើងស្តង់ដារនៃ " ពេលវេលា " ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់
ការបង្កើតរបស់ទ្រង់នៅផែនដី។

វាគឺជាគាត់ដែលនឹងបំផុសគំនិតពួកឧទ្ទាមនៃថ្ងៃចុងក្រោយដើម្បីជ្រើសរើសកាល
បរិច្ឆេទដែលនឹងលើសពីបីថ្ងៃនៅថ្ងៃដំបូងនៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030
នៅពីក្រោយដែលបិទ 6000 ឆ្នាំនៃប្រវត្តិសាស្ត្រផែនដី។

លទ្ធភាពពីរបន្ទាប់មកបង្ហាញខ្លួនឯង:

កាលបរិច្ឆេទដែលនឹងនៅតែមិនស្គាល់រហូតដល់ទីបញ្ចប់ ឬថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ឆ្នាំ
2030 ដែលជាដែនកំណត់អតិបរមាដែលអាចធ្វើទៅបាន
និងអត្ថន័យខាងវិញ្ញាណ។ សូមពិចារណាថា

ទោះបីជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងក៏ដោយ ក៏ ថ្ងៃទី 14

នៃឆ្នាំនៃការឆ្កាងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺមិនសមរម្យដើម្បីប្រារព្ធចុងបញ្ចប់នៃ
6000 ឆ្នាំនៃប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោកនោះទេ គឺគិតជាងការចាប់ផ្តើមនៃ សហវត្ស ៧^{ទី}

7 ។ នេះជាមូលហេតុដែលខ្ញុំដាក់ចំណូលចិត្ត និងជំនឿរបស់ខ្ញុំនៅថ្ងៃនិទាយរដូវនៃ
ថ្ងៃទី 21 ខែមីនា ឆ្នាំ 2030 ជាកាលបរិច្ឆេទនៃការព្យាករណ៍ " អក្សរកាត់ " ថ្ងៃទី 3 ខែ
មេសា ឬកាលបរិច្ឆេទមធ្យម។ សម្គាល់ដោយធម្មជាតិដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះ
និទាយរដូវគឺជាការសម្រេចចិត្តនៅពេលដែលយើងចង់រាប់ 6000

ឆ្នាំនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្ស។ ដែលអាចធ្វើទៅបានចាប់ពីពេលដែលអ័ដាម

និងអេវ៉ាបានធ្វើបាប។ នៅក្នុងកំណត់ហេតុព្រះគម្ពីរនៃលោកុប្បត្តិ
 ថ្ងៃដែលឈានទៅដល់និទាយរដូវដំបូងនេះគឺជាថ្ងៃអស់កល្យជានិច្ច។
 ពេលវេលាដែលបានរាប់ដោយព្រះគឺជាទឹកដីនៃអំពើបាប និង 6000
 ឆ្នាំដែលការព្យាករណ៍សប្តាហ៍នេះចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃនិទាយរដូវ
 ដំបូង ហើយពួកគេនឹងបញ្ចប់ដោយចុងបញ្ចប់នៃរដូវរងារចុងក្រោយ។
 វាជានិទាយរដូវមួយដែលការរាប់ថយក្រោយដល់ 6000 ឆ្នាំបានចាប់ផ្តើម។ ដោយ
 សារអំពើបាប ផែនដីមានទំនោរនៃអ័ក្ស 23° 26' ហើយការបន្តរដូវអាចនឹងចាប់
 ផ្តើម។ នៅក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាករបស់ជនជាតិយូដានៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់
 ថ្ងៃឈប់សម្រាកពីរគឺលេចឆ្នោះ ថ្ងៃសប្បុរសប្រចាំសប្តាហ៍ និងបុណ្យរំលង។
 ពិធីបុណ្យទាំងពីរនេះត្រូវបានដាក់នៅក្រោមនិមិត្តសញ្ញានៃលេខ “7, 14 និង 21”
 នៃថ្ងៃ “7 ទី 14 និង 21”
 ដែលតំណាងឱ្យដំណាក់កាលបីនៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏ទេវភាព៖
 ប្រធានបទថ្ងៃសប្បុរសប្រចាំសប្តាហ៍នៃ Rev.7 ដែលព្យាករណ៍
 រង្វាន់នៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់ “7”;
 កិច្ចការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបង្កើតជា **មធ្យោបាយ**
 នៃការផ្តល់រង្វាន់នេះ សម្រាប់ “១៤”។
 សូមចំណាំថានៅក្នុងពិធីបុណ្យរំលងដែលមានរយៈពេល 7 ថ្ងៃគឺថ្ងៃទី 15 និង ថ្ងៃទី 21
 គឺជាថ្ងៃសប្បុរសពីរនៃភាពអស់កម្ម។ ហើយ “7” ឬ “21” បីដងកំណត់ចុងបញ្ចប់នៃ
 7000 ឆ្នាំដំបូង
 ហើយការចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្យនៃការបង្កើតថ្មីនៅលើផែនដីបានបន្តយោង
 ទៅតាម Rev.21; លេខ 21 នេះតំណាងឱ្យភាពល្អឥតខ្ចោះ (3) នៃភាពពេញលេញ (7)
 នៃគម្រោងជីវិតដែលជាគោលដៅដែលព្រះចង់បាន។ នៅក្នុង វិវរណៈ: 3 ខទី 7 និង
 14 រៀងគ្នា សម្គាល់ការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់នៃស្ថាប័នទីប្រាំពីរ នៃថ្ងៃ Adventist ;
 នៅទីនេះម្តងទៀត ដំណាក់កាលទាំងពីរនៃប្រធានបទបរិសុទ្ធដូចគ្នា។
 ដូចគ្នានេះដែរ Rev.7 និយាយអំពីប្រធានបទនៃការផ្សារភ្ជាប់នៃអ្នកជ្រើសរើស
 Adventist ហើយ Rev.14
 បង្ហាញពីសាររបស់ទេវតាទាំងបីដែលសង្ខេបបេសកកម្មសកលរបស់ពួកគេ។
 ដូច្នោះនៅឆ្នាំ 30 ចុងបញ្ចប់នៃ 4000
 ឆ្នាំត្រូវបានសម្រេចនៅនិទាយរដូវហើយសម្រាប់ហេតុផលនិមិត្តសញ្ញាតែប៉ុណ្ណោះ
 ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេផ្តាច់ 14 ថ្ងៃបន្ទាប់ពី ថ្ងៃទី 21 ខែមីនា នៃនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 30
 ពេលគឺ 36 សម្រាប់ព្រះ។ តាមរយៈឧទាហរណ៍ទាំងនេះ ព្រះបានបញ្ជាក់ថា “៧” នៃ
 ថ្ងៃសប្បុរស និង “១៤” នៃការប្រោសលោះនៃអំពើបាបនៃអ្នករើសតាំងដោយព្រះ
 យេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺមិនអាចបំបែកចេញបានឡើយ។
 ដូច្នោះនៅពេលដែលនៅចុងបញ្ចប់ “7” នៃថ្ងៃសប្បុរសត្រូវបានវាយប្រហារ
 ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះប្រោសលោះនៃ “14”
 ហោះហើរទៅរកដំនួយរបស់គាត់ដើម្បីផ្តល់ឱ្យគាត់នូវសិរីរុងរឿងអតិបរមា 14 “ថ្ងៃ”
 ដែលនឹងបំបែកកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនឹងត្រូវបាន “អក្សរកាត់” ។ ឬ គាបសង្កត់
 ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកស្មោះត្រង់ដែលបានជាប់ឆ្នោតចុងក្រោយរបស់ខ្លួន។
 តាមរយៈការអាន Matt.24 ឡើងវិញ វាបានបង្ហាញឱ្យខ្ញុំដឹងថា
 សាររបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានលើកឡើង

ជាពិសេសទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
 ដល់ពួកយើងដែលកំពុងរស់នៅក្នុងឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។ ខ 1-14
 គ្របដណ្តប់ពេលវេលារហូតដល់ពេលនៃ " ចុងបញ្ចប់ " ។ ព្រះយេស៊ូវាយអំពីសង្គ្រាម
 ជាបន្តបន្ទាប់ ការលេចចេញរបស់ព្យាករិត្តក្នុងក្លាយ និងការគ្រឿងកំខាងវិញ្ញាណ
 ចុងក្រោយ។ បន្ទាប់មក ខទី 15 ដល់ 20 នៅក្នុងការអនុវត្តពីរដង
 ទាក់ទងនឹងការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡឹមដែលបានសម្រេចដោយពួករ៉ូម
 នៅក្នុងឆ្នាំ 70 នៃគ. បន្ទាប់ពីនេះ ខទី 21 ព្យាករណ៍ពី « ទុក្ខព្រួយដ៏ធំ » ចុងក្រោយ
 របស់ពួកគេ ៖ « គ្លីតគ្រានោះនឹងមានទុក្ខធំយ៉ាងខ្លាំងដែលមិនធ្លាប់មានតាំងពី
 ដើមកំណើតលោកិយរហូតដល់ឥឡូវនេះ **ហើយ 'នឹងមិនមានឡើយ'** ;
 សូមចំណាំថាការបំភ្លឺនេះ " **ហើយនឹងមិនដែលមាន** " ។
 ហាមឃាត់ការដាក់ពាក្យសុំពេលវេលានៃពួកសាវ័កទេព្រោះវានឹងផ្ទុយពីការបង្រៀ
 នរបស់ Dan.12: 1 ។ នេះមានន័យថា សម្រង់ទាំងពីរទាក់ទងនឹងសមិទ្ធិផលដូចគ្នា
 នៅក្នុងការសាកល្បងជំនឿលើផែនដីចុងក្រោយ។ នៅក្នុង Dan.12:1
 ការបញ្ចេញមតិដូចគ្នាបេះបិទ៖ « នៅពេលនោះ ម៉ែហើល ព្រះអង្គម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យ
 ជាអ្នកការពារកូនចៅនៃប្រជារាស្ត្ររបស់អ្នក នឹងកើតឡើង។ **ហើយវានឹងក្លាយជា
 គ្រានៃទុក្ខលំបាក ដូចជាមិនធ្លាប់មានតាំងពីប្រជាជាតិមានរហូតដល់ពេល
 នោះ ។ នៅពេលនោះ ប្រជាជនរបស់អ្នកដែលត្រូវបានគេរកឃើញសរសេរនៅក្នុង
 សៀវភៅនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។ " ។ « ទុក្ខព្រួយ » នឹងមានច្រើនដែល « ថ្ងៃ » នឹងត្រូវ
 « ខ្លី » យោងទៅតាម ខទី 22 ។ ខទី 23 បង្ហាញពីស្តង់ដារនៃសេចក្តីជំនឿពិតដែល
 មិនរឹកចម្រើននៅក្នុងការលេចមកដោយឯកឯងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើផែនដី ៖ «
 ប្រសិនបើអ្នក គាត់និយាយថា "មើលចុះ គាត់នៅទីរហោស្ថាន។ មើលចុះ គាត់នៅ
 ក្នុងបន្ទប់មិនជឿ » ។ នៅក្នុងយុគសម័យចុងក្រោយដូចគ្នា
 លទ្ធិខាងវិញ្ញាណនឹងបង្កើន " ភាពអ្នកអាង " របស់វា
 និងការលេចចេញដ៏ល្វីងល្វើយ និង **ទាក់ទាញ** របស់ព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ
 ដែលនឹងបំផ្លាញព្រលឹងដែលបង្រៀនមិនល្អ៖ « ចំពោះព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ
 និងហោរាក្លែងក្លាយនឹងកើតឡើង។ ពួកគេនឹងធ្វើការអស្ចារ្យ និងអព្ពតហេតុដ៏
 អស្ចារ្យរហូតដល់ការ **បោកបញ្ឆោត** ប្រសិនបើវាអាចទៅរួច សូម្បីតែអ្នករើសតាំងក៏
 ដោយ » ។ ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយវិវរណៈ 13:14: « **ហើយនាង បានបញ្ឆោត**
អ្នកស្រុកនៅលើផែនដីដោយទិសគាល់ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនាងឱ្យធ្វើការនៅចំ
ពោះមុខសត្វនេះដោយប្រាប់អ្នករស់នៅលើផែនដីឱ្យធ្វើរូបសត្វទៅសត្វ។ ដែល
មានរូបសដោយដាវ ហើយអ្នកណាដែលរស់នៅ ។ ខទី 27
បង្ហាញពីរូបរាងដ៏មានអំណាច និងជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងខទី 28 ព្យាករណ៍ពី
« បុណ្យ » ដែលផ្តល់ជូនដល់សត្វស្លាប់ព្រៃបន្ទាប់ពីការអន្តរាគមន៍របស់ទ្រង់។
ចំពោះពួកឧទ្ទាមដែលនៅរស់រហូតដល់ការយាងមករបស់ទ្រង់នឹងត្រូវគេសម្លាប់
ចោល ហើយត្រូវគេបញ្ជូនទៅវាលស្មៅ « ដល់សត្វស្លាប់លើអាកាស » ដូចវិវរណៈ
១៩:១៧-១៨ និង ២១ បង្រៀន។**

ខ្ញុំសង្ឃឹមនៅទីនេះ ការយល់ដឹងថ្មីទាំងមូលនៃការបង្កើតដ៏ទេវភាព។ ដោយ
 ការបង្កើតសប្តាហ៍ទីមួយ ព្រះបានជួសជុលការរូបរួមនៃថ្ងៃដែលមានយប់ដំបូង
 និងថ្ងៃក្តី ព្រះអាទិត្យនឹងបំភ្លឺវាតែពី ថ្ងៃ ទី 4 ប៉ុណ្ណោះ ។
 យប់ព្យាករណ៍អំពីការបង្កើតអំពីបាបនៅលើផែនដី

ដោយសារតែការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់អេវ៉ា និងអ័ដាមនាពេលអនាគត។
រហូតទាល់តែអំពើបាបនេះ ការបង្កើតនៅលើផែនដីបង្ហាញ លក្ខណៈ
អស់កល្បជានិច្ច ។ អំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្ត អ្វីៗផ្លាស់ប្តូរ និង
ការរាប់ថយក្រោយនៃ 6000 ឆ្នាំអាចចាប់ផ្តើម ពីព្រោះផែនដីផ្ទៀងលើអក្សររបស់វា
ហើយគោលការណ៍នៃរដូវកាលចាប់ផ្តើម។

ការបង្កើតនៅលើផែនដីនេះត្រូវបណ្តាសាដោយព្រះ បន្ទាប់មកទទួលយក លក្ខណៈ
ជារៀងរហូត របស់វា ដែលយើងដឹង។ 6000

ឆ្នាំដែលបានចាប់ផ្តើមនៅនិទាឃរដូវដំបូងដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយអំពើបាប
និងបញ្ចប់នៅនិទាឃរដូវឆ្នាំ 6001

ជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរីល្អដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ការមកដល់ចុងក្រោយរបស់គាត់នឹងត្រូវបានសម្រេចនៅ " ថ្ងៃដំបូងនៃខែដំបូង

" នៃឆ្នាំដំបូងនៃ សហវត្ស ៧៧ ។
នោះបាននិយាយថា ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021

នៃប្រតិទិនមនុស្សក្លែងក្លាយរបស់យើង
ទើបតែត្រូវបានសម្គាល់ដោយសាសនាដោយដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់សម្តេចប៉ាប
Francis

ទៅកាន់ពួកគ្រីស្ទានភាគខាងកើតដែលត្រូវបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញនៅក្នុងប្រទេស
អ៊ីរ៉ាក់ដោយពួកជ្រុលនិយមមូស្លីម។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ

គាត់បានរំលឹកដល់ប្រជាជនមូស្លីមថា ពួកគេមានព្រះដូចគ្នា គឺរបស់អំប្រាហាំ
ហើយគាត់បានចាត់ទុកពួកគេថាជា "បងប្អូន" របស់គាត់។

ពាក្យទាំងនេះដែលធ្វើឲ្យអ្នកមិនជឿលោកខាងលិចវិករាយមិនគិតទេ
គឺជាការខឹងសម្បារយ៉ាងខ្លាំងចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលបានលះបង់ជីវិតរបស់ទ្រង់ដោយព្រះបូជាសម្រាប់ការអត់ទោសបាបនៃអ្នកវើ
សតាំងរបស់ទ្រង់។ ហើយការឈ្លានពាននេះដោយមេដឹកនាំនៃ

"អតីតបូជនីយកិច្ច" កាតូលិក "គ្រីស្ទាន"
ចូលទៅក្នុងទឹកដីរបស់ពួកគេគ្រាន់តែអាចធ្វើឱ្យកំហឹងរបស់ពួកអ៊ីស្លាមកាន់តែ

ខ្លាំង។
សកម្មភាពដោយសន្តិវិធីនេះរបស់សម្តេចប៉ាបនឹងនាំមកនូវផលវិបាកយ៉ាងខ្លាំង

ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.11:40 ដែលជាការកើនឡើងនៃ "ការប៉ះទង្គិច"
នៃ "ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង" មូស្លីមប្រឆាំងនឹង papal ប្រទេសអ៊ីតាលី

និងសម្ព័ន្ធមិត្តអឺរ៉ុបរបស់ខ្លួន។ ហើយនៅក្នុងទស្សនៈនេះ
ការដួលរលំសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រទេសបារាំង

និងបណ្តាប្រទេសលោកខាងលិចទាំងអស់នៃដើមគ្រីស្តសាសនាដែលបង្កឡើងដោ
យមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ដោយសារតែមេរោគ Covid-19

នឹងផ្លាស់ប្តូរគុណភាពនៃអំណាច ហើយទីបំផុតអនុញ្ញាតឱ្យសម្រេចបាន
"សង្គ្រាមលោកលើកទី 3" ត្រូវបានរុញច្រាន។ ត្រលប់ទៅចុងបញ្ចប់នៃ 9

ឆ្នាំចុងក្រោយដែលនៅតែនាំមុខយើង។ សរុបសេចក្តី សូមឲ្យយើងចងចាំថា
តាមរយៈការបង្កឱ្យមានការរាតត្បាតដោយសារ Covid-19 និងការវិវត្តរបស់វា

នោះព្រះបានបើកផ្លូវសម្រាប់បណ្តាសា
ដែលជាលក្ខណៈនៃប្រវត្តិសាស្ត្រដប់ឆ្នាំចុងក្រោយនៃមនុស្សជាតិនៅលើផែនដី។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021 ត្រូវបានកត់សម្គាល់ដោយអំពើហិង្សាដោយយុវជនរវាងក្រុមក្មេងទំនើង និងប្រឆាំងនឹងអាជ្ញាធរប៉ូលីសនៅក្នុងទីក្រុងជាច្រើនក្នុងប្រទេសបារាំង។ នេះបញ្ជាក់ពីផ្លូវឆ្ពោះទៅរកការប្រឈមមុខដាក់គ្នាទូទៅ; មុខតំណែងនីមួយៗមិនអាចផ្សះផ្សាបាន ព្រោះវាមិនត្រូវគ្នា។ នេះគឺជាផលវិបាកនៃការប៉ះទង្គិចគ្នានៃវប្បធម៌ប្រឆាំងពីរយ៉ាង៖ សេរីភាពខាងលោកខាងលិចប្រឆាំងនឹងសង្គមនៃចៅហ្វាយនាយ និង capos នៃប្រទេសភាគខាងត្បូង លើសពីនេះទៅទៀតជាប្រពៃណី និងជាតិមូស្លីម។ សោកនាដកម្មកំពុងកើតឡើងដូច Covid-19 ដោយគ្មានការព្យាបាល។

ដើម្បីបញ្ចប់ការសង្កេតនៃលំដាប់ដ៏គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមដែលស្របច្បាប់ដោយមនុស្សជាតិយើងត្រូវតែកត់សម្គាល់៖ ការផ្លាស់ប្តូរនៃឆ្នាំបន្ទាប់ពី ខែ ទី 12 ដែលមានឈ្មោះនៃ ខែ ទី 10 (ខែធ្នូ) នៅដើមរដូវរងារ។ ការផ្លាស់ប្តូរនៃថ្ងៃនៅពាក់កណ្តាលយប់ (ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ); មានតែការរាប់ម៉ោងច្បាស់លាស់ និងទៀងទាត់ប៉ុណ្ណោះដែលនៅតែវិជ្ជមាន។ ដូច្នេះ លំដាប់ដ៏ទេវភាពដ៏ស្រស់ស្អាតបានបាត់ទៅដោយសារអំពើបាបជំនួសដោយអំពើបាបដែលនឹងត្រូវរលាយបាត់ទៅវិញ នៅពេលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ លេចចេញមក សម្រាប់ការដោះស្រាយនៃគណនីពេលគឺនៅចុងបញ្ចប់នៃប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដំបូង។ នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 សម្រាប់មនុស្សដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ ឬនិទាយរដូវឆ្នាំ 2036 នៃការប្រសូតពិតរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការរើសតាំងរបស់គាត់។

ជំងឺដែលបានបង្កើតឡើង និងសង្កេតឃើញផ្តល់សក្ខីកម្មដល់បណ្តាសាដ៏ទេវភាពដែលមានទម្ងន់លើមនុស្សជាតិ។ ដោយសារតែចាប់តាំងពីការលំអៀងនៃផែនដីការគណនាពេលវេលាបានបាត់បង់ ស្ថេរភាពនិងភាពទៀងទាត់របស់វាម៉ោងនៃយប់និងថ្ងៃគឺជាប់គ្នាជារៀងរហូតនៃការកើនឡើងនិងថយចុះ។

លំដាប់ដែលព្រះជាអ្នកបង្កើតរៀបចំផែនការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ បង្ហាញឱ្យយើងឃើញបន្ថែមទៀតអំពីអាទិភាពខាងវិញ្ញាណដែលទ្រង់ស្នើដល់មនុស្ស។ គាត់បានជ្រើសរើសបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏វិសេសរបស់គាត់ដោយផ្តល់ជីវិតរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាតម្លៃលោះ បន្ទាប់ពីបទពិសោធន៍ 4000 ឆ្នាំនៅលើផែនដីរបស់មនុស្ស។ ដោយធ្វើដូច្នោះ ព្រះមានបន្ទូលមកយើងថា៖ «ដំបូងសូមបង្ហាញការស្តាប់បង្គាប់របស់អ្នកឱ្យខ្ញុំឃើញ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំដល់អ្នក»។

នៅលើផែនដីនេះ បុរសជោគជ័យគ្នាទៅវិញទៅមក បង្កើតផលលក្ខណៈដូចគ្នា ប៉ុន្តែជំនាន់នៃពេលវេលាចុងក្រោយដែលយើងបានចូលក្នុងឆ្នាំ 2020

បង្ហាញពីភាពពិសេសមួយ។ បន្ទាប់ពីសន្តិភាពរយៈពេល 75 ឆ្នាំនៅអឺរ៉ុប និងការវិវត្តន៍ថ្មីៗមិនគួរឱ្យជឿនៃវិទ្យាសាស្ត្រហ្សែន ដែលមានលក្ខណៈសមហេតុសមផល ជនជាតិអឺរ៉ុប និងការរីកដុះដាលរបស់ពួកគេមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក អូស្ត្រាលី និងអ៊ីស្រាអែល ជឿថាពួកគេអាចឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាសុខភាពទាំងអស់ សង្គមរបស់ពួកគេកាន់តែមានអនាម័យ។

វាមិនមែនជាការវាយប្រហារនៃមេរោគឆ្លងដែលថ្មីនោះទេ វាក៏ជាអាកប្បកិរិយារបស់មេដឹកនាំនៃសង្គមជឿនលឿនដែលមានលក្ខណៈថ្មី។ មូលហេតុនៃអាកប្បកិរិយានៃការភ័យខ្លាចនេះគឺការប៉ះពាល់របស់ពួកគេចំពោះ ប្រជាជននៅលើផែនដីតាមរយៈការទម្លាក់គ្រាប់បែកនៃប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ហើយក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទាំងនេះ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយថ្មី ឬបណ្តាញសង្គមដែលលេចឡើងនៅលើបណ្តាញពឹងពាក់ដែលបង្កើតទំនាក់ទំនង តាមអ៊ិនធឺណិតដោយឥតគិតថ្លៃ ដែលនៅក្នុងនោះយើង ស្វែងរកឧបករណ៍បំភ្លឺច្បាស់ តិច ឬច្រើន ដូច្នោះ មនុស្សជាតិត្រូវបានជាប់នៅក្នុង ភាពលើសលប់នៃសេរីភាពដែលធ្លាក់ចុះដូចជាបណ្តាសាមកលើខ្លួន។

នៅសហរដ្ឋអាមេរិក និងអឺរ៉ុប អំពើហិង្សាបានធ្វើឱ្យសហគមន៍ជនជាតិភាគតិចប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ នៅទីនោះ វាក៏ជាបណ្តាសានៃបទពិសោធន៍ " Babel " ដែលត្រូវបានបន្តជាថ្មី។ មេរៀនដ៏ទេវភាពមួយទៀតដែលមិនអាចប្រកែកបាន ដែលមិនបានរៀន ព្រោះវាជាកូនចៅរបស់ប្តីប្រពន្ធមួយគូដែលចាំបាច់និយាយភាសាដូចគ្នា រហូតដល់បទពិសោធន៍ដែលមានកំហុសនេះ យើងនៅតែឃើញសព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សជាតិត្រូវបានបំបែកដោយភាសាច្រើន និងគ្រាមភាសាដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះ ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញផែនដី។ មែនហើយ ព្រះមិនបានឈប់បង្កើតទេ បន្ទាប់ពីប្រាំពីរថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើត។ គាត់នៅតែបង្កើតជាច្រើនដើម្បីដាក់បណ្តាសា ហើយជួនកាលដើម្បីប្រទានពរដល់អ្នករើសតាំងរបស់គាត់ នំម៉ាណាដែលបានថ្វាយនៅវាលរហោស្ថាន ដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល គឺជាគំរូមួយ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សេរីភាព គឺជាស្នូលរបស់វា ដែលជាអំណោយដ៏អស្ចារ្យពីអ្នកបង្កើតរបស់យើង។ វាក៏នៅលើវាដែល ការប្តេជ្ញាចិត្ត ដោយឥតគិតថ្លៃ របស់យើង ចំពោះបុព្វហេតុរបស់វាសម្រាក។ ហើយនៅទីនោះ វាត្រូវតែត្រូវបានទទួលយក សេរីភាពដ៏សំខាន់នេះបង្កប់ន័យអត្ថិភាពនៃឱកាស ពីព្រោះព្រះមិនធ្វើអន្តរាគមន៍តាមមធ្យោបាយណាមួយឡើយ។ ពាក្យដែលអ្នកជឿជាច្រើនមិនជឿទាល់តែសោះ។ ហើយពួកគេខុស ពីព្រោះព្រះទុកមួយផ្នែកធំដើម្បីមានឱកាសក្នុងការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ហើយជាដំបូង តួនាទីនៃការដាស់តឿនក្នុងចំណោមអ្នករើសតាំង ការដឹងគុណចំពោះបទដ្ឋានសេចក្តីស្នូលដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញរបស់ទ្រង់។ ដោយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ នោះអ្នកបង្កើតទទួលបន្ទុកដើម្បីដឹកនាំពួកគេ ហើយបង្រៀនពួកគេពិសេសក្តីពិតរបស់ទ្រង់

ដែលរៀបចំពួកគេសម្រាប់ជីវិតសេចក្តីស្វែងរកដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ភាពខុសប្រក្រតី និងភាពខុសឆ្គងដែលបានសង្កេតឃើញតាំងពីកំណើតនៃសត្វមនុស្ស បង្ហាញពីសកម្មភាពនៃឱកាសដែលបង្កើតឱ្យមានកំហុសហ្សែននៅក្នុងដំណើរការ នៃការបន្តពូជនៃប្រភេទសត្វ ជាមួយនឹងផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរតិច ឬច្រើន។ ការរីកសាយនៃប្រភេទសត្វគឺផ្អែកលើសន្តិសុខនៃខ្សែសង្វាក់បន្តពូជដែលបង្កើតឱ្យ មានកំហុសក្នុងការអនុលោមតាមពេលវេលា។

នេះរួមបញ្ចូលទាំងគោលការណ៍នៃតំណពូជឬដោយឯករាជ្យដោយសារតែឱកាសនៃ ជីវិត។ សរុបមក ប្រសិនបើខ្ញុំជំពាក់សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំចំពោះឱកាសនៃសេរីភាព នោះខ្ញុំជំពាក់ ផ្ទុយទៅវិញ រង្វាន់ និងការចិញ្ចឹមបីបាច់នៃសេចក្តីជំនឿនេះ ចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ និងការផ្តួចផ្តើមគំនិតដែលបានធ្វើរួចហើយ ហើយដែលគាត់បន្តទទួលយកដើម្បីជួយសង្គ្រោះខ្ញុំ។

នៅក្នុងរឿងនៃការបង្កើតនៅលើផែនដីរបស់គាត់ ថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងដាក់បណ្តាសាមកមុនគេក្នុងសប្តាហ៍។ ដោយសារនារបស់គាត់ត្រូវបានសរសេរ៖ គោលដៅរបស់គាត់គឺដើម្បី " ញែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត " ។ ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយពួកគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងការជ្រើសរើសរបស់ព្រះដែលញែកថ្ងៃទីប្រាំពីរជាបរិសុទ្ធ ថ្ងៃដំបូងនេះនឹងបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនយ៉ាងពេញលេញជា " សញ្ញា " នៃជំរុំបះបោរដែលមិនស្តាប់បង្គាប់នៅក្នុង វិវរណៈ 13:15 ។ ច្រើនដូចជាថ្ងៃអាទិត្យ ទីមួយត្រូវបណ្តាសាដោយព្រះ នោះថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរត្រូវបានប្រទានពរ និងញែក ជាបរិសុទ្ធដោយទ្រង់។ ហើយដើម្បីយល់ពីការប្រឆាំងនេះ យើងត្រូវតែឱបក្រសោប គំនិតរបស់ព្រះ ដែលជាសញ្ញានៃការញែកជាបរិសុទ្ធដោយ និងសម្រាប់ទ្រង់។ ថ្ងៃឈប់សម្រាកទាក់ទងនឹងថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយលេខ ប្រាំពីរ នេះ "7" គឺជានិមិត្តរូបនៃភាពពេញលេញ។ នៅក្រោមពាក្យនេះពេញលេញ ព្រះដាក់គំនិតនៃគោលបំណងដែលទ្រង់បានបង្កើតវិមាត្រផែនដីរបស់យើង ពោលគឺបទប្បញ្ញត្តិនៃអំពើបាប ការផ្តោលទោស ការស្លាប់ និងការបាត់ខ្លួនរបស់វា។ ហើយនៅក្នុងផែនការនេះ រឿងទាំងនេះនឹងត្រូវបាន បំពេញពេញលេញក្នុងអំឡុង សម័យ ទី 7 ដែលថ្ងៃសប្បិទប្រចាំសប្តាហ៍បានព្យាករណ៍។ នេះហើយជាមូលហេតុដែល

គោលដៅនេះមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ព្រះជាជាងមធ្យោបាយ

នៃការប្រោសលោះដែលទ្រង់នឹងប្រោសលោះជីវិតរបស់អ្នករើសតាំងនៅលើផែនដី ហើយដែលទ្រង់នឹងសម្រេចដោយផ្ទាល់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្នុងតម្លៃនៃការងទុក្ខដ៏ឃោរឃៅ។

នេះជាមូលហេតុមួយទៀតដែលព្រះមានបន្ទូលនៅក្នុងសៀវភៅ Ecc.7:8 ថា ៖ « ទីបញ្ចប់នៃរឿងល្អជាងការចាប់ផ្តើមរបស់វាទៅទៀត ។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ការបន្តវេនតាមលំដាប់ «ពេលយប់» ឬ « ពេលព្រឹកព្រលឹម » បញ្ជាក់ពីគំនិតដ៏ទេវភាពនេះ។ នៅក្នុង Isa.14:12 ក្រោមការក្លែងបន្លំរបស់ស្តេចបាប៊ីឡាន ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់អារក្សថា៖ « នៅទីនេះ អ្នកបានធ្លាក់ពីលើមេឃ ផ្កាយព្រឹក ជាកូននៃថ្ងៃរះ! អ្នកត្រូវគេទម្លាក់ ចុះមកដី អ្នកដែលមានជ័យជំនះលើប្រជាជាតិនានា ! » កន្សោមដែលព្រះកំណត់ ទ្រង់ថា « ផ្កាយព្រឹក » បង្ហាញថាទ្រង់ប្រៀបធៀបទ្រង់ទៅនឹង «ព្រះអាទិត្យ» នៃ

ប្រព័ន្ធចែនដីយើង។ គាត់គឺជាសត្វទីមួយរបស់គាត់
 ហើយនៅក្រោមការគ្របដណ្តប់នៃស្តេចនៃទីក្រុងទីរ៉ូស Eze.28:12
 រៀបរាប់អំពីសិរីរុងរឿងដើមរបស់គាត់ថា: « កូនមនុស្សអើយ
 ចូរបន្លឺសំឡេងសោកសៅចំពោះស្តេចក្រុងទីរ៉ូស! អ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់គាត់ថា:
 ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: **អ្នកបានដាក់ត្រាទៅជាភាពល្អឥតខ្ចោះ អ្នក
 ពោរពេញទៅដោយប្រាជ្ញា និងភាពល្អឥតខ្ចោះ ។ »**
 ភាពល្អឥតខ្ចោះនេះត្រូវរលាយបាត់ ជំនួសដោយអាកប្បកិរិយាបះបោរ
 ដែលធ្វើឱ្យវាក្លាយជាសត្រូវ អារក្ស និងមារសត្រូវ
 ដែលសាតាំងបានផ្តោលទោសដោយព្រះ ពីព្រោះ ខទី 15 ប្រកាសថា: «
 អ្នកបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងជួររបស់អ្នក តាំងពីថ្ងៃដែលអ្នកនៅ។ ត្រូវបានបង្កើត
 ឡើង រហូតដល់ឃើញអំពើទុច្ចរិតនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ។» ដូច្នេះ
 អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជា " **ផ្កាយព្រឹក** "
 បានរុញច្រានបុរសមិនស្មោះត្រង់ឱ្យគោរពជាទេវៈ " **ផ្កាយព្រឹក** "
 នៃការបង្កើតដំទេវភាព: "ព្រះអាទិត្យដែលមិនសញ្ជ័យ"
 ប្រែចេញពីសាសនារ៉ូម៉ាំងដែលស្ទើរតែពិភពលោកទាំងមូលគោរពបូជាសាសនាគ្រី
 ស្តីខាងលិច។ ព្រះទ្រង់ជ្រាប សូម្បីតែមុនការបង្កើតរបស់ទ្រង់ថា ទេវតាដំបូងនេះ
 នឹងបះបោរនឹងទ្រង់ ហើយទោះជាទ្រង់បង្កើតទ្រង់យ៉ាងនេះក៏ដោយ។ ដូចគ្នាដែរ
 មួយថ្ងៃមុនការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់
 ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថាសាវ័កម្នាក់ក្នុងចំណោមសាវ័កទាំង 12
 នាក់នឹងក្សត់ទ្រង់
 ហើយទ្រង់ថែមទាំងបាននិយាយទៅកាន់យូដាសដោយផ្ទាល់ថា: «
 អ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ចូរធ្វើវាឱ្យលឿនទៅ! »។
 នេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ថាព្រះមិនស្វែងរកដើម្បីរារាំងសត្វរបស់ទ្រង់ពីការបង្ហា
 ញពីជម្រើសរបស់ពួកគេ សូម្បីតែនៅពេលដែលពួកគេផ្ទុយនឹងទ្រង់ក៏ដោយ។
 លោកយេស៊ូវបានអញ្ជើញសាវ័ករបស់លោកឱ្យចាកចេញពីលោក ប្រសិនបើនោះ
 ជាការចង់បាន។
 វាគឺដោយការទុកឱ្យសត្វរបស់គាត់មានសេរីភាពពេញលេញក្នុងការបញ្ចេញមតិរប
 ស់ពួកគេ និងបង្ហាញពីធម្មជាតិរបស់ពួកគេ
 ដែលគាត់អាចជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់សម្រាប់ភាពស្មោះត្រង់ដែលបាន
 បង្ហាញរបស់ពួកគេ ហើយទីបំផុតបំផ្លាញសត្រូវទាំងអស់នៅសេឡេស្ទាល
 និងដីគោក ដែលមិនសក្តិសម និងព្រងើយកណ្តើយ។

បាបកម្មដើម

នៅសល់នៃថ្ងៃដំបូងគឺមានសារៈសំខាន់យ៉ាងសម្បើមនៅក្នុងយុគសម័យគ្រី
 ស្ទានរបស់យើងព្រោះវាបង្កើតជា " **អំពើបាប** "
 ដែលបានស្តារឡើងវិញចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321
 ហើយដោយសារតែវាក្លាយជាសញ្ញាសម្គាល់នៃជំរុំដែលបានចូលទៅក្នុងការបះបោរ
 ប្រឆាំងនឹងជំរុំបរិសុទ្ធនៃព្រះ។ ប៉ុន្តែ “ **អំពើបាប** ” នេះមិនត្រូវធ្វើឱ្យយើងភ្លេចនូវ “

អំពើបាប

”

ដើម

ដែលបង្កើតទោសមនុស្សជាតិរហូតដល់ស្លាប់ដោយសារមរតកតាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា។ ដោយបានបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណ ប្រធានបទនេះបាននាំខ្ញុំឲ្យរកឃើញ មេរៀនសំខាន់ៗដែលលាក់ក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ។ នៅកម្រិតនៃការសង្កេត សៀវភៅបង្ហាញដល់យើងអំពីប្រភពដើមនៃការបង្កើតនៅក្នុងជំពូកទី 1, 2, 3 ។ អត្ថន័យនិមិត្តសញ្ញានៃលេខទាំងនេះនៅតែត្រឹមត្រូវឥតខ្ចោះ: 1 = ឯកតា; 2 = ភាពមិនល្អឥតខ្ចោះ; 3 = ល្អឥតខ្ចោះ។ នេះសមនឹងទទួលបានការពន្យល់។ Gen.1 ទាក់ទងនឹងការបង្កើត 6 ថ្ងៃដំបូង។ និយមន័យរបស់ពួកគេ " ព្រឹកល្ងាច " នឹងយកតែអត្ថន័យបន្ទាប់ពីអំពើបាបនិងបណ្តាសាវៃផែនដីដែលក្លាយជាផែន ដែលគ្រប់គ្រងដោយអារក្សដែលនឹងក្លាយជាប្រធានបទនៃ Gen.3 ដោយគ្មានពាក្យថា " ព្រឹកល្ងាច " គ្មានន័យទេ។ អត្ថន័យនៅកម្រិតដ៏ តាមរយៈការផ្តល់ការពន្យល់ ជំពូកទី 3 ដាក់គ្រានៃភាពឥតខ្ចោះនៅលើវិវរណៈដ៏ទេវភាពនេះ។ ដូចគ្នាដែរ នៅក្នុង Gen.2 ប្រធានបទនៃថ្ងៃសប្បិទថ្ងៃទីប្រាំពីរ ឬច្បាស់ជាងនេះទៅទៀត នៃព្រះ និងមនុស្សនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ក៏មានអត្ថន័យរបស់វាបន្ទាប់ពី "អំពើបាបដើម" ដែលបានប្រព្រឹត្តដោយអេវ៉ា និងអំដាម នៅក្នុង Gen.3 ដែលផ្តល់ឱ្យវានូវហេតុផលសម្រាប់ការក្លាយជា។ ដូច្នេះ ដោយគ្មានហេតុផលដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុង Gen.3 នោះ ថ្ងៃសប្បិទដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធសមនឹងទទួលបាននិមិត្តសញ្ញា "2" នៃភាពមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់វា។

វាកើតឡើងពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីថ្វាយដល់អារក្សនិងអារក្សរបស់គាត់ដើម្បីឱ្យផ្លែឈើអាក្រក់នៃព្រលឹងរបស់ពួកគេអាចលេចឡើងនិងលេចឡើងនៅក្នុងភ្នែកនៃមនុស្សទាំងអស់ព្រះជាម្ចាស់ទេវតានិងមនុស្សហើយថាទេវតានិង បុរសជ្រើសរើសផ្នែករបស់ពួកគេ។

ការវិភាគនេះនាំខ្ញុំឱ្យចង្អុលបង្ហាញថាការបង្កើតថ្ងៃទីប្រាំពីរបានញែកជាបរិសុទ្ធនៅពេលសម្រាកព្យាករណ៍ពីបណ្តាសាវៃ " អំពើបាប " នៅលើផែនដី ដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង Gen.3

ពីព្រោះផែនដីខ្លួនឯងត្រូវបានបណ្តាសាដោយព្រះហើយដូច្នេះវាគ្រាន់តែជាការស្តាប់ពីពេលបច្ចុប្បន្នប៉ុណ្ណោះ។ ហើយដំណើរការរបស់វាវាយប្រហារវា ពេលវេលាប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ និងមួយពាន់ឆ្នាំនៃសហវត្សទីប្រាំពីរ ទទួលយកអត្ថន័យ ការពន្យល់ យុត្តិកម្មមួយ។ វាជាការសមរម្យក្នុងការកត់សម្គាល់នេះ: មុនពេលការបង្កើតនៅលើផែនដី នៅស្ថានសួគ៌ ផ្លោះបានបោះជំរំអារក្សរួចជាស្រេចប្រឆាំងនឹងជំរុំរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែមានតែការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលនឹងធ្វើឱ្យជម្រើសបុគ្គល ច្បាស់លាស់។

ដែលនឹងត្រូវបានបង្ហាញដោយការបណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌នៃពួកឧទ្ធាមដែលត្រូវបានបង្កើតទោសចាប់ពីពេលនោះមកឱ្យស្លាប់នៅក្នុងការបង្កើតផែនដី។ ឥឡូវនេះ នៅស្ថានសួគ៌ ព្រះមិនបានរៀបចំជីវិតរបស់ពួកទេវតានៅលើ " ព្រឹកព្រលឹម " ទេ នេះដោយសារតែស្ថានសួគ៌គំណាងឱ្យបទដ្ឋានដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់។ អ្វីដែលនឹង ទទួលបានជោគជ័យ និងបន្តសម្រាប់ការជ្រើសរើសរបស់ខ្លួនជារៀងរហូត។

ប្រឈមមុខនឹងទិន្នន័យទាំងនេះ៖ ចុះផែនដីមុនពេលធ្វើបាប? ក្រៅពីការឆ្លាស់គ្នា " *ពេលល្ងាច-ពេលព្រឹក* " បទដ្ឋានរបស់វាក៏ជាឋានសួគ៌ដែរ ជាក់ស្តែងជីវិតកើតឡើងនៅក្នុងបទដ្ឋានដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ សត្វ vegan, មនុស្ស vegan និង គ្មាន សេចក្តី ស្លាប់ ដែល នឹង ជា ប្រាក់ ឈ្នួល នៃ អំពើ បាប, ថ្ងៃ បន្ត បន្ទាប់ ហើយ វា អាច ស្ថិត នៅ ជា រៀង រហូត.

ប៉ុន្តែនៅក្នុង Gen.2

ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញដល់យើងនូវលំដាប់នៃពេលវេលានៃសប្តាហ៍ដែលបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី ប្រាំពីរជាមួយនឹងការសម្រាកសម្រាប់ព្រះនិងសម្រាប់មនុស្ស។ ពាក្យឈប់សម្រាក នេះមកពីភិរិយាសព្វ «ដើម្បីឈប់» ហើយវាអនុវត្តចំពោះកិច្ចការដែលព្រះបានធ្វើ ព្រមទាំងកិច្ចការដែលមនុស្សធ្វើផងដែរ។ អ្នកអាចយល់ថា មុននឹងធ្វើបាប ទាំង ព្រះ ឬមនុស្សក៏មិនអាចមានអារម្មណ៍នឿយហត់ដែរ។ រាងកាយរបស់អ្នកមិន មាន ជំងឺ អស់កម្លាំង ឬឈឺចាប់គ្រប់ប្រភេទឡើយ។ ឥឡូវនេះ សប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃ បានដើរតាមគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបង្កើតឡើងវិញដូចជារដ្ឋដ៏អស់កល្បជានិច្ច លើកលែងតែការបន្តបន្ទាប់ពី « *ព្រឹកល្ងាច* » សម្គាល់ភាពខុសគ្នាជាមួយនឹង បទដ្ឋានសេចក្តីស្នាលនៃនគរព្រះ។

ភាពខុសប្លែកគ្នានេះគឺមានគោលបំណងបង្ហាញឱ្យឃើញតាមទំនាយនូវកម្មវិធីដែល លរចនាឡើងដោយព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យ។ ដូចជាពិធីបុណ្យ “Yom Kippur” ឬ “ថ្ងៃនៃដង្ហាយធូន” ត្រូវបានបន្តជារៀងរាល់ឆ្នាំក្នុងចំនោមជនជាតិហេព្រើរ ហើយវាបានព្យាករណ៍ពីទីបញ្ចប់នៃអំពើបាបតាមរយៈដង្ហាយធូនដែលបានសម្រេច ដោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដូច្នេះថ្ងៃសប្តិ្យប្រចាំសប្តាហ៍ព្យាករណ៍អំពីការយាងមកនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

សហស្សវត្សរ៍ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់

និងអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសនឹងចូលទៅក្នុងការសម្រាកពិតប្រាកដ ពីព្រោះពួកខ្លាមនឹងត្រូវស្លាប់ ហើយអំពើទុច្ចរិតនឹងត្រូវបរាជ័យ។ ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ ពួកអ្នករើសតាំងនៅតែខ្វល់ខ្វាយនឹង " *អំពើបាប* " ដោយសារព្រះ គ្រីស្ទ ពួកគេត្រូវវិនិច្ឆ័យ " *អំពើបាប* " និងមនុស្សមានបាប ដែលនៅពេលនោះ នឹងដេកលក់ក្នុងដំណេករមែងស្លាប់។ នេះហើយជាមូលហេតុដូចជាប្រាំមួយថ្ងៃមុន ដែរ ថ្ងៃទីប្រាំពីរត្រូវបានដាក់នៅក្រោមសញ្ញានៃ « *អំពើបាប* » ដែលគ្របដណ្តប់និង ទាក់ទងនឹងថ្ងៃប្រាំពីរនៃសប្តាហ៍ទាំងមូល។

ហើយវាក៏នៅដើមសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំបីប៉ុណ្ណោះ

បន្ទាប់ពីមនុស្សមានបាបត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង " *ភ្លើងនៃសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ* " នោះភាពអស់កល្បជានិច្ចដោយគ្មាន " *អំពើបាប* " និងចាប់ផ្តើមនៅលើផែនដីជាថ្មី។

ប្រសិនបើថ្ងៃទាំងប្រាំពីរត្រូវបានសម្គាល់ដោយអំពើបាប ហើយពួកគេទាយ 7000 ឆ្នាំ ការរាប់ចំនួន 7000 ឆ្នាំនេះអាចចាប់ផ្តើមបានលុះត្រាតែការបង្កើតអំពើបាបដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Gen.3

ដូច្នេះថ្ងៃនៅលើផែនដីដោយគ្មានអំពើបាបគឺមិនស្ថិតនៅក្នុងបទដ្ឋាននិងតក្កវិ ជ្ជានៃការបន្តបន្ទាប់ " *ព្រឹកព្រលឹម* " ឬ " *ពន្លឺនៃភាពងងឹត* " ។

ហើយចាប់តាំងពីពេលនេះមិនមាន " អំពើបាប " វាមិនអាចចូលទៅក្នុង 7000 ឆ្នាំដែលបានរៀបចំនិងព្យាករណ៍សម្រាប់ " អំពើបាប " ដោយសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃ។

ការបង្រៀននេះគូសបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃសកម្មភាពនេះ

ដែលព្រះសន្តតថាជា papacy រ៉ូម៉ាំងនៅក្នុង Dan.7:25: “ គាត់នឹងបង្កើតផែនការដើម្បីផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងច្បាប់ ”។ “ ការផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា ”

ដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះនាំឱ្យមានភាពមិនអាចទៅរួចនៃការរកឃើញក្នុងអក្សរ ទំនាយនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍នៃ " ច្បាប់ របស់ព្រះ " ។

ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលទីក្រុងរ៉ូមបានធ្វើចាប់តាំងពី Constantine I ចាប់តាំងពី ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ដោយបញ្ជាឱ្យសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍នៅថ្ងៃដំបូងជំនួសឱ្យថ្ងៃទី 7 ។ ដោយធ្វើតាមបញ្ជារបស់រ៉ូម៉ាំង មនុស្សមានបាបមិនត្រូវបានរំដោះពី " អំពើបាប " ដើមដែលបានទទួលមរតកពីអីដាម និងអេវ៉ាទេ ប៉ុន្តែលើសពីនេះទៅទៀត គាត់ទទួលយក " អំពើបាប " បន្ថែម ដែលលើកនេះ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដែលបង្កើនកំហុសរបស់គាត់ចំពោះព្រះ។

លំដាប់នៃពេលវេលា " ពេលព្រឹកព្រលឹម " ឬ " ពន្លឺនៃភាពងងឹត " គឺជាគោលគំនិតមួយដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះ

ហើយការធ្វើតាមជម្រើសនេះ អនុគ្រោះ និងផ្តល់សិទ្ធិឱ្យចូលទៅកាន់អាថ៌កំបាំងនៃទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ។

គ្មានអ្វីបង្ខំមនុស្សឱ្យទទួលយកជម្រើសនេះទេ ហើយភស្តុតាងគឺថាមនុស្សជាតិបានជ្រើសរើសដើម្បីសម្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរនៃថ្ងៃនៅ ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ ពេលគឺ 6 ម៉ោងបន្ទាប់ពីថ្ងៃលិចនៃនិទាយរដូវ។ ដែលព្យាករណ៍អំពីជំរុំនៃអស់អ្នកដែលក្រោកពីដំណេកយឹតពេកសម្រាប់ការយាង មកវិញដំរុះរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

កូនកំលោះនៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចនៃស្ត្រីព្រហ្មចារីដប់នាក់។ យ៉ាងនេះ សារដ៏ ស្រទន់ដែលព្រះបានប្រទានមក គឺហួសពីសមត្ថភាពបញ្ជារបស់ទ្រង់ទៅទៀត។ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់

លំដាប់នៃពេលវេលាដ៏ទេវភាពបំភ្លឺការព្យាករណ៍ទាំងអស់របស់គាត់ និងជាពិសេសការបើកបង្ហាញនៅដើមដំបូងដែលព្រះយេស៊ូវបង្ហាញទ្រង់ថាជា " អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា " " ការចាប់ផ្តើម ឬការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់ "។

ជារៀងរាល់ថ្ងៃដែលឆ្លងកាត់ក្នុងជីវិតរបស់យើងព្យាករណ៍ផែនការរបស់ព្រះដែល គាត់បានសង្ខេបនៅក្នុង Gen.1, 2 និង 3 ចាប់តាំងពី " យប់ " ឬ " ភាពងងឹត " តំណាងឱ្យថ្ងៃអាសត្រាមប្រាំមួយដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Gen.1

ខណៈពេលដែលការសម្រាកដ៏ទេវភាពដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង Gen.2

ប្រកាស ពេលវេលា " ពន្លឺ " ។ វាគឺនៅលើគោលការណ៍នេះដែលយោងទៅតាម Dan.8:14 ពេលវេលា នៃសម័យគ្រីស្ទាន ត្រូវបានបែងចែកជាពីរផ្នែក: ពេលវេលានៃ " ភាពងងឹត " ខាងវិញ្ញាណនៅចន្លោះឆ្នាំ 321 នៅពេលដែល " អំពើបាប " ប្រឆាំងនឹងថ្ងៃឈប់សម្រាកត្រូវបានបង្កើតឡើងនិង 1843 ដែលជាកន្លែងមួយ។

ពេលវេលានៃ " ពន្លឺ " ។ វាគឺនៅលើគោលការណ៍នេះដែលយោងទៅតាម Dan.8:14 ពេលវេលា នៃសម័យគ្រីស្ទាន ត្រូវបានបែងចែកជាពីរផ្នែក: ពេលវេលានៃ " ភាពងងឹត " ខាងវិញ្ញាណនៅចន្លោះឆ្នាំ 321 នៅពេលដែល " អំពើបាប " ប្រឆាំងនឹងថ្ងៃឈប់សម្រាកត្រូវបានបង្កើតឡើងនិង 1843 ដែលជាកន្លែងមួយ។

ចាប់ផ្តើមសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនេះរហូតដល់ការ យាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 2030

ដែលដូចនៅក្នុង Gen.3 នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ ទ្រង់យាងមកដើម្បីវិនិច្ឆ័យរវាងអ្នកជ្រើសរើស និង ពួកឧទ្ធាម « ចៀម និងពពែ » ដូចដែលគាត់បានវិនិច្ឆ័យរវាង « ពស់ស្រ្តី និងអ័ដាម »។ ដូចគ្នាដែរ នៅក្នុងវិវរណៈ ប្រធានបទនៃ « សំបុកទៅកាន់សាសនាចក្រទាំងប្រាំពីរ នៃគ្រាទាំងប្រាំពីរ និងនៃគ្រែទាំងប្រាំពីរ » ព្យាករណ៍អំពី « ភាពងងឹត » សម្រាប់ប្រាំមួយដំបូង និង " ពន្លឺ " ដំទេវភាពសម្រាប់កម្រិតទីប្រាំពីរ និងចុងក្រោយនៃប្រធានបទនីមួយៗទាំងនេះ។ វាជាការពិតដែលនៅក្នុងឆ្នាំ 1991 ការបដិសេធជាផ្លូវការនៃ "ពន្លឺ" ចុងក្រោយនេះដោយស្ថាប័ន Adventism ដែលជាពន្លឺដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានឱ្យខ្ញុំតាំងពីឆ្នាំ 1982 បាននាំឱ្យគាត់និយាយទៅកាន់គាត់នៅក្នុងលិខិតដែលផ្ញើទៅកាន់ " Laodicea " នៅក្នុង Rev.3 :17: « ព្រោះអ្នកនិយាយថា៖ ខ្ញុំជាអ្នកមាន ខ្ញុំបានចម្រើនឡើង ហើយខ្ញុំមិនត្រូវការអីសោះ ហើយដោយសារអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាខ្លួនឯងវេទនា វេទនា ក្រ ខ្វាក់ និង អាគ្រាត ... »។ Adventists ផ្លូវការបានភ្លេចការដកស្រង់នេះដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង 1 Peter 4: 17: « ដ្បិតនេះគឺជាពេលដែល ការជំនុំជំរះនឹងចាប់ផ្តើមនៅលើដំណាក់នៃព្រះ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាចាប់ផ្តើមពីយើង តើអ្នកដែលមិនគោរពតាមដំណឹងល្អនៃព្រះនឹងទៅ ជាទីបញ្ចប់? » ស្ថាប័ននេះមានតាំងពីឆ្នាំ 1863 ហើយព្រះយេស៊ូវបានប្រទានពរដល់ការបង្កើតរបស់ខ្លួននៅក្នុងយុគសម័យ " ទីក្រុង Philadelphia " ក្នុងឆ្នាំ 1873 ។ យោងទៅតាមគោលការណ៍ដំទេវភាព " ពេលព្រឹកព្រលឹម " ឬ " ពន្លឺងងឹត " យុគសម័យចុងក្រោយនិងទីប្រាំពីរតំណាងដោយឈ្មោះ៖ " ឡៅឌីសេ " វាជាពេលវេលានៃ " ពន្លឺ " ដំទេវភាពដ៏អស្ចារ្យ ហើយការងារបច្ចុប្បន្នបង្កើតជាភស្តុតាងនៃវា " ពន្លឺ " ដ៏អស្ចារ្យពិតជាបានមកបំភ្លឺអាថ៌កំបាំងដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុងយុគសម័យចុង ក្រោយនេះ នៅឯការចំណាយរបស់ស្ថាប័ន Adventist ផ្លូវការ។ ទូទាំងពិភពលោក។ ឈ្មោះ៖ « ឡៅឌីសេ » គឺសមហេតុសមផលដោយសារវាមានន័យ ថា « អ្នកវិនិច្ឆ័យឬមនុស្សវិនិច្ឆ័យ »។ អ្នកដែលមិនឬលែងជារបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវ បានផ្តោលទោសឱ្យចូលរួមជាមួយនឹងអ្នកគាំទ្រនៃ « ថ្ងៃដែលត្រូវបណ្តាសាដោយ ព្រះ »។ ដោយបង្ហាញខ្លួនឯងថាគ្មានសមត្ថភាពចែករំលែកជាមួយព្រះ ចំពោះការផ្តោលទោសដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ជនជាតិរ៉ូម៉ាំង " ថ្ងៃអាទិត្យ " នោះ ថ្ងៃសប្បិទនិងលែងបង្ហាញដល់ពួកគេ សំខាន់ដូចពេលមានពរនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ពួកគេទៀតហើយ។ សារដែលព្រះយេស៊ូវត្រឹមត្រូវបានប្រទានដល់អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ Ellen G. White នៅក្នុងសៀវភៅរបស់នាង "Early Writings" ហើយនៅក្នុងការនិមិត្តដំបូងរបស់នាង បានបកប្រែស្ថានភាពនេះថា "ពួកគេបានបាត់បង់ការមើលឃើញ និងគោលដៅ ហើយព្រះយេស៊ូវ... ពួកគេបានលិចចូលទៅក្នុង ពិភពលោកដ៏អាក្រក់ ហើយយើងមិនឃើញពួកគេ ទៀតទេ»។ លោកុប្បត្តិ 2 ព្យាករណ៍អំពីពេលវេលានៃ « ពន្លឺ » ហើយជំពូកនៃលោកុប្បត្តិនេះចាប់ផ្តើមជាមួយនឹង ការញែកជាបរិសុទ្ធ នៃ «

ថ្ងៃទីប្រាំពីរ » ។ វាបញ្ចប់ដោយខទី 25 នេះ៖ « **បុរស**
និងប្រពន្ធរបស់គាត់ទាំងពីរនាក់អាក្រាត ហើយពួកគេមិនខ្មាសឡើយ » ។
 ការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងប្រធានបទទាំងពីរនេះបង្ហាញថា
 ការរកឃើញរូបអាក្រាតកាយរបស់ពួកគេនឹងជាផលវិបាកនៃការសន្មតនៃ " **អំពើបាប** " ដែលពួកគេនឹងប្រព្រឹត្ត ហើយដែលបានរាប់ឡើងវិញនៅក្នុង Gen.3
 ដូច្នេះលេចឡើងជាមូលហេតុនៃរូបអាក្រាតខាងវិញ្ញាណនៃជីវិតរមែងស្លាប់។ ដោយ
 ប្រៀបធៀបការបង្រៀននេះជាមួយនឹង « **ទ្រៅឌីសេ** » យើងឃើញថ្ងៃសប្បិទដែល
 ទាក់ទងនឹង « **អំពើបាប** » ដែលធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ « **អាក្រាត** » ។
 នៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ

ការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទគឺលែងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរក្សាព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៀតហើយ
 ពីព្រោះតាមរយៈការផ្តល់ពន្លឺតាមទំនាយពេញលេញរបស់វាដល់អាជ្ញាធរ
 Adventist ជាផ្លូវការរវាងឆ្នាំ 1982 និង 1991
 តម្រូវការរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានកើនឡើង
 ហើយគាត់ចង់បានសម្រាប់រឿងនេះ។ សម័យនោះ

ជាមួយនឹងការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
 អ្នកដែលសក្តិសមនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ផ្តល់នូវចំណាប់អារម្មណ៍ ពេលវេលា ជីវិត
 និងព្រលឹងទាំងមូលរបស់គាត់សម្រាប់វិវរណៈរបស់គាត់
 ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង ដានីយ៉ែល និង វិវរណៈ ; ក៏ប៉ុន្តែក៏នៅទូទាំងព្រះគម្ពីរ
 ដែលបានបើកសម្តែងដែលបង្កើតជា « **សាក្សីពីរ** » របស់វាស្របតាម វិវរណៈ ១១:៣។

ទីបន្ទាល់នៃព្រះដែលបានប្រទានមកលើផែនដី

សំខាន់ដូចជាការយាងមករបស់ព្រះចំពោះមនុស្សជាតិក្នុងទម្រង់នៃព្រះ
 យេស៊ូវគ្រីស្ទ
 មិនគួរធ្វើឱ្យយើងភ្លេចការយាងមកពីមុនរបស់ទ្រង់ក្នុងសម័យលោកម៉ូសេឡើយ។
 ដោយសារតែវាស្ថិតនៅក្នុងបរិបទដ៏ឆ្ងាយនេះ
 ដែលព្រះបានបើកសម្តែងដល់គាត់អំពីប្រភពដើមនៃវិមាត្រដី។ ហើយជាវិវរណៈ
 ដែលព្រះបានប្រទានមក ដំណើររឿងនៃលោកុប្បត្តិគឺសំខាន់ដូចនឹងវិវរណៈដែល
 បានបើកសម្តែងដល់សាវ័កប្តូរហាន។
 ទម្រង់បែបបទដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះដើម្បីរៀបចំជីវិតនៅលើផែនដីព្យាក
 រណ៍ពីផែនការនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះសត្វដែលទ្រង់ផ្តល់សេរីភាពពេញ
 លេញ ដូច្នេះពួកគេអាចឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់
 ហើយរស់នៅជាមួយទ្រង់អស់កល្បជានិច្ច ឬបដិសេធភា
 ហើយបាត់ទៅក្នុងភាពទទេនៃសេចក្តីស្លាប់ ស្របតាម
 លក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់ជូនជំរាបសួររបស់គាត់។

ប្រសិនបើអ្នកជាមត្រូវបានបង្កើតតែម្នាក់ឯង
 នោះដំបូងគឺដោយសារតែគាត់ត្រូវបានបង្ហាញជា " **រូបភាពនៃព្រះ** (លោកុប្បត្តិ
 1:26-27)" ដើម្បីស្វែងរកសេចក្តីស្រឡាញ់ពីសមភាគីសេរី ចំពោះរូបរបស់គាត់

ពីព្រោះគ្រប់ពេលវេលានៃអតីតកាលរបស់គាត់អស់កល្បជានិច្ច។
 គឺជាផ្នែកមួយនៃភាពឯកោដាច់ខាត។ នេះបានក្លាយទៅជាគាត់មិនអាចទ្រាំទ្រ
 បានរហូតដល់ពេលដែលគាត់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទទួលបានផលវិបាក
 នៃសេរីភាពដែលគាត់នឹងផ្តល់ឱ្យសត្វមានជីវិតរបស់គាត់។
 ការបង្កើតអេវ៉ាពីឆ្លឹងជំនីមួយរបស់អ័ដាម
 ខណៈពេលដែលគាត់ត្រូវបានជ្រមុជនៅក្នុងដំណេកដ៏មរណៈ
 ទាយអំពីការបង្កើតសាសនាចក្ររបស់គាត់
 ដែលជាអ្នកជ្រើសរើសដែលផ្សំឡើងដោយអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់
 ផ្លែឈើដែលប្រមូលបានដោយការដង្ហោយជួននៃការសុគតនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ។ នេះបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកូនាទីនៃ « ជំនួយ » ដែលព្រះបានកំណត់ចំពោះស្ត្រី
 ដែលមកពីគាត់ ហើយឈ្មោះអេវ៉ាមានន័យថា « ជីវិត »។
 អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនឹង " រស់នៅ " អស់កល្បជានិច្ច ហើយនៅលើផែនដី
 នាងមានកូនាទីថ្វាយព្រះ " ជំនួយ " របស់នាង
 ដើម្បីសហការមនុស្សជាតិក្នុងការសម្រេចបាននូវគម្រោងរបស់នាង
 ដែលមានបំណងបង្កើតសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ
 និងគ្មានការរំខាននៅក្នុងសកលលោកដ៏អស់កល្បរបស់វា។
 អំពើបាបនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់ចូលមកក្នុងមនុស្សជាតិកាមរយៈអេវ៉ា
 ឬកាមរយៈនិមិត្តសញ្ញា " ស្ត្រី " នៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់នាង
 ដែលនឹងទទួលមរតកពីអំពើបាបដើមនេះ។ ដូចគ្នាដែរ ដូចជាអ័ដាម
 ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះអេវ៉ា នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ព្រះក្លាយជាមនុស្សដើម្បីចែករំលែក
 និងទទួលជំនួសព្រះអង្គដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់
 ដែលជាការដាក់ទណ្ឌកម្មជីវិតរមែងស្លាប់ដែលអំពើបាបរបស់នាងសមនឹងទទួល
 បាន។
 ដូច្នេះរឿងលោកុប្បត្តិគឺជាទាំងទីបន្ទាល់ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបង្ហាញពីប្រភពដើមរបស់យើង
 និងស្ថានភាពរបស់ពួកគេ និងជាសក្ខីភាពព្យាករណ៍ដែលបង្ហាញពីគោលការណ៍សង្គ្រោះនៃគម្រោងស្នេហាដ៏អស្ចារ្យ
 របស់អ្នកបង្កើតព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។
 បន្ទាប់ពីប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើតដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិទី
 1
 ប្រាំមួយថ្ងៃដែលព្យាករណ៍ពីប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដែលបានបម្រុងទុកដោយព្រះសម្រាប់
 ការជ្រើសរើសរបស់គាត់នៅលើផែនដីនេះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិទី 2
 នៅក្រោមរូបភាពនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏អស់កល្បជានិច្ចនោះថ្ងៃទីប្រាំពីរគ្មានដែន
 កំណត់នឹងបើកស្វាគមន៍។ អ្នកដែលបានជ្រើសរើស នឹងបញ្ជាក់។
 ព្រះជ្រាបតាំងពីដើមដំបូងនូវលទ្ធផលនៃគម្រោងរបស់ទ្រង់ ឈ្មោះអ្នករើស
 តាំងរបស់ទ្រង់ដែលនឹងលេចឡើងក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ។
 ទ្រង់មានអំណាច និងសិទ្ធិអំណាចទាំងអស់ដើម្បីវិនិច្ឆ័យ
 និងបំផ្លាញពួកទេវតាបះបោរ ដោយមិនចាំបាច់បង្កើតវិមាត្រផែនដីរបស់យើង។
 ប៉ុន្តែវាច្បាស់ណាស់ដោយសារតែគាត់គោរពសត្វរបស់គាត់ដែលស្រឡាញ់គាត់និងអ្ន

កដែលគាត់ស្រឡាញ់ដែលគាត់រៀបចំបាតុកម្មជាសកលនៅលើផែនដីដែលបង្កើតឡើងសម្រាប់គោលបំណងនេះ។

ព្រះលើកតម្កើងលើសអ្វីៗទាំងអស់ គោលការណ៍នៃសេចក្តីពិត។ ដូចដែលបានប្រកាសនៅក្នុង Psa.51:6 ព្រះយេស៊ូវកំណត់ថាទ្រង់បានរើសតាំងថា " កើតជាថ្មី " ឬ "កើតពីសេចក្តីពិត" ដូច្នេះពួកគេអាចធ្វើតាមស្តង់ដារនៃសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព។ យោងតាម យ៉ូហាន 18:37 គាត់ផ្ទាល់បានមក « ថ្លែងជាសាក្សីចំពោះសេចក្តីពិត » ហើយបង្ហាញខ្លួនគាត់នៅក្នុង វិវរណៈ 3:14 ក្រោមឈ្មោះ « អ្នកពិត » ។ ការលើកតម្កើង និងការលើកតម្កើងគោលការណ៍នៃសេចក្តីពិតនេះគឺ **ផ្ទុយទាំងស្រុង**

ទៅនឹងគោលការណ៍នៃការភូតកុហក ហើយគោលការណ៍ទាំងពីរមានទម្រង់ជាច្រើន។ គោលការណ៍នៃការកុហកបានបញ្ឆោតអ្នករស់នៅលើផែនដីឥតឈប់ឈរក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់វា។

នៅក្នុងសម័យទំនើបនេះ ការកុហកបានក្លាយជាបទដ្ឋាននៃអត្ថិភាព។ វាត្រូវបានអនុម័តក្រោមពាក្យ « bluff » នៅក្នុងគំនិតនៃការជួញដូរ ប៉ុន្តែវាក៏ជាផ្នែកនៃអារក្ស « បិតានៃការកុហក » យោងទៅតាមយ៉ូហាន 8:44 ។ នៅលើកម្រិតសាសនា ការកុហកលេចឡើងក្នុងទម្រង់នៃការក្លែងបន្លំសាសនាផ្សេងៗគ្នា អាស្រ័យលើប្រជាជន និងទីកន្លែងនៅលើផែនដីដែលពាក់ព័ន្ធ។

ហើយជំនឿរបស់គ្រិស្តសាសនិកបានក្លាយទៅជារូបភាពដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃ "ការភ័ន្តច្រឡំ" (= Babel) ដូច្នេះជាច្រើនគឺជាក្លែងក្លាយដ៏ខ្លាំងដ៏រាបសំរាប់វា។ ការកុហកត្រូវបានបង្រៀនតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ។

ដោយសារតែវាផ្ទុយទៅនឹងវិធីសាស្ត្រផ្តាច់ការរបស់វា ការគិតបែបវិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចផ្តល់ភស្តុតាងពិតប្រាកដនៃទ្រឹស្តីវិវត្តនៃប្រភេទសត្វ និងរាប់លាន

និងរាប់ពាន់លានឆ្នាំដែលអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រសន្មតថាមានអត្ថិភាពនៃផែនដី។ ផ្ទុយពីការគិតបែបវិទ្យាសាស្ត្រនេះ:

ទីបន្ទាល់នៃអ្នកបង្កើតព្រះផ្តល់នូវភស្តុតាងជាច្រើននៃការពិតរបស់គាត់ ពីព្រោះប្រវត្តិសាស្ត្រនៅលើផែនដីធ្វើជាសាក្សីចំពោះសកម្មភាពរបស់គាត់ ដែលទឹកជំនន់នៃទឹកបង្កើតបានជាឧទាហរណ៍ទីមួយ

ដែលបញ្ជាក់ដោយវត្តមានហ្វូស៊ីលសមុទ្រនៅតំបន់ទំនាប និង សូម្បីតែនៅលើកំពូលភ្នំខ្ពស់បំផុតនៅលើផែនដី។

បន្ថែមទៅទីបន្ទាល់ធម្មជាតិនេះគឺជាសក្ខីភាពដែលបន្សល់ទុកដោយប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្ស ជីវិតរបស់ល្អាមេ ជីវិតរបស់អ័ប្រាហាំ

ការរំដោះជនជាតិហេព្រើរពីទាសភាពអេហ្ស៊ីប និងកំណើតរបស់ជនជាតិយូដា សាក្សីដែលនៅរស់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់វារហូតដល់សម័យកាល ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក;

ក៏មានទីបន្ទាល់សាក្សីនៃពួកសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ត ដែលបានឃើញអព្វគហេតុរបស់ទ្រង់ ការជាប់ឆ្នោត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ផងដែរ។ រហូតដល់ពេលដែលការភ័យខ្លាចនៃសេចក្តីស្លាប់បានបន្សល់ទុកពួកគេ ហើយពួកគេបានដើរតាមមាត់នៃការធ្វើទុក្ខរកម្ម

ជាចៅហ្វាយរបស់ពួកគេ និងជាគំរូរបស់ពួកគេយេស៊ូវនៅស្រុកណាសារ៉ែត។

ដោយលើកយកពាក្យនេះថា “ទុក្ខបុគ្គល” ខ្ញុំត្រូវបើកការពន្យល់នៅទីនេះ។

ចំណាំ៖ កុំ ច្រឡំការទុក្ខបុគ្គលជាមួយការដាក់ទណ្ឌកម្ម

វត្តទាំងពីរមានរូបរាងខាងក្រៅដូចគ្នា
ដូច្នេះហើយអាចយល់ច្រឡំបានយ៉ាងងាយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ការភាន់ច្រលំនេះមានផលវិបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ
ចាប់តាំងពីសកម្មភាពដាក់ទណ្ឌកម្ម
ប្រថុយនឹងការចោទប្រកាន់ចំពោះព្រះដែលបានជ្រើសរើសយ៉ាងពិតប្រាកដ
ហើយផ្ទុយទៅវិញ
កូនរបស់អារក្សអាចត្រូវបានគេចាត់ទុកជាទុក្ខបុគ្គលសម្រាប់ព្រះដែលបោកប
ញោតយ៉ាងខ្លាំង។ ដូច្នេះ ដើម្បីមើលឃើញច្បាស់ យើងត្រូវគិតគូរពីការវិភាគខាង
ក្រោមដែលផ្តើមចេញពីគោលការណ៍នេះ។ ដំបូងយើងសួរសំណួរ៖ តើអ្វីទៅជា
ទុក្ខបុគ្គល? ពាក្យនេះមកពីភាសាក្រិក "martus" ដែលមានន័យថា៖ សាក្សី។
តើសាក្សីជាអ្វី? វាគឺជាអ្នកដែលរាយការណ៍ដោយស្មោះត្រង់
ឬមិនបាននូវអ្វីដែលគាត់បានឃើញ ៧
ឬអ្វីដែលគាត់បានយល់លើប្រធានបទមួយ។
ប្រធានបទដែលយើងចាប់អារម្មណ៍នៅទីនេះគឺសាសនា
ហើយក្នុងចំណោមអ្នកដែលថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះ មានសាក្សីពិត
និងក្លែងក្លាយ។ អ្វីដែលប្រាកដគឺថា ព្រះធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នារវាងអ្នកទាំងពីរ។
ការពិតត្រូវបានដឹងដល់គាត់ ហើយគាត់ឲ្យពរវាដោយសារតែចំណែករបស់គាត់
សាក្សីពិតនេះព្យាយាមបង្ហាញខ្លួនគាត់ថាស្មោះត្រង់ដោយការប្រតិបត្តិក្នុង "
ការងារ" នូវរាល់ ការពិតដែលគាត់បានលាតត្រដាង ហើយគាត់តស៊ូនៅលើផ្លូវនេះ
រហូតដល់ការទទួលយកសេចក្តីពិត។ ហើយការស្លាប់នេះ
គឺជាការធ្វើទុក្ខកម្មពិតប្រាកដ ពីព្រោះជីវិតដែលផ្តល់ដល់សេចក្តីស្លាប់
ស្របតាមស្តង់ដារនៃភាពបរិសុទ្ធដែលព្រះតម្រូវសម្រាប់ពេលវេលារបស់គាត់។
បើជីវិតដែលថ្វាយមិនស្របតាមនេះ នោះមិនមែនជាការទុក្ខកម្មទេ
គឺជាទោសដែលប្រហារជីវិតដែលបញ្ជូនទៅដល់មារ ឲ្យវិនាស

ព្រោះមិនបានប្រយោជន៍ពីការការពារ និងពរជ័យពីព្រះ។
 អាស្រ័យលើការអនុលោមតាមស្តង់ដារនៃសេចក្តីពិតដែលតម្រូវដោយព្រះសម្រាប់
 គ្រប់សម័យកាល ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃ "ការធ្វើទុក្ខរកម្ម"
 នឹងពឹងផ្អែកលើចំណេះដឹងរបស់យើងអំពីការជំនុំជំរះដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញ
 នៅក្នុងទំនាយរបស់វា ដែលកំណត់គោលដៅដល់ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់។
 ដែលជាគោលបំណង និងប្រធានបទនៃការងារនេះ។

វាជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវយល់ថាការពិតមិនមានសមត្ថភាពបំប្លែងចិត្ត
 ក្នុងលះបោរបានឡើយ។ បទពិសោធន៍នៃទេវភាពដែលបានបង្កើតដំបូង
 ដែលដាក់ឈ្មោះដោយព្រះ សាតាំង ចាប់តាំងពីការបះបោររបស់វា
 បានបង្ហាញឱ្យឃើញពីវា។

សេចក្តីពិតគឺជាគោលការណ៍មួយឆ្ពោះទៅរកការដែលពួកអ្នករើសតាំងនឹងមាន
 អារម្មណ៍ទាក់ទាញដោយធម្មជាតិ អ្នកដែលស្រឡាញ់វា
 ហើយត្រៀមខ្លួនដើម្បីប្រយុទ្ធជាមួយព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដែលជាការកុហកដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ទ្រង់។

សរុបមក វិររណៈដ៏ទេវភាពត្រូវបានកសាងឡើងដល់ដប់បួនបទពិសោធន៍
 និងទីបន្ទាល់ជាងប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ ដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពល្អបំផុត
 និងអាក្រក់បំផុត។ ពេលវេលាប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំហាក់ដូចជាខ្លី
 ប៉ុន្តែសម្រាប់បុរសដែលផ្តល់ចំណាប់អារម្មណ៍ពិតប្រាកដចំពោះឆ្នាំនៃជីវិតរបស់គាត់
 ត់

វាពិតជាពេលវេលាដ៏យូរគ្រប់គ្រាន់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះអាចពង្រីកបានច្រើនសត
 វត្ស ហើយច្បាស់ជាងនេះជាងប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ។
 ដំណាក់កាលផ្សេងគ្នានៃសមិទ្ធិផលនៃគម្រោងសកលរបស់គាត់។ ដោយឡែកក្នុង
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះបានប្រទានដល់អ្នករើសតាំងនៅពេលចុងក្រោយបង្អស់របស់
 ទ្រង់ ទាក់ទងនឹងអាថ៌កំបាំង និងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ជាការយល់ដឹងច្បាស់លាស់
 សម្រាប់ពេលចុងក្រោយនេះ។

លោកុប្បត្តិ៖ ការសង្ខេបទំនាយ ដ៏សំខាន់ មួយ។

នៅក្នុងការយល់ដឹងនេះ
 ដំណើររឿងលោកុប្បត្តិផ្តល់នូវគន្លឹះជាមូលដ្ឋានដល់ការព្យាករណ៍ព្រះគម្ពីររបស់ដានី
 យ៉ែល និងវិររណៈ។ ហើយបើគ្មានកូនសោទាំងនេះ
 ការយល់ដឹងនេះគឺមិនអាចទៅរួចទេ។
 រឿងទាំងនេះនឹងត្រូវបានចងចាំនៅពេលចាំបាច់ ក្នុងអំឡុងពេលសិក្សាទំនាយ
 ប៉ុន្តែចាប់ពីពេលនេះតទៅ យើងត្រូវតែដឹងថាពាក្យ " ជ្រៅ សមុទ្រ ផែនដី ស្រី " ។

នឹងអនុវត្តគំនិតជាក់លាក់នៃគំនិតដ៏ទេវភាពនៅក្នុងវិវរណៈ "Apocalypse" ។ ពួកវាត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងដំណាក់កាលបីបន្តបន្ទាប់នៃការបង្កើតដ៏ " អវិជ្ជា " សំដៅលើភាពផែនដីដែលគ្របដណ្តប់ដោយទឹកទាំងស្រុងដោយគ្មានជីវិត។ បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃទី 2 ការបំបែកធាតុ " សមុទ្រ " ដែលជាសទិសន័យនិងនិមិត្តសញ្ញានៃការស្លាប់នឹងត្រូវបានប្រជាជនដោយសត្វសមុទ្រតែប៉ុណ្ណោះនៅថ្ងៃទី 5 ; បរិស្ថានរបស់វាជាអវិភាពសម្រាប់មនុស្សដែលបង្កើតឡើងដើម្បីដកដង្ហើមខ្យល់។ " ផែនដី " ចេញពី " សមុទ្រ " ហើយនឹងត្រូវបានរស់នៅនៅថ្ងៃទីប្រាំដោយសត្វផងដែរហើយទីបំផុតនៅថ្ងៃទីប្រាំមួយដោយ " បុរសដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះ " និង " ស្ត្រី " ដែលនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង។ នៅលើផ្ទាំងជំនីរបស់មនុស្ស។ រួមគ្នាបុរសនិងស្ត្រីនឹងមានផ្ទៃពោះបានកូនពីរនាក់។ " អេបិល " ទីមួយប្រភេទនៃអ្នកជ្រើសរើសខាងវិញ្ញាណ (អេបិល = បិតាគឺជាព្រះ) នឹងត្រូវបានសម្លាប់ដោយការច្រណែនដោយព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់គាត់ " កាអ៊ិន " ដែលជាប្រភេទមនុស្សខាងសាច់ឈាម សម្ភារៈនិយម (= ការទិញយក) ដូច្នោះទាយពីជោគវាសនានៃធម្មតា បានជ្រើសរើសមួយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដែលនឹងរងទុក្ខ និងស្លាប់ជាទុក្ខបុគ្គលដោយសារតែ "កាអ៊ិន" ជនជាតិយូដា កាតូលិក និងប្រូតេស្តង់ "ល្អញនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ" ទាំងអស់ដែលការច្រណែនជាបន្តបន្ទាប់ និងឈ្លានពានត្រូវបានបង្ហាញ និងសម្រេចបានពេញមួយប្រវត្តិសាស្ត្រផែនដី។ ដូច្នោះ មេរៀនដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះប្រទានឲ្យមានដូចគ្នាទៅ ពី « ទីជ្រៅបំផុត » លេចចេញ ជា **បន្តបន្ទាប់** « សមុទ្រនិងផែនដី » ជានិមិត្តរូបនៃសាសនាគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ ដែលនាំទៅរកការវិនាសនៃព្រលឹង ។ ដើម្បីចាត់តាំងសភាដែលជាបំណែករបស់គាត់ គាត់បានឲ្យគាត់នូវពាក្យថា " ស្ត្រី " ដែលគឺប្រសិនបើនាងស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះរបស់នាង គឺ " ប្រពន្ធ " នៃ " ភូតចៀម " ជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់ដែលបានទាយដោយពាក្យថា " បុរស » (អ័ដាម) ។ ប្រសិនបើនាងមិនស្មោះត្រង់ នាងនៅតែជា " ស្ត្រី " ប៉ុន្តែត្រូវយករូបភាពជា " ស្ត្រីពេស្យា " ។ អ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងការសិក្សាលម្អិតដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងការងារនេះ

ហើយសារៈសំខាន់ដ៏សំខាន់របស់ពួកគេនឹងក្លាយទៅជាជាក់ស្តែង។

អ្នកអាចយល់បានយ៉ាងងាយស្រួល នៅឆ្នាំ 2020 ព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុងទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ ភាគច្រើនត្រូវបានបំពេញរួចហើយនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ហើយពួកគេត្រូវបានគេស្គាល់ចំពោះបុរស។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនត្រូវបានគេកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្រាប់ក្នុងនាទីខាងវិញ្ញាណដែលព្រះបានប្រទានឱ្យពួកគេ។ ប្រវត្តិវិទូកត់សម្គាល់ការពិតក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ប៉ុន្តែមានតែហោរារបស់ព្រះទេដែលអាចបកស្រាយវាបាន។

ជំនឿ និងការមិនជឿ

តាមធម្មជាតិ មនុស្សមានដើមកំណើតមកពីប្រភេទជំនឿ។ ប៉ុន្តែជំនឿមិនមែនជាជំនឿទេ។ មនុស្សតែងតែជឿលើអត្ថិភាពនៃព្រះ ឬទេវៈ វិញ្ញាណដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដែលពួកគេត្រូវបម្រើ និងដែលពួកគេត្រូវផ្តាច់ចិត្ត ដើម្បីកុំឱ្យទទួលរងការខូចខាតដែលបណ្តាលមកពីកំហឹងរបស់ពួកគេ។

ជំនឿធម្មជាតិនេះបានពង្រីកពីសតវត្សទៅសតវត្ស និងរាប់សតវត្សដល់សហស្សវត្សរ៍រហូតដល់សម័យទំនើប ដែលការរកឃើញតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្របានកាន់កាប់ខួរក្បាលរបស់មនុស្សលោក ខាងលិច ដែលគាំទ្រពិពេលនោះមក ក្លាយជាមនុស្សមិនគួរឱ្យជឿ និងមិនជឿ។ ចំណាំថាការផ្លាស់ប្តូរនេះកំណត់លក្ខណៈជាចម្បងរបស់មនុស្សដែលមានដើមកំណើត គ្រីស្ទាន។

ដោយសារតែនៅពេលជាមួយគ្នានេះនៅបូព៌ាចុងបូព៌ានិងអាហ្វ្រិកជំនឿលើវិញ្ញាណ ដែលមើលមិនឃើញនៅតែមាន។ នេះត្រូវបានពន្យល់ដោយការបង្ហាញជំនឿអរូបី ដែលបានឃើញដោយមនុស្សដែលធ្វើពិធីសាសនាទាំងនេះ។ នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ភស្តុតាងច្បាស់លាស់នៃអត្ថិភាពនៃវិញ្ញាណដែលមើលមិនឃើញហាមឃាត់ការមិន ជឿ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលមនុស្សទាំងនេះមិនដឹងនោះគឺថា

វិញ្ញាណដែលបង្ហាញខ្លួនយ៉ាងខ្លាំងក្លាក្នុងចំណោមពួកគេ គឺជាវិញ្ញាណបិសាចដែលត្រូវបានបដិសេធដោយព្រះជាម្ចាស់បង្កើតជីវិតទាំងអស់ ហើយត្រូវបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតដោយការសាកល្បង។

មនុស្សទាំងនេះមិនមែនជាអ្នកមិនជឿ ហើយក៏មិនមែនជាអ្នកមិនជឿដូចពួកលោកខាងលិចដែរ ប៉ុន្តែលទ្ធផលគឺដូចគ្នា ដោយសារពួកគេបម្រើអារក្សដែលល្អឯកពួកគេ ហើយកាន់ពួកគេនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងដ៏ឃោរឃៅរបស់ពួកគេ។ សាសនារបស់ពួកគេគឺជាប្រភេទមិនគោរពបូជារូបព្រះ ដែលមានលក្ខណៈមនុស្សជាតិគាំទ្រដើមកំណើតមក។ អេវ៉ាគឺជាជនរងគ្រោះដំបូងរបស់គាត់។

នៅលោកខាងលិច ការមិនជឿគឺពិតជាលទ្ធផលនៃជម្រើសមួយ ពីព្រោះមានមនុស្សតិចណាស់ដែលមិនដឹងពីដើមកំណើតគ្រីស្ទានរបស់ពួកគេ។ ហើយក្នុងចំណោមអ្នកការពារសេរីភាពសាធារណរដ្ឋ មានមនុស្សដែលដកស្រង់ពាក្យពីព្រះគម្ពីរវិសុទ្ធ ដូច្នេះហើយបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថាពួកគេមិនល្អអំពីអត្ថិភាពរបស់វា។ ពួកគេមិនព្រងើយកន្តើយចំពោះការពិតដ៏រុងរឿងដែលវាថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះ ទេ ហើយពួកគេនៅតែជ្រើសរើសមិនយកវាមកពិចារណា។

វាគឺជាប្រភេទនៃការមិនជឿដែលព្រះវិញ្ញាណហៅថាការមិនជឿ
ហើយគឺជាការប្រឆាំងដាច់ខាតចំពោះជំនឿពិត។
ដោយសារតែប្រសិនបើគាត់ពិចារណាលើភស្តុតាងដែលជាជីវិតផ្តល់ឱ្យគាត់ពេញ
ផែនដីនិងជាពិសេសនៅក្នុងការបង្ហាញអព្ភហេតុនៃប្រជាជនអាហ្វ្រិកនោះមនុ
ស្សមិនមានលទ្ធភាពដើម្បីបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការមិនជឿរបស់គាត់ទេ។
សកម្មភាពអបិយជំនឿដែលធ្វើឡើងដោយបិសាច
ដូច្នោះម្តេចទោសការមិនជឿរបស់លោកខាងលិច។
ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតក៏ផ្តល់ភស្តុតាងនៃអត្តិភាពរបស់គាត់ផងដែរ
ដោយដើរតួយ៉ាងខ្លាំងក្លាតាមរយៈបាតុភូតដែលបង្កើតដោយធម្មជាតិដែលស្ថិត
ក្រោមគាត់។ ការរញ្ជួយដី ការផ្ទុះភ្នំភ្លើង រលកជំនោរបំផ្លិចបំផ្លាញ
ជំងឺរាតត្បាតដ៏សាហាវ
ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់នេះឥឡូវនេះទទួលបានការពន្យល់បែបវិទ្យាសាស្ត្រ
ដែលបិទបាំង និងបំផ្លាញប្រភពដើមដ៏ទេវភាព។ ចំពោះភ្នែក
សត្រូវនៃសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យនេះត្រូវបានបន្ថែមការពន្យល់បែបវិទ្យាសាស្ត្រដែល
បញ្ចុះបញ្ចូលខួរក្បាលមនុស្ស
ហើយទាំងពីរលើកទឹកចិត្តវានៅក្នុងជម្រើសរបស់វាដែលនាំវាទៅរកការវិនាស។
តើព្រះរំពឹងអ្វីពីសត្វលោក? ទ្រង់នឹងជ្រើសរើសក្នុងចំណោមពួកគេ
ដែលយល់ស្របនឹង ទស្សនៈ: របស់គាត់ អំពីជីវិត
នោះគឺជាអ្នកដែលទទួលយកគំនិតរបស់គាត់។ ជំនឿនឹងក្លាយជាមធ្យោបាយ
ប៉ុន្តែមិនមែនជាគោលដៅនោះទេ។ នេះហើយជាមូលហេតុដែល « សេចក្តីជំនឿ
ដែលគ្មានការធ្វើ » ដែលត្រូវតែមានត្រូវបានគេនិយាយថា « ស្លាប់ » នៅក្នុង
យ៉ាកុប 2:17 ។ ព្រោះបើមានជំនឿពិត ជំនឿមិនពិតក៏មានដែរ។ អំពើត្រូវ
និងខុសបង្កើតភាពខុសគ្នាទាំងអស់
ហើយព្រះមិនមានបញ្ហាក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណការស្តាប់បង្គាប់
ដើម្បីបែងចែកវាពីការមិនស្តាប់បង្គាប់នោះទេ។ ក្នុងករណី ណាក៏ដោយ
គាត់នៅតែជាចៅក្រមតែមួយគត់ដែលគំនិតរបស់គាត់នឹងសម្រេចអនាគតដ៏អ
ស់កល្បនៃសត្វនីមួយៗរបស់គាត់
ចាប់តាំងពីគោលដៅនៃការជ្រើសរើសរបស់គាត់គឺមានតែមួយគត់
ហើយការផ្តល់ជីវិតអស់កល្បរបស់គាត់គឺត្រូវបានទទួលទាំងស្រុងតាមរយៈព្រះយេ
ស៊ូវគ្រីស្ទ។
ការអនុម័តនៅលើផែនដីគឺគ្រាន់តែត្រឹមត្រូវដើម្បីផ្តល់នូវលទ្ធភាពនៃការជ្រើសរើ
សអ្នកជ្រើសរើសដ៏អស់កល្បនេះ។ ជំនឿមិនមែនជាផលផ្លែនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង
និងការលះបង់ដ៏មហិមាទេ ប៉ុន្តែជារបស់ធម្មជាតិដែលទទួលបាន
ឬមិនមែនដោយសត្វពិកំណើត។ ប៉ុន្តែកាលណាមានហើយ នោះត្រូវចិញ្ចឹមដោយ
ព្រះ បើមិនដូច្នោះទេ វាងាប់បាត់ទៅ។
ជំនឿពិតគឺជារឿងដ៏កម្រមួយ។
ដោយសារតែផ្ទុយទៅនឹងទិដ្ឋភាពបោកបញ្ឆោតនៃសាសនាគ្រីស្ទិយន៍
វាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេក្នុងការដាក់លើឆ្នាំងពីលើផ្លូវរបស់សត្វមួយសម្រាប់ទ្វារស្ថានសួ
គ៍បើកចំហសម្រាប់គាត់។ ហើយខ្ញុំចង់បង្ហាញពីការនេះព្រោះវាហាក់ដូចជាមើល
រំលង ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុង ម៉ាថាយ ៧:១៣-១៤៖ « ចូលតាមទ្វារចង្អៀត។

ដ្បិត ទ្វារធំទូលាយ ហើយផ្លូវនាំទៅរកសេចក្តីវិនាស ក៏ទូលាយ ហើយ មានមនុស្ស ជាច្រើនចូលកាមជ្ឈរនោះ ។ ប៉ុន្តែ ច្រកទ្វារតូចចង្អៀត ហើយផ្លូវដែលនាំទៅរក ជីវិត ហើយ មានមនុស្សតិចណាស់ដែលរកឃើញ។ »

ការបង្រៀននេះត្រូវបានបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៅក្នុងឧទាហរណ៍ នៃការនិរទេសជនជាតិយូដាទៅបាប៊ីឡូន ចាប់តាំងពីព្រះគ្រាន់តែរកឃើញថាសមនឹងការបោះឆ្នោតរបស់គាត់ដានីយ៉ែលនិង ដៃគូបីរបស់គាត់និងប្រាំស្តេចដ៏មានឥទ្ធិពល; និងអេសេគាលដែលរស់នៅក្នុងសម័យនេះ។ បន្ទាប់មក យើងអាននៅក្នុង Ezek.14:13-20: “ កូនមនុស្សអើយ

ប្រសិនបើប្រទេសណាមួយប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងនឹងខ្ញុំ ដោយប្រព្រឹត្តអំពើមិនស្មោះត្រង់ ហើយខ្ញុំលាតដៃប្រឆាំងនឹងវា ប្រសិនបើខ្ញុំកាច់ដំបងនំប៉័ង ប្រសិនបើខ្ញុំបញ្ជូនទ្បិក្ស។ នៅលើវា ប្រសិនបើខ្ញុំ បំផ្លាញមនុស្ស និងសត្វពិរា ហើយនៅក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងបីនេះ គឺ ណូអេ ដានីយ៉ែល ហើយយ៉ូប ពួកគេនឹងសង្គ្រោះព្រលឹងដោយសេចក្តីសុចរិត នេះជាព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ បើខ្ញុំនាំសត្វតិរច្ឆានដើរលេងស្រុកណា អោយវាក្លាយជាវាលរហោស្ថាន គ្មានអ្នកណាឆ្លងផុតពីសត្វតិរច្ឆាន ហើយមានមនុស្សបីនាក់នេះនៅកណ្តាលនោះ ខ្ញុំនឹងរស់! ព្រះអម្ចាស់មាន ព្រះបន្ទូលថា ពួកគេមិនព្រមសង្គ្រោះកូនប្រុសកូនស្រីទេ ប៉ុន្តែគេតែម្នាក់ឯង ប៉ុណ្ណោះដែលនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយស្រុកនឹងក្លាយទៅជាវាលរហោស្ថាន។ ឬបើ ខ្ញុំយកដារមកវាយស្រុកនេះ បើខ្ញុំថាដាររត់កាត់ស្រុកទៅ! ប្រសិនបើខ្ញុំសម្លាប់ មនុស្ស និងសត្វ ហើយមានមនុស្សបីនាក់នេះនៅកណ្តាលវា នោះខ្ញុំនឹងមានជីវិត! ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ពួកគេមិនបានសង្គ្រោះកូនប្រុសកូនស្រីទេ គឺគេ បានសង្គ្រោះតែប៉ុណ្ណោះ ។ ឬបើខ្ញុំបានបញ្ជូនគ្រោះកាចមកក្នុងស្រុកនេះ បើខ្ញុំ បង្ហូរកំហឹងរបស់ខ្ញុំប្រឆាំងនឹងវាក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់ ដើម្បីសម្លាប់មនុស្ស និងសត្វ ពិរា ហើយមាន ណូអេ ដានីយ៉ែល និងយ៉ូប ខ្ញុំនាំរស់! ព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលថា ពួកគេមិនសង្គ្រោះកូនប្រុស ឬកូនស្រីទេ ប៉ុន្តែដោយសុចរិត គេនឹងសង្គ្រោះ ព្រលឹងខ្លួន។» ដូច្នេះ យើងរៀនថា នៅពេលទឹកជន់លិច មានតែលោកណូអេប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានគេរកឃើញថាសក្តិសមទទួលការសង្គ្រោះ ក្នុងចំណោមមនុស្សប្រាំបីនាក់ដែលត្រូវបានការពារដោយទូកធំ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលបន្ថែមទៀតនៅក្នុង Matt.22:14 ថា “ ដ្បិតមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់ដែលត្រូវបានជ្រើសរើស។ »

ហេតុផលត្រូវបានពន្យល់យ៉ាងសាមញ្ញដោយស្តង់ដារខ្ពស់នៃភាពបរិសុទ្ធតម្រូវដោយ ព្រះដែលចង់យកកន្លែងដំបូងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងឬគ្មានអ្វីសោះ។ ផលវិបាកនៃតម្រូវការនេះគឺផ្ទុយទៅនឹងការគិតរបស់មនុស្សនិយមអំពីពិភពលោក ដែលដាក់មនុស្សលើសពីអ្វីៗទាំងអស់។ សារឹកយ៉ាកុបបានព្រមានយើងប្រឆាំង នឹងការប្រឆាំងនេះ ដោយប្រាប់យើងថា៖ « អ្នកជិតក្សត់អើយ! តើអ្នកមិនដឹងថា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់លោកិយជាសត្រូវនឹងព្រះ ឬ? ដូច្នេះ អ្នកណាដែលចង់ធ្វើជា មិត្តរបស់លោកិយ នោះធ្វើខ្លួន ជាសត្រូវ របស់ព្រះ ។ »

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលប្រាប់យើងម្តងទៀតនៅក្នុង Matt.10:37: “

អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ ឪពុកឬម្តាយរបស់គាត់ច្រើនជាងខ្ញុំ មិនសក្តិសមនឹងខ្ញុំ និង អ្នកដែលស្រឡាញ់ កូនប្រុសឬកូនស្រីរបស់គាត់ច្រើនជាងខ្ញុំ មិនសក្តិសមនឹងខ្ញុំទេ »។ ដូចគ្នាដែរ ប្រសិនបើ ដូចខ្ញុំ

អ្នកអញ្ជើញមិត្តម្នាក់ឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសាសនានេះតម្រូវដោយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ កុំភ្ញាក់ផ្អើលប្រសិនបើគាត់ហៅអ្នកថាជាអ្នកគាំទ្រ។ នេះជាអ្វីដែល បានកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានយល់ថាខ្ញុំមានតែព្រះយេស៊ូជា មិត្តពិតរបស់ខ្ញុំ ; គាត់ “ ពិត ” នៃ វិវរណៈ ៣:៧។ យើងក៏នឹងហៅអ្នកថាជាអ្នកមូល ដ្ឋានដែរ ពីព្រោះអ្នកបង្ហាញខ្លួនអ្នកថាស្មោះត្រង់នឹងព្រះ ជាអ្នកច្បាប់ ដោយសារ អ្នកស្រឡាញ់និងគោរពច្បាប់ដ៏បរិសុទ្ធបំផុតរបស់ទ្រង់ តាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់ របស់អ្នក។ នេះជាផ្នែកមួយនៃតម្លៃមនុស្សដែលត្រូវបង់ដើម្បីផ្តាច់ព្រះហឫទ័យ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ដូច្នេះសក្តិសមនឹងការលះបង់ប្រយោជន៍ខ្លួន និងការលះបង់ ពេញលេញរបស់យើងដែលទ្រង់ទាមទារ។

សេចក្តីជំនឿអនុញ្ញាតឱ្យយើងទទួលបានពីព្រះនូវគំនិតសម្ងាត់របស់ទ្រង់ រហូតដល់យើងរកឃើញទំហំនៃគម្រោងដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។

ហើយដើម្បីយល់ពីគម្រោងទាំងមូលរបស់គាត់

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវតែគិតគូរពីជីវិតសេឡេស្តាលរបស់ពួកទេវតាដែលនាំ មុខបទពិសោធន៍នៅលើផែនដី។ ដោយសារតែនៅក្នុងសង្គមសេឡេស្តាលនេះ ការបែងចែកសត្វ

និងការជ្រើសរើសទេវតាល្អដែលស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះមិនត្រូវបានអនុវត្តដោយដំ នៅលើព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវគេឆ្កាង

ឬនៅលើការបដិសេធរបស់ទ្រង់ដូចករណីនៅលើផែនដីនោះទេ។

នេះបញ្ជាក់ថានៅកម្រិតសកល

ការជាប់ឆ្នោតរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលនៅតែគ្មានបាបគឺសម្រាប់ព្រះ **ជាមធ្យោបាយ**

នៃការថ្កោលទោសអារក្ស និងអ្នកដើរតាមរបស់វា ហើយថានៅលើផែនដី

ជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតំណាងឱ្យ **មធ្យោបាយ**

ដែលព្រះបានជ្រើសរើសដើម្បីឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលគាត់មានអារម្មណ៍សម្រា

ប់គាត់។ បានជ្រើសរើសអ្នកដែលស្រឡាញ់ និងដឹងគុណគាត់។ **គោលបំណង**

នៃការបង្ហាញអំពីការលះបង់ខ្លួនឯងទាំងស្រុងនេះគឺដើម្បីអាចថ្កោលទោសដោយ

ស្របច្បាប់ចំពោះការស្តាប់របស់សត្វសេឡេស្តាល

និងនៅលើដីដែលបះបោរដែលមិនចែករំលែកអារម្មណ៍នៃអត្តិភាពរបស់គាត់។

ហើយក្នុងចំណោមសត្វនៅលើផែនដីរបស់គាត់

គាត់បានជ្រើសរើសអ្នកដែលទទួលយកគំនិតរបស់គាត់ យល់ព្រមលើសកម្មភាព

និងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់

ពីព្រោះពួកគេសមនឹងចែករំលែកភាពអស់កល្បរបស់គាត់។ នៅទីបញ្ចប់

គាត់នឹងដោះស្រាយបញ្ហាដែលបង្កើតឡើងដោយសេរីភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យសត្វ

នៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីទាំងអស់របស់គាត់ ពីព្រោះបើគ្មានសេរីភាពនេះទេ

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់សត្វដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់នឹងគ្មានតម្លៃ

ហើយថែមទាំងមិនអាចធ្វើទៅរួច។ ជាការពិតណាស់ បើគ្មានសេរីភាពទេ

សត្វនេះគឺគ្មានអ្វីក្រៅតែពីមនុស្សយន្តទេ ដែលមានអាកប្បកិរិយាស្វ័យប្រវត្តិ។

ប៉ុន្តែ

នៅទីបញ្ចប់

តម្លៃនៃសេរីភាពនឹងជាការសម្លាប់សត្វដែលបះបោរនៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។

ដូច្នេះ ភ័ស្តុតាងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យថា សេចក្តីជំនឿមិនស្ថិតនៅលើអ្វីដែលសាមញ្ញឡើយ៖ « ចូរជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ » ។ ពាក្យព្រះគម្ពីរទាំងនេះគឺផ្អែកលើអ្វីដែលកិរិយាស័ព្ទ "ជឿ" បង្កប់ន័យ ពោលគឺការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះច្បាប់ដ៏ទេវភាព ដែលបង្ហាញពីជំនឿពិត។ សម្រាប់ព្រះគោលបំណងគឺស្វែងរកសត្វដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ គាត់បានរកឃើញមួយចំនួនក្នុងចំណោមទេវតាសេឡេស្តាល និងក្នុងចំណោមសត្វលោកនៅលើផែនដី គាត់បានជ្រើសរើសមួយចំនួនហើយនឹងបន្តជ្រើសរើសមួយចំនួនរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណ។

អាហារ សម្រាប់អាកាសធាតុត្រឹមត្រូវ។

ដូចជារូបកាយមនុស្សត្រូវការអាហារបំប៉នដើម្បីពន្យារអាយុជីវិតរបស់វា ជំនឿដែលបង្កើតឡើងដោយវិញ្ញាណក៍ត្រូវការអាហារបំប៉នខាងវិញ្ញាណដែរ។ មនុស្សគ្រប់រូបដែលមានអារម្មណ៍ចង់បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះបានប្រទានមកក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានអារម្មណ៍ថាចង់ធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់គាត់។ ប៉ុន្តែ តើយើងអាចធ្វើអ្វីមួយដែលធ្វើឱ្យគាត់ពេញចិត្ត ប្រសិនបើយើងមិនដឹងថាគាត់រំពឹងទុកអ្វីពីយើង? វាគឺជាចម្លើយចំពោះសំណួរនេះ ដែលនឹងបង្កើតជាការបំប៉ននៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង។ ដោយសារ« បើគ្មានជំនឿ នោះមិនអាចធ្វើឱ្យព្រះពេញចិត្តបានឡើយ » យោងទៅតាមហេព្រើរ ១១:៦។ ប៉ុន្តែជំនឿនេះនៅតែត្រូវបានធ្វើឱ្យមានជីវិត និងរីករាយសម្រាប់គាត់ ដោយការអនុលោមតាមការរំពឹងទុករបស់គាត់។ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ទ្រង់ជាអ្នកបញ្ចប់ និងជាចៅក្រមរបស់វា។ មនុស្សជាច្រើននៃអ្នកជឿគ្រីស្ទបរិស័ទចង់មានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយព្រះនៃស្ថានបរមសុខ ប៉ុន្តែទំនាក់ទំនងនេះនៅតែមិនអាចទៅរួចពីព្រោះជំនឿរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានចិញ្ចឹមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ចម្លើយចំពោះបញ្ហាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើងនៅក្នុង Matt.24 និង 25។ ព្រះយេស៊ូវផ្តោតលើការបង្រៀនរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយរបស់យើងដែលមិនយូរប៉ុន្មានមុនការបង្ហាញខ្លួនជាលើកទីពីររបស់ទ្រង់ លើកនេះនៅក្នុងសិរីល្អនៃទេវភាពរបស់ទ្រង់។

គាត់ពិពណ៌នាវាដោយគុណរូបភាពនៅក្នុងឧទាហរណ៍៖ ប្រស្នាអំពីដើមឧទុម្ពរ នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៤:៣២ ដល់ ៣៤; រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីចោរពេលយប់ នៅក្នុង Matt.24:43 ដល់ 51; រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីស្រូវព្រហ្មចារីដប់នាក់ នៅក្នុង Matt.25:1 ដល់ 12; រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីទេពកោសល្យ នៅក្នុង Matt.25:13 ដល់ 30; រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីចៀម និងពពែ នៅក្នុង Matt.25:31 ដល់ 46 ក្នុងចំណោមរឿងប្រៀបប្រដូចទាំងនេះ ការលើកឡើងអំពី " អាហារ " លេចឡើងពីរដង៖ ក្នុងឧទាហរណ៍អំពីចោរពេលយប់ និងអំពីចៀម និងពពែ ពីព្រោះទោះបីជាមាន ពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា " ខ្ញុំឃ្លាន ហើយអ្នកបានឱ្យខ្ញុំបរិភោគ " ។

គាត់កំពុងនិយាយមកកាន់យើងអំពីអាហារខាងវិញ្ញាណ ដោយមិនដែលមានជំនឿរបស់មនុស្សស្លាប់ឡើយ។ « ដ្បិតមនុស្សមិនមែនរស់ ដោយអាហារតែមួយមុខនោះទេ គឺដោយគ្រប់ទាំងពាក្យដែលចេញពីព្រះឱស្រីនៃ ព្រះ ។ ម៉ាថាយ ៤:៤ »។

គោលបំណងនៃអាហារនៃសេចក្តីជំនឿគឺដើម្បីការពារគាត់ប្រឆាំងនឹង " ការស្លាប់ទីពីរ " នៃវិរាណ៖ 20

ដែលបណ្តាលឱ្យមនុស្សម្នាក់បាត់បង់សិទ្ធិរស់ជារៀងរហូត។ ជាផ្នែកមួយនៃការឆ្លុះបញ្ចាំងនេះ សូមដឹកនាំការក្រឡេកមើល និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកចំពោះរឿងប្រៀបប្រដូចនៃចោរពេលយប់នេះ៖

V.42: “ ដូច្នោះ ចូរប្រយ័ត្ន ព្រោះអ្នកមិនដឹងថា ព្រះអម្ចាស់របស់អ្នកនឹងមក ដល់ថ្ងៃណាឡើយ ”។

ប្រធានបទនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានកំណត់ ហើយ "ការរង់ចាំ"

របស់វានឹងធ្វើឱ្យមានការភ្ញាក់ដឹងខ្លួនខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកនៃអាមេរិកខាងជើង ចន្លោះឆ្នាំ 1831 និង 1844 ។ វាត្រូវបានគេហៅថា "Adventism" ដែលសមាជិកនៃចលនានេះត្រូវបានគេកំណត់ដោយពួកគេផ្ទាល់។

ដោយសហសម័យរបស់ពួកគេដោយពាក្យ "Adventists"; ពាក្យដែលយកមកពីឡាតាំង "adventus" ដែលមានន័យថា: ការមកដល់។

V.43: “ ដឹងច្បាស់ហើយ បើមេផ្ទះដឹងថាយប់ណា ចោរនឹងមក ចាំយាមមិនឱ្យផ្ទះគេវាយបំបែក ”។

ក្នុងខនេះ “ ម្ចាស់ផ្ទះ ” គឺជាសិស្សដែលកំពុងរង់ចាំព្រះយេស៊ូវយាងមកវិញ ហើយ “ ចោរ ” សំដៅទៅលើព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់។ តាមរយៈការប្រៀបធៀបនេះ ព្រះយេស៊ូវ បង្ហាញយើងពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការដឹងពីថ្ងៃដែលទ្រង់យាងមកវិញ។ ដូច្នោះ គាត់ លើកទឹកចិត្តយើងឱ្យស្វែងរកវា ហើយការស្តាប់ដំបូន្មានរបស់យើងនឹងធ្វើឱ្យ ទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយនឹងគាត់មានភាពប្រសើរឡើង។

V.44: “ ដូច្នោះ ឯងក៏ប្រុងប្រៀបដែរ ដ្បិតកូនមនុស្សនឹងមកដល់ម៉ោងដែល ឯងមិនគិត ”។

ខ្ញុំបានកែសម្រួល ក្នុងខនេះ គ្រាអនាគតនៃកិរិយាសព្វ ព្រោះក្នុងភាសា ក្រិចដើម កិរិយាសព្វទាំងនេះស្ថិតក្នុងបច្ចុប្បន្នកាល។ ប្រាកដហើយ ពាក្យទាំងនេះ ត្រូវបានលោកយេស៊ូវនិយាយទៅកាន់អ្នកកាន់តាមសម័យលោកដែលសួរលោក អំពីរឿងនេះ។ ព្រះអម្ចាស់នឹង, នៅក្នុងពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់, ប្រើប្រធានបទ

"Adventist"

នេះដើម្បីបំបែកពួកគ្រីស្ទានដោយដាក់ពួកគេទៅការសាកល្បងនៃជំនឿទំនាយ;
សម្រាប់គោលបំណងនេះ គាត់នឹងរៀបចំជាបន្តបន្ទាប់តាមពេលវេលា
ការរំពឹងទុក "Adventist" ចំនួនបួន។

រាល់ពេលដែលបានរាប់ជាសុចរិតដោយការបំភ្លឺថ្មីដែលផ្តល់ដោយព្រះវិញ្ញាណ
បីដំបូងទាក់ទងនឹងអត្ថបទទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល និងវិរណៈ។

V.45: “ ដូច្នោះ តើអ្នកណាជាអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់ និងឈ្លាសវៃ
ដែលចៅហ្វាយរបស់គាត់បានតាំងលើប្រជាជនរបស់គាត់
ដើម្បីផ្តល់អាហារដល់ពួកគេតាមពេលវេលាសមស្រប? »

សូមប្រយ័ត្នកុំឱ្យមានកំហុសក្នុងការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នក ពីព្រោះ « អាហារ »
ដែលបាននិយាយក្នុងខគម្ពីរនេះគឺនៅចំពោះមុខអ្នកនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ បាន
រាជាឯកសារនេះដែលខ្ញុំបានដាក់ឈ្មោះថា “ពន្យល់ដានីយ៉ែល និងវិរណៈ”
ដែលបង្កើតជា “ អាហារ ”

ខាងវិញ្ញាណនេះចាំបាច់ដើម្បីចិញ្ចឹមសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក
ព្រោះវាផ្តល់ចម្លើយទាំងអស់ចំពោះសំណួរដែលអ្នកអាចសួរដោយស្របច្បាប់ពីព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយលើសពីចម្លើយទាំងនេះ វិរណៈដែលមិននឹកស្មានដល់
ដូចជាកាលបរិច្ឆេទពិតនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលប្រគល់ឱ្យយើងរហូតដល់ដូវផ្ការីកឆ្នាំ 2030 នៅក្នុង "ថ្ងៃ Adventist" ទីបួន
និងចុងក្រោយ "រង់ចាំ" ។

ដោយប្រយ័ត្នផ្ទាល់ពីខគម្ពីរនេះ ខ្ញុំសូមបង្ហាញឯកសារនេះ
ដែលជាផលផ្លែនៃភាពស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំចំពោះព្រះនៃសេចក្តីពិត
និងការប្រុងប្រយ័ត្នរបស់ខ្ញុំ
ពីព្រោះខ្ញុំមិនចង់ភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ព្រះយេស៊ូវនៅទីនេះបង្ហាញផែនការពេលវេលាចុងក្រោយរបស់ទ្រង់។
គាត់បានរៀបចំផែនការសម្រាប់ពេលនេះ " អាហារ "
ដែលសមរម្យដើម្បីចិញ្ចឹមជំនឿរបស់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ដែលរង់ចាំដោយស្មោះ
ត្រង់នឹងការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់គាត់។ ហើយ " អាហារ "
នេះគឺជាការព្យាករណ៍។

V.46: “ អ្នកបំរើនោះមានសុភមង្គលហើយ ដែលម្ចាស់របស់វា
នៅពេលដែលគាត់មកដល់ នោះ នឹងឃើញការធ្វើដូច្នោះ! »

បរិបទនៃការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់គាត់ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅទីនេះ
វាគឺជាការរំពឹងទុក "Adventist" ទីបួន។
អ្នកបំរើដែលខ្វល់ខ្វាយពិតជាសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានដឹងពីគំនិតដែលបាន
បង្ហាញអំពីព្រះ ដែលជាការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់លើជំនឿរបស់មនុស្ស។ ប៉ុន្តែ
ភាពល្អិតល្អន់នេះនឹងពង្រីក និងព្រួយបារម្ភអស់អ្នកទាំងឡាយណា
ដែលបានទទួលពន្លឺដ៏ទេវភាពចុងក្រោយនេះ នឹងបន្តជួញដូរយក
ហើយចែកចាយវាជាមួយអ្នករើសតាំងដែលខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញផែនដី
រហូតដល់ការយាងមកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

V.47: “ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាតាមការពិត ទ្រង់នឹងតាំងវាឡើងលើទ្រព្យ
សម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់។ »

ទំនិញរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងយកចិត្តទុកដាក់
 រហូតដល់តម្លៃខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ត្រឡប់មកវិញ។ ហើយអ្នកបម្រើនោះក្លាយទៅ
 ជាព្រះយេស៊ូ ជាអ្នកថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិខាងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។
 កន្លែងដាក់ប្រាក់ផ្តាច់មុខនៃ oracles និងពន្លឺដែលបានបង្ហាញរបស់វា។
 បន្ទាប់ពីបានអានឯកសារទាំងមូលនេះ អ្នកនឹងអាចឃើញថា
 ខ្ញុំមិននិយាយបំផ្លើសក្នុងការផ្តល់វិវរណៈតាមទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ខ្លួនឈ្មោះ
 “កំណប់ទ្រព្យ” នោះទេ។ តើខ្ញុំអាចផ្តល់ឈ្មោះអ្វីទៀតដល់វិវរណៈដែលការពារពី «
 សេចក្តីស្លាប់ទីពីរ» ហើយបើកផ្លូវទៅកាន់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ?
 ដោយសារតែវាលាយបាត់ ហើយធ្វើឱ្យបាត់នូវលទ្ធភាពនៃការសង្ស័យ
 ដែលនាំឱ្យស្លាប់ចំពោះសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីសង្គ្រោះ។

V.48: « តែបើវាជាអ្នកបម្រើអាក្រក់ដែលនិយាយក្នុងខ្លួនឯងថា៖ « ម្ចាស់
 របស់ខ្ញុំពន្យារពេលនឹងមក »។

ជីវិតដែលបង្កើតដោយព្រះគឺជាប្រភេទគោលពីរ។
 អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺផ្ទុយស្រឡះ។ ហើយព្រះបានបង្ហាញមនុស្សជាមួយនឹងផ្លូវពីរ
 ផ្លូវពីរដើម្បីដឹកនាំជម្រើសរបស់ពួកគេ: ជីវិត និងសេចក្តីល្អ សេចក្តីស្លាប់
 និងសេចក្តីអាក្រក់។ ស្រូវសាលីនិងអង្កាម, ចៀម និង ពពែ ពន្លឺ និងភាពងងឹត។
 នៅក្នុងខនេះ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅលើអ្នកបម្រើទុច្ចរិត
 ប៉ុន្តែអ្នកបម្រើដែលកំណត់ជំនឿមិនពិតដែលមិនត្រូវបានចិញ្ចឹមដោយព្រះ
 ហើយសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត

នោះគឺជាជំនឿគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយដែលឈានដល់ទីបញ្ចប់
 និងទាក់ទងនឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ Adventist

នៅក្នុងពេលវេលានៃទីបញ្ចប់របស់យើង។
 លែងទទួលពន្លឺពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទទៀតហើយ
 ដោយសារគាត់បដិសេធអ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់គាត់នៅចន្លោះឆ្នាំ 1982 និង
 1991 ហើយដែលបានប្រកាសពីការយាងមករបស់គាត់សម្រាប់ឆ្នាំ 1994 នោះ
 Adventism

បានបង្កើតផលនៃអំពើទុច្ចរិតដែលបណ្តាលឱ្យមានដោយរស្មីនៃអ្នកនាំសាររបស់
 ព្រះនៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1991 ។ សូមកត់សម្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូបើកសម្តែងនូវគំនិត
 ដែលលាក់កំបាំងនៃចិត្តថា៖ « អ្នកណានិយាយ ដោយខ្លួនឯង »។ ព្រោះការលេច
 ចេញនូវឥរិយាបថខាងក្រៅខាងសាសនា គឺជាការបោកបញ្ឆោតយ៉ាងខ្លាំង;
 ពិធីសាសនាជំនួសជំនឿពិតដែលពោរពេញដោយភាពខ្ទះខ្ទែងចំពោះការពិត។

V.49: “... ប្រសិនបើគាត់ចាប់ផ្តើមវាយដៃគូរបស់គាត់
 ប្រសិនបើគាត់ញៀននិងផឹកជាមួយមនុស្សប្រមឹក”

រូបភាពនេះត្រូវបានរំពឹងទុកតិចតួចរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន
 ប៉ុន្តែវិទ្យុសកម្មបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងគ្រាសន្តិភាព ការប្រឆាំង
 និងការប្រយុទ្ធដែលបង្ហាញ
 និងនាំមុខការបៀតបៀនពិតប្រាកដដែលនឹងមកដល់។
 វាគ្រាន់តែជាបញ្ហានៃពេលវេលាប៉ុណ្ណោះ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1995 មក ស្ថាប័ន
 Adventism បាន " ស៊ី និងផឹកជាមួយអ្នកប្រមឹក " និងកាតូលិក
 ក្នុងកម្រិតដែលខ្លួនបានបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិក

ដោយចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពខាងសាសនា។ សម្រាប់នៅក្នុង Rev.17:2
ដោយផ្ដោតលើជំនឿកាតូលិកដែលហៅថា " បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ " និងជំនឿប្រូតេស្តង់ហៅថា " ផែនដី " នោះព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលថា: "

គឺនៅជាមួយនាង

ដែលស្ដេចនៃផែនដីបានប្រគល់ខ្លួនពួកគេឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្ដី។ ហើយ
វាគឺជាស្រាវនៃអំពើសហយស្ដីរបស់គាត់ ដែល ប្រជាជននៅលើផែនដី
ស្រវឹងហើយ"

V.50: " ... ម្ចាស់នៃអ្នកបំរើនេះនឹងមកនៅថ្ងៃដែលគាត់មិននឹកស្មានដល់
ហើយនៅម៉ោងមួយគាត់មិនដឹងទេ"

ផលវិបាកនៃការបដិសេធនៃពន្លឺដែលទាក់ទងនឹងការរំពឹងទុករបស់
Adventist ទីបី និងកាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1994
ទីបំផុតបានលេចឡើងក្នុងទម្រង់នៃភាពល្ងង់ខ្លៅនៃពេលវេលានៃការត្រឡប់មក
វិញពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះគឺជាការរំពឹងទុករបស់ Adventist
ទីបួននៃគម្រោងដ៏ទេវភាព។

ភាពល្ងង់ខ្លៅនេះគឺជាផលវិបាកនៃការបែកបាក់នៃទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ ដូច្នោះយើងអាចសន្និដ្ឋានបាននូវរឿងដូចខាងក្រោមនេះ៖ ពួក Adventists
ដែលត្រូវបានដាក់ក្នុងស្ថានភាពសោកនាដកម្មនេះ៖

លែងស្ថិតនៅក្នុងភ្នែករបស់ព្រះ ឬនៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ "Adventists" ។

V.51: " ... គាត់នឹងហែកគាត់ជាចំណែកៗ
ហើយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវចំណែករបស់គាត់ជាមួយនឹង **មនុស្សលាក់ពុត** ៖
នឹងមានការយំសោកសង្រេងធ្មេញ។ »

រូបភាពបង្ហាញពីកំហឹងដែលព្រះនឹងធ្វើបាបអ្នកបំរើក្លែងក្លាយដែលបាន
ក្សត្រាត។ ខ្ញុំកត់ចំណាំនៅក្នុងខនេះនូវពាក្យ " **ពុតត្បិត** " ។
ដែលព្រះវិញ្ញាណកំណត់ថាជាគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយនៅក្នុង Dan.11:34
ប៉ុន្តែការអានដ៏ទូលំទូលាយគឺតម្រូវឱ្យយល់ពីបរិបទនៃពេលវេលាដែលបានកំណត់
ដោយទំនាយ ដែលរួមបញ្ចូលខទី 33 និង 35: « ហើយអ្នកដែលមានប្រាជ្ញាបំផុត
ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងណែនាំមនុស្សជាច្រើន។ មានអ្នកខ្លះដែលនឹងចុះចាញ់មួយ
រយៈដោយដាវ និងភ្លើង ដើម្បីចាប់យក និងប្លន់។ នៅពេលដែលពួកគេចុះចាញ់
ពួកគេនឹងត្រូវបានគេជួយតិចតួច និង **ច្រើន។**
នឹងចូលរួមជាមួយពួកគេដោយភាពលាក់ពុត ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែល
មានប្រាជ្ញានឹងរលំ ដើម្បីឱ្យបានបរិសុទ្ធ ជម្រះឱ្យស្អាតឡើង **រហូតដល់កាលកំណត់**
ព្រោះមិនដល់វេលាកំណត់ឡើយ។ » ដូច្នោះ " អ្នកបំរើអាក្រក់ " ។
គឺពិតជាអ្នកដែលក្សត្រាការរំពឹងទុករបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាចៅហ្វាយរបស់គាត់
ហើយគាត់បានចូលរួម " រហូតដល់គ្រាចុងបំផុត " ដែលជាជំរុំនៃ " **មនុស្សលាក់ពុត** " ។
ចាប់ពីពេលនោះមក គាត់បានចែករំលែកជាមួយពួកគេ
កំហឹងរបស់ព្រះដែលវាយប្រហារពួកគេរហូតដល់ការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ
ជាកន្លែងដែលពួកគេ ត្រូវវិនាស លេបត្របាក់នៅក្នុង " បឹងភ្លើង " ដែលផ្តល់ឱ្យ " **សេចក្ដីស្លាប់ទីពីរ** " យ៉ាងច្បាស់លាស់ យោងទៅតាម វិវរណៈ 20: ១៥៖ « អ្នកណាដែល
រកមិនឃើញសរសេរក្នុងសៀវភៅជីវិត អ្នកនោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង » ។

ប្រវត្តិនៃសេចក្តីជំនឿពិតដែលបានបើកបង្ហាញ
ជំនឿពិត

មានរឿងជាច្រើនដែលត្រូវនិយាយលើប្រធានបទនៃសេចក្តីជំនឿពិត ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានស្នើទិដ្ឋភាពនេះរួចហើយ ដែលហាក់ដូចជាខ្ញុំជាអាទិភាព។ អ្នកណាម្នាក់ដែលចង់បង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ ត្រូវតែដឹងថាគំនិតរបស់គាត់អំពីជីវិតនៅលើផែនដី និងនៅស្ថានសួគ៌គឺផ្ទុយស្រឡះពីប្រព័ន្ធរបស់យើងដែលបានបង្កើតឡើងនៅលើផែនដីដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយគំនិតឆ្កែងឆ្កៃ និងអាក្រក់ដែលត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះ។ សត្រូវរបស់គាត់ និងអ្នកដែលជ្រើសរើសពិតរបស់គាត់។ ព្រះយេស៊ូបានផ្តល់ឲ្យយើងនូវវិធីដើម្បី សម្គាល់សេចក្តីជំនឿពិតថា៖ « **ដោយផលរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់ពួកគេ . តើយើងរើសផ្លែទំពាំងបាយជូរពីបន្លា ឬផ្លែល្ងាពីអញ្ញាញ?** (ម៉ាថាយ ៧:១៦)។ ផ្អែកលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះ សូមប្រាកដថា អស់អ្នកដែលទាមទារឈ្មោះរបស់គាត់ និងអ្នកដែលមិនមានវត្តមាន ភាពស្អាតបូក ការជួយរបស់គាត់ ការលះបង់ប្រយោជន៍ខ្លួន ការលះបង់របស់គាត់ សេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត និងសេចក្តីខ្លះខ្លែងរបស់គាត់ក្នុងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ។ មិនធ្លាប់មាន ហើយមិនដែលក្លាយជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គឡើយ។ នេះគឺជាអ្វីដែល 1 Cor.13 បង្រៀនយើងដោយកំណត់លក្ខណៈនៃសេចក្តីបរិសុទ្ធពិត; អ្វីដែលតម្រូវ ដោយការជំនុំជម្រះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ៖ ខទី ៦៖ « **នាងមិនត្រេកអរនឹងភាព អយុត្តិធម៌ទេ តែ នាងត្រេកអរនឹងសេចក្តីពិត**"។

តើយើងអាចជឿថាអ្នកបៀតបៀននិងអ្នកបៀតបៀនត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ ដោយព្រះតាមរបៀបដូចគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច? តើអ្វីទៅជាភាពស្រដៀងគ្នារវាង ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលបានឆ្កាងដោយស្ម័គ្រចិត្ត និងការស៊ើបអង្កេតរបស់ សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំង ឬ ចន កាល់វីន ដែលបានដាក់មនុស្សប្រុសស្រីឱ្យធ្វើទារុណកម្ម រហូតដល់សុគត? ដើម្បីមិនឃើញភាពខុសគ្នា យើងត្រូវតែមិនអើពើពាក្យដែល បំផុសគំនិតដោយការសរសេរព្រះគម្ពីរ។ នេះជាករណីមុនគម្ពីរត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ ពាសពេញពិភពលោក ប៉ុន្តែដោយសារវាមាននៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅលើផែនដី។ តើ លេសអ្វីខ្លះដែលអាចបង្ហាញពីកំហុសនៃការវិនិច្ឆ័យមនុស្ស? មិនមានមួយ។ ដូច្នេះ កំហឹងដ៏ទេវភាពដែលនឹងមកដល់នឹងមានភាពខ្លាំងក្លា និងមិនអាចគ្រប់គ្រង បាន។

បីឆ្នាំកន្លះក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើការនៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សា យរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ ត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងនៅក្នុងសៀវភៅដំណឹងល្អ ដើម្បីយើងអាចដឹងពីស្តង់ដារនៃជំនឿពិតនៅក្នុងគំនិតរបស់ព្រះ។

តែមួយគត់ដែលសំខាន់។ ជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើងជាគំរូមួយ; គំរូមួយ ដែលយើងត្រូវយកតម្រាប់តាម ដើម្បីឲ្យលោកទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកកាន់តាម លោក។

ការសុំកូនចិញ្ចឹមនេះបង្កប់ន័យថាយើងចែករំលែកគំនិតរបស់គាត់អំពីជីវិតអស់ កល្បដែលគាត់ស្នើ។ ភាពអាត្មានិយមត្រូវបានហាមឃាត់នៅទីនោះ: ក៏ដូចជាការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញមោទនភាព។ គ្មានកន្លែងសម្រាប់ភាពហោរហៅ និងអំពើទុច្ចរិតនៅក្នុងជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចដែលផ្តល់ជូនដល់តែអ្នករើសតាំង

ដែលទទួលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់នោះទេ។

ឥរិយាបថទ្រង់បដិវត្តដោយសន្តិវិធី

ព្រោះព្រះអង្គម្ចាស់

និងព្រះអង្គទ្រង់តាំងខ្លួនជាអ្នកបម្រើគ្រប់ៗគ្នា

ដោយឈរជើងរហូតដល់លាងជើងពួកសិស្ស

ដើម្បីឲ្យអត្ថន័យជាក់ស្តែងដល់ការប្រោសទោសចំពោះគុណតម្លៃដ៏មោទនភាពដែល

លបង្ហាញដោយ មេដឹកនាំសាសនាប្រដៅនៅសម័យរបស់គាត់។ អ្វីដែលនៅតែ

បង្ហាញលក្ខណៈជាអ្នកកាន់សាសនាដ្ឋីហ្ន៎ និងគ្រីស្ទបរិស័ទសព្វថ្ងៃ។

នៅក្នុងការប្រឆាំងដាច់ខាត ស្តង់ដារដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

គឺជាស្តង់ដារនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

ដោយបង្ហាញអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវមធ្យោបាយដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួន

និងសត្រូវរបស់ពួកគេ ជាអ្នកបំរើក្នុងក្លាយរបស់ព្រះ

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធ្វើសកម្មភាពដើម្បីសង្គ្រោះព្រលឹងរបស់ពួកគេ។ ហើយ

ការសន្យារបស់គាត់ថានឹងមានរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក « នៅកណ្តាល

»នៃអ្នកដែលគាត់បានជ្រើសរើសត្រូវបានរក្សា ហើយវាមានការបំភ្លឺ និងការពារ

ពួកគេពេញមួយជីវិតនៅលើផែនដីរបស់ពួកគេ។

ស្តង់ដារដាច់ខាតនៃសេចក្តីជំនឿពិត

គឺថាព្រះនៅជាមួយអ្នកដែលទ្រង់ជ្រើសរើស។ ពួកគេមិនដែលបាត់បង់ពន្លឺ

និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ហើយប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ដកខ្លួនចេញ

នោះក៏ ព្រោះតែអ្នកដែលបានជ្រើសរើសលែងមានតែមួយ។

ស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់បានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតរបស់

ព្រះ។

ដោយសារតែការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់សម្របទៅនឹងអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្ស។

នៅលើកម្រិតបុគ្គល ការផ្លាស់ប្តូរនៅតែអាចធ្វើទៅបានក្នុងទិសដៅទាំងពីរ។

ពិល្លទៅអាក្រក់ ឬពិល្លអាក្រក់ទៅល្អ។ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាករណីនោះទេ

នៅកម្រិតសមូហភាពនៃក្រុម និងស្ថាប័នសាសនា ដែលផ្លាស់ប្តូរពិល្លទៅអាក្រក់

នៅពេលដែលពួកគេមិនសម្របខ្លួនទៅនឹងការផ្លាស់ប្តូរដែលបានបង្កើតឡើង

ដោយព្រះ។ ក្នុងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលប្រាប់យើង ថា៖ « ដើម

ឈើល្អមិនអាចបង្កើតផលអាក្រក់បានឡើយ ដូចជាដើមឈើអាក្រក់មិនអាច

បង្កើតផលល្អបានឡើយ (ម៉ាថាយ ៧:១៨)។ ដូច្នោះ

ទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងយល់ថា ដោយសារផ្លែដ៏គួរខ្ពើមរអើមរបស់វា

សាសនាកាតូលិកគឺជា " ដើមឈើអាក្រក់ " ហើយថាវានឹងនៅដដែល

តាមរយៈលទ្ធិខុសឆ្គងរបស់វា

សូម្បីតែនៅពេលដែលការដកហូតការគាំទ្រពីរាជាធិបតេយ្យក៏ដោយ

ក៏វាឈប់បៀតបៀនមនុស្សដែរ។ ហើយវាគឺដូចគ្នាជាមួយនឹងសាសនា Anglican

ដែលបង្កើតឡើងដោយ Henry VIII ដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការផិតក្សត់

និងឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់គាត់; តើព្រះអាចឲ្យតម្លៃអ្វីដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់ និងអ្នក

ស្នងរាជ្យ? នេះក៏ជាករណីរបស់សាសនាប្រូតេស្តង់ Calvinist

ចាប់តាំងពីស្ថាបនិកនេះ លោក John Calvin ត្រូវបានគេភ័យខ្លាច

ដោយសារតែកេរ្តិ៍ឈ្មោះនៃចរិតដ៏ហោរហៅរបស់គាត់

និងការប្រហារជីវិតជាច្រើនដែលគាត់បានធ្វើស្របច្បាប់នៅក្នុងទីក្រុងហ្សឺណែវ

សំគាត់ ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងទៅនឹង
 ការអនុវត្តកាតូលិកនៅសម័យរបស់គាត់ រហូតដល់ហួសពីពួកគេ។
 លទ្ធិប្រូតេស្តង់នេះមិនទំនងដើម្បីផ្តាច់ចិត្តព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ផ្អែមល្អមនោះ
 ទេ ហើយវាមិនអាចត្រូវបានយកជាគំរូនៃសេចក្តីជំនឿពិតតាមវិធីណាក៏ដោយ។
 វាជាការពិតណាស់ដែលនៅក្នុងវិវរណៈរបស់គាត់ដែលផ្តល់ដល់ដានីយ៉ែល
 ព្រះជាម្ចាស់ព្រះដើយកន្តើយនិងការកែទម្រង់ប្រូតេស្តង់
 ដោយផ្ដោតលើតែរបបសម្តេចប៉ារ៉ូនី 1260
 និងពេលវេលានៃការបង្កើតសារលិខិតនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃ Adventism
 ដែលជាអ្នកកាន់សេចក្តីពិតដ៏ទេវភាពដែលបានបើកសម្តែងតាំងពីឆ្នាំ 1844 ។
 រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដែលនឹងមកដល់នៅឆ្នាំ 2030 ។

ការក្លែងបន្លំសាសនាអាក្រក់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រសុទ្ធតែមានទិដ្ឋភាពនៃគំរូដៃ
 លបានអនុម័តរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលត្រូវនឹងវាទេ។ ជំនឿពិតត្រូវបាន
 ចិញ្ចឹមដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទឥតឈប់ឈរ ជំនឿមិនពិតគឺមិនមែនទេ។
 ជំនឿពិតអាចពន្យល់ពីអាថ៌កំបាំងនៃការព្យាករណ៍ព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ ជំនឿមិន
 ពិតមិនអាចធ្វើបានទេ។
 ការបកស្រាយជាច្រើននៃការព្យាករណ៍បានសាយភាយនៅក្នុងពិភពលោក
 ដែលនីមួយៗមានភាពស្របស្រាលជាងការព្យាករណ៍ចុងក្រោយ។
 មិនដូចពួកគេទេ
 ការបកស្រាយរបស់ខ្ញុំគឺបានមកពីការដកស្រង់ចេញពីព្រះគម្ពីរតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នោះ
 សារនេះគឺច្បាស់លាស់ ស្តីរកាព ស៊ីសង្វាក់គ្នា និងស្របតាមគំនិតរបស់ព្រះ
 ដែលវាមិនដែលរង្វេង។ ហើយព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពមើលថែរក្សាវា។

កំណត់ចំណាំត្រៀមសម្រាប់សៀវភៅដានីយ៉ែល

ឈ្មោះ ដានីយ៉ែល មានន័យថា ព្រះជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ។
 ចំណេះដឹងអំពីការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះគឺជាមូលដ្ឋានសំខាន់នៃសេចក្តីជំនឿ
 ព្រោះវានាំសត្វឆ្កែទៅរកការគោរពតាមឆន្ទៈដែលបានបើកសម្តែង
 និងយល់របស់គាត់

ដែលជាលក្ខខណ្ឌតែមួយគត់សម្រាប់ការទទួលបានពរពីគាត់គ្រប់ពេលវេលា។
 ព្រះស្វែងរកសេចក្តីស្រឡាញ់របស់សត្វលោក ដែលធ្វើឱ្យវាជាក់ស្តែង
 ហើយបង្ហាញវាតាមរយៈជំនឿដែលស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេ។ ដូច្នោះ
 ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈទំនាយរបស់ទ្រង់
 ដែលប្រើនិមិត្តសញ្ញាដូចនៅក្នុងឧទាហរណ៍នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
 ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញជាលើកដំបូងដោយសៀវភៅដានីយ៉ែល
 ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែដាក់មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់លើប្រវត្តិសាស្ត្រសា
 សនាគ្រីស្ទានដែលនឹងត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងលម្អិតនៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ។
 នៅក្នុងដានីយ៉ែល ព្រះជាម្ចាស់បើកសម្តែងតិចតួច
 ប៉ុន្តែបរិមាណតិចតួចនេះមានសារៈសំខាន់ជាលក្ខណៈគុណភាព
 ព្រោះវាបង្កើតជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវិវរណៈនៃការព្យាករណ៍ទាំងមូល។ ស្ថាបត្យករ
 សាងសង់ដឹងថាការសម្រេចចិត្តនិងការកំណត់ការរៀបចំកន្លែងសាងសង់យ៉ាង
 ណា។ នៅក្នុងទំនាយ នេះគឺជាកូនាទីដែលបានផ្តល់ដល់វិវរណៈដែលព្យាករ
 ដានីយ៉ែលបានទទួល។ ប្រាកដណាស់
 នៅពេលដែលអត្ថន័យរបស់ពួកគេត្រូវបានយល់យ៉ាងច្បាស់
 នោះព្រះសម្រេចបាននូវគោលដៅពីរ នៃការបញ្ជាក់អំពីអត្តិភាពរបស់ទ្រង់
 និងប្រទាន កូនសោរដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស ដើម្បីយល់អំពី
 សារលិខិតដែលបានបញ្ជូនដោយព្រះវិញ្ញាណ។ នៅក្នុង “រឿងមួយចំនួន” នេះ
 យើងរកឃើញដូចគ្នាទាំងអស់៖
 ការប្រកាសអំពីការស្នងរាជ្យនៃអាណាចក្រដែលត្រួតត្រាជាសកលចំនួនបួន
 ចាប់តាំងពីសម័យរបស់ដានីយ៉ែល (Dan.2, 7 និង 8);
 ការណាត់ជួបជាផ្លូវការនៃការបម្រើនៅលើផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (Dan.9);
 ការប្រកាសអំពីការក្សត់សាសនាគ្រីស្ទនៅឆ្នាំ 321 (Dan.8) រដ្ឋកាល papal នៃ 1260
 ឆ្នាំរវាង 538 និង 1798 (Dan.7 និង 8); និងសម្ព័ន្ធភាព "Adventist" (Dan. 8 និង 12)
 ពី 1843 (រហូតដល់ 2030) ។ ខ្ញុំបន្ថែមទៅនេះ Dan.11 ដែលដូចដែលយើងនឹងឃើញ
 បង្ហាញពីទម្រង់ និងការវិវត្តន៍នៃសង្គ្រាមលោកលើកទី 2 នៃនុយក្លេអ៊ែរដីគោក
 ដែលនៅតែត្រូវសម្រេចមុនពេលការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងនៃព្រះសង្គ្រោះ។
 យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទបានលើកឡើងនូវនាមរបស់
 ដានីយ៉ែលដើម្បីរំលឹកពីសារៈសំខាន់របស់វាសម្រាប់សេចក្តីសញ្ញាថ្មី។ « *ហេតុដូច្នោះ
 ហើយ ពេលអ្នកឃើញសេចក្តីគួរស្អប់ខ្ពើមនៃសេចក្តីវិនាស ដែលព្យាករដានីយ៉ែល
 បានផ្តេង ថា បានកាំងឡើងនៅក្នុងទិសក្តារៈ ចូរអ្នកដែលអានវាត្រូវប្រយ័ត្ន!*
 (ម៉ាថាយ ២៤:១៥) »

ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើទីបន្ទាល់ដោយពេញចិត្តនឹងដានីយ៉ែល នោះគឺ
 ដោយសារដានីយ៉ែលបានទទួលការបង្រៀនពីទ្រង់អំពីការយាងមកជាលើកដំបូង
 របស់ទ្រង់ និងការវិលត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់ លើសជាងអ្នកដទៃទៀត
 នៅចំពោះមុខទ្រង់។ ដូច្នោះដើម្បីឱ្យពាក្យរបស់ខ្ញុំត្រូវបានយល់យ៉ាងច្បាស់
 អ្នកត្រូវតែដឹងថាព្រះគ្រីស្ទដែលបានយាងមកពីស្ថានសួគ៌ពីមុនបានបង្ហាញអង្គ
 ទ្រង់ដល់ដានីយ៉ែលក្រោមឈ្មោះ “ មីកែល ” នៅក្នុង Dan.10:13-21, 12:3
 ហើយព្រះនាមនេះត្រូវបានលើកឡើងដោយព្រះយេស៊ូវ។ - ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុង វិវរណៈ

12: 7 ។ ឈ្មោះនេះ " *Micaël* " ត្រូវបានគេស្គាល់កាន់តែច្បាស់នៅក្នុងទម្រង់ឡាតាំងកាតូលិករបស់ខ្លួន Michel ដែលជាឈ្មោះដែលបានផ្តល់ឱ្យ Mont Saint-Michel ដ៏ល្បីល្បាញនៅ Breton ប្រទេសបារាំង។

សៀវភៅដានីយ៉ែលបន្ថែមព័ត៌មានលម្អិតជាលេខដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងដឹងពីផ្នែក នៃការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់គាត់។ ខ្ញុំក៏ចង់ចង្អុលបង្ហាញថាឈ្មោះ " **មីកាអែល** " មានន័យថា៖ អ្នកណាដូចព្រះ។ ហើយឈ្មោះ " **ព្រះយេស៊ូវ** " ប្រែថា៖ YaHWéHសង្គ្រោះ។ ឈ្មោះទាំងពីរទាក់ទងនឹងព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យ ទីមួយមានឋានៈសេឡេស្តាល ទីពីរមានចំណងជើងនៅលើផែនដី។

វិវរណៈនៃអនាគតត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងជាល្បែងសំណង់ពហុរឿង។ នៅដើមដំបូងនៃរោងកុន ដើម្បីបង្កើតបែបផែនដូរស្រាលក្នុងគំនូរជីវចល អ្នកផលិតខ្សែភាពយន្តបានប្រើបានកញ្ចក់ដែលមានលំនាំលាបពណ៌ផ្សេងៗគ្នា ដែលធ្លាប់ដាក់ពីលើ បានផ្តល់រូបភាព នៅលើកម្រិតជាច្រើន។ ដូច្នេះ វាក៏ជាមួយនឹងទំនាយដែលបានរចនាឡើងដោយព្រះ។

វា ទាំងអស់ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងដានីយ៉ែល

សៀវភៅរបស់ដានីយ៉ែល

អ្នកដែលអានកិច្ចការនេះ ចូរដឹងថា ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិគ្មានដែនកំណត់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ទោះបីទ្រង់លាក់កំបាំងក៏ដោយ។ ទីបន្ទាល់នេះអំពី « **ព្យាករិដានីយ៉ែល** » ត្រូវបានសរសេរដើម្បីបញ្ឈប់បញ្ហាអ្នកអំពីរឿងនេះ ។ វាមានត្រានៃទីបន្ទាល់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ និងថ្មី ដោយសារព្រះយេស៊ូវបានរំលឹកវាតាមពាក្យដែលបានថ្លែងទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ។

បទពិសោធន៍របស់គាត់បង្ហាញពីសកម្មភាពនៃព្រះដ៏ល្អ និងយុត្តិធម៌នេះ។ ហើយសៀវភៅនេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងរកឃើញការវិនិច្ឆ័យដែលព្រះបានអនុវត្តលើប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនានៃ monotheism របស់គាត់, សាសន៍យូដានៅក្នុងសម័យដំបូងបន្ទាប់មកគ្រីស្ទានៅក្នុងសម័យកាលថ្មីរបស់គាត់បានកសាងឡើងនៅលើឈាមបង្កូរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា 30 របស់គាត់ សម័យ។ តើនរណាជានាង « **ដានីយ៉ែល** » អាចបង្ហាញការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ? ឈ្មោះរបស់គាត់មានន័យថា "ព្រះជាម្ចាស់ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ" ។ បទពិសោធន៍ដែលនៅរស់ទាំងនេះមិនមែនជារឿងប្រឌិតទេ ប៉ុន្តែជាទីបន្ទាល់ចំពោះពរជ័យដ៏ទេវភាពនៃគំរូនៃភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់។

ព្រះបង្ហាញគាត់ក្នុងចំនោមមនុស្សបីនាក់ដែលគាត់នឹងជួយសង្គ្រោះក្នុងសំណាងអាក្រក់នៅក្នុង Ezek.14:14-20 ។ អ្នកជ្រើសរើសទាំងបីប្រភេទនេះគឺ “ **លូអេដានីយ៉ែល និងយ៉ូប** ”។ សារលិខិតរបស់ព្រះប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់ថា សូម្បីតែនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រសិនបើយើងមិនដូចគំរូទាំងនេះទេ ទ្វារទៅកាន់សេចក្តីសង្គ្រោះនឹងនៅតែបិទសម្រាប់យើង។

សារលិខិតនេះបញ្ជាក់ពីផ្លូវតូចចង្អៀត ផ្លូវតូចចង្អៀត ឬច្រកចង្អៀត ដែលអ្នកជ្រើសរើសត្រូវឆ្លងកាត់ដើម្បីចូលស្ថានសួគ៌ ស្របតាមការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ រឿង « **ដានីយ៉ែល** » និងដៃគូបីនាក់

របស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងជាកំរនៃភាពស្មោះត្រង់ដែលព្រះបានសង្គ្រោះ
ក្នុងគ្រាលំបាក។

ប៉ុន្តែក៏មាននៅក្នុងរឿងនេះផងដែរអំពីជីវិតរបស់ដានីយ៉ែលដែលជាការ
ប្រែចិត្តដើររបស់ស្តេចដ៏មានអំណាចបីអង្គដែលព្រះបានជោគជ័យក្នុងការដណ្តើម
យកពីអារក្សដែលពួកគេជាអ្នកគោរពបូជាដោយភាពល្ងង់ខ្លៅទាំងស្រុង។
ព្រះបានធ្វើឱ្យអធិរាជទាំងនេះក្លាយជាអ្នកនាំពាក្យដ៏មានឥទ្ធិពលបំផុតសម្រាប់
បុព្វហេតុរបស់ទ្រង់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ ទីមួយ ប៉ុន្តែក៏ជាចុងក្រោយដែរ
ពីព្រោះបុរសគំរូទាំងនេះនឹងរលាយបាត់ ហើយសាសនា តម្លៃ
សីលធម៌នឹងធ្លាក់ចុះឥតឈប់ឈរ។ សម្រាប់ព្រះ
ការឆក់យកព្រលឹងគឺជាការតស៊ូដ៏យូរមួយ ហើយករណីរបស់ស្តេច “ **នេប៊ូក្លេសា** ”
គឺជាកំរដែលបង្ហាញឱ្យឃើញពីប្រភេទរបស់វា។ វាបញ្ជាក់ពីរឿងប្រៀបប្រដូចអំពី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជា « **អ្នកគង្វាលដ៏ល្អ** » នេះ ដែលទុកហ្វូងចៀមរបស់ទ្រង់ដើម្បី
ស្វែងរកចៀមដែលបាត់នោះ។

ដានីយ៉ែល ១

ដាន ១:១ នៅឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជកាលព្រះបាទយ៉ូយ៉ាគីម ជាស្តេចស្រុកយូដា ព្រះបាទ
នេប៊ូក្លេសា ជាស្តេចស្រុកបាប៊ីឡូនបានលើកទ័ពទៅវាយក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយ
ឡោមព័ទ្ធ។

1a- ឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជកាលព្រះបាទយ៉ូយ៉ាគីម ជាស្តេចស្រុកយូដា
រជ្ជកាលព្រះបាទយ៉ូយ៉ាគីម ១១ឆ្នាំ ពី ៦០៨ ដល់ ៥៩៧។ ឆ្នាំ^{ទី៣} ក្នុងឆ្នាំ ៦០៥។

១ ខ- **នេប៊ូក្លេសា**
នេះគឺជាការបកប្រែពីបាប៊ីឡូននៃឈ្មោះរបស់ស្តេចនេប៊ូក្លេសា
"ណាប៊ូការពារកូនប្រុសច្បងរបស់ខ្ញុំ" ។ ណាប៊ូ គឺជាព្រះនៃចំណេះដឹង
និងការសរសេររបស់មេសូប៉ូតាមេរ។ យើងអាចយល់រួចទៅហើយថា ព្រះមាន
ព្រះទ័យមានអំណាចលើចំណេះដឹង និងការសរសេរដែលបានស្តារឡើងវិញដល់
ទ្រង់។

ដានីយ៉ែល 1:2 ព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់ព្រះបាទយ៉ូយ៉ាគីម ជាស្តេចស្រុកយូដា
និងគ្រឿងបរិក្ខារមួយចំណែកក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះមកក្នុងដៃ។ **នេប៊ូក្លេសា**

បានយកគ្រឿងប្រដាប់ទាំងនោះទៅស្រុកស៊ីណារ ដល់ដំណាក់នៃព្រះរបស់គាត់ ហើយយកទៅដាក់ក្នុងឃ្នាំងកំណប់នៃព្រះរបស់គាត់។

២ ក- ព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់ព្រះបាទយ៉ូយ៉ាគីម ជាស្តេចស្រុកយូដាមកក្នុង កណ្តាប់ដៃរបស់ព្រះអង្គ

ការដែលព្រះបានបោះបង់ចោលស្តេចយូដាគឺជាការត្រឹមត្រូវ។ ២ រចាក្សត្រ 36:5 ពេលដែលយ៉ូយ៉ាគីមឡើងសោយរាជ្យមានអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំ ហើយសោយរាជ្យ បានដប់មួយឆ្នាំនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ គាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ នៅចំពោះ ព្រះភិតព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះរបស់គាត់។

2b- នេប៊ូក្លេសាយកគ្រឿងប្រដាប់ទៅស្រុកស៊ីណារ ដល់ដំណាក់នៃព្រះរបស់គាត់ ហើយដាក់នៅក្នុងឃ្នាំងកំណប់នៃព្រះរបស់គាត់។

ស្តេចអង្គនេះជាអ្នកមិនជឿ ទ្រង់មិនស្គាល់ព្រះពិតដែលអ៊ីស្រាអែលបម្រើ ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់គោរពដល់ព្រះរបស់ទ្រង់៖ បែល។ បន្ទាប់ពីការ ប្រែចិត្តជឿទៅថ្ងៃអនាគត គាត់នឹងបម្រើព្រះពិតរបស់ដានីយ៉ែលដោយចិត្តស្មោះ ត្រង់ដូចគ្នា។

ដានីយ៉ែល 1:3 ស្តេចបានបញ្ជាឲ្យអស់ជាណាស់ ជាមេនៃឥស្សរជនរបស់ទ្រង់ ឲ្យនាំ កូនចៅអ៊ីស្រាអែលខ្លះ ដែលកើតពីរាជវង្ស ឬត្រកូលអភិជន

ដានីយ៉ែល 1:4 ក្មេងប្រុសដែលគ្មានរូបកាយសម្បុរល្អ មានរូបរាងសង្ហា មានប្រាជ្ញា យល់ដឹង និងការបង្ហាត់បង្រៀន មានសមត្ថភាពបម្រើក្នុងរាជវាំង ហើយនឹងត្រូវ បង្រៀនអក្សរ និងភាសារបស់ជនជាតិខាល់ដេ។

4a- ស្តេចនេប៊ូក្លេសាយកក្នុងដួងចាស់រាជវាំង និងឆ្លាតវៃ ទ្រង់គ្រាន់តែស្វែងរកដើម្បីជួយកុមារឱ្យក្លាការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសង្គម និងគុណតម្លៃរបស់ទ្រង់ដោយជោគជ័យ។

ដានីយ៉ែល 1:5 ស្តេចបានចាត់តែទុកជារៀងរាល់ថ្ងៃនូវអាហារមួយចំណែកនៃគុ របស់គាត់ និងស្រាដែលគាត់បានផឹក ដោយមានបំណងនាំពួកគេឡើងវិញរយៈ ពេលបីឆ្នាំ ហើយនៅពេលដែលពួកគេនឹងចូលបម្រើព្រះ ស្តេច។

៥ ក- អារម្មណ៍ល្អរបស់ស្តេចឃើញច្បាស់ ។ គាត់ចែករំលែកជាមួយមនុស្សវ័យក្មេងនូវអ្វីដែលគាត់ផ្តល់ជូនខ្លួនឯង ចាប់ពីព្រះរបស់គាត់ រហូតដល់អាហាររបស់គាត់។

ដានីយ៉ែល 1:6 ក្នុងចំណោមពួកគេ មានដានីយ៉ែល ហាណានា មីសាអែល និង អសារា ជាតូនចៅយូដា។

6a- ក្នុងចំណោមជនជាតិយូដាទាំងអស់ដែលត្រូវយកទៅក្រុងបាប៊ីឡូន មាន តែបួននាក់ប៉ុណ្ណោះដែលបង្ហាញភាពស្មោះត្រង់ជាតំរូវ។ ការពិតដែលកើតឡើងបន្ទាប់គឺត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយព្រះ

ដើម្បីបង្ហាញពីភាពខុសគ្នានៃផលផ្លែដែលកើតដោយអ្នកដែលបម្រើទ្រង់ និងអ្នកដែលទ្រង់ប្រទានពរ និងអ្នកដែលមិនបម្រើទ្រង់ និងអ្នកដែលទ្រង់មិនអើពើ។

ដានីយ៉ែល 1:7 ហើយប្រធានក្រុមមហាគណិកបានដាក់ឈ្មោះពួកគាត់ថា ដានីយ៉ែល បេលតេសាសា ហាណានាយ៉ា សាដ្រាក់ មីសាអែល មេសាក់ និងអសារា អាបេឌុនេកេ។

7a-

ភាពវៃឆ្លាតត្រូវបានចែករំលែកដោយជនជាតិយូដាវ័យក្មេងទាំងនេះដែល
យល់ព្រមទទួលឈ្មោះមិនពិតដែលដាក់ដោយអ្នកឈ្នះ។ ការដាក់ឈ្មោះគឺជាសញ្ញា
នៃឧត្តមភាព និងជាគោលការណ៍ដែលបានបង្រៀនដោយព្រះពិត។ លោកុប្បត្តិ
2:19 ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដែលបង្កើតចេញពីដី គ្រប់ទាំងសត្វនៅតាមវាល និងគ្រប់
ហ្នឹងសត្វនៅលើអាកាស បាននាំសត្វទាំងនោះមកឲ្យមនុស្សមើលឃើញថាគឺលោក
នឹងហៅសត្វនោះយ៉ាងណា ហើយឲ្យសត្វមានជីវិតទាំងអស់ត្រូវដាក់ឈ្មោះថា
មនុស្ស។ នឹងផ្តល់ឱ្យគាត់។

៧ខ- ដានីយ៉ែល «ព្រះជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ» ត្រូវបានប្តូរឈ្មោះជាបេលតេសាសា៖
«បែលនឹងការពារ»។ Bel
កំណត់អារក្សដែលប្រជាជនមិនពិតទាំងនេះដោយល្ងង់ខ្លៅទាំងស្រុងបានបម្រើនិ
ងកិត្តិយសដែលជាជនរងគ្រោះនៃវិញ្ញាណបិសាច។

Hananiah “Grace or Given from YaHWéH” ក្លាយជា “Shadrach
“បំផុសគំនិតដោយ Aku”។ Aku គឺជាព្រះនៃព្រះច័ន្ទនៅបាប៊ីឡូន។

Mishaël "តើនរណាជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ" ក្លាយជា Meschac
"ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ Aku" ។

Azariah "ជំនួយឬជំនួយគឺ YaHWéH" ក្លាយជា "Abed-Nego" "Servant of
Nego" ហើយនៅទីនោះហើយជាព្រះព្រះអាទិត្យនៃជនជាតិខាល់ដេ។

ដានីយ៉ែល 1:8 ដានីយ៉ែលបានកាំងចិត្តមិនឲ្យសៅហ្មងដោយអាហាររបស់ស្តេច
និងដោយស្រាដែលស្តេចបានពិសានោះឡើយ ហើយគាត់បានអង្វរមេទ័ពកុំឲ្យបង្ខំ
គាត់ឲ្យសៅហ្មង។

៨ក- ការមានឈ្មោះមិនពិត មិនបង្កបញ្ហាពេលចាញ់ទេ ប៉ុន្តែការបង្ហាប់ខ្លួន
រហូតដល់ធ្វើឲ្យព្រះអរៀនខ្មាសច្រើនពេកដែលត្រូវសួរ។

ភាពស្មោះត្រង់របស់យុវជននាំឱ្យពួកគេឈប់ ជីកស្រា និងសាច់របស់ស្តេច
ដោយសារវត្តមាននេះត្រូវបានថ្វាយជាប្រពៃណីដល់អាទិទេពដែលមិនគោរពបូជា
នៅបាប៊ីឡូន។ យុវវ័យរបស់ពួកគេខ្លះភាពចាស់ទុំ

ហើយពួកគេមិនទាន់មានហេតុផលដូចប៉ុល
ដែលជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់របស់ព្រះគ្រីស្ទ

ដែលចាត់ទុកអាទិទេពក្លែងក្លាយថាជាខ្យល់ (Rom.14; 1Co.8)។ ប៉ុន្តែដោយខ្លាច
មានការភ្ញាក់ផ្អើលដល់អ្នកដែលខ្សោយខាងជំនឿ គាត់ធ្វើដូចពួកគេ។ បើគាត់
ប្រព្រឹត្តផ្ទុយទៅវិញ គាត់មិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ ព្រោះការវែកញែកត្រឹមត្រូវ ។
ព្រះថ្កោលទោសការសៅហ្មងដែលបានប្រព្រឹត្តដោយស្ម័គ្រចិត្តជាមួយនឹងចំណេះដឹង
និងមនសិការទាំងអស់; ក្នុងឧទាហរណ៍នេះ

ការជ្រើសរើសដោយចេតនាដើម្បីគោរពដល់ព្រះមិនដើរ។

ដានីយ៉ែល 1:9 ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះគុណ និងព្រះគុណដល់លោកដានីយ៉ែល
នៅចំពោះមុខមហាគលិក។

9a-

ជំនឿរបស់មនុស្សវ័យក្មេងត្រូវបានបង្ហាញដោយការភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេ
ក្នុងការមិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់; ទ្រង់អាចប្រទានពរដល់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 1:10 មេទ័ពនិយាយទៅកាន់លោកដានីយ៉ែលថា៖ «ខ្ញុំកោតខ្លាច ព្រះករុណាជាអម្ចាស់ ដែលបានតែងតាំងអ្នករាល់គ្នានូវអ្វីដែលអ្នកគួរបរិភោគ និងផឹក។ ព្រោះហេតុអ្វីបានជាគាត់ឃើញមុខអ្នកអន់ជាងមនុស្សវ័យក្មេង? អ្នក នឹងលាតត្រដាងក្បាលខ្ញុំថ្វាយស្តេច។

ដានីយ៉ែល 1:11 បន្ទាប់មក លោកដានីយ៉ែលក៏និយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើដែល មេទ័ពបានទុកចិត្តឲ្យមើលការខុសត្រូវពីដានីយ៉ែល ហាណានា មីសាអែល និង អសារាថា៖

ដានីយ៉ែល 1:12 សូមល្បួងមើលអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គអស់រយៈពេលដប់ថ្ងៃ ហើយ ប្រទានបន្លែឲ្យយើងបរិភោគ និងទឹកផឹក។

ដានីយ៉ែល 1:13 បន្ទាប់មក អ្នកត្រូវមើលមុខយើង និងមុខយុវជនដែលបរិភោគអាហារ របស់ស្តេច ហើយអ្នកនឹងប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកបម្រើរបស់អ្នក តាមអ្វីដែលអ្នកបាន ឃើញ។

ដានីយ៉ែល 1:14 ព្រះអង្គក៏ប្រទានឲ្យពួកគេនូវអ្វីដែលគេសុំ ហើយល្បួងគេដប់ថ្ងៃ។

ដានីយ៉ែល 1:15 នៅដប់ថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ពួកគេមានរូបរាងស្អាតជាង ហើយធាត់ ជាងយុវជនទាំងអស់ដែលបានបរិភោគអាហាររបស់ស្តេច។

15a- យើងអាចបង្កើតការប្រៀបធៀបខាងវិញ្ញាណរវាង " ដប់ថ្ងៃ " នៃបទពិសោធន៍របស់ដានីយ៉ែល និងដៃគូបីនាក់របស់គាត់ ជាមួយនឹង " ដប់ថ្ងៃ " នៃឆ្នាំ នៃការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញនៃសារនៃសម័យ " ស្ទីវណា " នៃអាប៊ូ 2:10 . ប្រាកដ ណាស់ ក្នុងបទពិសោធន៍ទាំងពីរនេះ ព្រះបានបើកសម្តែងផ្លែផ្កាលាក់កំបាំងរបស់ អ្នកដែលអះអាងថាមកពីគាត់។

ដានីយ៉ែល 1:16 អ្នកបម្រើបានយកអាហារ និងស្រាដែលគេទុកចោល ហើយគាត់ក៏ ឲ្យបន្លែដល់ពួកគេ។

១៦ ក- បទពិសោធន៍នេះបង្ហាញពីរបៀបដែលព្រះអាចធ្វើសកម្មភាពលើគំនិតរបស់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេពេញចិត្តអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់តាមឆន្ទៈដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ដោយសារការប្រថុយប្រថានដោយអ្នកបម្រើរបស់ស្តេចគឺធំធេងណាស់ ហើយព្រះត្រូវតែធ្វើអន្តរាគមន៍ ទើបគាត់ទទួលយកសំណើដែលធ្វើឡើងដោយដានីយ៉ែល។ បទពិសោធន៍នៃជំនឿគឺជាជោគជ័យមួយ។

ដានីយ៉ែល 1:17 ព្រះបានប្រទានដល់យុវជនទាំងបួននាក់នេះនូវចំណេះដឹង ការ យល់ដឹងក្នុងគ្រប់សំបុត្រ និងប្រាជ្ញា។ ហើយដានីយ៉ែលបានពន្យល់ពីការនិមិត្ត និងសុបិនទាំងអស់។

១៧ ក- ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់យុវជនទាំងបួននាក់នេះនូវចំណេះដឹង ប្រាជ្ញាគ្រប់អក្សរ និងប្រាជ្ញា

អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺជាអំណោយពីព្រះអម្ចាស់។ អ្នកដែលមិនស្គាល់គាត់មិនដឹងថាវាអាស្រ័យលើគាត់ថាតើពួកគេឆ្លាតនិងល្អាស វៃឬល្ងង់និងល្ងង់។

17 ខ- ហើយដានីយ៉ែលបានពន្យល់ពីការនិមិត្ត និងសុបិនទាំងអស់។ ជាដំបូងដើម្បីបង្ហាញភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ ដានីយ៉ែលត្រូវបានគោរពដោយព្រះដែលផ្តល់ឱ្យគាត់នូវអំណោយនៃទំនាយ។ នេះ

ជាសក្ខីភាពដែលលោកបានផ្ដល់ក្នុងគ្រាដែលលោកដល់យ៉ូសែបដ៏ស្មោះត្រង់ ដែល
ជាឈ្មើយជនជាតិអេស៊ីប។ ក្នុងចំណោមគម្ពីររបស់ព្រះជាម្ចាស់
ព្រះបាទសាឡាម្មីនក៏បានជ្រើសរើសប្រាជ្ញាផងដែរ។ ហើយសម្រាប់ជម្រើសនេះ ព្រះ
បានប្រទានអ្វីផ្សេងទៀតដល់គាត់ សិរីល្អ និងទ្រព្យសម្បត្តិ។ ដានីយ៉ែលនឹងទទួល
បទពិសោធន៍ពីការលើកឡើងនេះដោយព្រះដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។

ដានីយ៉ែល 1:18 នៅពេលដែលស្ដេចបានកំណត់ឲ្យនាំពួកគេមកឯលោក នោះ
ប្រធានមហាគណិកក៏នាំគេទៅថ្វាយព្រះនេប៊ូក្ដេសា។

ដានីយ៉ែល 1:19 ស្ដេចមានបន្ទូលជាមួយគេ។ ហើយក្នុងចំណោមយុវជនទាំងនោះ
គ្មាននរណាដូចដានីយ៉ែល ហាណានា មីសាអែល និងអសារាឡើយ។ ដូច្នោះហើយ ពួក
គេត្រូវបានគេឲ្យចូលបម្រើស្ដេច។

ដានីយ៉ែល 1:20 អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលតម្រូវឲ្យមានប្រាជ្ញា និងការយល់ដឹង ហើយ
ការដែលស្ដេចបានសួរនាំនោះ ទ្រង់បានរកឃើញថាវាពូកែជាងគ្រូមន្តអាគម និង
ហោរាទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ដប់ដង។

20a- ដូច្នោះព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញ " ភាពខុសគ្នារវាងអ្នកដែលបម្រើទ្រង់និងអ្នកដែលមិនបម្រើទ្រង់ " ដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង Mal.3:18 ។ ឈ្មោះរបស់ដានីយ៉ែល និងដៃគូរបស់គាត់នឹងចូលទៅក្នុងទីបន្ទាល់នៃព្រះគម្ពីរវិសុទ្ធ សម្រាប់ការបង្ហាញពីភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេនឹងបម្រើជាគំរូដើម្បីលើកទឹកចិត្ត ដល់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

ដានីយ៉ែល 1:21 ដានីយ៉ែលក៏ដូច្នោះដែរ រហូតដល់ឆ្នាំទីមួយនៃស្ដេចស៊ីរីស។

ដានីយ៉ែល ២

ដានីយ៉ែល 2:1 នៅឆ្នាំទីពីរនៃរជ្ជកាលនេប៊ូក្ដេសា នេប៊ូក្ដេសាយល់សប្ដិ។ ចិត្តរបស់
គាត់ស្ងប់ស្ងាត់ ហើយគាត់មិនអាចគេងលក់បានឡើយ។

1a- ដូច្នោះនៅក្នុង - 604. ព្រះបានសម្ដែងអង្គទ្រង់នៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់ស្ដេច។

ដានីយ៉ែល 2:2 ស្ដេចបានហៅគ្រូមន្តអាគម ពួកហោរា គ្រូធ្មប់ និងពួកខាល់ដេ មក
ប្រាប់គាត់ពីសុបិនរបស់គាត់។ ពួកគេចូលមកថ្វាយបង្គំស្ដេច។

២ ក- ស្ដេចពាហនៈ បែរមករកមនុស្សដែលខ្លួនមាន រហូតទាល់តែជឿ
ម្នាក់ៗជាអ្នកជំនាញក្នុងវិស័យរបស់ខ្លួន។

ដានីយ៉ែល 2:3 ស្ដេចមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ « ខ្ញុំយល់សប្ដិឃើញហើយ។ ចិត្តខ្ញុំ
រំជួលចិត្តចង់ដឹងសុបិននេះ។

៣ ក- ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការយ៉ាងល្អថា អញចង់ដឹងសុបិននេះ ។
គាត់មិននិយាយអំពីអត្ថន័យរបស់វាទេ។

ដានីយ៉ែល 2:4 ជនជាតិខាល់ដេទូលស្តេចជាភាសាអារ៉ាមថា ព្រះអង្គមានព្រះជន្ម
គង់នៅជារៀងរហូត! ចូរច្រាប់អ្នកបម្រើរបស់អ្នកអំពីវា ហើយយើងនឹងពន្យល់វា។
ដានីយ៉ែល 2:5 ស្តេចមានរាជឱង្ការទៅកាន់ជនជាតិខាល់ដេថា៖ «រឿងនេះបានរួច
ផុតពីខ្ញុំហើយ! ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើឱ្យខ្ញុំដឹងពីសុបិន និងការពន្យល់របស់វាទេ
អ្នកនឹងត្រូវរំលែកជាបំណែកៗ
ហើយផ្ទះរបស់អ្នកនឹងត្រូវកាត់បន្ថយទៅជាគំនរសំរាម។

5 ក- ភាពព្រងើយកន្តើយរបស់ស្តេច
និងវិធានការដ៏ខ្លាំងដែលទ្រង់យកគឺពិសេស
ហើយត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះដែលបង្កើតមធ្យោបាយដើម្បីបំភ័ន្តនូវភាព
អសុរោះរបស់សាសនាមិនពិត
និងបង្ហាញសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់តាមរយៈអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។

Dan 2:6 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកច្រាប់ខ្ញុំពីសុបិននិងការពន្យល់នោះអ្នកនឹងទទួល
បានអំណោយទាននិងអំណោយទាននិងកិត្តិយសដ៏អស្ចារ្យពីខ្ញុំ។
ដូច្នោះសូមច្រាប់ខ្ញុំពីសុបិន និងការពន្យល់របស់វា។

6a- អំណោយទាន អំណោយ និងកិត្តិយសដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម នេះ
ព្រះរៀបចំសម្រាប់អ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។

ដានីយ៉ែល 2:7 ពួកគេឆ្លើយជាលើកទីពីរថា៖ «សូមឱ្យស្តេចច្រាប់សុបិននោះច្រាប់
អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ចុះ យើងខ្ញុំនឹងពន្យល់។

ដានីយ៉ែល 2:8 ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការថា៖ «ខ្ញុំយល់ឃើញថា អ្នកកំពុងតែរកពេល
វេលា ព្រោះអ្នកឃើញថារឿងនេះបានរួចផុតពីខ្ញុំ»។

៨ ក- ព្រះរាជសួរអ្នកប្រាជ្ញរបស់ខ្លួននូវអ្វីដែលមិនធ្លាប់សួរ
ហើយមិនបានសម្រេច។

ដានីយ៉ែល 2:9 ដូច្នោះ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើឱ្យខ្ញុំស្គាល់សុបិននោះទេ ទោសដដែល
នឹងគ្របដណ្តប់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នកចង់រៀបចំច្រាប់ខ្ញុំអំពីការកុហក និងការភូតភរ
ខណៈពេលដែលរង់ចាំពេលវេលាផ្លាស់ប្តូរ។ ហេតុនេះ សូមច្រាប់ខ្ញុំពីសុបិននោះ
ខ្ញុំនឹងដឹងថា តើអ្នកអាចពន្យល់ខ្ញុំបានទេ?

9a- អ្នកចង់រៀបចំច្រាប់ខ្ញុំអំពីការកុហកនិងការមិនពិតខណៈពេលដែល
រង់ចាំពេលវេលាផ្លាស់ប្តូរ
វាស្ថិតនៅលើគោលការណ៍នេះ ដែលរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក
អ្នកមើលខុសឆ្គង និងអ្នកទេវៈទាំងអស់ក្លាយជាអ្នកមាន។

9b- ដូច្នោះហើយ ចូរច្រាប់ខ្ញុំពីសុបិននោះចុះ ខ្ញុំនឹងដឹងថា
តើអ្នកអាចពន្យល់ខ្ញុំបានទេ?

ជាលើកដំបូងហេតុផលឡឌីខលនេះបង្ហាញខ្លួនវានៅក្នុងគំនិតរបស់បុរស
ម្នាក់។

មានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យក្នុងការច្រាប់អ្វីទាំងអស់ទៅកាន់អតិថិជនដែលនោតល្ង
ង់ និងគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹម។ សំណើរបស់ស្តេចមិនបិទបាំងដែនកំណត់របស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 2:10 ជនជាតិខាងដេទូលស្តេចថា៖ «នៅលើផែនដីនេះ គ្មាននរណាអាចនិយាយអ្វីដែលស្តេចសុំបានឡើយ។ គ្មានស្តេចណាដែលមានឫទ្ធិខ្លាំងពូកែណាម្នាក់ដែលបានទាមទាររឿងបែបនេះពីគ្រូមន្តអាគម ហោរា ឬខាល់ខានឡើយ។

10a- ពាក្យរបស់ពួកគេជាការពិត តាំងពីពេលនោះមក
ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មិនបានធ្វើអន្តរាគមន៍ ដើម្បីស្រាយបំភ្លឺពួកគេទេ
ដើម្បីឱ្យពួកគេយល់ថា ទ្រង់ជាព្រះតែមួយ
ហើយថាទេវៈរបស់ពួកអ្នកមិនជឿគឺគ្មានអ្វីក្រៅពីគ្មានអ្វីសោះ
ហើយរូបព្រះដែលសាងសង់ដោយដៃ និងវិញ្ញាណរបស់មនុស្សដែលបានផ្តល់ឱ្យ
ទៅវិញ្ញាណបិសាច។

ដានីយ៉ែល 2:11 អ្វីដែលស្តេចសុំគឺពិបាក; គ្មានអ្នកណាអាចប្រាប់ស្តេចបានឡើយ លើកលែងតែព្រះដែលគង់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សប៉ុណ្ណោះ។

១១ ក- អ្នកប្រាជ្ញនៅទីនេះ សំដែងនូវសេចក្តីពិត
ដែលមិនអាចប្រកែកបាន។ ប៉ុន្តែដោយការកត់សម្គាល់ទាំងនេះ
ពួកគេសារភាពថាមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយ ព្រះ ទេ
ខណៈពេលដែលគ្រប់ពេលវេលា
ពួកគេត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ដោយមនុស្សបោកប្រាស់
ដែលគិតថាពួកគេនឹងទទួលបានចម្លើយពីអាទិទេពលាក់កំបាំងតាមរយៈពួកគេ
។ ការប្រឈមរបស់ស្តេចបានបើកការបិទបាំងពួកគេ។ ហើយដើម្បីសម្រេចបានវា
តម្រូវឱ្យមានប្រាជ្ញាដែលមិនអាចទាយទុកមុន និងគ្មានទីបញ្ចប់នៃព្រះពិត ដែល
បានបង្ហាញយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់រួចហើយនៅក្នុងសាឡាម៉ូន ជាម្ចាស់នៃប្រាជ្ញាដ៏ទេវភាព
នេះ។

ដានីយ៉ែល 2:12 នៅពេលនេះ ស្តេចទ្រង់ព្រះពិរោធយ៉ាងខ្លាំង។ ទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យគេសម្លាប់អ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់នៅបាប៊ីឡូន។

ដានីយ៉ែល 2:13 ការកាត់ទោសត្រូវបានគេផ្សព្វផ្សាយ ពួកអ្នកប្រាជ្ញត្រូវបានគេប្រហារជីវិត ហើយពួកគេកំពុងស្វែងរកដានីយ៉ែល និងគូកនរបស់គាត់ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេ។

13a- គឺដោយការដាក់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នៅមុនពេលសោយទិវង្គត នោះព្រះ
នឹងប្រោសពួកគេឡើងវិញដោយសិរិល្អជាមួយនឹងស្តេចនេប៉ូក្លេសា។
យុទ្ធសាស្ត្រនេះព្យាករណ៍ពីបទពិសោធន៍ចុងក្រោយនៃជំនឿ Adventist
ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកជ្រើសរើសនឹងរង់ចាំការស្លាប់ដែលសម្រេចដោយពួកឧទ្ធា
មនៅកាលបរិច្ឆេទដែលបានសម្រេចចិត្ត។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះម្តងទៀត
ស្ថានការណ៍នឹងត្រលប់មកវិញ
ពីព្រោះអ្នកស្លាប់នឹងក្លាយជាពួកឧទ្ធាមដែលនឹងសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទដ៏មានអំណាច និងជាអ្នកឈ្នះបានលេចឡើងនៅស្ថានសួគ៌
ដើម្បីវិនិច្ឆ័យ និងច្រោលទោសពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 2:14 បន្ទាប់មក លោកដានីយ៉ែលក៏មានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោកអើយ៉ក ជាមេកងឆ្មារបស់ស្តេច ដែលបានចេញទៅសម្លាប់អ្នកប្រាជ្ញនៅស្រុកបាប៊ីឡូន។

ដានីយ៉ែល ២:១៥ លោកឆ្លើយទៅលោកអើយ៉កជាមេបញ្ជាការរបស់ស្តេចថា៖ « ហេតុអ្វីបានជាការផ្ដន្ទាទោសរបស់ស្តេចធ្ងន់ធ្ងរម៉្លោះ? Arjoc បានពន្យល់អំពីបញ្ហានេះដល់ដានីយ៉ែល។

ដានីយ៉ែល ២:១៦ លោក ដានីយ៉ែលបានចូលទៅគាល់ស្តេច ហើយអង្វរសុំឲ្យលោកទុកពេលឲ្យលោកពន្យល់ប្រាប់ស្តេច។

១៦ ក- ដានីយ៉ែលប្រព្រឹត្តតាមលក្ខណៈរបស់គាត់ និងបទពិសោធន៍ខាងសាសនារបស់គាត់។

គាត់ដឹងថាអំណោយតាមទំនាយរបស់គាត់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់ដោយព្រះដែលគាត់ត្រូវបានទម្លាប់ក្នុងការដាក់ការជឿទុកចិត្តរបស់គាត់ទាំងអស់។ រៀនអ្វីដែលស្តេចសួរ គាត់ដឹងថាព្រះមានចម្លើយ ប៉ុន្តែតើជាឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ដើម្បីឲ្យគេស្គាល់ទ្រង់ឬ?

ដានីយ៉ែល ២:១៧ លោក ដានីយ៉ែលបានទៅផ្ទះរបស់គាត់ ហើយប្រាប់ហាណានាយ៉ាមីសាអែល និងអ័សារាជាត្រកូនអំពីរឿងនេះ។

១៧ ក- យុវជនទាំងបួននាក់រស់នៅផ្ទះដានីយ៉ែល។ « ហួងមនុស្សដូចគ្នា » ហើយពួកគេតំណាងក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ។ រួចហើយនៅចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ « ជាកន្លែងដែលមានពីរបីនាក់ប្រមូលផ្តុំគ្នាក្នុងនាមខ្ញុំ ខ្ញុំនៅកណ្តាលពួកគេ » ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។ សេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូនបង្កបង្កើតយុវជនទាំងនេះដែលបង្ហាញពីស្មារតីសាមគ្គីភាពដ៏ល្អ។

ដានីយ៉ែល ២:១៨ ជំរុញពួកគេឲ្យអង្វរសុំសេចក្តីមេត្តាករុណាពីព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ដើម្បីកុំឲ្យដានីយ៉ែល និងត្រកូនរបស់គាត់ត្រូវបំផ្លាញចោលជាមួយនឹងពួកអ្នកប្រាជ្ញនៅបាប៊ីឡូនឯទៀត។

18a- ប្រឈមមុខនឹងការគំរាមកំហែងដ៏ខ្លាំងក្លាបែបនេះប្រឆាំងនឹងជីវិតរបស់ពួកគេ ការអធិស្ឋានយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន និងការតមអាហារដោយស្មោះគឺជាអាវុធតែមួយគត់របស់អ្នកជ្រើសរើស។ ពួកគេដឹងហើយនឹងរង់ចាំការឆ្លើយតបពីព្រះរបស់ពួកគេ ដែលបានផ្តល់ភស្តុតាងជាច្រើនដល់ពួកគេថាលោកស្រឡាញ់ពួកគេ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកអ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយដែលកំណត់ដោយគ្រឹក្សនៃការស្លាប់នឹងប្រព្រឹត្តតាមរបៀបដូចគ្នា។

ដានីយ៉ែល ២:១៩ បន្ទាប់មក អាថ៌កំបាំងក៏បានបើកសម្តែងឲ្យដានីយ៉ែលឃើញក្នុងពេលយប់។ ហើយដានីយ៉ែលបានប្រទានពរដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌។

19a- ត្រូវបានស្នើសុំដោយអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់គឺនៅទីនោះ ពីព្រោះគាត់បានរៀបចំការធ្វើតេស្តដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះដានីយ៉ែល និងដៃគូបីនាក់របស់គាត់; ដើម្បីលើកពួកគេឡើងកាន់តំណែងខ្ពស់បំផុតក្នុងរដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។

ទ្រង់នឹងធ្វើបទពិសោធន៍បន្ទាប់ពីបទពិសោធន៍ធ្វើឱ្យពួកគេមិនអាចខ្វះបានសម្រាប់ស្តេចនេះ ដែលទ្រង់នឹងដឹកនាំហើយទីបំផុតប្រែចិត្ត។ ការប្រែចិត្តជឿនេះនឹងក្លាយជាផ្លែជ្រៃនៃអាកប្បកិរិយាដ៏ស្មោះត្រង់

និងមិនអាចគិតដេញលរបស់ជនជាតិយូដាវ័យក្មេងបួននាក់ដែលត្រូវបានញែកជា
បរិសុទ្ធដោយព្រះសម្រាប់បេសកកម្មពិសេសមួយ។

ដានីយ៉ែល ២:២០ ដានីយ៉ែលឆ្លើយថា៖ «សូមលើកតម្កើងព្រះនាមរបស់ព្រះ តាំងពី
អស់កល្បជានិច្ច! ប្រាជ្ញានិងកម្លាំងជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់។

20a- ការសរសើរដ៏សមហេតុផល ព្រោះភស្តុតាងនៃ ប្រាជ្ញា របស់គាត់
គឺនៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ បានបង្ហាញឱ្យឃើញដោយមិនអាចប្រកែកបាន។
កម្លាំង របស់នាង បានប្រគល់ Jehoiakim ទៅ Nebuchadnezzar
ហើយនាងបានដាក់គំនិតរបស់នាងនៅក្នុងគំនិតរបស់បុរសដែលចូលចិត្តគម្រោ
ងរបស់នាង។

ដានីយ៉ែល ២:២១ ទ្រង់ជាអ្នកដែលផ្លាស់ប្តូរសម័យកាល និងកាលៈទេសៈ ទ្រង់ផ្តល់រំលំ
ហើយតាំងស្តេច ទ្រង់ប្រទានប្រាជ្ញាដល់អ្នកប្រាជ្ញ និងចំណេះដល់អ្នកដែលមានការ
យល់ដឹង។

21a- ខគម្ពីរនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវហេតុផលទាំងអស់ដើម្បីជឿលើព្រះ។
នៅទីបំផុត នេបូក្លេសានីងប្រែចិត្ត
នៅពេលគាត់ដឹងរឿងទាំងនេះយ៉ាងពេញលេញ។

ដានីយ៉ែល ២:២២ ទ្រង់បើកសម្តែងនូវអ្វីដែលជ្រៅ ហើយលាក់កំបាំង ទ្រង់ជ្រាបនូវ
សេចក្តីងងឹត ហើយពន្លឺនៅជាប់នឹងទ្រង់។

២២ ក- អារក្សក៏អាច លាតត្រដាងនូវអ្វីដែលជ្រៅ និងលាក់កំបាំងបានដែរ
ប៉ុន្តែពន្លឺមិននៅក្នុងខ្លួនវាទេ។ គាត់ធ្វើវាដើម្បីបញ្ឆោត
និងបង្វែរមនុស្សចេញពីព្រះពិត ដែលនៅពេលដែលគាត់ធ្វើដូច្នោះ
ធ្វើសកម្មភាពដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់
ដោយបង្ហាញដល់ពួកគេនូវអន្ទាក់ដ៏សាហាវដែលពួកអារក្សបានឆ្កោលទោសចំ
ពោះភាពងងឹតនៅលើផែនដី

ចាប់តាំងពីជ័យជំនះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើអំពើបាប។ និងការស្លាប់។

ដានីយ៉ែល ២:២៣ ព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ទូលបង្គំអើយ ទូលបង្គំលើកតម្កើងព្រះអង្គ
និងលើកតម្កើងព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គប្រទានប្រាជ្ញា និងកម្លាំងមកទូលបង្គំ ហើយ
ព្រះអង្គបានសំដែងអោយទូលបង្គំដឹងនូវអ្វីដែលយើងទូលសូមពីព្រះអង្គ ដែល
ព្រះអង្គបានសំដែងអោយយើងដឹងអំពីអាថ៌កំបាំងរបស់ស្តេច។

23a- ប្រាជ្ញានិងកម្លាំងស្ថិតនៅក្នុងព្រះ នៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៉ែល
ហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពួកគេទៅគាត់។ យើងឃើញនៅក្នុងបទពិសោធន៍
នេះនូវគោលការណ៍ដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនត្រូវបានបំពេញ៖ « ចូរសុំ ហើយវា
នឹងប្រទានដល់អ្នក » ។

ប៉ុន្តែវាត្រូវបានគេយល់យ៉ាងច្បាស់ថាដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលនេះភាពស្មោះត្រង់
របស់អ្នកដាក់ពាក្យត្រូវតែស្ថិតនៅនឹងការធ្វើតេស្តទាំងអស់។ កម្លាំង
ដែលទទួលបានដោយដានីយ៉ែលនឹងមានទម្រង់មួយដែលធ្វើសកម្មភាពលើគំនិត
របស់ស្តេចដែលនឹងត្រូវទទួលរងនូវភស្តុតាងជាក់ស្តែងដែលមិនអាចប្រកែកបាន
ដែលនឹងបង្ខំគាត់ឱ្យទទួលស្គាល់អត្ថិភាពនៃព្រះរបស់ដានីយ៉ែលដែលមិនស្គាល់ចំ
ពោះគាត់និងប្រជាជនរបស់គាត់រហូតដល់ពេលនោះ ។

ដានីយ៉ែល ២:២៤ បន្ទាប់មក លោកដានីយ៉ែលបានទៅក្រុងអេយ្យុក ដែលស្តេចបាន
បង្គាប់ឱ្យបំផ្លាញពួកអ្នកប្រាជ្ញនៅបាប៊ីឡូន។ គាត់ក៏ទៅមានប្រសាសន៍ទៅគាត់

ថា៖ «កុំបំផ្លាញ អ្នកប្រាជ្ញបាបីឡានអី! ចូរនាំទូលបង្គំទៅគាល់ព្រះរាជា ហើយ ទូលបង្គំនឹងធ្វើការពន្យល់ដល់ស្តេច។

24a-

សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភាពត្រូវបានអាននៅក្នុងដានីយ៉ែលដែលគិតអំពីការ ទទួលបានជីវិតសម្រាប់អ្នកមិនពិតដែលមានប្រាជ្ញា។ នេះជាអាកប្បកិរិយាមួយ ទៀតដែលថ្លែងទីបន្ទាល់ដល់ព្រះអំពីសេចក្តីល្អ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ក្នុងស្ថានភាពនៃចិត្តនៃការបន្ទាបខ្លួនដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ ព្រះប្រហែលជាស្តាប់ចិត្ត អ្នក បម្រើរបស់ទ្រង់លើកតម្កើងទ្រង់ ដោយការប្រព្រឹត្តនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ទ្រង់។

ដានីយ៉ែល 2:25 លោកអើយកនាំលោកដានីយ៉ែលមកគាល់ស្តេចយ៉ាងប្រញាប់ ហើយមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំបានរកឃើញបុរសម្នាក់ដែលនឹងពន្យល់ដល់ ស្តេចក្នុងចំណោមពួកល្បិយសិកយូដា។

២៥ ក- ព្រះទ្រង់ធ្វើឲ្យស្តេចមានទុក្ខជាខ្លាំង ហើយការរំពឹងថាដានីយ៉ែល បានចម្លើយដែលទ្រង់ប្រាថ្នានឹងធ្វើឲ្យកំហឹងរបស់ទ្រង់ស្ងប់ភ្លាមៗ។

ដានីយ៉ែល 2:26 ស្តេចមានរាជឱង្ការទៅកាន់ដានីយ៉ែលដែលមានឈ្មោះថា បេលេសាសារថា៖ «តើអ្នកអាចបង្ហាញសុបិនដែលខ្ញុំមាន និងការពន្យល់ប្រាប់ខ្ញុំ បានឬទេ?

២៦ ក- នាមដែលគេឲ្យលោកមិនប្រែប្រួល។ វាគឺជាដានីយ៉ែល មិនមែន Belteshazzar ដែលនឹងផ្តល់ឱ្យគាត់នូវចម្លើយដែលរំពឹងទុក។

ដានីយ៉ែល 2:27 ដានីយ៉ែលឆ្លើយនៅចំពោះព្រះភក្ត្រស្តេចថា៖ «អ្វីដែលស្តេចសួរ នោះជាអាថ៌កំបាំង ដែលអ្នកប្រាជ្ញ ហោរា គ្រូមន្តអាគម និងគ្រូទាយមិនអាចបើក បង្ហាញដល់ស្តេចបាន»។

២៧ ក- ដានីយ៉ែលអង្វរជំនួសអ្នកប្រាជ្ញ។ អ្វីដែលស្តេចសុំពីពួកគេ គឺហួសពី លទ្ធភាពរបស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 2:28 ប៉ុន្តែមានព្រះមួយអង្គនៅស្ថានសួគ៌ដែលបើកសម្តែងការសម្ងាត់ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យនេប៊ូក្លេសាដឹងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅគ្រាចុងក្រោយ បង្អស់។ នេះជាសុបិនរបស់អ្នក និងការនិមិត្តដែលអ្នកមាននៅលើគ្រូរបស់អ្នក។

២៨ ក- ការចាប់ផ្តើមនៃការពន្យល់នេះ៖ នឹងធ្វើឱ្យនេប៊ូក្លេសា យកចិត្តទុកដាក់ ព្រោះកម្មវត្ថុនៃអនាគត តែងតែធ្វើទុក្ខ និងធុញចប់ដល់បុរស ហើយការរំពឹងទុកនៃការទទួលបានចម្លើយលើប្រធានបទនេះ គឺគួរឱ្យរំភើប និងផ្តល់ក្តីសុខ។

ដានីយ៉ែលដឹកនាំការយកចិត្តទុកដាក់របស់ស្តេចចំពោះព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ ដែលមើលមិនឃើញ

ដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលសម្រាប់ស្តេចដែលបានថ្វាយបង្គំអាទិទេព។

ដានីយ៉ែល 2:29 បពិត្រព្រះករុណា ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យគិតអំពីអ្វីដែលនឹង កើតឡើងក្រោយពេលនេះ។ ហើយអ្នកណាដែលលាតត្រដាងការសម្ងាត់បានប្រាប់ អ្នកថានឹងមានអ្វីកើតឡើង។

ដានីយ៉ែល 2:30 ប្រសិនបើការសម្ងាត់នេះត្រូវបានលាតត្រដាងដល់ខ្ញុំ នោះមិនមែន ដោយសារខ្ញុំមានប្រាជ្ញាធំជាងជីវិតទាំងអស់នោះទេ។ ប៉ុន្តែ គឺដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា យល់អំពីចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា។

30a- វាមិនមែនថានៅក្នុងខ្ញុំទេ ប្រាជ្ញាពូកែជាងមនុស្សមានជីវិតទាំងអស់ ប៉ុន្តែ គឺដូច្នោះហើយបានជាការពន្យល់នេះត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យស្តេច

ការបន្ទាបខ្លួនល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងសកម្មភាព។ ដានីយ៉ែលដើរចេញទៅ ឆ្ងាយ ហើយប្រាប់ស្តេចថា ព្រះដែលមើលមិនឃើញនេះចាប់អារម្មណ៍នឹងគាត់។ ព្រះ នេះមានអំណាចនិងប្រសិទ្ធភាពជាងអស់អ្នកដែលទ្រង់បានបម្រើរហូតដល់ពេល នោះ។ ស្រមៃមើលឥទ្ធិពលនៃពាក្យទាំងនេះលើចិត្ត និងបេះដូងរបស់គាត់។

30b- ហើយដឹងពីគំនិតនៃចិត្តរបស់អ្នក។

នៅក្នុងសាសនាមិនពិត

ខ្នាតតម្រានៃអំពើល្អនិងអាក្រក់របស់ព្រះពិតមិនត្រូវបានអើពើ។ ស្តេចមិនដែល ត្រូវចោទសួរទេ ព្រោះគេខ្លាច និងខ្លាច ព្រោះអំណាចរបស់គេខ្លាំងណាស់។ ការរកឃើញនៃព្រះពិតនឹងអនុញ្ញាតឱ្យនេប៊ូក្លេសារកឃើញបន្តិចម្តង ៗ នូវពិការភាពតួអក្សររបស់គាត់

អ្វីដែលគ្មាននរណាម្នាក់នឹងមានភាពក្លាហានដើម្បីធ្វើក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ គាត់។ មេរៀនក៏ត្រូវបានលើកឡើងមកយើងដែរ យើងអាច ដឹងបានលុះត្រាតែមានគំនិតនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ប្រសិនបើព្រះធ្វើតាមមនសិការរបស់យើង។

ដានីយ៉ែល 2:31 បពិត្រព្រះករុណា ព្រះអង្គមើលទៅឃើញរូបសំណាកដ៏អស្ចារ្យ។ រូបសំណាកនេះផ្សេងមួយ និងអស្ចារ្យអស្ចារ្យ។ នាងឈរនៅចំពោះមុខអ្នក ហើយរូបរាងរបស់នាងគឺគួរឱ្យភ័យខ្លាច។

៣១ ក- អ្នកបានឃើញរូបសំណាកដ៏អស្ចារ្យ; រូបសំណាកនេះផ្សេងមួយ និងអស្ចារ្យមិនធម្មតា រូបសំណាក នេះ

នឹងបង្ហាញពីការស្នេហាជូននៃចក្រភពផែនដីដ៏អស្ចារ្យដែលនឹងជោគជ័យគ្នាទៅវិ ញទៅមករហូតដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូច្នោះ រូបរាង ដ៏អស្ចារ្យ របស់វា។ ភាពគ្រោះគ្រប់ដំ របស់វា គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងបន្តបន្ទាប់ ដែលគ្របដណ្តប់ដោយទ្រព្យសម្បត្តិ សិរីរុងរឿង និងកិត្តិយសដែលមនុស្សប្រគល់ជូន។

31b- នាងបានឈរនៅចំពោះមុខអ្នក, ហើយរូបរាងរបស់នាងគឺគួរឱ្យខ្លាច. អនាគតដែលទាយដោយរូបសំណាកគឺ នៅចំពោះមុខ ស្តេច ហើយមិននៅ ពីក្រោយគាត់ទេ។

ទិដ្ឋភាពដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចរបស់វាព្យាករណ៍ពីចំនួនមនុស្សស្លាប់ជាច្រើនដែលនឹងប ង្កឡើង សង្គ្រាម និងការបៀតបៀនដែលនឹងកំណត់លក្ខណៈប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សរហូតដល់ទីប ញប់នៃពិភពលោក។ អ្នកគ្រប់គ្រងដើរលើសាកសព។

ដាន 2:32 ក្បាលនៃរូបនេះគឺមានសុទ្ធ; ទ្រូង និងដៃរបស់គាត់ធ្វើពីប្រាក់។ ពោះ និងភ្នែករបស់គាត់ធ្វើពីលង្ហិន។

៣២ ក- ក្បាលរូបសំណាកនេះធ្វើពីមាសសុទ្ធ

ដានីយ៉ែលនឹងបញ្ជាក់វានៅក្នុង ខទី ៣៨ ក្បាលមាស គឺស្តេចនេប៊ូក្លេសា ផ្ទាល់។ និមិត្តសញ្ញានេះបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់គាត់ ព្រោះដំបូងគាត់នឹងប្រើចិត្តជឿ ហើយបម្រើដោយសេចក្តីជំនឿជាព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតពិភព។ មាស គឺជានិមិត្តរូប

នៃសេចក្តីជំនឿបរិសុទ្ធនៅក្នុង ពេក្រសទី១ ១:៧ ។ ការសោយរាជ្យដ៏យូររបស់ទ្រង់ និងសម្គាល់ប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនា ហើយបញ្ជាក់អំពីការលើកឡើងរបស់ទ្រង់ក្នុង ព្រះគម្ពីរ។ លើសពីនេះទៅទៀត ទ្រង់ធ្វើជា **ប្រធាន** នៃការសាងសង់បន្តបន្ទាប់ពី អ្នកគ្រប់គ្រងលើផែនដី។

ការព្យាករណ៍ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំដំបូងនៃរជ្ជកាលរបស់ទ្រង់នៅឆ្នាំ ៦០៥ ។

៣២ ខ- **ទ្រង់ និងដៃរបស់គាត់ធ្វើពីប្រាក់**

ប្រាក់មានតម្លៃតិចជាងមាស។ វាផ្លាស់ប្តូរ មាសនៅតែមិនផ្លាស់ប្តូរ។ យើង កំពុងមើលឃើញពីការធ្លាក់ចុះនៃតម្លៃមនុស្សដែលធ្វើតាមការពិពណ៌នានៃ រូបសំណាកពីលើទៅក្រោម។ ចាប់ពីឆ្នាំ ៥៣៩ ចក្រភពមេឌី និងព័រស៊ីនឡើងគ្រងរាជ្យ ចក្រភពខាល់ដេ។

៣២ គ- **ពោះ និងភ្នៅធ្វើពីលង្ហិន**

លង្ហិនក៏មានតម្លៃទាបជាងប្រាក់ដែរ។

វាក៏ជាលោហធាតុដែលមានមូលដ្ឋានលើទងដែង។ វាកាន់តែយ៉ាប់យឺន និងផ្លាស់ប្តូររូបរាងតាមពេលវេលា។ វាក៏ពិបាកជាងប្រាក់ដែរ ពិបាកជាងមាស ដែលនៅតែអាចបត់បែនបានយ៉ាងខ្លាំង។

ការរួមភេទគឺស្ថិតនៅចំកណ្តាលនៃរូបភាពដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះ ប៉ុន្តែវាក៏ជារូបភាពនៃការបន្តពូជរបស់មនុស្សផងដែរ។ ចក្រភពក្រិច ដោយសារតែវាជាការពិត

វាពិតជានឹងបង្ហាញឱ្យឃើញនូវភាពរីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំង ដែលផ្តល់ឱ្យមនុស្សជាតិនូវវប្បធម៌មិនពិតរបស់ខ្លួនដែលនឹងបន្តរហូតដល់ទីបញ្ចប់ នៃពិភពលោក។ រូបសំណាកក្រិកដែលធ្វើពីលង្ហិន

និងរលាយនឹងត្រូវបានកោតសរសើរដោយមនុស្សរហូតដល់ទីបញ្ចប់។

រូបអាក្រាតកាយត្រូវបានបង្ហាញ

ហើយសីលធម៌ដ៏ថោកទាបរបស់វាគ្មានដែនកំណត់។

រឿងទាំងនេះធ្វើឱ្យចក្រភពក្រិចក្លាយជានិមិត្តសញ្ញាធម្មតានៃអំពើបាបដែលនឹង ស្ថិតនៅពេញមួយសតវត្សរ៍និងសហស្សវត្សរ៍រហូតដល់ ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

នៅក្នុង Dan.11:21 ដល់ 31 ស្តេចក្រិក Antiochos 4 ដែលគេស្គាល់ថា Epiphanes ដែលជាអ្នកបៀតបៀនជនជាតិដ្ឋិហ្វអស់រយៈពេល "7 ឆ្នាំ" ចន្លោះពី - 175 និង - 168

នឹងត្រូវបានបង្ហាញជាប្រភេទនៃការបៀតបៀន papal

ដែលគាត់បាននាំមុខនៅក្នុង ដំណើររឿងទំនាយនៃជំពូកនេះ។ ខ ៣២ នេះបាន ដាក់ជាក្រុមបន្តបន្ទាប់គ្នា ហើយជំរុញចក្រភពដែលនាំទៅកាន់ចក្រភពរ៉ូម។ **ដាន 2:33 ដើររបស់គាត់ជាដែក; ដើររបស់គាត់ មួយផ្នែកធ្វើពីដែក និងដីគ្នាមួយផ្នែក។**

33a- **ដើររបស់គាត់ធ្វើពីដែក**

ក្នុងនាមជាចក្រភពដែលបានព្យាករណ៍ទីបួន

ទីក្រុងរ៉ូមត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយការឡើងវិងអតិបរមាដែលតំណាងដោយ ដែក។ វាក៏ជាលោហៈទូទៅបំផុតដែលកត់ស៊ី ច្រេះ និងត្រូវបានបំផ្លាញ។ នៅទីនេះម្តងទៀតការខ្សោះជីវជាតិត្រូវបានបញ្ជាក់ហើយវាកំពុងកើនឡើង។ រ៉ូម៉ាំងគឺជាអ្នកនិយមនិយម; ពួកគេទទួលយកព្រះនៃខ្មាំងសត្រូវ។ នេះជារបៀប

ដែលអំពើបាបក្រិកនឹងបន្តពង្រីកដល់ប្រជាជនទាំងអស់នៃអាណាចក្ររបស់
ខ្លួន។

៣៣ ខ- ជើងរបស់គាត់ ដៃកម្ពុយផ្នែក និងដីគង្គម្ពុយផ្នែក
ក្នុងដំណាក់កាលនេះ ផ្នែកដីគង្គធ្វើឱ្យការត្រួតត្រាដំរឹងនេះ។
ការពន្យល់គឺសាមញ្ញ និងជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ នៅឆ្នាំ 395
ចក្រភពរ៉ូមបានបែកបាក់គ្នា ហើយបន្ទាប់ពីវា
ម្រាមជើងទាំងដប់នៃជើងរបស់រូបសំណាក នឹងសម្រេចបាននូវការបង្កើត
នគរគ្រីស្ទានឯករាជ្យ ចំនួនដប់
ប៉ុន្តែទាំងអស់ត្រូវបានដាក់នៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យសាសនារបស់ប៊ីស្សុពនៃទីក្រុ
ងរ៉ូម ដែលនឹងក្លាយជាសម្តេចប៉ាបពីឆ្នាំ 538 ស្តេចទាំងដប់នេះគឺ
បានរៀបរាប់នៅក្នុង Dan.7:7 និង 24។

ដានីយ៉ែល 2:34 ពេលដែលអ្នកកំពុងមើលនោះ ដុំថ្មមួយបានធ្លាក់ចេញមកដោយ
គ្មានដៃបានវាយជើងដែក និងដីគង្គរបស់រូបសំណាកនោះ បាក់បែកជាដុំៗ។

៣៤ ក- រូបនៃដុំថ្មដែលគប់ត្រូវបានបំផុសដោយការប្រតិបត្តិសេចក្តីស្លាប់
ដោយការគប់ដុំថ្ម។ នេះជាស្តង់ដារសម្រាប់ការប្រហារជីវិតមនុស្សមានបាបនៅ
អឺរ៉ុបអែលពីបុរាណ។ ដូច្នោះ ថ្មនេះមកលើថ្មមនុស្សមានបាប។
គ្រោះកាចចុងក្រោយនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនឹងជាព្រឹល យោងទៅតាមវិវរណៈ
១៦:២១។

រូបភាពនេះព្យាករណ៍ពីសកម្មភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទប្រឆាំងនឹងមនុស្សមានបាបនៅ
ពេលនៃការត្រឡប់មកវិញដ៏ទេវភាពដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុង Zec.3:9
ព្រះវិញ្ញាណបានប្រទានដល់ព្រះគ្រីស្ទរូបភាពនៃថ្ម

ដែលជារូបសំណាកសំខាន់នៅជ្រុងមួយ
ដែលព្រះចាប់ផ្តើមសាងសង់អាគារខាងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់៖ មើលចុះ

ចំពោះថ្មដែលខ្ញុំបានដាក់នៅចំពោះមុខលោកយ៉ូស្តេ។
មានភ្នែកប្រាំពីរនៅលើថ្មមួយ។ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា
មើល ចុះ ខ្ញុំផ្ទាល់នឹងធ្លាក់អ្វីដែលត្រូវធ្លាក់នៅទីនោះ។ ហើយយើងនឹងលុបបំបាត់
អំពើទុច្ចរិតនៃស្រុកនេះក្នុងថ្ងៃមួយ។ បន្ទាប់មកយើងអាននៅក្នុង Zac.4: 7:
តើអ្នកជានរណា ក្នុងអស្ចារ្យ មុនពេល Zerubbabel? អ្នកនឹងត្រូវបានរលូនចេញ។
គាត់នឹងដាក់ថ្មចំពោះពេលដែលមានការអបអរសាទរ៖ ព្រះគុណព្រះគុណសម្រាប់នាង!
នៅកន្លែងដដែលនេះ នៅក្នុងខទី 42 និង 47 យើងអានថា:
គាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា: តើអ្នកឃើញអ្វី? ខ្ញុំឆ្លើយថា ខ្ញុំមើលទៅឃើញមាន
ជើងចង្កៀងធ្វើពីមាស មានថ្មមួយនៅពីលើ ហើយកាន់ចង្កៀងប្រាំពីរ មានជើង
ចង្កៀងប្រាំពីរសម្រាប់ចង្កៀងដែលនៅលើជើងចង្កៀង។ ... សម្រាប់អស់អ្នកដែល
មើលងាយថ្ងៃនៃការចាប់ផ្តើមដ៏ទន់ខ្សោយ នឹងរីករាយពេលពួកគេឃើញកម្រិត
នៅក្នុងដៃរបស់សេរូបាបិល។ ទាំងប្រាំពីរនេះជាព្រះនេត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលរត់
ពាសពេញផែនដី ។ ដើម្បីបញ្ជាក់សារនេះ យើងនឹងឃើញនៅក្នុង Rev.5:6
រូបភាពនេះ ដែលភ្នែកទាំងប្រាំពីរនៃថ្ម
និងជើងចង្កៀងត្រូវបានសន្មតថាជាកូនចៀមរបស់ព្រះ ពោលគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖
ហើយខ្ញុំបានឃើញនៅកណ្តាលនៃ បល្ល័ង្ក និងសត្វមានជីវិតទាំងបួន
ហើយនៅកណ្តាលពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ គឺជាកូនចៀមដែលនៅទីនោះ

ហាក់ដូចជាត្រូវគេសម្លាប់។ គាត់មានស្នែងប្រាំពីរ និងភ្នែកប្រាំពីរ ដែលជា **វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរបស់ព្រះដែលបានបញ្ជូនមកពាសពេញលើផែនដី។**

ការជំនុំជំរះនៃមនុស្សមានបាបដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយព្រះផ្ទាល់ **គ្មាន** ដែលមនុស្សណាមកធ្វើអន្តរាគមន៍ឡើយ។

ដានីយ៉ែល 2:35 ពេលនោះ ដែក ដីគង្គ លង្ហិន ប្រាក់ និងមាសត្រូវបានបំបែកជាមួយគ្នា ហើយក្លាយទៅដូចជាអង្កាមដែលគេចចេញពីកន្លែងបោកស្រូវនៅរដូវក្តៅ។ ខ្យល់បាននាំពួកគេទៅឆ្ងាយ ហើយរកមិនឃើញដានអ្វីឡើយ។ ប៉ុន្តែថ្មដែលវាយរូបនោះបានក្លាយទៅជាក្នុងដំធំ ហើយពេញផែនដីទាំងមូល។

៣៥ ក- ពេលនោះ ដែក ដីគង្គ លង្ហិន ប្រាក់ និងមាសបានបែកខ្ទេចខ្ទាំ ហើយក្លាយដូចជាអង្កាមដែលរត់ចេញពីជាន់បោកស្រូវនៅរដូវក្តៅ។ ខ្យល់បាននាំពួកគេទៅឆ្ងាយ ហើយរកមិនឃើញដានអ្វីឡើយ។

នៅពេលការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

កូនចៅនៃប្រជាជនដែលតំណាងដោយមាស ប្រាក់ លង្ហិន ដែក និងដីគង្គទាំងអស់នៅតែមាននៅក្នុងអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយសមនឹងទទួលការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយទ្រង់ ហើយរូបភាពនេះព្យាករណ៍ពីការវិនាសនេះ។

35b- ប៉ុន្តែ ថ្មដែលវាយរូបនោះបានក្លាយទៅជាក្នុងដំធំ ហើយពេញផែនដីទាំងមូល វិរិណៈនឹងលាតត្រដាងថា

សេចក្តីប្រកាសនេះនឹងសម្រេចបានតែទាំងស្រុងបន្ទាប់ពី ការជំនុំជំរះរបស់ស្ថានសួគ៌ **រាប់ពាន់ឆ្នាំ** ជាមួយនឹងការដំឡើងអ្នកជ្រើសរើសនៅលើផែនដីដែលបានបង្កើតឡើងវិញនៅក្នុង វិរិណៈ 4, 20, 21 និង 22 ។

Dan 2:36 នេះគឺជាសុបិន។ យើងនឹងធ្វើការពន្យល់នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រស្តេច។

៣៦ ក- ព្រះរាជាទ្រង់ជ្រាបនូវអ្វីដែលទ្រង់យល់សប្តិឃើញ។ ចម្លើយបែបនេះមិនអាចបង្កើតបានទេ ព្រោះវាមិនអាចបញ្ឆោតគាត់បានទេ។ អ្នកណាដែលពណ៌នាអំពីការទាំងនេះដល់គាត់ ក៏បានទទួលការនិមិត្តដូចគ្នា។ ហើយគាត់ក៏ឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់ស្តេចដោយបង្ហាញខ្លួនឯងថាមានសមត្ថភាពអាចបកស្រាយរូបភាពនិងផ្តល់អត្ថន័យបាន។

ដានីយ៉ែល 2:37 ឱស្តេចអើយ ទ្រង់ជាស្តេចនៃអស់ទាំងស្តេច ដ្បិតព្រះនៃស្ថានសួគ៌ បានប្រទានដល់អ្នកនូវអំណាច អំណាច កម្លាំង និងសិរីរុងរឿង។

៣៧ ក- ខ្ញុំពិតជាពេញចិត្តចំពោះខគម្ពីរនេះ ដែលយើងឃើញដានីយ៉ែលនិយាយក្រៅផ្លូវការទៅកាន់ស្តេចដ៏មានអំណាច ដែលគ្មានអ្នកណាហ៊ានធ្វើនៅក្នុងថ្ងៃដែលរង្វេង និងពុករលួយរបស់យើង។ អាស័យដ្ឋានក្រៅផ្លូវការមិនមែនប្រមាថទេ ដានីយ៉ែលមានការគោរពចំពោះស្តេចខាល់ដេ។ Tuinality គឺជាទម្រង់វេយ្យាករណ៍ដែលប្រើដោយមុខវិជ្ជាឯកោដែលបង្ហាញខ្លួនគាត់ទៅភាគីទីបីតែមួយប៉ុណ្ណោះ។ ហើយ "ដូចជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យ គាត់ក៏ជាមនុស្សមិនតិចដែរ" ដូចដែលតារាសម្តែង Molière អាចនិយាយបានក្នុងសម័យរបស់គាត់។

ហើយការរស់នៅនៃពាក្យសច្ចាដែលមិនសមហេតុផលបានកើតនៅក្នុងសម័យរបស់គាត់ជាមួយ Louis 14 ដែលជា "ស្តេចព្រះអាទិត្យ" ដែលមានមោទនភាព។

៣៧ ខ- បពិត្រព្រះអង្គជាស្តេចនៃអស់ទាំងស្តេច ដ្បិតព្រះនៃស្ថានសួគ៌បាន ប្រទានអាណាចក្រដល់អ្នក

លើសពីការគោរព

ដានិយ័លនាំមកជូនស្តេចនូវការទទួលស្គាល់សេឡេស្តាលដែលគាត់មិនបានដឹង។ តាមពិតទៅ ស្តេចនៃស្តេចស្ថានសួគ៌ បញ្ជាក់ថា ទ្រង់បានសាងស្តេចនៃស្តេចនៅលើផែនដី។ ការគ្រប់គ្រងលើស្តេចបង្កើតជា ឋានន្តរស័ក្តិ។ និមិត្តសញ្ញានៃចក្រភពគឺ " ស្ថាបរបស់គន្ធី " ដែលនឹងកំណត់លក្ខណៈវាជាចក្រភពទីមួយនៅ Dan.7 ។

៣៧ គ- ថាមពល,

វាកំណត់សិទ្ធិក្នុងការត្រួតត្រាលើហ្វូងមនុស្ស ហើយត្រូវបានវាស់ជាបរិមាណ ពោលគឺម៉ាស។

វាអាចបង្វែរក្បាលនិងបំពេញស្តេចដ៏មានឥទ្ធិពលដោយមោទនភាព។ ជួនកាលស្តេចនឹងលះបង់អំនួត ហើយព្រះនឹងប្រោសគាត់តាមរយៈការសាកល្បងដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃភាពអាម៉ាស់ដែលបាន បង្ហាញនៅក្នុង Dan.4 ។

គាត់ត្រូវតែទទួលយកគំនិតដែលថាគាត់មិនបានទទួលអំណាចរបស់គាត់ដោយ កម្លាំងរបស់គាត់នោះទេប៉ុន្តែដោយសារតែព្រះពិតបានផ្តល់វាទៅគាត់។ នៅក្នុង Dan.7 អំណាចនេះនឹងយករូបភាពជានិមិត្តរូបនៃ ខ្លាញ់នៃមេឌីនិងពែរ្ស។

អំណាចត្រូវបានទទួល

ជួនកាលបុរសធ្វើអត្តឃាតដោយមានអារម្មណ៍ថាទទេនៅក្នុងខ្លួន និងក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។

ថាមពលធ្វើឱ្យអ្នកស្រមៃស្រមៃអំពីការទទួលបានសុភមង្គលដ៏អស្ចារ្យដែលមិនម ក។ ពាក្យថា "ថ្មី ស្អាតទាំងអស់" ប៉ុន្តែអារម្មណ៍នេះស្ទើរតែមិនស្ថិតស្ថេរ។ ក្នុងជីវិតសម័យទំនើប សិល្បករដែលល្បី និងកោតសរសើរ និងសម្បូរសប្បាយ បានបញ្ចប់ការធ្វើអត្តឃាត ទោះបីជាទទួលបានជោគជ័យជាក់ស្តែង ក្តីស្វាង និងរុងរឿងក៏ដោយ។

៣៧ ឃ - កម្លាំង

វាកំណត់សកម្មភាព សម្ពាធក្រោមការរឹតត្បិត ដែលធ្វើឱ្យគូប្រកួតពត់ខ្លួនក្នុងការប្រយុទ្ធ។ ប៉ុន្តែការប្រកួតនេះអាចនឹងត្រូវ តទល់នឹងខ្លួនឯង។ បន្ទាប់មកយើងនិយាយអំពីភាពខ្លាំងនៃក្តីអក្សរ។ កម្លាំងត្រូវបានវាស់នៅក្នុងគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាព។

វាក៏មាននិមិត្តសញ្ញារបស់វាផងដែរ: សត្វគោ យោងទៅតាមចៅហ្វាយ 14:18: " អ្វីដែលខ្លាំងជាងសត្វគោ អ្វីដែលផ្អែមជាងទឹកឃ្នុំ " ។ កម្លាំងរបស់សត្វគោគឺនៅក្នុងសាច់ដុំរបស់គាត់; ក្រញ៉ាំ និងក្រញ៉ាំរបស់វា ប៉ុន្តែជាពិសេសមាត់របស់វា ដែលក្តាប់ និងថប់ជនរងគ្រោះ មុនពេលលេបវា។ វិរិណៈដែលបង្វែរចំលើយនៃចម្លើយនេះចំពោះពាក្យប្រឌិតដែលដាក់លើពួកភីលី ស្ទិនដោយសំសុននឹងក្លាយទៅជាផលវិបាកនៃសកម្មភាពនៃកម្លាំងដែលមិនអា ចប្រៀបធៀបបាននៅលើផ្នែករបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងពួកគេ។

ទី ៣៧- និងសិរីរុងរឿង។

ពាក្យនេះផ្លាស់ប្តូរអត្ថន័យនៅក្នុងគោលគំនិតលើផែនដី និងសេឡេស្ទាល។
 នេប៊ូក្លេសាបានទទួលសិរីរុងរឿងរបស់មនុស្សរហូតដល់មានបទពិសោធន៍នេះ។
 សេចក្តីរីករាយនៃការត្រួតត្រា
 និងសម្រេចជោគវាសនារបស់សត្វទាំងអស់នៅលើផែនដី។
 វានៅសល់សម្រាប់គាត់ក្នុងការរកឃើញសិរីវិល្លនៃសេឡេស្ទាលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹង
 ទទួលដោយការតាំងខ្លួនគាត់ជាចៅហ្វាយ
 និងព្រះអម្ចាស់ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ សម្រាប់ការសង្គ្រោះរបស់គាត់
 នៅទីបំផុតគាត់នឹងទទួលយកសិរីវិល្លនេះ និងលក្ខខណ្ឌស្ថានសួគ៌របស់វា។

ដានីយ៉ែល 2:38 ទ្រង់បានប្រគល់មកក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នក គ្រប់ទឹកនៃផែនដីដែល
 ពួកគេរស់នៅ កូនមនុស្ស និងសត្វពាហនៈ និងសត្វស្លាបលើអាកាស ហើយបាន
 តាំងអ្នកជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើពួកវាទាំងអស់។ ក្បាលមាស។

38a- រូបភាពនេះនឹងត្រូវប្រើដើម្បីចាត់តាំង Nebuchadnezzar នៅក្នុង Dan.4:9 ។
 ៣៨ ខ- អ្នកជាក្បាលមាស។

ពាក្យទាំងនេះបង្ហាញថា ព្រះជ្រាបជាមុននូវជម្រើសដែលនេប៊ូក្លេសានឹង
 ធ្វើ។ និមិត្តសញ្ញានេះ ក្បាលមាស ព្យាករណ៍ពីការរាប់ជាបរិសុទ្ធនាពេលអនាគត
 និងការបោះឆ្នោតរបស់គាត់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ មាសជា
 និមិត្តរូបនៃសេចក្តីជំនឿបរិសុទ្ធយោងទៅតាម ពេត្រុសទី១ ១:៧៖ ដូច្នេះការ
 សាកល្បងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកដែលមានតម្លៃជាងមាសដែលអាចបំផ្លាញបាន
 (ដែលត្រូវបានសាកល្បងដោយភ្លើង) អាចនឹងនាំមកនូវការសរសើរ សិរីវិល្ល និង
 កិត្តិយស នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានលេចមក។ មាស ដែល
 ជាលោហៈដែលអាចបត់បែនបាន គឺជារូបភាពរបស់ស្តេចដ៏អស្ចារ្យនេះ
 ដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយស្នាដៃរបស់អ្នកបង្កើតព្រះ។

ដានីយ៉ែល 2:39 បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នា នោះនឹងមានរាជាណាចក្រមួយទៀតដែល
 តូចជាងរបស់អ្នកទៅទៀត។ បន្ទាប់មកមាននគរទីបី ដែលនឹងធ្វើពីលង្ហិន ហើយ
 នឹងគ្រប់គ្រងលើផែនដីទាំងមូល។

39a- យូរ ៗ ទៅគុណភាពរបស់មនុស្សនឹងកាន់តែយ៉ាប់យឺន; ប្រាក់នៃទ្រូងនិងដៃ
 ពីរនៃរូបសំណាកគឺតិច ជាងមាសនៃក្បាល។ ដូចនេប៊ូក្លេសា ជាវិយុស
 ជាមេដឹកនាំប្រៃចិត្ត ស៊ីរូស 2 ជាជនជាតិព្រៃ យោងទៅតាម Esd.1:1 ដល់ 4
 ទាំងអស់គ្នាក៏ស្រឡាញ់ដានីយ៉ែលដែរ។ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេ Darius the Persian
 និង Artaxerxes 1 យោងទៅតាម Esd.6 និង 7 ។ នៅក្នុងការសាកល្បង
 ពួកគេនឹងរីករាយដែលឃើញព្រះនៃសាសន៍យូដាមកជួយគាត់។

៣៩ ខ- បន្ទាប់មកមាននគរទីបី ដែលនឹងក្លាយទៅជាលង្ហិន ហើយដែល
 នឹងគ្រប់គ្រងលើផែនដីទាំងមូល។

នៅទីនេះ ស្ថានការណ៍កាន់តែយ៉ាប់យឺនយ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់ចក្រភពក្រិក។
 លង្ហិន និមិត្តសញ្ញាដែលតំណាងឱ្យវា កំណត់ភាពមិនបរិសុទ្ធ អំពើបាប។ ការសិក្សា
 Dan.10 និង 11 នឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពីមូលហេតុ។ ប៉ុន្តែចូរទៅហើយ
 រហូតដល់ប្រជាជនគឺស្ថិតនៅក្នុងសំណួរថាជាអ្នកបង្កើតសេរីភាពនៃសាធារណរដ្ឋ
 និងរាល់ការបង្កច្រង់ទ្រាយ និងអំពើពុករលួយរបស់វា
 ដែលយោងទៅតាមគោលការណ៍មិនមានដែនកំណត់

នេះជាមូលហេតុដែលព្រះមានបន្ទូលនៅក្នុង Pro.29:18:
នៅពេលដែលគ្មានការបើកសម្តែង , ប្រជាជនគឺគ្មានការអត់ធ្មត់; សប្បាយចិត្ត
បើគាត់គោរពច្បាប់!

ដានីយ៉ែល 2:40 នឹងមានរាជាណាចក្រទីបួន រឹងមាំដូចដែក។ ដូចដែកកាត់បំបាក់
អ្វីៗទាំងអស់ ដូច្នោះវានឹងបាក់បែកគ្រប់យ៉ាង ដូចជាដែកដែលបំបែកអ្វីៗទាំង
អស់ជាដុំៗ។

40a- ស្ថានភាពកាន់តែយ៉ាប់យឺនជាមួយនឹងនគរទីបួននេះ ដែលជាទីក្រុងរួម
ដែលនឹងត្រួតត្រាចក្រភពមុនៗ ហើយទទួលយកទេវៈទាំងអស់របស់ពួកគេ
ដូច្នោះវានឹងប្រមូលផ្តុំលក្ខណៈអវិជ្ជមានទាំងអស់របស់ពួកគេ
ដែលនាំមកនូវភាពថ្មីថ្មោង ដែល ជា វិន័យ ដែក នៃភាពរឹងមិនអាចកាត់បាន។
នេះធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដែលគ្មានប្រទេសណាអាចទប់ទល់នឹងវាបាន។ ច្រើន
ណាស់ដែលចក្រភពរបស់គាត់នឹងពង្រីកពីប្រទេសអង់គ្លេសនៅភាគខាងលិចទៅ
កាន់ប៉ាប៊ីឡូននៅខាងកើត។ ដែក ពិតជានិមិត្តសញ្ញារបស់វា ពីដាវមុខពីរ
ពាសដែក និងខែល ដូច្នោះនៅពេលវាយលុក
កងទ័ពមានរូបរាងរាងពងក្រពើជាមួយនឹងចំណុចលំពែង
ដែលមានប្រសិទ្ធភាពខ្លាំងប្រឆាំងនឹងការវាយប្រហារដោយអសណ្តាប់ធ្នាប់
និងបំបែកចេញពីសត្រូវ ។

ដាន 2:41 ហើយដូចដែលអ្នកបានឃើញជើងនិងម្រាមជើង, មួយផ្នែកនៃដីគង្គ
របស់ជាងសួន, និងមួយផ្នែកនៃដែក, នគរនេះនឹងត្រូវបានបំបែក;
ប៉ុន្តែនៅក្នុងនោះនឹងមានភាពរឹងមាំនៃដែក
ពីព្រោះអ្នកបានឃើញដែកលាយជាមួយនឹងដីគង្គ។

41a- ដានីយ៉ែលមិនបញ្ជាក់វាទេប៉ុន្តែរូបភាពនិយាយ។ ជើងនិងម្រាមជើង
តំណាងឱ្យដំណាក់កាលដ៏មានឥទ្ធិពលមួយដែលនឹងទទួលបានជោគជ័យនូវ
អាណាចក្ររ៉ូម៉ាំងដែលមិនជឿតាមរូបដោយ ដែក ។ ដោយបែងចែក
ចក្រភពរ៉ូមនេះនឹងក្លាយជាសមរម្យមិស្រាប័នគរតូចៗដែលបានបង្កើតឡើងប
ន្ទាប់ពីការបែកបាក់របស់ខ្លួន។ សម្ព័ន្ធភាពនៃ ជាតិដែក និង ដីគង្គ
មិនបង្កើតកម្លាំងទេ ប៉ុន្តែការបែងចែក និងភាពទន់ខ្សោយ។ យើងអាស
ដីគង្គរបស់ជាងសួន ។ ជាងសួនគឺជាព្រះយោងទៅតាម Jer.18: 6:
ឱពូជសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយ
កើតមិនអាចប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដូចជាងសួននេះបានទេ?
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។ មើលចុះ ឱរដ្ឋអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរមើលចុះ ដូចជា
ដីគង្គនៅក្នុងដៃជាងសួនដែរ។

ដីគង្គនេះគឺជាសមាសធាតុសន្តិភាពនៃមនុស្សជាតិ
ដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសអ្នករើសតាំង ហើយធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជារត្តកិច្ចិយស។

ដាន 2:42 ហើយដូចជាម្រាមជើងរបស់ជើងគឺជាផ្នែកមួយនៃដែក និងមួយផ្នែក
នៃដីគង្គ, ដូច្នោះនគរនេះនឹងមានកម្លាំងមួយផ្នែកនិងមួយផ្នែកផុយស្រួយ។

42a- ចំណាំថា ដែក រ៉ូម៉ាំង បានបន្តរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក
ទោះបីជាចក្រភពរ៉ូមបានបាត់បង់ការរួបរួម និងការត្រួតត្រារបស់ខ្លួននៅឆ្នាំ 395
ក៏ដោយ។

ការពន្យល់ស្ថិតនៅក្នុងការបន្តគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនដោយការល្អៗខាងសាសនានៃ

ជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។

នេះដោយសារតែការគាំទ្រផ្នែកប្រដាប់អាវុធដែលផ្តល់ឱ្យដោយ Clovis និងអធិរាជ Byzantine ដល់ប៊ីស្យូពនៃទីក្រុងរ៉ូមប្រហែល 500 ។

ពួកគេបានកសាងកិច្ចានុភាពរបស់គាត់និងអំណាច papal ថ្មីរបស់គាត់ដែលបានធ្វើឱ្យគាត់ប៉ុន្តែមានតែនៅក្នុងភ្នែករបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះដែលជាអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រនៅលើផែនដី។ ចាប់តាំងពី 538 ។

ខាត 2:43 អ្នករាល់គ្នាបានឃើញដែកលាយនឹងដីឥដ្ឋ ព្រោះវានឹងលាយឡំដោយសម្ព័ន្ធភាពមនុស្ស។ ប៉ុន្តែ គេនឹងមិនរួបរួមគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចដែកមិនបានផ្សំជាមួយនឹងដីឥដ្ឋដែរ។

43a- ម្រាមដៃ នៃជើង ដែលមានចំនួន ដប់ នឹងក្លាយជា ស្នែងដប់ នៅក្នុង Dan.7:7 និង 24។ បន្ទាប់ពីរូបកាយ និងជើង ពួកវាតំណាងឱ្យប្រជាជាតិគ្រិស្តភាគខាងលិចនៃទ្វីបអឺរ៉ុបនៅក្នុងពេលវេលាចុងក្រោយ នោះគឺយើង។ សម័យ។

ដោយឡែកទោសសម្ព័ន្ធភាពលាក់ពុតនៃប្រជាជាតិអឺរ៉ុប ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញឱ្យឃើញកាលពី 2,600 ឆ្នាំមុននូវភាពផុយស្រួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបង្រួបបង្រួមប្រជាជននៃទ្វីបអឺរ៉ុបនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ រួបរួមគ្នាយ៉ាងជាក់លាក់នៅលើមូលដ្ឋាននៃ "សន្តិសញ្ញាទីក្រុងរ៉ូម" ។

ខាតិយ៉ែល 2:44 នៅសម័យស្តេចទាំងនេះ ព្រះនៃស្ថានបរមសុខនឹងលើក រាជាណាចក្រមួយដែលមិនត្រូវបំផ្លាញ ហើយមិនស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង របស់ជនជាតិដទៃដែរ។ ព្រះអង្គនឹងបំបាក់បំផ្លាញរាជាណាចក្រទាំងនេះ ហើយ ព្រះអង្គនឹងស្ថិតនៅស្ថិតស្ថេររហូតទៅ។

៤៤ ក- ក្នុងសម័យស្តេចទាំងនេះ រឿងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ថា ម្រាមជើងទាំងដប់ គឺជាសហសម័យជាមួយ នឹងការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

៤៤ ខ- ព្រះនៃស្ថានបរមសុខនឹងលើករាជាណាចក្រមួយ ដែលមិនចេះរីងស្ងួត

ការជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសគឺធ្វើឡើងក្រោមព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីការបម្រើរបស់ទ្រង់

ក្នុងអំឡុងពេលដែលទ្រង់យាងមកផែនដីជាលើកដំបូង ដើម្បីដង្វាយធុនសម្រាប់អំពើបាបនៃអ្នកដែលទ្រង់បានសង្គ្រោះ។

ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលពីរពាន់ឆ្នាំដែលបានធ្វើតាមក្រសួងនេះ ការជ្រើសរើសនេះត្រូវបានសម្រេចដោយការបន្ទាបខ្លួន និងការបៀតបៀនពិជុំដ៏អាក្រក់។ ហើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 មក

អ្នកដែលព្រះយេស៊ូវបានសង្គ្រោះមានចំនួនតិចតួច ដូចដែលការសិក្សារបស់ Dan.8 និង 12 នឹងបញ្ជាក់។

6000 ឆ្នាំនៃពេលវេលានៃការជ្រើសរើសអ្នករើសតាំងនឹងមកដល់ទីបញ្ចប់ សហវត្ស ៩

បើកថ្ងៃសប្បិទនៃភាពអស់កល្បជានិច្ចចំពោះតែអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោស លោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា។

អ្វីៗទាំងអស់នឹងត្រូវបានជ្រើសរើសដោយសារតែភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ
ពីព្រោះព្រះបានយកមនុស្សស្មោះត្រង់ និងស្តាប់បង្គាប់មកជាមួយគាត់
រំដោះអារក្ស ទេវតាបះបោររបស់គាត់
និងមនុស្សដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងនៃព្រលឹងរបស់ពួកគេ។

44c- ហើយដែលនឹងមិនស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតត្រារបស់ប្រជាជនផ្សេងទៀត។
ព្រោះវាបញ្ចប់ការត្រួតត្រា និងការបន្តពូជរបស់មនុស្សនៅលើផែនដី។

៤៤ យ- ព្រះអង្គនឹងវាយបំបែក និងបំផ្លាញរាជាណាចក្រទាំងនេះ ហើយ
ព្រះអង្គផ្ទាល់នឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត

ព្រះវិញ្ញាណពន្យល់ពីអត្ថន័យដែលវាផ្តល់ដល់ពាក្យបញ្ចប់។
អត្ថន័យដាច់ខាត។ វានឹងមានការលុបបំបាត់មនុស្សជាតិទាំងអស់។ ហើយ Rev.20
និងបង្ហាញដល់យើងនូវអ្វីដែលកើតឡើងក្នុងអំឡុង សហវេលា ទី 7 ។ ដូច្នេះ
យើងនឹងរកឃើញកម្មវិធីដែលបានគ្រោងទុកដោយព្រះ។ នៅលើផែនដីដ៏
ស្ងាត់ជ្រងំ អារក្សនឹងត្រូវគេចាប់ដាក់គុក ដោយគ្មានក្រុមណានៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅ
លើផែនដីឡើយ។ ហើយនៅស្ថានសួគ៌សម្រាប់រយៈពេល 1000
ឆ្នាំអ្នករើសតាំងនឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សអាក្រក់ដែលស្តាប់។ នៅចុងបញ្ចប់នៃ 1000
ឆ្នាំទាំងនេះ

មនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញសម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ។ ភ្លើងដែល
បំផ្លាញពួកគេនឹងបន្សុទ្ធផែនដី ដែលព្រះនឹងបង្កើតថ្មី ដោយលើកកម្ពស់វា ដើម្បី
ស្ងាត់មន្ទីរស្តុករបស់ទ្រង់ និងអ្នកដែលបានប្រោសលោះរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ
រូបភាពនៃការនិមិត្ត សង្ខេបសកម្មភាពដ៏ស្មុគស្មាញបន្ថែមទៀត ដែល
Apocalypse របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងបង្ហាញ។

ដាន 2:45 នេះគឺជាការបញ្ជាក់ដោយថ្មីដែលអ្នកបានឃើញធ្លាក់ពីលើភ្នំដោយគ្មាន
ជំនួយពីដៃណាមួយដែលបានបំបែកជាបំណែកដៃគូ, លង្ហិន, ដីគង្គ, ប្រាក់ និង
'មាស. ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បានធ្វើឲ្យស្តេចជ្រាបនូវអ្វីដែលត្រូវកើតឡើង
បន្ទាប់ពីរឿងនេះ។ សុបិន្តគឺជាការពិត ហើយការពន្យល់របស់វាគឺប្រាកដ។

45a- ទីបំផុត បន្ទាប់ពីការយាងមករបស់ទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានតំណាងដោយ ថ្ម
ការជំនុំជំរះសេឡេស្ទាល មួយពាន់ឆ្នាំ

និងការកាត់ទោសទ្រង់នូវការជំនុំជំរះចុងក្រោយ
នៅលើផែនដីថ្មីដែលបានស្តារឡើងវិញដោយព្រះ ភ្នំដ៏អស្ចារ្យ
ដែលបានប្រកាសនៅក្នុងនិមិត្តនឹងកើតឡើង សម្រាប់គាត់។

ដានិយ៉ែល 2:46 ស្តេចនេប៊ូក្លេសាក្រាបថ្វាយបង្គំដានិយ៉ែល រួចបង្គាប់ឲ្យថ្វាយ
យញ្ញបូជា និងគ្រឿងក្រអូប។

46a- នៅតែជាអ្នកមិនជឿ ស្តេចប្រតិកម្មតាមធម្មជាតិ។
ដោយបានទទួលពីដានិយ៉ែលគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់បានសុំហើយគាត់បានក្រាបនៅ
ចំពោះគាត់ហើយគោរពការសន្យារបស់គាត់។ ដានិយ៉ែលមិនជំទាស់នឹងទង្វើដែល
ថ្វាយបង្គំរូបព្រះដែលគាត់ប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់ទេ។ វានៅតែ
ឆាប់ពេកក្នុងការជំទាស់ និងចោទសួរវា។
ពេលវេលាដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះនឹងធ្វើការងាររបស់វា។

ដានីយ៉ែល ២:៤៧ ស្តេចមានរាជឱង្ការទៅកាន់លោកដានីយ៉ែលថា៖ «ពិតជាព្រះរបស់ អ្នករាល់គ្នាជាព្រះនៃព្រះ និងជាព្រះអម្ចាស់នៃអស់ទាំងស្តេច ហើយទ្រង់បានបើក សម្តែងការសម្ងាត់ ព្រោះអ្នកអាចរកឃើញអាថ៌កំបាំងនេះ។

47a- នេះគឺជាជំហានដំបូងរបស់ស្តេចនេប៊ូក្លេសា ឆ្ពោះទៅរកការប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់។ គាត់នឹងមិនអាចបំភ្លេចបទពិសោធន៍នេះ ដែលបង្ខំគាត់ឱ្យទទួលស្គាល់ថា ដានីយ៉ែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះពិត តាមពិត ព្រះនៃព្រះ និងជាព្រះអម្ចាស់នៃស្តេច ។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនជឿដែលជួយគាត់ នឹងពន្យារពេលការប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់។ ពាក្យសម្តីរបស់គាត់ផ្តែងទីបន្ទាល់អំពី ប្រសិទ្ធភាពនៃការងារព្យាករណ៍។

អំណាចនៃព្រះក្នុងការនិយាយជាមុននូវអ្វីដែលនឹងកើតឡើងធ្វើឱ្យមនុស្សធម្មតា ឡើងប្រឆាំងនឹងជញ្ជាំងនៃភស្តុតាងដ៏គួរឱ្យទាក់ទាញដែលអ្នកបានជ្រើសរើសផ្តល់ ឱ្យ ហើយអ្នកដួលក៏ទប់ទល់។

ដានីយ៉ែល ២:៤៨ ស្តេចក៏លើកដានីយ៉ែលឡើងវិញ ហើយប្រទានអំណោយជាច្រើន ដល់គាត់។ លោកបានចាត់លោកឱ្យត្រួតត្រាលើស្រុកបាប៊ីឡូនទាំងមូល ហើយ តែងតាំងលោកជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើអ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់នៅស្រុកបាប៊ីឡូន។

48a- នេប៊ូក្លេសាបានប្រព្រឹត្តចំពោះដានីយ៉ែលដូចដែលជាម៉ោនបានធ្វើចំពោះ ទ្រង់ចំពោះយ៉ូសែប។ នៅពេលដែលពួកគេមានភាពវៃឆ្លាត និងមិនរឹងរូសបិទ និងរារាំង

អ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យដឹងពីរបៀបឱ្យតម្លៃចំពោះសេវាកម្មរបស់អ្នកបម្រើដែលនាំម កន្លរគុណសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃ។ ពួកគេ និងប្រជាជនរបស់ពួកគេគឺជាអ្នកទទួល បានពរជ័យដ៏ទេវភាពដែលអាស្រ័យលើអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ។ ប្រាជ្ញារបស់ព្រះ ពិតជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្សគ្រប់រូប។

ដានីយ៉ែល ២:៤៩ ដានីយ៉ែលបានទទួលសូមស្តេចឱ្យប្រគល់ការត្រួតត្រានៃខេត្ត បាប៊ីឡូនទៅឱ្យសាដ្រាក់ មេសាក់ និងអំបេឌនេកោ។ ហើយដានីយ៉ែលក៏នៅក្នុង រាជវាំងរបស់ស្តេច។

49a- យុវជនទាំងបួននាក់នេះលេចធ្លោដោយអាកប្បកិរិយាដ៏ស្មោះត្រង់របស់ពួ កគេចំពោះព្រះ

ពីជនជាតិយូដាដទៃទៀតដែលមកជាមួយពួកគេទៅកាន់បាប៊ីឡូន។ បន្ទាប់ពី ទុក្ខលំបាកនេះ ដែលអាចក្លាយជារឿងដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា ការពេញចិត្តពីព្រះដ៏មានព្រះជន្មលេចមក។ ដូច្នោះ យើងឃើញភាពខុសគ្នាដែល ព្រះធ្វើរវាងអ្នកដែលបម្រើលោក និងអ្នកដែលមិនបម្រើលោក។ គាត់លើកតម្កើងមន្ត្រីជាបន្តបន្ទាប់របស់គាត់ ដែលបានបង្ហាញខ្លួនឯងថាសក្តិសម ជាសាធារណៈចំពោះមុខមនុស្សទាំងអស់។

ដានីយ៉ែល ៣

ដានីយ៉ែល 3:1 ស្តេចនេប៊ូក្លេសាធ្វើរូបមាសមួយ កម្ពស់ហុកសិបហត្ថ និងទទឹង ប្រាំមួយហត្ថ។ ទ្រង់បានតាំងវានៅជ្រលងភ្នំខ្ញុំវា ក្នុងខេត្តបាប៊ីឡូន។

៣ ក- ស្តេចបានជឿតែមិនទាន់ប្រែចិត្តដោយព្រះដ៏មានព្រះជន្មរបស់ដានីយ៉ែល។ ហើយ megalomania នៅតែជាលក្ខណៈរបស់គាត់។

មនុស្សពេញវ័យនៅជុំវិញគាត់លើកទឹកចិត្តគាត់ក្នុងផ្លូវនេះដូចសត្វកញ្ជ្រោងក្នុង រឿងប្រឌិតធ្វើជាមួយក្តែកពួកគេគោរពគាត់ហើយគោរពគាត់ ដូចជាព្រះ។ ម្យ៉ាង ទៀត ស្តេចក៏បានប្រៀបធៀបខ្លួនជាព្រះមួយអង្គ។ ត្រូវតែនិយាយថា ក្នុងសាសនាព្រាហ្មណ៍ ការរសាត់គឺងាយស្រួល ព្រោះអាទិទេពក្លែងក្លាយដទៃទៀត មានភាពរឹងមាំ ហើយជាប់គាំងក្នុងទម្រង់ជារូបបដិមា

ខណៈដែលព្រះអង្គជាស្តេចនៅមានព្រះជន្មគង់នៅ មានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់លើសគេ។ ប៉ុន្តែតើមាននេះត្រូវបានគេប្រើក្នុងការលើករូបសំណាកយ៉ាងណា! ជាក់ស្តែង ចក្ខុវិស័យពីមុនមិនទាន់ទទួលបានផ្លែផ្កានៅឡើយ។

ប្រហែលជាសូម្បីតែកិត្តិយសដែលព្រះនៃព្រះបានបង្ហាញគាត់ជួយរក្សា ហើយថែមទាំងបង្កើនមោទនភាពរបស់គាត់ទៀតផង។ មាស

ដែលដានីមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីជំនឿដែលបានបន្សុតដោយការសាកល្បង យោងទៅតាម ពេត្រុសទី 1 1:7

នឹងជួយបង្ហាញវត្តមានរបស់ប្រភេទនៃសេចក្តីជំនឿវិសេសនេះចំពោះដៃគូទាំង បីរបស់ដានីយ៉ែល នៅក្នុងបទពិសោធន៍ថ្មីដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងជំពូកនេះ។

នេះគឺជាមេរៀនដែលព្រះនិយាយជាពិសេសចំពោះអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់នៅក្នុង ការកាត់ក្តីចុងក្រោយរបស់ Adventist

នៅពេលដែលក្រឹត្យនៃការស្លាប់ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Rev.13:15 និងហៀបនឹងយកជីវិតរបស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 3:2 ស្តេចនេប៊ូក្លេសាបានកោះហៅពួកសាគ្រាប ពួកអ្នកមើលការខុស ត្រូវ និងអភិបាលក្រុង មេចៅក្រម មន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ មេធាវី ចៅក្រម និងចៅក្រម ទាំងអស់នៃខេត្តមកថ្វាយបង្គំរូបដែលស្តេចនេប៊ូក្លេសាលើកឡើង។

2a- ខុសពីទុក្ខលំបាករបស់ដានីយ៉ែលនៅ Dan.6

បទពិសោធន៍គឺមិនមែនដោយសារតែការឃុបឃិតរបស់មនុស្សជុំវិញស្តេចនោះទេ ។ នៅទីនេះវាគឺជាផ្លែឈើនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់គាត់ដែលត្រូវបានបង្ហាញ។

ដានីយ៉ែល 3:3 ពេលនោះ ពួកសាត្រាប អ្នកបម្រើ និងអភិបាលក្រុង មេចៅក្រម មន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ មេធាវី ចៅក្រម និងចៅក្រមទាំងអស់នៃខេត្តបានប្រមូលផ្តុំគ្នា ដើម្បីឧទ្ទិសដល់រូបដែលស្តេចនេប៊ូក្លេសាបានតាំងឡើង។ គេឈរនៅមុខរូបដែល នេប៊ូក្លេសាបានតាំង។

ដានីយ៉ែល 3:4 មានព្រឹទ្ធាចារ្យបន្តិចសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «នេះជាពាក្យបង្គាប់របស់ អ្នក ទាំងមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងមនុស្សគ្រប់ភាសា!

ដានីយ៉ែល 3:5 ពេលអ្នកឮសំឡេងត្រែ បំពង់ទឹក ហ្គីតា សំប៊ូក ភ្លេងពិណពាទ្យ និង ឧបករណ៍ភ្លេងគ្រប់ប្រភេទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងក្រាបថ្វាយបង្គំរូបសំណាកមាស ដែលស្តេចនេប៊ូក្លេសាបានសង់។

៥ ក- ក្នុងពេលដែលអ្នកឮសំឡេងត្រែ សញ្ញានៃការជំនុំជំរះនឹងត្រូវបានផ្តល់ដោយ **សំឡេងត្រែ** ដូចជាការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានតំណាងនៅក្នុង វិវរណៈ 11:15 ដោយ **សំឡេង ត្រែ ទី 7 ហើយ** ការដាក់ទោសទាំងប្រាំមួយពីមុនក៏ត្រូវបានតំណាងដោយត្រែផងដែរ។

5b- **អ្នកនឹងក្រាបថ្វាយបង្គំ** ការថ្វាយបង្គំគឺជាទម្រង់រូបវន្តនៃកិច្ចិយសដែលបង្ហាញ។ នៅក្នុង Rev.13:16 ព្រះតំណាងវាដោយ **ដៃ** របស់មនុស្សដែលនឹង **ទទួលបានសញ្ញាសម្គាល់ នៃសត្វនេះ**

ដែលមានការប្រតិបត្តិកិច្ចិយសនៃថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យមិនជឿដែលបានជំនួស ថ្ងៃយប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធដ៏ទេវភាព ។

5c- **ហើយអ្នកនឹងចូលចិត្តវា។** ការថ្វាយបង្គំគឺជាទម្រង់ផ្លូវចិត្តនៃកិច្ចិយសដែលបង្ហាញ។ នៅក្នុង Rev.13:16 ព្រះទ្រង់ដាក់រូបវាតាមរយៈ **ថ្វាស** របស់មនុស្សដែលទទួល **សញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ។**

ឧកម្មនេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងរកឃើញគន្លឹះនៃនិមិត្តសញ្ញាទាំងនេះដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង Apocalypse នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ **ថ្វាស និងដៃ** របស់មនុស្សសង្ខេបគំនិត និងស្នាដៃរបស់គាត់ ហើយក្នុងចំណោមអ្នករើសតាំង និមិត្តសញ្ញាទាំងនេះទទួលបាន **គ្រារបស់ព្រះ ផ្ទុយពី សញ្ញារបស់សត្វ** ដែលកំណត់ដោយ "ថ្ងៃអាទិត្យ" នៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ទទួលយក និងគាំទ្រដោយពួកប្រូតេស្តង់តាំងពី ការចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាព ecumenical ។

អង្គការទាំងមូលនៃវិធានការនេះដែលដាក់ដោយស្តេចនេប៊ូក្លេសានឹងត្រូវ បន្តជាថ្មីនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកក្នុងការសាកល្បងនៃភាពស្មោះត្រង់ចំពោះ ថ្ងៃសប្បិទនៃព្រះជាអ្នកបង្កើត។ **រៀងរាល់ថ្ងៃសប្បិទ** ការបដិសេធមិនធ្វើការរបស់អ្នករើសតាំងនឹងថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះការតស៊ូរបស់ ពួកគេចំពោះច្បាប់របស់មនុស្ស។ **ហើយនៅថ្ងៃអាទិត្យ** ការបដិសេធរបស់ពួកគេក្នុងការចូលរួមក្នុងការថ្វាយបង្គំធម្មតានឹងកំណត់អត្ត សញ្ញាណពួកគេថាជាពួកឧទ្ធាមដែលត្រូវតែកម្ចាត់។ **បន្ទាប់មក** ទោសប្រហារជីវិតនឹងត្រូវប្រកាស។ **ដូច្នេះ** ដំណើរការនេះនឹងមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះជាមួយនឹងអ្វីដែលដៃគូ ទាំងបីរបស់ដានីយ៉ែលនឹងជួបប្រទះ

ដោយខ្លួនពួកគេផ្ទាល់ត្រូវបានប្រទានពរយ៉ាងពេញលេញពីព្រះសម្រាប់ភាពស្មោះ
ត្រង់របស់ពួកគេដែលបានបង្ហាញរួចហើយ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មុនពេលចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់ជូនជាដំបូងដល់ជនជាតិយូដានៃសម័យភាពចាស់ដែល
ត្រូវបានទទួលរងនូវទុក្ខវេទនាស្រដៀងគ្នារវាង - 175 និង - 168
ដែលត្រូវបានបៀតបៀនរហូតដល់ស្លាប់ដោយស្តេចក្រិក Antiochos 4
ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថា Epiphanes ។ ហើយ Dan.11 នឹងថ្លែងទីបន្ទាល់ថា
ជនជាតិយូដាដ៏ស្មោះត្រង់មួយចំនួនចូលចិត្តត្រូវគេសម្លាប់
ជាជាងប្រព្រឹត្តអំពើគួរស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះព្រះពិតរបស់ពួកគេ។

ដោយសារនៅសម័យនោះ

ព្រះមិនបានធ្វើអន្តរាគមន៍សង្គ្រោះពួកគេដោយអព្វកហេតុទេ
លើសពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់ពួកគ្រីស្ទានដែលត្រូវបានសម្លាប់
ដោយរ៉ូម។

ដានីយ៉ែល 3:6 អ្នកណាមិនក្រាបថ្វាយបង្គំ អ្នកនោះនឹងត្រូវបោះទៅក្នុងភ្លើងរះ
ភ្លាម។

6a- សម្រាប់គូកនរបស់ដានីយ៉ែល ការគម្រាមកំហែងគឺជា ចង្ក្រានដ៏ក្តៅគគុក
។ ការគំរាមសម្លាប់នេះជារូបភាពនៃក្រឹត្យមរណភាពចុងក្រោយ។
ប៉ុន្តែមានភាពខុសប្លែកគ្នារវាងបទពិសោធន៍ទាំងពីរនៃការចាប់ផ្តើម
និងចុងបញ្ចប់ ពីព្រោះនៅទីបញ្ចប់
ឡូភ្លើងដ៏ក្តៅគគុកនឹងក្លាយជាការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយនៃអ្នក
ល្អានពានដែលបៀតបៀនពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដែលបានជ្រើសរើស។

ដានីយ៉ែល 3:7 ហេតុនេះហើយបានជានៅពេលដែលប្រជាជនទាំងអស់បានឮ
សំឡេងត្រែ បំពង់ក ប្លឺតា ភ្លេងពិណពាទ្យ និងឧបករណ៍ភ្លេងទាំងអស់ ប្រជាជន
គ្រប់ជាតិសាសន៍ និងគ្រប់ភាសា។ ក្រាបចុះថ្វាយបង្គំរូបមាសដែលស្តេចនេប៊ូក្លេសា
បានកាំង។

7a- ឥរិយាបថនៃការចុះចូលជាទូទៅ
និងជាឯកជ្ជៈរបស់មហាជនចំពោះច្បាប់
និងពិធីបរិសុទ្ធរបស់មនុស្សនៅតែព្យាករណ៍ពីអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេនៅពេល
នៃការសាកល្បងចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿលើផែនដី។
រដ្ឋាភិបាលសកលចុងក្រោយនៃផែនដីនឹងគោរពតាមដោយការភ័យខ្លាចដូចគ្នា។

ដានីយ៉ែល 3:8 ក្នុងឱកាសនេះ ហើយនៅពេលនោះដែរ មានជនជាតិខាល់ដេខ្លះ
មកចោទប្រកាន់ជនជាតិយូដា។

៨ ក-
អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះជាគោលដៅនៃសេចក្តីក្រោធរបស់អារក្សដែលគ្រប
ដណ្តប់លើព្រលឹងទាំងអស់ដែលព្រះមិនទទួលស្គាល់ថាជាអ្នករើសតាំង។
នៅលើផែនដី ការស្អប់ខ្ពើមនេះកើតឡើងក្នុងទម្រង់នៃការច្រណែន
ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានោះ ការស្អប់ដ៏ធំ។ បន្ទាប់មក
ពួកគេត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ដែលមនុស្សជាតិរងទុក្ខ
ទោះបីជាវាផ្ទុយពីនេះដែលពន្យល់ពីអំពើអាក្រក់ទាំងនេះ
ដែលគ្រាន់តែជាផលវិបាកនៃអវត្តមាននៃការការពារពីព្រះក៏ដោយ។ អ្នកដែល

ស្តាប់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតញុះញង់ធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយជាការប្រព្រឹត្តដ៏ពេញនិយមដែលត្រូវ
តែកម្ពុជាចោលដោយសម្លាប់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 3:9 ពួកគេឆ្លើយទៅព្រះបាទនេប៊ីក្លេសាថា បពិត្រព្រះករុណាអើយ!

9a- ភ្នាក់ងាររបស់អារក្សចូលកន្លែងកើតហេតុ, គ្រោងកាន់តែច្បាស់។

ដានីយ៉ែល 3:10 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលបង្គាប់ថា អ្នកណាដែលឮសំឡេងក្រែក បំពង់
ទឹប ហ្គីតា សាំប៊ូក ភ្លេងពិណពាទ្យ និងឧបករណ៍គ្រប់ប្រភេទ ត្រូវក្រាបថ្វាយបង្គំរូប
មាស។

90 ក- គេរំលឹកព្រះរាជាអំពីព្រះរាជបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ
និងបទបញ្ជារបស់ព្រះរាជា ដែលតម្រូវឱ្យគោរពប្រតិបត្តិ។

ដានីយ៉ែល 3:11 ហើយអ្នកណាដែលមិនក្រាបថ្វាយបង្គំ អ្នកនោះនឹងត្រូវបោះទៅ
ក្នុងភ្លើងនេះ។

99 ក- ការគម្រាមកំហែងនៃសេចក្តីស្លាប់ ក៏ត្រូវរំលឹក;
អន្ទាក់បិទលើពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើស។

ដានីយ៉ែល 3:12 ឥឡូវនេះ មានជនជាតិយូដាដែលទ្រង់បានទុកចិត្តឱ្យមើលការ
ខុសត្រូវនៅខេត្តបាប៊ីឡូន គឺសាដ្រាក់ មេសាក់ និងអបេឌនេកោ ជាមនុស្សដែល
មិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទ្រង់។ គេមិនគោរពព្រះរបស់អ្នក ឬមិនថ្វាយបង្គំរូប
មាសដែលអ្នកបានតាំងនោះទេ។

12a- វត្តនោះអាចទាយទុកជាមុនបាន
តំណែងខ្ពស់ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យជនបរទេសជាជនជាតិយូដា
ការច្រណែនដ៏ខ្ពើមរអើមដែលឆាប់រន្ទះ គឺដើម្បីបង្ហាញផ្ទៃផ្កានៃសេចក្តីស្លាប់ខ្ពើម។
ដូច្នោះហើយ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ព្រះត្រូវបានជ្រើសរើស
ហើយត្រូវបានផ្តោលទោសដោយការសងសឹកដ៏ពេញនិយម។

ដានីយ៉ែល 3:13 ពេលនោះ នេប៊ីក្លេសាខឹងយ៉ាងខ្លាំង ក៏បង្គាប់ឱ្យនាំលោកសាដ្រាក់
មេសាក់ និងអបេឌនេកោ។ ហើយបុរសទាំងនេះត្រូវបាននាំទៅចំពោះព្រះរាជា។

13a- ចូរចាំថា បុរសទាំងបីនាក់នេះ
បានទទួលពីនេប៊ីក្លេសានូវឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងនគររបស់គាត់
ពីព្រោះពួកគេបានបង្ហាញខ្លួនឱ្យគាត់មានប្រាជ្ញាជាង
និងឆ្លាតវៃជាងប្រជាជននៃប្រជាជនរបស់គាត់។ នេះជាមូលហេតុដែល ស្ថានភាព
« នាប់ខឹងនិងខឹងសម្បារ » របស់គាត់ នឹងពន្យល់ពីការបំភ្លេចចោលមួយភ្លែតពី
គុណសម្បត្តិពិសេសរបស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 3:14 នេប៊ីក្លេសាមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ « តើលោកសាដ្រាក់ លោក
មេសាក់ និងលោកអបេឌនេកោ មានចេតនាឬទេ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនគោរពព្រះ
របស់ខ្ញុំ ហើយគោរពបូជារូបមាសដែលខ្ញុំមានខ្ពស់នោះ? »

9៤ ក- គាត់មិនចាំពួកគេឆ្លើយសំណួររបស់គាត់ទេ៖
តើអ្នកមានចេតនាមិនគោរពតាមបញ្ជារបស់ខ្ញុំទេ?

ដានីយ៉ែល 3:15 ឥឡូវនេះ ចូរត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ហើយកាលណាអ្នកឮសំឡេងក្រែក
បំពង់ទឹប ហ្គីតា សាំប៊ូក ភ្លេងពិណពាទ្យ និងឧបករណ៍គ្រប់ប្រភេទ នោះអ្នកនឹង
ក្រាបថ្វាយបង្គំរូបសំណាក។ ដែលខ្ញុំបានធ្វើ ប្រសិនបើអ្នកមិនថ្វាយបង្គំគាត់ទេ
អ្នកនឹងត្រូវបោះទៅក្នុងភ្លើងនេះភ្លាម។ ចុះតើនរណាជាព្រះដែលនឹងរំដោះអ្នកពី
កណ្តាប់ដៃខ្ញុំ?

១៥ ក- រំពេចដោយដឹងថាបុរសទាំងនេះមានប្រយោជន៍ចំពោះគាត់
ព្រះរាជាក៏ប្រុងប្រៀបផ្តល់ឱកាសថ្មីដល់ពួកគេ
ដោយធ្វើតាមបញ្ជារបស់ចក្រពត្តិសកលរបស់គាត់។
សំណួរដែលបានសួរនឹងទទួលបានចម្លើយដែលមិននឹកស្មានដល់ពីព្រះពិត
ដែលនេប៊ូក្លេសាហាក់ដូចជាបានបំភ្លេចចោល
ដោយសកម្មភាពនៃជីវិតអធិរាជរបស់គាត់។ លើសពីនេះទៅទៀត គ្មានអ្វីដែលត្រូវ
កំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃចំណងស្នេហ៍នោះទេ។

ដានីយ៉ែល 3:16 លោកសាជ្រាក់ លោកមេសាក់ និងលោកអបេឌនេកោទូលព្រះអង្គ
ថា៖ « យើងខ្ញុំមិនបាច់ឆ្លើយតបនឹងលោកអំពីរឿងនេះទេ។

១៦ ក- ពាក្យទាំងនេះបានធ្វើឡើងចំពោះស្តេចដ៏មានអំណាចបំផុតក្នុងសម័យរបស់ទ្រង់
ហាក់បីដូចជាខឹងសម្បារ និងមិនចេះគោរព
ប៉ុន្តែបុរសទាំងនេះដែលនិយាយថាពួកគេមិនមែនជាមនុស្សបះបោរទេ។ ផ្ទុយទៅ
វិញ ពួកគេធ្វើជាគំរូនៃការស្តាប់បង្គាប់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលពួកគេបាន
សម្រេចចិត្តរក្សាចិត្តស្មោះត្រង់។

ដានីយ៉ែល 3:17 មើលចុះ ព្រះនៃយើងខ្ញុំដែលយើងបម្រើអាចរំដោះយើងខ្ញុំចេញពី
ភ្លើងដ៏ក្តៅគគុក ហើយព្រះអង្គនឹងរំដោះយើងខ្ញុំចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់ព្រះអង្គ។

១៧ ក- មិនដូចស្តេចទេ
អ្នករើសតាំងដ៏ស្មោះត្រង់បានរក្សាទុកនូវភស្តុតាងដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យពួក
គេ ដើម្បីបង្ហាញថាទ្រង់នៅជាមួយពួកគេក្នុងការសាកល្បងនីមិត្ត។
ការភ្ជាប់បទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួននេះជាមួយនឹងការចងចាំដ៏រុងរឿងនៃប្រជាជន
របស់ពួកគេដែលត្រូវបានរំដោះចេញពីជនជាតិអេស៊ីប និងទាសភាពរបស់ពួកគេ
ដោយព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ដូចគ្នានេះ

ពួកគេជំរុញឱ្យមានភាពក្លាហានរហូតដល់ការប្រឆាំងនឹងស្តេច។
ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេគឺសរុប
បើទោះបីជាវាមកក្នុងតម្លៃនៃការស្តាប់របស់ពួកគេក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណធ្វើ
ឲ្យគេទាយពីការអន្តរាគមន៍របស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងរំដោះយើងពីកណ្តាប់ដៃទ្រង់។

ដានីយ៉ែល 3:18 បើមិនដូច្នោះទេ ឱស្តេចអើយ សូមជ្រាបថា យើងខ្ញុំនឹងមិនគោរព
បំរើព្រះរបស់ព្រះអង្គ ឬថ្វាយបង្គំរូបមាសដែលព្រះអង្គបានដំឡើងនោះទេ។

18a- ហើយក្នុងករណីដែលជំនួយរបស់ព្រះមិនបានមក
វាជាការប្រសើរសម្រាប់ពួកគេក្នុងការស្តាប់ជាអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់
ជាងការរស់រានមានជីវិតជានក្សត្រ និងកំសាក។
ភាពស្មោះត្រង់នេះនឹងត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងការសាកល្បងដែលដាក់ដោយអ្នក
បៀតបៀនក្រិកនៅក្នុង - 168។
ហើយបន្ទាប់ពីនោះពេញមួយគ្រិស្តសករាជក្នុងចំណោមពួកគ្រីស្ទានពិតដែលរហូត
ដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកនឹងមិនច្រឡំច្បាប់របស់ព្រះជាមួយនឹងច្បាប់របស់
មនុស្សអាក្រក់នោះទេ។

ដានីយ៉ែល 3:19 ពេលនោះ នេប៊ូក្លេសាមានកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ហើយគាត់ក៏ប្តូរ
ព្រះភ័ក្ត្របែរមុខប្រឆាំងនឹងសាជ្រាក់ មេសាក់ និងអបេឌនេកោ។

គាត់បាននិយាយម្តងទៀត ហើយបានបញ្ជាឱ្យកំដៅចង្រ្កាន 7
ដងច្រើនជាងវាក្តីត្រូវបានកំដៅ។

19a- ត្រូវតែយល់ថា ស្តេចអង្គនេះមិនដែលឃើញ
ឬពួនរណាម្នាក់ប្រឆាំងការសម្រេចរបស់ទ្រង់ឡើយ
ដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃ កំហឹងរបស់គាត់ និង ការផ្លាស់ប្តូរ រូបរាង
មុខរបស់គាត់។ អារក្សចូលគាត់ដើម្បីនាំគាត់ទៅសម្លាប់អ្នកវិសតាំងរបស់ព្រះ។

សានីយ៉ែល 3:20 បន្ទាប់មក លោកបង្ហាបំបាត់ទាហានដ៏ខ្លាំងក្លាខ្លះក្នុងកងទ័ពរបស់
លោកឱ្យចងលោកសាជ្រាក់ លោកមេសាក់ និងលោកអបេឌនេកោ ហើយបោះ
ពួកគេចូលទៅក្នុងភ្លើងនេះ។

សានីយ៉ែល 3:21 ហើយបុរសទាំងនេះត្រូវបានគេចងខោអាវ អាវក្រៅ អាវក្រៅ និង
សម្លៀកបំពាក់ផ្សេងទៀតរបស់ពួកគេ ហើយត្រូវគេបោះចូលទៅក្នុងភ្លើងដែល
នេះ។

២១ ក-

វត្តុធាតុទាំងអស់ដែលបានរៀបរាប់គឺអាចនេះបានដូចសាច់របស់វាដែរ។
សានីយ៉ែល 3:22 ពេលបញ្ជារបស់ស្តេចមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរ ហើយចង្រ្កានក៏ក្តៅខ្លាំង
អណ្តាតភ្លើងបានសម្លាប់ពួកអ្នកដែលបានបោះសាជ្រាក់ មេសាក់ និង
អបេឌនេកោទៅក្នុងនោះ។

២២ ក- ការស្លាប់របស់បុរសទាំងនេះ
ជាសក្ខីភាពនៃការស្លាប់របស់ភ្លើងនៃចង្រ្កាននេះ។

សានីយ៉ែល 3:23 បុរសទាំងបីនាក់នេះ គឺសាជ្រាក់ លោកមេសាក់ និងលោក
អបេឌនេកោ បានដួលនៅកណ្តាលភ្លើងនេះ។

២៣ ក- ព្រះរាជ បញ្ជាត្រូវប្រហារជីវិត សូម្បីតែសម្លាប់អ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ។
សានីយ៉ែល 3:24 ស្តេចនេប៊ូក្លេសាភ័យខ្លាច ហើយក្រោកឡើងជាប្រញាប់។ លោក
មានប្រសាសន៍ទៅកាន់ទីប្រឹក្សាថា៖ « តើយើងមិនបានបោះមនុស្សបីនាក់ចូលទៅ
ក្នុងភ្លើងទេ? ពួកគេទូលស្តេចថា៖ ពិតណាស់ បពិត្រព្រះករុណា!

24a- ស្តេចនៃស្តេចនៃសម័យរបស់គាត់មិនអាចជឿភ្នែករបស់គាត់បានទេ។
អ្វីដែលគាត់មើលឃើញគឺហួសពីការស្មានរបស់មនុស្ស។

គាត់មានអារម្មណ៍ថាត្រូវធានាខ្លួនឯងឡើងវិញដោយសួរអ្នកដែលនៅជុំវិញគាត់
ថាតើសកម្មភាពនៃការបោះបុរសបីនាក់ចូលទៅក្នុងភ្លើងនៃឡគឺជាការពិត។
ហើយការទាំងនេះបញ្ជាក់ពីរឿងនេះទៅគាត់ថា៖ ពិតជាប្រាកដណាស់ បពិត្រព្រះ
អង្គអើយ!

សានីយ៉ែល 3:25 គាត់ឆ្លើយថា៖ « មែនហើយ ខ្ញុំឃើញបុរសបួននាក់គ្មានចំណង ដើរ
នៅកណ្តាលភ្លើង ហើយគ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វីឡើយ។ រូបទីបួនស្រដៀងនឹងកូនរបស់
ព្រះ។

២៥ ក-

វាហាក់ដូចជាមានតែស្តេចប៉ុណ្ណោះដែលមាននិមិត្តនៃកូអង្គទីបួនដែលធ្វើ
ឱ្យគាត់ភ័យខ្លាច។ ជំនឿកំរូរបស់បុរសទាំងបីនាក់ត្រូវបានគោរព និងឆ្លើយតប
ដោយព្រះ។ ក្នុងភ្លើងនេះ ស្តេចអាចសម្គាល់មនុស្សបាន ហើយទ្រង់ទតឃើញរូបពន្លឺ
និងភ្លើងឈរជាមួយគេ។ បទពិសោធន៍ថ្មីនេះលើសពីលើកទីមួយ។
ការពិតនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅនៅតែបង្ហាញឱ្យឃើញដល់គាត់។

២៥ ខ- ហើយរូបទី៤ ស្រដៀងនឹងកូនព្រះ

រូបរាងនៃកូនអង្គទីបួននេះគឺខុសពីមនុស្សដែលស្តេចសម្គាល់គាត់ជា កូនរបស់ព្រះ ។ ការបញ្ចេញមតិគឺសប្បាយចិត្តព្រោះវាពិតជាការធ្វើអន្តរាគមន៍ដោយផ្ទាល់ពីអ្នកដែលនឹងក្លាយជាមនុស្ស ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ និងជា បុត្រមនុស្ស ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដានីយ៉ែល 3:26 ពេលនោះ នេប៊ូក្កេសាចូលមកជិតទ្វារគុកភ្លើង ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «សាដ្រាក់ មេសាក់ និងអបេឌនេកោ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ចូរចេញមក! លោកសាដ្រាក់ លោកមេសាក់ និងលោកអបេឌនេកោបានចេញពីភ្លើង។

26a- ម្តងទៀត នេប៊ូក្កេសាបានប្រែខ្លួនទៅជាកូនចៀមនៅចំពោះមុខស្តេចសិដ្ឋដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងគ្រាជាងគាត់។

ការរំលឹកនេះដាស់ទីបន្ទាល់អំពីបទពិសោធន៍នៃចក្ខុវិស័យពីមុន។ ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ធ្វើការអំពាវនាវជាលើកទីពីរទៅកាន់គាត់។

ដានីយ៉ែល 3:27 អស់អ្នកបម្រើ មន្ត្រី អភិបាល និងទីប្រឹក្សារបស់ស្តេចបានមកជួបជុំគ្នា។ ពួកគេបានឃើញថា ភ្លើងគ្មានអំណាចលើសាកសពបុរសទាំងនេះទេ សក់នៅលើក្បាលមិនត្រូវនេះ ខោក្នុងមិនខូច ហើយភ្លិនភ្លើងក៏មិនបានប៉ះពាល់ដល់ពួកគេដែរ។

27a- នៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ ព្រះបានផ្តល់ឱ្យយើង និង Nebuchadnezzar ភស្តុតាងនៃ សមត្ថភាពពិតរបស់ទ្រង់។ គាត់បានបង្កើតច្បាប់នៅលើផែនដីដែលកំណត់ជីវិតរបស់មនុស្ស និងសត្វទាំងអស់ដែលរស់នៅលើដីរបស់គាត់ និងក្នុងវិមាត្ររបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់ទើបតែបង្ហាញថា ទាំងគាត់ និងទេវតាមិនត្រូវគោរពតាមច្បាប់របស់ផែនដីនេះទេ។ អ្នកបង្កើតច្បាប់សកល

ព្រះគឺនៅពីលើពួកគេ ហើយអាចបញ្ជាករណីអព្ភតហេតុ ដែលនឹងនាំមកនូវសិរីរុងរឿង និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។

ដានីយ៉ែល 3:28 នេប៊ូក្កេសាឆ្លើយថា៖ «សូមលើកតម្កើងព្រះរបស់សាដ្រាក់ លោកមេសាក់ និងលោកអបេឌនេកោ ដែលបានចាត់ទេវតារបស់លោក ហើយបានរំដោះអ្នកបម្រើរបស់លោកដែលបានទុកចិត្តលើលោក ហើយអ្នកដែលបំពានលើបញ្ញត្តិរបស់ស្តេច ហើយបានប្រគល់ខ្លួនប្រាណជាជាងគោរពបូជា។ ព្រះណាមួយក្រៅពីព្រះរបស់ពួកគេ!

28 ក- កំហឹងរបស់ស្តេចបាត់។ នៅពេលដែលគាត់ត្រលប់មកជាបុរសវិញ គាត់រៀនពីបទពិសោធន៍

ហើយចេញបញ្ជាដែលនឹងការពារកុំឱ្យរឿងកើតឡើងម្តងទៀត។ ដោយសារតែបទពិសោធន៍គឺជូរចត់។ ព្រះបានបង្ហាញជនជាតិបាប៊ីឡូនថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ សកម្ម ហើយពោរពេញដោយកម្លាំង និងអំណាច។

28b- ដែលបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់ ហើយបានរំដោះពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ដែលទុកចិត្តលើទ្រង់ ហើយអ្នកណាដែលបំពានលើបញ្ញត្តិរបស់ស្តេច ហើយបានប្រគល់ខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេ ជាជាងបម្រើ និងថ្វាយបង្គំព្រះណាមួយក្រៅពីព្រះរបស់ពួកគេ!

ក្នុងកម្រិតខ្ពស់នៃភាពភ្លឺស្វាង ស្តេចបានដឹងថាគួរឱ្យសរសើរចំពោះភាព
ស្មោះត្រង់របស់បុរសដែលអំនួតគ្នារបស់ទ្រង់ចង់សម្លាប់។
គ្មានការងឿងឆ្ងល់ទេដែលគាត់ដឹងថា ដោយសារអំណាចរបស់គាត់
វាអាចទៅរួចសម្រាប់គាត់ដើម្បីជៀសវាងពីទុក្ខលំបាកដ៏ល្ងង់ខ្លៅនេះដែលបណ្តាល
មកពីមោទនភាពរបស់គាត់ដែលគ្រាន់តែធ្វើឱ្យគាត់ធ្វើខុសជាហានិភ័យដល់ប្រ
ជាជនស្លូតត្រង់។

ខាតិយ័ល 3:29 ឥឡូវនេះជាបទបញ្ជារបស់ខ្ញុំ: គ្រប់គ្នា ទោះជាមនុស្សជាតិសាសន៍
ណា ឬភាសាណាដែលនិយាយអាក្រក់ពីព្រះនៃសាប្រាក់ មេសាក់ និងអបេឌនេកោ
ត្រូវកាត់ជាដុំៗ ហើយផ្ទះរបស់គាត់នឹងត្រូវកាត់ទៅ គំនរសំរាម
ព្រោះគ្មានព្រះឯណាអាចរំដោះបានដូចព្រះអង្គឡើយ។

29a- តាមរយៈការប្រកាសនេះ ស្តេចនេប៊ូក្លេសាផ្តល់ការការពារដល់អ្នកដែលព្រះ
បានជ្រើសរើស។

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ គាត់បានគំរាមអ្នកណាដែល
និយាយអាក្រក់ពីព្រះរបស់សាប្រាក់ មេសាក់ និងអបេឌនេកោ ហើយគាត់បញ្ជាក់
គាត់នឹងត្រូវរំហែកជាប់ណែកៗ
ហើយផ្ទះរបស់គាត់នឹងត្រូវកាត់បន្ថយទៅជាគំនរសំរាម ព្រោះគាត់មិនមាន គ្មាន
ព្រះណាអាចរំដោះបានដូចព្រះអង្គឡើយ។ ប្រឈមមុខនឹងការគំរាមកំហែងនេះ
វាប្រាកដណាស់ថាដរាបណាស្តេចនេប៊ូក្លេសាសោយរាជ្យ
នោះអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់ព្រះនឹងមិនមានបញ្ហាដោយសារការគ្រោងទុក
នោះទេ។

ខាតិយ័ល 3:30 បន្ទាប់មក ស្តេចបានធ្វើឱ្យសាប្រាក់ មេសាក់ និងអបេឌនេកោបានរឹក
ចម្រើនឡើងក្នុងខេត្តបាប៊ីឡូន។

30a- "អ្វីៗទាំងអស់គឺល្អដែលបញ្ចប់ដោយល្អ"
សម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ដែលជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានជីវិត និងនៅមាន។ ដ្បិតអ្នកដែលទ្រង់
បានជ្រើសរើសនឹងរស់ឡើងវិញចុងក្រោយ ហើយពួកគេនឹងដើរលើចូលីដ៏នៃ
មនុស្សស្លាប់ ដែលជាអតីតសត្រូវរបស់គេ នៅលើផែនដីដែលបានស្តារឡើងវិញអស់
កល្បជានិច្ច។

នៅក្នុងការធ្វើតេស្តចុងក្រោយ
ការបញ្ចប់ដ៏រីករាយនេះក៏នឹងទទួលបានផងដែរ។ ដូច្នេះ ការសាកល្បងដំបូង
និងអត្ថប្រយោជន៍ចុងក្រោយពីការធ្វើអន្តរាគមន៍ដោយផ្ទាល់ពីព្រះដ៏មានព្រះជ
ន្មរស់ ក្នុងការពេញចិត្តចំពោះអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស
ដែលទ្រង់យាងមកដើម្បីសង្គ្រោះក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ចាប់តាំងពីឈ្មោះរបស់គាត់ព្រះយេស៊ូវមានន័យថា "Yahweh សង្គ្រោះ" ។

ដានីយ៉ែល ៤

ដានីយ៉ែល 4:1 នេប៊ូក្លេសា ជាស្តេចដល់គ្រប់ទាំងមនុស្ស គ្រប់ជាតិសាសន៍ និង គ្រប់ភាសា ដែលនៅលើផែនដីទាំងមូល។ សូមឲ្យមានសេចក្តីសុខសាន្តដល់អ្នកជា បរិបូរ។

1a- សំឡេង និងទម្រង់បង្ហាញវា
ស្តេចដែលនិយាយគឺអ្នកដែលប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះរបស់ដានីយ៉ែល។

ការបញ្ចេញមតិរបស់វាប្រហាក់ប្រហែលនឹងការសរសេរនៃសំបុត្រនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ថ្មី។ ទ្រង់បានផ្តល់នូវសេចក្តីសុខសាន្តព្រោះខ្លួនឯងឥឡូវនេះមានសេចក្តីសុខក្នុង ចិត្តមនុស្សជាមួយនឹងព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងយុត្តិធម៌ ពិត មានតែមួយគត់។

Dan 4:2 វាជាការល្អសម្រាប់ខ្ញុំដែលបង្ហាញទិសគាល់និងការអស្ចារ្យដែលព្រះដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតបានធ្វើមកលើខ្ញុំ។

2a- ឥឡូវនេះ ស្តេចធ្វើដូចដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សខ្វាក់ ហើយ ពិការដែលបានព្យាបាលដោយគាត់ថា “ ចូរទៅបង្ហាញខ្លួនក្នុងព្រះវិហារ ហើយ ប្រាប់ឲ្យដឹងពីអ្វីដែលព្រះបានធ្វើចំពោះអ្នក ”។ ស្តេចមានចលនាដោយបំណង ប្រាថ្នាដូចគ្នាដែលបានបំផុសគំនិតដោយព្រះ។

ដោយសារតែការប្រែចិត្តជឿគឺអាចធ្វើទៅបានជារៀងរាល់ថ្ងៃ ប៉ុន្តែព្រះមិនបានផ្តល់ឱ្យពួកគេទាំងអស់នូវឥទ្ធិពលនៃបទពិសោធន៍នោះដោយ ស្តេចនៃស្តេច ដែលជាអធិរាជដ៏មានអំណាច និងខ្លាំងក្លានោះទេ។

Dan 4:3 តើទិសគាល់របស់លោកអស្ចារ្យយ៉ាងណា!
ភាពអស្ចារ្យរបស់គាត់ខ្លាំងប៉ុណ្ណា!

រជ្ជកាលរបស់ទ្រង់គឺជារជ្ជកាលដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់។

៣ ក- ការយល់ដឹង និងប្រាកដក្នុងរឿងទាំងនេះ ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវសន្តិភាព និង សុភមង្គលពិតដែលមានរួចហើយនៅទីនេះ។ ស្តេចបានរៀននិងយល់គ្រប់យ៉ាង។

ដានីយ៉ែល 4:4 ខ្ញុំនេប៊ូក្លេសាបានរស់នៅយ៉ាងសុខសាន្តក្នុងផ្ទះ ហើយមាន សុភមង្គលក្នុងរាង។

4a- ស្ងប់ស្ងាត់ហើយសប្បាយចិត្ត? មែនហើយ
ប៉ុន្តែនៅតែជាសាសនាមិនពិតសម្រាប់ព្រះពិត។

ដានីយ៉ែល 4:5 ខ្ញុំបានសុបិនឃើញខ្ញុំភ័យខ្លាច។ គំនិតដែលខ្ញុំត្រូវបានគេដេញ តាមលើគ្រូរបស់ខ្ញុំ និងការមើលឃើញក្នុងចិត្តបានធ្វើឲ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច។

5a- ស្តេចនេប៊ូក្លេសានេះពិតជាត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងជាចៀមដែលបាត់ដៃ លព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយាងមកដើម្បីស្វែងរកជំនួយនិងសង្គ្រោះវាពីសំណាងអាក្រក់។ សម្រាប់ក្រោយពេលផែនដីដ៏សុខសាន្ត និងវិករាយនេះ អនាគតរបស់ស្តេចនឹង

ត្រូវវិនាស និងសោយទិវង្គតជារៀងរហូត។ សម្រាប់ការសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បរបស់ គាត់ ព្រះបានយាងមករំខាន ហើយធ្វើទារុណកម្មគាត់។

ដាន 4:6 ហើយខ្ញុំបានបង្ហាញឲ្យនាំអ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់នៅស្រុកបាប៊ីឡូនមកចំពោះ មុខខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចពន្យល់ខ្ញុំអំពីសុបិននោះ។

6a- ជាក់ស្តែង Nebuchadnezzar មានបញ្ហាការចងចាំធ្ងន់ធ្ងរ។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនហៅដានីយ៉ែលភ្លាមៗ?

ដានីយ៉ែល 4:7 បន្ទាប់មក គ្រូមន្តអាគម ពួកហោរា ជនជាតិខាល់ដេ និងគ្រូទាយ បានមក។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេពីសុបិននោះ

ហើយពួកគេមិនបានផ្តល់ការពន្យល់ដល់ខ្ញុំទេ។

៧ ក- អ្វីៗកើតឡើងដូចការនិមិត្តដំបូង

ទេវទត្តនិយមចូលចិត្តទទួលស្គាល់ភាពអសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន

ជាជាងនិយាយរឿងប្រឌិតដល់ស្តេចដែលបានគំរាមកំហែងអាយុជីវិតរួចហើយ។

ដានីយ៉ែល 4:8 នៅទីបំផុត ដានីយ៉ែលបានបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខខ្ញុំ ដោយ ដាក់ឈ្មោះថា បេលថេសសាសារ តាមព្រះនាមនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ ហើយដែលមាន វិញ្ញាណនៃព្រះដ៏វិសុទ្ធនៅក្នុងគាត់។ ខ្ញុំប្រាប់គាត់ពីសុបិន៖

8a- ហេតុផលសម្រាប់ការភ្លេចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ បែលនៅតែជាព្រះរបស់ស្តេច។ ខ្ញុំចាំនៅទីនេះថា Darius the Mede, Cyrus the Persian, Darius the Persian,

Artaxerxes 1st យោងទៅតាម Esd.1, 6 និង 7, ទាំងអស់នៅក្នុងពេលវេលារបស់ពួកគេនឹងដឹងគុណជនជាតិយូដាដែលបានជ្រើសរើសនិង

ព្រះ តែមួយរបស់ពួកគេ។ រួមទាំង Cyrus អំពីអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ទាយនៅក្នុង Isa.44:28 ដោយនិយាយថា: ខ្ញុំនិយាយអំពី

Cyrus: គាត់ជាអ្នកគង្វាលរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់នឹងធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំ។ គាត់នឹង និយាយអំពីក្រុងយេរូសាឡឹមថា ចូរសង់ឡើងវិញ! និងប្រាសាទ៖ សូមបង្កើតឡើង! -

អ្នកគង្វាល ដែលបានទាយ និងបំពេញ បំណង ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែលគាត់ទទួលស្គាល់ថាគោរពតាម។

អត្ថបទផ្សេងទៀតនេះបញ្ជាក់ពីការប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់ដែលបានព្យាករណ៍:

អ៊ីសា.45: 2:

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលយ៉ាងនេះទៅកាន់អ្នកចាក់ប្រេងកាំងរបស់គាត់ទៅកាន់ស៊ីរីស ហើយនៅក្នុងខទី 13:

គឺខ្ញុំដែលបានលើកលោកស៊ីរីសឡើងដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្ញុំ

ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យផ្លូវរបស់គាត់ត្រង់។ ; ទ្រង់នឹងសង់ទីក្រុងរបស់ខ្ញុំឡើងវិញ ហើយ ដោះលែងអ្នកជាប់ឃុំឃាំងរបស់ខ្ញុំ ដោយគ្មានថ្លៃលោះ ឬសំណូក នេះជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល។

ហើយការសម្រេចនៃផែនការនេះលេចឡើងនៅក្នុង Esd.6: 3 ដល់ 5: នៅក្នុងឆ្នាំដំបូងនៃស្តេចស៊ីរីស

ស្តេចស៊ីរីសបានចេញបញ្ជានេះអំពីព្រះដំណាក់របស់ព្រះនៅក្រុងយេរូសាឡឹម:

ចូរឱ្យផ្ទះនេះត្រូវបានសាងសង់ឡើងម្តងទៀតដើម្បីធ្វើជាកន្លែងបូជា។

ត្រូវបានផ្តល់ជូន ហើយថាវាមានមូលដ្ឋានរឹងមាំ។ វានឹងមានកម្ពស់ហុកសិបហត្ថ ទទឹងហុកសិបហត្ថ ថ្មប៊ិដ្រ និងលើថ្មមួយជួរ។

ការចំណាយនឹងត្រូវបង់ដោយគ្រួសាររបស់ស្តេច ។ ម្យ៉ាងទៀត គ្រឿងប្រដាប់ធ្វើពី

មាស និងប្រាក់នៃព្រះដំណាក់របស់ព្រះ ដែលនេប៊ូក្លេសាបានយកពីព្រះវិហារនៅ ក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយដឹកទៅក្រុងបាប៊ីឡូន នឹងត្រូវយកក្រឡប់ទៅព្រះវិហារនៅ ក្រុងយេរូសាឡឹម ដល់កន្លែងដែលគេនៅ ហើយតម្កល់នៅក្នុងផ្ទះ។ នៃព្រះ។ ការចំណាយនឹងត្រូវបង់ដោយគ្រួសាររបស់ស្តេច។ ព្រះបានប្រទានកិត្តិយសដល់ គាត់ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ស្តេចសាឡាម៉ូន។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយសូមប្រយ័ត្ន!

ក្រឹត្យនេះនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យការគណនាដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុង Dan.9:25 ត្រូវបានប្រើដើម្បីទទួលបានកាលបរិច្ឆេទនៃការយាងមកជាលើកដំបូងនៃព្រះមេ ស៊ីរី។ វានឹងក្លាយជារបស់ស្តេច Artaxerxes ជនជាតិពែរស៊ី ស៊ីរីសបានសង់ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធឡើងវិញ ប៉ុន្តែលោកអើថាស៊ីរីសបានអនុញ្ញាតឱ្យសង់កំពែងក្រុង យេរូសាឡឹមឡើងវិញ និងការប្រគល់ជនជាតិយូដាទាំងមូលមកទឹកដីជាតិវិញ។

ដានីយ៉ែល 4:9 លោកបេលេសាសាជាមេគ្រូមន្តអាគម ដែលខ្ញុំដឹងថា មានវិញ្ញាណ នៃព្រះដ៏វិសុទ្ធក្នុងអ្នក ហើយគ្មានការលាក់កំបាំងណាដែលពិបាកនោះទេ សូម ប្រាប់ខ្ញុំអំពីការនិមិត្តដែលខ្ញុំបានឃើញក្នុងសុបិន។

9a- យើងត្រូវយល់ថាស្តេចនៅឯណា? នៅក្នុងគំនិតរបស់គាត់ គាត់នៅតែជាអ្នកមិនជឿ

ហើយទទួលស្គាល់តែព្រះរបស់ដានីយ៉ែលជាព្រះមួយផ្សេងទៀត

លើកលែងតែគាត់មានសមត្ថភាពពន្យល់សុបិនប៉ុណ្ណោះ។

គំនិតនៃការផ្លាស់ប្តូរព្រះមិនបានកើតឡើងចំពោះគាត់ទេ។ ព្រះរបស់ដានីយ៉ែលគឺ គ្រាន់តែជាព្រះមួយផ្សេងទៀតបើប្រៀបធៀបទៅនឹងព្រះឯទៀត។

ដានីយ៉ែល 4:10 នេះជាការនិមិត្តឃើញក្នុងចិត្តខ្ញុំ ពេលខ្ញុំដេក។ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ ឃើញមានដើមឈើមួយដើមមានកំពស់ខ្ពស់នៅកណ្តាលផែនដី។

10a-

នៅក្នុងរូបភាពដែលព្រះយេស៊ូវនឹងប្រើដើម្បីផ្តល់មេរៀនដល់មនុស្សខាងវិ ញ្ញាណដែលទ្រង់ចង់បង្រៀន ដើមឈើនឹងក្លាយជារូបមនុស្ស

ចាប់ពីដើមត្រែងដែលពត់កោងទៅដើមតាត្រាដ៏មានអំណាច និងអស្ចារ្យ។

ហើយដូចដែលមនុស្សអាចដឹងគុណចំពោះផ្លែឈើដ៏ឈ្ងុយឆ្ងាញ់របស់ដើមឈើនោះ

ព្រះជាម្ចាស់កោតសរសើរ ឬមិនសរសើរផ្លែឈើដែលកើតដោយសត្វរបស់គាត់

ពីរីករាយបំផុតទៅរីករាយបំផុត សូម្បីតែគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹម និងគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹម។

ដានីយ៉ែល 4:11 ហើយដើមឈើនេះបានក្លាយទៅជាធំ ហើយរឹងមាំ កំពូលរបស់វាឡើង ទៅលើមេឃ ហើយគេមើលឃើញពីចុងផែនដីទាំងមូល។

99 ក- ក្នុងការនិមិត្តនៃរូបសំណាកនោះ

ស្តេចខាល់ដេបានប្រៀបប្រដូចទៅនឹងដើមឈើរួចហើយ តាមរូបភាពនៃអំណាច កម្លាំង និងចក្រភព ដែលព្រះពិតបានប្រទានដល់ព្រះអង្គ។

ដានីយ៉ែល 4:12 ស្តីករបស់វាស្រស់ស្អាត ហើយផ្លែក៏បរិបូរ។

គាត់បានយកអាហារសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ សត្វនៅវាលអាស្រ័យនៅក្រោមម្លប់ របស់វា ហើយសត្វមានជីវិតក៏ទាញចំណីពីវាដែរ។

12a- ស្តេចដ៏មានអំណាចនេះ

បានចែករំលែកដល់អាណាចក្រទាំងអស់នៃទ្រព្យសម្បត្តិ

និងអាហារដែលផលិតតាមការណែនាំរបស់ទ្រង់។

12b- សត្វស្លាប់នៅលើអាកាសធ្វើផ្ទះក្នុងចំណោមមែករបស់វា
កន្សោមគឺជាការលើកឡើងនៃ Dan.2:38 ។ តាមន័យត្រង់

បក្សីនៃមេឃទាំងនេះតំណាងឱ្យសន្តិភាព
និងភាពស្ងប់ស្ងាត់ដែលគ្រប់គ្រងក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់។
ក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណ គេសំដៅទៅលើទេវតានៅស្ថានសួគ៌របស់ព្រះជាម្ចាស់
ប៉ុន្តែនៅក្នុងសេចក្តីយោងតែមួយនេះពី Ecc.10:20 វាគឺជាព្រះផ្ទាល់ដែលជាសំណួរ
ស្ងៀមស្ងៀមតែមួយគត់ដែលស្វែងរកគំនិតរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ
កុំដាក់បណ្តាសាស្ត្រច។

សូម្បីតែនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នកហើយកុំដាក់បណ្តាសាស្ត្រអ្នកមាននៅក្នុងបន្ទប់ដែល
អ្នកដេក; ស្ងៀម **បក្សីនៃមេឃ** នឹងបន្តិសំឡេងរបស់អ្នក **សត្វស្លាប់** នឹងផ្សាយពាក្យ
របស់អ្នក ។ នៅក្នុងសម្រង់ភាគច្រើន សត្វស្លាប់នៅលើមេឃបញ្ចេញឥន្រ្ទិ
និងសត្វស្លាប់ដែលលេចធ្លោក្នុងចំណោមប្រភេទសត្វស្លាប់។
បក្សីតាំងលំនៅជាកន្លែងដែលអាហារមានច្រើនក្រែកលែង។
ដូច្នេះរូបភាពនេះបញ្ជាក់ពីភាពរុងរឿង និងការផ្តុះផ្តាយអាហារ។

ដានីយ៉ែល 4:13 ក្នុងការនិមិត្តនៃវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានឃើញពេលកំពុង
និយាយកុហក ខ្ញុំបានឃើញ ហើយមើលចុះ មានម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលចាំ
យាម ហើយបរិសុទ្ធបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌។

១៣ ក- ពិតមែនហើយ ទេវតា សេឡេស្តាល មិនចាំបាច់ដេកទេ ដូច្នេះហើយ
ពួកទេវតានៅជានិរន្តរ៍។ អស់អ្នក ដែលបរិសុទ្ធ ហើយបម្រើព្រះ បានចុះមកពី
ស្ថានសួគ៌ដើម្បីនាំដំណឹងរបស់ទ្រង់ទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។

ដានីយ៉ែល 4:14 គាត់ស្រែកយ៉ាងខ្លាំង ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ « កាប់ដើមឈើ
ហើយកាត់មែកឈើចោល។ អ្រង្គនស្លឹកឈើហើយខ្នាតខ្លាយផ្លែឈើ។ ចូរឱ្យសត្វហើរ
ចេញពីក្រោមវា ហើយសត្វស្លាប់ក៏ចេញពីមែកវាទៅ!

១៤ ក- និមិត្តប្រកាសថា ស្តេចនឹងបាត់បង់រាជាណាចក្រ និងការត្រួតត្រា
លើព្រះអង្គ។

ដានីយ៉ែល 4:15 ប៉ុន្តែត្រូវទុកដើមដែលមានឫសនៅក្នុងដី ហើយចងវាដោយ
ច្រវាក់ដែក និងលង្ហិននៅកណ្តាលស្មៅនៃវាល។ ចូរឱ្យវាលើមក្នុងទឹកសន្សើមនៃ
ស្ថានសួគ៌ ហើយដូចសត្វគិរិបាន ចូរឱ្យវាមានស្មៅនៃផែនដីជាចំណែករបស់វាចុះ។

15a- ប៉ុន្តែទុកគល់ឈើនៅក្នុងដីដែលមានឫស
ស្តេចនឹងគង់នៅក្នុងនគររបស់ខ្លួន។

គាត់នឹងមិនត្រូវបានគេបណ្តេញចេញទេ។
១៥ខ- ហើយចងគាត់ដោយច្រវាក់ដែក និងលង្ហិន នៅកណ្តាលវាលស្មៅ
មិនចាំបាច់មានច្រវាក់ដែក ឬលង្ហិនទេ

ពីព្រោះព្រះគ្រាន់តែធ្វើឱ្យសត្វដែលអាចបត់បែនបានរបស់គាត់បាត់បង់ហេតុផល
និងសុភវិនិច្ឆ័យក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ ទាំងផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត និងសីលធម៌។
ស្តេចដ៏មានអំណាចនឹងយកខ្លួនធ្វើជាសត្វព្រៃ។ ដូច្នេះ ពួកអ្នកជំនែរាជាណាចក្រ
របស់ទ្រង់នឹងត្រូវបង្ខំចិត្តដកអំណាចនៃនគរចេញពីទ្រង់។

១៥ គ- សូមឱ្យលោកត្រូវជ្រលក់ដោយទឹកសន្សើមនៃស្ថានសួគ៌ ហើយសូមឱ្យ
លោកមានដូចសត្វលោក ស្មៅនៃផែនដីជាចំណែករបស់លោក។

យើងអាចស្រមៃពីការព្រួយបារម្ភរបស់មនុស្សពេញវ័យរបស់គាត់ ដែលនឹង ឃើញគាត់ស៊ីស្មៅពីដី ដូចជាគោ ឬចៀម។ គាត់នឹងបដិសេធនូវផ្ទះដែលគ្រប ដណ្តប់ ដោយចូលចិត្តរស់នៅ និងដេកនៅតាមស្រែ។

Dan 4:16 ចិត្តមនុស្សរបស់វានឹងត្រូវដកចេញពីវា ហើយបេះដូងរបស់វានឹងត្រូវ បានប្រទានដល់វា; ហើយប្រាំពីរដងនឹងឆ្លងកាត់គាត់។

នៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ:

ព្រះបានផ្តល់ភស្តុតាងម្តងទៀតអំពីសមត្ថភាពពិតរបស់ទ្រង់។ ដោយសារតែអ្នកបង្កើតជីវិតនៃសត្វទាំងអស់របស់គាត់ គាត់អាចនៅពេលណាក៏បាន ដើម្បីសិរីរុងរឿងរបស់គាត់ ធ្វើឱ្យមនុស្សឆ្លាតវៃ ឬផ្ទុយទៅវិញ ធ្វើឱ្យវាធ្លាក់ចុះ។ ដោយសារតែវានៅតែមើលមិនឃើញដោយភ្នែករបស់ពួកគេ បុរសមិនអើពើនឹងការគំរាមកំហែងនេះដែលតែងតែដាក់ទម្ងន់លើពួកគេ។ ប៉ុន្តែវាជាការពិតដែលគាត់កម្រធ្វើអន្តរាគមន៍ ហើយនៅពេលដែលគាត់ធ្វើ គឺសម្រាប់ហេតុផល និងគោលបំណងជាក់លាក់។

ការដាក់ទម្ងន់កម្រត្រូវបានវាស់វែង។ វានឹងអនុវត្តចំពោះស្តេចនេប៉ូក្លេសា **ប្រាំពីរដង** តែប្រាំពីរឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។

វាមិនមានភាពស្របច្បាប់ក្នុងការប្រើរយៈពេលនេះលើអ្វីក្រៅពីព្រះមហាក្សត្រខ្លួន ឯងនោះទេ។ នៅទីនេះម្តងទៀត ដោយការជ្រើសរើសលេខ "7" នេះ អ្នកបង្កើតព្រះចាប់ផ្តើមជាមួយនឹង "ត្រាព្រះរាជទ្រព្យ" របស់គាត់នូវសកម្មភាពដែលហៀបនឹងសម្រេច។

ដាន 4:17 ប្រយោគនេះគឺជាក្រឹត្យរបស់អ្នកដែលមើលការសម្រេចនេះជាការ បង្កាប់របស់ពួកបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យមនុស្សរស់បានដឹងថា ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់គ្រប់គ្រងលើ នគររបស់មនុស្ស ហើយប្រទានដល់អ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងទ្រង់ នាំមនុស្សអាក្រក់នៅទីនោះ។

១៧ ក- ប្រយោគនេះជាក្រឹត្យរបស់អ្នកមើល

ព្រះវិញ្ញាណគូសបញ្ជាក់អំពីលក្ខណៈពិសេសនៃអន្តរាគមន៍ដ៏ទេវភាពនេះ ដែលទ្រង់ផ្តល់តួនាទីជា « ក្រឹត្យ » ដោយសារ អ្នកដែលមើល . បុរសត្រូវតែរៀនថា ទោះបីជាមានរូបរាងបោកបញ្ឆោតក៏ដោយ ក៏គាត់ត្រូវបានឃ្នាំមើលដោយសត្វសេឡេស្ទាលជានិច្ច។ ព្រះចង់ធ្វើកំរុះជា មេរៀនសម្រាប់មនុស្សជាតិរហូតដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក។ ដោយដកស្រង់ពី អ្នកដែលមើល

គាត់បានបង្ហាញពីការរួបរួមដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃពួកទេវតានៃជំរុំរបស់ព្រះ ដែលភ្ជាប់ពួកគេនៅក្នុងគម្រោង និងសកម្មភាពរបស់គាត់។ លើសពីនេះទៀត ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ថា ព្រះចាត់ទុកលេខ ១៧ ជាអត្ថន័យនៃការជំនុំជំរះ សូមមើល ផងដែរ វិវរណៈ ១៧។

១៧ខ- ដើម្បីឱ្យមនុស្សរស់បានដឹងថា ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតមានអំណាចលើវាជាណាចក្រ របស់មនុស្ស ហើយទ្រង់ប្រទានដល់អ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ។

ព្រះដឹកនាំអ្វីៗទាំងអស់ ហើយគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់។ ជាញឹកញយ ដោយបំភ្លេចការពិតដែលលាក់កំបាំងនេះ បុរសជឿថាខ្លួនគាត់ជាម្ចាស់នៃជោគវាសនា និងការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់។

គាត់គិតថាគាត់ជ្រើសរើសអ្នកដឹកនាំរបស់គាត់
ប៉ុន្តែវាគឺជាព្រះដែលដាក់ពួកគេឱ្យកាន់តំណែងតាមឆន្ទៈរបស់គាត់
និងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់លើវត្ថុនិងសត្វ។

១៧ គ- ហើយថាគាត់លើកមនុស្សអាក្រក់មកទីនោះ។

ពាក្យនេះគឺពិត៖ "មនុស្សមានអ្នកដឹកនាំដែលពួកគេសមនឹងទទួលបាន"
១ នៅពេលដែលមនុស្សសមនឹងមនុស្សអាក្រក់ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំ
ព្រះជាម្ចាស់ដាក់លើពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 4:18 នេះជាសុបិនដែលខ្ញុំជាស្តេចនេប៊ូក្នេសាសុបិនឃើញ។
បែលតេសាសា ជាអ្នកពន្យល់

ព្រោះអ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់នៃនគររបស់ខ្ញុំមិនអាចផ្តល់ឱ្យខ្ញុំបានទេ។

អ្នកអាចធ្វើបាន ពីព្រោះអ្នកមានវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏វិសុទ្ធនៅក្នុងខ្លួនអ្នក។

18a- នេប៊ូក្នេសាកំពុងរីកចម្រើន ប៉ុន្តែគាត់នៅតែមិនប្រែចិត្ត។
គាត់នៅតែចាំថាដានីយ៉ែលបម្រើ ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ។ Monotheism
មិនទាន់ត្រូវបានយល់ដោយគាត់។

ដានីយ៉ែល 4:19 ពេលនោះ ដានីយ៉ែលឈ្មោះបេលតេសាសាបានស្រឡាំងកាំងមួយ
ភ្លែត ហើយគំនិតរបស់គាត់ធ្វើឱ្យគាត់រំខាន។ ព្រះវាជាមានរាជឱង្ការថា៖
«បេលតេសាសាអើយ សូមកុំឱ្យសុបិន និងការពន្យល់មករំខានអ្នកឡើយ»។ ហើយ
បេលតេសាសាឆ្លើយថា៖ លោកម្ចាស់អើយ សូមឱ្យសុបិនឃើញដល់ខ្ញុំសត្រូវរបស់
អ្នក ហើយការពន្យល់របស់វាដល់ខ្ញុំសត្រូវរបស់អ្នក!

19a- ដានីយ៉ែលយល់អំពីសុបិននេះ ហើយអ្វីដែលនឹងកើតឡើង
គឺគួរឱ្យខ្លាចណាស់សម្រាប់ស្តេច
ដែលដានីយ៉ែលចង់ឃើញការសម្រេចលើសត្រូវរបស់គាត់។

ដានីយ៉ែល 4:20 ដើមឈើដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ គឺដុះឡើងយ៉ាងខ្លាំង ហើយ
មានកំពូលឡើងដល់មេឃ ហើយឃើញនៅគ្រប់ផ្នែកនៃផែនដី។

ដានីយ៉ែល 4:21 ដើមឈើនេះមានស្លឹកយ៉ាងស្រស់ស្អាត និងមានផ្លែច្រើនជាអាហារ
សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ដែលសត្វនៅតាមវាលអាស្រ័យនៅក្រោមមែករបស់វា
មានបក្សាបក្សីនៅលើអាកាស។

២១ ក- ស្លឹកឈើស្អាត
រូបរាងរាងកាយនិងសម្លៀកបំពាក់។

21b- នឹងផ្លែឈើសម្បូរបែប
ភាពសម្បូរបែបនៃភាពរុងរឿង។

២១ គ- ជាអ្នកដឹកអាហារសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា
ដែលធានាបាននូវស្បៀងអាហារដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។

21 ឃ- សត្វពាហនៈតាមទីជម្រក
ស្តេចការពារអ្នកបម្រើ។

ទី 21- ហើយក្នុងចំណោមមែករបស់វាបក្សីនៃខ្យល់បានធ្វើផ្ទះរបស់ពួកគេ។
នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់

ប្រជាជនរបស់គាត់រស់នៅយ៉ាងសុខសាន្ត
សត្វស្លាបហើរឆ្ងាយហើយចាកចេញពីដើមឈើដោយគ្រោះថ្នាក់បំផុត។

ដានីយ៉ែល 4:22 ឱព្រះមហាក្សត្រអើយ ព្រះអង្គជាអ្នកដែលមានឫទ្ធានុភាពខ្លាំង ក្លា ភាពអស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គបានកើនឡើង និងកម្រើងឡើងទៅលើផ្ទៃមេឃ ហើយ អំណាចរបស់ព្រះអង្គបានលាតសន្ធឹងរហូតដល់ចុងផែនដី។

ដានីយ៉ែល 4:23 ស្តេចទតឃើញអ្នកយាមដ៏វិសុទ្ធម្នាក់ចុះមកពីស្ថានបរមសុខ ទាំង មានរាជឱង្ការថា៖ « កាប់ដើមឈើបំផ្លាញចោល។ ប៉ុន្តែត្រូវទុកគល់ឈើនៅក្នុងដីដែលមានឫស ហើយចងវាជាមួយនឹងច្រវាក់ដែក និងលង្ហិន នៅកណ្តាលវាលស្មៅ។ ចូរឱ្យវាសើមដោយទឹកសន្សើមនៃស្ថានសួគ៌ ហើយ ទុកឱ្យចំណែករបស់វានៅជាមួយនឹងសត្វនៅវាលនោះរហូតដល់បានឆ្លងដល់វា ប្រាំពីរដង។

ដានីយ៉ែល 4:24 បពិត្រ ព្រះមហាក្សត្រអើយ នេះជាការពន្យល់របស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ដែលនឹងសម្រេចតាមព្រះបាទអម្ពាស់។

ដានីយ៉ែល 4:25 គេនឹងបណ្តេញអ្នកចេញពីចំណោមមនុស្ស ហើយអ្នកនឹងរស់នៅជាមួយ នឹងសត្វនៅតាមវាល ហើយគេនឹងឱ្យស្មៅស៊ីអ្នករាល់គ្នាដូចគោ។ អ្នកនឹងត្រូវសើម ដោយទឹកសន្សើមនៃស្ថានសួគ៌ ហើយប្រាំពីរដងនឹងឆ្លងកាត់អ្នករហូតដល់អ្នក ដឹងថា ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់គ្រប់គ្រងលើនគរមនុស្ស ហើយនឹងប្រទានដល់អ្នកណាដែល ទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។

២៥ ក- ទាល់តែអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់គ្រប់គ្រងលើវាជាណាចក្រ របស់មនុស្ស ហើយប្រគល់ឱ្យអ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។

ដានីយ៉ែលលើកឡើងថាព្រះជា «ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត»។ ដូច្នេះ

ទ្រង់ដឹកនាំគំនិតរបស់ស្តេចអំពីអត្ថិភាពនៃព្រះតែមួយ។ គំនិតមួយដែលស្តេចមានការពិបាកយល់យ៉ាងខ្លាំង

ដោយសារតែដើមកំណើតពហុនិយមទាំងនេះ បានទទួលមរតកពីឪពុកដល់កូន។

ដានីយ៉ែល 4:26 ការបង្គាប់ឱ្យចាកចេញពីដើមដែលមានឫសនៃដើមឈើ មានន័យថា វាជាណាចក្ររបស់អ្នកនឹងនៅជាមួយអ្នក នៅពេលអ្នកទទួលស្គាល់ថាព្រះអង្គដែល គ្រប់គ្រងគង់នៅស្ថានសួគ៌។

២៦ ក- កាលបើទ្រង់ ទទួលស្គាល់ថា អ្នកដែលគ្រប់គ្រងនៅស្ថានសួគ៌ បទពិសោធន៍នៃការបន្ទាបបន្ថោកនឹងឈប់ ព្រោះស្តេចនឹងជឿ ហើយប្រែចិត្ត។

ដានីយ៉ែល 4:27 ហេតុនេះហើយបានជា, ឱព្រះមហាក្សត្រ, សូមឱ្យដំបូន្មានរបស់ខ្ញុំ បានពេញចិត្ត បញ្ចប់អំពើបាបរបស់អ្នកដោយការអនុវត្តយុត្តិធម៌ និងអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកដោយបង្ហាញការអាណិតអាសូរចំពោះអកុសល ហើយសុភមង្គលរបស់អ្នកអាចបន្តទៅមុខទៀត។

២៧ ក-

នៅពេលដែលស្តេចអនុវត្តនូវអ្វីដែលដានីយ៉ែលបានរាយក្នុងខគម្ពីរនេះ នោះទ្រង់នឹងប្រែចិត្តពិតប្រាកដ។

ប៉ុន្តែតួអង្គនេះត្រូវបានប្រគល់ឱ្យនូវមោទនភាព អំណាចដែលមិនអាចប្រកែកបានរបស់គាត់បានធ្វើឱ្យគាត់មានភាពច្របូកច្របល់ និងជាញឹកញាប់អយុត្តិធម៌ ដូចដែលបទពិសោធន៍ដែលបានបង្ហាញពីមុនបានបង្រៀនយើង។

ដានីយ៉ែល ៤:២៨ ការទាំងអស់នេះត្រូវបានសម្រេចដោយស្តេចនេប៉ូក្តេសា ។

28a-

ការប្រកាសនេះដោយដានីយ៉ែលហាមប្រាមការបកស្រាយផ្សេងទៀតនៃទំនាយនេះ

ដែលម្តាយទោសដល់ការចាត់ទុកជាមោឃៈនូវមូលដ្ឋានទំនាយដែលបង្រៀនដោយសាក្សីព្រះយេហូវ៉ា

និងក្រុមសាសនាផ្សេងទៀតដែលបំពានច្បាប់កំណត់ដោយដានីយ៉ែល។

លើសពីនេះទៅទៀត ខ្លឹមសារនៃជំពូកទាំងមូលផ្តល់នូវភស្តុតាងនៃរឿងនេះ។ ព្រោះរឿងនឹងបង្រៀនយើងពីមូលហេតុដែលស្តេចត្រូវបណ្តាសាតាមទំនាយដើមឈើ។

ដានីយ៉ែល 4:29 នៅចុងខែទីដប់ពីរ កាលលោកកំពុងតែដើរក្នុងរាងនៅក្រុងបាប៊ីឡូន។

29a- 12 ខែ ឬមួយឆ្នាំ ឬ " ពេលមួយ " ឆ្លងកាត់រវាងចក្ខុវិស័យនិងសមិទ្ធិផលរបស់វា។

ដានីយ៉ែល 4:30 ស្តេចមានរាជឱង្ការថា៖ « តើបាប៊ីឡូននេះជាក្រុងដ៏ធំដែលយើងបានសង់សម្រាប់ជាទីអាស្រ័យនៅរបស់ស្តេចដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ខ្ញុំ និងដើម្បីសិរីរុងរឿងរបស់ខ្ញុំឬ?

៣០ ក- នេះជាគ្រាដែលព្រះរាជានុវង្សធ្វើល្អជាងដើម្បីនៅស្ងៀម ។ ប៉ុន្តែយើងអាចយល់បាន

ពីព្រោះបាប៊ីឡូនរបស់គាត់ពិតជាអច្ឆរិយៈដ៏បរិសុទ្ធដែលនៅតែត្រូវបានចុះបញ្ជីជា "អច្ឆរិយៈទាំងប្រាំពីររបស់ពិភពលោក"។

សុនច្បារព្យុរខៀវស្រងាត់ជាមួយនឹងរុក្ខជាតិបៃតង ស្រះទឹក ទីធ្លាធំទូលាយ និងកំពែងនៅលើកាំរេ 40 គីឡូម៉ែត្រនៅសងខាង។

កំពែងនៅលើកំពូលដែលរថក្រោះពីរអាចឆ្លងកាត់គ្នាទៅវិញទៅមកតាមបណ្តោយប្រវែងទាំងមូលនៃកំពែង; ផ្លូវហាយវេនៃពេលវេលា។

ច្រកទ្វារមួយក្នុងចំណោមទ្វារដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងវិញនៅក្នុងទីក្រុងប៉ែរឡាំងគឺនៅចំកណ្តាលជញ្ជាំងពីរដែលធ្វើពីថ្មពណ៌ខៀវដែលឆ្លាក់និមិត្តសញ្ញារបស់ស្តេច៖

សត្វតោដែលមានស្លាបត្រីដែល Dan.7:4 លើកឡើង។

គាត់មានអ្វីដែលត្រូវមានមោទនភាព។ ប៉ុន្តែ ព្រះមិនឃើញអំនួតក្នុងពាក្យសម្តីរបស់ទ្រង់ទេ ទ្រង់មើលឃើញភាពឆ្លើងឆ្លៃ ប៉ុន្តែលើសជាងការបំភ្លេចចោល និងមើលងាយចំពោះបទពិសោធន៍ពីមុនរបស់ទ្រង់។ ប្រាកដណាស់

ស្តេចនេះមិនមែនជាមនុស្សដែលមានមោទនភាពតែមួយគត់នៅលើផែនដីនេះទេ ប៉ុន្តែព្រះបានកំណត់ទស្សនៈរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ចង់បានទ្រង់នៅលើស្ថានសួគ៌

ហើយទ្រង់នឹងមានទ្រង់។ នេះសមនឹងទទួលបានការពន្យល់៖ ព្រះវិនិច្ឆ័យសត្វរបស់គាត់លើសពីរូបរាង។ ទ្រង់ពិនិត្យមើលចិត្តនិងគំនិតរបស់គេ

ហើយទទួលស្គាល់ច្រៀមដែលសក្តិសមនឹងការសង្គ្រោះដោយមិនធ្លាប់មានកំហុស។

នេះនាំឱ្យគាត់ទទួលបានហើយជួនកាលធ្វើអណ្តូតហេតុប៉ុន្តែវិធីសាស្ត្រនេះត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយគុណភាពនៃលទ្ធផលចុងក្រោយដែលទទួលបាន។

ដាន 4:31 កាលដែលព្រះបន្ទូលនៅតែក្នុងព្រះឱស្តរបស់ស្តេច នោះក៏មានព្រះសូរសៀងចុះមកពីលើមេឃថា ព្រះបាទនេប៊ូក្រេសាអើយ សូមទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ថា នគរនឹងត្រូវដកចេញពីទ្រង់។

31a- នេប៊ូក្លេសា គឺជាជនរងគ្រោះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
ដែលបានដាក់អន្ទាក់សម្រាប់គាត់
ហើយបានព្រមានគាត់ពីវានៅក្នុងសុបិនដែលព្យាករណ៍របស់គាត់។
ការកាត់ទោសពីស្ថានសួគ៌អាចស្តាប់បាន ប៉ុន្តែសូមឱ្យយើងអរសប្បាយ
ពីព្រោះអំពើអាក្រក់ដែលព្រះនឹងធ្វើចំពោះគាត់នឹងជួយសង្គ្រោះជីវិតរបស់គាត់
ហើយធ្វើឱ្យវាអស់កល្បជានិច្ច។

ដានីយ៉ែល 4:32 គេនឹងបណ្តេញអ្នកចេញពីចំណោមមនុស្ស ហើយអ្នកនឹងរស់នៅ
ជាមួយនឹងសត្វព្រៃ ហើយគេនឹងឱ្យស្មៅស៊ីអ្នករាល់គ្នាដូចគោ។ ហើយប្រាំពីរដងនឹង
ឆ្លងកាត់អ្នករាល់គ្នា រហូតដល់អ្នកដឹងថា ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់គ្រប់គ្រងលើនគរមនុស្ស
ហើយនឹងប្រទានដល់អ្នកណាក៏ដោយ។

៣២ ក- អស់ប្រាំពីរឆ្នាំ ប្រាំពីរដង ស្តេចបាត់បង់ភាពស្រពិចស្រពិល
ហើយចិត្តរបស់គាត់បញ្ឈប់បញ្ឈល់គាត់ថាគ្រាន់តែជាសត្វ។

ដានីយ៉ែល 4:33 នៅពេលនោះ ព្រះបាទនេប៊ូក្លេសាបានបំពេញតាមព្រះបន្ទូល។
គាត់ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីចំណោមមនុស្ស គាត់បានស៊ីស្មៅដូចគោ រូបកាយ
របស់គាត់ត្រូវ សើមដោយទឹកសន្សើមនៃស្ថានសួគ៌។ រហូតដល់សក់របស់នាងដុះ
ឡើងដូចរោមរបស់គន្ធី ហើយក្រចករបស់នាងក៏ដូចសត្វស្លាប។

៣៣ ក- ព្រះរាជាទ្រង់ថ្លែងទីបន្ទាល់ថា អ្វីៗទាំងអស់ដែលបានប្រកាស
នៅក្នុងចក្ខុវិស័យត្រូវបានសម្រេចយ៉ាងល្អលើគាត់។ នៅក្នុងការសរសេរទីបន្ទាល់
របស់ទ្រង់ ស្តេចដែលបានប្រែចិត្តជឿបានលើកឡើងនូវបទពិសោធន៍ដ៏អាម៉ាស់
នេះ ដោយនិយាយអំពីខ្លួនគាត់ជាបុគ្គលទីបី ។

ភាពអៀនខ្មាស់នៅតែរុញគាត់ឱ្យដើរចយក្រោយ។
ការពន្យល់មួយទៀតនៅតែអាចធ្វើទៅបាន
នោះគឺថាទីបន្ទាល់នេះត្រូវបានសរសេររួមគ្នាដោយស្តេច និងដានីយ៉ែល
ឬសប្បុរសជនរបស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះពិត។

ដានីយ៉ែល 4:34 លុះដល់ម៉ោងកំណត់ ខ្ញុំនេប៊ូក្លេសាដើរមុខឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយហេតុផលក៏ត្រឡប់មកខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំបានលើកតម្កើងព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ខ្ញុំបានលើក
តម្កើង និងលើកតម្កើងព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់នៅជារៀងរហូត ដែល
អំណាចរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយរាជាណាចក្ររបស់ព្រះអង្គ
ស្ថិតស្ថេរពីជំនាន់មួយទៅមួយជំនាន់។

៣៤ ក- ព្រះ ដ៏មានប្រាជ្ញា និង ព្រះចេស្ដា
ទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់ពីចៀមដែលរង្វេង។ នាងបានចូលរួមនឹងហ្វូងចៀម
របស់គាត់ ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់គាត់។

៣៤ ខ- ព្រះអង្គដែលមានអំណាចជាអំណាចដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយ
សោយរាជ្យរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅស្ថិតស្ថេរពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់។

រូបមន្តទាក់ទងនឹង នគរ ទី 5 លើកនេះ អស់កល្បជានិច្ច នៃការនិមិត្តរបស់
កូនមនុស្ស នៃ Dan.7:14: ដល់គាត់ត្រូវបានផ្តល់ការគ្រប់គ្រង សិរីល្អ និងនគរ។
ប្រជាជន គ្រប់ជាតិសាសន៍ និងមនុស្សគ្រប់ភាសាបានបម្រើព្រះអង្គ។ អំណាច
របស់ទ្រង់គឺជាអំណាចដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដែលមិនរលត់ទៅ ហើយនគររបស់
ទ្រង់នឹងមិនត្រូវបំផ្លាញឡើយ ។ ហើយផងដែរនៅក្នុងការនិមិត្តនៃ រូបភាព
នៅក្នុង Dan.2:44:

នៅក្នុងថ្ងៃនៃស្តេចទាំងនេះព្រះនៃស្ថានបរមសុខនឹងលើកឡើងនគរមួយដែលមិននឹងត្រូវបានបំផ្លាញ,
ហើយក៏នឹងមិនឆ្លងកាត់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ប្រជាជនផ្សេងទៀត;
ព្រះអង្គនឹងបំបាក់បំផ្លាញរាជាណាចក្រទាំងនេះ ហើយព្រះអង្គនឹងស្ថិតនៅស្ថិតស្ថេរ
ជារៀងរហូត។

ដានីយ៉ែល 4:35 អស់អ្នកដែលនៅលើផែនដីនេះគ្មានអ្វីនៅចំពោះមុខគាត់ឡើយ
គឺគាត់ធ្វើតាមចិត្តនឹងពួកពលបរិវារនៃស្ថានសួគ៌ និងជាមួយនឹងអ្នកដែលនៅ
លើផែនដី ហើយគ្មានអ្នកណាអាចទ្រាំទ្រនឹងដៃរបស់គាត់បានឡើយ។ គាត់៖
តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី?

៣៥ ក- លើកតម្កើងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់! ព្រោះពេលនេះស្តេចយល់គ្រប់
យ៉ាង ហើយទ្រង់បានប្រែចិត្ត។

ដានីយ៉ែល 4:36 នៅគ្រានោះ សេចក្តីសុខក៏វិលមករកខ្ញុំវិញ។
សិរីរុងរឿងនៃនគររបស់ខ្ញុំ ភាពអស្ចារ្យ
និងភាពរុងរឿងរបស់ខ្ញុំត្រូវបានស្តារឡើងវិញចំពោះខ្ញុំ។ ទីប្រឹក្សារបស់ខ្ញុំ
និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ខ្ញុំបានសួរខ្ញុំម្តងទៀត។ ខ្ញុំត្រូវបានស្តារឡើងវិញក្នុងនគរ
របស់ខ្ញុំ ហើយអំណាចរបស់ខ្ញុំបានកើនឡើងប៉ុណ្ណោះ។

៣៦ ក- ដូចជាយ៉ូបដ៏សុចរិត ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសកូនប្រុស កូនស្រី
និងកូនចៅនៅចុងបញ្ចប់នៃទុក្ខលំបាករបស់ទ្រង់
ស្តេចក៏ទទួលបានទំនុកចិត្តពីអ្នកជំរុំរបស់ទ្រង់ឡើងវិញ
ហើយបន្តរជ្ជកាលដ៏ឆ្លាស់វៃរបស់ទ្រង់ឥឡូវនេះ ក្នុងចំណោមអ្នកប្រាជ្ញពិត
ដែលបំភ្លឺដោយព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ បទពិសោធន៍នេះបញ្ជាក់ថា ព្រះប្រទាន
នគរដល់អ្នកណាដែលគាត់ចង់បាន។

វាក៏ជាគាត់ដែលបានបំផុសគំនិតជនជាតិខាល់ដេដ៍អស្ចារ្យឱ្យសុំស្តេចរបស់ពួកគេ
ម្តងទៀត។

ដានីយ៉ែល 4:37 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនេប៊ូក្លេសា សូមលើកតម្កើង និងលើកតម្កើង
ព្រះមហាក្សត្រនៃស្ថានបរមសុខ ដែលការប្រព្រឹត្តទាំងអស់សុទ្ធតែពិត ហើយមាតិកា
សុចរិត ហើយអាចបន្ទាបអ្នកដែលដើរដោយអំនួត។

៣៧ ក- គាត់អាចនិយាយបាន ព្រោះគាត់បានចំណាយដើម្បីអាចនិយាយ
បាន។

ដើម្បីជៀសវាងការអាក្រក់បំផុត ការដកធ្មេញអាចធ្វើឱ្យឈឺចាប់ខ្លាំង។
ប៉ុន្តែស្តេចអាចបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការរងទុក្ខ។

ដើម្បីទទួលបានភាពអស់កល្បជានិច្ច
វាអាចចាំបាច់ក្នុងការឆ្លងកាត់ការសាកល្បងដ៏លំបាក ឬលំបាកខ្លាំង

ការដកប្រសនៃមោទនភាពនឹងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៅពេលដែលវាអាចទៅរួ
ច។ ដោយដឹងពីសក្តានុពលរបស់គាត់

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធ្វើឱ្យប៉ូលខ្ញាក់នៅលើផ្លូវទៅកាន់ទីក្រុងដាម៉ាស ដូច្នេះថា
"អ្នកបៀតបៀនបងប្អូនរបស់គាត់"

ដែលខ្ញាក់ខាងវិញ្ញាណនឹងក្លាយជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ និងខ្លះខ្លះរបស់គាត់
បន្ទាប់ពីគាត់បានមើលឃើញភ្នែករបស់គាត់ឡើងវិញ

ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត ការមើលឃើញរបស់គាត់ វិញ្ញាណ។

ដានីយ៉ែល ៥

ដាន 5:1 ស្តេចបេលសាសាបានធ្វើពិធីជប់លៀងដ៏ធំមួយដល់ពួកអភិជនរបស់ ទ្រង់ ដែលមានចំនួនមួយពាន់នាក់ ហើយទ្រង់បានពិសាស្រានៅចំពោះមុខពួក គេ។

1a- ព្រះបាទនេប៊ូក្លេសាបានដេកលក់ក្នុងសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មច្រើន ហើយកូនប្រុសរបស់ទ្រង់គឺ ណាបូនីដុស បានឡើងសោយរាជ្យដោយស្នាក់ស្នើរក្នុងការគ្រប់គ្រង ដូច្នេះទ្រង់បានឱ្យកូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះបេលសាសាឡើងសោយរាជ្យជំនួស។ កុំច្រឡំឈ្មោះនេះដែលមានន័យថា "បែលការពារស្តេច" ដែលជាបញ្ហាប្រឈមដែលព្រះមានព្រះហឫទ័យនឹងទទួលយកជាមួយនឹងឈ្មោះដែល នេប៊ូក្លេសាបានផ្តល់ឱ្យដានីយ៉ែល: Belteshazzar ដែលមានន័យថា "បែលនឹងការពារ" ។ នៅប្រភពដើមនៃឈ្មោះទាំងនេះគឺជាការថ្វាយបង្គំរបស់ Bel ឬ Bélial នៅពីក្រោយដែលជាអ្នករៀបចំតែមួយគត់នៃ polytheism: សាតាំង, អារក្ស។ ដូចដែលយើងនឹងឃើញ អ្នកស្នាក់តំណែងរបស់ស្តេចដែលបានប្រែចិត្តជឿ មិនបានដើរតាមទ្រង់នៅលើផ្លូវនេះទេ។

ដាន 5:2 ពេលគាត់បានភ្ញាក់ស្រាហើយ គាត់ក៏យកគ្រឿងមាស និងប្រាក់ដែល នេប៊ូក្លេសា ជាបិតាគាត់បានយកពីព្រះវិហារនៅក្រុងយេរូសាឡឹម មកថ្វាយស្តេច និងពួកអភិជន ប្រពន្ធ និងប្រពន្ធចុងរបស់គាត់។ ជីក។

2a- សម្រាប់ស្តេចមិនជឿនេះ គ្រឿងធ្វើពីមាស និងប្រាក់ទាំងនេះ គ្រាន់តែជារបស់ដែលរឹបអូសពីជនជាតិយូដាប៉ុណ្ណោះ។ ដោយបានជ្រើសរើសមិនអើពើនឹងព្រះពិតដែលនេប៊ូក្លេសាបានប្រែចិត្ត គាត់បានព្រងើយកន្តើយនឹងការពិតដែលថាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នេះវិនិច្ឆ័យគ្រប់ សកម្មភាពរបស់គាត់។ ដោយប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋាន និងបង្គាប់ ប្រើរបស់ទាំងនេះដែលបានឧទ្ទិស និងញែកជាបរិសុទ្ធក្នុងការបម្រើព្រះជាអ្នកបង្កើត គាត់បានប្រព្រឹត្តកំហុសចុងក្រោយនៃជីវិតដ៏ខ្លីរបស់គាត់។ នៅសម័យរបស់គាត់ នេប៊ូក្លេសាដឹងពីរបៀបគិតគូរពីអំណាចសកម្មនៃព្រះនៃសាសន៍យូដា ពីព្រោះគាត់យល់ថាព្រះជាតិរបស់គាត់តាមការពិតមិនមានទេ។ ប្រជាជនទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់ស្តេចបាប៊ីឡូនបានស្តាប់សក្តី កម្មដ៏មានអំណាចរបស់គាត់ក្នុងការពេញចិត្តចំពោះស្តេចនៃស្ថានសួគ៌ជាពិសេស គ្រួសាររបស់គាត់ភ្លាមៗ។ ដូច្នេះ ព្រះមានហេតុផលគ្រប់យ៉ាងដើម្បីបង្ហាញខ្លួនថាជា មនុស្សសុចរិត និងគ្មានមេត្តា។

ដាន 5:3 បន្ទាប់មក គេនាំយកគ្រឿងប្រដាប់ធ្វើពីមាសមកពីព្រះដំណាក់របស់ព្រះ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ស្តេច និងពួកអភិជន មហេសី និងស្រីស្នំរបស់ទ្រង់បានប្រើវា ដើម្បីជីក។

3a- ដានីយ៉ែលទទួចលើប្រភពដើមនៃនាវាទាំងនេះដែលត្រូវបានដកចេញ ពីព្រះវិហារ ពីព្រះដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ដោយឃើញថាព្រះរបស់សាសន៍យូដាបានអនុញ្ញាតឱ្យយកវត្ថុទាំងនេះចេញពីព្រះវិ

ហាររបស់ទ្រង់ នោះស្តេចវ័យក្មេងគួរតែយល់ថាព្រះពិតដាក់ទោស និងបៀតបៀនប្រដៅយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់អ្នកដែលប្រើទ្រង់យ៉ាងអាក្រក់។ ព្រះ Pagan មិនធ្វើរឿងបែបនេះទេ ហើយមន្ត្រីរបស់ពួកគេគ្រាន់តែស្វែងរកដើម្បីផ្តាច់ចិត្ត បុរសដែលពួកគេកេងប្រវ័ញ្ចភាពអ្នកអាងប៉ុណ្ណោះ។

ដាន 5:4 ពួកគេបានផឹកស្រា ហើយសរសើរគម្ពីរព្រះនៃមាស ប្រាក់ លង្ហិន ដែក លើ និងថ្ម។

៤ ក- ការប្រើពាក្យប្រមាថ គឺហួសសម័យទៅហើយ គឺជាការប្រើព្រះក្លែងក្លាយ ជា កម្មសុំគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹមចំពោះព្រះ។ ព័ត៌មានលម្អិតសំខាន់

នៅក្នុងការបង្ហាញពីការធ្វេសប្រហែសដ៏អស្ចារ្យ ស្តេចបានជប់លៀងជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់ ខណៈដែលទីក្រុងរបស់គាត់ត្រូវបានគំរាមកំហែងដោយពួកមេឌី និងពែរ្សដែលកំពុងឡោមព័ទ្ធជា។

ដាន 5:5 នៅពេលនោះ ម្រាមដៃរបស់មនុស្សលេចមក ហើយគេសរសេរលើមុខ ដើងចង្កៀងនៅលើថ្នក់បោរនៃកំពែងរាងរាង។ ស្តេចទតឃើញចុងដៃដែលកំពុង សរសេរ។

5a- អព្ពតហេតុនៃសម័យរបស់នេប៊ូក្នេសាត្រូវបានគេមើលងាយ អព្ពតហេតុនេះមិនមានបំណងចង់បំប្លែងទេ ប៉ុន្តែដើម្បីបង្ហាញពីវិធីរបស់អ្នកមានទោស ដូចដែលយើងនឹងឃើញ។ នៅចំពោះមុខអ្នកចោទប្រកាន់អាក្រក់ដែលចង់បានការស្លាប់របស់មនុស្សមាន បាប

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក៏នឹងសរសេរនៅលើដីខ្សាច់ដោយម្រាមដៃរបស់ទ្រង់នូវអំពើបាប ដែលពួកគេប្រព្រឹត្តដោយសម្ងាត់។

ដាន 5:6 បន្ទាប់មក ស្តេចបានផ្លាស់ប្តូរពណ៌របស់គាត់, ហើយគំនិតរបស់គាត់ បានរំខានគាត់, សន្លាក់ខ្នងរបស់គាត់បានធ្វេសស្រោល ហើយដង្កងរបស់គាត់បានគោះគ្នាទៅវិញទៅមក។

6a- អព្ពតហេតុបង្កើតផលភ្លាមៗ។ ថ្វីត្បិតតែមានការស្រវឹងក៏ដោយ ចិត្តរបស់គាត់មានប្រតិកម្ម គាត់មានការភ័យខ្លាច។

ដានិយ័ល 5:7 ស្តេចបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងដល់ពួកហោរា ជនជាតិខាល់ដេ និងគ្រូ នាយ។ ស្តេចមានរាជឱង្ការទៅកាន់អ្នកប្រាជ្ញបាបិឡូនថា អ្នកណាដែលអានគម្ពីរ នេះ ហើយពន្យល់ប្រាប់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ ហើយនឹងពាក់ខ្សែក មាសនៅនឹងក ហើយនឹងទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់លេខ៣ ក្នុង រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រ។

7a- ជាថ្មីម្តងទៀត ដានិយ័លត្រូវបានគេមិនអើពើ; ទីបន្ទាល់របស់គាត់ត្រូវ បានមើលងាយដោយការស្មេងរាជ្យ។ ហើយម្តងទៀត

ដោយការសោកសង្រេងជាខ្លាំង ស្តេចវ័យក្មេងសន្យានូវកិត្តិយសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតចំពោះអ្នកដែលបង្ហាញសមត្ថភាព ក្នុងការបកស្រាយសារដែលសរសេរនៅលើជញ្ជាំងតាមរបៀបអរូបិក។ អ្នកណាធ្វើ បែបនេះនឹងទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់លេខ៣ក្នុងនគរ ព្រោះ Nabonidus និង Belshazzar កាន់កាប់លេខ១ និងលេខ២។

ដាន 5:8 អ្នកប្រាជ្ញរបស់ស្តេចទាំងអស់ចូលមក។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចអានសំណេរនោះ ហើយផ្តល់ការពន្យល់ដល់ស្តេចបានទេ។

8a- ដូចនៅក្រោម Nebuchadnezzar
នេះនៅតែមិនអាចទៅរួចសម្រាប់ពួកអ្នកប្រាជ្ញមិនឡើយ។

ដានីយ៉ែល 5:9 ពេលនោះ ស្តេចបេលសាសារភ័យខ្លាចខ្លាំង ហើយបានប្រែពណ៌សម្បុរ ហើយពួកអភិជនក៏ស្រងាកចិត្ត។

ដាន 5:10 ព្រះនាងម្ចាស់ដោយសារតែព្រះបន្ទូលរបស់ស្តេច និងពួកអភិជន ក៏ចូលទៅក្នុងសាលធម៌លៀង ហើយមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះថា បពិត្រព្រះករុណាអើយ សូមទ្រង់គង់នៅជារៀងរហូត។ កុំឱ្យគំនិតរបស់អ្នករំខានអ្នក
ហើយកុំឱ្យមុខរបស់អ្នកប្រែពណ៌។

ដាន 5:11 មានបុរសម្នាក់នៅក្នុងរាជាណាចក្ររបស់អ្នក ដែលមានវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏វិសុទ្ធនៅក្នុងគាត់។ នៅជំនាន់ឪពុករបស់អ្នក ឃើញមានពន្លឺ គំនិត និងប្រាជ្ញាដូចជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះក្នុងលោក។ ព្រះបាទនេបូក្លេសា ជាបិតារបស់អ្នក ជាស្តេចបិតារបស់អ្នក បានតែងតាំងគាត់ជាអ្នកដឹកនាំ នៃគ្រូមន្តអាគម ហោរានៃពួកខាល់ដេ នៃពួកទេវតា។

ដានីយ៉ែល 5:12 ដោយសារនៅក្នុងគាត់ ដានីយ៉ែលដែលដាក់ឈ្មោះដោយស្តេចបេលសាសា នោះត្រូវបានគេរកឃើញថាមានស្មារតី ចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងសមត្ថភាពក្នុងការបកស្រាយសុបិន ពន្យល់ពាក្យប្រដិស និងដោះស្រាយសំណួរពិបាកៗ។ ដូច្នោះ ចូរឱ្យដានីយ៉ែលត្រូវហោមក ហើយគាត់នឹងផ្តល់ការពន្យល់។

12a- សក្ខីកម្មនេះពីម្ចាស់ក្សត្រីមានការភាន់ច្រឡំ
ហើយវាផ្តោលទៅសង្គ្រោះរាជវង្សទាំងមូល៖ យើងបានដឹងហើយថា...
ប៉ុន្តែយើងបានជ្រើសរើសមិនយកវាមកពិចារណា។

ដានីយ៉ែល 5:13 បន្ទាប់មក លោកដានីយ៉ែលត្រូវបានគេនាំទៅគាល់ស្តេច។ ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការទៅកាន់ដានីយ៉ែលថា៖ « តើលោកនេះជាដានីយ៉ែល ជាឈ្មើសិកសាសន៍យូដា ដែលជាបិតារបស់ទូលបង្គំ ជាស្តេចបាននាំចេញពីស្រុកយូដាឬ?

Dan 5:14 ខ្ញុំបានឮអ្នករាល់គ្នាថាអ្នកមានវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងអ្នកហើយថានៅក្នុងអ្នកមានពន្លឺ, ការយល់ដឹង, និងប្រាជ្ញាអស្ចារ្យ។

ដាន 5:15 ពួកគេបាននាំអ្នកប្រាជ្ញ និងគ្រូហោរាមកមុខខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យពួកគេអានសំណេរនេះ៖ ហើយផ្តល់ការពន្យល់ដល់ខ្ញុំ។
ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចពន្យល់ពាក្យនេះបានទេ។

ដាន 5:16 ខ្ញុំបានរៀនថាអ្នកអាចផ្តល់ការពន្យល់ និងដោះស្រាយសំណួរពិបាកៗ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកអាចអានបទគម្ពីរនេះ ហើយផ្តល់ការពន្យល់ដល់ខ្ញុំ អ្នកនឹងស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ អ្នកនឹងពាក់ខ្សែកមាសនៅលើករបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបានតំណែងទីបីនៅក្នុងរដ្ឋាភិបាលនៃនគរ។

16a- ចំណាត់ថ្នាក់ទីបីបន្ទាប់ពី Nabonidus ឪពុករបស់គាត់និងខ្លួនគាត់។
ដានីយ៉ែល 5:17 ដានីយ៉ែលឆ្លើយនៅចំពោះព្រះភក្ត្រស្តេចថា៖ « សូមរក្សាអំណោយរបស់អ្នក ហើយប្រគល់អំណោយរបស់អ្នកទៅឱ្យអ្នកផ្សេងទៀត។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងអានសំណេរថ្វាយស្តេច ហើយខ្ញុំនឹងពន្យល់គាត់។

១៧ ក- ដានីយ៉ែល មានវ័យចាស់ហើយ មិនបានលើកតម្កើងកិត្តិយស
 ឬទ្រព្យសម្បត្តិ និងតម្លៃមាស និងប្រាក់ឡើយ ប៉ុន្តែ
 ឱកាសរំលឹកដល់ស្តេចវ័យក្មេងនេះ អំពីកំហុសរបស់ខ្លួន
 អំពើបាបដែលនឹងត្រូវបង់ជីវិត គឺមិន បដិសេធ
 ហើយគាត់ជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះសម្រាប់ប្រភេទនៃសកម្មភាពនេះ។

ដានីយ៉ែល 5:18 ឱស្តេចអើយ ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បានប្រទានដល់នេប៊ូក្លេសា ជាបិតា
 ទ្រង់ ភាពអស្ចារ្យ សិរិល្អ និងភាពអស្ចារ្យ។

18a- រជ្ជកាលរបស់នេប៊ូក្លេសាគឺជាកិច្ចការ និងអំណោយទាននៃព្រះពិត ដូច
 ភាពអស្ចារ្យ របស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានសន្មតថាខុស ពី កម្លាំង របស់ទ្រង់ អស់អំនួត
 មុនពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ល្ងង់អស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ។

ដានីយ៉ែល 5:19 ហើយដោយសារតែភាពអស្ចារ្យដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ទ្រង់
 គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ទាំងសាសន៍ មនុស្សគ្រប់ភាសាបានភ័យខ្លាច ហើយញាប់ញ័រ
 នៅចំពោះទ្រង់។ ស្តេចបានសម្លាប់អ្នកដែលគាត់ចង់បាន ហើយគាត់បាន
 អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដែលគាត់ចង់រស់; គាត់បានលើករបស់ដែលគាត់ចង់បាន
 ហើយគាត់បានបន្ទាបអ្វីដែលអ្នកចង់បាន។

19a- ស្តេចបានសម្លាប់អ្នកដែលគាត់ចង់បាន
 ជាពិសេស

អំណាចដែលផ្តល់ដោយព្រះនេះបាននាំឱ្យគាត់ដាក់ទណ្ឌកម្មលើជនជាតិយូដាដែល
 បះបោរ ហើយដាក់អ្នកតំណាងជាច្រើនរបស់ពួកគេឱ្យស្លាប់។

19b- ហើយគាត់បានចាកចេញពីជីវិតរបស់អ្នកដែលគាត់ចង់បាន
 ដានីយ៉ែលនិងជនជាតិយូដាដែលជាល្បីយបានទទួលប្រយោជន៍។

19c- គាត់បានលើកឡើងនូវអ្វីដែលគាត់ចង់បាន
 ដានីយ៉ែល និងខែតូដ៍ស្មោះត្រង់បីនាក់របស់គាត់ត្រូវបានលើកឡើងនៅពី
 លើជនជាតិខាល់ដេ ដោយស្តេចនេប៊ូក្លេសា។

19d- ហើយគាត់បានបន្ទាបអ្នកដែលគាត់ចង់បាន
 អ្នកធំនៃនគររបស់គាត់ត្រូវយល់ព្រមដើម្បីគ្រប់គ្រងដោយជនចម្លែកវ័យ
 ក្មេងពីការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ជនជាតិយូដា។ ដោយដៃដ៏ខ្លាំងក្លារបស់គាត់
 មោទនភាពជាតិសាសន៍យូដាត្រូវបានបន្ទាបខ្លួន ហើយត្រូវបំផ្លាញ។

ដានីយ៉ែល 5:20 ប៉ុន្តែ ពេលគាត់មានចិត្តឡើង ហើយចិត្តរឹងប៉ឹងនឹងភាព
 ក្រអឺតក្រទម នោះគាត់ត្រូវបានទម្លាក់ពីបល្ល័ង្ករបស់គាត់ ហើយដកចេញពីសិរិល្អ
 របស់គាត់។

20a- បទពិសោធន៍របស់ស្តេចនេប៊ូក្លេសាអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពី
 ភាពក្រអឺតក្រទម ដែលសន្មតថាជាស្តេចប៉ាប៉ាណៃនេដាន់ 7:8 ។ ដានីយ៉ែលបង្ហាញ
 ដល់ស្តេចថា អំណាចដាច់ខាតត្រូវបានប្រទានដោយព្រះដល់អ្នកណាដែលទ្រង់សព្វ
 ព្រះហឫទ័យ តាមកម្មវិធីរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ
 ក្នុងការរំលឹកឡើងវិញនូវទិសក្តាររបស់ស្តេចនេប៊ូក្លេសា គាត់បានរំលឹកគាត់ថា
 ទោះគាត់មានអំណាចយ៉ាងណាក៏ដោយ
 ស្តេចនៅលើផែនដីគឺអាស្រ័យទៅលើអំណាចគ្មានដែនកំណត់នៃស្តេចស្ថានសួគ៌។

ដានី 5:21 គាត់ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីក្នុងចំណោមកូនចៅរបស់មនុស្ស ហើយ
 ចិត្តរបស់គាត់បានទៅដូចជាបេះដូងរបស់សត្វសាហាវ ហើយកន្លែងស្នាក់នៅរបស់

គាត់នៅជាមួយសត្វលាព្រៃ។ គាត់ត្រូវបានគេឲ្យស្មៅស៊ីដូចគោ ហើយរូបកាយរបស់
គាត់ត្រូវសើមដោយទឹកសន្សើម នៃស្ពានស្ពឺត រហូតដល់គាត់ទទួលស្គាល់ថា ព្រះដ៏
ខ្ពង់ខ្ពស់គ្រប់គ្រងលើវាជាណាចក្ររបស់មនុស្ស ហើយប្រទានដល់អ្នកណាដែលគាត់
ពេញចិត្ត។

២១ ក- ខ្ញុំកត់សម្គាល់ថា ក្នុងឧកម្មនេះតែមួយគត់ដែលបានលើកឡើងថា
« សត្វលាព្រៃ »។ សត្វលាគឺជានិមិត្តសញ្ញាធម្មតានៃភាពវិនិច្ឆ័យច្រើន៖
"វិញ្ញូសដូចសត្វលា" ជាពិសេសប្រសិនបើវាជា "ព្រៃ" ហើយមិនចិញ្ចឹម។ វាគឺជានិមិត្ត
សញ្ញាដែលតំណាងឲ្យវិញ្ញាណនៃមនុស្សដែលបដិសេធមិនស្តាប់មេរៀនដែលព្រះ
បានប្រទានឲ្យតាមរយៈបទពិសោធន៍នៃជីវិតរបស់គាត់ និងតាមរយៈវិវរណៈក្នុង
ព្រះគម្ពីររបស់គាត់។

ដានីយ៉ែល 5:22 ហើយអ្នកជាបេលសាសាជាកូនរបស់គាត់, មិនបានបន្ទាបចិត្ត
របស់អ្នក, ទោះបីជាអ្នកបានដឹងរឿងទាំងអស់នេះ:

22a- តាមពិតទៅ វាគឺជាបេលសាសា ដែលប្រព្រឹត្តដូចជា "សត្វលាព្រៃ"
ដោយមិនគិតពីបទពិសោធន៍ដែលរស់នៅដោយ "ឪពុក" របស់គាត់
(ជីតារបស់គាត់)។

Dan 5:23 អ្នកបានលើកតម្កើងខ្លួនឯងប្រឆាំងនឹងព្រះអម្ចាស់នៃស្ពានបរមសុខ;
គ្រឿងបរិក្ខារក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ត្រូវបាននាំមកនៅចំពោះមុខអ្នក
ហើយអ្នកបានប្រើវាដើម្បីជីកស្រា ទាំងអ្នក និងព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់អ្នក ភរិយា
និងប្រពន្ធចុងរបស់អ្នក។ អ្នករាល់គ្នាបានសរសើរតម្កើងព្រះនៃប្រាក់ មាស លង្ហិន
ដែក លើ និងថ្ម ដែលមើលមិនឃើញ មិនបានឮ ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ ហើយមិន
បានលើកតម្កើងព្រះដែលមាននៅដៃព្រះអង្គ ដែលមានដង្ហើម និងគ្រប់ទាំងផ្លូវ
របស់អ្នក។

23a- Belshazzar បរិហារគ្រឿងមាសដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធសម្រាប់ព្រះដែល
បានបង្កើតសម្រាប់ការបម្រើសាសនានៃប្រាសាទរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែដោយប្រើវា
ដើម្បីសរសើរព្រះមិនពិតនោះ ទ្រង់បានសម្រេចនូវភាព **គួរស្អប់ខ្ពើម** ។
រូបភាពនេះរៀបចំថា វិវរណៈ ១៧:៤៖ **ស្រ្តីនេះស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហម**
ហើយកុបតែងដោយមាស ត្បូងមានតម្លៃ និងគុជខ្យង។ នាងកាន់តែងមាសមួយ
នៅដៃនាង ដែលពោរពេញទៅដោយអំពើគួរស្អប់ខ្ពើម និងភាពមិនបរិសុទ្ធនៃ
ពេស្យាចារ។ នាងបានទទួលឈ្មោះថា « **បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ** » នៅក្នុង ខទី 5 ។

ដានីយ៉ែល 5:24 ដូច្នោះ លោកបានចាត់ដៃចុងនេះដែលតាមដានការសរសេរនេះ។

24a- នៅក្នុងវេនរបស់គាត់ Belshazzar
បានរកឃើញយឺតពេលនៃអត្ថិភាពនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ពិតដែលធ្វើសកម្មភា
ពនិងប្រតិកម្មតាមរបៀបអព្ពតហេតុចំពោះអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្ស។

ដាន 5:25 នេះជាសំណេរដែលត្រូវបានសរសេរថា: minnow, minnow, tekell, oupharsin.

២៥ ក- ប្រែថា រាប់, រាប់, ថ្លឹង និងបែងចែក

Dan 5:26 ហើយនេះគឺជាការពន្យល់នៃពាក្យទាំងនេះ: លេខរៀង៖ ព្រះបានរាប់
រាជាណាចក្ររបស់អ្នក ហើយបានបញ្ចប់ទៅ។

២៦ ក- ទីមួយ " រាប់ " សំដៅដល់ការចាប់ផ្តើមរដ្ឋកាល ហើយទីពីរ " រាប់ " ចុងបញ្ចប់នៃរដ្ឋកាលនេះ។

ខាង 5:27 ថ្លឹងទម្ងន់៖ អ្នកត្រូវបានថ្លឹងថ្លែងក្នុងសមតុល្យ ហើយអ្នកត្រូវបានរក ឃើញថាអ្នកចង់បាន។

២៧ ក- មាត្រដ្ឋាន នេះ ជានិមិត្តរូបនៃការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ។ បុរសបានអនុម័តវាដើម្បីកំណត់សេវាយុត្តិធម៌; យុត្តិធម៌មិនល្អឥតខ្ចោះ។ ប៉ុន្តែ របស់ព្រះគឺល្អឥតខ្ចោះ ហើយផ្អែកលើរូបភាពនៃ មាត្រដ្ឋាន ទ្រុឌទ្រោមទ្រង់ថ្លឹងទម្ងន់ អំពើល្អ និងអាក្រក់ដែលការវិនិច្ឆ័យបានសម្រេច។ ប្រសិនបើខ្ពង់រាបនៃអំពើល្អ ស្រាលជាងអំពើអាក្រក់ ការផ្តោលទោសដ៏ទេវភាពគឺបានសុចរិត។ ហើយនេះជាករណីរបស់ស្តេចបេលសាសា។

ខាង 5:28 បែងចែកគ្នា នគរបស់អ្នកនឹងត្រូវបែកបាក់ ហើយប្រគល់ទៅឱ្យ សាសន៍មេឌី និងសាសន៍ពែរ។

28 ក- ខណៈពេលដែលគាត់កំពុងជក់ចិត្តនឹងការផឹកស្រាដ៏គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមនៅក្នុង រាជវាំងរបស់គាត់ដែលដឹកនាំដោយស្តេចដារីយុស ជនជាតិមេឌីបានចូលក្រុងបាប៊ីឡូនតាមមាត់ទន្លេ ដោយបង្វែរទិស និងស្តុកហត្ថហេងជាបណ្តោះអាសន្ន។

ខាង 5:29 លោកបេលសាសារចេញបញ្ជាភ្លាម ហើយពួកគេស្លៀកពាក់ពណ៌ ស្វាយដល់ដានីយ៉ែល ព្រមទាំងពាក់ខ្សែកមាសមួយខ្សែ ហើយគេប្រកាសថា គាត់ នឹងក្លាយជាអ្នកគ្រងរាជ្យទីបី។

ខាង 5:30 នៅយប់នោះដែរ បេលសាសារ ជាស្តេចនៃជនជាតិខាល់ដេ ត្រូវគេ សម្លាប់។

ខាង 5:31 ព្រះបាទដារីយុស ជាជនជាតិមេឌី បានចូលកាន់កាប់ រាជាណាចក្រទាំងមានអាយុហុកសិបពីរឆ្នាំ។

31a- សក្ខីកម្មសាក្សីផ្ទាល់ភ្នែកដ៏ច្បាស់លាស់របស់ដានីយ៉ែលនេះមិនត្រូវបាន ទទួលស្គាល់ដោយអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រដែលចាត់ទុកសកម្មភាពនេះចំពោះស្តេចពែរ រ៉ូសទី ២ ដែលជាអ្នកអស្ចារ្យក្នុងឆ្នាំ ៥៣៩ ទេ។

ដានីយ៉ែល ៦

ការបង្រៀននៃជំពូកទី 6 នេះគឺដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹង ដានីយ៉ែល 3។ វាបង្ហាញដល់យើង លើកនេះ ដានីយ៉ែលក្នុងការសាកល្បងនៃភាពស្មោះត្រង់គំរូ ដើម្បីយកតម្រាប់តាម និងបង្កើតឡើងវិញសម្រាប់អ្នកជ្រើសរើសទាំងអស់ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ យោបល់មានប្រយោជន៍ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែអាន និងរៀនមេរៀន។ ស្តេច ដារីយុស ធ្វើដូចនេប៊ូក្នេសានៅសម័យរបស់គាត់ ហើយនៅក្នុងវេនរបស់គាត់ ដែលមានអាយុ 62 ឆ្នាំ

គាត់នឹងសារភាពសិរិល្អនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់របស់ដានីយ៉ែល។ ការប្រែចិត្តជឿដែលទទួលបានដោយទីបន្ទាល់របស់ដានីយ៉ែលអំពីភាពស្មោះត្រង់ នៅពេលដែលព្រះបានការពារគាត់ពី សត្វភោ ។ តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមទំនាក់ ទំនងរបស់ពួកគេ គាត់មានចិត្តស្រឡាញ់ និងចាប់អារម្មណ៍លើដានីយ៉ែល ដែល បម្រើគាត់ដោយស្មោះត្រង់ និងស្មោះត្រង់ ហើយគាត់យល់ឃើញពីអ្នក ណា ចិត្តឧត្តម។

ដាន 6:1 ជាការល្អសម្រាប់ដារីយុសក្នុងការគ្រប់គ្រងនគរមួយរយម្ភៃសត្រា ដែល ត្រូវនៅទូទាំងនគរ។

1a-

ព្រះបានដារីយុសបង្ហាញប្រាជ្ញារបស់ព្រះអង្គដោយប្រគល់ការគ្រប់គ្រងនៃ ព្រះរាជាណាចក្រដល់អភិបាលចំនួន 120 ដែលបានបង្កើតឡើងជាង 120 ខេត្ត។

ដានីយ៉ែល 6:2 ហើយគាត់បានតែងតាំងមេបីនាក់លើពួកគេ ដែលក្នុងនោះមាន ដានីយ៉ែល ដើម្បីឱ្យស្តេចទាំងនេះរាប់អានពួកគេ ហើយកុំឱ្យស្តេចរងគ្រោះអ្វីឡើយ។

2a-

ដានីយ៉ែលនៅតែស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដឹកនាំសំខាន់ៗដែលមើលការខុស

ត្រូវ។

ដានីយ៉ែល 6:3 ដានីយ៉ែលបានពូកែលើពួកអ្នកដឹកនាំនិងពួកសាគ្រាប ពីព្រោះគាត់មានវិញ្ញាណល្អលើសគេ។ ស្តេចគិតថាដានីយ៉ែលបង្កើតវាពេញនិយម។

៣ ក- ដានីយ៉ែល

កត់សម្គាល់ពីឧត្តមភាពរបស់ដានីយ៉ែល

ទាក់ទងនឹងគំនិតស្អាតវៃ និងប្រាជ្ញារបស់គាត់។ ហើយផែនការរបស់គាត់ក្នុងការបង្កើតគាត់លើសពីអ្វីទាំងអស់នឹងបង្កការច្រណែននិងការស្អប់ប្រឆាំងនឹងដានីយ៉ែល។

ដានីយ៉ែល 6:4 បន្ទាប់មក ពួកមេដឹកនាំ និងពួកសាគ្រាបរកឱកាសដើម្បីបោទប្រកាន់ដានីយ៉ែលពីរឿងរាជាណាចក្រ។ ប៉ុន្តែ គេមិនអាចរកឱកាស ឬមានអ្វីត្រូវស្តីបន្ទោសបានឡើយ ពីព្រោះគាត់មានចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយក៏មិនឃើញកំហុស ឬអ្វីអាក្រក់ចំពោះគាត់ដែរ។

៤ ក- ដានីយ៉ែលបម្រើព្រះនៅកន្លែងដែលគាត់ដាក់គាត់ ដូច្នោះគាត់បម្រើស្តេចដោយការលះបង់និងចិត្តស្មោះត្រង់ដូចគ្នា។ ដូច្នោះវាហាក់ដូចជាមិនអាចយល់បាន ; លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានរកឃើញក្នុងចំណោមពួកបរិសុទ្ធប្រាសាទ "ថ្ងៃចុងក្រោយនៃ Adventist" យោងតាមវិវរណៈ 14:5 ។

ដានីយ៉ែល 6:5 បុរសទាំងនេះពោលថា៖ « យើងនឹងគ្មានឱកាសទាន់នឹងដានីយ៉ែលនេះទេ លើកលែងតែយើងរកឃើញម្នាក់ក្នុងក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះរបស់គាត់។ »

5a-

ហេតុផលទាំងនេះបង្ហាញពីការគិតនៃជំរុំសាហាវនៃការធ្វើតេស្តលើផែនដីចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿ

ដែលថ្ងៃឈប់សម្រាកនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យមានការសម្លាប់អ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន ព្រោះវានឹងមិនយល់ព្រមដើម្បីគោរពដល់ព្រះ។

ថ្ងៃឈប់សម្រាកនៃថ្ងៃដំបូងបានធ្វើឱ្យជាកាតព្វកិច្ច,

ថ្ងៃអាទិត្យនៅក្រោមច្បាប់សាសនារ៉ូម៉ាំង។

ដានីយ៉ែល 6:6 ពេលនោះ មេដឹកនាំទាំងនោះចូលមកគាល់ស្តេចទាំងចលាចល ហើយមានរាជឱង្ការថា៖ « ស្តេចដានីយ៉ែលអើយ!

6a-

ធាតុដ៏ច្របូកច្របល់នេះមានគោលបំណងរំលឹកដល់ស្តេចអំពីកម្លាំងនៃលេខ

សមត្ថភាពបង្កើតការរំខាន

ដូច្នោះហើយបានជាតម្រូវការសម្រាប់ព្រះអង្គដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន។

ដានីយ៉ែល 6:7 អស់ទាំងមេនៃរាជាណាចក្រ មេបញ្ជាការ សេនាបតី ទីប្រឹក្សា និងអភិបាលមានយោបល់ថា គួរចេញព្រះរាជក្រឹត្យដោយហាមមិនឱ្យអ្នកណាក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃដែលអធិស្ឋាន ដល់អ្នកណាឡើយ។ ព្រះឬអ្នកណាក៏ដោយ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបោះចូលក្នុងរូងសិង្គ។

7a- រហូតមកដល់ពេលនោះ

ស្តេចដានីយ៉ែល

មិនបានស្វែងរកបង្គំមនុស្សនៃនគររបស់គាត់ឱ្យបម្រើព្រះមួយជាជាងព្រះមួយផ្សេងទៀតនោះទេ។ នៅក្នុងពហុនិយម សេរីភាពសាសនាគឺពេញលេញ។ ហើយ

ដើម្បីបញ្ឈប់បញ្ហាគាត់ អ្នករៀបចំផែនការបានលើកតម្កើងគាត់ដោយលើក
តម្កើងគាត់ថាជាស្តេច Darius ជាព្រះ។ នៅទីនោះម្តងទៀត
ដូចជាអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់ មោទនភាពភ្ញាក់ឡើង
ហើយធ្វើឱ្យគាត់យល់ស្របនឹងបទបញ្ជានេះ ដែលទោះជាយ៉ាងណា
មិនបានចេញពីគំនិតរបស់គាត់។

ដានីយ៉ែល 6:8 ឥឡូវនេះ ឱស្តេចអើយ សូមបញ្ជាក់ការហាមប្រាម ហើយសរសេរ
ក្រឹត្យនេះ ដើម្បីនឹងអាចនឹងត្រូវដកវិញមិនបាន ស្របតាមច្បាប់របស់សាសន៍
មេឌី និងពែរូ ដែលមិនអាចកែប្រែបាន។

៨ ក. ក្រឹត្យនេះទាយទុកជាការសរសើរចំពោះអ្នកដែលនឹងធ្វើជាកាតព្វកិច្ចនៅ
ថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងនៅចុងថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែ ចូរយើងកត់សំគាល់ថា
ចរិតលក្ខណៈដែលមិនអាចកែប្រែបាននៃច្បាប់របស់ជនជាតិមេឌី និងពែរូ
ដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្សដែលមានបាប
និងមានបាបគឺមិនសមហេតុផលទាំងស្រុង។
ភាពមិនអាចប្រែប្រួលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះពិត និងជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ជាអ្នកបង្កើត។

ដានីយ៉ែល 6:9 ពេលនោះ ស្តេចដារីយ៉ុសបានសរសេរព្រះរាជក្រឹត្យ និងក្រឹត្យនោះ។

9a- ជំហាននេះគឺចាំបាច់ ពីព្រោះការសរសេរ ក្រឹត្យ និងការការពារ ខ្លួន ច្បាប់
ដែលមិនអាចកែប្រែបាននៃជនជាតិមេឌី និងពែរូ នឹងត្រូវគោរព។

ដានីយ៉ែល 6:10 ពេលដានីយ៉ែលដឹងថាក្រឹត្យត្រូវសរសេរហើយ គាត់ក៏ដកខ្លួនទៅ
ផ្ទះវិញ ជាកន្លែងដែលបង្អួចបន្ទប់ខាងលើបើកឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ហើយបី
ដងក្នុងមួយថ្ងៃ គាត់លុតជង្គង់អធិដ្ឋាន ហើយសរសើរតម្កើងព្រះរបស់គាត់ដូច
មុនដែរ។

10a-

ដានីយ៉ែលមិនផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយារបស់គាត់ហើយមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួន
គាត់ទទួលឥទ្ធិពលពីវិធានការរបស់មនុស្សនេះ។ ដោយបើកបង្អួចរបស់គាត់
គាត់បង្ហាញថាគាត់ចង់ឱ្យភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិត្រូវ
បានស្គាល់គ្រប់គ្នា។ នៅពេលនេះ ដានីយ៉ែលបែរទៅទិសក្រុងយេរូសាឡឹម ដែល
សូម្បីតែប្រាសាទរបស់ព្រះក៏ត្រូវបានបំផ្លាញ។
សម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណដែលព្រះបានសម្តែងអង្គទ្រង់ជាយូរយារណាស់មកហើយនៅក្នុង
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធដ៏បរិសុទ្ធនេះដែលគាត់បានធ្វើផ្ទះរបស់គាត់ដែលជាជម្រកនៅលើ
ផែនដីរបស់គាត់។

ដានីយ៉ែល 6:11 បន្ទាប់មក ពួកអ្នកទាំងនេះចូលទៅក្នុងភាពចលាចល ហើយ
ឃើញដានីយ៉ែលកំពុងអធិដ្ឋាន ហើយអង្វររកព្រះរបស់គាត់។

១១ ក. ពួកអ្នករៀបការនៅចាំមើលចាប់គាត់ក្នុងអំពើមិនគោរពតាម
ព្រះរាជក្រឹត្យ។ បច្ចុប្បន្ននេះជា "ម្ហូបឆ្ងាញ់"។

ដានីយ៉ែល 6:12 គេបានឈរនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រស្តេច ហើយទូលព្រះអង្គអំពីការ
ការពាររបស់ស្តេចថា៖ «តើព្រះអង្គមិនបានសរសេរពាក្យការពារទេថា អ្នកណាក្នុង
រយៈពេលសាមសិបថ្ងៃត្រូវអធិដ្ឋានដល់ព្រះណាមួយ ឬអ្នកណាចង់បានឡើយ លើក
លែងតែព្រះអង្គជាព្រះរបស់ព្រះអង្គ។ បោះចូលទៅក្នុងរូងគោ? ព្រះរាជាមាន

រាជឱង្ការឆ្លើយថា៖ «នេះជាការពិត តាមច្បាប់របស់ជនជាតិមេឌី និងជនជាតិ ពែរ្ស ដែលមិនអាចកែប្រែបាន។

១២

ក-

ព្រះរាជាអាចបញ្ជាក់បានតែព្រះរាជក្រឹត្យដែលទ្រង់ផ្ទាល់បានសរសេរ និងចុះហត្ថលេខាប៉ុណ្ណោះ។

ដានីយ៉ែល 6:13 គេទូលស្តេចថា៖ «លោកដានីយ៉ែល ជាអ្នកចាប់ជនជាតិយូដាម្នាក់ មិនបានស្តាប់តាមព្រះអង្គ ឬពាក្យការពារដែលព្រះអង្គបានសរសេរឃ្លាំងក្នុង មួយថ្ងៃទេ។

13a- ជាប់ក្នុងទង្វើក្នុងសកម្មភាពនៃការអធិស្ឋានរបស់គាត់, Daniel ត្រូវបាន បរិហារ។

ស្តេចកោតសរសើរដានីយ៉ែលចំពោះអាកប្បកិរិយាស្មោះត្រង់និងស្មោះត្រង់របស់គា ត់។ គាត់នឹងបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងខ្លួនគាត់និងព្រះនេះភ្លាមៗ

ដែលគាត់បានបម្រើដោយភាពខ្លះខ្លាំង និងភាពស្មោះត្រង់ ចាប់តាំងពីគាត់បានអធិស្ឋានដល់គាត់ជាទៀងទាត់ បីដងក្នុងមួយថ្ងៃ ។

នេះពន្យល់ពីការឈឺចាប់

និងទុក្ខលំបាកដែលការប្តេជ្ញាទោសរបស់ដានីយ៉ែលនឹងបណ្តាលឱ្យគាត់ និងការចាប់ផ្តើមនៃការប្រែចិត្តជឿដែលនឹងមកដល់របស់គាត់។

ដានីយ៉ែល 6:14 ពេលពួកគេចុះ ស្តេចមានព្រះទ័យព្រួយជាខ្លាំង។ គាត់បានយកវាចេញពីបេះដូងដើម្បីរំដោះដានីយ៉ែល ហើយរហូតដល់ថ្ងៃលិចគាត់បានព្យាយាមជួយសង្គ្រោះគាត់។

១៤ ក- ព្រះរាជានុវង្សជ្រាបថា ទ្រង់ត្រូវបានឧបាយកល ហើយទ្រង់យាងទៅយ៉ាងឆ្ងាយ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះដានីយ៉ែល

ដែលទ្រង់មានព្រះទ័យកោតសរសើរជាខ្លាំង។ ប៉ុន្តែការខិតខំរបស់គាត់នឹងឥត ប្រយោជន៍ ហើយស្តេចសោកស្តាយរកឃើញនៅចំពោះមុខរឿងទាំងអស់នោះ៖

សំបុត្រសម្លាប់ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណផ្តល់ជីវិត ។ ក្រោយមកដោយការបញ្ចេញមតិនេះដល់ បុរស ព្រះបង្ហាញពីកម្រិតនៃការគោរពច្បាប់។

ជីវិតមិនអាចគ្រប់គ្រងលើអក្សរនៃច្បាប់បានទេ។

នៅក្នុងការជំនុំជំរះដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ព្រះបានគិតពិចារណាលម្អិតថា សំបុត្រមរណភាពនៃច្បាប់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ទ្រង់មិនអើពើ

ហើយមនុស្សដែលគ្មានព្រះក៏មិនមានប្រាជ្ញាដើម្បីធ្វើដូចគ្នាដែរ។

ដានីយ៉ែល 6:15 ប៉ុន្តែបុរសទាំងនេះបានទទួលទៅស្តេច ហើយទូលថា៖ «បពិត្រ ស្តេចអើយ សូមជ្រាបថា ក្រឹត្យវិន័យរបស់ជនជាតិមេឌី និងជនជាតិពែរ្ស តម្រូវឱ្យ គ្រប់ការហាមប្រាម ឬក្រឹត្យដែលស្តេចបានបញ្ជាក់មិនអាចដកវិញបានឡើយ។

15a- អ្នករៀបចំផែនការរំលឹកឡើងវិញ នូវធម្មជាតិដែលមិនអាចដកហូតបាន (មិនសមហេតុផល)

នៃការសម្រេចចិត្តដែលបានធ្វើឡើងដោយស្តេចនៃមេឌីនិងពែរ្ស។ ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ ត្រូវបានជាប់ដោយរបៀបធម៌មរតករបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់យល់ថាគាត់ជា

ជនរងគ្រោះនៃការគ្រោងនឹងដានីយ៉ែល។

ដានីយ៉ែល 6:16 បន្ទាប់មក ស្តេចបញ្ជាឲ្យនាំដានីយ៉ែលទៅក្នុងរូងសិង្ហ។ ស្តេចមាន រាជឱង្ការទៅកាន់ដានីយ៉ែលថា៖ «សូមព្រះរបស់អ្នក ដែលអ្នកបម្រើដោយចិត្ត អត់ធ្មត់ សូមរំដោះអ្នកទៅ!

១៦ ក- ស្តេចត្រូវបង្ខំឱ្យដានីយ៉ែលបោះចូលទៅក្នុងរូងគោ ប៉ុន្តែទ្រង់ប្រាថ្នាអស់ពីចិត្តថាព្រះដែលទ្រង់បម្រើដោយស្មោះត្រង់នឹងធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីជួយសង្គ្រោះគាត់។

Dan 6:17 គេយកថ្មមកដាក់នៅមាត់រណ្តៅ។ ស្តេចបានផ្សាភ្ជាប់វាជាមួយនឹង ចិញ្ចៀនរបស់ទ្រង់ និងដោយចិញ្ចៀនរបស់ពួកអភិជនរបស់ទ្រង់ ដើម្បីកុំឲ្យមានអ្វី ប្រែប្រួលចំពោះដានីយ៉ែលឡើយ។

១៧ ក- នៅទីនេះ បទពិសោធន៍ដែលដានីយ៉ែលរស់នៅបានបង្ហាញពីភាពស្រដៀងគ្នាជាមួយនឹងការ បញ្ជូនសពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាទ្វារច្នៃរាងជារដូវដែលត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ផងដែរ ដើម្បីការពារការអន្តរាគមន៍របស់មនុស្ស។

ដានីយ៉ែល 6:18 ស្តេចយាងទៅឯរាំង។ គាត់បានតមអាហារមួយយប់ គាត់មិន បាននាំប្រពន្ធចុងមកគាត់ ហើយគាត់ក៏មិនអាចដេកលក់បានដែរ។

១៨ ក- កិរិយារបស់ព្រះរាជានេះបញ្ជាក់អំពីចិត្តស្មោះត្រង់របស់ព្រះអង្គ។ ដោយធ្វើការទាំងនេះ គាត់បង្ហាញថា គាត់ចង់ផ្តាច់ចិត្តព្រះរបស់ដានីយ៉ែល ហើយ ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះពីគាត់។ នេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃការប្រែចិត្តជឿរបស់ គាត់ទៅជាព្រះតែមួយ។

ដានីយ៉ែល 6:19 ស្តេចក្រោកពីព្រលឹម យាងទៅរូងសិង្ហយ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់។

19a- ការរៀបចំនៃភាពបរិសុទ្ធ អមដោយការគេងមិនលក់ ព្រោះតែចិត្តរបស់គាត់រងទុក្ខដោយសារគំនិតនៃការស្លាប់របស់ដានីយ៉ែល ហើយការប្រញាប់ប្រញាល់ទៅកាន់រូងសិង្ហគោនៅពេលព្រលឹម មិនមែនជាសកម្មភាពដែលស្តេចមិនជឿទេ តែជាទង្វើរបស់បងប្អូនដែលស្រលាញ់បងប្រុសរបស់គាត់។ នៅក្នុងព្រះ។

ដានីយ៉ែល 6:20 ពេលគាត់ចូលទៅជិតរណ្តៅ គាត់ស្រែកហៅដានីយ៉ែលដោយ សំឡេងក្រៀមក្រក់។ ស្តេចមានរាជឱង្ការទៅកាន់ដានីយ៉ែលថា៖ «តើដានីយ៉ែលជា អ្នកបម្រើរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ដែលអ្នកបម្រើដោយចិត្ត អត់ធ្មត់ អាចរំដោះអ្នកចេញពីសត្វគោបានទេ?

20a- ពេលគាត់ចូលទៅជិតរណ្តៅ គាត់បានហៅដានីយ៉ែលដោយសំឡេង ក្រៀមក្រក់

ស្តេចសង្ឃឹម ប៉ុន្តែទ្រង់ខ្លាច ហើយខ្លាចបំផុតចំពោះដានីយ៉ែល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញដោយការពិតដែលថា គាត់បានទូរស័ព្ទទៅនាងហើយសួរនាងនូវសំណួរមួយ។

20b- តើដានីយ៉ែលជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ជាព្រះរបស់អ្នកដែលអ្នកបម្រើដោយអត់ធ្មត់ អាចរំដោះអ្នកចេញពីសត្វគោបានទេ?

ដោយចាត់គាត់ថាជា « ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ » ដារីយុសថ្លែងទីបន្ទាល់អំពី ការចាប់ផ្តើមនៃការប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់ ។ ទោះយ៉ាងណាសំណួររបស់គាត់ " តើគាត់អាច រំដោះអ្នកពីសត្វគោបានទេ? »

បង្ហាញយើងថាគាត់មិនទាន់ស្គាល់គាត់នៅឡើយ។

បើមិនដូច្នោះទេគាត់នឹងនិយាយថា " តើគាត់ចង់ដោះអ្នកពីសត្វភោទេ?" » ។

ដានីយ៉ែល 6:21 លោកដានីយ៉ែលទូលស្តេចថា៖ « ស្តេចអើយ!

21a- នៅក្នុងមាត់របស់អ្នកគិតគូរ នៅក្នុងខទី 6 កន្សោមមានអត្ថន័យតិចតួច ប៉ុន្តែនៅក្នុងពាក្យរបស់ដានីយ៉ែល

វាបានព្យាករណ៍ពីការចូលទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច

ទុកសម្រាប់ពួកអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះ។

ដានីយ៉ែល 6:22 ព្រះនៃខ្ញុំបានចាត់ទេវតារបស់គាត់មក ហើយបញ្ឈប់មាត់គោ ដែលមិនបានធ្វើបាបខ្ញុំឡើយ ពីព្រោះខ្ញុំឃើញថាខ្ញុំគ្មានកំហុសនៅចំពោះមុខ គាត់។ ទូលបង្គំមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះមុខព្រះអង្គឡើយ។

22a- នៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ ស្តេចដាយមីសបានដឹងថា ភាពនោតល្ងង់ មិនសមហេតុផល

និងការមិនពេញចិត្តចំពោះការយល់ឃើញដែលមិនអាចកែប្រែបាននៃក្រឹត្យក្រម របស់មនុស្សគឺដោយព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ពិត

ដែលដានីយ៉ែលបម្រើដោយមិនលាក់បាំង។

ដានីយ៉ែល 6:23 ពេលនោះ ស្តេចត្រេកអរជាខ្លាំង ហើយបង្គាប់ឲ្យយកដានីយ៉ែល ចេញពីរណ្តៅ។ ដានីយ៉ែលត្រូវបានយកចេញពីរណ្តៅ ហើយគ្មានរបួសអ្វីនៅលើគាត់ ឡើយ ពីព្រោះគាត់ទុកចិត្តលើព្រះរបស់គាត់។

២៣ ក- ពេលនោះ ព្រះរាជទ្រង់ត្រេកអរណាស់។

ប្រតិកម្មនៃសេចក្តីអំណរដោយធម្មជាតិ

និងដោយឯកឯងនេះបង្ហាញពីអនាគតដែលព្រះបានជ្រើសរើសដោយព្រះស្តេច ឥឡូវនេះមាន ភាពប្រាកដប្រជា នៃអត្ថិភាព និងអំណាចរបស់ទ្រង់។

២៣ ខ- ដានីយ៉ែលត្រូវបានយកចេញពីរណ្តៅ ហើយគ្មានរបួសអ្វីនៅលើគាត់ ឡើយ។

ដូចជាសម្លៀកបំពាក់របស់គូកនទាំងបីរបស់ដានីយ៉ែលដែលបានបោះ

ចូលទៅក្នុងឡដែលមានកម្ដៅខ្លាំងមិនត្រូវបានឆេះនោះទេ។

23c- ដោយសារគាត់បានទុកចិត្តលើព្រះរបស់គាត់

ទំនុកចិត្តនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់មិនគោរ

ពតាមព្រះរាជក្រឹត្យដែលនឹងដកហូតការអធិស្ឋានរបស់គាត់;

ជម្រើសដែលមិនអាចទៅរួច

និងមិនអាចនឹកស្មានដល់សម្រាប់កំរៃនៃសេចក្តីជំនឿសុទ្ធសាធរបស់មនុស្សនេះ។

ដានីយ៉ែល 6:24 ស្តេចបានបង្គាប់ឲ្យនាំពួកអ្នកដែលបានចោទប្រកាន់ដានីយ៉ែល ទៅក្នុងរូងសិង្គ ព្រមទាំងកូន និងប្រពន្ធរបស់ពួកគេ។ មុននឹងទៅដល់បាតរណ្តៅ គោក់ចាប់វា ហើយបាក់ភ្លើងទាំងអស់។

24a-

ព្រះបានបង្វែរស្ថានការណ៍ប្រឆាំងនឹងមនុស្សអាក្រក់ដែលរៀបចំផែនការ

អាក្រក់។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃស្តេចព្រៃដែលនឹងមក

បទពិសោធន៍នឹងត្រូវបានបន្តសម្រាប់សាសន៍យូដាម៉ាដេកាយ

ដែលមេដឹកនាំហាម៉ាននឹងចង់សម្លាប់ជាមួយប្រជាជនរបស់គាត់នៅក្នុងសម័យ

នៃម្ចាស់ក្សត្រីអេសធើរ។ នៅទីនោះដែរ គឺហាម៉ានដែលនឹងត្រូវព្យួរកនៅលើច្រាំង ដែលបានដំឡើងសម្រាប់ម៉ាដេកាយ។

ដាន 6:25 ហើយបន្ទាប់ពីនេះស្តេចដារីយុសបានសរសេរទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់ និងគ្រប់ទាំងសាសន៍ និងគ្រប់ភាសា ដែលរស់នៅលើផែនដីទាំងមូល សូមឲ្យមាន សេចក្តីសុខសាន្តដល់អ្នកជាបរិបូរ។

២៥ ក- ការសរសេរថ្មីនេះចេញពីស្តេចជាសំណេររបស់មនុស្សដែលឈ្នះដោយ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ពេលនេះដោយមានសន្តិភាពពេញលេញក្នុងចិត្តគាត់ គាត់ បានប្រើក្តីនាទីសំខាន់របស់គាត់ដើម្បីនិយាយ ទៅកាន់ប្រជាជនទាំងអស់នៃនគរ របស់គាត់ ទីបន្ទាល់អំពីសន្តិភាពរបស់គាត់ ដែលគាត់បានទទួលពីព្រះពិត។

ដានិយ័ល 6:26 ខ្ញុំបង្គាប់ថា នៅទូទាំងរាជាណាចក្ររបស់ខ្ញុំ ត្រូវតែកោតខ្លាច និង កោតខ្លាចដល់ព្រះនៃដានិយ័ល។ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយស្តីទ្រាំជារៀងរហូត។ រាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់នឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញឡើយ ហើយអំណាចរបស់ទ្រង់នឹងស្ថិតស្ថេររហូតដល់ទីបញ្ចប់។

២៦ ក- ទូលបង្គំបង្គាប់ទៅលើវិសាលភាពនៃនគររបស់ទូលបង្គំ ស្តេចបញ្ជាតែមិនបង្ខំអ្នកណាទេ។

២៦ ខ- កោតខ្លាច និងកោតខ្លាចដល់ព្រះរបស់ដានិយ័ល ប៉ុន្តែដោយមានបទពិសោធន៍នេះ គាត់បានដាក់ការកោតខ្លាច និងកោត ខ្លាចដល់ព្រះរបស់ដានិយ័ល ដើម្បីរារាំងអ្នកនិពន្ធនៃការគ្រោងថ្មីដែលបាន បង្កើតឡើងប្រឆាំងនឹងដានិយ័ល។

26c- ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ ហើយនៅស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត ទ្រង់សង្ឃឹមថា ទីបន្ទាល់នេះនឹងត្រូវបានទទួលនៅក្នុងចិត្តនៃប្រជាជននៃ នគរ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើដូច្នោះទ្រង់សរសើរ និងតម្កើងវា ។

២៦- នគររបស់លោកនឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញឡើយ ហើយអំណាចរបស់លោក នឹងស្ថិតស្ថេររហូតដល់ទីបញ្ចប់ លក្ខណៈអស់កល្បនៃ នគរ^{ទី ៥} នៃរូបចម្លាក់ត្រូវបានប្រកាសម្តងទៀត។

ដានិយ័ល 6:27 គឺព្រះអង្គដែលរំដោះ និងសង្គ្រោះ ព្រះអង្គដែលធ្វើទីសំគាល់ និង ការអស្ចារ្យនៅលើមេឃ និងនៅផែនដី។ គឺលោកដែលបានរំដោះដានិយ័លចេញពីអំណាចរបស់សត្វកោ។

២៧ ក- ជាអ្នកសង្គ្រោះ ហើយជាអ្នកសង្គ្រោះ ស្តេចថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះអ្វីដែលគាត់បានសង្កេត ប៉ុន្តែការរំដោះនេះ និង ការសង្គ្រោះនេះទាក់ទងតែរូបកាយប៉ុណ្ណោះគឺជីវិតរបស់ដានិយ័ល។ យើងនឹងត្រូវ រង់ចាំការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីយល់ពីបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះក្នុងការ រំដោះ និងសង្គ្រោះពីអំពើបាប ។ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យយើងចង្អុលបង្ហាញថា តាមធម្មជាតិ ស្តេចមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបន្សុទ្ធខ្លួនដើម្បីផ្តាច់ចិត្តព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។

២៧ ខ- ដែលធ្វើទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យនៅលើមេឃ និងលើផែនដី សៀវភៅរបស់ដានិយ័លថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យទាំងនេះ សកម្មភាពអរូបីដែលព្រះបានធ្វើ ប៉ុន្តែសូមប្រយ័ត្ន អារក្ស និងអារក្សរបស់គាត់ក៏អាចក្លែងបន្លំអព្ពតហេតុដ៏ទេវភាពមួយចំនួនផងដែរ។ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណរវាងប្រភពដែលអាចកើតមានពីរ វាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយល់

ថាអ្នកណាទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីសារដែលបានបញ្ជូន។ តើវានាំទៅរកការស្តាប់បង្គាប់ព្រះដែលបង្កើត ឬមិនស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់?

ដានីយ៉ែល 6:28 ដានីយ៉ែលបានចម្រើនឡើងក្នុងរជ្ជកាលដារីយ៉ុស និងក្នុងរជ្ជកាលស៊ីរុស ជាជនជាតិព្រៃ។

28a- យើងយល់ហើយ

ដានីយ៉ែលនឹងមិនត្រឡប់ទៅទឹកដីកំណើតរបស់គាត់វិញទេ

ប៉ុន្តែមេរៀនដែលព្រះបានបង្រៀនគាត់នៅ

Dan.9

នឹងធ្វើឱ្យគាត់ទទួលយកដោយមិនរងទុក្ខវេទនាដែលជោគវាសនានេះសម្រេចដោយព្រះរបស់គាត់។

ដានីយ៉ែល ៧

ដានីយ៉ែល 7:1 : នៅឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលបេលសាសារ ជាស្តេចស្រុកបាប៊ីឡូន ដានីយ៉ែលបានយល់សប្តិ ហើយឃើញការនិមិត្ត ពេលគាត់កំពុងដេក។ បន្ទាប់មកគាត់បានសរសេរសុបិន ហើយទាក់ទងនឹងរឿងសំខាន់ៗ។

1a- ឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលបេលសាសារ ជាស្តេចស្រុកបាប៊ីឡូន

នោះគឺជាការនិយាយនៅក្នុង - 605. ចាប់តាំងពីការនិមិត្តរបស់ Dan.2, 50

ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។

ការសោយទិវង្គត

ស្តេចដ៏អស្ចារ្យនេប៊ូក្នេសាត្រូវបានជំនួសដោយចៅប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះបេលសាសា។

ដានីយ៉ែល 7:2 ដានីយ៉ែលចាប់ផ្តើមនិយាយថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញក្នុងការនិមិត្តពេលយប់ ហើយមើលចុះ ខ្យល់ទាំងបួននៃមេឃបានបក់បោកមកលើសមុទ្រដ៏ធំ។

2a- ខ្យល់ទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌បានបក់ចូល

ទាំងនេះគឺជាសង្គ្រាមសកលដែលនាំអ្នកត្រួតត្រាដើម្បីពង្រីកអំណាចរបស់ពួកគេក្នុងទិសដៅនៃចំណុចសំខាន់ៗទាំងបួន គឺ ឆ្ពោះទៅខាងជើង ខាងត្បូង ខាងកើត និងខាងលិច។

2b- នៅលើសមុទ្រដ៏អស្ចារ្យ

រូបនេះមិនមែនជាការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់មនុស្សជាតិទេ ព្រោះសមុទ្រសូម្បីតែធំក៏ជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីស្លាប់។ វាមិនមែននៅក្នុងគម្រោងរបស់ព្រះទេ បរិស្ថានបានរៀបចំសម្រាប់មនុស្សបង្កើតក្នុងរូបភាពរបស់គាត់

នេះបើយោងតាមលោក Gen.1 ។ បរិស្ថានរបស់វាក៏ផែនដី។

ប៉ុន្តែមនុស្សជាតិបានបាត់បង់ ដោយសារអំពើបាបដើម
តាមរយៈការមិនស្តាប់បង្គាប់ រូបដំរើភាពរបស់វា
ហើយវាលែងនៅក្នុងភ្នែកដំបូងបរិសុទ្ធ និងបរិសុទ្ធរបស់វា
ជាងសត្វសមុទ្រដែលមិនបរិសុទ្ធ និងសាហាវ ដែលលេបគ្របាក់គ្នាទៅវិញទៅមក
ក្រោមការបំផុសគំនិតរបស់អារក្ស និងអារក្ស។ ក្នុងការនិមិត្តនេះ សមុទ្រជា
និមិត្តរូបនៃអនាមិកនៃមនុស្ស។

លើសពីនេះ

តំបន់គ្របដណ្តប់ដោយទំនាយទាក់ទងនឹងប្រជាជនដែលតភ្ជាប់ដោយទិដ្ឋភាព
ឆ្នេរសមុទ្ររបស់ពួកគេជាប់ព្រំដែន សមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ។ ដូច្នោះ សមុទ្រ ដើរ
តួនាទីយ៉ាងធំនៅក្នុងសកម្មភាពដូចសង្គ្រាមនៃការសញ្ជ័យរបស់អ្នកត្រួតត្រា។
ដានីយ៉ែល 7:3 សត្វដំបូងបួនក្បាលបានចេញពីសមុទ្រ សត្វ ផ្សេងគ្នា ។
ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។

3a- សត្វដំបូងបួនបានចេញពីសមុទ្រ
យើងឃើញក្នុងការនិមិត្តថ្មីដែលការបង្រៀនដែលមាននៅក្នុង ដានីយ៉ែល 2 ប៉ុន្តែ
នៅទីនោះ សត្វ ជំនួសផ្នែករាងកាយនៃ រូបសំណាក។

3b- ខុសគ្នា *les* ពីគ្នាទៅវិញទៅមក
ដូចជាសម្ភារនៃ រូបសំណាកលោក Dan.២.

ដានីយ៉ែល 7:4 សត្វទីមួយដូចជា **សិង្ហ** ហើយមានស្លាបឥន្ទ្រី។
ខ្ញុំបានមើលរហូតដល់ស្លាបរបស់គាត់ត្រូវបានហែកចេញ។ គាត់ត្រូវបានគេយក
ចេញពីផែនដី ហើយធ្វើឲ្យឈរជើងដូចមនុស្ស ហើយបេះដូងរបស់មនុស្សបានត្រូវ
ប្រគល់ឲ្យគាត់។

៤ ក- ន ដំបូងវាដូចជា **សត្វតោ** ហើយមានស្លាបឥន្ទ្រី
នៅ ទីនេះ ក្បាល មាស របស់ ស្តេច ស្រុក ដា ន់ .
និមិត្តសញ្ញាឆ្លាក់លើថ្មពណ៌ខៀវនៃបាប៊ីឡូន មោទនភាពរបស់ស្តេចនេប៊ូក្តេសានៅ
Dan.4.

4b- ខ្ញុំមើលរហូតដល់ស្លាបរបស់គាត់ត្រូវបានហែកចេញ
ទំនាយសំដៅទៅលើប្រាំពីរឆ្នាំឬប្រាំពីរដងក្នុងអំឡុងពេលដែលស្តេច
នេប៊ូក្តេសានត្រូវបានធ្វើឱ្យល្ងង់ដោយព្រះ។ ក្នុងអំឡុងពេល 7 ឆ្នាំទាំងនេះ (
ប្រាំពីរដង) នៃភាពអាម៉ាស់ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.4:16
បេះដូងរបស់មនុស្សរបស់គាត់ត្រូវបានដកចេញ ជំនួសដោយបេះដូងរបស់សត្វ។

4c- គាត់ត្រូវបានគេយកចេញពីផែនដី ហើយធ្វើឲ្យឈរជើងដូចមនុស្ស ហើយ
បេះដូងរបស់មនុស្សបានត្រូវប្រគល់ឲ្យគាត់។

ការប្រែចិត្តជឿរបស់គាត់ទៅជាព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតត្រូវបានបញ្ជាក់នៅ
ទីនេះ។ បទពិសោធន៍របស់គាត់អនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ថា សម្រាប់ព្រះ
មនុស្សគឺជាមនុស្ស លុះត្រាតែបេះដូងរបស់គាត់ទទួលរូបភាពនៃព្រះ។
គាត់នឹងបង្ហាញវានៅក្នុងការចាប់កំណើតរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលជាតំរូវដំរើភាពដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការគោរពប្រតិបត្តិ។

ដាន 7:5 ហើយមើលចុះ សត្វទីពីរប្រៀបដូចជា **ខ្លា** ហើយឈរនៅម្ខាង។ គាត់មាន
ភ្លើងជំនីរីបីនៅចន្លោះធ្មេញ ហើយគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ « ចូរក្រោកឡើងបរិភោគ
សាច់ឲ្យច្រើន។

5a- ហើយមើលចុះ សត្វទីពីរដូចជា **ខ្លា** ហើយឈរនៅម្ខាង
បន្ទាប់ពីស្តេចខាល់ដេ ទ្រូងប្រាក់ និងដៃ របស់មេឌី និងព័រក្លាយជា **ខ្លា**
១ ភាពជាក់លាក់ " ដែលឈរនៅម្ខាង "

បង្ហាញពីការត្រួតត្រារបស់ព័រក្លាយដែលបានលេចឡើងជាលើកទីពីរបន្ទាប់ពីការត្រួត
ត្រារបស់មេឌីប៉ុន្តែការសញ្ជ័យរបស់វាដែលទទួលបានដោយស្តេចស៊ីរូសទី 2
ជនជាតិព័របានផ្តល់ឱ្យវានូវអំណាចធំជាងរបស់មេឌី។

៥ខ- គាត់មានផ្លឹងជំនីរីបីនៅចន្លោះធ្មេញ ហើយគេនិយាយទៅគាត់ថា ៖ ចូរ
ក្រោកឡើង បរិភោគសាច់ច្រើន

ជនជាតិព័រនឹងត្រួតត្រាលើមេឌី ហើយដណ្តើមយកប្រទេសចំនួនបី៖ លីឌា
នៃស្តេចអ្នកមាន Croesus ក្នុងឆ្នាំ ៥៤៦ បាប៊ីឡូនេនៅឆ្នាំ ៥៣៩
និងអេហ្ស៊ីបនៅឆ្នាំ ៥២៥។

ដាន 7:6 បន្ទាប់មក ខ្ញុំមើលទៅឃើញមានមួយទៀតដូច **ខ្លាខិន** ហើយមានស្លាប
បួននៅលើខ្នងដូចជាសត្វស្លាប។ សត្វនេះមានក្បាលបួន
ហើយអំណាចត្រូវបានប្រគល់ឱ្យវា។

៦ ក- បន្ទាប់មកខ្ញុំមើលទៅ ឃើញមួយទៀតដូច **ខ្លាខិន**

Idem ក្បាលពោះ និងភ្នៅ របស់ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងក្រិក ក្លាយជា
ខ្លាខិនដែលមានស្លាបបួន ។ ចំណុចរបស់ **ខ្លាខិន** ក្រិក ធ្វើឱ្យវា **ជានិមិត្តរូបនៃ**
អំពើបាប ។

6b- ហើយមានស្លាបបួននៅលើខ្នងរបស់គាត់ដូចជាបក្សីមួយ
ស្លាប បក្សីទាំងបួន ដែលជាប់ទាក់ទងនឹង **ខ្លាខិន**
បង្ហាញពីល្បឿនខ្លាំងនៃការសញ្ជ័យរបស់ស្តេចវ័យក្មេងគឺ Alexander the Great (រវាង
-336 និង -323) ។

៦- សត្វនេះមានក្បាលបួន ហើយអំណាចត្រូវបានប្រគល់ឱ្យទៅ
នៅទីនេះ " ក្បាលបួន " ប៉ុន្តែនៅក្នុង Dan.8 វានឹងក្លាយជា " **ស្តេចដ៏អស្ចារ្យទាំងបួន** " ដែលកំណត់ពីអ្នកគ្រប់គ្រងក្រិក អ្នកស្នងតំណែងរបស់
Alexander the Great: Seleucus, Ptolemy, Lysimachus និង Cassander ។

ដាន 7:7 បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានមើលក្នុងការនិមិត្តពេលយប់របស់ខ្ញុំ ហើយមើលចុះ
មាន **សត្វទីបួន ដ៏គួរឱ្យស្តែងខ្លាច** ដ៏គួរឱ្យខ្លាច ហើយខ្លាំងណាស់។ គាត់មានធ្មេញ
ដែកធំ គាត់បានស៊ី បាក់ និងជាន់ជើងអ្វីដែលនៅសល់។
វាខុសពីសត្វមុនៗទាំងអស់ ហើយវាមានស្តែងដប់។

៧ ក- ក្រោយមក ខ្ញុំមើលក្នុងការនិមិត្តពេលយប់ឃើញថា មាន **សត្វទីបួន ដ៏គួរ**
ឱ្យខ្លាច ដ៏គួរឱ្យខ្លាច និងខ្លាំងពូកែ

នៅទីនេះម្តងទៀត ជើងដែក នៃចក្រភពរ៉ូមបានក្លាយជាសត្វចម្លែក
ដែលមានធ្មេញដែក និងស្តែងដប់ ។ ដោយសារតែយោងទៅតាម Rev.13: 2
វាមានលក្ខណៈពិសេសតែមួយគត់នៃចក្រភព 3 មុន៖ កម្លាំងនៃ **សត្វភោ**
បានបញ្ជាក់នៅក្នុងខនេះដែលជាកន្លែងដែលវាត្រូវបានបញ្ជាក់៖ **ខ្លាំងមិនធម្មតា**
; ថាមពលរបស់ **ខ្លា** និងល្បឿនរបស់ **ខ្លាខិន**
ជាមួយនឹងមរតកនៃអំពើបាបរបស់គាត់
ដែលតំណាងដោយស្នាមប្រឡាក់របស់គាត់។

7b- គាត់មានធ្មេញដែកធំ គាត់ស៊ី បាក់ និងជាន់ឈ្នី របស់ដែលនៅសេសសល់។

ព័ត៌មានលម្អិតទាំងនេះសន្មតថាគាត់ជាការសម្លាប់រដ្ឋាល និងការសម្លាប់រដ្ឋាលធ្វើឡើងដោយនិមិត្តសញ្ញានៃ **ជាតិដែក រ៉ូម៉ាំង** ដែលនឹងបន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដោយការត្រួតត្រារបស់សម្តេច ប៉ាប។

៧ គ- វាខុសពីសត្វមុនៗទាំងអស់ ហើយវាមានស្នែងដប់។

ស្នែង ទាំងដប់តំណាងឱ្យ Franks, the Lombards, Alemanni, Anglo-Saxons, Visigoths, Burgundians, Suevi, the Heruli, Vandals និង Ostrogoths ។ ទាំងនេះគឺជា នគរគ្រីស្ទាន **ទាំងដប់**

ដែលនឹងបង្កើតឡើងបន្ទាប់ពីការដួលរលំនៃចក្រភពរ៉ូមពីឆ្នាំ 395 នេះបើយោងតាមការពន្យល់ដែលផ្តល់ដោយទេវតាដល់ដានីយ៉ែលនៅក្នុងខទី 24 ។ **ដាន 7:8** ហើយខ្ញុំបានពិចារណាមើលស្នែងនោះ ហើយមើលចុះ មានស្នែងតូចមួយ ទៀតចេញពីក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយស្នែងដំបូងបីត្រូវបានដកចេញពីមុខស្នែង នោះ។ ហើយមើលចុះ នាងមានភ្នែកដូចភ្នែកមនុស្ស ហើយមាត់ដែលនិយាយ ដោយក្រអឺតក្រទម។

៨ ក- ខ្ញុំមើលទៅស្នែងនោះ ឃើញស្នែងតូចមួយទៀតចេញពីក្នុងចំណោមពួកគេ ស្នែង តូច ចេញពីស្នែងមួយក្នុងចំណោម ស្នែងទាំងដប់ ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណប្រទេសអ៊ូតាលីនៃ Ostrogoths ដែលជាកន្លែងដែលទីក្រុងរ៉ូមស្ថិតនៅ ហើយគេហៅថា papal "holy see" នៅវិមាន Lateran នៅលើភ្នំ Caelius ។ អត្ថន័យនៃឈ្មោះឡាតាំង៖ មេឃ។

៨ ខ- និងស្នែងដំបូងចំនួនបីត្រូវបានហែកចេញពីមុខស្នែងនេះ។

ស្នែង ដែលហែកចេញ តាមកាលកំណត់ : ស្តេចទាំងបី បន្ទាប់ ពីខទី 24 ពោលគឺ Heruli រវាង 493 និង 510 បន្ទាប់មកជាបន្តបន្ទាប់ Vandals ក្នុងឆ្នាំ 533 និង Ostrogoths ក្នុងឆ្នាំ 538 ដែលត្រូវបានដេញចេញពីទីក្រុងរ៉ូមដោយឧត្តមសេនីយ៍ Belisarius តាមបញ្ជារបស់ Justinian ទី 1 ហើយ បានចាញ់យ៉ាងពិតប្រាកដនៅ Ravenna ក្នុងឆ្នាំ 540 ។ ដោយសារ តែយើងត្រូវកត់សម្គាល់ពីផលវិបាកនៃការបញ្ចេញមតិ នៅចំពោះមុខស្នែងនេះ ។ នេះមានន័យថា Horn មិនមានអំណាចយោធាផ្ទាល់ខ្លួន និងផលប្រយោជន៍ពិក្រកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធរបស់ស្តេចដែលខ្លាចវា និងអំណាចសាសនារបស់វា ដូច្នេះហើយចូលចិត្តគាំទ្រ និងគោរពតាមវា។ ហេតុផលនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុង Dan.8:24 ដែលយើងនឹងអាន: អំណាចរបស់គាត់នឹងកើនឡើង ប៉ុន្តែមិនមែនដោយកម្លាំងរបស់គាត់ទេ ហើយ ខ 25 នឹងបញ្ជាក់: ដោយសារតែភាពរុងរឿងរបស់គាត់និងភាពជោគជ័យនៃល្បិចរបស់គាត់គាត់នឹង មានភាពក្រអឺតក្រទមនៅក្នុង បេះដូង ។

ដូច្នេះវាត្រូវបានបង្ហាញថាការពិតទទួលបានតែការបញ្ជាក់ដោយការប្រមូលផ្តុំសា រស្រដៀងគ្នាដែលបានរាយប៉ាយនៅក្នុងជំពូកផ្សេងៗគ្នានៃសៀវភៅដានីយ៉ែលនិង កាន់តែទូលំទូលាយនៃព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ ដោយបំបែកចេញពីគ្នា ជំពូកនៃសៀវភៅ "ត្រា" ការព្យាករណ៍ និងសាររបស់វា ភាពទន់ភ្លន់ និងសំខាន់បំផុតនៅតែមិនអាចចូលបាន។

៨គ- ហើយមើលចុះ នាងមានភ្នែកដូចភ្នែកមនុស្ស

ព្រះវិញ្ញាណនាំមុខការពិពណ៌នារបស់គាត់ជាមួយនឹងពាក្យ ដូចជា នៅក្នុងវិធីនេះ វាបង្ហាញពីភាពស្រដៀងគ្នានៃរូបរាងដែលមិនមែនជាការពិត។

នៅទីនេះដូចគ្នាដែរ យើងត្រូវតែកត់សម្គាល់ពីភាពស្រដៀងនឹង មនុស្ស ដែលកើតមកក្នុងភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែមានការក្លែងបន្លំរបស់វាប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីច្រើនជាងនេះ ទៅទៀត ដោយសារ « ភ្នែក » ជានិមិត្តរូបនៃភាពភ្លឺថ្លារបស់ព្យាករី ដែលព្រះយេស៊ូវ ជាគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះផងដែរ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបានសំដៅទៅលើការព្យាករនៃការ ព្យាករណ៍នៃ papacy ដែលនៅទីបំផុតនឹងបង្កើតទិស្នាក់ការកណ្តាលផ្លូវការរបស់ ខ្លួននៅក្នុងទីក្រុង Vatican ដែលជាពាក្យដែលមានន័យថា៖ ដើម្បីព្យាករណ៍ពី ឡាតាំង “vaticinare”។ រឿងនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុង វិវរណៈ 2:20 នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណប្រៀបធៀបព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិកនេះទៅនឹងក្រុង យេសេប៊ីល

ដែលមានព្យាករិរបស់ព្រះអម្ចាស់បានសម្លាប់ស្ត្រីបរទេសដែលថ្វាយបង្គំព្រះបាល បានរៀបការជាមួយ ស្តេចអហាប់។ ការប្រៀបធៀបនេះមានភាពត្រឹមត្រូវដោយ សារប៉ុបបណ្តាលឱ្យព្យាករិពិតរបស់ព្រះក្នុងព្រះគ្រីស្ទស្លាប់នៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត។ ៨ យ- និងមាត់ដែលនិយាយដោយក្រអឺតក្រទម។

នៅក្នុងជំពូកទី 7 នេះ អ្នកដឹកនាំរឿង និងអ្នកដឹកនាំរឿងដ៏ទេវភាពបង្ហាញនៅក្នុង "ពង្រីក"

សម័យគ្រីស្ទានដែលទាក់ទងនឹងគាត់ជាពិសេស អំឡុងពេលរវាងចុងបញ្ចប់នៃចក្រភពរ៉ូម និងការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងមិកែល ដែលជាឈ្មោះសេឡេស្ទាលរបស់គាត់ជាមួយនឹងពួកទេវតា។ ទ្រង់ប្រកាសអំពីការ យាងមកនៃ ស្តេចដ៏ក្រអឺតក្រទម ជាអ្នកបៀតបៀនពួកបរិសុទ្ធ នៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ បំផុត ដែលវាយប្រហារបទដ្ឋានសាសនាដ៏ទេវភាពដែលព្យាយាម កែប្រែពេលវេលា និងច្បាប់ បញ្ញត្តិដប់ប្រការ ប៉ុន្តែក៏មានពិធីបរិសុទ្ធដ៏ទេវភាពផ្សេងទៀតដែរ។ ព្រះវិញ្ញាណប្រកាសការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយរបស់គាត់; គាត់នឹងត្រូវ " នេះដោយភ្លើង ដោយសារតែពាក្យអ្នករបស់គាត់ »។ ដូច្នេះ លុតនាកនៃការ វិនិច្ឆ័យនៅស្ថានសួគ៌នៃសហវត្សទីប្រាំពីរត្រូវបានបង្ហាញភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការលើក ឡើងនៃ ពាក្យក្រអឺតក្រទមរបស់គាត់ ។ នៅចំពោះមុខនាង ស្តេចនេប៊ូក្លេសាក់បង្ហាញ ភាពក្រអឺតក្រទម ដែរ ប៉ុន្តែគាត់បានទទួលយកមេរៀននៃភាពអាម៉ាស់ដែលព្រះបានប្រទានឱ្យគាត់ដោយរាបទាប។

ការជំនុំជំរះស្ថានសួគ៌

ខានិយ៉ែល 7:9 ខ្ញុំមើលពេលដែលបល្ល័ង្កកំពុងត្រូវបានគេដំឡើង។ ហើយសម័យបុរាណបានអង្គុយចុះ។ សម្លៀកបំពាក់របស់គាត់មានពណ៌សដូចព្រិល ហើយសក់នៅលើក្បាលដូចជារោមចៀមសុទ្ធ។ បល្ល័ង្ករបស់ព្រះអង្គប្រៀបដូចជា ភ្លើងនេះ ហើយកងក៏ដូចជាភ្លើងនេះ។

9a- ខ្ញុំមើលទៅខណៈពេលដែលបណ្តឹងត្រូវបានគេដាក់
លុកនេះតំណាងឱ្យពេលវេលានៃការជំនុំជម្រះដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយ
យពួកបរិសុទ្ធដែលបានប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់
អង្គុយលើបណ្តឹង នៅស្ថានសួគ៌ យោង តាមវិវរណៈទី 4 កំឡុងពេល រាប់ពាន់ឆ្នាំ
ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង វិវរណៈ 20 ។ ការជំនុំជម្រះនេះរៀបចំលក្ខខណ្ឌសម្រាប់
ការកាត់ក្តីចុងក្រោយ ការប្រតិបត្តិដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងខទី 11 ។

៩- សម័យបុរាណ អង្គុយចុះ។
គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដែលបង្កើតតែមួយគត់។ សកម្មភាពនៃកិរិយាស័ព្ទ
អង្គុយ បង្ហាញពីការបញ្ឈប់សកម្មភាពឈរ វាគឺជារូបភាពនៃការសម្រាក។
មេឃមានសន្តិភាពពេញលេញ។ នៅលើផែនដី
មនុស្សអាក្រក់ត្រូវបានបំផ្លាញនៅពេលការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

៩- សម្លៀកបំពាក់របស់គាត់មានពណ៌សដូចព្រិល ហើយសក់ក្បាលដូចជាអាម
ចៀមសុទ្ធ
ពណ៌សគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃភាពបរិសុទ្ធដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះដែលទាក់ទង
នឹងធម្មជាតិទាំងមូលរបស់គាត់នៅកម្រិតនៃសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់
និមិត្តសញ្ញានៃស្នាដៃរបស់គាត់
និងសក់នៃក្បាលរបស់គាត់ដែលជាមកុដនៃប្រាជ្ញាដ៏បរិសុទ្ធ
និងល្អឥតខ្ចោះដែលរួចផុតពី អំពើបាប ទាំងអស់។

ខគម្ពីរនេះណែនាំអេសា.១:១៨៖ សូមអញ្ជើញមក សូមយើងអង្វរ! YaHWéH
និយាយ។ ប្រសិនបើអំពើបាបរបស់អ្នកដូចជាពណ៌ក្រហម វានឹងពណ៌សដូចព្រិល។
បើមានពណ៌ក្រហមដូចពណ៌ស្វាយ នោះនឹងក្លាយទៅជាអាមចៀម។

៩- បណ្តឹងរបស់ព្រះអង្គដូចជាភ្លើងរះ៖
បណ្តឹង
កំណត់ទីកន្លែងនៃចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យដែលជាការវិនិច្ឆ័យនៃចិត្តរបស់ព្រះ ។
វាត្រូវបានដាក់នៅក្រោមរូបភាពនៃ អណ្តាតភ្លើងនៃភ្លើង ដែលនឹងជា ភ្នែក
របស់ព្រះគ្រីស្ទយុត្តិធម៌នៅក្នុង Rev.1:14
ដែលជាកន្លែងដែលយើងរកឃើញការពិពណ៌នានៃខនេះ។ ភ្លើង បំផ្លាញ ដែលផ្តល់
ឱ្យនូវការវិនិច្ឆ័យនេះក្នុងគោលបំណងបំផ្លាញសត្រូវរបស់ព្រះ និងអ្នករើសតាំង
របស់ទ្រង់ ។ ដោយសារពួកគេបានស្លាប់រួចទៅហើយ ការវិនិច្ឆ័យនេះទាក់ទងនឹង
ការស្លាប់ទីពីរដែលនឹងត្រូវកាត់ទោសជាដាច់ខាត។

ទី៩- ហើយកងដូចជាភ្លើងរះ។
បណ្តឹងមាន កង ប្រៀបនឹង ភ្លើងដែលរះ នៅលើផែនដី វិវរណៈ ២០:១៤-
១៥៖ ការស្លាប់ទីពីរគឺ បឹងភ្លើង។ ដូច្នោះ កងស្មើ ឱ្យមានចលនាចៅក្រមពីស្ថានសួគ៌
មកផែនដី ដើម្បីអនុវត្តសាលក្រមដែលបានប្រកាស។
ព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់ជាចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យ ទ្រង់ផ្លាស់ទី
ហើយនៅពេលដែលផែនដីត្រូវបានជួសជុលឡើងវិញ និងបន្តរក
ទ្រង់នឹងផ្លាស់ទីម្តងទៀតដើម្បីដំឡើងរាជបណ្តឹងរបស់ទ្រង់នៅទីនោះ
យោងតាមវិវរណៈ ២១:២-៣។

ខាត 7:10 មានទន្លេភ្លើងហូរចេញពីមុខព្រះអង្គ។ មួយពាន់ពាន់នាក់បានបម្រើ គាត់ ហើយមួយម៉ឺនលាននាក់បានឈរនៅចំពោះមុខគាត់។ ចៅក្រមអង្គុយចុះ ហើយសៀវភៅត្រូវបានបើក។

10a- ទន្លេភ្លើងបានហូរចេញពីមុខគាត់
ភ្លើង ដ៏ បរិសុទ្ធ
ដែលនឹងចុះពីស្ថានបរមសុខមកលេបត្របាក់ព្រលឹងអ្នកស្លាប់ ហើយរស់ឡើងវិញ
នេះបើយោងតាមវិវរណៈ 20:9: ហើយពួកគេបានឡើងទៅលើផ្ទៃផែនដី
ហើយពួកគេបានឡោមព័ទ្ធជុំវិញនៃពួកបរិសុទ្ធ និង ទីក្រុងជាទីស្រឡាញ់ ។ **ប៉ុន្តែ ភ្លើង បានធ្លាក់មកពីលើមេឃ ហើយលេបត្របាក់ពួកគេ ។**

10b- មួយពាន់ពាន់បម្រើគាត់
នោះគឺព្រលឹងមួយលាននៃអ្នក **វិសតាំង** ដែលបានលោះពីផែនដី។

10c- **និងមួយម៉ឺនពាន់លាននាក់បានឈរ នៅក្នុងវត្តមានរបស់គាត់**
ព្រលឹងនៅលើផែនដីចំនួនដប់ពាន់លាន **ត្រូវបានហៅ**
ដោយព្រះត្រូវបានរស់ឡើងវិញហើយបានកោះហៅគាត់នៅចំពោះមុខគាត់និងចៅ
ក្រមរបស់គាត់ដើម្បីទទួលរងនូវការកាត់ទោសដ៏ទេវភាពនៃ **ការស្លាប់លើកទីពីរ** ,
អ្វីមួយដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងលូកា 19: 27: **ហើយនៅសល់, នាំ សត្រូវរបស់ខ្ញុំ**
មកទីនេះ, ដែលមិនចង់ឱ្យខ្ញុំទៅ។ សោយរាជ្យលើពួកគេ ហើយសម្លាប់ពួកគេ
នៅចំពោះមុខខ្ញុំ ។ ដោយវិធីនេះ:

ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីពាក្យដែលគាត់បាននិយាយតាមរយៈព្រះយេស៊ូវនៅក្នុង
Matt.22:14: **សម្រាប់មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ**
ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់ដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ។ នេះនឹងជាករណីពិសេសនៅ
ថ្ងៃចុងក្រោយនេះ យោងតាម លូកា 18:8: ... **ប៉ុន្តែនៅពេលដែលកូនមនុស្សមក តើ**
គាត់នឹងឃើញសេចក្តីជំនឿនៅលើផែនដីឬទេ?

90- ចៅក្រមអង្គុយ ហើយបើកសៀវភៅ
តុលាការកំពូលនឹងវិនិច្ឆ័យលើមូលដ្ឋាននៃសក្ខីកម្មដែលអនុញ្ញាតឱ្យការវិ
និច្ឆ័យ
និងការចោទប្រកាន់ដែលប្រែប្រួលជាលក្ខណៈបុគ្គលសម្រាប់ព្រលឹងដែលត្រូវកាត់
ទោសនីមួយៗ។ **សៀវភៅ** របស់គាត់ មានផ្ទុកនូវជីវិតរបស់សត្វមួយ
ដែលត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងការចងចាំដោយព្រះ
ដោយមានទេវតាដ៏ស្មោះត្រង់ជាសាក្សី ដែលបច្ចុប្បន្នមិនអាចមើលឃើញដោយ
Earthlings ។

ខាត 7:11 បន្ទាប់មក ខ្ញុំមើលទៅ ដោយសារពាក្យក្រអឺតក្រទម ដែលស្តែងបាន
និយាយ។ ហើយនៅពេលខ្ញុំមើល សត្វនោះត្រូវបានសម្លាប់។

99 ក- ពេលនោះខ្ញុំមើលទៅព្រោះពាក្យក្រអឺតក្រទមដែលស្តែងបាន
និយាយ
ដូចជាពាក្យថា " ដោយសារតែ ពាក្យក្រអឺតក្រទម " បង្ហាញថា ខគម្ពីរនេះ
ចង់បង្ហាញយើងអំពីទំនាក់ទំនងបុព្វហេតុ និងឥទ្ធិពល ដែលកំណត់ការវិនិច្ឆ័យ
របស់ព្រះ។ គាត់មិនវិនិច្ឆ័យដោយគ្មានហេតុផលទេ។

99 ខ- ហើយពេលខ្ញុំមើល សត្វនោះត្រូវបានគេសម្លាប់

ប្រសិនបើ សត្វទីបួន តំណាងឱ្យការបន្តពូជអធិរាជ្យម - នគរអឺរ៉ុបដប់ - Papal Rome ត្រូវបានបំផ្លាញដោយភ្លើងភ្នំ ដោយសារតែ សកម្មភាព មាត់ ដីក្រអឺតក្រទម របស់ Papal Rome; សកម្មភាពដែលនឹងបន្តរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

11c- ហើយសាកសពរបស់គាត់ត្រូវបាន បំផ្លាញ បញ្ជូនទៅកាន់ភ្លើងដើម្បីដុត ការជំនុំជំរះកើតឡើងក្នុងពេលដំណាលគ្នា ស្នែងតូច និង ស្នែងស៊ីវិលទាំងដប់ ដែលគាំទ្រវា ហើយបានចូលរួមក្នុងអំពើបាបរបស់វា យោងទៅតាមវិរណៈ ១៨:៤។ បឹងភ្លើងនៃសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ នឹង លេបត្របាក់ ហើយ បំផ្លាញ ពួកគេ ។

ដានីយ៉ែល 7:12 សត្វដទៃទៀតត្រូវបានគេដកហូតអំណាច ប៉ុន្តែវាត្រូវបានពន្យារ អាយុជីវិតរហូតដល់ពេលកំណត់។

12a- សត្វដទៃទៀតត្រូវបានគេដកអំណាចចេញ នៅទីនេះ ដូចនៅក្នុង វិរណៈ 19:20 និង 21 ព្រះវិញ្ញាណបើកសម្តែងថា ជោគវាសនាខុសគ្នាត្រូវបានផ្តល់ជូនសម្រាប់មនុស្សមានបាបធម្មតានៃសាសនាមិនដើម ជាអ្នកទទួលមរតកនៃអំពើបាបដើមដែលបានផ្ទេរពីអីដាមទៅកាន់មនុស្សជាតិ ពេញមួយប្រវត្តិសាស្ត្រផែនដី។

12b- ប៉ុន្តែការពន្យារជីវិតត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេរហូតដល់ពេលជាក់លាក់មួយ។ ភាពជាក់លាក់នេះមានន័យថា អត្ថប្រយោជន៍នៃចក្រភពមុនៗ ក្នុងការមិនឆ្លងកាត់ការបញ្ចប់នៃការត្រួតត្រារបស់ពួកគេនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក ដូចករណីសម្រាប់ សត្វ រ៉ូម៉ាំង ទី 4 ក្រោមទម្រង់ចុងក្រោយនៃរដ្ឋាភិបាលសកលរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទនៅពេលនៃការយាងត្រឡប់មកវិញ។ ចុងបញ្ចប់នៃទី 4 ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងរបស់វា។ បន្ទាប់មក ផែនដីនឹងនៅតែ គ្មានទម្រង់ និងទទេ តាមរូបភាពនៃ ទីជ្រៅបំផុតនៃលោកុប្បត្តិ ១:២។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាកូនមនុស្ស

ដាន 7:13 ខ្ញុំបានមើលក្នុងការនិមិត្តនៅពេលយប់ ហើយមើលចុះ នៅក្នុងពពក នៃស្ថានបរមសុខបានមកដូចជាកូនមនុស្ស; គាត់បានមកដល់បុរាណនៃថ្ងៃហើយពួកគេបាននាំគាត់ទៅជិតគាត់។

១៣ ក- ខ្ញុំបានមើលក្នុងការនិមិត្តពេលយប់របស់ខ្ញុំ ហើយមើលចុះ នៅលើ ពពកនៃស្ថានសួគ៌បានមកដូចជាកូនមនុស្ស

ការលេចចេញរបស់កូនមនុស្សនេះបង្ហាញពីអត្ថន័យដែលបានផ្តល់ដល់ ការវិនិច្ឆ័យដែលទើបតែបានលើកឡើង។ ការជំនុំជំរះជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសម័យរបស់ដានីយ៉ែល ព្រះយេស៊ូវមិនទាន់បានយាងមកនៅឡើយ ដូច្នេះព្រះបានបង្ហាញពីអ្វីដែលទ្រង់នឹងសម្រេចតាមរយៈកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី កំឡុងពេលដែលទ្រង់យាងមកផែនដីជាលើកដំបូង។

១៣ ខ- គាត់មកដល់សម័យបុរាណ ហើយគេនាំគាត់មកជិតគាត់។ បន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គតរបស់គាត់ គាត់នឹងប្រោសខ្លួនគាត់ឡើងវិញ ដើម្បីបង្ហាញពីភាពសុចរិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់ដែលត្រូវបានបូជាជាតង្វាយដ

លំព្រះដែលអាក់អន់ចិត្ត
ដើម្បីទទួលបានការអភ័យទោសពីអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់ តម្រៀប
និងជ្រើសរើសដោយខ្លួនឯង។

រូបភាពដែលបានបង្ហាញបង្រៀនអំពីគោលការណ៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលទទួល
បានតាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើការលះបង់ដោយឆន្ទៈរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។
ហើយវាបញ្ជាក់ពីសុពលភាពរបស់វាជាមួយព្រះ។

ម៉ាទ 7:14 ហើយពួកគេបានប្រទានឱ្យគាត់នូវអំណាច, និងសិរីរុងរឿង, និងជា
នគរមួយ; ប្រជាជន គ្រប់ជាតិសាសន៍ និងមនុស្សគ្រប់ភាសាបានបម្រើព្រះអង្គ។
អំណាចរបស់ទ្រង់គឺជាអំណាចដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដែលមិនរលត់ទៅ ហើយនគរ
របស់ទ្រង់នឹងមិនត្រូវបំផ្លាញឡើយ។

១៤ ក- ទ្រង់ត្រូវបានប្រទានឱ្យមានអំណាច សិរីល្អ និងនគរ
ទិន្នន័យនៃខគម្ពីរនេះត្រូវបានសង្ខេបនៅក្នុងខគម្ពីរទាំងនេះនៃម៉ាថាយ
28:18 ដល់ 20 ដែលបញ្ជាក់ថាការជំនុំជំរះពិតជាជារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានចូលទៅជិត បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា:
អំណាចទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។ ដូច្នេះ ចូរទៅ
បញ្ជូនបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សពិគ្រប់ទាំងសាសន៍ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេក្នុងព្រះនាម
នៃព្រះវរបិតា និងនៃព្រះរាជបុត្រា និងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបង្រៀនគេឱ្យ
កាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលយើងបានបង្ហាត់មក។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំនៅជា
មួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

14b- ហើយគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ជាតិសាសន៍ និងមនុស្សគ្រប់ភាសា **បានបម្រើ
ទ្រង់**

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដាច់ខាត វានឹងនៅលើផែនដីថ្មី ដែលជាការបន្តចាស់
និងសិរីរុងរឿងបន្ទាប់ពីសហវត្សទីប្រាំពីរ។ ប៉ុន្តែ
អ្នកប្រោសលោះនឹងត្រូវជ្រើសរើសពិគ្រប់ ជាតិសាសន៍ គ្រប់ជាតិសាសន៍
និងគ្រប់ភាសា ដោយសេចក្តីសង្គ្រោះតែមួយដែលទទួលបានដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដោយសារពួកគេ **បានបម្រើ ទ្រង់** ក្នុងកំឡុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុង
Rev.10:11 និង 17:15 កន្សោមនេះសំដៅទៅលើអឺរ៉ុបគ្រីស្ទាន
និងពិភពលោកខាងលិច។ ក្នុងក្រុមនេះ យើងរកឃើញអ្នករើសតាំងមួយ **លាន**
នាក់ ដែលបានសង្គ្រោះ ដែលបម្រើព្រះនៅក្នុង ខទី ១០។

១៤ គ- ហើយរដ្ឋកាលរបស់ទ្រង់នឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញឡើយ។
ព័ត៌មានលម្អិតដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង Dan.2:44
ទាក់ទងនឹងគាត់ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅទីនេះ៖
រដ្ឋកាលរបស់ទ្រង់នឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញឡើយ។

ម៉ាទ 7:15 រីឯខ្ញុំវិញ ដានីយ៉ែលអើយ វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំគក់ស្លុតក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ហើយ
ការនិមិត្តឃើញពីក្បាលខ្ញុំបានធ្វើឱ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច។

១៥ ក- ខ្ញុំ ដានីយ៉ែល មានវិញ្ញាណដែលពិបាកក្នុងខ្លួនខ្ញុំ
បញ្ហារបស់ដានីយ៉ែលត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ការនិមិត្តប្រកាសពីគ្រោះថ្នាក់
សម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ។

15b- ហើយការមើលឃើញនៅក្នុងក្បាលរបស់ខ្ញុំធ្វើឱ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច។

មិនយូរប៉ុន្មានចក្ខុវិស័យរបស់គាត់អំពីម៉ែយើលនឹងមានឥទ្ធិពលដូចគ្នាលើ
គាត់ យោងទៅតាម Dan.10:8: ខ្ញុំត្រូវបានទុកចោលតែម្នាក់ឯង
ហើយបានឃើញការនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យនេះ។ កម្លាំងរបស់ខ្ញុំបរាជ័យ មុខរបស់ខ្ញុំបាន
ប្រែពណ៌ និងត្រូវបានរលួយ ហើយខ្ញុំបានបាត់បង់កម្លាំងទាំងអស់។ ការពន្យល់៖
កូនមនុស្ស និងម៉ែយើល គឺតែមួយ និងជាមនុស្សដ៏ទេវភាពតែមួយ ។
ការភ័យខ្លាច និងកំណត់លក្ខណៈនៃរដ្ឋកាលរបស់រ៉ូម

ពីព្រោះនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងបន្តបន្ទាប់ទាំងពីរនេះ
វានឹងមិនផ្តល់ឱ្យប្រជាជននៃអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏បរិសុទ្ធដូចជានេប៊ូក្លេសា ដារីយុស
ជាមេឌី និងស៊ីរូសទី 2 ព្រៃឡើយ។

ដានីយ៉ែល 7:16 ខ្ញុំក៏ចូលទៅជិតអ្នកដែលឈរនៅទីនោះ ហើយសួរគាត់អំពីការពិត
ទាំងអស់នេះ។ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំ ហើយពន្យល់ខ្ញុំថា៖

១៦ ក- **នៅទីនេះ ចាប់ផ្តើមការពន្យល់បន្ថែម ដែលទេវតាផ្តល់ឱ្យ**

ដាន 7:17 សត្វដ៏ធំទាំងបួននេះគឺជាស្តេចបួនដែលនឹងកើតឡើងពីផែនដី;

១៧ ក- ចំណាំថា និយមន័យនេះអនុវត្តច្រើនចំពោះ សន្តតិកម្ម
ដែលបានបង្ហាញក្នុង ដាន.២ ដោយរូប បដិមាដូចនៅទីនេះ ក្នុងដាន.៧ ដោយរូប
សត្វ។

ដានីយ៉ែល 7:18 ប៉ុន្តែ ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនឹងទទួលបានរាជាណាចក្រ
ហើយពួកគេនឹងបានគ្រងរាជ្យជានិរន្តរ៍ តាំងពីអស់កល្បរហូតដល់អស់កល្ប
ជានិច្ច។

១៨ ក- អធិប្បាយដូចគ្នានឹងសមណៈទាំង ៤ ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ទីប្រាំទាក់ទង
នឹង នគរដ៏អស់កល្ប របស់អ្នករើសតាំង ដែលព្រះគ្រីស្ទសង់ឡើងលើជ័យជម្នះ លើ
អំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។

ដាន 7:19 បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់ដឹងការពិតអំពីសត្វទីបួនដែលខុសពីសត្វដទៃទៀត
គួរឱ្យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងណាស់មានធ្មេញដែកនិងដៃកគោលនៃលង្ហិនដែលបានស៊ី
ហើយបាក់និងជាន់ក្រោមអ្វីដែលនៅសល់

19a- អ្នកដែលមានធ្មេញដែក
យើងរកឃើញនៅទីនេះ នៅក្នុង ធ្មេញ ដែក ដែល ជា
និមិត្តសញ្ញានៃភាពរឹងរបស់ចក្រភពរ៉ូម ដែលកំណត់ដោយ ជើង របស់រូបសំណាក
Dan.2 ។

19b- នឹងដៃកគោលធ្វើពី លង្ហិន ។
នៅក្នុងព័ត៌មានបន្ថែមនេះ ទេវតាបញ្ជាក់៖ នឹងដៃកគោលនៃ លង្ហិន ។
មរតកនៃអំពើបាបរបស់ក្រិច ត្រូវបានបញ្ជាក់ដូច្នោះដោយសម្ភារៈមិនបរិសុទ្ធនេះ
ដែល ជាលោហៈធាតុដែលតំណាងឱ្យចក្រភពក្រិចនៅក្នុង ពោះ និងភ្នៅ នៃ
រូបសំណាក Dan.2 ។

១៩ គ- អ្នកណាស៊ី បំបែក និងជាន់ល្អិតរបស់ដែលនៅសេសសល់
ការបរិភោគ ឬការទាញយកប្រយោជន៍ពីវត្ថុដែលដណ្តើមបាន
អ្វីដែលធ្វើឱ្យពួកគេរីកចម្រើន - បំបែក បង្ខំ និងបំផ្លាញ - ជាន់ល្អិត មើលងាយ
និងបៀតបៀន - ទាំងនេះគឺជាសកម្មភាពដែល "រ៉ូម" បន្តបន្ទាប់ទាំងពីរ
និងអ្នកគាំទ្រស៊ីវិល

និងសាសនារបស់ពួកគេនឹងអនុវត្តរហូតដល់ពេលក្រឡប់មកវិញ។ នៃព្រះគ្រីស្ទ។
នៅក្នុង Rev.12:17: ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ថា "អ្នកកាន់សាសនា"
ចុងក្រោយដោយពាក្យ " សំណល់" ។

ខាត 7:20 ហើយស្នែងដប់ដែលនៅលើក្បាល ហើយស្នែងមួយទៀតដែលចេញមក
ហើយបីស្នែងនោះធ្លាក់មកលើស្នែងដែលមានភ្នែក ហើយមាត់និយាយដោយ
ក្រអឺតក្រទម។ និង **រូបរាងធំជាងអ្នកដទៃ** ។

20a- ខគម្ពីរនេះនាំមកនូវសេចក្តីលម្អិតផ្ទុយទៅនឹងខ៨។ តើ " ស្នែងភ្នែក " មកទីនេះ ដោយរបៀបណា **រូបរាងធំជាងអ្នកដទៃ?** នេះគឺជាភាពខុសគ្នាទាំងអស់របស់ទ្រង់ពី ស្តេច ដទៃទៀត នៃ ស្នែងទាំងដប់ ។ នាងមានភាពទន់ខ្សោយ និងផ្ទុយស្រុយណាស់ ប៉ុន្តែតាមរយៈភាពល្ងង់ខ្លៅ និងការកោតខ្លាចព្រះដែលនាងអះអាងថាជាតំណាងនៅលើផែនដី នាងបានគ្រប់គ្រង និងរៀបចំពួកគេតាមដែលនាងពេញចិត្ត លើកលែងតែករណីលើកលែងដ៏កម្រ។

ខាតិយ៉ែល 7:21 ហើយខ្ញុំបានឃើញស្នែងនេះធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងពួកបរិសុទ្ធ ហើយបានយកឈ្នះលើពួកគេ។

២១ ក- អធិប្បាយបន្ត។ នាងអះអាងថាមានភាពបរិសុទ្ធដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយ ព្រះបានចោទនាងពីបទបៀតបៀនពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ការពន្យល់តែមួយគត់នៅពេលនោះ៖ នាងកុហកដូចជានាងដកដង្ហើម។ ជោគជ័យរបស់វាគឺការកុហកបោកប្រាស់ និងបំផ្លិចបំផ្លាញ ដ៏ធំសម្បើម ដែលបំផ្លាញផ្លូវដើរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខាត 7:22 លុះដល់សម័យបុរាណបានមកដល់ ហើយប្រគល់សិទ្ធិដល់ពួកបរិសុទ្ធនៃ ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយដល់ពេលដែលពួកបរិសុទ្ធគ្រប់គ្រងនគរ។

២២ ក- សំណងល្អ ដំណឹងល្អត្រូវបានបញ្ជាក់។ បន្ទាប់ពីសកម្មភាពដ៏ខ្លាំងឆឺតរបស់ papal Rome និងអ្នកគាំទ្រស៊ីវិល និងសាសនារបស់ខ្លួន ជ័យជំនះចុងក្រោយនឹងមកដល់ព្រះគ្រីស្ទនិងអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។

ខទី 23 និង 24 បញ្ជាក់ពីលំដាប់នៃការបន្តពូជ

ខាតិស 7:23 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «សត្វទីបួនជារាជាណាចក្រទីបួន ដែលនឹងមាននៅលើផែនដី ខុសពីនគរទាំងអស់ ហើយដែលនឹងលេបក្របាត់ ផែនដីទាំងមូល ហើយជាន់ល្អិតជាដុំៗ។

២៣ ក- ចក្រភពរ៉ូម៉ាំងមិនជឿក្នុង ទម្រង់ជាចក្រភពគ្រិស្តរាង - ២៧ និង ៣៩៥។

ខាត 7:24 ស្នែងដប់គឺជាស្តេចដប់អង្គដែលនឹងកើតចេញពីនគរនេះ មួយទៀត នឹងកើតឡើងបន្ទាប់ពីពួកគេ ខុសពីដើមដំបូង ហើយនឹងទម្លាក់ស្តេចបីអង្គ។

24a- វាគឺជាអរគុណចំពោះភាពជាក់លាក់នេះដែលយើងអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណ ស្នែងទាំងដប់ នេះ ជាមួយនឹង នគរគ្រីស្ទាន **ទាំងដប់** ដែលបានបង្កើតឡើងនៅលើទឹកដីភាគខាងលិចនៃចក្រភពរ៉ូមដែលបានដួលរលំ និងខ្ទេចខ្ទាំ។ ទឹកដីនេះគឺជាទឹកដីនៃអឺរ៉ុបបច្ចុប្បន្នរបស់យើង៖ សហភាពអឺរ៉ុប (ឬសហភាពអឺរ៉ុប) ។

ដាន 7:25 គាត់នឹងនិយាយពាក្យប្រឆាំងនឹងព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយគាត់នឹងសង្កត់សង្កិនពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយគាត់នឹងសង្ឃឹមថានឹងផ្លាស់ប្តូរពេលវេលានិងច្បាប់។ ហើយពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់មួយពេល និងមួយដង និងពាក់កណ្តាលពេលវេលា។

២៥ ក- ទ្រង់នឹងពោលពាក្យទាស់នឹងព្រះដ៏ខ្ពស់ខ្ពស់បំផុត
ព្រះផ្តោតនៅក្នុងខគម្ពីរនេះអំពីការបរិហារអំពើបាបដែលទ្រង់សន្មតថាជាបប papal រ៉ូម៉ាំង និងចំពោះបីស្ស្តពជំនាន់មុននៃទីក្រុងរ៉ូម ដែលអំពើអាក្រក់ដែលបានប្រព្រឹត្តនោះត្រូវបានគេពេញនិយម រាប់ជាសុចរិត និងបង្រៀនដល់ហ្វូងមនុស្សល្ងង់។ ព្រះវិញ្ញាណរាយបញ្ជីការចោទប្រកាន់ដែលចាប់ផ្តើមដោយពាក្យធ្ងន់ធ្ងរបំផុត: **ពាក្យប្រឆាំងនឹងព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត** ទ្រង់ផ្ទាល់។ ដោយចៃដន្យ សម្តេចប៉ាបអះអាងថា បម្រើព្រះ ហើយតំណាងឲ្យគាត់នៅលើផែនដី។ ប៉ុន្តែវាច្បាស់ណាស់ការបន្តនេះដែលបង្កើតជាកំហុសដោយសារតែព្រះក្នុងវិធីដែលមិនពេញចិត្តនឹងការធ្វើពុតជា papal នេះ ។ ហើយជាលទ្ធផល

អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលរ៉ូមមិនពិតបង្រៀនអំពីព្រះមានឥទ្ធិពលលើគាត់ផ្ទាល់។

២៥ ខ- ទ្រង់នឹងសង្កត់សង្កិនពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត
ការបៀតបៀនដ៏ទុច្ចរិត របស់ពួកបរិសុទ្ធ នៃ ខ ២១ នៅទីនេះត្រូវបានរំលឹក និងបញ្ជាក់។ ការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានប្រកាសដោយសាលាក្តីសាសនាដែលមានឈ្មោះថា "Holy Inquisition"។ ការធ្វើទារុណកម្មត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្ខំមនុស្សស្លូតត្រង់ឱ្យសារភាពកំហុសរបស់ពួកគេ។

25c- ហើយគាត់នឹងសង្ឃឹមថានឹងផ្លាស់ប្តូរពេលវេលានិងច្បាប់
ការចោទប្រកាន់នេះផ្តល់ឱ្យអ្នកអាននូវឱកាសដើម្បីស្តារឡើងវិញនូវសេចក្តីពិតជាមូលដ្ឋាននៃការថ្វាយបង្គំដែលបានផ្តល់ដល់ព្រះពិត រស់នៅ និងតែមួយគត់។

លំដាប់ដ៏ស្រស់ស្អាតដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយព្រះសង្ឃរ៉ូម៉ាំង។ យោងទៅតាមនិក្ខមន៍ 12:2

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកហេព្រើរនៅឯការចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីបថា:

ខែនេះនឹងក្លាយជាខែដំបូងនៃខែសម្រាប់អ្នក។

វានឹងក្លាយជាខែដំបូងនៃឆ្នាំសម្រាប់អ្នក ។ នេះជាការបញ្ជាមិនមែនជាសំណើសាមញ្ញទេ។

ហើយចាប់តាំងពីការសង្គ្រោះបានមកពីសាសន៍យូដាយោងទៅតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចាប់តាំងពីនិក្ខមន៍មក

គ្រប់សត្វទាំងអស់ដែលចូលទៅក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះក៏ចូលទៅក្នុងគ្រួសារនៃព្រះដែលជាកន្លែងបញ្ជារបស់គាត់ត្រូវតែសោយរាជ្យ និងត្រូវគោរព។ នេះគឺជាគោលលទ្ធិពិតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយមានតាំងពីសម័យសាវ័ក។ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អ៊ីស្រាអែលនៃព្រះបានយកទិដ្ឋភាពខាងវិញ្ញាណ វាមិនគិតជាអ៊ីស្រាអែលរបស់ទ្រង់ទេ ដែលទ្រង់បានបង្កើតលំដាប់ និងគោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់។ យោងតាម រ៉ូម ១១:២៤ អ្នកប្រើចិត្តមិនដើរត្រូវបានផ្សំចូលទៅក្នុងឫស និងដើមរបស់អ៊ីប្រាហាំមិនមែនជាវិធីផ្សេងទេ។

គាត់ត្រូវបានប៉ូលព្រមានប្រឆាំងនឹងការមិនជឿដែលបានក្លាយជាគ្រោះថ្នាក់ដល់
 ជនជាតិយូដាដែលបះបោរនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់
 ហើយវានឹងមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតសម្រាប់ពួកគ្រីស្ទានដែលបះបោរនៃថ្មីនេះ។
 ដែលទាក់ទងដោយផ្ទាល់ទៅនឹងជំនឿមុខកាតូលិក ហើយការសិក្សារបស់ Dan.8
 នឹងបញ្ជាក់វា ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ដែលជាពួកគ្រីស្ទានប្រូតេស្តង់។

យើងគ្រាន់តែនៅដើមដំបូងនៃវិវរណៈនៃការព្យាករណ៍ដ៏វែងមួយ

ដែលការចោទប្រកាន់ដ៏ទេវភាព

ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងខគម្ពីរនេះគឺមានគ្រប់សព្វទាំងអស់

ពីព្រោះលទ្ធផលគឺគួរឱ្យភ័យខ្លាច

និងយ៉ាងខ្លាំង។

ពេលវេលាផ្លាស់ប្តូរដោយក្តីបារម្ភរបស់រ៉ូម៖

1 - ថ្ងៃឈប់សម្រាកនៃ បញ្ញត្តិ ទី 4 របស់ព្រះ។

ថ្ងៃទីប្រាំពីរត្រូវបានជំនួសចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321

ដោយថ្ងៃដំបូងដែលប្រារព្ធជាថ្ងៃខាងលោកិយនិងការចាប់ផ្តើមនៃសប្តាហ៍ដោយ
 ព្រះ។ លើសពីនេះទៅទៀតថ្ងៃដំបូងនេះត្រូវបានដាក់ដោយអធិរាជរ៉ូម៉ាំង

Constantine I នៅពេលដែល វាត្រូវបានឧទ្ទិសដល់ការគោរពបូជានៃ

"ព្រះអាទិត្យដែលមិនអាចយកឈ្នះបាន" ដែលជាព្រះអាទិត្យ deified

ដោយអ្នកមិនជឿដែលមានរួចហើយនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបដែលជានិមិត្តសញ្ញា

ព្រះគម្ពីរនៃអំពើបាប។ ដានីយ៉ែល 5

បានបង្ហាញយើងពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ដាក់ទោសលើកំហឹងដែលបានធ្វើចំ

ពោះគាត់ មនុស្សត្រូវបានព្រមាន ហើយគាត់ដឹងពីអ្វីដែលកំពុងរង់ចាំគាត់

នៅពេលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យគាត់ ដូចដែលគាត់បានវិនិច្ឆ័យ

និងសម្លាប់ស្តេចបេលសាសា។

ថ្ងៃសប្តិៗដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះតាំងពីកំណើតនៃពិភពលោកមានល

ក្ខណៈពីរយ៉ាងគឺអំពី ពេលវេលា និង ច្បាប់ដ៏ទេវភាព

ដូចដែលខគម្ពីររបស់យើងបានលើកឡើង។

២- ដើមឆ្នាំដែលកើតនៅនិទាយរដូវ

ពាក្យដែលមានន័យថាជាលើកដំបូងត្រូវបានប្តូរទៅធ្វើនៅដើមរដូវរងា។

៣- តាមព្រះជាម្ចាស់ ការផ្លាស់ប្តូរនៃថ្ងៃកើតឡើងនៅពេលថ្ងៃលិច

ជាថ្ងៃអធ្រាត្រ មិនមែនពេលកណ្តាលអធ្រាត្រទេ ព្រោះវាមានលក្ខណៈជាចង្វាក់
 និងសម្គាល់ដោយផ្កាយដែលទ្រង់បានបង្កើតដោយចេតនានេះ។

ការផ្លាស់ប្តូរក្នុងក្រឹត្យវិន័យចូលទៅជ្រៅជាងប្រធានបទនៃថ្ងៃសប្តិៗ។

រ៉ូមមិនបានបន្ទាបបន្ថោកវត្តមាននៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធទេ

វាបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនវាផ្លាស់ប្តូរ

អត្ថបទដើមនៃពាក្យដែលព្រះបានសរសេរដោយម្រាមដៃរបស់គាត់នៅលើតុថ្មដៃ
 លម្អល់ឱ្យម៉ូសេ។ អ្វីៗដែលវិសុទ្ធដល់ទៅប៉ះហិប ដែលគេរកឃើញ ត្រូវបានព្រះវាយ

ស្លាប់ភ្លាមៗ។

25c- ហើយពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់មួយពេល មួយ
 ដង និងកន្លះពេល

ពេលវេលា មានន័យ ដូចម្តេច ?

បទពិសោធន៍របស់ស្តេចនេប៉ូក្លេសាផ្តល់ឱ្យយើងនូវចម្លើយនៅក្នុង Dan.4:23:

ពួកគេនឹងបណ្តេញអ្នកចេញពីក្នុងចំណោមមនុស្ស,
អ្នកនឹងរស់នៅជាមួយសត្វនៃវាល, ពួកគេនឹងផ្តល់ស្មៅឱ្យអ្នកបរិភោគដូចជាគោ;
ហើយប្រាំពីរដងនឹងឆ្លងកាត់អ្នក

រហូតទាល់តែអ្នកដឹងថាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតគ្រប់គ្រងលើនគរបស់មនុស្ស
ហើយប្រទានឱ្យអ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះវិញ។ បន្ទាប់ពីបទពិសោធន៍ដ៏លំបាក
នេះ ស្តេចបានមានបន្ទូលនៅក្នុង ខទី 34 ៖ **បន្ទាប់ពីពេលកំណត់ ខ្ញុំនេប៊ូក្លេសា
បានងើបភ្នែកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយហេតុផលបានត្រឡប់មកខ្ញុំវិញ ។** ទូលបង្គំ
បានប្រទានពរដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ខ្ញុំបានលើកតម្កើង និងលើកតម្កើងព្រះអង្គ
ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅជារៀងរហូត ដែលអំណាចរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅអស់កល្ប
ជានិច្ច ហើយវាជាណាចក្ររបស់ព្រះអង្គស្ថិតស្ថេរពីជំនាន់មួយទៅមួយជំនាន់ ។
យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា **ដងទាំងប្រាំពីរ នេះ** គំណាងឱ្យ ប្រាំពីរឆ្នាំ ចាប់តាំងពី
រយៈពេលចាប់ផ្តើមនិងបញ្ចប់ក្នុងដំណើរជីវិតរបស់គាត់។ អ្វីដែលព្រះហោថា **ពេល
វេលា** គឺជាពេលវេលាដែលវាត្រូវចំណាយសម្រាប់ផែនដីដើម្បីបញ្ចប់បដិវត្ត
ពេញលេញមួយនៃព្រះអាទិត្យ។ ពីទីនោះសារជាច្រើនបានលេចចេញមក។ ព្រះត្រូវ
បានគំណាងដោយព្រះអាទិត្យ ហើយនៅពេលដែលសត្វមួយក្រោកឡើងដោយ
មោទនភាព ដើម្បីដាក់វានៅក្នុងកន្លែងរបស់វា ព្រះមានបន្ទូលទៅវាថា៖ «ចូរគូស
រង្វង់ជុំវិញទេវៈរបស់ខ្ញុំ ហើយរៀនថាខ្ញុំជានរណា»។ សម្រាប់ Nebuchadnezzar
ប្រាំពីរវេនគឺចាំបាច់ប៉ុន្តែមានប្រសិទ្ធភាព។ មេរៀនមួយទៀតនឹងទាក់ទងនឹង
រយៈពេលនៃការសោយរាជ្យរបស់សម្តេចប៉ាបដែលបានព្យាករណ៍ដោយពាក្យ «
ពេលវេលា » នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ។

បើប្រៀបធៀបជាមួយនឹងបទពិសោធន៍របស់នេប៊ូក្លេសា
ព្រះជាម្ចាស់ដាក់ទោសអំនួតរបស់គ្រិស្តបរិស័ទដោយបញ្ជូនវាទៅជាភាពនោតល្ងង់
ក្នុងរយៈពេល មួយដង និងកន្លះឆ្នាំ នៃទំនាយ។ ចាប់ពីថ្ងៃទី 7 ខែមិនា ឆ្នាំ 321
អំនួត

និងភាពល្ងង់ខ្លៅនៅក្នុងភាពនោតល្ងង់បានធ្វើឱ្យបុរសយល់ព្រមគោរពបទបញ្ជា
ដែលបានផ្តល់ប្តូរព្រះវិញ។ អ្វីដែលខ្ញុំបម្រើដ៏រាបទាបរបស់ព្រះគ្រីស្ទមិន
អាចស្តាប់បង្គាប់បាន បើមិនដូច្នោះទេ គាត់នឹងកាត់ខ្លួនចេញពីព្រះជាព្រះ
សង្គ្រោះរបស់គាត់។

ខគម្ពីរនេះនាំយើងឱ្យស្វែងរកតម្លៃពិត និងកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើម
និងចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលដែលបានព្យាករណ៍នេះ។

យើងនឹងរកឃើញថាវាគំណាងឱ្យ 3 ឆ្នាំ 6 ខែ។ តាមពិត
រូបមន្តនេះនឹងបង្ហាញឡើងវិញនៅក្នុង Rev.12:14 ដែលវាស្របជាមួយនឹងរូបមន្ត
1260 ថ្ងៃ ចាប់ពីខទី 6។ ការអនុវត្តនៃក្រមនៃ Ezé.4: 5-6 មួយថ្ងៃសម្រាប់មួយឆ្នាំ
នឹងធ្វើឱ្យវាអាចធ្វើទៅបាន។ ដើម្បីយល់ថាទាំងនេះគឺពិតជា 1260
ឆ្នាំដ៏វែងនិងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចនៃការរងទុក្ខនិងការស្លាប់។

ខានីយ៉ែល 7:26 ពេលនោះការវិនិច្ឆ័យនឹងមកដល់ ហើយអំណាចរបស់គាត់នឹងត្រូវ
ដកចេញពីគាត់ ហើយវានឹងត្រូវបំផ្លាញ ហើយបំផ្លាញចោលជារៀងរហូត។

2a- រំលេចចំណាប់អារម្មណ៍នៃភាពច្បាស់លាស់នេះ៖ ការវិនិច្ឆ័យ
និងការបញ្ចប់នៃការត្រួតត្រារបស់សម្តេចប៉ាបកើតឡើងក្នុងពេលតែមួយ។ នេះ
បញ្ជាក់ថាការវិនិច្ឆ័យដែលបានលើកឡើងនឹងមិនចាប់ផ្តើមមុនការយាងមក

របស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ នៅឆ្នាំ 2021 សម្តេចប៉ាបនៅតែសកម្ម ដូច្នោះការវិនិច្ឆ័យដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងដានីយ៉ែលមិនបានចាប់ផ្តើមនៅ ឆ្នាំ 1844 បងប្អូន Adventist ទេ។

ដានីយ៉ែល 7:27 នគរ និងអំណាចនិងភាពអស្ចារ្យនៃនគរទាំងអស់នៅក្រោមមេឃ នឹងត្រូវបានប្រគល់ដល់ប្រជាជននៃពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។ រជ្ជកាលរបស់ទ្រង់គឺជារជ្ជកាលដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់នឹងបម្រើ ហើយគោរពតាមទ្រង់។

២៧ ក- ដូច្នោះ:

ការជំនុំជំរះត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងល្អបន្ទាប់ពីការត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ និងការឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌នៃអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់។

២៧ ខ- ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់នឹងបម្រើលោក ហើយស្តាប់បង្គាប់ លោក

ជាឧទាហរណ៍ ព្រះបង្ហាញយើងអំពី អ្នកគ្រប់គ្រង បីនាក់ដែលបានបង្ហាញ ក្នុងសៀវភៅនេះ៖ ស្តេចខាល់ដេ នេប៊ូក្លេសា ស្តេចមេឌី ដារីយុស និងស្តេចពែរ្ស ស៊ីរុស ២។

Dan 7:28 ពាក្យនេះបានបញ្ចប់។ ខ្ញុំ ដានីយ៉ែល មានបញ្ហាយ៉ាងខ្លាំងចំពោះគំនិតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរពណ៌ ហើយខ្ញុំបានរក្សាពាក្យទាំងនេះនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

28a- បញ្ហារបស់ដានីយ៉ែលនៅតែត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះនៅកម្រិតនេះ ភស្តុតាងនៃអត្តសញ្ញាណរបស់ papal Rome នៅតែខ្វះកម្លាំង។ អត្តសញ្ញាណរបស់គាត់នៅតែជា "សម្មតិកម្ម" ដែលគួរឱ្យជឿជាក់រួចទៅហើយ ប៉ុន្តែដូចគ្នាទាំងអស់ "សម្មតិកម្ម" ។ ប៉ុន្តែ ដានីយ៉ែល 7 បង្កើតតែបន្ទះទីពីរក្នុង ចំណោមផ្ទាំងទំនាយទាំងប្រាំពីរដែលបង្ហាញក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែលនេះ។

ហើយរួចហើយ យើងអាចមើលឃើញថាសារដែលបានចែកចាយនៅក្នុង Dan.2 និង Dan.7 គឺដូចគ្នាបេះបិទ និងបំពេញបន្ថែម។ ទំព័រថ្មីនីមួយៗនឹងនាំមកយើងនូវធាតុបន្ថែម ដែលនឹងត្រូវបានដាក់បញ្ចូលលើការសិក្សាដែលបានអនុវត្តរួចហើយ និងពង្រឹង និងពង្រឹងសារលិខិតរបស់ព្រះ ដែលនឹងកាន់តែច្បាស់ឡើង។

សម្មតិកម្មដែលថា " ស្នែងតូច " នៃជំពូកទី 7 នេះគឺ papal Rome នៅតែត្រូវបានបញ្ជាក់។ រឿងនឹងរួចរាល់។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យយើងចងចាំរួចហើយនូវការ បន្តប្រវត្តិសាស្ត្រនេះដែលទាក់ទងនឹងទីក្រុងរ៉ូម " សត្វដ៏សាហាវទី៤ ដែលមានផ្ទៃពេញ ដែក "។ វាកំណត់ច្រកភពរ៉ូមតាមពិក្រាយដោយ " ស្នែងដប់ " នៃនគរអឺរ៉ុបសេរីនិងឯករាជ្យដែលត្រូវបានស្នងរាជ្យនៅឆ្នាំ 538 ដោយ " ស្នែងតូច " សន្មតថា papal នេះ " ស្តេចផ្សេងគ្នា " ដែលពីមុន " ស្នែងបីឬស្តេចបី " ។ The Herules, Vandals និង Ostrogoths ត្រូវបានដកចេញពី 493 និង 538 នៅក្នុងខ 8 និង 24 ។

ដានីយ៉ែល ៨

ដានីយ៉ែល 8:1 នៅឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជកាលព្រះបាទបេលតេសាសាវ ខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តមួយ ក្រៅពីការដែលខ្ញុំបានឃើញពីមុនមក។

1a- ពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅ: 3 ឆ្នាំ។ ដានីយ៉ែលទទួលបានការនិមិត្តថ្មី។ នៅក្នុងមួយនេះ:

មានតែសត្វពីរប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានសម្គាល់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងខទី 20 និង 21 ជាមួយនឹងពួក *មេឌី និងពែរូ និងក្រិក* ដែលស្ថិតនៅក្នុងការនិមិត្តពីមុន ^{ចក្រភព ទី 2 និង ទី 3} នៃអាណាចក្រដែលបានព្យាករណ៍។ យូរទៅ នៅក្នុងការនិមិត្តសត្វទាំងឡាយបានអនុលោមតាមពិធីរបស់ជនជាតិហេព្រើរកាន់តែច្បាស់។ Dan.8 ជូន *ចៀមឈ្មោល និងពពែរូ*; សត្វដែលថ្វាយក្នុងយញ្ញបូជានៃ *ថ្ងៃដង្វាយជួន* នៃពិធីរបស់សាសន៍យូដា។ ដូច្នោះ

យើងអាចសម្គាល់ឃើញនិមិត្តសញ្ញានៃអំពើបាបនៅក្នុងមហាអំណាចនៃចក្រភព ក្រិច: *ក្សាលពោះ និងភ្លៅរបស់ Dan.2 ខ្លាខិន Dan.7 និង ពពែរូ Dan.8.*

ដានី 8:2 ពេលខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តនេះ: ហាក់ដូចជាខ្ញុំនៅក្រុងស៊ីសាន ជា រាជធានី ក្នុងខេត្តអេឡាម។ ហើយក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្ញុំមើលឃើញ ខ្ញុំនៅជិតទន្លេ Ulai ។

2a- ដានីយ៉ែលនៅក្នុងប្រទេសពែរូនៅជិតទន្លេ Karoon ដែលនៅសម័យរបស់ គាត់គឺ Ulai ។ រាជធានី Persian និងនិមិត្តសញ្ញា *ទន្លេ* នៃប្រជាជនបង្ហាញពីទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៃសេចក្តីយោងសម្រាប់ចក្ខុវិស័យដែលព្រះ នឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេ ។ ដូច្នោះ សារទំនាយផ្តល់ទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រដ៏មានតម្លៃនៅក្នុង ជំពូកនេះ ដែលបាត់ក្នុងជំពូកទី 2 និង 7។

ដានីយ៉ែល ៨:៣ ខ្ញុំងើបមុខឡើង ហើយមើលទៅ ចៀមឈ្មោលមួយឈរនៅមុខទន្លេ ហើយមានស្នែង។ ស្នែងទាំងនេះខ្ពស់ ប៉ុន្តែស្នែងមួយខ្ពស់ជាងស្នែងមួយទៀត ហើយវាឡើងចុង។

3a- ខគម្ពីរនេះសង្ខេបអំពីប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ព្រះ ដែលបង្ហាញដោយ ចៀមឈ្មោល នេះ ដែលមាន ស្នែង ខ្ពស់បំផុត តំណាងឱ្យវា ដោយសារតែដំបូងឡើយត្រូវបានត្រួតត្រាដោយសម្ព័ន្ធមិត្ត Mede របស់វា វាបានកើនឡើងពីលើវាចុងក្រោយដោយការមកដល់នៃអំណាចរបស់ស្តេច Cyrus 2 the Persian ក្នុងឆ្នាំ 539 ដែលជាសហសម័យចុងក្រោយរបស់ដានីយ៉ែលយោងទៅតាម Dan.10:1 ។

ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ខ្ញុំបានចង្អុលបង្ហាញពីបញ្ហានៃកាលបរិច្ឆេទពិតប្រាកដមួយ ពីព្រោះអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រមិនអើពើទាំងស្រុងចំពោះសាក្សីផ្ទាល់ភ្នែករបស់ដានីយ៉ែល ដែលសន្មតថានៅក្នុង Dan.5:31 ការសញ្ជ័យរបស់បាប៊ីឡូនចំពោះស្តេចមេឌី ដារីយុស ដែលបានរៀបចំបាប៊ីឡូនទៅជា 120 satrapies យោងទៅតាម Dan ។ ៦:១។ ស៊ីរុសបានឡើងកាន់អំណាចបន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គតរបស់ដារីយុស ដូច្នោះមិនមែននៅឆ្នាំ 539 ទេ ប៉ុន្តែបន្តិចក្រោយមក ឬផ្ទុយទៅវិញ ការសញ្ជ័យដោយដារីយុសអាចកើតឡើងបន្តិចមុនកាលបរិច្ឆេទ - 539 ។

៣ ខ- បពិត្រដ៏ទេវៈមួយលេចឡើងក្នុងខគម្ពីរនេះ ក្នុងទម្រង់ប្រើសម្រាប់កំណត់ ស្នែងតូច និងធំ។ នេះបញ្ជាក់ថាឃ្លា ដែលចៀសវាងដោយប្រយ័ត្នប្រយោង “ ស្នែង តូច ” ត្រូវបានភ្ជាប់ជាពិសេស និងផ្តាច់មុខទៅនឹងអក្ខរសញ្ញាណរបស់ទីក្រុងរ៉ូម។

ដានីយ៉ែល ៨:៤ ខ្ញុំឃើញចៀមឈ្មោលវាយទៅទិសខាងលិច ខាងជើង និងខាងត្បូង។ គ្មានសត្វណាអាចទប់ទល់នឹងគាត់បានទេ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចរំដោះជនរងគ្រោះរបស់គាត់បានទេ។ គាត់បានធ្វើអ្វី ដែលគាត់ចង់បាន ហើយគាត់មានអំណាច។

៤ ក- រូបភាពនៃខគម្ពីរនេះបង្ហាញពីដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់នៃការសញ្ជ័យរបស់ ជនជាតិព្រៃ ដែលនាំពួកគេឆ្ពោះទៅកាន់ចក្រភព ដែលជាការត្រួតត្រារបស់ស្តេចនៃស្តេច។

នៅ ភាគខាងលិច : Cyrus 2 បានចងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយជនជាតិខាងជើង និងជនជាតិអេហ្ស៊ីប ចន្លោះពីឆ្នាំ ៥៤៩ ដល់ ៥៣៩។

នៅ ភាគខាងជើង : លីខានៃស្តេច Croesus ត្រូវបានសញ្ជ័យនៅឆ្នាំ ៥៤៦ ពេលថ្ងៃត្រង់ ៖ ស៊ីរុសបានច្បាំងដណ្តើមយកបាប៊ីឡូនដោយស្នងរាជ្យបន្ត ពី ស្តេចមេឌី ដារីយុស បន្ទាប់ពីឆ្នាំ ៥៣៩ ហើយក្រោយមកស្តេចព្រៃ ខេមប៊ីសេស ២ នឹងដណ្តើមយកអេហ្ស៊ីបនៅឆ្នាំ ៥២៥។

4b- ហើយគាត់បានក្លាយជាអ្នកមានអំណាច ទ្រង់បានសំរេចនូវ អំណាច ចក្រភព ដែលធ្វើឱ្យព្រៃជាចក្រភពទីមួយ ដែលទាយទុកក្នុងជំពូកទី ៨ នេះ។ វាជា ចក្រភព ទី ២ ក្នុងការនិមិត្តនៃ Dan.2 និង Dan.7 ។ នៅក្នុងអំណាចនេះ ចក្រភពព្រៃបានពង្រីកដល់សមុទ្រមេឌីទែររ៉ានេបានវាយប្រហារប្រទេសក្រិច ដែលបានបញ្ឈប់វានៅម៉ាកុងក្នុងឆ្នាំ 490។ សង្គ្រាមបានបន្ត។

ដាន 8:5 ពេលខ្ញុំក្រឡេកមើលយ៉ាងដិតដល់ នោះពពែមួយបានមកពីទិសខាងលិច រត់មកពាសពេញផ្ទៃផែនដី ដោយមិនប៉ះពាល់វាឡើយ។

ពពែនេះមានស្នែងធំមួយនៅចន្លោះភ្នែករបស់វា។

៥ ក- កថាទី ២១ កំណត់ច្បាស់អំពីពពែ ៖ ពពែជាស្តេចជ្វា ស្នែងដ៏ធំនៅចន្លោះព្រះនេត្រទ្រង់ជាស្តេចទី១ ។ Javan, គឺ ឈ្មោះបុរាណនៃប្រទេសក្រិក។ ដោយព្រងើយកន្តើយនឹងស្តេចក្រិចដែលខ្សោយ ព្រះវិញ្ញាណបង្កើតវិវរណៈរបស់ខ្លួនលើអ្នកច្បាំងជនជាតិក្រិចដ៏អស្ចារ្យគឺ Alexander the Great ។

5b- មើលចុះ ពពែមួយមកពីទិសខាងលិច ការចង្អុលបង្ហាញភូមិសាស្ត្រនៅតែត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ ពពែមកពីលោកខាងលិចទាក់ទងនឹងចក្រភពពែរដ្ឋដែលយកជាទីតាំងយោងតាមភូមិសាស្ត្រ។

5c- ហើយបានធ្វើដំណើរពាសពេញផែនដីលើផ្ទៃរបស់វាដោយមិនប៉ះវា។ សារនេះគឺស្រដៀងទៅនឹងស្លាបបក្សីទាំងបួនរបស់ខ្លាខិន ដានៈ ៧:៦។ គាត់គូសបញ្ជាក់អំពីល្បឿនដ៏ខ្លាំងនៃការសញ្ជ័យរបស់ស្តេចម៉ាសេដូនៀវីយក្នុងនេះ ដែលនឹងពង្រីកការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់រហូតដល់ទន្លេ Indus ក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំ។

៥ ឃ- ពពែនេះមានស្នែងធំមួយនៅចន្លោះភ្នែករបស់វា។ អត្តសញ្ញាណត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងខទី 21:

ស្នែងដ៏អស្ចារ្យនៅចន្លោះភ្នែករបស់គាត់គឺជាស្តេចទីមួយ។ ស្តេចនេះ គឺ Alexander the Great (- ៥៤៣-៥២៣)។ ព្រះវិញ្ញាណផ្តល់ឱ្យវានូវរូបរាងរបស់ Unicorn ដែលជាសត្វទេវកថាដ៏អស្ចារ្យ។ ដូច្នេះ គាត់បានបរិហារការស្រមើលស្រមៃដែលមានជីជាតិមិនចេះចប់នៃសង្គមក្រិកដែលបង្កើតរឿងប្រឌិតមកអនុវត្តចំពោះសាសនា ហើយវិញ្ញាណរបស់គាត់បានឆ្លងរាប់សតវត្សរហូតដល់ពេលវេលារបស់យើងនៅក្នុងសាសនាគ្រិស្តខាងលិចបោកបញ្ឆោត។ វាគឺជាទិដ្ឋភាពនៃ អំពើបាបដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយរូបភាពនៃ ពពែ ដែលជាសត្វដែលដើរតួជា អំពើបាបនៅក្នុងពិធីប្រចាំឆ្នាំដ៏ពិសិដ្ឋនៃ "ថ្ងៃនៃដង្ហាយជួន" ។ ការឆ្កាងព្រះមេស៊ីព្រះយេស៊ូវបានសម្រេចក្នុងភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ពិធីនេះត្រូវឈប់បន្ទាប់ពីទ្រង់... ដោយការបង្ខំតាមរយៈការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងប្រជាជាតិដ្ឋិហូដោយពួករ៉ូមក្នុងឆ្នាំ 70 ។

ដានីយ៉ែល 8:6 គាត់បានមកដល់ចៀមឈ្មោលដែលមានស្នែង ដែលខ្ញុំបានឃើញឈរនៅមាត់ទន្លេ ហើយគាត់ក៏រត់មកវាយគាត់ទាំងកំហឹង។

6a- អាឡិចសាន់ឌីដ៏អស្ចារ្យបើកការវាយប្រហាររបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងជនជាតិពែរដែលមានស្តេចដារីយូស 3 ។ ក្រោយមកទៀតត្រូវបានចាញ់នៅអ៊ីសសគាត់បានភៀសខ្លួនដោយបន្ទូលទុកជួររបស់គាត់ខែលរបស់គាត់និងអាររបស់គាត់ក៏ដូចជាប្រពន្ធរបស់គាត់និងអ្នកស្នងមរតករបស់គាត់នៅឆ្នាំ 333 ។ គាត់នឹងត្រូវសម្លាប់នៅពេលក្រោយដោយអ្នកធំពីរនាក់។

6b- ហើយគាត់បានរត់មកវាយគាត់ដោយកំហឹងរបស់គាត់។

កំហឹង នេះ មានភាពត្រឹមត្រូវតាមប្រវត្តិសាស្ត្រ។ វាត្រូវបាននាំមុខដោយការផ្លាស់ប្តូររវាងដារីយុសនិងអាឡិចសាន់ដ៍៖ "មុនពេលអាឡិចសាន់ដ៍បានជួបដារីយុសស្តេចព្រៃបានធ្វើអំណោយដល់គាត់ដែលមានបំណងគូសបញ្ជាក់មុខតំណែងរៀងៗខ្លួនជាស្តេចនិងកូន - អាឡិចសាន់ដ៍នៅតែជាបុរសវ័យក្មេងនៅពេលនោះព្រះអង្គម្ចាស់ថ្មីថ្មោង សង្គ្រាម (សាខាទី ១ ខ្សែ ៨៩) ។ ដារីយុសបញ្ជូនគ្រាប់កាំភ្លើង រំពាត់ ប្រាំងសេះ និងប្រអប់ប្រាក់ពេញទៅដោយមាសដល់គាត់។ សំបុត្រដែលភ្ជាប់មកជាមួយនូវកំណប់នោះចែងចាស់ធាតុ៖ បាល់គីដើម្បីឱ្យគាត់បន្តលេងដូចកូនក្មេងប្រាំងបង្រៀនគាត់ឱ្យចេះគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង រំពាត់ដើម្បីកែគាត់និងមាសតំណាងឱ្យស្វយសារអាករដែលជនជាតិម៉ាសេដូនត្រូវបង់។ អធិរាជ Persian ។

អាឡិចសាន់ដ៍មិនបង្ហាញសញ្ញានៃកំហឹងទេទោះបីជាមានការភ័យខ្លាចពីអ្នកនាំសារក៏ដោយ។ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់សុំឱ្យពួកគេអបអរសាទរដារីយុសចំពោះភាពល្អប្រសើររបស់គាត់។ គាត់និយាយថា Darius ដឹងពីអនាគតដោយសារគាត់បានផ្តល់ឱ្យ Alexander នូវបាល់ដែលតំណាងឱ្យការសញ្ជ័យពិភពលោកនាពេលអនាគតរបស់គាត់ប្រាំងមានន័យថាទាំងអស់នឹងចុះចូលគាត់ រំពាត់នឹងដាក់ទណ្ឌកម្មអ្នកដែលហ៊ានក្រោកឈរប្រឆាំងនឹងគាត់ និង មាសបង្ហាញពីស្វយសារអាករដែលគាត់នឹងទទួលបានពីគ្រប់មុខវិជ្ជារបស់គាត់។ សេចក្តីលម្អិតនៃទំនាយ អាឡិចសាន់ដ៍ មានសេះមួយក្បាលដែលគាត់បានដាក់ឈ្មោះថា Bucephalus ដែលមានន័យថា ជាមួយនឹងបុព្វបទបន្ថែម "ក្បាល"។ នៅក្នុងការប្រយុទ្ធរបស់គាត់ទាំងអស់គាត់នឹងនៅ "ក្បាល" នៃកងទ័ពរបស់គាត់ដែលជាអរុជនៅក្នុងដៃ។ ហើយគាត់នឹងក្លាយជា«ប្រមុខ» នៃពិភពលោកដែលគ្របដណ្តប់ដោយទំនាយនេះសម្រាប់«ដប់ឆ្នាំ»។ ភាពល្បីល្បាញរបស់វានឹងលើកកម្ពស់វប្បធម៌ក្រិច និង អំពើបាបដែលធ្វើឱ្យមាក់ងាយ។

ដានីយ៉ែល ៨:៧ ខ្ញុំឃើញគាត់ចូលទៅជិតចៀម ហើយខឹងគាត់។ គាត់បានវាយចៀមឈ្មោល ហើយកាច់ស្នែងពីរបស់វាដោយគ្មានចៀមឈ្មោលមានកម្លាំងទប់ទល់នឹងវាឡើយ។ គាត់បានបោះគាត់ទៅដី ហើយជាន់ល្ហី ហើយគ្មានអ្នកណាអាចជួយចៀមនោះបានឡើយ។

7a- សង្គ្រាមដែលបានចាប់ផ្តើមដោយអាឡិចសាន់ដ៍ដ៏អស្ចារ្យ៖ នៅឆ្នាំ 333 នៅ Issus ជុំ Persian ត្រូវបានចាញ់។

ដានីយ៉ែល ៨:៨ ព្រៃមានកម្លាំងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់វិងមាំស្នែងដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ក៏បែក។ ស្នែងធំទាំងបួនបានឡើងមកជំនួសវា សំដៅទៅលើខ្យល់ទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌។

8a- ស្នែងដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់បានបែក នៅឆ្នាំ 323 ស្តេចវ័យក្មេង (- 356 - 323)

បានស្លាប់ដោយគ្មានអ្នកស្នងនៅអាយុ 32 ឆ្នាំនៅបាប៊ីឡូន។

៨ ខ- ស្នែងធំទាំងបួនឡើងមកជំនួសវិញ ក្នុងខ្យល់អាកាសទាំងបួន។

អ្នកជំនួសស្តេចដែលសោយទិវង្គតគឺមេទ័ពរបស់គាត់៖ ឌីអាដូដី។
 មានដប់នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនៅពេលដែលអាឡិចសាន់ឌីបានស្លាប់ហើយអស់
 រយៈពេល 20 ឆ្នាំពួកគេបានប្រយុទ្ធគ្នារហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃ 20
 ឆ្នាំនៅសល់តែបួននាក់ប៉ុណ្ណោះដែលនៅរស់។
 ពួកគេម្នាក់ៗបានបង្កើតរាជវង្សមួយនៅក្នុងប្រទេសដែលគាត់គ្រប់គ្រង។
 ដ៏អស្ចារ្យបំផុតគឺ Seleucus ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា Nicator គាត់បានបង្កើតរាជវង្ស
 "Seleucid" ដែលសោយរាជ្យលើព្រះរាជាណាចក្រស៊ីរី។ ទីពីរគឺ Ptolemaios Lagos
 គាត់បានបង្កើតរាជវង្ស "Lagid" ដែលសោយរាជ្យលើអេហ្ស៊ីប។ ទីបីគឺ Cassandros
 ដែលសោយរាជ្យលើប្រទេសក្រិក ហើយទីបួនគឺ Lysimachus (ឈ្មោះឡាតាំង)
 ដែលសោយរាជ្យលើ Thrace ។
 សារទំនាយផ្នែកលើភូមិសាស្ត្របន្ត។
 ចំណុចសំខាន់ទាំងបួននៃខ្យល់ទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌បញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណនៃប្រ
 ទេសនៃអ្នកប្រយុទ្ធ។

ការគ្រលប់មកវិញនៃទីក្រុងរ៉ូម ស្នែងតូច

ដានីយ៉ែល 8:9 ក្នុងចំណោមនោះ មាន ស្នែង មួយ ដុះចេញមកយ៉ាងខ្លាំង បែរទៅ
 ទិសខាងត្បូង ទិសខាងកើត និងឆ្ពោះទៅកាន់ទឹកដីដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត។

៩ ក- ទិដ្ឋភាពនៃខគម្ពីរនេះពិពណ៌នាអំពីការពង្រីកនៃនគរមួយ
 ដែលនឹងក្លាយជាអាណាចក្រដែលត្រួតត្រា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
 នៅក្នុងមេរៀនមុនៗ និងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោក
 នគរស្នែងរាជ្យរបស់ក្រិកគឺទីក្រុងរ៉ូម។
 ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនេះត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតបន្ថែមទៀតដោយការបញ្ចេញម
 តិ "ស្នែងតូច" ដែលជាពេលវេលានេះ

ផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលបានធ្វើសម្រាប់ស្នែងមធ្យមខ្លីជាង
 ដែលបានលើកឡើងយ៉ាងច្បាស់។ នេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងនិយាយថា "ស្នែងតូច"
 នេះតំណាងឱ្យនៅក្នុងបរិបទនេះ សាធារណរដ្ឋរ៉ូមដែលកំពុងរីកចម្រើន។
 ព្រោះវាធ្វើអន្តរាគមន៍ឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត ក្នុងនាមជាប៉ូលីសនៃពិភពលោក
 ជាញឹកញាប់ព្រោះវាត្រូវបានគេហៅថាដើម្បីដោះស្រាយជម្លោះក្នុងតំបន់រវាងតូប
 ដែង។

ហើយនេះគឺជាហេតុផលច្បាស់លាស់ដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃរូបភាពដែល
 ធ្វើតាម។

៩ ខ- **ស្នែងតូច** មួយបានមកពីពួកគេមួយ។
 អ្នកត្រួតត្រាពីមុនគឺប្រទេសក្រិក ហើយវាគឺមកពីប្រទេសក្រិច
 ដែលទីក្រុងរ៉ូមចូលមកត្រួតត្រានៅក្នុងតំបន់ភាគខាងកើតនេះ
 ដែលអ៊ីស្រាអែលស្ថិតនៅ។ ប្រទេសក្រិច ជាស្នែងមួយក្នុងចំណោមស្នែងទាំងបួន។
 9c-

ដែលលាតសន្ធឹងយ៉ាងខ្លាំងឆ្ពោះទៅភាគខាងត្បូងឆ្ពោះទៅខាងកើតនិង
 ឆ្ពោះទៅរកប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត។

ការរីកចម្រើនរបស់រ៉ូមរាប់ចាប់ផ្តើមពីទីតាំងភូមិសាស្ត្ររបស់ខ្លួន
ឆ្ពោះទៅភាគខាងត្បូង ជាមុននិរតី។ ប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់រឿងនេះ

ទីក្រុងរ៉ូមបានចូលទៅក្នុងសង្គ្រាម Punic ប្រឆាំងនឹង Carthage ប្រទេសនុយនីសបច្ចុប្បន្ន ប្រហែល - 250 ។

ដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់កើតឡើង **ឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត** ដោយការជ្រៀតជ្រែកក្នុង **ស្នែងមួយក្នុងចំណោមស្នែងទាំងបួន** ៖ ប្រទេសក្រិក ប្រហែល - ២០០។ វាត្រូវបានហៅនៅទីនោះដោយលីកក្រិក Aetolian ដើម្បីគាំទ្រវាប្រឆាំងនឹងលីក Achaean (Aetolia ប្រឆាំងនឹង Achaia) ។ មកដល់ដីក្រិក កងទ័ពរ៉ូមាំងនឹងមិនចាកចេញពីវាទេ ហើយក្រិកទាំងមូលនឹងក្លាយទៅជាអាណានិគមរ៉ូមាំងចាប់ពីឆ្នាំ 160។

ពីប្រទេសក្រិក ទីក្រុងរ៉ូមនឹងបន្តការពង្រីករបស់ខ្លួនដោយបោះជើងនៅប៉ារីស និងយូដា ដែលនឹងក្លាយជាខេត្ត - 63

ខេត្តនៃទីក្រុងរ៉ូមដែលត្រូវបានសញ្ជាតដោយកងទ័ពរបស់ឧត្តមសេនីយ៍ Pompey ។ វាគឺជាស្រុកយូដា ដែលព្រះវិញ្ញាណកំណត់ដោយកន្សោមដ៏ស្រស់ស្អាតនេះ៖ **ជាប្រទេសដែលស្រស់ស្អាតបំផុត** កន្សោមដែលបានដកស្រង់នៅ Dan.11:16 និង 42 និង Ezé.20:6 និង 15។

សម្មតិកម្មត្រូវបានបញ្ជាក់ " ស្នែងតូច " គឺទីក្រុងរ៉ូម

ពេលនេះ ការសង្ស័យមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតទៀតទេ របបសម្តេចប៉ាបនៃ Dan.7 មិនត្រូវបានបិទបាំងទេ ដូច្នេះ ការរំលងសតវត្សន៍ដែលមិនចាំបាច់ ព្រះវិញ្ញាណនាំយើងទៅកាន់ម៉ោងសោកនាដកម្ម នៅពេលដែល ដែលត្រូវបានបោះបង់ចោលដោយអធិរាជ រ៉ូមបានបន្តការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនក្រោមទម្រង់សាសនានៃ រូបរាងរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទដែលគាត់សន្មតថាសកម្មភាពដែលបានបង្ហាញដោយនិមិត្តសញ្ញានៃខ 10 ដែលធ្វើតាម។ ទាំងនេះគឺជាសកម្មភាពរបស់ ស្តេ ៥ Dan.7 ។

អធិរាជរ៉ូមបន្ទាប់មក Papal Rome បៀតបៀនពួកបរិសុទ្ធ ការអានបន្តបន្ទាប់ចំនួនពីរសម្រាប់ខគម្ពីរតែមួយនេះ។

ដានីយ៉ែល 8:10 នាងបានក្រោកឡើងទៅលើពលបរិវារនៃស្ថានសួគ៌ ហើយបាន ទម្លាក់ផ្នែកមួយនៃពលបរិវារនោះ និងផ្កាយមួយចំនួនមកផែនដី ហើយដើរជាន់ ក្រោមជើង។

10a- នាងបានក្រោកឡើងទៅកាន់កងទ័ពនៃស្ថានបរមសុខ ដោយនិយាយថា " នាង "

ព្រះវិញ្ញាណរក្សាជាគោលដៅកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃទីក្រុងរ៉ូម តាមលំដាប់លំដោយនៃផ្នែកបន្ថែមរបស់វា បន្ទាប់ពីទម្រង់ផ្សេងៗនៃរដ្ឋាភិបាលដែលទ្រង់និយាយនៅក្នុង វិវរណៈ 17:10 រ៉ូមបានទៅដល់អាណាចក្រក្រោមរជ្ជកាលរបស់ អធិរាជរ៉ូមាំង Octavian ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា Augustus ។ ហើយវាគឺជាអំឡុងពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រសូតពីព្រះវិញ្ញាណ នៅក្នុងរូបកាយព្រហ្មចារិរបស់ម៉ារ៉ា ដែលជាភរិយារ៉ូមាំងរបស់យ៉ូសែប។ អ្នកទាំង ពីរត្រូវបានជ្រើសរើសដោយហេតុផលតែមួយគត់នៃពួកគេជាកម្មសិទ្ធិរបស់វង្ស

ក្រកូលរបស់ស្តេចដាវីឌ។ បន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់
 ទ្រង់បានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញដោយខ្លួនឯង ដូចដែលទ្រង់បានប្រកាសនោះ
 ព្រះយេស៊ូវបានប្រគល់ឱ្យសាវ័កទ្រង់
 និងពួកសិស្សទ្រង់នូវរបស់កកម្មនៃការប្រកាសដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ
 (ដំណឹងល្អ) ដើម្បីធ្វើឱ្យមនុស្សជ្រើសរើសនៅទូទាំងពិភពលោក។
 នៅពេលនេះទីក្រុងរ៉ូមបានប្រឈមមុខនឹងភាពស្លុតបូត និងសន្តិភាពគ្រីស្ទាន។
 នាង ក្នុងតួនាទីជាអ្នកស៊ីសាច់ ជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងសាច់ចៀមដែលត្រូវគេ
 សម្លាប់។ ក្នុងការចំណាយនៃការបង្ហូរឈាមទុក្ខរុក្ខជាច្រើន
 ជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទបានរីករាលដាលពាសពេញពិភពលោក
 និងជាពិសេសនៅក្នុងរដ្ឋធានីនៃចក្រភពរ៉ូម។ ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញចក្រភពរ៉ូម
 ប្រឆាំងនឹងពួកគ្រីស្ទាន។ នៅក្នុងឧទាហរណ៍នេះ
 សកម្មភាពពីរនៃទីក្រុងរ៉ូមត្រួតលើគ្នា។ ទីមួយគឺទាក់ទងនឹងអធិរាជ
 និងទីពីរគឺសម្តេចប៉ាប។
 ក្នុងរបបរាជានិយម

យើងអាចសន្មតថាសកម្មភាពដែលបានលើកមកគាត់រួចហើយ៖

នាងបានក្រោកឡើងទៅកាន់កងទ័ពនៃស្ថានសួគ៌ :

នាងបានប្រឈមមុខនឹងពួកគ្រីស្ទាន។ នៅពិក្រោយការបញ្ចេញមតិជានិមិត្តរូប
 នេះ *ប្រដាប់អាវុធនៅស្ថានសួគ៌* គឺជាអ្នករើសតាំងគ្រីស្ទសាសនិក ដែលព្រះយេស៊ូវ
 បានដាក់ឈ្មោះអ្នកស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់រួចហើយថាជា *ពលរដ្ឋនៃនគរស្ថានសួគ៌* ។
 លើសពីនេះ Dan.12:3 ប្រៀបធៀប *ពួកបរិសុទ្ធ* ពិត ទៅនឹង *ផ្កាយ* ដែលជា *ពូជ*
 របស់អំប្រាហាំនៃលោកុប្បត្តិ 15:5។ នៅលើការអានលើកដំបូង
 ការហ៊ានធ្វើទុក្ខកម្មកូនប្រុសស្រីរបស់ព្រះរួចហើយ
 បង្កើតឱ្យទីក្រុងរ៉ូមជាទង្វើដ៏ក្រអឺតក្រទម និង ការកើនឡើង ដែលមិនសក្តិសម
និងអយុត្តិធម៌ ។ នៅលើការអានលើកទីពីរ ការទាមទាររបស់ប៊ីស្សុពនៃទីក្រុងរ៉ូម
 ដើម្បីគ្រប់គ្រងជាសម្តេចប៉ាប ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានជ្រើសរើសពីឆ្នាំ 538
 ក៏ជាសកម្មភាពដ៏ក្រអឺតក្រទម ហើយថែមទាំងជា ការកើនឡើង
 ដែលមិនសក្តិសម និងអយុត្តិធម៌ថែមទៀត ។

នាងបានធ្វើឱ្យផ្នែកមួយនៃកងទ័ពនេះ និងផ្កាយធ្លាក់ដល់ដី ហើយនាង
បានជាន់ឈ្លី ៖ នាងបានបៀតបៀនពួកគេ ហើយសម្លាប់ពួកគេដើម្បីរំខាន
 ប្រជាជននៅក្នុងសង្ឃេររបស់នាង។ អ្នកបៀតបៀនភាគច្រើនគឺ Nero, Domitian
 និង Diocletian ដែលជាអ្នកបៀតបៀនផ្លូវការចុងក្រោយរវាង 303 និង 313។
 នៅលើការអានលើកដំបូង រយៈពេលដ៏អស្ចារ្យនេះត្រូវបានគ្របដណ្តប់នៅក្នុង
 Apo.2 ក្រោមឈ្មោះនិមិត្តសញ្ញា "នៃ *Ephesus* " ដែលជាពេលដែល John
 ទទួលបានវិររណៈដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ដែលមានឈ្មោះថា " *Apocalypse*" និង "
Smyna " ។ នៅលើការអានលើកទីពីរដែលសន្មតថា *papal Rome*
 សកម្មភាពទាំងនេះត្រូវបានដាក់នៅក្នុង Apo.2
 ក្រោមរយៈពេលដែលមានឈ្មោះថា " *Pergamum* " ។
 ពេលគឺសម្ព័ន្ធភាពបែកបាក់ឬការផិតក្សត់និង "Thyatira"
 ពេលគឺការស្តាប់ខ្លឹមនិងការស្តាប់។ ដោយនិយាយថា *ហើយនាងជាន់ឈ្លីពួកគេ*
 ព្រះវិញ្ញាណដាក់ចំពោះរ៉ូមទាំងពីរប្រភេទដូចគ្នានៃសកម្មភាពស្រេកឈាម។

កិរិយាសព្ទ ដែលត្រូវបានជាន់ឈ្លីនិងការបញ្ចេញមតិរបស់វា ដែលជាន់ក្រោមដើង ត្រូវបានកំណត់គុណក្នុងឈ្មោះថា រ៉ូមមិនពិតនៅ Dan.7:19។ ប៉ុន្តែសកម្មភាពនៃ ការ ជាន់ឈ្លី នឹងបន្តរហូតដល់ចុងឆ្នាំ ២៣០០ ល្ងាច-ព្រឹក នៃ ខទី ១៤ នៃជំពូកទី ៨ នេះបើយោងតាមសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៃខទី ១៣ ៖ ដល់ពេលណាដែលភាពបរិសុទ្ធ និងកងទ័ពត្រូវ ជាន់ឈ្លី ?

សកម្មភាពនេះត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងសម័យនៃគ្រិស្តសករាជ ហើយដូច្នោះយើងត្រូវតែសន្មតថាវាជា papal Rome និងការគាំទ្ររាជាធិបតេយ្យរបស់ខ្លួន។ ដែលប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចូរយើងកត់សម្គាល់ភាពខុសគ្នាដ៏សំខាន់មួយ។ Pagan Rome គ្រាន់តែធ្វើឱ្យ ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ធ្លាក់ចុះដល់ដី ខណៈពេលដែល papal Rome តាមរយៈការណែនាំសាសនាមិនពិតធ្វើឱ្យពួកគេ ដួលលើដី ខាងវិញ្ញាណ មុនពេលធ្វើទុក្ខបុកម្នេញពួកគេតាមន័យត្រង់។

ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញបានបន្តជាមួយនឹងការជំនួសនៃសន្តិភាពរហូតដល់ការមក ដល់របស់អធិរាជ Constantine I ដែល បានបញ្ចប់ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញលើពួកគ្រិស្តានជាមួយនឹងបទបញ្ជារបស់ទីក្រុង Milan ដែលជារដ្ឋធានីរ៉ូមរបស់គាត់នៅឆ្នាំ 313 ដែលបង្កើតជារយៈពេលនៃ " ដប់ឆ្នាំ " នៃ ការបៀតបៀនដែលបង្ហាញពីយុគសម័យ " ស្តីរណា " នៃវិវរណៈ 2:8 ។ តាមរយៈសន្តិភាពនេះ ជំនឿរបស់ពួកគ្រិស្តាននឹងមិនទទួលបានអ្វីសោះ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងបាត់បង់យ៉ាងច្រើន។ ដោយសារតែដោយគ្មានរបាំងនៃការបៀតបៀន ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកមិនប្រែចិត្តចំពោះជំនឿថ្មីនេះ មានច្រើន និងកើនឡើងពេញចក្រភព និងជាពិសេសនៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូម ដែលឈាមរបស់អ្នកទុក្ខបុកម្នេញបានហូរខ្លាំងបំផុត។

ដូច្នោះ វាដល់ពេលហើយ ដែលយើងអាចភ្ជាប់ការចាប់ផ្តើមនៃការអានទីពីរនៃខគម្ពីរនេះ។ ជាកន្លែងដែលទីក្រុងរ៉ូមក្លាយជាគ្រិស្តសាសនិកដោយគោរពតាម បញ្ជារបស់អធិរាជ Constantine ដែលក្នុងឆ្នាំ 321 ទើបតែបានចេញក្រឹត្យមួយដែលបញ្ជាឱ្យផ្លាស់ប្តូរថ្ងៃនៃការឈប់សម្រាកប្រចាំស ប្តាហ៍ៈ ថ្ងៃទីប្រាំពីរថ្ងៃឈប់សម្រាកត្រូវបានជំនួសដោយថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍។ នៅពេលនោះ ឧទ្ទិសដោយពួកអ្នកកាន់សាសនា ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះ “ ព្រះភេជគុណ ព្រះអាទិត្យ ”។ សកម្មភាពនេះធ្លាក់ចូលក្នុងការដឹកស៊ីដែរ ។ គ្រឿងមាននៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែលើកនេះ ព្រះនឹងមិនប្រតិកម្មទេ ម៉ោងនៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយនឹងគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ជាមួយនឹងថ្ងៃសម្រាកថ្មីរបស់គាត់ ទីក្រុងរ៉ូមនឹងពង្រីកគោលលទ្ធិគ្រិស្តសាសនារបស់ខ្លួនទូទាំងចក្រភព ហើយអាជ្ញាធរក្នុងតំបន់របស់វា ប៊ីស្សុពនៃទីក្រុងរ៉ូមនឹងទទួលបានកិច្ចានុភាព និងការគាំទ្រ រហូតដល់ការឡើងឋានៈកំពូលដែលសម្តេចប៉ាបដួលឱ្យគាត់ដោយក្រឹត្យនៅ ឆ្នាំ 533 ប៊ីហ្សង់ទីន អធិរាជ Justinian I វាមិនមែនរហូតដល់ការបណ្តេញ Ostrogoths

ដែលជាអរិភាពទេដែលសម្តេចប៉ាប Vigilius សោយរាជ្យដំបូងបានឡើងអង្គុយ papal របស់គាត់នៅទីក្រុងរ៉ូមនៅឯវិមាន Lateran ដែលបានសាងសង់នៅលើភ្នំ Caelius ។ កាលបរិច្ឆេទ 538 និងការមកដល់នៃសម្តេចប៉ាបទីមួយ បង្ហាញពីការសម្រេចបាននូវសកម្មភាពដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងខទី 11 ដែលធ្វើតាម។ ប៉ុន្តែវាក៏ជាការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 1260 នៃរជ្ជកាលរបស់សម្តេចប៉ាប និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទាក់ទងនឹងពួកគេ ហើយដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង Dan.7 ។ រជ្ជកាលបន្តក្នុងអំឡុងពេលដែលពួកបរិសុទ្ធត្រូវ បានដាន់ល្អី ម្តងទៀត ប៉ុន្តែពេលនេះដោយការត្រួតត្រាសាសនារបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំង និងអ្នកគាំទ្រស៊ីវិល ព្រះមហាក្សត្រ និងកម្មសំរាប់វា... ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ។

សកម្មភាពជាក់លាក់នៃ popery បានបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ 538

ដានីយ៉ែល 8:11 នាងក្រោកឡើងទៅរកមេទ័ព ហើយយក **គ្រឿងបូជា អស់កល្ប ចេញពីគាត់** ហើយវាយរំលំ គន្លែង ដែលសង់ទីសក្ការៈរបស់គាត់។

១១ ក- នាងឡើងឋានន្តរស័ក្តិ

មេដឹកនាំនៃកងទ័ពនេះគឺសមហេតុផល និងជាព្រះគម្ពីរ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យោងទៅតាមអេភេសូ ៥:២៣៖ សម្រាប់ប្តីគឺជាប្រមុខនៃប្រពន្ធ **ដួងជាព្រះគ្រីស្ទជាប្រមុខនៃសាសនាចក្រ** ដែលជារូបកាយរបស់គាត់ ហើយគាត់ជាប្រមុខ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ កិរិយាសព្វ " នាងបានកើនឡើង " ត្រូវបានជ្រើសរើសយ៉ាងល្អ ពីព្រោះនៅក្នុងឆ្នាំ 538 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ ខណៈដែលសម្តេចប៉ាបនៅលើផែនដី។ មេឃគឺហួសពីដៃរបស់នាង ប៉ុន្តែ " នាងបានកើនឡើង " ដោយធ្វើឱ្យបុរសជឿថានាងជំនួសគាត់នៅលើផែនដី។ ពីស្ថានសួគ៌

ព្រះយេស៊ូវមានឱកាសតិចតួចក្នុងការជៀសវាងមនុស្សពីអន្ទាក់ដែលអារក្សដាក់សម្រាប់ពួកគេ។ លើសពីនេះទៅទៀត ហេតុអ្វីបានជាគាត់នឹងធ្វើវា នៅពេលដែលគាត់ផ្ទាល់បញ្ជូនពួកគេទៅកាន់អន្ទាក់នេះ?

និងបណ្តាសាទាំងអស់របស់វា? សម្រាប់ពួកយើងបានអានយ៉ាងល្អនៅក្នុង Dan.7:25 “ ពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងដៃរបស់គាត់សម្រាប់ពេលមួយដង (2 ដង) និងកន្លះម៉ោង ”; ពួកគេត្រូវបានបោះដោយចេតនាដោយព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារតែ សម័យនិងច្បាប់ដែលបានផ្លាស់ប្តូរ ។ ច្បាប់បានកែប្រែនៅឆ្នាំ 321 ដោយ Constantine ទាក់ទងនឹងថ្ងៃឈប់សម្រាក ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត ច្បាប់បានផ្លាស់ប្តូរ ដោយ Popery Roman បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 538 នៅទីនោះ វាមិនត្រឹមតែជាថ្ងៃសប្បន្តដែលត្រូវបានប៉ះពាល់ និងវាយប្រហារប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែច្បាប់ទាំងមូលដែលត្រូវបានធ្វើឡើងវិញនៅទីក្រុងរ៉ូម។ កំណែ។

១១ ខ- ដក **ការលះបង់** ជានិរន្តរ៍ ពីព្រះអង្គ

ខ្ញុំចង់រៀនបង្ហាញពីអវត្តមាននៃពាក្យយញ្ញបូជាក្នុងអត្ថបទដើមភាសា ហេព្រើរ។ ដែលបាននិយាយថាវាមានរបស់វាបង្ហាញពីបរិបទនៃសម្ព័ន្ធភាពចាស់ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាករណីដូចដែលខ្ញុំទើបតែបានបង្ហាញនោះទេ។ នៅក្រោម **ការយញ្ញបូជា និងគង្វាយ** នៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី នោះការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍ ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង Dan.9:27 ដោយបានធ្វើឱ្យពិធីទាំងនេះគ្មានប្រយោជន៍។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

អ្វីមួយដែលនៅសេសសល់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់៖ កិច្ចបម្រើរបស់សម្តេចសង្ឃ និងអ្នកអង្វរករសម្រាប់អំពើបាបរបស់ប្រជាជនដែលបានព្យាករណ៍ផងដែរអំពីកិច្ចបម្រើសេឡេស្ទាលដែលព្រះយេស៊ូវសម្រេចបានសម្រាប់តែអ្នករើសតាំងដែលទិញដោយលោហិតរបស់ទ្រង់ចាប់តាំងពីទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ព្រះគ្រីស្ទបានត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ តើនៅសល់អ្វីដើម្បីយកពីទ្រង់?

មុខងារបូជាចារ្យរបស់គាត់គឺជា

តួនាទីផ្តាច់មុខរបស់គាត់ជាអ្នកអង្វរករដើម្បីអត់ទោសអំពើបាបរបស់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។ ជាការពិតណាស់ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538

ការបង្កើតនៅលើផែនដីនៅទីក្រុងរ៉ូម នៃអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើឱ្យកិច្ចបម្រើសេឡេស្ទាលរបស់ព្រះយេស៊ូវឥតប្រយោជន៍ និងគ្មានប្រយោជន៍។ ការអធិស្ឋានលែងឆ្លងកាត់គាត់ហើយ

មនុស្សមានបាបនៅតែជាអ្នកកាន់អំពើបាបរបស់ពួកគេ

និងកំហុសរបស់ពួកគេចំពោះព្រះ។ Heb.7:23 បញ្ជាក់ការវិភាគនេះដោយនិយាយ

ថា៖ « ប៉ុន្តែគាត់ដោយសារគាត់នៅជារៀងរហូតមានបញ្ចេញជិតភាពដែលមិនអាចផ្ទេរបាន ។

ការផ្លាស់ប្តូរអ្នកគ្រប់គ្រងនៅលើផែនដីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃផ្លូវដ៏គួររាប់ខ្ពើមដែលកើតដោយគ្រីស្ទសាសនានេះដោយគ្មានព្រះគ្រីស្ទ។

ផ្លែឈើដែលព្រះបានទាយដល់ដានីយ៉ែល។ ហេតុអ្វីបានជាគ្រីស្ទសាសនិកត្រូវរងនូវបណ្តាសាដ៏អាក្រក់នេះ? ខទី ១២ ខាងក្រោមនឹងផ្តល់ចម្លើយ៖ ដោយសារអំពើបាប

។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណអចិន្ត្រៃយ៍ដែលទើបតែត្រូវបានអនុវត្តនឹងបម្រើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការគណនាដោយប្រើរយៈពេល 1290 និង 1335 ថ្ងៃ-ឆ្នាំដែលនឹងត្រូវបានស្នើឡើងនៅក្នុង Dan.12:11 និង 12; មូលដ្ឋានដែលបានបង្កើតឡើងគឺជាកាលបរិច្ឆេទ 538 នៅពេលដែល បញ្ចេញជិតភាពជារៀងរហូតត្រូវបានលួចដោយមេដឹកនាំ papal នៅលើផែនដី។

11c- ហើយវាយលំ ទិសក្តារ របស់ព្រះអង្គ

ដោយសារបរិបទនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី រវាងអត្ថន័យពីរដែលអាចធ្វើទៅបាននៃពាក្យហេព្រើរ "mecon" ដែលបកប្រែដោយ "កន្លែង" ខ្ញុំបានរក្សាការបកប្រែរបស់វា "មូលដ្ឋាន" ដូចជាស្របច្បាប់ និងសម្របបានល្អប្រសើរជាងមុនទៅនឹងបរិបទនៃសម័យគ្រីស្ទានដែលបានកំណត់គោលដៅដោយទំនាយ .

ការអានរហ័សមិនឃើញអ្វីក្រៅពីការសិក្សាដោយប្រយ័ត្នប្រយែងដែលដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបើកភ្នែករបស់អ្នកទៅកាន់ចំណុចតូចៗនៃសៀវភៅដានីយ៉ែលដែលជាកន្លែងដែល ទិសក្តារ: ត្រូវបានពិភាក្សាជាញឹកញាប់ដែលធ្វើឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏មិនអាចបញ្ឆោតបានដែរ អាស្រ័យលើកិរិយាសម្គាល់អំពើដែលធ្វើនៅ ទិសក្តារ:។

នៅទីនេះក្នុង Dan.7:11: មូលដ្ឋានរបស់វាត្រូវបានផ្តល់ដោយ papacy ។

នៅក្នុង Dan.11:30: គាត់ត្រូវ បានប្រមាថ

ដោយស្តេចក្រិចដែលបៀតបៀនជនជាតិយូដា Antiochos 4 Epiphanes ក្នុង – 168 ។

នៅក្នុង Dan.8:14 និង Dan.9:26 វាមិនមែនជាសំណួរអំពី *ទីសក្ការៈ* ទេ ប៉ុន្តែគឺអំពី *ភាពបរិសុទ្ធ* ។ ពាក្យភាសាហេព្រើរ "qodesh" ត្រូវបានបកប្រែខុសជាប្រព័ន្ធនៅក្នុងការបកប្រែទាំងអស់នៃកំណែទូទៅបំផុត។ ប៉ុន្តែអត្ថបទភាសាហេព្រើរដើមនៅតែមិនផ្លាស់ប្តូរដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះ សេចក្តីពិតដើម។

អ្នកគួរតែដឹងថាពាក្យ « *ទីសក្ការៈ* » សំដៅតែលើកន្លែងដែលព្រះគង់នៅ ផ្ទាល់ខ្លួន។ ចាប់តាំងពីលោកយេស៊ូបានត្រូវប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយបានត្រឡប់ ទៅស្ថានសួគ៌វិញ នោះលែងមាន *ទីសក្ការៈ* នៅលើផែនដីទៀតហើយ ។ *ការបដិសេធមូលដ្ឋាននៃទីសក្ការៈរបស់គាត់*

ដូច្នោះមានន័យថាធ្វើឱ្យខូចដល់មូលដ្ឋាននៃគោលលទ្ធិដែលទាក់ទងនឹងកិច្ចប ម្រើសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ ដែលបង្ហាញពីលក្ខខណ្ឌទាំងអស់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ជាការពិតណាស់ នៅពេលដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក បុគ្គលដែលត្រូវបានហៅត្រូវតែអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការយល់ព្រមពី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលវិនិច្ឆ័យសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់លើកិច្ចការរបស់គាត់ ហើយយល់ព្រមឬមិនអត់ទោសអំពើបាបរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះនាមនៃការលះប ង់របស់គាត់។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃបទពិសោធន៍មួយដែលរស់នៅក្រោមការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ ហើយមិនមែនជាទីបញ្ចប់របស់វានោះទេ។ នោះមានន័យថា

នៅពេលដែលទំនាក់ទំនងផ្ទាល់រវាងអ្នករើសតាំងនៅលើផែនដី និងអ្នកអង្វរស្ថានសួគ៌របស់គាត់ត្រូវបានរំខាន នោះការសង្គ្រោះមិនអាចមានទៀតទេ ហើយសេចក្តីសញ្ញាបរិសុទ្ធក៏ត្រូវបានខូច។ វាគឺជារឿងភាគខាងវិញ្ញាណដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចមួយ ដែលមហាជនមិនអើពើ និងបញ្ឆោតចិត្តចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 និងឆ្នាំ 538 ដែល បញ្ចេញជិតភាព ជារៀងរហូត

របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានដកចេញដោយសម្តេចប៉ាបដើម្បីផលប្រយោជន៍រប ស់គាត់។ *ការរំលើងមូលដ្ឋាននៃទីសក្ការៈរបស់បុគ្គលម្នាក់* ផងដែរ មានន័យថាការសន្មតដល់សាវ័កទាំង 12 នាក់ ដែលតំណាងឱ្យមូលដ្ឋាន ឬគ្រឹះនៃពួកអ្នករើសតាំង ផ្ទះខាងវិញ្ញាណ ដែលជា គោលលទ្ធិគ្រិស្តសាសនាក្លែងក្លាយ ដែលរាប់ជាសុចរិត និងធ្វើឱ្យស្របច្បាប់នូវអំពើបាបប្រឆាំងនឹងច្បាប់ដ៏ទេវភាព។ អ្វីដែលគ្មានសាវ័កនឹងធ្វើ។

Dan 8:12 ហើយកងទ័ពត្រូវបានគេបញ្ជូនឡើងដោយការយញ្ញាបូជាជារៀងរហូត ដោយសារតែអំពើបាប; ស្តែងបានបោះការពិតទៅដី ហើយបានដោតជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់។

12a- កងទ័ពត្រូវបានប្រគល់ដោយការលះបង់ជារៀងរហូត នៅក្នុងភាសានិមិត្តសញ្ញាកាន់តែច្រើនកន្សោមនេះមានអត្ថន័យដូចគ្នានិ ង Dan.7:25: កងទ័ពត្រូវបានបញ្ជូន ... ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ព្រះវិញ្ញាណបន្ថែម ជាមួយនឹងភាពអស់កល្បជានិច្ច 12 ខ - ដោយសារតែអំពើបាប

ទាំងយោងទៅតាម 1 John 3:4 ដោយសារតែការបំពានច្បាប់ បានផ្លាស់ប្តូរ នៅក្នុង Dan.7:25 ។ ដ្បិតលោកយ៉ូហានបានមានប្រសាសន៍ហើយបានសរសេរថា៖ « អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងនឹងបំពានលើក្រឹត្យវិន័យ ហើយអំពើបាបនោះ ជាការរំលងច្បាប់។ ការរំលងនេះមានតាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ហើយវាទាក់ទងនឹងការបោះបង់ចោលថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ ថ្ងៃសប្បិទ បានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយគាត់ ចាប់តាំងពីការបង្កើតពិភពលោកមក នៅថ្ងៃ ដែលមានតែមួយគត់ និងជានិរន្តរ៍នៃ “ ថ្ងៃទីប្រាំពីរ ” ។

១២ គ- ផ្លែដោះការពិតដល់ដី

សេចក្តីពិតនៅតែជាពាក្យខាងវិញ្ញាណដែលកំណត់ច្បាប់យោងទៅតាម Psa.119:142-151: ក្រឹត្យវិន័យរបស់អ្នកគឺជាសេចក្តីពិត...

គ្រប់បញ្ញត្តិរបស់អ្នកគឺជាសេចក្តីពិត។

12 ឃ- ហើយទទួលបានជោគជ័យក្នុងការខិតខំរបស់គាត់។

ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណនៃអ្នកបង្កើតព្រះបានប្រកាសវាជាមុន នោះកុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលក្នុងការមិនអើពើនឹងការបោកប្រាស់នេះ ដែលជាការក្លែងបន្លំខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់របស់ មនុស្ស។

ប៉ុន្តែក៏ជាផលវិបាកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃការបាត់បង់ព្រលឹងមនុស្សចំពោះព្រះ។ ខទី 24 នឹងបញ្ជាក់ការនិយាយថា: អំណាចរបស់គាត់នឹងកើនឡើង,

ប៉ុន្តែមិនមែនដោយកម្លាំងរបស់គាត់ផ្ទាល់;

គាត់នឹងធ្វើឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញមិនគួរឱ្យជឿ

គាត់នឹងទទួលជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់ គាត់នឹងបំផ្លាញអ្នកមានអំណាច និងប្រជាជននៃពួកបរិសុទ្ធ។

ការរៀបចំសម្រាប់ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ

នៅក្នុងមេរៀនដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយពិធីសាសនានៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ប្រធានបទនៃការរៀបចំសម្រាប់ការរាប់ជាបរិសុទ្ធនេះលេចឡើងឥតឈប់ឈរ។ ទីមួយ នៅចន្លោះពេលនៃការធ្វើជាទាសករ និងការចូលទៅក្នុងស្រុកកាណាន ការប្រារព្ធពិធីបុណ្យរំលងគឺចាំបាច់ដើម្បីញែកប្រជាជនដែលព្រះនឹងនាំទៅកាន់ទី កដីជាតិរបស់គាត់ គឺអ៊ីស្រាអែល ដែលជាទីកដីសន្យា។ តាមការពិត វាបានចំណាយពេល 40 ឆ្នាំនៃការសាកល្បងនៃការបន្ស៊ក និងការញែកជាបរិសុទ្ធសម្រាប់ការចូលទៅក្នុងកាណានដើម្បីសម្រេចបាន។

ដូចគ្នានេះដែរ

ទាក់ទងនឹងថ្ងៃសប្បិទដែលត្រូវបានសម្គាល់នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរចាប់ពីថ្ងៃលិចមួយទៅ ថ្ងៃបន្ទាប់ ពេលវេលានៃការរៀបចំជាមុនគឺចាំបាច់។

សកម្មភាពខាងលើកិយមទាំងប្រាំមួយថ្ងៃ តម្រូវឱ្យមានការបោកគក់កាយ និងផ្លាស់ប្តូរសម្លៀកបំពាក់ ហើយវត្តមាននេះក៏បានដាក់លើបូជាចារ្យផងដែរ ដើម្បីឱ្យគាត់អាចចូលទៅក្នុងទីសក្ការៈនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

ដើម្បីធ្វើពិធីសាសនានៅទីនោះដោយគ្មានគ្រោះថ្នាក់ដល់អាយុជីវិត។ .

សប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃ 24

ម៉ោងនៃការបង្កើតត្រូវបានយកគំរូតាមផែនការប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំនៃផែនការនៃសេ

ចក្ខុវិស័យរបស់ព្រះ។ ដូច្នោះ 6 ថ្ងៃដំបូងតំណាងឱ្យ 6
សហគ្រាសដំបូងក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។
ហើយសហគ្រាសទី 7 និង

ចុងក្រោយបង្កើតជាថ្ងៃសប្បិទដ៏អស្ចារ្យក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះនិងអ្នកជ្រើសរើស
របស់គាត់បានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅស្ថានសួគ៌វិកាយនឹងការសម្រាកពិតនិងពេញលេ
ញ។ មនុស្សមានបាបត្រូវបានស្លាប់ជាបណ្តោះអាសន្នទាំងអស់; លើកលែងតែ
សាតាំង ដែលនៅតែឯកោនៅលើផែនដីដែលគ្មានមនុស្សរស់នៅក្នុងអំឡុងពេល
«មួយពាន់ឆ្នាំ» ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Rev.20។ មុនពេលចូលទៅក្នុង
“ស្ថានសួគ៌” អ្នករើសតាំងត្រូវតែត្រូវបានបន្សុទ្ធ និងញែកជាបរិសុទ្ធ។
ការបន្សុទ្ធគឺស្ថិតនៅលើសេចក្តីជំនឿលើការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ប៉ុន្តែការរាប់ជាបរិសុទ្ធត្រូវបានទទួលដោយជំនួយរបស់គាត់បន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រ
មជទឹក ពីព្រោះការបន្សុទ្ធត្រូវបានសន្មត់

ឬទទួលបានជាមុនក្នុងនាមនៃគោលការណ៍នៃសេចក្តីជំនឿ
ប៉ុន្តែការរាប់ជាបរិសុទ្ធគឺជាផលផ្លែដែលទទួលបាននៅក្នុងការពិតនៅក្នុងទាំងមូ
លរបស់គាត់។ ព្រលឹងដោយអ្នករើសតាំងតាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការពិត
ប្រាកដរបស់គាត់ជាមួយនឹងព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
វាត្រូវបានទទួលបានតាមរយៈការប្រយុទ្ធដែលគាត់បានធ្វើប្រឆាំងនឹងខ្លួនគាត់
ប្រឆាំងនឹងធម្មជាតិអាក្រក់របស់គាត់ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើបាប។

ដានីយ៉ែល 9:25 នឹងបង្រៀនយើង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយាងមកសុគតលើ
ឈើឆ្កាង ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកដែលទ្រង់បានរើសតាំងឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៀតឡើយ ពី
ព្រោះទ្រង់បានយាងមក **ដើម្បីផ្តាច់បាប** ។

ឥឡូវនេះយើងទើបតែបានឃើញនៅក្នុងខទី 12
គ្រីស្ទបរិសុទ្ធបានជ្រើសរើសត្រូវបានបញ្ជូនទៅឱ្យ papal despotism
ដោយសារតែអំពើបាប។ ដូច្នោះ ការបន្សុទ្ធគឺជាការចាំបាច់

ដើម្បីទទួលបានការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ដោយគ្មាននរណាម្នាក់នឹងឃើញព្រះ
ដូចដែលវាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង Heb.12:14:
ស្វែងរកសន្តិភាពជាមួយមនុស្សទាំងអស់ និងការរាប់ជាបរិសុទ្ធ
ដោយគ្មានការដែលគ្មាននរណាម្នាក់នឹងឃើញព្រះអម្ចាស់។

អនុវត្តទៅ 2000 ឆ្នាំនៃគ្រីស្តសករាជ
ចាប់តាំងពីការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

រហូតដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់នៅឆ្នាំ 2030 ពេលវេលានៃការរៀបចំ
និងការញែកជាបរិសុទ្ធនេះនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងខទី 13 និង 14
ដែលធ្វើតាម។ ផ្ទុយទៅនឹងជំនឿដើមរបស់ពួក Adventists

សម័យនេះមិនមែនជាការវិនិច្ឆ័យដែលដានីយ៉ែល 7 ពិពណ៌នានោះទេ
ប៉ុន្តែគឺជាការរាប់ជាបរិសុទ្ធដែលចាំបាច់ដោយសារតែកេរ្តិ៍ដំណែលនៃអំពើបាបដៃ
លមានអាយុកាលរាប់សតវត្សដែលស្របច្បាប់ដោយការបង្រៀនដ៏គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមរ

បស់ papal Rome ។ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា
ការងារនៃកំណែទម្រង់ដែលបានផ្តួចផ្តើមតាំងពី សតវត្ស ទី 13
មិនបានសំរេចនូវការបន្សុទ្ធ

និងការញែកជាបរិសុទ្ធដែលទាមទារនៅក្នុងគ្រប់យុត្តិធម៌ដោយព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏
បរិសុទ្ធ និងបរិសុទ្ធចំនួនបីឡើយ។

Dan 8:13 ខ្ញុំបានឮពួកបរិសុទ្ធនិយាយ; មានសាវ័កម្នាក់ទៀតនិយាយទៅកាន់អ្នក
ដែលមានប្រសាសន៍ថា៖ « តើការនិមិត្តអំពី យញ្ញបូជន៍ ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច
និងអំពីអំពើបាបដ៏វិនាសនឹងបានសម្រេចដល់ពេលណា? តើទិសក្តារៈ និង
កងទ័ពត្រូវជាន់ល្អើដល់ពេលណា?

១៣ ក- ខ្ញុំបានឮពួកបរិសុទ្ធនិយាយ។ ហើយពួកបរិសុទ្ធម្នាក់ទៀតនិយាយ
ទៅកាន់អ្នកដែលនិយាយ

ពួកបរិសុទ្ធ ពិតទេ

ដែលដឹងអំពីអំពើបាបដែលបានទទួលមរតកពីទីក្រុងរ៉ូម។ យើងនឹងរកឃើញពួក
វាម្តងទៀតក្នុងទិដ្ឋភាពនិមិត្តដែលបង្ហាញក្នុង Dan.12។

១៣ ខ - តើនិមិត្តត្រូវបានសម្រេចដល់ពេលណា?

ពួកបរិសុទ្ធទាមទារកាលបរិច្ឆេទដែលនឹងសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការស្តាប់ខ្ញើ
មរបស់រ៉ូម។

១៣ គ- លើគណនៈបង្ក អស់កល្បជានិច្ច

ពួកបរិសុទ្ធសុំកាលបរិច្ឆេទដែលនឹងសម្គាល់ការបន្ត បព្វជិតភាព ជានិរន្តរ៍
ដោយព្រះគ្រីស្ទ ។

13d- និងអំពី អំពើបាបបំផ្លិចបំផ្លាញ ?

ពួកបរិសុទ្ធសុំកាលបរិច្ឆេទដែលនឹងសម្គាល់ការត្រឡប់មកវិញនៃថ្ងៃសប្ប័ន
ទីប្រាំពីរដែលជាការរំលងដែលត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្មដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់រ៉ូ
មនិងសង្គ្រាម។ ហើយចំពោះអ្នកល្អើសច្បាប់នេះ ទោសនេះនឹងមានរហូតដល់
អវសានកាលនៃពិភពលោក។

១៣- ទិសក្តារ និងកងទ័ពត្រូវជាន់ល្អើដល់ពេលណា?

ពួកបរិសុទ្ធកំពុងសុំកាលបរិច្ឆេទដែលនឹងសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃ

ការបៀតបៀន papal ដែលបានអនុវត្តប្រឆាំងនឹងពួកគេ
ដែលជាពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសរបស់ព្រះ។

ដានីយ៉ែល 8:14 លោកមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា៖ « ពីរពាន់បីរយល្ងាច និងព្រឹក
បន្ទាប់មក ទិសក្តារៈនឹងត្រូវបានបន្ស៊ូន។

14a- ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1991
ព្រះបានដឹកនាំការសិក្សារបស់ខ្ញុំលើខគម្ពីរដែលបានបកប្រែមិនល្អនេះ។ នេះជា
ការបកប្រែពិតរបស់គាត់នៃអត្ថបទភាសាហេព្រើរ។

**ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា៖ រហូតដល់ល្ងាចដល់ព្រឹកពីរពាន់បីរយ
និងបានសុចរិតនឹងបរិសុទ្ធ។**

អ្នកអាចឃើញពាក្យនៃ 2300 ល្ងាច - ពេលព្រឹកគឺមានបំណងសម្រាប់ការ
រាប់ជាបរិសុទ្ធ

នៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះពីកាលបរិច្ឆេទដែលនឹងត្រូវបានកំណត់ស
ម្រាប់ពាក្យនេះ។ យុត្តិធម៌ដ៏អស់កល្បដែលទទួលបានដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក
រហូតដល់ពេលនោះត្រូវបានចោទសួរ។ តម្រូវការនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធបីដង
ដូចជាព្រះរវិបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានផ្លាស់ប្តូរ

ហើយត្រូវបានពង្រឹងដោយតម្រូវការសម្រាប់អ្នករើសតាំង
លែងធ្វើបាបប្រឆាំងនឹងថ្ងៃសប្បិទ
ឬប្រឆាំងនឹងពិធីបរិសុទ្ធផ្សេងទៀតដែលមកពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។ ផ្លូវ កូចចង្កៀត
នៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលបង្រៀនដោយព្រះយេស៊ូវត្រូវបានស្តារឡើងវិញដូច្នោះ។
ហើយគំរូនៃអ្នករើសតាំងដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង **លូអេ ដានីយ៉ែល និងយ៉ូប**
បង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃមនុស្សរាប់លាននាក់ដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់ការ
ដួលរលំដប់ពាន់លាននៃការកាត់ក្តីចុងក្រោយនៃ Dan.7:10 ។

ដានីយ៉ែល 8:15 កាលខ្ញុំដានីយ៉ែលបានឃើញការនិមិត្តនេះ ហើយចង់យល់នោះ
មើលចុះ មានម្នាក់ឈរនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ដែលមានរូបរាងជាមនុស្ស។

15a- ឡដីខល ដានីយ៉ែលចង់យល់ពីអត្ថន័យនៃការនិមិត្ត
ហើយនេះនឹងធ្វើឱ្យគាត់ទទួលបាននៅក្នុង Dan.10:12

ដែលជាការយល់ព្រមដ៏ត្រឹមត្រូវពីព្រះ
ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនទទួលបានពេញលេញនៅក្នុងបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់ដូចការឆ្លើយ
តបពីព្រះនៅក្នុងដានីយ៉ែល 12:9 បង្ហាញថា: គាត់បានឆ្លើយថា: ទៅ
ដានីយ៉ែល, សម្រាប់ពាក្យទាំងនេះនឹងត្រូវបានរក្សាទុកជាសម្ងាត់និងបាន
ផ្សាភ្ជាប់ រហូតដល់ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់ ។

ដានីយ៉ែល 8:16 ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងរបស់បុរសម្នាក់នៅកណ្តាលអ្វីឡៃ; គាត់បាន
ស្រែកឡើង ហើយនិយាយថា: Gabriel, ពន្យល់គាត់ពីការនិមិត្ត។

16a- រូបភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅកណ្តាលនៃ Ulai
ប្រមើលមើលមេរៀនដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងការនិមិត្ត Dan.12 ។

ទេវតាកាត្រីយ៉ែលជាអ្នកបំរើដ៏ជិតស្និទ្ធរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ទទួលខុសត្រូវក្នុងការពន្យល់អត្ថន័យនៃចក្ខុវិស័យទាំងមូលតាំងពីដើមដំបូងមក
។ ដូច្នោះ សូមឱ្យយើងធ្វើតាមដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវព័ត៌មានបន្ថែមដែលនឹងត្រូវ
បានបើកបង្ហាញនៅក្នុងខគម្ពីរដែលបន្ទាប់មក។

ដានីយ៉ែល 8:17 បន្ទាប់មក គាត់ចូលមកជិតកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ; ពេលគាត់ចូលទៅជិត
ខ្ញុំភ័យខ្លាច ហើយខ្ញុំក៏ដួលលើមុខ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា: « កូនមនុស្ស
អើយ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចុះ ដ្បិតការនិមិត្តឃើញមានគ្រាដែលនឹងដល់ទីបញ្ចប់។

១៧ ក- និមិត្តរបស់សត្វលោកតែងតែធ្វើឱ្យមានឥទ្ធិពលនេះដល់មនុស្ស
លោក។ ប៉ុន្តែ សូមឱ្យយើងយកចិត្តទុកដាក់ដូចដែលលោកអញ្ជើញយើងឱ្យធ្វើ។
ពេលវេលាបញ្ចប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចាប់ផ្តើមនៅចុងបញ្ចប់នៃចក្ខុវិស័យទាំងមូល
។

ដានីយ៉ែល 8:18 ពេលដែលគាត់មានប្រសាសន៍មកខ្ញុំ ខ្ញុំឈរស្រឡាំងកាំង។
គាត់បានពាល់ខ្ញុំ ហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំឈរនៅកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។

18a- នៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ ព្រះបានគូសបញ្ជាក់អំពីបណ្តាសាសនាចំណាយ
ដែលមិនស្មើនឹងភាពបរិសុទ្ធនៃរូបកាយសេឡេស្តាលនៃពួកទេវតាស្មោះត្រង់។

ដានីយ៉ែល 8:19 លោកមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា: « ខ្ញុំនឹងបង្រៀនអ្នកអំពីអ្វីដែល
នឹងកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីក្រោធ ដ្បិតមានពេលកំណត់សម្រាប់ទី
បញ្ចប់ ។

19a- ទីបញ្ចប់នៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងមកដល់
ប៉ុន្តែព្រះពិរោធនេះត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់គ្រីស្តបរិ

សំទ ដែលជាមរតកនៃគោលលទ្ធិរបស់សម្តេចប៉ាបប្រាំមួយ។
ការបញ្ចប់នៃសេចក្តីក្រោធដ៏ទេវភាពដែលបានព្យាករណ៍នេះ នឹងមានផ្នែកមួយ
ដោយហេតុថា

វានឹងបញ្ចប់យ៉ាងពិតប្រាកដបន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងនៃមនុស្សជាតិ
នៅពេលការយាងមកក្នុងសិរិល្លនៃព្រះគ្រីស្ទ។

ដាន 8:20 ចៀមឈ្មោលដែលអ្នកបានឃើញមានស្នែង គឺជាស្តេចនៃសាសន៍មេឌី
និងសាសន៍ពែរ។

20a-

វាគឺជាសំណួររបស់ព្រះដែលផ្តល់ចំណុចយោងទៅកាន់អ្នកដែលបានជ្រើសរើ
សរបស់គាត់ដើម្បីឱ្យពួកគេយល់ពីគោលការណ៍នៃការបន្តនៃនិមិត្តសញ្ញាដែលបា
នបង្ហាញ។ មេឌី និងពែរសម្គាល់បរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការចាប់ផ្តើមនៃវិវរណៈ ។
នៅ Dan.2 និង 7 ពួកគេស្ថិតនៅលំដាប់ទីពីរ។

ដាន 8:21 ពពែគឺជាស្តេចជ្វា ស្នែងដ៏ធំនៅចន្លោះភ្នែករបស់គាត់គឺជាស្តេចដំបូង
២១ ក - ក្រិចជាលំដាប់ទី២; ទីបីនៅ Dan.2 និង 7 ។

២១ ខ- ស្នែងធំនៅចន្លោះព្រះនេត្រទ្រង់ជាស្តេចទី១
ដូចដែលយើងបានឃើញហើយ

វាទាក់ទងនឹងអ្នកច្បាំងជនជាតិក្រិចដ៏អស្ចារ្យគឺ Alexander the Great ។
ស្នែងដ៏អស្ចារ្យ រូបភាពនៃចរិតវាយលុក និងសាហាវឃោរឃៅរបស់វា
ដែលស្តេចដារិយុសទី 3 ខុសក្នុងការបន្ទាបបន្ថោក

ព្រោះវាធ្វើឱ្យគាត់បាត់បង់នគរ និងអាយុជីវិតរបស់គាត់។ ដោយដាក់ស្នែងនេះ
មិននៅលើថ្ងាសទេ ប៉ុន្តែនៅចន្លោះភ្នែក ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញពីគណ្តដែលមិនចេះ
ចង់បានរបស់គាត់ដែលមានតែការស្លាប់របស់គាត់ប៉ុណ្ណោះដែលនឹងឈប់។

ប៉ុន្តែភ្នែកក៏ជា clairvoyance ទំនាយដែរ ហើយចាប់តាំងពីកំណើតរបស់គាត់
ជោគវាសនាពិសេសមួយត្រូវបានប្រកាសដល់គាត់ដោយ clairvoyant
ហើយគាត់ជឿជាក់លើជោគវាសនាដែលបានទាយរបស់គាត់ពេញមួយជីវិតរបស់
គាត់។

ដាន 8:22 ស្នែងទាំងបួនដែលបានកើតឡើងជំនួសស្នែងដែលបាក់នោះ គឺជានគរ
បួនដែលនឹងកើតឡើងពីជាតិសាសន៍នេះ ប៉ុន្តែស្នែងទាំងនោះនឹងមិនរឹងមាំដូច
គ្នាទេ។

22a-

យើងរកឃើញរាជវង្សក្រិចទាំងបួនដែលបង្កើតឡើងដោយមេទ័ពបួននាក់
ដែលស្នងរាជ្យបន្តពីអាឡិចសាន់ឌី ដែលនៅមានជីវិតបន្ទាប់ពីសង្គ្រាម 20
ឆ្នាំរវាងពួកដប់ដែលនៅដើមដំបូង។

ដានិយ័ល 8:23 នៅទីបញ្ចប់នៃការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ កាលណាមនុស្សមាន
បាបត្រូវវិនាសទៅ នោះនឹងមានស្តេចមួយអង្គដែលមិនឆ្អឹងឆ្អែ និងមាន
ល្បិចកលមកវិញ។

២៣ ក- រំលងសម័យកណ្តាល ទេវតារំលេចសម័យគ្រិស្តសករាជនៃការ
ត្រួតត្រានៃ papal Rome ។ ការធ្វើដូច្នេះ គាត់បង្ហាញពីគោលបំណងសំខាន់នៃ
វិវរណៈដែលបានប្រទានឱ្យ។

ប៉ុន្តែការពន្យល់នេះនាំមកនូវការបង្រៀនមួយផ្សេងទៀតដែលលេចឡើងនៅក្នុង

ប្រយោគទីមួយនៃខនេះ៖ នៅចុងបញ្ចប់នៃការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ នៅពេលដែលមនុស្សមានបាបនឹងត្រូវវិនាស។ តើនរណាជាមនុស្សមានបាបដែល ត្រូវបានស៊ីសាច់អស់ទាំងនេះ ដែលមុនរបបសម្តេចប៉ាប?

ទាំងនេះគឺជាជនជាតិយូដាដែលបះបោរ ដែលបានបដិសេធព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះមេស៊ី និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ

ជាអ្នករំដោះ ប៉ុន្តែមានតែអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្ត ហើយសម្រាប់តែអ្នកដែលទ្រង់ទទួលស្គាល់ដោយគុណភាពនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។ ពួកគេត្រូវ បានប្រើប្រាស់ ក្នុង 70 ឆ្នាំដោយកងទ័ពនៃទីក្រុងរ៉ូម ពួកគេ និងទីក្រុងយេរូសាឡឹមរបស់ពួកគេ

ហើយនេះជាលើកទីពីរបន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដែលបានធ្វើឡើងក្រោមការដឹកនាំរបស់នេបូក្លេសានៅឆ្នាំ 586។ ដោយសកម្មភាពនេះ

ព្រះបានផ្តល់ភស្តុតាងថាសម្ព័ន្ធភាពបុរាណបានបញ្ចប់តាំងពីពេលនោះមក។ ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាកន្លែងដែលនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម រាំងនននៃការបំបែកព្រះវិហារវិសុទ្ធត្រូវបានហែកជាពីរ ពីកំពូលទៅបាត ដូច្នេះបង្ហាញថា សកម្មភាពបានមកពីព្រះផ្ទាល់។

២៣ ខ- នឹងកើតឡើងនូវស្តេចដែលមិនឆ្លើងឆ្នែ និងប្រកបដោយប្រាជ្ញា នេះជាការពណ៌នារបស់ព្រះអំពីការលេចចេញជាលក្ខណៈយោងទៅតាម

Dan.7:8 ដោយ ភាពក្រអឺតក្រទមរបស់វា ហើយនៅទីនេះដោយ ភាពព្រហ្មហើនរបស់វា ។ គាត់បន្ថែម និងមានជំនាញ ។ វត្ថុបុរាណមានការបិទបាំងការពិត និងការបង្ហាញខ្លួននូវអ្វីដែលយើងមិនមាន។

វត្ថុបុរាណត្រូវបានប្រើដើម្បីបញ្ឆោតអ្នកជិតខាង នេះគឺជាអ្វីដែលសម្តេចប៉ាបបន្តបន្ទាប់។

ដាន 8:24 អំណាចរបស់គាត់នឹងកើនឡើង ប៉ុន្តែមិនមែនដោយកម្លាំងរបស់គាត់ផ្ទាល់; គាត់នឹងធ្វើឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញមិនគួរឱ្យជឿ គាត់នឹងទទួលជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់ គាត់នឹងបំផ្លាញអ្នកមានអំណាច និងប្រជាជននៃពួកបរិសុទ្ធ។

24a- អំណាចរបស់គាត់នឹងកើនឡើង ពិតណាស់ ដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង Dan.7:8 ជា « ស្តែងតូច » ខទី 20 សន្មតថាវា « ជារូបរាងដ៏អស្ចារ្យជាងអ្នកដទៃ » ។

24b- ប៉ុន្តែមិនមែនដោយកម្លាំងរបស់គាត់ទេ។ នៅទីនេះម្តងទៀត ប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់ថា

បើគ្មានការគាំទ្រដោយប្រដាប់អាវុធពីព្រះមហាក្សត្រទេ របបសម្តេចប៉ាបមិនអាចមានបានទេ។ ការគាំទ្រដំបូងគឺ Clovis ដែលជាស្តេច Franks នៃរាជវង្ស Merovingian ហើយបន្ទាប់ពីគាត់ រាជវង្ស Carolingian និងចុងក្រោយគឺរាជវង្ស Capetian

ការគាំទ្ររបស់រាជាធិបតេយ្យបារាំងកម្រនឹងខ្វះខាតណាស់។ ហើយយើងនឹងឃើញថាការគាំទ្រនេះមានតម្លៃដែលត្រូវបង់។

នេះនឹងត្រូវបានធ្វើឡើងជាឧទាហរណ៍ដោយការកាត់ក្បាលរបស់ស្តេចបារាំង Louis 16, ម្ចាស់ក្សត្រី Marie-Antoinette, រាជវង្សរាជានិយម និងបញ្ចូលក្នុងកាតូលិកដែលទទួលខុសត្រូវជាចម្បងដោយ guillotine

ដែលបានដំឡើងនៅក្នុងប្រទេសបារាំងនៅក្នុងរាជធានី និងទីប្រជុំជនខេត្ត ដោយបដិវត្តន៍បារាំងរវាង ១៧៩៣ និង ១៧៩៤; យុគសម័យពីរនៃ "ភេរកម្ម" ត្រូវបានចារឹកជាអក្សរឈាមក្នុងការចងចាំរបស់មនុស្សជាតិ។ នៅក្នុង Rev.2:22 ការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាពនេះនឹងត្រូវបានព្យាករណ៍នៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ: ហើយ ខ្ញុំនឹង បោះ នាង នៅលើគ្រែ ហើយបញ្ជូន ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង ។ មាន អ្នកដែល ប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ និងនាង លុះត្រាតែពួកគេប្រែចិត្តពីការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន។ ខ្ញុំនឹងសម្លាប់កូនរបស់នាង; ហើយក្រុមជំនុំទាំងអស់នឹងដឹងថា ខ្ញុំជាអ្នកដែល ស្វែងរកគំនិត និងចិត្ត ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យរងនូវផលប្រយោជន៍ តាមការដែលអ្នករាល់គ្នា ធ្វើ។

24c- គាត់នឹងទទួលរងការបំផ្លិចបំផ្លាញមិនគួរឱ្យជឿ នៅលើផែនដីនេះ: គ្មាននរណាម្នាក់អាចរាប់ពួកគេបានទេ ប៉ុន្តែនៅស្ថានសួគ៌ ព្រះជាម្ចាស់ដឹងពីចំនួនពិតប្រាកដ ហើយនៅម៉ោងនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ ពួកគេទាំងអស់នឹងត្រូវដកចេញពីតួចប់ផុតរហូតដល់អាក្រក់បំផុត ដោយអ្នកនិពន្ធរបស់ពួកគេ។

24 ឃ- គាត់នឹងទទួលជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់។ តើគាត់មិនអាចជោគជ័យដោយរបៀបណា នៅពេលដែលព្រះបានប្រគល់តួនាទីនេះឱ្យគាត់ ដើម្បីដាក់ទោសអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្តដោយរាស្ត្ររបស់គាត់ ដែលទាមទារការសង្គ្រោះដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ?

២៤- ព្រះអង្គនឹងបំផ្លាញអ្នកខ្លាំងពូកែ និងប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធ ដោយការលះបង់ខ្លួនពួកគេជាអ្នកតំណាងរបស់ព្រះនៅលើផែនដី

ហើយគំរាមកំហែងពួកគេដោយ excommunication ដែលនឹងបិទច្រកចូលរបស់ពួកគេទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ សម្តេចប៉ាបទទួលបានការចុះចូលនៃមហាក្សត្រ និងស្តេចនៃផែនដីខាងលិច និងសូម្បីតែច្រើនទៀតដោយអ្នកតូច អ្នកមាន ឬអ្នកក្រ។ ប៉ុន្តែពួកគេល្ងង់ទាំងអស់ ដោយសារតែការមិនជឿ និងការព្រងើយកន្តើយចំពោះសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាពរបស់ពួកគេ។

ចាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃយុគសម័យនៃកំណែទម្រង់ដែលបានផ្តួចផ្តើមតាំង ពី Peter Valdo ក្នុងឆ្នាំ 1170 របប papal បានប្រតិបត្តិដោយកំហឹងដោយការញុះញង់ប្រឆាំងនឹងអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ ព្រះដែលជាពួកបរិសុទ្ធពិតតែមួយគត់តែងតែមានសន្តិភាពនិងសន្តិភាពដែល ជាលិកកាតូលិកឃាតកម្មដែលគាំទ្រដោយតុលាការនៃ ការស៊ើបអង្កេតនៃភាពបរិសុទ្ធត្រែងក្លាយរបស់គាត់។ ចៅក្រមដែលមានក្រណាត់ដែលបញ្ជាឱ្យធ្វើទារុណកម្មដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចដល់ពួកបរិ សុទ្ធ និងអ្នកដទៃ ទាំងអស់ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទខុសឆ្គងប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ និងទីក្រុងរ៉ូម ទាំងអស់នឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេនៅចំពោះព្រះពិត

នៅម៉ោងនៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.7 ។ ៩ និង វិវរណៈ ២០:៩ ដល់ ១៥។

Dan 8:25 ដោយសារតែភាពរុងរឿងរបស់គាត់ និងភាពជោគជ័យនៃឧបករណ៍ របស់គាត់ គាត់នឹងមានចិត្តក្រអឺតក្រទម ហើយគាត់នឹងបំផ្លាញអ្នកដែលរស់នៅ ដោយសុខសាន្តជាច្រើន ហើយគាត់នឹងលើកតម្កើងខ្លួនប្រឆាំងនឹងមេដឹកនាំ។ ប៉ុន្តែវានឹងខូច ដោយមិនបាច់ប្រើដៃណាមួយឡើយ។

២៥ ក- ព្រោះតែសេចក្តីចម្រើន និងជោគជ័យនៃល្បិច ភាពរុងរឿង នេះ បង្ហាញពីភាពសម្បូរបែបរបស់គាត់ ដែលខគម្ពីរនេះភ្ជាប់ នឹង ល្បិចរបស់គាត់។ តាមការពិត យើងត្រូវតែប្រើ ល្បិច នៅពេលដែលយើងតូច និងខ្សោយ ដើម្បីទទួលបានអ្នកមានលុយ និងទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់ប្រភេទ ដែលវិវរណៈ 18:12 និង 13 រាយបញ្ជី។

២៥ ខ- គាត់នឹងមានភាពក្រអឺតក្រទមក្នុងចិត្ត នេះបើទោះបីជាមេរៀនដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយបទពិសោធន៍របស់ស្តេចនេ ប៊ូក្លេសានៅ Dan.4 និងថាជាសោកនាជកម្មកាន់តែច្រើននៃចៅប្រុសរបស់គាត់ Belshazzar នៅ Dan.5 ។

២៥ គ- ទ្រង់នឹងបំផ្លាញបុរសជាច្រើនដែលរស់នៅដោយសុខសាន្ត ចរិតលក្ខណៈសន្តិភាពគឺជាផលផ្លែនៃសាសនាគ្រីស្ទពិត ប៉ុន្តែមានតែរហូតដល់ឆ្នាំ 1843។ សម្រាប់មុនកាលបរិច្ឆេទនោះ និងជាចម្បងរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃបដិវត្តន៍បារាំង នៅចុងបញ្ចប់នៃ 1260 ឆ្នាំនៃរជ្ជកាល papal បានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.7:25 , ជំនឿមិនពិត ត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយភាពឃោរឃៅដែលវាយប្រហារ ឬឆ្លើយតបទៅនឹងភាពឃោរឃៅ។ មានតែនៅក្នុងគ្រានេះទេ ដែលភាពទន់ភ្លន់ និងសន្តិភាពធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។ ច្បាប់ដែលព្រះយេស៊ូបានកំណត់មិនបាន ផ្លាស់ប្តូរតាំងពីសម័យសាវ័កមក អ្នកដែលបានជ្រើសរើសគឺជាចៀមដែលទទួល យកទៅបូជា មិនដែលជាអ្នកស៊ីសាច់ឡើយ។

២៥ ឃ- ហើយគាត់នឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងមេជំនួយនិងភាពជាក់លាក់នេះ ការសង្ស័យមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតទៀតទេ។ អ្នកដឹកនាំ ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងខទី 11 និង 12 គឺពិតជាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជា ស្តេចនៃស្តេច ទាំងឡាយ និងជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកម្ចាស់ទាំងឡាយ ដែលលេចឡើងនៅក្នុងសិរីរុងរឿងនៃការត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់នៅក្នុង វិវរណៈ 19:16 ។ ហើយវាគឺមកពីគាត់ដែល បញ្ជូន ភាពអចិន្ត្រៃយ៍ ស្របច្បាប់ ត្រូវបានដកហូតដោយប៉ុប៉ូម៉ុង។

ខាត 8:26 ហើយការនិមិត្តឃើញនៅពេលល្ងាចនិងពេលព្រឹកដែលបាននិយាយគឺ ជាការពិត សម្រាប់ផ្នែករបស់អ្នក សូមរក្សាការមើលឃើញនេះជាសម្ងាត់ ព្រោះវាទាក់ទងនឹងពេលវេលាឆ្ងាយ។

២៦ ក- និមិត្តឃើញពេលល្ងាច និងពេលព្រឹក ជាចម្ងល់ពិត ទេវតាបញ្ជាក់អំពីប្រភពដើមនៃភាពនៃទំនាយនៃ “2300 ល្ងាច-ព្រឹក” នៃខទី 14។ ដូច្នេះហើយ គាត់បានទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ជាចុងក្រោយចំពោះឧបាយកលនេះ ដែលត្រូវតែបំភ្លឺ

និងយល់ដោយពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
នៅពេលដែលពេលវេលានឹងមាន បានមកដល់ដើម្បីធ្វើវា។

២៦ ខ- ចំពោះអ្នកវិញ ចូររក្សាការយល់ឃើញនេះជាសម្ងាត់ ព្រោះវាទាក់ទង
នឹងពេលវេលាឆ្ងាយ

ជាការពិតណាស់ រវាងសម័យរបស់ដានីយ៉ែល និងយើង ប្រហែលជា 26
សតវត្សបានកន្លងផុតទៅហើយ។ ដូច្នោះហើយ យើងរកឃើញខ្លួនយើងនៅក្នុង
ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់ ដែលអាចកំបាំងនេះត្រូវតែត្រូវបានបំភ្លឺ។
កិច្ចការនេះនឹងត្រូវបានធ្វើ ប៉ុន្តែមិនមែនមុនពេលការសិក្សារបស់ Dan.9
ដែលនឹងផ្តល់នូវគន្លឹះសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តការគណនាដែលបានស្នើឡើងនោះទេ
។

ដានីយ៉ែល 8:27 ខ្ញុំដានីយ៉ែលបានឈឺជាច្រើនថ្ងៃ។ ពេលនោះ ខ្ញុំក៏ក្រោកឡើងទៅ
ចូលរួមកិច្ចការរបស់ស្តេច។ ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលនឹងការនិមិត្ត
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងពីវាទេ។

27a-

ព័ត៌មានលម្អិតដែលទាក់ទងនឹងសុខភាពរបស់ដានីយ៉ែលនេះមិនមែនជា
រឿងផ្ទាល់ខ្លួនទេ។
វាបកប្រែសម្រាប់យើងនូវសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងនៃការទទួលបានព័ត៌មានពីព្រះ
ទាក់ទងនឹងការព្យាករណ៍ 2300 ល្ងាច-ព្រឹក។
ដោយសារជំងឺអាចនាំទៅដល់ការស្លាប់
ភាពល្ងង់ខ្លៅនៃឧបាយកលនឹងផ្តោលទោសពួកគ្រីស្ទបរិសុទ្ធចុងក្រោយ
ដែលនឹងរស់នៅក្នុងគ្រា **ចុងបំផុត រហូតដល់ស្លាប់ខាងវិញ្ញាណអស់កល្បជានិច្ច** ។

ដានីយ៉ែល ៩

ដានីយ៉ែល 9:1 នៅឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលដារីយ៉ូស ជាកូនរបស់អហាស្ទីរុស ជាពូជ
សាសន៍មេឌី ដែលបានឡើងជាស្តេចនៃនគរខាល់ដេ។

1a- យោងតាមសាក្សីផ្ទាល់ភ្នែករបស់ដានីយ៉ែល ដូច្នោះមិនអាចប្រកែកបាន
យើងរៀនថាស្តេចដារីយ៉ូសនៃដានី.5:30 គឺជាកូនប្រុសរបស់អហាស្ទីរុស
នៃពូជសាសន៍មេឌី។ ដូច្នោះស្តេចព័រ្យស្ទីរុសទី២មិនទាន់បានជំនួសគាត់ទេ។ ឆ្នាំទី
មួយនៃរជ្ជកាលរបស់ទ្រង់គឺជាឆ្នាំដែលទ្រង់បានសញ្ជ័យបាប៊ីឡូន ដូច្នោះហើយបាន
យកវាពីពួកខាល់ដេ។

ដានី ៩:២ ក្នុងឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំដានីយ៉ែលបានឃើញដោយ
សៀវភៅថា ចិត្តសិបឆ្នាំត្រូវកន្លងផុតទៅចំពោះការបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹម ស្រប
តាមចំនួនឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកយេរេមា ជា
ព្យាករិ។

២ ក. ដានីយ៉ែលសំដៅលើសំណេរទំនាយរបស់យេរេមា ជាហោរា។
 គាត់ផ្តល់ឱ្យយើងនូវគំរូដ៏ល្អមួយអំពីសេចក្តីជំនឿ
 និងការទុកចិត្តដែលបង្កបង្កើតអ្នកបំរើរបស់ព្រះនៅក្រោមការក្រឡេកមើល
 របស់គាត់។ ដូច្នោះ ទ្រង់បានបញ្ជាក់នូវពាក្យទាំងនេះនៃ ១ កូរិនថូស ១៤:៣២ ៖
វិញ្ញាណនៃហោរាត្រូវចុះចូលនឹងពួកហោរា ។ ដានីយ៉ែលបានរស់នៅក្នុងបរិបទ
 អស់រយៈពេល ៧០ឆ្នាំជាច្រើនបានទាយអំពីការនិរទេសជនជាតិហេព្រើរ។
 គាត់ក៏ចាប់អារម្មណ៍លើប្រធានបទនៃការវិលត្រឡប់របស់គាត់ទៅអ៊ីស្រាអែលដែល
 លយោងទៅតាមគាត់គួរតែជិតស្និទ្ធជាមួយ។ ដើម្បីទទួលបានចម្លើយពីព្រះ គាត់
 បានថ្លែងសន្ទរកថាដ៏អស្ចារ្យ ដែលយើងនឹងសិក្សា។

ការអធិស្ឋានគំរូនៃជំនឿរបស់ពួកបរិសុទ្ធ

មេរៀនដំបូងនៃជំពូកទី 9

**នៃដានីយ៉ែលនេះគឺដើម្បីយល់ពីមូលហេតុដែលព្រះចង់ឱ្យវាលេចឡើងនៅក្នុងផ្នែក
 កនៃសៀវភៅដានីយ៉ែលនេះ។**

នៅក្នុង Dan.8:23 តាមរយៈការប្រកាសទំនាយអំពី
មនុស្សមានបាបដែលបានស៊ីសាច់ នោះ
 យើងបានទទួលការបញ្ជាក់ថាជនជាតិយូដានៃប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានកាត់
 ទោស និងបំផ្លាញដោយភ្លើងដោយពួករ៉ូមនៅឆ្នាំ 70
 ដោយសាររឿងទាំងអស់ដែលដានីយ៉ែលទៅសារភាពនៅក្នុងរបស់គាត់
 ការអធិស្ឋាន។ តើនរណាជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលបានបង្ហាញខ្លួនក្នុង
 សម្ព័ន្ធភាពដំបូងជាមួយព្រះដ៏មានព្រះជន្មពីអំប្រាហាំដល់សាវ័ក និងសិស្សរបស់
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទាំង ១២ នាក់ ដែលខ្លួនគាត់ជាសាសន៍យូដា?
 គ្រាន់តែជាគំរូនៃមនុស្សជាតិទាំងអស់ ពីព្រោះតាំងពីអំណាចមក
 បុរសមានភាពដូចគ្នាក្រៅពីពណ៌ស្បែករបស់ពួកគេដែលមានចាប់ពីពន្លឺខ្លាំងទៅ
 ងងឹតខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាពូជសាសន៍ណាក៏ដោយ ជាតិសាសន៍របស់ពួកគេ អ្វី
 ដែលឆ្លងពីឪពុកម្តាយទៅកូនប្រុសកូនស្រី អាកប្បកិរិយាផ្លូវចិត្តរបស់ពួកគេគឺ
 ដូចគ្នា។ យោងទៅតាមគោលការណ៍នៃការដកស្តីករបស់ daisy
 "ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកបន្តិច ច្រើន ឯបងល់ ឆ្លុត មិនមែនទាល់តែសោះ"
 បុរសបង្កើតឡើងវិញនូវអារម្មណ៍នេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗ
 ទាំងអស់ នៅពេលដែលគាត់រកឃើញវា អត្ថិភាព។ មួយវិញទៀត
 ចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យឃើញក្នុងចំណោមអ្នកដែលអះអាងថាមកពីគាត់
 មនុស្សស្មោះត្រង់ដែលស្រឡាញ់គាត់ ហើយស្តាប់បង្គាប់គាត់
 អ្នកផ្សេងទៀតដែលអះអាងថាស្រឡាញ់គាត់ប៉ុន្តែមិនស្តាប់បង្គាប់អ្នកផ្សេងទៀត
 ដែលកាន់សាសនារបស់ពួកគេដោយព្រងើយកន្តើយ
 នៅតែមានអ្នកផ្សេងទៀតដែលរស់នៅជាមួយវា។ បេះដូងវិងរូស និងអាសេប៊ិក
 ដែលធ្វើឱ្យពួកគេនិយមជ្រុល ហើយក្នុងកម្រិតខ្លាំង
 ពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងភាពផ្ទុយគ្នា ហើយថែមទាំងជេរប្រមាថ
 និងគាំទ្រការសម្លាប់គូប្រជែងដែលមិនអាចទ្រាំទ្របាន។
 អាកប្បកិរិយាទាំងនេះត្រូវបានគេរកឃើញក្នុងចំណោមជនជាតិយូដា

ដោយសារពួកគេនៅតែត្រូវបានគេរកឃើញក្នុងចំណោមមនុស្សនៅទូទាំងភពផែនដី និងនៅក្នុងសាសនាទាំងអស់ដែលទោះជាយ៉ាងណាមិនស្មើគ្នា។

ការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៉ែលមកសួរអ្នកថា

តើអាកប្បកិរិយាទាំងនេះមួយណាដែលអ្នកទទួលស្គាល់ខ្លួនឯង? ប្រសិនបើអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះមិនមែនជាអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ ហើយស្តាប់តាមគាត់ជាទីបន្ទាល់អំពីភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ ចូរសួរអំពីគំនិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកប្រែចិត្ត ហើយថ្វាយដល់ព្រះនូវផ្លែផ្កាដ៏ស្មោះស្អីត្រ និងពិតនៃការប្រែចិត្ត ដូចដានីយ៉ែលនឹងធ្វើ។

មូលហេតុទីពីរសម្រាប់វត្តមាននៃការអធិស្ឋាននេះនៅក្នុងជំពូកទី 9 នេះគឺថាមូលហេតុនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញចុងក្រោយនៃអ៊ីស្រាអែលនៅឆ្នាំ 70

ដោយពួករ៉ូមត្រូវបានព្យាបាលនិងអភិវឌ្ឍនៅទីនោះ:

ការយាងមកជាលើកដំបូងនៃព្រះមេស៊ីនៅលើផែនដីរបស់មនុស្ស ។

ហើយដោយបានបដិសេធព្រះមេស៊ីនេះដែលមានកំហុសតែមួយគត់គឺភាពល្អឥតខ្ចោះនៃកិច្ចការរបស់ទ្រង់ដែលបានប្រោសទោសពួកគេ អ្នកដឹកនាំសាសនាបានដាស់តឿនប្រជាជនឱ្យប្រឆាំងនឹងទ្រង់ជាមួយនឹងការចោទប្រកាន់បង្កាច់បង្អួចទាំងអស់ត្រូវបានរុះរើ និងផ្តុយពីការពិត។ ដូច្នេះ ពួកគេផ្អែកលើការចោទប្រកាន់ចុងក្រោយរបស់ពួកគេលើសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព ដោយចោទគាត់ជាមនុស្សពីការអះអាងថាជាបុត្ររបស់ព្រះ។ ព្រលឹងរបស់មេដឹកនាំសាសនាទាំងនោះមានពណ៌ខ្មៅដូចជាផ្លែឆ្កែដែលនឹងឆាប់រលាយពួកគេនៅពេលមានកំហឹងដ៏សុចរិត។ ប៉ុន្តែ កំហុសដ៏ធំបំផុតរបស់ជនជាតិយូដាគឺមិនមែនដោយសារការសម្លាប់គាត់ទេ

ប៉ុន្តែដោយសារការមិនទទួលស្គាល់គាត់បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញដ៏ទេវភាពរបស់គាត់។ ដោយប្រឈមមុខនឹងអព្ភតហេតុ

និងអំពើល្អដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយសារកងបំពិរនាក់របស់គាត់ ពួកគេបានរឹងរូសដូចព្រះចៅជាវ៉ានក្នុងសម័យរបស់គាត់ ហើយបានថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះរឿងនេះ ដោយសម្លាប់ឌីកុនដ៏ស្មោះត្រង់ស្មោះផែនដីដែលពួកគេបានគប់ដុំដោយមិនបានប្រើពេលវេលានេះចំពោះពួករ៉ូម។

ហេតុផលទីបីសម្រាប់ការអធិស្ឋាននេះគឺថាវាយកត្តានាទីនៃការសង្កេតដ៏សោកសៅចុងក្រោយមួយនៅចុងបញ្ចប់នៃបទពិសោធន៍ដ៏យូរដែលបានរស់នៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ ; ទីបន្ទាល់

ដែលជាប្រភេទនៃសក្ខីកម្មដែលបន្សល់ទុកដោយសម្ព័ន្ធភាពដ្ឋិហ្វូចំពោះមនុស្សជាតិដែលនៅសល់។ ដ្បិតគឺនៅក្នុងការនិរទេសទៅក្រុងបាប៊ីឡូននេះ ដែលការធ្វើបាតុកម្មដែលព្រះបានរៀបចំនឹងឈប់ធ្វើ។

វាជាការពិតដែលថាជនជាតិយូដានឹងត្រឡប់ទៅដីជាតិរបស់ពួកគេវិញ ហើយថាសម្រាប់ពេលមួយព្រះនឹងត្រូវបានគោរព និងគោរពប្រតិបត្តិ

ប៉ុន្តែភាពស្មោះត្រង់នឹងរលាយបាត់ក្លាមៗ

រហូតដល់ការរស់រានមានជីវិតរបស់ពួកគេអាចត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតសម្រាប់ការសាកល្បងជំនឿចុងក្រោយរបស់ពួកគេដោយផ្អែកលើដំបូង។

ការយាងមករបស់ព្រះមេស៊ី ពីព្រោះគាត់ត្រូវតែជាកូនរបស់អ៊ីស្រាអែល ជាជនជាតិយូដាក្នុងចំណោមជនជាតិយូដា។

ហេតុផលទីបួនសម្រាប់ការអធិស្ឋាននេះគឺផ្អែកលើការពិតដែលថាកំហុសដែលបានចែងនិងសារភាពទាំងអស់ត្រូវបានសម្រេចនិងជាថ្មីដោយពួកគ្រីស្ទាននៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេចាប់តាំងពីការបោះបង់ចោលថ្ងៃឈប់សម្រាកនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 រហូតដល់សម័យរបស់យើង ។

ស្ថាប័នផ្លូវការចុងក្រោយដែលបានប្រទានពរតាំងពីឆ្នាំ 1873 និងជាបុគ្គលតាំងពីឆ្នាំ 1844 មិនបានរួចផុតពីបណ្តាសានៃពេលវេលានោះទេចាប់តាំងពីព្រះយេស៊ូវបានក្អកវាចេញក្នុងឆ្នាំ 1994 ។

ការសិក្សាអំពីជំពូកចុងក្រោយរបស់ដានីយ៉ែល និងសៀវភៅវិវរណៈនឹងពន្យល់អំពីកាលបរិច្ឆេទទាំងនេះ និងអាចកំណត់ចុងក្រោយ។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះដានីយ៉ែលនិយាយទៅកាន់ព្រះដ៏មានប្បទានភាព។

ដានីយ៉ែល 9:3 ខ្ញុំបែរមុខទៅរកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ដើម្បីដាក់ទៅអធិស្ឋាន និងអង្វរ តមអាហារ ហើយយកបារ និងផេះ។

៣ ក- ដានីយ៉ែលឥឡូវចាស់ហើយ ប៉ុន្តែជំនឿរបស់គាត់មិនចុះខ្សោយទេ ហើយទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយនឹងព្រះត្រូវបានរក្សាទុក ចិញ្ចឹមនិងថែរក្សា។ ក្នុងករណីរបស់គាត់ ចិត្តស្មោះស្ម័គ្រស្មោះស្ម័គ្រ រហ័សរហួន បារ និង ផេះ មានន័យពិត។ ការអនុវត្តទាំងនេះបង្ហាញពីកម្លាំងនៃបំណងប្រាថ្នារបស់មនុស្សម្នាក់ក្នុងការស្តាប់ និងផ្តល់ដោយព្រះ។

ការតមអាហារបង្ហាញពីឧត្តមភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យចំពោះការឆ្លើយតបរបស់ព្រះ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការរីករាយនៃការញ៉ាំ។

នៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនេះមានគំនិតនៃការប្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ថាខ្ញុំលែងចង់រស់នៅដោយគ្មានចម្លើយរបស់អ្នក, ដោយមិនទៅឆ្ងាយរហូតដល់ការធ្វើអត្តឃាត។

ដានីយ៉ែល 9:4 ខ្ញុំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃទូលបង្គំ ហើយបានសារភាពចំពោះទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យ ដែលរក្សាសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ ហើយមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់។

4a- ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏អស្ចារ្យនិងអស្ចារ្យ អ៊ីស្រាអែលកំពុងនិរទេសខ្លួននៅបាប៊ីឡូន ហើយបានបង់ប្រាក់ដើម្បីរៀនថាព្រះគឺអស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យ។

៤ ខ- អ្នកដែលកាន់តាមសេចក្តីសញ្ញារបស់អ្នក ហើយមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នកដែលស្រឡាញ់អ្នក ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់អ្នក!

ដានីយ៉ែលបង្ហាញថាគាត់ស្គាល់ព្រះចាប់តាំងពីគាត់បានទាញអំណះអំណាងរបស់គាត់ពីអត្ថបទនៃបទបញ្ញត្តិទីពីរនៃព្រះបញ្ញត្តិដប់ប្រការដែលពួកកាតូលិកអកុសលមិនដឹងក្នុងរយៈពេលជាច្រើនសតវត្សនៃភាពងងឹតព្រោះអធិបតេយ្យភាព សម្តេចប៉ាបបានផ្តួចផ្តើមគំនិតដកវាចេញពីគាត់។ កំណែនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការពីព្រះបញ្ញត្តិមួយដែលផ្តោតលើសាច់ឈាមត្រូវបានបន្ថែម

ដើម្បីរក្សាចំនួននៅដប់។ គំរូដ៏ល្អមួយនៃភាពមិនច្បាស់លាស់ និងការបោកប្រាស់ដែលត្រូវបានបរិហារក្នុងជំពូកមុន។

ដានីយ៉ែល 9:5 យើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប យើងបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត យើង បានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ និងបរិហារ យើងបានបែរចេញពីបញ្ញត្តិ និងការវិនិច្ឆ័យ របស់ព្រះអង្គ។

5a- យើងមិនអាចក្លាយជាការពិត និងច្បាស់លាស់ជាងនេះទេ ដោយសារទាំងនេះគឺជាកំហុសដែលនាំឱ្យអ៊ីស្រាអែលត្រូវនិរទេស លើកលែងតែដានីយ៉ែល

និងដៃគូរបស់គាត់បីនាក់មិនមានកំហុសនៃកំហុសប្រភេទនេះទេ។ នេះមិនបាន រារាំងគាត់ពីការរួមរស់ជាមួយនឹងបុព្វហេតុនៃប្រជាជនរបស់គាត់នៅពេលដែល គាត់បានផ្ទុកបន្ទុកនៃកំហុសរបស់គាត់។

វាគឺជាពេលដែលយើងត្រូវនៅឆ្នាំ 2021 ដឹងថាយើងផងដែរ គ្រីស្ទបរិស័ទ បម្រើព្រះដូចគ្នានេះដែលមិនផ្លាស់ប្តូរយោងទៅតាមការប្រកាសរបស់គាត់នៅក្នុង Mal.3: 6: សម្រាប់ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំមិនផ្លាស់ប្តូរ; ហើយអ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅ យ៉ាកុបមិនត្រូវវិនាសឡើយ ។ វាជាការសមរម្យក្នុងការនិយាយថា "មិនទាន់បានប្រើប្រាស់" ។ ចាប់តាំងពីម៉ាឡាគីបានសរសេរពាក្យទាំងនេះ ព្រះគ្រីស្ទបានលេចមក កូនចៅរបស់យ៉ាកុបបានបដិសេធគាត់ ហើយបានសម្លាប់គាត់ ហើយស្របតាមពាក្យដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.8:23 ពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញនៅឆ្នាំ 70 ដោយពួករ៉ូម។ ហើយប្រសិនបើព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរ នេះមានន័យថា គ្រីស្ទបរិស័ទដែលមិនស្មោះត្រង់ដែលបំពានលើបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ជាដំបូងថ្ងៃសប្បិទដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ

និងត្រូវរងការវាយប្រហារខ្លាំងជាងជនជាតិហេព្រើរ និងជនជាតិយូដានៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 9:6 យើងខ្ញុំមិនបានស្តាប់តាមអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ជាព្យាការី ដែល បាននិយាយក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គចំពោះរដ្ឋ មេដឹកនាំរបស់យើង បុព្វបុរស របស់យើង និងប្រជាជនក្នុងស្រុកទាំងមូលឡើយ។

6a- វាជាការពិត ជនជាតិហេព្រើរមានកំហុសចំពោះរឿងទាំងនេះ ប៉ុន្តែតើយើងអាចនិយាយយ៉ាងណាអំពីពួកគ្រីស្ទានដែលសូម្បីតែនៅក្នុងស្ថាប័នចុះ ងក្រោយដែលបង្កើតឡើងដោយគាត់ក៏មានទោសចំពោះទង្វើដូចគ្នានេះ?

ដានីយ៉ែល 9:7 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ជាសេចក្តីសុចរិត ហើយជាសេចក្តីអាម៉ាស់ របស់យើងនៅថ្ងៃនេះ ដល់ពួកយូដា និងអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹម និងសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ទាំងអ្នកជិត និងអ្នកនៅឆ្ងាយ។ នៅក្នុងប្រទេសទាំងអស់ ដែលអ្នកបានជេញតាមពួកគេដោយសារភាពមិនស្មោះត្រង់ដែលពួកគេមាន ទោសចំពោះអ្នក។

7a- ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់អ៊ីស្រាអែលគឺអាក្រក់ណាស់ មានការស្តាប់ជាច្រើន ហើយមានតែអ្នកនៅរស់ទេដែលមានឱកាសត្រូវបាននិរទេសទៅបាប៊ីឡូន ហើយពីទីនោះបានខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញប្រទេសទាំងអស់នៃចក្រភពខាល់ដេ និងចក្រភពពែរ្សដែលស្នងរាជ្យបន្តពីគាត់។ ប្រជាជាតិយូដា ត្រូវបានរំលាយនៅក្នុងទឹកដីបរទេសហើយ ប៉ុន្តែតាមការសន្យារបស់គាត់ ឆាប់ៗនេះព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្រួបបង្រួមជនជាតិយូដានៅលើទឹកដីជាតិរបស់ពួក

គេ ដែលជាទឹកដីនៃបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ។ តើព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នេះមាន
បុន្នានុភាព និងអំណាចអ្វី! នៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់គាត់
ដានីយ៉ែលបង្ហាញពីការប្រែចិត្តទាំងអស់ដែលមនុស្សទាំងនេះត្រូវតែបង្ហាញមុន
ពេលត្រឡប់ទៅដែនដីបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះគង់នៅខាងពួកគេប៉ុណ្ណោះ។

ដានីយ៉ែលសារភាពភាពមិនស្មោះត្រង់របស់ជនជាតិយូដាដែលព្រះដាក់
ទណ្ឌកម្ម ប៉ុន្តែតើការដាក់ទណ្ឌកម្មអ្វីចំពោះគ្រីស្ទានដែលធ្វើដូចគ្នា? ការនិរទេស
ឬស្លាប់?

ដានីយ៉ែល 9:8 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំត្រូវអាម៉ាស់មុខចំពោះស្តេច មេដឹកនាំ
និងបុព្វបុរសរបស់យើង ពីព្រោះយើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងព្រះអង្គ។
៨ ក- ពាក្យដែលគួរឱ្យខ្លាច ពាក្យថាបាបគេលើកឡើង។ តើអ្នកណាអាចបញ្ចប់
អំពើបាបដែលបណ្តាលឱ្យមានទុក្ខធំយ៉ាងនេះ? ជំពូកនេះនឹងផ្តល់ចម្លើយ។ មេរៀន
មួយគួរតែរៀននិងចងចាំ៖ អ៊ីស្រាអែលបានរងផលវិបាកនៃការជ្រើសរើស និង
អាកប្បកិរិយារបស់ស្តេច អ្នកដឹកនាំ និងបិតាដែលបានគ្រប់គ្រងវា។ ដូច្នេះ នេះជា
ឧទាហរណ៍មួយដែលការមិនស្តាប់បង្គាប់អ្នកដឹកនាំពុករលួយអាចត្រូវបានលើក
ទឹកចិត្តឱ្យនៅជាប់នឹងព្រះពររបស់ព្រះ។ នេះជាជម្រើសដែលដានីយ៉ែល និងគូកន
បីនាក់របស់គាត់បានធ្វើ ហើយពួកគេត្រូវបានប្រទានពរសម្រាប់វា។

ដានីយ៉ែល 9:9 ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នាមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និង
អត់ទោសឱ្យយើងខ្ញុំផង ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនស្តាប់បង្គាប់លោក។

10a- ក្នុងស្ថានភាពនៃអំពើបាប នៅតែមានសង្ឃឹមតែមួយ។
ពឹងផ្អែកលើព្រះដ៏ល្អ និងមេត្តាករុណា ដើម្បីឱ្យទ្រង់អភ័យទោស។
ដំណើរការនេះគឺជារៀងរហូត ជនជាតិយូដានៃសម័យស្ថិតិភាពចាស់ និងគ្រិស្តបរិស័ទថ្មី
មានតម្រូវការដូចគ្នាសម្រាប់ការអភ័យទោស។ នៅទីនេះម្តងទៀត
ព្រះកំពុងរៀបចំការឆ្លើយតប ដែលគាត់នឹងត្រូវចំណាយយ៉ាងក្រៃលែង។

ដានីយ៉ែល 9:10 យើងខ្ញុំមិនបានស្តាប់តាមព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃ
យើង ដើម្បីធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានដាក់នៅចំពោះមុខ
យើង ដោយព្យាករណ៍អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ។

10a- នេះក៏ជាករណីសម្រាប់គ្រិស្តបរិស័ទក្នុងឆ្នាំ 2021។

ដានីយ៉ែល 9:11 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងក្រឹត្យវិន័យ
របស់ព្រះអង្គ ហើយបែរចេញពីការស្តាប់សំឡេងរបស់ព្រះអង្គ។ ពេលនោះបណ្តាសា
និងពាក្យប្រមាថត្រូវចាក់ចេញមកលើយើង ដែលមានចែងទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យ
របស់លោកម៉ូសេ ដែលជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើ
បាបទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់។

១១ ក- ក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ ព្រះពិតជាបានព្រមានអ៊ីស្រាអែល
ពីការមិនស្តាប់បង្គាប់។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីគាត់
ព្យាករណ៍អេសេគាលដែលជាសហសម័យរបស់ដានីយ៉ែលបាននិរទេសចេញ 13
ឆ្នាំបន្ទាប់ពីដានីយ៉ែល មានន័យថា 5
ឆ្នាំបន្ទាប់ពីស្តេចយេហូយ៉ាគីនជាប្អូនរបស់យេហូយ៉ាគីមដែលគាត់បានឡើងសោ
យរាជ្យបានចាប់ខ្លួនគាត់ជាល្មើសនៅទន្លេឆេបាដែលស្ថិតនៅចន្លោះទន្លេទីគ្រីនី
ង។ អ៊ីប្រាត។ នៅទីនោះ ព្រះបានបំផុសគំនិតគាត់ ហើយបានឱ្យគាត់សរសេរសារ

ដែលយើងរកឃើញសព្វថ្ងៃនេះក្នុងព្រះគម្ពីររបស់យើង។ ហើយវាក៏នៅក្នុង Ezé.26 ដែលយើងរកឃើញការដាក់ទណ្ឌកម្មជាបន្តបន្ទាប់ដែលគំរូរបស់ពួកគេត្រូវបានគេ រកឃើញថាត្រូវបានអនុវត្តខាងវិញ្ញាណ

ប៉ុន្តែមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងត្រៃប្រាំពីរនៃវិវរណៈនៅក្នុង Rev.8 និង 9 ។ ភាពស្រដៀងគ្នាគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនេះបញ្ជាក់ថាព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ អំពើបាបត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី ដូចកាលពីមុនដែរ។

ដានីយ៉ែល 9:12 លោកបានបំពេញតាមពាក្យដែលលោកបាននិយាយប្រឆាំងនឹង យើង និងពួកមេដឹកនាំរបស់យើងដែលបានគ្រប់គ្រងយើង ហើយលោកបាននាំ ឲ្យមាន គ្រោះមហន្តរាយយ៉ាងធំ មកលើយើង ហើយអ្នកដែលបានមកដល់ក្រុង យេរូសាឡឹមមិនធ្លាប់មាននៅក្រោមមេឃទាំងមូល។

12a- ព្រះមិនបានចុះខ្សោយទេ ទ្រង់បានបំពេញសេចក្តីប្រកាសរបស់ទ្រង់ ដើម្បីប្រទានពរ ឬដាក់បណ្តាសាដោយយកចិត្តទុកដាក់ដូចគ្នា ហើយ " គ្រោះមហន្តរាយ " ដែលវាយប្រហារប្រជាជនដានីយ៉ែល មានបំណង ព្រមទាំងដល់ប្រជាជាតិទាំងឡាយដែលរៀនរៀងទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែតើយើងឃើញអ្វី? ទោះជាមានទីបន្ទាល់ដែលបានសរសេរក្នុងព្រះគម្ពីរក៏ដោយ មេរៀននេះនៅតែ មិនអើពើសូម្បីតែអ្នកដែលអានវាក៏ដោយ។ សូមចងចាំសារនេះ៖ ព្រះកំពុងរៀបចំសម្រាប់ជនជាតិយូដា និងបន្ទាប់ពីពួកគេ សម្រាប់ពួកគ្រីស្ទាន គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ ពីរផ្សេងទៀត

ដែលនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែលដែលនៅសល់។

ដានីយ៉ែល 9:13 ដូចមានចែងទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ គ្រោះ មហន្តរាយទាំងអស់បានកើតមានដល់យើង។ យើងខ្ញុំមិនបានអធិស្ឋានដល់ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំទេ ហើយយើងខ្ញុំក៏មិនបានដាក់ចេញពីអំពើទុច្ចរិត របស់យើងដែរ ហើយក៏មិនបានស្តាប់តាមសេចក្តីពិតរបស់ព្រះអង្គដែរ។

13a- ការមើលងាយចំពោះអ្វីដែលព្រះបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគឺជារៀងរហូត តទៅដៃរ នៅឆ្នាំ 2021 គ្រិស្តបរិវត្តមានទោសចំពោះកំហុសនេះ ហើយពួកគេជឿថាព្រះនឹងមិនប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ ពួកគេក៏មិនដាក់ចេញពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ហើយមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់របស់យើង ការពិតនៃទំនាយរបស់វាបានបង្ហាញយ៉ាងខ្លាំងក្លា និងអាចយល់បាន ចាប់តាំងពីគន្លឹះនៃការយល់ដឹងមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរផ្ទាល់។

ដានីយ៉ែល 9:14 ព្រះអម្ចាស់បានឃ្នាំមើលគ្រោះមហន្តរាយនេះ ហើយបាននាំមកលើ យើង។ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ទ្រង់សុចរិតក្នុងការទាំងប៉ុន្មានដែលទ្រង់ បានធ្វើ ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំមិនបានស្តាប់តាមសំឡេងទ្រង់ទេ។

១៤ ក- តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីទៀត? ពិតជា! ប៉ុន្តែ ចូរដឹងច្បាស់ថា គ្រោះ មហន្តរាយដ៏ធំជាងនេះត្រូវបានរៀបចំដោយព្រះសម្រាប់មនុស្សជាតិសាពេល បច្ចុប្បន្ន និងសម្រាប់បុព្វហេតុដូចគ្នា។ វានឹងមកដល់នៅចន្លោះឆ្នាំ 2021 និង 2030 ក្នុងទម្រង់នៃសង្គ្រាមនុយក្លេអ៊ែរ ដែលបេសកកម្មដ៏ទេវភាពគឺ ដើម្បីសម្លាប់មនុស្សមួយភាគបីយោងទៅតាម Rev.9:15។

ដានីយ៉ែល 9:15 ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំ ដែលបាននាំប្រជារាស្ត្រ
របស់ព្រះអង្គចេញពីស្រុកអេស៊ីប ដោយព្រះហស្តដ៏មានឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះអង្គ
ហើយបានដាក់ព្រះនាមព្រះអង្គដូចសព្វថ្ងៃនេះ យើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត។

១៥ ក- ដានីយ៉ែលរំព្យកយើងពីមូលហេតុដែលការមិនជឿត្រូវបានព្រះម្តាយ
ទោស។ នៅលើផែនដីនេះ អត្ថិភាពនៃជនជាតិយូដា
ថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះការពិតដ៏វិសេសវិសាលនេះ ដោយសារអំណាចជំនឿអរូបី
ដែលជាការចាកចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបនៃជនជាតិហេព្រើរ។

រឿងទាំងមូលរបស់ពួកគេគឺផ្អែកលើការពិតអព្ពតហេតុនេះ។ យើងមិនមាន
ឱកាសដើម្បីធ្វើជាសាក្សីអំពីការចាកចេញនេះទេ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់អាច
បដិសេធថា កូនចៅនៃបទពិសោធន៍នេះនៅតែស្ថិតក្នុងចំណោមយើងសព្វថ្ងៃនេះ
ទេ។ ហើយដើម្បីទាញយកអត្ថិភាពនេះឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង

ព្រះបានបញ្ជូនមនុស្សទាំងនេះទៅឱ្យពួកណាស៊ីស្តប់ខ្ពើមក្នុងកំឡុងសង្គ្រាមលោក
លើកទីពីរ។ ដូច្នេះហើយ
ការយកចិត្តទុកដាក់របស់មនុស្សជាតិត្រូវបានផ្តោតទៅលើអ្នកនៅរស់រានមានជីវិត
ត ដែលនៅឆ្នាំ 1948

បានទទួលការគាំទ្រទីលំនៅថ្មីរបស់ពួកគេនៅលើដីនៃទឹកដីកំណើតបុរាណរបស់ពួក
គេដែលបានបាត់បង់តាំងពីឆ្នាំ 70 ។

ព្រះគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដួលលើក្បាលរបស់ពួកគេនូវពាក្យរបស់ឪពុករបស់
ពួកគេដែលបាននិយាយទៅកាន់អភិបាលរ៉ូម៉ាំង Pontius Pilate អំពីព្រះយេស៊ូវ។
ដើម្បីទទួលបានការសោយទិវង្គតរបស់គាត់ ខ្ញុំបានលើកឡើងថា “សូមឱ្យឈាម
គាត់ធ្លាក់មកលើយើង និងកូនចៅរបស់យើង”។

ព្រះបានឆ្លើយតបពួកគេទៅនឹងសំបុត្រ។ ប៉ុន្តែ
គ្រិស្តបរិស័ទនៃនិកាយទាំងអស់បានព្រងើយកន្តើយនឹងមេរៀនដ៏ទេវភាពនេះដោយ
យខ្មាស់អៀន ហើយយើងអាចយល់បានថាហេតុអ្វីបាន

ដោយសារពួកគេទាំងអស់គ្នាបានដាក់បណ្តាសាររបស់ពួកគេ។ ជនជាតិយូដា
បដិសេធព្រះមេស៊ី ប៉ុន្តែពួកគេត្រឡប់មើលងាយច្បាប់របស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ
ការផ្តោលទោសរបស់ព្រះចំពោះអ្នកទាំងពីរគឺត្រឹមត្រូវឥតខ្ចោះ។

ដានីយ៉ែល 9:16 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យព្រះពិរោធ និងកំហឹងរបស់ព្រះអង្គដាក់
ចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមពីភ្នំដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ តាមសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់
ព្រះអង្គ។ ដ្បិតដោយព្រោះអំពើបាបរបស់យើង និងអំពើទុច្ចរិតរបស់បុព្វបុរស
របស់យើង នោះក្រុងយេរូសាឡឹម និងប្រជាជនរបស់អ្នករាល់គ្នាជាទីចំអកដល់អស់
អ្នកដែលនៅជុំវិញយើង។

១៦ ក- ដានីយ៉ែលនៅទីនេះលើកយកអំណះអំណាងមួយដែលលោកម៉ូសេ
បានបង្ហាញដល់ព្រះថា តើមនុស្សដែលធ្វើជាសាក្សីអំពីការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់រាស្ត្រ
ទ្រង់នឹងនិយាយយ៉ាងណា? ព្រះទ្រង់ជ្រាបអំពីបញ្ហា

ចាប់តាំងពីទ្រង់ផ្ទាល់បានប្រកាសអំពីសាសន៍យូដា
តាមរយៈមាត់របស់ប៉ូលនៅក្នុង រ៉ូម 2:24:

សម្រាប់ព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានប្រមាថក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃដោយ
សារតែអ្នក ដូចដែលត្រូវបានសរសេរ ។ គាត់បាននិយាយទៅកាន់អត្ថបទនៃ
Eze.16:27: ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានលាតដៃប្រឆាំងនឹងអ្នក

ខ្ញុំបានកាត់បន្ថយចំណែកដែលខ្ញុំបានប្រគល់ឱ្យអ្នក
ខ្ញុំបានប្រគល់អ្នកតាមសន្ទុះរបស់ខ្លាំងសត្រូវរបស់អ្នក កូនស្រីរបស់ ជនជាតិ
ភីលីពីនដែលខ្មាសចំពោះការប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់អ្នក ។ ដោយមានចិត្ត
អាណិតអាសូរ ដានីយ៉ែលនៅមានអ្វីច្រើនដើម្បីរៀនអំពីការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះលើ
ក្រុងយេរូសាឡឹមរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់និយាយថា " ក្រុងយេរូសាឡឹម
និងប្រជាជនរបស់អ្នកគឺជាការគិះដៀលដល់អស់អ្នកដែលនៅជុំវិញយើង " ។

គាត់មិនខុសទេ
ត្បិតប្រសិនបើការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើឱ្យអ្នកមិនជឿ
នៅក្នុងសាសនាមិនគោរពកោតខ្លាច និងចង់បម្រើព្រះដ៏ពិតនេះ
នោះនឹងមានទោស។ មានចំណាប់អារម្មណ៍ពិតប្រាកដ។
ប៉ុន្តែបទពិសោធន៍ដ៏ក្រៀមក្រំនេះបានបង្កើតផលផ្នែកចិត្ត
មិនមែនជារឿងសំខាន់នោះទេ
ចាប់តាំងពីយើងដំពាក់ការប្រែចិត្តជឿរបស់ស្តេចនេប៊ូក្លេសា និងស្តេចដារីយុស
ជាមេឌី។

ដានីយ៉ែល 9:17 ឥឡូវនេះ ឱព្រះនៃយើងខ្ញុំអើយ សូមស្តាប់តាមការអធិស្ឋាន និង
ការអង្វរពីអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃព្រះអម្ចាស់ សូមឱ្យ
ព្រះភក្ត្រទ្រង់ភ្លឺមកលើទិសក្តារៈដ៏ស្ងាត់ជ្រងំរបស់ទ្រង់។

១៧ ក- អ្វីដែលដានីយ៉ែលសុំនឹងត្រូវបានអនុញ្ញាត
ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសារព្រះស្រឡាញ់គាត់ទេ
ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដោយសារការវិលត្រឡប់ទៅកាន់អ៊ីស្រាអែល
និងការកសាងព្រះវិហារឡើងវិញគឺស្ថិតនៅក្នុងគម្រោងរបស់គាត់។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
ដានីយ៉ែលមិនដឹងថាប្រាសាទដែលតាមពិតនឹងត្រូវបានសាងសង់ឡើងវិញនឹងត្រូវ
រំជួញព្រមទៅតនៅឆ្នាំ 70 ដោយពួករ៉ូម។ នេះជាមូលហេតុដែលព័ត៌មានដែល
គាត់នឹងទទួលបានក្នុងជំពូកទី 9 នេះនឹងព្យាបាលគាត់ពីសារៈសំខាន់របស់សាសន៍
យូដា ដែលគាត់នៅតែផ្តល់ដល់ព្រះវិហារថ្មីដែលបានសាងសង់នៅក្រុង
យេរូសាឡឹម។
ព្រះវិហារនៃសាច់ឈាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងធ្វើឱ្យវាស្ថិតប្រយោជន៍ឆាប់ៗនេះ
ហើយសម្រាប់ហេតុផលនេះវានឹងត្រូវបានបំផ្លាញព្រមទៅតនៅឆ្នាំ 70
ដោយកងទ័ពរ៉ូម៉ាំង។

Dan 9:18 ឱ ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ សូមស្តាប់ចុះ! បើកភ្នែករបស់អ្នក
ហើយមើលទៅប្រាសាទរបស់យើង

មើលទៅទីក្រុងដែលឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានហៅ! យើងទូលអង្វរព្រះអង្គមិនមែន
មកពីសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងទេ គឺដោយសារសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏មហិមារបស់
ព្រះអង្គ។

18a- វាជាការពិតដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសក្រុងយេរូសាឡឹមដើម្បីធ្វើជាក
នៃបរិសុទ្ធដោយវត្តមានដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែកន្លែងនោះបរិសុទ្ធតែពេល
ដែលព្រះគង់នៅទីនោះប៉ុណ្ណោះ ហើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ ៥៨៦ នេះលែងមានទៅត
ហើយ។ ហើយផ្ទុយទៅវិញ ប្រាសាទក្រុងយេរូសាឡឹម និងប្រាសាទដែលបាក់បែក

បានផ្លែទទួលបានអំពី ភាពមិនលំអៀងនៃយុត្តិធម៌របស់គាត់។
 មេរៀននេះគឺចាំបាច់សម្រាប់បុរសដើម្បីសម្លឹងមើលព្រះពិតជាសត្វមានជីវិតដែល
 មើលឃើញ វិនិច្ឆ័យ
 និងប្រតិកម្មមិនដូចអាទិទេពដែលគោរពបូជារូបព្រះដែលទាក់ទងនឹងតែទេវតា
 អាក្រក់នៃជំរុំរបស់អារក្សនោះទេ។ បុរសស្មោះត្រង់បម្រើព្រះ ប៉ុន្តែបុរសមិនស្មោះ
 ត្រង់ប្រើព្រះដើម្បីផ្តល់ភាពស្របច្បាប់ខាងសាសនាដល់អ្នកជុំវិញខ្លួន។ សេចក្តី
 មេត្តាករុណា របស់ព្រះដែលដានិយ៉ែលអំពាវនាវគឺពិត
 ហើយឆាប់ៗនេះគាត់នឹងផ្តល់ភស្តុតាងដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតអំពីវា
 គឺនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដាន 9:19 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមស្តាប់! ព្រះអម្ចាស់អើយសូមអភ័យទោស!
 ព្រះអម្ចាស់អើយសូមយកចិត្តទុកដាក់! ចូរធ្វើហើយកុំបង្កងយូរឡើយ ឱព្រះនៃ
 ទូលបង្គំអើយ! ដ្បិតឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានហោមកលើទីក្រុងរបស់អ្នក និងលើ
 ប្រជាជនរបស់អ្នក។

19a- អាយុដ៏ជឿនលឿនរបស់ដានិយ៉ែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការទទួលបាន
 របស់គាត់ ពីព្រោះដូចម្តេចដែល
 បំណងប្រាថ្នាផ្ទាល់ខ្លួនដ៏ជាទីស្រឡាញ់បំផុតរបស់គាត់គឺចង់ទទួលបានបទពិសោ
 ធន៍នេះត្រឡប់ទៅទឹកដី«បរិសុទ្ធ»របស់គាត់។ គាត់ ចង់ធ្វើជាសាក្សីលើការកសាង
 ព្រះវិហារបរិសុទ្ធឡើងវិញ ដែលនឹងនាំសិរីល្អដល់ព្រះ និងអ៊ីស្រាអែលម្តងទៀត។

ដាន 9:20 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំក៏បាននិយាយ ហើយអធិស្ឋាន ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ
 និងអំពើបាបរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ជាប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្ញុំ ហើយទូលអង្វរដល់
 ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃខ្ញុំ សម្រាប់ភ្នំបរិសុទ្ធនៃព្រះនៃខ្ញុំ។

20a- វាមិនមែនជារឿងគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលព្រះស្រឡាញ់ដានិយ៉ែល
 វាគឺជាគំរូនៃភាពរាប់ទាបដែលធ្វើអោយគាត់ទាក់ទាញ
 និងបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃភាពបរិសុទ្ធដែលគាត់បានទាមទារ។
 មនុស្សគ្រប់រូបអាចដួលរលំបានដរាបណាគាត់រស់នៅក្នុងរូបកាយសាច់ឈាម
 ហើយដានិយ៉ែលក៏មិនមានករណីលើកលែងដែរ។
 គាត់បានសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ ដោយដឹងពីភាពទន់ខ្សោយរបស់គាត់
 ដូចដែលយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវធ្វើ។ ប៉ុន្តែ
 គុណសម្បត្តិខាងវិញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់មិនអាចបិទបាំងអំពើបាបរបស់មនុ
 ស្សបានទេ ពីព្រោះគាត់គ្រាន់តែជាមនុស្សប៉ុណ្ណោះ ខ្លួនឯងមិនល្អឥតខ្ចោះ។
 ដំណោះស្រាយនឹងចេញមកពីព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដាន 9:21 ខ្ញុំនៅតែនិយាយក្នុងការអធិស្ឋាន នៅពេលដែលបុរសកាព្រីយ៉ែល ដែល
 ខ្ញុំធ្លាប់បានឃើញក្នុងការនិមិត្តនោះ ហោះមករកខ្ញុំនៅពេលតង្វាយល្ងាច។

21a- ពេលវេលាដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះសម្រាប់ដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់កា
 ព្រីយ៉ែលគឺជាដង្វាយពេលល្ងាច ពោលគឺ ការបូជា ជារៀងរហូត នៃ កូនចៀម
 ដែលព្យាករណ៍ពី ល្ងាច និងពេលព្រឹក
 អំពីតង្វាយស្តុត្រិចិត្តនាពេលអនាគតនៃព្រះកាយដ៏បរិសុទ្ធ
 និងគ្មានកំហុសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់នឹងសុគតដោយគេម្តង

ដើម្បីដង្ហោយជួនសម្រាប់អំពើបាបនៃអ្នករើសតាំងតែម្នាក់គត់
ដែលបង្កើតជាប្រជាជនពិតតែមួយគត់របស់ទ្រង់។ ដូច្នោះ
តំណភ្ជាប់ជាមួយវិរិយៈដែលនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខាងក្រោម ដល់ដានីយ៉ែល
ត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ចុងបញ្ចប់នៃការអធិស្ឋាន: ចម្លើយរបស់ព្រះ

ដាន 9:22 គាត់បានបង្រៀនខ្ញុំ ហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយមកខ្ញុំ
ថា៖ ដានីយ៉ែល ខ្ញុំមកឥឡូវនេះដើម្បីបើកការយល់ដឹងរបស់អ្នក។

២២ ក- ពាក្យថា “បើភាពវៃឆ្លាតរបស់អ្នក” មានន័យថា
រហូតដល់ពេលនោះ ភាពវៃឆ្លាតត្រូវបានបិទ។ ទេវតានិយាយអំពីប្រធានបទនៃ
ផែនការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ ដែលត្រូវបានលាក់ទុករហូតដល់ពេលនៃការប្រជុំរបស់
គាត់ជាមួយនឹងព្យាករីដែលព្រះបានជ្រើសរើស។

ដាន 9:23 ពេលអ្នករាល់គ្នាចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន ព្រះបន្ទូលក៏ចេញមក ខ្ញុំមកប្រាប់
អ្នករាល់គ្នាហើយ។ សម្រាប់អ្នកជាទីស្រឡាញ់។

យកចិត្តទុកដាក់លើពាក្យហើយយល់ពីចក្ខុវិស័យ!

២៣ ក- ពេលអ្នកចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន នោះពាក្យក៏ចេញមក

ព្រះនៃស្ថានបរមសុខបានរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង

គ្រានៃការប្រជុំនៅម៉ោងអចិន្ត្រៃយ៍

ហើយទេវតាកាព្រីយ៉ែលកំណត់ព្រះគ្រីស្ទដោយ«ព្រះបន្ទូល»ដូចដែលយ៉ូហាននឹងធ្វើ
នៅដើមដំបូងនៃដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់៖ ព្រះបន្ទូលបានប្រែជាសាច់ឈាម ។ ទេវតា
មកប្រកាសប្រាប់គាត់ថា “ព្រះបន្ទូល” ដែលមានន័យថាគាត់មកដើម្បីប្រកាស
ដល់គាត់អំពីការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានព្យាករណ៍លោកម៉ូសេ

យោងតាមទូតិយកថា ១៨:១៥ ដល់ ១៩: ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក នឹងប្រោស
អ្នកឡើងពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់អ្នក មានហោរាដូចខ្ញុំ៖
អ្នកនឹងស្តាប់គាត់! ទ្រង់នឹងឆ្លើយតបនឹងការស្នើសុំ

ដែលទ្រង់បានធ្វើពីព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះរបស់អ្នកនៅហោរែប នៅថ្ងៃនៃអង្គប្រជុំ
ពេលដែលអ្នកបាននិយាយថា: កុំឱ្យខ្ញុំឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃខ្ញុំ
ហើយកុំឱ្យខ្ញុំឃើញភ្លើងដ៏ធំនេះទៀតឡើយ ដើម្បីកុំឱ្យស្តាប់។ ព្រះអម្ចាស់មាន

ព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «អ្វីដែលគេបាននិយាយគឺល្អ។ យើងនឹងចិញ្ចឹមពួកគេពី
ចំណោមបងប្អូនរបស់ពួកគេ ហោរាដូចអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំ នឹងដាក់ពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅ
ក្នុងមាត់គាត់ ហើយគាត់នឹងនិយាយទៅកាន់គេ តាមអ្វីដែលខ្ញុំបង្គាប់គាត់ ។

ហើយបើអ្នកណាមិនស្តាប់ពាក្យខ្ញុំដែលគាត់និយាយក្នុងនាមខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងទទួល
ខុសត្រូវ ។ ប៉ុន្តែ ហោរាណាដែលហ៊ាន និយាយក្នុងនាមខ្ញុំជាពាក្យដែលខ្ញុំមិនបាន
បង្គាប់ឱ្យនិយាយ ឬនិយាយក្នុងនាមព្រះដទៃ ហោរានោះនឹងត្រូវទទួលទោសប្រហារ
ជីវិត។

អត្ថបទនេះគឺជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការយល់ដឹងពីកំហុសរបស់ជនជាតិយូដា
ក្នុងការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះព្រះមេស៊ីព្រះយេស៊ូវ
ដោយសារគាត់បានបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ដែលបានទាយអំពីការ
យាងមករបស់គាត់។ បានយកក្នុងចំណោមមនុស្ស
និងអ្នកបញ្ជូនព្រះបន្ទូលដ៏ទេវភាព

ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបទៅនឹងការពិពណ៌នានេះ

និងអញ្ចុកហេតុដែលទ្រង់បានធ្វើទីបន្ទាល់ចំពោះសកម្មភាពដ៏ទេវភាព។

23b- សម្រាប់អ្នកជាទីស្រឡាញ់

ហេតុអ្វីព្រះស្រឡាញ់ដានីយ៉ែល? ដោយសារតែដានីយ៉ែលស្រឡាញ់គាត់។
សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាហេតុផលដែលព្រះបានបង្កើតជីវិតសម្រាប់សត្វដែលមានសេ
រីភាពនៅចំពោះមុខទ្រង់។

វាគឺជាតម្រូវការរបស់គាត់សម្រាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលបានរាប់ជាសុចរិតនូវតម្លៃ
ដ៏ខ្ពស់ដែលគាត់នឹងត្រូវចំណាយដើម្បីទទួលបានវាពីសត្វមួយចំនួននៅលើផែនដី
របស់គាត់។ ហើយនៅតម្លៃនៃការស្តាប់របស់គាត់ ដែលគាត់នឹងត្រូវបង់ អ្នកដែល
គាត់នឹងជ្រើសរើសនឹងក្លាយជាដៃគូដ៏អស់កល្បរបស់គាត់។

២៣ គ- យកចិត្តទុកដាក់នឹងពាក្យ ហើយយល់នូវនិមិត្ត!

តើពាក្យមួយណាជាពាក្យរបស់ទេវតា ឬ«ពាក្យ»ដ៏ទេវភាពដែលលាក់ក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទ? អ្វីដែលប្រាកដនោះគឺថាទាំងពីរគឺអាចធ្វើទៅបាន និងបំពេញបន្ថែម
ដោយសារការនិមិត្តនឹងទាក់ទងនឹង « ព្រះបន្ទូល » ដែលនឹងមកក្នុងសាច់ឈាម
ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ដូច្នេះ ការយល់ដឹងអំពីសារមានសារៈសំខាន់បំផុត។

ការព្យាករណ៍សប្តាហ៍ទី 70

ដាន 9:24 ប្រាំពីរសប្តាហ៍ត្រូវបានគេកំណត់សម្រាប់ប្រជាជនរបស់អ្នក និងសម្រាប់
ទីក្រុងដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នក ដើម្បីបញ្ចប់ការរំលង និងបញ្ចប់អំពើបាប ជួននឹងអំពើ
ទុច្ចរិត និងនាំមកនូវសេចក្តីសុចរិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច បិទត្រាការនិមិត្ត និង
ព្យាករណ៍និងចាក់ប្រេងអភិសេក។ បរិសុទ្ធនៃបរិសុទ្ធ។

24a-

ចិត្តសិបសប្តាហ៍ត្រូវបានកាត់ចេញពីប្រជាជនរបស់អ្នកនិងទីក្រុងដ៏បរិ
សុទ្ធរបស់អ្នក។

កិរិយាសព្វភាសាហេព្រើរ "hatac"
មានន័យថាក្នុងន័យដំបូងដើម្បីកាត់ឬកាត់ ; ហើយគ្រាន់តែក្នុងន័យធៀប
“ដើម្បីកំណត់ ឬជួសជុល”។ ខ្ញុំរក្សាអត្ថន័យទីមួយ

ព្រោះវាផ្តល់អត្ថន័យដល់សកម្មភាពនេះរបស់អំប្រាហាំ
ដែលបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពរបស់គាត់ជាមួយព្រះតាមរយៈការបូជា នៅក្នុង

Gen.15:10: Abram បានយកសត្វទាំងអស់នេះ កាត់វានៅចំកណ្តាល
ហើយដាក់ដុំនីមួយៗឆ្ពោះទៅរក ផ្សេងទៀត;
ប៉ុន្តែគាត់មិនបានចែករំលែកសត្វស្លាបទេ ។

ពិធីនេះបង្ហាញពីសម្ព័ន្ធភាពរវាងព្រះនិងអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់។
នេះហើយជាមូលហេតុដែលកិរិយាស័ព្ទ "កាត់"

នេះនឹងយកអត្ថន័យពេញលេញរបស់វានៅក្នុង
"សម្ព័ន្ធភាពដែលបានធ្វើឡើងជាមួយមនុស្សជាច្រើនសម្រាប់មួយសប្តាហ៍"
នៅក្នុងខទី 27 ។ "ជាច្រើន"

ទាំងនេះគឺជាជនជាតិយូដាសម្រាប់ផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ
អត្ថប្រយោជន៍នៃសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវបានឆ្ពោះគឺ
បានបង្ហាញជាលើកដំបូង។ ចំណាប់អារម្មណ៍ទីពីរនៃការកាត់កិរិយាស័ព្ទនេះគឺថា

70 សប្តាហ៍នៃឆ្នាំនៃជំពូកទី 9 នេះត្រូវបានកាត់នៅលើ "2300 ល្ងាច-ព្រឹក" នៃ Dan.8:14 ។ ហើយមេរៀនមួយបានផុសចេញពីកាលប្បវត្តិនេះ ដែលដាក់ជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទនៅចំពោះមុខជំនឿរបស់ជនជាតិយូដា។

តាមរបៀបនេះ ព្រះបង្រៀនយើងថា នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់បានប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់

ដើម្បីផ្តល់ជាការប្រោសលោះសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់រូប

ដែលសក្តិសមសម្រាប់ការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់នៅក្នុងមនុស្សជាតិទាំងអស់។

សម្ពន្ធមេត្រីចាស់ត្រូវរលាយបាត់នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហូរឈាមរបស់ទ្រង់

ដើម្បីបំបែកកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នករើសតាំងនៃផែនដី ទាំងមូល។

សៀវភៅដានីយ៉ែលមានគោលបំណងបង្រៀនសេចក្តីសង្គ្រោះជាសកលនេះ ដោយបង្ហាញយើងជាមួយនឹងការប្រែចិត្តជឿរបស់ស្តេចសហសម័យរបស់ដានីយ៉ែល។ នេប៊ូក្កេសា ដារីយ៉ុស ជាមេឌី និងស៊ីរុស ជាជនជាតិពេញ។

សារនេះគឺជាការព្រមានដ៏ឧទ្ធារិកដែលកំរាមកំហែងដល់ប្រជាជនដ្ឋីហ្វូ និងទីក្រុងដ៏បរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ យេរូសាឡឹម ដែលពេលវេលាកំណត់ 70 សប្តាហ៍ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ នៅទីនេះម្តងទៀត កូដនៃ Ezé.4: 5-6 ផ្តល់ឱ្យមួយថ្ងៃសម្រាប់មួយឆ្នាំរយៈពេលតំណាងឱ្យ 490 ឆ្នាំទាំងអស់។ ដានីយ៉ែល ច្បាស់ជាពិបាកយល់ពីអត្ថន័យនៃការកំរាមកំហែងប្រឆាំងនឹងទីក្រុងរបស់គាត់ ដែលកំពុងខូចខាត។

២៤ ខ- ឈប់ប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គង និងរលត់អំពើបាប

សូមស្រមៃគិតអំពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងគំនិតរបស់ដានីយ៉ែល ពេលព្យាបាលទាំងនេះ

នៅពេលដែលគាត់ទើបតែបានអំពាវនាវដល់ព្រះក្នុងការអធិស្ឋានសុំការអភ័យ ទោសពីអំពើបាបរបស់គាត់ និងអំពើបាបរបស់ប្រជាជនរបស់គាត់។ គាត់នឹងយល់យ៉ាងឆាប់រហ័សថាវាជាអ្វី។ ប៉ុន្តែយើងខ្លួនឯងយល់យ៉ាងច្បាស់អំពី តម្រូវការដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញ។ ព្រះសព្វព្រះទ័យចង់បានពីពួកអ្នករើស តាំងរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានសង្គ្រោះ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេលែងប្រព្រឹត្តអំពើបាប ទៀត ដើម្បីឱ្យពួកគេបញ្ចប់ការរំលងច្បាប់របស់ទ្រង់ ដូច្នេះនឹងបញ្ចប់អំពើបាប ស្របតាមអ្វីដែលសាវ័កយ៉ូហានបានសរសេរនៅក្នុង យ៉ូហាន ទី១ ៣: ៤: អ្នកណា ដែលប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងនឹងច្បាប់ ហើយអំពើបាបគឺជាការរំលងច្បាប់ ។ គោលបំណងនេះត្រូវបានដោះស្រាយចំពោះបុរសដែលត្រូវតែប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងធម្មជាតិអាក្រក់របស់ពួកគេដើម្បីកុំឱ្យធ្វើបាបទៀត។

24 គ- ជួននឹងអំពើទុច្ចរិត ហើយនាំមកនូវយុត្តិធម៌ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច សម្រាប់ជនជាតិយូដា ដានីយ៉ែល សារនេះជំរុញឱ្យមានពិធីនៃ «ថ្ងៃដង្ហាយជួន» ជាពិធីបុណ្យប្រចាំឆ្នាំ

ដែលយើងប្រារព្ធពិធីជំរះអំពើបាបតាមរយៈការបូជាព្រៃ។

និមិត្តសញ្ញាធម្មតានៃអំពើបាបនេះតំណាងឱ្យប្រទេសក្រិចនៅ Dan.8

ហើយវត្តមានរបស់វាបានដាក់ការព្យាករណ៍នៅក្នុងបរិយាកាសខាងវិញ្ញាណនៃ

"ថ្ងៃនៃដង្ហាយជួន" នេះ។

ប៉ុន្តែតើការស្លាប់របស់សត្វព្រៃអាចដកបាបបានដោយរបៀបណា

ប្រសិនបើការស្តាប់របស់សត្វពាហនៈផ្សេងទៀតដែលបានបូជាពេញមួយឆ្នាំមិន
បានជោគជ័យក្នុងការដកវាចេញនោះ?

ចម្លើយចំពោះបញ្ហានេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង Heb.10:3 ដល់ 7:
ប៉ុន្តែការរំលឹកពីអំពើបាបត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញជារៀងរាល់ឆ្នាំដោយការលះបង់ទាំ
ងនេះ។ ព្រោះឈាមគោ និងពពែ មិនអាចដកអំពើបាបបានឡើយ ។ ហេតុនេះព្រះ
គ្រីស្ទដែលយាងចូលទៅក្នុងពិភពលោក មានព្រះបន្ទូលថា ៖ មិនព្រមបូជាយញ្ញ
និងតង្វាយទេ គឺជាបូកាយដែលអ្នកបានបង្កើតសម្រាប់ខ្ញុំ ; អ្នកមិនបានទទួល
យកតង្វាយដុត ឬយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើបាបឡើយ។ រួចខ្ញុំនិយាយថា មើល ខ្ញុំមក
(ក្នុងរមូរនៃសៀវភៅដែលវានិយាយពីខ្ញុំ) ដើម្បីធ្វើ ឱ្យព្រះជាម្ចាស់អើយ ! ការពន្យល់
ដែលសាវ័កប៉ូលបានផ្តល់ឱ្យគឺច្បាស់លាស់និងសមហេតុសមផល។

វាធ្វើតាមដែលព្រះបានបម្រុងទុកសម្រាប់ខ្លួនគាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
កិច្ចការនៃដង្វាយធូនសម្រាប់អំពើបាបដែលបានប្រកាសដោយទេវតាកាព្រីយ៉ែល
ដល់ដានីយ៉ែល។ ប៉ុន្តែ តើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅឯណានៅក្នុងពិធីនៃ « ថ្ងៃនៃ
ដង្វាយធូន » នេះ ? ភាពគ្មានទោសព័រវង្សខ្លួនដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់
ដែលជានិមិត្តរូបបានធ្វើឱ្យគាត់ជាកូនចៀម

Paschal

នៃព្រះដែលដកយកអំពើបាបរបស់ពិភពលោកមកទទួលបន្ទុកលើអំពើបាបរបស់
អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ដែលតំណាងដោយពពែនៃពិធីដង្វាយធូន។ កូនចៀម
ត្រូវបានពពែលាក់ទុក ទើបកូនចៀមស្លាប់សម្រាប់ពពែដែលគាត់ចិញ្ចឹម។
ដោយទទួលយកការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង
ដើម្បីដង្វាយធូនសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នករើសតាំង
អំពើបាបដែលគាត់ទទួលខុសត្រូវ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
ព្រះបានប្រទានឱ្យពួកគេនូវភស្តុតាងដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់
ទ្រង់ចំពោះពួកគេ។

24d- នឹងនាំមកនូវយុត្តិធម៌ដ៏អស់កល្បជានិច្ច

នេះជាផលវិបាកដ៏រីករាយនៃការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះមេស៊ី។

សេចក្តីសុចរិតនេះដែលមនុស្ស ចាប់តាំងពីអំដាម មិនអាចបង្កើតបាន
គឺត្រូវកំណត់ចំពោះអ្នករើសតាំង

ដូច្នេះតាមរយៈសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេលើការបង្ហាញនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភា
ពនេះ ដោយព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ

សេចក្តីសុចរិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាចនឹងត្រូវបានសន្មត់ចំពោះពួ
កគេ ដំបូង រហូតដល់ការប្រយុទ្ធ ជំនឿឈ្នះលើអំពើបាប។

ហើយនៅពេលដែលរឿងនេះរលាយបាត់ទាំងស្រុង
យុត្តិធម៌របស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានគេនិយាយថាត្រូវបានចែកចាយ។

សិស្សក្លាយជាគ្រូរបស់គាត់។ វាស្ថិតនៅលើមូលដ្ឋានគោលលទ្ធិទាំងនេះ
ដែលជំនឿរបស់សាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានសាងសង់ឡើង។ មុន ពេលវេលា និង
អំណាចដ៏តបំប្លែងពួកគេ ដូច្នេះពង្រីកផ្លូវចង្អៀតដែលបានបង្រៀនដោយ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ សេចក្តីសុចរិត នេះ នឹងស្ថិតស្ថេរ អស់កល្បជានិច្ច
សម្រាប់តែអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់ប៉ុណ្ណោះ ដែលស្តាប់
និងឆ្លើយតបដោយគោរពតាមការទាមទារដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ។

ទី 24- ដើម្បីបិទការនិមិត្តនិងហោរា

ឬ ដូច្នោះការនិមិត្តត្រូវបានសម្រេចដោយរូបរាងរបស់ព្យាករដែលបានប្រកាស។ ត្រានៃកិរិយាស័ព្ទសំដៅលើត្រានៃព្រះ ដែលផ្តល់ឱ្យដល់ការព្យាករណ៍ និងដល់ព្យាករដែលនឹងបង្ហាញខ្លួនគាត់នូវសិទ្ធិអំណាចដ៏ទេវភាពពេញលេញ និងមិនអាចប្រកែកបាន និងភាពស្របច្បាប់។ កិច្ចការដែលហៀបនឹងសម្រេចត្រូវបានបិទត្រាដោយត្រារបស់ព្រះរាជារបស់ខ្លួន។ លេខនិមិត្តសញ្ញានៃត្រានេះគឺ "ប្រាំពីរ: 7" ។

វាក៏កំណត់នូវភាពពេញលេញដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃព្រះជាអ្នកបង្កើត និងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។

មូលដ្ឋាននៃជម្រើសនេះគឺការសាងសង់គម្រោងរបស់គាត់ជាងប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំ ដែលជាមូលហេតុដែលគាត់បានបែងចែកពេលវេលាទៅជាសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃដូចជាប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំ។ ទំនាយនៃសប្តាហ៍ទី 70 ដូច្នោះផ្តល់គុណនាទីដល់លេខ (7) ដែលជាត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅក្នុង Rev.7 ។ ខគម្ពីរដែលធ្វើតាមនឹងបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃលេខ "7" នេះ។

24f- និងដើម្បីចាក់ប្រេងអភិសេកបរិសុទ្ធ

នេះជាការចាក់ប្រេងតាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលព្រះយេស៊ូវនឹងទទួលនៅពេលដែលទ្រង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ប៉ុន្តែ ចូរយើងកុំធ្វើខុសសត្វព្រាបដែលចុះពីលើមេឃមានគោលដៅតែមួយ គឺការបញ្ចុះបញ្ចូលយ៉ូហានថាព្រះយេស៊ូវពិតជាព្រះមេស៊ីដែលបានប្រកាស។ ស្ថានសួគ៌ធ្វើបន្ទាល់ដល់គាត់។ នៅលើផែនដី ព្រះយេស៊ូវតែងតែជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយក្នុងទម្រង់នៃសំណួរដែលបានជ្រើសរើសពីពួកសង្ឃ ការបង្រៀនរបស់គាត់នៅក្នុងសាលាប្រជុំនៅអាយុ 12

ឆ្នាំគឺជាភស្តុតាងនៃរឿងនេះ។ សម្រាប់ប្រជាជនរបស់គាត់ ក្នុងចំណោមអ្នកដែលគាត់បានកើត និងធំឡើង បេសកកម្មផ្លូវការរបស់គាត់គឺចាប់ផ្តើមនៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់គាត់នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 26 ហើយគាត់ត្រូវលះបង់ជីវិតរបស់គាត់នៅនិទាយរដូវ នៃឆ្នាំ 30 ។ ចំណងជើងបរិសុទ្ធនៃបរិសុទ្ធ។ ចាត់តាំងដោយសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ចាប់តាំងពីគាត់បានបញ្ចូលក្នុងទម្រង់នៃសាច់ឈាម ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលបានបំភ័យជនជាតិហេព្រើរនៅសម័យលោកម៉ូសេ។

ប៉ុន្តែព្រះដ៏មានព្រះជន្មនៅបរិសុទ្ធ មាននិមិត្តសញ្ញាវត្តនៅលើផែនដី។ ទិសក្តារបំផុត ឬទិសក្តារនៃព្រះវិហារក្រុងយេរូសាឡឹម។ វាជានិមិត្តរូបនៃស្ថានសួគ៌ វិមាត្រនេះមិនអាចចូលទៅដល់មនុស្សជាតិជាកន្លែងដែលព្រះ និងទេវការបស់ទ្រង់ឈរ។ អាសនៈនៃការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវភាព

និងកន្លែងនៃបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ព្រះជាចៅក្រមរង់ចាំព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យការអភ័យទោសពីអំពើបាបរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស ក្នុងអំឡុងពេល 6 សហស្សវត្សរ៍ដែលបានកំណត់សម្រាប់ការជ្រើសរើសនេះ។ ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវបានបំពេញនូវ « បុណ្យដង្វាយជួន » ដ៏អស្ចារ្យបំផុត ។ ការអភ័យទោសត្រូវបានទទួល ហើយយញ្ញបូជាពីបុរាណបានអនុម័តដោយព្រះសុទ្ធតែមានសុពលភាព។ ការចាក់ប្រេងអភិសេកត្រូវបានធ្វើនៅថ្ងៃនៃដង្វាយជួន ដោយប្រោះឈាមព័ពៃដែលបានសម្លាប់នៅលើអាសនៈមេត្តាករុណាដែលដាក់នៅ ពីលើហិបដែលផ្តុកបទបញ្ញត្តិដែលរំលងរបស់ព្រះ។ ចំពោះសកម្មភាពនេះ ម្តងក្នុង

មួយឆ្នាំសង្ឃដាន់ខ្ពស់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យជ្រៀតចូលហួសពីស្បែកនៃការញែកចេញ
 ចូលទៅក្នុងទិសក្តារៈបំផុត។ ដូច្នេះបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់
 ព្រះយេស៊ូវបាននាំយកទៅស្ថានសួគ៌នូវដង្ហាយធួននៃព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់
 ដើម្បីទទួលបានការគ្រប់គ្រង
 ភាពស្របច្បាប់ក្នុងការសង្គ្រោះអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសដោយការកាត់សេចក្តី
 នៃយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់
 និងសិទ្ធិក្នុងការរំលោភទោសមនុស្សមានបាបដែលមិនប្រែចិត្ត
 រួមទាំងពួកទេវតាអាក្រក់ និងអ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេសាតាំង អារក្ស។
 ព្រះដ៏វិសុទ្ធនៃបរិសុទ្ធ ដែលកំណត់ស្ថានសួគ៌
 ឈាមដែលបង្ហូរដោយព្រះយេស៊ូវនៅលើផែនដី
 និងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់នៅក្នុងមីកែល ដេញអារក្ស
 និងអារក្សរបស់គាត់ចេញពីស្ថានសួគ៌ អ្វីមួយដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 12:9
 ។ ដូច្នេះ កំហុសរបស់អ្នកកាន់សាសនាមួយដា គឺមិនយល់ពីលក្ខណៈនៃការព្យាករណ៍
 នៃ «ថ្ងៃដង្ហាយធួន» ប្រចាំឆ្នាំ។ ពួកគេបានជឿខុសថា ឈាមសត្វ
 ដែលផ្តល់ក្នុងពិធីបុណ្យនេះ អាចផ្តល់សុពលភាពដល់សត្វមួយទៀត
 ដែលមានន័យថា ស្រក់ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ។ មនុស្សបានបង្កើតនៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះ;
 សត្វដែលបង្កើតដោយជីវិតនៅលើផែនដី
 តើយើងអាចបង្ហាញអំពីសមភាពនៃតម្លៃសម្រាប់ប្រភេទទាំងពីរនេះដោយរបៀប
 ណា?

ក្នុងនាមជាព្រះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ជាប្រេងនៃការចាក់ប្រេងតាំងជាព្រះវិញ្ញាណ
 បរិសុទ្ធ ហើយពេលឡើងទៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់នាំយកការចាក់ប្រេងតាំងពីភាពស្រប
 ច្បាប់របស់ទ្រង់មកជាមួយនៅលើផែនដី។

គន្លឹះនៃការគណនា

Dan 9:25 ដូច្នេះ ចូរដឹង ហើយយល់
 ចាប់ពីពេលដែលព្រះបន្ទូលបានប្រកាសថាក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវបានសាងសង់
 ម្តងទៀតចំពោះអ្នកចាក់ប្រេងតាំង ដល់អ្នកដឹកនាំ ប្រាំពីរសប្តាហ៍ និងប្រាំបី
 និងពីរសប្តាហ៍មុន កន្លែង និងប្រឡាយនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ
 ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រាលំបាក។

២៥ ក- ដឹងហើយយល់!

ទេវតាត្រឹមត្រូវក្នុងការអញ្ជើញដានីយ៉ែលឱ្យយកចិត្តទុកដាក់
 ពីព្រោះគាត់និយាយអំពីទិន្នន័យដែលទាមទារការផ្តោតអារម្មណ៍ខាងវិញ្ញាណ
 និងបញ្ញាដ៏អស្ចារ្យ។ ដោយសារតែការគណនានឹងត្រូវធ្វើឡើង។

២៥ ខ- ចាប់ពីពេល

ដែលព្រះបន្ទូលបានប្រកាសថាក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវសាងសង់ឡើងវិញ
 ចំពោះអ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង ដល់អ្នកដឹកនាំ។

ផ្នែកនៃខគម្ពីរនេះតែមួយគត់គឺមានសារៈសំខាន់បំផុត ព្រោះវាសង្ខេប
 គោលបំណងនៃការនិមិត្ត។ ព្រះប្រទានឱ្យស្រូវរបស់ទ្រង់ដែលកំពុងរង់ចាំ
ព្រះមេស្ស៊ីនូវមធ្យោបាយនៃការដឹងថាទ្រង់នឹងបង្ហាញខ្លួនដល់ពួកគេនៅឆ្នាំណា ។
 ហើយនៅពេលនេះនៅពេលដែលពាក្យដែលបានប្រកាសថាក្រុងយេរូសាឡឹមនឹង

ត្រូវបានសាងសង់ឡើងវិញត្រូវតែត្រូវបានកំណត់យោងទៅតាមរយៈពេលនៃការ
ព្យាករណ៍ 490 ឆ្នាំ។ សម្រាប់ក្រឹត្យស្តីពីការកសាងឡើងវិញនេះ
នៅក្នុងសៀវភៅរបស់អែសវ៉ា

យើងរកឃើញក្រឹត្យចំនួនបីដែលបញ្ជាជាបន្តបន្ទាប់ដោយស្តេចពែរ្សប៊ីគី ស៊ីរុស
ដារីយុស និងអាតាស៊ីកសេស។

វាប្រែថាក្រឹត្យដែលបានបង្កើតឡើងដោយចុងក្រោយនៅក្នុង - 458

អនុញ្ញាតឱ្យឈានដល់ចំណុចកំពូលនៃ 490 ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 26 នៃសម័យរបស់យើង។

ដូច្នោះ វានឹងក្លាយជាក្រឹត្យរបស់លោកអេស៊ីកសេ ដែលត្រូវរក្សាទុកដោយគិត
ដល់រដូវកាលដែលបានសរសេរថា: រដូវផ្ការីកយោងទៅតាម Esd.7:9 ទ្រង់បានចាក
ចេញពីបាប៊ីឡូននៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីមួយ ហើយទ្រង់បានមកដល់ក្រុង
យេរូសាឡឹមនៅថ្ងៃទីមួយ នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីប្រាំ ដៃដំបូរបស់ព្រះរបស់គាត់បាន
មកសណ្ឋិតលើគាត់ ។ ឆ្នាំនៃក្រឹត្យរបស់ស្តេចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង Ezra.7: 7:
កូនចៅអ៊ីស្រាអែលជាច្រើននាក់នៃពួកបូជាចារ្យនិងពួកលេវីអ្នកចម្រៀងអ្នកយាម
ទ្វារនិងជនជាតិដទៃទៀតបានមកក្រុងយេរូសាឡឹមក្នុងឆ្នាំទីប្រាំពីរនៃស្តេច

Artaxerxes ។

ការចាកចេញនៃក្រឹត្យនេះជា និទាយរដូវ
ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅសម្រាប់ទំនាយរបស់វា បុណ្យអ៊ីស្រាអែលនៃនិទាយរដូវ
ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសុគតឆ្កាង។

ការគណនានឹងនាំយើងទៅរកគោលដៅនេះ។

25c- ប្រាំពីរសប្តាហ៍ និងហុកសិបពីរសប្តាហ៍មុន កន្លែង
និងប្រទ្វាយនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ ប៉ុន្តែក្នុងគ្រាលំបាក។

ដំបូងយើងមាន 70 សប្តាហ៍។ ទេវតាប្រោស ៦៩ សប្តាហ៍; 7 + 62. រយៈពេល 7
សប្តាហ៍ដំបូងឈានដល់ដំណាក់កាលនៃការស្តារក្រុងយេរូសាឡឹម

និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធឡើងវិញ ក្នុងគ្រាអកុសល

ដោយសារជនជាតិយូដាធ្វើការក្រោមការរងទុក្ខវេទនាជាអចិន្ត្រៃយ៍របស់ជនជាតិ
អាវ៉ាប់ដែលបានមកតាំងលំនៅក្នុងតំបន់ដែលត្រូវបានដោះលែងដោយការនិរទេ
សរបស់ពួកគេ។ ខគម្ពីរនេះចេញពី Neh.4:17 ពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពបានយ៉ាងល្អ៖
អ្នកដែលបានសាងសង់ជញ្ជាំង និងអ្នកដែលកាន់ ឬផ្គុំបន្តក
ធ្វើការដោយដៃម្ខាង ហើយកាន់អាវុធនៅម្ខាងទៀត។ នេះជាព័ត៌មានលម្អិតដែល
ត្រូវបានបញ្ជាក់ ប៉ុន្តែចំណុចសំខាន់ត្រូវបានរកឃើញក្នុង សប្តាហ៍ ទី 70 ដែលបានរាប់។

សប្តាហ៍ ទី 70

ដាន 9:26 ហើយ បន្ទាប់ពីហុកសិបពីរសប្តាហ៍អ្នកចាក់ប្រេងតាំងនឹងត្រូវកាត់
ចេញ ហើយគាត់នឹងគ្មាន អ្នកស្នងប្តូរ អ្វីសម្រាប់គាត់
ប្រជាជននៃអ្នកគ្រប់គ្រងដែលនឹងមកនឹងបំផ្លាញទីក្រុង និង ទិសគ្នា: ហើយ
ទីបញ្ចប់របស់ពួកគេនឹងមកដូចទឹកជំនន់។
វាត្រូវបានសម្រេចចិត្តថាការបំផ្លិចបំផ្លាញនឹងមានរយៈពេលរហូតដល់ចុងបញ្ចប់
នៃសង្គ្រាម។

២៦ ក- បន្ទាប់ពីហុកសិបពីរសប្តាហ៍ អ្នកចាក់ប្រេងអភិសេកនឹងត្រូវកាត់
ចេញ

សប្តាហ៍ទាំង 62 នេះមុននឹង 7 សប្តាហ៍ ដែលមានន័យថា សារពិតគឺ "បន្ទាប់ពី 69 សប្តាហ៍" អ្នកចាក់ប្រេងតាំងនឹងត្រូវកាត់ផ្តាច់ ប៉ុន្តែមិនមែនតែអ្នកចាក់ប្រេងតាំងណាមួយទេ អ្នកដែលត្រូវបានប្រកាសដូច្នោះតំណាងឱ្យការចាក់ប្រេងតាំងខ្លួនឯង។ ដោយប្រើរូបមន្ត " a ចាក់ប្រេងតាំង " ព្រះជាម្ចាស់រៀបចំជនជាតិយូដាសម្រាប់ការជួបរបស់ពួកគេជាមួយនឹងបុរសដែល មានរូបរាងធម្មតា ឆ្ងាយពីឧបសគ្គដ៏ទេវភាព។ ស្របតាមពាក្យប្រស្នារបស់គាត់ អំពីអ្នកដាំទំពាំងបាយជូរ កូនមនុស្សជាកូនរបស់ម្ចាស់ចំការបានបង្ហាញខ្លួន ចំពោះអ្នកដាំទំពាំងបាយជូរ បន្ទាប់ពីបានចាត់អ្នកនាំសាររបស់គាត់ដែលបាន នាំមុខគាត់ និងអ្នកដែលគេធ្វើបាប។ តាមទស្សនៈរបស់មនុស្ស លោកយេស៊ូគ្រាន់ តែជា អ្នកចាក់ប្រេងតាំង ដែលបង្ហាញខ្លួនតាមអ្នកចាក់ប្រេងតាំងឯទៀត។

ទេវតាបាននិយាយថា " បន្ទាប់ពី " រយៈពេលសរុបនៃ 69 សប្តាហ៍ដូច្នោះបង្ហាញពី 70 ។ ដូច្នោះ មួយដំហានម្តងៗ ទិន្នន័យរបស់ទេវតានាំយើងឆ្ពោះទៅរកបុណ្យរំលងនិទាយរដូវនៃឆ្នាំទី 30 ដែលនឹងស្ថិតនៅពាក់កណ្តាល សប្តាហ៍ 70 នៃថ្ងៃនៃឆ្នាំនេះ។

26b- ហើយគាត់នឹងគ្មាន អ្នកស្នងតំណែង សម្រាប់គាត់ ទេ។

ការបកប្រែនេះគឺមិនស្របច្បាប់ជាង ខណៈដែលអ្នកនិពន្ធ L.Segond បញ្ជាក់នៅក្នុងវិមថាការបកប្រែតាមព្យញ្ជនៈគឺ៖ **គ្មាននរណាម្នាក់សម្រាប់គាត់** ។ ហើយសម្រាប់ខ្ញុំ ការបកប្រែតាមព្យញ្ជនៈសមនឹងខ្ញុំយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ព្រោះវានិយាយអំពីអ្វីដែលពិតជាបានកើតឡើងនៅម៉ោងនៃការឆ្កាងរបស់គាត់។ ព្រះគម្ពីរថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីរឿងនេះ ពួកសាវ័កខ្លួនឯងបានឈប់ជឿថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះមេស៊ីដែលរំពឹងទុក ពីព្រោះដូចជាជនជាតិយូដាដទៃទៀតដែរ ពួកគេកំពុងរង់ចាំមេស៊ីដែលជាអ្នកចម្បាំងដែលនឹងបណ្តេញជនជាតិរ៉ូមចេញពី ប្រទេស។

២៦ គ- ប្រជាជននៃអ្នកដឹកនាំដែលនឹងមកនឹងបំផ្លាញទីក្រុង និង ទី សក្ការៈ

នេះជាការឆ្លើយតបរបស់ព្រះចំពោះការមិនជឿជាតិសាសន៍យូដាដែលបាន សង្កេតឃើញ៖ **គ្មាននរណាម្នាក់សម្រាប់គាត់** ។ ការខឹងសម្បាប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រូវបង់យ៉ាងពិតប្រាកដដោយការបំផ្លិច បំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡឹម និង ភាពបរិសុទ្ធ មិនពិតរបស់វា។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 30 មក ដំរីរបស់ជនជាតិយូដា លែងមាន ភាពបរិសុទ្ធ ទៀតហើយ។ ទីសក្ការៈលែងមានតែមួយ។ ចំពោះសកម្មភាពនេះ ព្រះបានប្រើជនជាតិរ៉ូម ដែលតាមរយៈពួកមេដឹកនាំសាសនាយូដា បានឆ្កាងព្រះមេស៊ី ដោយមិនហ៊ាន និងមិនអាចធ្វើវាដោយខ្លួនឯងបាន ខណៈដែលពួកគេដឹងដោយគ្មានពួកគេ ដើម្បីគប់គប់ឱកុសស្នេដាន "បីឆ្នាំប្រាំមួយខែ" នៅពេលក្រោយ។

26 ឃ- ហើយចុងបញ្ចប់របស់វានឹងមកដល់ដូចជាទឹកជំនន់ ដូច្នោះហើយ វាគឺនៅក្នុងឆ្នាំ 70

ដែលបន្ទាប់ពីការឡោមព័ទ្ធរបស់រ៉ូមជាច្រើនឆ្នាំ ទីក្រុងយេរូសាឡឹមបានធ្លាក់ទៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ

ហើយពោរពេញទៅដោយការស្អប់ខ្ពើមបំផ្លាញ
ចលនាដោយភាពក្លៀវក្លាដ៏ទេវភាព ពួកគេបានបំផ្លាញយ៉ាងក្លៀវក្លា
ដូចដែលបានប្រកាសថា *ទីក្រុង និងភាពបរិសុទ្ធ* ដែលលែងមានទៅទៀត
រហូតដល់ទីនោះ។ *គ្មានថ្មណាសេសសល់លើផ្ទៃដីទៀត* ដូចព្រះយេស៊ូវបានប្រកាស
មុនការសោយទិវង្គតនៅក្នុង ម៉ាថាយ ២៤:២ *ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា៖ « កើ
អ្នកឃើញអ្វីទាំងអស់នេះទេ? ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នៅទីនេះនឹងមិន
មានផ្ទៃដីដុំទៀតដែលមិនត្រូវរំលែកឡើយ។*

ថ្ងៃទី 26 រាត្រីបានសម្រេចចិត្ត ថា

ការបំផ្លាញនឹងបន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃសង្គ្រាម

នៅក្នុង Matt.24:6 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ *អ្នកនឹងឮអំពីសង្គ្រាម
និងពាក្យចាមអាវ៉ាមអំពីសង្គ្រាម។ ប្រយ័ត្នកុំឱ្យមានការរំខាន
ស្ងៀមស្ងៀមទាំងនេះត្រូវតែកើតឡើង។ ប៉ុន្តែវានឹងមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ។*
បន្ទាប់ពីពួករ៉ូម សង្គ្រាមបានបន្តពេញមួយពាន់ឆ្នាំនៃគ្រិស្តសករាជ
ហើយរយៈពេលដ៏យូរនៃសន្តិភាពដែលយើងទទួលបានចាប់តាំងពីការបញ្ចប់នៃស
ង្គ្រាមលោកលើកទីពីរគឺពិសេស ប៉ុន្តែត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយព្រះ។ ដូច្នេះ
មនុស្សជាតិអាចបង្កើតផលនៃការបំផ្លាញរបស់ខ្លួនរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃការ
ស្រមៃស្រមៃរបស់ខ្លួន មុនពេលដែលស្លាប់បាត់បង់ជីវិត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

យើងមិនត្រូវភ្លេចទេនៅពេលនិយាយអំពីជនជាតិរ៉ូមថា
ការស្នងតំណែងរបស់សម្តេចប៉ាបនឹងអូសបន្លាយការងាររបស់ពួកអ្នកមិនជឿ "
អ្នកបំផ្លាញ ឬ *អ្នកបំផ្លាញ* "
ហើយនៅទីនោះរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃសង្គ្រាមដែលប្រឆាំងនឹងអ្នករើសតាំងរប
ស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ដានីយ៉ែល 9:27 គាត់នឹងធ្វើសម្ព័ន្ធមេត្រីជាមួយនឹងមនុស្សជាច្រើន **ក្នុងរយៈពេល
មួយសប្តាហ៍** ហើយអស់ **ពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍** គាត់នឹងឈប់ធ្វើយញ្ញបូជា និង
តង្វាយម្សៅ។ ហើយ [នឹងមាន]

នៅលើស្លាប់នៃសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមនៃការបំផ្លាញ
និងរហូតដល់ការបំផ្លាញចោល (ឬការបំផ្លាញទាំងស្រុង)
ហើយវានឹងត្រូវបានខូច [យោងទៅតាម] សេចក្តីសម្រេចនៅក្នុង [ផែនដី] ដែល
ស្ងាត់ជ្រងំ ។

27a- គាត់នឹងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពរឹងមាំជាមួយមនុស្សជាច្រើន
សម្រាប់រយៈពេលមួយសប្តាហ៍

ព្រះវិញ្ញាណព្យាករណ៍អំពីការបង្កើត *កិច្ចព្រមព្រៀង* ថ្មី ; វា *រឹងមាំ*
ពីព្រោះវាក្លាយជាមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលបានផ្តល់ជូនរហូតដល់ទីបញ្ចប់
នៃពិភពលោក។ នៅក្រោមពាក្យជាច្រើន
ព្រះបានកំណត់គោលដៅដល់ជនជាតិយូដា សាវ័ករបស់ទ្រង់
និងពួកសិស្សជនជាតិយូដាដំបូងបង្អស់របស់ទ្រង់ ដែលនឹងចូលទៅក្នុង
កិច្ចព្រមព្រៀង របស់ទ្រង់ ក្នុងអំឡុងពេល **ប្រាំពីរឆ្នាំ** ចុងក្រោយ
នៃថ្ងៃផុតកំណត់ដែលបានផ្តល់ឱ្យជាតិសាសន៍យូដាដើម្បីទទួលយកជាផ្លូវការ
ឬបដិសេធព្រះមេស៊ីដែលត្រូវបានផ្តល់។ វាគឺជាសេចក្តីសញ្ញានេះដែលត្រូវ « កាត់ »

នៅក្នុង ខទី 24 រវាងព្រះ និងអ្នកមានបាបសាសន៍យូដាដែលប្រែចិត្ត ។
នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 33
ចុងបញ្ចប់នៃសប្តាហ៍ចុងក្រោយនេះនឹងត្រូវបានសម្គាល់ដោយទង្វើអយុត្តិធម៌
និងអាក្រក់ផ្សេងទៀតនេះ ដែលគំណាងដោយការគប់ដុំថ្មរបស់ស្នេដាន ឌីកុនថ្មី។
កំហុសតែមួយគត់របស់គាត់គឺការប្រាប់ការពិតដល់ជនជាតិយូដា
ដែលពួកគេមិនអាចស្តាប់ឮ

ខណៈពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានដាក់ពាក្យរបស់គាត់នៅក្នុងមាត់របស់គាត់។
ដោយឃើញអ្នកដើរតាមម្នាក់នៃបុព្វហេតុរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេសម្លាប់ នោះ
ព្រះយេស៊ូវបានកត់ត្រាការបដិសេធជាផ្លូវការនៃការអង្វររបស់ទ្រង់។
ចាប់តាំងពីការដួលរលំនៃឆ្នាំ 33

ពួកឧទ្ធាមជ្ជិម្បបានបញ្ជូនកំហឹងរ៉ូម៉ាំងដែលត្រូវបានបញ្ចេញចេញពីប្លុកនៅលើក្រុ
ងយេរូសាឡឹមក្នុងឆ្នាំ 70 ។

២៧ ខ- ហើយអស់រយៈពេល ពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍ លោកនឹងធ្វើឲ្យយញ្ញបូជា
និងតង្វាយត្រូវឈប់

ពេលនេះនៅពាក់កណ្តាល ឬ ពាក់កណ្តាលនៃសប្តាហ៍ នេះ គឺនិទាយរដូវ 30
គោលដៅដោយការព្យាករណ៍នៃសប្តាហ៍ 70 ។

នេះគឺជាពេលដែលសកម្មភាពទាំងអស់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង ខទី 24
ត្រូវបានសម្រេច៖ **ចុងបញ្ចប់នៃអំពើបាប ការដង្ហោយផ្ទុនរបស់វា
ការយាងមករបស់ព្យាករណ៍ដែលបំពេញការនិមិត្តដោយការបង្កើតភាពយុត្តិធម៌ដ៏
អស់កល្បរបស់គាត់ និងការចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានរស់ឡើងវិញ
ដែលឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ប្រកបដោយជ័យជំនះ និង មហាអំណាច ។**

ការសោយទិវង្គតដ៏ធ្ងន់របស់ព្រះមេស៊ីត្រូវបានរៀបរាប់នៅទីនេះក្រោមទិដ្ឋភាព
នៃផលវិបាកដែលវារួមបញ្ចូល៖ ការបញ្ឈប់យ៉ាងជាក់លាក់នៃ ការបូជា សត្វ និង
ដង្ហោយ ដែលបានធ្វើឡើងនៅពេលល្ងាច

និងពេលព្រឹកនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់សាសន៍យូដា
ប៉ុន្តែក៏ចាប់ពីព្រឹករហូតដល់ល្ងាចផងដែរ សម្រាប់អំពើបាបរបស់ប្រជាជន។

ការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ធ្វើឱ្យនិមិត្តសញ្ញាសត្វដែលលែងប្រើពីមុនមក

ដែលកំណត់ទុកជាគំណាងទ្រង់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់
ហើយនេះគឺជាការផ្លាស់ប្តូរដ៏សំខាន់ដែលកើតឡើងដោយការលះបង់របស់ទ្រង់។

ការរំលោភវាងនននៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលព្រះធ្វើនៅពេលព្រះយេស៊ូវផុតកំណត់ប
ញ្ជាក់ពីការបញ្ចប់យ៉ាងច្បាស់លាស់នៃពិធីសាសនានៅលើផែនដី

ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធក្នុងឆ្នាំ 70 ពង្រឹងការបញ្ជាក់នេះ។
នៅក្នុងវេន ពិធីបុណ្យប្រចាំឆ្នាំរបស់ជនជាតិយូដា

ដែលជាទំនាយទាំងអស់នៃការយាងមករបស់គាត់ត្រូវបានទៅវិញ។
ប៉ុន្តែមិនថាយ៉ាងណា ការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទប្រចាំសប្តាហ៍

ដែលបានទទួលនៅក្នុងការស្តាប់នេះ អត្ថន័យពិតរបស់វា៖
វាព្យាករណ៍អំពីសេឡេស្ទាលនៃសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ

ដែលតាមរយៈជ័យជំនះរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទទួលបានសម្រាប់ព្រះ

និងអ្នកជ្រើសរើសពិភពរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់សន្មតថា ល្អឥតខ្ចោះ របស់គាត់។
យុត្តិធម៌ដ៏អស់កល្បដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង ខទី 24 ។

ការចាប់ផ្តើមនៃ " សប្តាហ៍ " នៃថ្ងៃ-ឆ្នាំនេះកើតឡើងនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនៃ

26

ជាមួយនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយយ៉ូហានបាទីស្ទ។

២៧ គ- ហើយ[នឹង] នៅលើស្លាបនៃសេចក្តីគួរស្តាប់ខ្លឹមនៃសេចក្តីវិនាស សូមអភ័យទោស

ប៉ុន្តែផ្នែកនៃខគម្ពីរនេះត្រូវបានបកប្រែមិនល្អនៅក្នុងកំណែ L.Segond ដោយសារតែវាត្រូវបានបកស្រាយខុស។

ដោយពិចារណាលើវិវរណៈដែលមាននៅក្នុង Apocalypse របស់យ៉ូហាន ខ្ញុំបង្ហាញការបកប្រែរបស់ខ្ញុំនៃអត្ថបទភាសាហេព្រើរ

ដែលការបកប្រែផ្សេងទៀតបញ្ជាក់។ ឃ្លា " នៅលើស្លាប " ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃតួអង្គស្ថានសួគ៌ និងការគ្រប់គ្រង

បង្ហាញពីទំនួលខុសត្រូវខាងសាសនា ដែលកំណត់ដោយផ្ទាល់ទៅលើ papal Rome ដែល " កើនឡើង " នៅក្នុង Dan.8:10-11

និងសម្ព័ន្ធនិមិត្តសាសនានៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់។ ស្លាបឥន្ទ្រី តំណាងឱ្យ ការកើនឡើងកំពូលនៃឋានន្តរស័ក្តិ ជាឧទាហរណ៍ សត្វកោដែលមានស្លាបឥន្ទ្រី

ដែលទាក់ទងនឹងស្តេចនេប៊ូក្លេសា ឬរបស់ព្រះផ្ទាល់ ដែលកាន់ ស្លាបឥន្ទ្រី របស់ប្រជាជនហេព្រើររបស់គាត់ ដែលគាត់បានរំដោះពីទាសភាពអេហ្ស៊ីប។

ចក្រភពទាំងអស់បានទទួលយកនិមិត្តសញ្ញានៃ ឥន្ទ្រី នេះ រួមទាំងនៅឆ្នាំ 1806 ណាប៉ូឡេអុងទី 1 ដែល នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយ Apo.8:13

បន្ទាប់មកអធិរាជព្រះចៅស៊ីស និងអាណូម៉ង់ ដែលជាមេដឹកនាំផ្តាច់ការ A.Hitler ចុងក្រោយ។ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីពេលនោះមក

សហរដ្ឋអាមេរិកក៏មានឥន្ទ្រីចក្រពត្តិនេះនៅលើប្រាក់បម្រុងរូបិយប័ណ្ណជាតិរបស់ ខ្លួនផងដែរ៖ ប្រាក់ដុល្លារ។

ដោយចាកចេញពីប្រធានបទមុន ព្រះវិញ្ញាណត្រឡប់មករកសត្រូវដែលខ្លួន ចូលចិត្តវិញគឺ រ៉ូម។ បន្ទាប់ពីបេសកកម្មនៅលើផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

តួអង្គដែលជាគោលដៅនៃ អំពើគួរស្តាប់ខ្លឹមដែលបណ្តាលឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញចុងក្រោយនៃផែនដីគឺ រ៉ូម ដែលដំណាក់កាលអធិរាជមិនជឿទើបតែបានបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹមនៅឆ្នាំ 70

ក្នុងខទី 26 ។ ហើយសកម្មភាពនៃការប្រព្រឹត្ត " អំពើគួរស្តាប់ខ្លឹមនៃការបំផ្លាញ " នឹង បន្តក្នុងពេលវេលារហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ដូច្នេះ ភាព

ខ្លឹមរអើម នៅក្នុងពហុវចនៈ គឺជាមូលហេតុដំបូងបង្អស់ចំពោះចក្រភពរ៉ូម ដែលនឹងធ្វើទុក្ខបុកម្នេញអ្នកស្មោះត្រង់ដែលបានជ្រើសរើសដោយសម្លាប់ពួកគេ

នៅក្នុង "ដំណាក់កាល" ដ៏អស្ចារ្យ

ដើម្បីកម្សាន្តដល់ប្រជាជនរ៉ូមាំងដែលស្រេកឃ្លានបង្ហូរឈាម ដែលអ្វីៗនឹងឈប់នៅឆ្នាំ 313។ ប៉ុន្តែមួយទៀត សេចក្តីស្តាប់ខ្លឹមកើតឡើងបន្ទាប់

ហើយវារួមមានការបញ្ចប់ការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរ ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321; សកម្មភាពនេះ នៅតែ កើតចេញពីចក្រភពរ៉ូម និងមេដឹកនាំអធិរាជ Constantine

¹⁴ ជាមួយគាត់ ចក្រភពរ៉ូមបានស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អធិរាជ Byzantine ។ នៅឆ្នាំ 538 អធិរាជ Justinian ទី 1 បានប្រព្រឹត្ត **អំពើស្អប់ខ្ពើម** មួយទៀត ដោយការបង្កើតនៅលើកៅអីរ៉ូម៉ាំងរបស់គាត់ជាបឋមម្តេចប៉ាបនៃ Vigilus ទី 1 ហើយ ការអូសបន្លាយនៃ **ការស្អប់ខ្ពើម** នេះ

រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកបន្ទាប់មកត្រូវតែសន្មតថាជាច្បាប់ papal ដំណាក់កាលនេះដែលព្រះបរិហារ។ តាំងពី Dan.7. យើងចាំថាឈ្មោះ " **ស្នែងតូច** " កំណត់ដំណាក់កាលលេចធ្លោពីរនៃទីក្រុងរ៉ូមនៅ Dan.7 និង Dan.8 ។ ព្រះទ័តឃើញ ក្នុងដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់ទាំងពីរនេះមានតែការបន្តនៃកិច្ចការដែលគួរស្អប់ ខ្ពើមដូចគ្នា។

ការសិក្សាជំពូកមុនៗបានអនុញ្ញាតឱ្យយើងកំណត់អក្ខរសញ្ញាណប្រភេទផ្សេងៗគ្នា នៃអំពើស្អប់ខ្ពើមដែលខគម្ពីរនេះចោទប្រកាន់គាត់។

27 វេ- ហើយរហូតដល់ការសម្លាប់រដ្ឋាល (ឬ ការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង) ហើយ **វានឹងត្រូវបានខូច** [យោងទៅតាម] **អ្វីដែលត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុង** [ដី] **ដ៏ស្ងាត់ជ្រងំ ។**

" **នាងនឹងត្រូវខូច** [យោងទៅតាម] **សេចក្តីសម្រេច** " និង Dan.7:9-10 និង Dan.8:25:

ហើយបានបើកសម្តែងនៅក្នុង **ដោយសារតែភាពរុងរឿងរបស់គាត់ និងភាពជោគជ័យនៃសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់គាត់ គាត់នឹងមានភាពក្រអឺតក្រទមនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ គាត់នឹងធ្វើជាច្រើន មនុស្សដែលរស់នៅដោយសុខសាន្តនឹងត្រូវវិនាស ហើយនឹងក្រោកឡើងប្រឆាំង នឹងមេដ។ **ប៉ុន្តែវានឹងខូច ដោយមិនបាច់ប្រើដៃណាមួយឡើយ។****

អត្ថបទភាសាហេព្រើរផ្តល់នូវគំនិតដ៏ទេវភាពនេះខុសពីការបកប្រែបច្ចុប្បន្ន។

ភាពខុសប្លែកគ្នានេះគឺផ្អែកលើគម្រោងរបស់ព្រះដើម្បីដាក់ការស្និបន្នោសរបស់មនុស្សនៅលើភពផែនដីដែលពួកគេរស់នៅ ; អ្វីដែល Rev.20 បង្រៀនយើង។ ចូរយើងកត់សម្គាល់ការពិតដែលថាជំនឿគ្រិស្តសាសនាមិនពិតមិនអើពើនឹងគម្រោងដ៏ទេវភាពនេះដែលនឹងរួមបញ្ចូលការកំចាត់មនុស្សចេញពីផ្ទៃផែនដី នៅឯការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ ដោយមិនអើពើនឹងវិវរណៈដែលមានក្នុង វិវរណៈ 20 ពួកគេរង់ចាំដោយឥតប្រយោជន៍សម្រាប់ការស្ថាបនាគររបស់ព្រះគ្រិស្តនៅលើផែនដី។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងនៃផ្ទៃរបស់វាត្រូវបានគ្រោងទុកនៅទីនេះ និងនៅក្នុង Rev.20 ។

ការវិលត្រលប់មកវិញដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះគ្រិស្តដែលបានទទួលជ័យជំនះក្នុងគ្រប់ទេវភាពរបស់ទ្រង់នឹងត្រលប់មកផែនដីវិញនូវរូបរាងដ៏ច្របូកច្របល់របស់វា តាំងពីដើមដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងលោកុប្បត្តិទី 1។ ការរញ្ជួយដីដ៏ធំនឹងអង្រួនវា ហើយវានឹងត្រលប់មកវិញក្រោមឈ្មោះ **ដ៏ជ្រៅ** ទៅក្នុងស្ថានភាពវិកររ " **គ្មានរូបរាង។ និងទទេ**", "tohu wa bohu", ដំបូង។ វានឹងគ្មានមនុស្សរស់នៅសេសសល់លើនាងឡើយ ប៉ុន្តែនាងនឹងក្លាយទៅជា **គុក** របស់អារក្សដែលនៅដាច់ដោយឡែកពីនាងអស់ **មួយពាន់ឆ្នាំ** រហូតដល់ម៉ោងស្លាប់។

នៅដំណាក់កាលនៃការសិក្សានេះ ខ្ញុំត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមទាក់ទងនឹង " សប្តាហ៍ ទី 70 " ដែលទើបតែត្រូវបានសិក្សា។ ការសម្រេចរបស់វានៅក្នុងថ្ងៃទំនាយ- ឆ្នាំគឺត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងការបំពេញតាមព្យញ្ជនៈ។

ដោយសារតែអរគុណចំពោះទីបន្ទាល់នៃប្រតិទិនរបស់ជនជាតិយូដា យើងដឹងពីការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធនៃសប្តាហ៍បុណ្យអ៊ីស្រាអែលនៃឆ្នាំទី 30។

ចំណុចកណ្តាលរបស់វាគឺនៅមុនថ្ងៃពុធនៃថ្ងៃសប្តិហ៍ទម្ងន់ម្តងម្កាលដែលត្រូវបានរាប់ជា សុចរិតដោយពិធីបុណ្យរំលងរបស់ជនជាតិយូដាដែលបានធ្លាក់ក្នុងឆ្នាំនោះនៅថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍។ ដូច្នោះ យើងអាចស្ថាបនាឡើងវិញទាំងស្រុងនូវដំណើរនៃបុណ្យរំលងនេះ ដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគត។ ត្រូវបានគេចាប់ខ្លួនកាលពីល្ងាចថ្ងៃអង្គារ ដោយ វិនិច្ឆ័យនៅពេលយប់ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេផ្តោតនៅព្រឹកថ្ងៃពុធម៉ោង ៩ យប់។ វាផុតកំណត់នៅម៉ោង 3 រសៀល។ មុនម៉ោង ៦ ល្ងាច យ៉ូសែប នៃក្រុងអារិម៉ាថេ បានដាក់សពគាត់នៅក្នុងផ្នូរ ហើយរៀបចំថ្នល់បិទវាចោល។ បុណ្យ Easter នៃថ្ងៃព្រហស្បតិ៍បានកន្លងផុតទៅ។ នៅព្រឹកថ្ងៃសុក្រ ស្ត្រីដែលមានចិត្តធម៌ទិញ គ្រឿងទេសដែលពួកគេរៀបចំក្នុងពេលថ្ងៃ ដើម្បីប្រឡាក់ព្រះសពព្រះយេស៊ូវ។ នៅ ល្ងាចថ្ងៃសុក្រ វេលាម៉ោង ៦ ល្ងាច ថ្ងៃសប្តិហ៍ប្រចាំសប្តាហ៍ចាប់ផ្តើម យប់មួយថ្ងៃ កន្លងផុតទៅក្នុងការសម្រាកដែលបានបរិសុទ្ធដោយព្រះ។

ហើយនៅល្ងាចថ្ងៃសៅរ៍នៅម៉ោង 6 ល្ងាចថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍ខាងលោកិយចាប់ផ្តើម។ យប់បានកន្លងផុតទៅ ហើយនៅព្រលឹមស្រាងៗ

ស្ត្រីទាំងនោះបានទៅផ្ទះដោយសង្ឃឹមថានឹងរកឃើញនរណាម្នាក់ដើម្បីរៀបចំចេញ។ ពួកគេរកឃើញផ្ទះរៀបចំចេញ ហើយផ្ទះបើកចំហ។ ចូលទៅក្នុងផ្ទះ នាងម៉ារីជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា និងនាងម៉ារី ដែលជាមាតារបស់ព្រះយេស៊ូវ ឃើញទេវតាមួយរូបអង្គុយប្រាប់គេថា ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទេវតាប្រាប់ពួកគេឱ្យទៅដាស់តឿនបងប្អូនរបស់ព្រះអង្គ ដែលជាសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ។ ពេលកំពុងដេកនៅក្នុងស្ថានច្បារ ម៉ារីជាអ្នកស្រុក Magdalene ឃើញបុរសម្នាក់ស្លៀកពាក់ស ដែលនាងយកអ្នកថែសួន នៅក្នុងការដោះដូរ នាងស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយនៅទីនេះ សេចក្តីលម្អិតដ៏សំខាន់បំផុតដែលបំផ្លាញជំនឿដ៏ធំទូលាយមួយ

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ារីថា៖ « ខ្ញុំមិនទាន់ត្រឡប់ទៅរកព្រះបិតារបស់ខ្ញុំទេ »។ ចោរដែលនៅលើឈើឆ្កាង និងព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់មិនបានចូលទៅក្នុងឋានសួគ៌ នគរនៃព្រះ នៅថ្ងៃតែមួយនៃការឆ្កាងរបស់ពួកគេ ចាប់តាំងពី 3 ថ្ងៃពេញក្រោយមក ព្រះយេស៊ូវនៅតែមិនទាន់បានត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌នៅឡើយ។ ដូច្នោះ តើខ្ញុំអាច និយាយក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់បានទេ សូមឱ្យអស់អ្នកដែលគ្មានអ្វីត្រូវនិយាយ ពីទ្រង់ ចូរនៅស្ងៀមចុះ! ដូច្នោះដើម្បីកុំឱ្យត្រូវរងការចំអក ឬអាម៉ាស់នៅថ្ងៃណា មួយ។

រឿងទីពីរគឺការទាញយកអត្ថប្រយោជន៍នៃកាលបរិច្ឆេទ - 458 ដែលដំបូងជាការចាប់ផ្តើមនៃ 70

សប្តាហ៍នៃថ្ងៃដែលបានកំណត់សម្រាប់ជនជាតិយូដាដែលព្រះបានផ្តល់សញ្ញាសំខាន់ពីរនៃអត្តសញ្ញាណៈ ថ្ងៃឈប់សម្រាកនិងការកាត់ស្បែក។

យោងទៅតាម Rom.11

អ្នកប្រែចិត្តមិនជឿដែលបានចូលក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីត្រូវបានផ្សំចូលទៅក្នុងប្រាស និងដើមរបស់សាសន៍យូដា និងហេព្រើរ។

ប៉ុន្តែមូលដ្ឋាននៃសម្ព័ន្ធភាពថ្មីគឺជាជនជាតិយូដាសុទ្ធសាធ

ហើយព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងចំណុចមួយក្នុងការរំលឹករឿងនេះនៅក្នុងយ៉ូហាន

4:22: អ្នកថ្វាយបង្គំអ្វីដែលអ្នកមិនដឹង។ យើងថ្វាយបង្គំអ្វីដែលយើងដឹង ព្រោះសេចក្តីសង្គ្រោះមកពីសាសន៍យូដា។ សព្វថ្ងៃនេះ សារនេះទាក់ទងនឹងការរស់នៅ

ដោយសារព្រះយេស៊ូវផ្តេងទៅកាន់អ្នកមិនពិតដែលបានបំប្លែងខ្លួនគ្រប់សម័យកាល។ ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេកាន់តែប្រសើរ

អារក្សបានជំរុញពួកគេឱ្យស្អប់ជនជាតិយូដា និងសម្ព័ន្ធភាពរបស់ពួកគេ។ ដែលបានបង្វែរពួកគេចេញពីបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។

ដូច្នេះ យើងត្រូវតែកែកំហុសនេះ ហើយ មើលទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីដែលមានអត្តសញ្ញាណសាសន៍យូដា ។ ពួកសាវ័ក

និងពួកសិស្សសាសន៍យូដាដែលបានប្រែចិត្តជឿថ្មី គឺជា " មនុស្សជាច្រើន " ដែលបង្កើត សម្ព័ន្ធភាពរឹងមាំ ជាមួយព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុង Dan.9:27

ប៉ុន្តែមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេនៅតែជាជនជាតិយូដា

ពួកគេក៏មានការព្រួយបារម្ភផងដែរដោយការចាប់ផ្តើមនៃ " 70 សប្តាហ៍ " ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់ប្រជាជាតិយូដា ដើម្បីទទួលយក

ឬបដិសេធស្នងដារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីដោយផ្អែកលើឈាមរបស់មនុស្សដែលបានបង្ហូរដោយស្ម័គ្រចិត្តដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

នៅក្នុងការកាត់ចេញពីហេតុផលទាំងនេះ កាលបរិច្ឆេទ – 458 ក្លាយជាការចាប់ផ្តើមនៃ “2300 ល្ងាច-ព្រឹក” នៃ Dan.8:14 ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលទំនាយដ៏វែងនេះ 2300 ឆ្នាំ អ្វីៗបីយ៉ាងត្រូវឈប់ស្របតាម Dan.8:13។

- 1- បញ្ចេញភាពជារៀងរហូត
- 2- អំពើបាបដ៏សាហាវ
- 3- ការបៀតបៀននៃភាពបរិសុទ្ធនិងកងទ័ព។

វត្តមានបីត្រូវបានកំណត់៖

- 1- បញ្ចេញភាពនៅលើផែនដីជារៀងរហូតរបស់សម្តេចប៉ាប
- 2- នៅសល់នៃថ្ងៃដំបូងប្តូរឈ្មោះ៖ ថ្ងៃអាទិត្យ។
- 3- ការបៀតបៀននៃភាពបរិសុទ្ធរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ និងពួកបរិសុទ្ធ
ប្រជាពលរដ្ឋនៃនគរស្ថានសួគ៌។

ការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះមានគោលបំណង៖

- 1- ស្តារបញ្ចេញភាពសេច្យេស្វាលដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់មកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញ ។
- 2- ការឈប់សម្រាកថ្ងៃសប្បិទ ថ្ងៃទី 7 ។
- 3- សូមមើលការបញ្ចប់នៃការបៀតបៀននៃភាពបរិសុទ្ធ និងពួកបរិសុទ្ធរបស់គ្រីស្ទាន

ការគណនាដែលបានស្នើឡើងសម្រាប់ "2300 ល្ងាច-ព្រឹក" ចាប់ផ្តើមពីកាលបរិច្ឆេទ - 458 ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនេះបញ្ចប់នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$ ។ នៅក្នុងការគណនានេះ យើងមានឆ្នាំ 1842 ដែលយើងត្រូវបន្ថែម +1 ដើម្បីកំណត់និទាយរដូវនៅដើមឆ្នាំ 1843 ដែលការព្យាករណ៍ "2300 ល្ងាច-ព្រឹក" បានបញ្ចប់។

កាលបរិច្ឆេទនេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃការត្រឡប់មកវិញនៃការធ្វើអន្តរាគមន៍របស់ព្រះដែលដូច្នោះចង់ដោះលែងពួកបរិសុទ្ធពិតរបស់គាត់ពីការកុហកសាសនាដែលបានទទួលមរតកពីសាសនាកាតូលិករ្យុំម៉ុងកាតូលិកអស់រយៈពេល 1260 ឆ្នាំ។

ដូច្នោះ ការផ្តួចផ្តើមគំនិតដើម្បីបង្កើតការភ្ញាក់ដឹងខ្លួនខាងវិញ្ញាណនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលជាកន្លែងដែលពួកប្រូតេស្តង់បានរកឃើញទីជ្រកកោន

ព្រះវិញ្ញាណបំផុសគំនិតនៅក្នុងលោក William Miller នូវចំណាប់អារម្មណ៍លើការព្យាករណ៍របស់ដានីយ៉ែល 8:14

និងកាលបរិច្ឆេទដែលបានស្នើឡើងជាបន្តបន្ទាប់ចំនួនពីរ

ប្រកាសការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាលើកដំបូងសម្រាប់និទាយរដូវនៃឆ្នាំ 1843 ដែលជាលើកទីពីរសម្រាប់ការដួលរលំនៃ 1844 ។ សម្រាប់គាត់

ការបន្សុតទីសក្ការៈមានន័យថាព្រះយេស៊ូវយាងមកដើម្បីបន្សុតផែនដី។ បន្ទាប់ពីការខកចិត្តចំនួនពីរនៅលើកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់នោះ ព្រះវិញ្ញាណផ្តល់សញ្ញាមួយដល់អ្នកដែលមានការខ្ជាប់ខ្ជួនបំផុតដែលបានចូលរួមក្នុងការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿពីរ។ ការនិមិត្តនៅសេឡេស្ទាលត្រូវបានទទួលនៅព្រឹកថ្ងៃទី ២៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ដោយពួកបរិសុទ្ធម្នាក់ដែលកំពុងឆ្លងកាត់វាលស្រែ។ ស្ថានសួគ៌បានបើកទៅ កន្លែងមួយដែលបង្ហាញពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាសម្តេចសង្ឃ ដែលធ្វើការនៅទីសក្ការៈនៅស្ថានសួគ៌។ ក្នុងនិមិត្តនោះ ទ្រង់យាងចេញពីទីសក្ការៈទៅកាន់ទីសក្ការៈបំផុត។ ដូច្នោះបន្ទាប់ពី 1260 ឆ្នាំនៃភាពងងឹត ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងឡើងវិញជាមួយនឹងភាពស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ដែលបានតម្រៀបដោយការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់ពីរ។

- 1- **ការបន្តនៃអចិន្ត្រៃយ៍** ។ ដូច្នោះ គឺតាមរយៈការនិមិត្តនេះ ដែលព្រះបានយកមកវិញជាផ្លូវការនូវការគ្រប់គ្រងបញ្ចូលភាពសេឡេស្ទាលរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃទី 23 ខែ តុលា ឆ្នាំ 1844 ។
- 2- **ការត្រឡប់មកវិញនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក** ។ នៅក្នុងខែដដែលនោះ ពួកបរិសុទ្ធម្នាក់ទៀតបានចាប់ផ្តើមសង្កេតមើលថ្ងៃសប្បិទថ្ងៃទីប្រាំពីរបន្ទាប់ពីដំណើរសួរសុខទុក្ខពីលោកស្រី វ៉ានេល អ្នកដែលបានផ្តល់ខិត្តប័ណ្ណពីព្រះវិហាររបស់គាត់ថា ៖ « បុណ្យជ្រមុជទឹកទីប្រាំពីរ»។ ម្តងមួយៗ យូរ ៗ ទៅពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសដោយការសាកល្បងទាំងពីរក៏បានទទួលយកថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរផងដែរ។ នេះជារបៀបដែលព្រះបានបញ្ចប់នូវអំពើបាបដ៏សាហាវដែលបានបង្កើតឡើងដោយសាសនាគ្រិស្តរ៉ូម ប៉ុន្តែត្រូវបានធ្វើស្របច្បាប់ដោយ papal Rome ក្រោមឈ្មោះរបស់វា "ថ្ងៃអាទិត្យ"។

3- **ការបញ្ឈប់ការបៀតបៀន** ។ ប្រធានបទទី 3 ទាក់ទងនឹងភាពបរិសុទ្ធ ហើយពួកគ្រីស្ទានបានបៀតបៀនអស់រយៈពេល 1260 ឆ្នាំ។ ហើយនៅទីនោះម្តងទៀត នៅឆ្នាំ 1843 និង 1844 សន្តិភាពខាងសាសនាបានសោយរាជ្យនៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងលោកខាងលិចដែលទាក់ទងនឹងទំនាយ។

នេះគឺដោយសារតែបដិវត្តន៍បារាំងបានបំបិទមាត់ជាមួយនឹង guillotine របស់ខ្លួនអ្នកដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការរំលោភសាសនាដែលបានប្រព្រឹត្ត។ ដូច្នេះបន្ទាប់ពីឆ្នាំបង្ហូរឈាមចុងក្រោយនៃការដាក់ទណ្ឌកម្ម **អ្នកជិតក្បត់ សាសនា** យោងទៅតាម Apo.2: 22-23 នៅចុងឆ្នាំ 1260 ដែលចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 538 កាលបរិច្ឆេទត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការដកចេញនូវ **អចិន្ត្រៃយ៍** ដោយការបង្កើតរបប papal ។ ពេលគឺនៅឆ្នាំ ១៧៩៨ សន្តិភាពសាសនាបានសោយរាជ្យ។ ហើយសេរីភាពនៃសតិសម្បជញ្ញៈដែលបានបង្កើតឡើងអនុញ្ញាតឱ្យពួកបរិសុទ្ធបម្រើព្រះតាមជម្រើសរបស់ពួកគេ និងចំណេះដឹងរបស់ពួកគេថាព្រះនឹងកើនឡើង ។ នៅឆ្នាំ 1843 **អេភាពបរិសុទ្ធ** និង **កងទ័ពនៃពួកបរិសុទ្ធ** ដែលជាពលរដ្ឋនៃនគរស្ថានសួគ៌ដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មិនត្រូវបានបៀតបៀនទៀតទេ ដូចការព្យាករណ៍របស់ដានីយ៉ែល 8:13-14 ដែលបានប្រកាស។

បទពិសោធន៍ទាំងអស់នេះត្រូវបានរៀបចំ និងដឹកនាំដោយព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ដែលនៅក្នុងភាពមើលមិនឃើញ ដឹកនាំគំនិតរបស់មនុស្ស ដើម្បីឱ្យពួកគេសម្រេចបាននូវផែនការរបស់គាត់ កម្មវិធីទាំងមូលរបស់គាត់ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក នៅពេលដែលការជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់នឹងត្រូវបញ្ចប់។ វាកើតចេញពីការទាំងអស់នេះដែលមនុស្សមិនជ្រើសរើសគោរពថ្ងៃសប្បិទ និងពន្លឺរបស់វា វាគឺជាព្រះដែលផ្តល់ឱ្យគាត់នូវវត្ថុទាំងនេះដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ជាសញ្ញានៃការយល់ព្រមរបស់គាត់និងសេចក្តីស្រឡាញ់ពិតរបស់គាត់ចំពោះគាត់ដូចដែលអេសេបានបង្រៀន ២០៖ *ខ្ញុំក៏បានឱ្យថ្ងៃសប្បិទរបស់ខ្ញុំដល់ពួកគេ ជាទីសម្គាល់រវាងខ្ញុំនិងពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេបានដឹងថា យើងជាព្រះយេហូវ៉ាដែលញែកពួកគេជាបរិសុទ្ធ... ខ្ញុំ និងអ្នកជាទីសម្គាល់មួយដែលគេអាចដឹងថា យើងគឺជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ អ្នក ដោយសារគាត់ជាអ្នកដែលកំពុងស្វែងរកចៀមដែលបាត់របស់គាត់ សូមឱ្យយើងប្រាកដថាគ្មានមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតណាម្នាក់នឹងខកខានការហៅទូរសព្ទនោះទេ។*

នៅក្នុង Dan.8 នៅក្នុងចម្លើយតែមួយគត់ដែលព្រះប្រទានឱ្យនៅក្នុងខទី 14 ចំពោះសំណួរនៅក្នុងខទី 13 ពាក្យ " **បរិសុទ្ធ** " គឺសមគតខ្មោះ ពីព្រោះជាទូទៅភាពបរិសុទ្ធទាក់ទងនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ ហើយជាពិសេសប៉ះពាល់ដល់គាត់។ នេះគឺជាករណីនៃ បញ្ចជិតភាពនៅស្ថានសួគ៌

ជាវៀងហួត នៃ ថ្ងៃសប្បិទដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ របស់គាត់
 តាំងពីកំណើតនៃពិភពលោក នៅថ្ងៃបន្ទាប់ពីការបង្កើតអំដាម និង
 ពួកបរិសុទ្ធរបស់គាត់ដែលជាអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។
 បទពិសោធន៍ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង ដានីយ៉ែល 8:13-14
 ត្រូវបានសម្រេចនៅចន្លោះឆ្នាំ 1843 នៅពេលដែលក្រឹត្យរបស់ព្រះចូលជាធរមាន
 និងការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844
 ទាំងពីរផ្នែកលើការរំពឹងទុកនៃការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅថ្ងៃ
 ទាំងនោះ ដូច្នោះការរំពឹងទុកលើគំនិតនៃ ការមកដល់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 សហសម័យនៃបទពិសោធន៍នេះបានផ្តល់ឱ្យអ្នកចូលរួមដែលជាអ្នកដើរតាមការរំ
 ពឹងទុកទាំងនេះថា "Adventist" មកពីឡាតាំង "adventus" ដែលមានន័យថា "
 រក្ខតមាន។" យើងនឹងរកឃើញបទពិសោធន៍ «Adventist» នេះនៅក្នុងជំពូកទី 12
 នៃសៀវភៅរបស់ដានីយ៉ែលនេះ ដែលព្រះវិញ្ញាណនឹងគូសបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃ
 «សេចក្តីសញ្ញា» ផ្លូវការចុងក្រោយនេះ។

ដានីយ៉ែល ១០

ដានីយ៉ែល 10:1 នៅឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជកាលស្តេចស៊ីរីស ជាស្តេចព័រេញ មានពាក្យមួយបាន លេចមកដល់ដានីយ៉ែល ដែលមានឈ្មោះថា បេលថេសសាសារ។ ពាក្យនេះជាពាក្យ ពិតប្រកាសអាសន្នធំ។ ទ្រង់បានស្តាប់ពាក្យនេះហើយ ក៏យល់នូវនិមិត្ត ។

1a- នៅឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជកាលស៊ីរីស ជាស្តេចនៃប្រទេសព័រេញ មានពាក្យមួយត្រូវបាន បើកសម្តែងដល់ដានីយ៉ែល ដែលមានព្រះនាមថា បេលតេសាសា។

ស៊ីរីសទី 2 បានសោយរាជ្យចាប់តាំងពីឆ្នាំ 539 ។

ដូច្នេះកាលបរិច្ឆេទនៃការនិមិត្តគឺ - 536 ។

១ ខ- ពាក្យនេះជាពាក្យពិតប្រកាសអាសន្នធំ ។

ពាក្យនេះ មហាវិទ្យាសាស្ត្រប្រកាសអំពីការសម្លាប់រដ្ឋាលយ៉ាងធំ។

១ គ- ទ្រង់ស្តាប់ពាក្យនេះហើយ ទ្រង់យល់នូវនិមិត្ត ។

បើដានីយ៉ែលយល់អត្ថន័យ យើងក៏នឹងយល់ដែរ។

ដានីយ៉ែល 10:2 នៅពេលនោះ ខ្ញុំដានីយ៉ែលកាន់ទុក្ខបិសប្តាហ៍។

ការកាន់ទុក្ខ ផ្ទាល់ខ្លួន នេះ ដែលប៉ះពាល់ដល់ដានីយ៉ែល បញ្ជាក់ពីលក្ខណៈនៃពិធីបុណ្យសពនៃការសម្លាប់រដ្ឋាលដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្ត នៅពេលដែលមហន្តរាយដ៏ធំដែលបានប្រកាសកើតឡើង។

ដានីយ៉ែល 10:3 ខ្ញុំមិនបានបរិភោគអាហារឆ្ងាញ់ៗ ទាំងសាច់ ឬស្រាទំពាំងបាយជូរ ចូលក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំឡើយ ហើយខ្ញុំមិនបានលាបប្រេងខ្លួនឯងដែរ រហូតដល់បី សប្តាហ៍បានចប់។

ការរៀបចំនេះរបស់ដានីយ៉ែលដែលស្វែងរកភាពបរិសុទ្ធកាន់តែកើនឡើង ព្យាករណ៍ពីស្ថានភាពដ៏អស្ចារ្យដែលទេវតានឹងទាយនៅក្នុង Dan.11:30 ។

ដានីយ៉ែល 10:4 នៅថ្ងៃទីម្ភៃបួននៃខែទីមួយ ខ្ញុំនៅមាត់ទន្លេដ៏ធំឈ្មោះ ហ៊ីដេខេល។

Hiddékel មានឈ្មោះ Tiger ជាភាសាបារាំង។ នេះជា ទន្លេ ដែលស្រោចទឹក មេសូប៉ូតាមី ជាមួយនឹងទន្លេអឺប្រាត ដែលបានឆ្លងកាត់ក្រុងបាប៊ីឡូនខាងលើ ដោយ ព្រោះតែសេចក្តីអំនុករបស់ស្តេចនេប៊ូក្តេសា។ Daniel មិនអាចយល់បានទេ ប៉ុន្តែការបញ្ជាក់នេះគឺមានគោលបំណងសម្រាប់ខ្ញុំ។

ដោយសារតែវាទើបតែនៅក្នុងឆ្នាំ 1991

ដែលខ្ញុំបានស្គាល់ការពន្យល់ពិតរបស់ដានីយ៉ែល 12 ដែល ទន្លេ Tigris នឹងដើរតួជា

" ខ្លា " ស៊ីប្រាលីងមនុស្ស។ ការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿត្រូវបានបង្ហាញដោយការឆ្លងកាត់ដ៏គ្រោះថ្នាក់របស់ វា។

មានតែអ្នករើសតាំងប៉ុណ្ណោះដែលអាចឆ្លងវា ហើយបន្តដំណើររបស់ពួកគេជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វាគឺជារូបភាពមួយដែលត្រូវបានចម្លងពីការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមដោយជនជា

តិហេព្រើរ ដែលជាការឆ្លងកាត់ដែលមិនអាចធ្វើទៅរួច និងស្លាប់សម្រាប់មនុស្សមានបាបអេហ្ស៊ីប។ ប៉ុន្តែអ្វីដែល ដានីយ៉ែល 12 លើកឡើងនោះ ជ្រើសរើស "អ្នកធ្វើផ្សងព្រេង" ដែលជាប់ឆ្នោតចុងក្រោយ ដែលបេសកកម្មនឹងបន្តរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេចុងក្រោយនឹងជួបប្រទះនឹង **គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ ចុងក្រោយ** ដែលជាទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតរបស់វា ដែលនឹងតម្រូវឱ្យមានការអន្តរាគមន៍ពីព្រះគ្រីស្ទក្នុងការសង្គ្រោះដ៏មានអំណាច និងរុងរឿង និងការសងសឹកវិញ។

គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំដែលបានប្រកាសដល់ដានីយ៉ែលត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុង Dan.11:30 ។ វាទាក់ទងនឹងប្រជាជនដ្ឋីហ្វីប្រូពីបុរាណ ប៉ុន្តែ **គ្រោះមហន្តរាយ ស្រដៀងគ្នាមួយផ្សេងទៀត** នឹងត្រូវបានប្រកាសដោយរូបភាពស្រដៀងគ្នានៅក្នុង Rev.1 ។ នេះនឹងត្រូវបានសម្រេចបន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទីបី ដែល **មនុស្ស មួយភាគបីត្រូវបានគេសម្លាប់** ។ ហើយការប៉ះទង្គិចនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ: 9:13 ដល់ 21 ដោយនិមិត្តសញ្ញា ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបង្កើតឡើងជាភាសាសាមញ្ញនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ដានីយ៉ែលនៅចុង ឯកប្បវេណីនៃជំពូកទី 11 ក្នុងខទី 40 ដល់ 45 ។ ដូច្នេះយើងនឹងរកឃើញជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងជំពូកនេះ។ 11 គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំរបស់ជនជាតិយូដា បន្ទាប់មកនៅក្នុង Dan.12:1 គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំដែលនឹងកំណត់គោលដៅអ្នករើសតាំងនៃគ្រីស្ទសាសនា និងជនជាតិយូដាដ៏ស្មោះត្រង់នៅគ្រាចុងក្រោយដែលនឹង ប្រែចិត្តជឿលើព្រះគ្រីស្ទនេះ។ គ្រោះមហន្តរាយត្រូវបានគេសំដៅទៅក្រោមពាក្យ «គ្រាលំបាក» ហើយគោលដៅចម្បងនឹងជាការអនុវត្តថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលបាន ញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ។

- ការប្រៀបធៀបនៃចក្ខុវិស័យទាំងពីរនៃគ្រោះមហន្តរាយដែលបានព្យាករណ៍
- 1- ដល់កូនចៅនៃប្រជាជនរបស់ដានីយ៉ែលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់: Dan.10: 5-6 ។
 - 2- ដល់កូនចៅនៃប្រជាជនរបស់ដានីយ៉ែលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី: វិវរណៈ: 1: 13- 14 ។

ដើម្បីដឹងគុណយ៉ាងពេញទំហឹងចំពោះការចាប់អារម្មណ៍ដែលយើងត្រូវផ្តល់ឱ្យចំ ពោះគ្រោះមហន្តរាយទាំងពីរនេះ យើងត្រូវយល់ថា ទោះបីជាពួកគេធ្វើតាមគ្នាទាន់ពេលក៏ដោយ ទីមួយគឺជាប្រភេទដែលព្យាករណ៍ ទីពីរដែលនឹងត្រូវបានកំណត់គោលដៅនៅពេលត្រឡប់មកវិញនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាអ្នកស្មោះត្រង់ចុងក្រោយបង្អស់។ កូនរបស់ព្រះនៃប្រភេទនៃដានីយ៉ែលនិងដៃគូបីរបស់គាត់។ បន្ទាប់ពីសន្តិភាពជាច្រើនទសវត្សរ៍ អមដោយសង្គ្រាមបរមាណូស៍គួរឱ្យភ័យខ្លាច និងបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ថ្ងៃសម្រាកនៃថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងនឹងត្រូវកំណត់ដោយរដ្ឋាភិបាលសកលដែលរៀប ចំដោយអ្នករស់រានមានជីវិតពីគ្រោះមហន្តរាយ។ ម្តងទៀត

សេចក្តីស្តាប់នឹងមកគំរាមកំហែងដល់ជីវិតរបស់ពួកអ្នករើសតាំងដ៏ស្មោះត្រង់ ដូចជានៅសម័យរបស់ដានីយ៉ែល ហាណានាស មីសាអែល និងអ័សារា។ និងដូចនៅក្នុងពេលវេលានៃ "Maccabees" នៅក្នុង -168, ដែល គ្រោះមហន្តរាយ បានប្រកាសនៅក្នុងជំពូកនេះរបស់ដានីយ៉ែលគោលដៅ; ហើយនៅទីបញ្ចប់ ពួក Adventists ចុងក្រោយនៅតែស្មោះត្រង់ចំពោះថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរក្នុងឆ្នាំ 2029 ។

ប៉ុន្តែមុនពេលមានទុក្ខលំបាកចុងក្រោយនេះ

រដ្ឋកាលរបស់សម្តេចប៉ាបដ៏យូរនៃឆ្នាំ 1260

នឹងបណ្តាលឱ្យសត្វជាច្រើនបានស្លាប់នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរួចទៅហើយ។ សរុបមក

ការយល់ដឹងអំពីសារលិខិតដែលបានចែកចាយដោយការនិមិត្តនេះដែលបានផ្តល់ ឱ្យដានីយ៉ែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពីអត្ថន័យនៃអ្វីដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យទៅ យ៉ូហាននៅក្នុង វិវរណៈ 1:13 ដល់ 16 ។

ដានីយ៉ែល 10:5 ខ្ញុំងើបមុខឡើងមើល ឃើញមានបុរសម្នាក់ស្លៀកពាក់ក្រណាត់ ទេសឯក ហើយពាក់ខ្សែក្រវ៉ាត់មានពីរដៃសនៅចង្កេះ។

5a- មានបុរសម្នាក់ស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯក កិច្ចការនៃយុត្តិធម៌ដែលតំណាងដោយក្រណាត់ទេសឯកនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយព្រះតាមរយៈមនុស្ស។ ក្នុងរូបភាពដែលបានពណ៌នាថា ព្រះមានរូបរាង របស់ស្តេចក្រិក អាន់ទីយ៉ូកូស ៤ ដែលគេស្គាល់ថាជាអេពីផាន។ គាត់នឹងក្លាយជាអ្នកបៀតបៀនជនជាតិយូដាចន្លោះពី - 175 និង - 164, រយៈពេលនៃរដ្ឋកាលរបស់គាត់។

5b- មានខ្សែក្រវ៉ាត់មានរបស់ Uphaz នៅលើចង្កេះ ដាក់លើក្រលៀន ខ្សែក្រវ៉ាត់កំណត់ការពិតបង្អង់។ ជាងនេះទៅទៀត មានដែលវាធ្វើគឺមកពី Uphaz ដែលនៅក្នុង Jer.10:9 សំដៅលើការប្រើប្រាស់រូបព្រះរបស់សាសនាមិនពិត។

ដានីយ៉ែល 10:6 រូបកាយរបស់គាត់ប្រៀបបានទៅនឹងគ្រីស្តាល់ មុខរបស់គាត់ភ្លឺ ដូចផ្លែកបន្ទោរ ភ្នែករបស់គាត់ដូចជាភ្លើងឆេះ ដៃនិងជើងរបស់គាត់ដូចជា លង្ហិនភ្លឺរលោង ហើយសំឡេងគាត់ដូចជាសំឡេងនៃហ្វូងមនុស្ស។

6a- រាងកាយរបស់គាត់ដូចជា chrysolite ព្រះជាម្ចាស់នៃនិមិត្ត ប៉ុន្តែទ្រង់ប្រកាសពីការយាងមកនៃព្រះមិនជឿ ដូច្នេះទិដ្ឋភាពដ៏អស្ចារ្យនៃធម្មជាតិដ៏រុងរឿងនេះ។

6b- មុខរបស់គាត់ភ្លឺដូចផ្លែកបន្ទោរ អត្តសញ្ញាណក្រិកនៃព្រះនេះត្រូវបានបញ្ជាក់។ នេះគឺជា Zeus ដែលជាព្រះក្រិករបស់ស្តេច Antiochos 4. រន្ទះគឺជានិមិត្តរូបនៃព្រះ Zeus; ព្រះនៃទេវកថាក្រិកនៃអូឡាំពិក

៦- ភ្នែករបស់គាត់ដូចជាភ្លើង គាត់នឹងបំផ្លាញអ្វីដែលគាត់មើល ហើយមិនយល់ព្រម។ ភ្នែករបស់គាត់នឹងមើលទៅលើជនជាតិយូដាយោងទៅតាម Dan.11: 30: ... គាត់នឹងសម្លឹងមើលអ្នកដែលបានបោះបង់ចោលកិច្ចព្រមព្រៀងបរិសុទ្ធ។ ទុក្ខ មិនបានមកដោយគ្មានហេតុផល ការក្សត់សាសនាធ្វើឱ្យមនុស្សសៅហ្មង។

6d- ដៃ និងជើងរបស់គាត់មើលទៅដូចជាលង្ហិនប៉ូលា
ពេជ្ជយាដដែលនឹងត្រូវចាត់ដោយព្រះនឹងមានបាបដូចជាជនរងគ្រោះ

ដែរ។

សកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គាត់ដែលតំណាងដោយដៃនិងជើងលង្ហិនរបស់គាត់គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃអំពើបាបក្រិកនៅក្នុងរូបសំណាក Dan.2 ។

ទី៦- ហើយសំឡេងរបស់គាត់ដូចជាសំឡេងនៃហ្វូងមនុស្ស

ស្តេចក្រិចនឹងមិនធ្វើតែម្នាក់ឯងទេ។ ទ្រង់នឹងមានទាហានច្រើនពីក្រោយ និងពីមុខទ្រង់ជាអ្នកមិនគោរពតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់។

ចំណុចកំពូល និងចំណុចកំពូលនៃសេចក្តីប្រកាសទំនាយនេះ

នឹងទៅដល់នៅម៉ោងនៃការសម្រេចរបស់ដាន់ 11:31:

កងទ័ពនឹងបង្ហាញខ្លួនតាមបញ្ជារបស់គាត់។ ពួកគេនឹងបំផ្លាញទិសក្ការៈ ជា
បន្ទាយ ពួកគេនឹងបំបាក់ចោលនូវ គោលរបង ជានិរន្តរ៍ ហើយនឹងតាំងចិត្តស្អប់
ខ្ពើមអ្នកបំផ្លាញ។ សម្រាប់ភាពស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះគម្ពីរ

ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ពាក្យយញ្ញបូជា

ដែលមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងអត្ថបទជាភាសាហេព្រើរ

ពីព្រោះព្រះបានប្រទានសម្រាប់គូនាទីបន្តបន្ទាប់គ្នាពីរផ្សេងគ្នានៃ " អចិន្ត្រៃយ៍ "

នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ និងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី។ នៅសម័យបុរាណ វា
មានការថ្វាយកូនចៀមនៅពេលល្ងាច និងពេលព្រឹក ជាតង្វាយដុត។

នៅក្នុងរឿងខ្លី វាកំណត់ការអង្វរសេឡេស្តាលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលរំលឹកពីការលះបង់របស់ទ្រង់

ដើម្បីអង្វរសម្រាប់ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកជ្រើសរើស។ នៅក្នុងបរិបទនៃ Dan.11:31
នេះ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ស្តេចក្រិចនឹងបញ្ចប់ការ ថ្វាយតង្វាយ ជារៀងរហូត
នៃក្រិក្សវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ។ ដូច្នេះ

វាគ្រាន់តែជាបរិបទនៃពេលវេលាដែលវាកើតឡើង

ដែលកំណត់ការបកស្រាយនៃកិច្ចបម្រើការសុំអង្វរអចិន្ត្រៃយ៍របស់បូជាចារ្យនៅលើ
ផែនដី ឬថា សម្តេចសង្ឃនៅស្ថានសួគ៌ៈ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះ ភាព ស្ថិតស្ថេរ
ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងកិច្ចបម្រើរបស់មនុស្ស ឬជាទីពឹង និងច្បាស់លាស់ទៅនឹង
ការបម្រើសេឡេស្តាលដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ដានីយ៉ែល 10:7 ខ្ញុំដានីយ៉ែលបានឃើញការនិមិត្តឃើញតែម្នាក់ឯង ហើយអ្នកដែល
នៅជាមួយខ្ញុំមិនឃើញទេ ប៉ុន្តែភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ក៏រត់ទៅក្នុងខ្លួន។

៧- សេចក្តីខ្លាចជាសមូហភាពនេះ គ្រាន់តែជារូបរាងនៃការសម្រេចនូវចក្ខុ។
សម្រាប់ថ្ងៃនៃការសម្លាប់រង្គាលមនុស្សសុចរិតនឹងធ្វើបានល្អដើម្បីរត់គេចខ្លួនទោះ
បីជាវានៅក្នុងពោះនៃផែនដីក៏ដោយ។

ដានី 10:8 ខ្ញុំត្រូវបានទុកចោលឲ្យនៅតែម្នាក់ឯង ហើយបានឃើញការនិមិត្តដ៏
អស្ចារ្យនេះ។ កម្លាំងរបស់ខ្ញុំបរាជ័យ មុខរបស់ខ្ញុំបានប្រែពណ៌ និងត្រូវបានរលួយ
ហើយខ្ញុំបានបាក់បង់កម្លាំងទាំងអស់។

៨ ក- តាមរយៈអារម្មណ៍របស់គាត់ ដានីយ៉ែលបន្តទាយអំពីផលអាក្រក់ដែលនឹង
មកដល់។

Dan 10:9 ខ្ញុំបានឮសំឡេងនៃពាក្យរបស់គាត់; ពេលខ្ញុំឮសូរសំដីរបស់គាត់ ខ្ញុំក៏ស្រឡាំងកាំង ដួលចុះមកដី។

៩ ក- ក្នុងថ្ងៃអកុសល សំឡេងស្តេចបៀតបៀននឹងនាំឲ្យមានផលអាក្រក់ដូចគ្នា; ជង្គង់និងបុក ហើយជើងនឹងពត់ ដោយមិនអាចយកសាកសពដែលនឹងធ្លាក់មក ផែនដីបានឡើយ។

ដានីយ៉ែល 10:10 មើល ដៃមួយបានពាល់ខ្ញុំ ហើយចាប់ជង្គង់ និងដៃខ្ញុំ។

10a- ជាសំណាងល្អសម្រាប់គាត់
ដានីយ៉ែលគ្រាន់តែជាព្យាករិដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រកាសដល់ប្រជាជនរបស់គាត់អំពីការមកដល់នៃ **គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ** **នេះ** ហើយគាត់មិនត្រូវបានតម្រង់គោលដៅដោយព្រះពិរោធដ៏សុចរិតរបស់ព្រះនោះទេ ។

ដានីយ៉ែល 10:11 លោកមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា៖ «លោកដានីយ៉ែលជាទីស្រឡាញ់ អើយ ចូរយកចិត្តទុកដាក់នឹងពាក្យដែលខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នក ហើយឈរនៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ។ ដ្បិតឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជូនមករកអ្នករាល់គ្នាហើយ។ ពេលគាត់និយាយមកខ្ញុំយ៉ាងនេះ ខ្ញុំក៏ញ័រខ្លួន។

១១ ក- ដានីយ៉ែល ជាបុរសជាទីស្រឡាញ់ ចូរយកចិត្តទុកដាក់នឹងពាក្យដែលខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នក ហើយឈរនៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ

មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្មានហេតុផលដើម្បីខ្លាចការអន្តរាគមន៍ពីស្ថានសួគ៌របស់គាត់ទេ។

សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះគឺប្រឆាំងនឹងមនុស្សមានបាបដែលបះបោរដ៏អាក្រក់ និងឃោរឃៅ។ ដានីយ៉ែលគឺជួយពីមនុស្សទាំងនេះ

គាត់ត្រូវតែឈរព្រោះវាជាសញ្ញានៃភាពខុសគ្នានៃជោគវាសនាដែលនៅទីបំផុតនឹងធ្លាក់ទៅអ្នកជាប់ឆ្នោត។ សូម្បីតែដេកនៅក្នុងចូលីនៃសេចក្តីស្លាប់នៅលើផែនដីក៏គេនឹងភ្ញាក់ឡើង ហើយដាក់ជើងឡើងវិញ។ មនុស្សអាក្រក់នឹងដេកចុះ ហើយមនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវភ្ញាក់ឡើង ដើម្បីឲ្យការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយត្រូវបំផ្លាញជារៀងរហូត។ ទេវតាបញ្ជាក់ថា «នៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ» ។ ហើយគាត់នៅឯណា? នៅក្នុងធម្មជាតិនៅលើច្រាំងទន្លេ "Hiddekel" ជាភាសាបារាំង Euphrates ដែលនឹងកំណត់ក្រុមគ្រិស្តានអឺរ៉ុបនៃសម្ព័ន្ធភាពថ្មីនៅក្នុងវិវរណៈ។

មេរៀនទីមួយគឺមនុស្សអាចជួបព្រះនៅគ្រប់ទីកន្លែង

ហើយត្រូវបានប្រទានពរពីទ្រង់នៅទីនោះ។

មេរៀននេះបំប្លែងការរើសអើងដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ដែលសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន ព្រះជាម្ចាស់អាចជួបប្រទះតែនៅក្នុងព្រះវិហារ អគារពិសិដ្ឋ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ អាសនៈ ប៉ុន្តែនៅទីនេះមិនមានអ្វីនោះទេ។ នៅក្នុងពេលវេលារបស់ទ្រង់

ព្រះយេស៊ូវនឹងបន្តមេរៀននេះដោយនិយាយនៅក្នុង យ៉ូហាន 4:21 ដល់ 24: ស្រ្តីព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់នាងថា **ជឿខ្ញុំ** ដល់ពេលហើយ

ដែលវានឹងមិនមាននៅលើភ្នំនេះ ឬនៅទីក្រុងយេរូសាឡឹម

ដែលអ្នកនឹងថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា ។ អ្នកស្រឡាញ់អ្វីដែលអ្នកមិនដឹង; យើងថ្វាយបង្គំអ្វីដែលយើងដឹង ព្រោះសេចក្តីសង្គ្រោះមកពីសាសន៍យូដា។

ប៉ុន្តែពេលវេលាជិតមកដល់ ហើយបានមកដល់ហើយ

នៅពេលដែលអ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ពិតនឹងថ្វាយបង្គំព្រះបិតាដោយវិញ្ញាណ

និងតាមសេចក្តីពិត។ ពីព្រោះអ្នកទាំងនេះជាអ្នកថ្វាយបង្គំដែលព្រះវរបិតាតម្រូវ។
ព្រះទ្រង់ជាវិញ្ញាណ ហើយអស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ត្រូវថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយវិញ្ញាណ
និងដោយសេចក្តីពិត។

មេរៀនទីពីរគឺកាន់តែស្រទន់ វាត្រូវបានផ្អែកលើទន្លេ Hiddekel
ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបានគ្រោងនឹងបើកការយល់ដឹងអំពីសៀវភៅរបស់គាត់សម្រាប់
តែអ្នកបម្រើស្មោះត្រង់ចុងក្រោយរបស់គាត់ដែលបទពិសោធន៍
និងការសាកល្បងដែលការជ្រើសរើសរបស់ពួកគេត្រូវបានអនុវត្តត្រូវបានបង្ហាញ
ដោយរូបភាពនៃ ការឆ្លងកាត់ដ៏គ្រោះថ្នាក់នៃទន្លេ Hiddékel ជាភាសាបារាំង ខ្លា
ដូចជាសត្វនៃឈ្មោះនេះផងដែរ នៅក្នុងការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿ
អ្នកបរិភោគព្រលឹងរបស់មនុស្ស។

១១ ខ- ដ្បិតឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានចាត់ឱ្យមករកអ្នករាល់គ្នាហើយ។ ពេល
គាត់និយាយមកខ្ញុំយ៉ាងនេះ ខ្ញុំក៏ញ័រខ្លួន។

ការជួបគ្នាមិនមែនជាការនិមិត្តទៀតទេ
វាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាការសន្ទនា ការផ្លាស់ប្តូររវាងសត្វពីរបស់ព្រះជាម្ចាស់
មួយមកពីស្ថានសួគ៌ និងមួយទៀតនៅតែមកពីផែនដី។

ដាន ១០:១២ លោកមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា៖ «ដានីយ៉ែល កុំខ្លាចអី! ដ្បិតតាំងពី
ថ្ងៃដំបូងដែលអ្នកដាក់ចិត្តយល់ ហើយបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះរបស់អ្នក នោះ
ពាក្យរបស់អ្នកបានឮ ហើយវាមកពីពាក្យរបស់អ្នកដែលខ្ញុំមក ។

នៅលើខគម្ពីរទាំងមូលនេះ ខ្ញុំមានរឿងតែមួយគត់ដែលត្រូវនិយាយ។
ប្រសិនបើអ្នកបាត់បង់ការចងចាំរបស់អ្នក
យ៉ាងហោចណាស់ចងចាំខគម្ពីរនេះដែលប្រាប់យើងពីរបៀបដើម្បីផ្តាច់ចិត្តអ្នកប
ង្កើតរបស់យើង។

ខគម្ពីរគឺជាឧទាហរណ៍នៃប្រភេទរបស់វា;
លំដាប់ទ្រង់ដីខល់ផ្អែកលើការពិតដែលថាបុព្វហេតុនីមួយៗមានឥទ្ធិពលរបស់វាជាមួយ
ព្រះ៖
ការស្រេកឃ្លានការយល់ដឹងដែលអមដោយការបន្ទាបខ្លួនពិតប្រាកដត្រូវបានស្តា
បំនិងបំពេញ។

**នេះជាការចាប់ផ្តើមវិវរណៈដ៏វែងមួយ ដែលនឹងមិនចប់រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃ
គម្ពីរដានីយ៉ែល ជំពូកទី ១២ ។**

ដាន 10:13 ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងនៃនគរព្រៃឃ្លានទប់ទល់ខ្ញុំម្តែមួយថ្ងៃ; ប៉ុន្តែ មើល
ចុះ មីកែល ជាមេដឹកនាំមួយរូបបានមកជួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅទីនោះជាមួយស្តេចនៃ
ប្រទេសព្រៃឃ្លាន។

១៣ ក- ហើយមេដឹកនាំនៃរាជាណាចក្រព្រៃឃ្លានប្រឆាំងនឹងខ្ញុំម្តែមួយថ្ងៃ
ទេវតាកាត្រីយ៉ែលជួយស្តេចស៊ីរីសទី 2 ដែលជាស្តេចព្រៃឃ្លាន
ហើយបេសកកម្មរបស់គាត់សម្រាប់ព្រះមាន ឥទ្ធិពលលើការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់
ដូច្នេះសកម្មភាពដែលបានធ្វើឡើងមិនប្រឆាំងនឹងគម្រោងដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់។
គំរូនៃការបរាជ័យរបស់ទេវតានេះ បង្ហាញថា

សត្វរបស់ព្រះពិតជាត្រូវបានទុកចោលដោយសេរី និងឯករាជ្យ ដូច្នោះហើយ ទទួលខុសត្រូវចំពោះជម្រើស និងកិច្ចការទាំងអស់របស់ពួកគេ។

១៣ខ- ប៉ុន្តែមើលចុះ ម៉ែកែល ជាមេដឹកនាំម្នាក់បានមកជួយខ្ញុំ

ឧទាហរណ៍ដែលបានបង្ហាញក៏បង្រៀនយើងដែរថា ក្នុងករណីចាំបាច់ពិត ប្រាកដ “ មេដឹកនាំដ៏សំខាន់ម្នាក់គឺ ម៉ែកែល ” អាចធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីបង្ខំការ សម្រេចចិត្ត។

ជំនួយដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នេះគឺជាជំនួយដ៏ទេវភាពចាប់តាំងពីម៉ែកែលមានន័យថា៖

«អ្នកណាដូចជាព្រះ»។ វាគឺជាអ្នកដែលនឹងមកផែនដីដើម្បីត្រូវបាន incarnation នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅស្ថានសួគ៌

គាត់គឺសម្រាប់ទេវតាតំណាងនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះជាមួយពួកគេ។ ក្នុងករណីនេះ ពាក្យថា " មេដឹកនាំសំខាន់មួយ " អាចធ្វើឱ្យយើងភ្ញាក់ផ្អើលដោយស្របច្បាប់។

ជាការប្រសើរណាស់ នេះមិនមែនជារឿងគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ ពីព្រោះភាពរាបទាប ភាពស្នូតបូក ការចែករំលែក

និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះយេស៊ូវនឹងបង្ហាញនៅលើផែនដី

ត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្តរួចហើយនៅក្នុងជីវិតសេឡេស្តាលរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងពួក ទេវតាដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ ក្រឹត្យវិន័យនៃស្ថានសួគ៌

គឺជាច្បាប់ដែលទ្រង់បានបង្ហាញក្នុងអំឡុងកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។ នៅ លើផែនដី គាត់បានក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់គាត់។ ហើយយើងរៀនថានៅស្ថានសួគ៌

ទ្រង់បានតាំងខ្លួនឯងស្មើនឹងពួកទេវតាឯទៀត។

១៣ គ- ហើយខ្ញុំបានស្នាក់នៅទីនោះជាមួយស្តេចនៃប្រទេសពែរូ

ដូច្នោះការត្រួតត្រានៃរាជវង្សនៃស្តេចពែរូនឹងបន្តមួយរយៈពេលរហូតដល់ការ ត្រួតត្រារបស់គ្រីក។

Dan 10:14 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមកដើម្បីបង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជន របស់អ្នកនៅពេលអនាគត;

សម្រាប់ចក្ខុវិស័យនៅតែបារម្ភអំពីពេលវេលាទាំងនោះ។

១៤ ក- រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោកនេះ

ប្រជាជនរបស់ដានីយ៉ែលនឹងខ្វល់ខ្វាយពីអតីតកាល

ដូចជានៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី

ពីព្រោះប្រជាជនរបស់គាត់គឺជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល

ដែលព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះពី អំពើបាបរបស់ជនជាតិអេស៊ីប ពី

អំពើបាបរបស់អ៊ីដាម ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងពី អំពើបាប

បង្កើតឡើងដោយទីក្រុងរ៉ូម ក្នុងសាសនាគ្រីស្ទ

បន្តទ្វេដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

គោលបំណងនៃវិវរណៈដែលទេវតានាំមកជូនដានីយ៉ែលគឺដើម្បីព្រមានប្រ ជាជនរបស់គាត់អំពីសោកនាដកម្មដែលនឹងមកដល់។

ដានីយ៉ែលអាចយល់រួចហើយថាអ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់គាត់លែងជាកង្វល់រប ស់គាត់ផ្ទាល់ហើយ

ប៉ុន្តែគាត់ក៏ប្រាកដដែរថាការបង្រៀនទាំងនេះនឹងមានប្រយោជន៍នៅពេលអនា គតដល់អ្នកបម្រើនៃរាស្ត្ររបស់គាត់

ដូច្នោះហើយចំពោះអស់អ្នកដែលព្រះប្រាប់ពួកគេ ហើយកំណត់ពួកគេតាមរយៈ គាត់។

ដាន 10:15 ពេលគាត់និយាយពាក្យទាំងនេះមកខ្ញុំ ខ្ញុំមើលទៅផែនដី ហើយនៅ ស្ងៀម។

១៥ ក- ប៉ូហាននៅតែគិតក្នុងចិត្តនូវនិមិត្តដ៏អាក្រក់នៃគ្រោះមហន្តរាយ ហើយគាត់ព្យាយាមផ្ទុះអារម្មណ៍នឹងការស្តាប់អ្វីដែលគាត់បានឮ គាត់លែងហ៊ាន ងើបក្បាលទៅមើលអ្នកដែលនិយាយជាមួយគាត់ទៀតហើយ។

ដានិយ័ល 10:16 ហើយមើលចុះ មានម្នាក់ក្នុងលក្ខណៈនៃកូនមនុស្សបានពាល់ បបូរមាត់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានបើកមាត់និយាយ ហើយនិយាយទៅកាន់អ្នកដែលឈរនៅ មុខខ្ញុំថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ ការនិមិត្តនេះបានធ្វើឲ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច ហើយខ្ញុំបាន បាត់បង់កម្លាំងអស់ហើយ។

១ក- ហើយមើលចុះ ម្នាក់ដែលមានរូបរាងជាកូនមនុស្សបានពាល់បបូរមាត់ខ្ញុំ ខណៈពេលដែលការមើលឃើញដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចគឺជារូបភាពប្រឌិតដែលមិនពិតដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងគំនិតរបស់ដានិយ័ល ផ្ទុយទៅវិញ ទេវតាបង្ហាញខ្លួនគាត់ក្នុងទម្រង់មនុស្សដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹងមនុស្សនៅលើផែនដី។ ទីមួយ គាត់ក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងរូបភាពនៃព្រះដែរ ប៉ុន្តែនៅក្នុងរូបកាយសេឡេស្តាលដែលមិនមានច្បាប់នៅលើផែនដី។ ធម្មជាតិសេឡេស្តាលរបស់គាត់ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការចូលទៅកាន់វិមាត្រទាំងពីរដោយមានសមត្ថភាពសកម្មនៅក្នុងនីមួយៗ។ គាត់ប៉ះបបូរមាត់របស់ដានិយ័លដែលមានអារម្មណ៍ប៉ះនេះ។

Dan 10:17 តើអ្នកបម្រើរបស់លោកម្ចាស់អាចនិយាយទៅកាន់លោកម្ចាស់បានយ៉ាងដូចម្តេច? ពេលនេះកម្លាំងរបស់ខ្ញុំធ្លាក់ចុះ ហើយខ្ញុំលែងមានដង្ហើមទៀតហើយ។

១៧ ក- ចំពោះមនុស្សនៅផែនដីសុទ្ធសាធ ស្ថានការណ៍គឺខុសគ្នាខ្លាំងណាស់ ច្បាប់ផែនដីត្រូវបានដាក់ ហើយការភ័យខ្លាចបានធ្វើឱ្យគាត់បាត់បង់កម្លាំង និងដង្ហើមរបស់គាត់។

ដានិយ័ល 10:18 បន្ទាប់មក អ្នកដែលមានរូបរាងដូចមនុស្សបានពាល់ខ្ញុំម្តងទៀត ហើយពង្រឹងខ្ញុំ។

18a- ដោយការទទួលបាននូវកូន ទេវតាគ្រប់គ្រងដើម្បីស្តារកម្លាំងដល់ដានិយ័លដោយធ្វើឱ្យគាត់ស្ងប់។

ដានិយ័ល 10:19 លោកមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា៖ «អ្នកជាទីស្រឡាញ់អើយ កុំខ្លាចឡើយ សេចក្តីសុខសាន្តនៅជាមួយអ្នក។ ក្លាហាន ក្លាហាន! ពេលគាត់និយាយមកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏មានកម្លាំង ហើយនិយាយថា សូមឲ្យលោកម្ចាស់និយាយចុះ ដ្បិតអ្នកបានពង្រឹងខ្ញុំ។

19a- សារសន្តិភាព! ដូចគ្នានឹងពាក្យដែលលោកយេស៊ូវនឹងផ្តេងទៅកាន់អ្នកកាន់តាមលោក! គ្មានអ្វីដូចជាការធានានូវចិត្តដែលភ័យខ្លាចឡើងវិញ។ ពាក្យថា ក្លាហាន ក្លាហាន ជួយឲ្យគាត់ចាប់ដង្ហើម ហើយមានកម្លាំងឡើងវិញ។

ដានិយ័ល 10:20 គាត់មានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា៖ «តើអ្នកដឹងទេថាហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមករកអ្នក? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រឡប់ទៅច្បាំងនឹងអ្នកគ្រប់គ្រងស្រុកព្រៃវិញ។ ពេលខ្ញុំចាកចេញទៅ មើល មេដឹកនាំរបស់ជានិយមក។

20a- ឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រឡប់ទៅច្បាំងនឹងមេដឹកនាំព្រៃ
 មេដឹកនាំនៃប្រទេសព្រៃនេះគឺស៊ីរូស 2 ដ៏អស្ចារ្យ ដែលព្រះចាត់ទុកថាជា
 អ្នកចាក់ប្រេងតាំងរបស់លោក។
 ដែលមិនរារាំងគាត់ពីការតស៊ូប្រឆាំងនឹងគាត់ដើម្បីដឹកនាំការសម្រេចចិត្តរបស់
 គាត់ក្នុងទិសដៅរបស់គាត់។

20b- ហើយពេលខ្ញុំទៅ មើលចុះ ចៅហ្វាយស្រុកជានឹងមក
 នៅពេលដែលទេវតាចាកចេញពី Cyrus 2
 ការវាយប្រហារពីមេដឹកនាំក្រិកនៅសម័យនោះនឹងបើកឱ្យមានអវិភាពកាន់តែ
 ខ្លាំងឡើងរវាងការត្រួតត្រារបស់ Persian និងក្រិក។

ដាន 10:21 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវអ្វីដែលមានចែងទុកក្នុងសៀវភៅ
 សេចក្តីពិត។ គ្មាននរណាម្នាក់ជួយខ្ញុំប្រឆាំងនឹងរឿងទាំងនេះទេ លើកលែងតែ
 Michael ដែលជាអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នក។

២១ ក- វិរិយនេះដែលដានិយ៉ែលនឹងទទួលត្រូវបានគេហៅថា
 សៀវភៅនៃសេចក្តីពិត។ ថ្ងៃនេះនៅក្នុងឆ្នាំ 2021
 ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់អំពីការបំពេញនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងនោះ
 ត្បិតការយល់ដឹងរបស់វាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយ៉ាងពេញលេញដោយព្រះវិញ្ញាណអមតៈរបស់
 មីកែលជាអ្នកដឹកនាំរបស់យើង សម្រាប់ដានិយ៉ែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាចាស់
 និងសម្រាប់ខ្ញុំ នៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថ្មី ចាប់តាំងពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទាមទារឈ្មោះ
 នេះដើម្បីវិនិច្ឆ័យពួកវិញ្ញាណកំណាចនៅតែសកម្មរហូតដល់ការវិលត្រឡប់ដំរុះរឿង
 របស់គាត់។

ដានិយ៉ែល ១១

យកចិត្តទុកដាក់! ទោះបីជាមានការផ្លាស់ប្តូរជំពូកក៏ដោយ ការពិភាក្សារវាង
 ទេវតានិងដានិយ៉ែលនៅតែបន្តជាបន្តបន្ទាប់ជាមួយនិងខ្ពងក្រោយនៃជំពូកទី
 ១០ ។

ដានិយ៉ែល 11:1 ហើយនៅឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលដារិយុស ជាជនជាតិមេឌី ខ្ញុំបាន
 នៅជាមួយគាត់ ដើម្បីជួយ និងគាំទ្រគាត់។

1a- ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះដើម្បីរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
 ទេវតាដែលនិយាយទៅកាន់ដានិយ៉ែលប្រាប់គាត់ថាគាត់បានជួយ
 និងគាំទ្រដារិយុស ដែលជាស្តេចមេឌីន ដែលបានវាយយកបាប៊ីឡូននៅអាយុ 62
 ឆ្នាំ ហើយដែលនៅតែសោយរាជ្យនៅ Dan.6 ។ ស្តេចនេះស្រឡាញ់ដានិយ៉ែលនិងព្រះ
 របស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់បានជាប់ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ដោយបញ្ជូនគាត់ទៅឱ្យសត្វតោ។
 ដូច្នេះហើយទើបជាអ្នកធ្វើអន្តរាគមន៍បិទមាត់តោ និងសង្គ្រោះជីវិតគាត់។
 ដូច្នេះហើយ គឺជាអ្នកដែលបានជួយស្តេចដារិយុសនេះ ឱ្យយល់ថា ព្រះនៃដានិយ៉ែល

គឺជាព្រះពិតតែមួយគត់ ជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ដែលមានព្រះជន្មរស់ ហើយគ្មាននរណាដូចទ្រង់ឡើយ។

ដានីយ៉ែល 11:2 ឥឡូវនេះ យើងនឹងធ្វើឲ្យអ្នកដឹងការពិត។ មើលចុះ វានឹងនៅតែ មានស្តេចបីអង្គនៅពេញ។

ទីបួននឹងប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនជាងអ្នកផ្សេងទៀតទាំងអស់។ ហើយកាលណា គាត់មានអំណាចក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន នោះគាត់នឹងលើកទ័ពទាំងអស់មក ប្រឆាំងនឹងនគរជ្វា។

2a- ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នកដឹងការពិត

សេចក្តីពិតត្រូវបានគេស្គាល់តែចំពោះព្រះពិតប៉ុណ្ណោះ

ហើយវាគឺជាព្រះនាមដែលព្រះបានប្រទានដល់ខ្លួនគាត់នៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ គាត់ជាមួយនឹងអ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យោងតាមវិវរណៈ 3:14 ។ ការពិតគឺមិនត្រឹមតែច្បាប់ដ៏ទេវភាព ពិធីបរិសុទ្ធ និង បញ្ញត្តិរបស់វាប៉ុណ្ណោះទេ។ វាក៏រួមបញ្ចូលគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះបានរៀបចំ ផែនការ និងធ្វើឲ្យសម្រេចបានតាមពេលវេលារបស់ទ្រង់។

យើងគ្រាន់តែរកឃើញជារៀងរាល់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់យើង

ដែលជាផ្នែកនៃកម្មវិធីដ៏អស្ចារ្យនេះ

ដែលយើងរីកចម្រើនរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់យើង និងជាសមូហភាព រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃគម្រោងសន្សំចុងក្រោយដែលនឹងឃើញការចូលប្រើប្រាស់ដ៏ អស់កល្បជានិច្ចដែលបានសន្យា។

២ខ- មើលចុះ នឹងមានស្តេចបីអង្គនៅពេញ

ទី 1 បន្ទាប់ពី Cyrus 2: Cambyses 2 (- 528 - 521) បានសំលាប់កូនប្រុសរបស់គាត់ Bardiya ដែលមានឈ្មោះហៅក្រៅថា Smerdis ដោយគ្រឹក ។

ទី 2 : Smerdis ក្លែងក្លាយដែល ជាមន្ត្រីអាគម Gaumâta usurper នៃឈ្មោះ Smerdis សោយរាជ្យក្នុងរយៈពេលខ្លី។

ទី 3 : ដារីយ៉ូសទី 1 ជនជាតិពែរ្ស (- 521 - 486) កូនប្រុសរបស់ Hystape ។

២ គ- ទី៤ នឹងមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនជាងទ្រព្យទាំងអស់

ទី ៤ ៖ សេកសេសទី១ (-៤៨៦-៤៦៥)។ បន្ទាប់ពីគាត់ អាតាស៊ីកសេស ខ្ញុំ នឹង សោយរាជ្យ ហើយរំដោះឈ្លើយជនជាតិយូដាទាំងអស់ នៅឆ្នាំទីប្រាំពីរ នៃរជ្ជកាល របស់គាត់ នៅរដូវផ្ការីក - 458 យោងតាម Esd.7:7-9 ។

២- ហើយកាលណាមានអំណាចដោយទ្រព្យសម្បត្តិ នោះទ្រង់នឹងលើកអ្វីៗទាំង អស់ទាស់នឹងនគរជ្វា

Xerxes I បានសង្កត់សង្កិន និងបង្អាក់ការបះបោររបស់អេហ្ស៊ីប បន្ទាប់មកគាត់បានធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងគ្រឹក ឈ្មោះ Attica និងបំផ្លាញទីក្រុង Athens ។ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានចាញ់នៅ Salamis ក្នុង - 480។ គ្រឹកនឹងរក្សាការត្រួតត្រាលើទឹកដីរបស់ខ្លួន។ ហើយស្តេចពែរ្សបានបន្តនៅអាស៊ី ទោះជាយ៉ាងណាក៏បានបើកការវាយប្រហារដែលបង្ហាញពីបំណងចង់យកឈ្នះ គ្រឹក។

ដានីយ៉ែល 11:3 ប៉ុន្តែនឹងមានស្តេចមួយអង្គដ៏មានឫទ្ធានុភាព ដែលនឹងគ្រប់ គ្រងដោយឫទ្ធានុភាពដ៏អស្ចារ្យ ហើយនឹងធ្វើអ្វីដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។

3a- ចាញ់នៅលើទឹកដីរបស់គាត់ ស្តេចព្រៃដែលតាមប្រមាញ់ សេកសេស ខ្លី
នឹងបញ្ចប់ជីវិត ដោយធ្វើឃាតដោយបុរសដ៏អស្ចារ្យពីរនាក់របស់គាត់។ គាត់ត្រូវ
បានយុវជនម្នាក់ដែលគាត់បានបោកបញ្ឆោត។

ប្រទេសក្រិចបានជ្រើសរើសជាស្តេចរបស់ខ្លួនគឺ Alexander the Great
ដែលជាជនជាតិម៉ាសេដូនរយក្មេងអាយុ 20 ឆ្នាំ (កើតនៅឆ្នាំ 356 សោយរាជ្យនៅឆ្នាំ
- 336 - បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 323) ។ ទំនាយបានរៀបរាប់គាត់ថាជាស្ថាបនិកនៃ អាណាចក្រ
ទី³ នៃរូបសំណាក Dan.2 សត្វទីបីនៃ Dan.7 និងសត្វទីពីរនៃ Dan.8 ។

ដានីយ៉ែល 11:4 ហើយកាលដែលទ្រង់ត្រូវបានលើកតម្កើង នោះនគរបស់ទ្រង់នឹង
ត្រូវបែកខ្ញែក ហើយបែកចេញទៅទិសទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌។ វានឹងមិនមែនជា
របស់កូនចៅរបស់វាទេ ហើយក៏មិនមានកម្លាំងខ្លាំងដូចមុនដែរ ព្រោះវានឹងត្រូវ
រំលោភ ហើយវានឹងឆ្លងទៅអ្នកដទៃតាមពួកគេ។

4a- យើងរកឃើញនៅទីនោះ
និយមន័យពិតប្រាកដដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅលើស្នែងដែលខូចដ៏ធំនៃព្រៃក្រិកនៃ
Dan.8: 8 និងការពន្យល់របស់វានៃខទី 22:
ស្នែងទាំងបួនដែលបានកើតឡើងដើម្បីជំនួសស្នែងដែលខូចនេះ
ទាំងនេះគឺជានគរទាំងបួនដែលនឹងកើតឡើង។ ពីជាតិនេះ ប៉ុន្តែអ្នកណានឹងមិន
មានកម្លាំងច្រើន

ខ្ញុំចាំថា " ស្នែងធំទាំងបួន " តំណាងឱ្យអ្វី។

ទី 1 : រាជវង្ស Seleucid ក្រិកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសស៊ីរីដោយ
Seleucus ទី 1 Nicator ។

ទី ២ : រាជវង្ស ក្រិក Lagid បង្កើតឡើងក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយ Ptolemy I
Lagos ។

ទី 3 : រាជវង្សក្រិកត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅ Trace ដោយ Lysimachus ។

ទី ៤ : រាជវង្សក្រិចត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅម៉ាសេដូនដោយ Cassandra

ដានីយ៉ែល 11:5 ស្តេចខាងត្បូងនឹងមានកម្លាំង។
ប៉ុន្តែមេដឹកនាំម្នាក់របស់គាត់នឹងខ្លាំងជាងគាត់ ហើយនឹងគ្រប់គ្រង។
អំណាចរបស់គាត់នឹងមានឥទ្ធិពល។

5a- ស្តេចខាងត្បូងនឹងរឹងមាំ
Ptolemy I Soter Lagos -383-285 ស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប "
ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង " ។

5b- ប៉ុន្តែមេដឹកនាំម្នាក់របស់គាត់នឹងខ្លាំងជាងគាត់ ហើយនឹងត្រួតត្រា។
អំណាចរបស់គាត់នឹងមានឥទ្ធិពល។
Seleucus ទី 1 Nicator -312-281 ស្តេចនៃប្រទេសស៊ីរី "
ស្តេចនៃភាគខាងជើង " ។

ដានីយ៉ែល 11:6 ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ពួកគេនឹងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាព ហើយបុត្រី
របស់ស្តេចខាងត្បូងនឹងចូលមកគាល់ស្តេចខាងជើង ដើម្បីធ្វើឱ្យមានភាព
សុខដុមរមនាឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែ នាងនឹងមិនរក្សាកម្លាំងនៃដែរបស់នាង, ហើយ
គាត់នឹងមិនប្រឆាំង, ទាំងគាត់នឹងដែរបស់នាង; នាងនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅជាមួយ
អ្នកដែលនាំនាងមក ជាមួយនឹងឪពុកនាង និងជាមួយអ្នកដែលជាអ្នកជួយនាង
នៅពេលនោះ។

6a- ទំនាយរំលងរដ្ឋកាលអាន់ទីយ៉ូកូសទី 1 (-281-261) ដែលជា "ស្តេចខាងជើង" ទីពីរ ដែលបានផ្តួចផ្តើម "សង្គ្រាមស៊ីរី" លើកដំបូង (-274-271) ប្រឆាំងនឹង "ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង" Ptolemy 2 Philadelphus (-282-246)។ បន្ទាប់មក សង្គ្រាមស៊ីរី លើកទី២ (-២៦០-២៥៣) មកទល់នឹងជនជាតិអេស៊ីប ដែលជា "ស្តេចខាងជើង" អាន់ទីយ៉ូកូស ២ ជីអូស (-២៦១-២៤៦)។

6b- ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក គេនឹងចងសម្ព័ន្ធមេត្រីភាពគ្នា ហើយកូនស្រីរបស់ស្តេចខាងត្បូងនឹងមករកស្តេចខាងជើង ដើម្បីអោយមានភាពសុខដុមរមនាឡើងវិញ។

អាកប្បកិរិយារវីរវាយចាប់ផ្តើម។ ដើម្បីរៀបការជាមួយ Berenice, Antiochos 2 បានលែងលះប្រពន្ធស្របច្បាប់របស់គាត់ឈ្មោះ Laodice ។ ឪពុកទៅ ជាមួយកូនស្រី ហើយស្នាក់នៅផ្ទះកូនប្រសា ។

6c- ប៉ុន្តែ នាងនឹងមិនរក្សាកម្លាំងនៃដៃរបស់នាង, ហើយគាត់នឹងមិន ប្រឆាំង, ទាំងគាត់និងដៃរបស់នាង; នាងនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅជាមួយអ្នកដែលនាំ នាងមក ជាមួយនឹងឪពុកនាង និងជាមួយអ្នកដែលជាអ្នកជួយនាងនៅពេល នោះ។

ប៉ុន្តែមុនពេលគាត់សោយទិវង្គត លោក Antiochos 2 លែងទទួលមរតកពី Bérénice។ ឡៅឌីសេ សងសឹក ហើយបានសម្លាប់នាងជាមួយនឹងឪពុក និងកូនស្រី តូចរបស់នាង (ដៃ = កូន)។ ចំណាំ ៖ នៅក្នុង វិវរណៈ ៣:១៦ ព្រះយេស៊ូវនឹងលែងលះភរិយាផ្លូវការរបស់ទ្រង់ ដែលមានឈ្មោះថា ឡៅឌីសេ។ កាន់តែច្រើនឡើងៗចាប់តាំងពីអាន់ទីយ៉ូកូស 2 ហៅខ្លួនគាត់ថា "ថេអូ" ព្រះជាម្ចាស់។ នៅប្រទេសអង់គ្លេស ស្តេច Henry 8 បានធ្វើបានល្អជាង គាត់បានលែងលះគ្នាដោយបំបែកខ្លួនគាត់ពីអាជ្ញាធរសាសនានៃទីក្រុងរ៉ូម បានបង្កើតព្រះវិហារ Anglican របស់គាត់ ហើយបណ្តាលឱ្យប្រពន្ធរបស់គាត់ប្រាំពីរនាក់បានស្លាប់ម្តងមួយៗ។ បន្ទាប់មក "សង្គ្រាមស៊ីរី" លើកទី 3 បានមកដល់ (-246-241) ។

ដាន 11:7 ពន្លកចេញពីឫសរបស់វានឹងកើតឡើងជំនួសវិញ។ ទ្រង់នឹងចូលទៅក្នុង ទ័ព ទ្រង់នឹងចូលទៅក្នុងបន្ទាយរបស់ស្តេចខាងជើង ទ្រង់នឹងកំចាត់ពួកគេតាម ចិត្ត ហើយទ្រង់នឹងកាំងខ្លួនឱ្យមានអំណាច។

7a- ពន្លកដុះចេញពីឫសនឹងដុះនៅកន្លែងរបស់វា។ Ptolemy 3 Evergetes -246-222 បងប្រុសរបស់ Berenice ។

៧ ខ- ទ្រង់នឹងចូលទៅក្នុងទ័ព ទ្រង់នឹងចូលទៅក្នុងបន្ទាយរបស់ស្តេចខាងជើង Seleucus 2 Kallinicos -246-226

៧ គ- គាត់នឹងបោះចោលតាមចិត្ត ហើយនឹងកាំងខ្លួនឯងឱ្យមានអំណាច ការគ្រប់គ្រងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ស្តេចខាងត្បូង។ ការគ្រប់គ្រងរបស់អេហ្ស៊ីបនេះគឺអំណោយផលដល់ជនជាតិយូដាមិនដូចជនជាតិ ក្រិក Seleucid ទេ។ យើងត្រូវតែយល់ភ្លាមៗថា រវាងមេដឹកនាំប្រឆាំងទាំងពីរ គឺជាទឹកដីរបស់អ៊ីស្រាអែល ដែលជំរុំសង្គ្រាមទាំងពីរត្រូវឆ្លងកាត់នៅក្នុងការវាយលុករបស់ពួកគេ ឬនៅក្នុងការដកថយរបស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 11:8 គាត់នឹងដកហូតយកទៅស្រុកអេស៊ីបជាព្រះរបស់គេ និងរូបសំណាករបស់គេដែលរលាយ ហើយនឹងរត់មានកម្លែងជាប្រាក់ និងមាស។ បន្ទាប់មកគាត់នឹងនៅឆ្ងាយពីស្តេចខាងជើងពីរបីឆ្នាំ។

8a- ក្នុងការទទួលស្គាល់ ជនជាតិអេស៊ីបនឹងបន្ថែមឈ្មោះរបស់គាត់ Ptolemy 3 ឈ្មោះ "Evergetes" ឬអ្នកមានគុណ។

ដានីយ៉ែល 11:9 គាត់នឹងទៅតទល់នឹងរាជាណាចក្ររបស់ស្តេចខាងត្បូង ហើយនឹងត្រឡប់ទៅស្រុករបស់ខ្លួនវិញ។

9a- ការឆ្លើយតបរបស់ Seleucus 2 បានបរាជ័យរហូតដល់ការចាប់ផ្តើមនៃ " សង្គ្រាមស៊ីរី" ទី 4 (-219-217) ដែលបានទម្លាក់ Antiochos 3 ប្រឆាំងនឹង Ptolemy 4 Philopator ។

ដានីយ៉ែល 11:10 កូនប្រុសរបស់គាត់នឹងចេញទៅប្រមូលទ័ពយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់។ មួយក្នុងចំណោមពួកគេនឹងមកខាងមុខ, រីករាលដាលដូចជា torrent, ហៀរ, បន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញ; ពួកគេនឹងរុញច្រានសត្រូវទៅលើបន្ទាយរបស់ស្តេចខាងត្បូង។

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) ទល់នឹង Ptolemy 4 Philopator (-222-205) ។ ឈ្មោះហៅក្រៅដែលបានបន្ថែមបង្ហាញពីស្ថានភាពនៃការមើលងាយរបស់ប្រជាជន Lagid ពីព្រោះ Philopator មានន័យថាជាភាសាក្រិចស្នេហារបស់ឪពុក។ ឪពុកដែល Ptolemy បានសម្លាប់... ជាថ្មីម្តងទៀត ការវាយប្រហារ Seleucid បានបរាជ័យ។ ការត្រួតត្រានឹងនៅតែមាននៅក្នុងជំរុំអាក្រក់។

ដានីយ៉ែល 11:11 ស្តេចខាងត្បូងនឹងខឹង ហើយនឹងចេញទៅវាយស្តេចខាងជើង។ ព្រះអង្គនឹងលើកទ័ពយ៉ាងច្រើនឡើង ហើយទ័ពរបស់ស្តេចខាងជើងនឹងត្រូវប្រគល់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ព្រះអង្គ។

11a- ការបរាជ័យ Seleucid ដំបៅនេះគឺជារឿងល្អសម្រាប់ជនជាតិយូដាដែលចូលចិត្តជនជាតិអេហ្ស៊ីប ព្រោះពួកគេប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេយ៉ាងល្អ។

ដានីយ៉ែល 11:12 ហើយហ្វូងមនុស្សនេះនឹងមានមោទនភាព ហើយចិត្តរបស់ស្តេចនឹងត្រូវលើកឡើង។ គាត់នឹងទម្លាក់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនឈ្នះឡើយ។

12a- ស្ថានភាពនឹងផ្លាស់ប្តូរជាមួយនឹង " សង្គ្រាមស៊ីរី" លើក ទី 5 (-202-200) ដែលនឹងរណ្តៅ Antiochos 3 ប្រឆាំងនឹង Ptolemy 5 Epiphanes (-205 -181) ។

ដានីយ៉ែល 11:13 ដ្បិតស្តេចខាងជើងនឹងយាងមកម្តងទៀត ហើយនឹងប្រមូលហ្វូងដ៏ច្រើនជាងស្តេចដំបូងទៅទៀត។ មួយសន្ទុះ ប៉ុន្មានឆ្នាំទៀត គាត់នឹងចេញទៅជាមួយកងទ័ពដ៏ធំ និងទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើន។

13a- ជាអកុសលសម្រាប់ជនជាតិយូដា ជនជាតិក្រិក Seleucid បានត្រឡប់ទៅទឹកដីរបស់ពួកគេវិញ ដើម្បីវាយប្រហារប្រទេសអេហ្ស៊ីប។

ដានីយ៉ែល 11:14 នៅពេលនោះ មានមនុស្សជាច្រើននឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងស្តេចខាងត្បូង ហើយមនុស្សហោរហៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់អ្នកនឹងបះបោរដើម្បីសម្រេចការនិមិត្ត ហើយពួកគេនឹងដួលរលំ។

14a- ស្តេចថ្មីនៃជនជាតិអេហ្ស៊ីបខាងត្បូង Ptolemy 5 Epiphanes ឬ Illustrious (-205-181) ដែលមានអាយុ 5

ឆ្នាំត្រូវបានដាក់ក្នុងការលំបាកដោយការវាយប្រហាររបស់ Antiochos 3 ដែលគាំទ្រដោយគូប្រជែង។

ប៉ុន្តែជនជាតិយូដាគាំទ្រស្តេចអេហ្ស៊ីបដោយការប្រយុទ្ធនឹង Seleucids ។ ពួកគេគឺមិនត្រឹមតែចាញ់ និងសម្លាប់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទើបតែធ្វើឲ្យជនជាតិក្រិក Seleucid ស៊ីវិល្លាប់ជាសត្រូវអស់មួយជីវិត។

ការបះបោររបស់សាសន៍យូដាដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងខនេះគឺរាប់ជាសុចរិតដោយការពេញចិត្តរបស់ជនជាតិយូដាសម្រាប់ជំរុំអេហ្ស៊ីប។ ដូច្នោះ ពួកគេមានអរិភាពចំពោះជំរុំ Seleucid ដែលបានគ្រប់គ្រងស្ថានភាពឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែ តើព្រះមិនបានព្រមានរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយនឹងជនជាតិអេស៊ីបទេឬ? “អេហ្ស៊ីប ជាដើមត្រែងដែលទម្លុះដៃរបស់ទ្រង់ដែលពឹងលើវា” យោងតាមអេសាយ ៣៦:៦៖ “ មើលចុះ អ្នកបានដាក់វានៅក្នុងប្រទេសអេស៊ីប អ្នកបានយកសម្រាប់ទ្រង់ដើមត្រែងដែលបាក់នេះ ដែលជ្រៀតចូល និងទម្លុះដៃពីអស់អ្នកដែលពឹងលើវា នេះហើយជាជារោង ជាស្តេចស្រុកអេស៊ីប ដល់អស់អ្នកដែលជឿលើទ្រង់ »។

ការព្រមាននេះហាក់ដូចជាមិនត្រូវបានអើពើដោយជនជាតិយូដាហើយទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយព្រះគឺអាក្រក់បំផុត; ការដាក់ទណ្ឌកម្មខិតជិតមកដល់ហើយ Antiochus 3 ធ្វើឱ្យពួកគេចំណាយយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអរិភាពរបស់ពួកគេ។

សូមចំណាំ ៖ ការបះបោររបស់ជនជាតិយូដានេះមានគោលបំណង "សម្រេចចិត្តវិស័យ" ក្នុងន័យថារៀបចំ និងបង្កើតការស្អប់ខ្ពើមរបស់ជនជាតិស៊ីរីប្រឆាំងនឹងជនជាតិយូដា។ ដូច្នោះ **គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ** ដែលបានប្រកាសនៅក្នុង Dan.10:1 នឹងមកវាយប្រហារពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 11:15 ស្តេចខាងជើងនឹងចេញមក ហើយសង់ផ្ទៃរាបស្មើ ហើយដណ្តើមយកក្រុងដ៏រឹងមាំ។ ទ័ពខាងត្បូងនិងឥស្សរជនរបស់ស្តេចនឹងមិនទប់ទល់ទេ គេនឹងខ្វះកម្លាំងដើម្បីទប់ទល់។

15a- ការត្រួតត្រាបានផ្លាស់ប្តូរភាគីជាអចិន្ត្រៃយ៍គឺនៅក្នុងជំរុំ Seleucid ។ នៅចំពោះមុខគាត់ ស្តេចអេហ្ស៊ីបមានព្រះជន្មត្រឹមតែប្រាំឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។

ដានីយ៉ែល 11:16 អ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងគាត់ អ្នកនោះនឹងធ្វើតាមចិត្តរបស់គាត់ ហើយគ្មានអ្នកណាប្រឆាំងគាត់ឡើយ។ គាត់នឹងឈប់នៅក្នុងប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត ដោយបំបាក់អ្វីៗដែលស្ថិតនៅក្រោមដៃរបស់គាត់។

16a- អាន់ទីយ៉ូកូស 3 នៅតែបរាជ័យក្នុងការដណ្តើមយកអេហ្ស៊ីប ហើយការស្រែកឃ្លានការសញ្ជ័យរបស់គាត់ធ្វើឱ្យគាត់ខឹង ប្រជាជនយូដាក្លាយជាការឈឺចាប់របស់គាត់។ គាត់បានដកអតិរេកនៃកំហឹងរបស់គាត់ទៅលើប្រជាជាតិសាសន៍យូដាដែលបានទុក្ខបុគ្គលដែលត្រូវបានគេសំដៅដោយពាក្យថា « the most beautiful of lands » ដូចនៅក្នុង Dan.8:9 ។

ដានីយ៉ែល 11:17 គាត់នឹងស្នើទៅកាន់កងកម្លាំងទាំងអស់នៃរាជាណាចក្ររបស់គាត់, និងដើម្បីធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពជាមួយស្តេចនៃភាគខាងត្បូង, គាត់នឹងយកកូនស្រីរបស់គាត់ទៅធ្វើជាប្រពន្ធ

ដោយមានបំណងចង់បំផ្លាញគាត់។
ហើយនឹងមិនជោគជ័យឡើយ។

ប៉ុន្តែរឿងនេះនឹងមិនកើតឡើងទេ

១៧ ក- ដោយសារសង្គ្រាមមិនជោគជ័យ អាន់ទីយ៉ូកូស ៣
ព្យាយាមផ្តួរនៃសម្ព័ន្ធភាពជាមួយជំរុំ Lagid ។
ការផ្លាស់ប្តូរយុទ្ធសាស្ត្រនេះមានមូលហេតុ៖ រ៉ូមបានក្លាយជាអ្នកការពារអេហ្ស៊ីប។
ដូច្នេះគាត់ព្យាយាមដោះស្រាយភាពខុសគ្នាដោយផ្តល់ឱ្យកូនស្រីរបស់គាត់ឈ្មោះ
Cleopatra ដែលជាឈ្មោះដំបូងក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយ Ptolemy 5 ។
អាពាហ៍ពិពាហ៍កើតឡើងប៉ុន្តែប្តីប្រពន្ធចង់រក្សាឯករាជ្យភាពរបស់ពួកគេពីជំរុំ
Seleucid ។ ផែនការរបស់ Antiochus 3
ដើម្បីដណ្តើមយកអេហ្ស៊ីបបានបរាជ័យម្តងទៀត។

ដានីយ៉ែល 11:18 គាត់នឹងសម្លឹងមើលកោះនានា ហើយគាត់នឹងចាប់យកកោះ
ទាំងនោះជាច្រើន។

ប៉ុន្តែអ្នកដឹកនាំម្នាក់នឹងបញ្ចប់ភាពទាក់ទាញដែលគាត់ចង់ទាក់ទាញ
ហើយនឹងធ្វើឱ្យរាជ្ជកម្រកលើគាត់។

18a- គាត់នឹងដណ្តើមយកទឹកដីនៅអាស៊ី ប៉ុន្តែត្រូវស្វែងរកផ្លូវរបស់គាត់
កងទ័ពរ៉ូម៉ាំង ដែលកំណត់នៅទីនេះដូចនៅក្នុង Dan.9:26 ដោយពាក្យថា “ មេ ”;
នេះដោយសារតែទីក្រុងរ៉ូមនៅតែជាសាធារណរដ្ឋដែលបញ្ជូនកងទ័ពរបស់ខ្លួនក្នុង
ប្រតិបត្តិការបង្រួបបង្រួមសាច់ដុំក្រោមការដឹកនាំរបស់ Legates
ដែលតំណាងឱ្យអំណាចរបស់សមាជិកព្រឹទ្ធសភា និងប្រជាជន។
ការផ្លាស់ប្តូរទៅជាការគ្រប់គ្រងរបស់អធិរាជនឹងមិនផ្លាស់ប្តូរប្រភេទនៃអង្គការ
យោធានេះទេ។ មេដឹកនាំនេះត្រូវបានគេហៅថា Lucius Scipio
ដែលគេស្គាល់ថាជាជនជាតិអាហ្វ្រិក ស្តេច Antiochos
បានប្រថុយប្រថានប្រឈមមុខនឹងគាត់ ហើយគាត់ត្រូវបានចាញ់នៅសមរភូមិ
Magnesia ក្នុងឆ្នាំ 189
ហើយបានផ្តោលទោសឱ្យបង់ឱ្យទីក្រុងរ៉ូមជាសំណងសង្គ្រាមជាមួយនឹងបំណុលដ៏ធំ
ចំនួន 15,000 ទេពកោសល្យ។ លើសពីនេះ កូនប្រុសពៅរបស់គាត់ ដែលជាអនាគត
Antiochos 4 Epiphanes ដែលជាអ្នកបៀតបៀនជនជាតិយូដា
ដែលនឹងបំពេញនៅក្នុងខទី 31 នូវ " គ្រោះមហន្តរាយ " ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង
Dan.10:1 ត្រូវបានចាប់ធ្វើជាចំណាប់ខ្មាំងដោយពួករ៉ូម។

ដានីយ៉ែល 11:19 បន្ទាប់មក គាត់នឹងទៅកាន់បន្ទាយនៃប្រទេសរបស់គាត់; ហើយគាត់
នឹងជំពប់ដួល ហើយនឹងមិនត្រូវបានរកឃើញទៀតឡើយ។

19a- សុបិននៃការសញ្ជ័យបានបញ្ចប់ដោយការសោយទីវង្គតរបស់ស្តេចជំនួស
ដោយកូនប្រុសច្បងរបស់គាត់ Seleucus 4 (-187-175) ។

ដានីយ៉ែល 11:20 អ្នកណាជំនួសគាត់ អ្នកនោះនឹងនាំយកអ្នកមកកាន់ផ្នែកដ៏
ស្រស់ស្អាតបំផុតនៃរាជាណាចក្រ ប៉ុន្តែនៅប៉ុន្មានថ្ងៃទៀត អ្នកនោះនឹងត្រូវខូច
ខាត មិនមែនដោយកំហឹង ឬដោយសង្គ្រាមទេ។

20a- ដើម្បីដោះស្រាយបំណុលដែលធំពាក់របស់ជនជាតិរ៉ូម
ស្តេចបានបញ្ជូនរដ្ឋមន្ត្រីរបស់គាត់ Heliodorus ទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹម
ដើម្បីរឹបអូសយកទ្រព្យសម្បត្តិ នៃប្រាសាទ

ប៉ុន្តែជនរងគ្រោះនៃចក្ខុវិស័យដ៏អាក្រក់នៅក្នុងព្រះវិហារ
 គាត់បានបោះបង់ចោលគម្រោងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចនេះ។ ក្នាក់ងារនេះគឺជា
 Heliodorus ដែលបន្ទាប់មកនឹងធ្វើឃាត Seleucus 4
 ដែលបានចោទប្រកាន់គាត់ពីបេសកកម្មរបស់គាត់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។
 ចេតនាគឺសមនឹងសកម្មភាព
 ហើយព្រះបានធ្វើឱ្យគាត់បង់ថ្លៃសម្រាប់ការប្រមាថព្រះវិហាររបស់សុទ្ធរបស់គាត់ដោយ
 យការស្លាប់របស់មេដឹកនាំរបស់គាត់ដែលបានសម្លាប់
 មិនស្លាប់ដោយកំហឹងឬដោយសង្គ្រាម។

អានទីយ៉ូកូស ៤ បុរសនោះបានឃើញក្នុង ការនិមិត្តនៃ មហន្តរាយដ៏ធំ

ដានីយ៉ែល 11:21 មនុស្សដែលគេមើលងាយនឹងចូលមកជំនួស ដោយមិនស្លៀក
 ពាក់នឹងឋានៈរបស់ស្តេច។ ទ្រង់នឹងលេចមកក្នុងកណ្តាលសន្តិភាព ហើយនឹង
 ដណ្តើមយកនគរដោយល្បិចកល

21a- នេះគឺជា Antiochos កូនប្រុសពៅរបស់ Antiochos 3. ការចាប់ជាឈ្មើយ
 និងចំណាប់ខ្មាំងរបស់ជនជាតិរ៉ូម
 យើងអាចស្រមៃមើលផលប៉ះពាល់ដែលបង្កើតនៅក្នុងចរិតរបស់គាត់។
 ដោយបានឡើងសោយរាជ្យ ទ្រង់បានសងសឹកដើម្បីយកជីវិត។ លើសពីនេះ
 ការស្នាក់នៅរបស់គាត់ជាមួយជនជាតិរ៉ូមបានអនុញ្ញាតឱ្យមានការយល់ដឹងជាក់
 លាក់ជាមួយពួកគេ។ ការមកដល់បណ្តឹងនៃប្រទេសស៊ិរីគីផ្អែកលើការចាប់អារម្មណ៍
 ព្រោះកូនប្រុសម្នាក់ទៀតឈ្មោះ Demetrius ដែលមានវ័យចំណាស់មានអាទិភាព
 ជាងគាត់។ ដោយមើលឃើញថា Demetrius បានចុះកិច្ចសន្យាជាមួយ Perseus
 ដែលជាស្តេចនៃ Macedonia ដែលជាសត្រូវរបស់រ៉ូម ក្រោយមកទៀតបានពេញចិត្ត
 ហើយដាក់មិត្តរបស់គេ Antiochos ឱ្យឡើងសោយរាជ្យ។

ដានីយ៉ែល 11:22 ហើយកងទ័ពដែលត្រូវបានបង្ហូរចេញដូចទឹកជំនន់នឹងត្រូវគ្រប
 សង្កត់នៅចំពោះទ្រង់ ហើយត្រូវបំផ្លាញចោល ដូចជាមេនៃសម្ព័ន្ធមេត្រី។

២២ ក- ទ័ពដែលរឹកដូចទឹកជំនន់នឹងលិចនៅចំពោះមុខព្រះអង្គ ហើយត្រូវ
 បំផ្លាញ

អរិភាពបានបន្តឡើងវិញជាមួយនឹង " សង្គ្រាមស៊ិរី " លើកទី 6 (-170-168) ។
 លើកនេះពួករ៉ូមបានអនុញ្ញាតឱ្យក្រុងអាន់ទីយ៉ូកូស 4 បន្តសង្គ្រាមរបស់
 ឪពុកគាត់ប្រឆាំងនឹងជំរុំដ៏អាក្រក់របស់អេហ្ស៊ីប។
 នាងមិនដែលសមនឹងទទួលបាននិមិត្តសញ្ញានៃអំពើបាបរបស់នាងទេ
 ភាសាក្រិចវាជាការពិតនៅក្នុងបរិបទនេះ។ ជាជាងវិនិច្ឆ័យការពិត
 ដូចព្រះបានធ្វើនៅពេលនោះ។ នៅក្នុងជំរុំ Lagid Ptolemy 6
 បានរៀបការជាមួយប្អូនស្រីរបស់គាត់ Cleopatra 2 ដោយការញុះញង់។
 ប្អូនប្រុសរបស់ពួកគេ Ptolemy 8 ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថា Physcon
 មានទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេ។ ពេលនោះ យើងអាចយល់ថាហេតុអ្វីបានជាព្រះ
 អនុញ្ញាតឱ្យអាន់ទីយ៉ូកូសវាយកម្ទេចទ័ពរបស់ពួកគេ។

២២ ខ- ក៏ដូចជាមេដឹកនាំនៃសម្ព័ន្ធភាព។

Menelaus ដែលជាអ្នកសហការរបស់ Seleucids ចង់បានតំណែងជាមហាបូជាចារ្យស្របច្បាប់ Onias គាត់បានធ្វើឃាត Andronicus ហើយចូលជំនួសកន្លែងរបស់គាត់។ តើនេះនៅតែជាអ្វីស្រាវជ្រាវរបស់ព្រះឬ? នៅក្នុងរឿងនេះ:

ព្រះចាប់ផ្តើមរំលឹកឡើងវិញនូវសកម្មភាពដែលទីក្រុងរ៉ូមនឹងសំដែងក្នុងរយៈកាល ជាច្រើនសតវត្សរ៍។ ជាការពិត អធិរាជរ៉ូមនឹងសម្លាប់ព្រះមេស៊ី ហើយ Papal Rome នឹងលោភលន់ ហើយដកហូតបញ្ចូលជាជារៀងរហូតរបស់ទ្រង់ ដូចជា Menelaus បានសម្លាប់ Onias ដើម្បីជំនួសគាត់។

សានីយ៉ែល 11:23 ហើយបន្ទាប់ពីបានចូលរួមជាមួយគាត់ គាត់នឹងប្រើការបោកបញ្ឆោត។ គាត់នឹងចេញដំណើរ ហើយគាត់នឹងមានអំណាចលើមនុស្សតិច។

23a- Antiochus បង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា ត្រៀមខ្លួនដើម្បីបំបែកពួកគេ ប្រសិនបើវាជាផលប្រយោជន៍របស់គាត់។ ក្នុងអក្សរនេះតែម្នាក់ឯងគឺជារូបភាពនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃស្តេចនៃប្រទេសបារាំងនិងអឺរ៉ុប; សម្ព័ន្ធភាពដែលបានបង្កើតឡើង សម្ព័ន្ធភាពបែកបាក់ និងសង្គ្រាមបង្ហូរឈាម លាយឡំជាមួយរយៈពេលខ្លីនៃសន្តិភាព។

ប៉ុន្តែ ឧកម្មនេះក៏បន្តផងដែរ នៅក្នុងការអានពីរដង ដើម្បីផ្តល់ឱ្យយើងនូវគំនូរព្រាងនៃរបប papal ដែលនឹងបៀតបៀនពួកបរិសុទ្ធអស់រយៈពេល 120 ឆ្នាំ។ ដោយសារតែស្តេចក្រិច និងប៉ូបពិគីស្រដៀងគ្នាខ្លាំងណាស់: ការបោកបញ្ឆោត និងល្បិចទាំងពីរ។

សានីយ៉ែល 11:24 គាត់នឹងចូលទៅក្នុងកន្លែងដែលមានជីជាតិបំផុតក្នុងខេត្ត។ គាត់នឹងធ្វើអ្វីដែលបុព្វបុរសរបស់គាត់ ឬបុព្វបុរសរបស់គាត់មិនបានធ្វើ។ គាត់នឹងចែកចាយទ្រព្យសម្បត្តិ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងទ្រព្យសម្បត្តិ។ គាត់នឹងបង្កើតគម្រោងប្រឆាំងនឹងបន្ទាយ ហើយនេះសម្រាប់ពេលជាក់លាក់មួយ។

24a- បំណុលដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ដែលជំពាក់ជនជាតិរ៉ូមត្រូវតែសង។ ដល់ទីបញ្ចប់នេះ: អាន់ទីយ៉ូកុស 4 យកពន្ធលើខេត្តរបស់គាត់ ហើយដូច្នេះប្រជាជនយូដាដែលគាត់គ្រប់គ្រង។ ទ្រង់យកកន្លែងដែលលោកមិនបានសាបព្រោះ ហើយដកប្រជាជនដែលជាទាសករដែលមកក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់នូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ។ គាត់មិនបានបោះបង់ចោលគោលដៅរបស់គាត់ក្នុងការដណ្តើមយកប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយទំពក់ ឬដោយល្បិចឡើយ។ ហើយដើម្បីឱ្យមានការកោតសរសើរពីទាហានរបស់គាត់ និងទទួលបានការគាំទ្រពីពួកគេ គាត់បានចែករំលែកការរឹបអូសជាមួយកងទ័ពរបស់គាត់ ហើយគាត់បានគោរពយ៉ាងខ្លះខ្លាយចំពោះអាទិទេពក្រិករបស់គាត់ ដែលជាព្រះដ៏សំខាន់មួយគឺ Olympian Zeus ដែលជាព្រះនៃទេវកថាក្រិក។

នៅក្នុងការអានពីរដង របប papal Roman នឹងធ្វើសកម្មភាពដូចគ្នា។ ដោយសារគាត់ខ្សោយដោយធម្មជាតិ គាត់ត្រូវតែល្ងង និងបង្កើនភាពអស្ចារ្យនៃនគរដើម្បីឱ្យមានការទទួលស្គាល់ និងគាំទ្រពីពួកគេ និងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធរបស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 11:25 នៅលើប្រមុខនៃកងទ័ពដ៏ធំមួយ លោកនឹងប្រើកម្លាំង និងការ
ខិតខំរបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងស្តេចខាងត្បូង។ ស្តេចខាងត្បូងនឹងធ្វើសង្គ្រាមជា
មួយនឹងកងទ័ពដ៏ច្រើនសន្ធិកសន្ធាប់។ ប៉ុន្តែ គាត់នឹងមិនតទល់ទេ ព្រោះនឹង
មានផែនការអាក្រក់ប្រឆាំងគាត់។

25a- នៅឆ្នាំ 170 អាន់ទីយ៉ូកូស 4 ដណ្តើមបាន Pelusium
ហើយកាន់កាប់ប្រទេសអេហ្ស៊ីបទាំងអស់ លើកលែងតែរាជធានីអាឡិចសាន់ដ្រី។

ដានីយ៉ែល 11:26 អស់អ្នកដែលបរិភោគតុរបស់គាត់នឹងបំផ្លាញគាត់។ កងទ័ព
របស់លោកនឹងរីករាលដាលដូចទឹកជំនន់ ហើយមនុស្សស្លាប់នឹងធ្លាក់ចុះជាច្រើន។

26a- Ptolemy 6 បន្ទាប់មកចូលរួមការចរចាជាមួយពួករបស់គាត់ Antiochos 4.
គាត់ចូលរួមជំរុំ Seleucid ។ ប៉ុន្តែដោយជនជាតិអេស៊ីបមិនពេញចិត្ត គាត់ត្រូវបាន
ជំនួសគាត់នៅក្រុង Alexandria ដោយប្អូនប្រុសគាត់ Ptolemy 8 ដូច្នោះត្រូវរក្សា
ដោយគ្រួសារគាត់ដែល បានហូបអាហារពិតគាត់ ។ សង្គ្រាមនៅតែបន្ត ហើយ
អ្នកស្លាប់បានធ្លាក់ចុះយ៉ាងច្រើន។

ដានីយ៉ែល 11:27 ស្តេចទាំងពីរនឹងស្វែងរកអំពើអាក្រក់ក្នុងចិត្ត ហើយនៅតុកែ
មួយ នោះគេនឹងនិយាយមិនពិត។ ប៉ុន្តែនេះនឹងមិនបានជោគជ័យទេ ព្រោះទី
បញ្ចប់នឹងមិនមកដល់ពេលកំណត់។

២៧ ក- ម្តងទៀត ឧបាទានកូនរបស់អាន់ទីយ៉ូកូស ៤ បរាជ័យ។
ទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយក្លាយប្រុសរបស់គាត់ Ptolemy 6
ដែលបានចូលរួមជាមួយគាត់គឺផ្អែកលើការបោកប្រាស់។

២៧ ខ- ប៉ុន្តែការនេះនឹងមិនបានសម្រេចទេ ព្រោះទីបញ្ចប់នឹងមកដល់
ពេលកំណត់ប៉ុណ្ណោះ។

តើខគម្ពីរនេះនិយាយអំពី គោលបំណង អ្វី ? តាមការពិត វាបង្ហាញពី
ការបញ្ចប់ ជាច្រើន ហើយដំបូងបង្អស់ ការបញ្ចប់នៃសង្គ្រាមរវាង Antiochos 3
និងក្លាយប្រុស និងក្លាយស្រីជនជាតិអេហ្ស៊ីបរបស់គាត់។ ទីបញ្ចប់ នេះ
ជិតដល់ហើយ។ ការបញ្ចប់ ផ្សេងទៀត នឹងទាក់ទងនឹងរយៈពេលនៃ 1260
ឆ្នាំនៃរដ្ឋកាល papal នៅក្នុង Dan.12: 6 និង 7 និង ពេលវេលានៃការបញ្ចប់នៃខទី
40 នៃជំពូកបច្ចុប្បន្នដែលនឹងឃើញការសម្រេចនៃសង្គ្រាមលោកលើកទី 3
ដែលរៀបចំបរិបទសម្រាប់ គ្រោះមហន្តរាយសកលដ៏អស្ចារ្យចុងក្រោយ ។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងខនេះ កន្សោមនេះមិនមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយ « ពេល
វេលានៃទីបញ្ចប់ » ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង ខទី 40 ដូចដែលយើងនឹងរកឃើញ
និងបង្ហាញនោះទេ។

រចនាសម្ព័ន្ធនៃជំពូកនេះគឺមានការបញ្ឆោតយ៉ាងឆ្លាតវៃនៅក្នុងរូបរាង។

Dan 11:28 គាត់នឹងត្រឡប់ទៅស្រុករបស់គាត់ជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើន។
គាត់នឹងមានអរិភាពក្នុងចិត្តចំពោះសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធ គាត់នឹងធ្វើការប្រឆាំង
នឹងវា បន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅប្រទេសរបស់គាត់វិញ។

28a- គាត់នឹងត្រឡប់ទៅប្រទេសរបស់គាត់ជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិដ៏អស្ចារ្យ
ទទួលខុសត្រូវចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិដែលយកពីជនជាតិអេស៊ីប អង់ទីយ៉ូកូស
4 ចេញដំណើរត្រឡប់ទៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូកូសវិញ ដោយបន្ទូលទុកពីបតូលេមីទី 6
ដែលគាត់បានតាំងជាស្តេចលើពាក់កណ្តាលនៃអេហ្ស៊ីបដែលបានសង្គ្រាម។ ប៉ុន្តែ
ការទទួលជ័យជម្នះពាក់កណ្តាលនេះធ្វើឱ្យស្តេចមិនពេញចិត្ត។

28b-

ការរំខានដែលស្តេចជួបប្រទះបានធ្វើឱ្យជនជាតិយូដាក្លាយជាគោលដៅនៃ
កំហឹងរបស់គាត់។ ម្យ៉ាងទៀត តាមរយៈការទៅលេងផ្ទះពួកគេ
គាត់នឹងបញ្ចេញកំហឹងនេះខ្លះមកលើពួកគេ
ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនសប្បាយចិត្តឡើយ។

សានិយែល 11:29 នៅពេលកំណត់ គាត់នឹងទៅវាយភាគខាងត្បូងម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែ
លើកចុងក្រោយនេះ អ្វីៗនឹងមិនកើតឡើងដូចមុនឡើយ។

២៩ ក- យើងឈានចូលដល់ឆ្នាំម្សាញ់ នព្វស័ក ព.ស.

នៅ ឆ្នាំ ១៦៨

អាន់ទីយ៉ូកូសបានដឹងថាក្លាយប្រុសរបស់គាត់បានផ្សះផ្សាជាមួយគាត់ម្តងទៀត
Ptolemy 6 បានបង្កើតសន្តិភាពជាមួយបងប្រុសរបស់គាត់ Ptolemy 8 ។
ទឹកដីអេហ្ស៊ីបដែលបានសញ្ជ័យបានត្រលប់ទៅជំរុំអេហ្ស៊ីបវិញ។ ដូច្នោះហើយ
គាត់ចាប់ផ្តើមយុទ្ធនាការប្រឆាំងនឹងក្លាយរបស់គាត់ម្តងទៀត
ដោយប្តេជ្ញាចិត្តបំបែកការតស៊ូទាំងអស់ ប៉ុន្តែ...

សាន 11:30 កប៉ាល់របស់លោកគឺទឹមនឹងមកតទល់នឹងលោក។ បាក់ទឹកចិត្ត
គាត់នឹងត្រលប់មកវិញ។ បន្ទាប់មកខឹងនឹងសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធ
គាត់នឹងមិននៅអសកម្មទេ។ ពេលគាត់ត្រឡប់មកវិញ គាត់នឹងមើលអ្នកដែល
បោះបង់ចោលសម្ព័ន្ធមេត្រី។

៣០ ក- កប៉ាល់លឺតនឹងឈានទៅវាយគាត់

ដូច្នោះ

ព្រះវិញ្ញាណកំណត់កងនារ៉ូម៉ាំងដែលមានមូលដ្ឋានលើកោះស៊ីបបច្ចុប្បន្ន។
ពីទីនោះពួកគេគ្រប់គ្រងប្រជាជននៅសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ
និងប្រជាជននៅឆ្នេរសមុទ្រអាស៊ី។ បន្ទាប់ពីឪពុករបស់គាត់ Antiochos 3
ត្រូវបានប្រឈមមុខនឹងវេតូរ៉ូម៉ាំង។

គាត់ទទួលរងនូវភាពអាម៉ាស់ដែលនឹងធ្វើឱ្យគាត់ខឹង។ បុព្វបុរសរ៉ូម៉ាំង Popilius
Laenas គូសរង្វង់នៅលើដីជុំវិញជើងរបស់គាត់
ហើយណែនាំគាត់កុំឱ្យចាកចេញពីវា

លុះត្រាតែគាត់សម្រេចចិត្តប្រយុទ្ធនឹងទីក្រុងរ៉ូម ឬគោរពតាមវា។ Antiochos
ដែលជាអតីតចំណាប់ខ្មាំងបានរៀនមេរៀនដែលផ្តល់ឱ្យឪពុករបស់គាត់ហើយគា
ត់ត្រូវតែបោះបង់ចោលការដណ្តើមយកទឹកដីអេហ្ស៊ីបដែលត្រូវបានដាក់នៅក្រោ
មអាណាព្យាបាលរបស់រ៉ូម៉ាំងទាំងស្រុង។ ក្នុងបរិបទនៃកំហឹងដ៏ខ្លាំងនេះ គាត់បាន
ដឹងថា ជនជាតិយូដា ដែលមានជំនឿបានស្តាប់ អរសប្បាយ និងអបអរ។ ពួកគេ
នឹងរៀនយ៉ាងខ្លាំងនូវវិធីដ៏លំបាកដែលគាត់នៅមានជីវិត។

សាន 11:31 កងទ័ពនឹងមកតាមបញ្ជារបស់លោក។ ពួកគេនឹងបំផ្លាញទិសក្តារៈ ជា
បន្ទាយនោះ ពួកគេនឹងរំសាយចោលនូវ គោលបង្គំ ជានិរន្តរ៍ ហើយនឹងកាំងទិសបំប្លែង
ខ្លឹមនៃអ្នកបំផ្លាញ (ឬអ្នកបំផ្លាញ) ។

31a- ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ការពិតដែលទាក់ទងនៅក្នុង apocryphal account នៃ 1
Macc.1:43-44-45:

បន្ទាប់មកស្តេចអាន់ទីយ៉ូកូសបានសរសេរទៅកាន់នគរទាំងអស់របស់ទ្រង់
ដើម្បីអោយមនុស្សទាំងអស់ក្លាយជាប្រជាជនតែមួយ

ហើយម្នាក់ៗគួរតែបោះបង់ចោលច្បាប់ជាក់លាក់របស់គាត់។ ប្រជាជាតិទាំងអស់
បានយល់ព្រមតាមបញ្ជារបស់ស្តេចអាន់ទីយ៉ូក ហើយប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលជាច្រើន
បានយល់ព្រមនឹងការជាប់ឃុំឃាំងនេះ បូជាដល់រូបព្រះ ហើយបានបំបាក់ថ្ងៃ
សប្បុរស។

យើងរកឃើញនៅក្នុងការពិពណ៌នានេះអំពីការសាកល្បងដែលដានីយ៉ែលនិងដៃគូ
បីនាក់របស់គាត់បានជួបប្រទះនៅបាប៊ីឡូន។

ហើយព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញដល់យើងនៅក្នុង 1 Maccabees
ដែលជាការពិពណ៌នាអំពីអ្វីដែលនឹងជាគ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំចុងក្រោយដែលយើង
ដែលមានជីវិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវប្រឈមមុខមុននឹងការយាងមកក្នុងសិរី
ល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅចន្លោះសម័យកាលរបស់យើង និងពួកសាសន៍យូដា
Maccabean

គ្រោះមហន្តរាយដ៏អស្ចារ្យមួយទៀតបានបណ្តាលឱ្យពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
បានស្លាប់អស់ 120 ឆ្នាំ។

៣១ ខ- ពួកគេនឹងបង្កាប់ទិសក្តារៈ ជាបន្ទាយ ពួកគេនឹងរលត់ការ ឈរបង
អស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងកាំងនូវសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមនៃអ្នកបំផ្លាញ
(ឬអ្នកបំផ្លាញ)។

សកម្មភាពទាំងនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងទីបន្ទាល់ប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ
ដែលត្រូវបានកត់សម្គាល់ដោយអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រជនជាតិយូដា និងរ៉ូម៉ាំង Josephus
។ សារៈសំខាន់នៃរឿងនេះបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវ ដូច្នេះសូមមើលទីបន្ទាល់នេះ
ដែលយើងរកឃើញព័ត៌មានលម្អិតដូចគ្នាទៅនឹងច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យនៃថ្ងៃចុងក្រោយ
ដែលប្រកាសដោយរបបសកលដែលបង្កើតឡើងដោយអ្នករស់រានមានជីវិតពីស
ង្គ្រាមលោកលើកទីបី។

នេះគឺជាកំណែដំបូងនៃ 1 Macc.1:41 ដល់ 64:

- ១ ម៉ាថាយ 1:41 បន្ទាប់មក ស្តេចបានចេញបញ្ជាឱ្យមនុស្សទាំងអស់នៅក្នុង
អាណាចក្ររបស់លោកក្លាយជាប្រជារាស្ត្រតែមួយ ។
- ១ ម៉ាថាយ 1:42 អ្នករាល់គ្នាត្រូវលះចោលទំនៀមទម្លាប់របស់ខ្លួន។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ តថាគតតាមព្រះរាជបញ្ជា
- ១ ម៉ាថាយ 1:43 ហើយសូម្បីតែនៅស្រុកអ៊ីស្រាអែលក៏មានមនុស្សជាច្រើនបាន
ទទួលការគោរពប្រណិប័តន៍របស់ទ្រង់ គឺគេថ្វាយយញ្ញបូជាដល់រូបព្រះ ហើយ
បង្កាប់ថ្ងៃសប្បុរស។
- ១ ម៉ាថាយ 1:44 ស្តេចចាត់អ្នកនាំសារទៅក្រុងយេរូសាឡឹម និងក្រុងនានាក្នុងស្រុក
យូដា ដើម្បីធ្វើតាមបញ្ជារបស់លោកនៅទីនោះ៖ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ត្រូវធ្វើ
តាមទំនៀមទម្លាប់បរទេសក្នុងស្រុក។
- ១ ម៉ាថាយ 1:45 ដើម្បីឈប់តង្វាយដុតទាំងមូល តង្វាយដុត និងតង្វាយស្រា។
ថ្ងៃសប្បុរស និងពិធីបុណ្យត្រូវបង្កាប់
- ១ ម៉ាថាយ 1:46 ធ្វើឱ្យទិសក្តារៈ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលបរិសុទ្ធសៅហួស។
- ១ ម៉ាថាយ 1:47 ការលើកអាសនៈ និងទិសក្តារៈ និងវិហារថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ដោយ
សម្លាប់ជ្រូក និងសត្វមិនបរិសុទ្ធ។
- ១ ម៉ាថាយ 1:48 គេត្រូវទុកកូនប្រុសចោលដោយមិនកាត់ស្បែក ហើយធ្វើឱ្យខ្លួនគេ
ស្អប់ខ្ពើមដោយអំពើមិនបរិសុទ្ធ និងពាក្យប្រមាថគ្រប់បែបយ៉ាង។

១ ម៉ាថាយ 1:49 តាមពាក្យមួយ យើងត្រូវបំភ្លេចក្រឹត្យវិន័យ ហើយមិនអើពើនឹង ការប្រតិបត្តិទាំងអស់

១ ម៉ាថាយ 1:50 អ្នកណាដែលមិនស្តាប់តាមបញ្ជារបស់ស្តេច នោះត្រូវទទួលទោស ប្រហារជីវិត។

1 ម៉ាថាយ 1:51 ព្រះរាជាបានផ្ញើលិខិតមកពាសពេញនគរបស់ព្រះអង្គដូច្នោះ។ លោកបានតែងតាំងអ្នកត្រួតត្រាលើប្រជាជនទាំងអស់ ហើយបញ្ជាអោយក្រុង ទាំងមូលក្នុងស្រុកយូដាថ្វាយយញ្ញបូជា។

១ ម៉ាថាយ 1:52 ប្រជាជនជាច្រើនបានគោរពតាម អស់អ្នកដែលលះចោល ក្រឹត្យវិន័យ។ ពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅក្នុងស្រុក

១ ម៉ាថាយ ១:៥៣ បង្ខំអ៊ីស្រាអែលឱ្យស្វែងរកទីជ្រកកោន។

១ ម៉ាថាយ 1:54 នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែគីស្ត ក្នុងឆ្នាំ១៤៥ ស្តេចបានតាំងទីក្រុងស្តាប់ ខ្ពើមនៃសេចក្តីវិនាសនៅលើអាសនៈនៃតង្វាយដុត ហើយគេលើកអាសនៈនៅ ក្នុងក្រុងជិតខាងនៃស្រុកយូដា។

១ ម៉ាថាយ 1:55 គេដុតគ្រឿងក្រអូបតាមមាត់ទ្វារផ្ទះ និងតាមទីធ្លា។

១ ម៉ាថាយ 1:56 ពេលរកឃើញសៀវភៅច្បាប់ត្រូវហែកចោលក្នុងភ្លើង។

១ ម៉ាថាយ 1:57 ហើយប្រសិនបើគេរកឃើញសៀវភៅនៃសេចក្តីសញ្ញានៅក្នុងអ្នក ណាម្នាក់ ឬអ្នកណាដែលគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ នោះគេនឹងសម្លាប់ គាត់តាមក្រឹត្យរបស់ស្តេច។

១ ម៉ាថាយ 1:58 គេដាក់ទោសជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដែលគេចាប់បានពីមួយខែទៅ មួយខែក្នុងក្រុងរបស់គេ។

១ ម៉ាថាយ 1:59 ហើយនៅថ្ងៃទី 25 នៃខែនីមួយៗ ត្រូវថ្វាយយញ្ញបូជានៅលើអាសនៈ ខ្ពស់ជំនួសអាសនៈសម្រាប់តង្វាយដុត។

១ ម៉ាថាយ 1:60 តាមច្បាប់នេះ គេបានសម្លាប់ស្ត្រីដែលកាត់ស្បែកកូនឱ្យស្លាប់។

១ ម៉ាថាយ 1:61 ដោយកូនរបស់គេព្យួរក។ សាច់ញាតិរបស់ពួកគេ និងអ្នកដែល បានកាត់ស្បែកក៏ត្រូវគេកាត់ទោសប្រហារជីវិតដែរ។

១ ម៉ាថាយ 1:62 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មនុស្សជាច្រើនក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលនៅ តែស្មោះត្រង់ ហើយមានចិត្តក្លាហានមិនបរិភោគអាហារមិនស្អាត។

1 ម៉ាថាយ 1:63 ពួកគេសុខចិត្តស្តាប់ ជាជាងធ្វើឱ្យខ្លួនទៅជាសៅហ្មងជាមួយ អាហារដែលបំពានលើកិច្ចព្រមព្រៀងដ៏វិសុទ្ធ ហើយតាមពិតពួកគេត្រូវគេ សម្លាប់។

១ ម៉ាថាយ 1:64 វាជាការសាកល្បងដ៏អស្ចារ្យមួយសម្រាប់អ៊ីស្រាអែល។

នៅក្នុងរឿងនេះ អនុញ្ញាតឱ្យយើងកត់សម្គាល់ ខទី 45 ដល់ 47 ដែលបញ្ជាក់ពីការបញ្ឈប់ការថ្វាយដង្ហាយនៃ ការអង្វរ ជារៀងរហូត និង ខ 54 ដែលថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះការប្រមាថនៃទីសក្ការៈ៖ **ស្តេចបានតាំងសេចក្តីស្តាប់ខ្ពើម នៃសេចក្តីវិនាសនៅលើអាសនៈនៃតង្វាយដុត។**

នៅដើមកំណើតនៃអំពើអាក្រក់ទាំងនេះ ការក្សត់សាសនារបស់អ៊ីស្រាអែល : ១ម៉ា ១:១១ **នៅពេលនោះហើយ**

ដែលមនុស្សរង្វេងរង្វាន់មួយជំនាន់បានក្រោកឡើងក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល

ដែលបាននាំមនុស្សជាច្រើននៅពីក្រោយពួកគេ៖

« ចូរយើងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយប្រជាជាតិនានាជុំវិញយើង »

ពីព្រោះចាប់តាំងពីយើងបានបំបែកខ្លួនចេញពីពួកគេ

មានសំណាងអាក្រក់ជាច្រើនបានកើតឡើង។ ដល់ពួកយើង ។”

សំណាងអាក្រក់គឺជាលទ្ធផលនៃភាពមិនស្មោះត្រង់របស់ពួកគេចំពោះព្រះរួចហើយ ហើយពួកគេនឹងនាំមកនូវសំណាងអាក្រក់កាន់តែច្រើនមកលើខ្លួនពួកគេតាមរយៈអាកប្បកិរិយាបះបោររបស់ពួកគេ។

នៅក្នុងសោកនាដកម្មដ៏បង្អួចនេះ

ការត្រួតត្រារបស់ក្រិចបានបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃនិមិត្តសញ្ញានៃអំពើបាបនៅក្នុង *លង្ហិននៃរូបសំណាក* Dan.2; *ខ្លាខិន* ប្រទះឃើញ Dan.7; និង *ពពែ* ដែលមានក្លិនស្អុយរបស់ Dan.8. ប៉ុន្តែព័ត៌មានលម្អិតមួយនៅតែត្រូវកត់សម្គាល់។

អ្នកទទួលបន្ទុកបេសកកម្មដាក់ទណ្ឌកម្មដែលបានបញ្ជូនដោយ Antiochos 4 ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមក្នុង - 168 ត្រូវបានគេហៅថា Apollonius ហើយឈ្មោះក្រិកនេះដែលមានន័យថាជាភាសាបារាំង "អ្នកបំផ្លាញ"

នឹងត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះវិញ្ញាណដើម្បីបរិហារក្នុង Apo.9:11

ការប្រើប្រាស់បំផ្លិចបំផ្លាញ នៃព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដោយសាសនាគ្រីស្ទប្រូតេស្តង់ ជំនាន់ចុងក្រោយមិនពិត; ឬអ្នកដែលនឹងរៀបចំ

គ្រោះមហន្តរាយចុងក្រោយដ៏អស្ចារ្យ បំផុត ។ Apolonius

បានមកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមជាមួយនឹងទាហាន 22,000 នាក់ ហើយ **នៅថ្ងៃសប្បិទ** ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបះបោរជាសាធារណៈដ៏អស្ចារ្យ

គាត់បានសម្លាប់អ្នកទស្សនាជនជាតិយូដាទាំងអស់។ ពួកគេបានធ្វើឲ្យថ្ងៃសប្បិទ ជាសៅហ្មង ដោយការចាប់អារម្មណ៍ដ៏អាក្រក់នេះ ហើយព្រះបានសម្លាប់ពួកគេ។

ហើយកំហឹងរបស់គាត់មិនធ្លាក់ស្រាលទេ ពីព្រោះនៅពីក្រោយការពិតដ៏បង្អួចនេះ ការធ្លាក់នរករបស់សាសន៍យូដាត្រូវបានបញ្ជាក់។

Athenian Gerontes ដែលជាប្រតិភូរាជវង្សបានដាក់សម្រាប់ប្រជាជនទាំងអស់នូវឋាននរកនៃការថ្វាយបង្គំនិងសីលធម៌នៅក្នុង ក្រុងយេរូសាឡឹម ដូចនៅ សាម៉ារី ។ ព្រះវិហារ

នៃក្រុងយេរូសាឡឹម នៅពេលនោះត្រូវបានឧទ្ទិសដល់ Olympian Zeus និង ភ្នំ Gerizim ទៅកាន់ Zeus ដ៏រាក់ទាក់។ ដូច្នេះ

យើងឃើញព្រះដកការការពារពីព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ ពីក្រុងយេរូសាឡឹម និងពីប្រជាជាតិទាំងមូល។ ទីក្រុងដ៏បរិសុទ្ធពោរពេញទៅដោយកំហឹង ដែលទីក្រុង

នីមួយៗគួរស្តាប់ខ្លើមជាទីក្រុងចុងក្រោយ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះដែលបានអនុវត្ត

ការសំរាកលំហែខាងសីលធម៌ និងសាសនាដ៏អស្ចារ្យ បន្ទាប់ពីការព្រមានដែលតំណាងដោយការនិរទេសទៅបាប៊ីឡូន។

ខានីយ៉ែល 11:32 គាត់នឹងបញ្ឆោតអ្នកក្សត្រីនៃសម្ព័ន្ធមេត្រី ដោយពាក្យជេរប្រមាថ។ ប៉ុន្តែ ប្រជាជនដែលស្គាល់ព្រះរបស់ខ្លួននឹងប្រព្រឹត្តយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន

៣២ ក- ទ្រង់នឹងល្អៗជនក្សត្រីនៃសម្ព័ន្ធភាពដោយពាក្យសំដី ការបញ្ជាក់នេះបញ្ជាក់ថាទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាពគឺសមនឹងទទួលបាន និងសម

ស្រប។ នៅកន្លែងបរិសុទ្ធ ការប្រមាថបានក្លាយជាបទដ្ឋាន។

32b- ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលស្គាល់ព្រះរបស់ខ្លួននឹងប្រព្រឹត្តដោយចិត្តវិវដ៏។ នៅក្នុងសោកនាដកម្មនេះ អ្នកជឿដ៏ស្មោះត្រង់

និងសក្តិសមបានសម្គាល់ខ្លួនឯងដោយភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ

ហើយចូលចិត្តស្តាប់ក្នុងនាមជាទុក្ខរុក្ខុល

ជាជាងលះបង់ការគោរពចំពោះអ្នកបង្កើតព្រះ និងច្បាប់បរិសុទ្ធរបស់គាត់។

ជាថ្មីម្តងទៀត នៅលើការអានលើកទីពីរ បទពិសោធន៍ដ៏បង្ហូរឈាមនេះនៃ 1090 ថ្ងៃពិតប្រាកដប្រហាក់ប្រហែលនឹងលក្ខខណ្ឌនៃរដ្ឋកាល papal នៃ 1260 ថ្ងៃ- ឆ្នាំដែលបានព្យាករណ៍ជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗគ្នានៅក្នុង Dan.7:25, 12:7 និង Rev.12:6-14; ១១:២-៣; ១៣:៥ ។

ក្រឡេកមើលព្រឹត្តិការណ៍បច្ចុប្បន្ននៅក្នុងបរិបទនៃវត្តបុរាណ

ដើម្បីយល់ច្បាស់ពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង

ខ្ញុំនឹងលើកយករូបភាពរបស់អ្នកកាមេរ៉ាដែលកំពុងថតជាមួយកាមេរ៉ារបស់គាត់ ជាឈុតមួយដែលគាត់កំពុងតាមដានយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។ ត្រង់ចំណុចនេះ គាត់ពង្រីកខ្លួន ខណៈពេលដែលឡើងកម្ពស់

ហើយវាលដែលបានមើលពង្រីកកាន់តែច្រើន។

ដូច្នេះនៅពេលដែលបានអនុវត្តចំពោះប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនា

ការក្រឡេកមើលនៃព្រះវិញ្ញាណគ្រួសារពិនិត្យលើប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនាទាំងមូលនៃគ្រិស្តសាសនា តាំងពីការចាប់ផ្តើមតូច ពេលវេលានៃការរងទុក្ខវេទនា ពេលវេលានៃទុក្ខរុក្ខុល រហូតដល់ទីបញ្ចប់ដ៏រុងរឿង ដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយការយាងមកវិញនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលរំពឹងទុក។

Dan 11:33 ហើយអ្នកប្រាជ្ញបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេនឹងណែនាំមនុស្សជាច្រើន។ មានអ្នកខ្លះដែលនឹងចុះចាញ់មួយរយៈដោយដាវ និងភ្លើង ដើម្បីចាប់យក និង ប្តូរ។

៣៣ ក- ហើយអ្នកដែលមានប្រាជ្ញាបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេ នឹងណែនាំ បណ្តាជន

សាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក៏ដូចជាប៉ុលនៃក្រុងតាសុស ដែលយើងជំពាក់ សំបុត្រចំនួន ១៤ នៃសម្ព័ន្ធភាពថ្មី។ សេចក្តីណែនាំខាងសាសនាថ្មីនេះមានឈ្មោះថា “ដំណឹងល្អ” ឬជាដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលផ្តល់ដោយព្រះគុណដ៏ទេវភាពដល់ពួកអ្នករើសតាំង។ តាមរបៀបនេះ ព្រះវិញ្ញាណនាំយើងទៅមុខទាន់ពេល ហើយគោលដៅថ្មីដែលបានពិនិត្យក្លាយជាជំនឿរបស់ពួកគ្រិស្តាន។

៣៣ ខ- មានអ្នកខ្លះនឹងចុះចាញ់មួយគ្រាដោយដាវ និងភ្លើងទៅជាឈ្លើយ និងប្តូរ។

សម្រាប់ពេលមួយបាននិយាយថាព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈទេវតាហើយពេលនេះ នឹងមានរយៈពេល 1260 ឆ្នាំដែលព្យាករណ៍ប៉ុន្តែនៅក្រោមអធិរាជរៀបរយ Caligula, Nero, Domitian និង Diocletian ជាគ្រិស្តានមានន័យថាត្រូវតែស្តាប់ជាទុក្ខរុក្ខុល។ នៅក្នុង Rev.13:10 ព្រះវិញ្ញាណបានរំលឹកពីសម័យកាលរបស់ papal Roman ជាក់លាក់ ដោយនិយាយថា: ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់នាំទៅរកការជាប់យុំយ៉ាង អ្នកនោះនឹងត្រូវជាប់ជាឈ្លើយ។ បើអ្នកណាសម្លាប់ដោយដាវ អ្នកនោះត្រូវស្លាប់ ដោយដាវ។ នេះគឺជាការតស៊ូ និងជំនឿរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។

ដាន 11:34 នៅពេលដែលពួកគេបរាជ័យ ពួកគេនឹងត្រូវបានជួយបន្តិចបន្តួច ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងចូលរួមក្នុងការលាក់ពុត។

34a- វាគឺនៅក្នុងពេលវេលានៃការត្រួតត្រាដ៏យោរយោរនៃ papacy
នេះដែលជំនួយពីមនុស្សលាក់ពុកនៃខនេះបានលេចចេញមក។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេគឺផ្អែកលើការមិនយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួក
គេចំពោះតម្លៃ និងបទបញ្ជាដែលបង្រៀនដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយក្នុងករណីនេះសម្រាប់យុគសម័យគោលដៅនេះ

ការហាមឃាត់មិនឱ្យសម្លាប់ដោយដាវ។

តាមរយៈការពិនិត្យមើលប្រវត្តិសាស្ត្រឡើងវិញ នោះអ្នកអាចយល់បានថា
ចលនាប្រូតេស្តង់ដ៏ទូលំទូលាយចាប់ពី សតវត្ស ទី 15

រហូតដល់សម័យរបស់យើងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយចៅក្រមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏សុចរិត
ត។ ការបោះបង់ចោលទាំងស្រុងរបស់ពួកគេចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843
និងកាន់តែងាយស្រួលយល់ និងទទួលយក។

ដានីយ៉ែល 11:35 អ្នកប្រាជ្ញខ្លះនឹងដួលទៅវិញ ដើម្បីឱ្យគេបានស្អាតបរិសុទ្ធ បន្សុទ្ធ
ហើយធ្វើឱ្យមានពណ៌ស រហូតដល់គ្រាចុងបំផុត ដ្បិតមិនទាន់ដល់ពេលកំណត់ទេ។

៣៥ ក- អ្នកប្រាជ្ញខ្លះនឹងដួល ដើម្បីឱ្យគេបានបរិសុទ្ធ បន្សុទ្ធ ហើយប្រែជាស
រហូតដល់អវសានកាល។

ដោយវិនិច្ឆ័យពីសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះ

ស្តង់ដារនៃជីវិតគ្រីស្ទានគឺជាការសាកល្បង និងការជ្រើសរើស
ដោយសមត្ថភាពក្នុងការស្ម័គ្រចិត្ត

និងរងការបៀតបៀនរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ បែបនេះហើយទើប
មនុស្សសម័យថ្មីទម្លាប់សន្តិភាពនិងការអត់ឱនលែងយល់អ្វីទាំងអស់។

គាត់មិនទទួលស្គាល់ជីវិតរបស់គាត់នៅក្នុងសារទាំងនេះទេ។ នេះហើយជា
មូលហេតុដែលការពន្យល់នឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យលើប្រធានបទនេះនៅក្នុង វិវរណៈ ៧

និង ៩:៥-១០។ រយៈពេលដ៏យូរនៃសន្តិភាពខាងសាសនានៃ 150 ឆ្នាំពិតប្រាកដ ឬ
"ប្រាំខែព្យាករណ៍" ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយព្រះ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1995

រយៈពេលនេះត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយសង្គ្រាមសាសនាបានចាប់ផ្តើមម្តងទៀត។
សាសនាអ៊ីស្លាមសម្លាប់នៅប្រទេសបារាំង

និងកន្លែងផ្សេងទៀតនៅទូទាំងពិភពលោក។

ហើយសកម្មភាពរបស់វាមានបំណងកាន់តែខ្លាំងរហូតដល់វាឆេះផែនដីទាំងមូល

៣៥ ខ- ព្រោះនឹងមកដល់ពេលកំណត់

ទីបញ្ចប់នេះនឹងក្លាយជារបស់ពិភពលោក ហើយទេវតាប្រាប់យើងថា
គ្មានសញ្ញានៃសន្តិភាព ឬសង្គ្រាមដែលអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ឃើញវាមកនោះទេ។

វាអាស្រ័យលើកត្តាតែមួយ៖ “ ពេលវេលាកំណត់ ” ដោយព្រះ ជាចុងបញ្ចប់នៃ ៦០០០
ឆ្នាំដែលបានឧទ្ទិសដល់ការជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។

ហើយវាគឺដោយសារតែយើងគិតជាងដប់ឆ្នាំពីពាក្យនេះដែលព្រះបានប្រទានឱ្យ
យើងនូវព្រះគុណដើម្បីដឹងពីកាលបរិច្ឆេទ៖ ថ្ងៃទី 20

ខែមីនា នៃនិទាយរដូវដែលមុនថ្ងៃទី 3 ខែមេសាឆ្នាំ 2030 ពោលគឺ 2000
ឆ្នាំក្រោយការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ គាត់នឹងលេចចេញជាអ្នកមានអំណាច

និងជ័យជំនះ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់
ហើយបំផ្លាញពួកឧទ្ធាមឃាតកដែលមានបំណងសម្លាប់ពួកគេ។

របបសម្តេចបាបកាតូលិកនៃ "គ្រិស្តសាសនា" រ៉ូម:

អ្នកបៀតបៀនដ៏អស្ចារ្យនៃប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនានៃពិភពលោកខាងលិច។

វាគឺឆ្ពោះទៅរកគាត់ដែលគំរូ Antiochos 4 គួរតែដឹកនាំយើង។
 ប្រភេទបានរៀបចំអង្គបដិបក្ខរបស់វា
 ហើយតើយើងអាចនិយាយអ្វីខ្លះអំពីការប្រៀបធៀបនេះ?
 ប្រាកដណាស់នៅលើមាត្រដ្ឋានដ៏អស្ចារ្យ
 អ្នកបៀតបៀនគ្រិកបានធ្វើសកម្មភាពរយៈពេល 1090 ថ្ងៃពិត
 ប៉ុន្តែប៉ុន្តែនឹងផ្ទុះឡើងស្ទើរតែ 1260 ឆ្នាំពិតប្រាកដ
 ដូច្នេះលើសពីគំរូប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់។

ដានីយ៉ែល 11:36 ស្តេចនឹងធ្វើតាមបំណងប្រាថ្នា។ ទ្រង់នឹងលើកតម្កើងព្រះអង្គ
 ទ្រង់នឹងលើកតម្កើងលើសព្រះទាំងអស់
 ហើយទ្រង់នឹងនិយាយអ្វីដែលមិនគួរឱ្យជឿប្រឆាំងនឹងព្រះនៃព្រះ។ វានឹងចម្រើន
 ឡើងដរាបដល់សេចក្តីក្រោធបានចប់ហើយ ដ្បិតសេចក្តីដែលកំណត់នឹងបាន
 សម្រេច។

៣៦ ក- ពាក្យនៃខគម្ពីរនេះនៅតែមិនច្បាស់លាស់
 ហើយនៅតែអាចសម្របទៅនឹងស្តេចក្រិច និងស្តេច papal រ៉ូម៉ាំង។
 រចនាសម្ព័ន្ធនៃការលាតត្រដាងនៃទំនាយត្រូវតែត្រូវបានលាក់បាំងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន
 ពីអ្នកអានដ៏លើសលប់។
 សេចក្តីលម្អិតតូចមួយទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ដោយ papal; វាគឺជាភាព
 ជាក់លាក់: ព្រោះ អ្វីដែលត្រូវបានសម្រេច នឹងត្រូវបានសម្រេច។
 សម្រង់នេះបន្តិឡើង Dan.9:26: បន្ទាប់ពីហុកសិបពីរសប្តាហ៍
 អ្នកចាក់ប្រេងតាំងនឹងត្រូវកាត់ផ្តាច់
 ហើយគាត់នឹងមិនមានអ្វីសម្រាប់ខ្លួនគាត់ឡើយ។
 ប្រជាជននៃអ្នកគ្រប់គ្រងដែលនឹងមកនឹងបំផ្លាញទីក្រុង និង ទិសគ្នា: ហើយ
 ទីបញ្ចប់របស់ពួកគេនឹងមកដូចទឹកជំនន់។ វាត្រូវបានសម្រេច
 ថាការបំផ្លិចបំផ្លាញ (ឬការបំផ្លិចបំផ្លាញ)
 នឹងមានរយៈពេលរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃសង្គ្រាម។

ដានីយ៉ែល 11:37 គាត់នឹងមិនគោរពព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់គាត់ ឬព្រះដែលពេញ
 ចិត្តនឹងស្ត្រី។ គាត់នឹងមិនគោរពព្រះណាមួយឡើយ ដ្បិតគាត់នឹងលើកតម្កើងខ្លួន
 គាត់លើសជាងអ្វីៗទាំងអស់។

៣៧ ក- គាត់នឹងមិនគោរពព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់គាត់ទេ។
 នេះជាព័ត៌មានលម្អិតតិចតួចដែលបញ្ជាក់ពីភាពវៃឆ្លាតរបស់យើង។
 យើងមានភ័ស្តុតាងផ្លូវការនៅទីនេះដែលថាស្តេចដែលកំណត់គោលដៅដោយពាក្យ
 របស់គាត់មិនអាចជា Antiochos 4
 ដែលបានគោរពដល់ព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់គាត់ហើយក្នុងចំណោមពួកគេដ៏អស្ចារ្យ
 បំផុត Zeus ជាព្រះនៃព្រះនៃ Olympus
 ដែលគាត់បានថ្វាយព្រះវិហាររបស់សាសន៍យូដានៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ដូច្នេះហើយ
 យើងទទួលបានភ័ស្តុតាងដែលមិនអាចប្រកែកបានថា

ស្តេចដែលបានកំណត់គោលដៅគឺពិតជាបឋមរបស់បុរាណវិទូរ៉ូម៉ាំងនៃសម័យគ្រីស្ទាន។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ គ្រប់ពាក្យដែលលាតត្រដាងនឹងទាក់ទងនឹង *ស្តេចនេះ* ខុសពី Dan.7 និង *ភាពល្ងង់ខ្លៅ និងល្បិចកល* ពី Dan.8; ខ្ញុំបន្ថែមថា *ស្តេចដែលបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬបំផ្លិចបំផ្លាញ នេះ* នៃ Dan.9:27។ "ដំណាក់កាលរ៉ូក្លែត" ទាំងអស់គ្រប់ *ក្បាល នៃបុរស papal* តូច និងក្រអឺតក្រទម ត្រូវបានដាក់នៅកំពូលនៃការត្រួតត្រា។

តើ Papal Rome គោរពព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ខ្លួនទេ? ជាផ្លូវការទេ ពីព្រោះ ការប្រែចិត្តជឿរបស់នាងទៅកាន់គ្រិស្តសាសនាបានធ្វើឱ្យនាងបោះបង់ឈ្មោះ របស់អាទិទេពរ៉ូម៉ាំងដែលមិនជឿ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នាងបានរក្សាទម្រង់ និងរចនាប័ទ្មនៃការថ្វាយបង្គំរបស់ពួកគេ រូបចម្លាក់ ចម្លាក់ ឬរូបចម្លាក់ ដែលមុនពេលដែលអ្នកថ្វាយបង្គំនាងលុតជង្គង់ អធិស្ឋាន។ ដើម្បីរក្សាអាកប្បកិរិយានេះដែលត្រូវបានផ្តោលទោសដោយព្រះនៅក្នុងគ្រប់ច្បាប់ របស់ទ្រង់ នាងបានធ្វើឱ្យព្រះគម្ពីរមិនអាចចូលទៅដល់មនុស្សធម្មតាបាន ហើយបានដកចេញនូវបញ្ញត្តិទីពីរក្នុងចំណោមដប់បញ្ញត្តិនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ព្រោះវាហាមឃាត់ការអនុវត្តនេះ និងបង្ហាញពីការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលបានគ្រោងទុកសម្រាប់ពួកអ្នកបំពានរបស់វា ។ តើនរណាអាចចង់លាក់ទោសដែលកើតឡើង បើមិនមែនជាអារក្ស? បុគ្គលិកលក្ខណៈនៃរបប papal

ដូច្នេះធ្លាក់ចូលទៅក្នុងប្រអប់នៃនិយមន័យដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុងខនេះ។

៣៧ ខ- *មិនមែនចំពោះទេវៈដែលពេញចិត្តស្រី*

វាគឺដោយការគិតអំពីសាសនារ៉ូម៉ាំងដែលមិនគោរពសាសនាដែលត្រូវបាន គេបោះបង់ចោលដោយប៉ុបដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបង្កើតប្រធានបទដ៏អាក្រក់ នេះ។ ព្រោះនាងបែរខ្នងដាក់មរតកខាងផ្លូវភេទយ៉ាងជ្រុលដើម្បីបង្ហាញតម្លៃនៃ ភាពបរិសុទ្ធ។ អាទិទេពដែលបានស្នើនេះគឺ Priapus ដែលជា phallus បុរសត្រូវបានគោរពជាទេវភាពដោយឪពុកសាសនាមិនជឿនៃទីក្រុងរ៉ូម។ វានៅតែជាគោរពដ៏ណែលនៃអំពើបាបរបស់គ្រិក។ ហើយដើម្បីបំបែកជាមួយនឹងមរតកផ្លូវភេទនេះ នាងការពារភាពបរិសុទ្ធនៃសាច់ឈាម និងវិញ្ញាណហួសហេតុ។

ដាន 11:38 *ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់នឹងគោរពដល់ព្រះនៃបន្ទាយនៅលើ ជើងទម្ររបស់គាត់។ ចំពោះព្រះនេះដែលបុព្វបុរសរបស់គាត់មិនបានស្គាល់ គាត់ នឹងធ្វើសក្ការៈដោយមាស ប្រាក់ ថ្ម និងវត្ថុដ៏មានតម្លៃ។*

៣៨ ក- *ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់នឹងគោរពព្រះនៃបន្ទាយនៅលើ ជើងទម្ររបស់គាត់*

ព្រះអាទិទេពថ្មីបានកើតៈ ព្រះនៃបន្ទាយ ។ ឈ្មោះ របស់វា ស្ថិតនៅក្នុងចិត្តមនុស្ស ហើយកម្ពស់របស់វាខ្ពស់ដូចការចាប់អារម្មណ៍ដែលបានធ្វើ។ Pagan Rome បានសាងសង់ប្រាសាទមិនពិត បើកចំហសម្រាប់ខ្យល់ទាំងអស់; អក្សរធំដែលគាំទ្រដោយជួរឈរគឺគ្រប់គ្រាន់។ ប៉ុន្តែតាមរយៈការចូលកាន់សាសនាគ្រីស្ទ ទីក្រុងរ៉ូមមានគោលបំណងជំនួសគំរូជនជាតិយូដាដែលត្រូវបានបំផ្លាញ។ ជនជាតិ

យូដាមានព្រះវិហារបិទជិតមួយដែលមានរូបរាងដ៏មានឥទ្ធិពល ដែលបានផ្តល់
កិត្តិយស និងកិត្យានុភាពដល់ពួកគេ។ ដូច្នោះ រ៉ូមនឹងយកតម្រាប់តាមគាត់
ហើយនៅក្នុងវេនសាងសង់ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងដែលស្រដៀងនឹងប្រាសាទដែលមានកំ
ពែងរឹងមាំ ពីព្រោះរដ្ឋកាលអសន្តិសុខ

ហើយព្រះអម្ចាស់ដែលមានជាងគេបំផុតបានពង្រឹងផ្ទះរបស់ពួកគេ។

ទីក្រុងរ៉ូមធ្វើដូចគ្នា។ វាបានសាងសង់ព្រះវិហាររបស់ខ្លួនក្នុងរចនាប័ន្ទដ៏តឹងរឹង
រហូតដល់សម័យព្រះវិហារ ហើយនៅទីនោះ អ្វីៗបានផ្លាស់ប្តូរ។ ដំបូលរាងមូលក្លាយ
ជាព្រួញចង្អុលទៅលើមេឃ ហើយនេះខ្ពស់ជាងនេះ។

ផ្នែកខាងក្រៅតុបតែងលម្អដោយកញ្ចក់ប្រឡាក់ដោយកញ្ចក់ប្រឡាក់គ្រប់ពណ៌
ដែលនាំមកខាងក្នុងនូវពន្លឺភ្លឺចែងចាំង ដែលទាក់ទាញអ្នកប្រារព្ធពិធី
អ្នកដើរតាម និងអ្នកទស្សនា។

៣៨ ខ- ចំពោះព្រះនេះ ដែលបុព្វបុរសរបស់ទ្រង់មិនបានស្គាល់
ទ្រង់នឹងថ្វាយបង្គំដោយមាសប្រាក់ ក្បួនពេជ្រ និងវត្ថុមានតម្លៃ។

ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេកាន់តែទាក់ទាញ ជញ្ជាំងខាងក្នុងត្រូវបាន
តុបតែងដោយមាស ប្រាក់ គុជដ៏មានតម្លៃ វត្ថុមានតម្លៃថ្លៃថ្លៃ ៖ ស្រីពេស្យា Babylon
the great of Rev.17:5 ដឹងពីរបៀបបង្ហាញខ្លួនឯងដើម្បីទាក់ទាញ
និងទាក់ទាញអតិថិជនរបស់ខ្លួន។

ព្រះពិតមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនឯងល្បួងឡើយ ពីព្រោះភាពអស្ចារ្យនេះមិនផ្តល់
ប្រយោជន៍ដល់គាត់។ នៅក្នុងការព្យាករណ៍របស់គាត់គាត់បានបរិហារ papal Rome
ដែលគាត់ **មិនដែល** មានទំនាក់ទំនងតិចតួចបំផុត។ សម្រាប់គាត់ ព្រះវិហារ
Romanesque ឬ Gothic របស់គាត់គ្រាន់តែជាទេវៈមិនពិតច្រើនជាង
ដែលបម្រើដើម្បីល្បួងមនុស្សខាងវិញ្ញាណដែលវាបែរចេញពីគាត់៖ ព្រះថ្មីបានកើត៖
ជាព្រះនៃបន្ទាយ

ហើយគាត់បានល្បួងមនុស្សជាច្រើនដែលជឿថាពួកគេបានរកឃើញព្រះចូលទៅក្នុង
ជញ្ជាំងរបស់វា។ នៅក្រោមពិដានខ្ពស់មិនសមាមាត្រ។

ដាន 11:39 គឺនៅជាមួយនឹងព្រះបរទេសដែលទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តចំពោះកន្លែងដែល
មានកំពែង ហើយទ្រង់បានធ្វើការលើកំពែងបន្ទាយជាមួយនឹងព្រះបរទេស ហើយ
ទ្រង់នឹងបំពេញដោយកិត្តិយសដល់អស់អ្នកដែលទទួលស្គាល់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យ
គេគ្រុតគ្រាលើច្រើន ទ្រង់នឹងចែកចាយទឹកដី។ ដល់ពួកគេសម្រាប់រង្វាន់។

39a- ហើយគាត់បានធ្វើការលើកំពែងនៃបន្ទាយជាមួយព្រះបរទេស
សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់

មានព្រះតែមួយអង្គគត់ដែលសកម្មនៅចំពោះមុខទ្រង់ ពោលគឺមានន័យថា
អ្នកណាជា ជនបរទេស ចំពោះទ្រង់ គឺអារក្សសាតាំង
ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានព្រមានពួកសាវ័ក និងពួកសិស្សទ្រង់។ នៅក្នុងអត្ថបទ
ភាសាហេព្រើរ វាមិនមែនជាសំណួរនៃ “ការប្រឆាំង” ទេ ប៉ុន្តែអំពី “ការធ្វើដើម្បី”។
សារដូចគ្នានេះនឹងត្រូវបានអាននៅក្នុង វិវរណៈ ១៣:៣ ក្នុងទម្រង់៖
...នាគបានផ្តល់អំណាច និងបណ្តុះបណ្តាលរបស់គាត់ និងអំណាចដ៏អស្ចារ្យ ។ នាគ
ដែលជាអារក្សនៅក្នុង Rev.12:9

ប៉ុន្តែក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះអធិរាជរ៉ូមយោងទៅតាម Rev.12:3។

ជាងនេះទៅទៀត តាមរយៈ ការប្តូរទៅសាសនាគ្រិស្ត
អាជ្ញាធររ៉ូម៉ាំងបានទទួលយកព្រះពិត ដែលជាជនបរទេសមកលើវា
ចាប់តាំងពីដើមឡើយជាព្រះនៃជនជាតិយូដា
ដែលជាកូនចៅរបស់ជនជាតិហេព្រើរបស់អ័ប្រាហាំ។

39b- ហើយគាត់នឹងបំពេញដោយកិត្តិយសដល់អស់អ្នកដែលទទួលស្គាល់គាត់
កិត្តិយសទាំងនេះគឺជាសាសនា។ Popery

នាំទៅដល់ស្តេចដែលទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកកំណាចរបស់ព្រះនៅលើផែនដី
ដែលជាគ្រានៃសិទ្ធិអំណាចដ៏ទេវភាពសម្រាប់សិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេផ្ទាល់។
ស្តេចពិតជាក្លាយជាស្តេចនៅពេលដែលព្រះវិហារបានឧទ្ទិសថ្វាយពួកគេ នៅក្នុង
បន្ទាយ ដ៏ទេវភាពមួយនៅក្នុងប្រទេសបារាំង សាំង-ដេនីស និងរមេ។

៣៩ គ- ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យពួកគេត្រួតត្រាលើមនុស្សជាច្រើន
ប៉ុបក៏រ ផ្តល់ងារជាអធិរាជ ដែលកំណត់ថាជាស្តេចស្វីហ្វរេន
ដែលត្រួតត្រាលើស្តេច វ៉ាសសេរ ដទៃទៀត។ ល្បីល្បាញបំផុត៖ ណាលម៉ាញ, ណាលទីវី,
ណាប៉ូឡេអុងទី ១ ហ៊ីត្លែរ។

៣៩ ឃ- គាត់នឹងចែកដីដល់ពួកគេជារង្វាន់។

នេះ យោងទៅតាមការអះអាងរបស់គាត់
ស័ក្តិសមនឹងស្តេចនៃផែនដីបានយ៉ាងល្អ។ ដោយសារគាត់បានដោះស្រាយភាព
ខុសគ្នារបស់ពួកគេ ជាពិសេសទាក់ទងនឹងដីដែលបានសញ្ជ័យ ប្តូរកឃើញ។
នេះជារបៀបដែលនៅឆ្នាំ 1494 Alexander 6 Borgia
ដែលជាសម្តេចប៉ាបដ៏អាក្រក់បំផុតដែលជាឃាតកនៅក្នុងការិយាល័យត្រូវបានដី
កនាំដើម្បីជួសជុលបន្ទាត់ meridian
ដើម្បីចែករំលែករវាងអេស្ប៉ាញនិងព័រទុយហ្គាល់នូវគុណលក្ខណៈនិងការកាន់កាប់
ទឹកដីនៃអាមេរិកខាងត្បូងដែលបានរកឃើញឡើងវិញតាំងពីបុរាណកាល។

សង្គ្រាមលោកលើកទី 3 ឬ តែ ៩ នៃ Rev.9 ។

វាកាត់បន្ថយមនុស្សជាតិដោយមួយភាគបីនៃចំនួនប្រជាជនរបស់ខ្លួន
និងបញ្ចប់ឯករាជ្យជាតិ
វារៀបចំរបបសកលដែលនឹងបង្កើតគ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំបំផុតដែលបានប្រកាស
នៅក្នុង Apo.1 ។ ក្នុងចំណោមតួអង្គល្អានពានគឺសាសនាស្នាមនៅក្នុងប្រទេស
ម៉ូស្លីម ដូច្នោះខ្ញុំផ្តល់ជូនអ្នកនូវទស្សនៈព្រះគម្ពីរលើប្រធានបទនេះ។

តួនាទីរបស់សាសនាស្នាម

សាសនាស្នាមមានដោយសារតែព្រះត្រូវការវា។ មិនមែនដើម្បីសង្គ្រោះទេ
តួនាទីនេះពីដង្កែក ទាំងស្រុង លើព្រះគុណដែលនាំមកដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ត
ប៉ុន្តែដើម្បីវាយប្រហារ សម្លាប់ សម្លាប់រង្គាល់ខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់។ រួចហើយ
នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់
ដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មលើភាពមិនស្មោះត្រង់របស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
ព្រះជាម្ចាស់បានទាមទារដល់ប្រជាជន "ភីលីស្ទីន" ។ ក្នុងរឿងដើម្បីដាក់ទោសភាព
មិនស្មោះត្រង់របស់គ្រិស្តសាសនិក គាត់អំពាវនាវដល់អ្នកកាន់សាសនាស្នាម។
នៅដើមកំណើតនៃប្រជាជនម៉ូស្លីម និងអាវ៉ាប់គី អ៊ីស្តម៉ាអែល

ជាតួនប្រសរបស់អំប្រាហាំ និងហាការ ដែលជាអ្នកបម្រើអេហ្ស៊ីបរបស់សាវ៉ា
 ដែលជាភរិយារបស់គាត់។ ហើយនៅពេលនោះ អ៊ីសម៉ាអែលមានជម្លោះជាមួយ
 អ៊ីសាកជាតួនស្របច្បាប់។ នេះច្រើនណាស់ដែលតាមការព្រមព្រៀងរបស់ព្រះ តាម
 សំណើរបស់សាវ៉ា ហាការ និងអ៊ីសម៉ាអែល ត្រូវបានអំប្រាហាំដេញចេញពីផ្ទះ។
 ហើយព្រះបានថែរក្សាមនុស្សដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញ
 ដែលតួនចៅដែលជាបងប្អូនពាក់កណ្តាលនឹងរក្សាអាកប្បកិរិយាអវិភាពចំពោះតួ
 នចៅរបស់អំប្រាហាំ។ ទីមួយ ជនជាតិយូដា; ទីពីរ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គ្រីស្ទាន។
 នេះជារបៀបដែលព្រះបានទាយអំពីអ៊ីសម៉ាអែល
 និងតួនចៅអាវ៉ាប់របស់គាត់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១៦:១២: «
 គាត់នឹងដូចជាសត្វលាព្រៃ។ ដែលរបស់គាត់នឹងប្រឆាំងនឹងមនុស្សទាំងអស់
 ហើយដែលរបស់មនុស្សទាំងអស់នឹងប្រឆាំងនឹងគាត់។ ហើយគាត់នឹងនៅទល់មុខ
 បងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់ »។ ព្រះចង់ធ្វើឲ្យគេស្គាល់គំនិតរបស់លោក និងការ
 វិនិច្ឆ័យរបស់លោកលើអ្វីៗ។ អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវតែដឹង
 និងចែកចាយផែនការនេះរបស់ព្រះ ដែលប្រើប្រជាជន និង
 អំណាចនៃផែនដីស្របតាមឆន្ទៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ទ្រង់។ គួរកត់សំគាល់ថា
 ព្យាករិ Muhammad
 ដែលជាស្ថាបនិកនៃសាសនាឥស្លាមបានកើតនៅចុងបញ្ចប់នៃ សករាជ ទី 6
 បន្ទាប់ពីការបង្កើតរបស់ Roman Catholic Popery នៅឆ្នាំ 538។
 សាសនាឥស្លាមបានបង្ហាញខ្លួនដើម្បីវាយប្រហារទៅលើសាសនាកាតូលិកមិនពិត
 និងពួកគ្រីស្ទានជាទូទៅនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានវាយប្រហារដោយព្រះ។
 បណ្តាសា។ ហើយនេះជាករណីចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321
 ចាប់តាំងពីអធិរាជ Constantine I បានធ្វើឱ្យ
 ថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃទីប្រាំពីរត្រូវបានបោះបង់ចោល
 ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថ្ងៃដំបូងរបស់គាត់ដែលឧទ្ទិសដល់
 "ព្រះអាទិត្យដែលមិនអាចយកឈ្នះបាន" (Sol Invictvs)
 ថ្ងៃអាទិត្យបច្ចុប្បន្នរបស់យើង។ ដូចគ្រីស្ទសាសនិកជាច្រើននាក់សព្វថ្ងៃនេះ
 Constantine បានគិតខុសចង់ធ្វើការបំបែករវាងគ្រីស្ទសាសនិក និងសាសន៍យូដា។
 គាត់បានរិះគន់គ្រីស្ទបរិស័ទនៅសម័យរបស់គាត់សម្រាប់យូដាអ៊ីងដោយគោរពថ្ងៃ
 ឈប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។
 ការជំនុំជំរះដែលមិនសមហេតុផលនេះមកពីស្តេចមិនជឿត្រូវបានបង់
 ហើយនឹងបន្តបង់រហូតដល់ទីបញ្ចប់ដោយការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃ “ ក្រែតប្រាំពីរ ”
 ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងវិវរណៈ 8 និង 9
 ដែលជាការបន្តបន្ទាប់គ្នានៃសំណាងអាក្រក់
 និងសោកនាដកម្មដែលមិនមានការរំខាន។
 ការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយនឹងកើតមានក្នុងទម្រង់នៃការខកចិត្តដ៏គួរឱ្យភ័យ
 ខ្លាច
 នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលេចមកដើម្បីដកអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ចេញពីផែ
 នដី។ ប៉ុន្តែប្រធានបទដែលទើបតែត្រូវបានព្យាបាលនោះគឺ "សង្គ្រាមលោកលើកទី
 3" គឺខ្លួនវាផ្ទាល់ ដែលជាទីប្រាំមួយនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាពទាំងនេះ
 ដែលសាសនាអ៊ីស្លាមគឺជាតួអង្គសំខាន់។

សម្រាប់ព្រះក៏បានទាយអំពីអ៊ីសម៉ាអែលផងដែរ
 ដោយទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១៧:២០៖ “ ចំពោះអ៊ីសម៉ាអែល
 ខ្ញុំបានឮអ្នកហើយ។ មើល ចុះ យើងនឹងប្រទានពរដល់គាត់ ហើយធ្វើឲ្យគាត់មាន
 ផ្លែផ្កា ហើយបង្កើនគាត់ឲ្យបានច្រើនលើសលប់។ គាត់នឹងបង្កើតបានស្តេចដប់ពីរ
 អង្គ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យគាត់ក្លាយជាប្រជាជាតិដ៏ធំ »។ ខ្ញុំបិទរងក្រចកនេះ
 ដើម្បីបន្តការសិក្សានៅ Dan.11:40។

សានីយ៉ែល 11:40 នៅគ្រាចុងបំផុត ស្តេចខាងត្បូងនឹង វាយ ប្រហារគាត់។ ស្តេច
 ខាងជើង នឹងបក់ មកលើទ្រង់ ដូចជាខ្យល់ព្យុះ ដោយមានរទេះចំបាំង និងទ័ព
 សេះ និងសំពៅជាច្រើន។ វានឹងចូលទៅក្នុងដី ហើយរឹកដូចជាទឹកហូរហូរ
 ៤០ ក- ព. ស

លើកនេះវាពិតជាចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ។
 ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃជាតិសាសន៍បច្ចុប្បន្ននៅលើផែនដី។ ព្រះយេស៊ូវបាន
 ប្រកាសនៅពេលនេះ ដោយមានបន្ទូលនៅក្នុង Matt.24:24: ដំណឹងល្អអំពី
 រាជាណាចក្រនេះនឹងត្រូវផ្សាយពាសពេញពិភពលោកជាសក្តិភាពដល់គ្រប់ជាតិ
 សាសន៍។ បន្ទាប់មកទីបញ្ចប់នឹងមកដល់។

៤០ ខ- ស្តេចខាងត្បូង នឹងវាយ ប្រហារ

នៅទីនេះយើងត្រូវតែកោតសរសើរចំពោះភាពទន់ភ្លន់ដ៏ទេវភាពដ៏ធំសម្បើម
 ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបម្រើរបស់គាត់យល់ពីអ្វីដែលលាក់កំបាំងពីមនុស្សផ្សេង
 ទៀត។ ជាក់ស្តែង ប៉ុន្តែគ្រាន់តែនៅក្នុងរូបរាងប៉ុណ្ណោះ ជម្លោះរវាងស្តេច Seleuci
 និងស្តេច Lagid ហាក់ដូចជាចាប់ផ្តើមឡើងវិញ ហើយបន្តនៅក្នុងខគម្ពីរនេះ
 ដែលមិនអាចបំភាន់បានច្រើនជាងនេះ។ ដោយសារតែការពិត

យើងបានចាកចេញពីបរិបទនេះពីខទី 34 ដល់ 36
 ហើយពេលវេលានៃការបញ្ចប់នៃការប្រឈមមុខគ្នាថ្មីនេះទាក់ទងនឹងសម័យគ្រីស្ទ
 នៃរបបកាតូលិករបស់សម្តេចប៉ាប

និងនៃលទ្ធិប្រូតេស្តង់ជាសកលដែលបានចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពនិយមរបស់ខ្លួន។
 ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងបរិបទនេះត្រូវឱ្យយើងចែកចាយតួនាទីឡើងវិញ។

ក្នុងតួនាទីជា " គាត់ " ប៉ាប៉ាកាតូលិកអឺរ៉ុប
 និងសាសនាគ្រីស្តសម្ព័ន្ធមិត្ត។

នៅក្នុងតួនាទីរបស់ " ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង " ៖
 ការដណ្តើមយកឥស្លាមដែលត្រូវតែបំប្លែងមនុស្សដោយកម្លាំងឬដាក់ពួកគេទៅ
 ជាទាសភាពយោងទៅតាមសកម្មភាពដែលដឹកនាំដោយស្ថាបនិករបស់វា
 Mohammed ។

អនុញ្ញាតឱ្យយើងកត់សម្គាល់នៅទីនេះជម្រើសនៃកិរិយាស័ព្ទ៖
 ដើម្បីប៉ះទង្គិច ; នៅក្នុងភាសាហេព្រើរ "nagah"
 ដែលមានន័យថាវាយដោយស្នែងរបស់មនុស្សម្នាក់។ ជាគុណនាម
 វាកំណត់អ្នកឈ្លានពានដែលខឹងសម្បាវ ដែលជាធម្មតាធ្វើកូដកម្ម។
 កិរិយាសព្ទនេះសមគតខ្លោះជាមួយឥស្លាមអាវ៉ាប់
 ដែលបានឈ្លានពានប្រឆាំងនឹងលោកខាងលិចដោយមិនរំខានចាប់តាំងពីចុង
 បញ្ចប់នៃសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ។ កិរិយាសព្ទដែលអាចមាន " ដើម្បីប្រយុទ្ធ,

ប្រយុទ្ធ

ដើម្បីប៉ះទង្គិចគ្នា

"

បង្ហាញពីភាពជិតស្និទ្ធដូច្នោះគំនិតនៃសង្គាត់ជាតិឬសង្គាត់នៃទីក្រុងនិងផ្លូវ។
លទ្ធភាពទាំងពីរនេះបញ្ជាក់អំពីសាសនាភស្តុតាង

ដែលបានបង្កើតឡើងយ៉ាងល្អនៅអឺរ៉ុប

ដោយសារការមិនចាប់អារម្មណ៍ខាងសាសនារបស់ជនជាតិអឺរ៉ុប។

ការតស៊ូបានកាន់តែខ្លាំងឡើងចាប់តាំងពីការវិលត្រឡប់របស់ជនជាតិដ្ឋិហូទៅកាន់
នាំប៉ារ៉ាឡែលក្នុងឆ្នាំ 1948។

ភាពលំបាករបស់ប៉ារ៉ាឡែលបានធ្វើឱ្យប្រជាជនមូស្លីមប្រឆាំងនឹងអាណានិគមនៃ
ពួកគ្រីស្តខាងលិច។ ហើយនៅឆ្នាំ 2021

ការវាយប្រហាររបស់ពួកអ៊ីស្លាមកំពុងកើនឡើង

និងបង្កើតអសន្តិសុខក្នុងចំណោមប្រជាជនអឺរ៉ុប ទីមួយ

និងសំខាន់បំផុតប្រទេសបារាំង

ដែលជាអតីតអាណានិគមនៃប្រជាជនអាហ្វ្រិកខាងជើង និងអាហ្វ្រិក។ តើការប៉ះ
ទង្គិចជាតិធំជាងនេះនឹងកើតឡើងឬទេ? ប្រហែលជា

ប៉ុន្តែមិនមែនមុនពេលដែលស្ថានភាពផ្ទៃក្នុងកាន់តែយ៉ាប់យឺនដល់ចំណុចនៃ
ការប៉ះទង្គិចគ្នាយ៉ាងយោរយៅជាក្រុមនៅលើដីនៃទីក្រុងធំនោះទេ។ នៅថ្ងៃនោះ

ប្រទេសបារាំងនឹងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនៃសង្គ្រាមស៊ីវិល។ នៅក្នុងការពិត
សង្គ្រាមសាសនាពិតប្រាកដមួយ អ៊ីស្លាមប្រឆាំងនឹងគ្រីស្តសាសនា

ឬអ្នកមិនជឿដោយគ្មានព្រះ។

៤០ គ.- ហើយស្តេចខាងជើង នឹងបក់ មកលើទ្រង់ ដូចជាខ្យល់ព្យុះ ដោយ
មានរទេះចំបាំង និងទ័ពសេះ និងនឹងសំពៅជាច្រើន

នៅក្នុង Ezek.38:1 ស្តេចខាងជើង នេះ ត្រូវបានគេហៅថា Magog
ព្រះអង្គម្ចាស់នៃ Rosh (រុស្ស៊ី) នៃ Meshech (ម៉ូស្ត) និង Tubal (Tobolsk)
ហើយយើងបានអាននៅក្នុងខទី 9: ហើយអ្នកនឹងឡើងអ្នកនឹងមក ដូចជា ព្យុះ
អ្នកនឹងបានដូចជាពពកគ្របដណ្តប់លើដី អ្នកនឹងក្រុមរបស់អ្នកទាំងអស់ និង
មនុស្សជាច្រើននៅជាមួយអ្នក។

ការចែកចាយតួនាទីឡើងវិញ៖ ក្នុងតួនាទីជា " ស្តេចខាងជើង" គ្រីស្តអូស្ត្រូដក់ រុស្ស៊ី
និង ប្រជាជនសម្ព័ន្ធមិត្តមូស្លីម ។ នៅទីនេះម្តងទៀត ជម្រើសនៃកិរិយាស័ព្ទ "

tourera sur គាត់

បង្ហាញពីការវាយប្រហារដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយភ្លាមៗពីលើអាកាស។ ទីក្រុងមូស្ត
ជារដ្ឋធានីនៃប្រទេសរុស្ស៊ី តាមពិតមានចម្ងាយដ៏ល្អពីទីក្រុងព្រុចសែល

រដ្ឋធានីអឺរ៉ុប និងទីក្រុងប៉ារីស ដែលជាក្បាលម៉ាស៊ីនយោធារបស់ខ្លួន។
ភាពរុងរឿងរបស់អឺរ៉ុបបានធ្វើឱ្យមេដឹកនាំរបស់ខ្លួនខ្ញាក់ភ្នែក

រហូតដល់មើលស្រាលសក្តានុពលយោធារបស់រុស្ស៊ីដ៏មានឥទ្ធិពល។

វានឹងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងការឈ្លានពានរបស់ខ្លួន យន្តហោះ

និងរថក្រោះរាប់ពាន់គ្រឿងនៅលើផ្លូវគោក និងនាវាចម្បាំងសមុទ្រ
និងនាវាមុជទឹកជាច្រើន។ ដូច្នោះហើយ

ដើម្បីឱ្យការដាក់ទណ្ឌកម្មត្រូវបានបង្ហាញដោយបង្ខំ

មេដឹកនាំអឺរ៉ុបទាំងនេះមិនបានបញ្ឈប់ការបន្ទាបបន្ថោករុស្ស៊ី

និងមេដឹកនាំរបស់ខ្លួនពិលោក វ៉ាឌីមៀ ហ្ស៊ីវីណូវស្គី ដ៏កាចសាហាវ ទៅជា "ស្តេច"

បច្ចុប្បន្នថ្មីរបស់ខ្លួន ភ្នំដីម៉ៅ ពូទិន (ភ្នំដីម៉ៅ) ព្រះអង្គម្ចាស់នៃពិភពលោកជាភាសារុស្ស៊ី។

ក្នុងអង្គដែលត្រូវបានគេកំណត់អត្តសញ្ញាណ "ស្តេច" ទាំងបីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រឈមមុខដាក់គ្នានៅក្នុងទម្រង់នៃ " សង្គ្រាមស៊ីវិល" លើកទី 7 ដែលអ៊ីស្រាអែលជាតិថ្មីនឹងចូលរួម។ ដែលខគម្ពីរខាងក្រោមនឹងបញ្ជាក់។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ពេលនេះ "ស្តេច" (គាត់)

ដែលត្រូវបានវាយប្រហារដោយប្រទេសរុស្ស៊ីគឺជាអីរ៉ាប់នៃសន្និសីទក្រុងរ៉ូម។ ៤០ ឃ- វានឹងរលចូលទៅក្នុងស្រុកនឹងរីករាលដាលដូចទឹកហូរហៀរ។

ឧត្តមភាពយោធាដ៏លើសលប់របស់វាអនុញ្ញាតឱ្យរុស្ស៊ីឈ្លានពានអីរ៉ាប់ និងកាន់កាប់ទឹកដីទាំងមូលរបស់ខ្លួន។ ប្រឈមមុខនឹងវា កងទ័ពបារាំងគឺគ្មានគូប្រៀប; ពួកគេត្រូវបានកំទេចនិងបំផ្លាញ។

ដាន 11:41 គាត់នឹងចូលទៅក្នុងស្រុកដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត ហើយជាច្រើននឹងដួល រលំ។ ប៉ុន្តែ អេដុម ម៉ូអាប និងមេនៃកូនចៅអាំម៉ូននឹងត្រូវគេរំដោះចេញពីកណ្តាប់ ដៃរបស់គាត់។

41a- គាត់នឹងចូលទៅក្នុងប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតហើយមនុស្សជាច្រើននឹង ចុះចាញ់

ការពង្រីករបស់រុស្ស៊ីកំពុងកើតឡើងឆ្ពោះទៅភាគខាងត្បូងរបស់ខ្លួនជាក ន្លែងដែលអ៊ីស្រាអែលស្ថិតនៅ ដែល ជាសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់បណ្តាប្រទេសលោកខាងលិចដែលនៅក្នុងវេនត្រូវបានឈ្លានពា នដោយកងទ័ពរុស្ស៊ី។ ជនជាតិយូដានឹងនៅតែស្លាប់។

41b- ប៉ុន្តែ អេដុម ម៉ូអាប និងមេនៃកូនចៅអាំម៉ូននឹងត្រូវបានរំដោះចេញពី កណ្តាប់ដៃរបស់គាត់

នេះគឺជាផលវិបាកនៃសម្ព័ន្ធភាពយោធាដែល នឹងដាក់ឈ្មោះទាំងនេះដែលតំណាងឱ្យហ្សឺកដានីទំនើបនៅខាងរុស្ស៊ី។ នៅឆ្នាំ 2021 រុស្ស៊ីគឺជាសម្ព័ន្ធមិត្តផ្លូវការរបស់ស៊ីរីរួចទៅហើយ ដែលខ្លួនមានអារុធ និងការពារ។ **ដានីយ៉ែល 11:42** ហើយគាត់នឹងលាតដៃទៅលើប្រទេសផ្សេងទៀត ហើយទឹកដី អេស៊ីបនឹងមិនរួចខ្លួនឡើយ។

42a- វាគ្រាន់តែជាការតាំងតែពីឆ្នាំ 1979 ដែលការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធនយោបាយនេះបានមកដើម្បីបញ្ជាក់ពីការព្យាករណ៍។ ដោយសារតែឆ្នាំនោះ នៅ Camp David ក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ប្រធានាធិបតីអេហ្ស៊ីប Anwar El Sadat បានបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាផ្លូវការជាមួយនឹង នាយករដ្ឋមន្ត្រី អ៊ីស្រាអែល Menachem Begin។ ជម្រើសយុទ្ធសាស្ត្រ និងនយោបាយដែលធ្វើឡើងនៅពេលនោះ គឺដើម្បីទទួលយកបុព្វហេតុនៃម៉ោងដ៏ខ្លាំងក្លាបំផុត ពីព្រោះអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងក្លាដោយសហរដ្ឋអាមេរិក។ វាគឺជាន័យ នេះហើយដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដាក់មកលើគាត់នូវគំនិតផ្តួចផ្តើមនៃការ ព្យាយាម « គេចចេញ » ការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងគ្រោះមហន្តរាយ ។ ប៉ុន្តែយូរទៅ ហ្គេមផ្លាស់ប្តូរដៃ ហើយអ៊ីស្រាអែល និងអេហ្ស៊ីបរកឃើញថា ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2021

ដែលស្ទើរតែត្រូវបានបោះបង់ចោលដោយសហរដ្ឋអាមេរិក។
រុស្ស៊ីដាក់ច្បាប់របស់ខ្លួនលើតំបន់ស៊ីរី។

សាវ័ន 11:43 គាត់នឹងមានទ្រព្យសម្បត្តិជាមាស ប្រាក់ និងរបស់មានតម្លៃទាំងអស់
នៅស្រុកអេស៊ីប។ ប្រជាជនលីប៊ី និងអេត្យូពីនឹងដើរតាមគាត់។

43a- គាត់នឹងក្លាយជាម្ចាស់នៃកំណប់ទ្រព្យមាសប្រាក់
និងរបស់មានតម្លៃទាំងអស់នៃប្រទេសអេស៊ីប

អរគុណចំពោះប្រាក់ចំណូលពីថ្លៃសេវាដែលត្រូវបង់ក្នុងការប្រើប្រាស់ព្រែកដី
កសិយអេ អេហ្ស៊ីបបានរីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែទ្រព្យសម្បត្តិនេះល្អតែក្នុងពេល
មានសន្តិភាពប៉ុណ្ណោះ ព្រោះក្នុងពេលមានសង្គ្រាម ផ្លូវពាណិជ្ជកម្មប្រែជាស្ងាត់
ជ្រងំ។ អេហ្ស៊ីបបានរីកចម្រើនតាមរយៈវិស័យទេសចរណ៍។
ពីជ្រុងទាំងបួននៃផែនដី មនុស្សមកសញ្ជឹងគិតអំពីវិវាមិតរបស់វា
សារមន្ទីររបស់វាសំបូរដោយការរកឃើញជាបន្តបន្ទាប់នៃផ្លូវអេហ្ស៊ីប
ដែលលាក់នៅក្រោមដីតាំងពីបុរាណកាលមក។ នៅក្នុងផ្លូវទាំងនេះ ស្តេចវ័យក្មេង
Tutankhamun បានបង្ហាញវត្ថុនៅក្នុងមាសដ៏រឹងមាំនៃតម្លៃដែលមិនស្គាល់។ ដូច្នេះ
រុស្ស៊ីនឹងស្វែងរកអ្វីមួយនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីបំពេញនូវបំណងរបស់ខ្លួន
ចំពោះការបំផ្លាញសង្គ្រាម។

នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃសប្តិរ័ទ្ធនៃថ្ងៃទី 22 ខែមករា ឆ្នាំ 2022
ព្រះវិញ្ញាណបាននាំខ្ញុំនូវអំណះអំណាងមួយដែលបញ្ជាក់

ដោយគ្មានជម្លោះដែលអាចកើតមាន ការបកស្រាយដែលខ្ញុំផ្តល់ឱ្យដល់ ដានីយ៉ែល
11។ ចូរយើងកត់សម្គាល់នៅក្នុងខតិរ 42 និង 43
សារៈសំខាន់នៃការនិយាយយ៉ាងច្បាស់ មិនត្រូវបានសរសេរក្នុងពិណ្ណោះ " **អេហ្ស៊ីប** "
ដែលនៅក្នុងបរិបទនេះ ប្រទេសផ្សេង ពីប្រទេសដែលត្រូវបានគេហៅថា " **ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង** " ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយនៅក្នុងខតិរ 5 ដល់ 32
ភាពយឺតយ៉ាវ "អេហ្ស៊ីប " នៃ Ptolemies
ត្រូវបានបិទបាំងប៉ុន្តែត្រូវបានកំណត់ថាជា " **ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង** " ។ ដូច្នេះ

ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងបរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រត្រូវបានបញ្ជាក់
និងបញ្ជាក់ដោយមិនអាចប្រកែកបាន ។ ចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងបរិបទនៃវត្ថុបុរាណ
រឿងរបស់ដានីយ៉ែល 11 បញ្ចប់ដោយ " **ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់** " **អេហ្ស៊ីប** "
នៃពិភពលោកដែលក្នុងនោះ " **អេហ្ស៊ីប** "
ដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ពួកគ្រិស្តបរិស័ទនិងជំរុំបស្ចិមប្រទេសតាំងពីឆ្នាំ 1979
គឺជាគោលដៅនៃ ថ្មី ។ " **ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង** " **ថ្មី**
មានន័យថាសង្គ្រាមដូចជាសាសនាអ៊ីស្លាមនិងជាពិសេសនៃ " **ស្តេចខាងជើង** " ថ្មី
ដែលជាគ្រិស្តអូស្ត្រូលីយ៉ា

43b- **ជនជាតិលីប៊ី និងជនជាតិអេត្យូពីនឹងដើរតាមគាត់**
អ្នកបកប្រែបានបកប្រែយ៉ាងត្រឹមត្រូវនូវពាក្យ " **ពុទ្ធ និង គុស** "
នៃទំនាយដែលកំណត់សម្រាប់ "លីប៊ី"
ប្រទេសមូស្លីមដែលមានទីតាំងនៅភាគខាងជើងនៃសាហារ៉ា
ប្រទេសឆ្នេរសមុទ្រនៃឆ្នេរសមុទ្រអាហ្វ្រិក និងសម្រាប់ប្រទេសអេត្យូពី អាហ្វ្រិកខ្មៅ
ប្រទេសទាំងអស់ដែលមានទីតាំងនៅភាគខាងត្បូងនៃ សាហារ៉ា។
ពួកគេមួយចំនួនធំក៏បានទទួលយក និងទទួលយកសាសនាឥស្លាមផងដែរ។ ក្នុង

ករណីប្រទេសកូតឌីវ ដោយមានភាពស្មុគស្មាញរបស់ប្រធានាធិបតីបារាំង Nicolas Sarkozy ដែលយើងក៏ជំពាក់ភាពរីករនៅលីប៊ីដែរ។

ដូច្នោះហើយ ដែលត្រូវបានវាយប្រហារដោយប្រទេសរុស្ស៊ី " *អេហ្ស៊ីប* " ក្លាយជាឈ្មោះរបស់សត្វមំសាសី ហើយត្រូវបានមូស្លីម បងប្អូនរបស់វា បានចុះមកលើវា ដើម្បីសម្អាតសាកសពរបស់វា និងយកចំណែករបស់ពួកគេនៃវត្ថុដែលនៅសេសសល់បន្ទាប់ពីការវាយលុករបស់រុស្ស៊ី។

ដោយការលើកឡើងយ៉ាងច្បាស់ " *លីប៊ី និងអេក្ស៊ីពី* " ព្រះវិញ្ញាណកំណត់សម្ព័ន្ធមិត្តសាសនាអាហ្វ្រិកនៃ " *ស្តេចភាគខាងត្បូង* " ដែលត្រូវតែត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយប្រទេសអាវ៉ាប់ ជាកន្លែងដែលហោរា Mohammed បានបង្ហាញខ្លួននៅឆ្នាំ 632 ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយចាប់តាំងពីទីក្រុង Mecca ដែលជាសាសនាថ្មីរបស់គាត់ហៅថា សាសនាឥស្លាម។

វាត្រូវបានគាំទ្រដោយប្រទេសទ្រួរគីដ៍មានឥទ្ធិពល ដែលបានត្រលប់មកវិញនៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ ទៅកាន់អ្នកនិយមនិយម ការសញ្ជ័យ និងសងសឹកចំពោះការប្តេជ្ញាចិត្តសាសនាមូស្លីម បន្ទាប់ពីការអាម៉ាស់នៃការចុះចូលមួយភ្លែតរបស់ខ្លួនចំពោះតម្លៃលោកខាងលិច ។ ប៉ុន្តែប្រទេសមូស្លីមផ្សេងទៀត ដែលមិនមានទីតាំងនៅ " *ភាគខាងត្បូង* " ដូចជាអ៊ីរ៉ង់ ប៉ាគីស្ថាន ឥណ្ឌូនេស៊ី អាចចូលរួមជាមួយ " *ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង* " ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងប្រជាជនលោកខាងលិចជាមួយនិងតម្លៃសីលធម៌ដែល ប្រជាជនមូស្លីមទាំងអស់ស្តាប់។

ការស្តាប់ខ្លឹមនេះគឺនៅក្នុងការពិតតែមួយគត់ដែលជាព្រះពិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបានមើលងាយដោយពួកគ្រីស្ថានលោកខាងលិច។ ដូច្នោះ វាដាក់ទណ្ឌកម្ម តាមរយៈសាសនាអ៊ីស្លាម និងគ្រិស្តមូស្លីមដក់ សាសន៍យូដា កាតូលិក គ្រិស្តមូស្លីមដក់ ប្រូតេស្តង់ និងសូម្បីតែភាពមិនស្មោះត្រង់របស់ Adventist នៅក្នុងលោកខាងលិច។ ជំនឿ monotheistic ទាំងអស់មានទោសចំពោះគាត់។

ដានីយ៉ែល 11:44 ដំណឹងល្អពីទិសខាងកើត និងខាងជើងនឹងមកដល់ធ្វើឲ្យលោក ភ័យខ្លាច ហើយលោកនឹងចេញទៅដោយកំហឹងយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីបំផ្លាញ និងបំផ្លាញ ហួងមនុស្ស។

44a- ដំណឹងពីខាងកើតនិងខាងជើងនឹងមកដល់គាត់ភ័យខ្លាច ចំណុចសំខាន់ៗនៃពិរនេះ " *ខាងកើត និង ខាងជើង* " ទាក់ទងនឹងប្រទេសរុស្ស៊ីតែម្នាក់ឯង អាស្រ័យលើថាតើវាត្រូវបានលើកឡើងពី papal Europe ឬពីអ៊ីស្រាអែល ពីព្រោះទំនាយកំណត់ថាពួកគេត្រូវបានវាយប្រហារជាបន្តបន្ទាប់ដោយរុស្ស៊ីនៅក្នុង ឧទ្ទិ 40 និង 41 ។ នេះមានន័យថាការភ័យខ្លាច។ ដកស្រង់ចេញពីទឹកដីរុស្ស៊ី ប៉ុន្តែអ្វីដែលអាចបំភ័យអ្នកសញ្ជ័យបែបនេះ? តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងដល់ ប្រទេសរបស់គាត់ដែលបំភ័យគាត់យ៉ាងខ្លាំង? ចម្លើយគឺមិនមាននៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែលទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងវិវរណៈទី 9 ដែលបង្ហាញ និងកំណត់គោលដៅសាសនាប្រូតេស្តង់ដែលបន្ទាយជាសកលគឺនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ អាចកំបាំងនឹងកាន់តែច្បាស់

ដោយគិតគូរពីអត្ថិភាពនៃសហរដ្ឋអាមេរិកនេះ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1917

នៅពេលដែលរុស្ស៊ីបះបោរបានទទួលយករបបសង្គមនិយម

និងកុម្មុយនិស្តរបស់ខ្លួន

គម្លាតមួយបានបំបែកវាចេញពីចក្រពត្តិនិយមមូលធននិយមសហរដ្ឋអាមេរិក។

បុគ្គលមិនអាចបង្កើនខ្លួនឯងដោយចំណាយរបស់អ្នកជិតខាងរបស់គាត់បានទេ
ប្រសិនបើគាត់ជាកុម្មុយនិស្ត។

នេះជាមូលហេតុដែលជម្រើសទាំងពីរមិនអាចផ្សះផ្សាបាន។

នៅក្រោមជេនៃសន្តិភាព ភ្លើងនៃភាពស្អប់ខ្ពើមបានឆាប់រហ័ស

និងសុំឱ្យបញ្ចេញមតិ។ មានតែការប្រកួតប្រជែង និងការគំរាមកំហែងនុយក្លេអ៊ែរ
ប៉ុណ្ណោះដែលអាចទប់ស្កាត់ការអាក្រក់បំផុត។

វាជាតុល្យភាពនៃភេរវកម្មនុយក្លេអ៊ែរ។ មានតែបើមិនប្រើអាវុធនុយក្លេអ៊ែរទេ រុស្ស៊ី
នឹងកាន់កាប់អឺរ៉ុប អឺរ៉ុបអាស៊ី និងអេហ្ស៊ីប។ តុល្យភាពដែលត្រូវបានរំខាន

សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងមានអារម្មណ៍ថាចាញ់បោក និងគំរាមកំហែង
ដូច្នោះដើម្បីកាត់បន្ថយចំនួនអ្នកស្លាប់ វានឹងចូលទៅក្នុងសង្គ្រាម

ដោយវាយលុកយ៉ាងខ្លាំងជាមុនសិន។

ការបំផ្លិចបំផ្លាញនុយក្លេអ៊ែររបស់រុស្ស៊ីនឹងបង្កឱ្យមានការភ័យខ្លាចក្នុងចំណោមក
ងទ័ពរុស្ស៊ីដែលនៅរាយប៉ាយពាសពេញទឹកដីដែលកាន់កាប់។

44b- ហើយគាត់នឹងចេញទៅដោយកំហឹងយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីបំផ្លាញ និងកំចាត់
ចោលហ្វូងមនុស្ស។

រហូតមកដល់ពេលនេះ រុស្ស៊ីនឹងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនៃការដណ្តើមយក
និងដណ្តើមយកបាន ប៉ុន្តែភ្លាមៗនោះ ស្ថានភាពចិត្តរបស់វានឹងផ្លាស់ប្តូរ

កងទ័ពរុស្ស៊ីនឹងលែងមានមាតុភូមិដើម្បីត្រឡប់ទៅវិញ
ហើយភាពអស់សង្ឃឹមរបស់វានឹងផ្លាស់ប្តូរទៅជាបំណងចង់ " បំផ្លាញ

និង កម្លាត់ហ្វូងមនុស្ស "; ដែលនឹងក្លាយជា " អ្នកស្លាប់ ទីបី " នៃ ត្រៃ ទី 6

នៃវិវរណៈទី 9 ។ ប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលបំពាក់ដោយអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ
នឹងត្រូវបានបង្ខំដោយអង្គហេតុឱ្យប្រើពួកវាប្រឆាំងនឹងសត្រូវដែលមានសក្តានុព

លផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។

ដានីយ៉ែល 11:45 គាត់នឹងបោះត្រសាលនៅចន្លោះសមុទ្រ ឆ្ពោះទៅភ្នំដំរុងរឿង និង
បរិសុទ្ធ។ ពេលនោះ គាត់នឹងទៅដល់ទីបញ្ចប់ ដោយគ្មានអ្នកណាជួយគាត់ឡើយ។

៤៥ ក- ទ្រង់នឹងគម្កល់ត្រសាលនៅចន្លោះសមុទ្រ ឆ្ពោះទៅភ្នំដំរុងរឿង និង
បរិសុទ្ធ

តង់ នៅចន្លោះសមុទ្រ ព្រោះ វិមាន របស់វា លែងមាននៅលើផែនដីទៀត
ហើយ។

ស្ថានភាពអស់សង្ឃឹមរបស់កងទ័ពរុស្ស៊ីត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងច្បាស់ដោយព្រះវិញ្ញា
ណដែលបានថ្កោលទោសពួកគេចំពោះជោគវាសនានេះ។ នៅក្រោមភ្លើងនៃសត្រូវ

របស់ពួកគេ ពួកគេត្រូវបានរុញត្រឡប់ទៅទឹកដីអឺរ៉ុបអាស៊ីវិញ។
មនុស្សគ្រប់គ្នាស្អប់ ពួកគេបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីការមិនគាំទ្រ ឬអាណិត

ហើយត្រូវបានសម្លាប់ចោលនៅលើទឹកដីរបស់សាសន៍យូដា។ ដូច្នោះ
រុស្ស៊ីនឹងទូទាត់វិវាទដ៏ធ្ងន់ដែលព្រះសន្តតថាជារា

ចាប់តាំងពីការគាំទ្ររបស់ខ្លួនពីសត្រូវខាងវិញ្ញាណរបស់អឺរ៉ុបអាស៊ីនៅក្នុងសម្ព័ន្ធ

ភាពចាស់ នៅពេលនៃការនិរទេសខ្លួនទៅបាប៊ីឡូន។ នាងបានលក់សេះទៅឲ្យ
 ប្រជាជនក្រុងទីរ៉ូស ជាទីក្រុងតណ្ហារបស់មនុស្សមិនពិត។ Ezek.27:13-14 បញ្ជាក់
 ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុងទីរ៉ូសថា: ដ្ឋាន ទូបាល់ (តូបុល) និងមេសេក
 (មូស្ត) បានផ្គុំដូរជាមួយអ្នក។ ពួកគេបានឲ្យខ្ញុំបម្រើ និងឧបករណ៍លង្ហិន ជាផ្លូវ
 និងទំនិញរបស់អ្នក។ ផ្ទះរបស់ Togarma (អាមេនី)
 បានផ្គត់ផ្គង់ទិវ្យាររបស់អ្នកជាមួយនិងសេះ: អ្នកជិះ និងសត្វលា។

វាក៏ជាការជំពប់ដួលខាងពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ជនជាតិយូដាដែលបានធ្វើជំនួញជា
 មួយវាដែរ ។ ពួកគេបានយកស្រូវសាលីមិននិក ឆ្នាំបញ្ចប់ ទឹកឃ្នុំ ប្រេង និងបាសាំ ជា
 ផ្លូវនិងទំនិញរបស់អ្នក។ ដូច្នេះ ទីរ៉ូសបានបង្កើនដោយខ្លួនឯងដោយចំណាយប្រាក់
 របស់ខ្លួន។ ក្រោយមក នៅក្នុង Ezek.28:12 ក្រោមចំណងជើងថា « ស្តេចក្រុងទីរ៉ូស »
 ព្រះមានបន្ទូលដោយផ្ទាល់ទៅកាន់សាតាំង។ យើងយល់ថា

វាក៏ជាគាត់ដែលបានទាញយកប្រយោជន៍ពីភាពប្រណីត
 និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលប្រមូលបាននៅក្នុងទីក្រុងដែលមិនជឿដ៏អស្ចារ្យ
 ដែលបម្រើគាត់ក្រោមការដឹកនាំរបស់ទេវៈជាច្រើនមិនពិតដោយមិនដឹងខ្លួន
 ប៉ុន្តែតែងតែ

និងគ្រប់ទីកន្លែងនៅក្នុងទម្រង់សាសនាដែលព្រះចាត់ទុកថាជាពិធីសម្ព័ន្ធស្តាប់ខ្លឹម។
 គាត់យកចិត្តទុកដាក់លើបេះដូងរបស់គាត់នូវទម្ងន់នៃការខកចិត្តដែលបានប្រ
 មូលផ្តុំផងដែរ ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនសតវត្ស
 និងរាប់ពាន់ឆ្នាំនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ។

ការខកចិត្តនេះបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកំហឹងរបស់គាត់ដែលត្រូវបានបញ្ចេញ
 ដោយផ្នែកនៅក្នុងទម្រង់នៃជម្លោះអន្តរជាតិដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចចុងក្រោយនេះ។
 ប៉ុន្តែកំហឹងដ៏ទេវភាពនេះប្រឆាំងនឹងចរាចរណ៍ទំនិញនៅសម័យបុរាណបាន

អញ្ជើញយើងឱ្យយល់ពីអ្វីដែលព្រះប្រហែលជាគិតអំពីចរាចរណ៍អន្តរជាតិសហស
 ម័យនៅក្នុងបរិបទអន្តរជាតិដែលបង្កើតឡើងទាំងស្រុងលើសេដ្ឋកិច្ចទិវ្យារ។ ខ្ញុំ
 គិតថាការបំផ្លាញបំបាត់មជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្មពិភពលោកក្នុងទីក្រុងញូវយ៉កនៅ
 ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ជាចម្លើយ។ ជាពិសេសចាប់តាំងពីនៅក្នុង Apo.18
 ទំនាយបានគូសបញ្ជាក់អំពីតួនាទីដ៏គ្រោះថ្នាក់នៃការពង្រឹងដោយសារតែការធ្វើ
 ពាណិជ្ជកម្ម និងការដោះដូរអន្តរជាតិ មុនពេលដែលការគ្រប់គ្រង
 ឬសិទ្ធិសាសនាដ៏ទេវភាពដួលរលំយ៉ាងខ្លាំងនោះគឺជាភាពមិនបរិសុទ្ធ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃ Dan.11
 សត្រូវតំណពូជរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកគឺរុស្ស៊ីត្រូវបានបំផ្លាញ។ ដូច្នេះ
 នេះនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវអំណាចទាំងស្រុងលើអ្នករស់រានមានជីវិតពីជម្លោះអន្តរ
 ជាតិទាំងអស់។ វេទនាដល់អ្នកចាញ់!
 គាត់ត្រូវតែឱនក្បាលចុះក្រោមច្បាប់នៃអ្នកឈ្នះគ្រប់ទីកន្លែងដែលគាត់នៅលើផែ
 នដីដោយរស់រានមានជីវិត។

ដានីយ៉ែល ១២

ដានីយ៉ែល 12:1 នៅពេលនោះ លោកមីកែលនឹងក្រោកឡើង ជាព្រះអង្គម្ចាស់ដ៏
 អស្ចារ្យ ដែលជាអ្នកការពារកូនចៅរបស់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។
 ហើយវានឹងក្លាយជាគ្រាដ៏លំបាក ដូចជាមិនធ្លាប់មានតាំងពីប្រជាជាតិនានា

រហូតមកដល់ពេលនោះ។ នៅពេលនោះ មនុស្សរបស់អ្នកដែលត្រូវបានគេរកឃើញ សរសេរក្នុងសៀវភៅនោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

1a- នៅពេលនោះ Michael នឹងក្រោកឡើង

ពេលវេលានេះ

គឺជាថ្ងៃអវសាននៃពិភពលោក

នៅពេលដែលមានព្រះបន្ទូលចុងក្រោយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងត្រលប់មកវិញក្នុងសិរីល្អ និងអំណាចនៃទេវភាពរបស់ទ្រង់ដែលប្រកួតប្រជែងដោយសាសនាដែលប្រកួតប្រជែងជាយូរមកហើយ។ យើងអាននៅក្នុង វិវរណៈ ១:៧៖ មើលចុះ គាត់បានមកជាមួយពពក។ ហើយគ្រប់ភ្នែកនឹងឃើញវា សូម្បីតែអ្នកដែលទម្លាក់វា កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខដោយព្រោះគាត់។ បាទ។ អាម៉ែន! យើងត្រូវតែសុំនឹងគំនិតនេះ ពីព្រោះសម្រាប់តួនាទីនីមួយៗរបស់ទ្រង់ ព្រះជាម្ចាស់បានឱ្យឈ្មោះផ្សេងពីគ្នា ដែលជាមូលហេតុដែលនៅក្នុង ដានីយ៉ែល និង វិវរណៈ 12:7 ទ្រង់បង្ហាញខ្លួនគាត់ថាជា **មីកែល** ដែល ជាប្រមុខកំពូលនៃជីវិតសេឡេស្ទាលទេវតាដែលផ្តល់ឱ្យគាត់ អំណាចលើអារក្ស និងអារក្ស។ ព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តំណាងឱ្យសម្រាប់តែអ្នករើសតាំងនៃផែនដី ដែលទ្រង់បានយាងមកសង្គ្រោះក្រោមព្រះនាមនេះ។

1b- អ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យ

អ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យ នេះ គឺ YaHWéH Michael Jesus Christ ហើយវាគឺមកពីគាត់ដែលនៅក្នុងភាពមិនច្បាស់លាស់របស់វា របប papal បានយកចេញដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់វា បេសកកម្មរបស់គាត់ជា អ្នកអង្វរសេឡេស្ទាល **ជារៀងរហូត** រហូតដល់ឆ្នាំ 1843 នេះចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538 ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃ របប papal និងការដំឡើងរបស់វានៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូមនៅវិមាន Lateran នៅលើភ្នំ Caelius ។ ប្រធានបទនេះត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុង ដានីយ៉ែល 8 ។

1c- អ្នកការពារកូនចៅរបស់ប្រជាជនរបស់អ្នក;

ខ្សែការពារ ធ្វើអន្តរាគមន៍ នៅពេលមានការវាយប្រហារ។

ហើយនេះនឹងក្លាយជាករណីសម្រាប់ម៉ោងចុងក្រោយនៃជីវិតនៅលើផែនដីនៃអ្នក ដែលបានជ្រើសរើសដែលនៅតែស្មោះត្រង់ សូម្បីតែត្រូវបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតដោយពួកឧទ្ធាមចុងក្រោយក៏ដោយ។ នៅទីនេះ

យើងអាចរកឃើញគំរូទាំងអស់ដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុងរឿងរបស់ដានីយ៉ែល ដោយសារតែពួកគេត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងស្ថានភាពសោកនាដកម្មចុងក្រោយ។ នៅក្នុង **គ្រោះមហន្តរាយដ៏អស្ចារ្យ ចុងក្រោយ** នេះ យើងនឹងរំលឹកឡើងវិញនូវអន្តរាគមន៍អព្ពតហេតុដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង Dan.3 **ចង្រ្កាន** និងតួអង្គរស់ទាំងបួនរបស់វា នៅក្នុង Dan.5 ការចាប់យក **ប៉ូប៊ីន្ទនដ៏អស្ចារ្យ** ដោយព្រះ នៅក្នុង Dan.6 **សត្វគោ** បានធ្វើឱ្យគ្មានគ្រោះថ្នាក់ ប៉ូប៊ីន្ទន ក៏ជាចុងបញ្ចប់នៃ **គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ** ដែលបានកំណត់ទុកជាមុនដោយអ្វីដែលបានវាយប្រហារជនជាតិយូដានៅក្នុង - 168 នៅថ្ងៃទី Kisleu 15 នោះគឺថ្ងៃទី 18 ខែធ្នូនៅថ្ងៃសប្បិទ។

១- ហើយនឹងជាគ្រានៃទុក្ខលំបាកដូចជាមិនមានតាំងពីប្រជាជាតិនានាមាន រហូតដល់សម័យនោះ។

ដោយវិនិច្ឆ័យពីសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះ

គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំចុងក្រោយនឹងលើសពីជនជាតិយូដាដែលរៀបចំដោយជនជា តិក្រិច។ ពិតប្រាកដណាស់

ជនជាតិក្រិចវាយបានតែជនជាតិយូដាដែលពួកគេបានរកឃើញនៅតាមដងផ្លូវ ឬផ្ទះរបស់ពួកគេ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក អ្វីៗគឺខុសគ្នាខ្លាំង

ហើយបច្ចេកវិទ្យាទំនើបអនុញ្ញាតឱ្យមានការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងលើមនុស្សដែលរ សំនៅលើផែនដី។ ដោយប្រើបច្ចេកទេសរាវរកមនុស្ស

យើងអាចស្វែងរកអ្នកណាម្នាក់បានគ្រប់ទីកន្លែង

នៅកន្លែងណាក៏ដោយដែលពួកគេកំពុងលាក់ខ្លួន។ ដូច្នោះ បញ្ជីមនុស្សដែល ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចអាចត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងជាក់លាក់។

នៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ

ការលុបបំបាត់អ្នកជាប់ឆ្នោតនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយមនុស្សជាតិ។

ទោះបីជាពោរពេញដោយសេចក្តីជំនឿ និងក្តីសង្ឃឹមក្នុងការដោះពួកគេក៏ដោយ អ្នករើសតាំងនឹងជួបប្រទះការឈឺចាប់ជាច្រើនម៉ោង។ សម្រាប់អ្នកដែលនៅតែ

មានសេរីភាព ដកហូតអ្វីៗទាំងអស់ អ្នកផ្សេងទៀតកំពុងស្ថិតក្នុងគុកឧទ្ធាម រង់ចាំ ការប្រហារជីវិត។

ទុក្ខព្រួយនឹងសោយរាជ្យក្នុងដួងចិត្តរបស់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលត្រូវបានធ្វើបាបប្រ សិនបើមិនសម្លាប់។

1e- នៅពេលនោះ មនុស្សរបស់អ្នកដែលត្រូវបានគេរកឃើញសរសេរក្នុង សៀវភៅនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

វាជាសៀវភៅនៃជីវិត ពីព្រោះបើគ្មានកុំព្យូទ័រទេ

ព្រះក៏បានបង្កើតបញ្ជីនៃសត្វទាំងអស់ដែលអីដាម និងអេវ៉ា

និងកូនចៅរបស់ពួកគេបានបង្កើត។ នៅចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ដោយសារតែចុងក្រោយត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះ ដែលរក្សាបញ្ជីពីរគឺ

អ្នកដែលរើសតាំង និងអ្នកដែលធ្លាក់ ស្របតាមផ្លូវទាំងពីរដែលបង្ហាញដល់មនុស្សជាតិ នៅក្នុងទុតិយកថា 30:19-20 :

ខ្ញុំហៅ ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីដើម្បីធ្វើបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងអ្នកនៅថ្ងៃនេះ យើងបានដាក់ជីវិត និងសេចក្តីស្លាប់ នៅចំពោះមុខអ្នក ពរជ័យ និងបណ្តាសា។

ចូរជ្រើសរើសជីវិត ដើម្បីឱ្យអ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នកបានរស់នៅ ត្រូវស្រឡាញ់ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ព្រះអង្គ ហើយនៅជាប់នឹង

ព្រះអង្គ ព្រោះវាអាស្រ័យលើជីវិតរបស់អ្នក និងអាយុយើងយូរនៃថ្ងៃរបស់អ្នក... វាគឺ អាស្រ័យទៅតាមជម្រើសរបស់ទ្រង់ចំពោះ អំពើអាក្រក់ ដែលដោយសារតែចុង ក្រោយនៃសម័យប៉ុប៉ូម។

នេះនៅក្នុងភ្លើង ត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងនៅក្នុង Dan.7:9-10; នេះ ដោយសារតែពាក្យក្រអឺតក្រទមរបស់គាត់ ចំពោះ ព្រះនៃព្រះ យោងតាមដាន.១១:៣៦។

នៅក្នុងវិវរណៈ 20:5

ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានអមដោយការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវបានគេហៅថា ការរស់ឡើងវិញដំបូង :

មានពរហើយបរិសុទ្ធគឺជាអ្នកដែលចូលរួមក្នុង **ការរស់ឡើងវិញជាលើកដំបូង**
ព្រោះការស្លាប់ទីពីរមិនមានអំណាចលើពួកគេទេ។

ដានីយ៉ែល 12:2 អស់អ្នកដែលដេកលក់ក្នុងធ្វលីដីជាច្រើននឹងភ្ញាក់ឡើង ខ្លះបាន
ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្លះទៀតត្រូវជេរប្រមាថ និងអាម៉ាស់ជារៀងរហូត។

២ ក- អស់អ្នកដែលដេកក្នុង **ធ្វលីដី ជាច្រើន** នឹងភ្ញាក់ឡើង ខ្លះបានជីវិតអស់
កល្បជានិច្ច។

ចូរយើងកត់សំគាល់ជាមុនថា ក្នុងភាពធម្មតាធម្មតា
មនុស្សស្លាប់បានដេកលក់ ស្រួល នៅក្នុង **ធ្វលីដី**
ហើយមិនមែននៅក្នុងឋានសួគ៌ដ៏អស្ចារ្យ
ឬឋាននរកដែលកំពុងឆេះដូចដែលសាសនាគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ
ឬសាសនាមិនពិតបង្រៀន និងជឿនោះទេ។

ភាពច្បាស់លាស់នេះស្តារឡើងវិញនូវស្ថានភាពពិតនៃអ្នកស្លាប់
ដូចដែលបានបង្រៀននៅក្នុង **Ecc.9:5-6-10:**
សម្រាប់អស់អ្នកដែលរស់នៅទីនោះមានសង្ឃឹម។

ហើយសូម្បីតែឆ្កែដែលនៅរស់ក៏ប្រសើរជាងសត្វគោដែលស្លាប់ដែរ។ តាមការពិត
សត្វដែលនៅរស់ ដឹងថាពួកគេនឹងស្លាប់។ រីឯមនុស្សស្លាប់វិញមិនដឹងអ្វីសោះ ហើយ
គ្មានប្រាក់ឈ្នួលអ្វីទៀតទេ ព្រោះគេភ្លេចការចងចាំ។ ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់
ការស្អប់ និងការច្រណែនរបស់ពួកគេបានវិនាសបាត់ទៅហើយ។

ហើយពួកគេនឹងលែងមានចំណែកក្នុងកិច្ចការដែលធ្វើនៅក្រោមព្រះអាទិត្យទៀ
តហើយ ។ ... អ្វីក៏ដោយដែលរស់របស់អ្នករកឃើញដើម្បីធ្វើដោយកម្លាំងរបស់អ្នក
ចូរធ្វើវាចុះ។ ដ្បិតគ្មានការងារ ឬការគិត ឬចំណេះវិជ្ជា ឬប្រាជ្ញាឡើយ ក្នុងនរកទី
ដែលអ្នកទៅ។ (ទីលំនៅរបស់មនុស្សស្លាប់ដែលជា **ធ្វលីដី**)។

គ្មានការគិតក្រោយពេលស្លាប់ទេ ព្រោះការគិតនៅក្នុងខួរក្បាលមនុស្ស គឺ
មានតែពេលដែលគាត់នៅមានជីវិត ហើយចិញ្ចឹមដោយឈាមដែលបញ្ជូនមកពី
បេះដូងគាត់។

ហើយឈាមនេះត្រូវតែត្រូវបានបន្សុតដោយការដកដង្ហើមតាមស្លត។
ព្រះមិនដែលនិយាយអ្វីផ្សេងទៀតទេ

ចាប់តាំងពីគាត់បាននិយាយទៅកាន់អ័ដាមដែលបានក្លាយជាមនុស្សមានបាប
តាមរយៈការមិនស្តាប់បង្គាប់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ **3:19:**

**នៅក្នុងញើសនៃមុខរបស់អ្នកអ្នកនឹងបរិភោគនំប៉័ងរហូតដល់អ្នកត្រឡប់មកដៃ
នដីពីដែលអ្នកត្រូវបានគេយក។ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាធ្វលីដី ហើយអ្នកនឹងត្រឡប់
មកវិញជាធ្វលីដី** ។ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីស្ថានភាពនៃមនុស្សស្លាប់នេះ

យើងអាននៅក្នុង **Psa.30: 9:**

តើអ្នកបានអ្វីដោយការបង្ហូរឈាមរបស់ខ្ញុំដោយការធ្វើឱ្យខ្ញុំចូលទៅក្នុងរណ្តៅ?

តើធ្វលីបានសរសើរ អ្នកទេ? តើវានិយាយអំពីភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នកទេ?

ទេព្រោះវាមិនអាចយោងទៅតាម **Psa.115:17:**

វាមិនមែនជាអ្នកស្តាប់ដែលប្រារព្ធព្រះអម្ចាស់,

វាមិនមែនជាអ្នកដែលចុះទៅកន្លែងស្ងាត់។ ប៉ុន្តែ នេះមិនបានរារាំងព្រះពីការមាន

លទ្ធភាពរស់ឡើងវិញចំពោះជីវិតដែលមានពីមុនឡើយ ហើយវាជាអំណាច

ច្នៃប្រឌិតដែលធ្វើឱ្យទ្រង់ជាព្រះ មិនមែនជាទេវតា ឬមនុស្សឡើយ។

ផ្លូវទាំងពីរមានលទ្ធផលចុងក្រោយពីរ ហើយ Rev.20
ប្រាប់យើងថាពួកគេត្រូវបានបំបែកដោយ ពាន់ឆ្នាំ នៃសហវត្សទីប្រាំពីរ។
ខណៈពេលដែលជីវិតមនុស្សទាំងអស់បាត់ពីផ្ទៃផែនដីនៅដើម ពាន់ឆ្នាំ ទាំងនេះ
ការដួលរលំនឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញបន្ទាប់ពីការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេធ្វើឡើងដោយ
ពួកបរិសុទ្ធ និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងនគរសេឡេស្ទាលរបស់ទ្រង់។
តាមរយៈសារនេះភ្ជាប់ជាមួយនឹង គ្រឹះ ៧ វិវរណៈ 11:18 បញ្ជាក់ដោយនិយាយថា:

ប្រជាជាតិនានាបានខឹង; ព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គបានមកដល់
ហើយដល់ពេលកាត់ទោសមនុស្សស្លាប់ ដើម្បីអោយ
រងាន់ដល់អ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ ព្យាការី ពួកបរិសុទ្ធ
និងអស់អ្នកដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះនាមព្រះអង្គ ទាំងភូមិទាំងជុំ។

និងបំផ្លាញអស់អ្នកដែលបំផ្លាញផែនដី។ នៅក្នុងខនេះ ការកាត់ទោសមនុស្សស្លាប់
នាំឱ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រោសមនុស្សឱ្យរស់ឡើងវិញ
ជាដំបូងអ្នកស្លាប់ដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់បានជ្រើសរើសដើម្បីឱ្យពួកគេអាចវិនិច្ឆ័យ
មនុស្សអាក្រក់ដែលត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងស្ថានភាពស្លាប់។

2b- និងអ្នកដទៃទៀតសម្រាប់ការគិះដៀល, សម្រាប់ការអាម៉ាស់ជារៀងរហូត,
ភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងជាកម្មសិទ្ធិរបស់មនុស្សតែម្នាក់គត់។
បន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញចុងក្រោយរបស់ពួកគេនៅឯការជំនុំជំរះចុងក្រោយ ការ
គិះដៀល និង ការអាម៉ាស់
នៃអ្នកធ្លាក់នឹងនៅតែមានតែនៅក្នុងការចងចាំដ៏អស់កល្បនៃអ្នកជ្រើសរើស
ទេវតា និងព្រះប៉ុណ្ណោះ។

ដាន 12:3 អស់អ្នកដែលយល់នឹងភ្លឺដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃ ហើយអ្នកណាដែល
បង្រៀនសេចក្តីសុចរិតដល់មនុស្សជាច្រើននឹងភ្លឺដូចផ្កាយអស់កល្បជានិច្ច។

៣ ក- អ្នកដែលមានបញ្ហានឹងភ្លឺដូចមេឃ
ភាពវៃឆ្លាតលើកមនុស្សឱ្យខ្ពស់ជាងសត្វ។

វាត្រូវបានបង្ហាញដោយសមត្ថភាពក្នុងការវែកញែក
ទាញការសន្និដ្ឋានដោយការសង្កេតការពិត ឬដោយការកាត់សាមញ្ញ។ ប្រសិនបើ
មនុស្សមិនបះបោរក្នុងសេរីភាពដែលព្រះប្រទានឱ្យពួកគេទេ
ភាពវៃឆ្លាតនឹងនាំមនុស្សជាតិទាំងអស់ឆ្ពោះទៅរកការទទួលស្គាល់ដូចគ្នាអំពីអត្តិ
ភាពនៃព្រះ និងច្បាប់របស់ទ្រង់។ ដោយសារតាំងពីម៉ូសេមក
ព្រះមានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗបំផុតនៃវិវរណៈរបស់ទ្រង់ចំពោះបុរសដែលបានកត់
ត្រាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ នេះគឺជាផ្លូវនៃហេតុផលដែលត្រូវធ្វើតាម។ ជំនឿ
monotheistic បានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ប្រជាជនហេព្រើរ។ ដូច្នេះ
ទីបន្ទាល់របស់គាត់ និងការសរសេររបស់គាត់មានអាទិភាពជាងការសរសេរ
ផ្សេងទៀតទាំងអស់ដែលសន្មតថាជាព្រះតែមួយគត់នេះ។

ការដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះគួរត្រូវបានតទល់នឹងនៅតែជាលទ្ធភាពធម្មតា
ប៉ុន្តែថាគម្ពីរបរិសុទ្ធគួរត្រូវបានតទល់នឹងក្លាយទៅជាកិច្ចការដ៏អាក្រក់។
សេចក្តីជំនឿដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យកប្រភព
និងឯកសារយោងចេញពីគម្ពីរភាសាហេព្រើរនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់
ដែលផ្តល់ឱ្យវានូវភាពស្របច្បាប់។
ប៉ុន្តែគោលលទ្ធិរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកមិនគោរពគោលការណ៍នេះទេ

នោះហើយជាមូលហេតុដែលទាំងគម្ពីរកូរ៉ានៃសាសនាស្នាមមិនអាចអះអាងថា
ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានជីវិត និងមាន។ ព្រះ
យេស៊ូវបានបញ្ជាក់អំពីគោលការណ៍ដោយការនឹកចាំនៅក្នុង យ៉ូហាន ៤:២២ ថា
សេចក្តីសង្គ្រោះបានមកពីសាសន៍យូដា៖ អ្នកថ្វាយបង្គំអ្វីដែលអ្នកមិនដឹង។ យើង
ថ្វាយបង្គំអ្វីដែលយើងដឹង ព្រោះសេចក្តីសង្គ្រោះមកពីសាសន៍យូដា។

នៅក្នុងក្រុមអ្នករើសតាំងដំបូងនេះ

ព្រះបានចាត់តាំងបុរសដែលបានសង្គ្រោះដោយគ្មានចំណេះដឹងជាក់លាក់
ដោយសារតែភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ

បានបង្ហាញឱ្យឃើញពីហានិភ័យនៃជីវិតរបស់ពួកគេចាប់តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា។
ហើយនេះរហូតដល់ឆ្នាំ 1843។ ពួកគេត្រូវបានរក្សាទុក

ដោយសារការងាររបស់ពួកគេបានថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះភាពឆ្លាតវៃរបស់ពួកគេ
និងការទទួលយកច្បាប់ដ៏ទេវភាពរបស់ពួកគេ

ដែលបង្ហាញដោយការគោរពប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងក្រុមនេះ
ប្រូតេស្តង់ដ៏ស្មោះត្រង់ និង សន្តិភាព បំផុត

ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍រហូតដល់និទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ពីការអត់ធ្មត់របស់ព្រះ
ដែលគ្រាន់តែធ្វើឱ្យការអនុវត្តនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធរបស់គាត់ជាកាតព្វកិ
ច្ចាចាប់ពីថ្ងៃនោះ។ វិវរណៈ 2:24-25 នឹងបញ្ជាក់ករណីលើកលែងនេះ៖

**ចំពោះអ្នកចំពោះអ្នកផ្សេងទៀតទាំងអស់នៅក្នុងក្រុងថាធីរ៉ា
ដែលមិនបានទទួលលទ្ធិនេះ ហើយអ្នកដែលមិនស្គាល់ ជម្រៅនៃអារក្សសាតាំង
ដូចដែលពួកគេហៅពួកគេ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំធ្វើ។
កុំដាក់បន្តកផ្សេងទៀតលើខ្លួនអ្នក; ចូរ កាន់តែ លើអ្វីដែលអ្នកមានរហូតដល់ខ្ញុំ
មក។**

៣ខ- ហើយអស់អ្នកណាដែលបង្រៀនសេចក្តីសុចរិតដល់ហ្វូងមនុស្សនឹងភ្លឺដូច
ផ្កាយជារៀងរហូត

ក្រុមទីពីរនេះត្រូវបានបំបែកចេញពីគ្នាដោយសារតែកម្រិតខ្ពស់នៃការរាប់
ជាបរិសុទ្ធដែលវាគំណាងឱ្យនៅលើផែនដីចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ។

បានជ្រើសរើសដោយមធ្យោបាយនៃការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿ
ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសង្ឃឹមនៃការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់និទាយរដូវ ឆ្នាំ 1843 និង ការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844

ការរាប់ជាបរិសុទ្ធរបស់គាត់ដោយព្រះត្រូវបានធ្វើឱ្យជាផ្លូវការដោយការស្តារឡើងវិ
ញនូវថ្ងៃសប្បិទដែលគាត់បានអនុវត្តម្តងទៀត

បន្ទាប់ពីភាពងងឹតជាច្រើនសតវត្សមកហើយ ការភ្លេចភ្លាំង
និងការមើលងាយចំពោះ គាត់។

នៅក្នុងការបែងចែកនេះជាពីរក្រុម
អ្វីដែលធ្វើឱ្យពួកគេខុសគ្នាគឺស្ថានភាពរបស់ពួកគេឆ្ពោះទៅរកយុត្តិធម៌នៃព្រះ

ស្ថានភាពរបស់ពួកគេចំពោះបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ទ្រង់ និងសុខភាព
និងពិធីបរិសុទ្ធផ្សេងទៀតរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងអត្ថបទដើមនៃនិក្ខមនំ និក្ខមនំ

២០:៥-៦ បញ្ញត្តិទីពីរដែលត្រូវបានលុបដោយទីក្រុងរ៉ូម
បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីសារៈសំខាន់ដែលព្រះប្រទានដល់ការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះប
ទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានរំលឹកពីផ្លូវទាំងពីរ

និងដោយសារនាចុងក្រោយដែលប្រឆាំងទាំងពីរ៖ ... ខ្ញុំច្រណែន ព្រះអ្នកណា
ដាក់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកមកលើកូនដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួនលើអស់
អ្នកដែលស្អប់ខ្ពើម ហើយបំពានលើបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ ហើយសូមអាណិតមេត្តាដល់អ្នក
ដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំដល់មួយពាន់ជំនាន់។

នៅក្នុងខនេះ ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញពីហេតុផលសម្រាប់អត្ថិភាពនៃ ផ្កាយ
នៅក្នុងការបង្កើតផែនដីរបស់យើង។

ពួកគេគ្រាន់តែមានហេតុផលដើម្បីឱ្យមានដើម្បីបម្រើជានិមិត្តរូបនៃអ្នករើសតាំង
នៅលើផែនដីដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះ។ ហើយវាគឺជាលោកុប្បត្តិ 1:17
ដែលលាតត្រដាងសាររបស់ពួកគេ៖ ព្រះបានដាក់ពួកគេនៅលើលំហមេឃ
ដើម្បីផ្តល់ពន្លឺដល់ផែនដី។

បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់ប្រើពួកវាដើម្បីបង្ហាញអំប្រាហាំនូវរូង កូនចៅរបស់គាត់
នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 15:5: រាប់ផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌ប្រសិនបើអ្នកអាចរាប់ពួកគេ។
វានឹងក្លាយជាកូនចៅរបស់អ្នក។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្ថានភាពនៃ ផ្កាយ ខាងវិញ្ញាណទាំងនេះ
អាចផ្លាស់ប្តូរអាស្រ័យលើការងារដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកជឿដែលបានប្រោសលោះ។
ដោយការធ្លាក់ចុះខាងវិញ្ញាណតាមរយៈការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់វា ផ្កាយធ្លាក់ វា
ធ្លាក់ពីលើមេឃ។ រូបភាពនេះនឹងត្រូវបានបំផុសឡើងដើម្បីបង្ហាញពីការដួលរលំ នៃ
ជំនឿប្រូតេស្តង់នៅឆ្នាំ

1843

ដែលបានប្រកាសដោយសញ្ញាសេឡេស្តាលពិតប្រាកដនៅឆ្នាំ 1833 នៅក្នុង គ្រា ទី6
នៃ វិរណៈ 6:13

ហើយផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌បានធ្លាក់ចុះមកផែនដីដូចជានៅពេលដែល 'a' ដើម
ឧទុម្ពរញ័រដោយខ្យល់បក់បោកចោលផ្លែឧទុម្ពរ។ ហើយម្តងទៀតនៅក្នុង Rev.12:4:
កន្ទុយរបស់គាត់បានអូសទៅឆ្ងាយមួយភាគបីនៃផ្កាយនៃមេឃ

ហើយបោះវាមកផែនដី។ សារនេះបន្តថា Dan.8:10: នាងបានក្រោកឡើងទៅលើ
កងទ័ពនៃស្ថានសួគ៌ ហើយនាងបានទម្លាក់ផ្នែកនៃកងទ័ពនោះ និងផ្កាយមកលើ
ផែនដី ហើយនាងបានជាន់លើពួកគេ ។ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គុណលក្ខណៈដល់របប
papal Roman

ជាការដួលរលំខាងវិញ្ញាណនៃអ្នកជឿមួយភាគបីនៃអ្នកជឿដែលបានប្រោសលោះ។
មនុស្សដែលបោកប្រាស់នឹងជឿតតប្រយោជន៍ក្នុងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយទាមទារយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់។

ដានីយ៉ែល 12:4 លោកដានីយ៉ែលអើយ ចូររក្សាពាក្យទាំងនេះជាសម្ងាត់ ហើយបិទ
គ្រាសៀវភៅរហូតដល់គ្រាចុងបំផុត។ មនុស្សជាច្រើននឹងអានវា
ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង។

4a- **ពេលវេលាបញ្ចប់** នេះ ដឹងពីដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់គ្នាជាច្រើន
ប៉ុន្តែវាបានចាប់ផ្តើមជាផ្លូវការនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843

ជាមួយនឹងការបញ្ចូលទៅក្នុងការអនុវត្តនៃក្រឹត្យដ៏ទេវភាពដែលបានសរសេរជាមុ
ននៅក្នុង Dan.8:14: **រហូតដល់ល្ងាច - ព្រឹក 2300 ហើយភាពបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបាន
យុត្តិកម្ម** ។ នៅឆ្នាំ 1994

យុត្តិកម្មនៃការបញ្ចប់ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការក្តៅទោសនៃស្ថាប័ន Adventist
ជាសកល។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843

សៀវភៅរបស់ដានីយ៉ែលត្រូវបានអានប៉ុន្តែវាមិនដែលត្រូវបានបកស្រាយត្រឹមត្រូវ មុនពេលការងារនេះដែលខ្ញុំកំពុងរៀបចំនៅឆ្នាំ 2021 ហើយនេះចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2020 ។ ដូច្នេះវាគឺជាកាលបរិច្ឆេទនេះដែលជាចំណុចកំពូលនៃ **ចំណេះដឹង របស់គាត់** ដូច្នេះហើយនៅទីនោះ ពេលវេលា ចុងក្រោយពិតប្រាកដ **នៃទីបញ្ចប់** ដែលនឹងបញ្ចប់ដោយការយាងមកពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ និងរំពឹងទុកសម្រាប់និទាឃរដូវឆ្នាំ 2030។ យើងឃើញថានៅឆ្នាំ 2020 នេះត្រូវបានសម្គាល់យ៉ាងល្អដោយព្រះរួចហើយ។ ដោយសារមនុស្សជាតិទាំងអស់ត្រូវបានវាយប្រហារដោយការស្លាប់នៃមេរោគ Covid-19 ដែលបានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងប្រទេសចិនក្នុងឆ្នាំ 2019 ប៉ុន្តែនៅក្នុង Papal Catholic Europe មានតែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2020 ប៉ុណ្ណោះ។ នៅឆ្នាំ 2021 មេរោគបានផ្លាស់ប្តូរ និងបន្តវាយប្រហារមនុស្សជាតិដែលមានកំហុស និងបះបោរ។

ការសាកល្បងនៃជំនឿរបស់ Adventist ត្រូវបានបង្ហាញ

ដានីយ៉ែល 12:5 ខ្ញុំដានីយ៉ែលបានក្រឡេកមើល ហើយឃើញមានបុរសពីរនាក់ទៀត ឈរម្នាក់នៅត្រើយខាងទន្លេ ហើយម្នាក់ទៀតនៅត្រើយម្ខាងទន្លេ។

៥ ក- ចងចាំ! ដានីយ៉ែលគឺនៅច្រាំងទន្លេ “Hiddekel” ខ្លាដែលជាមនុស្សស៊ីមនុស្ស នេះ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មានបុរសពីរនាក់នៅត្រើយម្ខាងទន្លេ ដែលមានន័យថា ម្នាក់អាចឆ្លងបាន ហើយម្នាក់ទៀតកំពុងរៀបចំធ្វើដូច្នោះ។ រួចហើយនៅក្នុង Dan.8:13

ការពិភាក្សាមួយបានកើតឡើងរវាងពួកបរិសុទ្ធពីរនាក់។

ដានី 12:6 មានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនិយាយទៅកាន់បុរសដែលស្លៀកពាក់ ក្រណាត់ទេសឯក ដែលឈរនៅលើទឹកទន្លេថា៖ « តើការអស្ចារ្យទាំងនេះនឹងត្រូវ បញ្ចប់នៅពេលណា?

6a- នៅក្នុង Dan.8:14 សំណួររបស់ពួកបរិសុទ្ធបានទទួលពីព្រះជាម្ចាស់ ចម្លើយនៃ 2300 ល្ងាច-ព្រឹក ដែលបានកំណត់ កាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1843។ វិធីសាស្ត្រនេះត្រូវបានធ្វើម្តងទៀតនៅទីនេះ

ហើយសំណួរនៅពេលនេះទាក់ទងនឹងចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ពេលដែល ទំនាយនឹងលែងមានប្រយោជន៍។ សំណួរត្រូវបានសួរអំពីព្រះគ្រីស្ទតំណាងដោយ បុរសម្នាក់នេះស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯក ដែលឈរ ពីលើទន្លេ ដោយសង្កេតមើលការឆ្លងកាត់របស់វាដោយបុរស។ ព្រះប្រិយភាពនៃការឆ្លង សមុទ្រក្រហមដែលបានសង្គ្រោះជនជាតិហេព្រើរ ប៉ុន្តែបានលង់ទឹកខ្មាំងសត្រូវ អេហ្ស៊ីបរបស់ពួកគេ។

ដានី 12:7 ហើយខ្ញុំបានឮបុរសស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯកឈរនៅខាងលើទឹក ទន្លេ។ ទ្រង់លើកដៃស្តាំ និងដៃឆ្វេងឡើងលើមេឃ ហើយទ្រង់ស្ងួចនឹងព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចថា នឹងមានក្នុងពេលមួយ ពេលវេលា និងពាក់កណ្តាលពេលវេលា ហើយថាអ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងបញ្ចប់នៅពេលដែលកម្លាំងរបស់ប្រជាជន។ ពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវខូចទាំងស្រុង។

7a- ហើយខ្ញុំបានឮបុរសស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯកដែលឈរនៅខាងលើទឹកនៃទន្លេ; គាត់បានលើកដៃស្តាំ និងដៃឆ្វេងរបស់គាត់ឡើងលើមេឃ

ក្នុងតំណែងជាអាជ្ញាកណ្តាល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើកដៃស្តាំដែលប្រោសប្រទានពររបស់ទ្រង់ ហើយដៃឆ្វេងដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ទ្រង់ឡើងលើមេឃ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីប្រកាសដ៏ឧឡារិក។

7b- ហើយគាត់បានស្សៀមនឹងអ្នកដែលមានជីវិតជារៀងរហូតថាវានឹងមាននៅក្នុងពេលវេលាមួយដងនឹងពាក់កណ្តាលពេលវេលា

ដោយលើកឡើងពីរយៈពេលព្យាករណ៍នៃរដ្ឋកាល papal ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញនិងរំលឹកឡើងវិញនូវការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ដែលកាលពីអតីតកាលបានប្តោលទោសក្រុមជំនុំរបស់គាត់ឱ្យទទួលរងនូវភាពជាក់លាក់នៃរបប papal និងបណ្តាសានៃការលុកលុយរបស់មនុស្សព្រៃផ្សៃដែលពីមុនមក។

នេះដោយសារតែការបោះបង់ចោលថ្ងៃឈប់សម្រាកចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 ។ អ្នកជឿនៅក្នុងគ្រានៃ ការសាកល្បង Adventist ត្រូវបានព្រមានដូច្នោះ។ ប៉ុន្តែហេតុផលទីពីរដែលនាំឱ្យព្រះបង្កើតរដ្ឋកាល papal នេះ; នេះគឺជាកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមរបស់វា 538 គ។ ការជ្រើសរើសគឺត្រឹមត្រូវចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទ 538 នេះនឹងបម្រើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការគណនាដែលទំនាយនឹងស្នើមកយើងដោយបង្ហាញយើងនូវរយៈពេលព្យាករណ៍ថ្មីនៅក្នុងខទី 11 និង 12 ។

៧ គ- ហើយថា អ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបញ្ចប់ នៅពេលកម្លាំងនៃពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានខូចខាតទាំងស្រុង

ប្រយោគដ៏ខ្លីនេះ សង្ខេបយ៉ាងនេះថា ជាគ្រាដ៏ពិតនៃអវសាន: បុគ្គលណាដែលនៅទីបំផុតនៃទុក្ខ ធំ ចុងក្រោយ បុគ្គលដែលរើសតាំងនឹងឃើញខ្លួននៅលើជិតនៃសេចក្តីវិនាស កំចាត់ចោលនូវផែនដី។ សម្គាល់ភាពជាក់លាក់: **ខូចទាំងស្រុង** ។

ដានី 12:8 ខ្ញុំបានឮ ប៉ុន្តែមិនយល់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា: «លោកម្ចាស់អើយ តើនឹងមានលទ្ធផលអ្វីទៅ?

៨ ក- ដានីយ៉ែល កំសត់! ប្រសិនបើការយល់ដឹងអំពីសៀវភៅរបស់គាត់នៅតែជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងឆ្នាំ 2021 តើការយល់ដឹងនេះហួសពីលទ្ធភាពនិងគ្មានប្រយោជន៍ដល់ការសង្រ្គោះរបស់គាត់!

ដានីយ៉ែល 12:9 លោកមានប្រសាសន៍ថា: «លោកដានីយ៉ែលអើយ ចូរទៅចុះ ដ្បិតពាក្យទាំងនេះនឹងត្រូវរក្សាទុកជាសម្ងាត់ ហើយបិទត្រារហូតដល់គ្រាចុងបំផុត» ។

9a- ការឆ្លើយតបរបស់ទេវតានឹងធ្វើឱ្យដានីយ៉ែលស្រែកឃ្លានប៉ុន្តែវាបញ្ជាក់ពីការបំពេញយឹតនៃទំនាយដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់នៃគ្រិស្តសករាជ។

ដានី 12:10 មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្អាត ធ្វើឱ្យស និងស្រស់ស្អាត។ មនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ហើយគ្មានមនុស្សអាក្រក់ណាអាចយល់បានឡើយ រីឯអ្នកដែលមានគំនិតវិញនឹងយល់។

10a- ជាច្រើននឹងត្រូវបានបន្តគុ, ពណ៌សនិងបរិសុទ្ធ
 ដោយការនិយាយឡើងវិញនៅទីនេះនូវសម្រង់ពិតប្រាកដចំពោះពាក្យ
 Dan.11:35 ទេវតាបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណ papal នៃ ស្តេច
 ដែលក្រអឺតក្រទមនិងស្អប់ខ្ពើម ដែល លើកខ្លួនគាត់ឱ្យខ្ពស់ជាងព្រះទាំងអស់
 និងសូម្បីតែ ព្រះ ពិតតែមួយ នៅក្នុងខទី 36 ។

10b- មនុស្សអាក្រក់នឹងធ្វើអាក្រក់ ហើយគ្មានមនុស្សអាក្រក់ណាមួយ
 ទេវតាបង្កើតនូវគោលការណ៍ដែលនឹងបន្តរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក

ការអូសបន្លាយនៃអំពើអាក្រក់ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងទំនាយរបស់ដានីយ៉ែលដោយ
 ការបន្ថែមនៃ " លង្ហិន " នៃអំពើបាបក្រិកនិង " ដែក " នៃកម្លាំងរ៉ូម៉ាំងរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

មនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវរារាំងទ្វេដងពីការយល់ដឹង៖
 ទីមួយដោយការមិនចាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ និងទីពីរដោយអំណាច
 នៃការបំភាន់ ដោយព្រះ ដែលអាចឱ្យពួកគេ ជឿការកុហក យោងទៅតាម 2
 Thess.2: 11-12: ព្រះក៏បញ្ជូនពួកគេ នូវអំណាចមួយ។ ភាពច្របូកច្របល់, ដើម្បីឱ្យ
 គេជឿពាក្យកុហក ដើម្បី ឱ្យអស់អ្នកដែលមិនបានជឿសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែមានការ
 ពេញចិត្តនឹងអំពើទុច្ចរិត នោះគេអាចនឹងត្រូវកាត់ទោស។

10c- ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានការយល់ដឹងនឹងយល់។
 ឧទាហរណ៍នេះសបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ភាពវៃឆ្លាត ខាងវិញ្ញាណ
 គឺជាអំណោយដ៏ពិសេសដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យ
 ប៉ុន្តែវាត្រូវបាននាំមុខដោយការប្រើប្រាស់ ប្រាជ្ញា ជាមូលដ្ឋាន
 ដែលផ្តល់ដល់មនុស្សធម្មតាទាំងអស់។ ព្រោះសូម្បីតែនៅក្នុងស្តង់ដារនេះ មនុស្ស
 យើងច្រឡំការអប់រំ និងសញ្ញាប័ត្ររបស់វាជាមួយនឹង បញ្ហា ។

ដូច្នេះខ្ញុំចាំពីភាពខុសគ្នានេះ៖
 ការណែនាំអនុញ្ញាតឱ្យទិន្នន័យបញ្ចូលទៅក្នុងការចងចាំរបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែមានតែ
 ភាពឆ្លាតវៃ ប៉ុណ្ណោះ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេប្រើប្រាស់បានល្អ
 និងប្រកបដោយប្រាជ្ញា។

ដាន 12:11 ចាប់កាំងពីពេលដែល យញ្ញូបូជា ដែលនៅតែឈប់ ហើយការបំផ្លាញដ៏
 គួរស្អប់ខ្ពើមនឹងកើតឡើង នោះនឹងមានមួយពាន់ពីររយកោសិបថ្ងៃ។

99 ក- តាំងពីពេលដែល គាយរេបង់ អស់កល្បជានិច្ច
 ខ្ញុំនៅតែត្រូវរំលឹកអ្នក ប៉ុន្តែពាក្យថា “ គាយរេបង់ ” មិនមាននៅក្នុង
 អត្ថបទដើមជាភាសាហេព្រើរទេ។ ហើយភាពជាក់លាក់នេះគឺសំខាន់ណាស់
 ដោយសារតែនេះ ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ជីភាពសេឡេស្តា ល របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ។ តាមរយៈការបង្កើតឡើងវិញនូវការអង្វររបស់គាត់នៅលើផែនដី
 ប៉ុបពីបានដកតួនាទីរបស់គាត់ជាអ្នកអង្វរសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នកជ្រើសរើស
 របស់គាត់។

កិច្ចបំរើស្របគ្នាលើផែនដីនេះចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 538; កាលបរិច្ឆេទនៅពេលដែល
 Vigilius I ដែល ជាសម្តេចប៉ាបទីមួយនៅក្នុងចំណងជើង
 បានតាំងទីលំនៅនៅទីក្រុងរ៉ូម នៅវិមាន Lateran នៅលើភ្នំ Caелиus (មេម)។

១១ ខ- ហើយកន្លែងដែលសេចក្តីវិនាសគួរស្តាប់ខ្លឹមនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង

នោះគឺចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទដែល ការសោយរាជ្យរបស់ papal Roman បានលើកឡើងនៅក្នុង Dan.9: 27 ចាប់ផ្តើម: ហើយនឹងមាននៅលើស្លាបនៃ សេចក្តីខ្លឹមរអើមនៃសេចក្តីវិនាស សូម្បីតែដល់ សេចក្តីវិនាសក៏នឹងត្រូវវិនាស [តាម] សេចក្តី ដែលបានបង្ហាបង្ហាប់ទុកក្នុង ទីស្នាក់សូន្យយឹង។

នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ: សំដៅទៅលើកាលបរិច្ឆេទ 538 ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅតែលើ papal Rome ដែលពន្យល់ពីឯករាជ្យនៃពាក្យ "ស្តាប់ខ្លឹម" ។ នេះមិនមែនជាករណីនៅក្នុង Dan.9:27 ដែលដំណាក់កាលទាំងពីរនៃ Rome, pagan និងបន្ទាប់មក papal ត្រូវបានពាក់ព័ន្ធ។

ចូរយើងកត់សម្គាល់ពីចំណាប់អារម្មណ៍ និងសារៈសំខាន់នៃការដាក់ជាក្រុមនៅក្នុងខនៃរឿងពីរនេះ: « ការលើកឡើងពីភាពអស់កល្បជានិច្ច » ចំពោះព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុង Dan.8:11 និង "ស្លាប " របស់សម្តេចប៉ាប ដែលផ្តុកនូវ " សេចក្តីវិនាសដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹម " ដែលលើកឡើងនៅក្នុងដាន់។ ៩:២៧ .

ដោយការភ្ជាប់សកម្មភាពទាំងពីរនេះទៅនឹងកាលបរិច្ឆេទដូចគ្នា 538 និងអង្គភាពដូចគ្នា ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ និងបង្ហាញថាអ្នកនិពន្ធនៃអំពើទុច្ចរិតទាំងនេះគឺពិតជាប្រឆាំង poperly ។

នៅក្នុង Dan.11:31 សកម្មភាពដែលត្រូវបានសន្មតថាជាស្តេចក្រិក Antiochus 4 បានបង្ហាញយើងនូវគំរូធម្មតានៃអ្វីដែលព្រះហៅថា " សេចក្តីស្តាប់ខ្លឹមនៃសេចក្តីវិនាស " ។ Popery ផលិតវាឡើងវិញ ប៉ុន្តែសម្រាប់រយៈពេល 1260 ឆ្នាំដ៏បង្អួរឈាម។

១១ គ- នឹងមានមួយពាន់ពីររយកៅសិបថ្ងៃ។

ដើម្បីធ្វើឱ្យរយៈពេលនៃទំនាយដែលបានលើកឡើងដែលទាក់ទងនឹងពេលវេលាចុងក្រោយមិនអាចក្លែងបន្លំបាន ឯកតាត្រូវបានដាក់នៅចំពោះមុខលេខនៅក្នុងទំនាយទាំងអស់របស់ដានីយ៉ែល: ថ្ងៃ 1290 ; ថ្ងៃ ១៣៣៥ (ខបន្ទាប់); Dan.8:14: ល្ងាច-ព្រឹក 2300 ; ហើយរួចហើយនៅក្នុង Dan.9:24: សប្តាហ៍ 70 ។

យើងមានការគណនាសាមញ្ញបំផុតដើម្បីអនុវត្ត: 538 + 1290 = 1828 ។ ចំណាប់អារម្មណ៍នៃកាលបរិច្ឆេទនេះ: 1828 គឺដើម្បីផ្តល់ឱ្យព្រឹត្តិការណ៍ Adventist នូវលក្ខណៈសកលចាប់តាំងពីវាកំណត់គោលដៅទីបីនៃសន្និសីទ Adventist ដែលបានធ្វើឡើងនៅ Albury Park ក្នុងទីក្រុងឡុងដ៍ ក្នុងវត្តមានរបស់គ្រួសាររាជវង្សនៃប្រទេសអង់គ្លេស។

ដាន 12:12 មានពរហើយអ្នកណាដែលរង់ចាំ ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំថ្ងៃ។

12a-

វាគ្រាន់តែជាខគម្ពីរនេះទេដែលផ្តល់ឱ្យយើងនូវអត្ថន័យនៃរយៈពេលព្យាករណ៍ទាំងពីរនេះ។ ប្រធានបទគឺការរង់ចាំការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែការរង់ចាំដាក់លាក់មួយដែលផ្អែកលើសំណើជាលេខដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយព្រះគម្ពីរ។

ការគណនាថ្មីមួយគឺចាំបាច់: 538 + 1335 = 1873 ។
 ទេវតាបង្ហាញយើងនូវកាលបរិច្ឆេទពីរដែលសម្គាល់រឿងគ្នាការចាប់ផ្តើមនិងចុងបញ្ចប់នៃការសាកល្បងជំនឿរបស់ Adventist ដែលបានសម្រេចនៅចន្លោះឆ្នាំ 1828 និង 1873 ។ តាមវិធីនេះ ការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើងគឺ បានដឹកនាំនៅថ្ងៃទី 1843 និង 1844 ដែលជាបុព្វហេតុនៃការរំពឹងទុកពីរបន្តបន្ទាប់គ្នានៃការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទៅកាន់សហរដ្ឋអាមេរិក ដូច្នេះមកផែនដី ប្រូតេស្តង់។ នៅក្នុងរូបភាពនៃការឆ្លងកាត់ទន្លេ "ខ្លា" សត្វខ្លាស៊ីប្រាលីងមនុស្សគឺជាកាលបរិច្ឆេទទាំងនេះ: 1843-1844 ដែលធ្វើឱ្យប្រូតេស្តង់ដែលបន្ទោសបានឆ្លងផុតពីជីវិតខាងវិញ្ញាណទៅការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត អ្នកដែលឆ្លងផុតការសាកល្បងនោះនឹងមានជីវិតរស់ឡើងវិញ ហើយត្រូវបានប្រទានពរពិព្រះជាម្ចាស់ពីការឆ្លងកាត់ដ៏គ្រោះថ្នាក់នេះ។ គាត់ទទួលបានពិភពលោកល្អិតល្អន់ជាក់លាក់មួយពិព្រះ៖ « មានពរហើយអ្នកដែល ឈានដល់ឆ្នាំ ១៨៧៣! »

ដានីយ៉ែល 12:13 ហើយអ្នករាល់គ្នាអើយ ចូរដើរទៅរកទីបញ្ចប់របស់អ្នក។ អ្នករាល់គ្នានឹងបានសម្រាក ហើយអ្នកនឹងឈរជាមរតករបស់អ្នកនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។

13a-

ដានីយ៉ែលនឹងរកឃើញបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញដំបូងដែលគាត់នឹងរស់ឡើងវិញ អត្ថន័យនៃរឿងទាំងអស់ដែលគាត់បានបញ្ជូនមកយើង។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ Adventist នៅតែមានជីវិតការបង្រៀនរបស់គាត់នឹងនៅតែត្រូវបានបំពេញបន្ថែមដោយវិវរណៈដែលមាននៅក្នុង Apocalypse របស់ John ។

សៀវភៅដានីយ៉ែលលាក់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិដ៏សម្បើមរបស់វាយ៉ាងល្អ។ យើងបានកត់សម្គាល់មេរៀននៃការលើកទឹកចិត្តដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយបំផុត ដោយសារថ្ងៃចុងក្រោយទាំងនេះនឹងត្រឡប់ទៅជាបទដ្ឋាននៃការភ័យខ្លាច និងអសន្តិសុខដែលបានគ្រប់គ្រងពេញមួយប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សជាតិនៅលើផែនដី។ ជាថ្មីម្តងទៀត ប៉ុន្តែចុងក្រោយ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតនឹងត្រូវបានជ្រើសរើស និងទទួលខុសត្រូវចំពោះសំណងអាក្រក់ដែលនឹងកើតឡើងចំពោះអ្នករស់រានមានជីវិតពីការបោះបោរនៃសង្គ្រាមលោកលើកទី 3 ដែលបានប្រកាសនៅក្នុង Dan.11:40-45 និង Rev.9:13 ។ អេសេគាល ១៤ បង្ហាញគំរូស្តង់ដារនៃសេចក្តីជំនឿ៖ លូអេ ដានីយ៉ែល និងយ៉ូប។ ដូចលោកលូអេដែរ យើងនឹងត្រូវរត់គេចខ្លួន ហើយទប់ទល់នឹងការគិតរបស់ពិភពលោកដោយសាងសង់ហិបនៃភាពស្មោះត្រង់របស់យើងចំពោះព្រះ។ ដូចដានីយ៉ែល យើងត្រូវតែតាំងចិត្តយ៉ាងមុតមាំក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់យើងជាមន្ត្រីជាប់ឆ្នោត ដោយបដិសេធស្តង់ដារដែលបង្កើតឡើងដោយសាសនាមិនពិត។ ហើយដូចយ៉ូបដែរ យើងនឹងត្រូវទទួលយកការរងទុក្ខទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត

នៅពេលណាដែលព្រះអនុញ្ញាត ដោយមានគុណសម្បត្តិជាងយប់៖
តាមរយៈបទពិសោធន៍របស់គាត់

យើងបានរៀនពីមូលហេតុដែលព្រះអនុញ្ញាតឲ្យមានការសាកល្បងទាំងនេះ។
សៀវភៅដានីយ៉ែលក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់កាន់តែច្បាស់អំពីជីវិតសេឡេស្ទាលដែលមើលមិនឃើញ។ នេះដោយការរកឃើញក្នុងអង្គនេះមានឈ្មោះថា Gabriel
ដែលជាឈ្មោះដែលមានន័យថា «អ្នកដែលឃើញមុខព្រះ»។

គាត់មានវត្តមាននៅក្នុងបេសកកម្មសំខាន់ៗទាំងអស់នៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏ទេវភាព។ ហើយយើងត្រូវតែដឹងថា នៅក្នុងនគរសេឡេស្ទាលនៃព្រះ គាត់
និងទេវតាទាំងអស់ត្រូវបានដកហូតវត្តមានរបស់មីកែល
ដែលជាការបង្ហាញរបស់ទេវតានៃព្រះ

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការចាប់កំណើតនៅលើផែនដី ពេលគឺ 35 ឆ្នាំ។ ក្នុងការចែក
រំលែកក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យ មីកែលក៏បានចែករំលែកសិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់ដែរ
ដោយយល់ព្រមធ្វើជា « មេដឹកនាំដ៏សំខាន់ម្នាក់ »។ ប៉ុន្តែកាត្រីយ៉ែលក៏បានបង្ហាញ
គាត់ដល់ដានីយ៉ែល ដែលជាអ្នករើសតាំងក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានជ្រើសរើសជា
« មេដឹកនាំប្រជាជនរបស់អ្នក »។ ហើយ Dan.9

បង្ហាញដល់យើងយ៉ាងច្បាស់នូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកដើម្បីសម្រេច
បាន ដើម្បីជួយសង្គ្រោះអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ
គម្រោងការសង្គ្រោះដ៏ទេវភាពត្រូវបានប្រកាសយ៉ាងច្បាស់
បន្ទាប់មកត្រូវបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា 30
ដោយការឆ្លងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

សៀវភៅដានីយ៉ែលបានបង្ហាញយើងថា ជំនឿគឺអាចបង្ហាញបានដោយមនុស្ស
ពេញវ័យប៉ុណ្ណោះ។ ហើយថាយោងទៅតាមព្រះ
កុមារក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យនៅពេលចូលដល់ឆ្នាំទីដប់បីរបស់គាត់។ ដូច្នេះ យើង
អាចឃើញតែផ្លែល្អដែលកើតមកដោយការជ្រមុជទឹកទារក និងការទទួល
មរតកពិភពលោកតាមសាសនាក្នុងសាសនាមិនពិតទាំងអស់។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាកុស 16:16 ថា: អ្នកណាដែលជឿ
ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបានសង្គ្រោះ។

អ្នកណាមិនជឿនឹងត្រូវផ្តោលទោស ។ ដូច្នេះ នេះមានន័យថា មុននឹងទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ជំនឿត្រូវតែមានវត្តមាន និងបង្ហាញឲ្យឃើញ។
បន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ព្រះបានសាកល្បងនាង។ ផងដែរ
គុជមួយទៀតដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងដានីយ៉ែល ពាក្យទាំងនេះរបស់ព្រះយេស៊ូវពី
ម៉ាថាយ ៧:១៣ ត្រូវបានបញ្ជាក់: ចូលតាមទ្វារចង្អៀត ។ ដ្បិតទ្វារធំជាផ្លូវដែលនាំ
ទៅរកសេចក្តីវិនាស ហើយ មាន មនុស្ស ជា ច្រើន ដែល ឆ្លង កាត់ ផ្លូវ នោះ ;

ហើយនៅក្នុង Matt.22:14: សម្រាប់មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ
ប៉ុន្តែមានតិចណាស់ដែលត្រូវបានជ្រើសរើស; យោងតាម Dan.7: 9, ដប់ពាន់លាន
បានហៅ ទៅកាន់ព្រះសម្រាប់តែ មួយលាននាក់ ប៉ុណ្ណោះ។
នៃពួកអ្នកដែលបានប្រោសលោះ បានសង្គ្រោះ ពីព្រោះពួកគេនឹង បម្រើ
ព្រះជាអ្នកបង្កើតយ៉ាងពិតប្រាកដ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ជំពូកទី 12 ទើបតែដាក់មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់រចនាសម្ព័ន្ធនៃសៀវភៅ Apocalypse ដោយរំលឹកកាលបរិច្ឆេទ 538, 1798, 1828, 1843-1844 ដែលបានលាក់ និងបានស្នើ ប៉ុន្តែជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការបែងចែកពេលវេលានៅក្នុង Apocalypse និង 1873។ កាលបរិច្ឆេទមួយទៀត ឆ្នាំ 1994 នឹង ត្រូវសាងឡើងសម្រាប់សំណង អាក្រក់របស់អ្នកខ្លះ និងសុភមង្គលរបស់អ្នកដទៃ។

ការណែនាំអំពីនិមិត្តសញ្ញាព្យាករណ៍

នៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងអស់ ព្រះវិញ្ញាណប្រើធាតុនៅលើផែនដី ដែលលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជាក់លាក់អាចតំណាងឲ្យអង្គភាពអនាមិក ដែលបង្ហាញលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទូទៅ ។ ដូច្នោះ

និមិត្តសញ្ញានីមួយៗដែលប្រើត្រូវតែត្រូវបានពិនិត្យគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់របស់វា ដើម្បីដកស្រង់ចេញពីមេរៀនដែលព្រះលាក់ទុក។ យកឧទាហរណ៍ពាក្យ " សមុទ្រ " ។ យោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 1:20

ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់មនុស្សវាជាមួយសត្វគ្រប់ប្រភេទ រាប់មិនអស់ និងមិនបញ្ចេញឈ្មោះ។

បរិស្ថានរបស់វាមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតសម្រាប់បុរសដែលរស់នៅដោយការដកដង្ហើមតាមខ្យល់។ ដូច្នោះហើយ វាក្លាយជានិមិត្តរូបនៃការស្លាប់របស់មនុស្សដែលពិតជាអាចខ្លាចជាតិប្រៃ ដែលធ្វើឱ្យផែនដីមិនស្អាត។ ជាក់ស្តែង

និមិត្តសញ្ញានេះមិនអំណោយផលសម្រាប់មនុស្សជាតិទេ ហើយដោយសារតែអត្ថន័យនៃសេចក្តីស្លាប់

នោះព្រះនឹងដាក់ឈ្មោះរបស់គាត់ទៅធុងទឹកនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកជាភាសាហេព្រើរ ដែលកំណត់ពីទឹកនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកជាមុន។ ឥឡូវនេះ

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមានន័យថា ជ្រមុជទឹក ស្លាប់ដោយលង់ទឹក ដើម្បីរស់ឡើងវិញនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

បុរសចំណាស់ដែលមិនសមហេតុផលបានក្រោកឡើងម្តងទៀតដោយកាន់សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងឃើញនៅទីនោះ

ភាពសម្បូរបែបនៃធាតុតែមួយនៃការបង្កើតដ៏ទេវភាពៈ សមុទ្រ ។ នៅក្រោមការបង្រៀននេះ យើងនឹងយល់កាន់តែច្បាស់អំពីអត្ថន័យដែលព្រះប្រទានដល់ឧត្តិរ

នេះពី ដានីយ៉ែល ៧:២-៣ ៖ «... ហើយមើលចុះ ខ្យល់ទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌បានបក់មកលើ សមុទ្រដ៏ធំ សត្វដ៏ធំទាំងបួនក៏ចេញពី សមុទ្រ ខុសពីគ្នាទៅវិញទៅមក ។

ដឹងថា " ខ្យល់ទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌ " ។

បង្ហាញពីសង្គ្រាមសកលដែលនាំប្រជាជនដែលមានជ័យជំនះទៅរកអំណាច។ នៅទីនេះ " សមុទ្រដ៏អស្ចារ្យ " ។

ជានិមិត្តរូបនៃមហាជននៃប្រជាជនដែលមិនគោរពព្រះ ដែលមិនគោរពព្រះគឺស្មើនឹងសត្វនៃ " សមុទ្រ "។ នៅក្នុងកន្សោម " ខ្យល់ទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌ " , " បួន " តំណាងឱ្យចំណុចសំខាន់ 4 នៃទិសដៅខាងជើង, ខាងត្បូង,

ខាងកើតនិងខាងលិច។ " ខ្យល់នៃស្ថានសួគ៌ " ។

នាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូររូបរាងនៃមេឃ ពពកបក់បោក បង្កឱ្យមានព្យុះ និងភ្លៀង។ រុញទៅឆ្ងាយពីពពក ពួកគេលើកកម្ពស់ពន្លឺថ្ងៃ។ ដូចគ្នាដែរ

សង្គ្រាមបណ្តាលឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនយោបាយសង្គមយ៉ាងធំ ការចលាចលដ៏ធំសម្បើមដែលផ្តល់ការគ្រប់គ្រងដល់ប្រជាជនថ្មីដែលបានទទួលជ័យជម្នះដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះ

ប៉ុន្តែដោយគ្មានពួកគេមិនត្រូវបានប្រទានពរពីទ្រង់ទេ។ ដោយសារគេចាត់ទុកជា « សត្វ » គាត់មិនមានសិទ្ធិទទួលបានពរជ័យដែលមានបំណងថ្វាយដល់មនុស្ស

ពិតទេ? អ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់ ដែលដើរក្នុងពន្លឺដ៏ទេវភាព
តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា ហើយនេះរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ហើយនរណា
ជាមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់ខ្លួន? អ្នកដែលគាត់ទទួលស្គាល់រូបគាត់តាំងពីមនុស្សត្រូវ
បានបង្កើតឡើងក្នុងរូបព្រះតាមលោកុប្បត្តិ ១:២៦។
សូមកត់សម្គាល់ភាពខុសគ្នានេះ៖ មនុស្សត្រូវ បានបង្កើត
ឬបង្កើតឡើងដោយព្រះនៅក្នុងរូបភាពរបស់គាត់ ខណៈពេលដែលសត្វត្រូវ
បានផលិត ដោយបរិស្ថាន សមុទ្រ ដីគោក ឬសេឡេស្ទាល
តាមលំដាប់ដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយព្រះ។

ជម្រើសនៃកិរិយាស័ព្ទសម្គាល់ភាពខុសគ្នានៅក្នុងស្ថានភាព។
ជាឧទាហរណ៍ទីពីរ ចូរយើងយកពាក្យ " ផែនដី "។ យោងតាមលោកុប្បត្តិ
១:៩-១០ ឈ្មោះនេះ " ផែនដី " ត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យដីស្អាតដែលចេញពី " សមុទ្រ " ។
រូបភាពមួយដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងទាញយកនៅក្នុង Rev.13
ដើម្បីធ្វើជានិមិត្តរូបនៃជំនឿប្រូតេស្តង់ ដែលកើតចេញពីជំនឿកាតូលិក។
ប៉ុន្តែសូមក្រឡេកមើលទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀតនៃ " ផែនដី " ។
វាអំណោយផលដល់មនុស្សនៅពេលដែលវាចិញ្ចឹមគាត់
ប៉ុន្តែមិនអំណោយផលនៅពេលដែលវាក្លាយជាវាលខ្សាច់ស្អាត។ ដូច្នេះ វាអាស្រ័យលើ
ការស្រោចទឹកពីលើមេឃ ដើម្បីជាពរជ័យដល់មនុស្ស។
ការស្រោចទឹកនេះក៏អាចមកពីទន្លេដែលឆ្លងកាត់វាដែរ។ ហេតុនេះហើយបានជា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះប្រៀបធៀបទៅនឹង « ប្រភពទឹករស់ » ក្នុងព្រះគម្ពីរ។
វាក៏ជារត្នមានឬអវត្តមាននៃ " ទឹក " នេះដែលកំណត់ពីធម្មជាតិនៃ " ផែនដី "
ហើយខាងវិញ្ញាណគុណភាពនៃជំនឿរបស់មនុស្សដែលផ្សំឡើងដោយទឹក 75% ។

ជាឧទាហរណ៍ទីបី ចូរយើងយកផ្កាយនៅលើមេឃ។ ទីមួយ " ព្រះអាទិត្យ " នៅផ្នែកវិជ្ជមានរបស់ភ្លឺ។ យោងតាមលោកុប្បត្តិ 1:16 វាក៏ជាពន្លឺនៃ " ថ្ងៃ " ។
វាផ្តល់ភាពកក់ក្តៅ និងលើកកម្ពស់ការលូតលាស់នៃរុក្ខជាតិដែលមនុស្សធ្វើអាហាររបស់គាត់។ ខាង
អវិជ្ជមាន វាឆេះដំណាំដោយសារកំដៅខ្លាំង ឬខ្វះភ្លៀង។ Galileo និយាយត្រូវ
វាស្ថិតនៅចំកណ្តាលនៃសកលលោករបស់យើង ហើយភពទាំងអស់នៅក្នុងប្រព័ន្ធរបស់វាវិលជុំវិញវា។ ហើយលើសពីនេះទៀត គាត់
គឺជាអ្នកធំបំផុត ព្រះគម្ពីរបានសំដៅទៅគាត់ថាជា « អ្នកអស្ចារ្យបំផុត » នៅក្នុង
លោកុប្បត្តិ 1:16 ដែលក្តៅបំផុត ហើយគាត់មិនមានតម្លៃសមរម្យទេ។ លក្ខណៈ
វិនិច្ឆ័យទាំងអស់នេះធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជារូបព្រះដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដែលលក្ខណៈទាំងអស់
នេះត្រូវបានរកឃើញ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចមើលឃើញព្រះ ហើយរស់នៅឡើយ
លើសពីគាត់អាចដាក់ជើងលើ " ព្រះអាទិត្យ " ។ តារាប្រុសតែមួយគត់
តារាផ្សេងទៀតទាំងអស់ជាករណី ឬតារាស្រី។ បន្ទាប់ពីគាត់ " ព្រះច័ន្ទ " " ភីចក្តចបំផុត " : យោងតាមលោកុប្បត្តិ 1: 16
វាក៏ជាពន្លឺនៃពេលយប់នៃភាពងងឹតដែលគាត់ធ្វើជាអធិបតី។ " ព្រះច័ន្ទ " ដូច្នេះមានតែសារអវិជ្ជមានសម្រាប់វា។ ថ្វីត្បិតតែនៅជិតយើងបំផុតក៏ដោយ
ប៉ុន្តែតារារូបនេះបានរក្សាអាទិភាពកំបាំងនៃផ្នែកលាក់កំបាំងរបស់វា។
វាមិនភ្លឺដោយខ្លួនវាទេ ប៉ុន្តែដូចភពដទៃទៀតដែរ វាបញ្ជូនត្រឡប់មកយើងវិញ
ក្នុងរដ្ឋវិកចម្រើន ជាពន្លឺដែលវាទទួលពី "ព្រះអាទិត្យ" ។

ដោយលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងអស់នេះ "ព្រះថ្មី" គឺជានិមិត្តសញ្ញាដ៏ល្អឥតខ្ចោះដើម្បីតំណាងឱ្យ ទីមួយសាសនាយូដាក និងទីពីរ សាសនាគ្រិស្តមិនពិតរបស់ រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ពីឆ្នាំ 538 ដល់បច្ចុប្បន្ន និង លូធើរិស ប្រូតេស្តង់ កាលវិនិស និងអង់គ្លីកង។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ។ មាននៅលើមេឃផងដែរ " ផ្កាយ " ដែលយោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 1: 14-15-17 មានតួនាទីពីរដែលពួកគេចែករំលែកជាមួយ " ព្រះអាទិត្យនិងព្រះថ្មី។ នោះគឺ " សម្គាល់យុគសម័យ ថ្ងៃ និងឆ្នាំ " និង " ប័ក្ខិផែនដី " ។ ភាគច្រើននៃពួកគេគ្រាន់តែភ្លឺនៅក្នុងពេលដំបូងនៅពេលយប់។

វាគឺជានិមិត្តសញ្ញាដ៏ល្អដើម្បីតំណាងឱ្យអ្នកបំរើរបស់ព្រះ ដែលជាអ្នកពិត រហូតដល់ទំនាយសន្មតថាជាក់ដល់ពួកគេ។

ដែលបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ។ នេះនឹងក្លាយជាសារដែលព្រះនឹងប្រើដើម្បីជំរុញឱ្យមានការដួលរលំនៃជនរងគ្រោះ នៃសាសនាគ្រិស្តពីការកុហករបស់រ៉ូម៉ាំងនៅក្នុង Dan.8:10 និង Rev.12:4; និងការដួលរលំនៃលទ្ធិប្រូតេស្តង់ជាសកលនៅក្នុង វិរណៈ 6:13 និង 8:12។ ដាច់ដោយឡែក " ផ្កាយ " ចាត់តាំងសម្តេចប៉ាបកាតូលិកនៅក្នុង វិរណៈ 8:10-11 ដែលជាជំនឿប្រូតេស្តង់នៅក្នុង វិរណៈ 9:1; ហើយបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងមកុដដល់លេខ 12 ដែលជាសភាដែលបានជ្រើសរើសដោយជ័យជំនះនៅក្នុងវិរណៈ 12: 1 ។ Dan.12:3 កំណត់ពួកគេថាជានិមិត្តសញ្ញានៃ " អ្នកដែលបង្រៀនសេចក្តីសុចរិតដល់ហូងមនុស្ស " ពោលគឺ " អ្នកដែលប័ក្ខិផែនដី " ជាមួយនឹងពន្លឺដែលព្រះប្រទានមក។

និមិត្តសញ្ញាទាំងប្រាំនេះនឹងដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការព្យាករណ៍នៃ

Apocalypse ។ ដូច្នោះអ្នកអាចអនុវត្តការស្វែងរកសារដែលលាក់ដោយលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃនិមិត្តសញ្ញាដែលបានបង្ហាញ។ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះពិបាកនឹងរកឃើញ ដូច្នោះព្រះអង្គទ្រង់បាន ចង្អុលបង្ហាញពីគន្លឹះនៃអាថ៌កំបាំងនៅក្នុងខគម្ពីរដូចជាពាក្យ " ក្បាលនិងកន្ទុយ " ដែលអាចយល់បានតែដោយអត្ថន័យដែលព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេនៅក្នុង Isa.9: ១៤ ជាកន្លែងដែលយើងអានថា៖ « ចៅហ្វាយឬអ្នកចាស់ទុំជាក្បាល ហោរា ដែលបង្រៀនការកុហកគឺជាកន្ទុយ »។ ប៉ុន្តែ ខទី ១៣ ស្នើឡើងស្របគ្នា ដូច្នោះមាន អត្ថន័យដូចគ្នា « មែកដូង និងដើមត្រែង »; " ដើមត្រែង " ដែលនឹងតំណាងឱ្យសម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងនៅក្នុង វិរណៈ ១១:១។

- វាក៏មានអត្ថន័យនិមិត្តសញ្ញានៃក្បាលនិងលេខផងដែរ។ តាមក្បួនជាមូលដ្ឋាន យើងមានលំដាប់ឡើង៖
- សម្រាប់លេខ "១": ភាពប្លែក (ទេវភាព ឬលេខ)
 - សម្រាប់លេខ "2": ភាពមិនល្អឥតខ្ចោះ។
 - សម្រាប់លេខ "3": ល្អឥតខ្ចោះ។
 - សម្រាប់លេខ "4": សកល (4 ចំណុចសំខាន់)
 - សម្រាប់លេខ "៥": បុរស (មនុស្សប្រុស ឬមនុស្សស្រី)។
 - សម្រាប់លេខ "6": ទេវតាសេឡេស្ទាល (សេឡេ ស្ទាលឬអ្នកនាំសារ) ។

សម្រាប់លេខ "7": ភាពពេញលេញ។ (ផងដែរ៖ ត្រានៃព្រះជាម្ចាស់អ្នកបង្កើត)
ខាងលើតួលេខនេះ

យើងមានបន្សំនៃការបន្ថែមនៃខ្ទង់មូលដ្ឋានប្រាំពីរដំបូង។ ឧទាហរណ៍៖ 8 = 6+2;
៩=៦+៣; 10 =7+3; ១១ = ៦+៥ និង ៧+៤; 12 = 7+5 និង 6+6; ១៣=៧+៦។ ជម្រើស
ទាំងនេះមានអត្ថន័យខាងវិញ្ញាណទាក់ទងនឹងប្រធានបទដែលបានចាត់ចែង
នៅក្នុងជំពូកទាំងនេះនៃវិវរណៈ ។ ក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែល យើងឃើញសារទំនាយ
ទាក់ទងនឹងគ្រិស្តសាសនិកមេស្ស៊ី នៅជំពូកទី ២ ៧ ទី ៨ ទី ៩ ទី ១១ និង ១២។

នៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈដែលបានបង្ហាញដល់សាវកយ៉ូហាន
លេខកូដនីមិត្តសញ្ញានៃលេខជំពូកគឺបង្ហាញឱ្យឃើញយ៉ាងខ្លាំង។ សម័យគ្រិស្ត
សាសនិកត្រូវបានបែងចែកជាពីរផ្នែកប្រវត្តិសាស្ត្រសំខាន់ៗ។

ទីមួយដែលភ្ជាប់ទៅនឹងលេខ "2"

គ្រូបដណ្តប់ពេលវេលាភាគច្រើននៃគោលលទ្ធិ "ភាពមិនល្អឥតខ្ចោះ"
នៃជំនឿគ្រិស្តសាសនាដែលតំណាងពី 538 ដោយ popery រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក
អ្នកស្នងមរតកតាមបទដ្ឋានសាសនាដែលបានបង្កើតឡើងតាំងពីថ្ងៃទី 7
ខែមីនាឆ្នាំ 321 ដោយអធិរាជ រ៉ូម៉ាំង Constantine ។ ផ្នែក ជំពូកទី 2
គ្រូបដណ្តប់ពេលវេលាទាំងមូលរវាង 94 និង 1843 ។

ផ្នែកទីពីរតំណាងដោយកង្វល់លេខ "3" ចាប់ពីឆ្នាំ 1843 ដែលជាពេលវេលា
"Adventist" ដែលជាពេលវេលាដែលព្រះទាមទារឱ្យសាសនាគ្រិស្ត "ភាពល្អឥតខ្ចោះ"
ស្តារឡើងវិញស្របតាមកម្មវិធីដែលបានព្យាករណ៍ដោយក្រឹត្យដំទេរភាពដែលបាន
ដកស្រង់នៅក្នុង Dan.8:14 ។
ភាពល្អឥតខ្ចោះនេះនឹងត្រូវបានសម្រេចបន្តិចម្តងៗរហូតដល់ការយាងមកវិញរបស់
ព្រះគ្រិស្តដែលរំពឹងទុកនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030។

នៅពីលើលេខ 7 លេខ 8, 2 + 6 បង្ហាញពីពេលវេលានៃភាពមិនល្អឥតខ្ចោះ
(2) នៃការងារ diabolical (6) ។ លេខ 9, 3+6, បង្ហាញពីពេលវេលានៃភាពល្អឥតខ្ចោះ
(3) និងការងារ diabolical ស្មើគ្នា (6) ។ លេខ 10, 3+7
ព្យាករណ៍សម្រាប់ពេលវេលានៃភាពល្អឥតខ្ចោះ (3) ភាពពេញលេញ (7)
នៃកិច្ចការដំទេរភាព។

លេខ "11" ឬជាចម្បង 5+6

កំណត់ពេលវេលានៃភាពមិនជឿរបស់បារាំងដែលមនុស្ស (5)
ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងអារក្ស (6) ។

លេខ "12" ពោលគឺ 5+7 បង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរបស់មនុស្ស (5)

ជាមួយអ្នកបង្កើតព្រះ (7 = ភាពពេញលេញ និងត្រារបស់ស្តេចរបស់វា)។

លេខ "13" ឬ 7+6 កំណត់ភាពពេញលេញ (7)

នៃសាសនាគ្រិស្តដែលទាក់ទងនឹងអារក្ស (6); papal ទីមួយ (សមុទ្រ) និងប្រូតេស្តង់
(ដី) នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

លេខ "14" ឬ 7+7 ទាក់ទងនឹងការងាររបស់លោក Adventist និងសារលិខិត
សកលរបស់វា (ដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច)។

លេខ "15" ពោលគឺ 5+5+5 ឬ 3x5 បង្ហាញពីពេលវេលារបស់មនុស្ស (3)
ភាពល្អឥតខ្ចោះ (5)។ គឺជាទីបញ្ចប់នៃត្រានៃព្រះគុណ។ "ស្រូវសាលី" ខាងវិញ្ញាណ

គឺទុំដើម្បីប្រមូលផល និងរក្សាទុកក្នុងជង្រុកសេឡេស្ទាល ការរៀបចំអ្នករើសតាំង ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសារពួកគេបានឈានដល់កម្រិតដែលព្រះតម្រូវ។

លេខ "16" កង្វល់នៅក្នុងវិរណៈ ជាពេលដែលព្រះចាក់ចេញ « ពែងប្រាំពីរចុងក្រោយនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ » ទៅលើសត្រូវខាងសាសនារបស់គាត់ សាសនាគ្រីស្ទមិនស្មោះត្រង់នៅក្នុងជំពូកទី 13 ។

លេខ "17" យកអត្ថន័យរបស់វា ដូចលេខមុនដែរ ពីប្រធានបទដែលព្រះប្រទានឱ្យវានៅក្នុងទំនាយរបស់គាត់៖ នៅក្នុងវិរណៈ 17 និមិត្តសញ្ញានៃ “ **ការជំនុំជំរះ របស់ស្ត្រីពេស្យាដ៏ខ្លាំង** ” ដោយព្រះ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ការប្រើប្រាស់ដំបូងនៃលេខនិមិត្តសញ្ញានេះទាក់ទងនឹងសប្តាហ៍បុណ្យអឺស្ទែរ ដែលចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 10 នៃខែដំបូងនៃឆ្នាំ ហើយបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 17 ។ បានសម្រេចតាមសំបុត្រនៅកម្រិតនៃថ្ងៃសម្រាប់ការសុគតរបស់ “ **កូនចៀមនៃព្រះ**” ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បុណ្យរំលងត្រូវបានព្យាករណ៍ក្នុងថ្ងៃ-ឆ្នាំក្នុងថ្ងៃទី 70 នៃ “ **70 សប្តាហ៍** ” នៃឆ្នាំ Dan.9:24 ដល់ 27។ ទំនាយនៃ សប្តាហ៍ ទី 70 នៃខេទី 27 ដូច្នេះគ្របដណ្តប់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំរវាងថ្ងៃទី 26 និង 33 ។ គោលដៅដែលបានបង្ហាញដោយទំនាយគឺបុណ្យរំលងដែលមានទីតាំងនៅ និទាយរដូវ " **នៅកណ្តាល** " នៃឆ្នាំទាំងប្រាំពីរនៃសប្តាហ៍ទំនាយដែលបានដកស្រង់នៅក្នុង Dan.9:27 ។

សម្រាប់ "Adventists" ពិតប្រាកដចុងក្រោយ លេខ 17 នឹងទាក់ទងនឹង 17 សតវត្សនៃការអនុវត្តរបស់ Roman Sunday ដែលជាអំពើបាបដែលបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់នៃសតវត្សទី 17 នេះ ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021 បានបើក " **ពេលវេលានៃ ចប់** " បានទាយនៅ Dan.11:40។ " **ពេលវេលា** " នេះ គឺអំណោយផលដល់ការសម្រេចនូវការដាក់ទណ្ឌកម្មព្រមានចុងក្រោយនេះ ដែលកំណត់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទី 3 ក៏ត្រូវបានព្យាករណ៍ដោយព្រះដោយ " **ត្រៃទីប្រាំមួយ** " ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង វិរណៈ 9:13 ដល់ 21 ។ ការខូចខាតសេដ្ឋកិច្ចដែលបណ្តាលមកពី Covid មេរោគ -19 សម្គាល់ឆ្នាំ 2020 (ថ្ងៃទី 20 ខែមីនា ឆ្នាំ 2020 ដល់ថ្ងៃទី 20 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021) ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាព។

ប្រធានបទនៃជំពូកទី ១៨ គឺជាការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ “ **បាប៊ីទ្រូនដ៏អស្ចារ្យ** ” ។

ជំពូកទី “19” កំណត់គោលដៅបរិបទនៃការវិលត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការប្រឈមមុខដាក់គ្នារបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងពួកឧទ្ទាម មនុស្ស ។

ជំពូកទី «20» បង្ហាញពីសហវត្សទីប្រាំពីរ នៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំ ជាកន្លែងដែលអារក្សត្រូវជាប់គុក និងនៅស្ថានសួគ៌ ជាកន្លែងដែលអ្នកជ្រើសរើសបន្តវិនិច្ឆ័យជីវិត និងកិច្ចការរបស់ពួកឧទ្ទាមដ៏អាក្រក់ដែលបានស្លាប់ចោល ដែលព្រះជាម្ចាស់បដិសេធ។

ជំពូក “21” រកឃើញនិមិត្តសញ្ញា 3x7 ពេលគឺភាពល្អឥតខ្ចោះ (3)
នៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធដ៏ទេវភាព (7)

បង្កើតឡើងវិញនៅក្នុងពួកអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោសលោះពីផែនដី។

ដូច្នោះហើយ យើងឃើញថា

ទំនាយនេះយកជាប្រធានបទនៃការជ្រើសរើសនៃ Adventism នៅក្នុង វិរណៈ 3, 7,
14 = 2x7 និង 21 = 3x7
(ការលូតលាស់ឆ្ពោះទៅរកភាពបរិសុទ្ធនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធ)។

ជំពូកទី 22 បើកសម្តែងនៅពេលដែល ព្រះបានដំឡើងបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់
និងអ្នកជ្រើសរើសនៃនគរដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដីដែលបានបង្កើតឡើង
វិញ និងជាថ្មី។

ដំណើរផ្សេងប្រោង

ដូច្នោះ តើនរណាជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ? យើងក៏អាចនិយាយវាភ្លាមៗដែរ
ពីព្រោះឯកសារនេះនឹងផ្តល់នូវភស្តុតាងដែលគួរឱ្យចង់បានទាំងអស់
វិរណៈដ៏ទេវភាពនេះត្រូវបាននិយាយដោយព្រះទៅកាន់ពួកគ្រីស្ទាន "Adventist" ។
ចូលចិត្តអត់ ឆន្ទៈរបស់ព្រះគឺអធិបតេយ្យ ហើយចាប់តាំងពីនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ
1843 នៅពេលដែលក្រឹត្យមួយដែលបានទាយនៅក្នុងដានីយ៉ែល 8:14
ចូលជាធរមាន ស្តង់ដារ "Seventh-day Adventist"
គឺជាបណ្តាញផ្តាច់មុខដែលនៅតែភ្ជាប់ជាមួយព្រះ។
និងអ្នកបម្រើមនុស្សរបស់គាត់។ តែប្រយ័ត្ន! បទដ្ឋាននេះកំពុងវិវឌ្ឍឥតឈប់ឈរ
ហើយការបដិសេធនៃការវិវត្តន៍នេះ ដែលព្រះសព្វព្រះទ័យដោយព្រះ
បានធ្វើឱ្យតំណាងស្ថាប័នផ្លូវការរបស់ខ្លួនត្រូវបានរំលាយចោលដោយព្រះយេស៊ូវគ្រី
ស្ទ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 ។ តើ Adventism គឺជាអ្វី? ពាក្យនេះមកពីឡាតាំង
"adventus" ដែលមានន័យថា: ការមកដល់។ នោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
សម្រាប់ការត្រឡប់មកវិញដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់នៅក្នុងសិរីល្អនៃព្រះវរបិតា
ត្រូវបានគេរំពឹងទុកនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844
និងនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1994។
ការរំពឹងទុកខុសគ្នាទាំងនេះដែលបានគ្រោងទុកនៅក្នុងគម្រោងរបស់ព្រះ
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ត្រូវបានអនុវត្តជាមួយពួកគេដែរ។
ផលវិបាកខាងវិញ្ញាណដ៏សោកនាដកម្មសម្រាប់អ្នកដែលមើលងាយការប្រកាសទំ
នាយ និងការរំពឹងទុករបស់ពួកគេ

ដោយសារពួកគេត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយអធិបតេយ្យភាពដោយព្រះជាម្ចាស់
 ងើតដ៏អស្ចារ្យ។ ដូច្នោះ អ្នកណាម្នាក់ដែលទទួលស្គាល់នៅក្នុងឯកសារនេះ
 ពន្លឺដែលស្នើឡើងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នឹងក្លាយជា លទ្ធផលដោយផ្ទាល់
 "Adventist" "នៃថ្ងៃទី 7" ប្រសិនបើមិនមែនក្នុងចំណោមមនុស្សទេ
 នេះនឹងក្លាយជាករណីសម្រាប់ព្រះ។ នេះជាពេលដែលគាត់លះបង់ការឈប់សម្រាក
 ខាងសាសនាក្នុងថ្ងៃទីមួយដើម្បីអនុវត្តថ្ងៃទីប្រាំពីរដែលនៅសល់ដែលគេហៅថាថ្ងៃ
 សប្បិទ ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះតាំងពីការបង្កើតពិភពលោកមក។
 ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះជាម្ចាស់បង្កប់ន័យបំពេញតម្រូវការដ៏ទេវភាព;
 ជាមួយនឹងថ្ងៃសប្បិទ អ្នកជ្រើសរើស Adventist
 នឹងត្រូវដឹងថារូបកាយរបស់គាត់ក៏ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះដែរ
 ហើយដូច្នោះគាត់នឹងត្រូវចិញ្ចឹម និងថែរក្សាជាកម្មសិទ្ធិដ៏មានតម្លៃដ៏ថ្លៃថ្លា
 ដែលជាជម្រកខាងសាច់ឈាម។

សម្រាប់ព្រះបានចេញវេជ្ជបញ្ជាសម្រាប់មនុស្សនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:29
 របបអាហារដ៏ល្អរបស់គាត់: " ហើយព្រះមានបន្ទូលថា: មើល
 ចុះខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវគ្រប់រុក្ខជាតិដែលមានគ្រាប់ពូជដែលមាននៅលើផែនដីទាំងមូល
 លនិងដើមឈើទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងគាត់។ ផ្លែឈើនិងគ្រាប់ពូជ នេះនឹងជា
 អាហាររបស់អ្នក »។

គំនិតរបស់ Adventist

គឺមិនអាចបំបែកចេញពីគម្រោងគ្រីស្ទានដែលបង្ហាញដោយព្រះ។
 ការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងសម្រង់ព្រះគម្ពីរជា
 ច្រើន៖ ទំនុកតម្កើង ៥០:៣៖ « **ទ្រង់នឹងយាងមក ជាព្រះនៃយើង**
ទ្រង់មិននៅស្ងៀមទេ។ នៅចំពោះមុខគាត់គឺជាភ្លើងលេបត្របាក់ ខ្យល់ព្យុះដ៏ខ្លាំង
នៅជុំវិញគាត់»។ Psa.96:13: " ... នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់! ដ្បិតទ្រង់យាងមក
ដ្បិតទ្រង់យាងមកដើម្បី ជំនុំជំរះ ផែនដី ព្រះអង្គនឹងវិនិច្ឆ័យពិភពលោកដោយ
សុចរិត និងប្រជាជនភាមចិត្តស្មោះត្រង់។ » ; Isa.35:4: " ចូរ
ប្រាប់អស់អ្នកដែលកើតទុក្ខក្នុងចិត្តថា ចូរក្លាហានឡើង កុំខ្លាចអី។
នេះគឺជាព្រះរបស់អ្នក ការសងសឹកនឹងមកដល់ ការសងសឹករបស់ព្រះជាម្ចាស់។
ទ្រង់ផ្តល់នឹងមកជួយសង្គ្រោះអ្នក »; Hos.6:3: " ចូរឱ្យយើងដឹង ចូរយើងស្វែងរក
ស្គាល់ព្រះអម្ចាស់។ ការមកដល់របស់វាប្រាកដដូចពេលព្រឹកព្រលឹម។ ទ្រង់នឹងមក
រកយើង ដូចភ្លៀង ធ្លាក់ ដូច ភ្លៀង ធ្លាក់មកលើផែនដី »។ នៅក្នុងបទគម្ពីរនៃ
សេចក្តីសញ្ញាថ្មី យើងអាន៖ ម៉ាថាយ ២១:៤០៖ « ពេល ដែលព្រះអម្ចាស់នៃចំការបាន
យាងមក តើគាត់នឹងធ្វើអ្វីចំពោះអ្នកជួលទាំងនេះ? » ; 24:50 ៖ « ... ម្ចាស់នៃអ្នក
បម្រើនេះនឹងមកក្នុងថ្ងៃមួយដែលគាត់មិនបានរំពឹងទុក ហើយនៅម៉ោងមួយ
គាត់មិនដឹង» ; 25:31: " កាលណាកូនមនុស្សយាងមកដោយសិរិល្អរបស់ទ្រង់ ព្រម
ទាំងទេវតាទាំងអស់ នោះនឹងអង្គុយលើបល្ល័ង្កនៃសិរិល្អរបស់ទ្រង់។ » ; Jea.7:27: " ទោះយ៉ាងណា យើងដឹងថាអ្នកនេះមកពីណា។ ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទ កាលទ្រង់យាងមក
គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាទ្រង់មកពីណាឡើយ។ » ; 7:31: « ក្នុងចំណោមហ្វូងមនុស្សជា
ច្រើនបានជឿលើលោក ហើយនិយាយថា៖ « តើ ព្រះគ្រីស្ទដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់
នឹងធ្វើការអស្ចារ្យលើសពីការនេះដែរឬទេ? » ; Heb.10:37: " បន្តិចទៀតនេះ
អ្នកណាដែលនឹងត្រូវមក គាត់នឹងមិនបង្អង់យូរឡើយ »។

ទីបន្ទាល់ចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ យ៉ូហាន 14: 3: “
ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំទៅរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នក ខ្ញុំនឹងមកម្តងទៀត
ហើយខ្ញុំនឹងនាំអ្នកទៅខ្លួនឯង ដើម្បី
កន្លែងដែលខ្ញុំនៅនោះអ្នកអាចនៅទីនោះផងដែរ ”; ទីបន្ទាល់របស់ពួកទេវតា៖
 កិច្ចការ 1:11: “ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖
អ្នកស្រុកកាលីឡេហេតុអ្វីបានជាអ្នកឈប់មើលទៅស្ថានសួគ៌? ព្រះយេស៊ូវនេះដែល
បានត្រូវលើកឡើងពីចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើងទៅស្ថានសួគ៌នឹងយាងមកតាម
របៀបដូចអ្នកបានឃើញព្រះអង្គយាងទៅស្ថានសួគ៌។ ”។ គម្រោង Adventist នៃ
 Messiah លេចឡើងនៅក្នុង៖ Isa.61: 1-2: « វិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ YaHWéH
 សណ្តិតលើខ្ញុំ ដ្បិត YaHWéH បានចាក់ប្រេងតាំងខ្ញុំ
 ដើម្បីនាំដំណឹងល្អដល់ជនក្រីក្រ។ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំឲ្យទៅព្យាបាលអ្នកដែលមាន
 ចិត្តសង្រួម ដើម្បីប្រកាសអំពីសេរីភាពដល់ពួកឈ្លើយសឹក និងការរំដោះអ្នក
 ទោស។ ដើម្បីប្រកាសថាជាឆ្នាំនៃការពេញចិត្តដល់ព្រះយេហូវ៉ា... ” ពេលអាន
 អត្ថបទនេះក្នុងសាលាប្រជុំក្រុងណាសារ៉ែត ព្រះយេស៊ូវឈប់អាន ហើយបិទសៀវភៅ
 នោះចោល ព្រោះសល់ ពីថ្ងៃ ការសងសឹក ” ត្រូវបានសម្រេចត្រឹមតែឆ្នាំ 2003
 ក្រោយមក សម្រាប់ការត្រឡប់មកវិញដំទេវភាពដ៏រុងរឿងរបស់គាត់៖ “ និង
ជាថ្ងៃនៃការសងសឹកពីព្រះរបស់យើង; ដើម្បីសម្រាលទុក្ខទាំងអស់ដែលរងទុក្ខ; »
 Adventism សព្វថ្ងៃនេះមានមុខជាច្រើន ហើយទីមួយ
 ទិដ្ឋភាពស្ថាប័នផ្លូវការដែលបានបដិសេធនៅឆ្នាំ 1991
 ដែលជាពន្លឺចុងក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវបានផ្តល់ឱ្យវា
 តាមរយៈឧបករណ៍មនុស្សរាបទាបដែលខ្ញុំជា។
 ព័ត៌មានលម្អិតនឹងបង្ហាញនៅពេលសមស្របនៅក្នុងឯកសារនេះ។
 ក្រុមអ្នកប្រឆាំង Adventist ជាច្រើនមាននៅរាយប៉ាយពាសពេញផែនដី។
 ពន្លឺនេះត្រូវបានបញ្ជូនទៅពួកគេជាអាទិភាព។ នាងគឺជា "ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ"
 ដែលឆ្ពោះទៅរកបងស្រីខាងវិញ្ញាណរបស់យើងគឺ Ellen White ចង់ដឹកនាំប្រជាជន
 Adventist ។ នាងបានបង្ហាញការងាររបស់នាងជា "ពន្លឺតូច" ដែលនាំទៅដល់ "ធំ"
 ។ ហើយនៅក្នុងសារសាធារណៈចុងក្រោយរបស់នាង ដោយលើកព្រះគម្ពីររបរិសុទ្ធ
 នៅក្នុងដៃទាំងពីរ នាងបានប្រកាសថា ៖ « បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមណែនាំសៀវភៅ
 នេះដល់អ្នក » ។ បំណងប្រាថ្នារបស់គាត់ឥឡូវនេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ; ដានីយ៉ែល
 និងវិរណៈត្រូវបានបកស្រាយទាំងស្រុងដោយការប្រើយ៉ាងតឹងរឹងនៃកូដព្រះគម្ពីរ។
 ភាពសុខដុមរមនាដ៏ល្អឥតខ្ចោះបង្ហាញពីប្រាជ្ញាដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ អ្នកអាន
 អ្នកជានរណា ខ្ញុំសូមដាស់តឿនអ្នកកុំធ្វើខុសក្នុងអតីតកាល
 វាគឺជាអ្នកដែលត្រូវសម្របតាមផែនការដ៏ទេវភាព
 ព្រោះព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិនឹងមិនសម្របតាមទស្សនៈរបស់អ្នកឡើយ។
 ការបដិសេធនៃពន្លឺគឺជាអំពើបាបនៃជីវិតរមែងស្លាប់ដោយគ្មានឱសថណាមួយ;
 ព្រះលោហិតដែលបង្ហូរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមិនគ្របដណ្តប់វាទេ។
 ខ្ញុំបិទរងក្រចកដ៏សំខាន់នេះ ហើយត្រលប់ទៅ " គ្រោះមហន្តរាយ "
 ដែលបានប្រកាស។

មុននឹងចូលទៅជិតរឿងនៃ Apocalypse ខ្ញុំត្រូវតែពន្យល់អ្នកថា ហេតុអ្វី ជាទូទៅ ការព្យាករណ៍ដែលបំផុសគំនិតដោយព្រះគ្រីស្ទម្រាប់យើង មនុស្សជាតិ មានសារៈសំខាន់ដល់កម្រិតដ៏អស្ចារ្យបំផុត ចាប់តាំងពីចំណេះដឹង ឬការមើលងាយរបស់ពួកគេនឹងនាំឱ្យមានជីវិតអស់កល្ប ឬស្លាប់ជាអចិន្ត្រៃយ៍។ មូលហេតុមានដូចតទៅ៖ មនុស្សចូលចិត្តស្ថិតភាព ហើយដូចនេះពួកគេខ្លាចការ ផ្លាស់ប្តូរ។ ដូច្នេះហើយ គាត់ការពារស្ថិតភាពនេះ និងបំប្លែងសាសនារបស់គាត់ទៅជាប្រពៃណី ដោយបោះបង់អ្វីៗទាំងអស់ដែលបង្ហាញខ្លួនឯងនៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃភាពថ្មីថ្មោង។ នេះជារបៀបដែលការបំផ្លាញរបស់ពួកគេ ជនជាតិយូដានៃសម័យភាពដ៏ទេវភាពចាស់បានធ្វើសកម្មភាពមុនគេ ដែលព្រះយេស៊ូវមិនស្នាក់ស្នើរក្នុងការបរិហារថាជា " សាលាប្រជុំរបស់សាតាំង " នៅក្នុង វិវរណៈ 2:8 និង 3:9 ។ ដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវទំនៀមទំលាប់របស់បុព្វបុរស ពួកគេបានជឿថា តាមរយៈមធ្យោបាយនេះ ពួកគេនឹងគ្រប់គ្រងដើម្បីការពារទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយនឹងព្រះ។ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងក្នុងករណីនេះ? មនុស្សលែងស្តាប់ព្រះនៅពេលដែលគាត់ និយាយទៅកាន់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់សុំឱ្យព្រះស្តាប់គាត់និយាយ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ ព្រះជាម្ចាស់លែងរកឃើញគណនីរបស់គាត់ទៀតហើយ ចាប់តាំងពីការពិតថា ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់មិនផ្លាស់ប្តូរចរិតលក្ខណៈ និងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ដែលនៅតែដដែលជារៀងរហូតនោះ វាក៏ជាការពិតដែលគម្រោងរបស់គាត់កំពុងរីកចម្រើនឥតឈប់ឈរ។ ផ្លាស់ប្តូរឥតឈប់ឈរ។ ខគម្ពីរមួយគឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជាក់ពីគំនិតនេះ៖ « មាតិកា នៃមនុស្សសុចរិត ប្រៀបដូចជាពន្លឺដ៏ភ្លឺស្វាង ដែលពន្លឺរបស់វាកើនឡើង រហូតដល់ ពាក់កណ្តាលថ្ងៃ ។ (ប្រូ ៤:១៨) ។ « ផ្លូវ » នៃខគម្ពីរនេះគឺស្មើនឹង « ផ្លូវ » ដែលបង្កប់ ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ នេះបញ្ជាក់ថាសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទក៏វិវឌ្ឍ ទៅតាមពេលវេលា តាមជម្រើសរបស់ព្រះ ស្របតាមផែនការរបស់ទ្រង់។ បេក្ខជនសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ចគួរតែផ្តល់ឱ្យនូវពាក្យរបស់ព្រះយេស៊ូវនូវអត្ថ ន័យដែលពួកគេសមនឹងទទួលបាននៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ថា៖ " ដល់អ្នកណាដែលរក្សាការរបស់ខ្ញុំរហូតដល់ទីបញ្ចប់ខ្ញុំនឹងឱ្យ... (វិវរណៈ 2: 26)" ។

មនុស្សជាច្រើនគិតថាវាគ្រប់គ្រាន់ហើយក្នុងការរក្សាអ្វីដែលអ្នកបានរៀនតាំងពី ដើមរហូតដល់ចប់។ ហើយនេះគឺជាកំហុសរបស់ជនជាតិយូដារួចទៅហើយ និងជាមេរៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងឧទាហរណ៍អំពីទេពកោសល្យរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែនេះគឺដើម្បីបំភ្លេចថា សេចក្តីជំនឿពិតគឺជាទំនាក់ទំនងអចិន្ត្រៃយ៍ជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មាន ព្រះជន្មរស់ ដែលយកចិត្តទុកដាក់ផ្តល់អាហារដល់កូនៗរបស់គាត់ ដែលចេញពីមាត់របស់គាត់គ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់ពេលវេលា។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនត្រូវបានដាក់កម្រិតចំពោះបទគម្ពីរបរិសុទ្ធនៃព្រះគម្ពីរទេ បន្ទាប់ពីវានៅតែមានជាអចិន្ត្រៃយ៍ "ឡូហ្គោ" ដែលនៅរស់ ព្រះបន្ទូលបានកើតជាសាច់ឈាមភ្លាមៗ ព្រះគ្រីស្ទដើរតួក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ដើម្បីបន្តការសន្ទនាជាមួយនិងអ្នកដែលមានគាត់។ ស្រឡាញ់
ហើយស្វែងរកគាត់ដោយអស់ពីព្រលឹង។ ខ្ញុំអាចថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីរឿងទាំងនេះ
ដោយសារខ្ញុំបានទទួលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនពីការរួមចំណែកនៃពន្លឺថ្មីនេះ ដែលខ្ញុំ
ចែកចាយជាមួយអ្នកដែលស្រឡាញ់វាច្រើនដូចជាខ្ញុំធ្វើ។
ភាពថ្មីថ្មោងដែលទទួលបានពីស្ថានសួគ៌តែងតែធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវការយល់
ដឹងរបស់យើងអំពីគម្រោងដែលបានបង្ហាញរបស់វា
ហើយយើងត្រូវតែដឹងពីរបៀបសម្រេចចិត្ត
និងបោះបង់ចោលការបកស្រាយដែលហួសសម័យនៅពេលដែលវាលែងប្រើ។
ព្រះគម្ពីរអញ្ជើញយើងឱ្យធ្វើដូច្នោះ៖ « *ពិនិត្យមើលអ្វីៗទាំងអស់!*
ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអ្វីដែលល្អ; (១ ទី ៥:២១)។
ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះត្រូវបានកែសម្រួលជាបន្តបន្ទាប់ទៅនឹងការវិវត្តន៍ដ៏
លឿនលឿននៃពន្លឺដែលបានបំផុសគំនិត
និងបង្ហាញដល់អ្នកដែលជាប់ឆ្នោតនៃអក្ខរាវិរុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ដូចនេះ
ការគោរពយ៉ាងតឹងរឹងចំពោះទំនៀមទំលាប់ បណ្តាលឱ្យបាត់បង់
ព្រោះវារារាំងមនុស្សជាតិពីការសម្របខ្លួនទៅនឹងការវិវត្តនៃកម្មវិធីសន្សំប្រាក់
បង្ហាញជាបណ្តើរៗ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ មានកន្សោមដែលត្រូវ
យកតម្លៃពេញលេញរបស់វាក្នុងនៃសាសនា គឺ៖ សច្ចៈនៃបច្ចុប្បន្នកាល ឬសេចក្តី
ពិតបច្ចុប្បន្ន ។ ដើម្បីយល់កាន់តែច្បាស់ពីគំនិតនេះ យើងត្រូវមើលទៅអតីតកាល
ដែលនៅក្នុងសម័យនៃពួកសាវ័ក
យើងមានគោលលទ្ធិនៃសេចក្តីជំនឿដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ ក្រោយមក
នៅក្នុងគ្រាទំនាយនៃភាពងងឹតខ្លាំង
គោលលទ្ធិនៃពួកសាវ័កត្រូវបានជំនួសដោយ "រ៉ូម" ទាំងពីរ។ អធិរាជ
និងសម្តេចប៉ាប ដំណាក់កាលពីរនៃគម្រោងដ៏ទេវភាពដូចគ្នា
បានរៀបចំសម្រាប់អារក្ស។ ដូច្នោះ
ការងារកំណែទម្រង់បង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃឈ្មោះរបស់វា
ព្រោះវាពាក់ព័ន្ធនឹងការដកប្រសគល់នៃគោលលទ្ធិមិនពិត
និងដាំគ្រាប់ពូជល្អដែលបំផ្លាញចោលនៃលទ្ធិសាវ័ក។ ដោយមានការអត់ធ្មត់ជា
ខ្លាំង ព្រះបានផ្តល់ពេលវេលាជាច្រើនដើម្បីឱ្យពន្លឺរបស់ទ្រង់ត្រូវបានស្តារឡើងវិញ
រហូតដល់ចប់សព្វគ្រប់។ មិនដូចទេវៈដែលមិនមានប្រតិកម្មទេ
ពីព្រោះពួកគេមិនមានទេ អ្នកបង្កើតព្រះរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ហើយគាត់បង្ហាញថាគាត់មាន ដោយសារប្រតិកម្មរបស់គាត់
និងសកម្មភាពដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។ ជាអកុសលសម្រាប់មនុស្ស,
នៅក្រោមការក្លែងបន្លំនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ អ្នកដែលបញ្ហាធម្មជាតិ
ជាអ្នក បញ្ហាផ្នែកបន្ទោរ ផ្ករលាន់ និងផ្នែកបន្ទោរ ជាអ្នកដាស់ភ្នំភ្លើង
ហើយធ្វើឱ្យភ្លើងនេះលើមនុស្សជាតិដែលមានទោស ជាអ្នកបង្កការរញ្ជួយដី
និងបង្កឱ្យរលកទឹករលកបំផ្លិចបំផ្លាញ
ក៏ជាអ្នកដែលមកឱ្យបង្កចិត្តរបស់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតផងដែរ។
វឌ្ឍនភាពនៃគម្រោងរបស់គាត់ អ្វីដែលគាត់កំពុងរៀបចំធ្វើ
ដូចដែលគាត់បានប្រកាសទុកជាមុនតាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ។ « *ស្វិតព្រះ*

ជាអម្ចាស់ទ្រង់មិនធ្វើអ្វីឡើយ ទាល់តែទ្រង់បានបើកសម្តែងការសម្ងាត់របស់ទ្រង់
ដល់ពួកហោរាជាអ្នកបម្រើទ្រង់» យោងតាមអេម៉ុស ៣:៧។

ការក្រឡេកមើលដំបូងនៅ Apocalypse

នៅក្នុងបទបង្ហាញរបស់គាត់ យ៉ូហាន ជាសាវ័ករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ពិពណ៌នាដល់យើងអំពីរូបភាពដែលព្រះប្រទានឱ្យគាត់នៅក្នុងការនិមិត្ត

និងសារដែលគាត់បានឮ។ នៅក្នុងរូបរាង ប៉ុន្តែនៅក្នុងរូបរាងតែប៉ុណ្ណោះ វិរិណៈ
ការបកប្រែភាសាក្រិច "apocalupsis" មិនបង្ហាញអ្វីឡើយ
ព្រោះវាក្យានុវទិដ្ឋភាពអាចកំបាំងរបស់វាដែលមិនអាចយល់បានចំពោះមនុស្ស
ជាច្រើនដែលបានអានវា។ អាចកំបាំងធ្វើឱ្យពួកគេបាក់ទឹកចិត្ត
ហើយពួកគេត្រូវបានកាត់បន្ថយទៅការមិនអើពើនឹងអាចកំបាំងដែលបានបង្ហា
ញ។

ព្រះមិនធ្វើនេះដោយគ្មានហេតុផលទេ។ ដោយការប្រព្រឹត្តតាមរបៀបនេះ
ទ្រង់បង្រៀនយើងពីរបៀបដែលវិរិណៈរបស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ ហើយដូចនេះ វាមាន
បំណងសម្រាប់តែអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។
ហើយនេះជាកន្លែងដែលវាសមរម្យដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់អំពីប្រធានបទនេះ
អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់មិនមែនជាអ្នកដែលអះអាងដូច្នោះទេ
ប៉ុន្តែផ្តាច់មុខអ្នកដែលគាត់ផ្ទាល់ទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកបំរើរបស់គាត់
ពីព្រោះពួកគេលេចធ្លោ គឺជាអ្នកជឿមិនពិត ដោយសារភាពស្មោះត្រង់
និងការគោរពប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេ។

« វិរិណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលព្រះបានប្រទានដល់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញដល់
អ្នកបម្រើទ្រង់នូវការណ៍ដែលត្រូវកើតឡើង យ៉ាងឆាប់ ហើយដែលទ្រង់បានធ្វើឱ្យ
ដឹង ដោយចាត់ទេវតាទ្រង់ទៅយ៉ូហានជាអ្នកបម្រើទ្រង់ ដែលបានផ្តែងទីបន្ទាល់ពី
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងទីបន្ទាល់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អ្វីទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ។
(វិរិណៈ ១:១-២)។

ដូច្នោះ អ្នកដែលបានប្រកាសនៅក្នុងយ៉ូហាន 14:6 ថា “ ខ្ញុំជាផ្លូវ
ជាសេចក្តីពិត ហើយជាជីវិត។ គ្មាននរណាម្នាក់មកឯព្រះបិតាឡើយ
លើកលែងតែតាមរយៈខ្ញុំ ” មកតាមរយៈ Apocalypse វិរិណៈរបស់គាត់
ដើម្បីបង្ហាញអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវផ្លូវនៃសេចក្តីពិត
ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែលបានផ្តល់
និងស្នើឡើងក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ ដូច្នោះ មានតែអ្នកដែលគាត់វិនិច្ឆ័យថាសក្តិសម
នឹងទទួលវាប៉ុណ្ណោះដែលនឹងទទួលបាន។

បន្ទាប់ពីបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់តាមរយៈការបម្រើនៅលើផែនដីរបស់ទ្រង់នូវអ្វី
ដែលជាគំរូនៃសេចក្តីជំនឿពិត
នោះព្រះយេស៊ូវនឹងស្គាល់អ្នកដែលសក្តិសមនឹងទ្រង់
និងការលះបង់ដង្វាយជូនដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ទ្រង់
ដោយពួកគេពិតជាបានប្តេជ្ញាខ្លួនចំពោះផ្លូវគំរូដែលទ្រង់បានដើរនៅចំពោះមុខ
ពួកគេ។

ការឧទ្ទិសថ្វាយខ្លួនពេញលេញរបស់គាត់ចំពោះការបម្រើព្រះគឺជាស្តង់ដារដែលបា
នស្នើឡើង។ ប្រសិនបើលោកគ្រូមានប្រសាសន៍ទៅលោកពីឡាត់ថា៖ « ...ខ្ញុំបាន
ចូលមកក្នុងពិភពលោកដើម្បីផ្តែងជាសាក្សីចំពោះសេចក្តីពិត... (យ៉ូហាន 18:37)»
ក្នុងពិភពលោកនេះតែមួយ អ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសក៏ត្រូវធ្វើដូចគ្នា។

អាចកំបាំងនីមួយៗមានការពន្យល់របស់វា ប៉ុន្តែដើម្បីទទួលបានវា
អ្នកត្រូវតែប្រើសោដែលបើក និងបិទការចូលទៅកាន់អាចកំបាំង។ ប៉ុន្តែសម្រាប់
ការចង់ដឹងចង់ឃើញបែបស្រីបស្រាល គន្លឹះសំខាន់មួយគឺព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់។

នៅពេលទំនេររបស់គាត់
 និងយោងទៅតាមការវិនិច្ឆ័យដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន និងឥតខ្ចោះរបស់គាត់
 គាត់បើក ឬបិទភាពឆ្លាតវៃរបស់មនុស្ស។
 ឧបសគ្គទីមួយនេះធ្វើឱ្យសៀវភៅដែលបានបើកបង្ហាញមិនអាចយល់បាន
 ហើយព្រះគម្ពីរវិសុទ្ធជាទូទៅបានក្លាយទៅជានៅពេលដែលទទួលរងនូវការអាន
 របស់អ្នកជឿមិនពិត ដែលជាបណ្តុំនៃអត្ថបទនៃសាសនា alibis ។
 ហើយមានអ្នកជឿមិនពិតទាំងនេះច្រើនណាស់
 ដែលនេះជាមូលហេតុដែលនៅលើផែនដី
 ព្រះយេស៊ូវបានបង្កើនការព្រមានរបស់ទ្រង់អំពីព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយដែលនឹងលេច
 ឡើងរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកនេះបើយោងតាម Mat.24:5-11-24 និង
 Matt 4 7:21 ដល់ 23,
 ដែលជាកន្លែងដែលគាត់បានព្រមានប្រឆាំងនឹងការអះអាងមិនពិតនៃអ្នកដែល
 ស្រែកសម្រាប់គាត់.

ដូច្នោះ Apocalypse គឺជាការបើកសម្តែងនៃប្រវត្តិនៃសេចក្តីជំនឿពិតដែល
 ទទួលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងព្រះវរបិតា និងក្នុងព្រះវិញ្ញាណវិសុទ្ធ ដែល
 មកពីព្រះវរបិតាជាព្រះដែលបង្កើតតែមួយគត់។ ជំនឿពិតនេះមានលក្ខណៈសម្បត្តិ
 គ្រប់គ្រាន់ដល់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលឆ្លងកាត់គ្រានៃការច្របូកច្របល់
 ខាងសាសនាខ្លាំងក្លាក្នុងសតវត្សដំបូងដ៏ងងឹត។

ស្ថានភាពនេះបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃនិមិត្តសញ្ញានៃ ផ្កាយ
 ដែលព្រះកំណត់ចំពោះអ្នករើសតាំងដែលទ្រង់ទទួលស្គាល់សូម្បីតែមួយភ្លែត ពីព្រោះ
 ដូចពួកគេដែរ យោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 1:15
 ពួកគេបញ្ចេញពន្លឺនៅក្នុងភាពងងឹត " ដើម្បីបំភ្លឺផែនដី "។ »

គន្លឹះទីពីរនៃវិរិយៈត្រូវបានលាក់នៅក្នុងសៀវភៅរបស់ព្យាករិដានីយ៉ែល
 ដែលជាសៀវភៅមួយក្នុងចំណោមសៀវភៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ដែលបង្កើតជា
 " សាក្សីពីរនាក់ " ដំបូងនៃព្រះដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង វិរិយៈ 11:3;
 ទីពីរគឺវិរិយៈ និងសៀវភៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី។
 ក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី
 ព្រះយេស៊ូវបានទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ចំពោះព្យាករិដា
 នីយ៉ែលនេះ ដែលទីបន្ទាល់ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់នៅក្នុងសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុង
 "Torah" ដំបូងវិសុទ្ធរបស់សាសន៍យូដា។

វិរិយៈដ៏ទេវភាពយកទម្រង់នៃផ្លូវឈរខាងវិញ្ញាណពីរ។ វាជាការពិតណាស់
 ដែលសៀវភៅរបស់ដានីយ៉ែល និងសៀវភៅ Apocalypse
 ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទៅឃុំហានគឺពឹងផ្អែកគ្នាទៅវិញទៅមក
 និងបំពេញបន្ថែមដើម្បីអនុវត្ត ដូចជាផ្លូវឈរពីរ
 ដែលជារដ្ឋាននៃវិរិយៈសេឡេស្ទាលដ៏ទេវភាព។

ដូច្នោះ វិរិយៈជារឿងនៃសេចក្តីជំនឿពិត ដែលព្រះបានកំណត់នៅក្នុង
 ឧកម្ពីរនេះ៖ « មានពរហើយអ្នកណាដែលអាន និងអស់អ្នកដែលឮពាក្យទំនាយ
 ហើយអ្នកដែលកាន់តាមសេចក្តីដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ! ដ្បិតពេលវេលា
 ជិតមកដល់ហើយ (វិរិយៈ ១:៣)។

កិរិយាស័ព្ទ

"អាន"

មានអត្ថន័យច្បាស់លាស់សម្រាប់ព្រះដែលភ្ជាប់ការពិតនៃការយល់ដឹងអំពីសារដែលបានអាន។ គំនិតនេះត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុង Isa.29:11-12: “ វិរិណៈទាំងអស់គឺសម្រាប់អ្នកដូចជាពាក្យនៃសៀវភៅបិទជិតដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យបុរសម្នាក់ដែលចេះអានដោយនិយាយថា: អាននេះ! ហើយអ្នកណាឆ្លើយថា: ខ្ញុំមិនអាចទេព្រោះវាត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់។ ឬដូចជាសៀវភៅដែលផ្តល់ឱ្យបុរសដែលមិនអាចអានបានដោយនិយាយថា: អាននេះ! ហើយអ្នកណាឆ្លើយ: ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបអានទេ ។

តាមរយៈការប្រៀបធៀបទាំងនេះ:

ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីភាពមិនអាចទៅរួចនៃការយល់ដឹងអំពីសារដ៏ទេវភាពដែលបានសរសេរក្នុងសម្រាប់អ្នកដែល “ គោរពទ្រង់ដោយមាត់ និងបបូរមាត់ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់ពួកគេនៅឆ្ងាយពីទ្រង់ ” នេះបើយោងតាមអ៊ីសា.29:13: “ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា: នៅពេលនេះ: មនុស្សចូលមកជិតខ្ញុំ ពួកគេគោរពខ្ញុំដោយមាត់ និងបបូរមាត់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែចិត្តគាត់នៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ ហើយការភ័យខ្លាចដែលគាត់មានចំពោះខ្ញុំ គឺ គ្រាន់តែជាសិក្ខាបទនៃប្រពៃណី មនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ ”។

កូនសោទីបីភ្ជាប់ជាមួយទីមួយ។

វាត្រូវបានគេរកឃើញផងដែរនៅក្នុងព្រះដែលអធិបតេយ្យភាពជ្រើសរើសពីក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ អ្នកដែលទ្រង់នឹងអាច "អាន" ការព្យាករណ៍ដើម្បីបំភ្លឺបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សម្រាប់ប៉ុលបានរំលឹកវានៅក្នុង 1 Cor.12:28-29: “ ហើយព្រះបានតែងតាំងនៅក្នុងពួកសាវ័កដំបូង, ទីពឹងព្យាការី, ទីបីគ្រូបង្រៀន, បន្ទាប់មកអ្នកដែលមានអំណោយទាននៃអព្វកហេតុ, បន្ទាប់មកអ្នកដែលមានអំណោយទាននៃការព្យាបាល, នៃ ជួយ, គ្រប់គ្រង, និយាយភាសាផ្សេងៗ។ តើជាសាវ័កទាំងអស់ឬ? សុទ្ធតែជាហោរា? តើពួកគេសុទ្ធតែជាគ្រូពេទ្យទេ? ”។

តាមលំដាប់ដែលដឹកនាំដោយព្រះ:

មនុស្សម្នាក់មិនធ្វើជាអ្នកប្រកាសទំនាយដោយការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សឡើយ។

អ្វីគ្រប់យ៉ាងកំពុងកើតឡើងដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចនោះ: យើងមិនត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់យកកន្លែងដំបូងនៅខាងមុខនាក់នោះទេ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវអង្គុយនៅខាងក្រោយបន្ទប់ ហើយរង់ចាំប្រសិនបើចាំបាច់ ដែលព្រះជាម្ចាស់អញ្ជើញយើងឱ្យទៅជួរមុខ។ ខ្ញុំមិនបានប្រាថ្នាចង់បានក្នុងទីពិសេសណាមួយក្នុងការងាររបស់គាត់ទេ ហើយខ្ញុំមានចំណង់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ការយល់ពីអត្ថន័យនៃសារចម្លែកទាំងនេះ ដែលខ្ញុំបានអានក្នុងវិរិណៈ។

ហើយវាគឺជាព្រះដែលមុនពេលដែលខ្ញុំយល់អត្ថន័យបានហៅខ្ញុំនៅក្នុងការនិមិត្តមួយ។ ដូច្នេះកុំមានការភ្ញាក់ផ្អើល ចំពោះចរិតដ៏ភ្លឺស្វាងនៃស្នាដៃដែលខ្ញុំបង្ហាញ។ វាគឺជាផ្ទៃផ្តុំនៃបេសកកម្មសាវ័កដ៏ពិតប្រាកដមួយ។

ដូច្នោះ

ការអសមត្ថភាពក្នុងការយល់ពីអាថ៌កំបាំងរបស់វាដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងក្នុងគូដគឺ
ជារឿងធម្មតា

ហើយត្រូវបានរំពឹងទុកនៅក្នុងលំដាប់ដែលបានបង្កើតឡើងដោយព្រះ។

ភាពល្ងង់ខ្លៅមិនបង្កើតជាកំហុសទេ

ដរាបណាវាមិនមែនជាផលវិបាកនៃការបដិសេធនៃពន្លឺដែលបានផ្តល់ឱ្យ។

នៅក្នុងករណីនៃការបដិសេធនូវអ្វីដែលគាត់បានបើកសម្តែងតាមរយៈហោរាដែល
គាត់បានតែងតាំងសម្រាប់កិច្ចការនេះ ការកាត់ទោសដ៏ទេវភាពគឺក្លាមៗ៖

វាគឺជាការបែកបាក់នៃទំនាក់ទំនង ការការពារ និងក្តីសង្ឃឹម។ ដូច្នោះ

ហោរាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ឃ្និហាន បានទទួលការនិមិត្តដែលសរសេរក្នុងពិព្រះ
នៅគ្រាចុងបញ្ចប់

ព្យាករិបេសកជនម្នាក់ទៀតបង្ហាញជូនអ្នកនៅថ្ងៃនេះនូវការនិមិត្តដែលបានដឹក
កូដរបស់ដានីយ៉ែល និងវិរណៈ

ដោយផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការធានាទាំងអស់នៃពរជ័យដ៏ទេវភាពតាមរយៈភាពច្បាស់លា
ស់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់ការដឹកនាំនេះ មានប្រភពតែមួយប៉ុណ្ណោះ៖

ព្រះគម្ពីរ គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះគម្ពីរទេ ប៉ុន្តែជាព្រះគម្ពីរទាំងមូល

នៅក្រោមពន្លឺនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ព្រះ

និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់គឺផ្តោតលើសត្វមនុស្សសាមញ្ញបំផុត

ដូចជាកូនក្មេងដែលចេះស្តាប់បង្គាប់

ដែលបានក្លាយជាមនុស្សដ៏កម្រនៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់។

ការយល់អំពីគំនិតដ៏ទេវភាពអាចសម្រេចបានតែនៅក្នុងកិច្ចសហការយ៉ាងជិត

ស្និទ្ធនិងខ្លាំងរវាងព្រះនិងអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

ការពិតមិនអាចត្រូវបានគេលួចទេ។ នាងសមនឹងទទួលបានវា។

វាត្រូវបានទទួលដោយអ្នកដែលស្រឡាញ់វាជា emanation ដ៏ទេវភាព, ផ្លែឈើ,
ខ្លឹមសារនៃព្រះអម្ចាស់ជាទីស្រឡាញ់និងជាទីគោរព។

ការស្តាប់នាពេញលេញនៃវិរណៈដ៏អស្ចារ្យដែលនាំមកក្នុងលក្ខណៈបំពេញប
ន្ថែមដោយសៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិរណៈគឺជំហិមា

និងស្លុតស្តាយបោកបញ្ឆោត។ ពីព្រោះតាមការពិត

ព្រះជាម្ចាស់តែងតែលើកឡើងអំពីប្រធានបទដូចគ្នា ក្រោមទិដ្ឋភាព

និងព័ត៌មានលម្អិតផ្សេងៗ។

នៅកម្រិតនៃភាពស្ងាត់ជំនាញដែលខ្ញុំមានលើប្រធានបទថ្ងៃនេះ

ប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនាដែលបានបង្ហាញគឺពិតជាសាមញ្ញណាស់ក្នុងការសង្ខេប។

វានៅតែមានគន្លឹះទីបួន៖ វាគឺជាខ្លួនយើង។ យើងត្រូវតែត្រូវបានជ្រើសរើស
ពីព្រោះព្រលឹងរបស់យើង

និងបុគ្គលិកលក្ខណៈទាំងមូលរបស់យើងត្រូវតែចែករំលែកជាមួយព្រះ

រាល់គំនិតរបស់គាត់អំពីល្អ និងអាក្រក់។

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់

វាប្រាកដណាស់ថាគាត់នឹងជំទាស់នឹងគោលលទ្ធិរបស់គាត់នៅលើចំណុចមួយឬមួយ
យផ្សេងទៀត។ វិរណៈដ៏រុងរឿងបង្ហាញច្បាស់តែក្នុងចិត្តដែលបានបរិសុទ្ធនៃអ្នក

រើសតាំងប៉ុណ្ណោះ។ ការពិតគឺមិនអាចចរចាបាន មិនអាចចរចាបាន

ត្រូវតែយកតាមខ្លួន ឬទុកចោល។ ដូចលោកយេស៊ូបានបង្រៀន អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺត្រូវសម្រេចដោយ «បាទ» ឬ «ទេ»។ ហើយអ្វីដែលមនុស្សបន្ថែមគឺមកពីអារក្ស។

នៅតែមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជាមូលដ្ឋានដែលតម្រូវដោយព្រះ ភាពរាបទាបសរុប។ អំនួតក្នុងការងារគឺស្របច្បាប់ ប៉ុន្តែមោទនភាពនឹងមិនមានឡើយ៖ « ព្រះប្រឆាំងនឹងមនុស្សអំនួត ប៉ុន្តែទ្រង់ប្រទានព្រះគុណដល់មនុស្សរាបសា (យ៉ាក ៤:៦)។

មោទនភាពជាប្លុសតល់នៃអំពើអាក្រក់ដែលបណ្តាលឱ្យមានការដួលរលំរបស់អារក្ស ជាមួយនឹងលទ្ធផលដ៏ធំធេងសម្រាប់ខ្លួនគាត់ និងសម្រាប់សត្វទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីរបស់ព្រះ វាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់មនុស្សដែលមានមោទនភាពក្នុងការទទួលបានការបោះឆ្នោតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

ការបន្ទាបខ្លួន ការបន្ទាបខ្លួនពិតប្រាកដរួមមានការទទួលស្គាល់ភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្សយើង និងជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ បើគ្មានខ្ញុំ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ (យ៉ូហាន 15:5)”។ នៅក្នុង " គ្មានអ្វី " នេះត្រូវបានរកឃើញ ជាចម្បង

លទ្ធភាពនៃការយល់ដឹងពីអត្ថន័យនៃសារទំនាយដែលបានសរសេរក្នុងរបស់វា។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីមូលហេតុ ហើយផ្តល់ការពន្យល់។ នៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់គាត់ ភាពបរិសុទ្ធដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ ព្រះអម្ចាស់បានបំផុសគំនិតដានីយ៉ែលជាមួយនឹងការព្យាករណ៍របស់គាត់នៅក្នុងធាតុដែលបំបែកដោយទសវត្សរ៍។

មុនពេលដែលគាត់បានបំផុសគំនិតខ្ញុំជាមួយនឹងគំនិតនៃការធ្វើសំយោគប្រៀបធៀបនៃការព្យាករណ៍ទាំងអស់នេះបានបំបែកទៅជាជំពូកគ្មាននរណាម្នាក់បានធ្វើវាមុនពេលខ្ញុំ។

សម្រាប់វាគឺតាមរយៈបច្ចេកទេសនេះតែប៉ុណ្ណោះដែលការចោទប្រកាន់ដែលបង្ហាញដោយព្រះទទួលបានភាពត្រឹមត្រូវនិងភាពច្បាស់លាស់។

អាថ៌កំបាំងនៃពន្លឺគឺផ្អែកលើការសំយោគនៃអត្ថបទទំនាយទាំងអស់ ការសិក្សាស្របគ្នានៃទិន្នន័យពីជំពូកដាច់ដោយឡែករបស់វា និងសំខាន់ជាងនេះទៅទៀតដើម្បីស្វែងរកពេញព្រះគម្ពីរសម្រាប់អត្ថន័យខាងវិញ្ញាណនៃនិមិត្តសញ្ញាដែលបានជួបប្រទះ។ រហូតទាល់តែវិធីសាស្ត្រនេះត្រូវបានប្រើសៀវភៅដានីយ៉ែល

ដោយគ្មានអ្វីដែលទំនាយនៃវិវរណៈនៅតែមិនអាចយល់បានទាំងស្រុង ការចោទប្រកាន់ដ៏ទេវភាពដែលបានលើកឡើងនោះមិនខ្វល់ខ្វាយច្រើនពេកចំពោះអ្នកដែលពួកគេព្រួយបារម្ភនោះទេ។ វាគឺដើម្បីផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពនេះ ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានបំផុសគំនិតខ្ញុំឱ្យធ្វើឱ្យច្បាស់នូវអ្វីដែលមានរហូតដល់ពេលនោះបានរក្សាភាពមិនច្បាស់លាស់ ។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃគោលដៅសំខាន់ទាំងបួននៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទេវៈដូច្នោះត្រូវបានបង្ហាញក្នុងលក្ខណៈដែលមិនអាចប្រកែកបាន។ ព្រះមិនទទួលស្គាល់សិទ្ធិអំណាចណាផ្សេងក្រៅពីពាក្យដែលសរសេររបស់ទ្រង់ឡើយ ហើយវាជាការបរិហារ

និងចោទប្រកាន់ក្រោមចំណងជើងនៃ « សាក្សីពីរ » របស់វាយោងទៅតាម វិវរណៈ ១១:៣ មនុស្សមានបាបនៅផែនដី និងស្ថានសួគ៌។ ឥឡូវនេះ សូមយើងមើលរឿង ទំនាយដែលបានបើកសម្តែងនេះដោយសង្ខេប។

ផ្នែកទី ១ : ប្រវត្តិសាស្ត្រអឺរ៉ុបអាលក្នុងការនិរទេសចាប់តាំងពីឆ្នាំ ៦០៥

- ដានីយ៉ែលមកដល់បាប៊ីឡូន (-605) Dan.1
- ទស្សនៈរបស់ដានីយ៉ែលចំពោះអ្នកគ្រប់គ្រងបន្តបន្ទាប់
- ១-អាណាចក្រខាល់ដេ ដាន.២:៣២-៣៧-៣៨; ៧:៤។
- ២-ចក្រភពមេឌី និងពែរ្ស ដាន.២:៣២-៣៩; ៧:៥; ៨:២០ .
- ៣-អាណាចក្រក្រិក ដាន.២:៣២-៣៩; ៧:៦; ៨:២១; ១១:៣-៤-២១។
- ៤-ចក្រភពរ៉ូម ដាន.២:៣៣-៤០; ៧:៧; ៨:៩; ៩:២៦; ១១:១៨-៣០ ។
- ៥-រាជាណាចក្រអឺរ៉ុប ដាន.២:៣៣; ៧:៧-២០-២៤។
- ៦-របបសម្តេចប៉ាបៈ Dan.7:8; ៨:១០; ៩:២៧; ១១:៣៦ ។

ផ្នែកទីពីរ : ដានីយ៉ែល + វិវរណៈ

ទំនាយអំពីការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់មេស៊ី ដែលពួកយូដាបដិសេធនៃ ដានីយ៉ែល ៩.

ការបៀតបៀនសាសន៍យូដាដោយស្តេចក្រិក អាន់ទីយ៉ូកូស ទី ៤ អេពីផាណេ (-១៦៨)៖ ការប្រកាសអំពី គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ : Dan.10:1។ ការបំពេញ: Dan.11:31 ។ ការបៀតបៀនរបស់រ៉ូម (70): Dan.9:26 ។

បន្ទាប់ពីពួកខាល់ដេ មេឌី និងពែរ្ស ក្រិក ការគ្រប់គ្រងនៃទីក្រុងរ៉ូម ចក្រភពក្រិក បន្ទាប់មកសម្តេចប៉ាប៊ីឡូន 538។ នៅទីក្រុងរ៉ូម ជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទជួបសត្រូវក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់ក្នុងដំណាក់កាលពីរបន្តបន្ទាប់របស់ចក្រភពក្រិក និងសម្តេចប៉ាបៈ Dan.2:40 ទៅ 43; ៧:៧-៨-១៩ ដល់ ២៦; ៨:៩-១២; ១១:៣៦-៤០; ១២:៧; ប.២; ៨:៨-១១; ១១:២; ១២:៣ ដល់ ៦-១៣ ដល់ ១៦; ១៣:១-១០; ១៤:៨ ។

ពីឆ្នាំ 1170 (Pierre Valdo) ការងារនៃកំណែទម្រង់រហូតដល់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ: Apo.2:19-20-24 ដល់ 29; ៣:១ដល់៣; ៩:១-១២; ១៣:១១ ដល់ ១៨។

រវាងឆ្នាំ 1789 និង 1798 សកម្មភាពដាក់ទណ្ឌកម្មនៃបដិវត្តន៍ព្រះសាសនាបារាំង: Rev.2:22; ៨:១២; ១១:៧-១៣

ចក្រភពណាប៉ូឡេអុងទី១ : Apo.8:13។
ចាប់ពីឆ្នាំ 1843 ការសាកល្បងនៃជំនឿរបស់ Adventist និងផលវិបាករបស់វា: ដានីយ៉ែល 8:14; ១២:១១-១២; ប.៣. ការដួលរលំនៃលទ្ធិប្រូតេស្តង់ប្រពៃណី: វិវរណៈ ៣:១ ដល់ ៣; ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់គាត់: វិវរណៈ 9: 1 ដល់ 12 (ទី 5 ក្រែក) ។ ប្រទានពរដល់អ្នកត្រួសត្រាយនៅ Adventist: វិវរណៈ 3: 4-6 ។

ចាប់ពីឆ្នាំ 1873 ពរជ័យជាផ្លូវការនៃស្ថាប័ន Seventh-day Adventist ជាសកល៖ ដានីយ៉ែល ១២:១២; វិរណៈ ៣:៧; គ្រា របស់ព្រះ : វិរណៈ 7; បេសកកម្មសកល ឬសារពីទេវតាទាំងបី៖ វិរណៈ ១៤:៧ ដល់ ១៣។

ចាប់ពីឆ្នាំ 1994 ត្រូវបានទទួលរងនូវការសាកល្បងនៃជំនឿនាយ ជំនឿរបស់ Adventist របស់ស្ថាប័នបានធ្លាក់ចុះ: វិរណៈ 3:14 ដល់ 19 ។ លទ្ធផល៖ វាបានចូលរួមជំរុំប្រូតេស្តង់ដែលត្រូវបានប្រោសចោលតាំងពីឆ្នាំ 1844: វិរណៈ 9: 5-10 ។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់គាត់: Rev.14:10 (**គាត់ក៏ នឹងជីក ផងដែរ...**) ។

ចន្លោះឆ្នាំ 2021 និង 2029 សង្គ្រាមលោកលើកទី 3: ដានីយ៉ែល 11:40 ដល់ 45; វិរណៈ ៩:១៣ ដល់ ១៩ (ទី ៦ ក្រែត) ។

នៅឆ្នាំ 2029 ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណសមូហភាពនិងបុគ្គល: Apo.15 ។

ការសាកល្បងជាសកលនៃសេចក្តីជំនឿ: ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យបានដាក់: វិរណៈ ១២:១៧; ១៣:១១-១៨; ១៧:១២-១៤; គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ: Rev.16 ។

នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 “ **អើម៉ាគេដូន** ”: ក្រឹត្យនៃការសុគត និងការយាងមកវិញដំរុះរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ: ដានីយ៉ែល ២:៣៤-៣៥-៤៤-៤៥; ១២:១; វិរណៈ ១៣:១៥; ១៦:១៦ ។ ក្រែត ទីប្រាំពីរ: វិរណៈ ១:៧; ១១:១៥-១៩; 19:11 ដល់ 19. **គ្រោះកាចចុងក្រោយទីប្រាំពីរ** : Rev.16:17. **ការច្រូតកាត់** ឬការលើកឡើងរបស់អ្នករើសតាំង: វិរណៈ ១៤:១៤ ដល់ ១៦។ **ការច្រូតកាត់** ឬការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់គ្រូសាសនាក្លែងក្លាយ: វិរណៈ ១៤:១៧ ដល់ ២០; ១៦:១៩; ១៧; ១៨; ១៩:២០-២១។

ចាប់ពីរដូវផ្ការីកឆ្នាំ 2030 ដែលជាសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ ឬថ្ងៃសប្បិទដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ព្រះ និងអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់: ចាញ់ សាតាំងត្រូវជាប់ច្រវាក់នៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំអស់ **មួយពាន់ឆ្នាំ** : វិរណៈ 20:1 ដល់ 3 ។ នៅស្ថានសួគ៌ ចៅក្រមដែលរើសតាំងដែលធ្លាក់: ដានីយ៉ែល 7 : ៩; វិរណៈ ៤; ១១:១៨; ២០:៤-៦

នៅជុំវិញឆ្នាំ 3030 ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ: សិរីរុងរឿងរបស់អ្នកជ្រើសរើស: Apo.21 ។ **ការស្លាប់ទីពីរ** នៅលើផែនដី: ដានីយ៉ែល ៧:១១; ២០:៧ ដល់ ១៥ នៅលើផែនដីដែលបានកើតជាថ្មី: បប.២២; ដាន.២:៣៥-៤៤; ៧:២២-២៧។

និមិត្តសញ្ញានៃទីក្រុងរ៉ូមនៅក្នុងការព្យាករណ៍

ទិដ្ឋភាពមិនច្បាស់លាស់នៃទំនាយគឺផ្អែកលើការប្រើប្រាស់និមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗគ្នា ទោះបីជាវាទាក់ទងនឹងអង្គភាពដូចគ្នាក៏ដោយ។ ដូច្នេះពួកគេក្លាយជាអ្នកបំពេញបន្ថែម ជំនួសឱ្យការមិនរាប់បញ្ចូលគ្នាទៅវិញទៅមក។ នេះអនុញ្ញាតឱ្យព្រះរក្សាទិដ្ឋភាពអាថ៌កំបាំងនៃអត្ថបទ និងបង្កើតជាគំនូរព្រាង ទិដ្ឋភាពផ្សេងគ្នានៃប្រធានបទដែលបានកំណត់។ ដូច្នេះវាគឺជាមួយនឹងគោលដៅចម្បងរបស់វា: ទីក្រុងរ៉ូម។

នៅ Dan.2 នៅក្នុងចក្ខុវិស័យនៃរូបចម្លាក់វាគឺជាចក្រភពទី 4 ដែលមាននិមិត្តសញ្ញា " ជើងដែក " ។ " ដែក " ឆ្លុះបញ្ចាំងពីចរិតដ៏ឃោរឃៅរបស់វា និងបាវចនាឡាតាំងរបស់វា "DVRA LEX SED LEX" បកប្រែថា "ច្បាប់គឺវិង ប៉ុន្តែច្បាប់គឺជាច្បាប់" ។ លើសពីនេះ " ជើងដែក " រំលឹកពីរូបរាងរបស់ទាហានរ៉ូម៉ាំងដែលពាក់អាវុធនាប័ដែកនៅលើដងខ្លួន លើក្បាល លើស្មា នៅលើដៃ និងនៅលើ ជើង ដោយដើរលើជើងក្នុងជួរវែង រៀបចំ និងមានវិន័យ។

នៅ Dan.7 ទីក្រុងរ៉ូម ក្នុងដំណាក់កាលមិនជឿពីរបស់វា សាធារណរដ្ឋ និងចក្រភពត្តិ នៅតែជាចក្រភពទីបួនដែលត្រូវបានពិពណ៌នាថាជា " បរិសាចដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចដែលមានធ្មេញដែក "។ ដែក នៃ ធ្មេញ របស់ នាង ភ្ជាប់នាងទៅនឹង ជើងដែក របស់ Dan ។ វាក៏មាន " ស្នែងដប់ " ដែលតំណាងឱ្យនគរអឺរ៉ុបឯករាជ្យចំនួនដប់ដែលនឹងបង្កើតឡើងបន្ទាប់ពីការដួលរលំនៃចក្រភពរ៉ូម។ នេះជាការបង្រៀននៅក្នុង Dan.7:24។

Dan.7:8 ពិពណ៌នាអំពីរូបរាងរបស់ " ស្នែង " ទីដប់មួយដែលនឹងក្លាយទៅជានៅក្នុងទំនាយ ដែលជាគោលដៅចម្បងនៃកំហឹងដ៏ទេវភាពទាំងអស់។ វាទទួលបានឈ្មោះ " ស្នែងតូច " ប៉ុន្តែដោយចៃដន្យ Dan.7:20 សន្មតថាវា " រូបរាងដ៏អស្ចារ្យជាងអ្នកដទៃ " ។ ការពន្យល់នឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង Dan.8: 23-24 " ស្តេចដែលមិនចេះឆ្លើងឆ្លែនិងដ៏ប៊ុនប្រសប់នេះ ... នឹងទទួលជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់។ គាត់នឹងបំផ្លាញអ្នកខ្លាំងពូកែ និង ប្រជាជននៃពួកបរិសុទ្ធ »។

នេះគ្រាន់តែជាផ្នែកនៃសកម្មភាពដែលព្រះសន្មតថាជាការគ្រប់គ្រងរបស់រ៉ូម៉ាំងទី ពីរនេះ ដែលត្រូវបានសម្រេចពីឆ្នាំ 538 ជាមួយនឹងការបង្កើតរបបសម្តេចប៉ាប ដែលបានដាក់ជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកតាមរយៈអំណាចអធិរាជរបស់ Justinian I យើងនឹងត្រូវកត់សម្គាល់ពីការចោទប្រកាន់ទាំងអស់ដែលព្រះបង្ហាញក្នុងលក្ខណៈ ខ្ពស់ខ្ពាយ ពាសពេញទំនាយ ប្រឆាំងនឹងរបបផ្តាច់ការ និងស្តាប់ខ្លឹមនេះ ប៉ុន្តែជាសាសនាដែលតំណាងឱ្យរបបរ៉ូម៉ាំង។ ប្រសិនបើ Dan.7:24 ហៅគាត់ថា "

ខុសពីលើកទីមួយ " វាច្បាស់ណាស់ដោយសារតែអំណាចរបស់គាត់គឺសាសនា ហើយវាស្ថិតនៅលើភាពជឿជាក់នៃអ្នកមានអំណាចដែលកោតខ្លាចគាត់ ហើយខ្លាចឥទ្ធិពលរបស់គាត់ជាមួយព្រះ។ ដែល Dan.8:25 សន្មតថាជា " ភាពជោគជ័យនៃឆន្ទៈរបស់គាត់ " ។ អ្នកខ្លះអាចយល់ឃើញថាវាខុសប្រក្រតីដែល ខ្ញុំភ្ជាប់ស្តេចដានីយ៉ែល ៧ ទៅនឹងស្តេចដានីយ៉ែល ៨។ ដូច្នោះ ខ្ញុំត្រូវតែបង្ហាញអំពី យុត្តិកម្មនៃតំណនេះ។

នៅក្នុង Dan.8 យើងលែងរកឃើញអធិរាជស្នងរាជ្យទាំងបួនរបស់ Dan.2 និង 7 ប៉ុន្តែមានតែពីរនៃចក្រភពទាំងនេះ លើសពីនេះទៀតបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងអត្ថបទៈ ចក្រភពមេឌី និងពែរ្ស ដែលកំណត់ដោយ " ចៀម " និងចក្រភពក្រិក។ រូបភាពដោយ " ពពែ " ដែលនាំមុខចក្រភពរ៉ូម។ នៅឆ្នាំ 323 អ្នកសញ្ជ័យក្រិកដ៏អស្ចារ្យ Alexander the Great បានទទួលមរណភាព " ស្នែងពពែជំនាន់បែក " ។ ប៉ុន្តែបើគ្មានអ្នកស្នងទេ អាណាចក្ររបស់គាត់ត្រូវបានបែងចែករវាងមេទ័ពរបស់គាត់។ បន្ទាប់ពីសង្គ្រាម រវាងពួកគេអស់រយៈពេល២០ឆ្នាំមក មានតែនគរចំនួន៤ប៉ុណ្ណោះដែលនៅ សេសសល់« ស្នែងបួនបានឡើងទៅកាន់ខ្យល់ទាំងបួននៃស្ថានសួគ៌ដើម្បីជំនួសវា »។ ស្នែងទាំងបួននោះគឺ អេហ្ស៊ីប ស៊ីរី ក្រិក និងថរសេ។ នៅក្នុងជំពូកទី 8 នេះ ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញដល់យើងអំពីកំណើតនៃចក្រភពទីបួននេះ

ដែលដំបូងឡើយគ្រាន់តែជាទីក្រុងភាគខាងលិច ដែលជាអ្នករាជានិយមដំបូង បន្ទាប់មក សាធារណរដ្ឋចាប់តាំងពីឆ្នាំ 510 ។

វាស្ថិតនៅក្នុងរបបសាធារណរដ្ឋរបស់ខ្លួន ដែលទីក្រុងរ៉ូមបានទទួលអំណាចបន្តិចម្តងៗដោយការផ្លាស់ប្តូរប្រជាជន។

ដែលបានអំពាវនាវសុំជំនួយរបស់ខ្លួនចូលទៅក្នុងអាណានិគមរ៉ូម។ នេះជារបៀបដែលនៅក្នុងខទី 9 ក្រោមឈ្មោះ " ស្នែងតូច " ដែលកំណត់រួចហើយនូវរបប papal រ៉ូម៉ាំងនៅ Dan.7

ការមកដល់នៃសាធារណរដ្ឋរ៉ូមនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃបូព៌ាដែលជាកន្លែងដែលមាន អ៊ីស្រាអែលបានសំរេចតាមរយៈអន្តរាគមន៍របស់ខ្លួននៅក្នុងប្រទេសក្រិក។ " ស្នែងមួយក្នុងចំណោមស្នែងទាំងបួន " ។ ដូចដែលខ្ញុំទើបតែបាននិយាយ

វាត្រូវបានហៅនៅក្នុង - 214 ដើម្បីដោះស្រាយជម្លោះរវាងលីកក្រិចពីរ គឺលីក Achaean និងលីក Aetolian ហើយលទ្ធផលគឺសម្រាប់ក្រិក ការបាត់បង់ឯករាជ្យភាព និងការធ្វើជាទាសករអាណានិគមរបស់ពួករ៉ូមនៅក្នុង

- 146. ខទី 9 បង្ហាញពីការសញ្ជ័យជាបន្តបន្ទាប់ដែលនឹងធ្វើឱ្យទីក្រុងតូចមួយនៃប្រទេសអ៊ីតាលីនេះជាអាណាចក្រទី 4 ដែលរូបភាពដោយ " រែក " នៅក្នុងទំនាយពីមុន។

ទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៃហេតុផលគឺប្រទេសអ៊ីតាលីដែលទីក្រុងរ៉ូមស្ថិតនៅ។ កំណើតនៃស្ថាបនិករបស់ខ្លួន Romulus និង Remus មានលក្ខណៈពិសេសរបស់ស្តេចចកដែលនឹងបំបៅកូនដោយទឹកដោះពួកគេ។

នៅក្នុងឡាតាំងពាក្យ Louve គឺ "lupa" ដែលមានន័យថានាង-ចចក ប៉ុន្តែក៏ជាស្រីពេស្យាផងដែរ។

ដូច្នោះពីការបង្កើតទីក្រុងនេះត្រូវបានសម្គាល់ដោយព្រះសម្រាប់ជោគវាសនាទំនាយពីរដងរបស់វា។ យើងនឹងរកឃើញនាងជាចចកក្នុងក្រោលចៀមរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ដែលនឹងប្រៀបធៀបនាងទៅនឹងស្ត្រីពេស្យានៅក្នុង Rev.17 ។
 បន្ទាប់មកការពង្រីករបស់វាឆ្ពោះទៅ " ភាគខាងត្បូង " ។
 របស់ខ្លួនត្រូវបានសម្រេចដោយការសញ្ជ័យភាគខាងត្បូងប្រទេសអ៊ីតាលី (- 496
 ដល់ - 272) បន្ទាប់មកបានលេចចេញនូវជ័យជំនះពីសង្គ្រាមដែលប្រឆាំងនឹង
 Carthage ប្រទេសទុយនីសនាពេលបច្ចុប្បន្នពី 264 មុនគ។
 ដំណាក់កាលបន្ទាប់ឆ្ពោះទៅកាន់ " ខាងកើត " ។
 របស់វាគឺការធ្វើអន្តរាគមន៍នៅក្នុងប្រទេសក្រិក
 ដូចដែលយើងទើបតែបានឃើញ។ វានៅទីនោះដែលវាត្រូវបានពិពណ៌នាថាជា " ។
 ការកើនឡើងពីស្នែងមួយក្នុងចំនោមស្នែងទាំងបួន " ។
 នៃចក្រភពក្រិចដែលបែកបាក់ដែលបានទទួលមរតកពី Alexander the Great ។
 កាន់តែខ្លាំងឡើង នៅឆ្នាំ 63 ទីក្រុងរ៉ូមនឹងបញ្ចប់ការដាក់វត្តមាន
 និងអំណាចអាណានិគមរបស់ខ្លួននៅលើទឹកដីយូដា ដែលព្រះវិញ្ញាណហៅថា " ។
 ប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត " ។
 ព្រោះវាជាស្នាដៃរបស់ខ្លួនតាំងពីការបង្កើតបន្ទាប់ពីការចាកចេញពីប្រជាជនអេ
 ស៊ីបរបស់គាត់។ កន្សោមនេះត្រូវបានធ្វើម្តងទៀតនៅក្នុង Ezek.20:6-15។
 ភាពជាក់លាក់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ជាថ្មីម្តងទៀត ទីក្រុងរ៉ូមត្រូវបានហៅដោយ
 Hyrcanus ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបងប្រុសរបស់គាត់ Aristobulus ។
 ការសញ្ជ័យរបស់រ៉ូមទាំងទាំងបីដែលបានពិពណ៌នាក្នុងទម្រង់ភូមិសាស្ត្រដូចគ្នាទៅនឹង
 ង " ចៀម ឈ្មោល " មេដូ - ព្រៃនៃជំពូកដូចគ្នាគឺស្របនឹងទីបន្ទាល់ប្រវត្តិសាស្ត្រ។
 ដូច្នេះ គោលដៅដែលបានកំណត់ដោយព្រះគឺត្រូវបានសម្រេច៖ ការបញ្ចេញមតិ " ។
 ស្នែងតូច " នៃក្តីកង្វល់ Dan.7:8 និង Dan.8:9 នៅក្នុងឯកសារយោងទាំងពីរ
 អត្តសញ្ញាណរ៉ូម។ រឿងនេះត្រូវបានបង្ហាញហើយមិនអាចប្រកែកបាន។
 ដោយភាពប្រាកដប្រជានេះ ព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពនឹងអាចបញ្ចប់ការបង្រៀន
 និងការចោទប្រកាន់របស់វាប្រឆាំងនឹងរបបសាសនា papal នេះ
 ដែលប្រមូលផ្តុំផ្តល់នៃស្ថានសួគ៌នៅលើខ្លួនវា។ ការបន្តពូជពី papal Rome
 ទៅអធិរាជរ៉ូមដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង Dan.7 នៅទីនេះក្នុង Dan.8
 ព្រះវិញ្ញាណរំលងសតវត្សដែលបំបែកពួកគេហើយពីខ 10
 គាត់បានកំណត់ម្តងទៀតនូវអង្គភាព papal
 ដែលជាសត្រូវស្លាប់រស់ដែលគាត់ចូលចិត្ត។ ហើយមិនមែនដោយគ្មានហេតុផលទេ។
 ដោយសារវាចូលទៅកាន់សាសនាគ្រិស្តរបស់ពលរដ្ឋនៃនគរស្ថានសួគ៌ដែលបានជួប
 ជុំគ្នាដោយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ៖ « បានក្រោកឡើងទៅលើកងទ័ពនៃស្ថានសួគ៌ »។
 រឿងនេះត្រូវបានសម្រេចនៅឆ្នាំ 538 ដោយក្រឹត្យរបស់អធិរាជ Justinian I ដែល
 បានផ្តល់សិទ្ធិអំណាច សាសនា Vigilius I និងបណ្តឹងរបស់សម្តេចប៉ាបនៃបុរីរ៉ូមទីកង់។
 ប៉ុន្តែដោយប្រដាប់ដោយអំណាចនេះ
 គាត់ធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ
 ដែលគាត់បានបៀតបៀនក្នុងនាមសាសនាគ្រិស្ត
 ដូចដែលអ្នកស្នងតំណែងជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់គាត់នឹងធ្វើអស់រយៈពេលជិត 1260
 ឆ្នាំ (ចន្លោះឆ្នាំ 538 និង 1789-1793) ។
 ភាពជាក់លាក់នៃប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃរយៈពេលនេះ
 ដោយដឹងថាក្រឹត្យនេះត្រូវបានសរសេរនៅឆ្នាំ 533។ ដូច្នេះហើយ 1260

ឆ្នាំបានបញ្ចប់ក្នុងការគណនានេះ នៅឆ្នាំ 1793 ដែលជាឆ្នាំដែលនៅក្នុង បដិវត្តន៍
 "កេរកម្ម" ការលុបបំបាត់ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងត្រូវបានសម្រេច។ "
 នាងបានធ្វើឱ្យផ្កាយមួយចំនួនធ្លាក់ដល់ដីហើយជាន់ល្បី ។
 រូបភាពនេះនឹងត្រូវបានថតនៅក្នុង Rev.12:4: "
 កន្ទុយរបស់គាត់បានអូសទៅឆ្ងាយមួយភាគបីនៃផ្កាយនៃមេឃហើយបោះវាទៅផែ
 នដី " ។ កូនសោត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ទាក់ទងនឹង ផ្កាយ
 ពួកគេមាននៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:15: "
 ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ពួកវានៅលើផ្ទៃមេឃដើម្បីផ្តល់ពន្លឺដល់ផែនដី " ;
 នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១៥:៥ ពួកគេត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹងពូជរបស់អ័ប្រាហាំ៖ «
 ចូរមើលទៅលើមេឃ ហើយ រាប់ផ្កាយ ប្រសិនបើអ្នកអាចរាប់វាបាន។
 វានឹងក្លាយជាកូនចៅរបស់អ្នក » ; នៅក្នុង Dan.12:3: "
 អស់អ្នកដែលបង្រៀនសេចក្តីសុចរិតដល់មនុស្សជាច្រើននឹងក្តី ដួចផ្កាយ
 អស់កល្បជានិច្ច "។ ពាក្យ " កន្ទុយ " នឹងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុង
 Apocalypse នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីវាតំណាងឱ្យ "
 ព្យាករណ៍ដែលបង្រៀនការកុហក " ដួចដែលអេសាយ 9:14 បង្ហាញដល់យើង
 ដូច្នេះបើការយល់ដឹងរបស់យើងអំពីសារដែលបានសរសេរក្នុងដំនើរភាព។ ដូច្នេះ
 របប papal នៃទីក្រុងរ៉ូមគឺពេញមួយសតវត្សនៃការត្រួតត្រារបស់វា
 និងតាំងពីដើមកំណើតមក ដឹកនាំដោយព្យាករណ៍ក្លាយ
 យោងទៅតាមការវិនិច្ឆ័យដំបូងបំផុត និងយុត្តិធម៌ដែលបានបង្ហាញដោយព្រះ។
 នៅក្នុង Dan.8:11 ព្រះបានចោទប្រកាន់ papacy
 នៃការក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជា " ប្រធាននៃអ្នកគ្រប់គ្រង "
 តែមួយគត់ដួចដែលខទី 25
 នឹងធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ផងដែរដែលបានលើកឡើងថាជា "
 ស្តេចនៃស្តេចនិងព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ " នៅក្នុងវិវរណៈ .17 : ១៤; ១៩:១៦ ។
 យើងអានថា៖ « នាងបានក្រោកឡើងទៅរកមេទ័ព ដកទ័ពចេញពីគាត់ ហើយរំលំ
 មូលដ្ឋានទឹកក្តាររបស់គាត់ »។ ការបកប្រែនេះខុសពីការបកប្រែបច្ចុប្បន្ន ប៉ុន្តែវា
 មានគុណសម្បត្តិនៃការគោរពយ៉ាងតឹងរឹងនូវអត្ថបទដើមជាភាសាហេព្រើរ។
 ហើយនៅក្នុងទម្រង់នេះ សាររបស់ព្រះត្រូវចំណាយពេលលើភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា
 និងភាពជាក់លាក់។ ពាក្យ « អចិន្ត្រៃយ៍ » មិនទាក់ទងនឹង "ការលះបង់"
 នៅទីនេះទេ ពីព្រោះពាក្យនេះមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងអត្ថបទភាសាហេព្រើរទេ
 វាមានរបស់វាខុសច្បាប់ និងមិនមានភាពត្រឹមត្រូវ។ លើសពីនេះ
 វាបង្ហាញអត្ថន័យនៃទំនាយ។ ពិតប្រាកដណាស់
 ទំនាយសំដៅទៅលើយុគសម័យគ្រីស្ទាន ដែលយោងទៅតាម Dan.9:26 យញ្ញបូជា
 និងដង្វាយ ត្រូវបានលុបចោល។ ពាក្យ « អចិន្ត្រៃយ៍ »
 នេះទាក់ទងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិផ្តាច់មុខរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដែលជាបញ្ជីធាតុរបស់ទ្រង់ ពោលគឺ
 អំណាចរបស់ទ្រង់ជាអ្នកអង្វរចំពោះតែអ្នករើសតាំងដែលទ្រង់កំណត់
 និងជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
 តាមរយៈការចាប់យកការអះអាងនេះ
 របបសម្តេចប្រធានរបស់អ្នកដែលត្រូវបណ្តាសា

និងដាក់បណ្តាសាអ្នកទាំងឡាយដែលបានទទួលពរពីព្រះ
ដែលខ្លួនបានចោទប្រកាន់ខុសឆ្គងអំពីការខុសឆ្គង
ដោយតាំងខ្លួនជាគំរូនៃសេចក្តីជំនឿដ៏ទេវភាព។
ការអះអាងដែលត្រូវបានជំទាស់ទាំងស្រុងដោយព្រះនៅក្នុងវិវរណៈនៃការព្យាករណ៍
របស់គាត់ដែលចោទប្រកាន់គាត់នៅក្នុង Dan.7:25 អំពី "
ការបង្កើតការចនាដើម្បីផ្លាស់ប្តូរពេលវេលានិងច្បាប់ " ។ ដូច្នេះ
សាសនាខុសឆ្គងគឺនៅក្នុងកិច្ចការទាំងមូលនៃរបបសម្តេចប៉ាប ដូច្នេះហើយ
បានជាមិនសក្តិសមក្នុងការអនុវត្ត ឬធ្វើការវិនិច្ឆ័យសាសនាណាមួយឡើយ។ ដូច្នេះ
និរន្តរភាព គឺស្របតាមការបង្រៀនរបស់ហេប.៧:២៤ ដែលជា « **បញ្ចេស
ភាពដែលមិនអាចកែប្រែបាន** » របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នេះជាមូលហេតុដែល
popery មិនអាចទាមទារការបញ្ជូនអំណាច
និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួនពីព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ;
ដូច្នេះគាត់អាចលួចវាបានដោយខុសច្បាប់ពីគាត់ជាមួយនឹងផលវិបាកទាំងអស់
ដែលការលួចបែបនេះនឹងមានសម្រាប់គាត់និងអ្នកដែលគាត់ល្បួង។
ផលវិបាកទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង Dan.7:11 ។ នៅការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ
ទ្រង់នឹងទទួលរងនូវ " **ការស្លាប់ជាលើកទីពីរ**
ត្រូវបានគេបោះទាំងរស់ទៅក្នុងបឹងភ្លើង និងស្មាន់ជីវ "
ដែលគាត់បានគំរាមកំហែងខ្លួនគាត់ជាយូរយារណាស់មកហើយ ព្រះមហាក្សត្រ
និងមនុស្សទាំងអស់ដើម្បីឱ្យពួកគេបម្រើ និងគោរពកោតខ្លាច **គាត់ មើលទៅ**
ដោយពាក្យក្រអឺតក្រទមដែលស្នែងនិយាយ ហើយពេលខ្ញុំមើលទៅ សត្វនេះត្រូវ
បានគេសម្លាប់ ហើយសាកសពរបស់វាត្រូវបានបំផ្លាញ បញ្ជូនទៅកាន់ភ្លើងដើម្បី
ដុត »។ នៅក្នុងវេន វិវរណៈនៃ Apocalypse
នឹងបញ្ជាក់ការកាត់ទោសដ៏យុត្តិធម៌នៃព្រះពិតដែលខឹងសម្បារ និងខកចិត្តនេះ
នៅក្នុងវិវរណៈ ១៧:១៦; ១៨:៨; ១៩:២០ . ខ្ញុំបានជ្រើសរើសបកប្រែ "
ហើយបានផ្តល់លំហូរដ្ឋាននៃទិសក្តាររបស់គាត់ "
ដោយសារតែធម្មជាតិខាងវិញ្ញាណនៃការចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងរបប papal ។
ពិតហើយ ពាក្យភាសាហេព្រើរ«មេខុន»អាចត្រូវបានបកប្រែថា៖ **កន្លែង ឬ**
មូលដ្ឋាន ។ ហើយក្នុងករណីដែលកើតឡើងនោះ ពិតជា **មូលដ្ឋាននៃទិសក្តារខាង**
វិញ្ញាណ ដែលត្រូវក្រឡាប់។ ពាក្យ " **មូលដ្ឋាន** "
ការព្រួយបារម្ភនេះបើយោងតាមអេភេសូរ 2:20-21 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ផ្ទាល់ "
ថ្មសំខាន់នៃជ្រុង " ប៉ុន្តែផងដែរ **គ្រឹះសាវ័កទាំងមូល**
បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអគារខាងវិញ្ញាណ ពោលគឺជា " **ទិសក្តារ** " ទ្រព្យសម្បត្តិនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលព្រះបានសាងឡើងលើទ្រង់។ ដូច្នេះ កេរដំណែលរបស់លោក
Saint Peter គឺផ្ទុយពីព្រះផ្ទាល់។ សម្រាប់ Popery
មរតកតែមួយគត់របស់ពេត្រុសគឺការបន្តការងាររបស់ពេជ្ឈយាតរបស់គាត់ដែល
បានផ្តាច់គាត់បន្ទាប់ពីចៅហ្វាយដ៏ទេវភាពរបស់គាត់។
របបស៊ុបអង្កេតរបស់គាត់បានផលិតឡើងវិញនូវគំរូមិនពិតដំបូងដោយស្មោះត្រង់
ង។ ដោយបាន " **ផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងច្បាប់** " ដែលព្រះបានបង្កើត
របបមិនអត់ឱន និងយោរយោនេះ ដែលប្រមុខ papal មួយចំនួនគឺជាយាតក
ឧក្រិដ្ឋជនល្បីឈ្មោះ ដូចជា Alexander VI Borgia និងកូនប្រុសរបស់គាត់ Caesar

ពេជ្ជយាង និង Cardinal ថ្លែងទិបន្ទាល់ចំពោះធម្មជាតិ diabolical សំខាន់នៃ ស្ថាប័នសម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។

ការសម្លាប់រង្គាលដ៏ធំនៃប្រជាជនដោយសន្តិភាពត្រូវបានបញ្ចេញដោយអាជ្ញាធរ សាសនានេះ ដោយការបំប្លែងដោយបង្ខំ ក្រោមការផ្ដន្ទាទោសប្រហារជីវិត និងបទបញ្ជាសាសនានៃបូជនីយកិច្ចបានដឹកនាំប្រឆាំងនឹងពួកមូស្លីមដែលបាន កាន់កាប់ទឹកដីអ៊ីស្រាអែល។ ជាទឹកដីដែលត្រូវបណ្តាសាដោយព្រះតាំងពីឆ្នាំ ៧០ ជា កន្លែងដែលពួករ៉ូមបានមកបំផ្លាញ " ទីក្រុង និងទីបរិសុទ្ធ " ស្របតាមអ្វីដែលបាន ប្រកាសនៅ Dan.9:26 ជាលទ្ធផលនៃការបដិសេធព្រះមេស៊ីដោយសាសន៍យូដា។ . « មូលដ្ឋាននៃទិសក្តារ:របស់ទ្រង់ » ទាក់ទងនឹងសេចក្តីពិតខាងគោលលទ្ធិទាំងអស់ ដែលសាវ័កទទួលបាន ដែលបានបញ្ជូនពួកគេទៅមនុស្សជំនាន់ក្រោយតាមរយៈ ព្រះគម្ពីរនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្មី ។ ទីពីរនៃ " សាក្សីពីរនាក់ " របស់ព្រះ នេះ បើយោងតាមវិវរណៈ 11: 3 ។ ពីសាក្សីដ៏ស្ងៀមស្ងាត់នេះ: Popery បានរក្សាទុកតែឈ្មោះវិបុលនៃដំនើរព្រះគម្ពីរ ដែលវាធ្វើឱ្យគេគោរព និងបម្រើក្នុងហួងមនុស្សដោយអ្នកដើរតាមដ៏ច្រើនរបស់វា។

ការពិតយោងទៅតាមទីក្រុងរ៉ូមត្រូវបានកត់ត្រាជាផ្នែកនៅក្នុង "ការខកខាន" របស់វា (ការណែនាំដល់មហាជន) ដែលជំនួស " សាក្សីពីរនាក់ " របស់ព្រះ ។ ការ សរសេរនៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់និងថ្មីដែលរួមគ្នាបង្កើតជាព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដែលនាង បានប្រយុទ្ធប្រឆាំងដោយការសម្លាប់អ្នកដើរតាមដ៏ស្មោះត្រង់របស់នាង។

ខទី 12 នៃ Dan.8

នឹងបង្ហាញដល់យើងពីមូលហេតុដែលព្រះផ្ទាល់ត្រូវបានបង្ខំឱ្យបង្កើតសាសនាដ៏អា ក្រក់ និងគួរស្តាប់ខ្ពើមនេះ។ « កងទ័ពត្រូវបានប្រគល់ទៅជាមួយនឹងអស់កល្ប ដោយសារអំពើបាប »។ ដូច្នោះ អំពើអាក្រក់ និងគួរស្តាប់ខ្ពើមនៃរបបនេះកើតមាន ឡើង ដោយបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះ ដើម្បីដាក់ទោស « អំពើបាប » ដែលយោងទៅ តាម យ៉ូហានទី១ ៣:៤ ការរំលងច្បាប់។

ហើយវាគឺជាសកម្មភាពដែលកើតចេញពីទីក្រុងរ៉ូមរួចទៅហើយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃចក្រពត្តិដែលមិនជឿរបស់ខ្លួន

ដោយសារតែអំពើបាបដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលសមនឹងទទួលការផ្ដន្ទាទោសបែបនេះ បានប៉ះព្រះលើចំណុចរសើបខ្លាំងពីរគឺ សិរីរុងរឿងរបស់គាត់ជាអ្នកបង្កើតព្រះ និង Victor នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ យើងនឹងឃើញនៅក្នុង Rev.8:7-8 ថាការបង្កើតរបប papal នៅឆ្នាំ 538 បង្កើតជាការដាក់ទណ្ឌកម្មទីពីរ ធ្វើបាបដោយព្រះ ហើយព្យាករណ៍ដោយនិមិត្តសញ្ញាព្រមាននៃ " គ្រែទីពីរ " ។

ការដាក់ទណ្ឌកម្មមួយទៀតមុនវា សម្រេចដោយការលុកលុយដ៏ព្រៃផ្សៃនៃទ្វីបអឺរ៉ុប ដែលបានក្លាយជាគ្រីស្តសាសនាដោយមិនស្មោះត្រង់។

សកម្មភាពទាំងនេះដែលលាតសន្ធឹងចន្លោះពី 395 និង 476 មូលហេតុនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មនៅតែត្រូវបានរកឃើញមុនឆ្នាំ 395។

ដូច្នោះកាលបរិច្ឆេទនៃថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ត្រូវបានបញ្ជាក់ ដែលក្នុងនោះអធិរាជរ៉ូម៉ាំងមិនជឿ Constantine I ដែល សន្តិភាពត្រូវបានផ្តល់ជូន។

គ្រីស្តបរិស័ទនៃចក្រភព

ត្រូវបានបញ្ជាដោយក្រឹត្យឱ្យបោះបង់ចោលការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទ ដែលគាត់បានជំនួសដោយថ្ងៃដែលនៅសល់នៃថ្ងៃដំបូង។ ឥឡូវនេះ

ថ្ងៃដំបូងនេះត្រូវបានឧទ្ទិសដល់ការថ្វាយបង្គំព្រះនៃព្រះអាទិត្យដែលមិនបានទទួលជ័យជំនះ។ ភ្លាមៗនោះព្រះបានទទួលរងនូវកំហឹងពីវង្សៈ
ការបាត់បង់ថ្ងៃសប្បិទរបស់គាត់ ការចងចាំនៃការងាររបស់គាត់ជា អ្នកបង្កើត និងជ័យជំនះចុងក្រោយរបស់គាត់លើសត្រូវទាំងអស់របស់គាត់
ប៉ុន្តែនៅក្នុងកន្លែងរបស់វាផងដែរ
ការបន្តនៃកិត្តិយសអ្នកមិនជឿដែលបានបង្ហាញនៅថ្ងៃដំបូងនៅក្នុង
លំដាប់នៃពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
មានមនុស្សតិចណាស់ដែលយល់ពីសារៈសំខាន់នៃកំហុស
ព្រោះយើងត្រូវដឹងថាព្រះជាម្ចាស់មិនត្រឹមតែជាអ្នកបង្កើតជីវិតប៉ុណ្ណោះទេ
ទ្រង់ក៏ជាអ្នកបង្កើត និងជាអ្នករៀបចំពេលវេលាផងដែរ
ហើយវាគឺសម្រាប់គោលបំណងនេះតែប៉ុណ្ណោះដែលគាត់បានបង្កើតផ្កាយនៅលើ
មេឃ។ ព្រះអាទិត្យលេចឡើងនៅថ្ងៃទីបួនដើម្បីសម្គាល់ថ្ងៃ ព្រះថ្មនូសម្រាប់កំណត់
ពេលយប់ ហើយព្រះអាទិត្យម្តងទៀត និងផ្កាយដើម្បីសម្គាល់ឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែសប្តាហ៍នេះ
មិនត្រូវបានសម្គាល់ដោយផ្កាយឡើយ វាគឺផ្នែកលើការសម្រេចចិត្តដ៏អធិបតេយ្យ
របស់ព្រះដែលជាអ្នកបង្កើត។ ដូច្នេះ វានឹងតំណាងឲ្យសញ្ញានៃសិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់
ហើយព្រះនឹងឃើញចំពោះវា។

ពន្លឺនៅថ្ងៃសប្បិទ

ការរៀបចំផ្ទៃក្នុងនៃសប្តាហ៍ក៏ជាការបង្ហាញនៃឆន្ទៈដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះនឹងរំលឹកអំពីពេលវេលានេះនៅក្នុងអត្ថបទនៃបទបញ្ញត្តិទីបួនរបស់ទ្រង់ ៖ « ចូរនឹកចាំដល់ថ្ងៃឈប់សំរាក ដើម្បីរក្សាវាឱ្យបរិសុទ្ធ។ អ្នករាល់គ្នាមានពេល ប្រាំមួយថ្ងៃដើម្បីធ្វើការទាំងអស់ ប៉ុន្តែថ្ងៃទីប្រាំពីរជាថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ អ្នក មិនត្រូវធ្វើការណាមួយក្នុងថ្ងៃនោះឡើយ ទាំងអ្នក ប្រពន្ធកូន សត្វរបស់អ្នក និងអ្នកដទៃ គឺនៅក្នុងទ្វាររបស់អ្នក ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ។ ដូច្នោះ លោក បានប្រទានពរដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយញែក ថ្ងៃនោះ ជាបរិសុទ្ធ "។

រកមើលដោយប្រុងប្រយ័ត្ននៅក្នុងសម្រង់នេះវាគឺអំពីលេខ " ប្រាំមួយ និង ប្រាំពីរ " ; ពាក្យ សប្បិទ ក៏មិនត្រូវបានគេនិយាយដែរ។ ហើយនៅក្នុងទម្រង់ " ទីប្រាំពីរ " របស់វា ដែលជាលេខធម្មតា អ្នកបង្កើតនីតិបញ្ញត្តិទទួចលើទីតាំងដែល លេខប្រាំពីរ នេះ។ ថ្ងៃ រាល់ ។ ហេតុអ្វីបានជាការទទួចនេះ? ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនូវ ហេតុផលមួយដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ បើចាំបាច់ ទស្សនៈរបស់អ្នកចំពោះបទបញ្ញត្តិនេះ។ ព្រះចង់បន្តលំដាប់នៃពេលវេលាដែលទ្រង់បានបង្កើតតាំងពីកំណើតពិភពលោក។ ហើយប្រសិនបើគាត់ទទួចខ្លាំងនោះគឺដោយសារតែសប្តាហ៍ត្រូវបានសាងសង់នៅ ក្នុងរូបភាពនៃពេលវេលាពេញលេញនៃគម្រោងសន្សំរបស់គាត់: 7000 ឆ្នាំឬច្រើនជាងនេះ: 6000 + 1000 ឆ្នាំ។ ដោយសារបានបំភ្លៃផែនការនៃសេចក្តី សង្គ្រោះ ដោយវាយប្រហារថ្មភ្នំហោរ៉ែបពីរដង ម៉ូសេត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យចូលទៅក្នុង ស្រុកកាណាននៅផែនដី។

នេះជាមេរៀនដែលព្រះចង់ផ្តល់ឱ្យអំពីការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់គាត់។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843-44 ការឈប់សម្រាកថ្ងៃដំបូងនាំមកនូវផលវិបាកដូចគ្នា ប៉ុន្តែលើកនេះវារារាំងការចូលទៅក្នុងស្រុកកាណានស្ថានសួគ៌ ដែលជារដ្ឋានសម្រាប់សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកជ្រើសរើសដែលផ្តល់ដោយការសុគតដ៏ ធូនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការជំនុំជំរះដ៏ទេវភាពនេះធ្លាក់ទៅលើពួកឧទ្ទាម ពីព្រោះដូចជាសកម្មភាពរបស់លោកម៉ូសេ ការនៅសល់នៃថ្ងៃដំបូងគឺមិនស្របតាមផែនការដែលបានរៀបចំដោយព្រះនោះ ទេ។ ឈ្មោះអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយគ្មានផលវិបាកច្រើន ប៉ុន្តែតួអក្សរនៃលេខគឺមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន។ សម្រាប់ព្រះដែលជាអ្នកបង្កើត ដែលគ្រប់គ្រងការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ដំណើរវិវត្តន៍នៃពេលវេលាកើតឡើងតាមរយៈ ការបន្តគ្នានៃសប្តាហ៍នៃប្រាំពីរថ្ងៃ។ ដោយមិនផ្លាស់ប្តូរ ថ្ងៃដំបូងនឹងនៅតែជាថ្ងៃដំបូង ហើយ " ទីប្រាំពីរ " នឹងនៅតែជា " ទីប្រាំពីរ "។

ជារៀងរាល់ថ្ងៃនឹងរក្សានូវតម្លៃដែលព្រះបានប្រទានឱ្យជារៀងរហូត។
 ហើយលោកុប្បត្តិបង្រៀនយើងនៅក្នុងជំពូកទី 2
 ថាថ្ងៃទីប្រាំពីរគឺជាកម្មវត្ថុនៃដោគវាសនាជាក់លាក់មួយ: វាត្រូវបាន "
 ញែកជាបរិសុទ្ធ " ពោលគឺញែកដាច់ពីគ្នា។ រហូតមកដល់ពេលនេះ
 មនុស្សជាតិបានព្រងើយកន្តើយចំពោះមូលហេតុពិតនៃតម្លៃពិសេសនេះ
 ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ ក្នុងនាមរបស់វា ខ្ញុំសូមផ្តល់ការពន្យល់របស់ព្រះ។ នៅក្នុងពន្លឺរបស់វា
 ការជ្រើសរើសរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ជាក់ និងរាប់ជាសុចរិត៖
 ថ្ងៃទីប្រាំពីរព្យាករណ៍អំពីសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរនៃគម្រោងសកលលោកដ៏ទេវភាពនៃ
 7000 ឆ្នាំព្រះអាទិត្យ ដែលក្នុងនោះ: " ពាន់ឆ្នាំ "
 ចុងក្រោយដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង Apo.20
 នឹងឃើញអ្នកជ្រើសរើសរបស់ព្រះយេស៊ូវ-គ្រីស្ទ ចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណរ
 និងវត្តមានរបស់ចៅហ្វាយជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។ ហើយរដ្ឋាននេះនឹងត្រូវបាន
 ទទួលដោយសារជ័យជម្នះរបស់ព្រះយេស៊ូវលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។
 ថ្ងៃសប្បិទដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធគឺលែងគ្រាន់តែជាការរំលឹកនៃការបង្កើតសក
 លលោកនៅលើផែនដីរបស់យើងដោយព្រះប៉ុណ្ណោះទេ
 វាក៏ជាសញ្ញាសម្គាល់រាល់សប្តាហ៍នៃការឈានឆ្ពោះទៅរកការចូលទៅក្នុងនគរស្ថាន
 សួគ៌ដែលយោងទៅតាម John.14:2-3 ព្រះយេស៊ូវ « រៀបចំកន្លែងមួយ
 "សម្រាប់អ្នកជ្រើសរើសជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់។
 នេះគឺជាហេតុផលដ៏ស្រស់ស្អាតខ្លាំងណាស់ក្នុងការស្រឡាញ់គាត់និងគោរពគាត់នៅ
 ថ្ងៃទី 7
 ដំបូងនេះនៅពេលដែលគាត់លេចឡើងដើម្បីសម្គាល់ចុងបញ្ចប់នៃសប្តាហ៍របស់
 យើងនៅពេលថ្ងៃលិចនៅចុងថ្ងៃទី 6 ។

ចាប់ពីពេលនេះតទៅ នៅពេលអ្នកអាន ឬព្យាបាលនៃបញ្ញត្តិទីបួននេះ
 អ្នកត្រូវតែស្តាប់នៅពីក្រោយពាក្យនៃអត្ថបទនេះ
 ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សជាតិថា "អ្នកមាន 6000
 ឆ្នាំដើម្បីផលិតស្នាដៃនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករើសតាំង ពីព្រោះអ្នកមាន
 បានដល់ទីបញ្ចប់ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ពេលវេលានៃ 1000 ឆ្នាំ នៃ
សហវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ នឹងលែងជារបស់អ្នកទៀតហើយ។ វានឹងបន្តសម្រាប់តែអ្នករើស
 តាំងរបស់ខ្ញុំដែលបានចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បនៃសេឡេស្ទាលរបស់ខ្ញុំ តាមរយៈ
 សេចក្តីជំនឿពិតដែលបានទទួលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»។

ដូច្នេះថ្ងៃសប្បិទលេចឡើងជានិមិត្តសញ្ញានិងជាសញ្ញាព្យាករណ៍នៃជីវិតអស់
 កល្បជានិច្ចដែលត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ការប្រោសលោះនៃផែនដី។
 ម្យ៉ាងទៀត ព្រះយេស៊ូវបានពន្យល់វាដោយ « គុជដ៏មានតម្លៃ »
 នៃរឿងប្រៀបប្រដូចរបស់ទ្រង់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង ម៉ាថាយ 13:44-46៖
 « នគរស្ថានសួគ៌នៅតែដូចជាឈ្មួញដែលស្វែងរកគុជខ្យងដ៏ស្រស់ស្អាត។
គាត់បានរកឃើញគុជខ្យងមួយដែលមានតម្លៃដ៏អស្ចារ្យ; គាត់ក៏ទៅលក់របស់ទាំង
 អស់ដែលគាត់មាន ហើយទិញគាត់ »។
 ខគម្ពីរនេះអាចទទួលបានការពន្យល់បញ្ហាសពីរ។ ពាក្យថា « នគរស្ថានសួគ៌ »
 កំណត់គម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។ ក្នុងរូបភាពនៃគម្រោងរបស់ទ្រង់
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រៀបធៀបខ្លួនគាត់ទៅនឹង « គុជ » « ឈ្មួញ » ដែលកំពុង

ស្វែងរក គុជ ដែលស្អាតបំផុត ល្អឥតខ្ចោះបំផុត ហើយជាលទ្ធផលមួយដែល
ទទួលបានតម្លៃខ្ពស់បំផុត។ ដើម្បីស្វែងរក គុជខ្យង ដ៏កម្រនេះ
ហើយមានតម្លៃថ្លៃបំផុត ព្រះយេស៊ូវបានចាកចេញពីស្ថានសួគ៌ និងសិរីល្អរបស់វា
ហើយនៅលើផែនដីក្នុងតម្លៃនៃការសោយទិវង្គតដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានទិញគុជព្រះវិញ្ញាណទាំងនេះមកវិញ
ដើម្បីឱ្យពួកវាក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់អស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ ល្អញ
គឺជាអ្នកជ្រើសរើសដែលស្រែកឃ្លាននូវភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាព
ដែលនឹងក្លាយជារង្វាន់នៃសេចក្តីជំនឿពិត។ នៅទីនេះម្តងទៀត
ដើម្បីឈ្នះរង្វាន់នៃអាជីពសេឡេស្តាលនេះ
គាត់បានបោះបង់ចោលនូវតម្លៃផែនដីគប្បយោជន៍ និងអយុត្តិធម៌
ដើម្បីលះបង់ខ្លួនគាត់ដើម្បីថ្វាយបង្គំដល់ព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតនូវការគោរពប្រ
ណិប័តន៍ដ៏គាប់ព្រះហឫទ័យដល់គាត់។ នៅក្នុងកំណែនេះ
គុជខ្យងនៃតម្លៃដ៏អស្ចារ្យ
គឺជាជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចដែលផ្តល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដល់អ្នកជ្រើសរើសរបស់
គាត់នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។

គុជខ្យងនៃតម្លៃដ៏អស្ចារ្យ នេះ អាចទាក់ទងតែយុគសម័យចុងក្រោយនៃ
Adventism ។
អ្នកដែលតំណាងចុងក្រោយនឹងរស់នៅរហូតដល់ការយាងមកពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ។ នេះជាមូលហេតុដែល គុជខ្យងដ៏មានតម្លៃដ៏អស្ចារ្យ នេះ នាំមកនូវថ្ងៃ
សប្បិទ ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងភាពបរិសុទ្ធនៃពួកអ្នករើសតាំងចុង
ក្រោយ។

ភាពឥតខ្ចោះនៃលទ្ធិដែលបានរកឃើញនៅក្នុងយុគសម័យចុងក្រោយនេះ
ផ្តល់ឱ្យពួកបរិសុទ្ធនូវរូបភាពនៃ គុជខ្យង។ បទពិសោធជាកំលាក់របស់ពួកគេក្នុង
ការចូលទៅកាន់ភាពអស់កល្បជានិច្ច បញ្ជាក់ពី រូបភាព គុជខ្យង នេះ ។
ហើយការភ្ជាប់របស់ពួកគេទៅនឹងថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរ
ដែលពួកគេដឹងថាដើម្បីព្យាករណ៍សហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរផ្តល់ឱ្យដល់ថ្ងៃសប្បិទនិងស
ហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរនូវរូបភាពនៃគ្រឿងអលង្ការដ៏មានតម្លៃពិសេសដែលគ្មានអ្វីអាច
ប្រៀបធៀបបានក្រៅពី " គុជខ្យងមានតម្លៃដ៏អស្ចារ្យ " ។
គំនិតនេះនឹងបង្ហាញនៅក្នុងវិវរណៈ ២១:២១៖ “ ទ្វារទាំងដប់ពីរមានគុជដប់ពីរ ;
ទ្វារនីមួយៗមាន អង្ករតែមួយ ។ ទីប្រជុំជនគឺមានសុទ្ធដូចកញ្ចក់ថ្លា »។
ខគម្ពីរនេះបង្ហាញពីភាពប្លែកនៃស្តង់ដារនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធដែលតម្រូវដោយព្រះ
ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានេះ

រង្វាន់ពិសេសនៃការទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចតាមរយៈការចូលទៅក្នុងថ្ងៃ
សប្បិទសហស្សវត្សរ៍ទី 7 តាមរយៈនិមិត្តសញ្ញា " ច្រកទ្វារ " ។
ដែលពណ៌នាអំពីការសាកល្បងនៃជំនឿរបស់ Adventist ។
ការប្រោសលោះចុងក្រោយគឺមិនប្រសើរជាងអ្នកដែលមុនគេនោះទេ។
វាគ្រាន់តែជាសេចក្តីពិតខាងគោលលទ្ធិប៉ុណ្ណោះ
ដែលព្រះបានធ្វើឱ្យគេស្គាល់ដល់ពួកគេ
ដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃរូបភាពនៃ គុជខ្យង ដែលសម្រេចបាននូវ
ថ្ងៃដ៏មានតម្លៃ។ ព្រះមិនដែលធ្វើការលើកលែងសម្រាប់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែអាស្រ័យលើ

ពេលវេលាដែលពាក់ព័ន្ធ ទ្រង់បានរក្សាសិទ្ធិក្នុងការលើកលែងលើស្តង់ដារនៃភាព
បរិសុទ្ធដែលតម្រូវឱ្យទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

យុគសម័យគ្រិស្តបរិស័ទបានពិនិត្យជាចម្បងទាក់ទងនឹងពេលវេលាដែលត្រូវបាន
សម្គាល់ដោយការវិលត្រឡប់មកវិញនៃអំពើបាបដែលបានធ្វើជាផ្លូវការចាប់តាំង
ពីការបង្កើត របបសម្តេចប៉ារ៉ូម៉ង់ ពោលគឺចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538។ ម្យ៉ាងទៀត
ការចាប់ផ្តើមនៃកំណែទម្រង់ត្រូវបាន គ្របដណ្តប់ដោយការអាណិតអាសូរ
និងសេចក្តីមេត្តាករុណា និងការបំពាន។

នៃថ្ងៃសប្បុរសភាពត្រូវបានគេសន្មត់ថាទាល់តែក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14

ចូលជាធរមានចាប់តាំងពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ។ នៅក្នុងការនិយាយដ៏ស្រទន់
ការទិញគុដត្រូវបានស្នើឡើងដោយព្រះយេស៊ូវនៅក្នុង វិវរណៈ ៣:១៨៖ « ខ្ញុំណែនាំ
អ្នក ឱ្យទិញ មាសពីខ្ញុំដែលសាកល្បងក្នុងភ្លើង ដើម្បីឱ្យអ្នកបានក្លាយជាអ្នកមាន
ហើយសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ដើម្បីឱ្យអ្នកបានស្លៀកពាក់ ហើយកុំឱ្យភាពអាក្រាត
របស់អ្នកត្រូវខ្មាសគេ ហើយជួយសង្គ្រោះ។ ចូរលាបភ្នែកអ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកបានឃើញ
»។ របស់ទាំងនេះដែលព្រះយេស៊ូវប្រទានដល់អស់អ្នកដែលខ្វះខាតនោះ

គឺជាធាតុដែលផ្តល់ឱ្យអ្នកដែលបានជ្រើសរើសជានិមិត្តរូបនៃ " គុដ " នៅក្នុងការមើលឃើញ និងការជំនុំជំរះរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ " គុដខ្យង " ត្រូវតែ " ទិញ " ពីទ្រង់វាមិនត្រូវបានទទួលដោយឥតគិតថ្លៃទេ។ តម្លៃគឺការ
បដិសេធខ្លួនឯង ដែលជាមូលដ្ឋាននៃការប្រយុទ្ធដើម្បីសេចក្តីជំនឿ។

តាមលំដាប់រៀងៗខ្លួន

ព្រះយេស៊ូវស្នើឱ្យលក់សេចក្តីជំនឿដែលសាកល្បងដោយការសាកល្បង
ដែលផ្តល់ឱ្យអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនូវទ្រព្យសម្បត្តិខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់។

ភាពសុចរិតបរិសុទ្ធ និងគ្មានស្នាមប្រលាក់របស់គាត់
ដែលគ្របដណ្តប់លើភាពអាក្រាតខាងវិញ្ញាណនៃមនុស្សមានបាបដែលត្រូវបានលើ
កលែងទោស។ ជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបើកភ្នែក

និងភាពឆ្លាតវៃរបស់មនុស្សមានបាបចំពោះគម្រោងដែលបានបង្ហាញដោយព្រះ
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។

នៅក្នុងពេលវេលា 6000 ឆ្នាំនៃគ្រិស្តសករាជ

ព្រះជាម្ចាស់បានរង់ចាំរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃរដ្ឋផែនដីនេះ

ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកជ្រើសរើសចុងក្រោយរបស់គាត់រកឃើញភាពអស្ចារ្យនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ
ដំបូងរបស់គាត់

ឬថ្ងៃសប្បុរសភាពព្រៃកជាបរិសុទ្ធសម្រាប់ការសម្រាករបស់គាត់។

មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលយល់ពីអត្ថន័យរបស់វាឥឡូវនេះមានហេតុផលដើម្បីស្រឡាញ់
និងគោរពវាជាអំណោយពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ចំណែកឯអ្នកដែលមិនចូលចិត្តនិង
ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងវាមានហើយនឹងមានហេតុផលដែលត្រូវស្អប់ព្រោះវានឹងសម្គាល់
ការបញ្ចប់នៃជីវិតនៅលើផែនដីរបស់ពួកគេ។

ក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល ៨:១៤

Dan.8:12 បន្តដោយនិយាយថា “ ផ្អែងបានទម្លាក់សេចក្តីពិត ហើយបាន ជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់”។ “ សេចក្តីពិត ” គឺយោងទៅតាម Psa.119:142 “ ច្បាប់ ”។ ប៉ុន្តែវាក៏ជាការផ្ទុយទាំងស្រុងនៃ “ ការកុហក ” ដែលយោងទៅតាម Isa.9:14 កំណត់លក្ខណៈរបស់ papal “ ព្យាករីក្លែងក្លាយ ” ដោយពាក្យ “ កន្ទុយ ” ដែលចោទប្រកាន់គាត់ដោយផ្ទាល់នៅក្នុង Rev.12:4 ។ តាមពិតទៅ នាងបោះ ការពិតទៅដើម្បីដំឡើង « ភូតកុហក » សាសនារបស់នាងជំនួសវិញ។ “ កិច្ចការ ” របស់គាត់អាច “ ជោគជ័យ ” ប៉ុណ្ណោះ ចាប់តាំងពីព្រះផ្ទាល់បានធ្វើឱ្យរូបរាងរបស់គាត់ដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះភាពមិន ស្មោះត្រង់របស់គ្រីស្ទានដែលបានអនុវត្តចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ។

ខទី ១៣ និង ១៤ នឹងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃ ពិភពលោក។ នៅក្នុង ខទី 13 ពួកបរិសុទ្ធទ្វល់អំពីរយៈពេលដែលការជំរិតយក « អំពើ បាប ដ៏វិនាស » និង « អំពើបាបដ៏វិនាស » នឹងមានរយៈពេលយូរប៉ុន្មានដែរ ។ អ្វីដែលយើងទើបតែបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ ប៉ុន្តែ ចូរយើងរស់នៅលើ « អំពើ បាបដ៏សាហាវ » នេះបន្តិច ។ ការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅក្នុងសំណួរគឺអំពីព្រលឹងមនុស្សឬជីវិត។ នៅទីបំផុត មនុស្សជាតិទាំងមូលនឹងចាកចេញ ក្នុងអំឡុងពេល “ ពាន់ឆ្នាំ ” នៃសហវត្សទីប្រាំពីរ ភពផែនដីក្នុងទម្រង់ដើមរបស់វា “ គ្មានទម្រង់ និងទទេ ” ដែលនឹងមានតម្លៃសម្រាប់វា នៅក្នុង Apo.9:2-11, 11: 7, 17:8 និង 20:1-3, ឈ្មោះ “ ជ្រៅ ” នៃលោកុប្បត្តិ 1:2 ។

“ ពួកបរិសុទ្ធ ” ក៏សួរថា តើ “ គ្រិស្តបរិសុទ្ធ ” “ បរិសុទ្ធ និងម្ចាស់ផ្ទះ ” នឹងត្រូវជាន់ឈ្លី ដល់ពេលណា ? ”។ នៅក្នុងឈុតនេះ “ ពួកបរិសុទ្ធ ”

ទាំងនេះមានគរិយាបទជាអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ព្រះ

ដែលមានចលនាដូចដានីយ៉ែល ដែលត្រូវបានផ្តល់ជាឧទាហរណ៍នៅក្នុង Dan.10:12 អំពីបំណងប្រាថ្នាស្របច្បាប់ « ដើម្បីយល់ » គម្រោងដ៏ទេវភាព។ ពួកគេទទួលបានសម្រាប់មុខវិជ្ជាបីដែលបានរៀបរាប់ជាចម្លើយតែមួយដែលមាននៅក្នុង ខ ១៤ ។

យោងទៅតាមការកែតម្រូវ និងការកែលម្អដែលព្រះបានដឹកនាំខ្ញុំឱ្យធ្វើចេញពីអត្ថបទដើមភាសាហេព្រើរ ចម្លើយដែលបានផ្តល់គឺ៖ « រហូតដល់ព្រឹកព្រលឹម ពីរពាន់បីរយ ហើយភាពបរិសុទ្ធនឹងបានរាប់ជាសុចរិត » ។ រាល់នៅទីនោះទៀតហើយ អត្ថបទដែលមិនច្បាស់លាស់នៃប្រពៃណី៖ « រហូតដល់ពីរពាន់បីរយល្ងាច និងពេលព្រឹក ហើយទិសក្តារៈនឹងត្រូវបានបន្សុទ្ធ »។ វាមិនមែនជាសំណួរអំពី ទិសក្តារៈ ទៀតទេ ប៉ុន្តែអំពី ភាពបរិសុទ្ធ ; លើសពីនេះ គរិយាស័ព្ទ " បន្សុត " ត្រូវបានជំនួសដោយ " រាប់ជាសុចរិត " ហើយការផ្លាស់ប្តូរទីបីទាក់ទងនឹងពាក្យ " ព្រឹកល្ងាច " ដែលពិតជាឯករចនៈក្នុងអត្ថបទភាសាហេព្រើរ។ តាមរបៀបនេះព្រះជាម្ចាស់ដកការរាប់ជាសុចរិតពីអស់អ្នកដែលព្យាយាមផ្លាស់ប្តូរចំនួនសរុបដោយបែងចែកវាដោយពីរដោយអះអាងថាដើម្បីបំបែកពេលល្ងាចពីពេលព្រឹក។ វិធីសាស្ត្ររបស់គាត់រួមមានការបង្ហាញឯកតានៃការគណនា " ព្រឹកពេលល្ងាច " ដែលកំណត់ថ្ងៃ 24 ម៉ោងនៅក្នុង Gen.1 ។ មានតែពេលនោះទេដែលព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញចំនួននៃឯកតានេះ៖ « ២៣០០ »។ ដូច្នេះចំនួនសរុបនៃថ្ងៃទំនាយដែលបានលើកឡើងត្រូវបានការពារ។ គរិយាស័ព្ទ " សុចរិត " មានប្តូររបស់វា ជាភាសាហេព្រើរ ពាក្យ "យុត្តិធម៌" "tsedek" ។ ដូច្នេះការបកប្រែដែលខ្ញុំស្នើគឺត្រឹមត្រូវណាស់។ បន្ទាប់មកកំហុសមួយទាក់ទងនឹងពាក្យភាសាហេព្រើរ "qodesh" បកប្រែពាក្យនេះថាជា " ទិសក្តារៈ " ដែលនៅក្នុងភាសាហេព្រើរគឺ "miqdash" ។ ពាក្យ « ទិសក្តារៈ » ត្រូវបានបកប្រែយ៉ាងល្អនៅក្នុង ខទី ១១ នៃដានីយ៉ែល ៨ ប៉ុន្តែវាគ្មានកន្លែងនៅក្នុង ខទី ១៣ និង ១៤ ដែលព្រះវិញ្ញាណប្រើពាក្យ « qodesh » ដែលត្រូវតែបកប្រែជា « បរិសុទ្ធ » ។

នៅពេលដែលយើងដឹងថា “ អំពើបាបដ៏បំផ្លិចបំផ្លាញ ” សំដៅជាពិសេសទៅលើការបោះបង់ចោលថ្ងៃសប្បិទ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ដ៏ទេវភាព នោះ ពាក្យថា “ ភាពបរិសុទ្ធ ” នេះបំភ្លឺអត្ថន័យនៃសារទំនាយ។ ព្រះបានប្រកាសថានៅចុងបញ្ចប់នៃ " 2300 ល្ងាចនិងពេលព្រឹក " ដែលបានលើកឡើង ការគោរពចំពោះ " ថ្ងៃទីប្រាំពីរ " ពិតរបស់គាត់

នឹងត្រូវបានទាមទារដោយគាត់ពីគ្រប់បុគ្គលដែលទាមទារភាពបរិសុទ្ធនឹង " យុត្តិធម៌ដ៏អស់កល្បជានិច្ច " ដែលបានទទួលដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ចុងបញ្ចប់នៃ " អំពើបាបដ៏បំផ្លិចបំផ្លាញ " ពាក់ព័ន្ធនឹងការលះបង់ការថ្វាយបង្គំសាសនានៅថ្ងៃអាទិត្យ ដែល ជាអតីតថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យដែលបង្កើតឡើងដោយ Constantine I ដែល ជាអធិរាជមិនជឿ។ ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតឡើងវិញនូវបទដ្ឋានខាងគោលលទ្ធិនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលមាននៅក្នុងសម័យពួកសាវ័ក។ ពាក្យ « បរិសុទ្ធ » នេះតែមួយគត់រួមបញ្ចូលទាំងសេចក្តីពិតខាងគោលលទ្ធិនៃមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿគ្រីស្ទាន ។ ដោយមានគំរូនិងប្រភពដើមនៃការបង្រៀនដែលផ្តល់ដល់សាសន៍យូដា

ជំនឿរបស់គ្រិស្តសាសនិកគ្រាន់តែនាំមកនូវការថ្កុលថ្កង
 ជំនួសការបូជាសត្វដោយឈាមដែលបង្ហូរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រិស្តនៅលើកៅអីមេត្តា
 ដែលលាក់នៅក្នុងរូងក្រោមដីដែលមានទីតាំងនៅក្រោមជើងរបស់ទ្រង់នៅ
 Golgotha ដូចជា វាគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងក្នុងការបើកសម្តែង
 និងបង្ហាញដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ រីឯ វ៉ាយស៍ នៅក្នុងឆ្នាំ 1982។
 ការរកឃើញមុខវិជ្ជាដែលទាក់ទងនឹងពាក្យថា " ភាពបរិសុទ្ធ " គឺរីកចម្រើន
 និងលាតសន្ធឹងពេញមួយជីវិត ប៉ុន្តែចាប់តាំងពី ឆ្នាំ 2018 នេះ
 រាប់ហើយមានកំណត់ ហើយថ្ងៃនេះ ក្នុងឆ្នាំ 2020 នៅសល់តែ 9 ឆ្នាំទៀតប៉ុណ្ណោះ
 ក្នុងការស្តារគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់។

ដានីយ៉ែល 8:14 គឺជាក្រឹត្យសម្លាប់ព្រលឹង សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរការជំនុំជម្រះ
 របស់ព្រះជាលទ្ធផលក្នុងការបាត់បង់ការផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះគ្រិស្តសម្រាប់
 អ្នកកាន់សាសនាគ្រិស្តរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកនៅថ្ងៃអាទិត្យទាំងអស់។ ដូច្នោះ
 វិញ្ញាណនៃទំនៀមទំលាប់ដែលបានទទួលមរតកនឹងបណ្តាលឱ្យមានការស្លាប់អស់
 កល្បជានិច្ចនៃហ្នូងមនុស្ស

ដែលភាគច្រើនជាញឹកញាប់មិនបានដឹងពីការចោលទោសរបស់ពួកគេដោយព្រះ។
 វានៅទីនេះដែលការបង្ហាញនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិតអនុញ្ញាតឱ្យព្រះសម្គាល់
 " ភាពខុសគ្នា " ទាក់ទងនឹងជោគវាសនាដែលប៉ះពាល់ដល់ " អ្នកដែលបម្រើទ្រង់នឹងអ្នកដែលមិនបម្រើទ្រង់(ម៉ាល 3:18)" ។

វិញ្ញាណបះបោរខ្លះនឹងចង់ប្រជែងនឹងគំនិតនៃការផ្លាស់ប្តូរដែលកើតឡើង
 ចំពោះព្រះដែលខ្លួនគាត់បានប្រកាសថា៖ « ខ្ញុំមិនផ្លាស់ប្តូរទេ » នៅក្នុង ម៉ាល់
 ៣:៦។ ពេលនោះហើយដែលយើងត្រូវដឹងថា ការផ្លាស់ប្តូរដែលបានសម្រេចក្នុងឆ្នាំ
 1843-44 មានតែការបង្កើតឡើងវិញនូវបទដ្ឋានដើមដែលបង្ហាញទ្រង់ទ្រាយ
 និងបំប្លែងជាយូរមកហើយ ។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលពរជ័យនៃការរីកចម្រើន
 ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាទោះបីជាកិច្ចការមិនល្អ
 ឥតខ្ចោះរបស់ពួកគេបង្ហាញពីលក្ខណៈពិសេសមួយ ទិដ្ឋភាពខាងគោលលទ្ធិដែល
 មិនអាចបង្ហាញជាគំរូនៃសេចក្តីជំនឿពិតបានឡើយ ។

ការវិនិច្ឆ័យពិសេសនេះសម្រាប់អ្នកកំណែទម្រង់ដំបូងគឺពិសេសណាស់
 ដែលព្រះជាម្ចាស់បានយកវាឡើង ហើយបង្ហាញវានៅក្នុង វិវរណៈ 2:24
 ដែលជាកន្លែងដែលគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកប្រូតេស្តង់មុនឆ្នាំ 1843 ថា " ខ្ញុំមិនដាក់បន្តកផ្សេងទៀតលើអ្នកទេ មានតែអ្វីដែលអ្នកបានរក្សាទុករហូតដល់
 ខ្ញុំមក។"

“ វេទនា ” ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងការអនុវត្តនៃក្រឹត្យនេះនៃ Dan.8:14 គឺ “ អស្ចារ្យ ”
 ” ដែលព្រះជាសញ្ញាប្រាប់វាដោយការប្រកាសនៃ “ ទុក្ខព្រួយដ៏ធំ ” បីនៅក្នុង
 Rev.8:13។ ហើយដោយមានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងររបបនេះ វាជារឿងបន្ទាន់ដើម្បីដឹងពី
 កាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាន។ នេះជាការព្រួយបារម្ភយ៉ាងច្បាស់នៃ « ពួក
 បរិសុទ្ធ » នៃដាន.៨:១៣។ ឥឡូវនេះ ចិវរណត្រូវបានលាតត្រដាងថាជានាយ “ ២៣០០ថ្ងៃ ”
 ឬ ២៣០០ឆ្នាំនៃព្រះអាទិត្យពិត យោងតាមកូដដែលបានផ្តល់ឱ្យ
 អេសេគាល ជាហោរាសម័យរបស់ដានីយ៉ែល (អេសេក.៤:៥-៦)។ ជំពូកទី 8
 នេះដែលមានប្រធានបទនៃការបញ្ចប់នៃ " អំពើបាប " របស់រ៉ូម៉ាំងនឹងរកឃើញធាតុដែលវាខ្វះខាតនៅក្នុង Dan.9

ដែលនៅទីនោះផងដែរវានឹងជាសំណួរនៃ " ការបញ្ចប់អំពើបាប " ប៉ុន្តែលើកនេះ
ដល់ « អំពើបាប ដើម ដែលបណ្តាលឱ្យបាត់បង់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
ចាប់តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា

ប្រតិបត្តិការនេះនឹងផ្អែកលើការបម្រើនៅលើផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវ
និងការថ្វាយដោយស្ម័គ្រចិត្តនូវ ជីវិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់
ក្នុងការប្រោសលោះសម្រាប់អំពើបាបនៃអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់

ហើយខ្ញុំបញ្ជាក់អំពីពួកគេតែម្នាក់ឯង។ ពេលវេលានៃការយាងមកក្នុងចំណោម
មនុស្សលោកត្រូវបានកំណត់ដោយទំនាយក្នុងថ្ងៃទំនាយ។ សារនោះទាក់ទងនឹង
ជនជាតិយូដាជាអាទិភាព ដោយសារពួកគេមានសម្ព័ន្ធភាពជាមួយព្រះ។

គាត់បានផ្តល់ឱ្យជនជាតិយូដាដើម្បី " បញ្ចប់អំពើបាប " ដែលជារយៈពេល "
ចិតសិបសប្តាហ៍ " ដែលតំណាងឱ្យ 490 ថ្ងៃពិតប្រាកដ។

ប៉ុន្តែវាក៏បង្ហាញពីមធ្យោបាយនៃការណាត់ជួបចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការគណនាផង
ដែរ។ « តាំងពីពាក្យដែលបានប្រកាសថាក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវបានសាងសង់
ឡើង រហូតដល់អ្នកត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង នោះមាន... (7 + 62 = 69 សប្តាហ៍)»។

ស្តេចព័រម្ពីអង្គបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតនេះ ប៉ុន្តែមានតែស្តេចអាតាលីសេសទី
មួយប៉ុណ្ណោះ ដែល បានបំពេញវាទាំងស្រុង យោងទៅតាមអែសវ៉ា ៧:៧។
ព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ទ្រង់ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ ៤៥៨ មុនគ.ស។
រយៈពេល 69 សប្តាហ៍

ជាការចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅឆ្នាំ 26។
ជាពិសេសកំណត់គោលដៅ "ប្រាំពីរឆ្នាំ" ចុងក្រោយសម្រាប់កិច្ចការរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដែលបង្កើត តាមរយៈការសុគតដង្វាយជួនរបស់ទ្រង់

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញនៅក្នុងខទី 27 នៃ Dan.9 នេះ
“ សប្តាហ៍” នៃថ្ងៃ-ឆ្នាំ “ នៅកណ្តាល” ដែលដោយការស្តាប់ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់គាត់
“ គាត់បណ្តាលឱ្យយញ្ញាបូជា និងដង្វាយឈប់ ”; របស់ដែលថ្វាយដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដើម្បីដោះបាប។ ប៉ុន្តែការសោយទិវង្គតរបស់គាត់មកលើសអ្វីទាំងអស់ដើម្បី
បញ្ចប់អំពើបាប »។ តើយើងគួរយល់សារនេះដោយរបៀបណា?
ព្រះផ្តល់នូវការបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់

ដែលនឹងចាប់យកដួងចិត្តនៃអ្នកជ្រើសរើសទ្រង់
ដែលដោយការត្រឡប់មកវិញនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការទទួលស្គាល់
និងប្រយុទ្ធជាមួយនឹងជំនួយរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងអំពើបាប។ ១ យ៉ូហាន ៣:៦

បញ្ជាក់ថា « អ្នកណាដែលនៅជាប់នឹងអ្នកនោះ អ្នកនោះមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាប
ឡើយ។ អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបមិនបានឃើញព្រះអង្គ ក៏មិនស្គាល់ព្រះអង្គ
ដែរ»។ ហើយគាត់បានពង្រឹងសាររបស់គាត់ជាមួយនឹងសម្រង់ជាច្រើនទៀត។

នៅក្នុងកម្រិតគោលលទ្ធិ សម្ព័ន្ធភាពថ្មីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជំនួសតែមនុស្សចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ
សេចក្តីសញ្ញាទាំងពីរនេះស្ថិតនៅលើមូលដ្ឋានទំនាយដូចគ្នា

ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Dan.9:25។ កាលបរិច្ឆេទ – 458 ដូច្នេះអាចបម្រើជា
មូលដ្ឋានសម្រាប់ការគណនា 70 សប្តាហ៍ដែលបានជួសជុលសម្រាប់ប្រជាជនដ្ឋីហូ
ប៉ុន្តែក៏សម្រាប់ថ្ងៃពិតប្រាកដ 2300 ឆ្នាំនៃ Dan.8:14 ដែលទាក់ទងនឹងជំនឿរបស់
ពួកគ្រីស្ទាន។ សូមអរគុណចំពោះភាពជាក់លាក់ដែលបានចុះកាលបរិច្ឆេទនេះ

យើងអាចបង្កើតសម្រាប់ឆ្នាំទី 30 ការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះមេស៊ី និងសម្រាប់ឆ្នាំ 1843 ការចូលទៅក្នុងការអនុវត្តក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ។ សារទាំងពីរនេះមក " **បញ្ចប់អំពើបាប**"

ជាមួយនឹងផលវិបាកនៃជីវិតរមែងស្លាប់អស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយ ណាដែលបន្តព្រងើយកន្តើយចំពោះពួកគេ ដូចជាមួយផ្សេងទៀត រហូតដល់សេចក្តីស្លាប់រាយប្រហារពួកគេ ឬបន្ទាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណរបស់សមូហភាព និងបុគ្គលដែលនឹងនាំមុខ ការត្រឡប់មកវិញដំរុះរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ រហូតមកដល់ចំណុចចុងក្រោយនេះ ជីវិតអនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រែចិត្តដើរដោយស្មោះ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅកាន់ស្ថានភាពនៃអ្នកជ្រើសរើស។

P សម្រាប់ Apocalypse

ការសរសេរសៀវភៅគឺធ្វើដោយព្រះទាំងស្រុង។ គឺគាត់ជាអ្នកជ្រើសរើសពាក្យ ហើយនៅក្នុងវិវរណៈ ២២:១៨-១៩ គាត់បានព្រមានអ្នកបកប្រែ និងអាចារ្យដែលនឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការបញ្ជូន ឬចម្លងរឿងដើមពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយថា ការផ្លាស់ប្តូរពាក្យគិតច្បាប់ផុតនឹងប៉ះពាល់ដល់ពួកគេ។ ។ ដូច្នោះនៅទីនេះ យើងមានការងារពិសេសមួយនៃភាពបរិសុទ្ធខ្ពស់។ ខ្ញុំអាចប្រៀបធៀបវាទៅនឹង "ល្បែងផ្គុំរូប" ដ៏ធំសម្បើមដែលការជួបប្រជុំគ្នាមិនអាចបញ្ចប់បានទេ ប្រសិនបើបំណែកដើមគិតច្បាប់ផុតនឹងត្រូវកែប្រែ។ ដូច្នោះ ការងារនេះគឺអស្ចារ្យណាស់របស់ព្រះ ហើយយោងទៅតាមធម្មជាតិរបស់វា អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះមានបន្ទូលថាមានពិត ប៉ុន្តែជាការពិតសម្រាប់ការបញ្ចប់គម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។ ដោយសារលោក ថ្លែងទំនាយនេះទៅកាន់ «អ្នកបម្រើ»របស់លោក កាន់តែច្បាស់ថា « **អ្នកបម្រើ របស់លោក** » នៃទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ទំនាយនឹងអាចបកស្រាយបានលុះត្រា តែធាតុដែលបានព្យាករណ៍ជិតនឹងត្រូវបានសម្រេច ឬសម្រាប់ផ្នែកភាគច្រើន បានសម្រេច។

រយៈពេលសរុបដែលគម្រោងសង្គ្រោះដ៏ទេវភាពត្រូវបានបញ្ចប់ តែងតែត្រូវ បានបុរសមិនអើពើ។ ដោយវិធីនេះ គ្រប់ពេលវេលា

អ្នកបំរើរបស់ព្រះអាចសង្ឃឹមថានឹងធ្វើជាសាក្សីនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក ហើយប៉ុលដ្ឋែងទីបន្ទាល់អំពីរឿងនេះដោយពាក្យរបស់គាត់ថា: « បងប្អូនអើយ ខ្ញុំនិយាយនេះ: **ថាពេលវេលាខ្លីណាស់** ; ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកដែលមានប្រពន្ធនឹងបានដួងអ្នកអត់មាន អ្នកដែលយំដូចមិនយំ អ្នកដែលត្រេកអរដូចមិនត្រេកអរ អ្នកដែលទិញដូចជាមិនមាន និងអ្នកដែលប្រើពិភពលោកដូចជាមិនប្រើសម្រាប់រូបរាង។ ពិភពលោកនេះកន្លងផុតទៅ(១កូរិនថូស ៧:២៩ ដល់ ៣១)។

យើងមានអត្ថប្រយោជន៍ជាងប៉ុល ក្នុងការស្វែងរកខ្លួនយើងនៅក្នុងគ្រានេះ នៅពេលដែលព្រះនឹងបញ្ចប់ការជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសដ៏អស់កល្បរបស់គាត់។ ហើយថ្ងៃនេះ:

ដំបូន្មានដ៏បំផុសគំនិតរបស់គាត់គួរតែត្រូវបានអនុវត្តដោយអ្នកជ្រើសរើសពិត ប្រាកដនៃយុគចុងក្រោយរបស់យើង។ ពិភពលោកនឹងកន្លងផុតទៅ ហើយមានតែជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៃអ្នករើសតាំងនឹងបន្ត។

ផងដែរព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ " ខ្ញុំមក យ៉ាងលឿន" នៅក្នុងវិវរណៈ 1: 3 គឺជាការពិត រាប់ជាសុចរិតឥតខ្ចោះ និងសម្របខ្លួនសម្រាប់ពេលវេលាចុងក្រោយនេះ ដែលជារបស់យើង; ប្រាំបួនឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់ នៅពេលសរសេរអត្ថបទនេះ។

យើងបានឃើញនៅក្នុង Dan.7:25 ថាគោលបំណងរបស់ទីក្រុងរ៉ូមគឺ " ផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និង ច្បាប់ដ៏ទេវភាព"។ ការយល់ដឹងអំពីអាចកំបាំងនៃ Apocalypse របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានផ្តល់ដល់សាវ័ក ឃុំហាន ដែលត្រូវបានយុំខ្លួននៅលើកោះជាតិម៉ុស

គឺផ្អែកទៅលើចំនេះដឹងនៃពេលវេលាពិតដែលបានបង្កើតឡើងដោយព្រះ។ ដូច្នេះ ប្រធានបទនៃពេលវេលាគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការយល់ដឹងអំពី Apocalypse ដែលព្រះជាម្ចាស់រៀបចំនៅលើគោលគំនិតនៃពេលវេលានេះ។

ដូច្នេះគាត់នឹងលេងលើភាពមិនច្បាស់លាស់នៃទិន្នន័យនេះ ដើម្បីឱ្យសៀវភៅរក្សានូវតួអក្សរអាចកំបាំងដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យវាឆ្លងកាត់ 20 សតវត្សនៃយុគសម័យរបស់យើង ដោយមិនត្រូវបានបំផ្លាញដោយអង្គភាពដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ និងបរិហារ។

ពេលវេលាដែលបានផ្លាស់ប្តូរ និងជាពិសេសប្រតិទិនដែលបង្កើតឡើងដោយទីក្រុងរ៉ូមនៅលើកាលបរិច្ឆេទមិន ពិតដែលភ្ជាប់ទៅនឹងការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

មិនបានអនុញ្ញាតឱ្យពួកអ្នករើសតាំងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅពេលដែលពួកគេបក ស្រាយការព្យាករណ៍ដ៏ទេវភាព។ នេះដោយសារព្រះបង្ហាញនៅក្នុងទំនាយរបស់ទ្រង់ រយៈពេលដែលការចាប់ផ្តើមនិងទីបញ្ចប់គឺផ្អែកលើសកម្មភាពប្រវត្តិសាស្ត្រដែល ងាយស្រួលកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងចុះកាលបរិច្ឆេទដោយអ្នកប្រវត្តិវិទូឯកទេស។

ប៉ុន្តែនៅក្នុង Apocalypse សញ្ញាណនៃពេលវេលាគឺចាំបាច់ពីព្រោះរចនាសម្ព័ន្ធទាំងមូលនៃសៀវភៅពឹងផ្អែក លើវា។ ដូច្នេះ ជាលទ្ធផល ការយល់ដឹងរបស់វាអាស្រ័យលើការបកស្រាយត្រឹមត្រូវនៃថ្ងៃសប្បិទដែលទាមទារ

និងស្តារឡើងវិញដោយព្រះនៅឆ្នាំ 1844។ កិច្ចបម្រើរបស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1980 ក្នុងគោលបំណងបង្ហាញពី សារៈសំខាន់នៃក្នុងនាទីទំនាយនៃថ្ងៃសប្បិទ ដែលព្យាករណ៍អំពីថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏អស្ចារ្យ។ សហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ នៃព្រះ និងអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ប្រធានបទនៃ វិវរណៈ 20 ។ យោងទៅតាមខទី 2Pe.3: 8 " ថ្ងៃមួយគឺដូចជាមួយពាន់ឆ្នាំហើយមួយពាន់ឆ្នាំគឺដូចជាមួយថ្ងៃ " ទំនាក់ទំនងដែលបានបង្កើតឡើងរវាងរូបភាពនៃថ្ងៃនៃការបង្កើតទាំងប្រាំពីរដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Gen.1 និង 2 និងប្រាំពីរ។ ពាន់ឆ្នាំនៃពេលវេលាទាំងមូលនៃគម្រោងដ៏ទេវភាព តែម្នាក់ឯងបានធ្វើឱ្យមានការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីការជួបប្រជុំគ្នានៃរចនាសម្ព័ន្ធ នៃសៀវភៅនេះ។ ជាមួយនឹងចំណេះដឹងនេះ ទំនាយកាន់តែច្បាស់ និងលាតត្រដាង គុជខ្យង អាចកំបាំងទាំងអស់របស់វា។

ដូច្នេះ ទំនាយមកមានជីវិត និងមានប្រសិទ្ធភាពលុះត្រាតែសារនោះអាចភ្ជាប់ទៅកាលបរិច្ឆេទក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ នៃសម័យគ្រីស្ទាន។ នេះជាអ្វីដែលការបំផុសគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដឹង។ ផងដែរ ខ្ញុំសូមប្រកាសថា « សៀវភៅតូច បើក » នេះ ដោយបញ្ជាក់ពីការសម្រេចបាននូវផែនការដ៏ទេវភាពដែលបានប្រកាសនៅក្នុង វិវរណៈ 5:5 និង 10:2 ។

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃស្ថាបត្យកម្មរបស់វា ចក្ខុវិស័យ Apocalypse គ្របដណ្តប់ពេលវេលានៃយុគសម័យគ្រីស្ទសាសនារវាងចុងបញ្ចប់នៃសម័យសារក ប្រហែល 94 និងចុងបញ្ចប់នៃសហវត្សទីប្រាំពីរដែលនឹងទទួលបានជោគជ័យនៃការត្រឡប់មកវិញចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅឆ្នាំ 2030 ។ ដូច្នេះវាចែករំលែកជាមួយដានីយ៉ែល ជំពូកទី 2, 7, 8, 9, 11 និង 12 ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃសម័យគ្រីស្ទាន។ សម្រាប់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធ ការបង្រៀនសំខាន់ដែលទទួលបានពីការសិក្សាសៀវភៅនេះគឺជាកាលបរិច្ឆេទសំខាន់នៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ដែលបង្កើតឡើងដោយ Dan.8:14 ប៉ុន្តែក៏មានការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844 ដែលការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿបានបញ្ចប់ផងដែរ។ វាជាថ្មីម្តងទៀតចាប់ពី ការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844 ដែលព្រះបានដាក់មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេចក្តីជំនឿថ្ងៃទីប្រាំពីរ នៃការចូលរួម។ កាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដែលព្រះនឹងប្រើវាដើម្បីកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធការនិមិត្តរបស់ទ្រង់អំពីវិវរណៈ។ ដើម្បីយល់ឱ្យបានច្បាស់អំពីតម្លៃនៃកាលបរិច្ឆេទជិតស្និទ្ធទាំងពីរនេះ យើងត្រូវទាក់ទងទៅនឹងឆ្នាំ 1843 ការចាប់ផ្តើមនៃការធ្វើតេស្តនៃសេចក្តីជំនឿសម្រាប់ពាក្យព្យាករណ៍។ ជនរងគ្រោះខាងវិញ្ញាណដំបូងគេបានធ្លាក់ក្នុងកាលបរិច្ឆេទនេះតាមរយៈការបដិសេធដោយមើលងាយរបស់ពួកគេចំពោះសេចក្តីប្រកាសរបស់ William Miller ជាលើកដំបូងរបស់ Adventist ។

ប៉ុន្តែពេលវេលានៃការកាត់ក្តីផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឱកាសទីពីរជាមួយនឹងការប្រកាស
លើកទីពីររបស់ខ្លួនអំពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844 នៅថ្ងៃទី 23 ខែតុលា ការកាត់ក្តីបានបញ្ចប់
ហើយការជំនុំជំរះរបស់ព្រះអាចត្រូវបានបង្កើត និងបង្ហាញឡើង។
ការសាកល្បងសមូហភាពបានបញ្ចប់ហើយ
ប៉ុន្តែការបំប្លែងបុគ្គលនៅតែអាចធ្វើទៅបាន។ លើសពីនេះទៅទៀត តាមពិតទៅ
Adventists
ទាំងអស់សង្កេតមើលការសម្រាកនៅថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងដែលមិនទាន់កំណត់
ថាជាអំពើបាប។ ហើយថ្ងៃឈប់សម្រាកត្រូវបានអនុម័តជាបណ្តើរៗដោយ
Adventists ជាលក្ខណៈបុគ្គល ដោយគ្មានតួនាទីសំខាន់របស់វាត្រូវបានដឹងដោយ
Adventists ទាំងអស់។
ការរីកញែកនេះនាំឱ្យខ្ញុំពេញចិត្តចំពោះការបញ្ចប់នៃជំនឿប្រូតេស្តង់មិនពិត
កាលបរិច្ឆេទនៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 និងសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃ Adventism
ដែលត្រូវបានប្រទានពរដោយព្រះ ដែលជាកាលបរិច្ឆេទរដូវក្តៅឈើជ្រុះនៃថ្ងៃទី 23
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ រួចហើយ ក្នុងចំណោមជនជាតិហេព្រើរ និទាយរដូវ
និងសរទរដូវត្រូវបានភ្ជាប់
ដោយផ្តល់នូវការកើនឡើងនូវពិធីបុណ្យដែលប្រារព្ធប្រធានបទបំពេញបន្ថែមដៃ
លម្អយពី *diametrically*; យុត្តិ ធម៌ដ៏អស់កល្ប នៃ " *កូនចៀម* "
ដែលត្រូវបានសម្លាប់នៃ "បុណ្យរំលង" នៃនិទាយរដូវនៅលើដៃម្ខាង និង
ចុងបញ្ចប់នៃអំពើបាប របស់ " *ពពែ* " ដែលបានសម្លាប់សម្រាប់
"ថ្ងៃនៃដង្ហាយជួន" នៃអំពើបាបនៃរដូវក្តៅឈើជ្រុះនៃកន្លែងផ្សេងទៀត។
ពិធីបុណ្យសាសនាទាំងពីរបានរកឃើញការសម្រេចរបស់ពួកគេនៅក្នុងបុណ្យរំលង
ឆ្នាំ 30 ដែលព្រះមេស៊ីព្រះយេស៊ូវបានប្រទានជីវិតរបស់គាត់។ និទាយរដូវនៃឆ្នាំ 1843
និងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ក៏ត្រូវបានភ្ជាប់នៅក្នុងអត្ថន័យផងដែរ
ចាប់តាំងពីគោលដៅនៃការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿគឺដើម្បី “ *បញ្ចប់អំពើបាប*
” យោងតាម Dan.7:24;
ដែលបង្កើតជាការអនុវត្តដ៏អាក្រក់នៃការសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍នៅថ្ងៃដំបូង
ខណៈដែលព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងវា សម្រាប់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ
ដែលទ្រង់បានញែកជាបរិសុទ្ធសម្រាប់ការប្រើប្រាស់នេះ
ចាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃសប្តាហ៍ដំបូងនៃការបង្កើតផែនដី។ នៅឆ្នាំ 2021 5991
ឆ្នាំមុនយើង។
យើងក៏អាចអនុគ្រោះដល់កាលបរិច្ឆេទនៃក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល 8:14
ដែលកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843។
ដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃជម្រើសនេះ
យើងត្រូវពិចារណាថាពេលវេលានេះកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងទាំងអស់ដែលបានបង្កើត
ឡើងរហូតដល់ពេលនោះរវាងព្រះ និងសត្វលោក។ ព្រះដែលបានអនុវត្ត
ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទនេះ
ការជ្រើសរើសចុងក្រោយបានបង្កើតឡើងនៅលើការប្រកាសរបស់ Adventist
ជាបន្តបន្ទាប់ពីរ។ ចាប់ពីរដូវផ្ការីកឆ្នាំ 1843 ថ្ងៃឈប់សម្រាកគឺដល់កំណត់
ប៉ុន្តែព្រះនឹងមិនផ្តល់ឱ្យវាដល់អ្នកឈ្នះនៃការធ្វើតេស្តនេះរហូតដល់រដូវក្តៅឈើជ្រុះ

ឆ្នាំ 1844 ដែលជាសញ្ញាដ៏មានពរ និងបរិសុទ្ធដែលថាពួកគេជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់
ស្របតាមការបង្រៀនព្រះគម្ពីររបស់ Eze.20:12-20
ដូចដែលយើងបានឃើញពីមុន។

នៅក្នុងសៀវភៅនេះ ជំពូកទី 5 មានគោលបំណងរំលឹកយើងថា
ប្រសិនបើគ្មានការទទួលជ័យជម្នះដ៏ថ្លៃថ្លាដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ « កូនចៀមនៃព្រះ »
ជំនួយដ៏ទេវភាពទាំងអស់ ពន្លឺដែលបានបង្ហាញទាំងអស់នឹងមិនអាចទៅរួចទេ
ដូច្នោះហើយគ្មានព្រលឹងមនុស្សណាម្នាក់មិនអាច ត្រូវបានរក្សាទុក។ ពន្លឺនៃការ
ព្យាករណ៍របស់គាត់ជួយសង្គ្រោះអ្នករើសតាំងរបស់គាត់ច្រើនដូចជាការឆ្កាងដែល
បានទទួលយកដោយស្ម័គ្រចិត្ត។

សេចក្តីដំនើរលើការលះបង់របស់ទ្រង់កំណត់ដល់យើងនូវ "
យុត្តិធម៌ដ៏អស់កល្បជានិច្ច " យោងទៅតាម Dan.7:24

ប៉ុន្តែវិរិយៈទ្រង់បំភ្លឺផ្លូវរបស់យើង
ហើយបង្ហាញយើងពីអន្ទាក់ខាងវិញ្ញាណដែលកំណត់ដោយអារក្ស
ដើម្បីធ្វើឱ្យយើងចែករំលែកជោគវាសនាដ៏អាក្រក់របស់វា។ ក្នុងករណីនេះ ការ
សង្គ្រោះមានទម្រង់ជាក់ស្តែង។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃអន្ទាក់ដ៏ស្រទន់ទាំងនេះ។ ព្រះគម្ពីរត្រូវបានមើល
ឃើញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ហើយចាត់ទុកថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានសរសេរ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយពាក្យទាំងនេះត្រូវបានសរសេរដោយបុរសដែលជ្រមុជនៅ
ក្នុងបរិបទនៃពេលវេលារបស់ពួកគេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ប្រសិនបើព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរទេ សត្រូវរបស់វា ដែលជាអារក្សសាតាំង
មានឱកាសផ្លាស់ប្តូរយុទ្ធសាស្ត្រ

និងអាកប្បកិរិយារបស់គាត់ចំពោះអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសតាមពេលវេលា។
នេះហើយជាមូលហេតុដែលអារក្សដើរតួជា « នាគ » នៃសង្គ្រាមបៀតបៀនដោយ
ចំហរក្នុងសម័យរបស់គាត់ ប៉ុន្តែសម្រាប់តែពេលនោះប៉ុណ្ណោះ ដែលយ៉ូហានអាច
ប្រកាសនៅក្នុង យ៉ូហាន 1 4:1 ដល់ 3 ថា៖ « ជាទីស្រឡាញ់ កុំជឿដល់វិញ្ញាណទាំងអស់
ឡើយ។ ប៉ុន្តែ ចូរល្ងង់មើលវិញ្ញាណថាជារបស់ព្រះឬអត់ ដ្បិតមានហោរាក្លែងក្លាយ
ជាច្រើនបានចេញទៅក្នុងលោកិយ៍។ ចូរទទួលស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក្នុងការនេះ៖
គ្រប់វិញ្ញាណដែលសារភាពថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកក្នុងសាច់ឈាម គឺមកពីព្រះ។
ហើយគ្រប់វិញ្ញាណដែលមិនសារភាពព្រះយេស៊ូវ មិនមែនជារបស់ព្រះទេ
គឺជាវិញ្ញាណរបស់មេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮពីការយាងមក
ហើយអ្នកណាដែលឥឡូវនេះនៅក្នុងពិភពលោក។ » តាមពាក្យរបស់លោក យ៉ូហាន
បញ្ជាក់ថា « មកក្នុងសាច់ឈាម » ដើម្បីស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទពីទីបន្ទាល់របស់លោកផ្ទាល់។
ប៉ុន្តែការបញ្ជាក់របស់គាត់ " "

គ្រប់វិញ្ញាណដែលសារភាពព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកក្នុងសាច់ឈាមគឺមកពីព្រះ "
បានបាត់បង់តម្លៃរបស់វាចាប់តាំងពីសាសនាគ្រីស្ទបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងការក្សត់
សាសនានិងអំពើបាបចាប់ពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321
ដោយបោះបង់ចោលការអនុវត្តថ្ងៃសប្បិទពិតប្រាកដនៃថ្ងៃទី 7 ដំបូងបង្អស់។
ដោយព្រះ។ ការអនុវត្តអំពើបាបរហូតដល់ឆ្នាំ 1843 បានកាត់បន្ថយតម្លៃនៃ "
ការសារភាពព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយាងមកក្នុងសាច់ឈាម "
ហើយចាប់តាំងពីថ្ងៃដដែលនោះ វាបានដកវាចេញពីតម្លៃទាំងអស់។

ខ្ញុំសង្ឃឹមចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានអះអាងថាប្រើ " **ព្រះនាម** " របស់**ទ្រង់** ដូចដែលគាត់បានប្រកាសនៅក្នុង ម៉ាថាយ 7:21 ដល់ 23 ថា: " មិនមែនគ្រប់គ្នាដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា **ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់** ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ទេ គឺ **មានតែអ្នក** ដែលធ្វើ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ នៅថ្ងៃនោះ មនុស្សជាច្រើននឹងនិយាយមកខ្ញុំថា **ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំមិនបានទាយ ក្នុងនាម ព្រះអង្គ ទេ ?** តើយើងមិនបានដេញអារក្សចេញ **តាមរយៈនាមរបស់លោក ទេ** ឬ? ហើយតើយើងមិនបានធ្វើអព្វកហេតុជាច្រើន **តាមរយៈឈ្មោះរបស់អ្នក ទេ ?** ពេលនោះ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅគេដោយចំហថា: **ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ អ្នករាល់ គ្នា ទេ ចូរចាកចេញពីខ្ញុំទៅ អ្នកដែល ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត** »។ " **មិនដែល ស្គាល់** " ដូច្នោះ " អព្វកហេតុ" ទាំងនេះត្រូវបានធ្វើដោយអារក្សនិងអារក្សរបស់វា។

សេចក្តីសង្ខេបនៃ Apocalypse

នៅក្នុងសុន្ទរកថាទៅជំពូកទី 1 ជាការចាប់ផ្តើមនៃវិវរណៈដ៏រុងរឿងរបស់ ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញដល់យើងនូវម៉ឺនុយនៃបុណ្យដែលបានរៀបចំ។ នៅទីនោះ យើងរកឃើញប្រធានបទនៃការប្រកាសអំពីការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានរៀបចំរួចហើយនៅក្នុងឆ្នាំ 1843 និង 1844 ដើម្បីសាកល្បងជំនឿជាសកល និងជាចម្បងរបស់អាមេរិកប្រូតេស្តង់។ ប្រធានបទនេះមានសព្វគ្រប់៖ ខទី ៣ ដ្បិតពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ ខទី ៧ មើលចុះ ទ្រង់យាងមកជាមួយនឹងពពក... ; ខទី ១០ ខ្ញុំត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណចាប់ យកនៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំបានឮ សំឡេងមួយបន្តិចឡើង ពីក្រោយខ្ញុំ ដូចជា សំឡេងក្រែក ។ ដោយបានដឹកជញ្ជូនដោយព្រះវិញ្ញាណ យ៉ូហានបានឃើញខ្លួនគាត់ នៅថ្ងៃនៃការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជា ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ " ថ្ងៃដ៏ អស្ចារ្យ និងគួរឱ្យខ្លាច " យោងទៅតាម Mal.4:5 ហើយគាត់មាន **នៅពីក្រោយគាត់** អតីតកាលជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃគ្រិស្តសករាជ បង្ហាញនៅក្រោមនិមិត្តសញ្ញានៃឈ្មោះប្រាំពីរដែលបានខ្ចីពី ទីក្រុងចំនួនប្រាំពីរនៅអាស៊ី (ប្រទេសនូវគីបច្ចុប្បន្ន) ។ បន្ទាប់មក ដូចនៅក្នុងដានីយ៉ែល ប្រធានបទទាំងបី នៃអក្សរ ត្រា និងក្រែក នឹងគ្របដណ្តប់លើយុគសម័យគ្រិស្តានទាំងមូលស្របគ្នា ប៉ុន្តែពួកវានីមួយៗត្រូវបែងចែកជាពីរជំពូក។ ការសិក្សាលម្អិតនឹងលាតត្រដាងថាការបែងចែកនេះកើតឡើងនៅថ្ងៃដ៏សំខាន់ នៃឆ្នាំ 1843 ដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង Dan.8:14 ។ នៅក្នុងប្រធានបទនីមួយៗ សារដែលសម្របតាមស្តង់ដារខាងវិញ្ញាណដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងដានីយ៉ែល សម្រាប់យុគសម័យដែលបានកំណត់ សូមគូសចំណាំ 7 ត្រានៃពេលវេលាដែលបានគ្របដណ្តប់។ 7, ចំនួននៃ **ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ដំរើភាព** ដែលបម្រើជា " ត្រា " របស់វា ហើយដែលនឹងជាប្រធានបទនៃ វិវរណៈ 7 ។ ការពន្យល់ដែលមកមិនដែលត្រូវបានធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនោះទេ ពីព្រោះសញ្ញាណនៃពេលវេលាត្រូវបានបង្ហាញដោយអត្ថន័យនៃឈ្មោះនៃ "ព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ" ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូកទីមួយប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងប្រធានបទនៃអក្សរនៃ វិវរណៈទី 2 និងទី 3 យើងរកមិនឃើញច្បាស់នៅក្នុងទម្រង់ទេ៖ “ ទេវតាទីមួយ ទេវតាទីពីរ... ។ល។ » ;

ដូចនឹងករណីដែលមាន « ត្រា ក្រែក និងគ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ ព្រះ »។ តាមរបៀបនេះ អ្នកខ្លះអាចជឿថា

សារទាំងនោះត្រូវបានលើកឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ និងតាមព្យញ្ជនៈចំពោះគ្រីស្ទបរិស័ទដែលរស់នៅក្នុងទីក្រុង Cappadocia បុរាណនៃទីក្រុង Türkiye នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ លំដាប់ដែលទំនាយបង្ហាញឈ្មោះ ទីក្រុងទាំងនេះធ្វើតាមកាលប្បវត្តិតាមលំដាប់ដែលការពិតខាងប្រវត្តិសាស្ត្រ សាសនាត្រូវបានបំពេញពេញមួយគ្រិស្តសករាជ។ ហើយយោងទៅតាមវិវរណៈដែលបានទទួលរួចហើយដោយសៀវភៅដានីយ៉ែលដែល ព្រះកំណត់ក្នុងអក្សរដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យសម័យនីមួយៗតាមអត្ថន័យនៃឈ្មោះទីក្រុង រាប់រាប់គាត់។ ជាបន្តបន្ទាប់

លំដាប់ដែលបានបង្ហាញត្រូវបានបកប្រែដូចខាងក្រោម:

១- *អេភេសូរ* មានន័យថា សម្តែង (ថាសភា ឬទិសក្តារ:របស់ព្រះ)។

2- *Smyrna* : មានន័យថា: myrrh (គ្លីនិកវាយនិងការក្រៀមក្រំនៃមនុស្ស ស្លាប់សម្រាប់ព្រះ, ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញរបស់រ៉ូមនៃអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់រវាង 303 និង 313) ។

3- *Pergamon* : អត្ថន័យ: ការផិតក្បត់ (ចាប់តាំងពីការបោះបង់ចោលថ្ងៃឈប់សម្រាកនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 ។ នៅឆ្នាំ 538

របបសម្តេចប៉ាបដែលបានបង្កើតឡើងបានធ្វើឱ្យសាសនាជាផ្លូវការនៅសល់នៃ ថ្ងៃដំបូងបានប្តូរឈ្មោះថ្ងៃអាទិត្យ) ។

៤- *ជីតារ៉ា*: អត្ថន័យ: សេចក្តីស្អប់ខ្ពើម និងការរងទុក្ខក្នុងជីវិតរបស់ស្លាប់ (កំណត់សម័យនៃកំណែទម្រង់ប្រូតេស្តង់ ដែលបរិហារដោយបើកចំហនូវធម្មជាតិដ៏អាក្រក់នៃជំនឿកាតូលិក។ សម័យកាលនៃ សករាជ ទី ១៦ នៅពេលដែលអរគុណដល់ការបោះពុម្ពមេកានិច ការបែកខ្ញែកនៃព្រះគម្ពីរត្រូវបានពេញចិត្ត) ។

៥- *សរី ស*: ន័យទ្វេ និងផ្ទុយគ្នា: ប្រជ្រុយ និងត្បូងដ៏មានតម្លៃ ។ (វាបង្ហាញពីការវិនិច្ឆ័យដែលព្រះបានឆ្លងកាត់ការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿឆ្នាំ 1843-1844 :

អត្ថន័យប្រកាច់ទាក់ទងនឹងជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលត្រូវបានប្រានចោលថា " អ្នកបានស្លាប់ហើយ " "

ហើយថ្មដ៏មានតម្លៃកំណត់អ្នកឈ្នះដែលបានជ្រើសរើសនៃការសាកល្បង: " ពួកគេនឹងដើរជាមួយ។ ខ្ញុំស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ព្រោះពួកគេស្រឡាតម្រាម »។

6- *ទីក្រុង Philadelphia* : អត្ថន័យ: សេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន (ត្បូងដ៏មានតម្លៃរបស់ *Sardis* ត្រូវបានប្រមូលនៅក្នុងស្ថាប័ន Seventh-day Adventist តាំងពីឆ្នាំ 1863 មកម្ល៉េះ សារនេះត្រូវបានផ្តល់រដ្ឋានសម្រាប់ឆ្នាំ 1873 ដែលកំណត់ដោយ Dan.12:12។ នៅពេលនេះ នាងមានពរហើយ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយបានព្រមានប្រឆាំងនឹងហានិភ័យនៃការមាន មកុដរបស់នរណាម្នាក់ "យក") ។

៧- *ឡៅឌីសេ*: អត្ថន័យ: មនុស្សបានវិនិច្ឆ័យថា " មិនត្រជាក់ ឬក្តៅទេ ប៉ុន្តែ មិនក្តៅ" (គឺ ទីក្រុង Philadelphia ដែលបាន " យកមកុដរបស់លោក"៖ " អ្នកមិន

សប្បាយចិត្ត វេទនា អ្នកក្រ ខ្វាក់ភ្នែក និងអាក្រក់"។ ស្ថាប័នមិននឹកស្មានដល់ថា វានឹងត្រូវបានសាកល្បង និងសាកល្បងនៅចន្លោះឆ្នាំ 1980 និង 1994 ដោយការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលបានទទួលនូវពរជ័យដ៏ ទេវភាពរបស់អ្នកត្រូវសម្រាយនៅឆ្នាំ 1844 របស់ពួកគេ៖ នៅក្នុងឆ្នាំ 1994 ស្ថាប័ន ធ្លាក់ចុះ ប៉ុន្តែសារនោះបន្តតាមរយៈ Adventists ដែលខ្ចាត់ខ្ចាយ ដែលព្រះកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងជ្រើសរើសដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេចំពោះពន្លឺនៃទំនាយដែលបាន បើកសម្តែងរបស់ទ្រង់ និង ដោយចរិតស្អប់ខ្ពើម និងចុះចូល ដែលបង្ហាញលក្ខណៈជាសិស្សពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគ្រប់រយ)។

" នៅក្នុងការបន្ត "

នៃពេលវេលានៅលើផែនដីដែលបានបញ្ចប់ជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿង របស់ព្រះគ្រីស្ទ Apo.4 នឹងរូបភាពដោយនិមិត្តសញ្ញានៃ "24 បណ្ឌិត" ដែលជាឈុតនៃការវិនិច្ឆ័យសេឡេស្តាល (នៅស្ថានសួគ៌) ដែលជាកន្លែងដែលព្រះនឹងប្រមូលផ្តុំអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ដូច្នោះ។ គេវិនិច្ឆ័យ មនុស្សអាក្រក់ដែលស្លាប់។ ស្របជាមួយនឹងវិវរណៈ 20 ជំពូកនេះគ្របដណ្តប់ "ពាន់ឆ្នាំ" នៃសហវត្សទីប្រាំពីរ។ ការបកស្រាយ៖ ហេតុអ្វីបានជា ២៤ និងមិនមែន ១២ បណ្ឌិត? ដោយសារតែការបែងចែកសម័យគ្រីស្ទសករាជជាពីរផ្នែកនៅថ្ងៃឆ្នាំ 1843-1844 នៃការចាប់ផ្តើមនិងការបញ្ចប់នៃការសាកល្បងនៃជំនឿនៃពេលវេលា។ បន្ទាប់មក ជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ វិវរណៈទី 5 នឹងបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃការយល់ដឹងអំពីសៀវភៅទំនាយ។ ដែលនឹងអាចធ្វើ ទៅបានដោយតែជ័យជម្នះដែលទទួលបានដោយព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។

ពេលវេលានៃសម័យគ្រីស្ទាននឹងត្រូវបានស្តង់មតិម្តងទៀតនៅក្នុង Rev.6 និង 7 ក្រោមការក្រឡេកមើលប្រធានបទថ្មីមួយ។ នៃ "ត្រាទាំងប្រាំពីរ" ។ ប្រាំមួយដំបូងនឹងបង្ហាញក្នុងអង្គសំខាន់នៅលើឆាកនិងសញ្ញានៃពេលវេលាដែលបង្ហាញពីផ្នែកពីរនៃការបែងចែកនៃសម័យគ្រីស្ទាន៖ រហូតដល់ឆ្នាំ 1844 សម្រាប់ Apo.6; និងពីឆ្នាំ 1844 សម្រាប់ Apo.7 ។

បន្ទាប់មកប្រធានបទនៃ " ត្រៃ "

ដែលតំណាងឱ្យការដាក់ទណ្ឌកម្មព្រមានសម្រាប់ប្រាំមួយដំបូងនៃវិវរណៈ 8 និង 9 និងការដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងច្បាស់លាស់សម្រាប់ " ត្រៃទីប្រាំពីរ " តែងតែញែកចេញនៅក្នុងវិវរណៈ 11:15 នៅ 19 ។

នៅពីក្រោយ Apo.9, Apo.10 កំណត់ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក ដោយបង្ហាញពីស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណនៃសត្រូវដ៏អស្ចារ្យទាំងពីររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលអះអាងថាជាទ្រង់៖ ជំនឿកាតូលិក និងជំនឿប្រូតេស្តង់ ដែលចូលរួមដោយ Adventism ជាផ្លូវការបានធ្លាក់ចុះចាប់តាំងពី 1994. ជំពូកទី 10 បិទផ្នែកដំបូងនៃវិវរណៈរបស់សៀវភៅ។ ប៉ុន្តែប្រធានបទសំខាន់ៗនឹងត្រូវបាន លើកឡើងនិងបង្កើតឡើងនៅក្នុងជំពូកបន្ទាប់។

ដូច្នោះ Apo.11 នឹងបន្តឡើងវិញនូវទិដ្ឋភាពទូទៅនៃយុគសម័យគ្រីស្ទាន និងអភិវឌ្ឍ ជាចម្បង ក្នុងទិសដៅនៃបដិវត្តន៍បារាំង ដែលការមិនជឿជាតិដែលបានបង្កើតឡើងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះ

ក្រោមឈ្មោះនិមិត្តសញ្ញានៃ " សត្វដែលងើបពីទីជ្រៅ " ទៅ បំផ្លាញអំណាចនៃរបបកាតូលិកនៃ " សត្វ ដែលងើបពីសមុទ្រ " នៅក្នុងវិវរណៈ 13: 1 ។ សន្តិភាពសាសនាជាសកល ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង Apo.7 ដូច្នោះនឹងទទួលបាន និងកត់សម្គាល់នៅឆ្នាំ 1844។ បន្ទាប់មក ដោយយករបបបដិវត្តន៍នេះជារូបភាពនៃសង្គ្រាមលោកលើកទីបីដែលជិតមកដល់ ឬ " ក្រែ ៩ ៦ " នៃ Apo.9:13 ដែលបង្កើតជាការពិត។ " វេទនាទីពីរ " តាមរយៈសេចក្តីប្រកាសនៃ វិវរណៈ ៨:១៣ ដែលជាប្រធានបទចុងក្រោយនៃ " ក្រែទីប្រាំពីរ " ។

ដែលត្រូវបានសម្រេចដោយការយាងមកវិញក្នុងសិរិល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបានបង្ហាញ។

នៅក្នុង Rev.12

ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញយើងនូវទិដ្ឋភាពទូទៅមួយទៀតនៃសម័យគ្រីស្ទាន។ គាត់បំពេញព័ត៌មានរបស់គាត់ ជាពិសេសអំពីស្ថានភាពរបស់អារក្ស និងអ្នកគាំទ្រទេវតារបស់គាត់។

គាត់បង្រៀនយើងថាបន្ទាប់ពីជ័យជំនះរបស់គាត់នៅលើលើម្តងនៅក្នុងនាម សេឡេស្ទាលរបស់ មីកែល បានដកស្រង់រួចហើយនៅក្នុង Dan.10: 13, 12: 1, ឈ្មោះដែលគាត់បានកើតនៅស្ថានសួគ៌មុនពេលមនុស្សលោកនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ព្រះអម្ចាស់របស់យើងបានសម្អាតស្ថានសួគ៌ពីពួកគេ វត្តមានដ៏អាក្រក់ ហើយថា ពួកគេបានបាត់បង់ការចូលទៅកាន់វិមាត្រសេឡេស្ទាលដែលបង្កើតដោយព្រះជា រៀងរហូត។ នេះជាដំណឹងល្អ!

ជ័យជំនះរបស់ព្រះយេស៊ូវមានលទ្ធផលដ៏រីករាយពីស្ថានសួគ៌សម្រាប់បងប្អូននៅស្ថានសួគ៌ដែលបានរួចផុតពីការល្អៗ និងគំនិតរបស់អារក្ស។ ចាប់តាំងពីការបណ្តេញចេញនេះ

ពួកគេត្រូវបានបង្វែរនៅក្នុងវិមាត្រផែនដីរបស់យើង ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេនឹងត្រូវបានសម្លាប់ជាមួយនឹងសត្រូវនៅលើផែនដីនៃ ព្រះនៅឆ្នាំ 2030 នៅឯការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងទិដ្ឋភាពទូទៅនេះ ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញពីការបន្តពូជរបស់ " នាគ " និង " រាស់ " ដែលកំណត់រៀងគ្នានូវយុទ្ធសាស្ត្រពីរនៃការប្រយុទ្ធរបស់អារក្ស៖ សង្គ្រាមបើកចំហ នៃចក្រពត្តិនិយម ឬសម្តេចប៉ាបក្រុងរ៉ូម និង ការ ល្អៗខាងសាសនា បោកបញ្ឆោតរបស់រ៉ូម។ សម្តេចប៉ាបរ៉ាទីកង ដោយគ្មានលាក់បាំង ស្ទើរតែជាមនុស្សនិយម។

នៅក្នុងរូបភាពដែលខ្ចីពីបទពិសោធន៍របស់ជនជាតិហេព្រើរ " ផែនដីបើកមាត់ " ដើម្បីលេបយកការល្អានពានរបស់សម្តេចប៉ាបនៃលីកកាតូលិក។

ដូចដែលយើងទើបតែបានឃើញ ការងារនេះនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយពួកបដិវត្តនិយមបារាំង។ ប៉ុន្តែវាក៏នឹងត្រូវចាប់ផ្តើមដោយកងទ័ពប្រូតេស្តង់នៃសាសនាគ្រីស្ទក្លែងក្លាយដែលល្អានពាន។ ទិដ្ឋភាពទូទៅនឹងបញ្ចប់ដោយការលើកឡើងអំពី « កូនចៅស្ត្រីដែលនៅសល់ »។ បន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណផ្តល់និយមន័យរបស់ទ្រង់អំពីពួកបរិសុទ្ធពិតនៃគ្រាចុងក្រោយថា : « នេះជាការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ពួកបរិសុទ្ធដែលរក្សាព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ ហើយរក្សាទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ » ។ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់នៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ

អ្នកដែលដូចជាខ្ញុំ គោរពជាប់នឹងវិរិយៈដែលព្យាករណ៍របស់ទ្រង់ ហើយមិនអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ឆក់យកវាទៅឆ្ងាយ

ដោយប្រមូលរហូតដល់ទីបញ្ចប់ គុជដែលបានប្រទានដោយស្ថានសួគ៌។

ជំពូកទី 13 បង្ហាញពីសត្រូវខាងសាសនាដែលឈ្លានពានពីរនាក់ដែលកាន់ សាសនាគ្រិស្ត។ ដូច្នោះ ទ្រង់បានដាក់រូបពួកវាដោយ « សត្វ » ពីរដែលសត្វទីពីរកើត ចេញពីសត្វទីមួយដែលបានណែនាំដោយទំនាក់ទំនងនៃពាក្យ « សមុទ្រនិងផែនដី » ពីរឿងលោកុប្បត្តិដែលកំណត់វានៅក្នុងជំពូកទី១៣នេះ។ រឿងដំបូងបានប្រព្រឹត្ត មុន 1844

និងលើកទីពីរនឹងបង្ហាញខ្លួនតែនៅក្នុងឆ្នាំចុងក្រោយនៃពេលវេលានៅលើផែនដី ដូច្នោះជាការសម្គាល់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណដែលបានផ្តល់ដល់មនុស្ស។ " សត្វ " ទាំងពីរនេះ គឺសម្រាប់ទីមួយ កាតូលិក ព្រះវិហារមាតា និងទីពីរ ព្រះវិហារកំណែទម្រង់ប្រូតេស្តង់ ដែលបានមកពីវា កូនស្រីរបស់វា។

គ្របដណ្តប់តែផ្នែកទីពីរនៃគ្រិស្តសករាជចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 វិរិយៈទី 14 បង្ហាញសារបិទសេចក្តីពិតនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃថ្ងៃ Adventist

ដល់លក្ខខណ្ឌដ៏អស់កល្បជានិច្ច៖

សិរិល្អនៃព្រះដែលទាមទារឱ្យមានការស្តារឡើងវិញនូវការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិ សុទ្ធរបស់គាត់ ការប្តូរទោសរបស់គាត់ចំពោះសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក និងការប្តូរទោសរបស់គាត់ចំពោះលទ្ធិប្រូតេស្តង់ដែលគោរពថ្ងៃអាទិត្យរបស់ខ្លួន ដែលគាត់បានកំណត់ថាជា " សញ្ញា " នៃសិទ្ធិអំណាចរបស់មនុស្សនិង diabolical ទាំងអធិរាជនិង papal Rome ។

នៅពេលដែលពេលវេលានៃការរៀបចំបេសកកម្មបានបញ្ចប់ជាបន្តបន្ទាប់ ជាមួយនឹងការលើកឡើង នៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសដោយរូបភាព " ការច្រូតកាត់ " និងការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គ្រូបះបោរ និងអ្នកមិនជឿទាំងអស់ សកម្មភាពដែលរូបភាពដោយ " រសជាតិ " ផែនដីនឹងក្លាយទៅជាម្តងទៀត ។ " ទីជ្រៅបំផុត " នៃថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើត ដកហូតគ្រប់ទម្រង់នៃជីវិតនៅលើដី។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វានឹងនៅមានជីវិតសម្រាប់ " មួយពាន់ឆ្នាំ " ដែលជាអ្នកស្រុកនៃជម្រើស សាតាំង ដែលជាអារក្សខ្លួនឯង រង់ចាំការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វានៅឯការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ ក៏ដូចជាបុរស និងទេវតាដែលបះបោរដទៃទៀតទាំងអស់។

Rev.15 ផ្តោតលើពេលវេលានៃការបញ្ចប់ការសាកល្បង។ វិរិយៈ ១៦ បង្ហាញពី "

គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីគ្រោះរបស់ព្រះ "

ដែលវាយប្រហារបន្ទាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃការសាកល្បង

ពួកឧទ្ធាមដែលមិនជឿចុងក្រោយដែលកាន់តែឈ្លានពានរហូតដល់ការកាត់សេចក្តីស្លាប់របស់អ្នកសង្កេតការណ៍នៃ សប្បិទដ៏ទេវភាពដ៏សុចរិត

មុនពេលគ្រោះកាចទីប្រាំពីរ។

វិរិយៈ ១៧ ត្រូវបានឧទ្ទិសទាំងស្រុងចំពោះការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃ "ស្ត្រីពេស្យាដ៏អស្ចារ្យ" ដែលហៅថា " បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ " ។

វាគឺនៅក្នុងពាក្យទាំងនេះដែលព្រះវិញ្ញាណកំណត់ថាជា " ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ " អធិរាជនិង papal គឺរ៉ូម។ ដូច្នោះ

ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះលើនាងត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់។ ជំពូកនេះក៏ប្រកាសអំពី ការកាត់ទោស និងការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់នាងនាពេលអនាគតដោយភ្លើង ពី ព្រោះកូនចៀម និងអ្នករើសតាំងដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់នឹងយកឈ្មោះនាង។

វិវរណៈ 18 កំណត់ពេលវេលានៃ “ ការច្រូតកាត់ ” ឬការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ “ បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ ” ។

វិវរណៈ 19 ពិពណ៌នាអំពីការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការប្រឈមមុខដាក់គ្នារបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងកងកម្លាំងបះបោរនៅលើផែនដី ដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។

Rev.20

កំណត់ពេលវេលានៃពាន់ឆ្នាំនៃសហវត្សទីប្រាំពីរដែលមានបទពិសោធន៍ខុសគ្នាខ្លាំង នៅស្ថានសួគ៌ដោយអ្នករើសតាំង និងនៅលើផែនដីដែលស្ងាត់ជ្រងំ ឯកោដោយសាតាំង។ នៅចុងបញ្ចប់នៃពាន់ឆ្នាំ

ព្រះនឹងរៀបចំការជំនុំជំរះចុងក្រោយ៖
ការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយភ្លើងលើផែនដីសេឡេស្ទាល
និងក្រោមដីនៃពួកឧទ្ធាមទេវតា និងពួកឧទ្ធាមនៅផែនដីទាំងមូល។

Rev.21

ពិពណ៌នាអំពីសិរីល្អនៃសភាដែលបង្កើតឡើងដោយការប្រមូលផ្តុំនៃពួកអ្នករើស តាំងដែលប្រោសលោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ភាពល្អឥតខ្ចោះនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវបានបង្ហាញដោយការប្រៀបធៀប ជាមួយនឹងអ្វីដែលផែនដីផ្តល់តម្លៃបំផុតដល់បុរស៖ មាស ប្រាក់ គុដ និងក្បួនមានតម្លៃ។

Apo.22

បង្ហាញពីរូបភាពនៃការវិលត្រឡប់ទៅកាន់សួនអេដេនដែលបាត់បង់ បានរកឃើញ និងដំឡើងសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ចនៅលើផែនដីនៃអំពើបាបដែលបានប ង្កើតឡើងវិញ និងបានប្រែក្លាយទៅជាបល្ល័ង្កសកលនៃព្រះដ៏អស្ចារ្យតែមួយគត់ អ្នកបង្កើត អ្នកបង្កើតច្បាប់ និងអ្នកប្រោសលោះដែលគ្រប់គ្រងលើសកលលោកទាំងអស់របស់វា។ ជាមួយនឹងការប្រោសលោះផែនដី។

នៅទីនេះបញ្ចប់ទិដ្ឋភាពទូទៅយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃសៀវភៅវិវរណៈ ការសិក្សាលម្អិតដែលនឹងបញ្ជាក់ និងពង្រឹងនូវអ្វីដែលទើបតែបាននិយាយ។ ខ្ញុំបន្ថែមការពន្យល់ខាងវិញ្ញាណដ៏ខ្ពស់នេះ ដែលបង្ហាញពីហេតុផលលាក់កំបាំងនៃចិត្តរបស់ព្រះ។ ទ្រង់បញ្ជូនសារដែលមិនសង្ស័យតាមរយៈការនិយាយបញ្ជាក់បញ្ចៀងថា ព្រះគម្ពីរនឹងបំភ្លឺយើង។ ដោយធ្វើតាមការស្ថាបនា Apocalypse ដំណើរការដូចគ្នាដែលគាត់បានប្រើសម្រាប់ការសាងសង់វិវរណៈរបស់គាត់ដែលបា នផ្តល់ឱ្យជានិយាយនោះព្រះបញ្ជាក់ថាគាត់ " មិនផ្លាស់ប្តូរ " ហើយថាគាត់នឹង " ដូចគ្នាជារៀងរហូត " ។ ដូចគ្នានេះផងដែរខ្ញុំបានរកឃើញនៅក្នុង Apocalypse វិធីសាស្ត្រដូចគ្នានៃការប្រៀបធៀបប្រធានបទចំនួនបីដែលជា " សំបុត្រទៅសភា " " ត្រា " និង " ក្រែ " ។ យោងតាម Apo.5 ដែលជាកន្លែងដែល Apocalypse

ត្រូវបានគូរដោយសៀវភៅបិទដោយ " ប្រាំពីរគ្រា " មានតែការបើក " គ្រាទីប្រាំពីរ " ប៉ុណ្ណោះដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យចូលប្រើភស្តុតាងដែលនឹងបញ្ជាក់នៅក្នុងជំពូកទី 8 ដល់ 22 ការបកស្រាយនិងការសង្ស័យ។ លើកឡើងដោយការសិក្សាជំពូកទី 1 ដល់ទី 6 ។ ដូច្នោះ ជំពូកទី 7 គឺជាគន្លឹះក្នុងការចូលទៅក្នុងការយល់ដឹងអំពីអាថ៌កំបាំងដែលបានបង្ហាញ។ ហើយកុំភ្ញាក់ផ្អើលអី ព្រោះប្រធានបទរបស់វាគឺច្បាស់ណាស់ថ្ងៃសប្តិទី ដែលបានធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងភាពបរិសុទ្ធពិត និងក្លែងក្លាយចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843។ ដូច្នោះហើយយើងរកឃើញនៅក្នុង Apo.7 ដែលជាការពិតដ៏អស្ចារ្យដែលបានធ្វើឱ្យសាសនាប្រូតេស្តង់នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ។ Apocalypse នឹងបញ្ជាក់តែការបង្រៀនជាមូលដ្ឋាននេះដែលបង្ហាញដល់ដានិយ័លប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ Adventism ដែលបានផុសឡើងនៅថ្ងៃនោះក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះ Apocalypse នឹងបង្ហាញសម្រាប់ឆ្នាំ 1994 ដែលជាការសាកល្បងដែលនឹងបំបែកវានៅក្នុងវេន។ ពន្លឺថ្មីនេះនឹង « ម្តង ទៀត » ធ្វើឱ្យ « ភាពខុសគ្នារវាងអ្នកដែលបម្រើព្រះ និងអ្នកដែលមិនបម្រើទ្រង់ » ឬច្រើន ទៀត។

ផ្នែកទី 2: ការសិក្សាលម្អិតនៃ Apocalypse

វិវរណៈ 1: Prologue – The Return of Christ– ប្រធានបទ Adventist

បទបង្ហាញ

ខទី ១ ៖ « វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលព្រះបានប្រទានដល់ទ្រង់ដើម្បី បង្ហាញដល់ អ្នកបម្រើ ទ្រង់ ដែលជាខ្ញុំបម្រើ នៃការណ៍ដែលនឹងត្រូវកើតឡើង យ៉ាងឆាប់ ហើយដែលទ្រង់បានធ្វើឲ្យដឹង ដោយចាត់ទេវតាទ្រង់ទៅឃ្នុំហានជាអ្នកបម្រើទ្រង់... » ។

ឃ្នុំហាន ជាសាវកដែលព្រះយេស៊ូវបានស្រឡាញ់ គឺជាអ្នកទុកនៃវិវរណៈដ៏ទេវភាពនេះ ដែលគាត់ទទួលបានពីព្រះរូបិកាក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ឃ្នុំហាន ជាភាសាហេព្រើរ “ឃ្នុំហាន” មានន័យថា៖ ព្រះបានប្រទាន។ ហើយវាក៏ជាឈ្មោះដ៏បួងរបស់ខ្ញុំផងដែរ។ តើលោកយេស៊ូវមិនបានមានប្រសាសន៍ថា៖ « អ្នកណាដែលមាន នោះនឹងត្រូវឲ្យ » ឬ? សារនេះត្រូវបាន “ ប្រទាន ” ដោយ “ ព្រះ ” ជាព្រះរូបិកា ដូច្នោះដោយមានខ្លឹមសារគ្មានដែនកំណត់។ ដោយសារចាប់តាំងពីទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានរស់ឡើងវិញនូវលក្ខណៈដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ហើយវាក៏ដូចជាព្រះរូបិកាស្នាក់ដែលទ្រង់អាច ពីស្ថានសួគ៌ ធ្វើសកម្មភាពដើម្បីពេញចិត្តចំពោះអ្នកបម្រើទ្រង់ ឬ " អ្នកបម្រើ " របស់ទ្រង់យ៉ាងជាក់លាក់ជាងនេះ។ ដូចពាក្យប្រៀនប្រដៅថា “ការប្រុងប្រយ័ត្នត្រូវបានគេប្រាប់ទុកមុន”។ ព្រះមានគំនិតនេះ ហើយទ្រង់បង្ហាញដោយផ្ទៃដីទៅកាន់វិវរណៈអ្នកបម្រើទ្រង់អំពីអនាគត។ កន្សោម " អ្វីដែលត្រូវកើតឡើង "

ភ្លាមៗ
ប្រហែលជាគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលដែលយើងដឹងថាសារនេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅ ឆ្នាំ 94 នៃគ.ស. ហើយថាឧទ្ធរន្តនេះយើងនៅក្នុង 2020-2021 ដែលជាពេលវេលាដែលឯកសារនេះត្រូវបានសរសេរ។ ប៉ុន្តែដោយការរកឃើញសាររបស់គាត់ យើងនឹងយល់ថានេះ “ ភ្លាមៗ »

ទទួលយកអត្ថន័យពិត

ពីព្រោះអ្នកទទួលបានរូបសញ្ញាគេនឹងមានភាពសហសម័យជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញដំរុះរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ប្រធានបទនេះនឹងមាននៅក្នុងវិវរណៈដែលមានវត្តមានទាំងអស់

ពីព្រោះវិវរណៈត្រូវបានបញ្ជូនទៅ

"Adventists"

ចុងក្រោយដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះ

ដោយសេចក្តីជំនឿដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងការធ្វើតេស្តចុងក្រោយដែលបានប

ង្កើតឡើងនៅលើទិន្នន័យនៃ វិវរណៈ 9:1-12 ដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទនៃ " ត្រីត្រីប្រា " ។ នៅក្នុងជំពូកនេះ ខទី 5 និង 10 បានលើកឡើងពីរយៈពេលនៃការ

ព្យាករណ៍នៃ « ប្រាំខែ » បកស្រាយខុសរហូតដល់ខ្ញុំ។ នៅក្នុងការសិក្សារបស់ខ្ញុំអំពីប្រធានបទនេះ

រយៈពេលនេះបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទថ្មីមួយដែលសន្មត់ថានឹងប្រកាសការយាង

ត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ឆ្នាំ 1994 ដែលជាឆ្នាំពិតប្រាកដ 2000

នៃកំណើតពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿនេះបានសាកល្បង

ជាលើកចុងក្រោយ Adventism ផ្លូវការ ដែលបានក្លាយជាភាពកក់ក្តៅ

និងមានលក្ខណៈផ្លូវការ ហើយដែលកំពុងតែរៀបចំចូលទៅក្នុងកតិកាសញ្ញាជាមួយអ្នកដែលព្រះបានបើក

សម្តែងថាជាសត្រូវរបស់ទ្រង់នៅក្នុង Apocalypse របស់គាត់។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2018

មក ខ្ញុំបានដឹងពីកាលបរិច្ឆេទនៃការយាងមកពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ហើយវាមិនផ្អែកលើទិន្នន័យណាមួយពីការព្យាករណ៍របស់ដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ

ដែលជារយៈពេលកំណត់ដែលទាំងអស់ត្រូវបានសម្រេចដោយការបំពេញតួនាទីរុះ

រើរបស់ពួកគេតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់។ ការត្រឡប់មកវិញពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវអាចយល់បានពីដំណើររឿងលោកុប្បត្តិ

ដោយជឿថា ប្រាំពីរថ្ងៃនៃសប្តាហ៍របស់យើងត្រូវបានសាងសង់ឡើងលើរូបភាពនៃ

7,000 ឆ្នាំនៃផែនការទាំងមូលដែលបានរចនាឡើងដោយព្រះ

ដើម្បីលុបបំបាត់អំពើបាប និងមនុស្សមានបាប ហើយនាំចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បរបស់ទ្រង់។ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសជាទី

ស្រឡាញ់បានជ្រើសរើសក្នុងអំឡុងពេល 6000 ឆ្នាំដំបូង។ ដូចសមាមាត្រនៃទិសក្តារៈ

ឬទិសក្តារៈរបស់ជនជាតិហេព្រើរ ពេលវេលានៃ 6000 ឆ្នាំត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយបីភាគបីនៃឆ្នាំ 2000 ។

ការចាប់ផ្តើមនៃទីបីចុងក្រោយត្រូវបានសម្គាល់នៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា 30 ដោយការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។

ប្រតិទិនដ្ឋិហូបញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទនេះ។ ដូច្នេះការត្រឡប់មកវិញរបស់វាត្រូវបានកំណត់សម្រាប់និទាយរដូវ 2030, 2000 ឆ្នាំក្រោយ។ ដោយដឹងថាការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺនៅចំពោះមុខយើងដូច្នេះ

ជិតមកដល់ហើយពាក្យថា « ភ្លាម » ពាក្យរបស់ព្រះយេស៊ូវបានរាប់ជាសុចរិត។ ដូច្នេះ ទោះបីជាវានៅតែត្រូវបានគេស្គាល់ និងអានអស់ជាច្រើនសតវត្សមកហើយក៏ដោយ សៀវភៅវិវរណៈនៅតែបិទ ជាប់គាំង បិទជិតរហូតដល់ពេលនៃចុងបញ្ចប់ ដែលទាក់ទងនឹងជំនាន់របស់យើង។

ខទី ២ ៖ «... ដែលបានផ្ទៀងផ្ទាត់នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងទីបន្ទាល់នៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាអ្វីទាំងអស់ដែលលោកបានឃើញ » ។

យ៉ូហាន ផ្ទៀងផ្ទាត់ថា គាត់បានទទួលការនិមិត្តរូបសំគាត់ពីព្រះ។ ការនិមិត្តដែលបង្កើតជាទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលវិវរណៈ ១៩:១០ កំណត់ថាជា « វិញ្ញាណនៃទំនាយ »។ សារគឺផ្អែកលើរូបភាព " បានឃើញ " និងពាក្យដែលបានឮ។ យ៉ូហានត្រូវបានរំហែកពីស្ថានការណ៍នៅលើផែនដីដោយ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលបានបើកសម្តែងដល់គាត់ជារូបភាពអំពីប្រធានបទដ៏ អស្ចារ្យនៃប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនានៃសម័យគ្រីស្ទាន។ វានឹងបញ្ចប់ដោយការវិលត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿង និងគួរឱ្យខ្លាចរបស់គាត់សម្រាប់សត្រូវរបស់គាត់។

ខទី ៣៖ « មានពរហើយអ្នកណាដែលអាន និងស្តាប់ពាក្យទំនាយ ហើយកាន់ តាមសេចក្តីដែលមានចែងទុកក្នុងនោះ! ព្រោះពេលវេលាជិតដល់ហើយ »។

ខ្ញុំយកផ្នែកដែលកើតចេញមកពីខ្ញុំសម្រាប់ខ្លួនឯង គឺភាពល្អប្រសើរ សម្រាប់ « អ្នកណាដែលអាន » ពាក្យទំនាយ ដោយសារព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទាន កិរិយាសព្វឱ្យអានអត្ថន័យតក្កវិជ្ជាច្បាស់លាស់។

ទ្រង់បានផ្តល់ការពន្យល់នៅក្នុងអេសាយ ២៩:១១-១២៖ « វិវរណៈទាំងអស់គឺចំពោះអ្នក

ដូចពាក្យនៃសៀវភៅបិទជិតដែលផ្តល់ឱ្យបុរសម្នាក់ដែលចេះអានដោយនិយាយថា ៖ អាននេះ! ហើយអ្នកណាឆ្លើយថា: ខ្ញុំមិនអាចទេព្រោះវាត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់។ ឬដូចជាសៀវភៅដែលផ្តល់ឱ្យបុរសដែលមិនអាចអានបានដោយនិយាយថា: អាននេះ! ហើយអ្នកណាឆ្លើយ: ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបអានទេ។ ខទី ១៣ ដែលមានដូច តទៅ បង្ហាញពីមូលហេតុនៃអសមត្ថភាពនេះ ៖ « ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ៖ ពេលប្រជាជននេះចូលមកជិតខ្ញុំ ពួកគេគោរពខ្ញុំដោយមាត់ និងបបួរមាត់របស់ ពួកគេ ។ ប៉ុន្តែចិត្តគាត់នៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ ហើយការភ័យខ្លាចដែលគាត់មានចំពោះខ្ញុំ គឺគ្រាន់តែជាសិក្ខាបទនៃប្រពៃណីរបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ »។ ពាក្យ " បិទជិត " ឬបិទជិតពិពណ៌នាអំពីទិដ្ឋភាពនៃ

Apocalypse

ដែលមិនអាចយល់បានព្រោះវាត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់។ ដូច្នេះ វាគឺដើម្បីបើក និងបិទវាទាំងស្រុងដែលថាខ្ញុំ

យ៉ូហានមួយផ្សេងទៀតនៃពេលវេលាចុងក្រោយត្រូវបានហៅដោយព្រះ។ នេះដើម្បី ឱ្យអ្នករើសតាំងដ៏ពិតទាំងអស់របស់គាត់ « ស្តាប់ហើយរក្សា » សេចក្តីពិតដែលបាន បើកសម្តែងតាមពាក្យសម្តី និងរូបភាពនៃទំនាយ។

កិរិយាសព្វទាំងនេះមានន័យថា "យល់និងអនុវត្ត" ។ នៅក្នុងខនេះ ព្រះព្រះមានអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ថា

ពួកគេនឹងទទួលបានពីបងប្អូនរបស់ពួកគេនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ " អ្នកដែលអាន " ដែលជាពន្លឺដែលពន្យល់ពីអាថ៌កំបាំងនៃទំនាយ ដូច្នេះពួកគេអាច អរសប្បាយ ហើយដាក់ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់។ ចូលទៅក្នុងការអនុវត្ត។

ដូចនៅក្នុងសម័យព្រះយេស៊ូវ សេចក្តីជំនឿ ការទុកចិត្ត និងការបន្ទាបខ្លួននឹងចាំបាច់។ តាមរយៈវិធីនេះ ព្រះបានរំលងចេញ ហើយដក មនុស្សដែលមានអំនួតពេកមិនត្រូវបានបង្រៀន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក

ជាប់ឆ្នោតថា ៖ « ចូរបំភ្លេចអ្នកបកប្រែ និងអ្នកបញ្ជូនផ្លូវការដ៏តូចនេះទៅ ហើយ
មើលទៅអ្នកនិពន្ធដ៏ពិត ៖ ព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ » ។

ខទី 4 ៖ « យ៉ូហានដល់ព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរដែលនៅអាស៊ី ៖ ព្រះគុណដល់អ្នក
និងសេចក្តីសុខសាន្តពីព្រះអង្គដែលគង់នៅ និងជានរណានឹងមក និងពីវិញ្ញាណ
ទាំងប្រាំពីរដែលនៅចំពោះបណ្តីរូបរបស់ទ្រង់... »

ការលើកឡើងនៃ " សភាចំនួនប្រាំពីរ " គឺជាការសង្ស័យព្រោះ សភា
ដែលមានរាជធានី A គឺមួយជារៀងរហូត។ « សន្និបាតទាំងប្រាំពីរ »
ដូច្នេះចាំបាច់កំណត់ ការប្រជុំ បង្រួបបង្រួម

របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងយុគសម័យសម្គាល់ចំនួនប្រាំពីរ និងបន្តបន្ទាប់គ្នា។
រឿងនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ ហើយយើងដឹងរួចហើយថា ព្រះបានបែងចែក សម័យ
គ្រីស្ទានជា ៧ ដង។ សេចក្តីយោងទៅអាស៊ីគឺមានប្រយោជន៍ និងត្រឹមត្រូវ
ដោយហេតុថាឈ្មោះដែលបង្ហាញក្នុងខទី 11 គឺជាទីក្រុងដែលមាននៅអាស៊ីមីនីរ
ក្នុងអាណាតូលីយ៉ាបុរាណ ដែលស្ថិតនៅភាគខាងលិចនៃប្រទេសទួរគីបច្ចុប្បន្ន។
ព្រះវិញ្ញាណបានបញ្ជាក់ពីដែនកំណត់នៃទ្វីបអឺរ៉ុប

និងការចាប់ផ្តើមនៃទ្វីបអាស៊ីរួចហើយ។ ប៉ុន្តែពាក្យ *អាស៊ី* ដូចជាពាក្យ
អាណាតូលីយ៉ា លាក់សារខាងវិញ្ញាណ។ ពួកគេមានន័យថា៖ **ព្រះអាទិត្យ** ជាភាសា
Akkadian និងភាសាក្រិច

ហើយដូច្នេះសូមណែនាំជំរុំរបស់ព្រះដែលបានមកលេងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ “
ព្រះអាទិត្យ ” នៅក្នុងលូកា ១:៧៨-៧៩៖ “
សូមអរគុណដល់ពោះវៀននៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះនៃយើង ដោយ
គុណធម៌ដែល **ព្រះអាទិត្យ** បានមកលេងយើងពីទីខ្ពស់

ដើម្បីផ្តល់ពន្លឺដល់អ្នកដែលអង្គុយក្នុងភាពងងឹត
និងក្នុងស្រមោលនៃសេចក្តីស្លាប់
ដើម្បីដឹកនាំជំហានរបស់យើងក្នុងផ្លូវនៃសន្តិភាព។ » គាត់ក៏ជា ”

ព្រះអាទិត្យនៃភាពសុចរិត ” នៃ Mal.4: 2: “
ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលកោតខ្លាចឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ **ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត**
នឹងរះឡើង ហើយការព្យាបាលនឹងស្ថិតនៅក្រោមស្លាបរបស់គាត់។ អ្នកនឹងចេញ
ទៅលោកដូចកូនគោពីក្រោល »។ រូបមន្តនៃការស្វាគមន៍គឺស្របនឹងសំបុត្រដែល

ពួកគ្រីស្ទានបានផ្លាស់ប្តូរនៅសម័យរបស់យ៉ូហាន។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
ព្រះត្រូវបានកំណត់ដោយកន្សោមថ្មី ដែលរហូតមកដល់ពេលនេះ
មិនទាន់ដឹងច្បាស់ថា “ មកពីទ្រង់ជានរណា នរណានឹងមក ”។ កន្សោមនេះឆ្លុះ
បញ្ចាំងតែនៅក្នុងភាសាក្រិចដើមនិងការបកប្រែផ្សេងទៀត អត្ថន័យនៃនាមជា

ភាសាហេព្រើររបស់ព្រះ៖ “YaHWéH”។ វាគឺជាកិរិយាសព្វ "to be"
ដែលរួមបញ្ចូលគ្នានៅក្នុងឯកវចនៈបុគ្គលទីបីនៅក្នុងភាពតានតឹងមិនល្អឥត
ខ្មោះនៃភាសាហេព្រើរ។

ភាពតានតឹងនេះហៅថាភាពមិនល្អឥតខ្មោះបង្ហាញពីការសម្រេចដែលលាតសន្ធឹង
ឯតាមពេលវេលា

ពីព្រោះភាពតានតឹងបច្ចុប្បន្នមិនមាននៅក្នុងការផ្សំជាភាសាហេព្រើរទេ។ “
ហើយអ្នកណានឹងមក ” ”

បញ្ជាក់បន្ថែមអំពីប្រធានបទនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដំណើរផ្សេងៗ

ការបើកដំនើររបស់ពួកគ្រីស្ទានទៅកាន់អ្នកមិនជឿគឺត្រូវបានបញ្ជាក់ដូច្នោះ។ សម្រាប់ពួកគេ ព្រះបានសម្របតាមព្រះនាមទ្រង់។ បន្ទាប់មក ភាពថ្មីថ្មោងមួយ ទៀតលេចឡើងដើម្បីចាត់តាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ « វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរដែលនៅ មុខបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់ »។ សម្រង់នេះនឹងបង្ហាញនៅក្នុង Rev.5:6។ លេខ 7 កំណត់ការរាប់ជាបរិសុទ្ធក្នុងករណីនេះថាព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពបានចាក់ចេញនៅ ក្នុងសត្វរបស់គាត់ដូច្នោះ " នៅចំពោះបណ្ឌិតរបស់គាត់ " ។ នៅក្នុង វិវរណៈ 5:6 " កូនចៀមដែលបានស្លាប់ " ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងនិមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ ទំនាយដូច្នោះបញ្ជាក់អំពីអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ " វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ " ត្រូវបានតំណាងដោយ " ជើងចង្កៀងប្រាំពីរ " នៃរោងឧបោសថភាសាហេព្រើរ

ដែលព្យាករណ៍អំពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។

ដូច្នោះកម្មវិធីរបស់គាត់ត្រូវបានគូសបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់។ ចាប់តាំងពីអំឡុង 4000 ឆ្នាំ ហើយដោយការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវបានរំដោះអំពើបាបរបស់អ្នករើសតាំងនៅថ្ងៃទី 3 ខែ មេសា ឆ្នាំ 30 នោះ ទ្រង់បានហែកវាំងនននៃអំពើបាប

ហើយបើកការចូលទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ដល់ពួកអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោសលោះ ក្នុងអំឡុងពេលពីរពាន់ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំចុងក្រោយដែលបានគ្រោងទុក។ សម្រាប់ ការជ្រើសរើសអ្នករើសតាំងដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយរហូតដល់អវសានកាលនៃ ពិភពលោក ក្នុងចំណោមប្រជាជាតិនានានៃផែនដីទាំងមូល។

ខទី ៥៖ « ... និងមកពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ ជាកូនច្បងនៃ សេចក្តីស្លាប់ និងជាសម្តេចនៃស្តេចទាំងឡាយនៃផែនដី! ចំពោះព្រះអង្គដែល ស្រឡាញ់យើង ដែលបានរំដោះយើងពីអំពើបាបរបស់យើង ដោយព្រះលោហិតរបស់ ព្រះអង្គ។

ឈ្មោះ: " ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ " "

ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងកិច្ចបម្រើនៅលើផែនដីដែលព្រះបានយាងមកដើម្បីស ម្រេចបាននៅលើផែនដី។

ខគម្ពីរនេះរំលឹកយើងអំពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់ដែលបានសម្រេច

ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ

ដែលទ្រង់ប្រទានដល់តែអ្នករើសតាំងប៉ុណ្ណោះ។

ដោយភាពស្មោះត្រង់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់ចំពោះព្រះ និងគុណតម្លៃរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគឺជា " សាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ " "

ដែលបានស្នើឡើងជាគំរូសម្រាប់យកតម្រាប់តាមពួកសាវ័ក និងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់គ្រប់ពេលវេលា រួមទាំងយើងផងដែរ។

ការស្លាប់របស់គាត់ត្រូវបានព្យាករណ៍ដោយការស្លាប់របស់សត្វដំបូងដែលត្រូវបាន សម្លាប់ដើម្បីដាក់លើភាពអាក្រក់របស់អំឡាចមនោរម្យនិងអេវ៉ាបន្ទាប់ពីអំពើបាបរបស់ពួ កគេ។ តាមរយៈគាត់ គាត់ពិតជា « កូនច្បងនៃសេចក្តីស្លាប់ »។

ប៉ុន្តែគាត់ក៏ដោយសារតែសារៈសំខាន់ដ៏ទេវភាពរបស់គាត់

ការស្លាប់របស់គាត់តែមួយគត់ មានប្រសិទ្ធភាព

និងអំណាចដើម្បីថ្កោលទោសអារក្ស អំពើបាប និងមនុស្សមានបាប។

គាត់នៅតែជា " កូនច្បង " ខ្ពស់ជាង "កូនច្បង"
 ទាំងអស់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនា។
 វាគឺនៅក្នុងការគិតអំពីការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់
 គឺជាការចាំបាច់ដើម្បីប្រោសលោះនូវអំពើបាបនៃអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់
 ដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានសម្លាប់ មនុស្ស
 និងសត្វទាំងអស់នៃប្រទេសអេស៊ីបដែលបះបោរ ដែលជារូបភាពនៃអំពើបាប
 ដើម្បី " រំដោះ " ប្រជាជន ហេព្រើរ របស់គាត់ពីទាសភាព។
 និមិត្តសញ្ញានិងរូបភាពនៃ " អំពើបាប " រួចហើយ។ ក្នុងនាមជា " កូនច្បង "
 សិទ្ធិកំណើតខាងវិញ្ញាណជាមួយសិទ្ធិរបស់គាត់។ ដោយបង្ហាញខ្លួនជា « ស្តេចនៃ
 ផែនដី » ព្រះយេស៊ូវបានក្លាយទៅជាអ្នកបម្រើនៃការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់។ “
 ស្តេចនៃផែនដី ” គឺជាអ្នកដែលចូលទៅក្នុងនគរបស់ទ្រង់
 ដែលលោះដោយលោហិតរបស់ទ្រង់។ ពួកគេនឹងទទួលមរតកនៃផែនដីថ្មី វាគឺជា
 រឿងដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយក្នុងការរកឃើញកម្រិតនៃការបន្ទាបខ្លួន ក្តីមេត្តា
 ករុណា មិត្តភាព ភាគរភាព និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់សត្វសេឡេស្ទាល ដែលបាន
 រក្សាភាពស្មោះត្រង់ចំពោះស្តង់ដារដ៏ទេវភាពនៃជីវិតសេឡេស្ទាល ។ នៅផែនដី
 លោកយេស៊ូវបានលាងជើងពួកសាវ័ករបស់លោក ខណៈដែលបញ្ជាក់ថាលោកគឺជា «
 ចៅហ្វាយ និងជាព្រះអម្ចាស់»។ នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងធ្វើជា " ព្រះអង្គម្ចាស់ " នៃ "
 ស្តេច " របស់វារៀងរហូត។ ប៉ុន្តែ « ស្តេច » ក៏នឹងធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់បងប្អូន
 របស់ពួកគេដែរ។ ម្យ៉ាងទៀត ដោយការឱ្យខ្លួនគាត់នូវងារជា « ព្រះអង្គម្ចាស់ » នោះ
 ព្រះយេស៊ូវបានដាក់ខ្លួនគាត់នៅលើកម្រិតនៃអារក្ស សត្រូវ និងគូប្រជែងដែល
 ចាញ់ ដែលទ្រង់ហៅថាជា « ព្រះអង្គម្ចាស់នៃពិភពលោកនេះ »។
 ការចាប់កំណើតរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវត្រូវបានជំរុញដោយការទល់មុខគ្នានៃ
 " ព្រះអង្គម្ចាស់ " ទាំងពីរ, ជោគវាសនារបស់ពិភពលោក និងសត្វរបស់វាគឺអាស្រ័យ
 ទៅលើអំណាចនៃអ្នកឈ្នះដ៏អស្ចារ្យ Jesus Michael YaHWÉH។
 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវជំពាក់ការទទួលជ័យជម្នះរបស់ទ្រង់តែផ្នែកមួយចំពោះទេវភាពរបស់
 ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានប្រយុទ្ធនឹងអារក្សក្នុងលក្ខខណ្ឌស្មើគ្នា
 ក្នុងរូបកាយសាច់ឈាមដូចគ្នាបេះបិទនឹងយើង 4000
 ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការប្រយុទ្ធចាញ់ដោយអីដាមដំបូង។ ស្ថានភាពចិត្តរបស់គាត់
 និងការតាំងចិត្តរបស់គាត់ក្នុងការឈ្នះ
 ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់តែម្នាក់ឯងបានផ្តល់ឱ្យគាត់នូវជ័យ
 ជំនះរបស់គាត់។ គាត់បានបើកផ្លូវសម្រាប់អ្នកដែលគាត់បានជ្រើសរើសដោយ
 បង្ហាញថា « កូនច្បង » ដែលមិនស្រួលខ្លួនអាចកម្ចាត់ « ចចក » ដែលលេបសាច់
 និងវិញ្ញាណ ដោយមានជំនួយពីព្រះដ៏ស្មោះត្រង់និងពិត។
 ខទី ៦៖ « ហើយអ្នកណាដែលបានតាំងយើងជាអាណាចក្រ ឬជាចារ្យថ្វាយ
 ព្រះជាព្រះរបិតាទ្រង់ ឱ្យទ្រង់ជាសិរិវិល្ល និងឫទ្ធានុភាពអស់កល្បជានិច្ច! អាម៉ែន! »
 វាគឺជា John ដែលកំណត់នូវអ្វីដែលបង្កើតសភានៃអ្នកជាប់ឆ្នោត។
 នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ជនជាតិអឺរ៉ុបាដែលបុរាណបានបន្តនៅក្នុងទម្រង់ខាងវិញ្ញាណដែលបានព្យាករ
 ណ៍នៅក្នុងពិធីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់។ ដោយការបម្រើ " ស្តេចនៃស្តេច
 និងព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ " "

អ្នកជ្រើសរើសពិតប្រាកដនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់ ហើយជាមួយគាត់ ពួកគេគឺជាពលរដ្ឋនៃនគរស្ថានសួគ៌។ ពួកគេក៏ជា « សង្ឃ » ខាងវិញ្ញាណផងដែរ សម្រាប់ពួកគេបម្រើក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៃរូបកាយពួកគេ ដែលពួកគេបម្រើព្រះ ដោយថ្វាយខ្លួនពួកគេក្នុងភាពបរិសុទ្ធសម្រាប់ការបម្រើរបស់ទ្រង់។ ហើយតាម រយៈការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេទៅព្រះ ពួកគេបញ្ជូនទឹកអប់ដែលថ្វាយនៅលើ អាសនៈគ្រឿងក្រអូបនៃប្រាសាទបុរាណនៃក្រុងយេរូសាឡឹម។

ការបែកគ្នារវាងព្រះយេស៊ូវ និងព្រះរូបិតាគឺជាការបំភាន់ ប៉ុន្តែវាត្រូវគ្នាទៅនឹងទស្សនៈដែលគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយជាច្រើនមានប្រធានបទនេះ ។ នេះគឺដល់ចំណុចនៃការអះអាងថា « លើកតម្កើង » ព្រះបុត្រាដោយចំណាយប្រាក់ ពីព្រះរូបិតា។ នេះគឺជាកំហុស ឬអំពើបាបនៃជំនឿគ្រីស្ទាន ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ សម្រាប់មនុស្សជាច្រើន ការឈប់សម្រាកថ្ងៃសប្បិទ គឺជាពិធីបរិសុទ្ធដែលទាក់ទងតែជនជាតិយូដានៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ដែលជាការកាន់កាប់របស់ព្រះរូបិតា។ ព្រះរូបិតា និងព្រះយេស៊ូវមានតែមនុស្សតែ មួយ នោះពួកគេនឹងរងនូវសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលពួកគេបានគិតថា ពួកគេបានគោរព ។ នៅក្នុងធម្មជាតិដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ជាព្រះបិតា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កាន់ និងអស់កល្បជានិច្ច « សិរីល្អ និងព្រះចេស្ដា ជារៀងរហូត និងអស់កល្បជានិច្ច! អាម៉ែន! » អាម៉ែន មានន័យថា៖ ពិត! ពិតជា!

ប្រធានបទ Adventist

ខទី ៧៖ « មើលចុះ គាត់មកជាមួយពពក។ ហើយគ្រប់ភ្នែកនឹងឃើញវា សូម្បីតែអ្នកដែលទម្លុះវា។ កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខដោយ ព្រោះគាត់។ បាទ។ អាម៉ែន! »

វាច្បាស់ណាស់ នៅពេលដែលគាត់ត្រឡប់មកវិញ នោះព្រះយេស៊ូវនឹងបង្ហាញសិរីល្អ និងអំណាចរបស់ទ្រង់។ យោងតាមកិច្ចការ 1:11 ទ្រង់នឹងត្រឡប់ « តាមរបៀបដូចដែលទ្រង់បានឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ » ប៉ុន្តែការត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់នឹងស្ថិតក្នុងសិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌ ដែលនឹងធ្វើឱ្យខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់ភ័យខ្លាច។ " អ្នកដែលទម្លុះគាត់ " ដោយប្រឆាំងនឹងគម្រោងពិតរបស់គាត់។ ព្រោះពាក្យនេះគិតតែពីមនុស្សសម័យ ប៉ុណ្ណោះនឹងការយាងមករបស់ទ្រង់។ ពេលអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ត្រូវគេគំរាមកំហែង និងសេចក្តីស្លាប់ ឬត្រូវគេប្រហារជីវិត នោះព្រះយេស៊ូវក៏ប្រាប់ពីជោគវាសនារបស់ ពួកគេ ដោយសារទ្រង់សម្គាល់ពួកគេថា៖ « ហើយស្ដេចនឹងឆ្លើយតបនឹងពួកគេ៖ ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាការពិត ដរាបណាអ្នកបានធ្វើការទាំងនេះដល់អ្នកណាម្នាក់ក្នុង ចំណោមពួកគេតិចជាងគេ។ បងប្អូនអើយ អ្នកបង្កើតវាសម្រាប់ខ្ញុំ។ (ម៉ាថាយ ២៥:៤០)។ ជនជាតិយូដា និងទាហានរ៉ូម៉ាំងដែលបានឆ្កាងទ្រង់ មិនត្រូវបានបញ្ចូល ក្នុងសារនេះទេ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះកំណត់សកម្មភាពនេះដល់មនុស្សទាំងអស់ដែល រារាំងកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ហើយខកចិត្តចំពោះខ្លួនគេ និងអ្នក ដទៃទៀតចំពោះការផ្តល់ព្រះគុណ និងសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ ។ ដោយ លើកឡើងអំពី « កុលសម្ព័ន្ធនៃផែនដី » ព្រះយេស៊ូវបានកំណត់គោលដៅលើពួក គ្រីស្ទសាសនិកក្លែងក្លាយ ដែលកុលសម្ព័ន្ធនៃអឺរ៉ុបអាស៊ីត្រូវបានគេសន្មតថាត្រូវ

បានបន្តក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី។

ការរកឃើញនៅពេលគាត់ត្រឡប់មកវិញថាពួកគេកំពុងរៀបចំសម្លាប់អ្នកជ្រើស
រើសពិតរបស់គាត់ ពួកគេនឹងមានហេតុផលគ្រាន់តែយំសោក

ដោយបានរកឃើញខ្លួនឯងថាជាសត្រូវរបស់ព្រះដែលចង់សង្គ្រោះពួកគេ។

ព័ត៌មានលម្អិតនៃកម្មវិធីសម្រាប់ថ្ងៃចុងក្រោយបំផុតនឹងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ
នៅរាយបាយពេញដំពូកនៃសៀវភៅវិវរណៈ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចនិយាយបានថា វិវរណៈ
6:15-16 ពិពណ៌នាអំពីទិដ្ឋភាពនៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ៖ « ស្តេចនៃផែនដី អ្នកធំ
មេទ័ព អ្នកមាន អ្នកខ្លាំង អ្នកបម្រើ និងអ្នកទំនេរ លាក់ខ្លួននៅក្នុង
រូងភ្នំនិងថ្មភ្នំ។ ពួកគេនិយាយទៅកាន់ភ្នំ និងថ្មថា ចូរធ្លាក់មកលើយើង ហើយ
លាក់យើងពីមុខព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក និងពីសេចក្តីក្រោធរបស់កូនចៀម។
"។

ខ ៨៖ « ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់
ជាអ្នកដែលគង់នៅ និងជាអ្នកណានឹងមក ជាព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាព។ »

អ្នកដែលបង្ហាញខ្លួនយ៉ាងដូច្នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវដ៏ផ្អែមផ្អែម ដែលបានរក
ឃើញសិរិល្អដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់គឺជា « ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា
»។ វាគ្រប់គ្រាន់ហើយក្នុងការភ្ជាប់ខគម្ពីរនេះជាមួយនឹងគម្ពីរ វិវរណៈ ២២:១៣-១៦
ដើម្បីមានភស្តុតាងថា “ ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាដំបូង និងចុងក្រោយ
ជាការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់... /... ខ្ញុំ ព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំមាន បានចាត់ទេវភាពរបស់
ខ្ញុំទៅបញ្ជាក់រឿងទាំងនេះដល់អ្នកនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ខ្ញុំជាឫស និងជាពូជរបស់
ដារីខ ជាផ្កាយព្រឹកភ្លឺ »។ ដូចនៅក្នុងខទី 4

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្រោមលក្ខណៈនៃព្រះជាអ្នកបង្កើត
ដែលជាមិត្តរបស់ម៉ូសេ ដែលឈ្មោះហៅព្រឹកគឺ "YaHWéH" យោងទៅតាមនិក្ខមនំ
3:14 ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបញ្ជាក់ថាព្រះនាមរបស់ព្រះប្រែប្រួលអាស្រ័យលើថាតើអ្នកដែល
ដាក់ឈ្មោះខ្លួនឯងឬថាតើបុរសដាក់ឈ្មោះទ្រង់ឬអត់៖ «ខ្ញុំ» ក្លាយទៅជា «ទ្រង់»
ក្នុងទម្រង់ «យ៉ាហ្វិវ»។

កំណត់ចំណាំបានបន្ថែមនៅឆ្នាំ 2022៖ ឃ្លា « អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា »
សង្ខេបវិវរណៈទាំងមូលដែលផ្តល់ដោយព្រះនៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់គាត់ ពីលោកុប្បត្តិ
1 ដល់ វិវរណៈ 22។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2018 មក
អត្ថន័យទំនាយនៃ "ប្រាំមួយពាន់" ឆ្នាំដែលបានផ្តល់ឱ្យប្រាំមួយថ្ងៃនៃ
សប្តាហ៍ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយមិនចោទសួរពីតម្លៃរបស់វាថាជាថ្ងៃពិតចំនួនប្រាំមួយ
យ ក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះបានបង្កើតផែនដី និងជីវិតដែលវាត្រូវជួយ។ ប៉ុន្តែ
ការរក្សាបាននូវអត្ថន័យទំនាយរបស់ពួកគេ រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃនេះ ឬ "6000"
ឆ្នាំបានធ្វើឱ្យអាចកំណត់សម្រាប់និទាយរដូវនៃឆ្នាំ 2030
នៃការត្រឡប់មកវិញនៃជ័យជំនះចុងក្រោយរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
និងការលើកឡើងនៃពួកបរិសុទ្ធដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ តាមរយៈពាក្យ « អាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គា » ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់ពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយរបស់ទ្រង់នូវ
គន្លឹះមួយដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេរកឃើញពេលវេលាពិតនៃការយាងមកជា
លើកទីពីរបស់ទ្រង់ ។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវរង់ចាំរហូតដល់និទាយរដូវឆ្នាំ 2018
ដើម្បីយល់ពីរបៀបប្រើប្រាស់ 6000 ឆ្នាំទាំងនេះ និងថ្ងៃទី 28 ខែមករា ឆ្នាំ 2022

ដើម្បីភ្ជាប់ពួកវាជាមួយកន្សោមទាំងនេះ៖ “ អាស់ហ្វា និងអូមេហ្វា ” “ ការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់ ”។

ខទី ៩៖ « ខ្ញុំ យ៉ូហាន ជាប្អូនរបស់អ្នក ដែលចែករំលែកជាមួយអ្នកនូវទុក្ខវេទនា និងនគរ និងការតស៊ូក្នុងព្រះយេស៊ូវ បាននៅលើកោះឈ្មោះប៉ាត់ម៉ុស ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ។ »

សម្រាប់ខ្ញុំបម្រើដ៏ពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ រឿងបីយ៉ាងនេះជាប់ទាក់ទងគ្នា៖ ផ្នែកនៃទុក្ខលំបាក ផ្នែកនៃនគរ និងចំណែកនៃការតស៊ូក្នុងព្រះយេស៊ូវ។ យ៉ូហាន

ថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះបរិបទដែលគាត់បានទទួលការនិមិត្តដ៏ទេវភាពរបស់គាត់។ ដោយឃើញគាត់ហាក់ដូចជាមិនអាចបំផ្លិចបំផ្លាញបាន

ទីបំផុតជនជាតិរ៉ូមបានញែកគាត់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគេ ដោយនិរទេសខ្លួននៅលើកោះប៉ាត់ម៉ុស

ដើម្បីកំណត់ទីបន្ទាល់របស់គាត់ចំពោះបុរស។ ពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ គាត់មិនដែលឈប់ថ្លែងទីបន្ទាល់សម្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ

ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ។ ប៉ុន្តែ យើងក៏អាចយល់បានដែរថា យ៉ូហានត្រូវបាននាំទៅទីក្រុងប៉ាត់ម៉ុស ដើម្បីទទួល ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលបង្កើតជាវិរិយ៖ ដែលគាត់បានទទួលនៅទីនោះពីព្រះដោយភាពស្ងប់ស្ងាត់។

អនុញ្ញាតឱ្យយើងកត់សម្គាល់នៅក្នុងការឆ្លងកាត់ថាអ្នកនិពន្ធពីរនាក់នៃ ទំនាយទាំងពីរដានិយ័លនិងវិរិយ៖ត្រូវបានការពារដោយអព្ភកហេតុដោយព្រះ; ដានិយ័លត្រូវបានគេសង្គ្រោះពីផ្ទៃពេញតោ ហើយយ៉ូហានត្រូវបានគេដោះលែងដោយ គ្មានរបួសពីផ្ទៃពេញដោយប្រេងនា។

បទពិសោធន៍របស់ពួកគេបង្រៀនយើងនូវមេរៀនមួយ៖ ព្រះធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាក្នុងចំណោមអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់

ដោយការការពារតាមរបៀបដ៏មានឥទ្ធិពល និងអធិធម្មជាតិចំពោះអ្នកដែលលើកតម្កើងទ្រង់បំផុត

ហើយបង្ហាញទិដ្ឋភាពនៃគំរូដែលទ្រង់ប្រាថ្នាចង់លើកទឹកចិត្តជាពិសេស។ ដូច្នេះ កិច្ចបម្រើផ្សាយតាមទំនាយត្រូវបានចាត់តាំងនៅក្នុង 1Cor.12:31 ជា “ វិធីដ៏ប្រសើរជាង ”។ ប៉ុន្តែមានហោរា និងហោរា។ មិនមែនហោរាទាំងអស់ត្រូវបាន ហៅឱ្យទទួលការនិមិត្ត ឬទំនាយពីព្រះទេ។ ប៉ុន្តែអ្នករើសតាំងទាំងអស់ត្រូវបាន ដាស់តឿនឱ្យទាយ ពោលគឺធ្វើជាបន្ទាល់ពីសេចក្តីពិតនៃព្រះអម្ចាស់ដល់អ្នកជិត ខាងដើម្បីនាំគេទៅរកសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ទស្សនៈរបស់លោក John អំពីសម័យ Adventist

ខទី ១០ ៖ « ខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំបានឮ សំឡេងមួយយ៉ាងខ្លាំងពីក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសំឡេងក្រែក »

ពាក្យ « ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ » នឹងចូលចិត្តការបកស្រាយសោកនាដកម្ម។ នៅ ក្នុងការបកប្រែរបស់គាត់នៃព្រះគម្ពីរ លោក JN Darby មិនស្នាក់ស្នើរក្នុងការបក ប្រែដោយពាក្យ "ថ្ងៃអាទិត្យ" ដែលព្រះចាត់ទុកជា សញ្ញា ក្រៀមក្រំនៃ " សត្វ " ដែល

ដឹកនាំដោយអារក្សនៅក្នុង Rev.13:16; នេះប្រឆាំងនឹង " ត្រា " រាជរដ្ឋរបស់គាត់ដោយផ្ទាល់ ដែលជាថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃការសម្រាកដ៏វិសុទ្ធរបស់គាត់។ និរុត្តិសាស្ត្រ ពាក្យ "ថ្ងៃអាទិត្យ" មានន័យថា "ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់" ប៉ុន្តែបញ្ហាគឺមកពីការពិតដែលថារាលៈវេលាបង្អស់នៃសប្តាហ៍ដើម្បីសម្រាកដែល ព្រះមិនដែលបញ្ជាឱ្យគាត់មានសម្រាប់ផ្នែករបស់គាត់, របៀបជារៀងរហូត, រាប់ជាបរិសុទ្ធសម្រាប់។ នេះប្រើនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ដូច្នេះ តើ « ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ » ដែលបានលើកឡើងក្នុងខគម្ពីរនេះពិតជាមានន័យយ៉ាងណា? ប៉ុន្តែ ចម្លើយត្រូវ បានផ្តល់រួចហើយនៅក្នុង ខទី ៧ ដោយនិយាយថា « មើលចុះ គាត់មកជាមួយនឹង ពពក » ។ នេះជា ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ដែលព្រះបានកំណត់ថា៖ « មើលចុះ យើងនឹង ចាត់ព្យាករណ៍អេលីយ៉ាមកមុនថ្ងៃនៃព្រះយេហូវ៉ាមកដល់ ជា ថ្ងៃ ដ៏អស្ចារ្យនិងគួរ ឲ្យស្វែងរកខ្លាំង នោះ ។ (ម៉ាទ្ស. ៣:៥)»; អ្នកដែលបានបង្កើត Adventism និង "ការរំពឹងទុក" ចំនួនបីនៃការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ បានសម្រេចរួចហើយជាមួយនឹងលទ្ធផលល្អ

និងអាក្រក់ដែលនាំមកដោយការសាកល្បងទាំងបីនេះ ក្នុងឆ្នាំ 1843, 1844 និង 1994។ ដូច្នេះរស់នៅក្នុងឆ្នាំ 94 ចន្ត្រូវបានដឹកជញ្ជូនដោយ ព្រះវិញ្ញាណនៅដើមសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ

ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកក្នុងសិរីល្អដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះតើគាត់មាន " នៅពីក្រោយ " គាត់អ្វីខ្លះ? អតីតកាលប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងមូលនៃសម័យគ្រីស្ទាន;

ចាប់តាំងពីការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ 2000 ឆ្នាំនៃសាសនាគ្រីស្ទ; 2000 ឆ្នាំក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានឈរក្នុងចំណោមអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើស រើសដោយជួយពួកគេនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីកម្ចាត់អំពើអាក្រក់ដូចជាទ្រង់ ផ្ទាល់បានកម្ចាត់អារក្ស អំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ « សំឡេងដ៏ខ្លាំង » បានឮ « ពីក្រោយ » គាត់ គឺជារបស់ព្រះយេស៊ូវដែលចូលចិត្ត « ត្រែត » ធ្វើអន្តរាគមន៍ ដើម្បីព្រមានអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់

ហើយបង្ហាញដល់ពួកគេអំពីលក្ខណៈនៃអន្ទាក់សាសនាដ៏អាក្រក់ដែលពួកគេនឹង ជួបប្រទះនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេនៅក្នុង "ប្រាំពីរ" » សម័យដែលខគម្ពីរខាងក្រោមនឹងដាក់ឈ្មោះ។

ខទី ១១៖ « អ្នកណានិយាយថា អ្វីដែលអ្នកឃើញ ចូរសរសេរវានៅក្នុងសៀវភៅមួយ ហើយផ្ញើវាទៅព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ គឺក្រុងអេភេសូរ ទីក្រុងស្ទើរណា ទៅក្រុងពែរហ្គាម៉ូស ថាយ៉ាណាវ៉ា ទៅសាឌីស ភីឡាដិលភា និងឡេវ៉ាឌីសេ។" »

ទម្រង់ជាក់ស្តែងនៃអត្ថបទហាក់ដូចជាបង្ហាញជាអ្នកអាសយដ្ឋាន តាមព្យញ្ជនៈទីក្រុងដែលមានឈ្មោះនៅអាស៊ីនៃសម័យចន្ទ។ នីមួយៗមានសារផ្ទាល់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែ នេះគ្រាន់តែជារូបរាងបោកបញ្ឆោតដែលមានបំណងបិទបាំងអត្ថន័យពិតដែល ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់សាររបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ នៅទូទាំងព្រះគម្ពីរ ឈ្មោះត្រឹមត្រូវដែលសន្មតថាជាបុរសមានអត្ថន័យលាក់កំបាំងនៅក្នុងប្លង់របស់វា មកពីភាសាហេព្រើរ ខាល់ដេ ឬក្រិក។ គោលការណ៍នេះក៏អនុវត្តចំពោះឈ្មោះក្រិកនៃទីក្រុងទាំងប្រាំពីរនេះផងដែរ។

ឈ្មោះនីមួយៗបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈនៃសម័យដែលវាគំណាង។ ហើយលំដាប់ដែល
ឈ្មោះទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញត្រូវគ្នានឹងលំដាប់នៃការរីកចម្រើនក្នុងពេលវេលា
ដែលបានរៀបចំដោយព្រះ។ យើងនឹងឃើញនៅក្នុងការសិក្សារបស់ វិរណៈទី 2
និងទី 3 ដែលលំដាប់នៃឈ្មោះទាំងនេះត្រូវបានគោរព
និងបញ្ជាក់អត្ថន័យនៃឈ្មោះទាំងប្រាំពីរនេះ ប៉ុន្តែអ្នកដែលដំបូង
និងចុងក្រោយបង្អស់គឺ " អេភេសូរ និង ឡៅឌីសេ " ។
បង្ហាញដល់ពួកគេតែម្នាក់ឯង។ ការប្រើប្រាស់ដែលព្រះវិញ្ញាណបង្កើតពីពួកគេ។
អត្ថន័យរៀងគ្នា "ដើម្បីចាប់ផ្តើម" និង "មនុស្សវិនិច្ឆ័យ" យើងរកឃើញ " អាណូរិញនិងអូមេហ្គាការចាប់ផ្តើមនិងចុងបញ្ចប់ " ។
នៃយុគសម័យនៃព្រះគុណគ្រីស្ទាន។ វាគ្មានអ្វីចម្លែកទេដែលព្រះយេស៊ូវបានណែនាំ
ទ្រង់នៅក្នុង ខទី ៨ ក្រោមនិយមន័យនេះ ៖ « ខ្ញុំជាអាណូរិញ និងជាអូមេហ្គា » ។
ដូច្នេះ គាត់ចុះឈ្មោះវត្តមានរបស់គាត់ជាមួយនឹងទាសករដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់
ពេញមួយសម័យគ្រីស្ទានទាំងមូល។

ខ ១២ ៖ « ខ្ញុំបានដាក់ទៅដឹងថាសំឡេងអ្វីកំពុងនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ។ ហើយ
ពេលខ្ញុំដាក់មកវិញ ខ្ញុំឃើញជើងចង្កៀងមាសប្រាំពីរ

សកម្មភាពនៃ " ការបង្វិលផ្សំវិញ " ។

នាំឱ្យយ៉ូហានមើលទៅសម័យគ្រីស្ទានទាំងមូលចាប់តាំងពីគាត់ផ្ទាល់ត្រូវបានដឹក
ទៅគ្រានៃការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងសិរីរុងរឿង។

បន្ទាប់ពីភាពជាក់លាក់ " នៅពីក្រោយ " យើងមាននៅទីនេះ " ខ្ញុំបានដាក់ " ។
ហើយម្តងទៀត " ហើយបន្ទាប់ពីបានដាក់ " ព្រះវិញ្ញាណទទួចយ៉ាងខ្លាំងលើការ
មើលទៅអតីតកាលនេះ ដើម្បីឱ្យយើងធ្វើតាមវាតាមតក្កវិជ្ជារបស់វា។ ហើយតើ
ហ្វូងឃើញយ៉ាងណា? " ជើងចង្កៀងមាសប្រាំពីរ " ។ នេះជាថ្មីម្តងទៀតរឿងនេះត្រូវ
បានគេសង្ស័យដូចជា " ការជួបប្រជុំទាំងប្រាំពីរ " ។ សម្រាប់គំរូ " ជើងចង្កៀង "

ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងរោងឧបោសថភាសាហេព្រើរ

ហើយវាមានសាខាចំនួនប្រាំពីរ ដែលជានិមិត្តរូបរួចហើយ
រួមគ្នាជាបរិសុទ្ធនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ និងពន្លឺរបស់ទ្រង់។

ការសង្កេតនេះមានន័យថាដូចជា " ប្រាំពីរ ការជួបប្រជុំគ្នា " ។

ជើងចង្កៀងទាំងប្រាំពីរ " តំណាងឱ្យការញែកជាបរិសុទ្ធនៃពន្លឺនៃព្រះ

ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រាប្រាំពីរដែលត្រូវបានសម្គាល់ក្នុងអំឡុងពេលគ្រីស្ទសករាជទាំងមូល
។ ជើង ចង្កៀងតំណាងឱ្យអ្នករើសតាំងក្នុងសម័យមួយ វាទទួលប្រេងនៃព្រះវិញ្ញាណ
នៃព្រះ ដែលវាអាស្រ័យដើម្បីបំភ្លឺអ្នករើសតាំងដោយពន្លឺរបស់វា។

ការប្រកាសអំពីមហន្តរាយដ៏ធំ

ខទី ១៣ ៖ « ហើយ នៅកណ្តាលជើងចង្កៀងទាំងប្រាំពីរ មានម្នាក់ដូចជាកូន
មនុស្ស ស្លៀកពាក់អារវែង ហើយមានក្រវាត់មាសនៅលើទ្រូង។ »

នេះជាការចាប់ផ្តើមការពិពណ៌នាជានិមិត្តរូបនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។
លុតនេះបង្ហាញពីការសន្យារបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ លូកា ១៧:២១ ៖ «
គ្មាននរណាម្នាក់នឹងនិយាយថា គាត់នៅទីនេះ ឬ គាត់នៅទីនោះ។ ត្បិតមើលចុះ

នគរនៃព្រះស្ថិតនៅ **ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា** ។» ; Matt.28:20 “ ហើយបង្រៀនគេឲ្យ កាន់កាប់គ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលយើងបានបង្ហាត់ដល់អ្នក។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំនៅ ជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ”។ ការនិមិត្តនេះគឺស្រដៀង គ្នានឹងដានីយ៉ែល ១០ ដែលខ ១ បង្ហាញថាជាការប្រកាសអំពី « មហន្តរាយដ៏ធំ » សម្រាប់ប្រជាជនយូដារបស់ខ្លួន។ ដូច្នោះ វិវរណៈទី ១ ក៏ប្រកាសអំពី « មហន្តរាយដ៏ធំ » ប៉ុន្តែលើកនេះសម្រាប់សន្និបាតគ្រីស្ទាន។ ការប្រៀបធៀបនៃទស្សនៈវិស័យទាំងពីរនេះ គឺជាការពង្រឹងយ៉ាងខ្លាំង ពីព្រោះព័ត៌មានលម្អិតត្រូវបានសម្របទៅតាមបរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងពីរផ្សេងគ្នា ។

ការពិពណ៌នាជានិមិត្តរូបដែលនឹងត្រូវបានបង្ហាញទាក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅ ក្នុងបរិបទនៃការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងចុងក្រោយរបស់ទ្រង់។ « គ្រោះមហន្តរាយ » ទាំងពីរ មានដូចគ្នាដែលវាកើតឡើង នៅចុងបញ្ចប់ នៃសម្ព័ន្ធភាពទាំងពីរដែលបានបង្កើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់ដោយព្រះ។ ឥឡូវនេះ សូមយើងប្រៀបធៀបការនិមិត្តទាំងពីរ៖ “... កូនមនុស្ស” នៅក្នុងឧទាហរណ៍នេះគឺ “ មនុស្ស ” នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ព្រោះព្រះមិនទាន់បានកើតក្នុងព្រះយេស៊ូវនៅឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្នុង « កូនមនុស្ស » យើងឃើញ « កូនមនុស្ស » ដែលព្រះយេស៊ូវដាក់ឈ្មោះ ជានិច្ច ពេលដែលមានបន្ទូលអំពីគាត់ក្នុងសៀវភៅដំណឹងល្អ ប្រសិនបើព្រះបានទទួលយ៉ាងខ្លាំងលើការបញ្ចេញមតិនេះ

វាគឺដោយសារតែវាស្របច្បាប់នូវសមត្ថភាពរបស់ទ្រង់ក្នុងការសង្គ្រោះមនុស្ស។ គាត់នៅទីនេះ “ ស្លៀកពាក់អារ៉ាំវែង ” “ ស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯក ” នៅដានីយ៉ែល។ គន្លឹះនៃអត្ថន័យនៃ អារ៉ាំវែង នេះ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង វិវរណៈ 7:13-14 ។ វាត្រូវបានដឹកដោយអ្នកដែលស្លាប់ក្នុងនាមជាទុក្ខរុក្ខុលនៃសេចក្តី ជំនឿពិត ៖ « ហើយព្រឹទ្ធាចារ្យម្នាក់បានឆ្លើយមកខ្ញុំថា ៖ អ្នកដែលស្លៀកសម្លៀក បំពាក់ស កើតពួកគេជានរណា ហើយពួកគេមកពីណា? ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់គាត់ ថា៖ « លោកម្ចាស់អើយ អ្នកដឹងហើយ។ ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា៖ នេះគឺជា អ្នកដែលមកពីសេចក្តីវេទនាខ្លាំង។ ពួកគេបានបោកសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ហើយធ្វើឲ្យវាសក្តងលាមរបស់កូនចៀម។ ”។ លោកយេស៊ូវពាក់ « ខ្សែក្រវាត់មាសនៅ លើទ្រូង » ឬលើចិត្តរបស់លោក ប៉ុន្តែ « លើចង្កេះ » ដែលជានិមិត្តរូបនៃកម្លាំងនៅ ក្នុងដានីយ៉ែល។ ហើយ “ ខ្សែក្រវាត់មាស ” តំណាងឱ្យ សេចក្តីពិត យោងទៅតាមអេភេសូរ ៦:១៤៖ “ ដូច្នោះ ចូរឈរចុះ៖ ចូរយក សេចក្តីពិតមកក្រវាត់ ចង្កេះរបស់អ្នក ; ពាក់អារ៉ាំវែងនៃសេចក្តីសុចរិត ; ”។ ដូចលោកយេស៊ូវ សេចក្តីពិតត្រូវ លើកតម្កើងតែអ្នកដែលស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណោះ។

ខ ១៤ ៖ « ក្បាល និងសក់របស់គាត់សដូចរោមចៀមពណ៌ស ដូចព្រិល។ ភ្នែករបស់គាត់ដូចជាអណ្តាតភ្លើង។ »

ពណ៌ស ជានិមិត្តរូបនៃភាពបរិសុទ្ធដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ជាលក្ខណៈរបស់ព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាលទ្ធផល មានអំពើបាបដ៏រន្ធត់។ ទោះជាយ៉ាងណា ការប្រកាស អំពី “ គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ ” អាចមានគោលបំណងដាក់ទោសមនុស្សមានបាប ប៉ុណ្ណោះ។ មូលហេតុនេះនាំឲ្យមានការព្រួយបារម្ភទាំងសងខាង ដូច្នោះយើងឃើញ នៅទីនេះ និងនៅក្នុងដានីយ៉ែល ព្រះជាចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យ ដែល « ភ្នែកដូចជាភ្លើង » ។ ការក្រឡេកមើលរបស់គាត់ស៊ីជម្រៅអំពើបាប ឬមនុស្សមានបាប

ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៃព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើសលះបង់អំពើបាប មិនដូច ជនជាតិយូដាក្លែងក្លាយ និង ពួកឧទ្ធាមគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយ ដែលការជំនុំជំរះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងបំផ្លាញនៅទីបំផុតនោះទេ។

ហើយបរិបទចុងក្រោយនៃ " គ្រោះមហន្តរាយ " ។

នេះកំណត់អត្តសញ្ញាណសត្រូវជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់វា ដែលទាំងអស់ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកនៃសៀវភៅនេះ:

និងនៅក្នុងរបស់ដានីយ៉ែល។ Apo.13 បង្ហាញពួកវាដល់យើងនៅក្រោមទិដ្ឋភាពនៃ " សត្វ " ពីរដែលកំណត់ដោយឈ្មោះរបស់ពួកគេ " សមុទ្រនិងផែនដី " ដែលកំណត់ជំនឿកាតូលិកនិងជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលមកពីវាដូចដែលឈ្មោះរបស់ពួកគេណែនាំយោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 1:9-10 ។ នៅពេលគាត់ត្រឡប់មកវិញ សត្វសម្ព័ន្ធមិត្តទាំងពីរក្លាយជាតែមួយ រួមគ្នាដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងថ្ងៃសប្បិទ និងស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់នឹងភ័យខ្លាច យោងទៅតាមវិរណៈ 6:16 ហើយពួកគេនឹងមិនឈរឡើយ។

ខ ១៥ ៖ « ជើងរបស់គាត់ប្រៀបបាននឹងលង្ហិននេះ ដូចជាគាត់កំពុងនេះ ក្នុងឡ ហើយសំឡេងរបស់គាត់គឺដូចជាសំឡេងនៃទឹកជាច្រើន។ »

ជើងរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺបរិសុទ្ធដូចរូបកាយដែលនៅសល់ ប៉ុន្តែក្នុងរូបនេះ ពួកគេក្លាយទៅជាសៅហ្មង ដោយការជាន់លើឈាមនៃមនុស្សមានបាបដែល បះបោរ។ ដូចនៅក្នុង Dan.2:32 “ លង្ហិន ” ដែលជាលោហធាតុមិនបរិសុទ្ធ តំណាងឱ្យអំពើបាប។ នៅក្នុង Rev.10:2 យើងអានថា “ គាត់មានសៀវភៅបើកចំហតូចមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ទ្រង់ ដាក់ ជើង ស្តាំលើ សមុទ្រ ហើយ ជើង ឆ្វេង របស់ លោក លើ ផែនដី ” ។ វិរណៈ ១៤:១៧ ដល់ ២០ ផ្តល់ឈ្មោះសកម្មភាពនេះថា “ ការប្រមូលផលទំពាំងបាយជូរ ”; ប្រធានបទមួយដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងអេសាយ 63។ « ទឹកជាច្រើន » ជានិមិត្តរូបនៅក្នុង វិរណៈ 17:15 « ប្រជាជន ប្រជាជាតិ និងភាសានានា » ដែលបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយ « ស្រីពេស្យាបាបិទ្ធនដ៏ឧត្តម »; ឈ្មោះដែលកំណត់ថា ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិក papal ។ សម្ព័ន្ធភាពនៅនាទីចុងក្រោយនេះនឹងបង្កបង្កើតពួកគេដើម្បីប្រឆាំងនឹងថ្ងៃ សប្បិទដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ។ ពួកគេនឹងទៅរហូតដល់សម្រេចចិត្ត សម្លាប់អ្នកសង្កេតការណ៍ដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ដូច្នេះ យើងយល់ពីសញ្ញានៃកំហឹង ដ៏សុចរិតរបស់ទ្រង់។ ក្នុងការនិមិត្តនោះ ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើស រើសថា « សំឡេង » ដ៏ទេវភាពផ្ទាល់ខ្លួន របស់ទ្រង់មានឥទ្ធិពលខ្លាំងជាងប្រជាជាតិ ទាំងអស់នៅលើផែនដីរួមបញ្ចូលគ្នា។

ខទី ១៦៖ « គាត់មានផ្កាយប្រាំពីរនៅក្នុងដៃស្តាំរបស់គាត់។ ដាវមុខពីរចេញមកពីមាត់គាត់។ ហើយមុខរបស់គាត់ដូចជាព្រះអាទិត្យ ពេល ដែលវាភ្លឺដោយកម្លាំង។ »

និមិត្តសញ្ញានៃ " ផ្កាយប្រាំពីរ " ដែលកាន់ " នៅក្នុងដៃស្តាំរបស់គាត់ " រំលឹកឡើងវិញនូវការត្រួតត្រាជាអចិន្ត្រៃយ៍របស់គាត់ដែលតែម្នាក់ឯងអាចផ្តល់ពរ ដល់ព្រះ។ ជាញឹកញយ និងច្រើនយ៉ាងខុសគ្នាដោយសត្រូវដែលមិនស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន។ ផ្កាយ គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃអ្នកនាំសារសាសនាចាប់តាំងពីដូចជា ផ្កាយ នៃលោកុប្បត្តិ

1:15 គូនាទីរបស់វាគឺ " ប័ក្កិវិជនដី " ក្នុងករណីរបស់គាត់អំពីយុគ្រិធម៌ដ៏ទេវភាព។ នៅថ្ងៃដែលទ្រង់យាង មក វិញ ព្រះយេស៊ូវនឹងប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ ។ នៅក្នុងបរិបទដ៏រុងរឿងនេះ សម្រាប់គាត់ និងអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់ គាត់បង្ហាញខ្លួនគាត់ថាជា " ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ " ដែលនិមិត្តសញ្ញា " ដាវមុខពីរដ៏មុតស្រួច " ត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុង Heb.4:12 ។ នេះគឺជាម៉ោងដែល ដាវ នេះ នឹងផ្តល់ជីវិត និងសេចក្តីស្តាប់

យោងទៅតាមសេចក្តីជំនឿដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះបន្ទូលដ៏ទេវភាពនេះដែលបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលវិវរណៈ 11:3 តំណាងថាជា " សាក្សីទាំងពីរ " របស់ព្រះ។ នៅក្នុងមនុស្ស

មានតែរូបរាងនៃមុខប៉ុណ្ណោះដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណពួកគេ និងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេខុសគ្នា;

ដូច្នេះវាគឺជាធាតុផ្សំនៃឧត្តមភាពនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ ក្នុងការនិមិត្តនេះ ព្រះក៏សម្របមុខរបស់ទ្រង់ទៅនឹងបរិបទដែលបានកំណត់។ នៅក្នុង ដានីយ៉ែល នៅក្នុងការនិមិត្ត ព្រះជាម្ចាស់តំណាងឱ្យមុខរបស់គាត់ដោយ " ផ្លែកបន្ទោរ " ដែលជានិមិត្តសញ្ញាធម្មតានៃព្រះក្រិក Zeus

ពីព្រោះសត្រូវនៃទំនាយនឹងក្លាយជាប្រជាជនក្រិក Seleucid របស់ស្តេច Antiochos IV ដែលបានបំពេញការព្យាករណ៍នៅក្នុង - 168 នៅក្នុង ការនិមិត្តនៃ Apocalypse មុខរបស់ព្រះយេស៊ូវក៏លេចឡើងនៃសត្រូវរបស់គាត់ដែលនៅ ពេលនេះគឺ " ព្រះអាទិត្យនៅពេលដែលវារនៅក្នុងកម្លាំងរបស់វា " ។

វាគឺជាការពិតដែលថាការប៉ុនប៉ងចុងក្រោយនេះ ដើម្បីលុបបំបាត់អ្នកសង្កេតការណ៍នៃថ្ងៃសប្បិទដ៏ទេវភាពណាមួយចេញពីផែនដី បង្កើតជាការសុំទោសនៃការប្រយុទ្ធរបស់ពួកឧទ្ធាម ដើម្បីគោរពដល់ "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យដែលមិនសញ្ជ័យ" ដែលបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ដោយអធិរាជ។ Constantine 1 អី ។ ជំរុំឧទ្ធាមនេះនឹងរកឃើញនៅពីមុខវា " ព្រះអាទិត្យនៃយុគ្រិធម៌ដ៏ទេវភាព " នៅក្នុងអំណាចដ៏ទេវភាពទាំងអស់របស់វា ហើយនេះនៅថ្ងៃដំបូងនៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។

ខទី ១៧៖ « ពេលខ្ញុំឃើញគាត់ ខ្ញុំដួលនៅជើងគាត់ដូចជាស្លាប់។ គាត់ដាក់ ដៃស្តាំមកលើខ្ញុំ ដោយមានប្រសាសន៍ថា ៖ កុំខ្លាចអី! »

ដោយប្រតិកម្មបែបនេះ ចនកំពុងតែទន្ទឹងរង់ចាំជោគវាសនារបស់អ្នក ដែលនឹងប្រឈមមុខនឹងគាត់នៅពេលដែលគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ ដានីយ៉ែលមាន អាកប្បកិរិយាដូចគ្នា ហើយក្នុងករណីទាំងពីរនេះ ព្រះយេស៊ូធានានិងពង្រឹងអ្នក បម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ « ដៃស្តាំរបស់គាត់ » បញ្ជាក់ពីពរជ័យរបស់គាត់ និងដោយភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ មិនដូចពួកឧទ្ធាមនៃជំរុំផ្សេងទៀតទេ

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសគ្មានហេតុផលដើម្បីកោតខ្លាចព្រះដែលមកជួយសង្គ្រោះ គាត់ពិសេចក្តីស្រឡាញ់នោះទេ។ ពាក្យថា " កុំខ្លាច " បញ្ជាក់ពីបរិបទចុងក្រោយដែលត្រូវបានកំណត់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ដោយសាររបស់ Adventist នេះពីទេវតាទីមួយនៃ វិវរណៈ 14: 7: " គាត់បាននិយាយដោយសំលេងខ្លាំង ៗ ថា: ចូរកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់

ហើយលើកតម្កើងទ្រង់ សម្រាប់ម៉ោងជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់។ បានមក; ហើយក្រាបនៅ ចំពោះព្រះអង្គដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងប្រភពទឹក។ » ; នោះគឺព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើត។

ខទី ១៨៖ « ខ្ញុំជាអ្នកដំបូង ហើយចុងក្រោយ ហើយជាអ្នករស់។ ខ្ញុំបានស្លាប់ហើយ; ហើយមើលចុះ ខ្ញុំរស់នៅជារៀងរហូត ជារៀងរហូត។ ខ្ញុំកាន់កូនសោរស្លាប់ និងឋាននរក។»

វាគឺពិតជាព្រះយេស៊ូវ ដែលជាអ្នកឈ្នះលើអារក្ស អំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់ ដែលបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌទាំងនេះ។ **ពាក្យរបស់គាត់ " ទីមួយនិងចុងក្រោយ " ។**

បញ្ជាក់ពីសារនៃការចាប់ផ្តើមនិងចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាដែលគ្របដណ្តប់ដោយ ទំនាយប៉ុន្តែនៅពេលជាមួយគ្នានោះព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់ពីទេវភាពដែលផ្តល់ជីវិតរបស់គាត់តាំងពីដំបូងរហូតដល់មនុស្សចុងក្រោយ។ អ្នកដែល « **កាន់កូនសោរសេចក្តីស្លាប់** » មានអំណាចក្នុងការសម្រេចចិត្តថាអ្នកណាគួររស់ និងអ្នកណាគួរស្លាប់។

ម៉ោងនៃការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់គឺជាពេលដែលពួកបរិសុទ្ធរបស់គាត់នឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញនៅក្នុង " **ការរស់ឡើងវិញដំបូង** " ដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ " **ការស្លាប់ដែលមានពរនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ** " យោងតាមវិវរណៈ 20: 6 ។ ចូរយើងជម្លៀសពីទេវកថានៃទំនៀមទំលាប់នៃសាសនាគ្រីស្ទមិនពិតនៃមរតកក្រិក និងរ៉ូម៉ាំង ហើយយល់ថា " **ផ្លូវរបស់មនុស្សស្លាប់** " គឺពិតជាដីនៃផែនដីដែលប្រមូលមនុស្សស្លាប់បានប្រែក្លាយទៅជាផ្ទៃដី

ដូចដែលវាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង Gen .3:19: " **ដោយញើសនៃមុខ អ្នកនឹងបរិភោគនំប៉័ង រហូតដល់អ្នកត្រឡប់ទៅផែនដីដែលអ្នកបានយក។ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាជាផ្ទៃដី ហើយអ្នកនឹងត្រឡប់មកវិញជាផ្ទៃដី។** "។

អដ្ឋិធាតុទាំងនេះនឹងមិនមានប្រយោជន៍ទៀតទេ ពីព្រោះអ្នកបង្កើតរបស់ពួកគេនឹងប្រោសពួកគេឱ្យរស់ឡើងវិញជាមួយនឹងបុគ្គលិកលក្ខណៈទាំងអស់របស់ពួកគេដែលបានធ្លាក់នៅក្នុងការចងចាំដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ នៅក្នុង រូបកាយសេឡេស្ទាល **ដែលមិនអាចបំផ្លិចបំផ្លាញបាន** (1Cor.15:42) ដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹងទេវតាដែលនៅសេសសល់ក្នុងភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ៖ « **ដ្បិតនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ មនុស្សនឹងមិនរៀបការ ឬរៀបការឡើយ ប៉ុន្តែនឹងបានដូចជាទេវតារបស់ព្រះនៅស្ថានសួគ៌។**ម៉ាថាយ ២២:៣០»។

សារទំនាយអំពីអនាគតត្រូវបានបញ្ជាក់

ខទី ១៩ ៖ « ដូច្នេះ ចូរសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នកបានឃើញ និងអ្វីដែលមាន និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើងបន្ទាប់ពីវា »

នៅក្នុងនិយមន័យនេះ:

ព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់ពីការគ្របដណ្តប់តាមទំនាយនៃពេលវេលាសកលនៃយុគសម័យគ្រីស្ទាន ដែលនឹងបញ្ចប់ជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់ដោយសិរីរុងរឿង។ ពេលវេលានៃសាវ័ក គឺទាក់ទងនឹងពាក្យ « **ដែលអ្នកបានឃើញ** » ហើយដូច្នេះព្រះចាត់យ៉ូហានជាសាក្សីដ៏ពិតប្រាកដនៃកិច្ចបម្រើផ្សាយ។ គាត់បានឃើញ « **សេចក្តីស្រឡាញ់ដំបូង** » របស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង វិវរណៈ:

2:4 ។ «... អស់អ្នកដែលជា» បាវម្តអំពីការបញ្ចប់នៃគ្រាសាវកនេះ ដែលប្តូរហាននៅ មានជីវិត និងសកម្ម។ “... និងអ្នកដែលនឹងត្រូវមកតាមពួកគេ ” កំណត់ព្រឹត្តិការណ៍សាសនាដែលនឹងកើតឡើងរហូតដល់ពេលនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងលើសពីនេះ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃសហវត្សទីប្រាំពីរ។

ខទី ២០៖ « អាថ៌កំបាំងនៃផ្កាយទាំងប្រាំពីរ ដែលអ្នកបានឃើញនៅដៃស្តាំរបស់ខ្ញុំ និងនៃជើងចង្កៀងមាសទាំងប្រាំពីរ។ ផ្កាយទាំងប្រាំពីរគឺជាទេវតានៃវិហារទាំងប្រាំពីរហើយជើងចង្កៀងទាំងប្រាំពីរគឺជាវិហារទាំងប្រាំពីរ។ ”

" ទេវតានៃសភាទាំងប្រាំពីរ " គឺជាអ្នកជ្រើសរើសនៃយុគទាំងប្រាំពីរនេះ។ ដោយសារពាក្យថា « ទេវតា » មកពីភាសាក្រិច «អាហ្គេលឡូស» មានន័យថា អ្នកនាំសារ ហើយវាកំណត់ថា ទេវតាសេឡេស្ទាល លុះត្រាតែពាក្យ «សេឡេស្ទាល» បញ្ជាក់វាច្បាស់។ ដូចគ្នានេះដែរ “ ជើងចង្កៀងទាំងប្រាំពីរ ” និង “ ការប្រជុំទាំងប្រាំពីរ ”

ដែលសង្ស័យនៅក្នុងការអត្តាធិប្បាយរបស់ខ្ញុំត្រូវបាននាំមកជាមួយគ្នានៅទីនេះ។ ដូច្នេះ ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ការបកស្រាយរបស់ខ្ញុំ៖ « ជើងចង្កៀងទាំងប្រាំពីរ » តំណាងឱ្យការបញ្ជាក់ជាបរិសុទ្ធនៃពន្លឺនៃព្រះក្នុងសម័យទាំងប្រាំពីរ ដែលកំណត់ដោយឈ្មោះនៃ « សន្និបាតទាំងប្រាំពីរ » ។

វិវរណៈ 2: សភានៃព្រះគ្រីស្ទ
ចាប់តាំងពីការបើកដំណើរការរហូតដល់ឆ្នាំ 1843

នៅក្នុងប្រធានបទនៃ *អក្សរ* យើងរកឃើញនៅក្នុង Rev.2 សារចំនួនបួនដែលកំណត់ពេលវេលារវាង 94 និង 1843 និងនៅក្នុង Rev.3 សារចំនួនបីដែលគ្របដណ្តប់ពេលវេលាពី 1843-44 ដល់ 2030។ ចូរយើងកត់សំគាល់ដោយចំណាប់អារម្មណ៍នេះបង្ហាញពីភាពជាក់លាក់ដែលទាក់ទងនឹង ឈ្មោះ *អក្សរ ទីមួយ និងអក្សរចុងក្រោយ* ៖ “ *អេភេសូរ និង ឡៅឌីសេ* ” ដែលមានន័យរៀងៗខ្លួន៖ ការបោះ និងកាត់ទោសមនុស្ស។ ការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យនៃព្រះគុណរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ នៅក្នុង Rev.2 នៅចុងបញ្ចប់នៃជំពូក ព្រះវិញ្ញាណបានបង្ហាញពីការចាប់ផ្តើមនៃ "ប្រធានបទនៃថ្ងៃ Adventist នៃការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ" ដែលកំណត់គោលដៅកាលបរិច្ឆេទ 1828 ដែលបានបង្កើតឡើងជាមុននៅក្នុង Dan.12:11 ។ ដូចគ្នានេះផងដែរ ជាបន្តបន្ទាប់គ្នា ការចាប់ផ្តើមនៃជំពូកទី 3 នៃវិវរណៈ អាចត្រូវបានភ្ជាប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវទៅនឹងកាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1843 ដែលសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការធ្វើតេស្តនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ Adventist ។ សារដែលបានកែសម្រួលមកដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មលើជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលបានបញ្ជាក់ ថា៖ “ *អ្នកបានស្លាប់ហើយ* ”។ ការពន្យល់ទាំងនេះគឺចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការតភ្ជាប់នៃសារទៅកាលបរិច្ឆេទដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងដានីយ៉ែល។ ប៉ុន្តែការនិមិត្តនៃវិវរណៈនាំមកនូវវិវរណៈអំពីការចាប់ផ្តើមនៃគ្រីស្ទសករាជ ដែលដានីយ៉ែលមិនបានអភិវឌ្ឍ។ សំបុត្រឬសារដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ពេញមួយសម័យ កាលរបស់យើង បំបាត់ការយល់ច្រឡំខាងសាសនាអំពីការបំភាន់មិនពិត និងបំភាន់ដែលទាក់ទងនឹងអ្នកជឿគ្រីស្ទានច្រើន។ នៅទីនោះ យើងរកឃើញព្រះយេស៊ូវពិត ជាមួយនឹងការទាមទារស្របច្បាប់របស់ទ្រង់ និងការគិះដៀលដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ទ្រង់ជានិច្ច។ *អក្សរ* ទាំងបួន នៃគោលដៅ Rev.2 បន្តបន្ទាប់គ្នា 4 សម័យដែលស្ថិតនៅចន្លោះឆ្នាំ 94 និង 1843 ។

សម័យកាល ទី១ ៖ អេភេសូរ

នៅឆ្នាំ 94 សាក្សីចុងក្រោយចំពោះការចាប់ផ្តើមនៃសភានៃព្រះគ្រីស្ទ

ខទី ១ ៖ « *ចូរសរសេរទៅទេវតានៃក្រុមជំនុំអេភេសូរ ថា ៖ នេះជាអ្វីដែលអ្នក កាន់ផ្កាយទាំងប្រាំពីរនៅដៃស្តាំមានបន្ទូលថា អ្នកដែលដើរក្នុងចំណោមជើង ចង្កៀងមានទាំងប្រាំពីរ*

ដោយឈ្មោះ *អេភេសូរ* ពីដំបូង ការបកប្រែពីភាសាក្រិច "អេភេស៊ីស" ដែលមានន័យថាចាប់ផ្តើម ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមនៃសភានៃព្រះគ្រី

សួរ នៅសម័យអធិរាជរៀម៉ាង Domitian (81-96 ។) ដូច្នោះ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ពេលវេលា
ដែលយ៉ូហានទទួលពីព្រះនូវវិរិយៈដែលទ្រង់ពិពណ៌នាដល់យើង ។

គាត់គឺជាសាវ័កចុងក្រោយដែលនៅរស់ដោយអព្វគហេតុ
ហើយតែម្នាក់ឯងតំណាងឱ្យសាក្សីចុងក្រោយបង្អស់ចំពោះការចាប់ផ្តើមនៃសភា
នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះរំលឹកឡើងវិញនូវអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់គាត់;
មានតែគាត់ទេដែល " កាន់ដៃស្តាំរបស់គាត់ " "

ដែលជានិមិត្តរូបនៃពរជ័យរបស់គាត់ ជីវិតរបស់អ្នកជ្រើសរើស " ផ្កាយ "
ដែលគាត់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ផលនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។ អាស្រ័យលើករណី
លោកឲ្យពរ ឬដាក់បណ្តាសា។ ព្រះ " ដើរ " "
យល់ថាទ្រង់ជឿនទៅមុខក្នុងពេលវេលានៃគម្រោងរបស់ទ្រង់ដោយអមដំណើរ
មួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ ជីវិតរបស់អ្នករើសតាំង
និងព្រឹត្តិការណ៍នៃពិភពលោកដែលទ្រង់រៀបចំ ឬប្រយុទ្ធៈ"

ហើយបង្រៀនពួកគេឱ្យសង្កេតមើលអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបានចេញវេជ្ជបញ្ជា។
ដល់អ្នក។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃ
ពិភពលោក។ ម៉ាថាយ ២៨:២០ ។ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកនេះ
អ្នកដែលជ្រើសរើសរបស់គាត់នឹងត្រូវសម្រេចកិច្ចការដែលគាត់បានរៀបចំទុកជា
មុនសម្រាប់ពួកគេ៖

« ដ្បិតយើងជាស្នាដៃរបស់គាត់
ដែលបានបង្កើតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សម្រាប់ការងារល្អ
ដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំតាំងពីមុនមក ដើម្បីឱ្យពួកយើងអាច
អនុវត្តពួកគេ។ អេភ.២:១០។ ហើយពួកគេនឹងត្រូវ សម្របតាមលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់
ដែលទាមទារក្នុងសម័យកាលនីមួយៗទាំងប្រាំពីរ។

សម្រាប់មេរៀនដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង " អេភេសូរ " "
មានសុពលភាពសម្រាប់ប្រាំពីរសម័យ; " ផ្កាយប្រាំពីរដែលកាន់នៅដៃស្តាំ " "
គាត់អាចទម្លាក់ចុះមកដី អ្នកដែលទាក់ទងនឹងពួកគ្រីស្ទានបះបោរ។
ចងចាំគំនិតដែលថា " ជើងចង្កៀង " មានប្រយោជន៍តែនៅពេលដែលវាផ្តល់ពន្លឺ
ហើយដើម្បីផ្តល់ពន្លឺ វាត្រូវតែបំពេញដោយប្រេង
ដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាព។

ខទី ២៖ « ខ្ញុំស្គាល់កិច្ចការរបស់អ្នក ការនឿយហត់របស់អ្នក និងការ
ព្យាយាមរបស់អ្នក។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនអាចឈរមនុស្សអាក្រក់បានទេ។ ដែលអ្នក
បានសាកល្បងអស់អ្នកដែលហៅខ្លួនឯងថាជាសាវ័ក និងអ្នកដែលមិនមែនជា
សាវ័ក ហើយអ្នកមាន បានរកឃើញអ្នកកុហក; »

យកចិត្តទុកដាក់! កិរិយាសព្វ conjugation tenses
គឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ព្រោះវាកំណត់ពេលវេលាគោលដៅនៃសម័យសាវ័ក។
នៅក្នុងខនេះ កិរិយាសព្វដែលរួមបញ្ចូលគ្នាក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ន សំដៅទៅលើឆ្នាំ 94
ខណៈពេលដែលអ្នកនៅក្នុងអតីតកាលទាក់ទងនឹងពេលវេលានៃការធ្វើទុក្ខបុក
ម្តេញដោយអធិរាជរៀម៉ាង Nero ចន្លោះឆ្នាំ 65 និង 68 ។

នៅឆ្នាំ 94 គ្រីស្តបរិស័ទស្រឡាញ់សេចក្តីពិតដែលនៅដដែល និងមិនបំភ្លេច
ហើយពួកគេស្តាប់ពួកអ្នកមិនជឿ " អាក្រក់ " ហើយជាពិសេសក្នុងចំណោមពួកគេ
គឺពួករ៉ូមដែលត្រូវត្រាវនៅសម័យនោះ។ មានហេតុផលសម្រាប់រឿងនេះ
ហើយនោះគឺដោយសារតែសាវ័កយ៉ូហាននៅមានជីវិត

ដូចសាក្សីពីបុរាណជាច្រើនផ្សេងទៀតអំពីសេចក្តីពិតដែលបង្រៀនដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នោះ " អ្នកកុហក " ងាយនឹងបិទបាំង។ សម្រាប់គ្រប់សម័យកាលស្រដៃដែលមិនប្រែប្រួល ព្យាយាមលាយឡំជាមួយស្រូវសាលីពីព្រោះការកោតខ្លាចដល់ព្រះជាម្ចាស់នៅតែអស្ចារ្យ ហើយសារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះគឺទាក់ទាញ និងទាក់ទាញ។ ពួកគេណែនាំគំនិតមិនពិតទៅក្នុងគោលលទ្ធិ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការសាកល្បងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត ពួកគេបរាជ័យ ហើយត្រូវបានបិទបាំងដោយអ្នកជ្រើសរើសដែលក្រាស់ដឹងពិតប្រាកដ។ ដូចគ្នានេះដែរ ទាក់ទងនឹងអតីតកាលនៃយុគសម័យសាវ័ក " អ្នកបានសាកល្បង "

ព្រះវិញ្ញាណបានរំលឹកពីរបៀបដែលការសាកល្បងនៃសេចក្តីស្លាប់បានធ្វើឱ្យបាំងនៃការបោកបញ្ឆោតរបស់ពួកគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយ ដែលជា " អ្នកកុហក " ពិតដែលបានកំណត់គោលដៅនៅក្នុងខនេះ ចន្លោះពី 65 និង 68 នៅពេលដែល Nero បានប្រគល់ការរើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់សត្វសាហារនៅក្នុងទីក្រុង Colosseum របស់គាត់ ដើម្បីផ្តល់ទស្សនីយភាពបង្ហូរឈាមដល់អ្នករស់នៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូម។ ប៉ុន្តែ សូមឱ្យយើងចង្អុលបង្ហាញថា ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញពីការខ្ពះខ្ពស់នៃសម័យកាលពីអតីតកាល។

ខទី៣៖ « អ្នករាល់គ្នាមានការអត់ធ្មត់ នោះអ្នកបានរងទុក្ខដោយសារនាមខ្ញុំ ហើយមិនបាននឿយហត់ឡើយ »។»

នៅទីនេះម្តងទៀត យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាពតានតឹងនៃកិរិយាសព្វរួម!

បើទីបន្ទាល់នៃសេចក្តីព្យាយាមនៅតែរក្សាទុក សេចក្តីទុក្ខក៏លែងមានទៀតដែរ។

ហើយព្រះមានកាតព្វកិច្ចរំលឹកឡើងវិញនូវការទទួលយកការរងទុក្ខដែលត្រូវបានបង្ហាញនិងគោរពយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ប្រហែល 30 ឆ្នាំមុន ចន្លោះពី 65 និង 68 នៅពេលដែលពួករ៉ូម៉ាំងស្រែកឃ្លាន Nero បានរំដោះគ្រីស្ទបរិស័ទដល់ស្លាប់ផ្តល់ទស្សនីយភាពដល់ប្រជាជនរបស់គាត់ដែលរង់ចាំនិងពុករលួយ។ មានតែនៅពេលនេះទេដែលជំរុំជ្រើសរើស " រងទុក្ខ " នៅក្នុង " ឈ្មោះ " របស់វាហើយមិន " នឿយហត់ " ទេ។

ខទី ៤៖ « ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំទាស់នឹងអ្នក គឺអ្នកបានបោះបង់ចោលស្នេហាដំបូងរបស់អ្នក។»

ការគំរាមកំហែងដែលបានស្នើឡើងកាន់តែច្បាស់ និងបញ្ជាក់។ នៅពេលនេះ គ្រីស្តសាសនិកស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែភាពខ្ពះខ្ពស់ដែលបានបង្ហាញនៅក្រោម Nero បានចុះខ្សោយ ឬលែងមានទៀតហើយ។ អ្វីដែលលោកយេស៊ូវហៅថា « ការបាត់បង់ស្នេហាដំបូងរបស់អ្នក » ដូច្នោះបង្ហាញថាសម័យទី៩៤គឺជាអត្ថិភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ទីពីរដែលអន់ជាងស្នេហាទីមួយ។

ខទី 5 ៖ « ដូច្នោះ ចូរនឹកចាំពីកន្លែងដែលអ្នកបានធ្លាក់ចុះ ហើយប្រែចិត្ត ហើយធ្វើកិច្ចការពីមុនរបស់អ្នក ។ បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងមករកអ្នក ហើយដកជើងចង្រៀងរបស់អ្នកចេញពីកន្លែងនោះ លុះត្រាតែអ្នកប្រែចិត្ត។ »

ការគោរពបូជាការទទួលស្គាល់សាមញ្ញនៃសេចក្តីពិតមិននាំមកនូវសេចក្តី សង្គ្រោះទេ។ ព្រះទាមទារបន្ថែមទៀតពីអស់អ្នកដែលទ្រង់សន្សំ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេ ជាដៃគូដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់។ ជំនឿលើជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចបង្កប់ន័យពី ការទម្លាក់តម្លៃជីវិតដំបូង។ សាររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅតែដដែលដដែល យោងទៅតាមម៉ាថាយ ១៦:២៤ ដល់ ២៦៖ « បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សទ្រង់ថា បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ ចូរឱ្យអ្នកនោះបដិសេធខ្លួនឯង ឱ្យអ្នកនោះទទួលខុសត្រូវលើលើឆ្មាង ហើយឱ្យគាត់ តាមខ្ញុំ។ ដ្បិតអ្នកណាចង់សង្គ្រោះជីវិត អ្នកនោះនឹងបាត់បង់ជីវិត តែអ្នកណាដែលបាត់បង់ជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបានជីវិតវិញ។ ហើយតើ មនុស្សម្នាក់នឹងទទួលបានពិភពលោកទាំងអស់នឹងមានប្រយោជន៍អ្វីដែរ បើ គាត់បាត់ព្រលឹង? ឬតើបុរសនឹងផ្តល់អ្វីជាថ្នូរនឹងព្រលឹងរបស់គាត់? »

ការគំរាមកំហែងដើម្បីដកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ដែលតំណាងដោយ “ ជើងចង្រៀង ” បង្ហាញថា សម្រាប់ព្រះ ជំនឿពិតគឺនៅឆ្ងាយពីភាពសាមញ្ញមួយដែលជាប់គាំងនៅលើព្រលឹង។ នៅសម័យអេភេសូរ ជើងចង្រៀងនិមិត្តសញ្ញានៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគឺនៅបូព៌ា ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ជាកន្លែងដែលជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទបានកើត និងនៅក្នុងព្រះវិហារដែលបង្កើតឡើងដោយប៉ូលនៅប្រទេសក្រិច និងប្រទេសទ្រូរគីបច្ចុប្បន្ន។ មជ្ឈមណ្ឌលសាសនានឹងត្រូវផ្លាស់ទៅភាគខាងលិចឆាប់ៗនេះ ហើយភាគច្រើនទៅទីក្រុងរ៉ូមក្នុងប្រទេសអ៊ីតាលី។

ខទី 6: « ប៉ុន្តែអ្នកមានរបស់នេះ ដែលអ្នកស្អប់ការងាររបស់និក្ខុឡាស ការងារដែលខ្ញុំស្អប់ដែរ។ »

ក្នុងសំបុត្រនេះ ជនជាតិរ៉ូមត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះជានិមិត្តរូបបន្ទាប់ពី " the wicked " : " the Nicolaitans " ដែលមានន័យថាអ្នកឈ្នះ ឬប្រជាជននៃជ័យជម្នះ ដែលជាអ្នកត្រួតត្រានៅសម័យនោះ។ នៅក្នុងភាសាក្រិចពាក្យ "Nike" គឺជាឈ្មោះនៃជ័យជំនះ។ តើអ្វីទៅជា « កិច្ចការរបស់និក្ខុឡាស » ដែលព្រះនិងអ្នក រើសតាំងស្អប់? Paganism និងភាពស៊ីសង្វាក់គ្នានៃសាសនា។ ពួកគេគោរពដល់ ម្ចាស់នៃអាទិទេពដែលមិនគោរពសាសនា ដែលជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលគេឧទ្ទិស ដល់ពួកគេ។ ប្រតិទិនបច្ចុប្បន្នរបស់យើង ដែលកំណត់ទៅប្រាំពីរថ្ងៃនៃសប្តាហ៍ ឈ្មោះនៃផ្កាយទាំងប្រាំពីរ ភព ឬផ្កាយនៃប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យរបស់យើង គឺជាមរតកផ្ទាល់នៃសាសនារ៉ូម។ ហើយការគោរពនៃថ្ងៃដំបូងដែលឧទ្ទិសដល់ "ព្រះអាទិត្យដែលមិនអាចយកឈ្នះបាន" នឹងផ្តល់ឱ្យទាន់ពេលវេលាចាប់ពីលេខ 321 ដែលជាហេតុផលជាក់លាក់មួយដល់អ្នកបង្កើតព្រះឱ្យស្អប់ "កិច្ចការ " សាសនារបស់រ៉ូម។

ខទី ៧ ៖ « ចូរឱ្យអ្នកណាដែលមានត្រចៀកស្តាប់នូវសេចក្តីដែលព្រះវិញ្ញាណ មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយថា ៖ ដល់អ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឱ្យស៊ី ដើមជីវិត ដែលនៅក្នុងឋានសួគ៌នៃព្រះ។ »

សារចំនួនពីរនៅក្នុងខគម្ពីរនេះ
ជំរុញឱ្យមានពេលវេលានៃជ័យជំនះលើផែនដី " អ្នកដែលឈ្នះ " និងពេលវេលានៃរដ្ឋានរបស់គាត់នៅស្ថានសួគ៌។

រូបមន្តនេះគឺជាសារចុងក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវផ្ញើទៅកាន់អ្នកបំរើរបស់ ទ្រង់នៅក្នុងយុគសម័យមួយក្នុងចំណោមយុគសម័យទាំងប្រាំពីរដែលកំណត់ដោយ ទំនាយ។ ព្រះវិញ្ញាណសម្របវាទៅនឹងលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់នៃសម័យនីមួយៗ ។ នោះនៃអេភេសូរសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដែលគ្របដណ្តប់ដោយទំនាយ ដូច្នោះព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញការសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បដល់វានៅក្នុងទម្រង់នៃការចាប់ ផ្តើមនៃប្រវត្តិសាស្ត្រផែនដី។

រូបភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានរំលេចនៅទីនោះនៅក្រោម ដើមឈើនៃជីវិត នៃសួនផែនដីដែលព្រះបានបង្កើតដើម្បីដាក់មនុស្សស្លូតត្រង់និងបរិសុទ្ធនៅទី នោះ។ Apo.22

ព្យាករណ៍ពីការស្តារឡើងវិញនូវសួនអេដេនសម្រាប់សុភមង្គលរបស់អ្នកដែលបាន ជ្រើសរើសដែលឈ្នះនៅលើផែនដីថ្មី។ រូបមន្តដែលបង្ហាញរាល់ពេលទាក់ទងនឹង ទិដ្ឋភាពនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានផ្តល់ដល់អ្នករើស តាំងតែម្នាក់ឯង ។

ទី 2 : Smyrna
នៅចន្លោះឆ្នាំ 303 និង 313 ការបៀតបៀន "អធិរាជ"
ចុងក្រោយរបស់រ៉ូម៉ាំង

ខទី ៨ ៖ « សូមសរសេរទៅទេវតានៃក្រុមជំនុំនៅស្ទីរណា ៖ នេះជាពាក្យរបស់ អ្នកទីមួយ និងអ្នកចុងក្រោយ ដែលបានស្តាប់ ហើយមានជីវិតឡើងវិញ ៖ »

ដោយឈ្មោះ " ស្ទីរណា " នៃអក្សរទីពីរដែលបកប្រែពីពាក្យក្រិក "ស្ទីណា" ដែលមានន័យថា " មីរ " ។

ព្រះជាម្ចាស់កំណត់ពេលវេលានៃការបៀតបៀនដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចដែលដឹកនាំដោយ អធិរាជរ៉ូម៉ាំង Diocletian ។ " ទឹកអប់ " គឺជាទឹកអប់ដែលលាបជើងរបស់ព្រះយេស៊ូមិនយូរប៉ុន្មានមុនពេលទ្រង់សោយទិវ ង្កត ហើយត្រូវបាននាំយកមកថ្វាយព្រះអង្គជាតង្វាយនៅពេលប្រសូតដោយអ្នកប្រាជ្ញ មកពីបូកែ។

ព្រះយេស៊ូវរកឃើញនៅក្នុងឧប្បត្តិហេតុនេះនូវភាពខ្លះខ្លែងនៃសេចក្តីជំនឿពិតដៃ លទ្ធផលដែលមាននៅក្នុងឆ្នាំ 94 ។

អស់អ្នកដែលយល់ព្រមស្តាប់ក្នុងនាមទ្រង់ត្រូវតែដឹងថាព្រះយេស៊ូវបានឈ្នះសេចក្តី ស្តាប់ ហើយមានជីវិតឡើងវិញ

ទ្រង់នឹងអាចប្រោសពួកគេឱ្យរស់ឡើងវិញដូចទ្រង់បានធ្វើ។ 'បានធ្វើវាសម្រាប់ខ្លួនគាត់។ ទំនាយនេះត្រូវបាននិយាយតែចំពោះពួកគ្រីស្ទាន ដែលព្រះយេស៊ូជាអង្គទ្រង់ជាអ្នកតំណាង« ដំបូង »ប៉ុណ្ណោះ។ ដោយការបញ្ចូលបុគ្គល របស់គាត់ទៅក្នុងជីវិតអ្នកបម្រើរបស់គាត់ គាត់ក៏នឹងត្រូវបានតំណាងដោយពួក គ្រីស្ទាន« ចុងក្រោយគេ »ផងដែរ។

ខទី ៩៖ « ខ្ញុំដឹងពីទុក្ខវេទនារបស់អ្នក និងភាពក្រីក្ររបស់អ្នក
(ទោះបីអ្នកជាអ្នកមាន)

ហើយការបង្ហាច់បង្ហូររបស់ពួកដែលហៅខ្លួនឯងថាជាសាសន៍យូដា
ប៉ុន្តែមិនមែនជាសាលាប្រជុំរបស់សាតាំង។»

ដោយការបៀតបៀនដោយជនជាតិរ៉ូម គ្រិស្តសាសនិកត្រូវបានដកហូត
ទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយច្រើនតែត្រូវគេសម្លាប់។ ប៉ុន្តែ ភាពក្រីក្រខាងសម្ភារៈ
និងខាងសាច់ឈាមទាំងនេះ

ធ្វើឱ្យពួកគេមានភាពខាងវិញ្ញាណយ៉ាងសម្បូរបែបក្នុងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃសេចក្តី
ជំនឿនៃការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត

គាត់មិនលាក់បាំងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ទេ

ហើយបង្ហាញឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវតម្លៃដែលគាត់ផ្តល់ឱ្យដល់សាសនាយូដា
ដែលបដិសេធបទដ្ឋាននៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

ដោយមិនទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្តជាព្រះមេស៊ី

ដែលបានទាយដោយបទគម្ពីរបរិសុទ្ធ។ ត្រូវបានបោះបង់ចោលដោយព្រះ

ជនជាតិយូដាត្រូវបានកាន់កាប់ដោយអារក្ស និងអារក្សរបស់វា

ហើយពួកគេក្លាយជាសម្រាប់ព្រះ និងអ្នកជ្រើសរើសដ៏ពិតប្រាកដរបស់គាត់

ដែលជា « សាលាប្រជុំរបស់សាតាំង »។

ខទី ១០៖ « កុំខ្លាចអ្វីដែលអ្នកនឹងរងទុក្ខ។ មើលចុះ អារក្សនឹងចាប់អ្នកខ្លះ
ក្នុងគុក ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចនឹងត្រូវបានល្បួងល ហើយអ្នកនឹងមានទុក្ខលំបាកដប់
ថ្ងៃ។ ចូរស្មោះត្រង់រហូតដល់ស្លាប់ នោះយើងនឹងប្រទានមកុដនៃជីវិត។»

នៅក្នុងខនេះ អារក្សត្រូវបានគេហៅថា Diocletian

ដែលជាអធិរាជរ៉ូម៉ាំងដ៏ឃោរឃៅនេះ និង "tetrarchs"

ដែលពាក់ព័ន្ធរបស់គាត់មានការស្តាប់ខ្ពើមយ៉ាងខ្លាំងប្រឆាំងនឹងពួកគ្រិស្តានដែល

ពួកគេចង់សម្លាប់ចោល។ ការបៀតបៀនដែលបានប្រកាសឬ " ទុក្ខវេទនា "

បានបន្តសម្រាប់ " ដប់ថ្ងៃ " ឬ "ដប់ឆ្នាំ" នៅក្នុងការពិតរវាង 303 និង 313 ។

ចំពោះពួកគេមួយចំនួនដែល " ស្មោះត្រង់រហូតដល់ស្លាប់ "

ជាទុក្ខរុក្ខលដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បានប្រទានពរ ព្រះយេស៊ូវនឹងប្រទាន " មកុដនៃជីវិត " ;

ជីវិតអស់កល្បជាសញ្ញានៃជ័យជំនះរបស់ពួកគេ។

ខទី ១១៖ « អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ចូរឱ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែល
ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំថា ៖ អ្នកណាដែលឈ្នះនឹងមិនទទួលរងនូវ
សេចក្តីស្លាប់ទីពីរឡើយ។»

ប្រធានបទនៃសារចុងបញ្ចប់គឺ៖ មរណៈ។ លើកនេះ ព្រះវិញ្ញាណពួកយើងថា

អ្នកដែលមិនទទួលយកការស្តាប់ដំបូងនៃការធ្វើទុក្ខរកម្មសម្រាប់ព្រះ

នឹងត្រូវរងទុក្ខ ដោយមិនអាចគេចផុតពី « ការស្តាប់ទីពីរ » នៃ « បឹងភ្លើង »

នៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយ។ « សេចក្តីស្លាប់ទីពីរ »

ដែលនឹងមិនប៉ះពាល់ដល់អ្នករើសតាំងឡើយ

ពីព្រោះពួកគេនឹងបានចូលទៅក្នុងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

ដំណាក់កាល ទី 3 : Pergamum

នៅឆ្នាំ 538 ការបង្កើតរបប papal នៅទីក្រុងរ៉ូម

ខទី ១២ ៖ « ចូរសរសេរទៅទេវតានៃក្រុមជំនុំនៅក្រុង Pergamos ៖ នេះជាអ្វីដែលអ្នកដែលកាន់ដាវមុខពីរដ៏មុតមានព្រះបន្ទូលថា ៖

ដោយឈ្មោះ Pergamos ព្រះបង្កើតពេលវេលានៃ ការផិតក្សត់ ខាងវិញ្ញាណ ។ នៅក្នុងឈ្មោះ Pergamum ឬសក្រិកពីរ "perao និង gamos" បកប្រែថា "បំពានអាពាហ៍ពិពាហ៍" ។ វាជាម៉ោងជោគវាសនានៃការចាប់ផ្តើមនៃ សំណាងអាក្រក់

ដែលនឹងវាយប្រហារប្រជាជនគ្រីស្ទានរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
ដោយកំណត់កាលបរិច្ឆេទ 313

យុគសម័យមុនបានស្នើឱ្យមានការចូលកាន់អំណាច និងរដ្ឋកាលមិនជឿរបស់អធិរាជ Constantine I ដែល ជាកូនប្រុសរបស់ tetrarch Constantius Chlorus និងជាអ្នកឈ្នះលើ Maxentius ។ ដោយក្រឹត្យរបស់អធិរាជនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 គាត់បានបោះបង់ចោលការឈប់សម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍នៃថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធនៃថ្ងៃដំទេវភាពទី 7

ដែលជាថ្ងៃសៅរ៍បច្ចុប្បន្នរបស់យើងដែលចូលចិត្តថ្ងៃដំបូងឧទ្ទិសនៅពេលនោះចំពោះការគោរពបូជារបស់ព្រះសុរិយគតិ "សូល" ។ Invictus", ព្រះអាទិត្យដែលមិនអាចយកឈ្នះបាន។ ដោយគោរពតាមទ្រង់

គ្រីស្ទបរិសុទ្ធប្រព្រឹត្តិ «អំពើផិតក្សត់ខាងវិញ្ញាណ» ដែលចាប់ពីឆ្នាំ 538 តទៅជាបទដ្ឋានផ្លូវការនៃប៉ូប៊ូរ៉ូម៉ាំងដែលភ្ជាប់ទៅនឹង សម័យ Pergamon ។ ពួកគ្រីស្ទានដែលមិនស្មោះត្រង់ធ្វើតាម Vigilus

ដែលជាអ្នកដឹកនាំសាសនាថ្មីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអធិរាជ Justinian I អ្នកបំផុសគំនិតនេះបានទាញយកផលប្រយោជន៍ពីទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយ Theodora ដែលជាស្រីពេស្យារៀបការដោយអធិរាជដើម្បីទទួលបានតំណែង papal នេះពង្រីកដោយអំណាចសាសនាសកលថ្មីរបស់គាត់ នោះគឺកាតូលិក។ ដូច្នោះក្រោមឈ្មោះ Pergamum ព្រះជាម្ចាស់បានបដិសេធការអនុវត្ត "ថ្ងៃអាទិត្យ" ដែលជាឈ្មោះថ្មីនិងមូលហេតុនៃ ការផិតក្សត់ ខាងវិញ្ញាណ ដែលក្រោម "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ" ដែលបានទទួលមរតកពី Constantine

បន្តត្រូវបានគោរពដោយព្រះវិហារគ្រីស្តរ៉ូម៉ាំង។ វាអះអាងថាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយអះអាងថាវាតាមដារជាប្រមុខសម្តេចប៉ាបថា "ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ" (ការជំនួស ឬជំនួសព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ) ជាភាសាឡាតាំង "VICARIVS FILII DEI" ជាចំនួនអក្សរនៃ ដែលជា " 666 "; លេខមួយស្របនឹងអ្វីដែល Rev.13:18 ចាត់ទុកថាជាធាតុសាសនានៃ " សត្វគិរិច្ឆាន ." សម័យដែលហៅថា Pergamos ដូច្នោះចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងរដ្ឋកាល papal ដែលមិនអត់ឱន និងដណ្តើមយកពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិដែលកើតមក ឋានៈរបស់គាត់ជាប្រធានសភា នេះបើយោងតាម Dan.8:11; អេភេសូ ៥:២៣៖ « ដ្បិតប្តីជាប្រមុខនៃប្រពន្ធ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទជាប្រមុខនៃពួកជំនុំ ដែលជាប្រកាយរបស់គាត់ ហើយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ » តែប្រយ័ត្ន! សកម្មភាពនេះត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះផ្ទាល់។ តាមពិត វាគឺជាគាត់ដែលបានដកខ្លួន ហើយប្រគល់ទៅឱ្យរបបសម្តេចប៉ាប នូវជំនឿគ្រីស្តសាសនា ដែលបានក្លាយជាការមិនស្មោះត្រង់ជាផ្លូវការ។ ភាព

មិនឆ្លាំឆ្លងនៃរបបនេះ ដែលត្រូវបានបរិហារក្នុង Dan.8:23 រហូតមកដល់ពេលនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យវាចាប់ផ្តើម “ ផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងច្បាប់ ” ដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះផ្ទាល់ យោងទៅតាម Dan.7:25។ ហើយលើសពីនេះទៅទៀត

ដោយមិនអើពើនឹងការព្រមានរបស់គាត់មិនឱ្យហោមនុស្សណាម្នាក់ជា "ឪពុក" ខាងវិញ្ញាណ គាត់បានធ្វើឱ្យខ្លួនគាត់ត្រូវបានគេគោរពជាមួយនឹងចំណងជើងថា "ព្រះរូបិតាដ៏បរិសុទ្ធបំផុត" ដូច្នេះការលើកខ្លួនគាត់ពីលើអ្នកបង្កើតព្រះជាម្ចាស់ អ្នកបង្កើតច្បាប់ ហើយនៅថ្ងៃណាមួយគាត់នឹងរកបានផលចំណេញ: " ហើយកុំហៅអ្នកណាថាឪពុករបស់អ្នកនៅលើផែនដី។

ព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខមានតែមួយ។ (ម៉ាថាយ ២៣:៩)។ ស្តេចមនុស្សនេះមានអ្នកស្នងបន្តដែលរបបនេះនិងភាពលើសចំណុះ របស់វានឹងបន្តរហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជម្រះដែលបានរៀបចំដោយព្រះដ៏អស្ចារ្យ ខ្លាំងបំផុត និងយុត្តិធម៌បំផុត “ព្រះរូបិតាស្នូតដ៏បរិសុទ្ធបំផុត”។

ដំឡើង Justinian I បានបង្កើតរបបសាសនានេះ ដែលព្រះបានចាត់ ទុកថា «ជិតក្សត្រ» ចំពោះទ្រង់។ ដូច្នេះ សារៈសំខាន់នៃកំហឹងត្រូវតែត្រូវបានសម្គាល់ និងចារឹកនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ យើងកត់សម្គាល់នៅឆ្នាំ 535 និង 536 ក្នុងរជ្ជកាលរបស់គាត់ ការផ្ទុះក្តៅភ្លើងដ៏ធំសម្បើមចំនួនពីរដែលនឹងធ្វើឱ្យបរិយាកាសងងឹតហើយនៅឆ្នាំ 541 ការរីករាលដាលនៃបេស្តីសាហារដែលនឹងមិនស្លាប់រហូតដល់ឆ្នាំ 767 ជាមួយនឹងការវាយប្រហារអតិបរមានៅឆ្នាំ 592 បណ្តាសាដ៏ទេវភាពអាច កុំយក ទម្រង់ដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចជាងនេះទៅទៀត ហើយ ព័ត៌មានលម្អិតអំពីប្រធានបទនេះនឹងត្រូវបានផ្តល់ជូននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធខាងក្រោម។

ខ ១៣៖ « ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនៅទីណា ខ្ញុំដឹងថាមានបណ្តឹងរបស់សាតាំង។ អ្នកចងចាំឈ្មោះខ្ញុំ ហើយអ្នកមិនបានបដិសេធសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំទេ សូម្បីតែនៅសម័យអាន់ទីប៉ាស ដែលជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំ ដែលត្រូវគេសម្លាប់ក្នុងចំណោមអ្នក ជាកន្លែងដែលសាតាំងស្នាក់នៅ។ »

ទំនាយនេះបញ្ជាក់អំពី « បណ្តឹង » និងកន្លែងនៃទីតាំងរបស់វា ដោយសារ កិត្តិនាម និងកិត្តិយសដែលមនុស្សមានបាបនៅតែសងវាររហូតដល់សព្វថ្ងៃ។ វាជា "ទីក្រុងរ៉ូម" ម្តងទៀត ដែលបន្តការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន នៅពេលនេះ ក្រោមទិដ្ឋភាពសាសនាមិនពិត និងសាសនាមិនពិតទាំងស្រុង។ អ្នកដែលអះអាង ថាជា «អ្នកជំនួស» របស់គាត់ (ឬអ្នកជំនួស) សម្តេចប៉ាប មិនបានទទួលសូម្បីតែ ព្រះដើម្បីថ្លែងទៅកាន់គាត់ផ្ទាល់។ អ្នកទទួលទំនាយគឺជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើស មិនមែនជាអ្នកដួលរលំ ឬជាអ្នកលើកតម្កើងពិធីសាសនាមិនពិត។ កន្លែងខ្ពស់នៃជំនឿរ៉ូមាំងកាតូលិកនេះមាន បណ្តឹង papal របស់ខ្លួន នៅទីក្រុងរ៉ូមនៅក្នុងវិមាន Lateran ដែលដោយសប្បុរស Constantine I បានផ្តល់ ដល់ប៊ីស្សុពនៃទីក្រុងរ៉ូម។ វិមាន Lateran នេះមានទីតាំងនៅលើភ្នំ Caelius ដែលជា "ភ្នំប្រាំពីរនៃទីក្រុងរ៉ូម" ដែលមានទីតាំងនៅភាគអាគ្នេយ៍នៃទីក្រុង។ ឈ្មោះ Caelius មានន័យថា៖ មេឃ។ ភ្នំនេះរីងជាងគេ និងធំជាងគេក្នុងចំណោមភ្នំទាំងប្រាំពីរក្នុងតំបន់។ នៅជិតព្រះវិហារ Lateran

ដែលនៅតែតំណាងឱ្យសព្វថ្ងៃនេះ: សម្រាប់សម្តេចប៉ាប និងបព្វជិត
 ដែលជាព្រះវិហារកាតូលិកដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងពិភពលោក កើនឡើងនូវ Obelisk
 ដ៏ធំបំផុតដែលមាននៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូម ដែលមានចំនួន 13
 ចាប់តាំងពីវាឡើងដល់កម្ពស់ 47 ម៉ែត្រ។ បានរកឃើញនៅក្រោម 7
 ម៉ែត្រនៃផែនដីនិងបំបែកជាបីផ្នែកវាត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង 1588 ដោយ
 Pope Sixtus V
 ដែលនៅពេលជាមួយគ្នានេះបានរៀបចំការត្រួតត្រានៃរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងសម័យទំ
 នាយបន្ទាប់ហៅថា Thyatira ។
 និមិត្តសញ្ញានៃការគោរពព្រះអាទិត្យអេហ្ស៊ីបនេះមានសិលាចារឹកដ៏ធំមួយនៅលើ
 stele ដែលផ្តុកវាដែលរំលឹកពីការផ្តល់ជូនរបស់ Constantine ។
 តាមពិតវាគឺជាកូនប្រុសរបស់គាត់ Constantius II
 ដែលបន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គតរបស់ឪពុកគាត់បាននាំវាពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបទៅកា
 ន់ទីក្រុងរ៉ូមដើម្បីបំពេញនូវបំណងប្រាថ្នារបស់ឪពុករបស់គាត់ដែលចង់នាំយកវា
 ទៅ Constantinople ។ ការខ្ចីសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ Constantine I គឺ
 ដោយសារការចង់បានរបស់ព្រះជាជាងចំពោះកូនប្រុសរបស់ Constantine ។
 ដោយសារតែ obelisk
 ទាំងមូលជាមួយនឹងជើងទម្រង់របស់វាបញ្ជាក់ពីតំណភ្ជាប់ដែលបានព្យាករណ៍
 ដែលធ្វើឱ្យ Constantine I ជា អាជ្ញាធរស៊ីរីលដែលដំឡើង "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ"
 និងសម្តេចប៉ាបនៅពេលនោះប៊ីស្សុពសាមញ្ញនៃព្រះវិហារគ្រិស្តសាសនានៃទីក្រុងរ៉ូម
 ។ អាជ្ញាធរសាសនា ដែលនឹងកំណត់ នៅថ្ងៃមិនពិតនេះ ក្រោមឈ្មោះ "ថ្ងៃអាទិត្យ"
 ឬថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។ នៅលើកំពូលនៃ Obelisk
 នេះមាននិមិត្តសញ្ញាបង្ហាញចំនួនបួនដែលដើរតាមគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងលំ
 ដាប់ឡើងនេះ: តោ 4
 អង្គុយនៅលើចុងរបស់វាគម្រង់ទៅចំណុចសំខាន់ទាំងបួនខាងលើដែលជាភ្នំចំនួន
 បួនដែលហាក់ឡើងដោយការស្តីព្រះអាទិត្យហើយខាងលើនេះរួមគ្នាគ្របដណ្តប់
 លើគ្រិស្តបរិស័ទ។ ឈើឆ្កាង។ ដឹកនាំនៅចំនុចសំខាន់ទាំងបួន
 និមិត្តសញ្ញានៃសត្វតោ កំណត់ពីភាពជាស្តេចនៅក្នុងកម្លាំងសកលរបស់វា។
 ដែលបញ្ជាក់ ការពិពណ៌នារបស់វាបានបង្ហាញនៅក្នុង Dan.7 និង 8. Rev.17:18
 និងបញ្ជាក់អំពីការនិយាយអំពីទីក្រុងរ៉ូម: " ហើយស្រ្តីដែលអ្នកបានឃើញ
 វាគឺជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលមានរាជវង្សលើស្តេចនៃផែនដី។ » លើសពីនេះ
 រូបចម្លាក់អេហ្ស៊ីបដែលឆ្លាក់នៅលើ Obelisk បង្ហាញពី
 "បំណងប្រាថ្នាមិនបរិសុទ្ធដែលស្តេចផ្ញើទៅកាន់ Amon" ដែលជាព្រះព្រះអាទិត្យ។
 រឿងទាំងអស់នេះបង្ហាញពីលក្ខណៈពិតនៃជំនឿរបស់គ្រិស្តបរិស័ទដែលគ្របដណ្តប់
 នៅទីក្រុងរ៉ូមតាំងពី Constantine I ចាប់តាំងពី ឆ្នាំ 313
 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃជ័យជំនះរបស់គាត់។ Obelisk នេះ
 និងនិមិត្តសញ្ញាដែលវាមាន ថ្លែងទិវង្គតចំពោះ "ជោគជ័យ"
 របស់អ្នកបំរើរបស់អារក្ស ដែលបានទាយនៅក្នុង Dan.8:25 ដែលតាមរយៈ
 Constantine I បាន ទទួលជោគជ័យក្នុងការផ្តល់ឱ្យសាសនាគ្រិស្តនូវរូបរាងនៃ
 syncretism សាសនាដែលត្រូវបានប្តូរទៅសាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ដោយព្រះ។
 នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមសារនៃនិមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ: "ឈើឆ្កាង":

ជំនឿគ្រីស្ទាន; "ការស្តីព្រះអាទិត្យ": ការថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យ; "ភ្នំ":
 អំណាចនៃផែនដី; "តោបួន": រាជវង្សនិងកម្លាំងសកល; "obelisk":
 ប្រទេសអេហ្ស៊ីបគឺជាអំពើបាបចាប់តាំងពីការបះបោររបស់ជារោននៃនិក្ខមនំនិង
 សម្រាប់អំពើបាបដែលបង្កើតការគោរពបូជារូបព្រះរបស់ព្រះអាម៉ូននៃព្រះអាទិត្យ
 ។ ព្រះសន្តតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះចំពោះជំនឿរ៉ូម៉ាំង កាតូលិក
 ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ Constantine ¹ ហើយចំពោះនិមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ
 តាមរយៈរូបចម្លាក់អេហ្ស៊ីប
 គាត់បានបន្ថែមការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់លើការប្តេជ្ញាចិត្តខាងសាសនារបស់ប៊ីស្សុព
 នៃទីក្រុងរ៉ូម ដែលគាត់ទាំងពីរចាត់ទុកថាមិនបរិសុទ្ធ។ ពួកគេត្រូវបានគេហៅថា
 "សម្តេចប៉ាប" ដោយបងប្អូនខាងសាសនានៃទីក្រុងរ៉ូមហើយ។
 ការផ្សារភ្ជាប់នៃជំនឿរបស់គ្រិស្តបរិសុទ្ធជាមួយនឹងការគោរពនៃពន្លឺព្រះអាទិត្យដែល
 បានអនុវត្តរួចមកហើយដោយ Constantine
 ខ្លួនឯងគឺជាប្រភពដើមនៃបណ្តាសាស្ត្រខ្សឹមខ្សាច់ដែលមនុស្សជាតិបងបងប
 ន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ បណ្តឹង Lateran នេះ
 មិនប្រកួតប្រជែងជាមួយអធិរាជរ៉ូម៉ាំងទេព្រោះចាប់តាំងពី Constantine ¹
 ពួកគេមិនរស់នៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូមទេ ប៉ុន្តែនៅភាគខាងកើតនៃចក្រភពគឺនៅ
 Constantinople ។ ដូច្នោះ ដោយការមិនអើពើនឹងវិវរណៈដែលព្យាករណ៍ដែលបាន
 ប្រទានដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដល់យ៉ូហាន នោះមនុស្សជាច្រើនកំពុងក្លាយជា
 ជនរងគ្រោះនៃការបោកបញ្ឆោតសាសនាដ៏ធំបំផុតគ្រប់ពេលវេលា។
 ប៉ុន្តែភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ពួកគេគឺបាបដោយសារតែពួកគេមិនស្រឡាញ់ការពិតហើ
 យដូច្នោះត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ប្រគល់ឱ្យអ្នកភូតកុហកនិងកុហកគ្រប់ប្រភេទ។
 កង្វះការអប់រំរបស់ប្រជាជននៃ សម័យ Pergamon ពន្យល់ពីភាពជោគជ័យនៃរបប
 papal ដែលបានដាក់ និងគាំទ្រដោយអធិរាជរ៉ូម៉ាំងបន្តបន្ទាប់នៃសម័យនោះ។
 ដែលមិនរារាំងមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតពិតប្រាកដមួយចំនួនពីការបដិសេធ
 និងបដិសេធសិទ្ធិអំណាចខុសច្បាប់ថ្មីនេះ;
 ដែលនាំឱ្យព្រះយេស៊ូវទទួលស្គាល់ពួកគេថាជាអ្នកបំរើពិតរបស់ទ្រង់។
 ទីតាំងរ៉ូម៉ាំងនៃពួកអ្នករើសតាំងត្រូវបានបង្កើតឡើង
 សូមកត់សម្គាល់ថាព្រះវិញ្ញាណបានរកឃើញនៅទីនោះនៅក្នុងអ្នកបំរើចំនួន 538
 នាក់ ដែលបានរក្សាសេចក្តីជំនឿក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
 ខណៈពេលដែលគោរពថ្ងៃអាទិត្យ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
 នៅកន្លែងនៃទីក្រុងរ៉ូមនេះ ទុក្ខបុគ្គលចុងក្រោយ ឬ "សាក្សីស្មោះត្រង់"
 ត្រូវបានគេមើលឃើញតែក្នុងអំឡុងពេលនៃ Nero ក្នុងឆ្នាំ 65-68 និង Diocletian
 រវាងឆ្នាំ 303 និង 313 ។ គោលដៅទីក្រុងរ៉ូម ព្រះវិញ្ញាណរំលឹកពីភាពស្មោះត្រង់របស់ " *អាសេនីយ៉ា* " " *សាក្សីស្មោះត្រង់* " របស់គាត់អំពីពេលវេលាកន្លងផុតទៅ។
 ឈ្មោះក្រិកនេះមានន័យថា: ប្រឆាំងនឹងទាំងអស់។
 វាហាក់ដូចជាកំណត់ថាសារីកប៉ុល
 ដែលជាអ្នកប្រកាសដំបូងនៃដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងទីក្រុងនេះ
 ដែលគាត់បានសុគតក្នុងនាមជាទុក្ខបុគ្គល កាត់ក្បាលនៅឆ្នាំ 65
 ក្រោមអធិរាជនីរ៉ូ។ ដូច្នោះ ព្រះបានប្រជែងនឹងចំណងជើងមិនពិត និងបំភាន់នៃ «
 ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ» របស់សម្តេចប៉ាប។

ជំនួយការពិតប្រាកដគឺជាប៉ូលដ៍ស្មោះត្រង់ ហើយមិនមែនជា *Vigilius* ដែលមិនស្មោះត្រង់ ហើយក៏មិនមែនជាអ្នកស្នងតំណែងរបស់គាត់ដែរ។

ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិបានឆ្លាក់នៅក្នុងធម្មជាតិនូវគ្រាដ៏សំខាន់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនានៃសម័យគ្រីស្ទាន។ គ្រាដែលបណ្ឌិតមានលក្ខណៈខ្លាំងក្លាដែលមានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរសម្រាប់ប្រជាជនគ្រីស្ទសាសនិក។

រួចហើយក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានផ្តល់ភស្តុតាងដល់សាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់ដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល និងភ្ញាក់ផ្អើលអំពីការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ចំពោះព្យុះនៅលើបឹងកាលីឡេ។ ព្យុះដែលលោកបានស្ងប់ស្ងាត់មួយរំពេច តាមបញ្ជារបស់លោក។

ក្នុងកំឡុងសម័យរបស់យើង ចន្លោះពីឆ្នាំ 533 និង 538 បានប្រកាន់យកនូវតួអង្គដែលត្រូវបណ្តាសាពិសេសនេះ

ចាប់តាំងពីការបង្កើតរបប *papal* ដោយអធិរាជ *Justinian I* ព្រះជាម្ចាស់ចង់ដាក់ទោសពួកគ្រីស្ទានដែលគោរពតាមក្រឹត្យដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយអធិរាជ *Constantine 1st* ដែលធ្វើឱ្យវាជាកាតព្វកិច្ច។ ដើម្បីសម្រាកនៅលើ

"ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យដែលមិនស្អប់" នៅថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 ។ ក្នុងរយៈពេលនេះត្រូវបានដាក់បណ្តាសា ដោយ គាត់ជាព្រះបានធ្វើឱ្យមានការភ្ញាក់ឡើងនៃភ្នំភ្លើងពីរ ដែលបាន *asphyxiated* អង្គុយគោលខាងជើងនៃភពផែនដី

និងបានបន្ទូលទុកដាននៅលើអង្គុយគោលខាងត្បូងផងដែរ រហូតដល់ទ្វីបអង់តាក់ទិក។ ពីរបីខែដាច់ពីគ្នាដែលមានទីតាំងនៅ *antipodes* នៃគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងតំបន់នៃអេក្វាទ័រការរីករាលដាលនៃភាពងងឹតមានប្រសិទ្ធភាពនិងស្លាប់យ៉ាងខ្លាំង។

ជួលរាប់ពាន់លានបានសាយភាយចូលទៅក្នុងបរិយាកាស ធ្វើឱ្យមនុស្សបាត់បង់ពន្លឺ និងដំណាំអាហារធម្មតារបស់ពួកគេ។

ព្រះអាទិត្យនៅចំនុចកំពូលរបស់វាផ្តល់ពន្លឺដូចគ្នានឹងព្រះច័ន្ទពេញដែលបាត់ខ្លួនទាំងស្រុង។ ប្រវត្តិវិទូបានកត់សម្គាល់សក្តិកម្មនេះបើយោងតាមដែល កងទ័ពរបស់ *Justinian* ដណ្តើមយកទីក្រុងរ៉ូមពី *Ostrogoths*

ដោយសារព្យុះព្រិលនៅពាក់កណ្តាលខែកក្កដា។ ភ្នំភ្លើងទីមួយដែលមានឈ្មោះថា "Krakatoa" មានទីតាំងនៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ហើយបានភ្ញាក់ឡើងក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ 535

ជាមួយនឹងកម្លាំងដ៏ខ្លាំងដែលមិនអាចនឹកស្មានដល់បានផ្លាស់ប្តូរតំបន់ភ្នំទៅជាតំបន់សមុទ្រដែលមានចម្ងាយជាង 50 គីឡូម៉ែត្រ។ ហើយទី 2 ដែលមានឈ្មោះថា "Ilopango" មានទីតាំងនៅអាមេរិកកណ្តាលហើយវាបានផ្ទុះឡើងនៅក្នុងខែកុម្ភៈ 536 ។

ខ ១៤៖ « ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានរឿងមួយទាស់នឹងអ្នក គឺអ្នកមានអ្នកនៅទីនោះដែលកាន់តាមគោលលទ្ធិរបស់បាឡាម ដែលបានបង្រៀនបាឡាមក្រឡាញ់ការជំពប់ដួលនៅចំពោះមុខពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីឱ្យពួកគេបរិភោគរបស់ដែលបូជាចំពោះរូបព្រះ ហើយប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ។ »

ព្រះវិញ្ញាណពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូម។ តាំងពីឆ្នាំ៥៣៨ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដ៏ស្មោះត្រង់នៅសម័យនោះបានធ្វើ

ជាសាក្សីអំពីការបង្កើតអាជ្ញាធរសាសនាដែលព្រះប្រៀបធៀបនឹងព្យាការី “
បាឡាម ”។ បុរសម្នាក់នេះបានបម្រើព្រះ
ប៉ុន្តែបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគាត់ត្រូវបានល្បួងដោយល្ងិចកលនៃប្រាក់ចំណេញ
និងទំនិញនៅលើផែនដី។

អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានចែករំលែកដោយរបបសម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំង។ លើសពីនេះ “
បាឡាម ” បានបណ្តាលឱ្យមានការដួលរលំនៃអឺស្រាវែល ដោយបង្ហាញដល់ “
បាឡាម ” នូវមធ្យោបាយដែលគាត់អាចទម្លាក់វាបាន៖
រាគ្រប់គ្រាន់ហើយក្នុងការជំរុញឱ្យទទួលយកអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងសាសន៍យូដា
និងពួកអ្នកមិនជឿ។ អ្វីដែលព្រះបានថ្កោលទោសយ៉ាងខ្លាំង។
ដោយប្រៀបធៀបគាត់ទៅនឹង “ បាឡាម ”

ព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់ឱ្យយើងនូវគំរូនៃរបបសម្តេចប៉ាប។
អ្នកដែលបានជ្រើសរើសបន្ទាប់មកយល់ពីអត្ថន័យនៃសកម្មភាពដែលព្រះផ្តល់ប
ណ្តាលឱ្យអារក្សនិងដៃគូសេឡេស្តាលនិងផែនដីរបស់គាត់ដើម្បីធ្វើ។
បណ្តាលនៃព្រះវិហារគ្រិស្តសាសនាស្ថិតនៅលើការទទួលយក
"ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យដែលមិនស្តើយ"

ដែលមិនជឿលើសាសនាចក្រដែលត្រូវបានសង្កេតឃើញតាំងពីឆ្នាំ 321
ដោយពួកគ្រិស្តានដែលមិនស្មោះត្រង់។ ហើយរបបសម្តេចប៉ាដូចជា " បាឡាម "
នឹងធ្វើការឆ្កោះទៅរកការដួលរលំរបស់ពួកគេ
និងធ្វើឱ្យបណ្តាលដំទេវភាពរបស់ពួកគេកាន់តែខ្លាំងឡើង។ "
សាច់បូជាដល់រូបព្រះ " គ្រាន់តែជារូបភាពប្រៀបធៀបជាមួយ "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ"
មិនជឿ។ ទីក្រុងរ៉ូមនាំសាសនាមិនជឿចូលទៅក្នុងសាសនាគ្រិស្ត។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអ្នក
ត្រូវយល់នោះគឺថា ពួកគេមានលក្ខណៈដូចគ្នា ហើយទទួលរងផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរដូច
គ្នាក្រោមការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ...។

ជាពិសេសចាប់តាំងពីបណ្តាលដែលបង្កឡើងដោយ " បាឡាម "
នៃសម័យគ្រិស្តាននឹងបន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដែលត្រូវបានសម្ពា
ល់ដោយការត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រិស្ត។ ភាពមិនស្មោះ
ត្រង់របស់ពួកគ្រិស្តានក៏ត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹងជនជាតិហេព្រើរដែលបាន
ប្រគល់ខ្លួនទៅជា « ការសហយស្មន់ » បន្ទាប់ពីព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេយល់ពីបញ្ញត្តិ
ដប់ប្រការរបស់ទ្រង់។ នៅចន្លោះឆ្នាំ 321 និង 538
គ្រិស្តានដែលមិនស្មោះត្រង់បានប្រព្រឹត្តដូចពួកគេ។ ហើយសកម្មភាពនេះបន្ត
រហូតដល់សព្វថ្ងៃ។

ខទី ១៥៖ « ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី អ្នកក៏មានមនុស្សដែលកាន់តាមគោលលទ្ធិ
របស់នីកូឡាសដែរ។ »

ក្នុងសារនេះ ឈ្មោះរបស់ “ នីកូឡាស ” ដែលបានលើកឡើងនៅ ក្រុង
អេភេសូរ បានបង្ហាញឡើងវិញក្នុងសំបុត្រនេះ។ ប៉ុន្តែ « កិច្ចការ » ដែលទាក់ទង
នឹងពួកគេនៅ ក្រុងអេភេសូរ បានក្លាយទៅជា « គោលលទ្ធិ » នៅទីនេះ។
តាមការពិត រ៉ូមមួយចំនួនមានតាំងពី ក្រុងអេភេសូរ ក្លាយជាគ្រិស្តសាសនិក
បន្ទាប់មកជាគ្រិស្តបរិស័ទមិនស្មោះត្រង់តាំងពីឆ្នាំ 321
ហើយនេះតាមវិធីសាសនាផ្លូវការតាំងពីឆ្នាំ 538 ដោយគោរពដល់ " គោលលទ្ធិ "
របស់រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ។

ខទី ១៦ ៖ « ដូច្នោះ ចូរប្រើចិត្ត បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងមករកអ្នក ជា
ប្រញាប់ ហើយខ្ញុំនឹងកទល់នឹងគេដោយដាវពិមាត់ខ្ញុំ។ »

ដោយការលើកឡើងពី « ការប្រយុទ្ធ » ដឹកនាំដោយ « ព្រះបន្ទូល » « ដាវនៃ
មាត់ទ្រង់ » ព្រះវិញ្ញាណរៀបចំបរិបទសម្រាប់សារលិខិតទីបួនដែលមក ។
វានឹងក្លាយជា សករក្ស ទី 16

ជាកន្លែងដែលព្រះគម្ពីរដែលជាពាក្យសរសេរដ៏បរិសុទ្ធរបស់វា " សាក្សីពីរនាក់ " ។
យោងទៅតាម វិវរណៈ 11: 3 នឹងផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព
ហើយបិទបាំងជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកក្លែងក្លាយ។

ខ ១៧ ៖ « ចូរឱ្យអ្នកណាដែលមានត្រចៀកស្តាប់នូវសេចក្តីដែលព្រះវិញ្ញាណ
មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយថា ៖ ដល់អ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឱ្យ
នំម៉ាណាដែលលាក់កំបាំង ហើយនឹងឱ្យថ្មសម្បជល់អ្នកនោះ
ហើយនៅលើថ្មនេះត្រូវបានសរសេរឈ្មោះថ្មី ដែលគ្មាននរណាម្នាក់ដឹង
លើកលែងតែអ្នកដែលទទួលវា។ »

ដូចរាល់ដង ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញទិដ្ឋភាពនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ នៅទីនេះ
គាត់បង្ហាញរាងដល់ពួកយើងនៅក្នុងរូបភាពដែលទាយដោយនំម៉ាណាដែលផ្តល់ឱ្យដល់
ជនជាតិហេព្រើរដែលស្រែកឃ្លាននៅក្នុងវាលខ្សាច់ស្អុតហែងនិងស្អុត។ ពេល
នោះ ព្រះបានបង្រៀនថា គាត់អាចការពារ និងពន្យារជីវិតអ្នករើសតាំងរបស់
គាត់ ដោយអំណាចច្នៃប្រឌិតរបស់គាត់។
ដែលគាត់នឹងសម្រេចបានក្នុងការផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកអ្នករើសតាំង
ដែលបានប្រោសលោះរបស់គាត់។

នេះនឹងជាចំណុចកំពូលនៃគម្រោងសន្សំប្រាក់ទាំងមូលរបស់គាត់។

ពេលវេលាមួយដែលបានជ្រើសរើសនឹងមានរង្វាន់ជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
ដែលព្រះវិញ្ញាណពិពណ៌នាជារូបភាព។ រូបភាព " ម៉ាណា " នៃ
អាហារស្ថានសួគ៌ត្រូវបានលាក់នៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌
ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ជាអ្នកផលិតវា។ ក្នុងនិមិត្តរូបពីបុរាណ នំម៉ាណាគឺជាកន្លែងដ៏
បរិសុទ្ធបំផុតដែលជានិមិត្តរូបនៃស្ថានសួគ៌ជាកន្លែងដែលព្រះបានសោយរាជ្យលើ
បណ្តុំរូបសំទ្រ។ នៅក្នុងការអនុវត្តរបស់រ៉ូម៉ាំង " គ្រួសពណ៌ស " កំណាងឱ្យការបោះឆ្នោត "បាទ" ពណ៌ខ្មៅកំណាងឱ្យ "ទេ" ។ " ថ្មស " កំណាងភាពបរិសុទ្ធនៃជីវិតរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលបានក្លាយជាអស់
កល្បជានិច្ច។ ជីវិតអស់កល្បរបស់ទ្រង់គឺជាបាទដ៏ទេវភាព
ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីការស្វាគមន៍យ៉ាងក្លៀវក្លា និងដ៏ធំពីព្រះ។
ដោយសារអ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញនៅក្នុងរូបកាយ
សេឡេស្ទាល រដ្ឋថ្មីរបស់គាត់ត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹង " ឈ្មោះថ្មី " ។ ហើយ
ធម្មជាតិសេឡេស្ទាលនេះគឺសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសជារៀងរហូត
អាថ៌កំបាំងនិងបុគ្គលៈ " គ្មាននរណាដឹងវាទេ "។ ដូច្នោះហើយ
យើងនឹងត្រូវទទួលមរតក និងចូលទៅក្នុងធម្មជាតិនេះ
ដើម្បីស្វែងយល់ថាវាជាអ្វី។

យុគសម័យ ទី ៤ ៖ ធីតារ៉ា
រវាងឆ្នាំ 1500 និង 1800 សង្គ្រាមសាសនា

ខទី ១៨ ៖ « ចូរសរសេរទៅទេវតានៃក្រុមជំនុំនៅក្រុងថាយ៉ាណាវ៉ា ថា ៖ នេះជាអ្វីដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ភ្នែករបស់អ្នកនោះដូចជាអណ្តាតភ្លើង ហើយជើងរបស់វាដូចជាលង្ហិនកំពុងនេះ ៖

អក្សរទី 4 កើតឡើងក្រោមឈ្មោះ " ជីជីវ៉ា " ជាពេលដែលជំនឿគ្រិស្តសាសនានៃលីកកាតូលិកនិងប្រូតេស្តង់បានផ្តល់នូវទស្សនវិស័យភាពដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្ពើមតាមរយៈការប៉ះទង្គិចគ្នាយ៉ាងបង្អួរឈាមរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែសារនេះធ្វើឱ្យមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។ នៅក្នុងឈ្មោះថា ជីវ៉ា ឬសក្រិកពីរ "thua, téiro" បកប្រែថា "សេចក្តីស្តាប់ខ្ពើមនិងនាំមកនូវសេចក្តីស្តាប់ដោយទុក្ខវេទនា" ។ ពាក្យក្រិកដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការបកស្រាយនៃការស្តាប់ខ្ពើមនេះ កំណត់នៅក្នុងវចនានុក្រមភាសាក្រិច Bailly ជ្រូក ឬជ្រូកព្រៃ នៅពេលដែលពួកគេស្ថិតក្នុងកំដៅ។ ហើយនៅទីនេះ ការបំភ្លឺគឺចាំបាច់។ សក្ខី ទី 16

ត្រូវបានកត់សម្គាល់ដោយការភ្ញាក់ឡើងនៃពួកប្រូតេស្តង់ដែលបានជំទាស់នឹងសិទ្ធិអំណាចនៃរបបសម្តេចប៉ាប៉ូម៉ាង។ ដូចគ្នានេះផងដែរ

ដើម្បីពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចបណ្តោះអាសន្នរបស់ខ្លួន

សម្តេចប៉ាបតំណាងដោយសម្តេចប៉ាប Sixtus V

បានបង្កើតរដ្ឋវ៉ាទីកង់របស់ខ្លួនដែលនឹងផ្តល់ឱ្យវានូវភាពស្របច្បាប់ស៊ីវិលដែលភ្ជាប់ទៅនឹងអាជ្ញាធរសាសនារបស់ខ្លួន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលចាប់តាំងពី

សក្ខី ទី 16 មក របប សម្តេចប៉ាបបានផ្ទេរ

ទិស្នាក់ការរបស់ខ្លួនដែលពីមុនមានទីតាំងនៅវិមាន Lateran

ទៅទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួននៅក្នុងបុរីវ៉ាទីកង់

ដែលបានបង្កើតរដ្ឋឯករាជ្យរួចហើយ។

ប៉ុន្តែការផ្ទេរនេះគ្រាន់តែជាការបោកបញ្ឆោតប៉ុណ្ណោះ

ពីព្រោះអ្នកដែលអះអាងថាមកពីរដ្ឋវ៉ាទីកង់នៅតែអង្គុយក្នុងវិមាន Lateran ។

ដោយសារតែវាគឺនៅទីនោះនៅក្នុង Lateran

ដែលសម្តេចប៉ាបស្វាគមន៍អ្នកតំណាងនៃរដ្ឋបរទេសដែលមកទស្សនាវា។

ដូច្នោះហើយ នៅឆ្នាំ 1587 ប្រាសាទ Obelisk ដែលត្រូវបានជួសជុលឡើងវិញ

នៅជិតវិមាន Lateran ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 3 ខែសីហា ឆ្នាំ 1588

ត្រូវបានគេរកឃើញនៅក្រោម 7 ម៉ែត្រនៃផែនដី និងជាបីប៉ែណែកនៃរដ្ឋ Vatican

ដែលមានទីតាំងនៅខាងក្រៅទីក្រុង Rome នៅលើភ្នំ Vaticanus

នៅលើប្រាំងខាងលិចនៃ Tiber ដែលមានប្រាំប្រទល់ជាប់នឹងទីក្រុងពីជើងទៅ

ត្បូង។ នៅពេលយើងក្រឡេកមើលផែនការនៃទីក្រុងវ៉ាទីកង់នេះ

ខ្ញុំពិតជាភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងដែលបានរកឃើញរូបរាងក្បាលជ្រូក

ត្រចៀកនៅខាងជើង និងច្រមុះនៅភាគនិរតី។ សាររបស់ភាសាក្រិច "thua"

ដូច្នោះត្រូវបានបញ្ជាក់ទ្វេដង និងរាប់ជាសុចរិតដោយព្រះជាម្ចាស់

ដែលជាអ្នករៀបចំរឿងទាំងនេះ។ ជំនឿកាតូលិកបានទទួលមរតកពី Pergamum

ឈានដល់ចំណុចកំពូលនៃការស្តាប់ខ្ពើមរបស់វា។

នាងបានប្រតិកម្មយ៉ាងហិង្សាជាមួយនឹងការស្តាប់ខ្ពើម

និងភាពយោរយៅប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលបានបំភ្លឺដោយព្រះគម្ពីរ

ទីបំផុតបានផ្សព្វផ្សាយអរគុណដល់រោងពុម្ព និងការបំពានរបស់វា។ ប្រសើរជាង បរិហារអំពើបាប រហូតដល់ពេលនោះ អាណាព្យាបាលគម្ពីរវិស្វទ្ធិ ដែលនាងបានផលិតឡើងវិញដោយព្រះសង្ឃរបស់នាងនៅក្នុងវត្តអារាម និងវត្តនានា នាងបានបៀតបៀនព្រះគម្ពីរ ដែលបរិហារអំពើទុច្ចរិតរបស់នាង។ ហើយនាងបានដាក់ទោសប្រហារជីវិតដោយអំណាចនៃមនុស្សខ្លាចភ្នែកនិងការ សោកស្តាយស្តេច; អ្នកប្រតិបត្តិតាមឆន្ទៈរបស់គាត់។ ពាក្យដែលលោកយេស៊ូលើក ឡើងដោយលោកបានលើកឡើងថា៖ « អ្នកណាដែលមានភ្នែកដូចជាអណ្តាត ភ្លើង ហើយដើររបស់គេប្រៀបដូចជាលង្ហិនដ៏ក្តៅគគុក » ចូរដកដៃចេញពីសកម្មភាពដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់គាត់ចំពោះសត្រូវខាងសាសនារបស់គាត់ ដែលគាត់នឹងបំផ្លាញនៅពេលគាត់ត្រលប់មកផែនដីវិញ។ ទាំងនេះគឺជាមនោគមវិជ្ជាគ្រិស្តបរិស័ទទាំងពីរដែលបានប្រយុទ្ធគ្នារហូតដល់ស្លាប់ “ដោយដាវ” និងអាវុធនៅក្នុងបរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រនៃយុគសម័យ Thyatira ។ បន្ទាប់មក “ ដើររបស់គាត់ ” នឹងសម្រាកនៅលើ “ សមុទ្រ និងនៅលើផែនដី ” ដែលជានិមិត្តរូបនៃជំនឿកាតូលិក និងជំនឿប្រូតេស្តង់នៅក្នុង វិរណៈ 10:5 និង Rev.13:1-11 ។ សាសនាកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់ ទាំងអំពើបាប (អំពើបាប = លង្ហិន) មិនប្រែចិត្ត ត្រូវបានពិពណ៌នាថាជា “ ការដុតលង្ហិន ” ដែលទាក់ទាញសេចក្តីក្រោធនៃការជំនុំជំរះរបស់ព្រះព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ដោយលើកយករូបភាពនេះ ដែលគាត់បានប្រកាសអំពី « គ្រោះមហន្តរាយ » ដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុង វិរណៈ 1:15 ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញម៉ោងដែលអ្នកបៀតបៀនចុងក្រោយបានរួមគ្នាប្រឆាំងនឹង កូនចៅដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់បានប្រយុទ្ធគ្នារហូតដល់ស្លាប់ដូចជា "សត្វសាហាវ" ដែលនឹងតំណាងឱ្យពួកគេនៅក្នុង ការព្យាករណ៍ទាំងមូល។ ពី François ទី 1 ដល់ Louis XIV សង្គ្រាមសាសនាបានធ្វើតាមគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយយើងត្រូវតែកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលព្រះបង្ហាញពីបណ្តាសារបស់ប្រជាជន បារាំង ការគាំទ្រប្រដាប់អាវុធរបស់សម្តេចប៉ារ៉ាងពី Clovis ជាស្តេចទីមួយនៃ Franks ។ ដើម្បីសម្គាល់ការសុំទោសនៃបណ្តាសានេះ ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់យុវជន Louis XIV អាយុ "ប្រាំ" ឆ្នាំនៅលើបល្ល័ង្កនៃប្រទេសបារាំង។ ខគម្ពីរនេះចេញពីសៀវភៅ Ecc.10:16 បង្ហាញពីសាររបស់វា៖ « វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ទឹកដីដែលស្តេចទ្រង់នៅក្មេង ហើយស្តេចដែលសោយរាជ្យនៅពេលព្រឹក! » Louis XIV បានបំផ្លាញប្រទេសបារាំងជាមួយនឹងការចំណាយដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់របស់គាត់ នៅលើវិមាន Versailles និងសង្គ្រាមដ៏ថ្លៃថ្លៃរបស់គាត់។ គាត់បានបន្ទូលទុកគាត់នូវប្រទេសបារាំងមួយដែលបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាព ក្រីក្រ ហើយអ្នកស្នងតំណែងរបស់គាត់គឺ Louis XV រស់នៅសម្រាប់តែលទ្ធិសេរីនិយមដែលបានចែករំលែកជាមួយដៃគូដែលមិនអាច បំបែកបានរបស់គាត់នៅក្នុងភាពថោកទាបគឺ Cardinal Dubois ។ តួអង្គដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្ពើម Louis ដោយកំណត់គោលដៅបុរសស្លូតបូត និងសន្តិវិធីជាគោលដៅនៃកំហឹងនេះ ព្រះបានបង្ហាញពីចេតនារបស់គាត់ក្នុងការ វាយលុករបបរាជានិយមតំណពូជ សម្រាប់ការជឿទុកចិត្តដោយខ្លាច

វាត្រូវបានគេដាក់ដោយអយុត្តិធម៌ក្នុងការធ្វើពុកជាសាសនាប៉ាប៉ាចាប់តាំងពី Clovis ។

ខទី ១៩៖ « ខ្ញុំដឹងពីកិច្ចការរបស់អ្នក សេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នក សេចក្តីជំនឿ របស់អ្នក ការបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់អ្នក ការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់អ្នក ហើយកិច្ចការ ក្រោយរបស់អ្នកមានប្រសិទ្ធភាពជាងកិច្ចការដំបូងទៅទៀត។ »

ពាក្យទាំងនេះ ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកបម្រើទ្រង់ « ស្មោះត្រង់រហូតដល់ស្លាប់ »

ដោយថ្វាយខ្លួនគេថ្វាយយញ្ញបូជាក្នុងរូបភាពនៃចៅហ្វាយរបស់គេ។ « កិច្ចការ » របស់ពួកគេត្រូវបានទទួលដោយព្រះ ដោយសារពួកគេថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះ « សេចក្តីស្រឡាញ់ » ពិតប្រាកដរបស់ពួកគេចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ ។ « ជំនឿ » របស់ពួកគេនឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារវាត្រូវបានអមដោយ « ការបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ » ។ ពាក្យ “ ថេរ ” ដែលបានលើកឡើងនៅទីនេះ គិតលើ សារៈសំខាន់ប្រវត្តិសាស្ត្រគួរឱ្យកត់សម្គាល់។ វាស្ថិតនៅក្នុង "ប៊ែននៃ Constance" នៅក្នុងទីក្រុង Aigues-Mortes ដែល Marie Durand បានរស់នៅជាល្ហើយរបស់នាងអស់រយៈពេល 40 ឆ្នាំយ៉ាងយូរ និងព្យាយាមធ្វើជាគំរូនៃសេចក្តីជំនឿ។

គ្រិស្តសាសនិកជាច្រើននាក់ផ្សេងទៀតបានផ្តល់សក្ខីកម្មដូចគ្នា ដែលជារឿយៗនៅតែមិនស្គាល់ប្រវត្តិសាស្ត្រ។

នេះគឺដោយសារតែចំនួនទុក្ខរុក្ខនាបានកើនឡើងតាមពេលវេលា។ ស្នាដៃចុងក្រោយបង្អស់ទាក់ទងនឹងពេលវេលានៃរជ្ជកាល (1643 ដល់ 1715) របស់ស្តេច Louis

សូមកត់សម្គាល់យ៉ាងច្បាស់នូវតួនាទីដែលបង្ហាញឱ្យឃើញនៃឈ្មោះ " នាគ " ដែលកំណត់ថា "អារក្ស" និងសកម្មភាពឈ្លានពានបើកចំហរបស់អធិរាជរ៉ូម និងសម្តេចប៉ាប រ៉ូម នៅក្នុងវិវរណៈ ១២:៩-៤-១៣-១៦។

អ្នកដែលបានហៅខ្លួនគាត់ថាជា "ស្តេចព្រះអាទិត្យ" បាននាំទៅដល់កំពូលនៃការប្រយុទ្ធដើម្បីសាសនាកាតូលិក ដែលជាអ្នកការពារនៃ "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ" ដែលបានទទួលមរតកតាំងពី Constantine I ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងគាត់ ព្រះបានទម្លាក់រយៈពេលទាំងមូលនៃរជ្ជកាលដ៏យូររបស់ទ្រង់ទៅក្នុងភាពងងឹត ដោយបដិសេធគាត់នូវភាពកក់ក្តៅ និងពន្លឺពេញនៃព្រះអាទិត្យពិត ជាមួយនឹងផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរសម្រាប់របបអាហាររបស់ប្រជាជនបារាំង។

ខទី ២០៖ « ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំទាស់នឹងអ្នកគឺថា អ្នកទុកឱ្យស្រ្តីយេសិបិល ដែល ហៅខ្លួនឯងថាជាអ្នកប្រកាសទំនាយ បង្រៀន និងល្បួងអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំឱ្យ ប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ហើយបរិភោគសាច់ដែលបូជាដល់ រូបព្រះ។ »

នៅឆ្នាំ 1170 ព្រះបានបកប្រែព្រះគម្ពីរទៅជាភាសា Provençal ដោយ Pierre Vaudès។

គាត់គឺជាគ្រិស្តសាសនិកដំបូងគេដែលបានរកឃើញឡើងវិញនូវគោលលទ្ធិនៃសេចក្តីពិតនៃសាវ័កទាំងមូល រួមទាំងការគោរពចំពោះថ្ងៃសប្បិទពិត និងការទទួលយកបួស។ ត្រូវបានគេស្គាល់ក្រោមឈ្មោះ Pierre Valdo

គាត់គឺជាប្រភពដើមនៃ "Vaudois" ដែលបានតាំងទីលំនៅនៅអាស់ដែន Piedmont របស់អ៊ីតាលី។ ការងារកំណែទម្រង់ដែលពួកគេតំណាងត្រូវបានប្រឆាំងដោយប៉ូបពី ហើយសារនោះក៏បាត់ទៅវិញ។ ច្រើនណាស់ដែលព្រះបានរំដោះអ៊ីរ៉ូបទាំងមូលទៅការលុកលុយរបស់ម៉ុងហ្គោលដ៏ឃោរឃៅ

អមដោយការរាតត្បាតដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចនៃគ្រោះកាចដែលបង្កឡើងដោយពួកម៉ុងហ្គោលដែលបានបំផ្លាញចាប់ពីឆ្នាំ 1348

ដែលជាមួយភាគបីនិងស្ទើរតែពាក់កណ្តាលនៃចំនួនប្រជាជនរបស់វា។ សារនៃខគម្ពីរនេះ: “ អ្នកបាត់ចេញពីស្រី Jezebel... ” គឺជាពាក្យគិះដៀលដែលនិយាយទៅកាន់អ្នកកែទម្រង់ដែលមិនបានផ្តល់ឱ្យការងាររបស់ Pierre Valdo នូវសារៈសំខាន់ដែលវាសមនឹងទទួលបាន ព្រោះវាល្អឥតខ្ចោះ។ រវាងឆ្នាំ 1170 និង 1517

ពួកគេបានព្រងើយកន្តើយនឹងគោលលទ្ធិដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គ្រីស្តបរិស័ទ ហើយកំណែទម្រង់របស់ពួកគេដែលបានធ្វើឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យនេះ គឺមិនពេញលេញនិងមិនពេញលេញ។

ចំណាំ ៖ ភាពឥតខ្ចោះនៃគោលលទ្ធិបានយល់ និងអនុវត្តដោយ Pierre Valdo បង្ហាញថានៅក្នុងគាត់ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញកម្មវិធីពេញលេញនៃកំណែទម្រង់ដែលចាំបាច់ត្រូវតែអនុវត្ត។ តាមការពិត អ្វីៗត្រូវបានសម្រេចជាពីរដំណាក់កាល គឺតម្រូវការនៃថ្ងៃសប្បិទមិនចាប់ផ្តើមរហូតដល់ឆ្នាំ 1843-1844

ស្របតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់ដោយគ្រីស្តរបស់ Dan.8:14 ។ ដើម្បីពណ៌នាអំពី ជំនឿរបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ព្រះបានប្រៀបធៀបវាទៅនឹងមហេសីបរទេសរបស់ស្តេចអហាប់ គឺ« យេសេបិល »ដ៏គួរឱ្យខ្លាចដែលបានសម្លាប់ព្យាការីរបស់ព្រះ ហើយបង្ហូរឈាមស្លូតត្រង់។ ច្បាប់ចម្លងត្រូវតាមគំរូ ហើយវាក៏មានគុណវិបត្តិនៃការប្រើបានយូរជាងក្នុងប្រតិបត្តិការផងដែរ។ ដោយដាក់ឈ្មោះនាងថា " ហោរា " ព្រះបានកំណត់ឈ្មោះកន្លែងថ្មីនៃ "បល្ល័ង្ក" របស់ទ្រង់៖ បុរីវ៉ាទីកង ដែលមានន័យថាជាភាសាបារាំងចាស់ និងឡាតាំង "វ៉ាទីស៊ីណារ៉េ" ដើម្បីទាយ។

ព័ត៌មានលំអិតប្រវត្តិសាស្ត្រអំពីទីកន្លែងគឺបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់បំផុត។ ដើមឡើយកន្លែងនេះត្រូវបានសម្គាល់ដោយវត្តមានរបស់ប្រាសាទរ៉ូម៉ាំងឧទ្ទិសដល់ " ពស់ " ព្រះ Aesculapius ។ និមិត្តសញ្ញានេះនឹងកំណត់ពីអារក្ស និងរបបសម្តេចប៉ាបនៅក្នុង វិរណៈ ១២៖៩-១៤-១៥។ ព្រះចៅអធិរាជ Nero បានដាក់សៀគ្វីប្រណាំងរទេះរបស់គាត់នៅទីនោះ ហើយ "Simon the Magician" ត្រូវបានគេបញ្ជូននៅក្នុងទីបញ្ជូនសពនៅទីនោះ។ វាហាក់បីដូចជាអដ្ឋិធាតុរបស់គាត់ ដែលនឹងត្រូវបានលើកតម្កើងដូចសារីរកពេត្រុសដែលត្រូវបានឆ្កាងនៅទីក្រុងរ៉ូម។ នៅទីនេះម្តងទៀត បាស៊ីលីកាដែលផ្តល់ដោយ Constantine

បានប្រារព្ធសិរីរុងរឿងរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ ដើមឡើយតំបន់នេះមានវាលភក់។ ការកុហកដែលបានសាងសង់នឹងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃឈ្មោះថ្មីនៃ Basilica បុរីវិទ្យា ដែលពង្រីក និងតុបតែងនៅ សករក្ស ១៥¹⁵ នឹងយកឈ្មោះខុសថា "Basilica of Saint Peter of Rome"។ កិត្តិយសនេះ បង្ហាញការពិតចំពោះ **បុរសលេងប៉ាហ្វី** និង " ពស់ " Aesculapius និងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃឈ្មោះ " **វេទមន្ត** " ដែលព្រះវិញ្ញាណសន្តតថាជាពិធីសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកនៅក្នុង Rev.18:23 ដែលកំណែព្រះគម្ពីរ Darby ប្រាប់យើងថា " ហើយ ពន្លឺនៃចង្កៀងនឹងមិនភ្លឺនៅក្នុងអ្នកទៀតទេ។ ហើយសំឡេងរបស់កូនកំលោះ និងប្រពន្ធនឹងលែងឮនៅក្នុងអ្នកទៀតហើយ។ ព្រោះឈ្មោះរបស់អ្នកជាអ្នកធំនៅលើផែនដី។ ប្រជាជាតិទាំងអស់ត្រូវបាននាំឱ្យ រង្វង ដោយ **វេទមន្តរបស់អ្នក ។** » ច្បាស់ណាស់ ការបញ្ចប់ការងារនៅលើ Basilica "Saint-Pierre de Rome" នេះ ដែលទាមទារប្រាក់យ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ និងនាំឱ្យលោក Tetzl លក់ "ការបណ្តោយខ្លួន" របស់គាត់។ ដោយឃើញការលើកលែងទោសពីអំពើបាបដែលលក់បានលុយ គ្រូព្រះសង្ឃ Martin Luther បានរកឃើញលក្ខណៈពិតនៃព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិករបស់គាត់។ ដូច្នេះ គាត់បានបរិហារអំពីចរិតអាក្រក់របស់គាត់ និងកំហុសមួយចំនួនរបស់គាត់ ដោយការបង្ហាញអត្ថបទដ៏ល្អចំនួន ៩៥ របស់គាត់ក្នុងឆ្នាំ ១៥១៧ នៅមាត់ទ្វារ ព្រះវិហារអាស្ត៊ីម៉ង់នៅ Augsburg។ ដូច្នេះ គាត់បានធ្វើជាផ្លូវការនូវការងារ កំណែទម្រង់ដែលព្រះបានស្នើទៅលោក Pierre Valdo តាំងពីឆ្នាំ ១១៧០។ ដោយនិយាយដោយផ្ទាល់ទៅកាន់អ្នកបម្រើដែលបានកែទម្រង់របស់គាត់ នៅសម័យនោះ ជនរងគ្រោះពិតដែលលាវែងពីដំណែងដោយសន្តិវិធី ព្រះវិញ្ញាណបានបន្ទោសពួកគេចំពោះការអនុញ្ញាតឱ្យ **យេសេបិលបង្រៀន និងល្បួងអ្នកបម្រើរបស់គាត់** ។ យើងអាចអាននៅក្នុងពាក្យគិះដៀលនេះនូវ ភាពមិនគ្រប់លក្ខណ៍នៃគោលលទ្ធិទាំងអស់នៃការចាប់ផ្តើមកំណែទម្រង់នេះ។ នាង« **បង្រៀននិងល្បួង** » « **អ្នកបម្រើ** »របស់លោកយេស៊ូ ដែលធ្វើឱ្យនាងក្លាយជា ព្រះវិហារគ្រីស្ទាន។ ប៉ុន្តែការបង្រៀនរបស់គាត់គឺនៅ សម័យ Pergamon ដែលមាន ការចោទប្រកាន់ពី « **អំពើសហយស្កន់** » និងរូបភាពនៃ « **សាច់** »។ **ការបូជាដល់រូបព្រះ**» ត្រូវបានបរិហាររួចហើយ។ ទោះបីជាមានការបោកបញ្ឆោតក៏ ដោយ នៅក្នុងខនេះ អង្គភាពដ៏សំខាន់មិនមែនជា « **ស្ត្រីយេស៊ូបិល** »ទេ ប៉ុន្តែជា គ្រីស្ទសាសនិកប្រូតេស្តង់ផ្ទាល់។ តាំងពីដើមដំបូងមកដោយប្រាប់គាត់ថា “ **អ្នក ចាកចេញពីស្ត្រីយេសេបិល...** ” ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញពីកំហុសដែលបានចែករំលែក ដោយពួកប្រូតេស្តង់ដំបូង។ បន្ទាប់មក គាត់បង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈនៃកំហុសនេះ៖ ការថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ។ ក្នុងការធ្វើដូច្នេះ គាត់បានបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃ " **បន្តក**" ដែលគាត់មិនទាន់ដាក់លើគាត់នៅពេលនោះ ប៉ុន្តែគាត់នឹងទាមទារពីឆ្នាំ 1843។ ហើយនៅក្នុងសារនេះ អ្នកបង្កើតព្រះបានកំណត់គោលដៅ "ថ្ងៃអាទិត្យ" របស់រ៉ូម៉ាំងដែលការអនុវត្ត គឺនៅក្នុងក្រសែភ្នែករបស់គាត់ ការងារថ្វាយបង្គំព្រះមិនពិត ដែលផ្តល់កិត្តិយសដល់ទេវៈព្រះអាទិត្យក្លែងក្លាយ នៃសាសនាមិនពិតចំណាស់ជាងគេក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ។ ចាប់ពីឆ្នាំ 1843 គាត់នឹងត្រូវបោះបង់ចោល "ថ្ងៃអាទិត្យ"

ឬទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលជាព្រះអង្គសង្គ្រោះតែមួយគត់នៃមនុស្សមានបាបនៅលើផែនដី។

ខទី ២១ ៖ « ខ្ញុំបានទុកពេលឱ្យនាង ដើម្បីឱ្យនាងប្រែចិត្ត ហើយនាងនឹងមិនប្រែចិត្តពីអំពើសហយស្តរបស់នាងឡើយ។ »

ពេលវេលានេះត្រូវបានបង្ហាញតាំងពី Dan.7:25

ហើយវាត្រូវបានបញ្ជាក់ជាបីទម្រង់នៅក្នុង Apocalypse នៅក្នុងជំពូកទី 11,12 និង 13។ ទាំងនេះគឺជាកន្សោម៖ " ពេលវេលានៃដង និងពាក់កណ្តាលពេលវេលា ; 1260

ថ្ងៃ ឬ 42 ខែ

"ដែលទាំងអស់សំដៅទៅលើការសោយរាជ្យរបស់សម្តេចប៉ាបដែលមិនចេះអត់ធ្មត់ ក្នុងសកម្មភាពរាងឆ្នាំ 538 និង 1798 ។

ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីពិតតាមរយៈព្រះគម្ពីរ

និងការអធិប្បាយពីអ្នកកែទម្រង់ពិតបានផ្តល់អោយជំនឿកាតូលិកនូវឱកាសចុងក្រោយក្នុងការប្រែចិត្ត និងបោះបង់ចោល អំពើបាបរបស់មនុស្សម្នាក់។

នាងមិនបានធ្វើអ្វីសោះ ហើយបានបៀតបៀន និងធ្វើទារុណកម្ម

នៅក្នុងព្រះនាមនៃអំណាចចង់ដឹងចង់ឃើញរបស់នាង

ដែលជាអ្នកនាំសារសន្តិភាពនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ដូច្នេះ

វាបានផ្សាយឡើងវិញនូវស្នាដៃបះបោររបស់ជនជាតិយូដា

ដែលផ្តល់ជាប្រស្នារបស់ព្រះយេស៊ូវដល់ការសម្រេចជាលើកទីពីរ៖

វាគឺជាពាក្យប្រៀបធៀបនៃអ្នកដាំស្រែដែលសម្លាប់អ្នកដំបូងដែលព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនមក ហើយបន្ទាប់មកសម្លាប់ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមកឯពួកគេ គឺជាកូនរបស់ចៅហ្វាយ។ ពីចំការទំពាំងបាយជូរ ដើម្បីលួចមរតករបស់គាត់។

ខទី 22 ៖ « មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបោះនាងនៅលើគ្រែ ហើយបញ្ជូនសេចក្តីទុក្ខវេទនាជាខ្លាំងមកលើអ្នកដែលផិតក្បត់ជាមួយនាង លុះត្រាតែពួកគេប្រែចិត្តពីអំពើរបស់ពួកគេ ។ »

ព្រះនឹងចាត់ទុកនាងជា « ស្រីពេស្យា » « បោះលើគ្រែ » ដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងភ្ជាប់ « ស្រីយេសេបិល » នៃស្បែកនេះជាមួយនឹង « ស្រីពេស្យាបាបិទ្ធីនដ៏ធំ » នៃវិរណៈ ១៧:១។ « ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង » ដែលបានព្យាករនឹងកើតឡើងបន្ទាប់ពីការបរាជ័យនៃការប្រកាសព្រះគម្ពីរ។

សារដូចគ្នានេះនឹងបញ្ជាក់អំពីការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃ “ ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង ” នេះជាមួយនឹង “ សត្វដែលឡើងពីទីជ្រៅ ” នៅក្នុងវិរណៈ ១១:៧។

វាកើតឡើងបន្ទាប់ពីកិច្ចការនៃ " សាក្សីពីរ "

របស់ព្រះដែលជាការសរសេរនៃសេចក្តីសញ្ញាដ៏ទេវភាពចាស់និងថ្មីនៃព្រះគម្ពីរវិសុទ្ធ។ “ អំពើផិតក្បត់ ” ខាងវិញ្ញាណត្រូវបានបញ្ជាក់ និងដាក់ឈ្មោះ ហើយ “ អ្នក ”

ដែលព្រះបានចោទប្រកាន់ថាបានប្រព្រឹត្តជាមួយ “ យេសេបិល ” គឺជាស្តេចនិងរាជានិយមបារាំង។ រួមជាមួយនឹងពួកសង្ឃកាតូលិក

ពួករាជានិយមនឹងក្លាយទៅជាគោលដៅចម្បងនៃកំហឹងនៃបដិវត្តន៍សាសនាជាតិវិសុទ្ធ ដែលគ្រាន់តែជាការបង្ហាញនៃកំហឹងរបស់ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ។

ពួកគេមិនប្រែចិត្តទេ ដូច្នេះហើយ កំហឹងទ្វេដងបានរាយលុកពួកគេនៅពេលដែលព្រះបានតែងតាំងសម្រាប់ចុងបញ្ចប់នៃរជ្ជកាលសម្តេចប៉ាបរាងឆ្នាំ 1793

និង 1798 ។

ពាក្យ « ទុក្ខវេទនា » កំណត់ពីផលវិបាកនៃបណ្តាសារបស់ព្រះជាម្ចាស់
យោងទៅតាមរ៉ូម 2:19: « ទុក្ខព្រួយ និងទុក្ខព្រួយ ដល់ព្រលឹងមនុស្សគ្រប់រូប
ដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ លើសាសន៍យូដាមុនគេ ហើយបន្ទាប់មកកលើក្រឹក!» ។

"។ ប៉ុន្តែ " ទុក្ខវេទនា " ដែលដាក់ទណ្ឌកម្មលើអំពើបាបរបស់វាជាធិបតេយ្យកាតូលិក និងសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ខ្លួន សាសនាចក្ររ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ជានិមិត្តរូបនៅក្នុង វិវរណៈ ១៧:៥ ដោយដាក់ឈ្មោះថា " បាប៊ីឡូន the អស្សាវ្យ" ឡើយខ្លួនជា " ទុក្ខវេទនា ជាខ្លាំង "។

ខទី ២៣: « ខ្ញុំនឹងសម្លាប់កូនរបស់នាងដោយសេចក្តីស្លាប់។ ហើយក្រុមជំនុំ ទាំងអស់នឹងដឹងថា ខ្ញុំជាអ្នកដែលស្វែងរកគំនិត និងចិត្ត ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យរងនូវ ដល់ម្នាក់ៗ តាមការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ។ »

" ដើម្បីស្លាប់ការស្លាប់ " គឺជាកន្សោមដែលព្រះវិញ្ញាណប្រើដើម្បីបំផុស "ភេរវកម្ម" ពីរបបបដិវត្តន៍ឆ្នាំ 1793 និង 1794 ។ ជាមួយនឹងការបញ្ចេញមតិនេះ គាត់បានច្រានចោលនូវគំនិតណាមួយនៃការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណដ៏សាមញ្ញដែលនឹង ទាក់ទងនឹងពួកប្រូតេស្តង់នៅក្នុង 1843 នៅក្នុងសារដែលបានធ្វើទៅកាន់ទេវតានៃពេលវេលា " Sardes " នៅក្នុង Rev.3: 1 ។

មនុស្សជាតិមិនដែលដឹងពីការងារបង្ហូរឈាមបែបនេះដែលធ្វើឡើងដោយម៉ាស៊ីន សម្លាប់ ដែលបង្កើតឡើងដោយលោកវេជ្ជបណ្ឌិត Louis ប៉ុន្តែត្រូវបានកោតសរសើរដោយលោកវេជ្ជបណ្ឌិត Guillotin ដែលឈ្មោះរបស់វាត្រូវបានកំណត់គុណលក្ខណៈឧបករណ៍ដោយខ្លួនវាផ្ទាល់ ដែលត្រូវបានគេហៅថាពីពេលនោះមក៖ ប្តីឡឡើយ។ សាលក្រមសង្ខេបបន្ទាប់មក បានប្រកាសសាលក្រមប្រហារជីវិតជាច្រើន ដោយមានការបន្ថែមគោលការណ៍នៃ ការធ្វើកូដកម្មប្រហារជីវិតដល់ ចៅក្រម និងអ្នកចោទពីថ្ងៃមុន។ យោងតាមគោលការណ៍នេះ មនុស្សជាតិហាក់បីដូចជាត្រូវរលាយបាត់ទៅហើយ ដោយសារហេតុផលនេះ ទើបព្រះជាម្ចាស់ហៅ របបបដិវត្តន៍ដែលបំផ្លាញចោលនេះ ថា " អវៈយវៈ "។ នៅទីបំផុត ទ្រង់នឹងបានបង្កើតផែនដីជា « ទីជ្រៅបំផុត » ដោយគ្មានទម្រង់នៃជីវិតណាមួយ ចាប់ពីថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើត នេះបើយោងតាមលោកុប្បត្តិ 1:2។ ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែជានៅក្នុងស្ថានសួគ៌ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជំរះសេឡេស្ទាលដែលអនុវត្តដោយអ្នករើសតាំងដែលបានជួប ប្រជុំគ្នាដែល " ក្រុមជំនុំទាំងអស់ (ឬសភា)" ត្រូវបានជ្រើសរើសនៃសម័យទាំងប្រាំពីរនឹងរកឃើញការពិតប្រាកដស្រដៀងនេះ ជាមួយនឹងអត្ថន័យដែលព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេ។ យុត្តិធម៌របស់ព្រះគឺល្អឥតខ្ចោះ; អស់អ្នកដែលច្រោលទោសមិនពិតត្រូវបានវាយ ប្រហារដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ « តាម ការប្រព្រឹត្តិ » របស់ខ្លួន ។ ពួកគេបាន បណ្តាលឲ្យមនុស្សស្លាប់ដោយអយុត្តិធម៌ ហើយត្រូវស្លាប់ដោយយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥត ខ្ចោះ: « ខ្ញុំនឹងសងអ្នករាល់គ្នាតាមអំពើរបស់អ្នក »។

ខទី 24 : « ចំពោះអ្នក និងអ្នកដទៃៗនៃថាយ៉ាធារ៉ា ដែលមិនទទួលបាន គោលលទ្ធិនេះ ហើយអ្នកដែលមិនបានដឹងពីជម្រៅនៃអារក្សសាតាំង ដូចដែល

ពួកគេហៅពួកគេ នោះខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ៖ ខ្ញុំនឹងមិនដាក់បន្ទុកលើអ្នកទៀតឡើយ ។
»

អស់អ្នកដែលបរិហារជំនឿកាតូលិក
ហើយដាក់ឈ្មោះពិធីសាសនារបស់ខ្លួនថា " ជម្រៅនៃអារក្សសាតាំង " អាចគ្រាន់តែជាអ្នកកែទម្រង់ដែលបានបង្ហាញខ្លួនពីប្រហែលឆ្នាំ 1200 រហូតដល់បដិវត្តន៍បារាំងឆ្នាំ 1789។ ទោះជាអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេក៏ដោយ គោលលទ្ធិរបស់ពួកគេគឺនៅឆ្ងាយពីការពិតដ៏បរិសុទ្ធដែលបង្រៀនដោយ ព្រះវិញ្ញាណដល់ពួកសាវ័ក និងសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ យើងកត់សំគាល់ពីអត្ថប្រយោជន៍របស់ពួកគេតែឡើងវិជ្ជមានបីប៉ុណ្ណោះ៖ ជំនឿលើការលះបង់របស់ព្រះយេស៊ូវតែមួយគត់ ការជឿទុកចិត្តដែលបានផ្តល់ឱ្យព្រះគម្ពីរតែមួយគត់ និងអំណោយទាននៃមនុស្ស និងជីវិតរបស់ពួកគេ។

ចំណុចគោលលទ្ធិផ្សេងទៀតទាំងអស់ត្រូវបានទទួលមរតកពីសាសនាកាតូលិក ហើយដូច្នោះប្រធានបទត្រូវបានចោទសួរ។ ដូច្នោះ ទោះបីជាមិនល្អឥតខ្ចោះនៅកម្រិតនៃគោលលទ្ធិនៃសេចក្តីពិតនៃជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ ទក៏ដោយ

អ្នកកែទម្រង់ដែលបានជ្រើសរើសដឹងពីរបៀបប្រគល់ជីវិតរបស់ពួកគេថ្វាយដល់ ព្រះក្នុងការលះបង់ជីវិត ហើយខណៈពេលដែលរង់ចាំសម្រាប់ឆ្នាំ 1844 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃក្រឹត្យរបស់ ដាន ៨:១៤ ព្រះបានយល់ ព្រមជាបណ្តោះអាសន្ននូវកិច្ចបម្រើរបស់ពួកគេ។ នេះគាត់បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពេល គាត់និយាយថា៖ « ខ្ញុំមិនដាក់បន្ទុកលើអ្នកទៀតទេ »។ ស្ថានភាពនៃការវិនិច្ឆ័យដ៏វិសេសវិសាលមួយកើតឡើងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងពាក្យទាំង នេះ។

ខទី ២៥៖ « មានតែអ្វីដែលអ្នកមាន ចូរកាន់ខ្ជាប់រហូតដល់ខ្ញុំមក »។»

ហេតុផលដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះប្រទានពរដល់ជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលមិនល្អឥត ខ្ចោះត្រូវតែរក្សា និងអនុវត្តដោយអ្នករើសតាំងរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ខទី ២៦៖ « ចំពោះអ្នកណាដែលឈ្នះ ហើយរក្សាកិច្ចការរបស់ខ្ញុំដល់ទីបំផុត នោះខ្ញុំនឹងប្រគល់អំណាចលើប្រជាជាតិទាន។ »

ខគម្ពីរនេះលាតត្រដាងពីអ្វីដែលនឹងបណ្តាលឱ្យបាត់បង់សេចក្តីសង្គ្រោះ ចាប់ពីពេលនៃកំណែទម្រង់នេះ រហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នករើសតាំងត្រូវតែរក្សាដល់ទីបញ្ចប់នូវកិច្ចការដែលបានរៀបចំ និងបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាបន្តបន្ទាប់រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ការធ្លាក់ចុះដោយការបដិសេធការទាមទារថ្មីរបស់ព្រះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់មិនដែលលាក់បាំងនូវចេតនារបស់គាត់ក្នុងការបង្កើនពន្លឺរបស់គាត់ជាប ណ្តើរៗ រហូតដល់ពេលនៃការមកដល់នៃសិរីល្អរបស់គាត់នោះទេ។ “ ផ្លូវនៃមនុស្ស សុចរិតប្រៀបដូចជាពន្លឺដ៏ភ្លឺស្វាងដែលភ្លឺឡើងរហូតដល់ពាក់កណ្តាលថ្ងៃ (Pro.4:18)”; ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់។ ដូច្នោះហើយ វាស្ថិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគម្រោងរបស់គាត់ ដែលចាប់ពីឆ្នាំ 1844 តម្រូវការដ៏ទេវភាពនិងលេចឡើងនៅថ្ងៃដែលបានគ្រោងទុក

និងព្យាករណ៍ដោយពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរតែមួយគត់របស់គាត់។ វាមានតែ ក្នុងសមត្ថភាពនៃចៅក្រមសេឡេស្ទាលប៉ូណ្លោះដែលអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនឹង ទទួលបានពី«សិទ្ធិអំណាចលើប្រជាជាតិនានា»។

ខ ២៧ ៖ « ទ្រង់នឹងគ្រប់គ្រងពួកគេដោយដំបងដែក ដូចជាអ្នកបំបែក បានដឹកដួ ដូចខ្ញុំផ្ទាល់បានទទួលអំណាចពីព្រះវរបិតាខ្ញុំដែរ។ »

ការបញ្ចេញមតិនេះបង្ហាញពីសិទ្ធិក្នុងការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ សិទ្ធិដែល អ្នករើសតាំងនឹងចែករំលែកជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងការកាត់ទោសពួក ទុច្ចរិតដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ការជំនុំជម្រះចុងក្រោយក្នុងកំឡុង « ពាន់ឆ្នាំ » នៃថ្ងៃសប្បិទដ៏អស្ចារ្យនៃសហវត្សទីប្រាំពីរ។

ខ ២៨ ៖ « ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យគាត់នូវផ្កាយព្រឹក។ »

ព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យវានូវពន្លឺដ៏ទេវភាពពេញលេញដែលជានិមិត្តរូបនៅលើផែនដី បច្ចុប្បន្នរបស់យើងដោយព្រះអាទិត្យ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ « ខ្ញុំជា ពន្លឺ »។ ដូច្នេះ ទ្រង់ប្រកាសពន្លឺនៃជីវិតសេឡេស្ទាល ដែលព្រះអង្គទ្រង់ជាប្រភពនៃ ពន្លឺ ដែលលែងអាស្រ័យលើផ្កាយសេឡេស្ទាលដូចព្រះអាទិត្យយើងទៀតហើយ។

ខទី ២៩ ៖ « អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ចូរស្តាប់សេចក្តីដែលព្រះវិញ្ញាណមាន បន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំចុះ! »

ការសាងព្រះអរិយសច្ច ប្រៀបបាននឹងបំបែកដែលមាន៧ជាន់ ទី៧ នឹងជា វេលានៃការជួបនឹងព្រះ។ នៅក្នុងការសាងសង់នេះ ជំពូកទី 2 និងទី 3 បង្កើតជាក្របខ័ណ្ឌមូលដ្ឋាននៃគ្រិស្តសករាជទាំងមូលនៅចន្លោះឆ្នាំ 94 និង 2030 ។ ប្រធានបទទាំងអស់ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង Apocalypse ស្វែងរកកន្លែងរបស់ពួកគេនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌមូលដ្ឋាននេះ។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនេះ ជាន់ទីមួយដើរតួនាទីជាជណ្តើរដែលនាំទៅដល់ជាន់ខាងលើប៉ូណ្លោះ។ សារៈសំខាន់នៃវិវរណៈលេចឡើងនៅកម្រិតទី 3 ដែលហៅថា Pergamon ។ សារៈសំខាន់នេះត្រូវបានពង្រឹងបន្ថែមទៀតនៅកម្រិតទី 4 ដែលហៅថា Thyatira ។ គឺនៅសម័យនេះហើយដែលជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទក្លាយទៅជាច្របូកច្របល់ និង បំភាន់។

ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះលើស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណនៃយុគសម័យនេះនឹងមានផលវិបាក ករហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ នេះជាមូលហេតុ

ដើម្បីពង្រឹងការយល់ដឹងរបស់អ្នកអំពីការវិនិច្ឆ័យនេះ ខ្ញុំនឹងសង្ខេបសារនេះដែលធ្វើដោយព្រះទៅកាន់ពួកប្រូតេស្តង់ដែលជាប់ឆ្នោតរបស់ គាត់ក្នុងរជ្ជកាល Louis XIV ។

សេចក្តីសង្ខេប ៖ នៅពេលនៃកំណែទម្រង់

អាកប្បកិរិយារបស់គ្រិស្តបរិស័ទមានច្រើន។ យើងរកឃើញថាពួកបរិសុទ្ធពិតត្រូវបានបៀតបៀន ប៉ុន្តែតែងតែមានសន្តិភាព ហើយមនុស្សដែលយល់ច្រឡំសាសនា និងនយោបាយ ដែលប្រដាប់អាវុធខ្លួនឯង ហើយវាយបកវិញសម្រាប់ការវាយប្រហារទៅលើកងទ័ពកាតូលិករាជវង្ស។ នៅក្នុង ដានិយ៉ែល ១១:៣៤ ព្រះវិញ្ញាណចាត់ពួកគេថាជា « មនុស្សលាក់ពុត » ។ អ្នកកាន់សាសនាភិចណាស់បានយល់ថា ដើម្បីក្លាយជាគ្រិស្តសាសនិក គឺយកតម្រាប់តាមព្រះយេស៊ូវក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ គោរពតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់

ហើយចុះចូលនឹងការហាមឃាត់របស់ទ្រង់។ ការប្រើអាវុធគឺជាមេរៀនមួយក្នុង ចំណោមនោះ ហើយនេះជាមេរៀនចុងក្រោយរបស់គាត់ដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅពេល ចាប់ខ្លួនគាត់។

ការគំរាមដៀលរបស់ព្រះយេស៊ូត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារការពិតដែលថា ការបន្តអនុវត្តបេតិកភណ្ឌកាតូលិក

ប្រូតេស្តង់ខ្លួនឯងបានផ្សព្វផ្សាយតាមគំរូរបស់ពួកគេ ការបង្រៀន និងការល្អឯងដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ កាតូលិក Jezebel ។

ការអនុវត្តសាសនាមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់ពួកគេធ្វើឱ្យពួកគេមើលងាយពួកគេនៅ ក្នុងការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះដែលពួកគេបង្គាប់ចំពោះសត្រូវរបស់គាត់។

ដំណាក់កាលនេះនៅដើមដំបូងនៃកំណែទម្រង់បាននាំឱ្យគាត់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យពិសេស។ ដែលគាត់បានសង្កត់ធ្ងន់ដោយនិយាយថា៖ « ខ្ញុំមិនដាក់បន្តកម្លាំងទៅតាមកលើ អ្នកទេ គឺទុកតែអ្វីដែលអ្នកមានរហូតដល់ខ្ញុំមក »។ ប៉ុន្តែ

ភាពមិនគ្រប់លក្ខណ៍នៃគោលលទ្ធិគឺស្របច្បាប់នៅដើមដំបូងនេះ ហើយព្រះទទួលយកការបម្រើរបស់អ្នកដែលទទួលយកការបៀតបៀន និងការស្លាប់ក្នុងនាមទ្រង់។

ពួកគេមិនអាចផ្តល់ឱ្យច្រើនជាងនេះទេដោយផ្តល់ឱ្យអតិបរមា៖ ជីវិតរបស់ពួកគេ។ ព្រះគូសបញ្ជាក់អំពីវិញ្ញាណនៃការលះបង់នេះ ដែលទ្រង់ចាត់ទុក ថា « ធ្វើការច្រើនជាងការបូជាលើកទីមួយ (ខ ១៩) »។

ការមិនជឿនៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹង សាច់ដែលបូជាដល់រូបព្រះ ។ ការបរិហារនៃ

ការបោកបញ្ឆោតរបស់រ៉ូម៉ាំងបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងស្នាដៃដែលបំភ្លឺយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះរបស់ Pierre Valdo (Vaudés) ដែលចាប់ពីឆ្នាំ 1170

បានសរសេរព្រះគម្ពីរភាសាផ្សេងក្រៅពីឡាតាំង Provençal។ ចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីតម្រូវការដ៏ទេវភាពគឺពេញលេញគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល

ហើយបន្ទាប់ពីគាត់ ជំនឿប្រូតេស្តង់បានធ្លាក់ចុះ។ ក្រោមការបំផុសគំនិតរបស់ ចន កាល់វីន ជំនឿប្រូតេស្តង់កាន់តែរីករាលដាល

ដោយយករូបភាពនៃមារសត្រូវកាតូលិករបស់ខ្លួន។ ហើយពាក្យថា “សង្គ្រាមសាសនា” ថ្លែងទីបន្ទាល់ដល់ការស្តាប់ខ្ពើមចំពោះព្រះ

ពីព្រោះអ្នករើសតាំងនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលជាមនុស្សពិតមិនតបស្នងនូវការវាយប្រហារមកលើពួកគេឡើយ។

ការសងសឹករបស់ពួកគេនឹងមកពីព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់។ ដោយការបំពាក់អាវុធដោយខ្លួនឯង ពួកប្រូតេស្តង់ដែលមានបារមីចនាគឺ “គម្ពីរសូឡា” “ព្រះគម្ពីរតែម្នាក់ឯង”

បានបង្ហាញការមើលងាយព្រះគម្ពីរដែលហាមឃាត់អំពើហិង្សារបស់ពួកគេ។ លោក យេស៊ូបានទៅឆ្ងាយក្នុងតំបន់នេះ ដោយបង្រៀនពួកអ្នកកាន់តាមលោកថាពួក គេត្រូវបក« ផ្តល់ម្ខាងទៀត » ទៅអ្នកដែលវាយពួកគេ។

គ្រាដែលការបៀតបៀនកាតូលិកបានបណ្តាលឱ្យអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ របស់ព្រះយេស៊ូត្រូវសោយទិវង្គតត្រូវបានគូសបញ្ជាក់បីដងនៅក្នុង Apocalypse នៅ

ក្នុងសម័យនេះ Thyatira ប៉ុន្តែក៏នៅក្នុង ៥ ដែរ។ គ្រា នៃជំពូកទី 6 និងនៅក្នុង ៥ ៣ ក្រែក នៃជំពូកទី 8។ នៅទីនេះ នៅក្នុងខទី 22

ព្រះយេស៊ូវបានលើកទឹកចិត្តអ្នកបម្រើដែលទុក្ខរុក្ខលរបស់ទ្រង់
 ដោយប្រកាសប្រាប់ពួកគេអំពីបំណងរបស់ទ្រង់ក្នុងការសងសឹកដល់ការស្លាប់របស់
 ពួកគេ ឬការឈឺចាប់របស់ពួកគេដែលធ្វើដោយទីក្រុងរ៉ូម និងពួករាជបម្រើ។
 ពាក្យគន្លឹះដែលលាក់នៅក្នុងឈ្មោះ: Pergamum បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា
 សាសនាកាតូលិកមានទោសពីបទ ជិតក្សត់ ប្រឆាំងនឹងព្រះ
 ហើយអ្នកដែលប្រព្រឹត្តជាមួយវា ស្តេចកាតូលិក លីក
 និងអភិជនក្លែងក្លាយរបស់ពួកគេនឹងបង់នៅក្រោម guillotine
 នៃបដិវត្តន៍បារាំង។ ឈាមហូរដោយអយុត្តិធម៌។ វិររណៈ ២:២២-២៣: « មើល
 ខ្ញុំនឹងបោះនាងនៅលើគ្រែ ហើយបញ្ជូនទុក្ខវេទនាជាខ្លាំងមកលើ
អ្នកដែលជិតក្សត់ជាមួយនាង លុះត្រាតែពួកគេប្រែចិត្តពីអំពើរបស់ពួកគេ។
 ខ្ញុំនឹង សម្លាប់ កូនរបស់នាង ; ហើយក្រុមជំនុំទាំងអស់នឹងដឹងថា ខ្ញុំជាអ្នកដែល
 ស្វែងរកគំនិត និងចិត្ត ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យរងនូវដល់អ្នករាល់គ្នាតាមការប្រព្រឹត្តរបស់
 អ្នក»។ តែប្រយ័ត្ន! ដោយសារតែបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1843 " **អ្នកដែលជិតក្សត់ជាមួយនាង**
 " ក៏នឹងក្លាយជា **ប្រូតេស្តង់ ផងដែរ** ដូច្នោះព្រះនឹងរៀបចំជាមួយនឹង
 "សង្គ្រាមលោកលើកទី 3" នុយក្លេអ៊ែរ ដែលជាការដាក់ទណ្ឌកម្មថ្មីរបស់កាតូលិក
 គ្រិស្តមូស្សដក់ អង់គ្លីកង់ ប្រូតេស្តង់ និងការជិតក្សត់ផ្សេងទៀត។ ស្របគ្នានោះ
 ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលនៅទី ៥ គ្រា: វិររណៈ: 6:9 ដល់ 11 ៖ « ពេលគាត់បើកគ្រាទីប្រាំ
 ខ្ញុំបានឃើញនៅក្រោមអាសនៈ ព្រលឹងនៃអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់ដោយសារព្រះ
 បន្ទូលនៃព្រះ និងដោយសារទីបន្ទាល់ដែលពួកគេបានទទួល។
 ពួកគេបានស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំងៗថា: ឱលោកម្ចាស់ដ៏វិសុទ្ធ និងពិតអើយ
 តើលោកពន្យារពេលក្នុងការវិនិច្ឆ័យទោស
 និងសងសឹកចំពោះឈាមរបស់យើងលើអ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះដល់ពេល
 ណាទៀត? អារពណ៍សម្បូរត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេម្នាក់ៗ; ហើយគេត្រូវបានគេ
 ប្រាប់ឲ្យនៅសម្រាកមួយរយៈសិន ដរាបដល់ចំនួនអ្នកបម្រើរួមគ្នា នឹងបងប្អូន
 របស់ពួកគេដែលត្រូវសម្លាប់ដូចពួកគេបានចប់សព្វគ្រប់។"
 ឈុតទី៥នេះ អាច ច្របូកច្របល់ និងបំភាន់ដល់ចិត្តដែលមិនបានបំភ្លឺ។
 សូមអោយអ្វីៗបានច្បាស់លាស់
 រូបភាពនេះបង្ហាញដល់យើងនូវគំនិតសម្ងាត់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតយោងទៅតាម
 Ecc.9:5-6-10 មនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ បានដេក ក្នុងស្ថានភាពដែល
 ការចងចាំរបស់ពួកគេត្រូវបានបំភ្លេច លែងចូលរួមក្នុងអ្វីៗទាំងអស់ទៀតហើយ។
 អ្វីដែលត្រូវបានធ្វើនៅក្រោមព្រះអាទិត្យ ។
 ព្រះគម្ពីរផ្តល់ឱ្យសេចក្តីស្លាប់ដំបូងនូវអត្ថន័យនៃសេចក្តីវិនាសនៃសត្វទាំងមូល។
 មនុស្សស្លាប់គឺដូចជាគាត់មិនដែលមានជាមួយនឹងភាពខុសគ្នាដែលថាមាន,
 អត្តិភាពទាំងមូលរបស់គាត់នៅតែឆ្លាក់នៅក្នុងគំនិតរបស់ព្រះ។ ដូច្នោះ គឺចំពោះ
 អ្នកបម្រើដែលមានជីវិតរស់នៅរបស់ទ្រង់ ដែលព្រះថ្លែងសារនៃការលួងលោមនេះ
 ដើម្បីលើកទឹកចិត្តពួកគេ។ ទ្រង់រំលឹកពួកគេថា យោងទៅតាមការសន្យារបស់ទ្រង់
 បន្ទាប់ពីការដេកលក់នៃសេចក្តីស្លាប់
 មានពេលកំណត់សម្រាប់ការភ្ញាក់ដឹងខ្លួនរបស់ពួកគេ
 គឺនៅពេលដែលពួកគេនឹងរស់ឡើងវិញតាមរយៈទ្រង់។ បន្ទាប់មក
 ពួកគេនឹងមានឱកាសវិនិច្ឆ័យ ក្រោមការក្រឡេកមើល

និងការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលជាអ្នកធ្វើទារុណកម្មដែលរស់ឡើងវិញដូចគ្នារបស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់នៃ ពាន់ឆ្នាំ ។ នៅក្នុងសាររបស់ ជីជីវ៉ា ការ ស្លាប់
បានប្រកាសសម្រាប់ អ្នកដែលជិតក្សត់ ជាមួយ យេសេបិល
ដែលជាកាតូលិកនឹងមានការបំពេញទ្វេដង។ នៅលើផែនដី
ការងាររបស់ពួកបដិវត្តន៍គឺជាដំណាក់កាលទីមួយ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីវានឹងមកដល់
នៅក្នុងពេលវេលារបស់វា និងក្នុងដំណាក់កាលទីពីរ ការស្លាប់ទីពីរ
នៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយ គឺជាម៉ោងដែល " សភាទាំងអស់ " ។
ដែលជាពួកគ្រីស្ទបរិស័ទ ឬអ្នកស្មោះត្រង់គ្រប់សម័យកាល។
នៃសម័យគ្រីស្ទនឹងឃើញការវិនិច្ឆ័យដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះដែលបានអនុវត្តប្រឆាំង
នឹង ការជិតក្សត់ ខាងវិញ្ញាណ។

នៅក្នុងរូបភាពនិមិត្តសញ្ញារបស់វា ទី 4 រឿង នៃជំពូកទី 8
បញ្ជាក់ពីសកម្មភាពនៃ " ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង " ដែលរៀបចំឡើងដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្ម
ការជិតក្សត់ របស់សម្តេចប៉ាប និងពួកវាជានិយមដែលគាំទ្រវា។ ព្រះអាទិត្យ
ពន្លឺដ៏ទេវភាព ព្រះច័ន្ទ សាសនាកាតូលិកដ៏ធំ និង ផ្កាយ អ្នកកាន់សាសនា
ត្រូវបានវាយប្រហារក្នុងភាគបី
ឬមួយផ្នែកដោយការបៀតបៀននៃសាសនាមិនព្រះនៃបដិវត្តន៍បារាំងនៅឆ្នាំ
1793 និង 1794 ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃសារដែលផ្ញើទៅកាន់ពួកប្រូតេស្តង់ដោយសន្តិវិធី
ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីការប្តេជ្ញាទោសចំពោះការប្រើប្រាស់អាវុធ
ដោយរំលឹកថាវាគ្រាន់តែជាការជំនុំជំរះចុងក្រោយដែលបានរៀបចំកំឡុងពេលជំនុំ
ជំរះសេឡេស្ទាលនៃសហរដ្ឋអាមេរិកប៉ុណ្ណោះដែលអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនឹងត្រូវស
ងសឹក។ ដូច្នោះ គាត់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសងសឹកខ្លួនគាត់ឡើយ នៅមុនការ
កាត់ទោសនៅស្ថានសួគ៌នេះ ជាកន្លែងដែលគាត់នឹងកាត់ទោសអ្នកបៀតបៀន
គាត់ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយចូលរួមក្នុងសាលក្រមនៃការកាត់ទោស
ប្រហារជីវិតពួកគេ។ « ទ្រង់នឹងគ្រប់គ្រងពួកគេដោយដំបងដែក ដូចជាគេបំបែក
ដើងដីភ្នំ »។

គោលបំណងនៃសាលក្រមនេះនឹងកំណត់ពេលវេលានៃការរងទុក្ខរបស់ពិរុទ្ធជនដៃ
លត្រូវបានកាត់ទោសចំពោះការស្លាប់លើកទីពីរនៃការកាត់ក្តីចុងក្រោយ។ ខទី ២៩
រៀបរាប់៖ ផ្កាយព្រឹក ។ " ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យគាត់នូវផ្កាយព្រឹក " ។
កន្សោមនេះកំណត់ព្រះអាទិត្យ ជារូបភាពនៃពន្លឺដ៏ទេវភាព។
អ្នកឈ្នះនឹងចូលទៅក្នុងពន្លឺដ៏ទេវភាពជារៀងរហូត។
ប៉ុន្តែមុនពេលបរិបទដ៏អស់កល្បនេះ ពាក្យនេះរៀបចំអក្សរទីប្រាំដែលមក។
ផ្កាយព្រឹក ត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុង ពេត្រុសទី 2 1:19-20-21៖ « ហើយយើងកាន់
ពាក្យទំនាយ កាន់តែប្រាកដ ដែលអ្នកធ្វើល្អក្នុងការស្លាប់
ដូចជាចង្កៀងដែលភ្លឺនៅក្នុងទីងងឹត រហូតដល់ ថ្ងៃរះហើយ ផ្កាយព្រឹក
រះក្នុងចិត្តអ្នក ដោយដឹងខ្លួនជាមុនថា
គ្មានការព្យាករណ៍ណាមួយនៃបទគម្ពីរអាចជាកម្មវត្ថុនៃការបកស្រាយឯកជន
នោះទេ

ត្បិតមិនមែនដោយឆន្ទៈរបស់មនុស្សដែលទំនាយមួយត្រូវបាននាំយកមកនោះទេ

ប៉ុន្តែវាត្រូវបានជំរុញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលមនុស្សបានផ្ទៀងផ្ទាត់ព្រះ ។
 ខគម្ពីរនេះគូសបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃពាក្យទំនាយ
 ពីព្រះបរិបទនៃយុគសម័យខាងមុខនឹងត្រូវបានដាក់លក្ខខណ្ឌខាងវិញ្ញាណដោយ
 យការចូលទៅក្នុងការអនុវត្តនៃក្រឹត្យដ៏ទេវភាពដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង
 Dan.8:14 ។ " រហូតដល់ម៉ោង 2300 រសៀល និងភាពបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ ។"
 ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ ខគម្ពីរនេះត្រូវបានគេដឹងតែក្នុងការបកប្រែថា « រហូតដល់
 ម៉ោង ២៣០០ ល្ងាច និងព្រឹក ហើយទិសក្តារៈនឹងត្រូវបានបរិសុទ្ធ »។
 សូម្បីតែនៅក្នុងការបកប្រែនេះ សាររបស់ព្រះគឺដូចគ្នា ប៉ុន្តែមិនសូវច្បាស់លាស់
 វាអាចបកប្រែជាទម្រង់នេះថាជាការប្រកាសអវសាននៃពិភពលោកតាមរយៈការ
 ត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អនៃព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះបានប្រើប្រូតេស្តង់ជនជាតិអាមេរិក William Miller
 ដើម្បីអនុវត្តការសាកល្បងជំនឿរបស់ Adventist ពីរនៅនិទាឃរដូវឆ្នាំ 1843
 និងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844។ ដូចដែលដានីយ៉ែល 12:11-12 បង្រៀនយើង
 រវាងកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះ នៅឆ្នាំ 1843 ក្រឹត្យដ៏ទេវភាពបានដកខ្លួនចេញពី
 ពួកប្រូតេស្តង់ ដែលដួលរលំ។ យុត្តិធម៌សង្គ្រោះដែលផ្តល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ;
 ដោយសារពួកគេលែងបំពេញតាមស្តង់ដារនៃភាពបរិសុទ្ធថ្មីដែលតម្រូវដោយព្រះ។
 យុត្តិធម៌របស់ព្រះយេស៊ូវគឺអស់កល្បជានិច្ច
 ប៉ុន្តែវាផ្តល់ផលប្រយោជន៍តែចំពោះអ្នកជ្រើសរើសពិតដែលជ្រើសរើសដោយព្រះយេ
 ស៊ូវផ្ទាល់ ហើយនេះនៅគ្រប់ពេលវេលា និងរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
 នៅទីនេះ រវាង Thyatira និង Sardis នៅថ្ងៃដំបូងនៃនិទាឃរដូវឆ្នាំ 1843
 ក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ចូលជាធរមាន
 ហើយយើងនឹងរកឃើញផលវិបាករបស់វានៅក្នុងសារដែលព្រះវិញ្ញាណប្រាប់ដល់ពួក
 គ្រីស្ទាននៅកាលបរិច្ឆេទនោះ។

**វិវរណៈ ៣៖ សភាតាំងពីឆ្នាំ ១៨៤៣
 សាសនាគ្រីស្ទសាវ័កបានស្តារឡើងវិញ**

ទី ៥ ៖ សាឌី

ការជំនុំជម្រះដែលប្រកាសដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

បន្ទាប់ពីការសាកល្បងរបស់ Adventist នៅនិទាឃរដូវឆ្នាំ 1843 និងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

ខទី ១៖ « សរសេរទៅទេវតានៃក្រុមជំនុំជម្រះនេះនេះជាអ្វីដែលអ្នកដែលមាន
 វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ និងផ្កាយទាំងប្រាំពីរមានប្រសាសន៍ថា៖ ខ្ញុំស្គាល់
 កិច្ចការរបស់អ្នក។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកត្រូវបានគេគិតថានៅរស់
 ហើយអ្នកបានស្លាប់ហើយ។ »

" សារឌីស " ដែលជាប្រធានបទនៃសំបុត្រទីប្រាំ
 នឹងបង្ហាញអាកប្បកិរិយារបស់គ្រីស្តបរិសុទ្ធប្រូតេស្តង់ពីរ ដែលផ្តល់ពិភពលោកនេះ
 ចំពោះអ្នកដួល ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថា " អ្នកត្រូវបានចាត់ទុកថានៅរស់

ហើយអ្នកបានស្លាប់ហើយ"; ហើយចំពោះអ្នករើសតាំង នៅក្នុង ខទី 4 ៖ « គេនឹង
ដើរជាមួយនឹងខ្ញុំក្នុងសម្លៀកបំពាក់ស ព្រោះពួកគេស្រីសម » ។
ដូចជាខ្លឹមសារនៃសារទាំងពីររបស់គាត់ ឈ្មោះ " សាឌី " "

មានអត្ថន័យពីរដែលអត្ថន័យគឺផ្ទុយស្រឡះ។

ខ្ញុំរក្សាគំនិតសំខាន់ៗនៃប្រសិទ្ធភាពនេះ៖ ប្រកាច់ និងថ្មដ៏មានតម្លៃ មរណភាព
និងជីវិត។ ការសើចចំអក និងប្រកាច់កំណត់ការសើចចំអក; នៅក្នុងភាសាក្រិច
sardonion គឺជាខ្សែពួរខាងលើនៃសំណាញ់ម៉ាញ៉ា។ ត្រីសាឌីនគឺជាត្រីមួយ;
ហើយនៅក្នុងន័យផ្ទុយគ្នា sardo និង sardonyx គឺជាថ្មដ៏មានតម្លៃ។ sardonyx
គឺជាភាពខុសគ្នានៃ chalcedony ពណ៌ត្នោត។ នៅដើមសំបុត្រនេះ ព្រះយេស៊ូបង្ហាញ
ខ្លួនជា « អ្នកដែលមានវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ និងផ្កាយទាំងប្រាំពីរ » ដែលជា
ការបញ្ជាក់ព្រះវិញ្ញាណឲ្យវិសុទ្ធ និងជាការជំនុំជម្រះលើអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ក្នុងសម័យ
ទាំងប្រាំពីរ។ ដូចនៅក្នុង Dan.12 គាត់ឈរនៅពីលើទន្លេសម្លាប់
ការសាកល្បងនៃជំនឿរបស់ Adventist ហើយនៅទីនេះផ្តល់សាលក្រមរបស់គាត់។
ចូរយើងកត់សំគាល់ពីភាពស្គាល់គ្នាដែលបង្ហាញថាអ្នកប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នារបស់
មនុស្សម្នាក់គឺជាមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងន័យរួម។

បទដ្ឋានប្រូតេស្តង់ទាំងមូលមានការព្រួយបារម្ភ។ ព្រះយេស៊ូបានបញ្ចប់ការលើក
លែងរបស់ប្រូតេស្តង់ដែលបានកត់សម្គាល់នៅក្នុង សារ ថាជីតារ៉ា ។ « បន្តិក » ថ្មី
(ដូចអ្នកជឿដែលបះបោរយល់) ឥឡូវនេះត្រូវបានដាក់ និងទាមទារ។
ការអនុវត្តនៃថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងត្រូវតែត្រូវបានបោះបង់ចោលហើយជំនួសដោយ
ថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃសៅរ៍។ ក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14

នេះបញ្ហាសស្ថានភាពដែលបានបង្កើតឡើងតាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321
ដោយអធិរាជ Constantine ¹ នៅឆ្នាំ 1833 11 ឆ្នាំមុនឆ្នាំ 1844
តាមរយៈផ្កាយកប្តុបន្ទាប់នៃផ្កាយដែលអូសបន្លាយពីពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រដល់
ម៉ោង 5 ព្រឹក ហើយអាចមើលឃើញនៅទូទាំងសហរដ្ឋអាមេរិក ព្រះបានគូសបញ្ជាក់
និងព្យាករណ៍ពីការដួលរលំដ៏ធំនៃពួកគ្រីស្ទានប្រូតេស្តង់។ ដើម្បីបញ្ចប់បញ្ហាអ្នកពី
ការបកស្រាយនេះ ព្រះបានបង្ហាញផ្កាយលើមេឃដល់អំប្រាហាំ ដោយប្រាប់គាត់ថា៖
« កូនចៅរបស់អ្នកនឹងមានដូច្នោះដែរ »។ ការដួលរលំនៃផ្កាយនៃឆ្នាំ 1833
ដូច្នេះបានព្យាករណ៍ពីការដួលរលំដ៏ធំនៃកូនចៅរបស់អំប្រាហាំនេះ។ សញ្ញា
សេឡេស្តា លនេះត្រូវបានលើកឡើងក្នុងប្រធានបទនៃ ភ្នំ ទី ៦ នៅក្នុង វិវរណៈ 6:13
។ លោកយេស៊ូបានមានប្រសាសន៍ថា៖ « អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថាអ្នកនៅរស់
ហើយអ្នកបានស្លាប់ហើយ »។

អ្នកដែលគាត់និយាយដូច្នោះមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះតំណាងឱ្យព្រះជាម្ចាស់
ហើយព័ត៌មានលម្អិតនេះត្រូវគ្នាទៅនឹងលទ្ធិប្រូតេស្តង់
ដែលជឿលើកំណែទម្រង់របស់ខ្លួន គឺតថាវាត្រូវបានផ្សះផ្សាជាមួយព្រះ។
សាលក្រមដ៏ទេវភាពធ្លាក់: " ខ្ញុំដឹងពីកិច្ចការរបស់អ្នក " "
ហើយអ្នកបានស្លាប់ហើយ" ។ វាគឺមកពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ ដែលជាចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យ
ដែលការវិនិច្ឆ័យនេះមក។ ប្រូតេស្តង់អាចមិនអើពើនឹងការវិនិច្ឆ័យនេះ
ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចគេចផុតពីផលវិបាករបស់វាបានទេ។ នៅឆ្នាំ 1843
ក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល 8:14 បានចូលជាធរមាន
ហើយគ្មានគ្រិស្តបរិស័ទណាមួយត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងព្រងើយកន្តើយនឹងច្បាប់

នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នោះទេ។

ភាពល្ងង់ខ្លៅនេះគឺដោយសារតែការមើលងាយពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរដែលសាវ័កពេ
ត្រុសដាស់តឿនយើងឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ទាំងស្រុងនៅក្នុង 2 Pet.1: 19-20: “
ហើយយើងកាន់ពាក្យទំនាយកាន់តែប្រាកដ ដែលអ្នកធ្វើបានល្អ។ ចូរយកចិត្តទុក
ដាក់ចំពោះចង្កៀងដែលភ្លឺក្នុងទីងងឹត រហូតដល់ថ្ងៃ: និងផ្កាយព្រឹករះឡើងក្នុង
ចិត្តរបស់អ្នក។ ដោយដឹងខ្លួនជាមុនថា

គ្មានការព្យាករណ៍ណាមួយនៃបទគម្ពីរអាចជាកម្មវត្ថុនៃការបកស្រាយឯកជន។ »
ដោយមិនបានកត់សម្គាល់នៅកណ្តាលនៃអត្ថបទទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរនៃកិច្ចព្រ
មព្រៀងថ្មី ខគម្ពីរទាំងនេះធ្វើឱ្យ ជាពិសេសពីឆ្នាំ 1843 ភាពខុសគ្នារវាងជីវិត
និងសេចក្តីស្លាប់។

ខទី 2 ៖ « ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយពង្រឹងពួកអ្នកដែលនៅសេសសល់ដែល
ហៀបនឹងស្លាប់។ ដ្បិតខ្ញុំមិនបានរកឃើញភ្នែកដែលរបស់អ្នក រាល់គ្នាគ្រប់លក្ខណ៍ នៅ
ចំពោះព្រះនៃខ្ញុំឡើយ។»

ប្រសិនបើពួកគេមិនបំពេញតាមស្តង់ដារថ្មីនៃភាពបរិសុទ្ធ " នៅសល់ " នៃលទ្ធិប្រូតេស្តង់នឹង " ស្លាប់ " ។ ដោយសារព្រះបានថ្កោលទោសគាត់ដោយ
មូលហេតុពីរ។

ទីមួយគឺការអនុវត្តនៃថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងដែលត្រូវបានថ្កោលទោសដោយការចូ
លជាធរមាននៃក្រឹត្យរបស់ដាន.8:14; ទីពីរគឺមិនចាប់អារម្មណ៍នឹងពាក្យទំនាយទេ
ពីព្រោះការមិនគិតពីមេរៀនដែលព្រះបានប្រទានឱ្យតាមរយៈបទពិសោធន៍របស់
Adventist

នោះកូនចៅប្រូតេស្តង់នឹងទទួលកំហុសដែលបានទទួលមរតកពីឪពុករបស់ពួក
គេ។ លើចំណុចទាំងពីរ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ « ខ្ញុំមិនបានរកឃើញកិច្ចការ
របស់អ្នកគ្រប់លក្ខណៈនៅចំពោះព្រះរបស់ខ្ញុំទេ »។ ដោយនិយាយថា " នៅ
នៅចំពោះព្រះរបស់ខ្ញុំ " ។

ព្រះយេស៊ូវំលើកពួកប្រូតេស្តង់អំពីបទដ្ឋាននៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការដែលសរសេរដោយ
ម្រាមដៃរបស់ព្រះជាព្រះបិតាដែលពួកគេមើលងាយចំពោះព្រះបុត្រាដែលសន្តត
ថានឹងជួយសង្គ្រោះពួកគេ។

សេចក្តីជំនឿដែលស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់
ដែលគាត់បានផ្តល់ជាក់រូនោះ មិនមានអ្វីដូចគ្នាទៅនឹងជំនឿប្រូតេស្តង់
ដែលជាអ្នកស្នងមរតកពីអំពើបាបកាតូលិកជាច្រើន

រួមទាំងការសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍នៅថ្ងៃដំបូង។
ទ្វារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះបិទជារៀងរហូតនៅលើបទដ្ឋានសាសនាប្រូតេស្តង់សមូហភា
ព " ផ្កាយ " នៃ " គ្រាទីប្រាំមួយ " ដួលរលំ។

ខទី ៣ ៖ « ដូច្នោះ ចូរនឹកចាំពីរបៀបដែលអ្នកបានទទួល និងបានឮ ហើយ
រក្សា ហើយប្រែចិត្ត ។ បើឯងមិនមើល អញនឹងមកដូចចោរ ហើយឯងក៏មិនដឹង
ថាអញនឹងមករកឯងដល់ម៉ោងណាដែរ ។»

កិរិយាសព្វនេះ " ចងចាំ " ។

បង្កប់ន័យសមាធិយ៉ាងសំខាន់លើការងារពីអតីតកាល។ ប៉ុន្តែមានតែអ្នកដែល
បានជ្រើសរើសយ៉ាងពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះដែលមានចិត្តរាបទាបគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី
រិះគន់ស្នាដៃរបស់ខ្លួន។ លើសពីនេះទៅទៀត ពាក្យបញ្ជានេះ « ចងចាំ » ធ្វើឱ្យមាន

ការ « ចងចាំ » នៅដើមបញ្ញត្តិទីបួន ដែលបង្ហាញដល់ថ្ងៃឈប់សម្រាកជាបរិសុទ្ធនៃ ថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ នៅទីនេះ ទ្វេដងដូច្នោះ ប្រូតេស្តង់ជាផ្លូវការត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យពិចារណាឡើងវិញនូវការទទួលបាន ផ្តល់ឱ្យសារទំនាយដែលចេញដោយ William Miller នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 និងនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844 ប៉ុន្តែមានអត្ថបទនៃបទបញ្ញត្តិទី 4 នៃ 10 របស់ព្រះ ផងដែរ។ ថាគាត់បានរំលងទៅក្នុងអំពើបាបដ៏រមែងស្លាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843។

លទ្ធផលដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់ផុតនៃការបែកបាក់របស់គាត់ជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបាន បង្កើតឡើងថា “ ប្រសិនបើអ្នកមិនមើលទេ ខ្ញុំនឹងមកដូចជាចោរ។ ហើយអ្នករាល់ គ្នានឹងមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងមករកអ្នកនៅពេលណាឡើយ។ » យើង នឹងឃើញពីរបៀបដែលចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2018 សារនេះបានក្លាយជាការពិត។ បើគ្មានការប្រុងប្រយ័ត្ន គ្មានការប្រែចិត្ត និងផលផ្លែនៃការប្រែចិត្តទេ ជំនឿប្រូតេស្តង់នឹងស្លាប់យ៉ាងពិតប្រាកដ។

ខទី 4: “ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមានបុរសមួយចំនួននៅក្នុងក្រុងសឌីស ដែលមិនបានធ្វើឱ្យសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេសៅហ្មង។ ពួកគេនឹងដើរជាមួយខ្ញុំ ក្នុងសម្លៀកបំពាក់ស ព្រោះពួកគេសក្តិសម។ »

ភាពបរិសុទ្ធផ្ទៃនឹងលេចចេញមក។ នៅក្នុងសារនេះ ព្រះយេស៊ូវមានសេចក្តីរីករាយក្នុងការថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះអត្តិភាពនៃ “ បុរសពីរបីនាក់ ” នេះបើយោងតាមសេចក្តីលម្អិតដែលបានបង្ហាញដល់ Ellen.G.White ដែលស្ថិតក្នុងចំណោមចំនួនបុរសតែ 50 នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលបានទទួលការយល់ព្រមពីព្រះ។ « បុរសពីរបីនាក់ នេះ » ចាត់តាំងបុរស និងស្ត្រីដែលត្រូវបានយល់ព្រម និងប្រទានពរជាលក្ខណៈបុគ្គល សម្រាប់ទីបន្ទាល់អំពីសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ស្របតាមការរំពឹងទុករបស់ ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា៖ « យ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នករាល់គ្នាមានបុរសខ្លះ នៅក្នុងសាឌី ដែលមិនបានបង្ហាញសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន។ ហើយពួកគេនឹង ដើរជាមួយនឹងខ្ញុំក្នុងសម្លៀកបំពាក់ស ព្រោះពួកគេសក្តិសម »។

តើអ្នកណាអាចជំទាស់នឹងសេចក្តីថ្លែងនៃលទ្ធផលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់? ចំពោះអ្នកឈ្នះការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿឆ្នាំ 1843 និង 1844 ព្រះយេស៊ូវសន្យាថានឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច និងការទទួលស្គាល់ពេញលេញនៅលើផែនដីដែលនឹងបង្កើតជាផ្លូវការនៅក្នុង សារ ដែលនឹងមកដល់ ពី ទីក្រុង Philadelphia ។ ភាពសៅហ្មងនៃ “ សម្លៀកបំពាក់ ” ត្រូវបានសន្មតថាជាអាកប្បកិរិយាសេរីរបស់មនុស្ស។ “ សម្លៀកបំពាក់ ” គឺជាសេចក្តីសុចរិតដែលកំណត់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្នុងករណីនេះ “ ពណ៌ស ” ភាពសៅហ្មងរបស់វាកំណត់ការបាត់បង់ភាពសុចរិតនេះសម្រាប់ជំរុំប្រូតេស្តង់ប្រ ពៃណី។ នៅទីនេះ ផ្ទុយទៅវិញ អវត្តមាននៃភាពស្មោះត្រង់ តំណាងឱ្យការបន្តការសន្មតនៃ “ សេចក្តីសុចរិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ” របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យោងតាមដាន.៩:២៤។ មិនយូរប៉ុន្មាន ចំណេះដឹង និងការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវភាពបរិសុទ្ធពិត ជាផ្លែឈើ និងទិសដៅនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការជ្រើសរើសដ៏ត្រឹមត្រូវ និងឆ្លាតវៃនេះ

នឹងធ្វើឱ្យពួកគេមានភាពអស់កល្បជានិរន្តរ៍ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះក្នុង
 ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ និងការលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងដែលបង្ហាញដោយ «
 សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស » នៃខទី 5 ដែលមក។ ព្រះវិញ្ញាណនឹងប្រកាសពួកគេថា «
 គ្មានកំហុស » ។ “ ហើយនៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេគ្មានការកុហកទេ
 គ្រឹកពួកគេគ្មានកំហុស (វិវរណៈ ១៤:៥) ” ។ ពួកគេនឹងរកឃើញ « សេចក្តីសុខសាន្ត
 ជាមួយនឹងមនុស្សទាំងអស់ និងការញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយគ្មានសាច់ឈាមនឹង
 ឃើញព្រះអម្ចាស់ឡើយ » នេះបើតាមប៉ុល នៅក្នុង Heb.12:14 ។ ជាក់ស្តែង «
 សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស » ទាំងនេះនឹងយកទម្រង់នៃការដកអំពើបាបចេញ
 ដែលបង្កើតជាការអនុវត្តនៃថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំង។ ដោយសារពួកគេបានរង់ចាំ
 លោកដោយស្មោះត្រង់ពីរដង ក្នុងនាមជាទិសម្តាល់នៃការពេញចិត្តរបស់លោក គ្រា
 នៃព្រះត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេនៅថ្ងៃសប្បិទ ដែលមកដល់ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកអ្នក
 រើសតាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលរក្សាភាពសុចរិតរបស់លោកឱ្យស។ ដូច្នេះហើយបាន
 សម្រេចនូវ « ការសម្អាតទិសក្តារ » ជាទម្រង់ដែលដានីយ៉ែល ៨:១៤ ត្រូវបាន
 បកប្រែនៅពេលនោះ។ នៅក្រោមការក្រឡេកមើលនេះ ចាប់ពីថ្ងៃទី 23 ខែតុលា ឆ្នាំ
 1844

ព្រះយេស៊ូវបានផ្តល់ការនិមិត្តនៅសេឡេស្ទាលដល់អ្នកឈ្នះដែលបានជ្រើសរើសនូវរូប
 ភាពនៃការឆ្លងកាត់របស់ទ្រង់ពីកន្លែងបរិសុទ្ធនៅកន្លែងបរិសុទ្ធបំផុតនៃទិស
 ក្តារនៅលើផែនដី។ ដូច្នេះ គាត់បាននឹកឃើញក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូច គ្រាដែល
 សុគតនៅលើឈើឆ្កាង អំពើបាបនៃអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ត្រូវបានជូនសម្រាប់
 ដូច្នេះការបំពេញ « ថ្ងៃនៃការដង្ហាយជួន » ជាភាសាហេព្រើរ « Yom kippur » ។
 ព្រឹត្តិការណ៍នេះបានកើតឡើងរួចហើយ

ការបន្តនៃសកម្មភាពនៅក្នុងនិមិត្តគឺគ្រាន់តែមានគោលបំណងដើម្បីស្តារសំណួរអំពី
 ពីសមិទ្ធិផលដំបូងនៃយុត្តិធម៌ដ៏អស់កល្បដែលបានទទួលដោយការសុគតរបស់
 ព្រះយេស៊ូវ។ ដែលត្រូវបានសម្រេចតាមព្យញ្ជនៈសម្រាប់ប្រជាជនដែលដួលរលំនៃ
 Sardis ដែលបានបង្ហាញជំនឿមិនពេញចិត្តចំពោះអ្នកបង្កើតព្រះ។
 ដោយហេតុផលពីរយ៉ាង

ព្រះអាចបដិសេធពួកគេដោយសារការខ្វះសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិតនៃទំនាយ
 ដែលបានប្រកាសរបស់ទ្រង់ និងសម្រាប់ការរំលងថ្ងៃសប្បិទដែលបានកើតឡើងចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843
 ដោយការចូលជាធរមាននៃក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល 8:14 ។

ខទី ៥: « អ្នកណាឈ្នះ អ្នកនោះនឹងស្លៀកពាក់ស។ ខ្ញុំនឹងមិនលុបឈ្មោះគាត់
 ចេញពីសៀវភៅជីវិតទេ កែខ្ញុំនឹងសារភាពឈ្មោះគាត់នៅចំពោះព្រះបិតាខ្ញុំ និង
 ចំពោះពួកទេវតារបស់គាត់។ »

អ្នករើសតាំងដែលបានប្រោសលោះដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 គឺជាមនុស្សដែលស្តាប់បង្គាប់ ដឹងខ្លួនពីការធំពាក់ជីវិត
 និងភាពអស់កល្បរបស់ទ្រង់ចំពោះអ្នកបង្កើត ល្អ ប្រាជ្ញា និងព្រះ។
 នេះគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃជ័យជំនះរបស់គាត់។ គាត់មិនអាចប្រកែកជាមួយគាត់
 បានទេ ព្រោះគាត់យល់ព្រមលើអ្វីដែលគាត់និយាយ និងធ្វើ។
 ទ្រង់ផ្ទាល់ក៏ជាសេចក្តីអំណរនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ដែលស្គាល់ទ្រង់
 ហើយហៅទ្រង់តាមព្រះនាមទ្រង់ តាំងពីកំណើតនៃពិភពលោក

ដែលទ្រង់បានឃើញទ្រង់ដោយការដឹងជាមុន។
 ខគម្ពីរនេះបង្ហាញពីរបៀបដែលការអះអាងមិនពិតរបស់មនុស្សសាសនាមិនពិត
 គឺគតប្រយោជន៍ និងបំភាន់សូម្បីតែចំពោះអ្នកដែលបង្កើតពួកគេ។ ព្រះបន្ទូល
 ចុងក្រោយនឹងជារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលមានបន្ទូលទៅគ្រប់គ្នាថា៖ « ខ្ញុំស្គាល់
 កិច្ចការរបស់អ្នក »។ យោងទៅតាមស្នាដៃទាំងនេះ
 គាត់បានបែងចែកហូងចៀមរបស់គាត់ ដោយដាក់នៅខាងស្តាំរបស់គាត់
 ចៀមរបស់គាត់ ហើយនៅខាងឆ្វេងរបស់គាត់ ពពែ ដែលបះបោរ និងសត្វ
 ចចកក្អែកមានវាសនាសម្រាប់ ភ្លើងនៃការស្លាប់ទីពីរនៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយ។
 ខទី ៦៖ « អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ចូរស្តាប់សេចក្តីដែលព្រះវិញ្ញាណមាន
 បន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយចុះ! »

ប្រសិនបើមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចស្តាប់តាមព្យញ្ជនៈពាក្យទំនាយនៃព្រះវិញ្ញាណ
 ផ្ទុយទៅវិញ មានតែអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដែលគាត់បានបំផុសគំនិត
 និងអប់រំប៉ុណ្ណោះដែលអាចយល់ពីអត្ថន័យរបស់ពួកគេ។
 ព្រះវិញ្ញាណសំដៅទៅលើការពិតច្បាស់លាស់
 ដែលបានសម្រេចក្នុងពេលវេលាប្រវត្តិសាស្ត្រ
 ដូច្នោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវតែចាប់អារម្មណ៍លើប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនា
 និងខាងលោកិយ ហើយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងមូលមានរឿងរ៉ាវនៃទីបន្ទាល់
 ការសរសើរ និងការព្យាករណ៍។

កំណត់ចំណាំ៖ នៅក្នុង ខទី ៣ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមានបន្ទូលទៅកាន់
 ប្រូតេស្តង់ដែលបានដួលរលំថា ៖ « ដូច្នោះ ចូរនឹកចាំពីរបៀបដែលអ្នកបានទទួល
 និងបានឮ ហើយការពារ ហើយប្រែចិត្ត ។ បើឯងមិនមើលទេ អញនឹងមកដូចចោរ
 ហើយឯងមិនដឹងថា អញនឹងមក រក ឯង នៅពេលណាទេ »។ ផ្ទុយទៅវិញ
 សម្រាប់អ្នកទទួលមរតកអ្នកឈ្នះ ចាប់តាំងពីរដូវផ្ការីកឆ្នាំ 2018
 សារនេះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជា "ប្រសិនបើអ្នកមើល ខ្ញុំនឹងមិនមកដូចចោរទេ
ហើយអ្នកនឹងដឹងថា ខ្ញុំនឹង មក អ្នក នៅពេលណា " ។
 ហើយព្រះអម្ចាស់បានរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះនៅក្នុងឆ្នាំ 2020
 អ្នកដែលជ្រើសរើសរបស់គាត់បានដឹងពីកាលបរិច្ឆេទនៃការត្រឡប់មកវិញពិត
 ប្រាកដរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញសម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 2030។ ប៉ុន្តែ
 ជំនឿប្រូតេស្តង់ត្រូវបានបង្កើតឡើងចំពោះការមិនអើពើនឹងភាពជាក់លាក់នេះ
 មានតែតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ។ ដល់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។ ដោយសារមិនដូច
 អាកប្បកិរិយារបស់គាត់ចំពោះអ្នកបម្រើដ៏ទុច្ចរិត « ព្រះអម្ចាស់មិនធ្វើអ្វីឡើយ
 ដោយមិនបានព្រមានអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ជាព្យាករិ» Amo.3:7។

យគសម័យ ទី ៦ ៖ ទីក្រុង Philadelphia

Adventism ចូលទៅក្នុងបេសកកម្មសកល

រវាងឆ្នាំ 1843 និង 1873 ថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏ទេវភាពនៃថ្ងៃសៅរ៍ដែលជាថ្ងៃទី 7
 ពិតប្រាកដដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះត្រូវបានស្តារឡើងវិញនិងអនុម័ត
 ដោយអ្នកគ្រួសត្រាយនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរដែលបានយកទម្រង់នៃស្ថាប័នសាសនាគ្រីស្ទា
 នផ្លូវការរបស់អាមេរិកដែលហៅថាចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1863: "ទីប្រាំពីរ- ព្រះវិហារថ្ងៃ
 Adventist ។ ដោយអនុលោមតាមការបង្រៀនដែលបានរៀបចំនៅក្នុង Dan.12:12

សាររបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានផ្ញើទៅកាន់អ្នករើសតាំងដែលទ្រង់បានញែកជាបរិសុទ្ធដោយការឈប់សម្រាកថ្ងៃសប្បិទនៅថ្ងៃនៃឆ្នាំ 1873 ។
ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះអ្នកជ្រើសរើសទាំងនេះទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីភាពស្អាតស្អំរបស់ដាន 12 :12: “ មានពរហើយអ្នកណាដែលរង់ចាំរហូតដល់ 1335 ថ្ងៃ! ”។

ស្នង់ដារថ្មីដែលបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ 1843 បានក្លាយជាសកលនៅឆ្នាំ 1873

ខទី ៧ ៖ « សូមសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំក្រុងភីឡាដេលហ្វា ៖ នេះជាអ្វីដែលព្រះដ៏វិសុទ្ធមានបន្ទូលថា ព្រះដ៏ពិតប្រាកដ ដែលមានកូនសោររបស់ដារីខដែលលើក ហើយគ្មានអ្នកណាបិទ អ្នកណាបិទ ហើយគ្មានអ្នកណាបិទ : »

ដោយដាក់ឈ្មោះថា “ ភីឡាដេលហ្វា ” ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស។ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ « ដោយសារការណ៍នេះ មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ យ៉ូហាន 13:35” ហើយនេះជាករណីរបស់ ទីក្រុង Philadelphia ដែលប្រសិទ្ធិមានន័យថា៖ សេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន។ គាត់បានជ្រើសរើសអ្នករើសតាំងដែលតែងវាដោយដាក់សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេទៅនឹងការសាកល្បង ហើយសម្រាប់អ្នកឈ្នះទាំងនេះ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់មានលើសលប់។ ទ្រង់បង្ហាញខ្លួនក្នុងសារនេះដោយមានបន្ទូលថា៖ « នេះជាអ្វីដែលព្រះដ៏វិសុទ្ធជាព្រះពិតទ្រង់មានបន្ទូល »។

បរិសុទ្ធ ពិព្រោះវាជាពេលវេលាដែលការញែកថ្ងៃសប្បិទ និងអ្នកដែលជ្រើសរើសត្រូវបានគម្រូរដោយក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ដែលបានចូលជាធរមានតាំងពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843។ ការពិត

ពីព្រោះនៅក្នុងម៉ោងទំនាយនេះ ច្បាប់នៃសេចក្តីពិតត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។ ព្រះរកឃើញឡើងវិញនូវភាពបរិសុទ្ធនៃ បញ្ចត្តិ ទី 4 របស់ទ្រង់ ដែលត្រូវបានគ្រោតគ្រោតដោយពួកគ្រីស្ទានចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមិនា ឆ្នាំ 321។ ទ្រង់មានបន្ទូលម្តងទៀតថា៖ « អ្នកដែលមានកូនសោររបស់ដារីខ »។ ទាំងនេះមិនមែនជាកូនសោររបស់សាំងពេត្រុសដែលបានអះអាងថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទីក្រុងរ៉ូមទេ។ “ កូនសោររបស់ដារីខ ” ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ “ កូនប្រុសរបស់ដារីខ ” គឺព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់។

គ្មាននរណាម្នាក់ក្រៅពីគាត់អាចផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បបានឡើយ ពីព្រោះគាត់បានទទួលកូនសោរនេះដោយយកវា " នៅលើស្មារបស់គាត់ " នៅក្នុងទម្រង់នៃឈើឆ្កាងរបស់គាត់ នេះបើយោងតាមអេសាយ 22:22: " ខ្ញុំនឹងដាក់សោផ្ទះនៅលើស្មារបស់គាត់ ព្រះបាទដារីខ៖ នៅពេលដែលវាលើក គ្មាននរណាម្នាក់នឹងបិទឡើយ។ ពេលបិទ គ្មាននរណាលើកទេ »។ គន្លឹះនេះដែលកំណត់ពីឈើឆ្កាងនៃទារុណកម្មរបស់គាត់

នៅក្នុងការបំពេញខគម្ពីរនេះ យើងបានអាននៅទីនេះថា " អ្នកណាលើក ហើយគ្មាននរណាម្នាក់នឹងបិទ អ្នកណាបិទ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់នឹងលើកឡើយ "។

ទ្វារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះបានបើកសម្រាប់ការកសាងថ្ងៃបុណ្យទីប្រាំពីរ ហើយបានបិទសម្រាប់អ្នកកាន់សាសនារ៉ូម៉ាំងថ្ងៃអាទិត្យតាំងពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843។

ដោយសារតែពួកគេបានយល់ព្រមចុះចូលនឹងសេចក្តីពិតខាងគោលលទ្ធិដែលបាន

នបង្ហាញ ហើយបានគោរពតាមសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ពាក្យទំនាយរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកបរិសុទ្ធនៅ សម័យ ក្រុងភីឡាដិលភា ថា៖ « ខ្ញុំស្គាល់កិច្ចការរបស់អ្នករាល់គ្នា។ មើលចុះ ដោយ សារអ្នកមានអំណាចតិចតួច ហើយបានកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនបាន បដិសេធឈ្មោះរបស់ខ្ញុំទេ នោះខ្ញុំបានដាក់ទ្វារចំហមួយនៅចំពោះអ្នក ដែលគ្មាន អ្នកណាអាចបិទបានឡើយ »។

ក្រុមសាសនាតូចមួយនេះជាផ្លូវការមានតែជនជាតិអាមេរិកតាំងពីឆ្នាំ 1863។ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ 1873 ក្នុងអំឡុងពេលសន្តិសិទ្ធទូទៅមួយដែលបានធ្វើឡើងនៅ Battle Creek

នោះព្រះវិញ្ញាណបានបើកទ្វារដល់ក្រុមអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាសកលដែលត្រូវបន្តរ ហូតដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ គ្មាននរណាអាចរារាំងឡើយ ហើយព្រះនឹងឃើញវា។ យើងត្រូវតែកត់សម្គាល់ការពិតថា

អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលល្អដែលព្រះយេស៊ូឃើញក្នុងចំណោមពួកបរិសុទ្ធពិត ក៏កំណត់មូលហេតុដែលជំនឿប្រូតេស្តង់បានធ្លាក់ចុះនៅឆ្នាំ 1843 ។

សារនេះគឺផ្ទុយពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូបាននិយាយអំពីការដួលរលំនៃ សាឌី នៅក្នុង ខ 3 ពីព្រោះ ការងារដែលមានគោលដៅគឺខ្លួនពួកគេបញ្ហាស។

កុលសម្ព័ន្ធ 12 នៃ Rev.7 រីកលូតលាស់

ខទី ៨៖ « ខ្ញុំស្គាល់កិច្ចការរបស់អ្នក។ មើលចុះ ដោយព្រោះអ្នកមានអំណាច តិចតួច ហើយបានកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនបានបដិសេធឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ នោះយើងបានដាក់ទ្វារចំហមួយនៅចំពោះមុខអ្នក ដែលគ្មានអ្នកណាអាចបិទ បានឡើយ។ »

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសក្នុងពេលនោះត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយពេញចិត្តលើ កិច្ចការរបស់គាត់ ដែលព្រះយេស៊ូចាត់ទុកគាត់ថាជាយុត្តិធម៌។ « អំណាចតិចតួច » របស់ទ្រង់បញ្ជាក់ពីកំណើតនៃក្រុមដោយផ្អែកលើ " បុរសពីរហិរិសាត់ " នៃខទី 4 ។ នៅឆ្នាំ 1873 ព្រះយេស៊ូបានប្រកាសដល់ពួក Adventists ការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេឆ្ពោះទៅរកការត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់ដោយនិមិត្តស ញ្ញានៃទ្វារស្ថានសួគ៌បើកចំហដែលនឹងបើកនៅនិទាយរដូវនៃ 2030 ពេលគឺក្នុងរយៈពេល 157 ឆ្នាំ។ ក្នុងសារដែលមានបន្ទាប់មក អ្នកដែលមាន ប្រសាសន៍ទៅឡៅឌីសេ ព្រះយេស៊ូនឹងឈរ នៅមុខ ទ្វារនេះ ដោយបង្ហាញពីភាព ជិតស្និទ្ធនៃការយាងត្រឡប់របស់ទ្រង់ ៖ « មើលចុះ ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ។ ប្រសិនបើអ្នកណាព្យាបាលឡើងខ្ញុំ ហើយបើកទ្វារ ខ្ញុំនឹងចូលទៅឯអ្នកនោះ ហើយ បរិភោគអាហារជាមួយអ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះក៏នៅជាមួយនឹងខ្ញុំ។ វិវរណៈ ៣:២០ »

ការចូលប្រើជំនឿគ្រីស្ទបរិសុទ្ធត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយជនជាតិយូដា

ខទី ៩៖ « មើល ចុះ យើងឲ្យអ្នករាល់គ្នាពិសាលាប្រជុំរបស់សាតាំង ដែល និយាយថាពួកគេជាសាសន៍យូដា ហើយមិនមែនជាសាសន៍យូដាទេ គឺកុហក។ មើល ចុះ យើងនឹងធ្វើឲ្យគេមកថ្វាយបង្គំនៅជើងអ្នក ហើយដឹងថាខ្ញុំបានស្រឡាញ់ អ្នក។ »

ដោយលើកឡើងពីការចូលរបស់សាសន៍យូដាពិតតាមពូជសាសន៍ និងសាច់
 ឈាមក្នុងក្រុម Adventist ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់អំពីការស្តារឡើងវិញនៃការសម្រាកថ្ងៃ
 សប្បិទ។ ថ្ងៃអាទិត្យលែងជាឧបសគ្គចំពោះការប្រែចិត្តជឿរបស់ពួកគេទៀតហើយ។
 ដោយសារតែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321
 ការបោះបង់ចោលរបស់វាក៏មានផលវិបាកនៃការរារាំងជនជាតិយូដាដោយស្មោះពី
 ការទទួលយកជំនឿគ្រីស្ទាន។
 ការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់លើជនជាតិយូដាមិនមែនជាគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ប៉ុល
 ដែលជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់នោះទេ។
 វាគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបញ្ជាក់វានៅក្នុងវិវរណៈនេះរួចហើយនៅក្នុង វិវរណៈ 2: 9
 នៅក្នុងសារដែលផ្ញើទៅកាន់អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ដែលត្រូវបានបង្កាច់បង្អួចដោយ
 សាសន៍យូដានិងធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដោយរ៉ូមនៃ សម័យ Smyrna ។
 សូមចំណាំថាជនជាតិយូដាដែលរើសអើងជាតិសាសន៍នឹងត្រូវទទួលស្គាល់ការស
 ង្គ្រោះរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទនៅក្នុងស្តង់ដារ Adventist
 ដើម្បីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីព្រះគុណរបស់ព្រះ។ Universal Adventism
 តែម្នាក់ឯងមានពន្លឺដ៏ទេវភាព ដែលវាបានក្លាយជា
កន្លែងដាក់ប្រាក់ផ្លូវការផ្តាច់មុខ តាំងពីឆ្នាំ 1873។ ប៉ុន្តែសូមប្រយ័ត្ន! ពន្លឺនេះ
 គោលលទ្ធិ និងសារលិខិតរបស់វា គឺជាកម្មសិទ្ធិផ្តាច់មុខរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ;
 គ្មានមនុស្ស និងស្ថាប័នណាអាចបដិសេធការវិវត្តន៍របស់វាបាន
 ដោយមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ការសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ។ ចុងក្រោយក្នុងខគម្ពីរនេះ
 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ ខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នក ”។ តើនេះអាចមានន័យថា ក្រោយ
 ពេលពរជ័យលើកនេះ គាត់ប្រហែលជាលែងស្រឡាញ់នាងទៀតហើយ? បាទ/ចាស
 ហើយនេះនឹងជាអត្ថន័យនៃសារដែលត្រូវបានកំណត់ថា « ឡៅឌីសេ » ។

បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ខទី ១០ ៖ « ដោយសារអ្នកបានកាន់តាមព្រះបន្ទូលនៃការអត់ធ្មត់នៅក្នុង
 ខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏នឹងរក្សាអ្នកនៅក្នុងគ្រានៃការសាកល្បងដែលនឹងមកដល់នៅលើ
 ផែនដីដែលគេស្គាល់ ដើម្បីសាកល្បងអស់អ្នកដែលនៅលើផែនដី។ »

ពាក្យអត់ធ្មត់បញ្ជាក់ពីបរិបទនៃការរង់ចាំ Adventist
 ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង ដានីយ៉ែល 12:12 ថា: « មានពរហើយអ្នកណាដែល រង់ចាំ
 ហើយអ្នកដែលមកដល់រហូតដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំថ្ងៃ! ”។ ការសាកល្បង
 ទាក់ទងនឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ « អ្នកនៅផែនដី » ជាអ្នកដែលរស់នៅ « ផែនដី
 ដែលស្គាល់ » ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះដែលជាអ្នក
 បង្កើត។ វាមកដើម្បីសាកល្បងឆន្ទៈរបស់មនុស្ស
 ហើយបិទបាំងស្មារតីដែលបះបោរនៃជំរុំ “ecumenical” ដែលកំណត់ដោយក្រិក
 “oikomèné” ជា “ ទឹកដីដែលគេស្គាល់ ” នៃខគម្ពីរនេះ។

ការសន្យានេះចងតែព្រះយេស៊ូវក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលស្ថាប័នរក្សាគុណភាពនៃ
 សេចក្តីជំនឿពីដើមដំបូងប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើសាររបស់ Adventist
 គឺបន្តរហូតដល់ពេលនៃការសាកល្បងជាសកលចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿដែល
 បានព្យាករណ៍នៅក្នុងខនេះ នោះវានឹងមិនចាំបាច់នៅក្នុងទម្រង់ស្ថាប័នទេ។
 ដោយសារការគំរាមកំហែងមាននៅក្នុងសារនេះនៅក្នុង ខទី ១១ ដែលបន្ទាប់មក

រហូតដល់ពេលនោះទាំងស្រុងជារដ្ឋមាន និងបានពរដោយព្រះ។
 ការសន្យារបស់ព្រះយេស៊ូវនឹងទាក់ទងនឹងកូនចៅរបស់ទ្រង់ដែលនៅមានជីវិត
 នៅឆ្នាំ 2030 ។ នៅពេលនោះ អ្នកជ្រើសរើសពិតប្រាកដនៃឆ្នាំ 1873
 នឹងបានដេកលក់ " នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ " យោងតាមវិវរណៈ 14: 13: "
 ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងពីស្ថានសួគ៌និយាយថា: សរសេរ ៖ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នក
 ដែលស្លាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់មានពរហើយ! ព្រះវិញ្ញាណ មានព្រះបន្ទូលថា មែនហើយ
 ដើម្បីឲ្យពួកគេបានសម្រាកពីការនឿយហត់របស់ពួកគេ ដ្បិតកិច្ចការរបស់គេដើរ
 តាមគេ។ » ដូច្នេះ នេះជាគុណធម៌ទីពីរដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រទានដល់អ្នក
 ជ្រើសរើសគំរូនេះ។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលព្រះយេស៊ូវប្រទានពរគឺអាកប្បកិរិយាដែលបង្ហាញ
 ដោយការប្រព្រឹត្ត។ អ្នកស្នងមរតកនៃ " ទីក្រុង Philadelphia "
 នឹងបន្តពូជដោយស្មោះត្រង់នៅឆ្នាំ 2030 ស្នាដៃរបស់វា ជំនឿ
 និងការទទួលយកការពិតដែលផ្តល់ដោយព្រះនៃស្ថានសួគ៌ក្នុងទម្រង់ចុងក្រោយប
 ង្អស់ដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យពួកគេ។ ដោយសារតែពួកគេនឹងឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរដ៏
 ធំរហូតដល់ទីបញ្ចប់ នៅពេលដែលការយល់ដឹងអំពីផែនការដ៏ទេវភាពនឹង
 ល្អឥតខ្ចោះ ។

ការសន្យារបស់ Adventist នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការព្រមានរបស់វា។

ខទី ១១៖ « ខ្ញុំមក យ៉ាងឆាប់. ចូររក្សានូវអ្វីដែលខ្លួនមានទៅចុះ ដើម្បីកុំឲ្យ
 មានអ្នកណាយកមកដុះរបស់អ្នក។ »

សារ " ខ្ញុំមក យ៉ាងលឿន " គឺជាប្រភេទ Adventist ។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់
 អំពីការបោះបង់ចោលការសារភាពសាសនាផ្សេងទៀត។

ការរំពឹងទុកនៃការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់នៅក្នុងសិរីល្អនឹងនៅតែមានរហូតដ
 ល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដែលជាលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យចម្បងមួយដែលកំណត់អត្តស
 ញ្ញាណអ្នកជ្រើសរើសពិតប្រាកដរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែសារដែលនៅសេសសល់នោះបាន
 បង្កការគំរាមកំហែងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ « កុំឲ្យអ្នកណាយកមកដុះរបស់អ្នកឡើយ។ » ចុះ
 តើនរណាអាចយកមកដុះរបស់ខ្លួនបាន ប៉ុន្តែសត្រូវរបស់គាត់?

ដូច្នេះកូនចៅរបស់គាត់នឹងត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណពួកគេជាមុនសិន
 ហើយវាគឺដោយសារតែពួកគេមិនបានធ្វើដូច្នេះ

ជនរងគ្រោះនៃស្មារតីមនុស្សធម៌របស់ពួកគេ
 ពួកគេនឹងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយពួកគេ ដោយចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 1966។

ខទី ១២៖ « អ្នកណាដែលឈ្នះ

ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកនោះធ្វើជាសសរស្ត្រក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ
 ហើយអ្នកនោះនឹងមិនចេញមកឡើយ។ ខ្ញុំនឹងសរសេរលើគាត់នូវព្រះនាមនៃព្រះ
 នៃខ្ញុំ និងឈ្មោះទីក្រុងនៃព្រះនៃខ្ញុំ គឺក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌
 មកពីព្រះនៃខ្ញុំ និងឈ្មោះថ្មីរបស់ខ្ញុំ។ »

នៅក្នុងពាក្យពរជ័យចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ខ្ញុំសង់ដល់អ្នកទទួលជ័យជម្នះ
 ព្រះយេស៊ូវបាននាំយករូបភាពនៃការសង្គ្រោះដែលទទួលបានមកជាមួយគ្នា។ "
 សសរមួយនៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ" មានន័យថា ៖ ការគាំទ្រដ៏រឹងមាំដើម្បី
 អនុវត្តសេចក្តីពិតរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងសភារបស់ខ្ញុំ គឺអ្នករើសតាំង។ " ...
 ហើយវានឹងមិនចេញមកទេ។ More ".

សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់នឹងនៅអស់កល្បជានិច្ច។ “ ... ; ខ្ញុំនឹងសរសេរលើគាត់នូវ ព្រះនាមនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ ” ខ្ញុំនឹងធ្លាក់រូបគាត់នូវរូបលក្ខណៈនៃព្រះដែលបានបាត់ បង់នៅសួនអេដេន។ “ ... និងព្រះនាមនៃទីក្រុងនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ ” គាត់នឹងចូលរួមក្នុងការលើកតម្កើងអ្នកជ្រើសរើសដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង វិវរណៈ 21 ។ “... នៃក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មកពីព្រះរបស់ខ្ញុំ ” ។ “ ក្រុង យេរូសាឡឹមថ្មី ”

គឺជាឈ្មោះនៃការប្រមូលផ្តុំនៃពួកអ្នករើសតាំងដំរុងរឿងដែលបានក្លាយជាសេឡេ ស្ទាលទាំងស្រុងដូចជាពួកទេវតានៅស្ថានសួគ៌នៃព្រះ។ វិវរណៈ 21 ពិពណ៌នាអំពីវានៅក្នុងរូបភាពជានិមិត្តរូបនៃក្លៀង និងគុជដ៏មានតម្លៃ ដែលផ្តេងទីបន្ទាល់អំពីភាពរឹងមាំនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះមានអារម្មណ៍ចំពោះ ការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ពីផែនដី។ នាងចុះមកផែនដីថ្មី ដើម្បីរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ដែលដំឡើងបណ្តុំរបស់ទ្រង់នៅទីនោះ។ “... និងឈ្មោះថ្មីរបស់ខ្ញុំ” ព្រះយេស៊ូវបាន ភ្ជាប់ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងការឆ្លងកាត់ពីធម្មជាតិទៅលើផែនដី ទៅជាធម្មជាតិទៅស្ថានសួគ៌។ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសបានរក្សាទុក រស់ឡើងវិញ ឬរស់ឡើងវិញ នឹងមានបទពិសោធន៍ដូចគ្នា ហើយទទួលបានរូបកាយសេឡេស្ទាល មានសិរីរុងរឿង មិនអាចរលួយ និងអស់កល្បជានិច្ច។

នៅក្នុងខនេះ

ការទទួលបាននៃការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះគឺត្រឹមត្រូវដោយការពិតដែលថាព្រះ យេស៊ូវទ្រង់ផ្ទាល់ត្រូវបានរកឃើញដោយអ្នករើសតាំងនៅក្នុងទិដ្ឋភាពដ៏ទេវភាព របស់ទ្រង់។

ខទី ១៣៖ « អ្នកណាដែលមានគ្រចៀក ចូរស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយចុះ! »

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសបានយល់មេរៀននោះ ប៉ុន្តែគាត់ជាមនុស្សតែម្នាក់ គត់ដែលអាចយល់វាបាន។

វាជាការពិតដែលសារនេះត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់តែគាត់ប៉ុណ្ណោះ។ សារនេះបញ្ជាក់ការពិតដែល ការបកស្រាយ និងការយល់ដឹងអំពីអាថ៌កំបាំងដែលបានបង្ហាញគឺអាស្រ័យ តែលើព្រះដែលសាកល្បង និងជ្រើសរើសអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។

Adventism ចុងម៉ោងជាផ្លូវការមិនទាន់បានរៀនមេរៀន
ហើយត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយព្រះយេស៊ូវ
វាត្រូវបានក្តតចេញសម្រាប់ការបដិសេធសារលិខិតនៃ ការរំពឹងទុក របស់ Adventist ទី
3

“ ខ្ញុំនឹងមក យ៉ាងលឿន ។ ចូរប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអ្វីដែលខ្លួនមាន ដើម្បីកុំឲ្យ អ្នកណាមកកុដរបស់អ្នក »។ Alas, សម្រាប់ Adventism ជាផ្លូវការនៃពេលវេលា, ចុងបញ្ចប់គឺនៅតែឆ្ងាយ, ហើយជាមួយនឹងការនឿយហត់នៃពេលវេលា, 150 ឆ្នាំក្រោយ, ជំនឿនឹងលែងដូច។ ការព្រមានរបស់លោកយេស៊ូវគឺត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែវាមិន ត្រូវបានកត់សម្គាល់ ឬយល់នោះទេ។ ហើយនៅឆ្នាំ 1994 ស្ថាប័ន Adventist នឹងបាត់បង់ " មកុដ " របស់ខ្លួនដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយបដិសេធ "ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ"

ចុងក្រោយដែលព្យាករណ៍ដោយ Ellen G. White ដែលជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងសៀវភៅ "ការសរសេរដំបូង" របស់នាងនៅក្នុងជំពូក "ការនិមិត្តដំបូងរបស់ម៉ា" ។ នៅទំព័រ ១៤ និង ១៥ អត្ថបទខាងក្រោមគឺជាការដកស្រង់ចេញពីទំព័រទាំងនេះ។

ខ្ញុំបញ្ជាក់បន្ថែមអំពីគាត់ថា គាត់ព្យាករណ៍ពីជោគវាសនានៃការងាររបស់ Adventist ហើយសង្ខេបនៅក្នុងខ្លួនគាត់ផ្ទាល់នូវការបង្រៀនទាំងអស់ដែលបង្ហាញដោយ Assemblies of Rev. 3: 1843-44 Sardis , 1873 Philadelphia , 1994 Laodicea ។

**ជោគវាសនានៃ Adventism
បានបង្ហាញនៅក្នុងចក្ខុវិស័យដំបូងរបស់ Ellen G. White**

« នៅពេលខ្ញុំអធិស្ឋាននៅឯការថ្វាយបង្គំជាគ្រួសារ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំហាក់ដូចជាភ័យខ្លាចកាន់តែខ្លាំងឡើងពីលើពិភពដិតនេះ។ ខ្ញុំបានដាក់ទៅមើលបងប្អូន Adventist របស់ខ្ញុំដែលនៅសេសសល់ក្នុងលោកនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំរកមិនឃើញ។ សំឡេងមួយបាននិយាយមកខ្ញុំថា៖ «មើលម្តងទៀត ប៉ុន្តែខ្ពស់ជាងបន្តិច»។ ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅឃើញផ្លូវចោក និងតូចចង្អៀត ឆ្ងាយពីពិភពលោកនេះ។ នេះគឺជាកន្លែងដែលពួក Adventists ឆ្ពោះទៅកាន់ទីក្រុងបរិសុទ្ធ។ នៅពីក្រោយគេ នៅដើមផ្លូវមានពន្លឺភ្លឺដែលទេវតាប្រាប់ខ្ញុំថាជាសំឡេងយំកណ្តាលអប្រាស្រ័យ។ ពន្លឺនេះបំភ្លឺផ្លូវទាំងមូលដើម្បីកុំឱ្យជើងរបស់ពួកគេជំពប់ដួល។ ព្រះយេស៊ូវយាងទៅកៀកក្បាលគេ ដើម្បីណែនាំពួកគេ។ ហើយដរាបណាពួកគេមើលគាត់ ពួកគេមានសុវត្ថិភាព។

ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន ពួកគេខ្លះនឿយហត់ ហើយនិយាយថាទីក្រុងនៅឆ្ងាយណាស់ ហើយពួកគេគិតថានឹងទៅដល់ទីនោះឆាប់ៗ។ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវបានលើកទឹកចិត្តពួកគេ ដោយលើកដៃស្តាំដំរុះរឿងរបស់ទ្រង់ ដែលបញ្ចេញពន្លឺដែលលាតសន្ធឹងលើពួកអ្នកកាន់សាសនាគ្រីស្ទ។ ពួកគេស្រែកឡើងថា៖ «ហាលេលូយ៉ា!» ប៉ុន្តែពួកគេមួយចំនួនបានបដិសេធពន្លឺនេះដោយក្លាហាន ដោយនិយាយថាមិនមែនជាព្រះដែលបានដឹកនាំពួកគេទេ។ ទីបំផុតពន្លឺនៅពីក្រោយពួកគេក៏រលត់ទៅ ហើយពួកគេបានរកឃើញខ្លួនឯងនៅក្នុងភាពងងឹតដ៏ជ្រៅ។ ពួកគេបានជំពប់ដួល ហើយបាត់បង់ការមើលឃើញទាំងគោលដៅ និងព្រះយេស៊ូវបន្ទាប់មកបានធ្លាក់ពីផ្លូវ ហើយលិចចូលទៅក្នុងពិភពលោកដ៏អាក្រក់ខាងក្រោម។ "។

ដំណើររឿងនៃការនិមិត្តដំបូងនេះ ដែលព្រះបានប្រទានដល់យុវជន Ellen Gould-Harmon បង្កើតជាទំនាយដែលបានសរសេរក្នុងដែលមានតម្លៃដូចទៅនឹងការព្យាករណ៍របស់ដានីយ៉ែល ឬរិវរណៈ។ ប៉ុន្តែដើម្បីទទួលបានប្រយោជន៍ពីវា យើងត្រូវតែបកស្រាយវាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងផ្តល់ការពន្យល់។

ពាក្យថា

«យំទាំងកណ្តាលអធ្រាត្រ»

កំណត់ការប្រកាសអំពីការយាងមករបស់កូនកំលោះនៅក្នុង
 «រឿងប្រៀបប្រដូចនៃព្រហ្មចារីទាំងដប់» ពី ម៉ាថាយ ២៥:១ ដល់ ១៣។
 ការសាកល្បងនៃការរង់ចាំការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ ១៨៤៣
 និងពាក្យថា រដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844 បង្កើតបានជាសមិទ្ធិផលទីមួយ និងទីពីរ។
 ជាមួយគ្នា ការរំពឹងទុកទាំងពីរនេះតំណាងឱ្យ "ពន្លឺទីមួយ" នៃរឿងដែលបានដាក់
 "នៅពីក្រោយ" ក្រុមនៃ "ថ្ងៃបុណ្យទីប្រាំពីរ" ដែលកំពុងឈានទៅមុខក្នុងពេលវេលា
 នៅលើផ្លូវ ឬផ្លូវដែលប្រទានពរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សម្រាប់អ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវ
 Adventist ឆ្នាំ 1844 តំណាងឱ្យកាលបរិច្ឆេទនៃចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
 និងកាលបរិច្ឆេទចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរដែលពាក្យទំនាយអាចស្នើដល់អ្នកដែល
 បានជ្រើសរើសនៅពេលនោះ។ ដោយបានឆ្លងកាត់កាលបរិច្ឆេទចុងក្រោយនេះ
 ពួកគេរង់ចាំការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ
 ដោយគិតថាជិតមកដល់ហើយ។ ប៉ុន្តែពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅ
 ហើយព្រះយេស៊ូវនៅតែមិនត្រឡប់មកវិញ។ អ្វីដែលការនិមិត្តនោះធ្វើឡើងដោយ
 និយាយថា៖ «ពួកគេបានឃើញថាទីក្រុងនៅឆ្ងាយណាស់ ហើយថាពួកគេបានគិត
 ថានឹងទៅដល់ទីនោះឆាប់ជាងនេះ»។ នោះគឺនៅឆ្នាំ 1844
 ឬមិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនោះ។ ដូចគ្នានេះផងដែរ
 ការធ្លាក់ទឹកចិត្តបានឈ្នះលើពួកគេរហូតដល់ប្រហែលឆ្នាំ 1980
 នៅពេលដែលខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងកន្លែងកើតហេតុ ទទួលបានពន្លឺថ្មី
 និងរុងរឿងនេះដែលបង្កើត **ការរំពឹងទុករបស់ Adventist ទីបី** ។
 លើកនេះការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានកំណត់
សម្រាប់រដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1994 ។ ប្រាកដណាស់ ការប្រកាសសារនេះទាក់ទងនឹង
 microcosm នៃ Adventism សកលដែលមានទីតាំងនៅប្រទេសបារាំងនៅ Valence-
 sur-Rhône។
 ការជ្រើសរើសរបស់ព្រះសម្រាប់ទីក្រុងតូចមួយនេះនៅភាគអាគ្នេយ៍នៃប្រទេសបារាំង
 មានការពន្យល់របស់វា។ វានៅទីនោះហើយដែល Pope Pius VI
 បានទទួលមរណភាពនៅក្នុងមន្ទីរឃុំយ៉ាងក្នុងឆ្នាំ ១៧៩៩
 ដោយបានបំពេញការពិតដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Rev.13:3 ។ លើសពីនេះ
 Valencia គឺជាទីក្រុងដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតព្រះវិហារ Adventist
 ដំបូងរបស់គាត់នៅលើទឹកដីនៃប្រទេសបារាំង។ ដូច្នោះវានៅទីនោះហើយ
 ដែលគាត់បាននាំយកពន្លឺចុងក្រោយដ៏រុងរឿងដ៏ទេវភាពរបស់គាត់
 ហើយនៅចុងឆ្នាំ 2020 ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា បានទទួលវិវរណៈចុងក្រោយបង្អស់
 និងដ៏មានតម្លៃបំផុតរបស់គាត់ដែលខ្ញុំបង្ហាញនៅក្នុងឯកសារនេះឥតឈប់ឈរ
 និងស្មោះត្រង់ពីគាត់។ អតិសុខុមប្រាណរបស់ Adventist Valentinian
 បានបម្រើជាដំណាក់កាលសកលដើម្បីសម្រេចបាននូវផ្នែកដែលទាក់ទងនឹងពន្លឺ
 ដ៏រុងរឿងចុងក្រោយនៅក្នុងចក្ខុវិស័យរបស់បងស្រី Ellen របស់យើង។
 ការនិមិត្តនេះបង្ហាញដល់យើងនូវការវិនិច្ឆ័យដែលព្រះយេស៊ូវធ្វើលើបទពិសោធន៍
 ដែលរស់នៅក្នុងទីក្រុង Valencia
 ដែលជាការសម្រេចទីបីនៃរឿងប្រៀបប្រដូចនៃស្ត្រីព្រហ្មចារីដប់នាក់។ ព្រះយេស៊ូវ
 បានទទួលស្គាល់លោក Adventist ពិតដោយអាកប្បកិរិយារបស់ទ្រង់ចំពោះពន្លឺ

ដែលបានបង្ហាញ។ Adventist ពិតបង្ហាញពីសេចក្តីរីករាយរបស់គាត់ជាមួយនឹង "ហាលេលូយ៉ា!" » ; ដោយព្រះវិញ្ញាណប្រទានពរ គាត់បានបំពេញផងរបស់គាត់ ដោយប្រេង។ ផ្ទុយទៅវិញ Adventists ក្លែងក្លាយ «បដិសេធពន្លឺនេះដោយក្លាហាន»។

ការបដិសេធនៃពន្លឺដ៏ទេវភាពនេះគឺមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេ ដោយសារតែព្រះបានព្រមានពួកគេប្រឆាំងនឹងប្រតិកម្មអវិជ្ជមាននេះនៅក្នុង សារដែលបានបំផុសគំនិត

ដែលមានបំណងសម្រាប់ពួកគេទៅកាន់អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។ ពួកគេនឹងក្លាយ ទៅជាផងទទេដែលខ្វះប្រេង ដែលបង្កើត«ពន្លឺ»នៃចង្កៀង។

លទ្ធផលដែលជៀសមិនរួចត្រូវបានប្រកាសថា:

«ពន្លឺដែលនៅពីក្រោយគេនឹងរលត់ទៅ»។ ពួកគេបដិសេធមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃ

Adventism ។ លោកយេស៊ូបានអនុវត្តគោលការណ៍របស់លោកថា៖ « ចំពោះអ្នកណា ដែលមាន អ្នកណាមាននឹងបានឲ្យ ហើយអ្នកនោះនឹងមានបរិបូរ ប៉ុន្តែអ្នកណា ដែលគ្មាន ទោះជាវាស់ដែលមានក៏នឹងត្រូវដកចេញពីអ្នកណាដែលគ្មានដែរ។

ម៉ាថាយ ២៥:២៩ ។ "... ពួកគេបានបញ្ចប់ការមើលឃើញទាំងគោលដៅ

និងព្រះយេស៊ូវ" ពួកគេក្លាយទៅជាមិនយល់ចិត្តចំពោះសាររបស់ Adventist

ដែលប្រកាសពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឬបដិសេធគោលដៅនៃចលនា

Adventist ដែលដាក់ក្នុងនាមថា "Adventist" ។ "បន្ទាប់មកបានធ្លាក់ពីផ្លូវ

ហើយលិចចូលទៅក្នុងពិភពអាក្រក់ដែលនៅខាងក្រោម" ក្នុងឆ្នាំ 1995

ពួកគេបានកាន់ខ្លួនជាផ្លូវការចំពោះសម្ព័ន្ធភាពប្រូតេស្តង់ និង ecumenism ។

ដូច្នេះ ពួកគេបានបាត់បង់ព្រះយេស៊ូវ ហើយនឹងច្រកចូលទៅស្ថានសួគ៌ដែលជា

គោលដៅនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួក Adventist ។ ពួកគេបានចូលរួមយោងទៅតាម

Dan.11:29 " ពួកពុតត្សិត " និង " ពួកប្រមឹក " ។

ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសនៅក្នុង Matt.24:50;

អ្វីដែលបានបង្ហាញនៅដើមដំបូងនៃការងារ។

សព្វថ្ងៃនេះ ពាក្យទំនាយទាំងនេះត្រូវបានសម្រេច។

ពួកគេត្រូវបានសម្រេចនៅចន្លោះឆ្នាំ 1844 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃពន្លឺដំបូង

"មានទីតាំងនៅខាងក្រោយពួកគេ" និងឆ្នាំ 1994

ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃពន្លឺព្យាករណ៍ដ៏អស្ចារ្យដែលត្រូវបានបដិសេធដោយព្រះវិ

ហារ Adventist ដំបូងដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសបារាំងនៅក្នុងទីក្រុង

Valence-sur-Rhône ដែលព្រះជាម្ចាស់ ប្រើសម្រាប់បាតុកម្មរបស់គាត់។ សព្វថ្ងៃនេះ

Adventism ផ្លូវការគឺស្ថិតនៅក្នុង "ភាពងងឹតដ៏ជ្រៅ" នៃ ecumenism

ជាមួយនឹងសត្រូវនៃសេចក្តីពិត ប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិក។

ទី៧ ៖ ឡេវឌីសេ
ការបញ្ចប់នៃ Adventism ស្ថាប័ន - ការបដិសេធនៃការរំពឹងទុករបស់
Adventist ទីបី។

ខទី 14 ៖ « ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ ថា អាម៉ែន ជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ និងពិត ជាការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កើតនៃព្រះ៖ »

ឡៅឌីសេ គឺជាឈ្មោះនៃយុគសម័យទីប្រាំពីរ និងចុងក្រោយ។ ដែលជាចុងបញ្ចប់នៃពរជ័យនៃ Adventism ស្ថាប័ន។ ឈ្មោះនេះមានឫសគ្រឹកពីរគឺ "លាវ, ឌីកេ" ដែលមានន័យថា "មនុស្សវិនិច្ឆ័យ" ។ នៅចំពោះមុខខ្ញុំ Adventists បានបកប្រែថា: "មនុស្សនៃការវិនិច្ឆ័យ"

ប៉ុន្តែស្ថាប័ននេះមិនដឹងថាការវិនិច្ឆ័យនេះនឹងចាប់ផ្តើមជាមួយវាដូចដែល 1 Peter 4:17 បង្រៀន:

សម្រាប់នេះគឺជាពេលដែលការជំនុំជំរះនឹងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងផ្ទះរបស់។ ព្រះ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាចាប់ផ្តើមពីយើង តើអ្នកដែលមិនគោរពតាមដំណឹងល្អនៃ ព្រះនឹងទៅជាទីបញ្ចប់? » ព្រះយេស៊ូវបានណែនាំខ្លួនគាត់ដោយនិយាយថា៖ « នេះ ជាអ្វីដែលអាម៉ែនមានប្រសាសន៍ថាជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់និងពិត ជាការចាប់ផ្តើម នៃការបង្កើតរបស់ព្រះ៖ » ពាក្យ អាម៉ែន មានន័យថាភាសាហេព្រើរ៖ តាមពិត។ យោងតាមទីបន្ទាល់របស់សាវកយ៉ូហាន ព្រះយេស៊ូវបានប្រើវាជាញឹកញាប់ (25 ដង) ដោយនិយាយវាម្តងទៀតពីរដងនៅដើមដំបូង មុននឹងផ្តួងការណ៍របស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការអនុវត្តសាសនាប្រពៃណី

វាបានក្លាយជាពាក្យសម្រាប់ដាក់វណ្ណយុគនៅចុងបញ្ចប់នៃការអធិស្ឋាន ឬសេចក្តីផ្តួងការណ៍។ បន្ទាប់មកវាត្រូវបានបកស្រាយជាញឹកញាប់នៅក្នុងន័យនៃ "ដូច្នេះត្រូវបានវា" ទទួលមរតកពីសាសនាកាតូលិក។ ហើយព្រះវិញ្ញាណប្រើគំនិត នេះ៖ « តាមសេចក្តីពិត » ដើម្បីផ្តល់ឲ្យពាក្យ អាម៉ែន មានអត្ថន័យពីរយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ឥតខ្ចោះ ។ ឡៅឌីសេ

គឺជាម៉ោងដែលព្រះយេស៊ូវផ្តល់ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យដើម្បីបំភ្លឺយ៉ាងពេញលេញនូវទំនាយដែលបានរៀបចំសម្រាប់គ្រាចុងក្រោយ។

ការងារដែលអ្នកកំពុងអានគឺជាកស្តុតាងនៃរឿងនេះ។ អ្វីដែលនឹងបង្កឱ្យមានការប្រេះឆាវរវាងព្រះយេស៊ូវនិងស្ថាប័ន Adventist ផ្លូវការគឺការបដិសេធពន្លឺរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងជម្រើសដ៏សមហេតុសមផល និងសមហេតុផល

ព្រះជាម្ចាស់បានចុះចូលនៅចន្លោះឆ្នាំ 1980 និង 1994 វត្តមានរបស់ Adventism ទៅនឹងការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿដែលបានយកគំរូតាមគំរូដែលបណ្តាលឱ្យបាត់បង់ពួកប្រូតេស្តង់ និងពរជ័យរបស់អ្នកគ្រួសក្រោយនៅ Adventist ។ ការសាកល្បងនេះត្រូវបានផ្អែកលើជំនឿលើការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបានប្រកាសសម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 1843

បន្ទាប់មកសម្រាប់ការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844 ។ នៅក្នុងវេនរបស់ខ្ញុំ ចាប់ពីឆ្នាំ 1983 ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមចែករំលែកការប្រកាសអំពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ឆ្នាំ 1994 ដោយបានប្រើ " ប្រាំខែ " ដកស្រង់នៅក្នុងសារ " ត្រៃទីប្រាំ " នៅក្នុងវិវរណៈ ៩:៥-១០។

ដោយកំណត់ប្រធានបទនេះទៅនឹងបណ្តាសានៃលទ្ធិប្រូតេស្តង់នៃឆ្នាំ 1844 រយៈពេលនៃ " ប្រាំខែ " ដែលបានលើកឡើង ពេលគឺ 150 ឆ្នាំពិតប្រាកដនាំទៅដល់ឆ្នាំ 1994 ។ ការមើលឃើញតែការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគឺស្នូលដើម្បីប្រារព្ធការបញ្ចប់នៃសម័យកាលនេះ ហើយត្រូវបានបិទដោយផ្អែកដោយព្រះ។ នៅលើព័ត៌មានលម្អិតនៃអត្ថបទ

ខ្ញុំបានការពារអ្វីដែលខ្ញុំចាត់ទុកជាសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព។ បន្ទាប់ពី
 ការព្រមានជាផ្លូវការ ស្ថាប័នបានប្រកាសពីការបណ្តេញខ្ញុំចេញក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ
 1991; នេះ ខណៈពេលដែលនៅសល់បីឆ្នាំទៀតដើម្បីបញ្ជាក់
 និងបដិសេធការប្រកាសរបស់ខ្ញុំ។ វាគ្រាន់តែជាពេលក្រោយប៉ុណ្ណោះ ប្រហែលឆ្នាំ
 1996 ដែលអត្ថន័យពិតនៃបទពិសោធន៍នេះបានច្បាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។ ពាក្យដែល
 លោកយេស៊ូបានធ្វើនៅក្នុងសំបុត្ររបស់លោកទៅ « ឡៅឌីសេ » ទើបតែបាន
 សម្រេច ហើយឥឡូវនេះមានអត្ថន័យជាក់លាក់។ ដល់ឆ្នាំ 1991 អ្នក Adventists
 ក្តៅក្រហាយលែងស្រលាញ់ការពិតដូចកាលពីឆ្នាំ 1873 ទៀតហើយ។
 ពិភពលោកទំនើបក៏បានធ្វើឱ្យពួកគេចុះខ្សោយដោយការល្អឯកពួកគេ
 និងយកឈ្នះចិត្តរបស់ពួកគេ។ ដូចនៅក្នុងយុគសម័យ " អេភេសូរ " ផ្លូវការ
 Adventism បានបាត់បង់ " ស្នេហាដំបូង " របស់វា។ ហើយព្រះយេស៊ូ « ដកជើង
 ចង្រៀងនិងមកុដរបស់នាងចេញទៅ » ពីព្រោះនាងក៏មិនសក្តិសមនឹងវាទៀត
 ដែរ។ នៅក្នុងពន្លឺនៃការពិតទាំងនេះ សារក្លាយជាភ្លឺដោយភាពច្បាស់លាស់។ ពាក្យ
 « អាម៉ែន » បញ្ជាក់ពីការទាមទារសម្រាប់សេចក្តីពិតពេញលេញ និងការបញ្ចប់
 ទំនាក់ទំនងដ៏មានពរ។ " សាក្សី ស្មោះត្រង់ និងពិត " ។
 បដិសេធអ្នកដែលជ្រើសរើសមិនស្មោះត្រង់ និងកុហក។ " ដូច្នោះហើយ
 គោលការណ៍នៃការបង្កើតរបស់ព្រះ " ។
 អ្នកបង្កើតមកដើម្បីបិទភាពវៃឆ្លាតនៃអ្នកដែលមិនសក្តិសម
 និងបើកចំហជាលក្ខណៈបុគ្គលចំពោះសេចក្តីពិតដែលមាន
 និងលាក់នៅក្នុងរឿងលោកុប្បត្តិ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ដោយលើកឡើងអំពី «
 គោលការណ៍នៃការបង្កើតរបស់ព្រះ » ។ ដែលគាត់ភ្ជាប់ជាមួយពាក្យ « អាម៉ែន »
 ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីការយាងត្រឡប់មកវិញចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ «
 ភ្លាមៗ » ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ 36 ឆ្នាំនឹងនៅតែឆ្លងកាត់ចន្លោះឆ្នាំ 1994 និង
 2030 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់នៃមនុស្សជាតិនៅលើផែនដី។

ភាពក្តៅក្រហាយស្តាប់

ខ ១៥៖ « ខ្ញុំស្គាល់កិច្ចការរបស់អ្នក។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនត្រជាក់ឬក្តៅ។ សូមឱ្យអ្នកត្រជាក់ឬក្តៅ! »

អាសយដ្ឋានក្រៅផ្លូវការត្រូវបានផ្ញើទៅកាន់ស្ថាប័ន។ នេះគឺជាផលផ្លែនៃសាសនាដែលទទួលមរតកពីឪពុកដល់កូន និងកូនស្រី ដែលជំនឿក្លាយជាប្រពៃណី ផ្លូវការ ទម្លាប់ និងខ្លាចអ្វីថ្មី ស្ថានភាពដែលព្រះយេស៊ូវ មិនអាចប្រទានពរដល់នាងបានទៀតទេ នៅពេលទ្រង់មានពន្លឺថ្មីជាច្រើនដើម្បី ចែកចាយជាមួយនាង ។

ខទី ១៦៖ « ដូច្នោះ ដោយសារអ្នកមិនសូវក្តៅ ហើយមិនត្រជាក់ ឬក្តៅ នោះខ្ញុំ នឹងក្អកអ្នកចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ។ »

ការសង្កេតនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយព្រះយេស៊ូនៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩១ នៅ ពេលដែលហោរាដែលផ្លែសាររបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញពីតំណែងដោយស្ថាប័ន ផ្លូវការ។ នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1994 វានឹងត្រូវក្អកចេញ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាស។ នាងបានផ្តល់ភស្តុតាងអំពីរឿងនេះដោយខ្លួននាងផ្ទាល់ដោយការចូលនៅក្នុង 1995 សម្ព័ន្ធភាពដែលរៀបចំដោយវិហារកាតូលិក

ជាកន្លែងដែលនាងបានចូលរួមជាមួយពួកប្រូតេស្តង់ដែលបះបោរ
ចាប់តាំងពីពេលនេះនាងចែករំលែកបណ្តាសារបស់ពួកគេ។

ការបំភាន់បំភាន់ដោយផ្អែកលើមរតកខាងវិញ្ញាណ

ខទី ១៧ ៖ « ដោយសារអ្នករាល់គ្នានិយាយថា ខ្ញុំជាអ្នកមាន ខ្ញុំបានចម្រើន
ឡើង ហើយខ្ញុំមិនត្រូវការអ្វីឡើយ ហើយដោយសារអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាអ្នករាល់គ្នា
វេទនា វេទនា ក្រ ខ្វាក់ភ្នែក និងអាក្រាត »។

“... សម្បូរបែប ” ជាអ្នកជ្រើសរើស Adventist នៅឆ្នាំ 1873
ហើយវិរាណៈជាច្រើនដែលបានផ្តល់ឱ្យលោកស្រី Ellen G. White
បានធ្វើឱ្យនាងកាន់តែមានថាមពលខាងវិញ្ញាណ។ ប៉ុន្តែតាមកម្រិតទំនាយ ការ
បកស្រាយនៃសម័យនោះហួសសម័យយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដូចដែល James White ជាប្តី
របស់អ្នកនាំសាររបស់ព្រះអម្ចាស់បានគិតត្រឹមត្រូវ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់

បានរៀបចំការព្យាករណ៍របស់ទ្រង់សម្រាប់ការសម្រេចចុងក្រោយដ៏ល្អឥតខ្ចោះ
និងគ្មានកំហុស។

នេះជាមូលហេតុដែលការឆ្លងកាត់នៃពេលវេលានាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំសម្បើម
ដល់ពិភពលោក បង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃ

សំណួរអចិន្ត្រៃយ៍នៃការបកស្រាយដែលបានទទួល និងបង្រៀន។
ពរជ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបម្រុងទុក; លោកយេស៊ូវបានមានប្រសាសន៍ថា៖ «

ចំពោះអ្នកណាដែលនឹងរក្សាភិក្ខុការរបស់ខ្ញុំរហូតដល់ទីបញ្ចប់ »។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅឆ្នាំ 1991

កាលបរិច្ឆេទនៃការបដិសេធរបស់គាត់ចំពោះពន្លឺនោះទីបញ្ចប់នៅតែឆ្ងាយ។
ដូច្នេះ នាងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពន្លឺថ្មីណាមួយដែលព្រះអម្ចាស់បានស្នើ

ដោយមធ្យោបាយដែលគាត់ផ្តល់បានជ្រើសរើស។
ផ្ទុយស្រឡះរវាងការបំភាន់នៃស្ថាប័ន និងស្ថានភាពដែលព្រះយេស៊ូវទតឃើញ

ហើយវិនិច្ឆ័យវា! ក្នុងចំណោមពាក្យទាំងអស់ដែលបានលើកឡើង ពាក្យ " អាក្រាត
" គឺធ្ងន់ធ្ងរបំផុតសម្រាប់ស្ថាប័នមួយ ព្រោះវាមានន័យថា

ព្រះយេស៊ូវបានដកយុត្តិធម៌ដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ចេញពីវា វាស្ថិតនៅក្នុងមាត់ទ្រង់
ការកាត់ទោសប្រហារជីវិត និងការសោយទិវង្គតទីពីរនៃការកាត់ក្តីចុងក្រោយ។

យោងតាមអ្វីដែលមានចែងទុកក្នុង កូរិនថូស ទី២ កូរិនថូស ទី៥:៣៖ « ដូច្នោះ
យើងខ្ញុំចូរនៅក្នុងត្រសាលនេះ ដោយចង់ពាក់ផ្ទះនៅស្ថានសួគ៌ បើឃើញតែយើង
ស្លៀកពាក់ មិនស្រាគ. »

ដំបូន្មានរបស់សាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ និងពិត

ខទី ១៨៖ « ខ្ញុំណែនាំអ្នកឱ្យទិញមាសពីខ្ញុំដែលសាកល្បងក្នុងភ្លើង ដើម្បីឱ្យ
អ្នកបានក្លាយជាអ្នកមាន ហើយសម្លៀកបំពាក់ស ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានស្លៀក
ពាក់ ហើយកុំឱ្យភាពអាក្រាតរបស់អ្នកលេចឡើង ហើយជាទឹកប្រាក់សម្រាប់លាប
ប្រេងអ្នក ភ្នែក ដែលអ្នកអាចមើលឃើញ។ »

បន្ទាប់ពីការរកឃើញក្នុងឆ្នាំ 1991 ស្ថាប័ននៅតែមានពេលបីឆ្នាំដើម្បីកែ
ប្រែផ្លូវរបស់ខ្លួន ហើយបង្កើតផលនៃការប្រែចិត្តដែលមិនបានមក។

ហើយផ្ទុយទៅវិញ

ទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយនឹងពួកប្រូតេស្តង់ដែលបានធ្លាក់មកបានពង្រឹងដល់ចំណុចនៃការបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាផ្លូវការដែលបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1995 ។ ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញទ្រង់ផ្ទាល់ជាពាណិជ្ជករផ្តាច់មុខនៃសេចក្តីជំនឿពិត ដែល ជា "មាសដែលបានសាកល្បងដោយភ្លើង" នៃការសាកល្បង។ ភ័ស្តុតាងនៃការប្រែប្រួលទោសរបស់គាត់ចំពោះក្រុមជំនុំលេចចេញជាអវត្តមាននៃ "សម្លៀកបំពាក់ស" ដែលអ្នកត្រូវសម្រាយរបស់ខ្លួន "សក្តិសម" នៅក្នុងវិវរណៈ 3: 4 ។ តាមរយៈការប្រៀបធៀបនេះ ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញពីការពិតដែលថា មុនឆ្នាំ 1994 គាត់បានបញ្ជូនអ្នកកាន់វេនទីនៃ " ឡៅឌីសេ " ទៅនឹងការរំពឹងទុករបស់ Adventist ដែលដូចគ្នាទៅនឹងកាលបរិច្ឆេទមុនឆ្នាំ 1843 និង 1844 ។ ដើម្បីសាកល្បងសេចក្តីជំនឿលើបទពិសោធន៍ទាំងបី ដូចដែលបានបង្រៀននៅក្នុងសារលិខិតដែលបានថ្លែងនៅក្នុងឆ្នាំ 1844 ទៅកាន់ Adventists នៃ " Sardis " ។ នៅក្នុងអាកប្បកិរិយាបះបោរបិទជិត ស្ថាប័ននេះមិនអាចយល់ពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងតិះដៀលវាបានទេ។ នាង « ខ្វាក់ » ដូចពួកជានិក្ខតកិច្ចបម្រើនៅផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដូច្នោះ នាងមិនអាចយល់ពីការអញ្ជើញរបស់ព្រះគ្រីស្ទឱ្យទិញ " គុជនៃភម្លៃដ៏អស្ចារ្យ " ពីរឿងប្រៀបប្រដូចនៃម៉ាថាយ 13:45-46 ដែលកំណត់រូបភាពនៃស្តង់ដារនៃជីវិតដ៏អស់កល្បដែលតម្រូវដោយព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងខទី 18 នៃវិវរណៈនេះ។ .

ការហៅដ៏សប្បុរស

ខទី 19 ៖ « អស់អ្នកដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ ខ្ញុំបន្ទោស និងដាក់ទោស។ ដូច្នោះ ចូរខ្លះខ្លះ ហើយប្រែចិត្ត។ » ការដាក់ទោសគឺចំពោះអ្នកដែលលោកយេស៊ូវ ស្រឡាញ់ រហូតដល់គាត់ក្អកចេញ។ ការហៅទូរសព្ទដែលបានធ្វើឡើង ដែលជាការអញ្ជើញឱ្យប្រែចិត្តមិនត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ឡើយ។ ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់មិនត្រូវបានទទួលមរតកទេ គឺទទួលបានតាមរយៈសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ។ ស្ថាប័នដែលមានការរឹងរូស ព្រះយេស៊ូវបានបើកការអំពាវនាវមួយដោយនិយាយទៅកាន់បេក្ខជនសម្រាប់ការងារនៅស្ថានសួគ៌ថា ៖

ការហៅជាសកល

ខទី ២០ ៖ « មើលចុះ ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ។ ប្រសិនបើអ្នកណាព្យាបាលខ្ញុំ ហើយបើកទ្វារ ខ្ញុំនឹងចូលទៅរកអ្នកនោះ ហើយបរិភោគអាហារជាមួយនឹងអ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះក៏នៅជាមួយនឹងខ្ញុំ »។ នៅក្នុងវិវរណៈ ពាក្យ " gate " លេចឡើងនៅក្នុង Rev.3:8 នៅទីនេះក្នុង Rev.3:20 នៅក្នុង Rev.4:1 និង Rev.21:21។ វិវរណៈ 3:8 រំលឹកយើងថា ទ្វារ បើកនិងបិទច្រកចូល។ ដូច្នោះ ពួកគេក្លាយជានិមិត្តរូបនៃការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលបើកឬបិទការចូលទៅរកព្រះគ្រីស្ទ ទៅរកយុគ្រិស្ត និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់។

នៅក្នុងខទី 20 នេះ ពាក្យ « ច្រកទ្វារ » មានអត្ថន័យបីផ្សេងគ្នា ប៉ុន្តែបំពេញបន្ថែម។ គាត់ចង្អុលទៅព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ថា៖ « ខ្ញុំជាទ្វារ. យ៉ូហាន ១០:៩; ទ្វារនៃស្ថានសួគ៌បានបើក នៅក្នុង វិរណៈ 4: 1: " ទ្វារបានបើកនៅស្ថានសួគ៌ » ; និង ទ្វារ នៃបេះដូងរបស់មនុស្សដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកគោះដើម្បីអញ្ជើញអ្នកដែលបាន ជ្រើសរើសឱ្យបើកបេះដូងរបស់គាត់ដើម្បីបង្ហាញភស្តុតាងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ គាត់។

វាគ្រប់គ្រាន់ហើយសម្រាប់សត្វរបស់គាត់ក្នុងការបើកបេះដូងរបស់គាត់ចំ ពោះការពិតដែលបានបង្ហាញរបស់គាត់សម្រាប់ការរួបរួមដ៏ស្មោះត្រង់ដែលអាចធ្វើ ទៅបានរវាងគាត់និងអ្នកបង្កើតដ៏ទេវភាពរបស់គាត់។ អាហារ ពេលល្ងាច គឺពេល យប់មកធ្វើការនៅពេលថ្ងៃ។ មនុស្សជាតិទាំងអស់ក្នុងពិភពលោកនេះឆាប់ៗនេះ " ដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើការបានទៅទេ"។ (យ៉ូហាន ៩:៤)។ ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណនឹងបង្កកជារៀងរហូត ជម្រើសសាសនាចុងក្រោយរបស់មនុស្សប្រុស និងស្ត្រីមានទំនួលខុសត្រូវស្មើគ្នា និងបំពេញបន្ថែមយ៉ាងតឹងរឹងនៅកម្រិតនៃសាច់ឈាម។

បើប្រៀបធៀបទៅនឹងសារលិខិតរបស់ ទីក្រុង Philadelphia អ្នកដែលបានជ្រើសរើសគឺនៅ សម័យ ឡៅឌីសេ ក្នុងពេលជិតដល់ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ " ទ្វារបើកចំហ នៅស្ថានសួគ៌ " នឹងបើកជាការបន្តនៃសារនេះនៅក្នុងវិរណៈ ៤:១។

ការដាស់តឿនចុងក្រោយនៃព្រះវិញ្ញាណ

ចំពោះអ្នកឈ្នះម្នាក់ៗ ព្រះយេស៊ូបានប្រកាសថា៖

ខទី ២១៖ « អ្នកណាដែលឈ្នះ នោះខ្ញុំនឹងឱ្យអង្គុយជាមួយនឹងខ្ញុំនៅលើ បល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានឈ្នះ ហើយបានអង្គុយជាមួយនឹងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ នៅលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់។ »

ដូច្នេះ គាត់បានប្រកាសអំពីសកម្មភាពនៃការជំនុំជំរះសេឡេស្ទាល ដែលធ្វើ តាមសារនេះ ហើយដែលនឹងជាប្រធានបទនៃ វិរណៈ ៤។ ប៉ុន្តែការសន្យានេះ គ្រាន់តែធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាអ្នកឈ្នះជាប់ឆ្នោតពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះ។

ខទី ២២៖ « អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ចូរឱ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវសេចក្តីដែល ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយចុះ! »

ប្រធានបទនៃ " អក្សរ " បញ្ចប់ដោយការបរាជ័យរបស់ស្ថាប័នថ្មី។ ចុងក្រោយ ដោយសារតែចាប់ពីពេលនេះតទៅ ពន្លឺនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយបុរសបំផុសគំនិត បន្ទាប់មកដោយក្រុមតូចមួយ។ វានឹងត្រូវបានបញ្ជូនជាលក្ខណៈបុគ្គលពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្ស និងតាមរយៈអ៊ិនធឺណិត

ដែលព្រះយេស៊ូទ្រង់ផ្ទាល់នឹងដឹកនាំដោយដឹកនាំអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ឆ្ពោះទៅ រកប្រភពនៃការសាយភាយនៃសេចក្តីពិតចុងក្រោយបង្អស់របស់ទ្រង់ ដែលពិសិដ្ឋដូចជាបុគ្គលដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ តាមរបៀបនេះ ទោះបីគាត់នៅទី ណានៅលើផែនដីក៏ដោយ៖ « ចូរអ្នកណាដែលមានត្រចៀកស្តាប់សេចក្តីដែល ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំចុះ! » ។ »

ប្រធានបទខាងក្រោមនឹងមានដូចជាបរិបទនៃសហស្សវត្សរ៍សេឡេស្ទាល
នៃការកាត់ទោសមនុស្សអាក្រក់ដែលធ្វើឡើងដោយពួកបរិសុទ្ធ។
ប្រធានបទទាំងមូលគឺផ្អែកលើការបង្រៀនដែលខ្ចាត់ខ្ចាយនៅក្នុង វិរណៈ 4, 11,
និង 20។ ប៉ុន្តែ វិរណៈទី 4
បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីបរិបទសេឡេស្ទាលនៃសកម្មភាពនេះ
ដែលតាមកាលប្បវត្តិតាមសម័យកាលចុងក្រោយនៃផែនដីដែលបានជ្រើសរើស។

វិរណៈ ៤ ៖ ការជំនុំជំរះនៅស្ថានសួគ៌

ខទី 1 ៖ « បន្ទាប់ពីនេះខ្ញុំបានមើល ហើយមើលចុះ ទ្វារមួយបានបើក នៅ
ស្ថានសួគ៌ សំឡេងដំបូងដែលខ្ញុំបានឮ ដូចជាសំឡេងក្រែក ដែលបាននិយាយមក
កាន់ខ្ញុំបាននិយាយថា ៖ ចូរឡើងមកទីនេះ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលនឹង
កើតឡើង បន្ទាប់ពីនេះ។

ដោយនិយាយថា « សំឡេងដំបូងដែលខ្ញុំបានឮ ដូចជាសំឡេងក្រែក »
ព្រះវិញ្ញាណកំណត់សារនៃសម័យ « ឡៅឌីសេ » នេះថាជាសំឡេងដែលលោកបានដឹក
លោកយ៉ូហាននៅក្នុង វិរណៈ ១:១០ ថា៖ « ខ្ញុំនៅក្នុងវិញ្ញាណ។ ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយ
ខ្ញុំបានឮសំឡេងបន្តិឡើងពីក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសំឡេងក្រែក »។ ដូច្នេះ ឡៅឌីសេ
គឺជាសម័យដែលចុងបញ្ចប់ត្រូវបានសម្គាល់ដោយ « ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ »
ដែលជាការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់។

តាមពាក្យសម្តីរបស់គាត់ ព្រះវិញ្ញាណគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងចំពោះគំនិតនៃការ
បន្តនៃប្រធានបទនេះជាមួយនឹងសារលិខិតរបស់ ឡៅឌីសេ ។
ការបញ្ជាក់នេះគឺមានសារៈសំខាន់

ពីព្រោះស្ថាប័ននេះមិនដែលមានលទ្ធភាពបង្ហាញដល់គូប្រជែងរបស់ខ្លួនអំពីគោ
លលទ្ធិនៃការវិនិច្ឆ័យសេឡេស្ទាលឡើយ។ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានផ្តល់ភស្តុតាងនៃរឿងនេះ
ដែលអាចធ្វើទៅបានដោយនិយមន័យត្រឹមត្រូវនៃកាលបរិច្ឆេទដែលភ្ជាប់ជាមួយ
សារនៃលិខិត របស់វិរណៈ ទី 2 និងទី 3 ។ រវាង ឡៅឌីសេ និង បប. 4 ជាមួយនឹង " ក្រែកទីប្រាំពីរ " នៃ វិរណៈ 11, ព្រះយេស៊ូវ បានដកយកចេញពីអារក្ស និងមនុស្ស
បះបោរនៅលើផែនដីរបស់ពួកគេ « អំណាចលើនគរលោកិយ »។ ជាមួយនឹង " ការច្រូតកាត់ " នៃ វិរណៈ 14 គាត់បានយកអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ទៅស្ថានសួគ៌
ហើយប្រគល់ភារកិច្ចវិនិច្ឆ័យជាមួយគាត់នូវជីវិតនៅលើផែនដីកាលពីអតីតកាល
របស់មនុស្សអាក្រក់ដែលបានស្លាប់។ ពេលនោះហើយដែល « អ្នកណាដែលមានជ័យ
ជម្នះនឹងគ្រប់គ្រងប្រជាជាតិនានាដោយដំបងដែក » ដូចបានប្រកាសនៅក្នុង
វិរណៈ ២:២៧។ បើសិនជាអ្នកបៀតបៀនដូចជាខ្ញុំ

ប្រាកដណាស់នៃដោគវាសនាដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ពួកគេនោះ
គ្មានអ្វីគួរឱ្យសង្ស័យទេដែលពួកគេនឹងកែប្រែអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេ។
ប៉ុន្តែវាច្បាស់ណាស់ថា
វាគឺជាបំណងប្រាថ្នាដ៏កាចសាហាវរបស់ពួកគេក្នុងការមិនអើពើនឹងការព្រមាន

ណាមួយដែលនាំពួកគេទៅកាន់សកម្មភាពដ៏អាក្រក់បំផុត
 ហើយដូច្នោះពួកគេកំពុងរៀបចំសម្រាប់ខ្លួនពួកគេ
 ដែលជាការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏អាក្រក់បំផុតដែលមិនអាចបង្កើតឡើងវិញបានក្នុង
 ស្ថានភាពផែនដីបច្ចុប្បន្ន។ ចូរយើងត្រឡប់ទៅអត្ថបទនៃជំពូកទី 4 នេះវិញ។ «
 សំឡេងដំបូងដែលខ្ញុំបានឮ ដូចជាសំឡេងក្រែក
 ហើយដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំបាននិយាយថា៖ ចូរឡើងមកទីនេះ
 ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលត្រូវកើតឡើងនៅពេលក្រោយ »។ យ៉ូហានកំពុងសំដៅ
 ទៅខទី 10 នៃ វិវរណៈ 1 ថា៖ « ខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយ
 ខ្ញុំបានឮសំឡេងបន្តិចឡើងពីក្រោយខ្ញុំដូចជាសំឡេងក្រែក »។ ប្រធានបទនៃការយាង
 មកដោយសិរិល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះត្រូវបាននិយាយរួចហើយនៅក្នុង ខទី 7 ដែលវា
 ត្រូវបានសរសេរថា ៖ « មើល ទ្រង់យាងមកជាមួយនឹងពពក ។
 ហើយគ្រប់ភ្នែកនឹងឃើញវា សូម្បីតែអ្នកដែលទម្លុះវា។ កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៅលើ
 ផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខដោយព្រោះគាត់។ បាទ។ អាម៉ែន! »
 ការតភ្ជាប់ដែលបានស្នើឡើងនៃអត្ថបទទាំងបីនេះបញ្ជាក់ពីបរិបទដ៏រុងរឿងចុង
 ក្រោយនៃថ្ងៃនៃការយាងមកវិញនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែលហោរាផងដែរថា មីកែល
 ដោយគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់
 និងទេវតាដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ប្រសិនបើសំឡេងរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេ
 ប្រៀបធៀបនឹង ក្រែក នោះគឺដោយសារតែដូចជាឧបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យនៃកងទ័ពនេះ
 នៅក្បាលនៃពួកទេវតាសេឡេស្តាលរបស់ទ្រង់ នោះព្រះយេស៊ូវបានបន្តិចសំឡេង
 កងទ័ពរបស់ទ្រង់ដើម្បីចាប់ផ្តើមការប្រយុទ្ធ។ ជាងនេះទៅទៀត ដូចជា ក្រែក
 សំឡេងរបស់ទ្រង់មិនឈប់ ដាស់តឿន អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់
 ដើម្បីព្រមានពួកគេ ដើម្បីរៀបចំពួកគេឱ្យដណ្តើមយកជ័យជំនះ
 ដូចដែលទ្រង់បានយកឈ្នះលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់នោះទេ។ ដោយប្រើពាក្យ
 « ក្រែក » នេះ ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញយើងអំពីប្រធានបទដ៏អាថ៌កំបាំង និងសំខាន់
 បំផុតនៃវិវរណៈទាំងអស់របស់ទ្រង់ ។ ហើយវាជាការពិតដែលថាសម្រាប់អ្នកបម្រើ
 ចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ ប្រធានបទនេះបានលាក់ការធ្វើតេស្តបំបាត់ចោល។
 នៅទីនេះ នៅក្នុង Rev.4:1 លុតដែលបានពិពណ៌នាគឺមិនពេញលេញទេ
 ព្រោះវាកំណត់គោលដៅតែអ្នកដែលគាត់បានជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ
 ដែលគាត់បានមកដើម្បីសង្គ្រោះពីសេចក្តីស្លាប់។
 អាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សអាក្រក់នៅក្នុងបរិបទដូចគ្នានេះនឹងត្រូវបានពិពណ៌
 នា នៅក្នុង វិវរណៈ 6:16 នៅក្នុង ពាក្យដែលបង្ហាញឱ្យឃើញទាំងនេះថា៖ «
 ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ភ្នំនិងថ្មថា៖
 ភ្នាក់មកលើយើងហើយលាក់យើងពីមុខរបស់ព្រះអង្គដែលគង់នៅលើ។ បណ្តែង
 និងមុនពេលកំហឹងរបស់កូនចៀម។ ដ្បិតថ្ងៃដ៏ធំនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់បាន
 មកដល់ហើយ តើអ្នកណាអាចឈរបាន? » ចំពោះសំណួរនេះត្រូវបានផ្អាក
 ជាក់ស្តែងដោយគ្មានចម្លើយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្ហាញនៅក្នុងជំពូកទី 7
 ដែលធ្វើតាមអ្នកដែលអាចទប់ទល់បាន៖ អ្នកជ្រើសរើសដែលបានបោះត្រា
 តំណាង ដោយលេខ 144,000 ចំនួនច្រើននៃ 12 កាវ៉េ ឬ 144 ។
 ប៉ុន្តែគាត់មានតែអ្នកដែលបានជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះដែលនៅរស់រានមានជីវិត។
 នៅពេលការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ធ្វើសកម្មភាពនៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះ

នៅក្នុងបរិបទនៃ វិរណៈ 4 នេះ
ការលើកឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ក៏ទាក់ទងនឹងអ្នករើសតាំងដែលបានស្លាប់តាំង
ពីអេបិល ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ

ដើម្បីផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវរង្វាន់ដែលបានសន្យាសម្រាប់សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេផង
ដែរ គឺជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ម្យ៉ាងទៀត ពេលលោកយេស៊ូវមានប្រសាសន៍ទៅ
លោកយ៉ូហានថា៖ « ចូរឡើងមក! » ព្រះវិញ្ញាណគ្រាន់តែទន្ទឹមរង់ចាំ
តាមរយៈរូបភាពនេះ

ការឡើងទៅកាន់នគរសេឡេស្ទាលនៃព្រះនៃអ្នកជ្រើសរើសទាំងអស់
ដែលប្រោសលោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ការឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌នេះគឺជាការបញ្ចប់នៃធម្មជាតិនៅលើផែនដីរបស់មនុស្ស

អ្នកដែលជ្រើសរើសត្រូវបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញស្រដៀងនឹងពួកទេវតាស្មោះត្រង់
របស់ព្រះ ស្របតាមការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅម៉ាថាយ ២២:៣០។ សាច់ និង
បណ្តាសារបស់វាចប់ហើយ គេទុកវាចោលដោយមិនស្តាយក្រោយ។ គ្រានោះក្នុង
ប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សគឺគួរឱ្យចង់បានណាស់ ដែលព្រះយេស៊ូវបានរំលឹកវាជាបន្តបន្ទាប់
នៅក្នុងវិរណៈរបស់ទ្រង់តាំងពីដំបូងមក។ ដូចជាផែនដីដែលត្រូវបណ្តាសាដោយ
សារតែមនុស្ស អ្នករើសតាំងដ៏ពិតប្រាកដបានការរំដោះពួកគេ។ ខទី 2
ហាក់ដូចជាចម្លងពី វិរណៈ 1:10; តាមការពិត

ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់កាន់តែច្បាស់អំពីទំនាក់ទំនងនៃអ្នកទាំងពីរ
ដែលសំដៅទៅលើព្រឹត្តិការណ៍ដូចគ្នានៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃគម្រោងរបស់ព្រះ

ការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់នៅក្នុង " ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ " របស់គាត់ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង វិរណៈ 16:16 ។

ខទី ២៖ « ខ្ញុំនៅក្នុងវិញ្ញាណភ្លាម។ ហើយមើលចុះ មានបណ្តឹងមួយនៅ
ស្ថានសួគ៌ ហើយនៅលើបណ្តឹងមួយបានអង្គុយ »។

ដូចនៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់យ៉ូហាន ការងើបឡើងនៃអ្នកជ្រើសរើសទៅ
" ស្ថានសួគ៌ " " ធ្វើឱ្យពួកគេរីករាយដោយវិញ្ញាណ " ហើយពួកគេត្រូវបានព្យាករណ៍ចូលទៅក្នុងវិមាត្រសេឡេស្ទាលដែលមនុស្សមិនអាចចូលបានជារៀងរហូត ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់សោយរាជ្យនៅទីនោះ ហើយទ្រង់អាចមើលឃើញ។

ខទី ៣៖ « អ្នកណាដែលអង្គុយមើលទៅដូចជាថ្មនៃផ្កាម្លិះ និងសាឌីនីក; ហើយបណ្តឹងត្រូវបានហុំព័ទ្ធដោយឥន្ទធនដូចក្បួងមរកត។ នៅទីនោះ ពួកគេឃើញខ្លួនឯងប្រឈមមុខនឹងបណ្តឹងរបស់ព្រះ ដែលព្រះជាអ្នកបង្កើតតែមួយអង្គុយយ៉ាងរុងរឿង។ សិរីល្អនៃសេឡេស្ទាលដែលមិនអាចពិពណ៌នាបាននេះ ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយថ្មដ៏មានតម្លៃ ដែលបុរសមានភាពរសើប។ “ ថ្មផ្កាម្លិះ ” មានទិដ្ឋភាព និងពណ៌ខុសៗគ្នា ដូច្នេះហើយទើបបង្ហាញភាពសម្បូរបែបនៃធម្មជាតិដ៏ទេវភាព។ ពណ៌ក្រហម " សាខុន " ស្រដៀងនឹងវា។ “ ឥន្ទធន ” គឺជាបាតុភូតធម្មជាតិដែលតែងតែធ្វើឱ្យបុរសភ្ញាក់ផ្អើល ប៉ុន្តែយើងនៅតែត្រូវចងចាំប្រភពដើមរបស់វា។

វាគឺជាទិសដៅនៃសេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះបានសន្យានឹងមនុស្សជាតិថានឹងមិនបំផ្លាញវាម្តងទៀតជាមួយនឹងទឹកនៃទឹកជំនន់ នេះបើយោងតាមលោកុប្បត្តិ 9:9 ដល់ 174 ម្យ៉ាងទៀត រាល់ពេលដែលភ្លៀងជួបនឹងព្រះអាទិត្យ ដែលជារូបភាពតំណាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ឥន្ទធនូហាក់ដូចជាធ្វើឱ្យសត្វនៅលើផែនដីរបស់គាត់ស្ងប់ស្ងាត់។ ប៉ុន្តែដោយការបំផុសទឹកជំនន់ ពេត្រុសបានរំលឹកថា « ទឹកជំនន់នៃភ្លៀង និងស្ពាន់ជ័រ » គឺនៅក្នុងផែនការដ៏ទេវភាព (2Pet.3:7)។ វាច្បាស់ណាស់ថា នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃ " ទឹកជំនន់ " ដ៏វិនាសសាបសូន្យនេះ ដែលព្រះរៀបចំនៅស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់ ការជំនុំជំរះរបស់មនុស្សទុច្ចរិត ចៅក្រមដែលនឹងត្រូវជ្រើសរើសជាអ្នកប្រោសលោះ និងព្រះយេស៊ូវ ដែលជាព្រះប្រោសលោះរបស់ពួកគេ។

ខទី ៤៖ « នៅជុំវិញបណ្តឹង ខ្ញុំឃើញបណ្តឹងម្តង ហើយនៅលើបណ្តឹង មាន ព្រឹទ្ធាចារ្យម្តងនាក់ អង្គុយ ស្លៀកពាក់សម្លៀកបំពាក់ស និងមកុដមានលើ ក្បាល »។

នៅទីនេះ តំណាងដោយ បុរសវ័យចំណាស់ 24 នាក់ ការប្រោសលោះនៃយុគសម័យទំនាយទាំងពីរបានបង្ហាញឱ្យឃើញតាមគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម: រវាង 94 និង 1843 មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសាវ័ក 12 នាក់; រវាងឆ្នាំ 1843 និង 2030 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល "Adventist" ខាងវិញ្ញាណនៃ " កុលសម្ព័ន្ធ 12 " បានផ្សារផ្សាយជាមួយ " គ្រានៃព្រះ " នៅថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃទី 7 នៅ Apo.7 ។ ការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុង Rev.21 នៅក្នុងការពិពណ៌នានៃ " ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីដែលចុះពីស្ថានសួគ៌ " ដើម្បីតាំងលំនៅនៅលើផែនដីថ្មី; " កុលសម្ព័ន្ធ 12 " ត្រូវបានតំណាងដោយ " ទ្វារ 12 " ក្នុងទម្រង់ជា " គុជខ្យង " ចំនួន 12 ។ ប្រធានបទនៃការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានកំណត់នៅក្នុង វិររណៈ: 20:4 ដែលជាកន្លែងដែលយើងអានថា: « ហើយខ្ញុំបានឃើញបណ្តឹង; ហើយអ្នកដែល អង្គុយនៅទីនោះបានផ្តល់អំណាចដើម្បីវិនិច្ឆ័យ ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញព្រលឹងនៃអ្នក ដែលត្រូវបានគេកាត់ក្បាលដោយសារតែទិបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវនិងដោយសារតែ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនិងនៃអ្នកដែលមិនបានគោរពសត្វឬរបស់គាត់ហើយមិន បានទទួលសញ្ញានៅលើថ្ងាសនិងនៅលើពួកគេ ដែរ។ ពួកគេបានរស់ឡើងវិញ ហើយ សោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទមួយពាន់ឆ្នាំ »។

រដ្ឋកាលនៃអ្នករើសតាំងគឺជារដ្ឋកាលនៃចៅក្រម។ ប៉ុន្តែតើយើងវិនិច្ឆ័យអ្នកណា? វិររណៈ: ១១:១៨ ផ្តល់ចម្លើយដល់យើងថា: « ប្រជាជាតិទាំងឡាយបានខឹងសម្បារ។ ព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គបានមកដល់ ហើយដល់ពេលកាត់ទោសមនុស្សស្លាប់ ហើយដើម្បីផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ ព្យាការី ពួកបរិសុទ្ធ និងអស់អ្នកដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះនាមព្រះអង្គ ទាំងអ្នកតូច អ្នកធំ ព្រមទាំងបំផ្លាញអស់អ្នកដែលបំផ្លាញផែនដី "។ ក្នុងខតម្តីនេះ ព្រះវិញ្ញាណរំលឹក អំពីការបន្តបន្ទាប់នៃប្រធានបទបីដែលបានបើកសម្តែងសម្រាប់គ្រាចុងបំផុត: « ត្រៃទីប្រាំមួយ » សម្រាប់ « សាសន៍ដែលមានកំហឹង » គ្រានៃ « គ្រោះកាចប្រាំពីរ ចុងក្រោយ » សម្រាប់ « សេចក្តីគ្រោះធររបស់អ្នកបានមកដល់ » និង ការជំនុំជំរះនៅស្ថានសួគ៌នៃ " មួយពាន់ឆ្នាំ " សម្រាប់ " ពេលវេលាបានមកដល់ដើម្បីវិនិច្ឆ័យមនុស្សស្លាប់ " ។

ចុងបញ្ចប់នៃខគម្ពីរកំណត់នូវកម្មវិធីចុងក្រោយ
 ដែលនឹងត្រូវបានសម្រេចដោយការកាត់ក្តីចុងក្រោយនៃ *បឹងភ្លើង និងស្ពាន់ជ័រ*
 ដែលនឹងបំផ្លាញមនុស្សអាក្រក់។ ពួកគេទាំងអស់នឹងចូលរួមក្នុងវគ្គ *ទីពីរ*
ការរស់ឡើងវិញ បានស្នើឡើង នៅចុងបញ្ចប់នៃ “ *ពាន់ឆ្នាំ* ”
 នេះបើយោងតាមវិវរណៈ 20:5: “ *មនុស្សស្លាប់ដែលនៅសល់មិនបានរស់ឡើងវិញទេ*
រហូតដល់ពាន់ឆ្នាំត្រូវបានបញ្ចប់ ”។ ព្រះវិញ្ញាណប្រទានឲ្យយើងនូវនិយមន័យរបស់
 ទ្រង់អំពីមនុស្សទុច្ចរិត ៖ « *អ្នកដែលបំផ្លាញផែនដី* » ។ នៅពីក្រោយសកម្មភាពនេះ
 គឺ « *អំពើបាបដែលបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬបំផ្លាញ* » ដែលបានលើកឡើងនៅ Dan.8:13;
 អំពើបាប ដែលបណ្តាលឱ្យស្លាប់ និងវិនាសនៃផែនដី ;
 ដែលបានដឹកនាំព្រះឱ្យប្រគល់គ្រីស្ទសាសនាទៅរបប papal Roman ដំបូងរយៈពេលរវាង
 538 និង 1798; ដែលផ្តល់ឱ្យបុរសមួយភាគបីទៅភ្លើងនុយក្លេអ៊ែររបស់ប្រទេសរុស្ស៊ីនៅឆ្នាំ
 2021។ គ្មាននរណាម្នាក់នឹកស្មានថាចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321
 ការរំលងថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធនៃថ្ងៃទី 7
 ពិតប្រាកដនឹងនាំមកនូវផលវិបាកដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច
 និងសោកនាដកម្មជាច្រើន។ អ្នក *ចាស់ទុំទាំង* 24 *នាក់*
 គឺខុសគ្នាតែនៅកម្រិតនៃក្រីក្ររបស់ដានីយ៉ែល 8:14 ប៉ុណ្ណោះ
 ពីព្រោះពួកគេមានដូចគ្នាថាពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះដោយព្រះលោហិតតែមួយរបស់
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញថាសក្តិសម យោង
 ទៅតាមវិវរណៈ ៣:៥ ពួកគេទាំងអស់ពាក់ “ *សម្លៀកបំពាក់ស* ” និង “ *មកុដនៃ*
ជីវិត ” ដែលបានសន្យាចំពោះអ្នកឈ្នះក្នុងសមរម្យនៃសេចក្តីជំនឿ នៅក្នុង
 វិវរណៈ ២:១០។ “ *មាស* ” នៃ *មកុដ*
 តំណាងឱ្យសេចក្តីជំនឿដែលបានបន្សុតដោយការសាកល្បងយោងទៅតាម 1
 Pet.1:7 ។

នៅក្នុងជំពូកទី 4 នេះពាក្យ “ *អង្គុយ* ” លេចឡើង 3 ដង។ លេខ 3
 ជានិមិត្តរូបនៃភាពឥតខ្ចោះ
 ព្រះវិញ្ញាណដាក់ប្រធានបទនៃការជំនុំជំរះនៃសហវត្សទីប្រាំពីរនេះ
 នៅក្រោមសញ្ញានៃអ្នកឈ្នះដែលនៅសេសសល់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ
 ដូចដែលវាត្រូវបានសរសេរថា “ *សូមអង្គុយនៅខាងស្តាំដៃខ្ញុំ*
ដរាបណាយើងដាក់ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកឱ្យដាក់ជើងរបស់អ្នក » Psa.110:1 និង
 Matt.22:44 ។ គាត់ និងអ្នកដែលអង្គុយសម្រាក និង ដោយរូបភាពនេះ
 ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញយ៉ាងល្អ សហវត្សទីប្រាំពីរ ដូចថ្ងៃសប្បិទដ៏អស្ចារ្យ ឬ
 ថ្ងៃឈប់សម្រាក ដែលបានព្យាករណ៍តាំងពីការបង្កើតមក
 ដោយការឈប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃសប្តាហ៍របស់យើង។

ខទី ៥៖ « *ធ្វើកបន្ទោរសំឡេង និងផ្ករលាន់ចេញពីបណ្តុំដុំ ចូរ*
ដុតចង្កៀងប្រាំពីរ ដែលជាវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ »។
 ការបង្ហាញដែលថា “ *ចេញពីបណ្តុំដុំ* ”
 ត្រូវបានសន្មតដោយផ្ទាល់ថាជាអ្នកបង្កើតព្រះ។ យោងទៅតាមនិក្ខមនំ 19:16
 បាតុភូតទាំងនេះបានកត់សម្គាល់រួចហើយ
 នៅក្នុងការភ័យខ្លាចរបស់ប្រជាជនហេព្រើរ វត្តមានរបស់ព្រះនៅលើភ្នំស៊ីណាយ។
 ដូច្នេះ ការផ្តល់យោបល់នេះរំលឹកពីភ្នំនាទីដែលបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ព្រះនឹងដើរ

ក្នុងសកម្មភាពនៃការវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សអាក្រក់ដែលស្លាប់។
ការដាស់តឿននេះក៏បង្ហាញពីការពិតដែលថាមើលមិនឃើញក្នុងហានិភ័យនៃការ
ស្លាប់ដែលជៀសមិនរួចសម្រាប់សត្វរបស់គាត់កាលពីអតីតកាល
ព្រះដែលមិនផ្លាស់ប្តូរធម្មជាតិរបស់គាត់ត្រូវបានគេមើលឃើញថាគ្មានគ្រោះថ្នាក់
ដោយសារការប្រោសលោះដែលរស់ឡើងវិញនិងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ដែលបានជ្រើស
រើស។ **យកចិត្តទុកដាក់! ប្រយោគខ្លីនេះ ដែលឥឡូវត្រូវបានបកប្រែនឹងក្លាយជា
ចំណុចសំខាន់មួយក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃសៀវភៅវិវរណៈ។**

រាល់ពេលដែលវាលេចចេញមក អ្នកអានត្រូវតែយល់ថា
ការព្យាករណ៍នេះបង្ហាញពីបរិបទនៃការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះនៃសហវត្សទីប្រាំ
ពីរ ដែលនឹងត្រូវបានសម្គាល់ដោយការអន្តរាគមន៍ដោយផ្ទាល់
និងអាចមើលឃើញរបស់ព្រះនៅក្នុងមីកែល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដោយវិធីនេះ
រចនាសម្ព័ន្ធនៃសៀវភៅទាំងមូលនឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវទិដ្ឋភាពជាបន្តបន្ទាប់នៃយុ
គសម័យគ្រីស្ទានក្រោមប្រធានបទផ្សេងៗគ្នាដែលបំបែកដោយកន្សោមគន្លឹះនេះ៖
" **មានផ្នែកបន្ទោរ សំឡេង និងផ្ការលាស់** "។ យើងនឹងរកឃើញវានៅក្នុង Rev.8:5
ដែល " **ការរញ្ជួយដី** " ត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងគន្លឹះ។ វានឹងបំបែកប្រធានបទនៃការ
អង្វរករសេឡេស្ទាលអចិន្ត្រៃយ៍របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចេញពីប្រធានបទនៃ **ក្រែក** ។
បន្ទាប់មក នៅក្នុង Rev.11:19 " **ភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង** " នឹងត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងគន្លឹះ។
ការពន្យល់នឹងបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 16:21 ដែល " **ព្រិលធំ** "
នេះបិទប្រធានបទនៃគ្រោះកាច

ទីប្រាំពីរនៃគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ ។ ដូចគ្នាដែរ " ការរញ្ជួយដី "
ក្លាយទៅជានៅក្នុង វិវរណៈ ១៦:១៨ " រញ្ជួយដីដ៏ធំ "។ គន្លឹះនេះគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះក្នុង
ការរៀនគ្រប់គ្រងការបង្រៀននៃសៀវភៅវិវរណៈ និងការយល់ដឹងអំពីគោលការណ៍
នៃរចនាសម្ព័ន្ធរបស់វា ។

ត្រឡប់ទៅខទី 5 របស់យើង យើងកត់សម្គាល់ថា ការដាក់លើកនេះ « **នៅ**
ចំពោះបណ្តឹង » គឺជា « **ចង្កៀងប្រាំពីរដែលនេះ** » ។ ពួកគេតំណាងឱ្យ " **វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ** " ។ លេខ " **ប្រាំពីរ** » តំណាងឱ្យការរាប់ជាបរិសុទ្ធ
នៅទីនេះ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ គឺតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់
ដែលផ្តុកនូវជីវិតទាំងអស់ ដែលព្រះជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងលើសត្វទាំងអស់របស់គាត់។
ទ្រង់គង់នៅក្នុងពួកគេ ហើយដាក់ពួកគេ **នៅមុខបណ្តឹងរបស់ទ្រង់**
ពីព្រោះទ្រង់បានបង្កើតពួកគេដោយសេរី ទល់មុខទ្រង់។ រូបភាពនៃ " **ចង្កៀងទាំងប្រាំពីរ** "
តំណាងឱ្យការញែកជាបរិសុទ្ធនៃពន្លឺដ៏ទេវភាព។
ពន្លឺដ៏ល្អឥតខ្ចោះ និងខ្លាំងរបស់វាលុបបំបាត់រាល់លទ្ធភាពនៃភាពងងឹត។ ដ្បិត
គ្មានកន្លែងសម្រាប់ភាពងងឹតក្នុងជីវិតអស់កល្បនៃអ្នកដែលបានប្រោសលោះ
ឡើយ។

ខទី ៦៖ « **នៅមុខបណ្តឹងនៅតែមានសមុទ្រកែវដូចជាគ្រីស្ទាល់។ នៅកណ្តាល**
បណ្តឹង និងជុំវិញបណ្តឹង មានសត្វមានជីវិតបួនយ៉ាងពេញភ្នែកទាំងមុខ និង
ក្រោយ។

ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលមកកាន់យើងជាភាសានិមិត្តសញ្ញារបស់ទ្រង់។
តើអ្វីទៅជា " **មុនពេល បណ្តឹង** "
ចាត់តាំងសត្វសេឡេស្ទាលរបស់គាត់ដែលជួយប៉ុន្តែមិនចូលរួមក្នុងការវិនិច្ឆ័យ។

ក្នុងចំនួនដ៏ច្រើន ទាំងនេះចាប់យករូបរាងនៃ សមុទ្រ ដែលភាពបរិសុទ្ធនៃចរិត
 លក្ខណៈបរិសុទ្ធដែលគាត់ប្រៀបធៀបទៅនឹង **គ្រីស្ទាល់** ។
 នេះគឺជាលក្ខណៈមូលដ្ឋាននៃសត្វសេឡេស្ទាល និងនៅលើផែនដី
 ដែលនៅតែស្មោះត្រង់ចំពោះអ្នកបង្កើតព្រះ។ **បន្ទាប់មក**
 ព្រះវិញ្ញាណអំពាវនាវដល់និមិត្តសញ្ញាមួយទៀតដែលទាក់ទងនឹងព្រះ នៅកណ្តាល
បល្ល័ង្ក និងសត្វសេឡេស្ទាលរបស់ទ្រង់នៃពិភពលោកផ្សេងទៀត
 និងវិមាត្រផ្សេងទៀត **នៅជុំវិញបល្ល័ង្ក** ; **នៅជុំវិញ** មានសត្វដែលរាយប៉ាយនៅ
 ក្រោមការសម្លឹងមើលរបស់ព្រះដែលគង់នៅលើ **បល្ល័ង្ក** ។ ពាក្យថា " **សត្វមានជីវិតទាំងបួន** " **សំដៅលើស្តង់ដារសកលនៃសត្វមានជីវិត**។
 មនុស្សជាច្រើននៃ **ភ្នែក** ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយពាក្យ multitude
 ហើយទីតាំងរបស់ពួកគេ " **ផ្នែកខាងមុខនិងខាងក្រោយ**" តំណាងឱ្យវត្ថុជាច្រើន។
 ទីមួយ វាផ្តល់ឱ្យ **សត្វមានជីវិត ទាំងនេះ** នូវរូបរាងពហុទិស និងពហុវិមាត្រ។ ប៉ុន្តែ
 ខាងវិញ្ញាណច្រើនជាងនេះ ឃ្លា « **មុន និងក្រោយ** » សំដៅទៅលើច្បាប់ដ៏ទេវភាព
 ដែលឆ្លាក់ដោយម្រាមដៃរបស់ព្រះនៅលើភ្នំស៊ីណាយ នៅលើមុខទាំងបួននៃការងារ
 ថ្មពីរ។ **ព្រះវិញ្ញាណប្រៀបធៀបជីវិតសកលជាមួយនឹងច្បាប់សកល**។
 ទាំងពីរគឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះដែលឆ្លាក់លើថ្ម លើសាច់ឈាម ឬក្នុងវិញ្ញាណ
 ដែលជាស្តង់ដារនៃជីវិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់សុភមង្គលនៃសត្វលោកដែលយល់
 និងស្រឡាញ់ទ្រង់។ ភ្នែកដ៏ច្រើនទាំងនេះមើល និងតាមដោយក្តីស្រឡាញ់ និងក្តី
 មេត្តាចំពោះអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅលើផែនដី។ នៅក្នុង 1 Cor.4:9
 ប៉ុលបានប្រកាសថា: « **ចំពោះព្រះ វាហាក់ដូចជាខ្ញុំ បានបង្កើតយើង**
ដែលជាសាវ័កចុងក្រោយបង្អស់របស់មនុស្ស
ត្រូវបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតដោយវិធីមួយ
ចាប់តាំងពីយើងបានក្លាយជាទស្សនីយភាពដល់ពិភពលោក។ ទេវតានិងមនុស្ស
 ។ ពាក្យ " **ពិភពលោក** " នៅក្នុងខនេះគឺជាភាសាក្រិក "cosmos" ។
 វាជាសកលដែលខ្ញុំកំណត់ថាជាពិភពពហុវិមាត្រ។ នៅលើផែនដីអ្នកជ្រើសរើស
 និងការប្រយុទ្ធរបស់ពួកគេត្រូវបានតាមដានដោយអ្នកមើលមិនឃើញ
 ដែលស្រឡាញ់ពួកគេដោយក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភាពដូចគ្នាដែលបានបង្ហាញដោយព្រះ
 យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ពួកគេអរសប្បាយដោយអំណរ ហើយយំជាមួយនឹងអ្នកដែលយំព្រោះ
 ការវាយគ្នានេះមានការលំបាកនិងទុក្ខព្រួយ។
 ប៉ុន្តែភពនេះក៏កំណត់ពិភពលោកដែលមិនជឿដូចជាប្រជាជនរ៉ូម៉ាំង
 អ្នកទស្សនាការសម្លាប់ពួកគ្រីស្ទានស្មោះត្រង់នៅក្នុងឆាករបស់ពួកគេ។
 វិវរណៈទី 5

នឹងបង្ហាញដល់យើងនូវក្រុមអ្នកមើលសេឡេស្ទាលទាំងបីក្រុមនេះ៖
សត្វមានជីវិតទាំងបួន **ទេវតា** **និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ**
 ដែលបានទទួលជ័យជម្នះទាំងអស់
 ពួកគេត្រូវបានរូបរាងក្រោមការសម្លឹងមើលដោយក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះជាអ្នកបង្កើត
 ដ៏អស្ចារ្យអស់កល្បជានិច្ច។
 តំណដែលភ្ជាប់ « **ភ្នែកច្រើន** » ជាមួយនឹងក្រឹត្យវិន័យដ៏ទេវភាព គឺនៅក្នុង
 ឈ្មោះ « **ទីបន្ទាល់** » ដែលព្រះប្រទានដល់ក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់អំពីបញ្ញត្តិដប់ប្រការ
 ។ យើងចង់ចាំថាច្បាប់នេះត្រូវបានរក្សាទុកក្នុង « **ទិសក្តារៈបំផុត** » ដែលបម្រុងទុក

សម្រាប់ព្រះ ហើយហាមប្រាមចំពោះមនុស្ស លើកលែងតែសម្រាប់ពិធីបុណ្យ « ថ្ងៃនៃ ដង្ហាយធួន » ។ ច្បាប់នៅជាប់នឹងព្រះជា « ទីបន្ទាល់ » ហើយ « គុំពីរ » របស់វានឹង ផ្តល់អត្ថន័យទីពីរដល់ « សាក្សីពីរ » ជានិមិត្តរូបដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង វិវរណៈ ១១:៣ ។ » នៅក្នុងមេរៀននេះ « ភ្នែកច្រើន » បង្ហាញពីអត្ថិភាពនៃសាក្សីមើលមិនឃើញជាច្រើនដែលបានឃើញហេតុការណ៍នៅ លើផែនដី។ នៅក្នុងគំនិតដ៏ទេវភាព ពាក្យសាក្សីគឺមិនអាចព្រៃកចេញពីពាក្យ ស្មោះត្រង់បានឡើយ។ ពាក្យក្រិក "martus" បកប្រែជា "ទុក្ខបុគ្គល" កំណត់វាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ពីព្រោះភាពស្មោះត្រង់ដែលព្រះទាមទារគ្មានដែនកំណត់។ ហើយយ៉ាងហោចណាស់ "សាក្សី" របស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវតែគោរពច្បាប់ដ៏ទេវភាពនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ទ្រង់ ដែលព្រះប្រៀបធៀបទ្រង់ ហើយវិនិច្ឆ័យទ្រង់។

ច្បាប់របស់ព្រះទាយ

នៅទីនេះ ខ្ញុំបើករង់ក្រចក ដើម្បីបង្ហាញពន្លឺដ៏ទេវភាពដែលបានទទួលនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2018។ វាទាក់ទងនឹងច្បាប់នៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ព្រះ។ ព្រះវិញ្ញាណបានដឹកនាំខ្ញុំឲ្យដឹង ពីសារៈសំខាន់នៃការបញ្ជាក់ដូចតទៅនេះ៖ « ម៉ូសេបានត្រឡប់មកវិញ ហើយចុះពី ភ្នំដោយមានបន្ទះទីបន្ទាល់ពីរនៅក្នុងដៃរបស់គាត់; **ភាវងត្រូវបានសរសេរទាំង សងខាង ហើយ ម្ខាងទៀតសរសេរនៅម្ខាង ។ គុំគឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះ ហើយការសរសេរគឺជាការសរសេររបស់ព្រះ ដែលឆ្លាក់នៅលើ គុំ (និក្ខមនំ ៣២:១៥- ១៦)។ ដំបូងខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលដែលគ្មាននរណាម្នាក់មិនធ្លាប់គិតដល់ការបំភ្លឺនេះទេ យោងទៅតាមភាវងដើមនៃច្បាប់ត្រូវបានសរសេរនៅលើមុខបួនរបស់ពួកគេ ពោលគឺ " ផ្នែកខាងមុខ និងខាងក្រោយ " ដូចជា " ភ្នែករបស់សត្វមានជីវិតទាំងបួន " នៃ ខមុនដែលបានសិក្សា។ នេះជាការលើក ឡើងដោយការបញ្ជាក់យ៉ាងទទួលបានហេតុផលដែលព្រះវិញ្ញាណអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំរក ឃើញ ។ អត្ថបទទាំងមូលត្រូវបានចែកចាយស្ទើរៗគ្នា និងមានគុណភាពនៅជ្រុងទាំងបួននៃភាវងច្នៃទាំងពីរ។ ផ្នែកខាងមុខនៃទីមួយបង្ហាញបញ្ញត្តិទីមួយនិងពាក់កណ្តាលទីពីរ; ខ្នងរបស់វាទ្រង់ផ្នែកទីពីរនៃទីពីរ និងទាំងមូលនៃទីបី។ នៅលើគុំទីពីរ ផ្នែកខាងមុខបង្ហាញបញ្ញត្តិទីបួនយ៉ាងពេញលេញ។ ផ្នែកបញ្ហាសរសេររបស់វាបាន ទទួលបញ្ញត្តិប្រាំមួយចុងក្រោយ។ ក្នុងការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធនេះ ភាគីដែលមើល ឃើញពីរបង្ហាញមកយើងនូវបញ្ញត្តិទីមួយ និងទីពីរ ពាក់កណ្តាល និងទីបួនដែល ទាក់ទងនឹងការសម្រាកជាបរិសុទ្ធនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ការក្រឡេកមើលរឿងទាំងនេះ គូសបញ្ជាក់ពីបញ្ញត្តិទាំងបីនេះ ដែលជាសញ្ញានៃភាពបរិសុទ្ធក្នុងឆ្នាំ 1843 នៅពេលដែលថ្ងៃសប្បិទត្រូវបានស្តារឡើងវិញ និងតម្រូវដោយព្រះ។ នៅថ្ងៃនេះ ពួក ប្រូតេស្តង់បានធ្លាក់ខ្លួនជាជនរងគ្រោះនៃការទទួលមរតករបស់រ៉ូមនៅថ្ងៃ អាទិត្យ។ ផលវិបាកនៃជម្រើស Adventist**

និងជម្រើសប្រូតេស្តង់នឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅខាងក្រោយតារាងទាំងពីរ។
 វាហាក់ដូចជាថាដោយគ្មានការគោរពចំពោះថ្ងៃសប្បិទចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843
 បញ្ញត្តិទីបីក៏ត្រូវបានរំលងផងដែរ: " ព្រះនាម របស់ព្រះត្រូវ
 បានយកដោយឥតប្រយោជន៍ " តាមព្យញ្ជនៈ " ភ្លែងក្លាយ " ដោយអ្នកដែលហៅវាដោយគ្មានភាពសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទប្រឆាំងនឹង
 'បានបាត់បង់។ ដូច្នេះ ពួកគេបន្តកំហុសដែលបានប្រព្រឹត្តដោយពួកសាសន៍យូដា
 ដែលអះអាងថាជារបស់ព្រះត្រូវបានលាតត្រដាងថាជាការកុហកដោយ
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុង វិវរណៈ ៣:៩៖ « ពួកអ្នកនៅសាលាប្រជុំរបស់សាតាំង ដែល
 ហៅខ្លួនឯងថាជាសាសន៍យូដា ហើយមិនមែនជាអ្នកដែលកុហក » នៅឆ្នាំ 1843
 នេះគឺជាករណីសម្រាប់ពួកប្រូតេស្តង់ ដែលជាអ្នកស្នងមរតករបស់ពួកកាតូលិក។
 ប៉ុន្តែមុននឹងបញ្ញត្តិទីបី ផ្នែកទីពីរនៃការជំនុំជម្រះទីពីរបង្ហាញពីការជំនុំជម្រះ
 ដែលព្រះបានឆ្លងកាត់ជំរុំប្រឆាំងសំខាន់ពីរ។
 ចំពោះអ្នកស្នងមរតករបស់ប្រូតេស្តង់នៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក
 ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា: « ខ្ញុំជាព្រះដែលច្រណែន
 ដែលដាក់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកទៅលើកូនដល់ជំនាន់ទីបី
 និងទីបួននៃអ្នកដែលស្អប់ខ្ព័រ »; ជាអកុសលសម្រាប់គាត់ Adventism ផ្លូវការ " ភ្នក
 " ក្នុងឆ្នាំ 1994 នឹងចែករំលែកជោគវាសនារបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែគាត់ក៏និយាយផ្ទុយ
 ទៅវិញចំពោះពួកបរិសុទ្ធដែលនឹងរក្សាថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធរបស់គាត់ និងពន្លឺនៃ
 ការព្យាករណ៍របស់គាត់ពីឆ្នាំ 1843 ដល់ឆ្នាំ 2030 ថា៖ « ហើយអ្នកណាដែលមាន
 សេចក្តីមេត្តាករុណារហូតដល់មួយពាន់ជំនាន់មកលើអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ និង
 អ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់យើង »។ លេខ " ពាន់ " 20
 ដែលបានលើកឡើងយ៉ាងស្រទន់បង្ហាញពី " ពាន់ឆ្នាំ " 20
 នៃសហវត្សទីប្រាំពីរនៃវិវរណៈ 20
 ដែលនឹងក្លាយជាវង្វាន់នៃអ្នកឈ្នះដែលបានជ្រើសរើសដែលបានចូលដល់អស់ក
 ល្យជានិច្ច។ មេរៀនមួយទៀតលេចចេញមក។
 ការដកហូតជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាលទ្ធផល ប្រូតេស្តង់
 និងអាទិទេពបានអនុញ្ញាតឱ្យទៅដោយព្រះជាបន្តបន្ទាប់នៅឆ្នាំ 1843 និង 1994
 នឹងមិនអាចគោរពបញ្ញត្តិប្រាំមួយចុងក្រោយដែលសរសេរនៅខាងក្រោយតារាងទី
 2 រួមទាំងផ្នែកខាងមុខ។ ឧទ្ទិសដល់ថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏ទេវភាពនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ។
 ម្យ៉ាងវិញទៀត
 អ្នកសង្កេតការណ៍នៃការសម្រាកនេះនឹងទទួលបានជំនួយពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដើម្បីគោរពតាមបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ
 ដែលទាក់ទងនឹងភារកិច្ចរបស់មនុស្សចំពោះអ្នកជិតខាងរបស់គាត់។
 កិច្ចការរបស់ព្រះដូចជាការប្រគល់តារាងនៃក្រឹត្យវិន័យទៅលោកម៉ូសេមានអត្ថន័
 យ តួនាទី និងការប្រើប្រាស់ដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល
 ដូចដែលពួកគេនឹកស្មានមិនដល់នៅចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 2018 ។ ហើយសារនៃការស្តារ
 ឡើងវិញនៃថ្ងៃសប្បិទត្រូវបានពង្រឹង និងបញ្ជាក់ដោយព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដានៃព្រះ
 យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

នេះជាទម្រង់ដែលបញ្ញត្តិដប់ប្រការលេចឡើង។

តារាងទី 1 - ផ្នែកខាងមុខ: វេជ្ជបញ្ជា

ព្រះបង្ហាញខ្លួនគាត់

« យើងជាព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីស្រុកអេស៊ីពូ ចេញពីផ្ទះនៃទោសករ »។ (អ្នករើសតាំងទាំងអស់ដែលបានសង្គ្រោះពីអំពើបាប ហើយបានសង្គ្រោះដោយឈាមដង្វាយជួនដែលបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបាន រួមបញ្ចូល ផ្ទះនៃទោសភាព គឺជាអំពើបាប ផលផ្លែរបស់អារក្សត្រាប់តាម) ។

ទី 1 : អំពើបាបកាតូលិកតាំងពីឆ្នាំ 538 ប្រូតេស្តង់តាំងពីឆ្នាំ 1843 និង Adventist ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994) ។

« កុំមានព្រះដទៃនៅចំពោះមុខខ្ញុំឡើយ »។

បញ្ញត្តិ ទី 2 : ផ្នែកទី 1 : អំពើបាបកាតូលិកចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538 ។

« កុំធ្វើបច្ច័យ ឬជាតំណាងណាមួយសម្រាប់ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់នូវវត្ថុនៅ ស្ថានសួគ៌ខាងលើ និងនៅលើផែនដីក្រោម និងនៅក្នុងទឹកក្រោមផែនដី។ កុំក្រាប ថ្វាយបង្គំគេ ឬបម្រើគេឡើយ។ »។

តារាងទី 1 - ថយក្រោយ: ផលវិបាក

បញ្ញត្តិ ទី ២ : ផ្នែក ទី ២ ។

“... សម្រាប់ខ្ញុំ YaHWéH ជាព្រះរបស់អ្នក គឺជាព្រះដែលច្រណែន ដែលដាក់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកមកលើកូន រហូតដល់ជំនាន់ ទីបី និង ជំនាន់ទីបួននៃអ្នកដែលស្អប់ខ្ញុំ (កាតូលិកតាំងពីឆ្នាំ 538 ប្រូតេស្តង់តាំងពីឆ្នាំ 1843; Adventists តាំងពីឆ្នាំ 1994) ហើយដែលបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ មួយ ពាន់ ជំនាន់ដល់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់យើង ។ (Seventh-day Adventists, ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843; ចុងក្រោយបំផុត, ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994) ។

ទី៣ : បំពាន ដោយពួកកាតូលិកតាំងពីឆ្នាំ ៥៣៨ ប្រូតេស្តង់តាំងពីឆ្នាំ ១៨៤៣ និង Adventists តាំងពីឆ្នាំ 1994)។

« កុំយកព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកដោយក្លែងបន្លំ។ ដ្បិត ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់នឹងមិនទុកឲ្យគេមិនទទួលទោសដែលយកព្រះនាមទ្រង់ក្លែងក្លាយ ឡើយ។ »

តារាងទី 2 - ផ្នែកខាងមុខ: វេជ្ជបញ្ជា

ទី 4 : ការរំលងរបស់វាដោយសភាគ្រីស្ទានតាំងពីឆ្នាំ 321 ធ្វើឱ្យវាជា " អំពើបាបដ៏សាហាវ " នៃ Dan.8:13; គាត់ត្រូវបានបំពានដោយជំនឿកាតូលិកតាំងពីឆ្នាំ 538 និងជំនឿប្រូតេស្តង់តាំងពីឆ្នាំ 1843។ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានគោរពដោយជំនឿ Seventh-day Adventist ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 និង 1873 ។

« ចូរនឹកចាំថ្ងៃសប្តិៗ ដើម្បីរក្សាវាឲ្យបរិសុទ្ធ។ ធ្វើការប្រាំមួយថ្ងៃ ហើយធ្វើកិច្ចការទាំងអស់របស់អ្នក។ ប៉ុន្តែ ថ្ងៃទីប្រាំពីរ ជាថ្ងៃសប្តិៗរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក កុំធ្វើការទាំងអ្នក កូនប្រុស កូនស្រីរបស់អ្នក ឬបុរសរបស់អ្នក ឬស្រីបំរើរបស់អ្នក ឬសត្វគោរបស់អ្នក ឬអ្នកផ្សេងដែលនៅមាត់ទ្វាររបស់អ្នកឡើយ។ ដ្បិតក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ព្រះ

យេហូវ៉ាបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងអ្វីៗដែលនៅក្នុងនោះ ហើយបានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហេតុដូច្នោះហើយបានជាព្រះយេហូវ៉ាបានប្រទានពរដល់ថ្ងៃសប្បិទ ហើយបានញែកថ្ងៃនោះជាបរិសុទ្ធ។ »

តារាងទី 2: បញ្ហាសំខាន់ៗ ផលវិបាក
 បញ្ញត្តិទាំងប្រាំមួយចុងក្រោយនេះត្រូវបានបំពានដោយជំនឿគ្រិស្តសាសនាតាំងពីឆ្នាំ 321។ ដោយជំនឿកាតូលិកចាប់តាំងពី ឆ្នាំ 538; ដោយជំនឿប្រូតេស្តង់តាំងពីឆ្នាំ 1843 និងដោយជំនឿ “ ក្លឹក ” នៃ Adventist ក្នុងឆ្នាំ 1994។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានគេគោរពនៅក្នុងជំនឿនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃ Adventist ដែលប្រទានពរដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 និង 1873 ។ "អ្នកចុងក្រោយ" ពីឆ្នាំ 1994 ដល់ឆ្នាំ 2030 ។

បញ្ញត្តិ ទី ៥

« ចូរគោរពឪពុកម្តាយរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកមានអាយុវែងនៅក្នុងស្រុកដែលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកប្រទានមកអ្នក។ »

បញ្ញត្តិ ទី ៦

" អ្នកមិនត្រូវសម្លាប់ទេ_____។ កុំធ្វើឃាត »។
 (នៃប្រភេទឧក្រិដ្ឋកម្មសម្លាប់មនុស្សអាក្រក់ ឬក្នុងនាមសាសនាមិនពិត)

បញ្ញត្តិ ទី ៧

“ កុំប្រព្រឹត្តអំពើជិតក្បត់។ »

បញ្ញត្តិ ទី ៨

“ កុំលួច។ »

បញ្ញត្តិ ទី ៩

« កុំធ្វើជាសាក្សីក្លែងក្លាយទោសនឹងអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក . »

បញ្ញត្តិ ទី ១០

« កុំលោភលន់ផ្ទះអ្នកជិតខាង កុំលោភលន់ប្រពន្ធអ្នកជិតខាង ឬអ្នកបម្រើ ឬស្រីបម្រើ ឬគោ ឬលា ឬអ្វីៗដែលជារបស់អ្នកជិតខាងឡើយ។ »

ខ្ញុំបិទនៅទីនេះ រង់ក្រចកដ៏រិសេសរិសាល និងសំខាន់។

ខទី៧៖ « សត្វមានជីវិតទីមួយដូចសត្វសិដ្ឋ សត្វមានជីវិតទីពីរដូចកូនគោ សត្វទីបីមានមុខមនុស្ស ហើយសត្វទីបួនដូចជាឥន្រ្ទីហើរ។ »

ចូរនិយាយភ្លាមៗ ទាំងនេះគ្រាន់តែជានិមិត្តសញ្ញាប៉ុណ្ណោះ។

សារដូចគ្នាត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង Ezek.1:6

ជាមួយនឹងការប្រែប្រួលនៅក្នុងការពិពណ៌នា។ សត្វដែលមានមុខបួនដូចគ្នាគ្នា។

នៅទីនេះយើងនៅមានសត្វបួនទៀត ប៉ុន្តែសត្វនីមួយៗមានមុខតែមួយ

ឧសគ្គាត្រង់សត្វទាំងបួន។ ដូច្នោះសត្វចម្លែកទាំងនេះមិនមែនពិតទេ ប៉ុន្តែសារ

និមិត្តរូបរបស់វាគឺអស្ចារ្យ។

ពួកគេម្នាក់ៗបង្ហាញពីស្តង់ដារនៃជីវិតសកលលោកដ៏អស់កល្បដែលគួរឱ្យព្រួយបារម្ភ

រដ្ឋ ដូចដែលយើងបានឃើញហើយថា ព្រះទ្រង់ផ្ទាល់

និងសត្វសកលលោកពហុវិមាត្ររបស់ទ្រង់។

អ្នកដែលចាប់កំណើតនៅក្នុងភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាពរបស់គាត់
លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងបួននៃជីវិតសកលគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនៅក្នុងនោះរាជវង្ស
និងកម្លាំងនៃ សត្វគោ ត្រូវបានរកឃើញ យោងទៅតាម Judg.14:18;
វិញ្ញាណនៃការលះបង់ និងការបម្រើ កូនគោ ; រូបភាពរបស់មនុស្សនៃព្រះ;
និងការគ្រប់គ្រងនៃការកើនឡើងឋានសួគ៌កំពូលនៃ គន្ថីហោះ ។
លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងបួននេះត្រូវបានរកឃើញពេញមួយជីវិតសេឡេស្ទាលអស់កល្ប
ជាសកល។

ពួកគេបង្កើតជាបទដ្ឋានដែលពន្យល់ពីភាពជោគជ័យនៃគម្រោងដ៏ទេវភាពដែល
ប្រយុទ្ធដោយវិញ្ញាណបះបោរ។

ហើយព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះដល់សាវ័ក និងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់
ក្នុងអំឡុងកិច្ចបម្រើជ្រាបរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។
ទៅឆ្ងាយដូចជាដើម្បីលាងជើងរបស់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់
មុនពេលបញ្ជូនព្រះកាយទ្រង់ទៅកាន់ការធ្វើទារុណកម្មនៃការឆ្កាង
ដើម្បីដង្ហាយធុននៅក្នុងកន្លែងរបស់ពួកគេ ដូចជា " កំភួនជើង "
សម្រាប់អំពើបាបនៃអ្នករើសតាំងទាំងអស់របស់ទ្រង់។ ម្យ៉ាងទៀត
សូមឱ្យគ្រប់គ្នាពិនិត្យមើលខ្លួនឯង

ដើម្បីដឹងថាតើការលុបចោលនូវបទដ្ឋាននៃជីវិតដ៏អស់កល្បនេះ
ស្របតាមធម្មជាតិ សេចក្តីប្រាថ្នា និងបំណងប្រាថ្នារបស់ពួកគេដែរឬទេ។ នេះជា
ស្តង់ដារនៃការផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះដែលត្រូវលើកយក ឬបដិសេធ។

ខទី ៨៖ « សត្វមានជីវិតទាំងបួនដែលនីមួយៗមានស្លាបប្រាំមួយ ហើយវា
ពេញដោយភ្នែកទាំងជុំវិញទាំងខាងក្នុង។ គេមិនឈប់និយាយទាំងថ្ងៃទាំងយប់
ថា: បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា ដែលគង់នៅ
ហើយគង់នៅ ហើយនឹងមក! »

ប្រឆាំងនឹងផ្ទៃខាងក្រោយនៃការវិនិច្ឆ័យសេឡេស្ទាល
លុតនេះបង្ហាញពីគោលការណ៍ដែលត្រូវបានអនុវត្តជារៀងរហូតនៅស្ថានសួគ៌
និងនៅលើផែនដីដោយសត្វដែលរក្សាភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ។

រូបកាយសេឡេស្ទាលនៃសត្វមកពីពិភពលោកផ្សេងទៀតមិនចាំបាច់មាន
ស្លាបដើម្បីផ្លាស់ទីទេព្រោះវាមិនស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នៃវិមាត្រផែនដី។ ប៉ុន្តែ
ព្រះវិញ្ញាណទទួលយកនិមិត្តសញ្ញាផែនដីដែលមនុស្សអាចយល់បាន។
ដោយសន្មតថាពួកគេ " ស្លាបប្រាំមួយ " "

គាត់បង្ហាញឱ្យយើងដឹងពីតម្លៃនិមិត្តសញ្ញានៃលេខ 6

ដែលក្លាយជាលេខនៃក្បួនសេឡេស្ទាលនិងថាទេវតា។

វាទាក់ទងនឹងពិភពលោកដែលនៅសេសសល់ដោយគ្មានអំពើបាប
និងទេវតាដែលសាតាំង ដែលជាទេវតាបះបោរគឺជាអ្នកបង្កើតដំបូង។

ព្រះបានចាត់លេខ "ប្រាំពីរ" ដល់ខ្លួនគាត់ជា "ត្រា" រាជវង្សខ្លួនរបស់គាត់ លេខ 6
អាចចាត់ទុកថាជា "ត្រា" ឬក្នុងករណីអារក្ស "សញ្ញាសម្គាល់"
នៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់គាត់ប៉ុន្តែវាចែករំលែក។ លេខ 6

នេះជាមួយនឹងពិភពលោកដែលនៅសេសសល់សុទ្ធសាធ
និងទេវតាទាំងអស់ដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះជាម្ចាស់ ទាំងល្អ និងអាក្រក់។
នៅខាងក្រោមទេវតាមកបុរសដែលមានលេខ "5" ដែលត្រឹមត្រូវដោយញាណទាំង

5 ប្រាមដៃ 5 នៃដៃរបស់គាត់និងប្រាមដៃ 5 នៃជើងរបស់គាត់។ ខាងក្រោមនេះជាលេខ 4 នៃក្បួនសកលដែលកំណត់ដោយ 4 ចំណុចសំខាន់ ខាងជើង ខាងត្បូង ខាងកើត និងខាងលិច។ ខាងក្រោមនេះជាលេខ 3 នៃភាពល្អឥតខ្ចោះ បន្ទាប់មកលេខ 2 នៃភាពមិនល្អឥតខ្ចោះ និងលេខ 1 នៃភាពរូបរួម ឬ ភាពឥតខ្ចោះ។ ភ្នែករបស់សត្វមានជីវិតទាំងបួនគឺ " ជុំវិញនឹងខាងក្នុង " និងលើសពីនេះទៅទៀត " មុននឹងខាងក្រោយ " ។ គ្មានអ្វី អាចគេចផុតពីការក្រឡេកមើលជីវិតសកលពហុវិមាត្រសេឡេស្ទាលនេះ ដែល ព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពស៊ើបអង្កេតទាំងស្រុងដោយសារដើមកំណើតរបស់វាគឺនៅ ក្នុងទ្រង់។ ការបង្រៀននេះមានប្រយោជន៍ ពីព្រោះនៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃនេះ ដោយសារអំពើបាប និងអំពើអាក្រក់របស់មនុស្សមានបាប ដោយរក្សាពួកគេ " នៅក្នុង ខ្លួន" មនុស្សអាចលាក់គំនិតសម្ងាត់ និងអំពើអាក្រក់របស់គាត់ពីគម្រោងដែលប្រឆាំងនឹងអ្នកជិតខាងរបស់គាត់។ នៅស្ថានសួគ៌ រឿងបែបនេះគឺមិនអាចទៅរួចទេ។ ជីវិតនៅស្ថានសួគ៌មានតម្លាភាពដូចគ្រីស្ទាល់ ចាប់តាំងពីអំពើអាក្រក់ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីវា រួមជាមួយនឹងអារក្ស និងពួកទេវតាអាក្រក់របស់វា បានទម្លាក់ចុះមកផែនដី នេះបើយោងតាមវិវរណៈ 12:9 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានឈ្នះលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ ការប្រកាសអំពី ភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះត្រូវបានសម្រេចក្នុងភាពល្អឥតខ្ចោះ (៣ ដង៖ បរិសុទ្ធ) ដោយ អ្នករស់នៅក្នុងពិភពបរិសុទ្ធទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែការប្រកាសនេះមិនត្រូវបានអនុវត្តដោយពាក្យសម្តីទេ។ វាគឺជាភាពល្អឥតខ្ចោះនៃភាពបរិសុទ្ធផ្ទាល់ខ្លួន និងសមូហភាពរបស់ពួកគេ ដែលប្រកាសនៅក្នុងការងារជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវភាពឥតខ្ចោះនៃភាពបរិសុទ្ធនៃព្រះ ដែលបានបង្កើតពួកគេ។ ព្រះបានបើកសម្តែងពីធម្មជាតិ និងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ តាមទម្រង់ដែលបានលើកឡើងក្នុង វិវរណៈ ១:៨ ថា៖ « ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងជា អូមេហ្គា ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា តើទ្រង់ជានរណា ហើយជានរណា ហើយ នឹងមកដល់ ជាព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តា »។ ពាក្យថា « អ្នកណាជាអ្នកណា ហើយនឹងមក » កំណត់យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនូវធម្មជាតិដ៏អស់កល្បនៃព្រះជាអ្នកបង្កើត។ ដោយ បដិសេធមិនហៅគាត់តាមឈ្មោះ គាត់បានដាក់ខ្លួនគាត់ថា "YahWéH" បុរស ហៅគាត់ថា "ព្រះអម្ចាស់" ។ វាជាការពិតដែលថាព្រះមិនត្រូវការព្រះនាមទេ ដោយសារគាត់មានតែមួយគត់ និងគ្មានគូប្រជែងដ៏ទេវភាព គាត់មិនត្រូវការឈ្មោះដើម្បីសម្គាល់គាត់ពីព្រះផ្សេងទៀតដែលមិនមានទេ។ យ៉ាង ណាក៏ដោយ ព្រះបានយល់ព្រមឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់ម៉ូសេ ដែលគាត់ស្រឡាញ់ និងអ្នកដែលស្រឡាញ់គាត់។ ដូច្នេះ គាត់បានដាក់ឈ្មោះខ្លួនគាត់ថា "YahWéH" ដែលបកប្រែដោយកិរិយាសព្វថ្ងៃ "ត្រូវ" ដែលផ្សំជាឯកវចនៈបុគ្គលទីបីនៃភាសា ហេព្រើរមិនល្អឥតខ្ចោះ។ ពេលវេលា "មិនល្អឥតខ្ចោះ" នេះកំណត់នូវសមិទ្ធិផលដែលលាតសន្ធឹងតាមពេលវេលា ដូច្នេះហើយជា ពេលវេលាដែលធំជាងអនាគតរបស់យើង ទម្រង់ "ដែលជាអ្វីដែលនឹងជា" បកប្រែយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនូវអត្ថន័យនៃភាពមិនល្អឥតខ្ចោះជាភាសាហេព្រើរនេះ។ រូបមន្ត " គាត់ជានរណា និងអ្នកណាដែលត្រូវមក "

ដូច្នោះជាវិធីរបស់ព្រះក្នុងការបកប្រែឈ្មោះជាភាសាហេព្រើររបស់គាត់ "YaHWéH" នៅពេលដែលគាត់ត្រូវតែសម្របវាទៅជាភាសាបស្ចិមប្រទេស ឬផ្សេងទៀតក្រៅពីភាសាហេព្រើរ។ ផ្នែក "ហើយដែលមក" កំណត់ដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃ Adventist នៃជំនឿគ្រីស្ទានដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះដោយក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ។ ដូច្នោះវាគឺនៅក្នុងសាច់ឈាមនៃ Adventists ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសថាការប្រកាសនៃភាពបរិសុទ្ធបីដង។ របស់ព្រះត្រូវបានសម្រេច។ ភាពទេវភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តែងតែមានជម្លោះ ប៉ុន្តែវាមិនអាចប្រកែកបាន។ ព្រះគម្ពីរបានចែងអំពីរឿងនេះនៅក្នុង Heb.1:8: “ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ព្រះរាជបុត្រាថា បណ្តឹងរបស់ទ្រង់គឺអស់កល្បជានិច្ច។ ដំបងរាជ្យរបស់អ្នកគឺជាដំបងនៃសមធម៌។ ”។ ហើយចំពោះភីលីពដែលសុំឲ្យព្រះ យេស៊ូបង្ហាញទ្រង់ជាព្រះវរបិតា នោះព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «ភីលីពអើយ ខ្ញុំនៅជាមួយ អ្នកជាយូរមកហើយ ហើយអ្នកមិនបានស្គាល់ខ្ញុំទេ ភីលីព! អ្នកណាបានឃើញខ្ញុំ អ្នកនោះបានឃើញ ព្រះបិតា តើអ្នកនិយាយយ៉ាងណាថា៖ សូមបង្ហាញយើងពី ព្រះវរបិតា? (យ៉ូហាន ១៤:៩)។

ខ ៩-១០-១១៖ « កាលណាមនុស្សរស់លើកតម្កើងសិរីរុងរឿង និងអរព្រះគុណ ដល់អ្នកដែលគង់លើបណ្តឹង ដល់អ្នកដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នោះពួក ចាស់ទុំម្តេចនាក់ក៏ដួលនៅចំពោះទ្រង់ដែលគង់លើបណ្តឹង ហើយគេ ថ្វាយបង្គំ ហើយក្រាបនៅចំពោះព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយគេ បោះមកុដនៅមុខបណ្តឹង ដោយពោលថា ៖ ព្រះអម្ចាស់នៃយើងខ្ញុំ និងជាព្រះនៃ យើងរាល់គ្នាសមនឹងទទួលសិរីល្អ កិត្តិយស និងប្បទានភាព។ ដ្បិតអ្នកបានបង្កើត របស់ទាំងអស់ ហើយវាគឺដោយឆន្ទៈរបស់អ្នក ដែលវាមាន ហើយត្រូវបានបង្កើត ឡើង»។

ជំពូកទី 4 បញ្ចប់ដោយទិដ្ឋភាពនៃការលើកតម្កើងព្រះដែលជាអ្នកបង្កើត។ លុតនេះបង្ហាញថាតម្រូវការដ៏ទេវភាព “ ភោគខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ...” ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយនៃវិររណៈ 14:7 ត្រូវបានស្តាប់ និងយល់យ៉ាងច្បាស់ដោយមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតចុងក្រោយដែលបានជ្រើសរើសតាំងពី ឆ្នាំ 1843 ។ ប៉ុន្តែ លើសពីនេះទៅទៀត គឺដោយពួកអ្នករើសតាំងដែលនៅមានជីវិត នៅពេលនៃការយាងមកវិញ ក្នុងសិរីល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដោយសារតែវាគឺសម្រាប់តែពួកគេប៉ុណ្ណោះដែលវិររណៈ: Apocalypse ត្រូវបានរៀបចំ និងបំភ្លឺយ៉ាងពេញលេញនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស ចាប់តាំងពីនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 2018។ ការប្រោសលោះដូច្នោះបង្ហាញដោយការថ្វាយបង្គំ និងការសរសើរ ការដឹងគុណរបស់ពួកគេចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទម្រង់ដែលនៅក្នុងនោះ ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិបានមកសួរសុខទុក្ខពួកគេ និងសេចក្តីស្តាប់ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេពីអំពើបាប និងសេចក្តីស្តាប់ ដែលជាប្រាក់ឈ្នួលរបស់គាត់។ មនុស្សជាតិដែលមិនជឿជឿតែអ្វីដែលវាឃើញ ដូចជាសាវ័កចូម៉ាស ហើយដោយសារតែព្រះមើលមិនឃើញ វាត្រូវបានផ្តោលទោសឱ្យពង្រឹងយកន្តើយចំពោះភាពទន់ខ្សោយដ៏ខ្លាំងរបស់គាត់

ដែលគ្រាន់តែធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជារបស់ក្មេងលេងដែលគាត់រៀបចំតាមឆន្ទៈដ៏ទេវ
 ភាពរបស់គាត់។ យ៉ាងហោចណាស់នាងមានលេស
 ដែលនឹងមិនបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវដល់នាង ពីការមិនស្គាល់ព្រះ
 ជាលេសដែលសាតាំងមិនមាន ចាប់តាំងពីស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់មក
 គាត់បានជ្រើសរើសចូលតស៊ូប្រឆាំងនឹងគាត់។ វាស្ទើរតែមិនគួរឱ្យជឿ
 ប៉ុន្តែជាការពិត ហើយវាក៏ទាក់ទងនឹងទេវតាអាក្រក់ដែលងើរតាមគាត់ផងដែរ។
 ផ្ទុយស្រឡះ ផ្អែលើជាច្រើនផ្សេងគ្នា និងសូម្បីតែប្រឆាំងនៃជម្រើសដោយសេរី
 ផ្ទៃមន្ត្រីបន្ទាល់ចំពោះសេរីភាពពិតប្រាកដ
 និងទាំងស្រុងដែលព្រះបានប្រទានដល់សត្វសេឡេស្តាល និងផែនដីរបស់ទ្រង់។

វិវរណៈ 5: កូនមនុស្ស

ពេលលោកបង្ហាញលោកយេស៊ូដល់ហ្វូងមនុស្ស លោកពិឡាត់និយាយថា៖ «
មើលចុះ!»។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រូវយាងមកយករូបរាងនៃសាច់ឈាម ដើម្បីឱ្យ« *មនុស្ស*»
 អាចលេចមកតាមចិត្តនិងបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់។ សេចក្តីស្តាប់បានប៉ះពាល់
 មនុស្សជាតិដំបូង ដោយសារអំពើបាបនៃការមិនស្គាល់បង្ហាញព្រះ។
 ជាសញ្ញានៃស្ថានភាពដ៏អាម៉ាស់ថ្មីរបស់ពួកគេ
 ព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេរកឃើញរូបអាក្រក់កាយរបស់ពួកគេ
 ដែលគ្រាន់តែជាសញ្ញាខាងក្រៅនៃភាពអាក្រក់ខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។
 តាំងពីដើមមក
 ការប្រកាសដំបូងនៃការប្រោសលោះរបស់ពួកគេត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្តល់ឱ្យពួ
 កគេនូវសម្លៀកបំពាក់ធ្វើពីស្បែកសត្វ។ ដូច្នោះហើយបានជាសត្វទីមួយត្រូវបានគេ
 សម្លាប់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្ស យើងអាចគិតថាវាជាចៀមឈ្មោល ឬកូនចៀម
 ដោយសារនិមិត្តរូប។ 4,000 ឆ្នាំក្រោយមក កូនចៀមនៃព្រះ
 ដែលដកបាបចេញពីពិភពលោក បានមកថ្វាយជីវិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់
 ដើម្បីលោះអ្នករើសតាំងក្នុងចំណោមមនុស្សជាតិ។
 សេចក្តីសង្គ្រោះនេះដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធដោយព្រះដូច្នោះស
 ម្រាកទាំងស្រុងលើការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ជ្រើសរើ
 សដើម្បីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់។
 ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានោះ
 ការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់បានជូនសម្រាប់អំពើបាបរបស់ពួកគេ
 ដែលទ្រង់បានតាំងខ្លួនជាអ្នកកាន់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានក្លាយជាព្រះនាមតែមួយគត់ដែលអាចជួយសង្គ្រោះមនុស្សមានបាបនៅលើផែនដីទាំងមូលរបស់យើង

ហើយការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់បានអនុវត្តចាប់តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា។

សម្រាប់ហេតុផលទាំងអស់នេះ ជំពូកទី 5

នេះដែលត្រូវបានដាក់នៅក្រោមរូបភាពនៃ " បុរស " ត្រូវបានឧទ្ទិសដល់គាត់។ ព្រះយេស៊ូវមិនត្រឹមតែជួយសង្គ្រោះអ្នករើសតាំងតាមរយៈការសោយទិវង្គត់ផ្ទុះរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះទេ

ប៉ុន្តែទ្រង់បានសង្គ្រោះពួកគេដោយការពារពួកគេពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេនៅលើផែនដី។

ហើយវាក៏សម្រាប់គោលបំណងនេះដែលទ្រង់ព្រមានពួកគេអំពីគ្រោះថ្នាក់ខាងវិញ្ញាណដែលអារក្សបានដាក់នៅក្នុងផ្លូវរបស់ពួកគេ។

បច្ចេកទេសរបស់គាត់មិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ ដូចនៅក្នុងសម័យនៃពួកសាវ័ក

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រស្នា

ដើម្បីឱ្យពិភពលោកបានស្តាប់ តែមិនយល់។

ដែលមិនមែនជាករណីសម្រាប់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់គាត់ ដែលដូចជាសាវ័ក

បានទទួលការពន្យល់របស់គាត់ដោយផ្ទាល់ពីគាត់។ វិរិណៈរបស់គាត់

"Apocalypse" នៅតែស្ថិតក្រោមឈ្មោះក្រិចដែលមិនអាចបកប្រែបាន

ដែលជារឿងប្រៀបប្រដូចដ៏មហិមាដែលពិភពលោកមិនត្រូវយល់។

ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ ទំនាយនេះគឺពិតជា " វិរិណៈ " របស់គាត់។

ខទី ១ ៖ « បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញនៅដៃស្តាំរបស់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្កមានសៀវភៅមួយសរសេរទាំងខាងក្នុង និងក្រៅ ដោយបិទត្រាប្រាំពីរ។

នៅលើបល្ល័ង្កឈរជាព្រះ ហើយទ្រង់មាននៅដៃស្តាំរបស់ទ្រង់ ដូច្នោះក្រោមការប្រសិទ្ធពររបស់ទ្រង់ សៀវភៅមួយក្បាលដែលសរសេរថា " ខាងក្នុង និងគ្មាន "។

អ្វីដែលត្រូវបានសរសេរថា " ក្នុង " គឺជាសារដែលត្រូវបានកាត់ទុកសម្រាប់អ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសដែលនៅតែបិទនិងការយល់ខុសដោយប្រជាជនក្នុង

លោកនេះ គឺជាសត្រូវរបស់ព្រះ។ អ្វីដែលសរសេរថា " ខាងក្រៅ " គឺជាអត្ថបទដែលបានអុីនត្រឹប ដែលអាចមើលឃើញ

ប៉ុន្តែមិនអាចយល់បានចំពោះហ្វូងមនុស្ស។ សៀវភៅវិរិណៈត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ដោយ « ត្រាប្រាំពីរ » ។ នៅក្នុងការបញ្ជាក់នេះ ព្រះមានបន្ទូលប្រាប់យើងថា មានតែការ

បើក " ត្រាទីប្រាំពីរ " ប៉ុណ្ណោះដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យបើកបានពេញលេញ។ ដរាបណានៅមានត្រាសម្រាប់បិទ សៀវភៅមិនអាចបើកបានឡើយ។ ដូច្នោះ

ការបើកសៀវភៅទាំងមូលនឹងអាស្រ័យទៅលើពេលវេលាកំណត់ដោយព្រះសម្រាប់ប្រធានបទនៃ " ត្រាទីប្រាំពីរ "។ វានឹងត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្រោមចំណងជើងនៃ " ត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ " នៅក្នុង Apo.7

ដែលជាកន្លែងដែលកំណត់ថ្ងៃដែលនៅសល់នៃថ្ងៃទី 7

ដែលជាថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធការស្តារឡើងវិញរបស់វានឹងត្រូវបានភ្ជាប់ទៅកាលបរិច្ឆេទ 1843 ដែលនឹងក្លាយជាពេលវេលានៃ ការបើក " ត្រាទីប្រាំពីរ "

ដែលនាំចូលទៅក្នុងគរុកោសល្យនៃសៀវភៅនេះ ប្រធានបទនៃ " ត្រាប្រាំពីរ " ដែលមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ពួកយើង ដែលជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់វា។

ខទី ២៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែមួយស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំង ថា តើអ្នកណាសមនឹងបើកសៀវភៅ ហើយបំបែកត្រារបស់វា? »

ឈុតនេះគឺជាវង់ក្រចកនៅក្នុង montage នៃទំនាយ។
វាមិនមែននៅស្ថានសួគ៌ទេ បរិបទនៃជំពូកទី 4

មុនដែលសៀវភៅវិរណៈគួរតែត្រូវបានបើក។
អ្នករើសតាំងត្រូវការវាមុនពេលការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ខណៈពេលដែលពួកគេត្រូវប្រឈមមុខនឹងអន្ទាក់របស់អារក្ស។
អំណាចគឺនៅក្នុងជំរុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ហើយទេវតាដែលមានអំណាចគឺជាទេវតារបស់ YaHWéH
ដែលជាព្រះនៅក្នុងទម្រង់ជាទេវតារបស់ទ្រង់គឺមីកែល។ សៀវភៅដែលបិទជិត
មានសារៈសំខាន់ និងបរិសុទ្ធបំផុត ព្រោះវាទាមទារសេចក្តីថ្លៃថ្នូរខ្ពស់ណាស់ដើម្បី
បំបែកត្រារបស់វា ហើយបើកវា។

ខទី ៣៖ « ហើយគ្មានអ្នកណានៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅលើផែនដី ឬនៅក្រោម
ផែនដីអាចបើកក្រាំងនោះ ឬមើលវាបានឡើយ។ »

សរសេរដោយព្រះផ្ទាល់
សៀវភៅនេះមិនអាចបើកដោយសត្វណាម្នាក់នៅស្ថានសួគ៌
ឬនៅលើផែនដីបានទេ។

ខទី ៤៖ « ហើយខ្ញុំយំយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារគ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានរកឃើញ
សក្តិសមនឹងបើកសៀវភៅ ឬមើលវាឡើយ។ »

យ៉ូហានក៏ដូចជាយើងដែរ ជាសត្វនៅលើផែនដី ហើយទឹកភ្នែករបស់គាត់
បង្ហាញពីការរន្ធត់ចិត្តរបស់មនុស្សជាតិដែលប្រឈមនឹងអន្ទាក់ដែលអារក្សដាក់។
គាត់ហាក់ដូចជាកំពុងប្រាប់យើងថា « បើគ្មានវិរណៈ តើនរណាអាចត្រូវបាន
សង្គ្រោះ? »
ដូច្នេះវាបង្ហាញពីកម្រិតសោកនាដកម្មខ្ពស់នៃភាពល្ងង់ខ្លៅនៃខ្លឹមសាររបស់វា
និងផលវិបាកដ៏គ្រោះថ្នាក់របស់វា៖ ការស្លាប់ទ្វេដង។

ខទី ៥៖ « ហើយបុរសចំណាស់ម្នាក់បាននិយាយមកខ្ញុំថា កុំយំអី! មើល សិដ្ឋ
នៃកុលសម្ព័ន្ធយូដា ជាបុរសគល់នៃព្រះបាទដាវីឌ បានយកឈ្មោះដើម្បីបើកក្រាំង
នោះ និងត្រាទាំងប្រាំពីររបស់វា។ »

“ មនុស្សចាស់ ” ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រោសលោះពីផែនដីនេះ
ត្រូវបានដាក់យ៉ាងល្អ ដើម្បីលើកព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ឱ្យខ្ពស់ជាងសត្វមានជីវិតទាំងអស់។
ពួកគេទទួលស្គាល់នៅក្នុងទ្រង់នូវអំណាចគ្រប់គ្រងដែលទ្រង់ផ្ទាល់បានប្រកាសថា
បានទទួលពីព្រះបិតា និងពួកសេឡេស្ទាលនៅក្នុងម៉ាថាយ 28:18 ថា “
ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ និងនៅលើផែនដី. វាគឺដោយការ
កំណត់គោលដៅការចាប់កំណើតរបស់គាត់ក្នុងព្រះយេស៊ូវ ដែលព្រះបានបំផុស
គំនិតយ៉ាកុប ដែលបានទាយលើកូនប្រុសរបស់គាត់ បាននិយាយអំពីយូដាថា៖ «
យូដាគឺជាសិដ្ឋវ័យក្មេង។ អ្នកបានត្រឡប់មកពីការធ្វើឃាតកូនអើយ! គាត់លុត
ជង្គង់ចុះដេកដូចសត្វសិដ្ឋ ដូចជាសត្វសិដ្ឋ៖ តើអ្នកណានឹងធ្វើឱ្យវាងើបឡើង?
ដំបងមិនត្រូវចាកចេញពីស្រុកយូដា ឬដំបងរាជ្យពីចន្លោះជើងរបស់គាត់ឡើយ

ដរាបណាស៊ីឡូមកដល់ ហើយប្រជាជនក៏ស្តាប់បង្គាប់គាត់។ គាត់ចង់ទៅនឹង ដើមទំពាំងបាយជូរ ហើយកូនលាវរបស់គាត់នឹងដើមទំពាំងបាយជូរល្អបំផុត គាត់ បោកសម្លៀកបំពាក់ដោយស្រាវស្រាងទំពាំងបាយជូរ ហើយអារក្រៅរបស់គាត់ក្នុងឈាម ទំពាំងបាយជូរ។ ភ្នែករបស់គាត់មានពណ៌ក្រហមដោយស្រា ហើយធ្មេញរបស់គាត់ មានពណ៌សដោយទឹកដោះ (លោកុប្បត្តិ ៤៩:៨ ដល់ ១២)។ ឈាមនៃផ្លែទំពាំងបាយជូរ នឹងជាប្រធានបទនៃ " ការច្រូតកាត់ " ដែលបានប្រកាសនៅក្នុង វិវរណៈ 14:17 ដល់ 20 ដែលត្រូវបានព្យាករណ៍ផងដែរនៅក្នុងអេសាយ 63។ ទាក់ទងនឹង " ឫសនៃព្រះបាទដាវីឌ " យើងអាននៅក្នុង អេសាយ ១១:១ ដល់ ៥ : " បន្ទាប់មកមែកមួយនឹងចេញពីដើមរបស់អ៊ីសាយ ហើយពន្លកនឹងកើតចេញពីឫសរបស់វា។

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្ឋិតលើគាត់: ព្រះវិញ្ញាណនៃប្រាជ្ញានិងការយល់ដឹង, ព្រះវិញ្ញាណនៃដំបូន្មាននិងកម្លាំង, ព្រះវិញ្ញាណនៃចំណេះដឹងនិងការកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់។

គាត់នឹងដកដង្ហើមដោយកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់នឹងមិនវិនិច្ឆ័យដោយ រូបរាងឡើយ ទ្រង់នឹងមិនសម្រេចតាមពាក្យសម្តីឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គនឹងកាត់ ទោសជនក្រីក្រដោយយុត្តិធម៌ ហើយព្រះអង្គនឹងវិនិច្ឆ័យទោសជនក្រីក្រនៅលើ ផែនដីដោយយុត្តិធម៌។ ព្រះអង្គនឹងវាយផែនដីដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដូច ជានឹងដំបង ហើយទ្រង់នឹងសម្លាប់មនុស្សអាក្រក់ដោយដង្ហើមបបូរមាត់។ សេចក្តី សុចរិតនឹងជាខ្សែក្រវាត់នៅខាងទ្រង់ ហើយសេចក្តីស្មោះត្រង់ជាក្រវាត់ចង្កេះទ្រង់ »។ ដំបូន្មានរបស់ព្រះយេស៊ូវលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្តាប់ ប្រាក់បៀវត្សរបស់ទ្រង់ ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវសិទ្ធិស្របច្បាប់ និងស្របច្បាប់ក្នុងការបើកសៀវភៅវិវរណៈ ដើម្បីឱ្យ អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់អាចត្រូវបានគេព្រមាន និងការពារប្រឆាំងនឹងអន្ទាក់សាសនាដ៏ប្រល័យ ដែលគាត់បានកំណត់ដោយអារក្សតាមលំដាប់លំដោយ។

ដើម្បីទាក់ទាញអ្នកមិនជឿ។ ដូច្នេះ សៀវភៅនឹងត្រូវបើកពេញលេញនៅពេលដែល ក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល ៨:១៤ ចូលជាធរមាន ពោលគឺថ្ងៃទីមួយនៃរដូវផ្ការីកក្នុងឆ្នាំ ១៨៤៣។

ទោះបីជាការយល់ដឹងមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់វានឹងត្រូវការការពិចារណាឡើងវិញតាម ពេលវេលា រហូតដល់ឆ្នាំ 2018។

ខទី ៦៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញនៅកណ្តាលបណ្តុំ និងនៃសត្វមានជីវិតទាំង បួន និងនៅកណ្តាលពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ជាកូនចៀមដែលនៅទីនោះដូចជាត្រូវគេ សម្លាប់។ គាត់មានស្នែងប្រាំពីរ និងភ្នែកប្រាំពីរ ដែលជាវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ ដែលបានបញ្ជូនមកពាសពេញលើផែនដី។ »

យើងត្រូវតែកត់សម្គាល់វត្តមានរបស់ កូនចៀម " នៅកណ្តាលបណ្តុំ " ពីព្រោះគាត់គឺជាព្រះនៅក្នុងការរាប់ជាបរិសុទ្ធពហុទម្រង់របស់គាត់ ទ្រង់ជាព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតតែមួយគត់ មហាទេវតាមីកែល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាកូនចៀមនៃព្រះ និងបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណ ឬ « វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះបានបញ្ជូនមកលើផែនដីទាំងមូល »។ " ស្នែងទាំងប្រាំពីរ " របស់គាត់តំណាងឱ្យការបញ្ជាក់ជាបរិសុទ្ធនៃអំណាចរបស់គាត់

និង " ភ្នែកប្រាំពីរ " របស់គាត់
ដែលជាការញែកជាបរិសុទ្ធនៃការក្រឡេកមើលរបស់គាត់
ដែលពិនិត្យមើលយ៉ាងស៊ីជម្រៅនូវគំនិត និងសកម្មភាពរបស់សត្វរបស់គាត់។
ខទី ៧៖ « គាត់បានមកយកក្រាំងពីដៃស្តាំរបស់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក។

»
ឈុតនេះបង្ហាញពីពាក្យនៃ វិវរណៈ 1: 1: " វិវរណៈ នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលព្រះបានប្រទានឱ្យគាត់

ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកអ្នកបម្រើទ្រង់នូវអ្វីដែលត្រូវកើតឡើង យ៉ាងឆាប់រហ័ស
ហើយដែលទ្រង់បានធ្វើឱ្យដឹង ដោយបញ្ជូនទេវតារបស់ទ្រង់ ទៅកាន់អ្នកបម្រើទ្រង់
" ។ សារនេះមានគោលបំណងប្រាប់យើងថាខ្លឹមសារនៃ វិវរណៈ
នឹងគ្មានដែនកំណត់ ចាប់តាំងពីវាត្រូវបានប្រទានដោយព្រះ ជាព្រះរូបិតា
ទ្រង់ផ្ទាល់។ ហើយនេះដោយការដាក់លើនាង ពរជ័យទាំងអស់របស់គាត់បង្ហាញ
ដោយ " ដៃស្តាំ " របស់គាត់។

ខទី ៨៖ « ពេលគាត់យកក្រាំងនោះហើយ សត្វមានជីវិតទាំងបួន និងពួក
ព្រឹទ្ធាចារ្យម្តែងនាក់ក៏ក្រាបនៅចំពោះកូនចៀម ដោយម្នាក់ៗកាន់ពិណ និងថូ
មាស ដែលជាពាក្យអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ »

សូមឲ្យយើងរក្សាទុកពីខគម្ពីរនេះ ដែលជាគន្លឹះជានិមិត្តរូបនេះ៖ « ពែង
មាសពោរពេញដោយទឹកអប់ ដែលជាការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ » ។ សត្វ
សេឡេស្ទាល និងផែនដីទាំងអស់ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយភាពស្មោះត្រង់របស់
ពួកគេបានក្រាបខ្លួននៅចំពោះ « កូនចៀម » ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីគោរពទ្រង់។ " ពិណ"
តំណាងឱ្យ ភាព សុខដុមរមនាជាសកលនៃការសរសើរនិងការថ្វាយបង្គំរួម។

ខទី ៩៖ « ហើយពួកគេបានច្រៀងបទចម្រៀងថ្មីមួយដោយនិយាយថា៖ «
អ្នកសមនឹងយកម្លូរមក ហើយបើកត្រារបស់វា ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេសម្លាប់
ហើយដោយឈាមរបស់អ្នក អ្នកបានលោះមនុស្សរបស់ព្រះពីគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ គ្រប់
ភាសា ប្រជាជន និងគ្រប់ជាតិសាសន៍។ »

" ចម្រៀងថ្មី " នេះអបអរការរំដោះពីអំពើបាប
និងការបាត់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ននៃអ្នកជំរុញការបះបោរ។
ដោយសារតែពួកគេនឹងបាត់ជារៀងរហូតបន្ទាប់ពីការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ។ ការ
ប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកពីគ្រប់ប្រភពដើម គ្រប់ពណ៌ និងគ្រប់
ពូជសាសន៍ « ពីគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ គ្រប់ភាសា មនុស្ស និងជាតិសាសន៍ »;
ដែលបញ្ជាក់ថាគម្រោងការសង្គ្រោះគឺត្រូវបានស្នើឡើងនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេ
ស៊ូវគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ ស្របតាមអ្វីដែលកិច្ចការ 4:11-12 ប្រកាសថា៖ " ព្រះយេស៊ូវគឺជាថ្មដែលត្រូវបានបដិសេធដោយអ្នកដែលបានសាងសង់
ហើយដែលបានក្លាយជាថ្នែកសំខាន់មួយនៃជ្រុង។
មិនមានសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងអ្វីផ្សេងទៀត; នៅក្រោមស្ថានសួគ៌
គ្មានឈ្មោះណាផ្សេងទៀតដែលបានផ្តល់ឱ្យក្នុងចំនោមមនុស្សទេ
ដែលយើងត្រូវសង្គ្រោះ។ "។ ដូច្នេះ សាសនាផ្សេងទៀត **ទាំងអស់**
គឺជាការបោកបញ្ឆោតដែលមិនស្របច្បាប់ និងអាក្រក់។
មិនដូចសាសនាមិនពិតទេ
ជំនឿគ្រីស្ទានពិតត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយព្រះក្នុងលក្ខណៈសមហេតុផល។

វាត្រូវបានសរសេរថាព្រះជាម្ចាស់មិនមែនជា មនុស្សចម្លែកសម្រាប់នរណាម្នាក់;
ការទាមទាររបស់គាត់គឺដូចគ្នាសម្រាប់សត្វទាំងអស់របស់គាត់ ហើយការសង្គ្រោះ
ដែលគាត់បានផ្តល់នោះមានតម្លៃដែលគាត់ បានមកដើម្បីសង។

ដោយបានរងទុក្ខសម្រាប់ការប្រោសលោះនេះ

ទ្រង់នឹងសង្គ្រោះតែមនុស្សទាំងនោះដែលទ្រង់វិនិច្ឆ័យថាសមនឹងទទួលបានផល
ប្រយោជន៍ពីការទុក្ខរបស់គាត់។

ខទី ១០: « ទ្រង់បានតាំងពួកគេជារាជាណាចក្រ និងជាសង្ឃដល់ព្រះនៃ
យើង ហើយពួកគេនឹងសោយរាជ្យលើផែនដី »។

រាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ដែលបានអធិប្បាយដោយលោកយេស៊ូបានលេច
ចេញជារូបរាង។ ទទួលបាន “ សិទ្ធិក្នុងការ ចៅក្រម ”
អ្នករើសតាំងត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹងស្តេចយោងទៅតាមវិរណៈ 20:4 ។ នៅ
ក្នុងសកម្មភាពនៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់របស់ពួកគេ « ពួកសង្ឃ » បានផ្តល់ជានិមិត្ត
រូបដល់សត្វរងគ្រោះសម្រាប់អំពើបាប។ ក្នុងអំឡុងពេល " មួយពាន់ឆ្នាំ "
នៃការវិនិច្ឆ័យសេឡេស្តាល

អ្នកជ្រើសរើសក៏នឹងរៀបចំជនរងគ្រោះចុងក្រោយនៃការលះបង់ជាសាកលដ៏អស្ចារ្យ
ដែលនឹងបំផ្លាញសត្វសេឡេស្តាល
និងដីគោកទាំងអស់ដែលដួលរលំក្នុងពេលតែមួយ។ ភ្លើងនៃ « បឹងភ្លើងនៃសេចក្តី
ស្លាប់ទីពីរ » នឹងបំបាត់ពួកគេនៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ។

មានតែបន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះប៉ុណ្ណោះ

ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតឡើងវិញ

ផែនដីដែលបានបង្កើតឡើងវិញនឹងទទួលបានអ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលបាន
ប្រោសលោះ។ ពេលនោះគឺនៅតែជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាស្តេចនៃអស់ទាំង
ស្តេច និងជាព្រះអម្ចាស់នៃ វិរណៈ ១៩:១៦ « ពួកគេនឹងសោយរាជ្យលើផែនដី »។

ខ ១១ : « ខ្ញុំមើល ហើយពួសំឡេងទេវតាជាច្រើននៅជុំវិញបល្ល័ង្ក និងសត្វ
មានជីវិត និងមនុស្សចាស់ ហើយចំនួនរបស់វាមានរាប់ពាន់រាប់ពាន់ »។

ខគម្ពីរនេះបង្ហាញដល់យើង ដោយរូបរាងមត្តា ជាក្រុមអ្នកទស្សនាបីក្រុម
ដែលបានឃើញការប្រយុទ្ធខាងវិញ្ញាណនៅលើផែនដី។ ព្រះវិញ្ញាណលើកនេះបញ្ជាក់
យ៉ាងច្បាស់អំពីពួកទេវតាថាជាក្រុមជាក់លាក់មួយដែលចំនួនគឺខ្ពស់ណាស់ : «
ច្រើនរាប់សិបពាន់ និងរាប់ពាន់ » ។ បច្ចុប្បន្ន

ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់គឺជាអ្នកប្រយុទ្ធដ៏ជិតស្និទ្ធ

ដែលត្រូវបានដាក់នៅក្នុងការបម្រើនៃការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់

ដែលជាអ្នករើសតាំងនៅលើផែនដី ដែលពួកគេការពារ ការពារ
និងណែនាំក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ នៅជួរមុខ

សាក្សីដំបូងទាំងនេះសម្រាប់ព្រះកត់ត្រាអំពីបុគ្គល

និងប្រវត្តិសមូហភាពនៃជីវិតនៅលើផែនដី។

ខទី ១២: « ពួកគេនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងៗថា កូនចៀមដែលត្រូវគេ
សម្លាប់ នោះសក្តិសមនឹងទទួលអំណាច ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រាជ្ញា កម្លាំង កិត្តិយស សិរិវិញ្ញ
និងការសរសើរ។ »

ទេវតាបានជួយនៅលើផែនដីនូវកិច្ចបម្រើរបស់មីកែលជាអ្នកដឹកនាំរបស់
ពួកគេ ដែលបានដកខ្លួនចេញពីអំណាចដ៏ទេវភាពទាំងអស់របស់គាត់

ដើម្បីក្លាយជាបុរសដ៏ល្អឥតខ្ចោះ
 ដែលបានថ្វាយខ្លួនគាត់នៅចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់គាត់
 ជាការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត
 ដើម្បីដង្ហែមជនសម្រាប់អំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នកជាប់ឆ្នោត មន្ត្រី។
 នៅចុងបញ្ចប់នៃការថ្វាយព្រះគុណរបស់ទ្រង់
 អ្នកដែលបានជ្រើសរើសបានរស់ឡើងវិញ
 ហើយបានចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បដែលបានសន្យា
 ទេវតាបានស្តារឡើងវិញនូវព្រះគ្រីស្ទដ៏ទេវភាពនៃព្រះ
 ដែលជាគុណលក្ខណៈទាំងអស់ដែលគាត់មាននៅក្នុងមីកែល៖ « អំណាច
 ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រាជ្ញា កម្លាំង កិត្តិយស សិរីល្អ, និងការសរសើរ។ »
 ខទី ១៣៖ « ហើយគ្រប់សត្វទាំងឡាយដែលនៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី
 និងនៅក្រោមផែនដី និងក្នុងសមុទ្រ និងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងនោះ ខ្ញុំបានឮគេ
 និយាយថា ដល់អ្នកដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយដល់កូនចៀមចុះ។ សរសើរ
 លើកតម្តើង សិរីរុងរឿង និងកម្លាំងជារៀងរហូត! »
 សត្វរបស់ព្រះគឺឯកច្ឆន្ទ។
 ពួកគេទាំងអស់គ្នាចូលចិត្តការបង្ហាញនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ដែលបង្ហាញ
 ដោយអំណោយនៃបុគ្គលរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
 គម្រោងដែលរចនាដោយព្រះគឺជាជោគជ័យដ៏រុងរឿង។ ការជ្រើសរើសសត្វដែល
 ពេញចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានសម្រេច។ ខគម្ពីរយកទម្រង់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
 ចេញពី វិរណៈ 14:7៖ « គាត់បាននិយាយដោយសំលេងខ្លាំងៗថា៖
 ចូរកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយលើកតម្តើងទ្រង់
 ស្ងៀមម៉ោងជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។ ហើយក្រាបនៅចំពោះព្រះអង្គ
 ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងប្រភពទឹក »។
 ការជ្រើសរើសចុងក្រោយដែលបានធ្វើឡើងតាំងពីឆ្នាំ 1843
 គឺផ្អែកលើការយល់ដឹងនៃខគម្ពីរនេះ។ ហើយពួកវើសតាំងបានឮ
 និងឆ្លើយតបដោយការស្តារឡើងវិញនូវជំនឿរបស់ពួកគ្រីស្ទសាសនិកនូវការអនុវត្ត
 ត្រូវនៃថ្ងៃសម្រាកទី 7 ដែលអនុវត្តដោយសារីក និងពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ
 រហូតដល់ការបោះបង់ចោលវាចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។
 អ្នកបង្កើតព្រះត្រូវបានគោរពដោយការគោរពចំពោះបញ្ញត្តិទីបួនដែលជា
 នៅជិតបេះដូងរបស់គាត់។ លទ្ធផលគឺជាទិដ្ឋភាពនៃសិរីល្អនៃសេឡេស្ទាល ដែល
 សត្វទាំងអស់របស់វាតាមសំបុត្រនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយនៃ វិរណៈ 14:7 ពោលថា៖
 « ចំពោះអ្នកដែលគង់លើបល្ល័ង្ក និងដល់កូនចៀម ចូរសរសើរតម្តើង សិរីរុងរឿង
 និងភាពរឹងមាំជារៀងរហូត! "។ សូមចំណាំថាពាក្យដដែលៗ ផ្ទុយទៅវិញ
 ពាក្យដែលលើកឡើងដោយទេវតានៅក្នុងខ ១៣ មុននេះ។ តាំងពីទ្រង់មាន
 ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញនូវជីវិតសេឡេស្ទាលរបស់ទ្រង់៖
 « អំណាច ទ្រព្យសម្បត្តិ និងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ »។ នៅលើផែនដីនេះ
 សត្វចុងក្រោយរបស់គាត់បានបដិសេធគាត់ " ការសរសើរ កិត្តិយស សិរីរុងរឿង
 និងកម្លាំង " ដែលដោយសារតែគាត់ជាអ្នកបង្កើតព្រះ។ ដោយអំពាវនាវឱ្យ "
 កម្លាំងរបស់គាត់ "
 ទីបំផុតគាត់បានកម្ចាត់ពួកគេទាំងអស់ហើយកំទេចពួកគេនៅក្រោមជើងរបស់

គាត់។ ម្យ៉ាងទៀត ពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការដឹងគុណ រួមគ្នា
សត្វដ៏វិសុទ្ធ និងបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
ធ្វើឱ្យគាត់ទទួលបានឋានៈនៃសិរិល្អឡើងវិញដោយស្របច្បាប់។

ខទី ១៤៖ « ហើយសត្វមានជីវិតទាំងបួនបាននិយាយថា អាម៉ែន! ហើយ
បុរសចំណាស់មកមុខក្រាបចុះ»។

អ្នកស្រុកនៃពិភពបរិសុទ្ធយល់ស្របនឹងការសងប្រាក់វិញនេះ ដោយនិយាយ
ថា៖ «ពិតមែន! វាជាការពិត! » ហើយពួកអ្នករើសតាំងនៅលើផែនដី
ដែលត្រូវបានលោះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់តិចតួច

ក្រាបថ្វាយបង្គំនៅចំពោះព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិរបស់ពួកគេ
ដែលបានយាងមកចាប់កំណើតនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

**វិវរណៈ 6: តារាសម្តែង, ការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាព
និងសញ្ញានៃសម័យគ្រីស្ទាន**

ខ្ញុំនឹកចាំមេរៀនដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងវិវរណៈទី៥៖
សៀវភៅអាចបើកបានលុះត្រាតែ " គ្រាទីប្រាំពីរ " ត្រូវបានដកចេញ។
ដើម្បីបង្កើតការបើកនេះ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវតែ យល់ព្រម
ជាដាច់ខាត នូវការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរ។ ហើយជម្រើសខាងវិញ្ញាណនេះធ្វើ
ឱ្យគាត់មានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទទួលបានពីព្រះដែលពេញចិត្តនឹង
គាត់ ប្រាជ្ញារបស់គាត់ និងការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណ និងការព្យាករណ៍របស់គាត់។

ដូច្នោះ បើគ្មានអត្ថបទបញ្ជាក់វាទេ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនឹងកំណត់អត្តសញ្ញាណ “ ត្រា នៃព្រះ ” ដែលបានដកស្រង់នៅក្នុង វិវរណៈ ៧:២ ដោយមាន “ ត្រា ទី ៧ ” ដែលនៅតែបិទសៀវភៅវិវរណៈ ហើយគាត់នឹងភ្ជាប់ជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះ។ « ត្រា » ពីរ ដែលជាថ្ងៃទីប្រាំពីរបានញែកជាបរិសុទ្ធនៅពេលសម្រាកដោយព្រះ។ ជំនឿធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងពន្លឺ និង ភាពងងឹត។ ដូច្នោះ សម្រាប់អ្នកណាដែលមិនយល់ស្របនឹងថ្ងៃសប្បិទដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ នោះទំនាយនឹងនៅតែជាសៀវភៅដែលបិទជិត។ គាត់ប្រហែលជាស្គាល់មុខវិជ្ជាជាក់ស្តែងមួយចំនួន ប៉ុន្តែគាត់នឹងមិនយល់ពីវិវរណៈសំខាន់ៗ និងការកាត់ផ្តាច់ដែលបង្កើតភាពខុសគ្នារវាងជីវិត និងសេចក្តីស្លាប់នោះទេ។ សារៈសំខាន់នៃ “ ត្រា ទីប្រាំពីរ ” និងបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 8:1-2 ដែលព្រះវិញ្ញាណផ្តល់ឱ្យវាទិវនៃការបើកប្រធានបទនៃ “ ត្រា ទីប្រាំពីរ ” ។ ឥឡូវនេះ វាច្បាស់ណាស់នៅក្នុងសារនៃ “ ត្រា ទាំងប្រាំពីរ ” ដែលគម្រោងរបស់ព្រះនឹងកាន់តែច្បាស់។ ដោយសារតែប្រធានបទនៃ ត្រា នៃ វិវរណៈ 8 និង 9 មកស្របគ្នាដើម្បីបំពេញសេចក្តីពិតដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុងប្រធានបទនៃ “ អក្សរ ” នៃ Rev.2 និង 3; និង « ត្រា » នៃ វិវរណៈ 6 និង 7 ។ យុទ្ធសាស្ត្រដ៏ទេវភាពគឺដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹងអ្វីដែលគាត់បានប្រើដើម្បីបង្កើតវិវរណៈនៃការព្យាករណ៍របស់គាត់ដែលបានផ្តល់ឱ្យដានីយ៉ែល។ ដោយមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការិយាល័យនេះ ដោយការទទួលយកការប្រតិបត្តិថ្ងៃសប្បិទដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ និងដោយជម្រើសដ៏អធិបតេយ្យរបស់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបានបើកសៀវភៅវិវរណៈរបស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំ ដោយបិទត្រា « ត្រា ទីប្រាំពីរ » ។ ឥឡូវនេះ ចូរយើងស្វែងរកអត្តសញ្ញាណនៃ “ ត្រា ” របស់វា។

ខទី១៖ « ខ្ញុំបានក្រឡេកមើល

នៅពេលដែលកូនចៀមបានបើកត្រាមួយក្នុងចំណោមត្រាទាំងប្រាំពីរ ហើយខ្ញុំបានឮសត្វមានជីវិតមួយក្នុងចំណោមសត្វមានជីវិតទាំងបួននិយាយដូចជាសំឡេងផ្តរលាន់ថា ចូរមក។ »

" សត្វមានជីវិត " ដំបូងបង្អស់នេះកំណត់ពីស្នូលសារអាករ និងកម្លាំងនៃ " សត្វភោ " នៃវិវរណៈ 4:7 យោងទៅតាម Judg.14:18 ។ សំឡេងផ្តរលាន់ នេះគឺជាសំឡេងដ៏ទេវភាព ហើយ បានមកពីបណ្តឹង របស់ព្រះនៅក្នុង វិវរណៈ ៤:៥។ ដូច្នោះ គឺជាព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពដែលមានព្រះបន្ទូល។ ការបើក “ ត្រា ” នីមួយៗ គឺជាការអញ្ជើញពីព្រះមកខ្ញុំ ដើម្បីមើល និងយល់សារលិខិតនៃការនិមិត្ត។ លោកយេស៊ូបានមានប្រសាសន៍ទៅភីលីព្យច្បាច់ហើយថា៖ « មកមើល » ដើម្បីលើកទឹកចិត្តគាត់ឱ្យដើរតាមគាត់។

ខទី ២៖ « ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ ឃើញសេះសមួយលេចចេញមក។ អ្នកដែលជិះវាមានផ្ទុយ មកុដមួយត្រូវបានប្រទានដល់គាត់ ហើយគាត់បានចេញពីជ័យជម្នះ និងការយកល្អៗ »។

ពណ៌ស បង្ហាញពីភាពបរិសុទ្ធដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់វា ; សេះ ជារូបនៃអ្នករើសតាំង ដែលវាដឹកនាំនិងបង្រៀន យោងតាម យ៉ាកុប ៣:៣៖ « ប្រសិនបើយើងដាក់អំបែងក្នុងមាត់សេះ ដើម្បីឱ្យគេស្តាប់បង្គាប់យើង យើងក៏គ្រប់គ្រងលើរូបកាយរបស់ពួកគេទាំងមូល » ។ " ដួ " "

របស់គាត់តំណាងឱ្យព្រះនៃពាក្យដ៏ទេវភាពរបស់គាត់; " មកុដ " របស់គាត់គឺជា " មកុដនៃជីវិត "

ដែលទទួលបានដោយការទុក្ខរបស់គាត់ដោយស្ម័គ្រចិត្តទទួលយកដោយគាត់។ ជ័យជំនះរបស់គាត់គឺតាំងចិត្តតាំងពីការបង្កើត vis-à-vis ដំបូងរបស់គាត់; គ្មានការសង្ស័យទេ ការពិពណ៌នានេះគឺជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ជ័យជំនះចុងក្រោយរបស់គាត់គឺប្រាកដណាស់ ពីព្រោះគាត់បានយកឈ្នះលើមារអំពើបាប និងសេចក្ដីស្លាប់រួចទៅហើយ។ សាការី 10:3-4 បញ្ជាក់រូបភាពទាំងនេះ ដែលនិយាយថា « កំហឹងរបស់ខ្ញុំបានកើតឡើងចំពោះអ្នកគង្វាល ហើយយើងនឹងដាក់ទោសពពៃ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ទ្រង់យាងមកឯហ្វូងចៀមរបស់ទ្រង់ ជាវង្សយូដា ហើយនឹងធ្វើឱ្យគេជាសេះដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់ក្នុងសមរម្យមិ។ ពីគាត់នឹងមកមុំ ពីគាត់, ពីគាត់, ឆ្នុននៃសង្គ្រាម ; មេដឹកនាំទាំងអស់នឹងមកជាមួយគ្នាពីគាត់។ »

ជ័យជំនះនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏ទេវភាពត្រូវបានប្រកាសដោយ **ការរាប់ជាបរិសុទ្ធនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ** " នៃសប្តាហ៍របស់យើង ចាប់តាំងពីការបង្កើតពិភពលោក។ ថ្ងៃសប្បិទ ព្យាករនៅសល់នៃ " សហវត្ស ទីប្រាំពីរ " ដែលហៅថា " មួយពាន់ឆ្នាំ " នៅក្នុង វិរណៈ 20:4-6-7 ដែលតាមរយៈជ័យជំនះរបស់ទ្រង់

ព្រះយេស៊ូវនឹងនាំពួកអ្នករើសតាំងអស់កល្យជានិច្ច។ ការបង្កើតថ្ងៃសប្បិទពីការបង្កើតពិភពលោកលើផែនដីបញ្ជាក់ពីពាក្យនេះថា៖ « ចាប់ផ្ដើមជាអ្នកឈ្នះ »។ ថ្ងៃសប្បិទគឺជាសញ្ញាប្រកាសទំនាយនៃជ័យជំនះដ៏ទេវភាព និងមនុស្សជាតិប្រឆាំងនឹងអំពើបាប និងអារក្ស ហើយអាស្រ័យហេតុនេះ វាក៏នៅលើវាដែលថាព្រះពឹងផ្អែកលើកម្មវិធីទាំងមូលរបស់គាត់នៃ **ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ** " ទាំងអ្វីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ ហើយថាគាត់បានចាប់យកអារក្ស។

ខទី ៣ ៖ « ពេលគាត់បើកគ្រាទីពីរ ខ្ញុំព្រួយស្លាប់មានជីវិតទីពីរនិយាយថា ចូរមក »។

“ សត្វមានជីវិតទីពីរ ” សំដៅលើ “ កូនគោ ” នៃយញ្ញបូជា វិរណៈ ៤:៧។ វិញ្ញាណនៃការលះបង់បានធ្វើចលនាដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងពួកសិស្សពិតរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានប្រកាសថា៖ « បើអ្នកណាចង់តាមខ្ញុំ ចូរឱ្យអ្នកនោះបដិសេធខ្លួនឯង ហើយលើកលើកឆ្មារឡើងតាមចុះ »។

ខទី ៤៖ « ហើយមានសេះមួយទៀតចេញមកពណ៌ក្រហម។ អ្នកដែលអង្គុយលើព្រះអង្គបានទទួលឫទ្ធានុភាពដើម្បីយកសេចក្ដីសុខសាន្តពីផែនដីមក ដើម្បីអោយមនុស្សអាចសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយដារដ៏អស្ចារ្យមួយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់។

« ក្រហម » ឬ « ពណ៌ក្រហមដ៏ក្លៅគគុក » កំណត់ពីអំពើបាបដែលបានលើកទឹកចិត្តដោយមេបំផ្លាញ ដែលជាសាកាំងនៅក្នុងរូបភាពនៃ « Abaddon Apollyon » នៃ វិរណៈ 9:11; “ ភ្លើង ” គឺជាមធ្យោបាយ និងជានិមិត្តរូបនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញ។ គាត់ក៏ដឹកនាំជំរុំអាក្រក់របស់គាត់ដែលបង្កើតឡើងដោយពួកទេវតាអាក្រក់ ហើយល្បួង និងរៀបចំអំណាចនៅលើផែនដី។ គាត់គ្រាន់តែជាសត្វដែល " ទទួល "

ពីព្រោះ
 អំណាចដើម្បីយកសន្តិភាពពីផែនដីដើម្បីឱ្យមនុស្សអាចសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក
 "។ សកម្មភាពនេះនឹងត្រូវបានសន្មតថាជាទីក្រុងរ៉ូម " ស្រីពេស្យាបាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ
 " នៅក្នុង វិវរណៈ 18:24: " ហើយដោយសារតែឈាមរបស់ព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ
 ព្រម ទាំងអស់អ្នកដែលត្រូវបានសម្លាប់ នៅលើផែនដី
 ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងនាង "។ ដូច្នោះ " អ្នកបំផ្លាញ "
 នៃពួកគ្រីស្ទានស្មោះត្រង់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណក៏ដូចជាជនរងគ្រោះរបស់គា
 ត់។ " ដាវ " "

ដែលគាត់ទទួលបានកំណត់ថាជាការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចដំបូងបង្អស់
 របស់ ព្រះ ទាំងបួន ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង អេសេ. ១៤:២១-២២៖ « មែនហើយ
 ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា: ទោះជាខ្ញុំចាត់ **ទណ្ឌកម្មដ៏អាក្រក់ទាំងបួន របស់ខ្ញុំ**
 ដាវ ឡឺក្ស ។ សត្វព្រៃ និងរោគរាតត្បាត ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្ស និងសត្វតិរច្ឆាន
 ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ក៏នៅសេសសល់នឹងរត់គេចខ្លួន អ្នកណានឹងចេញពីវា
 កូនអើយ! និងក្មេងស្រី..." ។

ខទី ៥៖ « ពេលគាត់បើកត្រាទីបី ខ្ញុំពួសត្វមានជីវិតទីបីនិយាយថា ចូរមក។
 ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ ឃើញសេះខ្មៅមួយក្បាល។ អ្នកដែលជិះវាកាន់ជញ្ជីងមួយ
 ក្នុងដៃ »។

" សត្វមានជីវិតទីបី " គឺ " មនុស្ស "
 ដែលបង្កើតឡើងក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះនៃ វិវរណៈ ៤:៧។ តួអង្គនេះគឺប្រឌិត
 ប៉ុន្តែគាត់បង្កើតជាការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាពទីពីរសម្រាប់អំពើបាប
 យោងតាមអេសេក. ១៤:២០។ ការប្រឆាំងនឹងរបបអាហាររបស់បុរស លើកនេះគឺ
 អំពី ឡឺក្ស ។ ក្នុងកំឡុងសម័យរបស់យើង វានឹងត្រូវបានដាក់ទាំងព្យញ្ជនៈ
 និងខាងវិញ្ញាណ។ នៅក្នុងកម្មវិធីទាំងពីរនេះ:

វានាំមកនូវផលវិបាកក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់
 ប៉ុន្តែនៅក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណនៃការដកហូតពន្លឺដ៏ទេវភាព
 លទ្ធផលផ្ទាល់របស់វាគឺការស្លាប់នៃ " ការស្លាប់ទីពីរ "
 ដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់អ្នកធ្លាក់នៅឯការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ។
 សាររបស់អ្នកជិះសេះទីបីនេះត្រូវបានសង្ខេបដូចតទៅ៖
 ដោយសារមនុស្សលែងមានរូបអង្គរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៀតហើយ
 ប៉ុន្តែចំពោះសត្វនោះ: ខ្ញុំបានដកហូតនូវអ្វីដែលផ្តល់ជីវិតដល់គាត់៖
 អាហារបំប៉នខាងសាច់ឈាម និងអាហារបំប៉នខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់។
 ជញ្ជីងគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃយុត្តិធម៌
 នៅទីនេះជាព្រះដែលវិនិច្ឆ័យកិច្ចការនៃសេចក្តីជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។

ខទី ៦៖ « ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយនៅកណ្តាលសត្វមានជីវិតទាំងបួន
 និយាយថា: «ស្រូវមួយរដ្ឋាស់មួយដួង និងស្រូវបាឡេប៊ីរដ្ឋាស់មួយដួង។ ប៉ុន្តែកុំធ្វើ
 បាបប្រេងនិងស្រាឡើយ»។

សំឡេងនេះគឺជាសំឡេងដែលព្រះគ្រីស្ទមើលងាយ និងខកចិត្តដោយភាព
 មិនស្មោះត្រង់នៃអ្នកជឿមិនពិត។ ចំពោះតម្លៃដូចគ្នា យើងឃើញបរិមាណ ស្រូវ
 សាលី តិច ជាង ស្រូវបាឡេ ។ នៅពីក្រោយការថ្វាយ ស្រូវសាលី ដ៏សប្បុរសនេះ សារនៃ
 កម្រិតវិញ្ញាណដ៏ខ្ពស់មួយត្រូវបានលាក់។ ពិតហើយ នៅក្នុងជនគណនា 5:15

ច្បាប់នេះបង្ហាញពីការថ្វាយ “ ស្រូវសាលី ” ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានៃ ការរុញច្រាន
 ដែលប្តីមានចំពោះប្រពន្ធរបស់គាត់។ ដូច្នោះ សូមអានលម្អិតទាំងស្រុង
 នីតិវិធីនេះបានពិពណ៌នានៅក្នុងខទី 12 ដល់ 31 ប្រសិនបើអ្នកចង់យល់។
 នៅក្នុងពន្លឺរបស់វា ខ្ញុំបានយល់ថាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ កូនកំលោះ
 នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃសភា កូនក្រមុំ របស់គាត់
 បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងនៅទីនេះសម្រាប់ " ការសង្ស័យនៃការរុញច្រាន ";
 ដែលនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការលើកឡើងនៃ " ទឹកជូរចត់ " ។
 ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង " ក្រែកទីបី " នៅក្នុងវិវរណៈ 8: 11 ។ ក្នុងនីតិវិធីលេខ៥
 ស្ត្រីត្រូវផឹកទឹកប្រឡាក់ដោយគ្មានផល បើគ្មានទោស តែជូរចត់ បើមានទោស នាង
 នឹងត្រូវបណ្តាសា។ ការផឹកក្បត់ របស់ភរិយាត្រូវបានបរិហារនៅក្នុង វិវរណៈ 2:12
 (បិទបាំងដោយឈ្មោះ ភើហ្គោមៈ ការបំពាន អាពាហ៍ពិពាហ៍) និង វិវរណៈ 2:22
 ហើយដូច្នោះវានឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ម្តងទៀតដោយតំណភ្ជាប់ដែលបានបង្កើតឡើង
 រវាង គ្រា ទី 3 និង ក្រែក ទី 3 ។ រួចហើយ នៅក្នុងដានីយ៉ែល វិធីសាស្ត្រដូចគ្នានេះ
 បានធ្វើឱ្យដានីយ៉ែល ៨ «បញ្ជាក់» អត្តសញ្ញាណរ៉ូម៉ាំងនៃ « ស្នែងតូច » នៃដាន.៧
 ដែលបានបង្ហាញជា «សម្មតិកម្ម»។ ភាពស្រដៀងគ្នានៃ ដានីយ៉ែល 2, 7 និង 8
 គឺជាភាពថ្មីថ្មោងដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរ៉ូម៉ាំង។
 នេះជាលើកដំបូងចាប់តាំងពីអត្ថិភាពនៃ Adventism ។ នៅទីនេះនៅក្នុងវិវរណៈ
 អ្វីៗមើលទៅដូចគ្នា។

ខ្ញុំបង្ហាញទិដ្ឋភាពទូទៅនៃយុគសម័យគ្រីស្ទានស្របគ្នានៃប្រធានបទសំខាន់បី
 គឺអក្សរ គ្រា និងក្រែក។ ហើយនៅក្នុងវិវរណៈ ប្រធានបទនៃ " ក្រែក " ។
 បំពេញតួនាទីដូចគ្នានឹង ដានីយ៉ែល ៨ សម្រាប់សៀវភៅដានីយ៉ែល។
 ធាតុទាំងពីរនេះផ្តល់នូវភស្តុតាងដោយគ្មានអ្វីដែលទំនាយនឹងផ្តល់តែ " ។
 ការសង្ស័យ " ដែលខ្ញុំហៅថា "សម្មតិកម្ម" នៅក្នុងការសិក្សារបស់ដានីយ៉ែល។
 ដូច្នោះពាក្យទាំងនេះ " ការសង្ស័យនៃការរុញច្រាន " ។
 បានបង្ហាញនៅក្នុងជនគណនា 5: 14 អនុវត្តសម្រាប់ព្រះនិងសភាពី Rev.1 ដល់
 Rev.6;

បន្ទាប់មកជាមួយនឹងការបើកសៀវភៅដែលអាចធ្វើទៅបានដោយការកំណត់អ
 ត្តសញ្ញាណនៃ " គ្រាទីប្រាំពីរ " ជាមួយនឹងថ្ងៃយប់សម្រាកថ្ងៃទីប្រាំពីរប្រធានបទនៃ
 Rev.7 សភា " ការសង្ស័យនៃការផឹកក្បត់ " និងត្រូវបាន "បញ្ជាក់"
 នៅក្នុងប្រធានបទនៃ " ក្រែក " និង ជំពូក 10 ដល់ 22 ដែលធ្វើតាមវា។ ដូច្នោះ
 ព្រះវិញ្ញាណប្រទានឱ្យ នៅក្នុងជំពូកទី 7 តួនាទីនៃប៉ុស្តិ៍គយ
 ដែលការអនុញ្ញាតឱ្យចូលត្រូវតែទទួលបាន។ ក្នុងករណីនៃវិវរណៈ សិទ្ធិអំណាចនោះ
 គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏មានគ្រប់ចេតនា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់ផ្ទាល់។
 ទ្វារនៃការចូលគឺបើកចំហសម្រាប់គាត់ គាត់និយាយថាអ្នកដែល " ។
 លីសំលេងរបស់ខ្ញុំ " ដែលបើកមកខ្ញុំនៅពេលខ្ញុំគោរពទ្វាររបស់គាត់ (ទ្វារនៃបេះដូង)
 ហើយអ្នកណាដែលញ្ជ័រជាមួយខ្ញុំនិងខ្ញុំជាមួយគាត់ " នេះបើយោងតាម Apo. ៣:២០
 . « ស្រា និងប្រេង » គឺជានិមិត្តសញ្ញារៀងៗខ្លួននៃឈាមដែលបង្ហូរដោយ
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ។
 លើសពីនេះទៀតពួកគេទាំងពីរត្រូវបានគេប្រើដើម្បីព្យាបាលរូបស។ បញ្ញត្តិ ដែល
 បានប្រទានឱ្យ « កុំធ្វើបាបគេ » មានន័យថា ព្រះដាក់ទណ្ឌកម្ម ប៉ុន្តែទ្រង់នៅតែធ្វើ

ដូច្នោះ ដោយមានលាយឡំនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។ នេះនឹងមិនមែនជាករណីសម្រាប់ " គ្រោះកាចប្រាំពីរចុងក្រោយ " នៃ " សេចក្តីក្រោធ " របស់គាត់នៃថ្ងៃចុងក្រោយនៅលើផែនដីនេះបើយោងតាម វិរណៈ 16:1 និង 14:10 ។

ខទី ៧ ៖ « ពេលគាត់បើកក្រាទីបួន ខ្ញុំបានឮសំឡេងសត្វមានជីវិតទីបួន និយាយថា ចូរមក។ »

" សត្វមានជីវិតទីបួន " គឺជា " ឥន្ទ្រី " នៃការកើនឡើងឋានសួគ៌កំពូល។ ទ្រង់បានប្រកាសអំពីរូបរាងនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មទីបួនរបស់ព្រះ ៖ មរណភាព ។

ខទី ៨ ៖ « ខ្ញុំមើល ឃើញមានសេះស្តេកមួយលេចមក។ អ្នកដែលជិះវាមាន ឈ្មោះថាមរណៈ ហើយហាងដេសក៍ទៅជាមួយដែរ។ អំណាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេនៅលើផែនដីមួយភាគបួន ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្សដោយដាវ ដោយទ្រុក្រ ដោយសេចក្តីស្លាប់ និងដោយសត្វសាហាវនៅលើផែនដី »។

ការប្រកាសនេះត្រូវបានគេបញ្ជាក់ថា វាពិតជា « សេចក្តីស្លាប់ » ប៉ុន្តែក្នុង ន័យនៃការស្លាប់ត្រូវបានដាក់ក្នុងការដាក់ទោសតាមកាលៈទេសៈ។ សេចក្តីស្លាប់ប៉ះពាល់ដល់មនុស្សជាតិទាំងអស់តាំងពីអំពើបាបដើមមកម្ល៉េះ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ « មួយភាគបួននៃផែនដី » ត្រូវបានវាយប្រហារដោយវា « ដោយដាវ ទ្រុក្រ ការស្លាប់ » ដោយសារជំងឺរាតត្បាត និង « សត្វសាហាវ » ទាំងសត្វ និងមនុស្ស។ " គ្រឹមាសនៃផែនដី " នេះ សំដៅលើអីប៊ុបគ្រីស្ទានដែលមិនស្មោះត្រង់ និងប្រទេសដ៏មានអំណាចដែលនឹងផុសចេញពីវានៅជុំវិញ សតវត្ស ទី 16 : ទ្វីបអាមេរិកទាំងពីរ និងអូស្ត្រាលី។

ខទី ៩ ៖ « នៅពេលគាត់បើកក្រាទីប្រាំ ខ្ញុំបានឃើញនៅក្រោមអាសនៈ ព្រលឹងនៃអ្នកដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងសម្រាប់ ទីបន្ទាល់ដែលពួកគេបានទទួល » ។

ទាំងនេះគឺជាជនរងគ្រោះនៃសកម្មភាព "ល្អបំផុត" ដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងនាមនៃជំនឿគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយ។ វាត្រូវបានបង្រៀនដោយ របបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ដែលជានិមិត្តរូបរួចហើយក្នុង វិរណៈ 2:20 ដោយ គ្រូយេស៊ូបិល ដែលព្រះវិញ្ញាណបានចាត់ទុកសកម្មភាព នៃការបង្រៀន អ្នកបម្រើរបស់នាង ឬ តាមន័យត្រង់ថា " អ្នកបម្រើរបស់នាង "។ ពួកគេត្រូវបានដាក់ " នៅក្រោម អាសនៈ " ដូច្នោះហើយនៅក្រោមការលើកឡើងនៃឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែល អនុញ្ញាតឱ្យគេទទួលបានប្រយោជន៍ពី " យុត្តិធម៌ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច " (សូម មើល Dan.9:24)។ ដូចដែល Rev.13:10 នឹងចង្អុលបង្ហាញ អ្នករើសតាំងគឺជាជនរងគ្រោះនៃទុក្ខបុគ្គល ហើយមិនដែលជាអ្នកប្រហារជីវិត ហើយក៏មិនមែនជាអ្នកសម្លាប់មនុស្សដែរ។

អ្នករើសតាំងដែលខ្វល់ខ្វាយនៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ដែលទទួលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវ បានយកតម្រាប់តាមទ្រង់ សូម្បីតែនៅក្នុងការស្លាប់ជាទុក្ខបុគ្គលៈ « សម្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងសម្រាប់ទីបន្ទាល់ដែលពួកគេបានផ្តល់ឱ្យ »; ពីព្រោះជំនឿពិតគឺសកម្ម មិនដែលស្លាកសញ្ញាធានាមិនពិតសាមញ្ញទេ។ " សាក្សី " របស់ពួកគេគឺច្បាស់ណាស់អំពីការលះបង់ជីវិតរបស់ពួកគេដើម្បីសិរិល្អនៃព្រះ។

ខទី ១០ ៖ « ពួកគេបានបង្កើតឡើងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ តើលោកម្ចាស់ដ៏វិសុទ្ធ និងពិតអើយ តើលោកពន្យារពេលក្នុងការវិនិច្ឆ័យ និងសងសឹកនឹងឈាមរបស់ យើងលើអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះដល់ពេលណាទៀត? »

កុំឱ្យបន្តនេះបោកបញ្ឆោតអ្នកឡើយ ដ្បិតវាគ្រាន់តែជាឈាមរបស់គេដែល បានបង្ហូរនៅលើផែនដីប៉ុណ្ណោះដែលស្រែកសងសឹកនៅក្នុងត្រចៀកព្រះ ដូចជា ឈាមរបស់អេបិលដែលកាអ៊ីនជាបងប្រុសរបស់គាត់បានសម្លាប់តាមលោកុប្បត្តិ ៤:១០ ហើយព្រះមានបន្ទូលថា ៖ តើអ្នកបានធ្វើអ្វីខ្លះ? សំឡេងឈាមបងប្អូនឯង ស្រែកឡើងពីផែនដីមករកខ្ញុំ។ "។

ស្ថានភាពពិតនៃអ្នកស្លាប់ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង Ecc.9:5-6-10 ។ ក្រៅពីហេណុក ម៉ូសេ អេលីយ៉ា និងពួកបរិសុទ្ធដែលបានត្រូវប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញនៅគ្រានៃការ សោយទិវង្គតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះអ្នកផ្សេងទៀត « លែង មានចំណែកក្នុង ការគ្រប់យ៉ាងដែលបានធ្វើក្រោមព្រះអាទិត្យទៀតហើយ ពីព្រោះការគិតនិងការ ចងចាំរបស់ពួកគេបានរលត់ទៅ »។ “ គ្មានប្រាជ្ញា ឬការយល់ដឹង ឬចំណេះដឹងនៅក្នុងនរកទេ។ ព្រោះ ការចងចាំរបស់ពួកគេត្រូវបានបំភ្លេចចោល ។ ទាំងនេះគឺជាលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះ ទាក់ទងនឹងសេចក្តីស្លាប់ ។

អ្នកជឿមិនពិតគឺជាជនរងគ្រោះនៃគោលលទ្ធិមិនពិតដែលបានទទួលមរតកពីជំ នឿមិនពិតរបស់ទស្សនវិទូក្រិក ផ្លាតូ ដែលគំនិតនៃការស្លាប់មិនមានកន្លែងនៅក្នុងពួកគ្រីស្ទានស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ នៃសេចក្តីពិតនោះទេ។ ចូរយើងប្រគល់ឱ្យ Plato នូវអ្វីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ និងចំពោះព្រះនូវអ្វីដែលជារបស់គាត់៖ ការពិតអំពីអ្វីៗទាំងអស់ ហើយសូមឱ្យយើងមានភាពសមហេតុផល ពីព្រោះការស្លាប់គឺផ្ទុយស្រឡះពីជីវិត ហើយមិនមែនជាទម្រង់ថ្មីនៃអត្តិភាពនោះទេ។

ខទី ១១៖ « អារសម្បយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេម្នាក់ៗ។ ហើយគេត្រូវបានគេ ប្រាប់ឱ្យនៅសម្រាកមួយរយៈសិន រហូតដល់ចំនួនអ្នកបម្រើរួមគ្នា និងបងប្អូន របស់ពួកគេដែលត្រូវសម្លាប់ដូចពួកគេបានចប់សព្វគ្រប់។

“ អារជំពណ៍ស ”

គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃភាពបរិសុទ្ធនៃពួកទុក្ខរុក្ខុលដែលព្រះយេស៊ូវបានពាក់ជាលើ កដំបូងនៅក្នុង វិវរណៈ 1:13 ។ " អារជាយពណ៍ស " គឺជារូបភាពនៃយុត្តិធម៌របស់គាត់នៅក្នុងពេលនៃការបៀតបៀនសាសនា។ ពេលវេលានៃទុក្ខរុក្ខុលគឺចាប់ពីសម័យព្រះយេស៊ូវរហូតដល់ឆ្នាំ 1798។ នៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាលនេះ យោងតាមវិវរណៈ 11:7 " សត្វដែលងើបពីទីជ្រៅបំផុត " ដែលជានិមិត្តរូបនៃបដិវត្តន៍បារាំង និងពួកកេរករដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចនៃឆ្នាំ 1793 និង នៅឆ្នាំ 1794 នឹងបញ្ចប់ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដែលរៀបចំឡើងដោយរាជាធិបតេយ្យ និងសាសនាកាតូលិក ដែលខ្លួនគេបានកំណត់ថាជា " សត្វដែលងើបពីសមុទ្រ " នៅក្នុង Apo.13:1។

បន្ទាប់ពីការសម្លាប់រង្គាលបដិវត្តន៍សន្តិភាពខាងសាសនានឹងត្រូវបានបង្កើតឡើ ងនៅក្នុងពិភពគ្រីស្ទសាសនា។ យើងអានម្តងទៀតថា៖ « ហើយពួកគេត្រូវបានគេ ប្រាប់ឱ្យនៅស្ងៀមមួយរយៈទៀតរហូតដល់ចំនួនអ្នកបម្រើរួមគ្នានិងបងប្អូនរបស់

ពួកគេដែលត្រូវប្រហារជីវិតដូចពួកគេបានចប់សព្វគ្រប់ ។
 នៅសល់នៃអ្នកស្លាប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងបន្តរហូតដល់ការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿង
 ដូចក្រោយរបស់ទ្រង់។ ដោយសន្តតថាសារនៃ " ត្រាទីប្រាំ " ។
 នេះត្រូវបានផ្ញើទៅពួកប្រូតេស្តង់ដែលត្រូវបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដោយការស៊ើបអង្កេត
 របស់សម្តេចប៉ាបកាតូលិកនៃសម័យ " Thyatira " ។
 ពេលវេលានៃការសម្លាប់អ្នកជាប់ឆ្នោតនឹងឈប់ដោយសារតែសកម្មភាពបដិវត្តន៍
 របស់បារាំងដែលនឹងឆាប់ៗនេះនៅចន្លោះឆ្នាំ 1789 និង ១៧៩៨ បំផ្លាញអំណាច
 ឈ្លានពាននៃសម្ព័ន្ធភាពនៃសម្តេចប៉ាប និងរបបរាជានិយមបារាំង។ ដូច្នោះ " ត្រាទីប្រាំមួយ " ។
 ដែលនឹងបើកនឹងទាក់ទងនឹងរបបបដិវត្តន៍បារាំងនេះ
 ដែលវិវរណៈ 2:22 និង 7:14 ហៅថា " ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង " ។
 នៅក្នុងភាពមិនគ្រប់លក្ខណ៍នៃគោលលទ្ធិដែលកំណត់លក្ខណៈរបស់វា
 ជំនឿប្រូតេស្តង់ក៏នឹងក្លាយជាជនរងគ្រោះនៃការមិនអត់ឱននៃរបបបដិវត្តន៍ព្រះ
 ។ តាមរយៈសកម្មភាពរបស់គាត់ដែលចំនួនអ្នកដែលត្រូវកាត់ទោសប្រហារជីវិត
 នឹងត្រូវឈានដល់។

ខទី ១២៖ «

ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលនៅពេលដែលគាត់បានបើកត្រាទីប្រាំមួយ។ ហើយមានរញ្ជួយ
 ដ៏យ៉ាងខ្លាំង ព្រះអាទិត្យប្រែជាខ្មៅដូចក្រណាត់បាវ ព្រះច័ន្ទទាំងមូលក្លាយទៅជា
 ឈាម។

" ការរញ្ជួយដី " ដែលបានផ្តល់ឱ្យជាសញ្ញានៃពេលវេលានៃ " ត្រា ទី 6 " ។
 អនុញ្ញាតឱ្យយើង ដាក់សកម្មភាពនៅថ្ងៃសៅរ៍ទី 1 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1755 ប្រហែលម៉ោង 10
 ព្រឹក។

មជ្ឈមណ្ឌលភូមិសាស្ត្ររបស់វាគឺទីក្រុងលិសបេនដែលមានវិហារកាតូលិកចំនួន
 120 ។ ដូច្នោះ ព្រះបានចង្អុលបង្ហាញគោលដៅនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ថា « ការ
 រញ្ជួយដី » នេះក៏បានទាយជាប្រធានខាងវិញ្ញាណដែរ។

សកម្មភាពដែលបានព្យាករណ៍នឹងត្រូវបានសម្រេចនៅឆ្នាំ 1789
 ជាមួយនឹងការបះបោររបស់ប្រជាជនបារាំងប្រឆាំងនឹងរបបរាជានិយមរបស់ពួក
 គេ។ ព្រះបានផ្តោលទោសនាងនិងសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់នាងដែលជាអ្នកកាន់សាសនា
 គ្រិស្តរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកទាំងពីរនាក់បានស្លាប់ក្នុងឆ្នាំ ១៧៩៣ និង ១៧៩៤។

កាលបរិច្ឆេទនៃ " ភេរវកម្មបដិវត្តន៍ពីរ " ។ នៅក្នុង Rev.11:13
 សកម្មភាពបដិវត្តន៍របស់បារាំងត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹង " ការរញ្ជួយដី " ។

ដោយអាចចុះកាលបរិច្ឆេទសកម្មភាពដែលបានលើកឡើង នោះទំនាយកាន់តែ
 ច្បាស់។ "... ព្រះអាទិត្យប្រែជាខ្មៅដូច សក់សេះ » ថ្ងៃទី 19 ខែឧសភា ឆ្នាំ 1780
 ហើយបាតុភូតនេះបានជួបប្រទះនៅអាមេរិកខាងជើងបានទទួលឈ្មោះ

" ថ្ងៃងងឹត " ។ វាជាថ្ងៃដែលគ្មានពន្លឺព្រះអាទិត្យ
 ដែលបានព្យាករណ៍ពីសកម្មភាពដែលធ្វើឡើងដោយបដិវត្តន៍ព្រះសាសនាបារាំង
 ប្រឆាំងនឹងពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ព្រះដែលតំណាងនៅទីនេះ

ដោយ " ព្រះអាទិត្យ " ។ ព្រះគម្ពីរវិសុទ្ធត្រូវបានដុតនៅក្នុង auto-da-fe " ។
 ព្រះច័ន្ទទាំងមូលបានក្លាយជាខ្មៅដូចជាឈាម " នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃដ៏ខ្មៅងងឹតនេះ
 ពពកដ៏ក្រាស់បានបង្ហាញព្រះច័ន្ទជាពណ៌ក្រហមយ៉ាងច្បាស់លាស់។
 តាមរយៈរូបភាពនេះ

ព្រះបានបញ្ជាក់ពីដោគវាសនាដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ជំរុំរបស់ papal-royal នៃភាពងងឹត ចន្លោះឆ្នាំ 1793 និង 1794 ។ ឈាមរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានបង្ហូរយ៉ាងបរិបូរដោយកាំបិតមុតស្រួចនៃបដិវត្តន៍ guillotine ។

ចំណាំ ៖ នៅក្នុងវិវរណៈ ៨:១២ ដោយវាយទៅលើ " មួយភាគបីនៃព្រះអាទិត្យ មួយភាគបីនៃព្រះច័ន្ទ និងមួយភាគបីនៃផ្កាយ " សារនៃ " ត្រៃវិប្ប " នឹងបញ្ជាក់ការពិតថាជនរងគ្រោះនៃបដិវត្តន៍។ នឹងជាអ្នករើសតាំងពិត និងអ្នកធ្លាក់ចុះដែលព្រះបដិសេធក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នេះក៏បញ្ជាក់ពីអត្ថន័យនៃសារ " ត្រៃវិប្ប " ដែលយើងទើបតែបានឃើញ។ វាគឺតាមរយៈសកម្មភាពនៃការមិនជឿលើសាសនាដែលការសម្លាប់ចុងក្រោយនៃអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់នឹងត្រូវបានសម្រេច។

ខទី ១៣៖ « ហើយផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌បានធ្លាក់មកលើផែនដី ដូចជាពេលដើមឧទុម្ពរកក្រើកដោយខ្យល់បក់បោកបក់ទៅលើដើមឧទុម្ពរ។ »

សញ្ញាទីបីនៃពេលវេលានេះ
ពេលវេលាសេឡេស្ទាលនេះត្រូវបានបំពេញតាមព្យញ្ជនៈនៅថ្ងៃទី 13 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1833

ដែលអាចមើលឃើញពីទូទាំងសហរដ្ឋអាមេរិករវាងពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រដល់ម៉ោង 5 ព្រឹក។ ប៉ុន្តែដូចសញ្ញាមុនវាបានប្រកាសអំពីព្រឹត្តិការណ៍ខាងវិញ្ញាណនៃភាពអស្ចារ្យដែលមិនអាចនឹកស្មានដល់។ តើអ្នកណាអាចរាប់ចំនួនផ្កាយទាំងនេះ

ដែលធ្លាក់រាងដូចដ៏ត្រពាសពេញផ្ទៃមេឃ ចាប់ពីពាក់កណ្តាលអធ្រាត្ររហូតដល់ម៉ោង ៥ ទៀបភ្លឺ?

នេះគឺជារូបភាពដែលព្រះផ្តល់ឱ្យយើងពីការដួលរលំនៃអ្នកជឿប្រូតេស្តង់នៅឆ្នាំ 1843 នៅពេលដែលពួកគេជាជនរងគ្រោះនៃក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ដែលបានចូលជាធរមាន។ នៅចន្លោះឆ្នាំ 1828 និង 1873 សកម្មភាពនៃទន្លេ "ខ្លា" (Dan.10:4) ឈ្មោះរបស់សត្វដែលសម្លាប់មនុស្សត្រូវបានបញ្ជាក់ដូច្នោះនៅក្នុង Dan.12:5 ដល់ 12។ នៅក្នុងខនេះ រូបភាព " ដើមឧទុម្ពរ " ភាពស្មោះត្រង់នៃរាស្ត្រនៃព្រះ

លើកលែងតែភាពស្មោះត្រង់នេះត្រូវបានចោទសួរដោយរូបភាពនៃ " ផ្លែល្វាបៃតង " ដែលបោះចោលនៅលើផែនដី។ ដូចគ្នានេះដែរ

ជំនឿប្រូតេស្តង់ត្រូវបានទទួលដោយព្រះជាមួយនឹងការកក់ទុក និងលក្ខខណ្ឌបណ្តោះអាសន្ន ប៉ុន្តែការមើលងាយចំពោះសារទំនាយរបស់លោក William Miller

និងការបដិសេធការស្តារឡើងវិញនៃថ្ងៃសប្បិទបាននាំមកនូវការដួលរលំរបស់វា នៅឆ្នាំ 1843។ វាគឺតាមរយៈការបដិសេធនេះដែលថា " ផ្លែល្វា " នៅតែមាន " បៃតង " បដិសេធមិនទុំដោយទទួលយកពន្លឺនៃព្រះវានឹងស្លាប់។

នាងនឹងនៅតែស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនេះ ធ្លាក់ពីព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់រហូតដល់ពេលនៃការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់នាងក្នុងឆ្នាំ 2030។ ប៉ុន្តែត្រូវប្រយ័ត្ន ដោយការបដិសេធនៃពន្លឺចុងក្រោយរបស់វា

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 មក ជាផ្លូវការ Adventism បានក្លាយទៅជា " វាជងដែរ " ។ " ឧទុម្ពរ បែកដាច់ " មានវាសនាស្លាប់ពីរដង។

ខទី ១៤ ៖ « ស្ថានសួគ៌បានរលត់ទៅដូចរមូរដែលត្រូវបានរមៀលឡើង។ ហើយភ្នំ និងកោះទាំងអស់ត្រូវបានផ្លាស់ចេញពីកន្លែងរបស់ខ្លួន។ »

ការរញ្ជួយដីលើកនេះ ជាសកល។ នៅពេលនៃការលេចចេញដំរុះរឿងរបស់ ទ្រង់ ព្រះនឹងអង្រួនផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងមនុស្ស និងសត្វ។ សកម្មភាពនេះនឹងកើតឡើងនៅពេលនៃ

“ គ្រោះកាចទីប្រាំពីរក្នុងចំណោមគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ ” នេះបើយោងតាមវិវរណៈ 16:18។ វានឹងមានសម្រាប់ពួកអ្នករើសតាំង ពិតជាម៉ោងនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ពួកគេ “ ដំបូង ” ដែលជា “ ពរជ័យ ” នេះបើ យោងតាម វិវរណៈ ២០:៦។

ខទី ១៥ ៖ « ស្តេចនៃផែនដី ពួកអ្នកធំ ពួកមេទ័ព អ្នកមាន អ្នកខ្លាំង អ្នក បម្រើ និងអ្នកមានសេរីភាពទាំងអស់ បានលាក់ខ្លួននៅក្នុងរូងភ្នំ និងនៅក្នុងថ្ម ភ្នំ។ »

នៅពេលដែលព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតបានលេចមកក្នុងសិរីល្អ និងអំណាចទាំងអស់របស់ទ្រង់ គ្មានអំណាចរបស់មនុស្សណាអាចឈរបាន ហើយគ្មានទីជំរកណាមួយអាចការពារសត្រូវរបស់គាត់ពីកំហឹងដ៏សុធារិករបស់ទ្រង់ បានទេ។ ខគម្ពីរនេះចង្អុលប្រាប់វា៖

យុត្តិធម៌របស់ព្រះបំភ័យគ្រប់ប្រភេទដែលមានកំហុសរបស់មនុស្សជាតិ។

ខទី ១៦ ៖ « ហើយគេនិយាយទៅភ្នំ និងថ្មថា ចូរធ្លាក់មកលើយើង ហើយលាក់ យើងពីព្រះភក្ត្រទ្រង់ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក និងពីសេចក្តីក្រោធរបស់កូនចៀម។ »

វាគឺជាកូនចៀមដែលអង្គុយលើបល្ល័ង្កដ៏ទេវភាព ប៉ុន្តែនៅម៉ោងនេះ វាមិនមែនជាកូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់ដែលថ្វាយខ្លួនដល់ពួកគេទៀតទេ វាគឺជា " ស្តេចនៃស្តេច និងព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ " ដែលមកកំទេចសត្រូវនៅថ្ងៃចុងក្រោយរបស់គាត់។

ខ ១៧ ៖ « ដ្បិតថ្ងៃដ៏ធំនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ តើអ្នក ណាអាចឈរបាន? »

ការប្រឈមគឺពិតជា « នៅរស់ » ពោលគឺដើម្បីរស់នៅបន្ទាប់ពីការធ្វើ អន្តរាគមន៍ផ្នែកគុណការរបស់ព្រះ។

អ្នកដែលអាច “ រស់ ” នៅក្នុងម៉ោងដ៏អាក្រក់នេះ គឺជាអ្នកដែលនឹងត្រូវស្លាប់

ដោយអនុលោមតាមផែនការនៃគ្រឹក្សថ្ងៃអាទិត្យដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង វិវរណៈ 13:15

យោងទៅតាមអ្នកសង្កេតការណ៍នៃថ្ងៃសប្ប័ទដ៏វិសុទ្ធដ៏ទេវភាពនឹងត្រូវវិនាស។ ផែនដី។ ភាពភ័យខ្លាចនៃពួកអ្នកដែលនឹងសម្លាប់ពួកគេ

ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងខមុន ត្រូវបានពន្យល់។ ដូច្នេះហើយ អ្នកដែលនឹងអាចរស់រានមានជីវិតនៅថ្ងៃនៃការយាងត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អនៃ

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងជាប្រធានបទនៃ វិវរណៈ 7 ដែលក្នុងនោះព្រះនឹងបង្ហាញដល់យើងនូវផ្នែកនៃគម្រោងរបស់គាត់ដែលទាក់ទង នឹងពួកគេ។

ថ្ងៃ Adventism
បិទត្រាដោយត្រារបស់ព្រះ: ថ្ងៃឈប់សម្រាក

ខទី 1: « បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទេវតាបួនអង្គឈរនៅជ្រុងទាំងបួននៃ ផែនដី; ពួកគេទប់ខ្យល់ទាំងបួនរបស់ផែនដី ដើម្បីកុំឱ្យខ្យល់បក់មកលើផែនដី ឬ លើសមុទ្រ ឬលើដើមឈើឡើយ។ »

" ទេវតាទាំងបួន "

ទាំងនេះគឺជាទេវតាសេឡេស្ទាលរបស់ព្រះដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសកលដែល តំណាងដោយ " ជ្រុងទាំងបួននៃផែនដី " ។ " ខ្យល់ទាំងបួន " តំណាងឱ្យសង្គ្រាមសកល ជម្លោះ; ដូច្នោះ ពួកគេត្រូវបានគេ « ឃាត់ » រារាំង រារាំង ដែលនាំឱ្យមានសន្តិភាពសាសនាសកល។ និមិត្តសញ្ញា " សមុទ្រ " នៃសាសនាកាតូលិកនិង " ផែនដី " និមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីជំនឿដែលបានកែទម្រង់មានសន្តិភាពជាមួយគ្នា។ ហើយ សន្តិភាពនេះក៏ទាក់ទងនឹង « ដើមឈើ » ដែលជារូបភាពនៃមនុស្សជាបុគ្គល។ ប្រវត្តិសាស្ត្រប្រាប់យើងថាសន្តិភាពនេះត្រូវបានដាក់ដោយការចុះខ្សោយនៃអំណាច papal ដែលត្រូវបានកំទេចដោយសាសនាជាតិបារាំងនៅចន្លោះឆ្នាំ 1793 និង 1799 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទដែល Pope Pius VI បានទទួលមរណភាពដែលត្រូវបានឃុំខ្លួននៅក្នុងពន្ធនាគារ Citadel ក្នុង Valence-sur-Rhône ជាកន្លែងដែលខ្ញុំកើត និងរស់នៅ។ សកម្មភាពនេះត្រូវបានសន្មតថាជា

“ សត្វដែលឡើងពីទីជ្រៅ ” នៅក្នុងវិវរណៈ ១១:៧។ វាត្រូវបានគេហៅផងដែរថា “ គ្រូទី 4 ” នៅក្នុង វិវរណៈ 8:12 ។ បន្ទាប់ពីនាង នៅប្រទេសបារាំង របបអធិរាជនៃណាប៉ូឡេអុងទី 1 ដែលគំណាង ដោយ “ គ្រូទី ” នៅក្នុង Apo.8:13 នឹងរក្សាសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួនលើសាសនាកាតូលិកដែលត្រូវបានស្តារឡើងវិញដោយ Concordat ។

ខទី ២៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយរូបទៀតឡើងទៅរកព្រះអាទិត្យរះ ដោយកាន់ត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ទ្រង់បន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងទៅកាន់ទេវតា ទាំងបួនដែលវាត្រូវបានប្រទានមកដើម្បីធ្វើបាបផែនដី និងសមុទ្រ ហើយទ្រង់ មានបន្ទូលថា៖

« ព្រះអាទិត្យរះ » សំដៅទៅលើព្រះដែលយាងមកកាន់ហ្វូងចៀមរបស់ទ្រង់ នៅលើផែនដីក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុង លូកា ១:៧៨។ « ត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្ម រស់ » លេចឡើងនៅក្នុងជំរំនៅស្ថានសួគ៌របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ជាមួយនឹង “ សំឡេងខ្លាំង ” ដែលបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិអំណាចរបស់ទ្រង់ ទេវតាចេញបញ្ជាដល់មហាអំណាចទេវតាបិសាចដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពី ព្រះ “ ធ្វើបាប ” ដល់ “ ផែនដី ” និង “ សមុទ្រ ” ដល់ពួកប្រូតេស្តង់។ ជំនឿ និងជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។

ការបកស្រាយខាងវិញ្ញាណទាំងនេះមិនរារាំងការអនុវត្តន៍តាមព្យញ្ជនៈដែលនឹងទាក់ទងនឹង “ ផែនដី សមុទ្រ និងដើមឈើ ” នៃការបង្កើតរបស់យើងទេ។ ដែលនឹងពិបាកក្នុងការជៀសវាងជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់អាវុធនុយក្លេអ៊ែរនៅ ពេលនៃ “ គ្រូទីប្រាំមួយ ” នៃវិវរណៈ 9:13 ដល់ 21 ។

ខទី ៣៖ « កុំធ្វើបាបផែនដី ឬសមុទ្រ ឬដល់ដើមឈើឡើយ រហូតដល់យើង បានបិទមុខអ្នកបម្រើនៃព្រះនៃយើង។ »

ព័ត៌មានលម្អិតនេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងដាក់ការចាប់ផ្តើមនៃសកម្មភាពនៃ ការផ្សារភ្ជាប់អ្នកវិសេសតាំងពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ដល់រដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844 ។ វាគឺបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដែល Adventist ទីមួយគឺប្រធានក្រុម Joseph Bates ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ដោយការអនុម័ត។ រៀងៗខ្លួន ថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ គាត់នឹងត្រូវយកតម្រាប់តាមបន្តិចម្តងៗ ដោយបងប្អូនប្រុសស្រី Adventist ទាំងអស់របស់គាត់នាពេលនេះ។ ការផ្សារភ្ជាប់បានចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ហើយនឹងបន្តសម្រាប់ “ ប្រាំខែ ” ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង វិវរណៈ 9:5-10; “ ប្រាំខែ ” ឬ 150 ឆ្នាំពិតប្រាកដ ដោយអនុលោមតាមលេខកូដថ្ងៃនៃអេសេ.៤:៥-៦។ 150 ឆ្នាំទាំងនេះត្រូវបាន ព្យាករណ៍សម្រាប់សន្តិភាពសាសនា។ សន្តិភាពដែលបានបង្កើតឡើងបានអនុគ្រោះដល់ ការប្រកាស និងការអភិវឌ្ឍន៍ជាសកលនៃសារ “ថ្ងៃទីប្រាំពីរ”

ដែលគំណាងនៅថ្ងៃនេះនៅក្នុងប្រទេសលោកខាងលិចទាំងអស់ និងគ្រប់ទីកន្លែងដែលអាចធ្វើទៅបាន។ បេសកកម្មរបស់ Adventist គឺមានលក្ខណៈជាសកល ហើយដូច្នេះវាអាស្រ័យទាំងស្រុងលើព្រះ។ ដូច្នេះ វាគ្មានអ្វីដែលត្រូវទទួលពីការសារភាពរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទផ្សេងទៀតទេ ហើយត្រូវតែទទួលពរ ពីងផ្អែកតែលើការបំផុសគំនិតដែលផ្តល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលជាប្រមុខនៃសេនេទ្រាស្ថានរបស់ខ្លួន ដែលផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីការអាន "ព្រះគម្ពីរវិស្វទ្ធិ" ។ ព្រះគម្ពីរ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលតំណាងឱ្យ « សាក្សីពីរនាក់ » របស់គាត់នៅក្នុង វិវរណៈ ១១:៣។ ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844 ពេលវេលានៃសន្តិភាពដែលត្រូវបានធានាដោយព្រះនឹងបញ្ចប់នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ឆ្នាំ 1994 ដូចដែលការសិក្សារបស់ Rev.9 នឹងបង្ហាញ។

កំណត់ចំណាំសំខាន់ៗទាំងនឹង « ត្រានៃព្រះ » ៖ ថ្ងៃឈប់សម្រាកតែមួយ គត់មិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃតួនាទីរបស់វាថាជា « ត្រានៃ ព្រះ » ។

ការផ្សារភ្ជាប់បង្កប់ន័យថាវាត្រូវបានអមដោយកិច្ចការដែលរៀបចំដោយព្រះយេស៊ូវ សម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់៖ សេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត

និងសេចក្តីពិតនៃទំនាយ និងទីបន្ទាល់នៃផ្លែឈើដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង 1

Cor.13 ។ មនុស្សជាច្រើនដែលរក្សាថ្ងៃសប្បិទដោយមិនបានបំពេញតាមលក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យទាំងនេះ នឹងបោះបង់ចោលនៅពេលដែលការគំរាមកំហែងនៃសេចក្តី

ស្លាប់ចំពោះការប្រតិបត្តិរបស់វាលេចឡើង។ ថ្ងៃសប្បិទមិនត្រូវបានទទួលមរតកទេ គឺជាព្រះដែលប្រទានវាដល់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស ជាទីសំគាល់ **ថាជាកម្មសិទ្ធិ**

របស់គាត់ ។ យោងតាម Eze.20:12-20: “ ខ្ញុំក៏បានឱ្យថ្ងៃសប្បិទរបស់ខ្ញុំដល់ពួកគេ ជាសញ្ញាមួយរវាងខ្ញុំ និងពួកគេ ដើម្បីអោយពួកគេដឹងថា

យើងជាព្រះអម្ចាស់ដែលញែកពួកគេជាបរិសុទ្ធ.../... ញែកថ្ងៃសប្បិទរបស់ខ្ញុំជាវិសុទ្ធ ហើយដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាថ្ងៃសប្បិទ។ សញ្ញារវាងខ្ញុំនិងអ្នក ដែលអាចនឹងត្រូវ

បានគេដឹងថា យើងគឺជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ។ ”។

ដោយមិនផ្ទុយពីអ្វីដែលទើបតែបាននិយាយ ប៉ុន្តែជាជាងដើម្បីបញ្ជាក់វា យើងបានអាននៅក្នុង 2 Tim.2:19: « យ៉ាងណាក៏ដោយ

គ្រឹះដ៏រឹងមាំនៃព្រះនៅតែស្ថិតស្ថេរ ដោយមានពាក្យទាំងនេះដែលបម្រើជា **ត្រា របស់វា** ៖ ព្រះអម្ចាស់ស្គាល់ **អស់អ្នកដែលមានទៅគាត់**; ហើយ៖ អ្នកណាដែលហៅព្រះ

នាមរបស់ព្រះអម្ចាស់ ចូរឱ្យអ្នកនោះចាកចេញពីអំពើទុច្ចរិត។ »

ខទី ៤៖ « ហើយខ្ញុំបានឮចំនួនអ្នកដែលត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ គឺមួយរយសែសិប បួនពាន់នាក់ក្នុងចំណោមកុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៃកូនចៅអ៊ីស្រាអែល៖

សាវ័កប៉ុលបានបង្ហាញនៅក្នុង Rom.11

តាមរយៈរូបភាពមួយដែលថាពួកអ្នកមិនជឿដែលបានប្រែចិត្តជឿត្រូវបានផ្សារលើ ឬសគល់នៃបុព្វបុរសអំប្រាហាំដែលជនជាតិយូដាអះអាងថាជា។

បានសង្គ្រោះដោយជំនឿ ដូចគាត់ដែរ អ្នកមិនជឿដែលបានប្រែចិត្តជឿទាំងនេះ គឺជាផ្នែកបន្ថែមខាងវិញ្ញាណនៃកុលសម្ព័ន្ធទាំង 12 នៃអ៊ីស្រាអែល។

ខាងសាច់ឈាម អ៊ីស្រាអែល ដែលទីសំគាល់គឺការកាត់ស្បែក បានធ្លាក់ចុះ បញ្ជូនទៅអារក្ស ដោយសារការបដិសេធរបស់ព្រះមេស៊ីយេស៊ូ។

ជំនឿគ្រិស្តសាសនាដែលបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងការក្សត់សាសនាតាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321

ក៏ជាអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណដែលបានធ្លាក់ចុះចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទនោះ។

នៅទីនេះ ព្រះបង្ហាញយើងនូវជនជាតិអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណពិតប្រាកដ ដែលត្រូវបានប្រទានពរដោយគាត់ពីឆ្នាំ 1843។

វាគឺជាបេសកកម្មមួយដែលអនុវត្តបេសកកម្មសកលនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

ហើយរួចទៅហើយ លេខ " 144,000 " ដែលបានលើកឡើងសមនឹងទទួលបានការពន្យល់។ វាមិនអាចត្រូវបានគេយកតាមន័យត្រង់ឡើយ ព្រោះបើប្រៀបធៀបពូជពង្សរបស់អំប្រាហាំទៅនឹង « ផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌ » នោះចំនួនហាក់ដូចជាតូចពេក។ សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់អ្នកបង្កើត លេខនិយាយច្រើនដូចជាអក្សរ។ ពេលនោះហើយដែលយើងត្រូវយល់ថា ពាក្យ " លេខ " ក្នុងខគម្ពីរនេះមិនគួរត្រូវបានបកស្រាយជាចំនួនលេខទេ ប៉ុន្តែជាកូដខាងវិញ្ញាណដែលកំណត់អាកប្បកិរិយាខាងសាសនាដែលព្រះប្រទានពរ និងញែកចេញពីគ្នា (ដែលទ្រង់ញែកជាបរិសុទ្ធ)។ ដូច្នោះ " 144,000 " ត្រូវបានពន្យល់ដូចខាងក្រោម: $144 = 12 \times 12$ និង $12 = 7$ ចំនួនព្រះជាម្ចាស់ + 5 ចំនួនមនុស្ស = សម្ព័ន្ធភាពរវាងព្រះនិងមនុស្ស។ គូបនៃលេខនេះគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃភាពល្អឥតខ្ចោះ និងការរើបស់វា ផ្ទៃរបស់វា។ សមាមាត្រទាំងនេះនឹងជាទីក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង វិវរណៈ 21:16 នៅក្នុងក្រមខាងវិញ្ញាណ។ ពាក្យ " ពាន់ " ដែលមកបន្ទាប់គំណាងឱ្យចំនួនច្រើនរាប់មិនអស់។ តាមពិត " ១៤៤ ០០០ " មានន័យថា មនុស្សជាច្រើននាក់ដែលបានប្រោសលោះដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដែលបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយព្រះ។

សេចក្តីយោងនេះចំពោះកុលសម្ព័ន្ធនៃអ៊ីស្រាអែលមិនគួរធ្វើឱ្យយើងភ្ញាក់ផ្អើលទេ ពីព្រោះព្រះមិនបានបោះបង់ចោលគម្រោងរបស់គាត់ បើទោះបីជាមានការបរាជ័យជាបន្តបន្ទាប់នៃសម្ព័ន្ធភាពរបស់គាត់ជាមួយបុរសកំដៅ។

គំរូរបស់ជនជាតិយូដាបានបង្ហាញតាំងពីការនិរទេសចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប មិនបានពង្រីកដល់ព្រះគ្រីស្ទដោយគ្មានហេតុផលនោះទេ។ ហើយតាមរយៈសេចក្តីពិតរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធ និងការគោរពចំពោះបទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ទ្រង់ រួមទាំងថ្ងៃសប្បិទ ជាពិសេស និងពិធីបរិសុទ្ធខាងសីលធម៌ សុខភាព និងពិធីបរិសុទ្ធផ្សេងទៀតដែលទ្រង់បានស្តារឡើងវិញ នោះព្រះបានរកឃើញថា នៅក្នុង Adventism ដែលជាអ្នកប្រឆាំងដ៏ស្មោះត្រង់នៃថ្ងៃចុងក្រោយ គំរូរបស់អ៊ីស្រាអែលធ្វើតាម ឧត្តមគតិ។ ចូរយើងបន្ថែមថានៅក្នុងអត្ថបទនៃ បទបញ្ញត្តិ 4

ព្រះមានបន្ទូលអំពីថ្ងៃសប្បិទចំពោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ថា " អ្នកមានពេលប្រាំមួយថ្ងៃដើម្បីធ្វើកិច្ចការទាំងអស់របស់អ្នក ... ប៉ុន្តែថ្ងៃទី 7 គឺជា ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក" ។ វាប្រែថា 6 ថ្ងៃ 24 ម៉ោងបន្ថែមរហូតដល់ 144 ម៉ោង។ ដូច្នោះយើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា 144,000 នាក់ដែលបានផ្សាភ្ជាប់គឺជាអ្នកសង្កេតការណ៍ដ៏ស្មោះត្រង់នៃពិធីបរិសុទ្ធដ៏ទេវភាពនេះ។

ជីវិតរបស់ពួកគេត្រូវបានកំណត់ដោយការគោរពនេះសម្រាប់រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់ការងារខាងលោកិយរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅ ថ្ងៃ ទី៧ ពួកគេគោរពដល់វត្តលប់សម្រាកដ៏វិសុទ្ធនៃបញ្ញត្តិនេះ។ លក្ខណៈខាងវិញ្ញាណរបស់ អ៊ីស្រាអែល «Adventist» នេះនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងខទី 5 ដល់ 8 ដែលបន្ទាប់មក។

ឈ្មោះរបស់បុព្វបុរសជនជាតិហេព្រើរដែលបានលើកឡើងមិនមែនជាអ្នកដែលបង្កើតជនជាតិអ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ឈាមទេ។ អ្នកដែលព្រះបានជ្រើសរើស គឺនៅទីនោះតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីយកសារលាក់កំបាំងក្នុងការរាប់ជាសុចរិតនៃដើមកំណើតរបស់ពួកគេ។ ដូចនឹងឈ្មោះនៃ « ក្រុមទាំងប្រាំពីរ » ដែរ កុលសម្ព័ន្ធ ទាំងដប់ពីរ មានសារជាពីរ។ សាមញ្ញបំផុតត្រូវបានបង្ហាញដោយការបកប្រែរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែអ្នកមានបំផុត និងស្នូតស្នាញបំផុតគឺផ្អែកលើការប្រកាសដែលធ្វើឡើងដោយម្តាយនីមួយៗ នៅពេលដែលនាងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការផ្តល់ឈ្មោះដល់កូនរបស់ពួកគេ ។

ខទី ៥: « ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធយូដា មានមួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់បានផ្សារភ្ជាប់; កុលសម្ព័ន្ធរបេន មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់; កុលសម្ព័ន្ធកាដ មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់។ »
 សម្រាប់ឈ្មោះនីមួយៗ លេខ « មួយម៉ឺនពីរពាន់ត្រា » មានន័យថា ៖ មនុស្សជាច្រើននាក់ដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តនឹងព្រះបានផ្សារភ្ជាប់ដោយថ្ងៃសប្បិទ។
 យូដា : សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់; ពាក្យមាតានៃលោកុប្បត្តិ 29:35: " ខ្ញុំនឹងសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់" ។
 Ruben : មើលកូនប្រុសមួយ; ពាក្យរបស់មាតាពីលោកុប្បត្តិ 29:32: " YaHWéH បានឃើញការអាម៉ាស់របស់ខ្ញុំ"
 កាដ : សុភមង្គល; ពាក្យមាតាពីលោកុប្បត្តិ ៣០:១១: « សុភមង្គលអូ! »

ខទី ៦: « ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធអេស៊ែរ មានមួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់។ ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធលែបថាលី មានមួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់។ កុលសម្ព័ន្ធយ៉ាណាសេ មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់។ »
 សម្រាប់ឈ្មោះនីមួយៗ លេខ « មួយម៉ឺនពីរពាន់ត្រា » មានន័យថា ៖ មនុស្សជាច្រើននាក់ដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តនឹងព្រះបានផ្សារភ្ជាប់ដោយថ្ងៃសប្បិទ។
 Asher : រីករាយ; ពាក្យម្តាយពីលោកុប្បត្តិ ៣០:១៣: « ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់! »
 Naphtali : ការតស៊ូ; ពាក្យរបស់ម្តាយពីលោកុប្បត្តិ 30: 8: " ខ្ញុំបានចំបាប់ដំទេវភាពប្រឆាំងនឹងប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំហើយខ្ញុំបានឈ្នះ" ។
 យ៉ាណាសេ : បំភ្លេច; ពាក្យឪពុកពីលោកុប្បត្តិ ៤១:៥១: « ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំបំភ្លេចរាល់ទុក្ខព្រួយរបស់ខ្ញុំ »។

ខទី ៧: « ពីកុលសម្ព័ន្ធស៊ីម៉ូន មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់; ពីកុលសម្ព័ន្ធលេវី មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ កុលសម្ព័ន្ធអ៊ីសាខា មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់។ »
 សម្រាប់ឈ្មោះនីមួយៗ លេខ " មួយម៉ឺនពីរ ពាន់ត្រា " មានន័យថា: មនុស្សជាច្រើនដែលចង់សម្ព័ន្ធភាពជាមួយព្រះបានបោះត្រាដោយថ្ងៃសប្បិទ។
 ស៊ីម៉ូន : ពាក្យមាតាពីលោកុប្បត្តិ 29:33: " ព្រះអម្ចាស់បានឮថាខ្ញុំមិនត្រូវបានគេស្រឡាញ់" ។
 លេវី : ភ្ជាប់មកជាមួយ; ពាក្យរបស់ម្តាយពីលោកុប្បត្តិ ២៩:៣៤: « សម្រាប់ពេលនេះ ប្តីខ្ញុំនឹងភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយខ្ញុំ »។
 Issachar : ប្រាក់ខែ; ពាក្យម្តាយពីលោកុប្បត្តិ 30: 18: " ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំប្រាក់ខែរបស់ខ្ញុំ" ។

ខទី ៨: « ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធសាប័យឡូន មានមួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់។ ពីកុលសម្ព័ន្ធយ៉ូសែប មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ ពីកុលសម្ព័ន្ធបេនយ៉ាមីន មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់បានបិទគ្រា។ »

សម្រាប់ឈ្មោះនីមួយៗ លេខ « មួយម៉ឺនពីរពាន់គ្រា » មានន័យថា ៖ មនុស្សជាច្រើននាក់ដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តនឹងព្រះបានផ្សារភ្ជាប់ដោយថ្ងៃសប្បិទ។

Zebulun : លំនៅដ្ឋាន: ពាក្យរបស់មាតានៃលោកុប្បត្តិ 30: 20: " ពេលនេះប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងរស់នៅជាមួយខ្ញុំ" ។

យ៉ូសែប: គាត់ដកចេញ (ឬគាត់បន្ថែម): ពាក្យរបស់មួយពីលោកុប្បត្តិ 30: 23-24: " ព្រះជាម្ចាស់បានលុបការស្តីបន្ទោសរបស់ខ្ញុំ ... / (... សូមព្រះអម្ចាស់បន្ថែមកូនប្រុសម្នាក់ទៀតឱ្យខ្ញុំ) "

Benjamin : Son of the right : ពាក្យមាតា និងបិតាពីលោកុប្បត្តិ 35:18: " ហើយនៅពេលដែលនាងហៀបនឹងលះបង់ខ្មោចដោយសារតែនាងជិតស្លាប់នាងបានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា Ben-oni (កូនប្រុសនៃទុក្ខព្រួយរបស់ខ្ញុំ) ប៉ុន្តែឪពុកហៅគាត់ថាបេនយ៉ាមីន (កូនប្រុសខាងស្តាំ) ។

ឈ្មោះទាំង 12 នេះ និងពាក្យមាតា និងបិតា បង្ហាញពីបទពិសោធន៍ដែលរស់នៅដោយសភាពចុងក្រោយនៃ Adventists ដែលជ្រើសរើសដោយព្រះ។ " កូនក្រមុំបានរៀបចំ "

សម្រាប់កូនកំលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុង វិរណៈ ១៩:៧។ ក្រោមនាមត្រកូលដែលបង្ហាញគឺ " បេនយ៉ាមីន "

ព្រះទាយអំពីស្ថានភាពចុងក្រោយនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដែលគំរាមកំហែងនឹងការស្លាប់ដោយបុរសបះបោរ។

ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះដែលដាក់ដោយឪពុក អ៊ីស្រាអែល ព្យាករណ៍ពីអន្តរាគមន៍របស់ព្រះក្នុងការពេញចិត្តចំពោះអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។

ការត្រលប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់គាត់ ធ្វើឱ្យស្ថានភាពឡើងវិញ។ អស់អ្នកដែលនឹងត្រូវស្លាប់ត្រូវបានលើកតម្កើងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌

ជាកន្លែងដែលពួកគេចូលរួមជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ និងរុងរឿង។ ពាក្យថា «បុត្រានៃសិទ្ធិ»

សំដៅលើអត្ថន័យនៃទំនាយទាំងស្រុងរបស់វា: សិទ្ធិគឺជាអ្នករើសតាំង ឬអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណចុងក្រោយ និងកូនប្រុសរបស់គាត់

ដែលជាអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោសលោះដែលតែងវា។ ម្យ៉ាងទៀត ចៀមទាំង នេះត្រូវបានដាក់នៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ (ម៉ាថាយ ២៥:៣៣)។

ខទី ៩ : « បន្ទាប់ពីនេះ ខ្ញុំបានមើល ហើយមើលចុះ មានហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើន ដែលគ្មានអ្នកណាអាចរាប់បាន ពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ កុលសម្ព័ន្ធ និងមនុស្សនិងភាសា។ គេឈរនៅមុខបល្ល័ង្ក និងមុខកូនចៀម ដោយស្លៀកពាក់អារស និងមានមែកដូងនៅដៃ។ »

« ហ្វូងមនុស្សដ៏ធំដែលគ្មាននរណាអាចរាប់បាន » នេះបញ្ជាក់ពីលក្ខណៈនិមិត្តរូបខាងវិញ្ញាណនៃ « លេខ » « 144,000 » និង « 12,000 » ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងខគម្ពីរមុនៗ។ លើសពីនេះទៅទៀត ការនិយាយសំដៅទៅលើកូនចៅរបស់អំប្រាហាំដោយពាក្យថា: « គ្មានអ្នកណាអាចរាប់ពួកគេបានឡើយ »។ ចំពោះ: « ផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌ » ដែលព្រះបានបង្ហាញគាត់ថា: « អ្នកនោះនឹងក្លាយជាកូនចៅ

របស់អ្នក »។ ដើមកំណើតរបស់ពួកគេមានច្រើន ពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ គ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ គ្រប់ប្រជាជន និងគ្រប់ភាសា និងពីគ្រប់សម័យកាល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

ប្រធានបទនៃជំពូកនេះជាពិសេសផ្ដោតទៅលើសារលិខិតរបស់ Adventist ចុងក្រោយបង្អស់នៃសកលលោកដែលប្រទានឱ្យព្រះ។ ពួកគេពាក់ “ អាវស ” ពីព្រោះពួកគេត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីស្លាប់ក្នុងនាមជាទុក្ខរុក្ខុល ដោយត្រូវបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតដោយក្រឹត្យដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយពួកឧទ្ទាមចុងក្រោយ យោងតាមវិវរណៈ ១៣:១៥។ “ បាតដៃ ” ដែលកាន់នៅក្នុងដៃតំណាងឱ្យជ័យជំនះរបស់ពួកគេប្រឆាំងនឹងជំរុំនៃមនុស្សមានបាប។

ខ ១០: « ហើយគេស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំងថា សេចក្ដីសង្គ្រោះជារបស់ព្រះនៃយើង ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក និងដល់កូនចៀម។ »

សកម្មភាពនេះជំរុញឱ្យបរិបទនៃការត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរីល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ស្របជាមួយនឹងការពិពណ៌នាអំពីប្រតិកម្មនៃជំរុំឧទ្ទាមដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង វិវរណៈ 6:15-16 ។ នៅទីនេះ

ការកត់សម្គាល់ដែលធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលត្រូវបានសង្គ្រោះគឺផ្ទុយស្រឡះពីពួកឧទ្ទាម។ ឆ្ងាយពីការបំភិតបំភ័យពួកគេ

ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទធ្វើឱ្យពួកគេរីករាយ ធានាពួកគេ និងជួយសង្គ្រោះពួកគេ។ សំណួរដែលចោទដោយពួកឧទ្ទាម " តើនរណាអាចរស់បាន? » ទទួលបានចម្លើយរបស់គាត់នៅទីនេះ: ពួក Adventists

ដែលនៅតែស្មោះត្រង់ចំពោះបេសកកម្មដែលព្រះបានប្រគល់ឱ្យពួកគេរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដោយប្រថុយជីវិតរបស់ពួកគេប្រសិនបើចាំបាច់។

ភាពស្មោះត្រង់នេះគឺផ្អែកលើការភ្ជាប់របស់ពួកគេទៅនឹងការគោរពថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះតាំងពីកំណើតនៃពិភពលោកហើយសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ពួកគេបានសម្តែងចំពោះពាក្យទំនាយរបស់ទ្រង់។

នេះកាន់តែដូច្នោះទៅទៀត

ចាប់តាំងពីពេលនេះពួកគេដឹងថាថ្ងៃសប្បិទបានទាយអំពីថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏អស្ចារ្យនៃសហវត្សទីប្រាំពីរ ដែលបានទទួលជ័យជំនះបន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ពួកគេនឹងអាចចូលបានដោយទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែលបានសន្យាក្នុងព្រះនាមទ្រង់។

ខទី ១១: « ហើយទេវតាទាំងអស់បានឈរនៅជុំវិញបល្ល័ង្ក និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ និងសត្វមានជីវិតទាំងបួន។ ហើយគេក្រាបនៅចំពោះបល្ល័ង្ក នៅចំពោះព្រះ

ឈុតដែលបង្ហាញដល់យើង ជំរុញឱ្យមានការចូលទៅក្នុងកន្លែងសម្រាកដ៏មហិមារបស់ព្រះ។

យើងរកឃើញរូបភាពពីជំពូកទី 4 និងទី 5 ដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទនេះ។

ខទី ១២: « និយាយថា អាម៉ែន! សរសើរតម្កើងសិរីរុងរឿង ប្រាជ្ញា ការអរព្រះគុណ កិត្តិយស ឬទ្ធានុភាព និងព្រះចេស្ដារបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃយើងអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន! »

រីករាយជាមួយនឹងការបញ្ចប់ដ៏ស្រស់បំព្រងនៃបទពិសោធន៍នៃការសង្គ្រោះ
នៅលើផែនដីនេះ ទេវតាបង្ហាញពីសេចក្តីអំណរ
និងការដឹងគុណរបស់ពួកគេចំពោះព្រះនៃសេចក្តីល្អ
ដែលជាអ្នកបង្កើតរបស់យើង ពួកគេ ជារបស់យើង
ដែលជាអ្នកដែលបានផ្តួចផ្តើមគំនិតក្នុងការប្រោសលោះនៃអំពើបាបរបស់អ្នកដែល
បានជ្រើសរើសនៅលើផែនដី។

មកចាប់កំណើតក្នុងភាពទន់ខ្សោយនៃសាច់មនុស្ស
ដើម្បីទទួលបានមរណភាពដ៏ឃោរឃៅ ដែលទាមទារដោយយុត្តិធម៌របស់គាត់។
ភ្នែកជាច្រើនដែលមើលមិនឃើញទាំងនេះបានដើរតាមគ្រប់ដំណាក់កាលនៃផែន
ការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនេះ

ហើយបានភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងចំពោះការបង្ហាញដ៏អស្ចារ្យនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់
ព្រះ។ ពាក្យដំបូងដែលពួកគេនិយាយគឺ " *អាម៉ែន!*" ពិតជា! វាជាការពិត! ដ្បិតព្រះ
ជាព្រះនៃសេចក្តីពិត ជាព្រះពិត។ *ពាក្យ ទីពីរគឺ " ការសរសើរ " ។*
វាក៏ជាឈ្មោះដំបូងនៃកុលសម្ព័ន្ធទាំង 12 ផងដែរ: " *យូដា*" = សរសើរ។ *ពាក្យ ទីបីគឺ*
" សិរីល្អ "

ហើយព្រះជាម្ចាស់ពិតជាខ្វល់ខ្វាយយ៉ាងត្រឹមត្រូវចំពោះសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់នឹងរំលឹកវាឡើងវិញនៅក្នុង Apo.14:7

ដើម្បីទាមទារវានៅក្នុងចំណងជើងនៃព្រះជាអ្នកបង្កើតតែមួយគត់
ពីអ្នកដែលបានទាមទារការសង្គ្រោះរបស់គាត់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ។ ពាក្យទីបួនគឺ "*ប្រាជ្ញា*"
ការសិក្សាឯកសារនេះមានគោលបំណងចង់ឱ្យមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតទាំងអស់
ត្រូវបានគេរកឃើញ។ ប្រាជ្ញាដ៏ទេវភាពនេះគឺហួសពីការស្មានរបស់យើង។
ភាពប្តឹងប្រសប់ ល្បែងចិត្ត អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺនៅទីនោះក្នុងទម្រង់ដ៏ទេវភាព។
ទីប្រាំគឺ "*អរព្រះគុណ*" ។ វាគឺជាទម្រង់សាសនានៃការអរព្រះគុណដែលត្រូវបាន
សម្រេចដោយ *ពាក្យបរិសុទ្ធ និងកិច្ចការ*។ នៅថ្នាក់ទីប្រាំមួយ "*កិត្តិយស*"
កើតឡើង។ នេះជាអ្វីដែលពួកខ្មោចធ្វើឱ្យព្រះខកចិត្តបំផុត។ ពួកគេបានប្រព្រឹត្ត
ចំពោះគាត់ដោយការមើលងាយដោយជំទាស់នឹងឆន្ទៈដែលគាត់បានបង្ហាញ។
ផ្ទុយទៅវិញ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតបានផ្តល់កិត្តិយសដល់គាត់តាមលទ្ធភាពរបស់គាត់។
នៅក្នុងទីប្រាំពីរនិងទីប្រាំបីមក " អំណាចនិងកម្លាំង " ។

វត្តចុងទាំងពីរនេះគឺចាំបាច់ដើម្បីទម្លាក់ពួកខកញ្ជៃនៃផែនដី
កំទេចពួកខ្មោចដ៏ក្រអឺតក្រទម ខណៈពេលដែលពួកគេនៅតែគ្រប់គ្រងផែនដី។
បើគ្មាន *អំណាច និង កម្លាំង* នេះទេ
អ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយនឹងត្រូវស្លាប់ដូចអ្នកទុក្ខបុគ្គលដទៃទៀតក្នុង
សម័យគ្រីស្ទាន។

ខ ទី ១៣ ៖ « *ហើយព្រឹទ្ធាចារ្យម្នាក់បានឆ្លើយមកខ្ញុំថា អ្នកដែលពាក់អាវស
នោះ តើពួកគេជានរណា ហើយពួកគេមកពីណា? »*

សំណួរដែលសួរគឺចង់បង្ហាញដល់យើងអំពីភាពពិសេសនៃនិមិត្តសញ្ញា " *អាវងាយ*"
ទាក់ទងនឹងសម្លៀកបំពាក់ " *ស*" នៃវិរណៈ ៣:៤ និង " *ក្រណាត់ទេសឯក*"
ដែលកំណត់នៅក្នុង វិរណៈ ១៩:៨ " *កិច្ចការដ៏សុចរិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ*" នៃ *គ្រាចុងក្រោយ* " *កូនក្រមុំដែលបានរៀបចំ*

” ក្លាយជា ដំណើរផ្សេងទៀតចុងក្រោយដ៏ស្មោះត្រង់ ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការលើកឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។

ខទី ១៤៖ « ខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ថា ៖ លោកម្ចាស់ ទ្រង់ជ្រាបហើយ។ ហើយ គាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា ៖ នេះគឺជាអ្នកដែលមកពីសេចក្តីវេទនាជាខ្លាំង។ ពួក គេបានបោកសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ហើយធ្វើឱ្យវាសក្តងឈាមរបស់កូនចៀម។ »

" អារម្មណ៍ពណ៌ស " ដែលត្រូវបានពាក់ដោយបុរសចំណាស់មួយចំនួន, ហ្សង់អាច, តាមពិត, សង្ឃឹមសម្រាប់ការឆ្លើយតបពីមួយក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយចម្លើយដែលរំពឹងទុកបានមកដល់៖ « ពួកគេគឺជាអ្នកដែលមកពីទុក្ខវេទនា ជាខ្លាំង » នោះគឺជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើស ជនរងគ្រោះ និងទុក្ខរុក្ខុលនៃ សង្គ្រាមសាសនា និងការមិនជឿលើសាសនាដែលបានបង្ហាញដល់យើងដោយ « គ្រាទី 5 » ។ នៅក្នុង វិវរណៈ 6:9 ដល់ 11: « អារម្មណ៍ពណ៌សមួយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេម្នាក់ៗ។ ហើយគេត្រូវបានគេប្រាប់ឱ្យ នៅសម្រាកមួយរយៈពេល រហូតដល់ចំនួនអ្នកបម្រើមគ្គុ និងបងប្អូនរបស់ពួកគេ ដែលត្រូវសម្លាប់ដូចពួកគេបានចប់សព្វគ្រប់។ » នៅក្នុងវិវរណៈ 2:22 “ ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង ”

កំណត់ការសម្លាប់របបបដិវត្តន៍ព្រះសាសនាបារាំងដែលបានសម្រេចនៅចន្លោះឆ្នាំ 1793 និង 1794។ នៅក្នុងការបញ្ជាក់ នៅក្នុងវិវរណៈ 11:13 យើងអានថា “ ...មនុស្សប្រាំពីរពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុងរឿងនេះ។ ការរញ្ជួយដី”; “ ប្រាំពីរ ” សម្រាប់សាសនានិង “ ពាន់ ” សម្រាប់ហ្វូងមនុស្ស។ បដិវត្តន៍បារាំងប្រៀបដូចជា ការរញ្ជួយដីដែលសម្លាប់អ្នកបម្រើព្រះផងដែរ។ ប៉ុន្តែ “ ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង ” នេះគ្រាន់តែជាទម្រង់ដំបូងនៃសមិទ្ធិផលនេះប៉ុណ្ណោះ។

ទម្រង់ទីពីររបស់វានឹងត្រូវបានសម្រេចដោយ " គ្រាទី 6 " នៃ Rev.9 ភាពទន់ភ្លន់នៃការកែសម្រួលនៅក្នុង Rev.11 នឹងបង្ហាញពីការពិតនេះ។ ជន គ្រីស្ទានមិនស្មោះត្រង់ជាច្រើននាក់នឹងត្រូវប្រហារជីវិតក្នុងកំឡុងសង្គ្រាមលោក លើកទីបីដែល« គ្រាទី៦ »តំណាងនិងបញ្ជាក់។ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ព្រះបានជ្រើសរើសអ្នកដែលទ្រង់បានញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយអ្នកចុងក្រោយដែលទ្រង់ញែកដាច់ពីគ្នាគឺមានតម្លៃណាស់នៅក្នុងភ្នែករបស់ គាត់ដែលនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល។

ទ្រង់រៀបចំពួកគេសម្រាប់ទីបន្ទាល់ចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ នៅលើផែនដី;

ទីបន្ទាល់អំពីភាពស្មោះត្រង់ដែលពួកគេនឹងប្រគល់ជូនគាត់ដោយរក្សាភាពស្មោះ ត្រង់ចំពោះថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីររបស់គាត់

សូម្បីតែនៅពេលមានការគំរាមកំហែងដល់ការស្លាប់ដោយជំរុំឧទ្ធាមក៏ដោយ។ ការសាកល្បងចុងក្រោយនៃផែនការរបស់ព្រះនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសារដែល ផ្ញើទៅកាន់ « ទីក្រុង Philadelphia » នៅក្នុង វិវរណៈ 3:10 និងនៅក្នុង វិវរណៈ 13:15 (ក្រឹត្យនៃការស្លាប់)។ សម្រាប់ព្រះ ចេតនាគឺមានតម្លៃធ្វើសកម្មភាព ហើយដល់កម្រិតដែលដាក់សាកល្បង ពួកគេទទួលយកហានិភ័យនៃសេចក្តីស្លាប់ ពួកគេត្រូវបានបញ្ឈប់ដោយទ្រង់ទៅក្នុងក្រុមនៃទុក្ខរុក្ខុល ហើយត្រូវបានសន្មតថាជា " អារស " ទុក្ខរុក្ខុលពិតប្រាកដ។ ពួកគេនឹងរួចផុតពី សេចក្តីស្លាប់ដោយសារការជួយសង្គ្រោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

នៅក្នុងការសាកល្បងចុងក្រោយនេះ បន្ទាប់ពី " ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង " លើកទីពីរ ដោយទីបន្ទាល់នៃភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ ពួកគេនឹង " លាងអាវធំរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើឱ្យពួកគេពណ៌សនៅក្នុងឈាមរបស់កូនចៀម " ។

ដែលនៅតែស្មោះត្រង់រហូតដល់ទីបញ្ចប់ ពួកគេនឹងត្រូវបានគំរាមកំហែង។ នៅចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើតេស្តនៃសេចក្តីជំនឿចុងក្រោយនេះ:

ចំនួននៃអ្នកដែលត្រូវស្លាប់ជាទុក្ខរហូតដល់នឹងពេញលេញ ហើយ " ការសម្រាក " នៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានទុក្ខរហូតដល់នៃ " ត្រាទីប្រាំ " ។

និងបញ្ចប់ដោយការរស់ឡើងវិញរបស់ពួកគេ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 និងជាពិសេសចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994

កិច្ចការនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធដែលធ្វើឡើងដោយព្រះធ្វើឱ្យវាគ្មានប្រយោជន៍ ការស្លាប់របស់អ្នកជ្រើសរើសពិតដែលនៅមានជីវិត និងស្មោះត្រង់រហូតដល់ម៉ោងនៃការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់ និងចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណដែលមុនវាធ្វើឱ្យវានៅតែមានច្រើនទៀត។ គ្មានប្រយោជន៍។

ខ ១៥: « ហេតុនេះហើយបានជាពួកគេនៅចំពោះបណ្តឹងរបស់ព្រះ ហើយ បម្រើទ្រង់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។ អ្នកដែលអង្គុយលើបណ្តឹងនឹង តម្កល់ត្រសាលរបស់ខ្លួនលើពួកគេ។ »

យើងយល់ថាសម្រាប់ព្រះ អ្នករើសតាំងប្រភេទនេះតំណាងឱ្យពួកឥស្សរជន ខ្ពស់ពិសេស។ គាត់នឹងផ្តល់កិត្តិយសពិសេសដល់គាត់។ នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណប្រើរយៈពេលពីរនៃការរួមគ្នា គឺបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ។ កិរិយាសព្វដែល រួមបញ្ចូលគ្នាក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ: " ពួកគេជា " និង " បម្រើទ្រង់ " បង្ហាញពីការ បន្តនៃអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេក្នុងរូបកាយនៃសាច់ឈាមរបស់ពួកគេ ដែលជា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៃព្រះដែលគង់នៅក្នុងពួកគេ។

ហើយសកម្មភាពនេះនឹងត្រូវបានបន្តនៅស្ថានសួគ៌បន្ទាប់ពីការលើកឡើងរបស់ពួក គេដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅពេលអនាគត ព្រះបានផ្តល់ចម្លើយរបស់ទ្រង់ ចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេថា: « អ្នកណាដែលនៅលើបណ្តឹងនឹងតម្កល់ ត្រសាលរបស់ខ្លួនលើពួកគេ » ជារៀងរហូត។

ខទី ១៦: « គេនឹងលែងស្រែកឃ្លានទៀតហើយ ទាំងព្រះអាទិត្យនឹងមិនប៉ះ ពាល់ពួកគេ ឬកម្ដៅណាមួយឡើយ។ »

ពាក្យទាំងនេះមានន័យសម្រាប់ពួក Adventists ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសនៅចុងបញ្ចប់ថាពួកគេ " ឃ្លាន " ដោយត្រូវបានបង្កត់អាហារនិង " ស្រែក " ដោយសារតែការខ្វះទឹកដោយអ្នកធ្វើទារុណកម្មនិងអ្នកទោសរបស់ពួកគេ។ " ភ្លើងនៃព្រះអាទិត្យ " ដែល " កំដៅ " ។

កាន់តែខ្លាំងនៅក្នុងគ្រោះកាចទីបួននៃគ្រោះកាចប្រាំពីរចុងក្រោយរបស់ព្រះ នឹងឆេះពួកគេ ហើយបណ្តាលឱ្យពួកគេរងទុក្ខ។ ប៉ុន្តែវាក៏ដោយសារភ្លើងនៃភ្លើង នៃការស៊ើបអង្កេតរបស់សម្តេចប៉ាបដែរ ដែលប្រភេទផ្សេងទៀតនៃ " កំដៅ " ដែលទុក្ខរហូតដល់នៃ " ត្រាទីប្រាំ " ត្រូវបានបំផ្លាញ ឬធ្វើទារុណកម្ម។ ពាក្យ " កំដៅ " ក៏ទាក់ទងនឹងភ្លើងនៃអារុធធម្មតា និងអាតូមិក ដែលប្រើក្នុងបរិបទនៃ ត្រាទីប្រាំមួយ ។

អ្នករស់រានមានជីវិតពីជម្លោះចុងក្រោយនេះនឹងត្រូវឆ្លងកាត់ភ្លើង។ រឿងទាំងនេះ
នឹងមិនកើតឡើងម្តងទៀតក្នុងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលមានតែអ្នករើស
តាំងប៉ុណ្ណោះនឹងចូល។

ខ ១៧៖ « ដ្បិតកូនចៀមដែលនៅកណ្តាលបណ្តឹងនឹងចិញ្ចឹមពួកគេ ហើយនាំ
គេទៅឯប្រភពទឹកនៃជីវិត ហើយព្រះនឹងជូនអស់ទាំងទឹកភ្នែកចេញពីភ្នែកគេ។ »

តាមពិត " កូនចៀម " "

ក៏ជាអ្នកគង្វាលល្អដែលនឹងឃ្លាលចៀមជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់។

ទេវភាពរបស់គាត់ត្រូវបានបញ្ជាក់ម្តងទៀតនៅទីនេះដោយទីតាំងរបស់គាត់ " "

នៅកណ្តាលបណ្តឹង" ។ អំណាចដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ដឹកនាំអ្នករើសតាំងរបស់គាត់ «

ទៅកាន់ប្រភពទឹកនៃជីវិត » ដែលជារូបភាពនិមិត្តរូបនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

ហើយផ្តោតលើបរិបទចុងក្រោយដែលនៅពេលគាត់ត្រឡប់មកវិញ

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយរបស់គាត់នឹងស្រក់ទឹកភ្នែក គាត់នឹង " "

ជូតទឹកភ្នែកទាំងអស់ចេញពីភ្នែករបស់ពួកគេ " ។

ប៉ុន្តែទឹកភ្នែកក៏ជាផ្នែកនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ទាំងអស់ដែលត្រូវបាន

ធ្វើបាប និងធ្វើទុក្ខបុកម្នេញពេញមួយប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសម័យគ្រីស្ទាន

ជាញឹកញាប់រហូតដល់ដង្ហើមចុងក្រោយរបស់ពួកគេ។

ចំណាំ ៖

ថ្ងៃបើមានការលេចចេញជារូបរាងខុសឆ្គងដែលបានសង្កេតឃើញនៅក្នុងឆ្នាំ 2020

របស់យើងក៏ដោយ ដែលជំនឿពិតហាក់ដូចជាបានរលាយបាត់ទៅហើយ

ព្រះបានទាយអំពីការប្រែចិត្តជឿ និងសេចក្តីសង្គ្រោះនៃ "ហូងមនុស្ស"

ដែលមកពីគ្រប់ពូជសាសន៍ ពូជសាសន៍ និងភាសានៃផែនដី។

វាក៏ជាឯកសិទ្ធិពិតប្រាកដដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់គាត់ដើម្បីដឹង

ថា យោងទៅតាម វិវរណៈ 9:5-10 ពេលវេលានៃការយល់ដឹង

និងសន្តិភាពខាងសាសនាសកលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយគាត់ត្រឹមតែ "150"

ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ (ឬ 5 ទំនាយ ខែ) ចន្លោះឆ្នាំ 1844 និង 1994 ។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដ៏ប្លែកនៃអ្នកជ្រើសរើសពិតនេះត្រូវបានលើកឡើងដោយព្រះវិញ្ញា

ណនៅក្នុងសារលិខិតរបស់គាត់នៃ វិវរណៈ 17: 8: “ សត្វដែលអ្នកបានឃើញគឺ

ហើយវា គឺមិនមានទៀតទេ។ នាងត្រូវឡើងពីទីជ្រៅ ហើយទៅវិនាស។ ហើយអស់

អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ ដែលគេមិនបានសរសេរឈ្មោះក្នុងសៀវភៅជីវិត

តាំងពីកំណើតលោកីយ៍មក នោះ នឹងមានការរឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង នៅពេលដែល

ពួកគេបានឃើញសត្វនេះ ពីព្រោះវាមាន ហើយ វានឹងលែងមានទៀតហើយ។ »

អ្នកដែលជាប់ឆ្នោតពិតប្រាកដ នឹងមិនភ្នាក់ផ្អើលឡើយ

នៅពេលដែលពួកគេឃើញអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសប្រាប់ពួកគេ

តាមរយៈពាក្យទំនាយរបស់ទ្រង់បានកើតឡើង។

វិវរណៈ ៨៖ ត្រៃបុនដំបូង
ទោសបុនដំបូងរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ខទី 1: « នៅពេលដែលគាត់បានបើកត្រាទីប្រាំពីរ
នោះមានភាពស្ងៀមស្ងាត់នៅលើមេឃប្រហែលកន្លះម៉ោង។ »

ការបើក “ ត្រាទីប្រាំពីរ ” គឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់
ព្រោះវាអនុញ្ញាតឱ្យបើកពេញលេញនៃសៀវភៅវិវរណៈ “ បិទត្រាដោយត្រាប្រាំពីរ ”
យោងតាមវិវរណៈ 5:14

ភាពស្ងៀមស្ងាត់ដែលសម្គាល់ការបើកនេះផ្តល់ឱ្យសកម្មភាពដ៏ឧទ្ធារិកពិសេស។
វាមានយុត្តិកម្មពីរ។

ទីមួយគឺជាគំនិតនៃការបែកបាក់នៃទំនាក់ទំនងរវាងស្ថានសួគ៌ និងផែនដី
ដែលបណ្តាលមកពីការបោះបង់ចោលថ្ងៃសប្បិទនៅថ្ងៃទី 7 ខែមិនា ឆ្នាំ 321។
ទីពីរត្រូវបានពន្យល់ដូចខាងក្រោម៖ ដោយជំនឿ ខ្ញុំសម្គាល់ “ ត្រាទីប្រាំពីរ ”
នេះជាមួយនឹង “ត្រាទីប្រាំពីរ” ។ ត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ” នៃជំពូកទី 7
ដែលកំណត់តាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ ថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏វិសុទ្ធ
ដែលព្រះជាម្ចាស់បានញែកជាបរិសុទ្ធតាំងពីកំណើតពិភពលោកមក។ គាត់បាន
រំពួកពីសារៈសំខាន់របស់វាដោយធ្វើវាជាកម្មវត្ថុនៃបទបញ្ញត្តិទីបួននៃបញ្ញត្តិដប់
ប្រការរបស់គាត់ ។ ហើយនៅទីនោះ

ខ្ញុំបានរកឃើញភ័ស្តុតាងដែលបង្ហាញពីសារៈសំខាន់ដ៏ខ្លាំងរបស់វាសម្រាប់ព្រះ
ដែលជាអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង។

ប៉ុន្តែរួចហើយនៅក្នុងកំណត់ហេតុលោកុប្បត្តិ
ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថាថ្ងៃទីប្រាំពីរត្រូវបានបង្ហាញដាច់ដោយឡែកនៅក្នុងជំពូក
ទី 24 ប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងត្រូវបានព្យាបាលនៅក្នុងជំពូកទី 14
លើសពីនេះថ្ងៃទីប្រាំពីរមិនត្រូវបានបិទដូចថ្ងៃមុនទេ ដោយរូបមន្ត “ មាន
ពេលល្ងាច និងពេលព្រឹក ”។

ភាពពិសេសនេះត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារតួនាទីទំនាយរបស់វានៅក្នុងស
ហវត្សទីប្រាំពីរនៃគម្រោងសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។

ដាក់នៅក្រោមសញ្ញានៃភាពអស់កល្បជានិច្ចនៃអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោស
លោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
សហវត្សទីប្រាំពីរគឺដូចជាថ្ងៃដែលគ្មានទីបញ្ចប់។
នៅក្នុងការបញ្ជាក់អំពីរឿងទាំងនេះ

នៅក្នុងបទបង្ហាញរបស់វានៅក្នុងព្រះគម្ពីរភាសាហេព្រើរ Torah
អត្ថបទនៃបញ្ញត្តិទីបួនត្រូវបានបំបែកចេញពីអ្នកដទៃ

និងនាំមុខដោយសញ្ញាដែលទាមទារពេលវេលានៃភាពស្ងៀមស្ងាត់ដោយការគោរព
។ សញ្ញានេះគឺជាអក្សរ “pe” មកពីភាសាហេប្រើ ហើយដោយឡែក
សម្គាល់ការបំបែកនៅក្នុងអត្ថបទ វាយកឈ្មោះ “pétuhot” ។ ដូច្នេះ
ថ្ងៃឈប់សំរាកនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរមានយុត្តិកម្មគ្រប់បែបយ៉ាងសម្រាប់ការត្រូវបានស
ម្គាល់ដោយព្រះតាមរបៀបជាក់លាក់មួយ។ ចាប់តាំងពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843
វាបានបណ្តាលឱ្យបាត់បង់ជំនឿប្រូតេស្តង់ប្រពៃណី

ដែលជាអ្នកស្នងមរតករបស់កាតូលិក "ថ្ងៃអាទិត្យ" ។
ហើយចាប់តាំងពីមានឧប្បត្តិហេតុដូចគ្នា ប៉ុន្តែនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844

វាបានក្លាយជាសញ្ញានៃការចូលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះម្តងទៀត ដែលអេសេ.20:12-20
ផ្តល់ឱ្យគាត់ថា:

ខ្ញុំបានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវថ្ងៃសប្បិទរបស់ខ្ញុំជាសញ្ញាមួយរវាងខ្ញុំនិងពួកគេ
ពួកគេអាចដឹងថាយើងជាព្រះអម្ចាស់ដែលញែកពួកគេជាបរិសុទ្ធ.../... ញែកថ្ងៃស

ប្តីទរបស់ខ្ញុំជាវិសុទ្ធ ហើយដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាទីសំគាល់រវាងខ្ញុំនិងអ្នក
ដែលអាចឱ្យគេដឹងថាខ្ញុំជា ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក។ »

មានតែតាមរយៈគាត់ទេ

ដែលអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនោះអាចចូលទៅក្នុងអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះ
ហើយរកឃើញកម្មវិធីច្បាស់លាស់នៃគម្រោងដែលគាត់បានបើកសម្តែង។

ដែលបាននិយាយថានៅក្នុងជំពូកទី 8

ព្រះបានបំផុសគំនិតជាបន្តបន្ទាប់នៃសារបណ្តាសា។

ដែលនាំឱ្យខ្ញុំក្រឡេកមើលការពិតនៃថ្ងៃយប់សម្រាកនៅក្រោមទិដ្ឋភាពនៃបណ្តា
សាដែលការបោះបង់ចោលរបស់វាដោយពួកគ្រីស្ទានចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ
321 បានកើតឡើងនៅក្នុងច្រវាក់ពេញសម័យគ្រីស្ទាន។ នេះក៏ជាអ្វីដែលខគម្ពីរ
ដែលមកនឹងបញ្ជាក់ដោយភ្ជាប់ប្រធានបទនៃថ្ងៃសប្តិទៅនឹង « ត្រែទាំងប្រាំពីរ »
ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃ « ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាពទាំងប្រាំពីរ » ដែលនឹងវាយប្រហារលើ
ភាពមិនស្មោះត្រង់របស់គ្រីស្ទបរិស័ទ ថ្ងៃទី 7 ខែ មីនា ឆ្នាំ 321 ។

ខទី ២៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញទេវតាទាំងប្រាំពីរឈរនៅចំពោះព្រះ ហើយត្រែ
ប្រាំពីរត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ។ »

ឯកសិទ្ធិមួយដែលទទួលបានដោយការញែកជាបរិសុទ្ធនៃថ្ងៃសប្តិទីប្រាំ
ពីរ ដែលត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ

គឺដើម្បីយល់ពីអត្ថន័យដែលទ្រង់ប្រទានដល់ប្រធានបទនៃ " ត្រែប្រាំពីរ " ។
តាមទម្រង់នៃវិធីសាស្ត្រដែលបានផ្តល់ឱ្យវា

ប្រធានបទនេះបើកទាំងស្រុងនូវភាពវៃឆ្លាតរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស។
ដោយសារតែវាផ្តល់នូវភស្តុតាងនៃការចោទប្រកាន់នៃ " អំពើបាប " ។

ដកស្រង់នៅក្នុង Dan.8: 12 ប្រឆាំងនឹងសភាគ្រីស្ទានដោយព្រះ។ ពិតប្រាកដណាស់
«ទណ្ឌកម្មទាំងប្រាំពីរ»នេះ នឹងមិនត្រូវបានធ្វើបាបដោយព្រះ

ប្រសិនបើអំពើបាបនេះមិនមាន។ លើសពីនេះទៅទៀត តាមលើវិន័យ ២៦ ការ
ដាក់ទោសទាំងនេះបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារការស្អប់បញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។

នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ព្រះបានអនុម័តគោលការណ៍ដូចគ្នានេះរួចហើយ
ដើម្បីដាក់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្វីស្រាវៃលខាងសាច់ឈាមដែលមិនស្មោះត្រង់

និងពុករលួយ។ ព្រះជាអ្នកបង្កើត និងអ្នកបង្កើតច្បាប់ដែលមិនផ្លាស់ប្តូរ
ផ្តល់ឱ្យយើងនូវភស្តុតាងដ៏ស្រស់ស្អាតអំពីរឿងនេះ។

សន្និសីទទាំងពីរគឺស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចគ្នានៃការគោរពប្រតិបត្តិ
និងភាពស្មោះត្រង់។

ការចូលទៅកាន់ប្រធានបទ " ត្រែ " ។
នឹងធ្វើឱ្យវាអាចធ្វើទៅបានដើម្បីបង្ហាញពីការផ្តោលទោសជាបន្តបន្ទាប់នៃសាស

នាគ្រីស្តទាំងអស់: កាតូលិក គ្រីស្តអូស្ស្យដក់ ប្រូតេស្តង់ តាំងពីឆ្នាំ 1843 ប៉ុន្តែក៏មាន
Adventists ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 ។ វាក៏បង្ហាញពីការដាក់ទណ្ឌកម្មជាសកលនៃ " ត្រែទីប្រាំមួយ " ដែលនឹង

វាយពួកគេជាមួយគ្នាមុនពេលចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកល្បង។
ដូច្នេះយើងអាចវាស់សារៈសំខាន់របស់វា។ « ត្រែទីប្រាំពីរ »

ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាសកម្មភាពផ្ទាល់របស់ព្រះ

នឹងត្រូវបានចាត់ទុកដោយឡែកពីគ្នា ដូចជាថ្ងៃសប្បិទនៅក្នុងជំពូកទី 11
បន្ទាប់មកវានឹងត្រូវបានអភិវឌ្ឍយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងជំពូកទី 18 និង 19 ។

ក្នុងរយៈពេល 17 សតវត្សចុងក្រោយនេះ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321
ឬច្រើនជាងនេះទៅទៀត 1709 ឆ្នាំ 1522

ឆ្នាំត្រូវបានសម្គាល់ដោយបណ្តាសាដែលបណ្តាលមកពីការរំលងថ្ងៃសប្បិទ
រហូតដល់ការស្តារឡើងវិញដែលបានគ្រោងទុកសម្រាប់ឆ្នាំ 1843 នៅក្នុងក្រឹត្យរបស់
Dan.8:14 ។

ហើយចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការស្តារឡើងវិញរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទនៅឆ្នាំ 2030 ថ្ងៃឈប់សម្រាកបានផ្តល់ពរជ័យរបស់វាត្រឹមតែ 187 ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។
ដូច្នោះ ថ្ងៃសប្បិទមានរយៈពេលយូរជាងនេះនាំឱ្យមនុស្សមិនស្មោះត្រង់មានគ្រោះ
ថ្នាក់ជាងការល្អដល់អ្នកដែលស្មោះត្រង់។ បណ្តាសាឈ្នះ

ហើយប្រធានបទនេះមានកន្លែងនៅក្នុងជំពូកទី 8 នេះ
ដែលបង្ហាញពីបណ្តាសាដ៏ទេវភាព។

ខទី ៣៖ « មានទេវតាមួយរូបទៀតបានមកឈរលើអាសនៈ ដោយកាន់
ត្រឡាចមាស។ ហើយគេយកគ្រឿងក្រអូបជាច្រើនមកថ្វាយព្រះអង្គ ដើម្បីថ្វាយ
តាមការអធិស្ឋានរបស់ប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់ នៅលើអាសនៈមាស ដែលនៅ
មុខបល្ល័ង្ក។ »

នៅក្នុង ដានីយ៉ែល 8:13 បន្ទាប់ពីបានលើកឡើងពី «
អំពើបាបដែលបំផ្លិចបំផ្លាញ » ពួកបរិសុទ្ធនៃការនិមិត្តបានជំរុញឱ្យមាន "
ជារៀងរហូត " ដែលទាក់ទងនឹង " បញ្ចជិតភាព " នៅស្ថានសួគ៌ "
ដែលមិនអាចទំនាក់ទំនងបាន " របស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ នេះបើយោងតាមហេព្រើរ
7:23 ។ នៅលើផែនដីចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538 មក របប papal
បានយកវាទៅឆ្ងាយយោងទៅតាម Dan.8:11 ។ នៅឆ្នាំ 1843
ការផ្សះផ្សាជាមួយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទទាមទារសំណងរបស់វា។

នេះគឺជាគោលបំណងនៃប្រធានបទដែលយើងនិយាយនៅក្នុងខទី 3

នេះដែលបើកស្ថានសួគ៌

ហើយបង្ហាញយើងអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៅក្នុងគូនាទីនិមិត្តរូបរបស់ទ្រង់ជាអ្នក
អង្វរសម្តេចសង្ឃនៅស្ថានសួគ៌សម្រាប់អំពើបាបនៃអ្នករើសតាំងរបស់គាត់
ហើយពួកគេតែម្នាក់ឯង។ សូមចាំថា នៅលើផែនដីនេះ ចន្លោះឆ្នាំ 538 និង 1843
ឈុតនេះ និងគូនាទីនេះត្រូវបានមើលងាយ

និងឆក់យកដោយសកម្មភាពរបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ុងកាតូលិក

ដែលបានទទួលជោគជ័យពីគ្នាទៅវិញទៅមក
បន្តធ្វើឱ្យព្រះនៃសិទ្ធិអធិបតេយ្យភាពកំពូលស្របច្បាប់របស់គាត់។

ដោយសារវាត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូកទី 8

នេះហើយដោយសារតែវាលប់ដំណាលគ្នានឹងការបោះបង់ចោលថ្ងៃសប្បិទ
ប្រធានបទនៃការអង្វររបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទក៏ត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងផងដែរ
ក្រោមទិដ្ឋភាពនៃបណ្តាសានៃការបញ្ចប់នៃការអង្វរនេះសម្រាប់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធ។
ជនរងគ្រោះសន្តប់ជាច្រើននៃ "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ" រ៉ូម៉ុងមិនជឿ; នេះសូម្បីតែ
និងជាពិសេស បន្ទាប់ពីការប្តូរឈ្មោះដែលបញ្ឆោត និងទាក់ទាញរបស់វា

“ថ្ងៃអាទិត្យ”៖ ថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បាទ ប៉ុន្តែតើលោកម្ចាស់មកពីណា? អាឡា!
មួយខាងក្រោម។

ខទី ៤៖ « ផ្សេងគ្រឿងក្រអូបបានឡើងដោយការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
ពីនៃរបស់ទេវតានៅចំពោះព្រះ។ »

« ទឹកអប់ » ដែលអមជាមួយ « ការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ » ជានិមិត្តរូប
នៃក្លិនដ៏រីករាយនៃយញ្ញបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ វាគឺជាការបង្ហាញពីសេចក្តី
ស្រឡាញ់ និងសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ ដែលធ្វើឲ្យការអធិស្ឋាននៃអ្នករើសតាំង
របស់ទ្រង់អាចទទួលយកបានចំពោះការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ យើងត្រូវ
កត់សម្គាល់នៅក្នុងខគម្ពីរនេះអំពីសារៈសំខាន់នៃការភ្ជាប់ពាក្យ « ផ្សេង » និង «
ការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ » ។ ព័ត៌មានលម្អិតនេះនឹងត្រូវបានប្រើនៅក្នុង
វិវរណៈ 9:2 ដើម្បីកំណត់ការអធិស្ឋានរបស់គ្រិស្តបរិសុទ្ធប្រូតេស្តង់ក្នុងក្លាយ
ចាប់តាំងពីស្ថានភាពថ្មីដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ 1843។

អ្វីដែលព្រះបានលើកឡើងនៅក្នុងខគម្ពីរនេះគឺជាស្ថានភាពដែលមាននៅ
ចន្លោះសម័យសាវក និងកាលបរិច្ឆេទនៃថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ មុនថ្ងៃយប់
សម្រាក ព្រះយេស៊ូវបានទទួលការអធិស្ឋានរបស់អ្នករើសតាំង ហើយបានអង្វរក្នុង
នាមទ្រង់សម្រាប់ពួកគេ។ វាជារូបភាពបង្រៀនដែលបង្ហាញថាទំនាក់ទំនងបញ្ជូរ
រវាងព្រះនិងអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ត្រូវបានរក្សា។ វានឹងក្លាយជាដូច្នោះ
ដរាបណាពួកគេថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីភាពស្មោះត្រង់ចំពោះបុគ្គលរបស់គាត់
និងការបង្រៀនអំពីសេចក្តីពិតរបស់គាត់ រហូតដល់ឆ្នាំ 321។ នៅឆ្នាំ 1843
បញ្ចូលភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវនឹង

បន្តសកម្មភាពដ៏មានពរទាំងអស់របស់ខ្លួនឡើងវិញ ដើម្បីគាំទ្រដល់ពួកបរិសុទ្ធ
Adventist ដែលបានជ្រើសរើស។ ទោះជាយ៉ាងណានៅចន្លោះឆ្នាំ 321 និង 1843 អ្នក
កំណែទម្រង់បានទទួលប្រយោជន៍ពីការលើកលែងទោសរបស់គាត់ ដូចជា សម័យ
Thyatira ជាដើម។

ខទី ៥៖ « ហើយទេវតាក៏យកត្រឡាចមកពេញដោយភ្លើងពីអាសនៈ ហើយ
បោះលើផែនដី។ ពេលនោះ មានសំឡេង ផ្ការ រន្ទះ និងរញ្ជួយផែនដី។ »

សកម្មភាពដែលបានពិពណ៌នាគឺពិតជាហិង្សា។ វាគឺជារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
នៅចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចបម្រើអន្តរការរបស់ទ្រង់
នៅពេលដែលពេលវេលាមកដល់សម្រាប់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណ។
ក្នុងនាទីនៃ "អាសនៈ" បានបញ្ចប់ ហើយ "ភ្លើង"
ដែលជារូបភាពនៃការសោយទិវង្គតដ៏ធ្ងន់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបាន
បោះមកលើផែនដី " ដោយទាមទារការដាក់ទណ្ឌកម្មពីអ្នកដែលមើលស្រាលវា
ហើយសម្រាប់អ្នកខ្លះមើលងាយ។

ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយការអន្តរាគមន៍ដោយផ្ទាល់
របស់ព្រះត្រូវបានលើកឡើងនៅទីនេះដោយរូបមន្តគន្លឹះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង
វិវរណៈ 4:5 និង Exo.19:16 ។
ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃយុគសម័យគ្រិស្តបរិសុទ្ធបញ្ចប់ដោយការយាងមកនៃ "Adventist"
នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដូចទៅនឹងថ្ងៃសប្បិទ
ប្រធានបទនៃការអង្វរពិស្តានស្តីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហាញនៅក្រោម

ទិដ្ឋភាពនៃបណ្តាសាវៃការជំនុំជំរះរវាងឆ្នាំ 321 និង 1843 ។
ពួកបរិសុទ្ធដែលស្មោះត្រង់វិញ្ញាណទាក់ទងនឹងវានៅក្នុង Dan.8:13
មានហេតុផលល្អសម្រាប់ ដោយចង់ដឹងពីពេលវេលាដែលបញ្ចេញភាព « អចិន្ត្រៃយ៍ »
នឹងត្រូវបានកាន់កាប់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ចំណាំ ៖ ដោយមិនបាច់សួរពីការបកស្រាយពីមុនទេ
ការពន្យល់ទីពីរសមហេតុផល។ នៅក្នុងការបកស្រាយទីពីរនេះ
ការបញ្ចប់នៃប្រធានបទនៃការអង្វររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាចត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់
ទៅនឹងកាលបរិច្ឆេទនៃថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321
ដែលជាពេលដែលការបោះបង់ចោលថ្ងៃសប្បិរទេដោយពួកគ្រីស្ទានបាននាំឱ្យព្រះចូល
ទៅក្នុងកំហឹងដែលនឹងត្រូវបានលុបចោលដោយលោកខាងលិច។ គ្រីស្ទសាសនា
តាមរយៈ « ត្រៃប្រាំពីរ » ដែលចេញមកពីខ្លឹមសារ 6 ដែលធ្វើតាម។
ការពន្យល់ពីរដងនេះគឺមានភាពយុត្តិធម៌ជាមុនចាប់តាំងពីការបោះបង់ចោល
ថ្ងៃឈប់សម្រាកមានផលវិបាករហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកនៅឆ្នាំ 2030
ដែលជាឆ្នាំដែលតាមរយៈការត្រឡប់មកវិញដំរុះរឿងរបស់ទ្រង់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងដកចេញជារៀងរហូតពីរបបសម្តេចប៉ារ៉ូម៉ង់
និងជាជនជាតិអាមេរិកចុងក្រោយ។ ការគាំទ្រប្រូតេស្តង់
ការអះអាងមិនពិតរបស់ពួកគេដើម្បីបម្រើ និងតំណាងឱ្យគាត់។ បន្ទាប់មក
ព្រះយេស៊ូវនឹង បន្តងាររបស់ទ្រង់ជា « ប្រមុខ » នៃសាសនាចក្រដែលកាន់កាប់
ដោយសម្តេចប៉ារ៉ូម៉ង់។ ពិតប្រាកដណាស់ មិនដូចអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់ទេ
គ្រីស្ទបរិសុទ្ធដែលមិនស្មោះត្រង់នឹងព្រះយេស៊ូវនឹងក្រីក្ររបស់ Dan.8:14
និងផលវិបាករបស់វារហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

ដែលបង្ហាញពីការភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេ
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ យោងទៅតាមការបង្រៀនរបស់
បប.៦:១៥-១៦។ មុនឆ្នាំ 2030 “ ត្រៃ ” ប្រាំមួយដំបូងនឹងសម្រេចនៅចន្លោះឆ្នាំ 321
និងឆ្នាំ 2029 ។ ដោយ “ ត្រៃទីប្រាំមួយ ”
ដែលជាការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយមុនការសម្លាប់ចុងក្រោយ
ព្រះជាម្ចាស់ដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ពួកគ្រីស្ទានដែលបះបោរ។
បន្ទាប់ពីការដាក់ទណ្ឌកម្មលើកទីប្រាំមួយនេះ
គាត់នឹងរៀបចំលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការសាកល្បងជាសកលចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿ
ហើយនៅក្នុងបរិបទនេះ ពន្លឺដែលបានបង្ហាញនឹងត្រូវបានប្រកាស
និងស្គាល់ដល់អ្នករស់រានមានជីវិតទាំងអស់។
វាគឺនៅចំពោះមុខការពិតដែលបង្ហាញឱ្យឃើញ ថាអ្នករើសតាំង
និងអ្នកដួលរលំនឹងបន្ទាប់មក ដោយជម្រើសដោយសេរីរបស់ពួកគេ
ឈានទៅមុខក្នុងការប្រឈមមុខនឹងការគំរាមកំហែងនៃការស្លាប់ឆ្កោះទៅរកដោ
គវាសនាចុងក្រោយរបស់ពួកគេដែលនឹងជា
ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់អ្នកជ្រើសរើស ការស្លាប់ច្បាស់លាស់ និងដាច់ខាត។
សម្រាប់អ្នកធ្លាក់។

ខទី ៦៖ « ហើយ ទេវតា ទាំងប្រាំពីរនាក់ ដែលមានត្រៃប្រាំពីរបានត្រៀមខ្លួន
សម្រាប់ផ្លូវ។ »

ចេញពីខគម្ពីរនេះ

ព្រះវិញ្ញាណផ្តល់ឱ្យយើងនូវទិដ្ឋភាពទូទៅថ្មីនៃយុគសម័យគ្រីស្ទាន ដោយយកប្រធានបទរបស់វា " ត្រៃប្រាំពីរ " ពោលគឺ "ការដាក់ទណ្ឌកម្មប្រាំពីរបន្តបន្ទាប់គ្នា" ដែលបានចែកចាយពេញសម័យគ្រីស្ទាន ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ដែលជាឆ្នាំដែល " អំពើបាប " ។ ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាផ្លូវការ និង ស៊ីវិល័យ ។ ខ្ញុំចាំថានៅក្នុងការលើកឡើងនៃ វិវរណៈទី 1 «សំឡេង» របស់ព្រះគ្រីស្ទគឺខ្លួនវាបានប្រៀបធៀបទៅនឹងសំឡេង « ត្រៃ » រួចហើយ។ ឧបករណ៍នេះប្រើដើម្បីព្រមានប្រជាជនក្នុងប្រទេសអឺរ៉ុបអាលបង្កប់ អត្ថន័យពេញលេញនៃវិវរណៈ: Apocalypse ។

ការព្រមានព្រមានអំពីអន្ទាក់ដែលកំណត់ដោយសត្រូវ។
ខទី ៧៖ « ជួរទីមួយ។ ពេលនោះ មានព្រិល និងភ្លើង លាយជាមួយនឹងឈាម ដែលធ្លាក់មកលើផែនដី។ ហើយមួយភាគបីនៃផែនដីត្រូវបានរះ ហើយមួយភាគ បីនៃដើមឈើត្រូវបានរះ ហើយគ្រប់ទាំងស្មៅបៃតងត្រូវបានដុត។ »

ការដាក់ទណ្ឌកម្មដំបូង ៖ វាត្រូវបានអនុវត្តនៅចន្លោះឆ្នាំ 321 និង 538 ដោយការលុកលុយផ្សេងៗនៃចក្រភពរ៉ូមដោយមនុស្សដែលគេហៅថា "មនុស្សព្រៃផ្សៃ" ។ ខ្ញុំចង់ចាំជាពិសេសប្រជាជននៃ "Huns" ដែលមេដឹកនាំ Attila បាននិយាយថាគាត់ពិតជា "ការវាយដំរបស់ព្រះ" ។ គ្រោះមហន្តរាយដែលដុតបំផ្លាញផ្នែកខ្លះនៃទ្វីបអឺរ៉ុប។ ភាគខាងជើង Gaul ភាគខាងជើងអ៊ីតាលី និង Pannonia (ក្រូអាត និងភាគខាងលិចហុងគ្រី)។ បាវចនារបស់គាត់គឺ អូ! "កន្លែងដែលសេះរបស់ខ្ញុំឆ្លងកាត់ ស្មៅមិនដុះមកវិញទេ" សកម្មភាពរបស់គាត់ត្រូវបានសង្ខេបយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងខ 7 នេះ; គ្មានអ្វីបាត់ទេ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺនៅទីនោះ។ " ព្រិល " គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃដំណាំ ហើយ " ភ្លើង " គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃសម្ភារៈប្រើប្រាស់។ ហើយជាការពិតណាស់ " ឈាមដែលស្រក់លើផែនដី " គឺជានិមិត្តរូបនៃជីវិតមនុស្សដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ ដោយហិង្សា។ គិរិយាសព្វ « បោះចោល » បង្ហាញពិសេសក្តីក្រោធរបស់អ្នកបង្កើត អ្នកបង្កើតច្បាប់ និងជាព្រះសង្គ្រោះ ដែលបំផុសគំនិត និងដឹកនាំសកម្មភាព បន្ទាប់ពី « ការគប់ភ្លើងពីអាសនៈ » នៅក្នុង ខទី 5 ។

នៅពេលដំណាលគ្នានៅក្នុងលេខ 26:14 ដល់ 17 យើងអានថា: « ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនស្តាប់ខ្ញុំហើយមិនធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់នេះទេប្រសិនបើ អ្នកមើលងាយច្បាប់របស់ខ្ញុំហើយប្រសិនបើព្រលឹងអ្នកស្អប់ការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំដូច្នោះ។ អ្នករាល់គ្នាមិនធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់ខ្ញុំ ហើយបំពានលើ សម្ពន្ធមេត្រីរបស់ខ្ញុំទេ ដូច្នោះខ្ញុំនឹងធ្វើយ៉ាងនេះចំពោះអ្នក។ យើងនឹងធ្វើឱ្យអ្នក រាល់គ្នាភ័យខ្លាច ការពិសា និងគ្រុនក្តៅ ដែលធ្វើឱ្យភ្នែករបស់អ្នកងឿងឆ្ងល់ ហើយ ព្រលឹងអ្នករងទុក្ខ។ ហើយអ្នកនឹងសាបព្រោះគ្រាប់ពូជរបស់អ្នកដោយឥតប្រយោជន៍។ ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកនឹងលេបគ្របាក់ពួកគេ។ យើងនឹងតទល់នឹងអ្នក ហើយអ្នក នឹងត្រូវចាញ់នៅមុខខ្មាំងសត្រូវ។ អស់អ្នកដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នានឹងគ្រប់គ្រងលើ អ្នក ហើយអ្នកនឹងរត់គេចដោយមិនត្រូវគេដេញតាម។ »

ខទី ៨៖ « ដួរទីពីរ។ ហើយអ្វីមួយដូចជា ភ្នំ ដ៏ធំមួយ ដែលនេះ ដោយភ្លើងត្រូវបានគេបោះទៅក្នុងសមុទ្រ; ហើយមួយភាគបីនៃសមុទ្របានក្លាយជា ឈាម

ការដាក់ទណ្ឌកម្មទីពីរ : គន្លឹះនៃរូបភាពទាំងនេះគឺនៅក្នុង Jer.51:24-25: " ខ្ញុំនឹងសងបាបិទ្រូននិងប្រជាជនទាំងអស់នៃខាល់ខាសម្រាប់អំពើអាក្រក់ទាំងអស់ដែលពួកគេបានធ្វើចំពោះស៊ីប៊ុននៅចំពោះមុខអ្នក" YaHWéH មានព្រះបន្ទូល។ ឱក្ខនៃសេចក្តីវិនាសអើយ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា មើលចុះ អ្នកដែលបំផ្លាញផែនដីទាំងមូលអើយ! យើងនឹងលាតដៃលើអ្នក យើងនឹងរមៀលអ្នកចុះពីថ្ម ហើយយើងនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាភ្នំភ្លើង។ » វាគឺនៅក្នុងខទី 8 នេះដែលព្រះវិញ្ញាណបំផុសរបស់ម្តេចប៉ាប៊ូម៉ាណូក្រោមឈ្មោះនិមិត្តរូបថា « បាបិទ្រូន » ដែលនឹងបង្ហាញក្នុងទម្រង់ « បាបិទ្រូន អស្ចារ្យ » នៅក្នុងវិវរណៈ ១៤:៨, ១៧:៥ និង ១៨:២។ "ភ្លើង" ជាប់នឹងបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់នាងដោយបង្ហាញឱ្យឃើញនូវអ្វីដែលនឹងបំផ្លាញនាងនៅពេលការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយដូចជាអ្វីដែលនាងប្រើដើម្បីដុតបញ្ជោះដោយការស្តាប់ខ្លឹមដល់អ្នកដែលយល់ព្រមនិងគាំទ្រនាង៖ ស្តេចអឺរ៉ុប និងប្រជាជនកាតូលិករបស់ពួកគេ នៅទីនេះដូចនៅក្នុងដានីយ៉ែល " សមុទ្រ " កំណាងឱ្យមនុស្សជាតិដែលទាក់ទងនឹងការគ្របដណ្តប់ទំនាយ។ មនុស្សជាតិដែលជនអនាមិក ដែលសំខាន់នៅតែមិនជឿទោះបីជាមានការប្រែចិត្តជឿជាគ្រីស្ទានក៏ដោយ។ ផលវិបាកដំបូងនៃការបង្កើតរបបប៉ាប៉ាដោយ 538 គឺវាយប្រហារមនុស្សដើម្បីបំប្លែងពួកគេដោយកម្លាំងយោធាប្រដាប់អាវុធ។ ពាក្យ " ភ្នំ " កំណត់ពីការលំបាកភូមិសាស្ត្រដ៏មានឥទ្ធិពល។ វាគឺជាការដែលសមរម្យដើម្បីកំណត់របប papal ដែលជាសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទោះជាយ៉ាងណាត្រូវបានជំរុញដោយឆន្ទៈដ៏ទេវភាពរបស់គាត់; នេះដើម្បីពង្រឹងជីវិតសាសនារបស់គ្រីស្ទបរិស័ទដែលមិនស្មោះត្រង់ដែលនាំឱ្យមានការបៀតបៀន ការរងទុក្ខនិងការស្លាប់ក្នុងចំណោមពួកគេ និងមនុស្សក្រៅសាសនាផ្សេងគ្នា។ សាសនាបង្ខិតបង្ខំគឺជាការថ្កោលដោយសារការរំលងថ្ងៃយប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ យើងជំពាក់គាត់នូវការសម្លាប់រង្គាល់ដែលមិនចាំបាច់នៃការបំប្លែងដោយបង្ខំដែលធ្វើឡើងដោយ Charlemagne និងការបញ្ជាទិញនៃបូជនីយកិច្ចដែលដឹកនាំប្រឆាំងនឹងប្រជាជនម៉ូស្លីមដែលបានចាប់ផ្តើមដោយ Pope Urban II ។ អ្វីៗទាំងអស់បានទាយនៅក្នុង " ក្រែទីពីរ " នេះ។

ខទី ៩៖ « ហើយមួយភាគបីនៃសត្វដែលនៅក្នុងសមុទ្រដែលមានជីវិតបានស្លាប់ ហើយមួយភាគបីនៃកប៉ាល់ក៏ត្រូវវិនាស » ។

ផលវិបាកគឺជាសកល ហើយនឹងមានរហូតដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក។ ពាក្យ " សមុទ្រ " និង " កប៉ាល់ " នឹងរកឃើញអត្ថន័យរបស់ពួកគេនៅក្នុងការប៉ះទង្គិចគ្នាជាមួយប្រជាជនម៉ូស្លីម

នៃសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ និងអាមេរិកខាងត្បូងផងដែរ

ប៉ុន្តែក៏ជាមួយនឹងប្រជាជនអាហ្វ្រិក

ដែលការដណ្តើមយកជំនឿកាតូលិកនឹងបង្កឱ្យមានការសម្លាប់រង្គាលដ៏គួរឱ្យរន្ធត់ នៃប្រជាជនជនជាតិដើម។

នៅពេលដំណាលគ្នានោះ យើងបានអាននៅក្នុង លេវី២៦:១៨ ដល់ ២០៖ « បើទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ អ្នកមិនស្តាប់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំនឹងដាក់ទោសអ្នក ៧ ដងទៀត ចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក។ យើងនឹងបំបាក់មោទនភាពនៃកម្លាំងរបស់អ្នក យើងនឹងធ្វើឱ្យផ្ទៃមេឃរបស់អ្នកដួលដៃ ហើយផែនដីរបស់អ្នកដួលជួន។ កម្លាំងរបស់អ្នកនឹងត្រូវអស់ដោយឥតប្រយោជន៍ ដីរបស់អ្នកនឹងមិនផ្តល់ផល ឡើយ ហើយដើមឈើនៅលើផែនដីក៏មិនផ្តល់ផ្លែដែរ។ » នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះបានប្រកាសអំពីការឡើងវិញរបស់សាសនា ដែលនៅក្នុងសម័យគ្រិស្តសករាជ ត្រូវបានសម្រេចដោយការឆ្លងកាត់នៃទីក្រុងរ៉ូម ពីសាសនាមិនជឿ ដល់ការលេចចេញជារូបរាង។

អនុញ្ញាតឱ្យយើងកត់សម្គាល់ចំណាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងឱកាសនៃការផ្លាស់ប្តូរនេះ ការត្រួតត្រារបស់រ៉ូមបានបោះបង់ចោល "កាតិស្តូល" ដើម្បីដំឡើង papacy នៅក្នុងវិមាន Lateran ដែលមានទីតាំងនៅយ៉ាងច្បាស់នៅលើ "Caelius" ពោលគឺមេឃ។

របបសម្តេចប៉ាបដ៏ឃោរឃៅបញ្ជាក់អំពីការឡើងវិញរបស់សាសនាដែលបានព្យាករណ៍។ ផលផ្លែ នៃជំនឿគ្រិស្តានត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ភាពទន់ភ្លន់របស់ព្រះគ្រីស្តត្រូវបានជំនួសដោយការឈ្លានពាន និងភាពឃោរឃៅ។ ហើយភាពស្មោះត្រង់ចំពោះសេចក្តីពិតត្រូវបានបំប្លែងទៅជាភាពមិនស្មោះត្រង់ និងខ្លះខ្លះចំពោះភាពមិនពិតខាងសាសនា។

ខទី ១០៖ « ជួរទីបី។ ពេលនោះ មានផ្កាយមួយយ៉ាងធំបានធ្លាក់ពីលើមេឃ រះដូចភ្លើង។ វាបានធ្លាក់លើទន្លេមួយភាគបី និងលើប្រភពទឹក »

ការដាក់ទណ្ឌកម្មទីបី ៖ អំពើអាក្រក់ដែលបានបង្កើតកាន់តែខ្លាំងឡើង ហើយឈានដល់កម្រិតកំពូលរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យកណ្តាល។

ភាពជឿនលឿនក្នុងការបោះពុម្ពមេកានិចបានអនុគ្រោះដល់ការបោះពុម្ពព្រះគម្ពីរវិសុទ្ធ។ តាមរយៈការអានវា មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរកឃើញការពិតដែលវាបង្រៀន។ ដូច្នោះ នាងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃគុណភាពរបស់ « សាក្សីពីរនាក់ » ដែលព្រះប្រទានដល់នាងនៅក្នុង វិរណៈ 11:3 ថា៖ « ខ្ញុំនឹងផ្តល់អំណាចដល់សាក្សីពីរនាក់ របស់ខ្ញុំដើម្បីទាយដោយស្លៀកបំពាក់ រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ . » ដោយអនុគ្រោះដល់សាសនារបស់ខ្លួន ជំនឿកាតូលិកពឹងផ្អែកតែលើព្រះគម្ពីរ ដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃឈ្មោះរបស់ពួកបរិសុទ្ធ

ដែលវាធ្វើឱ្យប្រធានបទរបស់ខ្លួនគោរព។ ដោយសារការកាន់កាប់គម្ពីរត្រូវបាន កាត់ទោសដោយគម្ពីរ ហើយវាបង្ហាញអ្នកកាន់កាប់នឹងទារុណកម្ម និងការស្តាប់។ វាគឺជាការរកឃើញនៃសេចក្តីពិតក្នុងគម្ពីរដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវចំពោះ រូបភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យក្នុងខគម្ពីរនេះ៖ « ហើយមានផ្កាយដ៏ធំមួយបានធ្លាក់ពីលើ មេឃមកដូចជាពិល » ។

ភ្លើងនៅតែជាប់នឹងរូបភាពនៃទីក្រុងរ៉ូមដែលជានិមិត្តរូបនៅពេលនេះដោយ " ផ្កាយដ៏កាចសាហាវ " ដូចជា " ភ្នំភ្លើងដ៏អស្ចារ្យ " ។ ពាក្យ " ផ្កាយ " ។

បង្ហាញពីការអះអាងរបស់វាចំពោះ " *បំភ្លឺផែនដី* " 1:15;
តាមសាសនាយោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 1:15;
ហើយនេះនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនាងអះអាងថាជារូបភាពនៃ " *ពិល* " ពិត ដែលជាអ្នកកាន់ពន្លឺដែលទ្រង់ត្រូវបានប្រៀបធៀបនៅក្នុង Apo.21:23
។ នាងនៅតែជា " *អស្ចារ្យ* " ដូចពេលដែលនាងចាប់ផ្តើម
ប៉ុន្តែភ្លើងបៀតបៀនរបស់នាងបានពង្រីកកាន់តែខ្លាំង
ដោយចាប់ផ្តើមពីស្ថានភាព " *នេះ* " ទៅ " *នេះ* " ។ ការពន្យល់គឺសាមញ្ញ
ដែលត្រូវបានបដិសេធដោយព្រះគម្ពីរ កំហឹងរបស់នាងគឺកាន់តែខ្លាំង
នៅពេលដែលនាងត្រូវបានបង្ខំឱ្យប្រឆាំងដោយបើកចំហចំពោះអ្នកដែលបាន
ជ្រើសរើសរបស់ព្រះ។ ដែលយោងទៅតាម Rev.12:15-16
បង្ខំឱ្យផ្លាស់ទីពីយុទ្ធសាស្ត្រនៃ " *សត្វពស់* " ដ៏ល្អិតល្អន់ និងបោកបញ្ឆោតទៅជា " *នាគ* " ដែលបៀតបៀនដោយបើកចំហ។
បច្ចាមិត្តរបស់វាមិនត្រឹមតែជាអ្នកជ្រើសរើសដោយសន្តិវិធី
និងស្និទ្ធស្នាលរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះទេ ក៏មាន
និងសំខាន់ជាងនេះទៀតនៅចំពោះមុខវា ដែលជាលទ្ធិប្រូតេស្តង់ក្លែងក្លាយ
មានលក្ខណៈនយោបាយជាងសាសនាទៅទៀត
ព្រោះវាព្រងើយកន្តើយនឹងបទបញ្ជាដែលប្រទានដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយលើកអារុដ គាត់សម្លាប់ និង ការសម្លាប់រដ្ឋាលជាច្រើនដូចជាជំរុំកាតូលិក។ " *ទន្លេទីបី* " "
ដែលជាផ្នែកមួយនៃចំនួនប្រជាជននៃអឺរ៉ុបគ្រីស្ទានបានទទួលការឈ្លានពានរបស់
កាតូលិកដូចដែលបានធ្វើ " *ប្រភពនៃទឹក* " ។ គំរូនៃប្រភពទឹកទាំងនេះ
គឺជាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់ យោងទៅតាម Jer.2:13: " *ដ្បិតប្រជាជនរបស់ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងពីរដង៖ ពួកគេបានបោះបង់ចោលខ្ញុំ ដែលជាប្រភពទឹករស់ ដើម្បីជីកកាយអណ្តូង អណ្តូងប្រេះ។ ដែលមិនរក្សាទឹក។ »* នៅក្នុងពហុវចនៈ នៅក្នុងខនេះ
ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ដោយ " *ប្រភពទឹក* " "
អ្នករើសតាំងដែលបង្កើតឡើងក្នុងរូបភាពនៃព្រះ។ យ៉ូហាន 7:38 បញ្ជាក់ថា « *អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ទន្លេនៃទឹករស់នឹងហូរចេញពីអ្នកនោះ ដូចមានចែងទុកក្នុង គម្ពីរ*» ។ "
កន្សោមនេះក៏ចង្អុលទៅការអនុវត្តពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់កុមារដែលតាំងពីកំណើត ដោយមិនបានទទួលការប្រឹក្សា
ទទួលស្គាល់សាសនាដែលនឹងធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃបុព្វហេតុសាសនាដែលមិនបានជ្រើសរើស។ នៅពេលពួកគេធំឡើង នៅថ្ងៃណាមួយ
ពួកគេនឹងកាន់អាវុធ និងសម្លាប់គូប្រជែង
ពីព្រោះសីលធម៌សាសនារបស់ពួកគេទាមទារវាពីពួកគេ។ ព្រះគម្ពីរច្បាស់ទោស
គោលការណ៍នេះ ដោយសារវាចែងថា៖ « *អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជ ទឹក អ្នកនោះនឹងបានសង្គ្រោះ តែអ្នកណាដែលមិនជឿ នោះនឹងត្រូវផ្តន្ទាទោស* (ម៉ាកុស 9:16)។
ខទី 99: « *ឈ្មោះរបស់ផ្កាយនេះគឺពពួក Wormwood; ហើយផ្នែកទីបីនៃទឹកត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាដង្កូវ* »

ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានស្តាប់ដោយសារទឹក ដោយសារតែវាកាន់តែជួរចត់។

»

ផ្ទុយទៅនឹងទឹកបរិសុទ្ធ និងស្រែកទឹក

ដែលកំណត់ថាព្រះគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ការបង្រៀនកាតូលិកត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹង " ដង្កូវ" ដែលជាភេសជ្ជៈជួរចត់ ពុល និងសូម្បីតែភេសជ្ជៈដែលបណ្តាលឱ្យស្លាប់។ នេះគឺជាការសមហេតុផលចាប់ តាំងពីលទ្ធផលចុងក្រោយនៃការបង្រៀននេះនឹងក្លាយជាភ្លើងនៃ " ការស្តាប់ លើកទីពីរនៃការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ "។ ផ្នែកមួយ " មួយភាគបី " នៃបុរសត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយការបង្រៀនកាតូលិក

ឬប្រូតេស្តង់ក្លែងក្លាយដែលបានទទួល។ « ទឹក » គឺជាទាំងបុរស និងការបង្រៀន ព្រះគម្ពីរ។ នៅ សករក្ស ទី 16 ក្រុមប្រូតេស្តង់ប្រដាប់អាវុធប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរ និងការបង្រៀនខុស ហើយក្នុងរូបភាពនៃខគម្ពីរនេះ

មនុស្សត្រូវបានសម្លាប់ដោយបុរស និងដោយការបង្រៀនសាសនាមិនពិត។ នេះគឺ ដោយសារតែបុរសនិងការបង្រៀនសាសនាបានក្លាយទៅជាជួរចត់។

ដោយប្រកាសថា " ទឹកបានក្លាយទៅជាជួរចត់ " ។

នោះព្រះបានផ្តល់ចម្លើយចំពោះការចោទប្រកាន់នៃ " ការសង្ស័យនៃការច្រណែន " ដែលនៅតែមិនអាចដោះស្រាយបានចាប់តាំងពី វិរណៈ 6: 6 នៅក្នុង ត្រាទី 3 ។ គាត់បញ្ជាក់ថា នៅពេលដែលពាក្យសំដីរបស់គាត់មកធ្វើដូច្នេះ

គឺការចោទប្រកាន់ពីការផិតក្សត់ដែលគាត់លើកមកប្រឆាំងនឹងសភាចាប់តាំង ពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321

ដែលមុនពេលវេលានៃការផិតក្សត់ជាផ្លូវការដែលដាក់ឈ្មោះថា Pergamum នៅក្នុង Apo សម្រាប់ 538 ។

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ យើងបានអាននៅក្នុងលេខ១២៦:២១-២២៖ « ប្រសិនបើអ្នកប្រឆាំងខ្ញុំ ហើយមិនស្តាប់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំនឹងវាយអ្នក ៧ ដងទៀត តាមអំពើបាបរបស់អ្នក។ យើងនឹងចាត់សត្វព្រៃមកវាយអ្នករាល់គ្នា ដែលនឹងប្តូរ កូនចៅរបស់អ្នក ហើយនឹងបំផ្លាញហ្វូងសត្វរបស់អ្នក ហើយអ្នកណានឹងកាត់ បន្ថយអ្នកឱ្យតិចតួច។ ហើយផ្លូវរបស់អ្នកនឹងត្រូវបោះបង់ចោល។ »

ការសិក្សាស្របគ្នានៃ Lev.26 និង ត្រាទី 3 នៃវិរណៈ បង្ហាញពីការជំនុំជម្រះដែលព្រះជាម្ចាស់អនុវត្តនៅលើការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលានៃ កំណែទម្រង់។ អ្នករើសតាំងពិតប្រាកដរបស់វានៅតែរក្សាសន្តិភាព

ហើយបានលាលែងពីតំណែង ដោយទទួលយកការស្តាប់

ឬការជាប់ឃុំជាទុក្ខបុគ្គលពិត។ ប៉ុន្តែក្រៅពីគំរូដ៏វិសេសរបស់ពួកគេ គាត់ឃើញតែ " សត្វ " ដ៏សាហាវឃោរឃៅដែលប្រឈមមុខដាក់គ្នា

ជាញឹកញាប់បំផុតដោយមោទនភាពផ្ទាល់ខ្លួន ហើយដែលសម្លាប់មនុស្សដោយភាពសាហាវព្រៃផ្សៃនៃសត្វព្រៃ។

គំនិតនេះនឹងលេចចេញជារូបរាងនៅក្នុង វិរណៈ ១៣:១ និង ១១។ វាគឺជាចំណុចកំពូលនៃពេលវេលា ដែលនៅក្នុងបទដ្ឋាននៃ ទុក្ខលំបាក

អ្នកដែលជ្រើសរើសត្រូវបានដឹកនាំ " ទៅកាន់វាលខ្សាច់ " (= សាកល្បង) នៅក្នុង វិរណៈ ១២:៦ - 14 ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ " សាក្សីពីរ " របស់ព្រះពី វិរណៈ ១១:៣។

រដ្ឋកាលដែលមិនអត់ឱនរបស់សម្តេចប៉ាបដែលបានព្យាករណ៍សម្រាប់រយៈពេល 1260 ឆ្នាំនឹងមកដល់ទីបញ្ចប់។

ខទី ១២៖ « ជួរទីបួន។ ហើយមួយភាគបីនៃព្រះអាទិត្យត្រូវបានវាយលុក, មួយភាគបីនៃព្រះច័ន្ទ, និងមួយភាគបីនៃផ្កាយ, ដូច្នេះមួយភាគបីត្រូវបានដកចេញ, ហើយថ្ងៃបានបាត់បង់មួយភាគបីនៃពន្លឺរបស់វា, និងយប់ដូចគ្នា។ »

ការដាក់ទណ្ឌកម្មទីបួន ៖ ព្រះវិញ្ញាណនៅទីនេះបង្ហាញអំពី « ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង » ដែលបានប្រកាសនៅក្នុង វិរណៈ ២:២២។ នៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញា វាបង្ហាញពីទិព្វពិបាករបស់វាចំពោះយើង៖ មួយផ្នែក " ព្រះអាទិត្យ " ដែលជានិមិត្តរូបនៃពន្លឺនៃព្រះត្រូវបានវាយប្រហារ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត " ព្រះច័ន្ទ " ដែលជានិមិត្តរូបនៃជំរុំសាសនានៃភាពងងឹតដែលពាក់ព័ន្ធ នៅឆ្នាំ 1793 ពួកកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់លាក់ពុតក៏ត្រូវបានវាយប្រហារផងដែរ។ នៅក្រោមនិមិត្តសញ្ញា " ផ្កាយ " ផ្នែកមួយនៃពួកគ្រីស្ទានដែលត្រូវបានហៅ ឱ្យបំភ្លឺផែនដី ក៏ត្រូវបានវាយប្រហារជាលក្ខណៈបុគ្គលផងដែរ។ ដូច្នេះ តើអ្នកណា អាចវាយប្រហារពន្លឺសាសនាគ្រីស្ទសាសនិកពិត និងមិនពិត? ចំណើយ៖ មនោគមវិជ្ជានៃសាសនាមិនជឿចាត់ទុកថាជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃពេលវេលា។ ពន្លឺរបស់វាបំភ្លឺអ្នកដទៃទាំងអស់។ អ្នកនិពន្ធដែលសរសេរសៀវភៅលើប្រធានបទ នេះត្រូវបានគេគោរពយ៉ាងខ្លាំង ហើយហៅថា “ការត្រាស់ដឹង” ខ្លួនគេ ដូចជា Voltaire និង Montesquieu ជាដើម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពន្លឺនេះបំផ្លាញ ទីមួយ មនុស្សរស់នៅក្នុងខ្សែសង្វាក់ បង្ហូរឈាម។ បន្ទាប់ពីប្រមុខនៃស្តេច Louis XVI និងភរិយារបស់គាត់ Marie-Antoinette អ្នកដែលកាន់សាសនាកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់បានធ្លាក់នៅក្រោម guillotines នៃបដិវត្តន៍។ ទង្វើនៃយុត្តិធម៌ដ៏ទេវភាពនេះ មិនបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃសាសនាទេ។ ប៉ុន្តែទីបញ្ចប់បង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃមធ្យោបាយ ហើយព្រះគ្រាន់តែអាចផ្តល់លំនឹងដោយប្រឆាំងនឹងពួកគេជាមួយនឹងអំណាច ផ្តាច់ការដែលមានអំណាចជាង និងខ្លាំងជាង។ « ប្រទានុភាព » គឺជារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុង វិរណៈ ៧:១២។

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ យើងបានអាននៅក្នុង លេវី.26:23 ដល់ 25: “ ប្រសិនបើការដាក់ទណ្ឌកម្មទាំងនេះមិនកែតម្រូវអ្នក ហើយប្រសិនបើអ្នកប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទប់ទល់នឹងអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងវាយអ្នកប្រាំពីរដងបន្ថែមទៀតសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នក។ យើងនឹង យកដារមកវាយអ្នករាល់គ្នា ដែលនឹងសងសឹកលើសម្ព័ន្ធមេត្រីរបស់យើង ។ ពេល ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងក្រុងរបស់អ្នក យើងនឹងចាត់គ្រោះកាចមួយ ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ខ្លាំងសត្រូវ។ ”។ “ ដារដែលនឹងសងសឹកសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ខ្ញុំ ” គឺពិតជាតួនាទីដែលព្រះបានប្រទានដល់របបសាសនានិយមជាតិបារាំង ដោយប្រគល់ឱ្យវានូវមេដែលមានទោសពីបទផិតក្សត់ខាងវិញ្ញាណដែលបានប្រព្រឹត្ត ប្រឆាំងនឹងវា។ ដូចជាគ្រោះកាចនៃខគម្ពីរនេះ របបអាទិទេពនេះបានផ្តួចផ្តើមគោលការណ៍នៃការប្រហារជីវិតដ៏ច្រើនបែបនេះ ដែលពេជ្ជយោគកាលពីម្សិលមិញបានក្លាយជាជនរងគ្រោះនៅថ្ងៃស្អែក។ យោងទៅតាមគោលការណ៍នេះ របបអសុរកាយនេះ ហាក់បីដូចជាកំពុងលេបត្របាក់មនុស្សជាតិទាំងអស់នៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់។ នេះ

ហើយជាមូលហេតុដែលព្រះនឹងដាក់ឈ្មោះគាត់ថា « ទីជ្រៅបំផុត » ជា « សត្វដែល
ងើបចេញពីទីជ្រៅបំផុត » នៅក្នុង វិវរណៈ ១១:៧ ជាកន្លែងដែលគាត់បង្កើត
ប្រធានបទរបស់គាត់។ នេះដោយសារតែនៅក្នុង Gen.1:2

ឈ្មោះនេះកំណត់ថាផែនដីគ្មានជីវិត គ្មានទម្រង់ ភាពរីករ
ហើយដែលក្នុងរយៈពេលវែង

ការបំផ្លិចបំផ្លាញជាប្រព័ន្ធដែលធ្វើឡើងដោយរបបគ្មានព្រះនឹងបន្តពូជ។
ជាឧទាហរណ៍ យើងរកឃើញជោគវាសនារបស់កាតូលិក និងវាជានិយម Vendée
ប្តូរឈ្មោះទៅជា "Venge"

ដោយពួកបដិវត្តន៍ដែលមានគម្រោងដើម្បីធ្វើឱ្យវាក្លាយជាដីដាច់ស្រយាល
និងគ្មានមនុស្សរស់នៅ។

ខទី ១៣៖ « ហើយខ្ញុំមើលទៅ ហើយបានឮឥន្ទ្រីហោះនៅកណ្តាលមេឃ ដោយ
បន្តិចបន្តួចយ៉ាងខ្លាំងថា វេទនា វេទនា វេទនាដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី
ព្រោះសំឡេងត្រែរបស់ទេវតាទាំងបី ដែលនឹងរោទ៍! »

បដិវត្តន៍បារាំងបានបង្កើតឥទ្ធិពលសម្លាប់រដ្ឋាភិបាលរបស់វា
ប៉ុន្តែវាបានសំរេចគោលដៅដែលព្រះចង់បាន។ វាបានបញ្ចប់របបផ្តាច់ការសាសនា
ហើយបន្ទាប់ពីវា ការអត់ឱនបានឈ្នះ។ នេះគឺជាពេលដែលយោងទៅតាមវិវរណៈ

១៣:៣ កាតូលិក "សត្វនៃសមុទ្រ" ត្រូវបាន " រងរបួសដល់ស្លាប់ប៉ុន្តែបានជាសះស្បើយ "

ដោយសារតែអំណាចដ៏មានឥទ្ធិពលរបស់ណាប៉ូឡេអុង " ឥន្ទ្រី " ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងខគម្ពីរនេះដែលបានស្តារគាត់ឡើងវិញ។ តាមរយៈ
Concordat របស់គាត់។ "... ឥន្ទ្រីហោះកណ្តាលមេឃ "

ជានិមិត្តរូបនៃការឡើងគ្រងរាជ្យរបស់អធិរាជ ណាប៉ូឡេអុង ៩១ ។ គាត់បានពង្រីកការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់លើប្រជាជនអឺរ៉ុបទាំងអស់
ហើយបានបរាជ័យប្រឆាំងនឹងរុស្ស៊ី។

ជម្រើសនេះផ្តល់ឱ្យយើងនូវភាពជាក់លាក់ដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងការណាត់ជួបនៃព្រឹត្តិ
ការណ៍ អំឡុងពេល 1800 ដល់ 1814 ត្រូវបានស្នើដូច្នោះ។
ផលវិបាកដ៏ធំសម្បើមនៃរដ្ឋកាលនេះបង្កើតជាគោលដ៏រឹងមាំមួយ

ដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការមកដល់នៅថ្ងៃដ៏សំខាន់នៃដានីយ៉ែល 8:14,
1843។

របបដ៏សំខាន់នេះនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រទេសបារាំងបានក្លាយជាសម្រាប់ព្រះ
ជាម្ចាស់ ដែលជាអ្នកកាន់ការប្រកាសដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ចាប់តាំងពី បន្ទាប់ពីគាត់
ជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទសកលនឹងចូលដល់ពេលដែលវានឹងត្រូវបានវាយប្រហារដោយ

ព្រះដោយដ៏អស្ចារ្យបី " សំណាងអាក្រក់ " ។
ធ្វើម្តងទៀតបីដងវាគឺអំពីភាពល្អឥតខ្ចោះនៃ " សំណាងអាក្រក់ " ;
នេះដោយសារតែចូលដល់ឆ្នាំ 1843 ដូចដែល Apo.3:2 បង្រៀន

ព្រះតម្រូវឱ្យគ្រិស្តបរិស័ទដែលទាមទារការសង្គ្រោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថា
ទីបំផុតពួកគេបានបំពេញការកែទម្រង់ដែលបានផ្តួចផ្តើមតាំងពីឆ្នាំ 1170
ជាកាលបរិច្ឆេទដែល Pierre Valdo

បានស្តារឡើងវិញពេញលេញនូវសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយ ពួកគេបានបង្កើត
" ស្នាដៃល្អឥតខ្ចោះ " ; ភាពល្អឥតខ្ចោះនេះត្រូវបានទាមទារនៅក្នុង វិវរណៈ 3:2

និងដោយគ្រឹក្សរបស់ដានីយ៉ែល 8:14។

ផលវិបាកនៃការចូលទៅក្នុងកម្មវិធីរបស់វាលេចឡើងនៅទីនេះក្នុងទម្រង់នៃ " សំណាងអាក្រក់ " សំខាន់ៗចំនួនបីដែលឥឡូវនេះយើងនឹងសិក្សាដោយឡែកពីគ្នា។ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ម្តងទៀតថា អ្វីដែលធ្វើឱ្យសម័យនៃសន្តិភាពសាសនានេះ ខុសពី " សំណាងអាក្រក់ " ដ៏អស្ចារ្យ គឺជាមរតកនៃលទ្ធិសាសនាជាតិបារាំង ដែលជ្រាបចូល និងឆន្ទៈរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក

ជ្រាបចូលទៅក្នុងចិត្តមនុស្សលោកខាងលិច។ នេះនឹងមិនជួយពួកគេឱ្យសម្រេចបាននូវការកែទម្រង់ដែលតម្រូវដោយព្រះពីឆ្នាំ 1843 នោះទេ។ ប៉ុន្តែរួចហើយ " ត្រាទីប្រាំមួយ " នៃវិវរណៈ 6:13 បានបង្ហាញពី " សំណាងអាក្រក់ " ដំបូងបង្អស់ទាំងនេះដោយរូបភាពនៃ " ផ្កាយធ្លាក់ចុះ " បើប្រៀបធៀបទៅនឹង " ផ្លែឧទុម្ពរពណ៌បៃតង " ដូច្នោះហើយមិនបានទទួលយកភាពចាស់ទុំខាងវិញ្ញាណពេញលេញដែលតម្រូវដោយព្រះពីឆ្នាំ 1843 ។

ហើយសញ្ញាសេឡេស្ទាលនៃការព្រមានរបស់ព្រះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅថ្ងៃទី 13 ខែវិច្ឆិកា។ ឆ្នាំ 1833 ស្របនឹងពេលវេលាដែលបានស្នើឡើងនៃការប្រកាសនៃការធំ ទាំងបី " សំណាងអាក្រក់ " នៃខគម្ពីរដែលបានសិក្សា។

នៅក្នុងវិវរណៈរបស់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបំផុសពាក្យថា « អ្នកនៅលើផែនដី » ដើម្បីចាត់តាំងមនុស្សដែលកំណត់គោលដៅដោយមនុស្សធំបី បានព្យាករណ៍ " សំណាងអាក្រក់ " ។ ដោយត្រូវកាត់ចេញពីព្រះ ហើយបំបែកដោយការមិនជឿ និង អំពើបាបរបស់ពួកគេ ព្រះវិញ្ញាណភ្ជាប់ពួកគេទៅនឹង « ផែនដី » ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះ យេស៊ូចាត់តាំងអ្នករើសតាំងដ៏ស្មោះត្រង់ពិតរបស់ទ្រង់ដោយពាក្យថា « អ្នកស្រុក នៃរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ » ។ ស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេមិនមែនជា « ផែនដី » ទេគឺ ជា « ស្ថានសួគ៌ » ដែលព្រះយេស៊ូ « បានរៀបចំកន្លែង » សម្រាប់ពួកគេយោងតាម ប្តូរហាន ១៤:២-៣។ ដូច្នោះ រាល់ពេលដែលឃ្លានេះ " អ្នករស់នៅលើផែនដី " ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុង

Apocalypse

វាគឺដើម្បីកំណត់មនុស្សជាតិដែលបះបោរបំបែកចេញពីព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

វិវរណៈ ៨៖ ក្រែត ទី ៥ និង ទី ៦
" ទីមួយ " និង " សំណាងអាក្រក់ទីពីរ "

ក្រែត ទី ៥៖ « វេទនា ជាទីមួយ »
សម្រាប់ប្រូតេស្តង់ (1843) និង Adventists (1994)

ចំណាំ ៖ នៅពេលអានដំបូង ប្រធានបទនៃ “ ក្រែត ទី 5 ” បង្ហាញជារូបភាពជានិមិត្តរូប ការវិនិច្ឆ័យដែល ៧៖ អនុវត្តលើសាសនាប្រូតេស្តង់ ដែលបានធ្លាក់ទៅក្នុងភាពអាម៉ាស់ចាប់តាំងពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843។ ប៉ុន្តែវានាំមកនូវការបង្រៀនបន្ថែមដែលបញ្ជាក់ពីការប្រកាសទំនាយដែលបានផ្តល់ឱ្យ។ ប្អូនស្រីបង្កើតថ្ងៃទីប្រាំពីររបស់យើង គឺលោកស្រី Ellen Gould White ដែលព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើសជាអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។ កិច្ចការទំនាយរបស់គាត់ជាពិសេសបំភ្លឺពេលវេលានៃការសាកល្បងចុងក្រោយនៃ សេចក្តីជំនឿ; ការព្យាករណ៍របស់គាត់នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសារនេះ។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលប្អូនស្រីយើងមិនបានដឹងនោះគឺថា ការរំពឹងទុកជាថ្ងៃទីបីនៃថ្ងៃ Adventist ត្រូវបានរៀបចំដោយព្រះដើម្បីសាកល្បងព្រះវិហារ Seventh-day Adventist ផ្ទាល់។ ប្រាកដណាស់ ការរំពឹងទុកទីបីនេះមិនបានគិតលើការអភិវឌ្ឍន៍សាធារណៈនៃពីរមុននេះទេ ប៉ុន្តែទំហំនៃការពិតដែលបានបង្ហាញថាដែលភ្ជាប់មកជាមួយវាទូទាត់សងសម្រាប់ ភាពទន់ខ្សោយជាក់ស្តែងនេះ។ នេះជាមូលហេតុដែលត្រូវបានសាកល្បងដោយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរវាងឆ្នាំ 1983 និង 1991 នៅ Valence-sur-Rhône ប្រទេសបារាំង និង នៅប្រទេស Mauritius បន្ទាប់ពីការបដិសេធរបស់ទ្រង់នូវពន្លឺព្យាករណ៍ចុងក្រោយ របស់ទ្រង់ ការបង្រៀន Adventism ផ្លូវការរបស់ស្ថាប័នត្រូវបាន « ក្អក » ដោយ ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃព្រលឹងនៅក្នុង ឆ្នាំ 1994 ជាកាលបរិច្ឆេទដែលបង្កើតឡើងដោយការប្រើប្រាស់ទំនាយ " ប្រាំខែ " នៃខទី 5 និង 10 នៃជំពូកទី 9 នេះ។ ហេតុអ្វីបានជានៅលើការអានលើកទីពីរ ការវិនិច្ឆ័យរូបភាពនេះនាំយកមកដោយព្រះអម្ចាស់ប្រឆាំងនឹងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗ នៃជំនឿប្រូតេស្តង់អនុវត្តចំពោះស្ថាប័នទីប្រាំពីរថ្ងៃ Adventism បានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងការក្សត់សាសនា ផ្ទុយទៅវិញដោយការបដិសេធនៃពន្លឺទំនាយដ៏ទេវភាព ;

នេះទោះបីជាមានការព្រមានដែលផ្តល់ឱ្យដោយ Ellen G. White នៅក្នុងជំពូក "ការបដិសេធពត្តិ" នៃសៀវភៅរបស់នាងដែលបានធ្វើទៅកាន់គ្រូបង្រៀន Adventist "The Evangelical Ministry" ក៏ដោយ។ នៅឆ្នាំ 1995 សម្ព័ន្ធភាពផ្លូវការនៃ Adventism

ជាមួយប្រូតេស្តង់បានបញ្ជាក់ពីការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតដែលព្យាករណ៍ដោយព្រះ។ សូមកត់សម្គាល់ការពិតដែលថាការធ្លាក់ទាំងពីរមានបុព្វហេតុដូចគ្នា: ការបដិសេធនិងការមើលងាយចំពោះពាក្យទំនាយដែលបានស្នើឡើងដោយព្រះ ដោយអ្នកបំរើដែលគាត់បានជ្រើសរើសសម្រាប់កិច្ចការនេះ។

« សំណាងអាក្រក់ » គឺជាម៉ោងនៃអំពើអាក្រក់ដែលអ្នកជំរុញ និង បំផុសគំនិតគឺសាតាំង ដែលជាសត្រូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ និងពួកបរិសុទ្ធដែលទ្រង់ បានជ្រើសរើស។

ព្រះវិញ្ញាណនឹងបើកសម្តែងដល់យើងនៅក្នុងរូបភាពដែលសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រី ស្ទូក្លាយជានៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានបដិសេធដោយគាត់ដើម្បីបញ្ជូនទៅអារក្ស។ ដែលបន្ទាប់មកបង្កើតជា " សំណាងអាក្រក់" ដ៏អស្ចារ្យ ។

ខទី ១៖ « ជួរទីប្រាំ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្កាយមួយដែលបានធ្លាក់ពីលើមេឃមកផែនដី។ កូនសោររណ្តៅនៃទីប្រៅបំផុតត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់។

" ទីប្រាំ " "

ប៉ុន្តែការព្រមានដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានធ្វើទៅកាន់អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបាន ញែកចេញពីគ្នាតាំងពីឆ្នាំ 1844 ។ " ផ្កាយដែលបានធ្លាក់ពីលើមេឃ " មិនមែនជា " ផ្កាយ 197 Absinthe " ពីជំពូកមុនដែលមិន " ធ្លាក់", " នៅលើ នៅទីនោះ ផែនដី " ប៉ុន្តែ " នៅលើ ជី ទន្លេ និង ជី ប្រភព នៃទឹក" ។ វាគឺជាសម័យ « សរីរ » ដែលព្រះ យេស៊ូវនឹកចាំថាទ្រង់ « កាន់ផ្កាយទាំងប្រាំពីរនៅក្នុងដៃ »។ ចំពោះ « កិច្ចការ » របស់ លោក ដែលបានប្រកាសថា « មិនល្អឥតខ្ចោះ » លោកយេស៊ូវបានបោះ « ផ្កាយ » របស់អ្នកនាំសារប្រូតេស្តង់ទៅដី។

ទុក្ខលំបាករបស់ Adventist ត្រូវបានកត់សម្គាល់នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ដោយចុងបញ្ចប់នៃការរំពឹងទុកដំបូងនៃការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការរង់ចាំលើកទីពីរសម្រាប់ការត្រឡប់មកវិញនេះបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

វាគ្រាន់តែនៅចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើតេស្តលើកទីពីរនេះដែលព្រះបានប្រទានដល់អ្នក កល្លៈនូវចំណេះដឹង

និងការអនុវត្តនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃសៅរ៍ដ៏បរិសុទ្ធរបស់គាត់។

បន្ទាប់មកថ្ងៃសប្បិទនេះបានយកតួនាទីនៃ " គ្រានៃព្រះ " "

ដែលត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុងខទី 4 នៃជំពូកទី 9 នេះ។

ដូច្នេះហើយការផ្សាភ្ជាប់អ្នកបម្រើរបស់វាបានចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់នៃការ ធ្វើតេស្តលើកទីពីរនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844 ។ គំនិតនេះគឺដូចជា ខាងក្រោមនេះ៖ កន្សោម " ដែលបានធ្លាក់ចុះ " "

សំដៅទៅលើកាលបរិច្ឆេទនៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ចុងបញ្ចប់នៃក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 និងចុងបញ្ចប់នៃការកាត់ក្តីដំបូងរបស់ Adventist ដែលផ្តល់ទៅនឹងការដួលរលំ។ ឆ្នាំ 1844 ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃការផ្សាភ្ជាប់អ្នកកល្លៈដែលបានជ្រើសរើស

និងប្រធានបទនៃ " ក្រឹត្យទី 5 " នេះ ដែលគោលដៅសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទិយបង្ហាញពីការដួលរលំនៃជំនឿប្រូតេស្តង់ និងនៃ Adventism ដែលនឹងចងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយគាត់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1994 ។ រយៈពេលនៃ " ប្រាំខែ " បានព្យាករណ៍នៅក្នុងខទី 5 និង 10 ។ ដូច្នោះខណៈពេលដែល "ប្រាំខែ" នៃប្រធានបទនេះចាប់ផ្តើមនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ 1844 បរិបទនៃការចាប់ផ្តើមនៃ ការផ្សារភ្ជាប់ ជាប្រធានបទសំខាន់ ជំនឿប្រូតេស្តង់ « បានធ្លាក់ចុះ » មុនកាលបរិច្ឆេទនេះ ចាប់ពីរដូវផ្ការីកឆ្នាំ 1843។ បន្ទាប់មក យើងឃើញពីរបៀបដែលវិវរណៈដ៏ទេវភាពគោរពយ៉ាងជាក់លាក់នូវការពិតជាប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានសម្រេច។ កាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844 នីមួយៗមានតួនាទីជាក់លាក់ភ្ជាប់ជាមួយពួកគេ។

ដោយព្រះយេស៊ូវដែលបានប្រគល់វាទៅអារក្ស ជំនឿប្រូតេស្តង់បានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងពួកកាតូលិក " អណ្តូង " ឬ " ជម្រៅនៃសាតាំង " ដែលពួកអ្នកកែទម្រង់ខ្លួនគេបានបរិហារនៅពេលនៃការកែទម្រង់ក្នុង វិវរណៈ ២:២៤។ ដោយនិយាយថាវាធ្លាក់ " នៅលើផែនដី " ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណនៃជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលតំណាងដោយពាក្យ " ផែនដី " ដែលរំលឹកពីការចាកចេញពីសាសនាកាតូលិកហៅថា " សមុទ្រ " នៅក្នុងវិវរណៈ 13 និង 10: 2 ។ នៅក្នុងសារ « ទីក្រុងភីឡាដែលភេរ » ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញពី « ទ្វារ » ដែលបើកឬបិទ។ នៅទីនេះ គន្លឹះមួយបើកផ្លូវខុសគ្នាខ្លាំងសម្រាប់ពួកគេ

ដោយសារវាផ្តល់ឱ្យពួកគេចូលទៅកាន់ " ទីជ្រៅបំផុត " ដែលជានិមិត្តរូបនៃការបាត់ខ្លួននៃជីវិត។ នេះគឺជាម៉ោងដែលសម្រាប់ពួកគេ " ពន្លឺ ក្លាយជា ងងឹត " និង " ភាពងងឹត ក្លាយជា ពន្លឺ "។ ដោយទទួលយកជាមរតករបស់ពួកគេនូវគោលការណ៍នៃគំនិតទស្សនវិជ្ជារបស់សាធារណរដ្ឋ

ពួកគេបាត់បង់ការមើលឃើញនៃភាពបរិសុទ្ធពិតនៃសេចក្តីជំនឿដែលបានបន្សុតដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ចូរយើងកត់សំគាល់ភាពជាក់លាក់ " ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់ " ។ អ្នកណាដែលផ្តល់ឱ្យម្នាក់ៗតាមការដែលខ្លួនធ្វើ គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាចៅក្រមដ៏ទេវភាព។ ដ្បិតគាត់ក៏ជាអ្នកកាន់កូនសោដែរ។ " កូនសោរបស់ដាវីឌ " សម្រាប់អ្នករើសតាំងដែលមានពរនៅឆ្នាំ 1873 និង 1994 យោងតាមវិវរណៈ 3:7 និង " កូនសោនៃរណ្តៅគ្មានបាត " សម្រាប់អ្នកធ្លាក់ក្នុងឆ្នាំ 1843 និង 1994 ។

ខទី ២៖ « ហើយនាងបានបើករណ្តៅនៃទីជ្រៅ។ មានផ្សែងហុយចេញពីអណ្តូង ដូចជាផ្សែងនៃចង្ក្រានយ៉ាងធំ។ ហើយព្រះអាទិត្យនិងខ្យល់ត្រូវបានងងឹតដោយសារផ្សែងចេញពីអណ្តូង។ »

ជំនឿប្រូតេស្តង់ផ្លាស់ប្តូរមេ និងជោគវាសនា ហើយកិច្ចការរបស់វាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរផងដែរ។ ដូច្នោះ នាងបានចូលទៅដល់ជោគវាសនាដ៏គួរឱ្យច្រណែននៃការត្រូវរងការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយដោយ " ភ្លើង " នៃ " ការស្លាប់លើកទីពីរ " ដែលនឹងត្រូវលើកឡើងនៅក្នុងវិវរណៈ ១៩:២០ និង ២០:១០។ ការយករូបភាព នៃ " បឹងភ្លើង និងស្ពានជ័រ " នេះ " ភ្លើង " នៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយនឹងក្លាយជា " ចង្ក្រានដ៏អស្ចារ្យ " និង

ដែលគំរាមកំហែងដល់ពួកអ្នកបំពានលើបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
ចាប់តាំងពីការប្រកាសរបស់ពួកគេនៅលើភ្នំស៊ីណាយ យោងទៅតាមនិក្ខមនំ
19:18: « ភ្នំស៊ីណាយមានផ្សែងហុយ
ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់បានយាងចុះមកទីនោះក្នុងកណ្តាលភ្លើង។ ផ្សែងនេះហុយឡើង
ដូចជា ផ្សែងចេញពីចង្ក្រាន ហើយភ្នំទាំងមូលញ័រយ៉ាងខ្លាំង។ » បន្ទាប់មក
ព្រះវិញ្ញាណប្រើបច្ចេកទេសភាពយន្តដែលហៅថា "flashback"

ដែលជាការត្រលប់មកវិញ
ដែលបង្ហាញពីស្នាដៃដែលបានបង្កើតកាលពីនៅមានជីវិត
អ្នកធ្លាក់បានបម្រើអារក្ស។ ពាក្យ « ផ្សែង » នៅទីនេះ មានអត្ថន័យពីរយ៉ាង៖
ភ្លើងនៃ « ចង្ក្រានដ៏ធំ » ដែលយើងអាននៅក្នុង វិរណៈ 14:11: «
ហើយផ្សែងនៃទារុណកម្មរបស់ពួកគេកើនឡើងជារៀងរហូត។ ហើយពួកគេគ្មានថ្ងៃ
សម្រាកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ អស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំសត្វ និងរូបរបស់វា ហើយអ្នកណា
ដែលទទួលសញ្ញានៃព្រះនាមរបស់វានោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាពាក្យនៃ " ការអធិស្ឋានរបស់
ពួកបរិសុទ្ធ " យោងតាមវិរណៈ ៥:៨ ត្រង់នេះ ពួកបរិសុទ្ធក្លែងក្លាយ។
ដោយសារសកម្មភាពសាសនាដ៏បរិបូណ៌ដែលបង្ហាញដោយការអធិស្ឋាន
បង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃពាក្យទាំងនេះដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់
គាត់នៅក្នុង ទីក្រុង Sardis ក្នុងឆ្នាំ 1843: « អ្នកត្រូវបានគេចាត់ទុកថានៅរស់។
ហើយអ្នកបានស្លាប់ហើយ " ។ ការស្លាប់ និងការស្លាប់ពីរដង
ចាប់តាំងពីការស្លាប់ដែលបានស្នើឡើងគឺជា " ការស្លាប់ទីពីរ " នៃ " ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ " ។ សកម្មភាពសាសនានេះបញ្ជាក់មនុស្សគ្រប់គ្នា
លើកលែងតែព្រះ និងអ្នកដែលទ្រង់បានត្រាស់ដឹង។
ការបោកបញ្ឆោតដ៏ទូលំទូលាយនេះគឺ "បោកបញ្ឆោត"
ដូចដែលពិភពលោកសម័យទំនើបនិយាយ។ ហើយវាពិតជាគំនិតនៃការស្រវឹង
ដែលព្រះវិញ្ញាណណែនាំតាមរយៈរូបភាពនៃ « ផ្សែង » ដែលសាយភាយក្នុង « ខ្យល់ »
រហូតដល់បិទបាំង « ព្រះអាទិត្យ » ។
ប្រសិនបើក្រោយមកទៀតគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃពន្លឺដ៏ទេវភាពពិត នោះនៃ " ខ្យល់ "
កំណត់ដែនបម្រុងនៃអារក្សដែលហៅថា " ព្រះអង្គម្ចាស់នៃអំណាចនៃខ្យល់ " នៅក្នុងអេភេសូរ 2: 2 ហើយដែលព្រះយេស៊ូវហៅថា " ព្រះអង្គម្ចាស់។
នៃពិភពលោកនេះ " នៅក្នុងយ៉ូហាន 12:31 និង 16:11។ នៅក្នុងពិភពលោក
គោលបំណងនៃព័ត៌មានមិនពិតគឺដើម្បីលាក់ការពិត
ដែលត្រូវតែរក្សាការសម្ងាត់។ នៅលើកម្រិតសាសនា វាជារឿងដូចគ្នា៖
ការពិតគឺសម្រាប់តែអ្នកដែលបានជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ។
គុណនៃក្រុមប្រូតេស្តង់តាមពិតមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការបិទបាំងអត្ថិភាពនៃដំ
នើទីប្រាំពីរថ្ងៃ Adventist ។ នេះរហូតដល់ឆ្នាំ 1995
នៅពេលដែលពួកគេបានស្វាគមន៍នាងចូលក្នុងជួររបស់ពួកគេសម្រាប់ " រូប
សំណាងអាក្រក់ " របស់នាង។ ក្នុងស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណថ្មីនេះ ពួកគេនឹងក្លាយជា
ជនរងគ្រោះនៃ ការស្លាប់ទីពីរ ដែលនឹងប្រែក្លាយ ផ្ទៃផែនដីទៅជា ភ្លើង ដ៏រោះ
សន្ទោសន្ទៅ។ សារនោះគួរឲ្យរន្ធត់ ហើយយើងអាចយល់ពីមូលហេតុដែលព្រះមិន
បានផ្តល់វាឲ្យបានច្បាស់។

វាត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដើម្បីឱ្យពួកគេយល់ពីជោគ
វាសនាដែលពួកគេបានរត់គេចខ្លួន។

ខទី ៣ ៖ « កណ្តូបចេញមកដោយផ្សែង ហើយខ្នាតខ្លាយនៅលើផែនដី។
ហើយអំណាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេដូចជាអំណាចនៃខ្យង់រ៉ែនផែនដី។ »

ការអធិស្ឋានដែលតំណាងដោយ " ផ្សែង " ចេញមកពីមាត់
និងគំនិតរបស់ពួកប្រូតេស្តង់ដែលដួលរលំ ដូច្នោះបុរស និងស្ត្រីតំណាងដោយ " កណ្តូប " ដោយសារតែចំនួនដ៏ច្រើនរបស់វា។

តាមពិតវាគឺជាសត្វជាច្រើនដែលបានធ្លាក់នៅឆ្នាំ 1843

ហើយខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថានៅឆ្នាំ 1833

ដប់ឆ្នាំមុនព្រះអម្ចាស់បានប្រទានគំនិតនៃហ្វូងមនុស្សនេះដោយ

"ការដួលរលំនៃផ្កាយ" បានសម្រេចនៅយប់ថ្ងៃទី 13 ខែវិច្ឆិកា។ , 1833

នៅចន្លោះពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រដល់ម៉ោង 5 ព្រឹក,

នេះបើយោងតាមទិបន្ទាល់សាក្សីប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ពាក្យថា " នៅលើ
ផែនដី " មានអត្ថន័យទ្វេដងនៃការពង្រីកដី និងអត្តសញ្ញាណប្រូតេស្តង់។

អ្នកណាខ្លះចូលចិត្ត " កណ្តូប " ដែលបំផ្លិចបំផ្លាញ និងបំផ្លិចបំផ្លាញ ? មិនមែន
កសិករទេ ហើយព្រះមិនដឹងគុណចំពោះអ្នកជឿដែលក្បត់ទ្រង់ ហើយធ្វើការជាមួយ

មារសត្រូវដើម្បីបំផ្លាញដំណាំរបស់ទ្រង់នៃអ្នករើសតាំង ដូច្នោះនិមិត្តសញ្ញានេះត្រូវ
បានអនុវត្តចំពោះពួកគេ។ បន្ទាប់មក នៅក្នុង អេសេគាល 2 ជំពូកខ្លីនៃ 10 ខនេះ

ពាក្យ " ឧទ្ទាម " ត្រូវបានលើកឡើងចំនួន 6 ដង ដើម្បីចាត់តាំង ជនជាតិយូដា " បៈបោរ " ដែលព្រះហៅថា " បន្តា បន្តា និងខ្យង់រ៉ែ " ។ នៅទីនេះ ពាក្យ " ខ្យង់រ៉ែ "

ទាក់ទងនឹងពួកឧទ្ទាមប្រូតេស្តង់។ នៅក្នុង ខទី 3 ការនិយាយសំដៅទៅលើអំណាច
របស់ទ្រង់រៀបចំការប្រើប្រាស់នូវនិមិត្តសញ្ញាដ៏តូចមួយដ៏សំខាន់បំផុត ។

អំណាចនៃ " ខ្យង់រ៉ែ " គឺដើម្បី វាយជនរងគ្រោះរបស់ពួកគេឱ្យស្លាប់ជាមួយនឹង " កន្ទុយ " របស់ពួកគេ។ ហើយពាក្យ « កន្ទុយ » នេះមានអត្ថន័យជាមូលដ្ឋាន

នៅក្នុងគំនិតដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង អេសាយ ៩:១៤ ៖ « ព្យាករីដែល
បង្រៀនការភូតភរ គឺជាកន្ទុយ » ។ សត្វប្រើ " កន្ទុយ " របស់ពួកគេដើម្បីដេញចេញ

ហើយវាយរុយ និងសត្វល្អិតប៉ារ៉ាស៊ីតផ្សេងទៀតដែលរំខានពួកគេ។
នៅទីនេះយើងរកឃើញរូបភាពនៃ " ព្យាករីយេសេប៊ិល " ក្លែងក្លាយ ដែលចំណាយ

ពេលរបស់គាត់ក្នុងការបណ្តេញចេញ និងធ្វើទុក្ខដល់ព្រះ និងអ្នកបម្រើដែលមិន
ស្មោះត្រង់ដែលបានបោកបញ្ឆោត។ ការអនុវត្តទង់ជាតិដោយស្ម័គ្រចិត្ត

ដើម្បីដង្វាយធុនសម្រាប់អំពើបាបក៏ជាផ្នែកមួយនៃការបង្រៀននៃជំនឿកាតូលិ
កផងដែរ។ នៅក្នុង Rev.11:1

ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីការប្រៀបធៀបនេះដោយប្រើពាក្យ " Reed " ដែលគន្លឹះ
អេសាយ 9:14 ផ្តល់អត្ថន័យដូចគ្នាទៅនឹងពាក្យ " កន្ទុយ " ។ រូបភាពនៃព្រះវិហារ

papal នេះក៏អនុវត្តផងដែរ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844

ចំពោះអ្នកជឿប្រូតេស្តង់ដែលបានធ្លាក់ខ្លួនជាអ្នកប្រកាសទំនាយរបស់ព្រះដែលប
ង្រៀនកុហក ឬហោរាក្លែងក្លាយ។ ពាក្យ « កន្ទុយ » ដែលបានស្នើនឹងត្រូវបានលើក

ឡើងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុង ខទី 10 ។

(លើកនេះចាប់ពីថ្ងៃទីប្រាំពីរ)

ខទី ៤ : « គេបានប្រាប់កុំឱ្យបំផ្លាញស្មៅលើផែនដី ឬរបស់បែតង ឬដើមឈើ ណាឡើយ គឺមានតែអ្នកដែលមិនមាន គ្រាបស់ព្រះនៅលើផ្ទះប៉ុណ្ណោះ ។ »

កណ្តុប " ទាំងនេះ មិនលេបត្របាក់រុក្ខជាតិបែតងទេ ប៉ុន្តែវាមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ដែលមិនត្រូវបានការពារដោយ " គ្រាបស់ព្រះ " ។ ការលើកឡើងនេះនៃ " គ្រាបស់ព្រះ " ។

បញ្ជាក់ពីបរិបទនៃពេលវេលាដែលបានគ្របដណ្តប់រួចហើយនៅក្នុង វិវរណៈ 7 ។ ដូច្នោះ សារគីស្របគ្នា ជំពូកទី 7 ទាក់ទងនឹងការបោះត្រាដែលជាប់ឆ្នោត និងជំពូកទី 9 ដែលជាអ្នកដួលត្រូវបោះបង់ចោល។ ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា យោងទៅតាម Matt.24:24

វាមិនអាចទៅរួចទេក្នុងការទាក់ទាញអ្នកជ្រើសរើសពិតប្រាកដ។ ដូច្នោះ ហោរាក្លែងក្លាយ បញ្ឆោតគ្នាទៅវិញទៅមក។

ភាពជាក់លាក់ " គ្រាបស់ព្រះនៅលើផ្ទះ " ។

បង្ហាញពីការចាប់ផ្តើមនៃការផ្សារភ្ជាប់អ្នកបំរើបស់ព្រះដែលបានជ្រើសរើសនៅ Adventist នៅថ្ងៃទី 23 ខែតុលាឆ្នាំ 1844 ។ ព័ត៌មានលម្អិតត្រូវបានរៀបរាប់នៅមុនការដកស្រង់នៃទំនាយ " ប្រាំខែ " នៃ ខគម្ពីរដែលធ្វើតាម; រយៈពេលនៃ 150 ឆ្នាំពិតប្រាកដដែលនឹងផ្អែកលើកាលបរិច្ឆេទនេះ។

ខទី ៥ : « វាត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ មិនមែនដើម្បីសម្លាប់ពួកគេទេ គឺ ដើម្បីធ្វើទារុណកម្មពួកគេរយៈពេល ប្រាំខែ ; ហើយទុក្ខលំបាកដែលពួកគេបានធ្វើ គឺដូចជាទារុណកម្មដែលកើតឡើងដោយខ្យង់វិពេលវាខាំមនុស្ស។ »

សាររបស់ព្រះនាំមកនូវការរួមគ្នានៅក្នុងសកម្មភាពរូបភាពរបស់ខ្លួនដែល បានសម្រេចនៅក្នុងពេលវេលាផ្សេងគ្នា; ដែលធ្វើឱ្យមានការភាន់ច្រឡំ និងធ្វើឱ្យការបកស្រាយរូបភាពពិបាក។ ប៉ុន្តែបច្ចេកទេសនេះត្រូវបានយល់ និងទទួល សារបានក្លាយទៅជាច្បាស់ណាស់។ ខទី 5 នេះ គឺជាមូលដ្ឋាននៃការប្រកាសរបស់ខ្ញុំអំពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ម្រាប់ឆ្នាំ 1994 ។ នៅទីនោះយើងរកឃើញទំនាយដ៏មានតម្លៃ " ប្រាំខែ " ដែលចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844 ធ្វើឱ្យវាអាចបង្កើតកាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1994 ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីអនុវត្តគម្រោង នៃព្រះ ខ្ញុំពិតជាត្រូវភ្ជាប់ការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់កាលបរិច្ឆេទនេះ។

នេះជារបៀបដែលខ្ញុំខ្ញាក់ផ្អែកខ្លះដោយភាពជាក់លាក់នៅក្នុងអត្ថបទដែលនឹង ធ្វើឱ្យ ក្តីសង្ឃឹមនេះមិនអាចទៅរួច ខ្ញុំបានតស៊ូក្នុងទិសដៅដែលចង់បានដោយអ្នកបង្កើតរបស់ខ្ញុំ។ ពិតហើយ អត្ថបទនោះបញ្ជាក់ថា៖ « វាត្រូវបានគេឱ្យទៅពួកគេ មិនមែនដើម្បីសម្លាប់ពួកគេ ទេ ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើទារុណកម្មពួកគេរយៈពេលប្រាំខែ »។ ការបញ្ជាក់ " ។

ទេដើម្បីសម្លាប់ពួកគេ " មិនអនុញ្ញាតឱ្យមានប្រធានបទនៃ " ទី 6 ក្រែក
 "ដែលជាសង្គ្រាមសម្លាប់មនុស្សដ៏មហិមាទៅក្នុងពេលវេលាគ្របដណ្តប់ដោយ" ទី 5
 ក្រែក "; ពេលវេលានៃ 150 ឆ្នាំពិតប្រាកដ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសម័យរបស់គាត់ លោក
 William Miller ត្រូវបានខ្ញុំកម្មយផ្នែករួចទៅហើយ
 ដើម្បីសម្រេចបាននូវសកម្មភាពដែលព្រះចង់បាន។
 រកឃើញកំហុសដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងស្តារឡើងវិញនូវក្តីសង្ឃឹមនៃការយាងមកវិញ
 របស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844; កំហុសមិនពិត
 ចាប់តាំងពីការគណនាដំបូងដែលបង្កើតនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843
 ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅថ្ងៃនេះនៅក្នុងការគណនាចុងក្រោយរបស់យើង។ ឆន្ទៈ
 និងអំណាចរបស់ព្រះគឺអធិបតេយ្យភាព
 ហើយជាសំណាងល្អសម្រាប់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ គ្មានអ្វី
 និងគ្មាននរណាម្នាក់អាចរារាំងគម្រោងរបស់គាត់បានទេ។
 ការពិតគឺថាកំហុសនៃការប្រកាសនេះបាននាំឱ្យ Adventism ជាផ្លូវការបង្ហាញ
 នៅឆ្នាំ 1991
 អាកប្បកិរិយានៃការមើលងាយចំពោះក្តីសង្ឃឹមនៃការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រកាសនៅឆ្នាំ 1994 ។ ហើយអ្វីដែលអាក្រក់បំផុតសម្រាប់
 Adventists គឺត្រូវបានដកហូតពន្លឺទំនាយចុងក្រោយដែល
 បំភ្លឺទាំងស្រុងនូវជំពូកទាំង 34 នៃសៀវភៅ ដានីយ៉ែល និងវិររណៈ
 ដូចដែលអ្នកគ្រប់គ្នាអាចមានភស្តុតាងនៃថ្ងៃនេះដោយការអានឯកសារនេះ។
 ក្នុងការធ្វើដូច្នេះ
 ពួកគេក៏ត្រូវបានដកហូតពន្លឺផ្សេងទៀតដែលព្រះបានប្រទានឱ្យខ្ញុំចាប់តាំងពី
 និទាយរដូវនៃឆ្នាំ 2018 អំពីច្បាប់របស់ទ្រង់
 និងអំពីការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងយាងមកវិញ
 ឥឡូវនេះយើងដឹងនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។
 ហើយនេះនៅលើមូលដ្ឋានថ្មីដែលបំបែកចេញពីការសាងសង់ទំនាយរបស់ដានីយ៉ែ
 លនិងវិររណៈ។ នៅចន្លោះឆ្នាំ 1982 និង 1991 សម្រាប់ខ្ញុំ រយៈពេល ប្រាំខែ
 ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងសកម្មភាពរបស់ព្យាករីក្លែងក្លាយដែលត្រូវបន្តរហូតដល់
 ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដើរដាក់ដោយការរីកញែកនេះ
 លើសពីនេះទៅទៀតមានភាពយុត្តិធម៌
 ខ្ញុំមិនបានឃើញការរឹតបន្តឹងពេលវេលាដែលដាក់ដោយបម្រាមលើ " ការសម្លាប់ "
 នោះទេ។ ហើយនៅពេលនោះ កាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1994 តំណាងឱ្យឆ្នាំ 2000
 នៃកំណើតពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
 ខ្ញុំបន្ថែមថាគ្មាននរណាម្នាក់មុនខ្ញុំកំណត់មូលហេតុនៃកំហុសរបស់ខ្ញុំទេ។
 ដែលបញ្ជាក់ពីសមិទ្ធិផលមួយស្របតាមឆន្ទៈរបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ ចូរយើងបង្វែរ
 ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការបញ្ជាក់ « ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើទារុណកម្មពួកគេរយៈពេល
 ប្រាំខែ » ។ រូបមន្តនេះគឺមានការយល់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំងពីព្រោះ " ការធ្វើទារុណកម្ម "
 នៅក្នុងសំណួរមិនត្រូវបានរងទុក្ខដោយជនរងគ្រោះក្នុងអំឡុងពេល " ប្រាំខែ "
 ដែលបានព្យាករណ៍។ « ទារុណកម្ម » ដែលព្រះវិញ្ញាណសំដៅទៅលើអ្នកធ្លាក់នៅការ
 ជំនុំជម្រះចុងក្រោយ ដែលវានឹងបណ្តាលមកពីការនេះ « បឹងភ្លើង » ដែលជាការ
 ដាក់ទណ្ឌកម្មនៃ « ការស្លាប់លើកទីពីរ » ។ « ទារុណកម្ម »

នេះត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងសារលិខិតរបស់ទេវតាទីបីនៃ វិរណៈ 14:10-11 ដែលខ្មែរបានបំផុសឡើងដោយលើកឡើងពី « ផ្សេង » “ នៃទារុណកម្មរបស់ពួកគេ ”; សារដែល Adventists ដឹងយ៉ាងច្បាស់ចាប់តាំងពីវាបង្កើតជាធាតុមួយនៃបេសកកម្មសកលរបស់ពួកគេ ។ ដោយដឹងជាមុននូវការដួលរលំនៃ Adventism ជាផ្លូវការនេះ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលយ៉ាងស្រទន់នៅក្នុងសារនេះថា “ គាត់ ក៏ នឹងជីកស្រា នៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះដែលចាក់មិនលាយបញ្ចូលគ្នាទៅក្នុងពែងនៃសេចក្តី ក្រោធរបស់គាត់ ហើយគាត់នឹងត្រូវរងទុក្ខដោយភ្លើង និងស្ពាន់ជ័រនៅមុខ ទេវតាបរិសុទ្ធ និងនៅចំពោះមុខកូនចៀម »។ ការបញ្ជាក់នេះ “ គាត់ផងដែរ ” កំណត់គោលដៅជាបន្តបន្ទាប់ ជំនឿប្រូតេស្តង់ បន្ទាប់មក Adventism infidel ផ្លូវការបានបដិសេធនៅឆ្នាំ 1994 ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់។ ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទនេះ នៅក្នុងការបញ្ជាក់អំពីបណ្តាសាររបស់គាត់ “ ពួកឧទ្ធាម ” ថ្មីនេះបានចូលរួមជាមួយសម្ព័ន្ធភាព ecumenical ដែលប្រមូលផ្តុំអ្នកកាន់សាសនាកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់ដែលបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីព្រះរួចហើយ។ ប៉ុន្តែមុនពេលការដួលរលំនៃ Adventism ជាផ្លូវការ រូបមន្ត “ គាត់ផងដែរ ” បានអនុវត្តចំពោះពួកប្រូតេស្តង់ដែលធ្លាក់ចូល ពីព្រោះពួកគេបានធ្លាក់នៅឆ្នាំ 1844 ឥឡូវនេះពួកគេនឹងចែករំលែកជោគវាសនារបស់ពួកកាតូលិក គ្រិស្តអូស្ស្យដក់ និង ពួកយូដាភ្លែងក្លាយ។ តាមពិត “ គាត់ក៏ ” ខ្វល់ខ្វាយចំពោះអ្នកមិនមែនជាកាតូលិកទាំងអស់ដែលគោរពវិហារកាតូលិកនៃទី ក្រុងរ៉ូម ដោយចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពខាងសាសនារបស់ខ្លួន និងដោយគោរពពិធីបរិសុទ្ធរបស់ Constantine I : ថ្ងៃអាទិត្យ និង “ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ” របស់គាត់ (បុណ្យណូអែលនៅលើ ថ្ងៃទី 25 ខែធ្នូ) ។ ដោយជ្រើសរើសទម្រង់នៃឯករាជ្យនេះ “ គាត់ផងដែរ ” ជាជាងពហុរាជ្យនេះរបស់វា “ពួកគេផងដែរ”

ព្រះវិញ្ញាណរំពួកយើងថាជម្រើសសាសនាគឺជាជម្រើសបុគ្គលដែលធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ មានទំនួលខុសត្រូវ រាប់ជាសុចរិត ឬធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់មានអារម្មណ៍ថាមានកំហុសចំពោះព្រះ បុគ្គល។ និងមិនមែនសហគមន៍ ; ដូចជា “ ល្អអេ ដានីយ៉ែល និងយ៉ូប ដែល នឹងមិនជួយសង្គ្រោះកូនប្រុសស្រី” យោងតាមអេសេក.១៤:១៨។

ទារុណកម្មនៃការស្តាប់ទីពីរនៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ

ខទី ៦៖ « នៅគ្រានោះ មនុស្សនឹងស្វែងរកសេចក្តីស្តាប់ ហើយគេនឹងរកមិនឃើញឡើយ។ ពួកគេនឹងចង់ស្តាប់ ហើយសេចក្តីស្តាប់នឹងរត់ចេញពីពួកគេ។ »

គំនិតហូរចេញយ៉ាងឡាយ ដោយទើបតែបង្កើតនូវ « ទុក្ខវេទនានៃសេចក្តីស្តាប់ទីពីរ » ព្រះវិញ្ញាណបានព្យាករណ៍នៅក្នុងខទី 6 នេះអំពីថ្ងៃនៃការអនុវត្តរបស់វា ដែលនឹងមកដល់នៅចុងបញ្ចប់នៃ សហវស្ស ទី 7 ដែលកំណត់គោលដៅដោយពាក្យថា « នៅគ្រានោះ » ។ បន្ទាប់មក គាត់បង្ហាញឱ្យយើងដឹងអំពីលក្ខណៈពិសេសនៃទណ្ឌកម្មចុងក្រោយដ៏មហិមាទេ។

« មនុស្សនឹងស្វែងរកសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែគេនឹងរកមិនឃើញឡើយ។ គេចង់ស្លាប់ ហើយសេចក្តីស្លាប់នឹងរត់ចេញពីគេ »។ អ្វីដែលមនុស្សលោកមិនដឹងនោះគឺថា រូបកាយមនុស្សអាក្រក់ដែលរស់ឡើងវិញនឹងមានលក្ខណៈខុសប្លែកពីរូបកាយខាង សាច់ឈាមនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

សម្រាប់ការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយរបស់ពួកគេ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតនឹងបង្កើតជីវិតរបស់ពួកគេឡើងវិញ ដោយធ្វើឱ្យមានលទ្ធភាពបន្តក្នុងស្ថានភាពដឹងខ្លួនរហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ នៃអាត្មាមចុងក្រោយរបស់ពួកគេ។ ជាងនេះទៅទៀត

រយៈពេលនៃការរងទុក្ខនឹងប្រែប្រួលជាលក្ខណៈបុគ្គលសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗ អាស្រ័យលើសាលក្រមដែលប្រកាសអំពីទោសកំហុសរៀងៗខ្លួន។ ម៉ាកុស 9:47-48 បញ្ជាក់នៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ៖ «... ត្រូវបោះទៅក្នុងនរក ជាកន្លែងដែលដង្កូវមិន ស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនរលត់ឡើយ ។ » គួរកត់សំគាល់ផងដែរថា

ជំនឿប្រូតេស្តង់ចែករំលែកជាមួយព្រះវិហារកាតូលិក សាសនាមិនពិតជាច្រើន បន្ថែមពីលើថ្ងៃអាទិត្យ ជាថ្ងៃដំបូងដែលឧទ្ទិសដល់ការសម្រាក មានជំនឿលើភាពអមតៈនៃព្រលឹង ដែលនាំឱ្យពួកប្រូតេស្តង់ជឿលើ អត្ថិភាពនៃឋាននរកដែលបង្រៀនដោយពួកកាតូលិក។ ដូច្នេះ

ការគំរាមកំហែងរបស់កាតូលិកនៃឋាននរក ជាកន្លែងអស់កល្បជានិច្ច អ្នកដែលត្រូវទទួលទោសត្រូវរងទុក្ខដោយភ្លើង ដែលជាការគំរាមកំហែងដែលដាក់រាជ្យលើដែនដីគ្រិស្តបរិស័ទទាំងអស់នោះ មានសេចក្តីពិតតិចតួច ប៉ុន្តែលើសពីការមិនពិតច្រើន។ ពីព្រោះ ជាដំបូង

នរកដែលបានរៀបចំដោយព្រះនឹងកើតឡើងតែនៅចុងបញ្ចប់នៃ “ ពាន់ឆ្នាំ ” នៃការកាត់ទោសមនុស្សអាក្រក់ដោយពួកបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។ ហើយទីពីរ ការរងទុក្ខនឹងមិនស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូតទេ ទោះបីមានរយៈពេលយូរក៏ដោយ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ថានភាពនៅលើផែនដីបច្ចុប្បន្ន។ ក្នុងចំណោមអ្នកដែល

នឹងឃើញសេចក្តីស្លាប់រត់ចេញពីពួកគេ នឹងក្លាយជាអ្នកដើរតាម និងជាអ្នក ការពារដ៏ក្លៀវក្លានៃសេចក្តីស្លាប់របស់ព្រលឹងអមតៈ។ ដូច្នេះ ព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវបទពិសោធន៍នៃការស្រមៃស្រមៃថាតើជោគវាសនារបស់ ពួកគេនឹងទៅយ៉ាងណា ប្រសិនបើព្រលឹងរបស់ពួកគេពិតជាអមតៈ។

ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត វាក៏ជាអ្នកថ្វាយបង្គំនៃ "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យដែលមិនអាចយកឈ្នះបាន" ដែលនឹងជួបទេវភាពរបស់ពួកគេ។ ផែនដីខ្ពង់រាបដែលដឹកពួកវាទៅជា "ព្រះអាទិត្យ" ដោយការលាយបញ្ចូលគ្នានៃ magma នៃភ្លើង និងស្ពាន់ផ័រ។

រូបរាងបញ្ហាត្រីសាហាវ

ខទី ៧៖ « កណ្តាប់ទាំងនេះប្រៀបដូចជាសេះដែលបានរៀបចំសម្រាប់ការប្រយុទ្ធ។ នៅលើក្បាលរបស់ពួកគេមានមកុដដូចមាស ហើយមុខរបស់ពួកគេដូចជាមុខមនុស្ស។ » ជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញារបស់វា ខទី 7 បង្ហាញពីផែនការសកម្មភាពនៃជំរុំប្រូតេស្តង់ដែលបានដួលរលំ។ ក្រុមសាសនា (

សេ:) ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំសម្រាប់ " សមរក្ខមិ " ខាងវិញ្ញាណដែលនឹងសម្រេចបានតែនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណប៉ុន្តែគោលដៅចុងក្រោយគឺនៅទីនោះ។ ការប្រយុទ្ធនេះទទួលបានឈ្មោះ « អើម៉ាគេដូន » នៅក្នុង វិរណៈ ១៦:១៦ ។

បន្ទាប់មកវាជាការសមរម្យក្នុងការកត់សម្គាល់ការទទួលបានរបស់ព្រះវិញ្ញាណលើការប្រៀបធៀបរបស់វាជាមួយនឹងការពិតនៃរឿង។ ដែលគាត់ធ្វើដោយគុណការប្រើប្រាស់ពាក្យ " ចូលចិត្ត "។ នេះជាវិធីរបស់គាត់ក្នុងការបដិសេធការអះអាងមិនពិតរបស់អ្នកកាន់សាសនាដែលពាក់ព័ន្ធ។

អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺគ្រាន់តែជារូបរាងបោកបញ្ឆោតប៉ុណ្ណោះ: " មកុដ " បានសន្យាចំពោះអ្នកឈ្នះនៃសេចក្តីជំនឿនិងជំនឿ (មាស) ខ្លួនវាផ្ទាល់ដែលមាន " ស្រដៀង " ទៅនឹងជំនឿពិត។ " មុខ " នៃអ្នកជឿមិនពិតទាំងនេះគឺពួកគេបញ្ឆោត ចាប់តាំងពីអ្វីដែលពួកគេបានចាកចេញគឺជារូបរាងរបស់មនុស្ស។ អ្នកណាដែលសំដែងការវិនិច្ឆ័យនេះ ស្វែងរកចិត្ត និងចិត្ត។ គាត់ដឹងពីគំនិតសម្ងាត់របស់មនុស្សនិងចែករំលែកទស្សនៈរបស់គាត់អំពីការពិតជាមួយអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់។

ខទី ៨: « គេមានសក់ដូចសក់ស្រី ហើយធ្មេញដូចជាធ្មេញសិង្ហ។ »

យោងតាម ១កូរិនថូស ១១:១៥, ៣. សក់របស់ស្រីបម្រើជាស្បែកមុខ។ ហើយក្នុងនាទីរបស់ស្បែកមុខគឺដើម្បីលាក់មុខ អត្តសញ្ញាណរបស់វាស្បែកមុខ។ ខទី ៨ នេះបរិហារតាមរយៈនិមិត្តសញ្ញារបស់វាចំពោះការបង្ហាញខ្លួនខុសឆ្គងនៃក្រុមសាសនាគ្រិស្ត។ ដូច្នេះ ពួកគេមានរូបរាងខាងក្រៅ (សក់) នៃក្រុមជំនុំ (ស្រី នៅក្នុង អេភ.៥:២៣-៣២) ប៉ុន្តែវិញ្ញាណរបស់ពួកគេមានចលនាជាមួយនឹងភាពសាហាវឃោរឃៅ (ធ្មេញ) នៃ " សត្វគោ "។

យើងយល់កាន់តែច្បាស់ថាហេតុអ្វីបានជាមុខរបស់ពួកគេមានតែរូបរាងមនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ វាមិនមែនដោយគ្មានហេតុផលទេដែលព្រះយេស៊ូវប្រៀបធៀបពួកគេទៅនឹងសត្វគោ។

ដូច្នេះវាវិលត្រឡប់ពីស្ថានភាពនៃចិត្តរបស់ប្រជាជនរ៉ូម៉ាំងដែលមានពួកគ្រិស្តានដំបូងបានលេបត្របាក់ដោយសត្វគោនៅក្នុងសង្ឃឹររបស់ពួកគេ។ ហើយការប្រៀបធៀបនេះគឺសមហេតុផល ចាប់តាំងពីចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកនេះ ពួកគេនឹងចង់សម្លាប់អ្នកជ្រើសរើសចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រិស្តម្តងទៀត។

ខទី ៩: « ពួកវាមានប្រដាប់ពាក់ទ្រូងដូចនឹងបន្ទះដែក ហើយសំឡេងស្លាប់របស់វាដូចជាសំឡេងរទេះចំបាំង ដែលមានសេដ្ឋានច្រើនរត់ទៅច្បាំង។ »

ខគម្ពីរនេះសំដៅលើការក្លែងបន្លំនៃទាហានដ៏ពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រិស្តដែលពាក់ « អាវុទ្ធនាប់ » នៃយុត្តិធម៌ (អេភេសូរ ៦:១៤) ប៉ុន្តែនៅទីនេះ យុត្តិធម៌នេះគឺវិងដូច « ដែក » ដែលជានិមិត្តរូបនៃចក្រភពរ៉ូមក្នុង ដានីយ៉ែល។ " កណ្តូប " បញ្ឆោតសំឡេងជាមួយ " ស្លាប់របស់ពួកគេ " នៅពេលដែលពួកវាសកម្ម។ ដូច្នេះការប្រៀបធៀបដែលកើតឡើងទាក់ទងនឹងសកម្មភាព។ ការបញ្ជាក់ខាង

ក្រោមនេះបញ្ជាក់ពីទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងទីក្រុងរ៉ូម ដែលទោះបីជាដំបូងដែលមាន « សេដាច្រើន » បានធ្វើឲ្យពួករ៉ូមសប្បាយចិត្តនៅលើរដ្ឋដ៏មូលរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងរូបភាពនេះ " សេដាច្រើន " មានន័យថា៖ ក្រុមសាសនាជាច្រើនបានប្រមូលផ្តុំគ្នាដើម្បីទាញ " រទេះ " របស់រ៉ូម៉ាំង ដើម្បីលើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាចនៃទីក្រុងរ៉ូម។

ទីក្រុងរ៉ូមដែលដឹងពីរបៀបរៀបចំអ្នកដឹកនាំសាសនាផ្សេងទៀតដើម្បីបង្ក្រាបពួក គេតាមរយៈការឈ្លងរបស់វា។

នេះជារបៀបដែលព្រះវិញ្ញាណសង្ខេបសកម្មភាពនៃជំនុំឧទ្ធាម។ ហើយការប្រមូលផ្តុំនេះដើម្បីគាំទ្រទីក្រុងរ៉ូមរៀបចំពួកគេសម្រាប់ " សមរក្ខមិអាម៉ាគេដូន " "

ចុងក្រោយដែលដឹកនាំប្រឆាំងនឹងគូប្រជែងនៅថ្ងៃអាទិត្យ អ្នកសង្កេតការណ៍ដ៏ស្មោះត្រង់នៃថ្ងៃសប្បិទដែលត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ ហើយដោយមិនដឹងខ្លួនប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកការពាររបស់ពួកគេ។

ខទី ១០៖ « ពួកវាមានកន្ទុយដូចជាខ្សាដំរី និងចចក ហើយកន្ទុយរបស់វាមានអំណាចធ្វើបាបមនុស្សរយៈពេលប្រាំខែ។ »

ខគម្ពីរនេះលើករំលងនៃ ខទី ៣ ដែលពាក្យ « កន្ទុយ » ត្រូវបានណែនាំ ក្រោមចំណងជើង « អំណាចនៃ ខ្សាដំរី » ។ វាត្រូវបានដកស្រង់ចេញយ៉ាងច្បាស់ ទោះបីជាអត្ថន័យរបស់វាមិនច្បាស់ចំពោះអ្នកដែលមិនស្វែងរកវានៅក្នុងអេសាយ ៩:១៤។ នេះមិនមែនជាករណីរបស់ខ្ញុំទេ ដូច្នេះខ្ញុំនឹកចាំពីគន្លឹះដ៏សំខាន់នេះ៖ « ហោរាដែលបង្រៀនការកុហកគឺជាកន្ទុយ »។

ខ្ញុំបញ្ជាក់សារដែលសរសេរក្នុងនៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ៖ ក្រុមទាំងនេះមាន ព្យាការី ភូតកុហក (កន្ទុយ) និងបះបោរ (ខ្សាដំរី) និងភាសាកុហក (សត្វចង្រៃ) ហើយវាគឺនៅក្នុងហោរាក្លែងក្លាយទាំងនេះ (កន្ទុយ) ដែលអំណាចធ្វើបាបមនុស្ស ទាំង ល្អឯកពួកគេ

ហើយបញ្ចុះបញ្ជូលពួកគេឱ្យគោរពដល់ថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងសម្រាប់រយៈពេល 150 ឆ្នាំ (ប្រាំខែ) នៃសន្តិភាពខាងសាសនាដែលធានាដោយព្រះ។ ដែលបង្ហាញពួកគេដោយមិននឹកស្មានដល់ចំពោះ " ទារុណកម្មនៃការស្លាប់ទីពីរ " នៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយនៅចុងបញ្ចប់នៃ សហវស្ស ទី 7 ។ ពេលខ្ញុំគិតថា ហ្វូងមនុស្ស មើលមិនឃើញពីសារៈសំខាន់នៃថ្ងៃឈប់សម្រាក! ប្រសិនបើពួកគេជឿលើសារ ដែលបានបង្ហាញដែលបានឱក្ខន្ធនេះ នោះពួកគេនឹងផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់ពួកគេ។

ខ ១១ ៖ « ពួកគេមានដូចជាស្តេចរបស់ពួកគេ ជាទេវតានៃរណ្តៅគ្មានបាត ដែលមានឈ្មោះជាភាសាហេព្រើរ Abaddon និងជាភាសាក្រិក Apollyon ។ »

កាន់តែច្បាស់ជាងនេះ ការចោទប្រកាន់របស់ព្រះបានឈានដល់កម្រិត ខ្ពស់៖ ក្រុមសាសនាទាំងនេះមានឋានៈជាស្តេច សាតាំង « ទេវតានៃទីជ្រៅបំផុត »។ ដែលនឹងត្រូវចងនៅក្នុងទិវាលរហោស្ថានសម្រាប់ " មួយពាន់ឆ្នាំ " យោងតាមវិវរណៈ 20:3។ ពាក្យ « ជ្រៅ » នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:២ សំដៅលើផែនដី មុនពេលវាបង្ហាញសញ្ញាតិចត្តចបំផុតនៃជីវិត។ ពាក្យនេះចាត់ទុកថាផែនដីបាន ក្លាយទៅជាទិស្វាត់ជ្រងំ គ្រប់ទម្រង់នៃជីវិតត្រូវបានបំផ្លាញចោលដោយការយាង មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នាងនឹងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនេះអស់រយៈពេល « មួយពាន់ឆ្នាំ » ដោយមានអ្នករស់នៅតែម្នាក់គត់ដែលទេវតាសាតាំងចាប់ដាក់

គុកលើនាង។ ព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅក្នុង វិរណៈ ១២ គឺ « នាគ » និង ពស់ អារក្ស និងសាតាំង » នៅទីនេះទទួលឈ្មោះអ្នកបំផ្លាញ ដែលមានន័យថា “ ភាសាហេព្រើរ និងភាសាក្រិច អា បាដុន និងអាប៉ូលីយ៉ុន ”។ ច្បាស់ណាស់ ព្រះវិញ្ញាណប្រាប់យើងពីរបៀបដែលទេវតានេះទៅបំផ្លាញកិច្ចការរបស់ព្រះ ដែលគាត់កំពុងប្រយុទ្ធ។ " ភាសាហេព្រើរនិងក្រិក " "

គឺជាភាសានៃការសរសេរព្រះគម្ពីរដើម។

ដូច្នេះចាប់តាំងពីជំនឿប្រូតេស្តង់បានធ្លាក់ចុះនៅឆ្នាំ 1844 ការចាប់ផ្តើមនៃប្រធានបទនៃ " ទី 5 នេះ រ៉ែត " "

អារក្សបានយកនាងមកវិញដោយចំណាប់អារម្មណ៍ដ៏ល្បីរបស់គាត់ចំពោះព្រះគម្ពីរ បរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែ ផ្ទុយទៅនឹងការចាប់ផ្តើមដ៏រុងរឿងនៃកំណែទម្រង់ ឥឡូវនេះវាត្រូវបានគេប្រើដើម្បីបំផ្លាញផែនការរបស់ព្រះ។

សាតាំងអនុវត្តជាមួយនឹងសេចក្តីជំនឿដែលបានកែទម្រង់ដែលបានធ្លាក់ចុះ លើកនេះដោយជោគជ័យនូវអ្វីដែលគាត់បានព្យាយាមដោយឥតប្រយោជន៍ ដើម្បីធ្វើឱ្យព្រះគ្រីស្ទខ្លួនឯងធ្លាក់ចុះ

នៅម៉ោងនៃការសាកល្បងនៃការតស៊ូរបស់គាត់។

ខទី ១២៖ « វេទនាទីមួយបានកន្លងផុតទៅ។ មកនេះ សំណាងអាក្រក់ពីរទៀតបន្ទាប់ពីនេះ។ »

នៅទីនេះបញ្ចប់នៅក្នុងខទី 12 ប្រធានបទពិសេសនៃ " ទី 5 រ៉ែត 4" ពេលវេលានេះបង្ហាញថាមនុស្សជាតិបានចូលដល់ឆ្នាំ 1994 នៃប្រតិទិនធម្មការរបស់វា។ រហូតមកដល់ពេលនោះ

សន្តិភាពខាងសាសនាបានបន្តរវាងសាសនា monotheistic ទាំងអស់។ គ្មាននរណា ម្នាក់ត្រូវបានគេសម្លាប់ដោយសារហេតុផលខាងវិញ្ញាណនៃការតាំងចិត្តខាង សាសនាទេ។ ដូច្នេះ ការហាមប្រាមមិនឱ្យសម្លាប់នៅក្នុង ខទី ៥ ត្រូវបានគោរព និង បំពេញតាមដែលព្រះបានប្រកាស។

ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទី 3 ខែសីហា ឆ្នាំ 1994 ការវាយប្រហារសាសនាមូស្លីមដំបូងបំផុតដោយ GIA បានសម្លាប់មន្ត្រីបារាំង 5 នាក់នៅជិតស្ថានទូតបារាំងនៅអាល់ហ្សេ បន្ទាប់មក

នៅមុនថ្ងៃបុណ្យណូអែលនៅថ្ងៃទី 24 ខែធ្នូឆ្នាំ 1994 ដោយការវាយប្រហារប្រឆាំងនឹងយន្តហោះបារាំងដែលបានសម្លាប់។ មនុស្សបីនាក់ នៅប្រទេសអាល់ហ្ស៊ែរ ក្នុងនោះមានជនជាតិបារាំងម្នាក់។ រដូវក្តៅបន្ទាប់

ក្រុមឥស្លាមប្រដាប់អាវុធនៃ GIA អាល់ហ្ស៊ែរ បានបើកការវាយប្រហារយ៉ាងសាហាវទៅលើ RER នៃទីក្រុងប៉ារីស រដ្ឋធានីបារាំង។ ហើយនៅឆ្នាំ 1996 បូជាចារ្យកាតូលិកបារាំង 7 នាក់ត្រូវបានកាត់ក្បាលនៅ

Tibhirine ក្នុងប្រទេសអាល់ហ្ស៊ែរ។ ដូច្នេះទីបន្ទាល់ទាំងនេះផ្តល់នូវភស្តុតាងថា « ប្រាំ ខែ » ដែលបានព្យាករណ៍បានលើសកំណត់ ។ ដូច្នេះ សង្គ្រាមសាសនាអាចបន្ត ហើយបន្តរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក

ដែលសម្គាល់ដោយការយាងមកវិញនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏រុងរឿង។

ត្រី ទី ៦ ៖ ត្រីដ៏អស្ចារ្យទីពីរ " សំណាងអាក្រក់ "

ការដាក់ទណ្ឌកម្មទីប្រាំមួយនៃភាពបរិសុទ្ធត្រីស្មោះក្លែងក្លាយទាំងអ

ស។

សង្គ្រាមលោកលើកទី III

ខទី ១៣៖ « ជួរទីប្រាំមួយ។ ហើយ ខ្ញុំបានឮសំឡេងចេញពីស្នែងទាំងបួននៃ អាសនៈមាស ដែលនៅចំពោះព្រះ

ការដាក់ទណ្ឌកម្មព្រមានទីប្រាំមួយនេះ បង្កើតជា « **ទុក្ខវេទនា** » ដ៏អស្ចារ្យទីពីរ ដែលបានប្រកាសនៅក្នុង វិរណៈ 8:13 ។ វាមុនការបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណរបស់សមូហភាព និងបុគ្គល ហើយដូច្នេះនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅចន្លោះឆ្នាំ 2021 និង 2029។ ជាមួយនឹងខទី 13 នេះ ការចូលទៅក្នុងប្រធានបទនៃ “ ទី 6 ត្រី ” “នឹងបញ្ជាក់ពីការវិលត្រឡប់មកវិញនៃសង្គ្រាម និងការអនុញ្ញាតិ ឱ្យ "សម្លាប់" ។ ប្រធានបទថ្មីនេះទាក់ទងនឹងក្រុមសាសនាដូចគ្នានឹងក្រុមសាសនានៃ “ ៥ ត្រី » មុន។ និមិត្តសញ្ញាដែលប្រើគឺដូចគ្នាបេះបិទ។ អ្វីៗក៏អាចពន្យល់បានដូចនេះដែរ៖ ប្រជាជននៃ “ ទី៥ ត្រី ”បានក្លាយជាទម្លាប់ទៅនឹង " មិនសម្លាប់ " រហូតដល់ទៅ ដល់ពេលនេះដើម្បីហាមប្រាមទោសប្រហារជីវិត នៅក្នុងទ្វីបអឺរ៉ុប និងក្នុងរដ្ឋមួយ ចំនួនក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។

ពួកគេបានរកឃើញវិធីមួយដើម្បីធ្វើឱ្យការងារពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិទទួលបានអ ត្ថប្រយោជន៍ ដែលធ្វើឱ្យពួកគេរីកចម្រើន។ ដូច្នេះ ពួកគេលែងជាអ្នកគាំទ្រ សង្គ្រាមទៀតហើយ ប៉ុន្តែជាអ្នកការពារសន្តិភាពគ្រប់កាលៈទេសៈ។ ដូច្នេះសង្គ្រាមរវាងប្រជាជនគ្រិស្តសាសនាហាក់ដូចជាត្រូវបានដកចេញ ប៉ុន្តែជាអកុសលសាសនា monotheistic ទីបីគឺមិនសូវមានសន្តិភាពទេ វាគឺជាសាសនាឥស្លាមដែលដើរលើជើងពីរ៖ ភេរករដែលធ្វើសកម្មភាព និងអ្នកដែលដើរតាមផ្សេងទៀតដែលអបអរសាទរសកម្មភាពសម្លាប់របស់ពួកគេ ។ ដូច្នេះ អ្នកសន្តានេះធ្វើឱ្យការរំពឹងទុកនៃសន្តិភាពដែលស្ថិតស្ថេរមិនអាចទៅ រួច ហើយវានឹងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកបង្កើតព្រះដើម្បី « បន្តិសំឡេង » ការ អនុញ្ញាតរបស់គាត់សម្រាប់ការប៉ះទង្គិចនៃអរិយធម៌ និងសាសនាដែលនឹងកើត ឡើងដោយមានឥទ្ធិពលដ៏សាហាវសន្តិកសន្តាប់។ នៅលើផែនដីទាំងមូល មនុស្សម្នាក់ៗក៏នឹងមានសត្រូវប្រពៃណីរបស់ខ្លួនដែរ ការបែងចែកដែលរៀបចំដោយអារក្ស និងអារក្សរបស់វាទាក់ទងនឹងភពផែនដីទាំងមូល។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយនៅទីនេះ ទំនាយសំដៅទៅលើទឹកដីដាក់លាក់មួយ ដែលជាពួកគ្រិស្តសាសនាខាងលិចដែលមិនស្មោះត្រង់។

ការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយ មុនពេល " គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ " ដែលកើតឡើងមុនការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ត មកក្នុងនាម " ទី 6 " ។ ត្រី ១" រួចហើយ មុននឹងចូលទៅក្នុងព័ត៌មានលម្អិតនៃប្រធានបទ យើងដឹងថាប្រធានបទនេះពិតជារឿងទីពីរនៃ " សំណាងអាក្រក់ " ។

ដែលប្រកាសដោយ " គន្រី " នៃចក្រភពណាប៉ូឡេអុងនៅក្នុង Apo.8:13។
 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅក្នុងរូបចម្លាក់ដែលប្រែប្រួលតាមបំណងនេះ
 ការព្យាករណ៍របស់ Apo.11 សន្មតថាឈ្មោះនេះ " វេទនាទីពីរ " ។
 ចំពោះបដិវត្តន៍បារាំងហៅថា " សត្វដែលងើបពីទីជ្រៅបំផុត " ។
 វាក៏ជាប្រធានបទនៃ « ក្រែ ៩៤ » នៃវិវរណៈ ៨។ ដូច្នេះ ព្រះវិញ្ញាណផ្តល់យោបល់ដល់
 យើងអំពីអត្ថិភាពនៃទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាងព្រឹត្តិការណ៍ដែលទាក់ទងនឹង « ៩៤
 និង ៩៦ ក្រែ » យើងនឹងស្វែងយល់ថាតើទំនាក់ទំនងទាំងនេះជាអ្វី។
 នៅពេលដែល " ៩ ៦ សំឡេង ក្រែ " ជាសំឡេង របស់ព្រះគ្រីស្ទ
 អ្នកអង្វរករនៅមុខ អាសនៈ នៃគ្រឿងក្រអូប បង្ហាញការបញ្ជា។ (យោងតាម
 រូបភាពនៃព្រះពន្លាទៅលើផែនដី ដែលបានព្យាករណ៍ពីក្នុងនាទីនៅស្ថានសួគ៌នា
 អនាគតរបស់ខ្លួនជាអ្នកអង្វរករសម្រាប់ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកដែលបាន
 ជ្រើសរើស) ។

អឺរ៉ុបខាងលិច គោលដៅនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ខទី ១៤៖ « ហើយនិយាយទៅកាន់ទេវតាទីប្រាំមួយដែលមានក្រែថា ចូរ
 ស្រាយទេវតាទាំងបួនដែលចងនៅក្នុងទន្លេអឺប្រាតដ៍ធំ។ »

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា៖ « ដោះលែងទេវតាទាំង
 បួន ដែលត្រូវបានចងនៅលើទន្លេដ៍ធំនៃ Euphrates » :
 បញ្ចេញអំណាចអារក្សជាសកលដែលផ្តោតលើទ្វីបអឺរ៉ុបនិមិត្តសញ្ញាដោយឈ្មោះ
 Euphrates; អឺរ៉ុបខាងលិច និងផ្នែកបន្ថែមរបស់អាមេរិក និងអូស្ត្រាលី
 ដែលពួកគេត្រូវបានរក្សាទុកតាំងពីឆ្នាំ 1844 យោងតាមវិវរណៈ 7:2; នេះហើយជា
 ទេវតាទាំងបួនដែលគេឲ្យមកធ្វើបាបផែនដី និងសមុទ្រ ។
 គ្រាប់ចុចបកស្រាយគឺសាមញ្ញ និងឡឺដីខល។ "ទន្លេអឺប្រាត"
 គឺជាទន្លេដែលស្រោចស្រពបាបិឡូនបុរាណរបស់ដានីយ៉ែល។ នៅក្នុង វិវរណៈ ១៧ " ស្រីពេស្យា " ហៅថា " បាបិឡូនដ៍ឧត្តុង្គឧត្តម " អង្គុយ " នៅលើទឹកជាច្រើន " ។
 ដែលជានិមិត្តសញ្ញា " នៃប្រជាជាតិ ប្រជាជាតិ និងភាសានានា " ។ " បាបិឡូន " ។
 កំណត់ទីក្រុងរ៉ូម ប្រជាជនដែលពាក់ព័ន្ធគឺជាប្រជាជនអឺរ៉ុប។
 ដោយចាត់ទុកទ្វីបអឺរ៉ុបជាគោលដៅចម្បងនៃកំហឹងដ៍សាហាររបស់គាត់
 ព្រះគ្រីស្ទមានចេតនាដាក់ទោសអ្នកដែលក្បត់គាត់
 ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចិត្តចប់ផុតចំពោះការរងទុក្ខដែលគាត់បានស្និទ្ធនៅ
 លើឈើឆ្កាងដ៍ឈឺចាប់របស់គាត់ ដែលខគម្ពីរមុនទើបតែបានរំលឹក
 ដោយដកស្រង់ពាក្យថា អាសនៈ » ដែលបានទាយវាក្យក្នុងពិធីជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តី
 សញ្ញាចាស់។

ដោយកំណត់គោលដៅនៅអឺរ៉ុប

ព្រះវិញ្ញាណដឹកនាំការសងសឹករបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងប្រទេសពីរដែលផ្តោតលើកំហុ
 សរបស់ពួកគេចំពោះគាត់។ វាគឺអំពីជំនឿកាតូលិក ព្រះវិហារមាតា និងកូនស្រីច្បង
 ដូចដែលនាងហៅថាប្រទេសបារាំង ដែលបានគាំទ្រវាច្រើនសតវត្សមកហើយ
 ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមរបស់វា ដោយ Clovis ដែលជា ១៥០៩ នៃ Franks ។

កំណត់ប្រាប់ដំបូងជាមួយ " ៩៤ ក្រែ " លេចចេញមក វាគឺជាប្រទេសបារាំង
 ប្រជាជនបដិវត្តន៍ដែលបានសាបព្រោះគ្រាប់ពូជនៃភាពមិនជឿរបស់ខ្លួនក្នុងចំ

ណាមប្រជាជាតិគ្រិស្តបរិស័ទទាំងអស់នៅលើផែនដី
 ដោយការផ្សព្វផ្សាយសំណេររបស់ទស្សនវិទូ ជាអ្នកគិតសេរីនិយម។ ប៉ុន្តែវាក៏ជា
 Papal Rome ដែលបដិវត្តន៍បារាំងគឺដើម្បីបំផ្លាញ និងស្ងប់ស្ងាត់។ ការសិក្សា
 ប្រៀបធៀបនៃត្រៃជាមួយនឹងទណ្ឌកម្មព្រមានដែលបង្ហាញដល់ពួកហេព្រើរនៅ
 លើវិទ្យុ ២៦ ដល់កូនាទីទីបួននៃ *ដាវ ដ៍ទេវភាព* ដែល « សងសឹកសេចក្តីសញ្ញា
របស់ទ្រង់ »។ លើកនេះត្រឹមថ្ងៃ ^{ទី៦} ត្រៃ ",
 ព្រះយេស៊ូវនឹងសងសឹកសម្ព័ន្ធភាពរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ដោយវាយប្រហារប្រជាជនដែល
 មានកំហុសទាំងពីរនិងសម្ព័ន្ធមិត្តអឺរ៉ុបរបស់ពួកគេ។ ដោយសារតែយោងទៅតាម
 Apo.11 សាសនាមិនជឿរបស់បារាំងបាន " *វិករាយ* " ហើយបានធ្វើឱ្យ
 មនុស្សជុំវិញខ្លួន ទៅជា " *សេចក្តីអំណរ* ": " *ពួកគេនឹងធ្វើអំណោយទៅគ្នាទៅវិញទៅមក* " ដែលយើងអាននៅក្នុង Apo.11:10
 ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះគ្រិស្តដ៍ទេវភាពនឹងនាំយកអំណោយរបស់គាត់មកពួកគេ៖
 គ្រាប់បែកបរមាណូ និងគ្រាប់បែកបរមាណូ។
 ទាំងអស់នាំមុខដោយមេរោគឆ្លងដ៏សាហាវដែលបានបង្ហាញខ្លួននៅចុងឆ្នាំ 2019
 នៅអឺរ៉ុប។ ក្នុងចំណោមអំណោយនៃកំណត់ចំណាំគឺការថ្វាយរូបសំណាកសេរីភាព
 របស់ប្រទេសបារាំងដល់ទីក្រុងញូវយ៉កក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។ គំរូនេះគឺអស្ចារ្យណាស់
 ដែលធ្វើតាមប្រទេសបារាំង ប្រទេសនៅអឺរ៉ុបផ្សេងទៀតបានក្លាយជា
 សាធារណរដ្ឋ។ នៅឆ្នាំ 1917
 ប្រទេសរុស្ស៊ីនឹងធ្វើគំរូម្តងទៀតជាមួយនឹងការសំលាប់ដូចគ្នា។

សង្គ្រាមនយក្មេងអឺរ៉ុបសកល

ខ ១៥: « ហើយទេវភាពទាំងបួនដែលប្រុងប្រៀបនឹងម៉ោង ថ្ងៃ ខែ និងឆ្នាំ ត្រូវ
 ស្រាយចេញ ដើម្បីឱ្យគេសម្លាប់មនុស្សមួយភាគបី។ »
 បានរៀបចំដើម្បី " ធ្វើឱ្យផែនដីនិងសមុទ្រ " យោងតាមវិវរណៈ 7: 2 " *ទេវភាពទាំងបួនត្រូវបានបន្តបន្ថយថាពួកគេអាចសម្លាប់មនុស្សមួយភាគបី* "
 ហើយសកម្មភាពត្រូវបានគ្រោងទុកនិងរង់ចាំជាយូរមកហើយដូចដែលបង្ហាញពី
 ព័ត៌មានលម្អិតនេះ: " *អ្នកណា បានរៀបចំសម្រាប់ម៉ោង ថ្ងៃ ខែ និងឆ្នាំ* "។ ឥឡូវ
 នេះ តើការដាក់ទណ្ឌកម្មនេះបានក្លាយជាការចាំបាច់តាំងពីពេលណា?
 ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321
 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទដែលការអនុម័តនៃថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យកំណត់ដោយ
 Constantine I បានសម្រេច។ យោងតាមវិវរណៈ ១៧ ដែលប្រធានបទរបស់ខ្លួនគឺ
 « *ការវិនិច្ឆ័យស្ត្រីពេស្យា បាប៊ីទ្រូនដ៍អស្ចារ្យ* " លេខ 17
 តំណាងឱ្យការវិនិច្ឆ័យដ៍ទេវភាព។ បានអនុវត្តក្នុងចំនួនសតវត្សចាប់ពីថ្ងៃទី 7
 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 លេខ 17 នេះ ទទួលបានលទ្ធផលនៅថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021;
 ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនេះ 9
 ឆ្នាំចុងក្រោយនៃបណ្តាសាដ៍ទេវភាពនឹងអនុញ្ញាតឱ្យសម្រេចបាននូវ " ^{ទី៦} "។ ត្រៃ "
 នៃ វិវរណៈ ៩:១៣ ។

អនុញ្ញាតឱ្យយើងកត់សម្គាល់ការលើកឡើងនៃ " *ទីបី នៃបុរស* "
 ដែលរំលឹកយើងថាដូចជាការឱ្យភ័យខ្លាច,
 ដម្លោះពិភពលោកទីបីបំផ្លិចបំផ្លាញនេះរក្សា តួអក្សរព្រមាន មួយផ្នែក (*ទីបី*) ។

ដូច្នោះ វាមានប្រយោជន៍ក្នុងការនាំយកការប្រែចិត្តដើរខាងសាសនា និងដឹកនាំមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតឱ្យកាន់ខ្លួនយ៉ាងពេញលេញចំពោះការងារ Adventist ដែលដឹកនាំដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះកើតឡើងដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្ម និងអញ្ជើញឱ្យប្រែចិត្ត មនុស្សជាតិដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពី "150 ឆ្នាំពិតប្រាកដ" នៃសន្តិភាពសាសនា ព្យាករណ៍ដោយ " ប្រាំខែ " នៃ " ក្រែទីប្រាំ " ។

ដើម្បីយល់ច្បាស់ពីអត្ថន័យនៃទណ្ឌកម្មនេះ សង្គ្រាមលោកលើកទីបី ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1914 មក យើងត្រូវប្រៀបធៀបវា ហើយប្រៀបធៀបវាជាមួយនឹងការនិរទេសជនជាតិយូដាលើកទីបីទៅបាប៊ីឡូន។ នៅក្នុងអន្តរាគមន៍ដូចសង្គ្រាមចុងក្រោយនេះ ក្នុងឆ្នាំ ៥៨៦ ស្តេចនេប៊ូក្លេសា បានបំផ្លាញរាជាណាចក្រយូដា ដែលជាសំណល់ចុងក្រោយនៃប្រជាជាតិ អ៊ីស្រាអែល។ ក្រុងយេរូសាឡឹម និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់វាបានក្លាយទៅជាប្រាសាទ បាក់បែក។

ប្រាសាទដែលបន្ទាប់ទុកដោយសង្គ្រាមលោកលើកទីបីនឹងផ្តល់ភស្តុតាងដែលថាស ម្ព័ន្ធភាពគ្រិស្តសាសនាបានក្សត់សាសនាជាច្រើនដូចជាសម្ព័ន្ធភាពដ្ឋិហ្វរបស់ប្រជា ជនហេព្រើរ ។ ដូច្នោះបន្ទាប់ពីបាតុកម្មនេះ អ្នកមិនជឿ ឬអ្នករស់រានមានជីវិតពីសាសនានឹងត្រូវទទួលរងនូវការសាកល្បងជាសកលចុង ក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿ

ដែលផ្តល់ឱកាសចុងក្រោយនៃការសង្គ្រោះដល់អ្នកជឿនៃសាសនា monotheistic ទាំងអស់។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បង្កើតបង្រៀនតែសេចក្តីពិតតែមួយគត់ដែលទាក់ទង នឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងថ្ងៃសប្តិវារថ្ងៃសៅរ៍ដ៍បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដែលជាថ្ងៃទីប្រាំពីរ ពិតប្រាកដ។

ការសំលាប់ដែលបានប្រកាសសម្រាប់សង្គ្រាមសកលនេះបង្កើតបានជាទិដ្ឋ ភាពមួយផ្សេងទៀតនៃ " សំណាងអាក្រក់ទីពីរ " ដែលភ្ជាប់វាជាមួយនឹងបដិវត្តន៍សាសនាបារាំងដែលមិនជឿលើព្រះនៃ " ក្រែទីបួន " ។ ប្រទេសបារាំង និងជាពិសេសរដ្ឋធានីប៉ារីសរបស់ខ្លួនគឺស្ថិតនៅក្នុងឈើឆ្កាង នៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។ នៅក្នុង Rev.11:8 គាត់បានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា " សូដុម និងអេស៊ីប " ។

ដែលជាឈ្មោះរបស់សត្រូវពីបុរាណបានបំផ្លាញជាឧទាហរណ៍ក្នុងវិធីដែលមិនអាចបំ ភ្លេចបានដោយព្រះ មួយដោយភ្លើងពីស្ថានសួគ៌ និងមួយទៀតដោយអំណាចខ្នាក់របស់គាត់។

នេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ថាគាត់នឹងធ្វើប្រឆាំងនឹងនាងតាមរបៀបដ៏គួរឱ្យភ័យ ខ្លាចនិងច្បាស់លាស់ដូចគ្នា។

យើងត្រូវតែដឹងពីទំនួលខុសត្រូវដ៏ធំរបស់យើងក្នុងការបាត់ខ្លួននៃជំនឿពិត។ បន្ទាប់ពីមានការស្តាប់ខ្លឹមសាសនា

របបសាធារណរដ្ឋបានធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ណាប៉ូឡេអុង ទី១។ សម្រាប់អ្នកដែលសាសនាគ្រាន់តែជា foil

មានប្រយោជន៍សម្រាប់សិរីរុងរឿងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ វាក៏ជាមោទនភាព និងឱកាសនិយមរបស់គាត់

ដែលជំនឿកាតូលិកជំពាក់ការរស់រានមានជីវិតរបស់ខ្លួន តាមរយៈការបង្កើត
Concordat ដែលជាអ្នកបំផ្លាញគោលការណ៍នៃសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព។

ភាពជាក់លាក់ប្រជាសាស្ត្រ៖ អ្នកប្រយុទ្ធពីរយលាននាក់

ខទី ១៦៖ « ចំនួនទ័ពសេះមានចំនួនពីរនាក់នៃចំនួនដ៏ច្រើនសន្លឹក
សន្លាប់៖ ខ្ញុំបានឮចំនួនរបស់ពួកគេ។ »

ខទី 16

ផ្តល់ឱ្យយើងនូវការបញ្ជាក់ដ៏សំខាន់មួយអំពីចំនួនអ្នកប្រយុទ្ធដែលចូលរួមក្នុងជ
ម្លោះដែលបានចូលរួម៖ “ ទាហានពីរយលាន ” ឬទាហានពីរយលាននាក់។
រហូតដល់ឆ្នាំ 2021 នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងសរសេរឯកសារនេះ
គ្មានសង្គ្រាមណាមួយឈានដល់ចំនួននេះនៅក្នុងការប្រឈមមុខដាក់គ្នានោះទេ។
យ៉ាងណាក៏ដោយ សព្វថ្ងៃនេះ
ជាមួយនឹងចំនួនប្រជាជនពិភពលោកចំនួនប្រាំពីរពាន់លានមនុស្ស
ទំនាយនេះអាចសម្រេចបាន។

**ភាពជាក់លាក់ដែលផ្តល់ដោយខគម្ពីរនេះផ្តោលទោសការបកស្រាយទាំងអស់ដែល
បានសន្មតថាជម្លោះនេះទៅនឹងសកម្មភាពកន្លងមក ។**

សង្គ្រាមមនោគមវិជ្ជា

ខទី ១៧៖ « ដូច្នេះ ខ្ញុំបានឃើញសេះក្នុងការនិមិត្ត ហើយពួកអ្នកដែលអង្គុយ
លើវា មានពាក់អាវធំពណ៌ភ្លើង ផ្កាហ៊ុយស៊ុន និងស្ពាន់ជីវ។
ក្បាលសេះប្រៀបដូចជាក្បាលសត្វគោ។ ហើយចេញពីមាត់របស់គេ មានភ្លើង ផ្សែង
និង ស្ពាន់ជីវ។ »

នៅក្នុង ខទី ១៧ នេះ ជាចំនួននៃការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវភាព យើងរកឃើញ
និមិត្តសញ្ញានៃ « ត្រៃ ទី ៥ » ៖ ក្រុម (សេះ) និងអ្នកដែលបញ្ជាពួកគេ (អ្នកជិះសេះ) ។
យុត្តិធម៌តែមួយគត់របស់ពួកគេ (អាវទ្រនាប់) គឺការដុតដោយភ្លើង
ហើយភ្លើងអ្វី! ភ្លើងនុយក្លេអ៊ែរ ប្រៀបបាននឹងភ្លើងនៃ magma ក្រោមដី។
ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ដល់ពួកគេនូវលក្ខណៈនៃ Hyacinth
ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងពាក្យដដែលៗនៃការបញ្ចេញមតិទៅចុងបញ្ចប់នៃខគម្ពីរ
ដើម្បី ៤
ជក់បារី

នេះគឺជាឱ្យការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធរួចហើយនៅក្នុងប្រធានបទមុន
វាជាលក្ខណៈនៃទឹកអប់របស់វា ដែលយើងត្រូវចងចាំ ហើយនៅទីនោះ
យើងយល់ពីអត្ថន័យនៃការលើកឡើងរបស់វា។ រុក្ខជាតិនេះមានជាតិពុល
រលាកស្បែក ហើយក្លិនរបស់វាធ្វើឱ្យឈឺក្បាល។
សំណុំនៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះកំណត់ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកប្រយុទ្ធដែលពាក់ព័ន្ធ។
គ្មានការអធិស្ឋានទាំងនេះត្រូវបានទទួលដោយព្រះជាម្ចាស់អ្នកបង្កើតទេ។ ពួកគេធ្វើឱ្យ
គាត់ចង់ក្អក ហើយជំរុញគាត់ដោយស្តាប់ខ្លឹមយ៉ាងខ្លាំង។
វាត្រូវតែយល់ថានៅក្នុងជម្លោះសាសនា និងមនោគមវិជ្ជាដ៏សំខាន់នេះ
មានតែសាសនាប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានចូលរួម ដែលត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ទាំងស្រុងពីវា
ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក៏ដោយ ភាគច្រើនជា monotheistic: សាសនាយូដា
សាសនាកាតូលិក ប្រូតេស្តង់ គ្រិស្តអូស្ត្រូលីក អ៊ីស្លាម។ និមិត្តសញ្ញាសំខាន់ៗមួយមក

ពីអេសាយ 9:14 ត្រូវបានលើកឡើងនៅទីនេះ ៖ « ប្រមុខគឺជាចៅក្រម ឬអ្នកចាស់
ទុំ. ដូច្នោះ មានប្រធានក្រុមដែលប្រឈមមុខដាក់គ្នាទៅវិញទៅមក ចៅក្រមដែល
គេហៅសព្វថ្ងៃថា "ប្រធានាធិបតី" នៅក្នុងសាធារណរដ្ឋ។
ហើយប្រធានាធិបតីទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ដោយកម្លាំងនៃ " ភោ "
ដែលជាស្តេចសត្វនិងស្តេចនៃព្រៃ។

អត្ថន័យនៃកម្លាំងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងចៅក្រម 14:18 ។ នៅក្នុងសារលិខិត
របស់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណព្យាករណ៍អំពីការប្តេជ្ញាចិត្តដូចសង្គ្រាមដែលបានសាកល្បង
ពីចម្ងាយដោយប្រមុខរដ្ឋដ៏មានអំណាច ផ្តាច់ការ និងសាសនា ចាប់តាំងពីវាចេញ
ពី មាត់ របស់ ពួកគេ
អនុញ្ញាតឱ្យមានការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេដែលបង្ហាញដោយពាក្យ " ផ្សែង " ។ ពី "
មាត់ " របស់ពួកគេមកការបញ្ជាទិញនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយ " ភ្លើង "
ការអធិស្ឋានដោយ " ផ្សែង "
និងការបំផ្លាញព្រួយបារម្ភដោយបញ្ជាឱ្យប្រើគ្រាប់បែកនុយក្លេអ៊ែរដែលរូបភាព
ដោយ " ស្ពាន់ជីវ " ។ ជាក់ស្តែង
ព្រះវិញ្ញាណចង់គូសបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃកម្លាំងនុយក្លេអ៊ែរនេះ
ដែលជាការកម្ចាត់ចោលមនុស្សតែម្នាក់។

មិនដែលនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃផែនដីមានអំណាចបំផ្លិចបំផ្លាញបែបនេះអាស្រ័យ
លើការសម្រេចចិត្តរបស់មនុស្សតែមួយ។ រឿងនេះពិតជាគួរឱ្យកត់សម្គាល់ និង
សក្តិសមនឹងការសង្កត់ធ្ងន់។ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើងដែលរស់នៅក្នុងអង្គការ
នយោបាយប្រភេទនេះ ភាពធំសម្បើមទាំងនេះលែងធ្វើឱ្យយើងភ្ញាក់ផ្អើលទៀត
ហើយ។ យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាជនរងគ្រោះនៃប្រភេទនៃការឆ្កួតរួមមួយ។

ខទី ១៨ ៖ « មនុស្សមួយភាគបីត្រូវបានសម្លាប់ដោយគ្រោះភាពទាំងបីនេះ
ដោយភ្លើង ផ្សែង និងដោយសំរិទ្ធ ដែលចេញពីមាត់របស់ពួកគេ។ »

18 សង្កត់ធ្ងន់លើការពិតនេះពីខមនដែលបញ្ជាក់ថា « ភ្លើង ផ្សែង និង
ស្ពាន់ជីវ » បង្កើតជាគ្រោះភាពដែលចង់បានដោយព្រះ។ ដែលខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់
ដោយការសងសឹកដល់ព្រះគ្រីស្ទនូវបញ្ហាឱ្យសម្លាប់មនុស្សមួយភាគបី។

ថាមពលនុយក្លេអ៊ែររបស់ប្រមុខនៃប្រទេស

ខ 19: « ដ្បិតអំណាចរបស់សេះនៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេនៅក្នុងកន្ទុយរបស់
ពួកគេ; កន្ទុយរបស់វាដូចជាសត្វពស់មានក្បាល ហើយពួកវាបានប្រព្រឹត្តអំពើ
អាក្រក់ជាមួយនឹងគេ។ »

ខទី 19

បញ្ជាក់ពីចរិតលក្ខណៈមនោគមវិជ្ជាសាសនានៃជម្លោះដោយនិយាយថា:
សម្រាប់អំណាចនៃក្រុមប្រយុទ្ធ (សេះ) គឺនៅក្នុងពាក្យរបស់ពួកគេ (មាត់
របស់ពួកគេ) និងនៅក្នុងហោរាក្លែងក្លាយរបស់ពួកគេ (កន្ទុយ)
ដែលមានរូបរាងជាអ្នកបោកបញ្ឆោត (សត្វពស់) មានឥទ្ធិពល។ នៅលើប្រមុខរដ្ឋ
ចៅក្រម (ប្រមុខ) ដែលតាមរយៈពួកគេ (អ្នកប្រយុទ្ធ) បានធ្វើបាប។ គោលការណ៍
ដែលបានកំណត់យ៉ាងនេះត្រូវគ្នាយ៉ាងច្បាស់ទៅនឹងការរៀបចំនៃប្រជាជនដែល
មានសព្វថ្ងៃនេះក្នុងគ្រាចុងបញ្ចប់។

សង្គ្រាមលោកលើកទីបីនេះ។ អ្នកណាមក ការបិទប្រធានបទនៃ " ត្រៃ " ឬការព្រមានការដាក់ទណ្ឌកម្មគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសវាជាលើកដំបូងដល់ជនជាតិយូដានៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុង Dan.11:40-45 និង Ezekiel 38 និង 39 ហើយបន្ទាប់មកទៅកាន់ពួកគ្រីស្ទាននៃថ្មី។ សេចក្តីសញ្ញា នៅក្នុងសៀវភៅនេះ វិរណៈជា « ត្រៃទីប្រាំមួយ » ជាការព្រមានដ៏ទេវភាពចុងក្រោយ មុនពេលចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណ។ ដូច្នេះ ចូរយើងស្វែងរកមេរៀនបន្ថែមដ៏សម្បូរបែបទាំងនេះនៅទីនេះ។

ដានីយ៉ែល ១១:៤០-៤៥

កន្សោម " ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់ " ឆាន់យើងឱ្យសិក្សាពីជម្លោះចុងក្រោយនៃប្រជាជាតិនានា បានបង្ហាញ និងអភិវឌ្ឍនៅក្នុងទំនាយរបស់ Dan.11:40 ដល់ 45។ យើងរកឃើញនៅទីនោះនូវដំណាក់កាលសំខាន់ៗនៃអង្គការរបស់វា។ ដើមឡើយ ភាគច្រើនត្រូវបានដំឡើងនៅលើទឹកដីនៃអឺរ៉ុបខាងលិច ឥស្លាមណ្ឌានពានហៅថា " ស្តេចនៃភាគខាងត្បូង " បានប៉ះទង្គិចជាមួយប្រជាជនអឺរ៉ុបភាគច្រើនជាកាតូលិក។ ជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក គឺជាប្រធានបទដែលទំនាយមានគោលដៅតាំងពី Dan.11:36។ មេដឹកនាំសម្តេចប៉ារ៉ូម៉ាំងដែលសំដៅមកទល់ពេលនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្រោមពាក្យ " គាត់ "; ក្នុងងារជា " ស្តេច " គាត់ត្រូវបានវាយប្រហារដោយ " ស្តេចខាងត្បូង " ដែលជាសាសនាឥស្លាមដែលនឹង " ប៉ះទង្គិចនឹងគាត់ "។ ជម្រើសនៃកិរិយាសព្វ " ដើម្បីប៉ះទង្គិច " គឺច្បាស់លាស់និងយុត្តិធម៌ព្រោះ មានតែអ្នកដែលនៅលើទឹកដីដូចគ្នា " ប៉ះទង្គិច " ប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពេលនោះហើយដែលការទាញយកប្រយោជន៍ពីអំណោយដែលបានផ្តល់ឱ្យ ស្ថានភាពដែលបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់ និងភ័យស្ងួនស្លោនៅ អឺរ៉ុបខាងជើង " ស្តេចនៃភាគខាងជើង " (ឬខាងជើង) នឹង " រិលដូចព្យុះ " លើ សត្វព្រៃក្នុងការលំបាកដើម្បីដណ្តើមយកវា ហើយកាន់កាប់វា។ វាប្រើ " កប៉ាល់ ជាច្រើន ", " រថក្រោះ " និងអ្នកប្រយុទ្ធដែលគ្មានអ្វីក្រៅពី " អ្នកជិះ " ហើយរស់នៅភាគខាងជើង និងមិនមែននៅភាគខាងជើងនៃអឺរ៉ុបខាងលិចនោះទេ ប៉ុន្តែនៅភាគខាងជើងនៃទ្វីបអឺរ៉ុបអាស៊ី។ ហើយច្បាស់ជាងនេះទៅទៀតទៅភាគ ខាងជើងនៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែល ដែលខទី ៤១ ណែនាំដោយហៅវាថា « ប្រទេសដែល ស្អាតបំផុត »។ ប្រទេសរុស្ស៊ីដែលព្រួយបារម្ភគឺជាប្រជាជននៃ " អ្នកជិះសេះ " (Cossacks) អ្នកបង្កាត់ពូជនិងអ្នកផ្គត់ផ្គង់សេះដល់សត្រូវប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែល។ លើកនេះ ដោយផ្អែកលើទិន្នន័យទាំងអស់នេះ វាកាន់តែងាយស្រួលក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ " ស្តេចខាងជើង " នេះជាមួយនឹងរុស្ស៊ីគ្រិស្តអូស្ស៊ីដក់ដ៏មានឥទ្ធិពល ដែលជាសត្រូវខាងសាសនាភាគខាងកើតនៃបស្ចឹមប្រទេសរ៉ូម៉ាំង ចាប់តាំងពីការខ្វែងគំនិតខាងសាសនាគ្រិស្តជាផ្លូវការនៅឆ្នាំ 1054 ។

យើងទើបតែបានរកឃើញតួអង្គដែលមានចរិតឆោឆាយក្នុងសង្គ្រាមលោក
លើកទីបី។

ប៉ុន្តែអីរ៉ុបមានសម្ព័ន្ធមិត្តដ៏មានអំណាចដែលបានព្រងើយកន្តើយខ្លះៗដោយសារ
តែការប្រកួតប្រជែងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដែលបានក្លាយទៅជាមហន្តរាយចាប់តាំងពី
ការមកដល់នៃវិស្វកូរីដ-១៩។ សេដ្ឋកិច្ចគ្មានឈាម

កំពុងតែតស៊ូដើម្បីការរស់រានមានជីវិតរបស់ពួកគេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

មនុស្សម្នាក់ៗងាកចូលកាន់តែច្រើនឡើងៗ។

នៅពេលដែលជម្លោះចាប់ផ្តើមនៅអីរ៉ុប

សម្ព័ន្ធមិត្តអាមេរិកនឹងទុកពេលដើម្បីធ្វើសកម្មភាព។

នៅអីរ៉ុប ទាហានរុស្ស៊ីប្រឈមមុខនឹងការប្រឆាំងតិចតួច។ មួយទៅមួយ
ប្រជាជនអីរ៉ុបខាងជើងត្រូវបានកាន់កាប់។ បារាំងតែម្នាក់ឯងបានដាក់កម្លាំង
ទប់ទល់ផ្នែកយោធាទន់ខ្សោយ ហើយកងទ័ពរុស្ស៊ីត្រូវបានកាន់កាប់វិញនៅភាគ
ខាងជើងនៃប្រទេស។

តំបន់ភាគខាងត្បូងកំពុងជួបប្រទះបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរជាមួយសាសនាឥស្លាមដែលបាន
បង្កើតឡើងក្នុងចំនួនដ៏ច្រើននៅក្នុងតំបន់នេះ។

ប្រភេទនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនៃផលប្រយោជន៍រួមគ្នាប្រយុទ្ធមូស្លីម
និងជនជាតិរុស្ស៊ី។ ទាំងពីរគឺលោភលន់នឹងការលួច ហើយប្រទេសបារាំងជាប្រទេស
អ្នកមាន សូម្បីតែសេដ្ឋកិច្ចក៏ខូចដែរ។ ជនជាតិអាវ៉ាប់ជាអ្នកប្តូរយកមរតក
ប្រពៃណី។

នៅខាងអ៊ីស្រាអែល ស្ថានភាពគឺមហន្តរាយ ប្រទេសត្រូវបានកាន់កាប់។
ប្រជាជនអាវ៉ាប់មូស្លីមដែលនៅជុំវិញនោះត្រូវបានរួចជីវិត: អេដុម, ម៉ូអាប,
កូនរបស់អាំម៉ូន: ទន្លេយ៉ែរដាន់សម័យទំនើប។

អ្វីមួយដែលមិនអាចសម្រេចបានមុនឆ្នាំ 1979

នៅពេលដែលអេហ្ស៊ីបបានចាកចេញពីជំរុំអាវ៉ាប់

ដើម្បីបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយអ៊ីស្រាអែល

ជម្រើសដែលបានធ្វើឡើងនៅពេលនោះ:

ជាមួយនឹងការគាំទ្រដ៏ខ្លាំងក្លារបស់សហរដ្ឋអាមេរិក

បានប្រែទៅជាគុណវិបត្តិរបស់វា។ វាត្រូវបានកាន់កាប់ដោយជនជាតិរុស្ស៊ី។ ហើយ

ដោយការបញ្ជាក់ថា « នាងនឹងមិនគេចចេញទេ » ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញពីលក្ខណៈ

ឱកាសនិយមនៃជម្រើសដែលបានធ្វើក្នុងឆ្នាំ 1979 ។ ដោយឈរជាមួយពេលវេលាដ៏

ខ្លាំងបំផុត នាងបានជឿថានាងនឹងគេចផុតពីសំណាងអាក្រក់ដែលបានមកលើ

នាង ហើយសំណាងអាក្រក់គឺអស្ចារ្យណាស់

នាងត្រូវបានដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នាងដោយជនជាតិរុស្ស៊ីដែលកាន់កាប់។

ហើយដូចជាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ជនជាតិលីប៊ី និងអេត្យូពីក៏កំពុងលួចយកវាតាម

ជនជាតិរុស្ស៊ី។

ដំណាក់កាលនយោបាយនៃជម្លោះពិភពលោក

ខទី ៤៤ សម្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងស្ថានភាពនៃរុស្ស៊ី។

ខណៈពេលដែលកំពុងកាន់កាប់អីរ៉ុបខាងលិច អ៊ីស្រាអែល និងអេហ្ស៊ីប

ទាហានរុស្ស៊ីមានការភ័យខ្លាចចំពោះ " ព័ត៌មាន "

ដែលទាក់ទងនឹងទឹកដីរុស្ស៊ីរបស់ខ្លួន។ ព្រះវិញ្ញាណបានលើកឡើងថា « ទិសខាងកើត » ដោយយោងទៅលើការកាន់កាប់របស់អឺរ៉ុបខាងលិច ប៉ុន្តែក៏សំដៅទៅលើ « ភាគខាងជើង » ដោយយោងទៅលើការកាន់កាប់របស់អឺរ៉ុបខាងលិច ។ ប្រទេសរុស្ស៊ីគឺនៅ " ខាងកើត " នៃទីមួយនិង " ទៅ ខាងជើង " ទីពីរ។ ដំណឹងនេះ ធ្ងន់ធ្ងររហូតបង្កជាអំពើឃាតកម្មយ៉ាងសាហាវ។ វានៅទីនេះហើយដែលសហរដ្ឋអាមេរិកចូលសមរម្យដោយជ្រើសរើសបំផ្លាញ ទឹកដីរុស្ស៊ីដោយភ្លើងនុយក្លេអ៊ែរ។ ដំណាក់កាលនុយក្លេអ៊ែរនៃជម្លោះបានចាប់ផ្តើម។ ផ្សិតងាប់កើតមាននៅ ច្រើន កន្លែង ដើម្បីបំផ្លាញ ចោល ភាពសម្បូរបែប " នៃជីវិតមនុស្សនិងសត្វ " ។ ភាគីនៅក្នុងសកម្មភាពនេះដែល " មនុស្សមួយភាគបីត្រូវបានសម្លាប់ " ស្របតាមការប្រកាសនៃ " ក្រឹត្យទី 6 " ។ រុញត្រលប់ទៅ " ភ្នំ " នៃអឺរ៉ុបខាងលិច កងទ័ពរុស្ស៊ីនៃ " ស្តេចខាងជើង " ត្រូវបានបំផ្លាញដោយមិនទទួលបានជំនួយតិចតួចបំផុត: " ដោយគ្មានអ្នកណាមកជួយគាត់ " ។

អេសេគាល ៣៨ និង ៣៩

Ezekiel 38 និង 39

ក៏បង្កឱ្យមានជម្លោះចុងក្រោយនេះនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រតាមរបៀបរបស់ពួកគេដែរ។

មានព័ត៌មានលម្អិតគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដូចជាភាពជាក់លាក់នេះដែលបង្ហាញពី ចេតនារបស់ព្រះក្នុងការ " ដាក់ម្តាយ " របស់ស្តេចរុស្ស៊ីដើម្បីទាញគាត់ចូលនិងចូលរួមក្នុងជម្លោះ។ រូបភាពនេះបង្ហាញពី ឱកាសដ៏ល្អដើម្បីក្លាយជាអ្នកមានជាមួយប្រជាជនរបស់គាត់ ដែលគាត់នឹង មិនអាចទប់ទល់បានឡើយ។

នៅក្នុងទំនាយដ៏វែងនេះ ព្រះវិញ្ញាណប្រទានឈ្មោះដល់យើងជាចំណុច យោង៖ កុក ម៉ាកុក រ៉ូស (រុស្ស៊ី) មេសេច (មូស្ល) ទូបាល (តូបូល)។ បរិបទនៃថ្ងៃចុងក្រោយត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយព័ត៌មានលម្អិតអំពីប្រជាជនដែល ត្រូវបានវាយប្រហារ៖ « អ្នកនឹងនិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅលើដីបើកចំហ ខ្ញុំនឹងមក លើបុរសដែលស្ងប់ស្ងាត់ មានសុវត្ថិភាពនៅក្នុងលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេ។ ទាំងអស់គ្នានៅក្នុងផ្ទះ ដែលគ្មានជញ្ជាំង ហើយក៏មិនមានទ្វារផងដែរ (Ezek.38:11)»។ ទីក្រុងទំនើបពិតជា បើកចំហ ទាំងស្រុង។ ហើយកម្លាំងប្រឆាំងគឺ ជាសោកនាដកម្មមិនស្មើគ្នា។ ព្រះវិញ្ញាណដាក់នៅទីនេះនៅក្នុងមាត់របស់ “ ស្តេចខាងជើង ” របស់ដានីយ៉ែល លើកនេះកិរិយាសព្វ “ ខ្ញុំនឹងមក ” ដែលបង្ហាញពីការឈ្លានពានដ៏ធំ រហ័ស និងពីលើអាកាសតាមកិរិយាសព្វ និងរូបភាព “ នឹងបក់បោកដូចព្យុះ។ ” នៃ Dan .11:40 ពីទីតាំងឆ្ងាយ។ ក្នុងទំនាយ របស់អេសេគាលនេះ គ្មានអាថ៌កំបាំងអំពីប្រទេសដែលពាក់ព័ន្ធឡើយ។ រុស្ស៊ី និងអឺរ៉ុបខាងលិចត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់។ អាថ៌កំបាំងគឺមានតែនៅក្នុង Dan.11:36 ដល់ 45 ដែលវាទាក់ទងនឹង papacy រ៉ូម៉ាំង និងទឹកដីអឺរ៉ុបរបស់វា។ ហើយ ដោយការដាក់ឈ្មោះថា “ ស្តេចខាងជើង ” ដល់រុស្ស៊ីដែលកំពុងវាយប្រហារ សម្តេចប៉ាបាកាតូលិកអឺរ៉ុប ព្រះកំពុងសំដៅលើវិរាណៈរបស់ទ្រង់ដែលបានប្រទាន

ដល់អេសេគាល។ ដោយសារតែខ្ញុំរំលឹកអ្នក
 វាជាចម្បងទាក់ទងនឹងទីតាំងភូមិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែល
 ដែលរុស្ស៊ីមានទីតាំងនៅ " ភាគខាងជើង " ។ តាមពិតទៅ វាគឺនៅ ខាងកើតនៃ
 ទីតាំងរបស់ Roman Catholic Papal អឺរ៉ុបខាងលិច។ ដូច្នោះ
 វាគឺដើម្បីបញ្ជាក់ពីទីតាំងរបស់កងទ័ពរុស្ស៊ីនៅក្នុង papal
 អឺរ៉ុបនេះដែលពួកគេកាន់កាប់ និងត្រួតត្រា
 ដែលព្រះវិញ្ញាណកំណត់ទីតាំងការមកដល់នៃដំណឹងអាក្រក់ពី " ខាងកើត " ។ "
 ខ្ញុំនឹងភ្លៀង ភ្លើង និង ស្ពាន់ជ័រ មកលើគាត់ និងកងទ័ពរបស់គាត់ (Ezek.38:22)";
 យើងអាននៅក្នុង Eze.39:6 " ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនភ្លើងទៅ Magog " ។ នេះហើយជា
 មូលហេតុនៃដំណឹងអាក្រក់ដែលធ្វើឱ្យ « ស្តេចខាងជើង » នៃដាន់.១១:៤៤ខឹង។
 ដូចនៅក្នុងដានីយ៉ែល អ្នកឈ្លានពានរុស្ស៊ីនឹងត្រូវកាប់ជ្រុង
 ហើយបំផ្លាញនៅលើភ្នំនៃអ៊ីស្រាអែល: " អ្នក
 និងកងទ័ពរបស់អ្នកទាំងអស់នឹងធ្លាក់នៅលើភ្នំនៃអ៊ីស្រាអែល (Ezek.39:4)" ។
 ប៉ុន្តែអាថ៌កំបាំងគ្របដណ្តប់អត្ថសញ្ញាណរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកនៅឯប្រភពដើម
 នៃសកម្មភាពនេះ។ ខ្ញុំរកឃើញនៅក្នុង Eze.39:9
 ជាព័ត៌មានលម្អិតគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍។ អត្ថបទនេះបង្ហាញពីលទ្ធភាពនៃការដុត "
 ប្រាំពីរឆ្នាំ " ដោយការដុតអារុជដែលប្រើក្នុងជម្លោះពិភពលោកដ៏អាក្រក់នេះ។
 ឈើលែងជារត្តាធាតុដើមសម្រាប់សញ្ញាផ្សេងទៀតហើយ ប៉ុន្តែ " ប្រាំពីរឆ្នាំ "
 ដែលបានលើកឡើងឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពខ្លាំងនៃសង្គ្រាមនេះ និងបរិមាណនៃអារុជ។
 គិតត្រឹមថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021
 មានតែប្រាំបួនឆ្នាំប៉ុណ្ណោះរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ 9
 ឆ្នាំចុងក្រោយនៃ
 បណ្តាសាររបស់ព្រះក្នុងអំឡុងពេលដែលជម្លោះអន្តរជាតិចុងក្រោយនឹងកើតឡើង។
 សង្គ្រាម បំផ្លាញជីវិតនិងទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងខ្លាំង។ យោងតាម ខទី ១២ សាកសព
 រុស្ស៊ីនឹងត្រូវកប់ក្នុងរយៈពេល « ប្រាំពីរខែ » ។

យុត្តិធម៌ដ៏ទេវភាពដ៏គួរឱ្យខ្លាច និងមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។

វានឹងមានសាកសពជាច្រើន ហើយព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញយើងនៅក្នុង
 អេសេគាល 9 ជាមួយនឹងគំនិតនៃការសម្លាប់រដ្ឋាភិបាលដ៏សាហាវដែលទ្រង់នឹងរៀបចំ។
 ដោយសារតែសង្គ្រាមលោកលើកទីបីដែលរំពឹងទុកសម្រាប់រយៈពេលចន្លោះឆ្នាំ
 2021 និង 2029 គឺជាប្រភេទនៃ សង្គ្រាម ទី 3 ដែលដឹកនាំដោយ Nebuchadnezzar
 ប្រឆាំងនឹងអ៊ីស្រាអែលបុរាណនៅឆ្នាំ 586 ។
 នេះជាអ្វីដែលអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះបានបញ្ជាឱ្យមានការខកចិត្ត
 និងមើលងាយដោយប្រជាជនរបស់គាត់នៅក្នុង Ezek.9: ១ ដល់ ១១:

Ezek.9:1 បន្ទាប់មក គាត់បានបន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងនៅក្រចៀកខ្ញុំថា៖
 « ចូរចូលមកជិត អ្នកដែលត្រូវដាក់ទោសទីក្រុង ដោយម្នាក់ៗកាន់ឧបករណ៍
 បំផ្លិចបំផ្លាញនៅក្នុងដៃ!

Ezek.9:2 ហើយមើលចុះ មានបុរសប្រាំមួយនាក់បានមកតាមផ្លូវនៃទ្វារ
 ខាងលើនៅខាងជើង, ម្នាក់ៗកាន់ឧបករណ៍សម្រាប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅក្នុងដៃ
 របស់ខ្លួន. ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះ មានបុរសម្នាក់ស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯក

ហើយកាន់ប្រអប់សរសេរនៅក្នុងខ្សែក្រវាត់។ ពួកគេមកឈរនៅជិតអាសនៈ
លង្ហិន។

Ezek.9:3

សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានក្រោកឡើងពីចេរូប៊ីនដែល
លស្ថិតនៅ ឆ្ពោះទៅកាន់មាត់ទ្វារផ្ទះ។ គាត់ហៅបុរសដែលស្លៀកពាក់ក្រណាត់
ទេសឯកមក ហើយកាន់ប្រអប់សរសេរដាក់ក្នុងខ្សែក្រវាត់។

Eze.9:4 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរដើរកាត់កណ្តាលក្រុង
កាត់កណ្តាលក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយធ្វើសញ្ញាសម្គាល់លើថ្ងាសមនុស្សដែលដក
ដង្ហើមថ្នូរ ដោយព្រោះអំពើគួរស្អប់ខ្ពើមទាំងប៉ុន្មានដែលបានប្រព្រឹត្តនៅទីនោះ។

អេសេគា.៩:៥ ពេលខ្ញុំ គាត់និយាយទៅកាន់អ្នកឯទៀតថា៖
«ចូរតាមគាត់ចូលទៅក្នុងទីក្រុង ហើយវាយ! សូមឱ្យភ្នែករបស់អ្នកមិនអាណិត
ហើយកុំអាណិតឡើយ!

Ezek.9:6 សម្លាប់ និងបំផ្លាញមនុស្សចាស់ យុវជន ស្ត្រីព្រហ្មចារី កុមារ
និងស្ត្រី។ ប៉ុន្តែកុំចូលទៅជិតអ្នកណាដែលមានសញ្ញាសម្គាល់លើគាត់។
ហើយចាប់ផ្តើមជាមួយទិសក្តាររបស់ខ្ញុំ!

ពួកគេបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យដែលនៅមុខផ្ទះ។

Eze.9:7 លោកមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «ធ្វើឱ្យផ្ទះរបស់លោកធ្វើឱ្យ
សៅហ្មង ហើយសម្លាប់មនុស្សពេញទិវានគុណការ។ ចេញមក!... គេចេញទៅវាយ
ក្នុងក្រុង។

Eze.9:8 ពេលគេវាយខ្ញុំនៅតែដដែល ខ្ញុំក៏ក្រាបមុខ ហើយស្រែកឡើងថា អា!
ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គនឹងបំផ្លាញអស់ទាំងសំណល់នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
ដោយបង្អួកហឹងរបស់ព្រះអង្គទៅលើក្រុងយេរូសាឡឹមឬ?

Eze.9:9 លោកមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា៖ «អំពើទុច្ចរិតរបស់វង្សអ៊ីស្រាអែល
និងរបស់ជនជាតិយូដា គឺធំលើសលុប។ ស្រុកនេះពោរពេញទៅដោយអំពើ
ឃាតកម្ម ទីក្រុងពោរពេញទៅដោយអំពើអយុត្តិធម៌ ដ្បិតគេថាព្រះអម្ចាស់បានលះ
ចោលស្រុកនេះ ព្រះអម្ចាស់មិនឃើញអ្វីសោះ។

Eze.9:10 ខ្ញុំក៏នឹងមិនអាណិត ហើយក៏មិនមានចិត្តមេត្តាដែរ។ យើងនឹង
យកស្នាដៃរបស់គេមកដាក់លើក្បាលគេ។

Eze.9:11 ហើយមើលចុះ បុរសដែលស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯក ហើយមាន
ស្រោមសរសេរនៅក្នុងក្រវាត់របស់ខ្លួន បានឆ្លើយតបថា៖ ខ្ញុំបានធ្វើតាមការ
បង្គាប់របស់ខ្ញុំ។»

មិនមែនមនុស្សគ្រប់រូបដែលត្រូវគេសម្លាប់ដោយហេតុផលសាសនា គឺជា
ទុក្ខរុក្ខុលចំពោះជំនឿនោះទេ។ នៅក្នុងប្រភេទនេះ
មានអ្នកនិយមជ្រុលជាច្រើនដែលត្រៀមរួចជាស្រេចដើម្បីផ្តល់ជីវិតរបស់ពួកគេ
ប្រហែលជាសម្រាប់សាសនារបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែក៏សម្រាប់នយោបាយ
ឬមនោគមវិជ្ជាផ្សេងទៀតផងដែរ។
ទុក្ខរុក្ខុលពិតប្រាកដនៃសេចក្តីជំនឿគឺទីមួយ
និងផ្តាច់មុខនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នោះ
ចាំបាច់ត្រូវតែជាអ្នករើសតាំងដែលជីវិត
ដែលថ្វាយដោយការបូជាគឺគាប់ព្រះហឫទ័យចំពោះអ្នកបង្កើតព្រះ

ប្រសិនបើការស្តាប់របស់គាត់ត្រូវបានបន្តដោយជីវិតដែលស្របតាមតម្រូវការដែលបានបង្ហាញសម្រាប់ពេលវេលារបស់គាត់។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងរកឃើញនៅក្នុងប្រធានបទនៃ “ ទី៦ ត្រៃ ” ការបំផុសគំនិតនៃបរិបទសីលធម៌នៃសម័យក្រោយសង្គ្រាម។

ការមិនអត់ទោសរបស់អ្នករស់រានមានជីវិត

ផ្ទុយពីអ្វីដែលមនុស្សភាគច្រើនគិត និងភ័យខ្លាច ដូចជាការបំផ្លិចបំផ្លាញ អារុធនុយក្លេអ៊ែរនឹងមិនបំផ្លាញមនុស្សជាតិឡើយ។ ដោយសារតែ " អ្នករស់រានមានជីវិត " នឹងនៅតែមានបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់នៃជម្លោះ។ ស្តីអំពីសង្គ្រាម ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុង Matt.24:6 ថា “ អ្នកនឹងឮអំពីសង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាវ៉ាមអំពីសង្គ្រាម។ ប្រយ័ត្នកុំឱ្យមានការរំខាន គួរតែរឿងទាំងនេះត្រូវតែកើតឡើង។ ប៉ុន្តែវានឹងមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ។ » ការវិនាសនៃមនុស្សជាតិនឹងកើតឡើងដោយសារសកម្មភាពរបស់អ្នកបង្កើតព្រះ បន្ទាប់ពីការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងបុគ្គលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដោយសារតែអ្នកនៅរស់រានមានជីវិតត្រូវតែទទួលរងនូវការសាកល្បងចុងក្រោយ នៃសេចក្តីជំនឿ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1945

ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃការប្រើប្រាស់អាវុធអាតូមិចជាលើកដំបូង ការផ្ទុះជាងពីរពាន់គ្រាប់ត្រូវបានអនុវត្តសម្រាប់ការធ្វើតេស្តដោយមហាអំណាច លើផែនដីដែលមានពួកវាត្រូវបានអនុវត្ត។ វាជាការពិត ជាបន្តបន្ទាប់ ក្នុងរយៈពេល 75 ឆ្នាំ ហើយផែនដីគឺធំធេង ទោះបីជាមានកម្រិតកំដៅដោយ វាស៊ីទ្រាំ និងគាំទ្រដល់ការវាយប្រហារដែលមនុស្សជាតិធ្វើលើវា។

នៅក្នុងសង្គ្រាមនុយក្លេអ៊ែរខាងមុខនេះ ផ្ទុយទៅវិញ ការផ្ទុះដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់នឹងកើតឡើងក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី ហើយការបែកខ្ចាត់ខ្ចាយនៃវិទ្យុសកម្មនឹងធ្វើឱ្យការបន្តជីវិតនៅលើផែនដីមិនអាចទៅរួចនោះទេ។ តាមរយៈការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់ ព្រះគ្រីស្ទដ៏ទេវភាពនឹងបញ្ចប់ការរងទុក្ខនៃការបោះបោររបស់មនុស្សជាតិដែលបានស្លាប់។

ខទី ២០៖ « អស់អ្នកដែលមិនត្រូវបានសម្លាប់ដោយគ្រោះកាចទាំងនេះ មិនបានប្រែចិត្តពីស្នាដៃនៃដៃរបស់ខ្លួន ដើម្បីមិនថ្វាយបង្គំអារក្ស និងរូបព្រះជាមាសប្រាក់ លង្ហិន ថ្ម និងលើ ដែលមើលមិនឃើញ ឬ ឮ ឬដើរ; »

នៅក្នុង ខទី ២០ ព្រះវិញ្ញាណព្យាករអំពីការរឹងរូសនៃប្រជាជនដែលនៅរស់។ « បុរសផ្សេងទៀតដែលមិនត្រូវបានសម្លាប់ដោយគ្រោះកាចទាំងនេះមិនបានប្រែចិត្តពីស្នាដៃនៃដៃរបស់ខ្លួនឡើយ »។ " វេទនាទីពីរ " ដែលបានប្រកាសនៅពេលនៃចក្រភពពិតជាបង្កើត " គ្រោះកាច " ដ៏ទេវភាពប៉ុន្តែវានាំមុខ " ប្រាំពីរចុងក្រោយ " ដែលនឹងធ្លាក់ទៅលើមនុស្សមានបាបបន្ទាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនៃព្រះគុណនៃ វិរិយៈ 15 ។ វានៅតែចាំបាច់ដើម្បីរំលឹកយើងនៅទីនេះថា " គ្រោះកាច " ទាំងអស់នេះដាក់ទណ្ឌកម្មការណ៍នៃការបំផ្លាញប្រឆាំងនឹងលំដាប់នៃពេលវេលាដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។

«... ពួកគេមិនឈប់គោរពប្រណិប័តន៍អារក្ស និងរូបព្រះជាមាស ប្រាក់
លង្ហិន ថ្ម និងឈើ ដែលមើលមិនឃើញ មិនឮ ឬដើរឡើយ»។

នៅក្នុងការរាប់បញ្ចូលនេះ

ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅលើរូបភាពរូបធម៌នៃជំនឿកាតូលិក
ដែលជារតន្ត្រីនៃការគោរពបូជាចំពោះអ្នកកាន់តាមសាសនាដែលគោរពបូជានេះ។
រូបចម្លាក់ទាំងនេះគឺជាឯកសារឱ្យដំបូង "វីឌ្យិន Virgin Mary" និងនៅពីក្រោយនាង
ក្នុងចំនួនដ៏ច្រើន ជាពួកបរិសុទ្ធអនាមិក ច្រើន ឬតិច
ព្រោះវាទុកឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាមានសេរីភាពច្រើនក្នុងការជ្រើសរើសពួកបរិសុទ្ធដែ
លពួកគេចូលចិត្ត។ ផ្សារធំបើក 24 ម៉ោងក្នុង 1 ថ្ងៃ
យើងខ្ញុំមានលក់ដុំពកក្រោមភ្លៀក គ្រប់ម៉ូត និងគ្រប់ទំហំ។
ហើយប្រភេទនៃការអនុវត្តនេះជាពិសេសធ្វើឱ្យអ្នកដែលបានរងទុក្ខនៅលើឈើឆ្កា
ងនៃ Golgotha; ផងដែរ ការសងសឹករបស់គាត់នឹងអាក្រក់ណាស់។
ហើយបន្ទាប់ពីបានស្គាល់នៅឆ្នាំ 2018
ដល់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់គាត់នូវការត្រឡប់មកវិញដ៏មានអំណាច
និងរុងរឿងរបស់គាត់សម្រាប់ឆ្នាំ 2030 ចាប់ពីឆ្នាំ 2019
គាត់បានវាយប្រហារមនុស្សមានបាបនៅលើផែនដីជាមួយនឹងមេរោគឆ្លងដ៏សា
ហាវមួយ។ នេះគ្រាន់តែជាសញ្ញាតូចមួយនៃកំហឹងរបស់គាត់ដែលនឹងមកដល់
ប៉ុន្តែគាត់ មានប្រសិទ្ធភាពរួចទៅហើយនៅខាងគាត់
ដោយសារយើងជំពាក់គាត់រួចហើយនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដែលមិនធ្លា
ប់មានពីមុនមកក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃគ្រិស្តសាសនាភាគខាងលិច។ ហើយកាលណា
គេវិនាសអន្តរាយ ជាតិសាសន៍ក៏ឈ្លោះគ្នា វាយតប់គ្នា។

ការគិះដៀលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺមានភាពយុត្តិធម៌ជាង

ពីព្រោះនៅក្នុងរូបរាងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះពិតបានយាងមកក្នុងសាច់ឈាម
ក្នុងចំណោមមនុស្ស ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់ " បានឃើញ ឮ និងទិដ្ឋារ "
មិនដូចរូបចម្លាក់ ឬរូបចម្លាក់ទេ ដែលមិនអាចធ្វើបាន។

ខទី ២១ : « ហើយពួកគេមិនបានប្រែចិត្តពីការសម្លាប់គេ ឬពីអំពើអាប
ធ្មប់ ឬអំពើសហាយស្មន់ ឬការលួចរបស់ពួកគេឡើយ។ »

ជាមួយនឹងខទី 21 ប្រធានបទត្រូវបានបិទ។ ដោយការលើកឡើងពី «
យាតកម្មរបស់ពួកគេ » ព្រះវិញ្ញាណពណ៌នាអំពីច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យដ៏មរណៈ ដែល
ទីបំផុតនឹងតម្រូវឱ្យមានការស្លាប់របស់អ្នកសង្កេតការណ៍ដ៏ស្មោះត្រង់នៃថ្ងៃសប្បិទ
ដ៏បរិសុទ្ធ ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ។ ដោយការលើកឡើងពី "
ភាពទាក់ទាញរបស់ពួកគេ " "
ទ្រង់បានកំណត់គោលដៅដល់មហាជនកាតូលិកដែលគោរពដោយអ្នកដែលបង្ហា
ញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃ "ថ្ងៃអាទិត្យ" របស់គាត់ ដែលជាថ្ងៃមិនពិតរបស់ព្រះអម្ចាស់
និង "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ" ដែលមិនពិតពិតប្រាកដ។ ដោយការនឹកចាំពី « ភាពមិន
ឆ្លាំឆ្លងរបស់ពួកគេ » ព្រះវិញ្ញាណចង្អុលបង្ហាញអំពីជំនឿប្រូតេស្តង់ថាជាអ្នកស្នង
មរតករបស់កាតូលិក « អំពើសហាយស្មន់ » នៃ « ព្យាករិយេសេបិល » ក្លែងក្លាយ
នៃ វិរណៈ 2:20 ។ ហើយដោយសន្មតថាពួកគេ " ការលួចរបស់ពួកគេ "
គាត់ណែនាំពីការលួចខាងវិញ្ញាណដែលបានសម្រេចជាដំបូងប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទទ្រង់ផ្ទាល់ពីអ្នកដែលយោងទៅតាម Dan.8:11 ស្តេច papal " បានដកហូត

បញ្ចូលភាពជារៀងរហូត" និងមានស្របច្បាប់របស់វា។ បានរាប់ជាសុចរិតពី «
ប្រធានសភា» ពីអេភ.៥:២៣; ប៉ុន្តែក៏មានលំដាប់នៃ “ ពេលវេលា និងច្បាប់របស់វា
” យោងទៅតាម Dan.7:25។
ការបកស្រាយខាងវិញ្ញាណខ្ពស់ទាំងនេះមិនរាប់បញ្ចូលការអនុវត្តន៍តាមព្យញ្ជនៈធម្មតាទេ
ប៉ុន្តែវាហួសពីការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ
និងផលវិបាករបស់វាចំពោះអ្នកនិពន្ធដែលមានកំហុស។

វិវរណៈ 10 : សៀវភៅបើកចំហតូច

ការវិលត្រឡប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការផ្ដន្ទាទោសពួកឧទ្ទាម

សៀវភៅ បើកចំហតិចតួច និងផលវិបាករបស់វា។

ការវិលត្រឡប់របស់ព្រះគ្រីស្ទនៅចុងបញ្ចប់នៃការរង់ចាំ Adventist ទីបួន

ខទី 1: “ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏ខ្លាំងក្លាមួយទៀតចុះពីស្ថានសួគ៌មកក្នុង
ពពក។ នៅពេលដែលវាបានរលាយគាត់មានឥន្ទធនូ ហើយមុខគាត់ដូចព្រះអាទិត្យ
ហើយដើងគាត់ដូចជាបង្កោលភ្លើង។ »

ជំពូកទី 10 គ្រាន់តែបញ្ជាក់ពីស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណរហូតដល់ចំណុចនោះ។
ព្រះគ្រីស្ទបានលេចមកក្រោមទិដ្ឋភាពនៃព្រះនៃសម្ព័ន្ធភាពដ៏បរិសុទ្ធ ក្រោម
រូបភាពនៃ « ឥន្ទធនូ » ដែលបានប្រទានឲ្យក្រោយទឹកជំនន់ដល់លូអេ និង

កូនចៅរបស់ទ្រង់ ។ វាជាសញ្ញាមួយនៃការសន្យារបស់ព្រះថានឹងមិនបំផ្លាញជីវិតនៅលើផែនដីម្តងទៀតដោយទឹកហូរ។ ព្រះនឹងរក្សាការសន្យារបស់លោក ប៉ុន្តែតាមរយៈមាត់របស់ពេត្រុស លោកបានប្រកាសថាផែនដីឥឡូវនេះត្រូវបាន « បម្រុងទុកសម្រាប់ភ្លើង »។ ទឹកជំនន់នៃភ្លើង។ រឿងនេះនឹងត្រូវបានសម្រេចសម្រាប់តែការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយនៃសហវត្សទីប្រាំពីរប៉ុណ្ណោះ។ ភ្លើងមិនទាន់បញ្ចប់ការបំផ្លាញជីវិតឡើយ ព្រោះវាជាអាវុធដែលព្រះបានប្រើរួចហើយប្រឆាំងនឹងក្រុងនៃជ្រលងភ្នំសូដុម និងកូម៉ូរ៉ា។ នៅក្នុងជំពូកបច្ចុប្បន្ននេះ ព្រះវិញ្ញាណបានបង្ហាញយ៉ាងខ្លីអំពីព្រឹត្តិការណ៍បន្ទាប់ពី « គ្រឹ ៦ ក្រឹ ៤ » ជំពូកបើកជាមួយនឹងរូបភាពនៃការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលសងសឹក។

ទំនាយមិនបានបិទបាំងទាំងស្រុង

ខទី ២ ៖ « គាត់មាន សៀវភៅតូចមួយ នៅក្នុងដៃ . លោកដាក់ជើងស្តាំលើសមុទ្រ ហើយជើងឆ្វេងរបស់លោកនៅលើផែនដី។ »

ចាប់ពីដើមនៃសៀវភៅនេះ យោងទៅតាម វិរណៈ 1:16 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមកប្រយុទ្ធនឹងពួកអ្នកថ្វាយបង្គំ " ព្រះអាទិត្យ " ដែលមិនបរិសុទ្ធ។ តួនាទីនៃនិមិត្តសញ្ញាកាន់តែច្បាស់៖ " មុខរបស់គាត់ដូចជាព្រះអាទិត្យ " ហើយគេសត្រូវរបស់គាត់ជាអ្នកគោរពបូជា " ព្រះអាទិត្យ " នឹងទៅយ៉ាងណា? ចម្លើយ៖ ជំហានរបស់គាត់ហើយវេទនាដល់ពួកគេ! ព្រោះ៖ « ជើងរបស់លោកប្រៀបដូចជាបង្កោលភ្លើង »។ បន្ទាប់មក ខគម្ពីរនេះនឹងត្រូវបានសម្រេច៖ « អង្គុយនៅខាងស្តាំដៃខ្ញុំ ដរាបណាយើងដាក់ខ្លាំងសត្រូវរបស់អ្នកឱ្យដាក់ជើងរបស់អ្នក (Psa.110:1; Matt.22:44)»។ កំហុសរបស់ពួកគេបានកើនឡើងដោយសារការពិតដែលថាមុនពេលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ ព្រះយេស៊ូវ « បានបើកសៀវភៅតូច » នៃវិរណៈដោយបិទត្រា ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 ដែលជា " ត្រាទីប្រាំពីរ " ដែលនៅតែបិទវានៅក្នុង វិរណៈ 5:1 ដល់ 7 ។ ចន្លោះឆ្នាំ 1844 និង 2030 ។ ឆ្នាំនៃបរិបទដែលបានពិភាក្សានៅក្នុងជំពូកទី 10 នេះ ការយល់ដឹងនិងអត្ថន័យនៃថ្ងៃសប្បិទបានវិវត្តទៅជាពន្លឺពេញលេញ។ ម្យ៉ាងទៀត បុរសសម័យនេះគ្មានលេសទេពេលគេជ្រើសរើសមិនគោរពគាត់។ " សៀវភៅតូច " បន្ទាប់មក " បានបើក " ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយ អ្នកថ្វាយបង្គំព្រះ អាទិត្យ មិនមានជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយវាទេ។ នៅក្នុងខទី 2 ជោគវាសនារបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញ។ ដើម្បីយល់ពីអត្ថន័យនៃ និមិត្តសញ្ញា " សមុទ្រ និងដី " ដែលមាននៅក្នុងខគម្ពីរនេះ យើងត្រូវសិក្សា វិរណៈ 13 ដែលព្រះបានភ្ជាប់ពួកវាទៅនឹង " សត្វ " ខាងវិញ្ញាណពីរដែលនឹងលេចឡើងក្នុង 2000 ឆ្នាំនៃគ្រីស្ទសករាជ។ "សត្វទីមួយ ដែលងើបពីសមុទ្រ " ជានិមិត្តរូបនៃរបបអមនុស្សធម៌ ដូច្នោះហើយជារបបនៃសម្ព័ន្ធភាពនៃអំណាចស៊ីវិល និងសាសនា នៅក្នុងទម្រង់ប្រវត្តិសាស្ត្រដំបូងរបស់ពួកគេនៃរាជាធិបតេយ្យ និង របបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ រាជាធិបតេយ្យទាំងនេះត្រូវបានតំណាងដោយ " ភ្លើងដប់ "

ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញាកំណត់ទីក្រុងរ៉ូមនៅ Dan.7 ដោយ " ឆ្មៃងតូច " និង Rev.12, 13 និង 17 ដោយ " ក្បាលទាំងប្រាំពីរ " ។ " សត្វ " នេះបើយោងតាមការវិនិច្ឆ័យនៃតម្លៃដទៃភាពបង្ហាញនិមិត្តសញ្ញាដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងដានីយ៉ែល 7:

អាណាចក្រមុននៃចក្រភពរ៉ូមនៅក្នុងលំដាប់បញ្ញាសព្វី Dan.7: ខ្លាខិនខ្លាញ់កោ។ ដូច្នោះ " សត្វ " គឺជាបិសាច់រ៉ូមាំងនៃ Dan.7:7។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ នៅក្នុងវិវរណៈទី 13 និមិត្តសញ្ញារបស់សម្តេចប៉ាប " ឆ្មៃងតូច " ដែលទទួលបានជោគជ័យនូវ " ឆ្មៃងដប់ " ត្រូវបានជំនួសដោយ " ក្បាលប្រាំពីរ " នៃអត្តសញ្ញាណរ៉ូមាំង។ ហើយព្រះវិញ្ញាណដាក់ពាក្យ « ប្រមាថ » ដល់គាត់ ពោលគឺពាក្យភូតភរសាសនា។ វត្តមានរបស់ " មកុដ " នៅលើ " ឆ្មៃងដប់ " បង្ហាញពីពេលដែល " ឆ្មៃងដប់ " នៃ Dan.7:24 បានចូលគ្រងរាជ្យ។ ដូច្នោះវាក៏ជាពេលដែល " ឆ្មៃងតូច " ឬ " ស្តេចផ្សេងគ្នា " សកម្ម។ " The Beast " ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណវត្តបន្តប្រកាសអំពីអនាគតរបស់វា។ នាងនឹងធ្វើសកម្មភាពដោយសេរីសម្រាប់ " ពេលវេលាមួយដង (2 ដង) និងពាក់កណ្តាលពេលវេលា " ។ កន្សោមនេះកំណត់ឆ្នាំទំនាយ 3 និងកន្លះ ឬឆ្នាំពិត 1260 នៅក្នុង Dan.7:25 និង Rev.12:14; យើងរកឃើញវាក្នុងទម្រង់ " 1260 ថ្ងៃ "-ឆ្នាំ ឬទំនាយ " ៤២ ខែ " នៅក្នុងវិវរណៈ ១១:២-៣, ១២:៦ និង វិវរណៈ ១៣:៥។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងខទី 3 នៃជំពូកទី 13 នេះ ព្រះវិញ្ញាណប្រកាសថានាងនឹងត្រូវវាយ ហើយ " ដួចជារបួសរហូតដល់ស្លាប់ " យ៉ាងជាក់លាក់ដោយសាសនាមិនជឿរបស់បារាំងនៅចន្លោះឆ្នាំ 1789 និង 1798។ ហើយ អរគុណចំពោះ Concordat នៃ Napoleon I " របួសរមែងស្លាប់របស់នាងនឹងត្រូវបាន បានជាសះស្បើយ "។ ដូចនេះ អ្នកដែលមិនស្រឡាញ់សេចក្តីពិតដ៏ទៃភាព និងអាចបន្តគោរពពាក្យកុហកដែលសម្លាប់ព្រលឹង និងរូបកាយ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃនោះរូបភាពនៃ " សត្វដំបូងដែលបានមកពីសមុទ្រ " នឹងលេចឡើង។

សត្វថ្មីនេះត្រូវបានសម្គាល់ដោយការពិតដែលថានៅពេលនេះវានឹង " ងើបឡើងពីផែនដី " ។ ដោយពឹងផ្អែកលើរូបភាពនៃលោកុប្បត្តិ ជាកន្លែងដែល " ផែនដី " ចេញពី " សមុទ្រ " យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ព្រះវិញ្ញាណប្រាប់យើងថា " សត្វ " ទីពីរនេះចេញមកជាលើកដំបូង ដូច្នោះកំណត់នូវអ្វីដែលគេហៅថា ព្រះវិហារកាតូលិកបានកែទម្រង់។

និយមន័យពិតប្រាកដនៃជំនឿកំណែទម្រង់ប្រូតេស្តង់។ នៅឆ្នាំ 2021 វាតំណាងឱ្យអំណាចយោធាដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅលើភពផែនដីរួចទៅហើយ និងជាអាជ្ញាធរចាប់តាំងពីជ័យជម្នះរបស់ខ្លួនប្រឆាំងនឹងជប៉ុន និងណាស៊ីអាណ្លីម៉ង់ក្នុងឆ្នាំ 1944-45 ។ នេះជាការពិតណាស់ សហរដ្ឋអាមេរិក ដែលដើមឡើយភាគច្រើនជាប្រូតេស្តង់

ប៉ុន្តែភាគច្រើនជាកាតូលិកនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយសារតែការធ្វើចំណាកស្រុកជាភាសាអេស្ប៉ាញខ្លាំងត្រូវបានស្វាគមន៍។ ដោយការចោទប្រកាន់គាត់ពីការធ្វើ « ការថ្វាយបង្គំសត្វទីមួយក្នុងវត្តមានរបស់វា » ព្រះវិញ្ញាណបរិហារកេរ្តិ៍មរតករបស់គាត់នៃថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម។ នេះបង្ហាញថាស្លាកសញ្ញាសាសនាកំពុងបំបាក់។

ជំនឿប្រូតេស្តង់ទំនើបត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយមរតករូបម្តងនេះ
 រហូតទាល់តែមានការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ដែលជាប់កាតព្វកិច្ច
 ធ្វើឱ្យថ្ងៃអាទិត្យសម្រាកជាកាតព្វកិច្ចក្រោមការពិន័យនៃទណ្ឌកម្ម៖
 ការធ្វើពហិការពាណិជ្ជកម្មដំបូង និងការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ ថ្ងៃអាទិត្យត្រូវ
 បានចាត់ទុកថាជា « សញ្ញាសម្គាល់ » នៃសិទ្ធិអំណាចនៃ « សត្វ » ដែលជា « សត្វ »
 ដំបូងបង្អស់។ ហើយលេខ “ ៦៦៦ ”
 គឺជាផលបូកដែលទទួលបានជាមួយនឹងអក្សរនៃចំណងជើង “VICARIVS FILII
 DEI” ដែលព្រះវិញ្ញាណហៅថា “ លេខសត្វ ”។ ធ្វើគណិតលេខគឺនៅទីនោះ៖
 វិស៊ីវីលីឌី

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

ការបញ្ជាក់សំខាន់ ៖ សញ្ញាសម្គាល់ត្រូវបានទទួលតែ " នៅលើដៃ " ឬ " នៅលើថ្ងាស " ក្នុងកម្រិតដែល " ដៃ " តំណាងឱ្យការងារ សកម្មភាព និង " ថ្ងាស " កំណត់ឆន្ទៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សត្វនីមួយៗដោយមិនគិតពីវា ការជ្រើសរើស ដូច Eze.3:8 ប្រាប់យើងថា: " ខ្ញុំនឹងរឹងថ្ងាសរបស់អ្នក ដូច្នេះអ្នកប្រឆាំងនឹងវានៅលើថ្ងាសរបស់ពួកគេ " ។

នេះត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់អំពីអនាគត « ជើង » របស់ព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាចៅក្រមដ៏ត្រឹមត្រូវ។ ហើយយ៉ាងច្បាស់ ដោយការបង្ហាញពីអាទិភាព « ជើងស្តាំ » ឬ « ជើងឆ្វេង » ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ថានរណាដែលគាត់ចាត់ទុកថាមាន កំហុសជាង ។ ការដុត “ ជើងស្តាំ ” គឺសម្រាប់ជំនឿរូបម្តងកាតូលិក ដែលព្រះសន្មតថាជា ការបង្ហូរឈាម នៃ “ អស់អ្នកដែលបានស្លាប់នៅលើផែនដី ” នេះបើយោងតាមវិវរណៈ ១៨:២៤។ ដូច្នេះ អាទិភាពរបស់គាត់ចំពោះកំហឹងគឺសមនឹងទទួលបាន។ បន្ទាប់មក ក៏មានទោសដូចគ្នាដែរ សម្រាប់ការយកតម្រាប់តាមវា ដោយបង្កើត "រូបភាព " នៃ " សត្វ " កាតូលិកដំបូង ដែលជាជំនឿប្រូតេស្តង់ ហៅថា " ផែនដី " បានទទួលក្លើងពី " ជើងឆ្វេង " របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូច្នេះ សងសឹកដល់ឈាមនៃ ពួកបរិសុទ្ធដែលបានជាប់ឆ្នោតចុងក្រោយដែលនឹងត្រូវបង្ហូរដោយគ្មានការជួយ សង្គ្រោះពីគាត់។

ខទី ៣៖ « ហើយគាត់បានបន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសត្វសិដ្ឋត្រហឹម។ ពេលគាត់ស្រែកឡើង ផ្ការទាំងប្រាំពីរក៏បន្លឺសំឡេងឡើង។ »

អាថ៌កំបាំងដែលបានលាក់ ឬបិទត្រានៅក្នុង ខទី ៤ ដល់ ៧ ដែលប្រកាស ដោយ « សំឡេងផ្ការទាំងប្រាំពីរ » ឥឡូវត្រូវបានលាតត្រដាងហើយ ។ ដូច្នេះ « សំឡេង » របស់ព្រះគឺត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹងសំឡេង « ផ្ការទាំង » ដែល ទាក់ទងនឹងលេខ « ប្រាំពីរ » ដែលតំណាងឱ្យការរាប់ជាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ។ សំឡេង នេះប្រកាសសារដែលលាក់ទុកយូរហើយមិនអើពើដោយបុរស។ នេះជាផ្នែកនៃការវិល ត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់យើង។ កាលបរិច្ឆេទត្រូវបានបង្ហាញដល់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់ខ្លួនក្នុងឆ្នាំ 2018; នេះគឺជានិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 2030 ដែលចាប់តាំងពីការសុគតដង្វាយជួនរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា 30

ទីបីទីបីនៃឆ្នាំ 2000 ឆ្នាំនៃ 6000
ឆ្នាំដែលរៀបចំដោយព្រះសម្រាប់ការជ្រើសរើសអ្នករើសតាំងនឹងបញ្ចប់។
ខទី ៤: «

ហើយនៅពេលដែលផ្ករលាន់ទាំងប្រាំពីរបានបន្លឺសំឡេងរបស់ពួកគេ
ខ្ញុំបានទៅសរសេរ។ ខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយពីលើមេឃពោលថា ចូរបិទត្រាពាក្យដែល
ផ្ករលាន់ទាំងប្រាំពីរបាននិយាយ ហើយកុំសរសេរវាឡើយ។»

ក្នុងឈុតនេះ ព្រះមានគោលដៅពីរ។
ទីមួយគឺថាអ្នករើសតាំងរបស់គាត់ត្រូវតែដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ពិតជាបានកំណត់ពេ
លវេលាសម្រាប់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
វាមិនត្រូវបានលាក់បាំងពិតប្រាកដនោះទេ

ព្រោះវាអាស្រ័យលើជំនឿរបស់យើងលើកម្មវិធីនៃ 6000
ឆ្នាំដែលបានព្យាករណ៍ដោយថ្ងៃដ៏អាក្រក់ទាំងប្រាំមួយនៃសប្តាហ៍របស់យើង។
គោលដៅទីពីរគឺដើម្បីបង្ហាញការស្វែងរកកាលបរិច្ឆេទនេះរហូតដល់ពេលដែលខ្លួន
វាបើកផ្លូវទៅរកការយល់ដឹង។ នេះត្រូវបានសម្រេច

សម្រាប់ការសាកល្បងនីមួយៗនៃ Adventist
ទាំងបីដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការពិនិត្យ
និងជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសដែលសក្តិសមនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីយុគ្រិ
ម៍ដ៏អស់កល្បដែលផ្តល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងឆ្នាំ 1843, 1844 និង 1994 ។

ខទី ៥: « ហើយទេវតាដែលខ្ញុំបានឃើញឈរនៅលើសមុទ្រ និងនៅលើ
ផែនដី បានលើកដៃស្តាំឡើងទៅស្ថានសួគ៌ »។

នៅក្នុងអាកប្បកិរិយារបស់ចៅក្រមដែលមានជ័យជំនះដ៏អស្ចារ្យនេះ
ដើររបស់គាត់ដាក់លើសត្រូវរបស់គាត់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងបង្កើតពាក្យសម្បថដ៏ឧឡារិកដែលចងគាត់ដោយទេវភាព។

ខទី ៦: « ហើយសូចនឹងព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ជាអ្នកដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងរត្តនៅក្នុងនោះ ផែនដី និងរបស់នៅក្នុង
នោះ សមុទ្រ និងរបស់ដែលនៅក្នុងនោះថា ទ្រង់នឹងមានពេលច្រើនទៀត។ »

សម្បថរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះជាម្ចាស់
បង្កើត

ហើយវាត្រូវបានធ្វើទៅកាន់អ្នករើសតាំងដែលគោរពតាមលំដាប់នៃទេវតាទីមួយ
នៃ វិវរណៈ 14:7; នេះដោយការបង្ហាញតាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេ “
ការកោតខ្លាច ” របស់ពួកគេចំពោះព្រះ ដោយគោរពតាមបញ្ញត្តិទីបួនរបស់ទ្រង់
ដែលផ្តល់សិរិរុងរឿងដល់ទង្វើប្រកបដោយការច្នៃប្រឌិតរបស់គាត់។

សេចក្តីថ្លែងការណ៍ " ថានឹងមិនមានពេលទៀតទេ "
បញ្ជាក់ថានៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ទ្រង់ ព្រះបានរៀបចំ ការរំពឹងទុករបស់ Adventist
ឥតប្រយោជន៍ចំនួនបី នៃឆ្នាំ 1843, 1844 និង 1994 ។

ដូចដែលខ្ញុំបានសម្តែងរួចហើយ
ការរំពឹងទុកឥតប្រយោជន៍ទាំងនេះមានប្រយោជន៍ក្នុងការរុះរើអ្នកជឿគ្រីស្ទាន។
ត្បិតថាលទ្ធផលរបស់ពួកគេឥតប្រយោជន៍គឺសម្រាប់អ្នកដែលពួកគេបានជួប
ប្រទះ ជីវិតរមែងស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ឬសម្រាប់អ្នករើសតាំង មូលហេតុនៃពរជ័យ
របស់ពួកគេ និងការញែកជាបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេដោយព្រះ។

សេចក្តីប្រកាសនៃសំណងអាក្រក់ទី 3 ដែល បានព្យាករណ៍នៅក្នុងវិវរណៈ 8:

13 ។

ខទី ៧៖ « ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនៃសំឡេងនៃទេវតាទីប្រាំពីរ ពេលវាបន្តិសំឡេងក្រែក នោះអាចក៏បាំងរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានសម្រេច ដូចដែលលោកបានប្រកាសដល់ ពួកហោរាជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។»

ពេលវេលាសម្រាប់ការបង្កើតកាលបរិច្ឆេទទំនាយបានចប់ហើយ។ អ្នកដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយទិន្នន័យដែលបានព្យាករណ៍បានបំពេញតួនាទីរបស់ពួកគេ ដើម្បីសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់ ជំនឿរបស់ពួកប្រូតេស្តង់នៅឆ្នាំ 1843-44 និងរបស់ពួក Adventists ក្នុងឆ្នាំ 1994។ ដូច្នោះចាប់ពីពេលនេះតទៅនឹងមិនមានកាលបរិច្ឆេទមិនពិតទៀតទេ គ្មានការរំពឹងទុកមិនពិតទៀតទេ។ ; ដំណឹងដែលបានផ្តួចផ្តើមតាំងពីឆ្នាំ 2018 នឹងល្អ ហើយអ្នកជ្រើសរើសនឹងឮ សម្រាប់ការសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ សំឡេងនៃ “ ក្រែកទីប្រាំពីរ ”

ដែលនឹងសម្គាល់ការអន្តរាគមន៍របស់ព្រះគ្រីស្ទនៃយុគ្តិធម៌ដ៏ទេវភាព។ ពេលដែលយោងទៅតាម Rev.11:15: " នគរនៃពិភពលោកត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យព្រះអម្ចាស់របស់យើងនិងព្រះគ្រីស្ទរបស់ គាត់" ហើយដូច្នោះបានយកចេញពីអារក្ស។

ផលវិបាក និងពេលវេលានៃកិច្ចបម្រើផ្សាយ

ខទី ៨ ៖ « ហើយសំឡេងដែលខ្ញុំបានឮពីស្ថានសួគ៌និយាយមកខ្ញុំម្តងទៀត ថា ចូរទៅយកសៀវភៅក្នុងនោះបើកក្នុងដៃរបស់ទេវតាដែលឈរនៅលើសមុទ្រ និងនៅលើផែនដី។»

ខទី ៨ ៖ ៨ ដល់ ១១

បង្ហាញពីបទពិសោធន៍នៃបេសកកម្មរបស់អ្នកបម្រើដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ពី បទបង្ហាញការព្យាករណ៍ដែលបានសរសេរក្នុងភាសាសាមញ្ញ។

ខទី ៩៖ « ហើយខ្ញុំបានទៅឯទេវតា ដោយប្រាប់គាត់ឱ្យផ្តល់សៀវភៅក្នុងដៃ ខ្ញុំ។ ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា: យកវាហើយលេបវា។ វានឹងជូរចត់ចំពោះ ខាងក្នុងអ្នក ប៉ុន្តែនៅក្នុងមាត់អ្នកនឹងផ្អែមដូចទឹកឃ្នុំ។"។

មកមុន “ ការឈឺចាប់ពោះវៀន ” បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់អំពីទុក្ខវេទនា និងទុក្ខវេទនាដែលបណ្តាលមកពីការបដិសេធពន្ធិដែលបានស្នើឡើងលើផ្នែកនៃ ពួកគ្រីស្ទានបះបោរ។

ការរងទុក្ខទាំងនេះនឹងឈានដល់កម្ពស់របស់ពួកគេសម្រាប់ការសាកល្បងចុង ក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿ នៅពេលនៃច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ដែលជីវិតរបស់អ្នកជ្រើសរើសនឹងត្រូវគំរាមកំហែងជាមួយនឹងសេចក្តីស្លាប់។ ពីព្រោះរហូតដល់ទីបញ្ចប់ ពន្លឺ

និងកន្លែងដាក់ប្រាក់របស់វានឹងត្រូវបានប្រយុទ្ធដោយអារក្ស និងពួកបិសាចនៅលើផែនដី និង សម្ព័ន្ធមិត្តដែលដឹងខ្លួន ឬសន្តបនៃ "អ្នកបំផ្លាញ" " Abaddon ឬ Apollyon " នៃ វិវរណៈ 9:11 ។ " ភាពផ្អែមល្អរបស់

ទឹកឃ្ន់

”

ក៏បង្ហាញយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនូវសុភមង្គលនៃការយល់ដឹងអំពីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះ
ដែលគាត់ចែករំលែកជាមួយអ្នកដែលស្រែកឃ្លានសេចក្តីពិតដ៏ពិតប្រាកដរបស់គាត់
ដែលបានជ្រើសរើស។

គ្មានផលិតផលណាមួយនៅលើផែនដីប្រមូលផ្តុំនូវភាពផ្អែមល្អៃមពីធម្មជាតិដូចវា
នោះទេ។ ជាធម្មតា មនុស្សយើងពេញចិត្ត និងស្វែងរករសជាតិផ្អែមនេះ
ដែលជាការរីករាយសម្រាប់ពួកគេ។ ម្យ៉ាងទៀត

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ស្វែងរកនៅក្នុងព្រះនូវភាពផ្អែមល្អៃមនៃទំនាក់ទំនងស្នេហា និងសន្តិភាព
ព្រមទាំងការណែនាំរបស់ទ្រង់។

ដោយផ្តល់វិវរណៈរបស់គាត់ "Apocalypse" (= វិវរណៈ) "
ភាពផ្អែមល្អៃមនៃទឹកឃ្ន់ " ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានប្រៀបធៀបវាទៅនឹង "
ម៉ាណានៅស្ថានសួគ៌ " ដែលមាន " រសជាតិនៃទឹកឃ្ន់ " "

ហើយដែលចិញ្ចឹមជនជាតិហេព្រើរនៅរាល់ខ្សាច់កំឡុងពេល ៤០ ឆ្នាំមុនការចូលទៅ
ក្នុងទឹកដីសន្យាយកពីជនជាតិកាណាន។ ដូចជា

ជនជាតិហេព្រើរមិនអាចរស់បានដោយមិនប្រើប្រាស់ " ម៉ាណា " នេះទេ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 ដែលជាចុងបញ្ចប់នៃ " ប្រាំខែ "

ដែលត្រូវបានព្យាករណ៍នៅក្នុង វិវរណៈ 9: 5-10 នោះ ជំនឿរបស់ Adventist
រស់បានតែដោយការចិញ្ចឹមខ្លួនឯងពី ការព្យាករណ៍ខាងវិញ្ញាណ ចុងក្រោយនេះ។
អាហារ " (ម៉ាថាយ ២៤:៤៥) " រៀបចំសម្រាប់ពេលវេលាដ៏ត្រឹមត្រូវនៃការ
យាងមកដ៏រុងរឿង" របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ការបង្រៀននេះដែលព្រះនៃសេចក្តីពិតប្រទានឱ្យខ្ញុំដឹងតែនៅព្រឹកថ្ងៃសប្តិហែននេះ
នៅ ម៉ោង 4 នៃថ្ងៃទី 16 ខែមករាឆ្នាំ 2021 (ប៉ុន្តែឆ្នាំ 2026 សម្រាប់ព្រះ)

និងមានប្រយោជន៍ក្នុងការឆ្លើយអ្នកដែលសួរខ្ញុំនៅថ្ងៃណាមួយអំពីការសិក្សាទំនា
យ " តើមានអ្វីសម្រាប់ខ្ញុំ?" » ចម្លើយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងសាមញ្ញៈ
ជីវិតខាងវិញ្ញាណដើម្បីគេចចេញពីសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ។

ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណមិនលើករូប " នំខេក " ទេ ប៉ុន្តែមានតែ "
ភាពផ្អែមល្អៃមនៃទឹកឃ្ន់ " នោះ

គឺដោយសារតែជីវិតរូបវន្តរបស់ជនជាតិហេព្រើរបានខ្វល់ខ្វាយជាមួយនឹង អាហារ
" នំម៉ាណា " នេះ។ ទាក់ទងនឹងវិវរណៈ

អាហារគឺសម្រាប់តែវិញ្ញាណនៃអ្នករើសតាំងប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ
នៅក្នុងការប្រៀបធៀបនេះ វាហាក់ដូចជាចាំបាច់ មិនអាចខ្វះបាន

និងទាមទារដោយព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់ជាលក្ខខណ្ឌមួយសម្រាប់រក្សាជីវិតខាងវិ
ញ្ញាណ។ ហើយការតម្រូវនេះមានន័យថា ពីព្រោះព្រះមិនបានរៀបចំអាហារនេះ
ដើម្បីត្រូវបានគេព្រងើយកន្តើយ និងមើលងាយដោយអ្នកបម្រើទ្រង់នៅថ្ងៃចុង

ក្រោយបង្អស់។ វាបង្កើតបានជាធាតុបរិសុទ្ធបំផុត
ចាប់តាំងពីការបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងទម្រង់ចុងក្រោយ

និងការសម្រេចចុងក្រោយនៃពិធីជប់លៀងដ៏វិសុទ្ធ"; លោកយេស៊ូវបានឱ្យអ្នកដែល
លោកជ្រើសរើសជាអាហារ រូបកាយ និងការណែនាំតាមទំនាយរបស់លោក។

ខទី ១០ ៖ « ខ្ញុំបានយកម្សៅតូចពីដៃទេវតា ហើយលេបវា, វាផ្អែមដូចទឹកយ៉ូ ក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំលេបវាទៅ ខាងក្នុងខ្ញុំពោរពេញទៅដោយដូរចត់។ »

នៅក្នុងបទពិសោធន៍ជីវិត អ្នកបំរើបានរកឃើញក្នុងភាពឯកា ពន្លឺដ៏ភ្លឺស្វាងដែលព្យាករណ៍ដោយព្រះយេស៊ូវ ហើយគាត់ពិតជាបានរកឃើញ " ភាពផ្អែមល្អៃមនៃទឹកយ៉ូ " "

ដែលជាសេចក្តីរីករាយដ៏រីករាយដែលប្រៀបធៀបទៅនឹងភាពផ្អែមល្អៃមនៃទឹកយ៉ូ។ ប៉ុន្តែភាពត្រជាក់ដែលបង្ហាញដោយសមាជិក Adventist

និងគ្រូដែលខ្ញុំចង់បង្ហាញវាផលិតនៅក្នុងរាងកាយរបស់ខ្ញុំ ការឈឺចាប់ពោះពិតប្រាកដហៅថា colitis ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីការបំពេញ ខាងវិញ្ញាណ និងតាមន័យគ្រងនៃរឿងទាំងនេះ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ការពន្យល់មួយទៀតទាក់ទងនឹងសម័យចុងក្រោយ ដែលពន្លឺនៃទំនាយត្រូវបានបំភ្លឺ។ វាចាប់ផ្តើមក្នុងគ្រាសន្តិភាព ប៉ុន្តែនឹងបញ្ចប់ ក្នុងគ្រានៃសង្គ្រាម និងអំពើហិង្សាម្តងសាហាវ។ Dan.12:1 ទាយថាវាជា " គ្រានៃទុក្ខលំបាក

ដូចជាមិនធ្លាប់មានចាប់តាំងពីប្រជាជាតិនានាបានចាប់ផ្តើមរហូតដល់ពេល នេះ"; នេះគឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើឱ្យ " ឈឺចាប់ក្នុង ពោះវៀន " ។ ជាពិសេសចាប់តាំង

ពីយើងបានអាននៅក្នុង Lam.1:20៖ " ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមមើលទុក្ខរបស់ ទូលបង្គំចុះ! ខាងក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ពុះកញ្ជ្រោល ចិត្តតូចចិត្តក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំបាន បះបោរ។ នៅខាងក្រៅវាបានធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់។ » ផងដែរនៅក្នុង

Jer.4:19: " ពោះវៀនរបស់ខ្ញុំ! ចិត្តរបស់ខ្ញុំ : ខ្ញុំរងទុក្ខនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ, បេះដូង របស់ខ្ញុំលោត, ខ្ញុំមិនអាចនៅស្ងៀម; សម្រាប់អ្នកបានឮព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ, សំឡេងនៃ គ្រែ, សម្រែកនៃសង្គ្រាម ។ » ភាពដូរចត់នៃ " ខាងក្នុង "

ទាញការប្រៀបធៀបរវាងបេសកកម្មចុងក្រោយរបស់ Adventist

និងអ្វីដែលត្រូវបានប្រគល់ឱ្យព្យាករិយេមេមា។ នៅក្នុងបទពិសោធន៍ទាំងពីរ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតធ្វើការក្នុងភាពអរិភាពជុំវិញនៃអ្នកគ្រប់គ្រងដែលបះបោរនៅស

ម័យរបស់ពួកគេ។ យេមេមា និងពួក Adventists

ពិតចុងក្រោយបានបរិហារអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នកដឹកនាំស៊ីវិល និងសាសនានៅសម័យកាលរបស់ពួកគេ ហើយក្នុងការធ្វើដូច្នេះ

កំហឹងរបស់អ្នកមានទោសត្រូវបានបង្វែរប្រឆាំងនឹងពួកគេ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក

ដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយការត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរិល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ " ស្តេចនៃស្តេច និងជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់" នៃវិវរណៈ ១៩:១៦។

ចុងបញ្ចប់នៃផ្នែកទីមួយនៃវិវរណៈ

នៅក្នុងផ្នែកទីមួយនេះ យើងបានរកឃើញពាក្យប្រៀនប្រដៅ និងប្រធានបទស្របគ្នាទាំងបី

សំបុត្របានថ្លែងទៅកាន់ទេវតានៃសាសនាចក្រទាំងប្រាំពីរ គ្រា ឬទីសំគាល់ទាំងប្រាំពីរនៃសម័យកាល និងគ្រែប្រាំមួយ

ឬការព្រមានដាក់ទណ្ឌកម្មដែលបង្កឡើងដោយកំហឹងរបស់ព្រះ។

ខ ១១ ៖ « ហើយពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា អ្នកត្រូវផ្ដែងទំនាយម្ដងទៀត អំពីប្រជាជន និងជាតិសាសន៍ ភាសា និងស្ដេចជាច្រើន។ »

ខទី 11 បញ្ជាក់ពីការគ្របដណ្ដប់ទាំងមូលនៃឆ្នាំ 2000 ចុងក្រោយនៃ 6000 ឆ្នាំនៃកម្មវិធីដែលបានរៀបចំរបស់ព្រះ។
មកដល់ពេលនៃការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ការបណ្ដេញចេញនៃទំនាយនឹងបន្តឡើងវិញនូវទិដ្ឋភាពទូទៅនៃគ្រិស្តសករាជនៅ
ក្នុងជំពូកទី 11 ក្រោមប្រធានបទផ្សេងគ្នា៖ « អ្នកត្រូវតែទាយ ម្ដងទៀត អំពីប្រជាជនជាច្រើន ជាតិសាសន៍ ភាសា និងស្ដេច។ »

ការបើកផ្នែកទីពីរនៃវិវរណៈ

នៅក្នុងផ្នែកទីពីរនេះ៖ នៅក្នុងទិដ្ឋភាពរួមនៃយុគសម័យគ្រីស្ទាន
ព្រះវិញ្ញាណនឹងកំណត់គោលដៅព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗដែលបានរៀបរាប់រួចហើយនៅ
ក្នុងផ្នែកទីមួយនៃសៀវភៅ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ៖ នៅក្នុងផ្នែកទីពីរ
ទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់យើងនូវការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់នៅក្នុងវិធីដែលកាន់តែរីកចម្រើន

ម្រើននៅលើ ប្រធានបទទាំងនេះនីមួយៗ។ នៅទីនេះ
 ជំពូកនីមួយៗនឹងប្រើនិមិត្តសញ្ញា និងរូបភាពផ្សេងៗគ្នា
 ប៉ុន្តែតែងតែបំពេញបន្ថែម។
 វាគឺតាមរយៈការដាក់ជាក្រុមនៃការបង្រៀនទាំងអស់នេះ
 ដែលទំនាយកំណត់មុខវិជ្ជាដែលបានកំណត់។ ចាប់តាំងពីសៀវភៅដានីយ៉ែលមក
 គោលការណ៍នៃការប្រៀបធៀបជំពូកនៃទំនាយនេះត្រូវបានអនុវត្តដោយព្រះវិញ្ញា
 ណដែលបើកសម្តែង ដូចដែលអ្នកអាចឃើញ។

វិវរណៈ ១១, ១២ និង ១៣

ជំពូកទាំងបីនេះគ្របដណ្តប់លើពេលវេលានៃយុគសម័យគ្រិស្តសករាជស្រប
 គ្នា ដោយបង្ហាញពីលើព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗ ប៉ុន្តែដែលតែងតែបំពេញបន្ថែម។
 ខ្ញុំនឹងសង្ខេប បន្ទាប់មកលម្អិតប្រធានបទ។

វិវរណៈ ១១

រជ្ជកាល Papal - ជាតិមិនជឿសាសនា - ក្រែតទីប្រាំពីរ

ខ ១ ដល់ ២៖ រជ្ជកាល ១២៦០
 ឆ្នាំនៃព្យាករណ៍ក្នុងក្លាយរបស់សម្តេចប៉ាបកាតូលិកៈ អ្នកបៀតបៀន។
 ខទី 3 ដល់ 6: ក្នុងរជ្ជកាលដែលមិនអត់ឱន និងការបៀតបៀននេះ "
 សាក្សីទាំងពីរ " នៃព្រះ
 ដែលជាគម្ពីរវិសុទ្ធនៃសេចក្តីសញ្ញាទាំងពីរនឹងត្រូវបានរងទុក្ខ
 និងបៀតបៀនដោយ " សត្វគិរិច្ឆាន "
 ដែលជាសម្ព័ន្ធសាសនារ៉ូម៉ាំងដែលចង់សម្ព័ន្ធភាពជាមួយរាជាធិបតេយ្យនៃអឺរ៉ុបខា
 ងលិច។
 ខទី 7 ដល់ 13 មានប្រធានបទរបស់ពួកគេ " សត្វដែលងើបពីទីជ្រៅបំផុត
 " ឬ "បដិវត្តន៍បារាំង"
 និងលទ្ធិសាសនាជាតិរបស់វាដែលលេចឡើងជាលើកដំបូងនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររប
 ស់មនុស្សជាតិ។
 ខទី 15 ដល់ 19 នឹងមានជាប្រធានបទរបស់ពួកគេជាការអភិវឌ្ឍមួយផ្នែក
 នៃ " ក្រែតទីប្រាំពីរ " ។

តួនាទីរបស់សម្តេចប៉ាប

ខ១៖ « ហើយគេឲ្យដើមក្រែតដូចជាដំបងមកខ្ញុំ ដោយនិយាយថា ចូរក្រោក
 ឡើងវាស់ព្រះវិហារនៃព្រះ អាសនៈ និងអ្នកដែលថ្វាយបង្គំនៅនោះ។ »
 ពេលវេលាកំណត់គឺជាពេលវេលានៃការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលបង្ហាញដោយពា
 ក្យ " ដំបង " ។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត " ដោយសារតែអំពើបាប "

បានស្តារឡើងវិញដោយស៊ីវិលចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321 និងសាសនាតាំងពីឆ្នាំ 538 ។
ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទទីពីរនេះ

អំពើបាបត្រូវបានដាក់ដោយរបបសម្តេចប៉ាបដែលតំណាងនៅទីនេះដោយ " ដើមក្រែង " ដែលកំណត់ថា " ហោរាក្លែងក្លាយដែលបង្រៀនការភូតកុហក " នៅក្នុងអឺសា ៩:១៣-១៤ . សារនេះជារូបភាពនៃ Dan.8:12: " កងទ័ពត្រូវបានបញ្ជូនឡើងដោយអស់កល្បជានិច្ចដោយសារតែអំពើបាប " ដែលក្នុងនោះ " កងទ័ព " កំណត់សភាគ្រឹស្តសាសនិកថា " ជារៀងរហូត " បញ្ចេញភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវបានយកទៅឆ្ងាយ ដោយ របប papal និង " អំពើបាប " ដែលជាការបោះបង់ចោលថ្ងៃឈប់សម្រាកចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321 ។

នេះគ្រាន់តែជាសារដដែលៗនៃសារដែលបានធ្វើម្តងទៀតជាច្រើនដងក្នុងទិដ្ឋភាព និងនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗគ្នា។ វាបញ្ជាក់ពីគុណភាពដ៏ដាច់ខាតនៃកម្មវិធីដែលព្រះបានប្រទានដល់ការបង្កើតរបបសម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំង។ កិរិយាស័ព្ទ " វាស់វែង " មានន័យថា "ចៅក្រម" ។ ដូច្នេះ ការដាក់ទោសគឺជាលទ្ធផលនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះប្រឆាំងនឹង « ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » នៃព្រះ » ដែលជាសន្និបាតរួមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជា " អាសនៈ " និងនិមិត្តសញ្ញានៃលើស្តង់ដារនៃការបូជារបស់ទ្រង់ និង " អ្នកដែលថ្វាយបង្គំនៅទីនោះ " ពោលគឺពួកគ្រីស្ទានដែលទាមទារសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។

ខទី ២៖ « ប៉ុន្តែទិដ្ឋភាពខាងក្រៅនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ចូរទុកវាចោលនៅខាងក្រៅហើយកុំវាស់វា; ដ្បិតក្រុងនោះត្រូវបានប្រគល់ឲ្យអស់ទាំងសាសន៍ហើយគេនឹងជាន់ល្អិតទីក្រុងដ៏វិសុទ្ធអស់រយៈពេលសែសិបពីរខែ។ »

ពាក្យសំខាន់ក្នុងខគម្ពីរនេះគឺ « ខាងក្រៅ » ។ វាតែមួយគត់តំណាងឱ្យជំនឿលើផ្ទៃខាងលើនៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកដែលមានការព្រួយបារម្ភនៅក្នុងរូបភាពនៃរដ្ឋកាលរបស់ខ្លួននៃ 1260 ថ្ងៃឆ្នាំបង្ហាញនៅទីនេះថាជា " 42 ខែ " ។ រូបភាព " ទីក្រុងបរិសុទ្ធ " នៃអ្នកជ្រើសរើសពិត " នឹងត្រូវបានជាន់ល្អិតនៅក្រោមជើងដោយប្រជាជាតិណានា " សម្ព័ន្ធនិមិត្តជាមួយរបប papal despot ឬស្តេចនៃនគរអ៊ីរ៉ុប " ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើធិកក្សត្រជាមួយ " កាតូលិក " Jezebel " កំឡុងរដ្ឋកាលដែលមិនចេះអត់ធ្មត់យូររបស់នាងឆ្នាំ 1260 ។ ឆ្នាំពិតរវាងឆ្នាំ 538 និង 1798 ។ នៅក្នុងខនេះ ព្រះសម្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងជំនឿពិត និងក្លែងក្លាយដោយពឹងផ្អែកលើនិមិត្តសញ្ញានៃទិសក្តាររបស់ជនជាតិហេព្រើរ៖

ត្រសាលរបស់ម៉ូសេ និងព្រះវិហារដែលសាងសង់ដោយសាឡាម៉ូន។ យើងរកឃើញនៅក្នុងករណីទាំងពីរនៅលើ " គុណការនៅខាងក្រៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ " ពិធីសាសនាខាងសាច់ឈាម៖ អាសនៈបូជា និងអាងសម្រាប់បូជា។ ភាពបរិសុទ្ធខាងវិញ្ញាណមាននៅក្នុងព្រះវិហារ៖

នៅក្នុងទិសក្តារដែលមាន៖ ជើងចង្កៀងប្រាំពីរ គុដាក់បាយចំនួន 12 និងអាសនៈគ្រឿងក្រអូបដាក់នៅមុខរាំងននដែលលាក់ទិសក្តារបំផុត រូបភាពនៃស្ថានសួគ៌។ ព្រះគង់លើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះអង្គ។

ភាពស្មោះត្រង់របស់បេក្ខជនសម្រាប់ការសង្គ្រោះគ្រីស្ទានត្រូវបានស្គាល់តែចំពោះព្រះប៉ុណ្ណោះ ហើយនៅលើផែនដីមនុស្សជាតិត្រូវបានបញ្ឆោតដោយសាសនា " ខាងក្រៅ " " "

ដែលសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកតំណាងឱ្យជាលើកដំបូងនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសាសនាគ្រិស្តនៃសម័យរបស់យើង។

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បៀតបៀន

ខទី ៣៖ « ខ្ញុំនឹងផ្តល់អំណាចដល់សាក្សីពីរនាក់របស់ខ្ញុំដើម្បីនាយដោយស្លៀកបំពាក់ រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ។ »

ក្នុងអំឡុងពេលរដ្ឋកាលដំរើងនេះបានបញ្ជាក់នៅទីនេះក្នុងទម្រង់ " 1260 ថ្ងៃ " ព្រះគម្ពីរដែលតំណាងដោយ " សាក្សីពីរនាក់ " និងត្រូវបានមិនអើពើមួយផ្នែករហូតដល់ពេលនៃកំណែទម្រង់នៅពេលដែលវាត្រូវបានបៀតបៀនដោយលិកកាតូលិកដែលអំណោយផលដល់សម្តេចប៉ាបដែលពួកគេគាំទ្រដោយដាវ។ រូបភាព " ស្លៀកបំពាក់ " កំណត់ស្ថានភាពនៃទុក្ខវេទនាដែលព្រះគម្ពីរនឹងស្ម័គ្រចិត្តរហូតដល់ឆ្នាំ 1798 ។

ពីព្រោះនៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាលនេះ បដិវត្តន៍និយមបារាំងនឹងដុតវាចោលនៅកន្លែងសាធារណៈ ហើយព្យាយាមបំផ្លាញវាចោលទាំងស្រុង។

ខទី ៤៖ « នេះជាដើមអូលីវពីរ និងជើងចង្កៀងពីរដែលឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃផែនដី។ »

« ដើមអូលីវពីរ និងជើងចង្កៀងពីរ » ទាំងនេះគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសម្ព័ន្ធភាពបន្តបន្ទាប់គ្នាពីរដែលព្រះបានរៀបចំនៅក្នុងផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។

ការកាន់កាប់សាសនាពីរជាប់គ្នាដែលផ្ទុកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដែលកេរដំណែលគឺព្រះគម្ពីរ និងអត្ថបទនៃសម្ព័ន្ធភាពទាំងពីរ។

គម្រោងនៃសម្ព័ន្ធភាពទាំងពីរត្រូវបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Zec.4:11 ដល់ 14 ដោយ « ដើមអូលីវពីរដែលដាក់នៅខាងស្តាំ និងខាងឆ្វេង នៃជើងចង្កៀង »។ ហើយរួចទៅហើយមុន « សាក្សីពីរនាក់ » នៃ ខទី 3 ព្រះបានមានបន្ទូលអំពីពួកគេនៅក្នុងទីបន្ទាល់របស់សាការីថា ៖ « ទាំងនេះគឺជាកូនប្រេងពីរនាក់ដែលឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូល ។ » នៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញានេះ " ប្រេង " កំណត់ព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាព។ « ជើងចង្កៀង » ព្យាករណ៍ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលនៅក្នុងរូបកាយមនុស្សនឹងនាំពន្លឺនៃព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងការញែកជាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ (= 7)

ហើយផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងអំពីវាក្នុងចំណោមមនុស្ស ដូចជាជើងចង្កៀងនិមិត្តសញ្ញាបំភ្លឺដោយដុតប្រេងដែលមាននៅក្នុង " ប្រាំពីរ " vases ។

ចំណាំ ៖ « ជើងចង្កៀង » ដែលមានចង្កៀង " ប្រាំពីរ " ស្ថិតនៅចំកណ្តាលថ្ងៃ។ នេះដូចជាពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍ដែលធ្វើគឺ ថ្ងៃទី 4 នៃសប្តាហ៍បុណ្យអ៊ីស្ទើរ ជាថ្ងៃដែលដោយការសុគតដង្វាយជូនរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបណ្តាលឱ្យ « ឈប់យញ្ញាបូជា និងតង្វាយ » ដែលជាពិធីសាសនាហេព្រើរ ស្របតាមផែនការដ៏ទេវភាពបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.9:27 ។ ដូច្នេះ ចង្កៀងប្រាំពីរ « ជើងចង្កៀង » ក៏មានសារៈសំខាន់ដែរ។

ខទី ៥: « បើអ្នកណាចង់ធ្វើបាបគេ ភ្លើងចេញពីមាត់គេ ហើយលេបត្របាក់ ខ្លាំងសត្រូវ។ ហើយបើអ្នកណាចង់ធ្វើបាបគេ ត្រូវតែសម្លាប់ដោយរបៀបនេះ។ »

នៅទីនេះ: ដូចនៅក្នុង វិវរណៈ: 13:10

ព្រះបានបញ្ជាក់ពីការហាមប្រាមរបស់គាត់ចំពោះអ្នកជ្រើសរើសពិតរបស់គាត់ ប្រឆាំងនឹងការដាក់ទណ្ឌកម្មលើខ្លួនពួកគេចំពោះការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ព្រះគម្ពីរ និងបុព្វហេតុរបស់វា។ វាជាសកម្មភាពដែលគាត់បម្រុងទុកសម្រាប់ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។ អំពើអាក្រក់នឹងចេញពីមាត់របស់អ្នកបង្កើតព្រះ។

ព្រះកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរដែលយើងហៅថា " ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ " ដូច្នេះអ្នកណាដែលធ្វើបាបគាត់វាយប្រហារគាត់ដោយផ្ទាល់។

ខទី ៦: « គេមានអំណាចបិទមេឃ ដើម្បីកុំឲ្យមានភ្លៀងធ្លាក់ក្នុងថ្ងៃទំនាយ របស់គេ។ ហើយគេមានអំណាចបំប្លែងទឹកឲ្យទៅជាឈាម ហើយអាចវាយផែនដី ដោយគ្រោះកាចគ្រប់បែបយ៉ាង នៅពេលណាដែលគេចង់។ »

ព្រះវិញ្ញាណដកស្រង់ការពិតដែលបានវាយការណ៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ នៅសម័យគាត់ ព្យាករណ៍អេលីយ៉ាបានទទួលពីព្រះជាម្ចាស់ថា គ្មានភ្លៀងធ្លាក់ទេ លើកលែងតែពាក្យរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។ នៅចំពោះមុខគាត់

ម៉ូសេបានទទួលអំណាចពីព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរទឹកទៅជាឈាម ហើយវាយផែនដីដោយគ្រោះកាចទាំង១០។

ទីបន្ទាល់ព្រះគម្ពីរទាំងនេះគឺសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត ពីព្រោះនៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ ការមើលងាយព្រះបន្ទូលដែលសរសេរ និងបំផុសគំនិតរបស់ព្រះនឹងត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មដោយគ្រោះកាចនៃប្រភេទដូចគ្នា នេះបើយោងតាមវិវរណៈ 16 ។

លទ្ធិជាតិនិយមនៃបដិវត្តន៍បារាំង

ពន្លឺងងឹត

ខទី ៧ : « កាលណាគេបានធ្វើសក្ខីកម្មចប់ហើយ សត្វដែលឡើងពីទីជ្រៅ នឹងធ្វើសង្គ្រាមនឹងគេ ហើយនឹងឈ្នះវា ហើយនឹងសម្លាប់វាចោល។ »

ព្រះវិញ្ញាណបើកសម្តែងដល់យើងនៅទីនេះ:

ជារឿងសំខាន់ដែលត្រូវកត់សម្គាល់។ កាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1793

គឺជាការបញ្ចប់នៃទីបន្ទាល់ព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកណា?

សម្រាប់សត្រូវរបស់គាត់នៅសម័យនោះ: ដែលបានបៀតបៀនព្រះគម្ពីរ

ដោយបដិសេធសិទ្ធិអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់ខ្លួននៅក្នុងបញ្ហានៃការគាំទ្រនៃសេច

ក្តីជំនឿ; នោះគឺ រាជានិយម អភិជននិយម របបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក

និងបុព្វជិតទាំងអស់។ នៅថ្ងៃនេះ: ព្រះកម្រោលទោសអ្នកជឿប្រូតេស្តង់ក្លែងក្លាយ

ដែលក្នុងការអនុវត្តរួចហើយមិនបានគិតដល់ការបង្រៀនរបស់គាត់។ នៅក្នុង

Dan.11:34 នៅក្នុងការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ ព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ " ការលាក់ពុត "

ដល់ពួកគេថា: « នៅពេលដែលពួកគេដួល ពួកគេនឹងត្រូវបានជួយបន្តិចបន្តួច

ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងចូលរួមជាមួយពួកគេដោយ **លាក់ពុត** ។ »

វាគ្រាន់តែជាផ្នែកដំបូងនៃទីបន្ទាល់នៃព្រះគម្ពីរដែលត្រូវបានបញ្ចប់

ពីព្រោះនៅឆ្នាំ 1843 គួនាទីរបស់វានឹង

ចាប់ផ្តើមសារជាថ្មីនូវសារៈសំខាន់ដ៏សំខាន់ដោយអញ្ជើញអ្នកដែលបានជ្រើសរើស

ឱ្យស្វែងរកការព្យាករណ៍របស់ Adventist ។ ការបង្កើតសាសនាមិនជឿជាតិនៅប្រទេសបារាំងនឹងកំណត់គោលដៅគម្ពីរ ហើយព្យាយាមធ្វើឱ្យរាលាយបាត់។ ការប្រើប្រាស់បង្ហាញមន្ត្រីសន្លឹកសន្លាប់នៃ "ហ្គីលទ្រូទិនរបស់គាត់" ធ្វើឱ្យវាក្លាយជា "សត្វ" ថ្មីដែលនៅពេលនេះគឺ " ងើបឡើងពីទីជ្រៅបំផុត " ។ តាមរយៈពាក្យនេះបានខ្ចីពីដំណើររឿងនៃការបង្កើតនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:2 នោះព្រះវិញ្ញាណរំលឹកយើងថា ប្រសិនបើព្រះ ដែលជាអ្នកបង្កើតនោះមិនមានទេ នោះជីវិតនឹងមិនមានការរីកចម្រើននៅលើផែនដីឡើយ។ " ទីជ្រៅបំផុត " គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃផែនដីដែលខ្វះអ្នករស់នៅ នៅពេលដែលវា " គ្មានរូបរាង និងទទេ "។ វាគឺដូច្នោះ " នៅដើមដំបូង " យោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 1: 2 ហើយវានឹងក្លាយជាដូច្នោះម្តងទៀតសម្រាប់ " មួយពាន់ឆ្នាំ " នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកបន្ទាប់ពីការត្រឡប់មកវិញដំរុះរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទដែលជាប្រធានបទដែល ធ្វើតាមនេះនៅក្នុងជំពូកទី 11 នេះ។ ការប្រៀបធៀបនេះជាមួយនឹងភាពរីករវើកដើមគឺសមនឹងទទួលបានយ៉ាងល្អសម្រាប់របបសាធារណរដ្ឋដែលកើតនៅក្នុងភាពរីករវើកនៃផ្នែកនយោបាយ និងវិបត្តិដ៏ធំបំផុត។ ដោយសារតែពួកឧទ្ទាមដឹងពីរបៀបរួមគ្នាដើម្បីបំផ្លាញ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានបែងចែកយ៉ាងខ្លាំងលើទម្រង់ដែលគួរត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីកសាងឡើងវិញ។ បន្ទាប់មក ទីបន្ទាល់នេះផ្តល់នូវការបង្ហាញពីផលផ្លែដែលមនុស្សជាតិអាចទ្រាំទ្របាន នៅពេលដែលវាត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ទាំងស្រុងពីព្រះ។ ដកហូតសកម្មភាពដែលមានប្រយោជន៍។

ប៉ុន្តែដោយដាក់ឈ្មោះវាថា « ទីជ្រៅបំផុត » ព្រះវិញ្ញាណនៃអ្នកបង្កើតព្រះក៏ បង្ហាញអំពីបរិបទ និងស្ថានភាពនៃការបង្កើតផែនដីដើមរបស់យើងដែរ។ ដូច្នោះ ដោយកំណត់គោលដៅថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើតនេះ

ទ្រង់បង្ហាញយើងថាផែនដីបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុង " ភាពងងឹត " ទាំងស្រុង ចាប់តាំងពីពេលនោះមក

ព្រះមិនទាន់បានប្រទានពន្លឺដល់ភពផែនដីនៅឡើយទេ។ ហើយគំនិតនេះភ្ជាប់ ខាងវិញ្ញាណពី « សត្វដែលឡើងពីទីជ្រៅបំផុត » នេះទៅនឹង « ត្រាទីបួន » នៃ វិរណៈ 6:12 ដែលពិពណ៌នាថាជា « ព្រះអាទិត្យខ្មៅដូចបារ » ។ ការភ្ជាប់គ្នាត្រូវបានធ្វើឡើងជាមួយនឹង " ក្រឹតទី ៤ " នៃ វិរណៈ ៨:១២ ដែលពិពណ៌នាដោយ " ការវាយប្រហារនៃព្រះអាទិត្យទីបីនៃព្រះច័ន្ទ និងនៃផ្កាយទីបី " ។ តាមរយៈរូបភាពទាំងនេះ ព្រះវិញ្ញាណចាត់ទុកវាជាតួអង្គ « ងងឹត » ពិសេស។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាគឺនៅក្នុងទិដ្ឋភាពនេះ ហើយរដ្ឋ " ងងឹត" នេះ

ដែលបារាំងនឹងលើកតម្កើងអ្នកគិតសេរីរបស់ខ្លួន ដោយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវងារជា " ការត្រាស់ដឹង "។ បន្ទាប់មក យើងនឹកចាំពាក្យ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានដកស្រង់នៅក្នុង ម៉ាថាយ ៦:២៣៖ « ប៉ុន្តែបើភ្នែក អ្នកអាក្រក់ រូបកាយអ្នកទាំងមូលនឹងងងឹត។ ប្រសិនបើពន្លឺដែលនៅក្នុងខ្លួនអ្នក រាល់គ្នាជាភាពងងឹត តើភាពងងឹតនឹងអស្ចារ្យយ៉ាងណា! »

ដូច្នោះគំនិតសេរីងងឹតនឹងធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងវិញ្ញាណសាសនា ហើយ ស្មារតី សេរីនិយម ថ្មីនេះ នឹងបន្តទៅមុខទៀត និងលាតសន្ធឹងលើពិភពលោកខាងលិច... ហៅថាគ្រិស្តសាសនា

ហើយវានឹងរក្សាទុកទ្វីពលអាក្រក់របស់វារហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
ជាមួយនឹងបដិវត្តន៍បារាំង "ភាពងងឹត"
បានតាំងលំនៅជារៀងរហូតជាមួយនឹងអំពើបាប។ ដោយសារតែវា
សៀវភៅដែលសរសេរដោយទស្សនវិទូនៃគំនិតសេរីលេចឡើង។ ដែលភ្ជាប់ទៅនឹង
"អំពើបាប"

ដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃប្រទេសក្រិចនៅក្នុងការព្យាករណ៍របស់ដានីយ៉ែល 2-7-8 ។
សៀវភៅថ្មីទាំងនេះនឹងប្រកួតប្រជែងជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរ
ហើយទទួលបានជោគជ័យក្នុងការរារាំងវាក្នុងកម្រិតដ៏ធំសម្បើម។ ដូច្នោះ " សង្គ្រាម
" ត្រូវបានបរិហារគឺសំខាន់ជាងមនោគមវិជ្ជាទាំងអស់។ បន្ទាប់ពីបដិវត្តន៍
និងក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ
ភាពងងឹតនេះនឹងយកទិដ្ឋភាពនៃភាពផ្ទុយគ្នារវាងមនុស្សជាតិខ្ពស់បំផុត
ហើយដូច្នោះបំបែកជាមួយនឹងការមិនអត់ឱនដើម ប៉ុន្តែ " សង្គ្រាម " ។
មនោគមវិជ្ជានៅតែបន្ត។

មនុស្សលោកខាងលិចនឹងត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីលះបង់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បី
"សេរីភាព" នេះ។ តាមការពិត ពួកគេនឹងលះបង់ជាតិសាសន៍របស់ពួកគេ
សន្តិសុខរបស់ពួកគេ

ហើយនឹងមិនរួចផុតពីការស្លាប់ដែលបានគ្រោងទុកដោយព្រះឡើយ។
ខទី ៨៖ « ហើយសាកសពរបស់ពួកគេនឹងនៅក្នុងទីធ្លានៃទីក្រុងដ៏ធំ ដែល
ត្រូវបានហៅតាមន័យខាងវិញ្ញាណ សូដុម និងអេស៊ីប ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់
របស់ពួកគេត្រូវបានឆ្កាង។ »

" សាកសព " ដែលបានលើកឡើងគឺជា " សាក្សីពីរនាក់ " ។
ដែលអ្នកវាយប្រហារដំបូងគេក៏ត្រូវបានប្រហារជីវិតនៅក្នុង " ការរើ " នៃ " ទីក្រុង " ។
ដូចគ្នា ។ " ទីក្រុង " នេះ គឺប៉ារីស ហើយ " កន្លែង " ។
ដែលត្រូវបានលើកឡើងត្រូវបានគេហៅថាជាបន្តបន្ទាប់ " កន្លែង Louis XIV",
" កន្លែង Louis XV", "place de la Revolution" និងកំណត់បច្ចុប្បន្ន "place de la
Concorde" ។ Atheism មិនធ្វើទម្រង់សាសនាណាមួយដែលមានការអនុគ្រោះ។
ជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានគេវាយធ្វើបាបត្រូវបានគេវាយយ៉ាងជាក់លាក់ចំពោះ
ការពាក់ព័ន្ធនឹងសាសនារបស់ពួកគេ។ ហើយដូចដែលសារ " ក្រឹតទី ៤ " បង្រៀន
គោលដៅគឺពន្លឺពិត (ព្រះអាទិត្យ) សមូហភាពមិនពិត (ព្រះច័ន្ទ)
និងអ្នកនាំសារសាសនានីមួយៗ (ផ្កាយ)។ ជាងនេះទៅទៀត
ទម្រង់សាសនាមួយចំនួនដែលពុករលួយត្រូវបានទទួលយកក្នុងលក្ខខណ្ឌថាពួក
គេគោរពតាមបទដ្ឋាននៃលទ្ធិនិយមជ្រុលនិយម។ ដូច្នោះសង្គ្រោះទទួលឈ្មោះថា «
បង្អួច» ដោយចំអក។ ព្រះវិញ្ញាណបានប្រៀបធៀបទីក្រុងប៉ារីស ជារាជធានីរបស់
បារាំងទៅនឹង « ក្រុងសូដុម » និង « អេស៊ីប » ។
ផលផ្លែដំបូងនៃសេរីភាពគឺការហួសហេតុខាងផ្លូវភេទ

អមដោយការបែកបាក់នៃអនុសញ្ញាសង្គម និងគ្រួសារប្រពៃណី។
ការប្រៀបធៀបនេះនឹងមានលទ្ធផលសោកនាដកម្មតាមពេលវេលា។ ព្រះវិញ្ញាណ
ប្រាប់យើងថា ទីក្រុងនេះនឹងរងនូវជោគវាសនានៃក្រុង សូដុម និងក្រុង អេស៊ីប
ដែលបានក្លាយជានិមិត្តរូបធម្មតានៃអំពើបាប និងការបះបោរប្រឆាំងនឹងទ្រង់។
តំណភ្ជាប់ដែលបានបង្កើតឡើងខាងលើជាមួយនឹង ទស្សនវិជ្ជា " អំពើបាប "

ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅទីនេះ។

ដើម្បីយល់ឱ្យបានពេញលេញនូវការមាក់ងាយដ៏ទេវភាពនៃអំពើបាបក្រិចនេះ

ចូរយើងយកទៅពិចារណានូវការពិតដែលថា

ការព្យាយាមប្រើពាក្យទស្សនវិជ្ជាដើម្បីបង្ហាញដំណឹងល្អដល់ប្រជាជននៅទីក្រុងអាថែន នោះសារឹកប៉ុលបានបរាជ័យ ហើយត្រូវបានដេញចេញពីកន្លែងនោះ។

នេះជាមូលហេតុដែលគំនិតទស្សនវិជ្ជានឹងនៅតែជាសត្រូវរបស់អ្នកបង្កើតព្រះវារ្យរហូត។ យូរទៅរហូតដល់ទីបញ្ចប់ ទីក្រុងនេះហៅថា "ប៉ារីស" និងរក្សា និងធ្វើជាសាក្យតាមរយៈសកម្មភាពទាំងនេះ

អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការប្រៀបធៀបរបស់វាជាមួយនឹងឈ្មោះទាំងពីរនេះ

និមិត្តសញ្ញានៃអំពើបាបផ្លូវភេទ និងសាសនា។ នៅពិក្រាយឈ្មោះរបស់វា "ប៉ារីស" គឺជាបេតិកភណ្ឌនៃ "ប៉ារីស" ដែលជាពាក្យដែលមានដើមកំណើត Celtic មានន័យថា "អ្នកទាំងនោះនៃ cauldron" ដែលជាឈ្មោះទំនាយយ៉ាងខ្លាំង។ នៅសម័យរ៉ូម៉ាំង កន្លែងនេះគឺជាបន្ទាយដ៏រឹងមាំនៃអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះរបស់ Isis ដែលជាព្រះរបស់ជនជាតិអេស៊ីប ច្បាស់ណាស់ ប៉ុន្តែក៏ជាឆាក និងរូបភាពដ៏ឃោរឃៅរបស់ទីក្រុងប៉ារីស ដែលជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច Troy ដែលជា Priam ចាស់ផងដែរ។ អ្នកនិពន្ធនៃការជិតក្សត្រជាមួយ Helena ដ៏ស្រស់ស្អាតភរិយារបស់ស្តេចក្រិច Menelaus

គាត់នឹងទទួលខុសត្រូវចំពោះសង្គ្រាមជាមួយក្រិក។

បន្ទាប់ពីការឡោមព័ទ្ធមិនបានសម្រេច ក្រិកបានដកថយ

ដោយបន្ទូលទុកសេះលើដំបូលម្សៅមួយនៅលើឆ្នេរ។ ដោយគិតថាវាជាព្រះក្រិក Trojans បាននាំសេះចូលទៅក្នុងទីក្រុង។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ ពេលដែលស្រា និងពិធីជប់លៀងចប់ ទាហានក្រិកក៏ចេញពីសេះ

ហើយបើកទ្វារទៅកងទ័ពក្រិកដែលវិលត្រឡប់មកវិញដោយស្ងៀមស្ងាត់។ ហើយប្រជាជនក្នុងទីក្រុងទាំងអស់ត្រូវបានគេសម្លាប់រង្គាល ចាប់តាំងពីស្តេចរហូតដល់អ្នកទោសទាបបំផុត។ សកម្មភាព Trojan

នេះនឹងបណ្តាលឱ្យបាត់បង់ទីក្រុងប៉ារីសនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ

ពីព្រោះដោយមិនអើពើនឹងមេរៀន

វានឹងកើតឡើងម្តងទៀតនូវកំហុសរបស់ខ្លួនដោយឱ្យសត្រូវរបស់ខ្លួនដែលវាបានធ្វើអាណានិគមតាំងទីលំនៅនៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួន។

មុនពេលយកឈ្មោះទីក្រុងប៉ារីស ទីក្រុងនេះត្រូវបានគេហៅថា "Lutèce" ដែលមានន័យថា "វាលភក់ដែលមានក្លិនស្អុយ" ។

កម្មវិធីទាំងមូលនៃជោគវាសនាដ៏សោកសៅរបស់គាត់។ ការប្រៀបធៀបជាមួយ "អេហ្ស៊ីប" "

គឺសមហេតុផលចាប់តាំងពីតាមរយៈការទទួលយករបបសាធារណរដ្ឋបារាំងជាផ្លូវការក្លាយជារបបបាបដំបូងគេនៅក្នុងលោកខាងលិច។

ការបកស្រាយនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុង Rev.17:3 ដោយ ពណ៌ " ក្រហម " នៃ " សត្វ " ដែលជារូបភាពនៃសម្ព័ន្ធរាជាធិបតេយ្យ និងសាធារណរដ្ឋនៃថ្ងៃចុងក្រោយ ដែលបង្កើតឡើងតាមគំរូនៃប្រទេសបារាំង។ ដោយនិយាយថា: "

សូម្បីតែកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេត្រូវបានគេឆ្កាង "

ព្រះវិញ្ញាណបង្កើតការប្រៀបធៀបរវាងការបដិសេធនៃជំនឿរបស់ពួកគ្រីស្ទាននៃ សាសនានិយមបារាំងនិងការបដិសេធជាតិសាសន៍យូដានៃព្រះមេស៊ីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; ព្រោះស្ថានភាពទាំងពីរគឺដូចគ្នាបេះបិទ ហើយវានឹងទទួលបានផលដូចគ្នា និងផលដូចគ្នានៃអំពើទុច្ចរិត និងអំពើទុច្ចរិត។ ការប្រៀបធៀបនេះនឹងបន្តនៅ ក្នុងឧកម្មដែលបន្ទាប់មក។

ដោយហោរដ្ឋធានីរបស់គាត់ថា " *អេហ្ស៊ីប* " "

ព្រះបានប្រៀបធៀបប្រទេសបារាំងទៅនឹងស្តេចជារ៉ាន ដែលជាគំរូធម្មតានៃការតស៊ូរបស់មនុស្សប្រឆាំងនឹងឆន្ទៈរបស់គាត់។

វានឹងរក្សាជំហររបៀបនេះរហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វា។

នឹងមិនមានការប្រែចិត្តពីផ្នែករបស់គាត់ឡើយ។ ដោយហោរ " *អំពើអាក្រក់ល្អ និងអាក្រក់* " "

នាងនឹងប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងដ៏អាក្រក់បំផុតដែលព្រះបានប្រតិបត្តិ។

នេះដោយហោរ "ពន្លឺ" អ្នកគិត "ងងឹត" ដែលបានបង្កើត "សិទ្ធិមនុស្សរបស់គាត់" ដែលប្រឆាំងនឹងសិទ្ធិរបស់ព្រះ។ ហើយដោយមនុស្សជាច្រើន

គំរូរបស់វានឹងត្រូវបានគេយកតម្រាប់តាម សូម្បីតែនៅឆ្នាំ 1917

ដោយរុស្ស៊ីដ៏មានអំណាចដែលនឹងបំផ្លាញវាដោយការបាញ់អាត្មាមិចនៅពេលនៃ " *ក្រែទីប្រាំមួយ* " ដែលជាឈ្មោះរបស់វា "បារីស" បានព្យាករណ៍នៅក្នុង Celtic ។

ភាសាដែលមានន័យថា "អ្នកនៅក្នុងចង្កោរ" ។ ដូច្នោះ នាងនឹងនៅរហូតដល់ទី

បញ្ចប់ដែលនាងមិនអាចឃើញព្រះក្នុងការសាកល្បងដែលនឹងបំផ្លាញនាងរហូត

ដល់បំផ្លាញនាង។ ព្រោះគាត់បានដាក់គោលដៅលើនាង ហើយគាត់នឹងមិនឲ្យ

នាងទៅឡើយរហូតដល់នាងលែងមានទៀត។

ខទី ៩៖ « *បីថ្ងៃកន្លះ មនុស្សមកពីក្នុងចំណោមប្រជាជន កុលសម្ព័ន្ធ ភាសា និងប្រជាជាតិនានានឹងឃើញសាកសពរបស់ពួកគេ*

ហើយពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យសាកសពរបស់ពួកគេត្រូវបានដាក់ក្នុងផ្នូរឡើយ។ »

នៅប្រទេសបារាំង ប្រជាជនបានចូលបដិវត្តន៍នៅឆ្នាំ 1789 ហើយនៅឆ្នាំ 1793

ពួកគេបានប្រហារជីវិតស្តេចរបស់ពួកគេ

បន្ទាប់មកម្ចាស់ក្សត្រីរបស់ពួកគេទាំងពីរត្រូវបានកាត់ក្បាលជាសាធារណៈនៅលើ

ទីលានកណ្តាលដ៏ធំនៃទីក្រុងដែលត្រូវបានគេហៅថា "Place Louis XV" "Place de la

Revolution" និង បច្ចុប្បន្ន "កន្លែង de la Concorde" ។ ដោយសន្មតថា " *បីថ្ងៃកន្លះ*

" ដល់ពេលវេលានៃសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញ

ព្រះវិញ្ញាណហាក់ដូចជារួមបញ្ចូលសមរម្យមិ Valmy ដែលនៅឆ្នាំ 1792

អ្នកបដិវត្តបានប្រឈមមុខនឹងកម្លាំងកងទ័ពជានិយមនៃនគរអឺរ៉ុបដែលបាន

វាយលុកសាធារណរដ្ឋបារាំងរួមទាំងអូទ្រីស។ ផ្ទះរបស់គ្រួសារម្ចាស់ក្សត្រី Marie

Antoinette ។ ដើម្បីយល់ពីដើមកំណើតនៃការស្អប់នេះ យើងត្រូវចាំថា 1260

ឆ្នាំនៃការរំលោភបំពានគ្រប់ប្រភេទដោយសម្ព័ន្ធ papal-royal

បានបញ្ចប់ធ្វើឱ្យប្រជាជនបារាំងខឹងសម្បារដែលត្រូវបានគេប្រើធ្វើបាបធ្វើទុ

ក្ខបុកម្តេញនិងបំផ្លាញទាំងស្រុង។ រដ្ឋកាលពីរចុងក្រោយរបស់ Louis

យកចិត្តទុកដាក់! សាធារណរដ្ឋមិនមែនទេ

ហើយនឹងមិនមែនជាពរជ័យសម្រាប់បារាំងទេ។

នាងនឹងរហូតដល់ទីបញ្ចប់របស់នាង ក្នុងទម្រង់ទីប្រាំរបស់នាង
ទ្រាំនឹងបណ្តាសារបស់ព្រះ
ហើយខ្លួននាងផ្ទាល់នឹងប្រព្រឹត្តកំហុសដែលនឹងធ្វើឱ្យនាងធ្លាក់ចុះ។
របបស្រែកឃ្លានឈាមនេះ តាំងពីដើមកំណើតមក នឹងក្លាយជាប្រទេសនៃ
“សិទ្ធិមនុស្ស” និងមនុស្សនិយម ដែលនឹងបញ្ចប់ការការពារកំហុស
ហើយនឹងធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះខកចិត្ត តាមរយៈភាពអយុត្តិធម៌របស់ខ្លួន។
គាត់ថែមទាំងនឹងស្វាគមន៍ខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់
ហើយដំឡើងវានៅលើទឹកដីរបស់គាត់ ធ្វើគ្រាប់តាមទៅនឹងអ្វីដែលអាក្រក់បំផុត
គំរូដ៏ល្បីល្បាញនៃទីក្រុង Trojan
ដ៏ល្បីល្បាញសម្រាប់ការណែនាំសេះឈើដែលបន្ទូលទុកដោយជនជាតិក្រិច
ដូចដែលបានឃើញពីមុន។

ខ ១០ ៖ « ហើយដោយព្រោះពួកគេ អ្នករស់នៅលើផែនដីនឹងត្រេកអរ ហើយ
រីករាយ ហើយពួកគេនឹងធ្វើអំណោយដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ពីព្រោះហោរាទាំងពីរ
នេះបានធ្វើទារុណកម្មដល់អ្នកនៅផែនដី។ »

នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅនៅពេលដែល ដូចជាជំងឺ
gangrene ឬមហារីក អំពើអាក្រក់ទស្សនវិជ្ជារបស់បារាំងនឹងរីករាលដាល
និងរីករាលដាល ដូចជាគ្រោះកាចនៅក្នុងប្រទេសលោកខាងលិចផ្សេងទៀត។
វាសម្គាល់ "សញ្ញានៃពេលវេលា" ជាមួយនឹង " ត្រា ទី ៦ " ; កន្លែងដែល "
ព្រះអាទិត្យប្រែជាខ្មៅដូចជាបារសក់សេះ " ៖

ពន្លឺនៃព្រះគម្ពីរបានរលត់ទៅដោយសៀវភៅទស្សនវិជ្ជានៃអ្នកគិតសេរី។

ក្នុងការអានខាងវិញ្ញាណ មិនដូច « ពលរដ្ឋនៃរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ » ដែល
កំណត់អ្នករើសតាំងរបស់លោកយេស៊ូ « អ្នករស់នៅលើផែនដី » ចាត់តាំង
ប្រូតេស្តង់អាមេរិក ហើយជាទូទៅមនុស្សប្រចាំចំពោះព្រះនិងសេចក្តីពិតរបស់
ទ្រង់។ ប្រជាជននៃចក្រភពអឺរ៉ុប
និងអាមេរិកកាន់តែច្រើនសម្លឹងទៅរកប្រទេសបារាំង។ នៅទីនោះ
ប្រជាជនវាយលុករបបរាជានិយមរបស់ខ្លួន និងសាសនាគ្រិស្តកាតូលិក
ដែលគំរាមកំហែងដល់មនុស្សដែលអានព្រះគម្ពីរ “ សាក្សីពីរនាក់ ” ជាមួយនឹង “
ទារុណកម្ម ” នៃ “នរក” របស់វា។ « ទារុណកម្ម » ពិតប្រាកដ ដែលត្រូវបានទុក
សម្រាប់តែការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីបំផ្លាញសាសនាមិនពិត ដែលខ្លួន
គេបោកបញ្ឆោតប្រើការគំរាមកំហែងបែបនេះ យោងទៅតាម វិវរណៈ ១៤:១០-១១។

ជនបរទេសដែលជាជនរងគ្រោះនៃការរំលោភបំពានដូចគ្នានៅខាងក្រៅប្រទេស
បារាំងកំពុងសង្ឃឹមថានឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីគំនិតផ្តួចផ្តើមនេះ។
នេះកាន់តែពិសេសទៅទៀត ចាប់តាំងពីមានការគាំទ្រពីបារាំងដែលផ្តល់ដោយ
Louis XVI នៅលើពិភពលោក ប៉ុន្មានឆ្នាំមុន
សហរដ្ឋអាមេរិកថ្មីនៃអាមេរិកខាងជើងបានរកឃើញឯករាជ្យរបស់ពួកគេ
ដោយរំដោះខ្លួនចេញពីការត្រួតត្រានៃប្រទេសអង់គ្លេស។

សេរីភាពកំពុងឈានទៅមុខ ហើយឆាប់ៗនេះនឹងឈ្នះលើមនុស្សជាច្រើន។
ជាសញ្ញានៃមិត្តភាពនេះ " ពួកគេនឹងធ្វើអំណោយទៅគ្នាទៅវិញទៅមក " ។
អំណោយមួយក្នុងចំណោមអំណោយទាំងនេះគឺជាអំណោយរបស់បារាំងដល់ជនជា
តិអាមេរិកនៃ "រូបសំណាកសេរីភាព" ដែលត្រូវបានសាងសង់ក្នុងឆ្នាំ 1886

នៅលើកោះមួយទល់មុខទីក្រុងញូវយ៉ក។
ជនជាតិអាមេរិកបានគ្រលប់មកវិញនូវកាយវិការដោយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវរូបចម្លង
មួយដែលបានសាងសង់ក្នុងឆ្នាំ 1889
មានទីតាំងនៅទីក្រុងប៉ារីសនៅលើកោះមួយនៅកណ្តាល Seine ក្បែរបឹង Eiffel ។
ព្រះកំណត់គោលដៅប្រភេទនៃអំណោយនេះ ដែលបង្ហាញពីការចែករំលែក
និងការផ្លាស់ប្តូរ ដែលបង្កើតជាបណ្តាសានៃ សេរីភាពលើសលប់
ដែលមានបំណងមិនអើពើនឹងច្បាប់ខាងវិញ្ញាណរបស់វា។

ខ ១១ ៖ « ហើយបន្ទាប់ពីបីថ្ងៃកន្លះ វិញ្ញាណនៃជីវិតពិព្រះបានចូលទៅក្នុង
ពួកគេ ហើយពួកគេបានឈរលើជើងរបស់ពួកគេ; ហើយអ្នកដែលបានឃើញពួក
គេភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង។ »

នៅថ្ងៃទី 20 ខែមេសា ឆ្នាំ 1792 បារាំងត្រូវបានគំរាមកំហែងដោយអូទ្រីស
និងប្រុស្ស៊ី ហើយបានផ្តល់រំលែក Louis XVI នៅថ្ងៃទី 10 ខែសីហា ឆ្នាំ 1792។
បដិវត្តន៍បានទទួលជ័យជម្នះនៅ Valmy នៅថ្ងៃទី 20 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1792 ។ ស្តេច
Louis XVI ត្រូវបានកាត់ទោសនៅថ្ងៃទី 21 ខែមករា ឆ្នាំ 1794 មេដឹកនាំផ្តាច់ការ
Robespierre និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ត្រូវបាន guillotined កាលពីថ្ងៃទី 28 ខែកក្កដា
1794. "អនុសញ្ញា" ត្រូវបានជំនួសដោយ "សៀវភៅកត់ត្រា" នៅថ្ងៃទី 25 ខែតុលា ឆ្នាំ
1795 ។ "Terrors" ទាំងពីរនៃ 1793 និង 1794
រួមគ្នាមានរយៈពេលតែមួយឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ នៅចន្លោះថ្ងៃទី 20 ខែមេសា ឆ្នាំ 1792
ដល់ថ្ងៃទី 25 ខែតុលា ឆ្នាំ 1795 ខ្ញុំឃើញច្បាស់ណាស់ថា រយៈពេលនៃ " បីថ្ងៃកន្លះ "
នេះបានព្យាករណ៍ ឬ "បីកន្លះ" ឆ្នាំពិតប្រាកដ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថារយៈពេលនេះមាន
សារខាងវិញ្ញាណដែរ។ រយៈពេលនេះតំណាងឱ្យពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍
ដែលអាចនាំឱ្យមានការនិយាយទៅកាន់កិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅ
លើផែនដី ដែលមានរយៈពេលយ៉ាងជាក់លាក់ "បីថ្ងៃកន្លះនៃទំនាយ"
ហើយបានបញ្ចប់ដោយការសុគតរបស់ព្រះម៉ែស៊ី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះវិញ្ញាណ
ប្រៀបធៀបសកម្មភាពរបស់វាជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរ ដែលជា « សាក្សីពីរនាក់ » ដែល
បានប្រព្រឹត្ត និងបង្រៀនមុននឹងត្រូវបានគេដុតនៅ Place de la Revolution ក្នុង
ទីក្រុងប៉ារីស ។ តាមរយៈការប្រៀបធៀបនេះ ព្រះគម្ពីរគឺជាសេចក្តីជំនឿនេះ ដែល
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលគង់នៅក្នុងវា ហើយបានឆ្លង
ម្តងទៀត ហើយ « ចាក់ទម្លុះ » ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុង វិវរណៈ 1:7 ។
ទឹកជំនន់នៃការបង្ហូរឈាម បានបញ្ចប់ធ្វើឱ្យប្រជាជនបារាំងភ័យខ្លាច
ដូចគ្នានេះផងដែររបស់ប្រតិបត្តិមេដឹកនាំនៃ អនុសញ្ញាបង្ហូរឈាម
Maximilien Robespierre និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ Couton និង Saint-Just
ការប្រតិបត្តិសង្ខេបនិងជាប្រព័ន្ធបានឈប់។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានដាស់
ការស្រែកឃ្លានខាងវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស ហើយការប្រតិបត្តិសាសនាបានក្លាយជា
ផ្លូវច្បាប់ម្តងទៀត ហើយសំខាន់ជាងនេះគឺមិនគិតថ្លៃ។
«ការកោតខ្លាចព្រះ»បានលេចចេញជារូបរាងឡើងវិញ
ហើយការចាប់អារម្មណ៍លើព្រះគម្ពីរត្រូវបានបង្ហាញម្តងទៀត
ប៉ុន្តែរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក
សៀវភៅទស្សនវិជ្ជាដែលសរសេរដោយអ្នកគិតសេរីដែលមានគំរូក្រិកគឺនៅជួរមុខ
ទម្រង់ផ្សេងៗរបស់វា។

ខ 12: « ហើយពួកគេបានឮសំឡេងមួយពីលើមេឃនិយាយទៅកាន់ពួកគេ
ថា: ចូរឡើងមកទីនេះ។ ពួកគេបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ក្នុងពពក។
ហើយខ្លាំងសត្រូវបានឃើញពួកគេ។ »

សាក្សីពីរនាក់" ព្រះគម្ពីរ បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1798 ។

ការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវនៅតែបន្ត
ពីព្រោះវាគឺជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់បានឃើញ
(បន្ទាប់ពីហោរាអេលីយ៉ា) ឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌មុនពេលសម្លឹងមើលពួកគេ។
ប៉ុន្តែនៅក្នុងវេនអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់នៃពេលវេលាចុងក្រោយនឹង
ធ្វើសកម្មភាពតាមរបៀបដូចគ្នា។ ខ្លាំងសត្រូវនឹងឃើញពួកគេឡើងទៅស្ថានសួគ៌
ក្នុងពពក ដែលព្រះយេស៊ូវនឹងទាញពួកគេមកឯទ្រង់។ ការគាំទ្រដែល ព្រះ
ប្រទានដល់បុព្វហេតុរបស់ទ្រង់គឺដូចគ្នា សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលជាអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ ហើយនៅក្នុងបរិបទនៃបដិវត្តន៍បារាំង
ព្រះគម្ពីរបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1798 នៅឆ្នាំ 1799 សម្តេចប៉ាប Pius VI
បានទទួលមរណភាពនៅក្នុងគុក Valence-sur-Rhône
ដូច្នេះការធ្វើឱ្យអាចធ្វើទៅបានរវាង 1843-44 និង 1994
ដែលជារយៈពេលនៃសន្តិភាពដ៏យូរ។ 150 ឆ្នាំបានទាយថាជា " ប្រាំខែ " នៅក្នុងវិវរណៈ
9: 5-10 ។ ការសោយទិវង្គតរបស់ Louis XVI ការបញ្ចប់របបរាជានិយម និងការស្លាប់របស់សម្តេចប៉ាបអ្នកទោស
បង្ហាញពីការប៉ះទង្គិចយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ការមិនអត់ឱនខាងសាសនានៃ " សត្វដែលងើបពីសមុទ្រ " នៅក្នុងវិវរណៈ 13:1-3 ។ Concordat នៃ Directory
ព្យាបាលមុខរបួសរបស់នាង ប៉ុន្តែនាងលែងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការគាំទ្ររបស់រាជវង្សដែលត្រូវបានបំផ្លាញទៀតហើយ
នាងនឹងមិនបៀតបៀនរហូតដល់ពេលចុងក្រោយនៅពេលដែលការមិនអត់ឱនរបស់ប្រូតេស្តង់នឹងលេចឡើងក្រោមឈ្មោះ " សត្វដែលងើបពីផែនដី " នៅ Apo ១៣:១១ ។

ខទី ១៣: « នៅពេលនោះ មានការរញ្ជួយដីយ៉ាងខ្លាំង
ហើយផ្នែកទីដប់នៃទីក្រុងបានដួលរលំ។
មនុស្សប្រាំពីរពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុងការរញ្ជួយដីនេះ
ហើយអ្នកផ្សេងទៀតមានការភ័យខ្លាច
ហើយបានលើកគម្ពីរសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានបរមសុខ។ »

នៅក្នុងសម័យនេះ (ម៉ោងនេះ) ត្រូវបានសម្រេចជាទម្រង់ខាងវិញ្ញាណ " ការរញ្ជួយដី " ដែលត្រូវបានព្យាករណ៍រួចហើយដោយការសម្រេចបាននៃទីក្រុង
Lisbon ក្នុងឆ្នាំ 1755 ដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទនៃ " ត្រាទីប្រាំមួយ " នៃ Apo 6:12។ យោងតាមព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ទីក្រុងប៉ារីសបានបាត់បង់ " មួយភាគដប់ " នៃចំនួនប្រជាជនរបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែអត្ថន័យមួយផ្សេងទៀតប្រហែលជាមានការ
ព្រួយបារម្ភយោងទៅតាម Dan.7:24 និង Rev.13:1 ជាផ្នែកដប់នៃ " ដប់ស្តែង " ឬ
នគរគ្រិស្តសាសនាខាងលិចដែលស្ថិតនៅក្រោមសាសនាកាតូលិករ៉ូម៉ាំង។
ប្រទេសបារាំងដែលត្រូវបានចាត់ទុកដោយទីក្រុងរ៉ូមថាជា " កូនស្រីច្បង " នៃសាសនាប្រាំមុខកាតូលិក បានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងសាសនាមិនជឿ
ដកហូតការគាំទ្ររបស់ខ្លួន

ហើយបានឈានទៅដល់ការបំផ្លាញសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន។ គ្រឹះ ទី 4 បានបង្ហាញវាថា
" ផ្នែកទីបីនៃព្រះអាទិត្យត្រូវបានវាយ "; សារ "
មនុស្សប្រាំពីរពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុងការរញ្ជួយដីនេះ "
បញ្ជាក់រឿងនេះដោយនិយាយថា: មនុស្សជាច្រើន (ពាន់នាក់) នៃ " បុរស " (
ប្រាំពីរ: ការញែកសាសនានៃពេលវេលា)
ត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុងការរញ្ជួយដីនយោបាយសង្គមនេះ។

ខទី ១៤: « វេទនាទីពីរបានកន្លងផុតទៅហើយ។ មើលចុះ
វេទនាទីបីនឹងមក យ៉ាងលឿន "។

ដូច្នោះ:

ការបង្ហាញយ៉ាងខ្លាំងក្លាបានធ្វើឱ្យមានការកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ឡើងវិញ
ហើយ "ការភ័យខ្លាច" បានឈប់ ជំនួសដោយអាណាចក្ររបស់ណាប៉ូឡេអុងទី 1 "
ឥន្ទ្រី " ដែលប្រកាស " ត្រៃ " បិទចុងក្រោយ " សំណាងអាក្រក់ " បី" សម្រាប់ប្រជាជន
នៃផែនដី។ ដោយសារការប្រកាសនេះធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីបដិវត្តន៍បារាំងពីឆ្នាំ
១៧៨៩ ដល់ឆ្នាំ ១៧៩៨ " សំណាងទីពីរ " ដែលបានសន្មតថាមាននៅក្នុង ខទី ១៤
មិនអាចទាក់ទងនឹងវាដោយផ្ទាល់បានទេ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណ
វាគឺជាវិធីនៃការប្រាប់យើងថា

ទម្រង់ថ្មីមួយនៃបដិវត្តន៍បារាំងនឹងលេចឡើងនៅមុនការយាងមកក្នុងសិរិលូរប
សំព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ យោងទៅតាមវិវរណៈ ៨:១៣ " វេទនាទីពីរ
" ច្បាស់ណាស់ទាក់ទងនឹងប្រធានបទនៃ ទី១។ ត្រៃ នៃ វិវរណៈ 9:13 ដែលនឹង "
សម្លាប់មនុស្សមួយភាគបី " មុនពេលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកវិញ
ដើម្បីសងសឹកការប្តេជ្ញាទោសដ៏អយុត្តិធម៌នៃអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ដ៏បរិសុទ្ធរបស់
ទ្រង់ ដោយកំចាត់ខ្លាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ ដែលជាពួកខ្មោចចុងក្រោយ។
យើងអាចយល់បានថា

ដូចជាការសម្លាប់រង្គាលដែលបង្កឡើងដោយពួកបដិវត្តន៍បារាំង
ព្រះជាម្ចាស់រៀបចំការសម្លាប់រង្គាលនៃសង្គ្រាមលោកលើកទី 3
ដែលជានុយក្លេអ៊ែរលើកនេះ:

ដែលនឹងកាត់បន្ថយចំនួនប្រជាជននៅលើផែនដីយ៉ាងច្រើន
មុនពេលការលុបបំបាត់ទាំងស្រុងដែលនឹងស្តារវាឡើងវិញ រូបរាង " អវយវៈ " ដើម
បន្ទាប់ពីអន្តរាគមន៍បំផ្លិចបំផ្លាញចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

អត្ថន័យពីរនៃ " វេទនាទីពីរ " ភ្ជាប់ ត្រៃទីបួន ទៅ ទីប្រាំមួយ
សម្រាប់ហេតុផលខាងវិញ្ញាណ។

រចនាសម្ព័ន្ធនៃវិវរណៈបែងចែកពេលវេលានៃសម័យគ្រីស្ទានជាពីរផ្នែក។ ទីមួយ "
សំណាងអាក្រក់ " ដាក់ទណ្ឌកម្មអ្នកដែលមានទោសមុនឆ្នាំ 1844
ហើយទីពីរអ្នកដែលត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មក្រោយឆ្នាំ 1844
គឺមុនពេលចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ឥឡូវនេះ អំពើដាក់ទណ្ឌកម្មទាំងពីរបង្ហាញ
ពីអត្ថន័យដែលព្រះប្រទានដល់ការដាក់ទោសទីបួនរបស់ទ្រង់នៅក្នុង លេវីវិន័យ
២៦:២៥: « អញនឹងបញ្ជូនដាវដែលនឹងសងសឹកដល់សេចក្តីសញ្ញារបស់យើង »។

ការដាក់ទណ្ឌកម្មទីមួយបានធ្លាក់ទៅលើមនុស្ស ដែលមិនបានទទួល
សារនៃកំណែទម្រង់

ការងារដែលរៀបចំដោយព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ការរើសតាំងរបស់ទ្រង់

និងទីពីរទៅលើអ្នកដែលមិនឆ្លើយតបនឹងការទាមទាររបស់ព្រះ **ដើម្បីបញ្ចប់**
ការកែទម្រង់នេះចាប់ពីឆ្នាំ 1843 ។

ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតកំណែទម្រង់អចិន្ត្រៃយ៍នេះ
នឹងត្រូវបានបង្ហាញរហូតដល់ម៉ោងដែលពេលវេលានៃព្រះគុណបញ្ចប់។
ដោយទទួលយកវត្ថុ

និងសកម្មភាពដែលព្រះជាម្ចាស់សន្មតថាជាបុរសនៃបដិវត្តន៍បារាំងពីឆ្នាំ 1789
ដល់ឆ្នាំ 1795

យើងរកឃើញវត្ថុទាំងនោះដែលទ្រង់អាចសន្មតថាជាបុរសបស្ចឹមប្រទេសនៃថ្ងៃចុះ
ក្រោយ។ យើងរកឃើញការមើលងាយដូចគ្នា ភាពអន់ថយដូចគ្នា
និងការស្អប់ខ្ពើមនៃពិធីបរិសុទ្ធសាសនា និងអ្នកដែលបង្រៀនពួកគេ; ឥរិយាបថ
ដែលលើកនេះកើតចេញពីការអភិវឌ្ឍន៍អស្ចារ្យនៃវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា។
ក្នុងអំឡុងឆ្នាំនៃសន្តិភាព សាសនាមិនពិត
និងសាសនាមិនពិតបានកាន់កាប់ពិភពលោកលោកខាងលិច។

ដូច្នេះព្រះជាម្ចាស់មានហេតុផលល្អដើម្បីផ្តល់ជូនយើង សម្រាប់ប្រធានបទនេះ
អានពីរដង។ អាកប្បកិរិយារបស់ " អ្នករស់រានមានជីវិត " "
ធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាសំខាន់រវាងសម័យបដិវត្តន៍និងពេលវេលាវិទ្យាសាស្ត្រនៃថ្ងៃ
ចុងក្រោយនៃមនុស្សជាតិ។ ដើម្បីឱ្យកាន់តែច្បាស់ យោងតាមវិវរណៈ 11:11 ដល់ 13
" អ្នករស់រានមានជីវិត " នៃការអានដំបូងដែលទាក់ទងនឹង " ត្រៃទីបួន " "
ប្រែចិត្ត " ខណៈពេលដែល " អ្នករស់រានមានជីវិត " នៃទីពីរដែលទាក់ទងនឹង " "
ត្រៃទីប្រាំមួយ" " ប្រែចិត្ត មិនមែនទេ" យោងតាមវិវរណៈ ៩:២០-២១។

**វេទនាយ៉ាងខ្លាំង » ទីបី (សម្រាប់មនុស្សមានបាប)៖ ការយាងមកវិញនៃ
រងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកយុត្តិធម៌**

ខទី ១៥: « ទេវតាទីប្រាំពីរបន្តិឡើង។ មានសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងនៅលើមេឃ
ពោលថា: « នគរលោកិយ៍បានតាំងចិត្តចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងចំពោះ
ព្រះគ្រីស្ទរបស់ព្រះអង្គ។ ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ច។ »

ប្រធានបទចុងក្រោយនៃជំពូកគឺ " ត្រៃទីប្រាំពីរ " ដែលកំណត់ថា
ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា ជាពេលដែលអ្នកបង្កើតដែលមើលមិនឃើញ
ព្រះធ្វើឱ្យខ្លួនគាត់មើលឃើញចំពោះភ្នែករបស់ខ្លាំងសត្រូវដែលបញ្ជាក់ Apo.1:7: "
មើលចុះ គាត់មកជាមួយ ពពក និងភ្នែកនីមួយៗនឹងឃើញវា សូម្បីតែអ្នកដែល
ទម្លុះវា »។ « អស់អ្នកដែលបានទម្លុះទ្រង់ » ដែលបានចាក់ទម្លុះព្រះយេស៊ូ
គឺជាសត្រូវរបស់ទ្រង់ពីគ្រប់សម័យកាលនៃគ្រីស្ទសករាជ
រួមទាំងអ្នកចុងក្រោយបង្អស់ផងដែរ។ ពួកគេបានទម្លុះទ្រង់ ដោយបៀតបៀន
ពួកសិស្សដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់អំពីអ្នកដែលទ្រង់បានប្រកាសថា: « ដរាបណាអ្នក
បានធ្វើការទាំងនេះដល់បងប្អូនខ្ញុំម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនភូមិបំផុតនេះ អ្នក
បានធ្វើចំពោះខ្ញុំ (ម៉ាថាយ ២៥:៤០) »។ ពីលើមេឃ សំឡេងខ្លាំងៗត្រូវបានបន្តិឡើង
ដើម្បីអបអរព្រឹត្តិការណ៍។

ទាំងនេះគឺជាអ្នករស់នៅស្ថានសួគ៌ដែលបានសម្តែងខ្លួនរួចហើយដើម្បីអបអរការ
បណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌នៃអារក្សនិងអារក្សរបស់គាត់ដោយព្រះគ្រីស្ទដែលមានជ័យ
យជំនះ ហៅថា " មីកែល " នៅក្នុងវិវរណៈ 12: 7 ដល់ 12 ។

ពួកគេចូលរួមក្នុងសេចក្តីអំណរនៃ ត្រូវបានជ្រើសរើស ហើយត្រូវបានរំដោះ និងទទួលជ័យជម្នះដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
 ប្រវត្តិនៃអំពើបាបនៅលើផែនដីនឹងឈប់សម្រាប់កង្វះមនុស្សបាបដែលត្រូវបាន បំផ្លាញដោយព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ អារក្ស " ម្ចាស់នៃពិភពលោកនេះ " យោងទៅតាមព្រះយេស៊ូវបាត់បង់កម្មសិទ្ធិរបស់គាត់នៃពិភពលោកដែលមានបា បដែលត្រូវបានបំផ្លាញដោយព្រះ។
 ទ្រង់នឹងគង់នៅមួយពាន់ឆ្នាំទៀតនៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំ ដោយមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់នរណាម្នាក់ឡើយ
 ខណៈពេលដែលកំពុងរង់ចាំការលុបបំបាត់ទាំងស្រុងនៅការជំនុំជម្រះចុងក្រោយជា មួយនឹងមនុស្សមានបាបផ្សេងទៀតទាំងអស់ ដែលព្រះនឹងប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញសម្រាប់គោលបំណងនេះ។

សុភមង្គលដ៏អស្ចារ្យនៃស្ថានសួគ៌នៃអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោសលោះ ដោយព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ខ ១៦ ៖ « ហើយពួកព្រឹទ្ធាចារ្យម្តេចនាក់ដែលអង្គុយនៅចំពោះព្រះនៅលើ បល្ល័ង្ករបស់ពួកគេបានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ »

អ្នករើសតាំងបានចូលទៅក្នុងនគរសេឡេស្វាលនៃព្រះ ដោយអង្គុយលើបល្ល័ង្កនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ ពួកគេនឹងសោយរាជ្យ ឬវិនិច្ឆ័យមនុស្សទុច្ចរិត យោងតាមវិរណៈ 20:4 ។
 ខគម្ពីរនេះរំលេចបរិបទនៃការចាប់ផ្តើមនៃស្ថានសួគ៌នៃការប្រោសលោះនៅក្នុង Rev.4 ។ ខគម្ពីរនេះបង្ហាញពីទម្រង់ដែលការគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះពិតគួររយក។ ការក្រាប លុតជង្គង់ បែរមុខចុះ គឺជាទម្រង់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ដោយស្របច្បាប់។

ខ ១៧៖ « ដោយពោលថា: យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មាន ឬទ្ធានុភាព ទ្រង់គង់នៅ និងជានរណា ដោយព្រះទ្រង់បានកាន់អំណាចដ៏អស្ចារ្យ របស់ទ្រង់ ហើយបានកាន់កាប់រាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។ »

អ្នកដែលបានប្រោសលោះបានអរព្រះគុណរបស់ពួកគេឡើងវិញ ហើយ ក្រាបនៅ ចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ “ ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តាបំផុត ដែលគង់នៅ និងជានរណា ” “ **ហើយបានយាងមក** ” ដូចដែលបានប្រកាស វិរណៈ ១:៤។ “ អ្នកបានចាប់យកអំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់អ្នក ” ដែលអ្នកបានលះបង់ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នករើសតាំងរបស់អ្នក ហើយបានផុតពីសេចក្តីស្លាប់របស់អ្នក នូវតម្លៃនៃអំពើបាបរបស់ពួកគេនៅក្នុងកិច្ចបំរើ “ កូនចៀម ” របស់អ្នក។ « កូនចៀមនៃព្រះដែលដកអំពើបាបរបស់ពិភពលោកចេញ »។ អ្នកបាន “ កាន់កាប់នគររបស់អ្នក ” បរិបទដែលបានស្នើឡើងគឺពិតជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណនាំយ៉ូហានទៅឆ្ងាយនៅ ក្នុង វិរណៈ 1:10; ប្រវត្តិនៃសន្និបាតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើផែនដីគឺនៅក្នុងអតីតកាល។ នៅដំណាក់កាលនេះ " សភាទាំងប្រាំពីរ " នៅពីក្រោយមន្ត្រីជាប់ឆ្នោត។

រដ្ឋកាលរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ដែលជារតន្ត្រីនៃក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីជំនឿនៃអ្នករើសតាំងបានក្លាយជាការពិត។

ខទី ១៨: « សាសន៍ទាំងឡាយបានខឹងព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គបានមកដល់ ហើយដល់ពេលកាត់ទោសមនុស្សស្លាប់ ដើម្បីអោយរង្វាន់ដល់អ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ ព្យាការី ពួកបរិសុទ្ធ និងអស់អ្នកដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះនាមព្រះអង្គ ទាំងតូចទាំងធំ ព្រមទាំងបំផ្លាញអស់អ្នកដែលបំផ្លាញផែនដី។ »

យើង រកឃើញនៅក្នុង ខទី ១៨ នេះនូវព័ត៌មានដ៏មានប្រយោជន៍យ៉ាង ខ្លាំងអំពីលំដាប់នៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានព្យាករ ។ ទី 6 ត្រែត្រូវ បានសម្លាប់ បុរសមួយភាគបី គឺ " ប្រជាជាតិមានការខឹងសម្បារ " ហើយនៅចំពោះមុខភ្នែករបស់យើង ក្នុងឆ្នាំ 2020-2021 យើងកំពុងឃើញមូលហេតុនៃការរលាកនេះ: Covid-19 និងការបំផ្លិចបំផ្លាញសេដ្ឋកិច្ចដែលបង្កឡើង ការឈ្លានពានអ៊ីស្លាម និងភ្លាមៗ ការវាយលុករបស់រុស្ស៊ី។ ជាមួយសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ខ្លួន។ បន្ទាប់ពីជម្លោះដ៏អាក្រក់ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះ បន្ទាប់ពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យដោយ " សត្វពាហនៈនៃផែនដី " ពោលគឺក្រុមប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិកនៃអ្នករស់រានមានជីវិតពីអាមេរិក និងអឺរ៉ុប ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញ " គ្រោះកាច់ប្រាំពីរចុងក្រោយនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ " ។ បានពិពណ៌នានៅក្នុង Rev.16 ។ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ព្រះយេស៊ូវបានលេចមកដើម្បីសង្គ្រោះអ្នករើសតាំងរបស់ ទ្រង់ ហើយបំផ្លាញអ្នកដែលដួល។ បន្ទាប់មក កម្មវិធីដែលបានរៀបចំសម្រាប់ " ពាន់ឆ្នាំ " នៃសហរក្សាទីប្រាំពីរមកដល់។ នៅស្ថានសួគ៌ យោងតាមវិវរណៈ ៤:១ ការជំនុំជំរះរបស់មនុស្សអាក្រក់នឹងកើតឡើង: « ហើយដល់ពេលកាត់ទោសមនុស្សស្លាប់ហើយ »។ ពួកបរិសុទ្ធទទួលបានរង្វាន់របស់ ពួកគេ: ជីវិតដ៏អស់កល្បដែលបានសន្យាដោយព្រះយេស៊ូវគ្រិស្តដល់អ្នករើសតាំង របស់ទ្រង់ ។ ទីបំផុតពួកគេទទួលបានផ្កាយព្រឹក ហើយមកដល់បានសន្យាដល់ពួកអ្នករើសតាំងដែលបានទទួលជ័យជំនះក្នុងសមរក្ស មិននៃសេចក្តីជំនឿ: “ ដើម្បីផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ដល់ហោរា ”។ ព្រះបាទលើកនៅទីនេះអំពីសារៈសំខាន់នៃទំនាយសម្រាប់គ្រប់រយ (យោងតាម 2 Pet.1:19) និងជាពិសេសនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ « ពួកបរិសុទ្ធ និង អស់អ្នកដែលកោតខ្លាច ព្រះនាមទ្រង់ »

គឺជាអ្នកដែលឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានចំពោះសាររបស់ទេវតាទាំងបីនៃ វិវរណៈ ១៤:៧ ដល់ ១៣; ដែលដំបូងគេរំលឹកពីប្រាជ្ញាដែលរួមមានការកោតខ្លាចទ្រង់ គោរពតាមទ្រង់ ហើយមិនជំទាស់នឹងបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ដោយនិយាយថា “ ចូរកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយលើកគម្ពីរទ្រង់ ” នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃព្រះជាអ្នកបង្កើតទ្រង់ “ សម្រាប់មោងជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។ ហើយថ្វាយបង្គំ ព្រះអង្គដែល បានបង្កើត ផ្ទៃមេឃ សមុទ្រ ផែនដី និងប្រភពទឹក »។

ខទី ១៩: « ហើយព្រះវិហារនៃព្រះនៅស្ថានសួគ៌បានបើក ហើយហិបនៃ សេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់បានលេចមកក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។ ពោលនោះមានផ្លែកបន្ទោរ សំឡេង ផ្ការលាន់ រញ្ជួយដី និងព្រើលយ៉ាងធំ។ »

ប្រធានបទទាំងអស់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈនេះ
 បង្រួបបង្រួមឆ្ពោះទៅរកពេលវេលាជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការត្រឡប់មកវិញដ៏អស្ចារ្យ
 នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ទេវភាពរបស់យើង។
 ឧកម្មនេះផ្ដោតលើបរិបទដែលប្រធានបទខាងក្រោមត្រូវបានបំពេញ
 និងបញ្ចប់៖

Rev.1: Adventism:

ខទី ៤៖ « យ៉ូហានដល់ព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរដែលនៅទ្វីបអាស៊ី៖ សូម
 ព្រះគុណដល់អ្នក និងសេចក្ដីសុខសាន្តពីព្រះអង្គដែលគង់នៅ និងជា
នរណានឹងមក ហើយពីវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរដែលនៅចំពោះបណ្ដុំរូបសំរេង
 »។

ខទី ៧ ៖ « មើល ទ្រង់យាងមកជាមួយនឹងពពក .
 ហើយគ្រប់ភ្នែកនឹងឃើញវា សូម្បីតែអ្នកដែលទម្លុះវា។ កុំលម្អ័ន្ធទាំងអស់
 នៅលើផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខដោយព្រោះគាត់។ បាទ។ អាម៉ែន! »

ខទី ៨៖ « ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងជាអូមេហ្គា ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល
 ថា ជាអ្នកដែលមាន ហើយជានរណា ហើយនឹងមកដល់ គឺជាព្រះដ៏មាន
 ប្បទានភាព។ »

ខទី ១០ ៖ « ខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំ
 បានឮសំឡេងមួយយ៉ាងខ្លាំងពីក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសំឡេងក្រែក »

Apo.3: សន្និបាតទីប្រាំពីរ៖ ចុងបញ្ចប់នៃសម័យ “ ឡៅឌីសេ ” (= វិនិច្ឆ័យមនុស្ស)។

Rev.6:17:

ថ្ងៃដ៏ធំនៃសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះប្រឆាំងនឹងមនុស្សបះបោរ _____ " ដ្បិតថ្ងៃដ៏ធំនៃសេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់បានមកដល់ ហើយ តើអ្នកណាអាចឈរបាន? »

Apo.13: “ សត្វដែលងើបពីផែនដី” (សម្ព័ន្ធប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិក) និងច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យរបស់វា; ខទី ១៥ ៖ « ហើយវាត្រូវបានប្រទានដល់គាត់ ដើម្បីធ្វើឲ្យ រូបសត្វនោះមានជីវិត ដើម្បីឲ្យរូបភាពនៃសត្វនោះអាចនិយាយ ហើយអស់អ្នកដែលមិនគោរពបូជារូបសត្វនោះត្រូវបានគេសម្លាប់ ។ »

Apo.14: ប្រធានបទពីរនៃ “ ការច្រកកាត់ ” (ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក និងការលើកឡើងនៃអ្នករើសតាំង) និង “ រសជាតិ ”

(ការសម្លាប់រង្គាល់អ្នកគង្វាលក្លែងក្លាយដោយអ្នកដើរតាមដែលល្អៗ និងបញ្ឆោតរបស់ពួកគេ)។

វិវរណៈ ១៦ ៖ ខទី ១៦ ៖ « ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃសង្គ្រាមអើម៉ាគេដូន »

នៅក្នុងខទី 19 នេះ យើងរកឃើញរូបមន្តគន្លឹះនៃ ការអន្តរាគមន៍ដោយផ្ទាល់ និងអាចមើលឃើញរបស់ព្រះ « ហើយមានផ្លេកបន្ទោរ សំឡេង ផ្ការលាស់ រញ្ជួយដី » ដែលបានដកស្រង់រួចហើយនៅក្នុង វិវរណៈ 4:5 និង 8:5

។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ព្រះវិញ្ញាណបានបន្ថែម “ និងព្រឹលដ៍ឆ្លង ”; “ ព្រឹល ” ដែលប្រធានបទនៃ ទីប្រាំពីរ នៃ “ គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ” នៅក្នុងវិរណៈ 16:21 ត្រូវបានបញ្ចប់។

ដូច្នេះបរិបទនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានសម្គាល់ដោយប្រធានបទនៃ Adventist ចុងក្រោយដែលលើកនេះនាំមក នៅនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 2030 សេចក្តីសង្គ្រោះពិតដែលផ្តល់ជូនដល់អ្នករើសតាំង

ដែលទទួលបានដោយការបង្ហូរឈាមដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

វាគឺជាម៉ោងនៃការប្រឈមមុខដាក់គ្នារបស់គាត់ជាមួយពួកឧទ្ធាមដែលកំពុងរៀបចំដើម្បីសម្លាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ដែលបដិសេធពួករ៉ូម៉ាំងថ្ងៃអាទិត្យ

ហើយរក្សាភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេសម្រាប់ថ្ងៃសប្បិទដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធដោយព្រះចាប់ពីសប្តាហ៍ដំបូងនៃការបង្កើតពិភពលោករបស់គាត់។ “ ត្រាទីប្រាំមួយ ” នៃ វិរណៈ 6 បង្ហាញពីអាកប្បកិរិយា និងការខកចិត្តនៃពួកឧទ្ធាមទាំងនេះ ដែលព្រះអម្ចាស់ចាប់បាននៅក្នុងអំពើប្រល័យពូជសាសន៍ដោយចេតនានៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសដ៏មានពរ

និងជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់។

ប្រធានបទនៃការខ្វែងគំនិតគ្នាត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងខទី 19 នេះ។

វាទាក់ទងនឹងច្បាប់ដ៏ទេវភាពដែលបានរក្សាទុកនៅក្នុង « ហិបនៃទីបន្ទាល់ »

នៅក្នុងកន្លែងដ៏បរិសុទ្ធបំផុតនៃព្រះពន្លា និង « ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ » ភាសាហេព្រើរ។

ហិបនេះដំណាក់កិច្ចានុភាព និងភាពបរិសុទ្ធដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់វាតែប៉ុណ្ណោះ

ដោយសារតែវាមានតារាងនៃក្រឹត្យវិន័យដែលឆ្លាក់ដោយម្រាមដៃរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ផ្ទាល់ នៅចំពោះមុខលោកម៉ូសេ ដែលជាអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ព្រះគម្ពីរ

អនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់អំពីអ្វីដែលបណ្តាលឱ្យមានការភ័យខ្លាចរបស់ពួកបះបោរ

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយាងមកវិញ។ សម្រាប់នេះគឺជាអ្វីដែលខ ១ ដល់ ៦ នៃ

ទំនុកតម្កើង ៥០ ប្រកាស៖

“ ទំនុកតម្កើងអេសាភ។ ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ហើយត្រាស់ហៅផែនដី តាំងពីថ្ងៃដល់ថ្ងៃលិច។ ពីក្រុងស៊ីយ៉ូន សម្រស់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ព្រះប៉ក្តី។ ព្រះនៃយើង ទ្រង់យាងមក ទ្រង់មិននៅស្ងៀមឡើយ។ នៅចំពោះមុខគាត់ គឺជាភ្លើងនេះសន្ទោសនៅ ជុំវិញគាត់មានព្យុះដ៏ខ្លាំង ។ ទ្រង់អង្វរដល់ផ្ទៃមេឃនៅ ស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ដើម្បីវិនិច្ឆ័យប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ថា ចូរប្រមូលពួកអ្នកស្មោះ ត្រង់របស់ខ្ញុំ ដែលបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងខ្ញុំ ដោយយញ្ញបូជាចុះ! - ហើយ ផ្ទៃមេឃនឹងប្រកាសពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ ដ្បិតគឺជាព្រះដែលជាអ្នកវិនិច្ឆ័យ។ ”

នៅក្នុងបរិបទនៃការភ័យខ្លាច ពួកឧទ្ធាមនឹងឃើញ អត្ថបទនៃបទបញ្ញត្តិទីបួននៃបញ្ញត្តិទាំងដប់របស់ព្រះ ដែលបង្ហាញ នៅលើមេឃ ជាអក្សរភ្លើង។ ហើយតាមរយៈសកម្មភាពដ៏ទេវភាពនេះ ពួកគេនឹងដឹងថា ព្រះ ដាក់ទោសពួកគេចំពោះ « ការស្លាប់ ទីមួយ និង ទីពីរ » ។

ខចុងក្រោយនៃប្រធានបទ « ត្រាទីប្រាំពីរ » នេះបង្ហាញ និងបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់ដែលព្រះប្រទានដល់ច្បាប់របស់ទ្រង់ ដែលជំទាស់ដោយសាសនាគ្រីស្ទក្លែងក្លាយដែលបះបោរ។ ច្បាប់ដ៏ទេវភាពត្រូវបាន គេមើលងាយក្រោមលេសនៃការប្រឆាំងនឹងច្បាប់ និងព្រះគុណ។ កំហុសនេះកើត

ចេញពីការអានខុសនៃពាក្យដែលសាវ័កប៉ុលធ្វើក្នុងសំបុត្ររបស់គាត់។
 ដូច្នោះនៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងបំបាត់ការសង្ស័យដោយផ្តល់នូវការពន្យល់ច្បាស់លាស់
 និងសាមញ្ញ។ នៅក្នុងសៀវភៅរួម ៦ ប៉ុលបានប្រៀបធៀបអ្នកដែល " នៅក្រោម
 ច្បាប់ " ជាមួយអ្នកដែល " នៅក្រោមព្រះគុណ " តែដោយសារតែបរិបទនៃពេលវេលារបស់គាត់នៅពេលដែលកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីចា
 ប់ផ្ដើម។ តាមរូបមន្ត " ក្រោមច្បាប់ " ទ្រង់ចាត់តាំងជនជាតិយូដានៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់
 ដែលបដិសេធកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីដោយផ្អែកលើយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះយេស៊ូ
 គ្រីស្ទ។ ហើយគាត់ចាត់តាំងមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលចូលក្នុងសម្ព័ន្ធភាពថ្មីនេះតាម
 រូបមន្ត « ជាមួយនឹងច្បាប់ »។ នេះជាប្រយោជន៍ដែលនាំមកដោយព្រះគុណ ក្នុង
 ព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជួយអ្នកដែលទ្រង់ជ្រើសរើស ហើយ
 បង្រៀនទ្រង់ឲ្យស្រឡាញ់ និងគោរពតាមគ្រឹះការនីយ៍ដ៏បរិសុទ្ធ ។ ដោយការគោរព
 តាមគាត់ នោះគាត់នៅ « ជាមួយនឹងច្បាប់ » ហើយ « នៅក្រោមព្រះគុណ » គាត់ក៏
 មិន « ស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ » ដែរ ។ ខ្ញុំចាំម្តងទៀតថា
 ប៉ុលនិយាយអំពីគ្រឹះការនីយ៍ដ៏ទេវភាពថា " បរិសុទ្ធ ហើយបញ្ញត្តិគឺត្រឹមត្រូវ និងល្អ";
 អ្វីដែលខ្ញុំចែករំលែកជាមួយគាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។
 ខណៈពេលដែលប៉ុលដេញដោលពីអំពើបាប
 ដោយស្វែងរកការបញ្ចុះបញ្ចូលអ្នកអានរបស់គាត់ថា
 ពួកគេមិនត្រូវធ្វើបាបទៀតឡើយ ក្នុងពេលដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
 ពួកគេខ្លាមសម័យទំនើបបានប្រើអត្ថបទរបស់គាត់ដើម្បីប្រឆាំងគាត់
 ដោយធ្វើឱ្យព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលពួកគេបានអះអាងថាជា " អ្នកបម្រើនៃអំពើបាប " ដោយទីក្រុងរ៉ូម ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា 321
 ខណៈពេលដែលប៉ុលបានប្រកាសនៅក្នុង Gal.2: 17: " ប៉ុន្តែខណៈពេលដែលយើងស្វែងរកដើម្បីរាប់ជាសុចរិតតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ
 ប្រសិនបើយើងផងដែរត្រូវបានគេរកឃើញថាមានបាប កើ
 ព្រះគ្រីស្ទនឹងជាអ្នកបម្រើនៃអំពើបាប? ឆ្លាយពីវា! " »
 ចូរយើងកត់សម្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃភាពជាក់លាក់ " ឆ្លាយពីវា! " ដែលម្តាយទោសគំនិតសាសនានៃដំនើរៈបោះរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធសម័យទំនើបមិ
 នពិត ហើយនេះចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទដែលរ៉ូម៉ាំង " អំពើបាប " បានចូលទៅក្នុងដំនើរគ្រីស្ទបរិសុទ្ធលោកខាងលិច និងខាងកើតដោយអំណាចនៃអធិរាជរ៉ូម៉ាំងដែលមិនជឿ Constantine I នៅក្នុងបរិបទនៃ " ត្រៃទីប្រាំពីរ " ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដំបូងដែលបានកំណត់ដោយព្រះសម្រាប់ការជ្រើសរើសរបស់គាត់ នៅលើផែនដីបានមកដល់ទីបញ្ចប់នៅក្នុងគម្រោងទាំងមូលរបស់គាត់ប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំ។ សហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ ឬ " ពាន់ឆ្នាំ " នៃវិវរណៈ 20 បន្ទាប់មកបើក ឧទ្ទិសដល់ការវិនិច្ឆ័យសេឡេស្តាលនៃពួកគេខ្លាមដោយអ្នកជ្រើសរើសដែលបានប្រោសលោះដោយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលជាប្រធានបទនៃ វិវរណៈទី 4 ។

វិវរណៈ 12 : ផែនការកណ្តាលដ៏អស្ចារ្យ

**ស្ត្រី - អ្នកឈ្លានពានរ៉ូម៉ាំង - ស្ត្រីនៅវាលខ្សាច់ - រងក្រចក៖
ការប្រយុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ - ស្ត្រីនៅវាលខ្សាច់ - ការកែទម្រង់ - អាទិទេព -
សំណល់នៃ Adventist**

ស្ត្រីដែលមានជ័យជំនះ កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាកូនចៀមនៃព្រះ

ខទី 1 ៖ « ទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យមួយបានលេចឡើងនៅស្ថានសួគ៌៖ ស្ត្រីម្នាក់បានព័ទ្ធជុំវិញព្រះអាទិត្យដោយព្រះច័ន្ទនៅក្រោមជើងរបស់នាងនិងមកុដនៃផ្កាយដប់ពីរនៅលើក្បាលរបស់នាង។ »

នៅទីនេះម្តងទៀត

ប្រធានបទជាច្រើនធ្វើតាមគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងគំនូរ ឬឈុតភាគមួយចំនួន។ តារាងទីមួយបង្ហាញពីសភាដែលបានជ្រើសរើស ដែលនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីជ័យជំនះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះសិរតែមួយគត់របស់វា នេះបើយោងតាមអេភេសូរ ៥:២៣។ នៅក្រោមនិមិត្តសញ្ញានៃ " ស្ត្រី " " កូនក្រមុំ " របស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានរុំព័ទ្ធនៅក្នុង " ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត " ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Mal.4: 2 ។ នៅក្នុងការអនុវត្តទ្វេដង " ព្រះច័ន្ទ " និមិត្តសញ្ញានៃភាពងងឹតគឺ " នៅក្រោមជើងរបស់គាត់ " ។ សត្រូវទាំងនេះជាប្រវត្តិសាស្ត្រ និងតាមលំដាប់លំដោយ ជនជាតិយូដានៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ និងគ្រិស្តបរិស័ទដែលដួលរលំ កាតូលិក គ្រិស្តអូស្ត្រូលីក ប្រូតេស្តង់ និងពួក Adventists នៃថ្មី។ នៅលើក្បាលរបស់គាត់ " មកុដនៃផ្កាយដប់ពីរ "

តំណាងឱ្យជ័យជំនះរបស់គាត់នៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយព្រះ 7 ជាមួយមនុស្ស
លេខ 5 មានន័យថាលេខ 12 ។

ស្ត្រីដែលត្រូវបានគេបៀតបៀនមុនពេលទទួលជ័យជម្នះចុងក្រោយ

ខទី ២៖ « នាងនៅជាមួយនឹងកូន ហើយនាងស្រែកយំទាំងឈឺពោះ។ »

នៅក្នុង ខទី 2 « ការកើតទុក្ខ » បណ្តាលឱ្យមានការបៀតបៀននៅលើ
ផែនដីដែលមុនពេលនៃសិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌ ។

រូបភាពនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងយ៉ូហាន 16:21-22៖ «

ស្ត្រីម្នាក់ពេលដែលនាងសំរាលកូនកើតទុក្ខ

ពីព្រោះម៉ោងរបស់នាងបានមកដល់ហើយ។ ប៉ុន្តែពេលនាងសំរាលកូនមក នាង
លែងនឹកចាំពីទុក្ខលំបាកនេះទៀតហើយ ព្រោះនាងត្រេកអរនឹងបុរសម្នាក់បាន
កើតក្នុងលោក។ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាក៏មានទុក្ខព្រួយដែរ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកម្តង
ទៀត ហើយចិត្តអ្នកនឹងរីករាយ ហើយគ្មានអ្នកណាដកសេចក្តីអំណររបស់អ្នកចេញ
ពីអ្នកឡើយ។ »

**អ្នកបៀតបៀនស្ត្រីមិនគោរពសាសនា៖ ទីក្រុងរ៉ូម ជាទីក្រុងអធិរាជដ៏
អស្ចារ្យ**

ខទី ៣៖ « ហើយទីសំគាល់មួយទៀតបានលេចឡើងនៅស្ថានសួគ៌៖ ហើយ
មើលចុះ វាគឺជានាគក្រហមដ៏ធំមួយ មានក្បាលប្រាំពីរ និងស្មែងដប់ ហើយនៅលើ
ក្បាលរបស់វាមានក្លៀងប្រាំពីរ។ »

ខទី 3 កំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកបៀតបៀនរបស់គាត់៖ អារក្សពិតណាស់
ប៉ុន្តែគាត់ធ្វើសកម្មភាពតាមរយៈអំណាចខាងសាច់ឈាម
ដែលបៀតបៀនអ្នកជ្រើសរើសស្របតាមឆន្ទៈរបស់គាត់។

នៅក្នុងសកម្មភាពរបស់គាត់ គាត់ប្រើយុទ្ធសាស្ត្របន្តបន្ទាប់គ្នាពីរ។ " នាគ " និង "
ពស់ " ។ ទីមួយនៃ " នាគ " គឺជាការវាយប្រហារបើកចំហដែលប្រើដោយអធិរាជរ៉ូម។
ដូច្នេះហើយ យើងរកឃើញនិមិត្តសញ្ញាដែលបានឃើញរួចហើយនៅក្នុង Dan.7:7
ដែលទីក្រុងរ៉ូមបានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងរូបរាងរបស់សត្វដ៏សាហាវទីបួនដែលមាន "
ស្មែងដប់ " ។ បរិបទអ្នកមិនជឿត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយវត្តមានរបស់ " ឌីអាដម "
ដែលនៅទីនេះដាក់នៅលើ " ក្បាលប្រាំពីរ " ។

ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃទីក្រុងរ៉ូមយោងទៅតាម Apo.17 ។
ភាពជាក់លាក់នេះសមនឹងទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ពេញលេញរបស់យើង
ព្រោះវា បង្ហាញដល់យើងរាល់ពេលដែលរូបភាពនេះត្រូវបានបង្ហាញ
ដោយទីតាំងនៃ " tiaras " ដែលជាបរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានព្យាករណ៍។

អ្នកបៀតបៀនសាសនារបស់ស្ត្រី៖ ប៉ាប៉ាកាតូលិករ៉ូម

ខ៤៖ « កន្ទុយរបស់វាបានអូសចេញមួយភាគបីនៃផ្កាយលើមេឃ ហើយបោះ
វាមកផែនដី។ នាគឈរនៅចំពោះមុខស្ត្រីដែលហៀបនឹងសំរាលកូន ដើម្បីលេប
ត្រីបាក់កូនពេលសម្រាល។ »

ខគម្ពីរនេះធ្វើឡើងក្រោមនិមិត្តសញ្ញាថ្មី សារនៃ វិរណៈ 11:1 ដល់ 3 ដែល
papal Rome ត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយព្រះ ក្រោមចំណងជើងថា " ដំបង " ដើម្បី "
ជាន់ឈ្លីក្រោមជើងទីក្រុងបរិសុទ្ធអស់រយៈពេល42 ខែ " ។

នៅក្នុងដានីយ៉ែល " ល្ងែងដប់ "
នៃចក្រភពរ៉ូមនឹងត្រូវស្នងរាជ្យដោយសម្តេចប៉ាប " ល្ងែងក្នុង " (ពីឆ្នាំ 538 ដល់ឆ្នាំ
1798) ។ ការបន្តពូជនេះត្រូវបានបញ្ជាក់នៅទីនេះនៅក្នុង Rev.12 នៅក្នុងខទី 4 ។

ពាក្យ " កន្ទុយ " ដែលកំណត់គោលដៅ មិនពិត " ហោរា Jezebel " នៃ វិរណៈ
2:20 បង្ហាញពីការបន្តពូជសាសន៍នៃសាសនាគ្រីស្ទ ប៉ាប៉ា រ៉ូម៉ាំងក្លែងក្លាយ។
ការចោទប្រកាន់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង Dan.8:10 ត្រូវបានបន្តនៅទីនេះ។
ជនរងគ្រោះនៃល្បិចនិងការល្អៗរបស់គាត់ដែលសក្តិសមជា " ពស់ "
នៃលោកុប្បត្តិត្រូវបានជាន់ឈ្លីក្រោមនិមិត្តសញ្ញានៃ " ផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌ "
ឬក្រោមចំណងជើងនៃ " ពលរដ្ឋនៃនគរស្ថានសួគ៌ "
ដែលព្រះយេស៊ូវសន្មតថាជាអ្នកកាន់តាមទ្រង់។

ភាគីទីបីត្រូវបានអូសចូលទៅក្នុងការដួលរលំរបស់ខ្លួន ។"
ទីបីមិនត្រូវបានលើកឡើងសម្រាប់អត្ថន័យពិតរបស់វាទេ
ប៉ុន្តែដូចជានៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងទំនាយ
ដែលជាផ្នែកដ៏ខ្ពស់នៃចំនួនសរុបនៃពួកគ្រីស្ទានដែលបានសាកល្បង។
ជនរងគ្រោះអាចលើសពីសមាមាត្រនេះដោយព្យញ្ជនៈទីបី។

ខទី ៥៖ « នាងបានបង្កើតបានកូនប្រុសមួយ ដែលត្រូវគ្រប់គ្រងគ្រប់ទាំង
សាសន៍ដោយដំបងដែក។ ហើយកូនរបស់នាងត្រូវបានចាប់ឡើងចំពោះព្រះ និង
បណ្តឹងរបស់ទ្រង់។ »

នៅក្នុងការអនុវត្តពីរដង
ទំនាយរំលឹកពីរបៀបដែលអារក្សបានប្រយុទ្ធនឹងបុព្វហេតុនៃព្រះមេស៊ី
តាំងពីកំណើតរហូតដល់ការសុគតដោយជ័យជំនះ។ ប៉ុន្តែជ័យជម្នះនេះ
គឺបានមកពីកូនច្បងដែលជ្រើសរើសទាំងអស់របស់គាត់និងទទួលបានជោគជ័យ
ដើម្បីបន្តការប្រយុទ្ធដដែលរហូតដល់ទទួលបានជ័យជំនះចុងក្រោយ។
នៅពេលនោះ ទទួលរូបកាយសេឡេស្ទាល ពួកគេនឹងចែករំលែកជាមួយវា
ការកាត់ទោសរបស់មនុស្សអាក្រក់ ហើយនៅទីនោះដែលរួមគ្នា "
ពួកគេនឹងឃ្វាលប្រជាជាតិនានាដោយដំបងដែក " ដែលនឹងផ្តល់សាលក្រមនៃ "
ទារុណកម្មរបស់ព្រះ " ។ ការស្លាប់ទីពីរ " នៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ។
បទពិសោធន៍របស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសបញ្ចូលទៅក្នុងបទពិសោធន៍ធម្មតាតែមួយ
ហើយរូបភាពនៃ " កូនដែលបានលើកថ្វាយព្រះ និងបណ្តឹងរបស់ទ្រង់ "
ដូច្នោះទៅស្ថានសួគ៌ គឺជា " ការរំដោះ " នៃអ្នករើសតាំងនៅលើផែនដី
និងត្រូវបានសម្រេចនៅឆ្នាំ 2030 នៅពេលការសងសឹករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ពួកគេនឹងត្រូវបានដោះលែងពី " ការឈឺចាប់ ការសម្រាលកូន " ។ កុមារ
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការប្រែចិត្តជឿជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធដោយជោគជ័យ និងជោគជ័យ ។

ខទី ៦៖ « ហើយស្ត្រីនោះបានភៀសខ្លួនទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ជាកន្លែងដែល
នាងមានកន្លែងដែលព្រះបានរៀបចំទុក ដើម្បីនឹងបានចិញ្ចឹមនាងនៅទីនោះ
អស់មួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ។ »

សភាដែលត្រូវបានបៀតបៀនមានសន្តិភាព និងត្រូវបានដកហូតអារុជ អារុជតែមួយគត់របស់វាគឺព្រះគម្ពីរ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ជាដារនៃព្រះវិញ្ញាណ វាអាចរត់គេចបានតែចំពោះមុខពួកឃ្លានពានប៉ុណ្ណោះ។ ខទី 6 រំលឹកពីពេលវេលានៃការបៀតបៀនរបស់សម្តេចប៉ាបសម្រាប់ការព្យាករណ៍ " 1260 ថ្ងៃ " ឬ 1260 ឆ្នាំពិតប្រាកដយោងទៅតាមក្រុមនៃអេសេ។ 4: 5-6 ។ ពេលវេលានេះគឺសម្រាប់ជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទ ជាពេលវេលានៃការសាកល្បងដ៏លឿនដែលបានស្នើឡើងដោយការលើកឡើងនៃ ពាក្យ " វាលខ្សាច់ " ដែលជាកន្លែងដែលវាត្រូវបាន "ដឹកនាំដោយព្រះ" ។ ដូច្នោះ នាង បានចែកចាយ ទុក្ខលំបាករបស់ « សាក្សីពីរនាក់ » នៃ វិរណៈ ១១:៣ ។ នៅក្នុង Dan.8:12 ប្រយោគដ៏ទេវភាពនេះត្រូវបានបង្កើតដូចនេះ៖ “ កងទ័ពត្រូវបានបញ្ជូនទៅជាមួយជារៀងរហូត ដោយសារអំពើបាប ”; អំពើបាបដែលបានសម្រេចដោយការបោះបង់ចោលការគោរពចំពោះថ្ងៃឈប់សំរាក កត់ចាប់ពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 ។

ការលើកក្នុងក្រចក៖ ការប្រយុទ្ធនៅលើមេឃ

ខទី ៧៖ « ហើយមានសង្គ្រាមនៅស្ថានសួគ៌។ មីកែល និងទេវការបស់គាត់ បានប្រយុទ្ធនឹងនាគ។ ហើយ នាគនិងទេវការបស់គាត់បានប្រយុទ្ធ ការលើកឡើងរបស់ពួកបរិសុទ្ធដែលបានប្រកាសសមនឹងទទួលបានការ ពន្យល់ដែលព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញដល់យើងក្នុងប្រភេទរងក្រចក។ នេះនឹងអាចធ្វើ ទៅបានដោយសារជ័យជម្នះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ ជ័យជំនះនេះត្រូវបានបញ្ជាក់បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់គាត់ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញដល់យើងនៅទីនេះនូវផលវិបាកដែលវាមានចំពោះអ្នករស់ នៅស្ថានសួគ៌ដែលបានត្រដុសស្អាតជាមួយនឹងអារក្ស និងសាតាំងខ្លួនឯងរហូតដល់ពេលនេះ។

សំខាន់ណាស់ ៖ ជម្លោះនៅសេឡេស្ទាលនេះ

ដែលនៅតែមើលមិនឃើញចំពោះភ្នែកមនុស្ស បំភ្លឺអំពីអត្ថន័យនៃពាក្យអាថ៌កំបាំងដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅពេលទ្រង់ នៅលើផែនដី។ នៅក្នុង យ៉ូហាន ១៤:១-៣ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា « កុំឱ្យចិត្ត ឯងព្រួយឡើយ។ ដើរលើព្រះ ហើយដើរលើខ្ញុំ។ មានវិមានជាច្រើននៅក្នុងដំណាក់ របស់ព្រះបិតាខ្ញុំ ។ ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំនឹង រៀបចំកន្លែង សម្រាប់អ្នក ។ ពេលដែលខ្ញុំទៅរៀបចំ កន្លែង ឱ្យអ្នករាល់ គ្នា ខ្ញុំនឹងមកម្តងទៀត ហើយយកអ្នកទៅឯខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យអ្នកនៅទីនោះដែរ។ » អត្ថន័យដែលបានផ្តល់ឱ្យ " ការរៀបចំ " នៃ " កន្លែង " នេះនឹងបង្ហាញនៅក្នុងខគម្ពីរខាងក្រោម។

ខទី ៨ ៖ « ប៉ុន្តែពួកគេមិនមានកម្លាំងទេ ហើយ កន្លែងរបស់គេ មិនត្រូវ បានរកឃើញនៅស្ថានសួគ៌ទៀតទេ។ »

សង្គ្រាមសេឡេស្ទាលនេះមិនមានអ្វីដូចគ្នាជាមួយសង្គ្រាមនៅលើផែនដីរបស់យើងទេ។ វាមិនបណ្តាលឱ្យស្លាប់ភ្លាមៗទេ ហើយជំរុំប្រឆាំងទាំងពីរមិនស្មើគ្នា។ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏អស្ចារ្យ ដែលបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងទិដ្ឋភាពដ៏រាបទាប និងជាបងប្អូននៃមហាទេវតា “ មីកែល ” គឺដូចគ្នាទាំងអស់ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ

មុនពេលដែលសត្វលោកទាំងអស់គ្នាតែក្រាបថ្វាយបង្គំ និងគោរពតាម។
អារក្សសាតាំង និងបិសាចរបស់វា គឺជាសត្វដែលបះបោរ
ដែលស្តាប់តាមតែនៅក្រោមការឃោរឃៅ ហើយទីបំផុត ពួកគេមិនអាចទប់ទល់
និងត្រូវបង្ខំឱ្យស្តាប់បង្គាប់

នៅពេលដែលព្រះដ៏អស្ចារ្យបានបណ្តេញពួកគេចេញពីស្ថានសួគ៌ដោយអំណាចពេញលេញរបស់វា ក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី
ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានខ្លាចដោយពួកទេវតាអាក្រក់ដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់
ហើយបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថាទ្រង់ពិតជា " ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ " នៃគម្រោងដ៏ទេវភាព ដូច្នោះហើយបានតែងតាំងទ្រង់។

នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ថា ៖ « កន្លែងរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានរកឃើញនៅស្ថានសួគ៌ទៀតទេ » ។ “ កន្លែង ” នេះដែលត្រូវបានកាន់កាប់ដោយពួកឧទ្ធាមសេឡេស្ទាលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះត្រូវតែត្រូវបានដោះ ដូច្នោះនគរសេឡេស្ទាលនេះអាចត្រូវបាន “ បន្សុត ” និង “ រៀបចំ ”

ដើម្បីទទួលការរើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅថ្ងៃនៃការប្រយុទ្ធចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងពួកបះបោរនៅលើផែនដីក្នុងអំឡុងពេលដែលទ្រង់យាងមក។

នៅក្នុងសិរីរុងរឿង។ ពេលនោះហើយដែលយកអ្នករើសតាំងទៅជាមួយនឹងគាត់ “ គេនឹងនៅជាមួយនឹងគាត់ជានិច្ច ទោះគាត់នៅទីណាក៏ដោយ ” ឬនៅលើមេឃដ៏បរិសុទ្ធដូច្នោះ “ រៀបចំ ” ដើម្បីទទួលពួកគេ។ ផ្នែកនៃផែនដីនឹងក្លាយទៅជាទីស្ងាត់ជ្រងនៃប្រភេទដែលបានទាយដោយពាក្យ “ ជ្រៅ ” តាំងពីលោកុប្បត្តិ ១:២។ នៅក្នុងពន្លឺនៃការប្រយុទ្ធនេះ គម្រោងការសង្គ្រោះដ៏ទេវភាពត្រូវបានបំភ្លឺហើយពាក្យគន្លឹះនីមួយៗនៃផែនការរបស់វាបង្ហាញពីអត្ថន័យរបស់វា។ នេះជាករណីដែលខគម្ពីរទាំងនេះបានលើកឡើងនៅក្នុង Heb.9:23៖ « ដូច្នោះវាជាការចាំបាច់ចាប់តាំងពី រូបភាព អ្វីៗដែលនៅស្ថានសួគ៌ ត្រូវ បន្សុត តាមរបៀបនេះ មិនថារបស់ដែលនៅស្ថានសួគ៌ផ្ទាល់បានដោយការបូជាដែលអស្ចារ្យជាងរបស់ទាំងនេះទេ »

ដូច្នោះ « យញ្ញបូជាន៍ប្រសើរ »

ដែលចាំបាច់គឺការសុគតដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ព្រះមេស៊ីញ្ច្រោះយេស៊ូ ដែលបានថ្វាយដង្ហាយធុនសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត គឺដើម្បីទទួលបានសម្រាប់សត្វលោក និងសម្រាប់ខ្លួនគាត់នូវសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការផ្តោលទោស។

សម្រាប់ពួកឧទ្ធាមសេឡេស្ទាល និងផែនដី។ វាគឺនៅក្នុងវិធីនេះដែលថា “ ទិសក្តារៈ នៃស្ថានសួគ៌ ” នៃព្រះត្រូវបាន “ បន្សុត ”

ដំបូងហើយបន្ទាប់មកនៅលើការត្រឡប់មកវិញនៃព្រះគ្រីស្ទដែលមានជ័យជំនះ វានឹងជានៃផែនដីដែលគាត់បានកំណត់ថាជា “ ជើង ” របស់គាត់ ប៉ុន្តែមិនមែនជា “ របស់គាត់ ” ទិសក្តារៈ” នៅក្នុង Isa.66:1-2: “ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: ស្ថានសួគ៌ជាបណ្តឹងរបស់ខ្ញុំ ហើយផែនដីជាការរើសរបស់ខ្ញុំ ។ តើផ្ទះមួយណាដែលអ្នកអាចសង់ឱ្យខ្ញុំ ហើយតើអ្នកនឹងឱ្យខ្ញុំស្នាក់នៅកន្លែងណា? ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា អ្វីៗទាំងអស់នេះ ដៃខ្ញុំបានធ្វើ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានកើតឡើង។ នេះហើយជាអ្នកដែលខ្ញុំនឹងមើល គឺចំពោះអ្នកដែលរងទុក្ខ ហើយទន់ខ្សោយខាងវិញ្ញាណ គឺចំពោះអ្នកដែលកោត

ខ្លាចពាក្យរបស់ខ្ញុំ។ » ; ឬយោងទៅតាម Ezek.9: 4 លើ " អ្នកដែលដកដង្ហើមធំហើយចូរដោយព្រោះការស្អប់ខ្ពើម" ដែលបានប្រព្រឹត្ត។

ខទី ៩៖ « ហើយនាគដ៏ធំត្រូវបានបណ្តេញចេញ គឺពស់ពីបុរាណ ដែលហៅថា អារក្ស និងសាតាំង ដែលបញ្ជាក់ផែនដីទាំងមូល៖ វាត្រូវបានបណ្តេញចេញមក ផែនដី ហើយពួកទេវតារបស់វាត្រូវបានដេញចេញជាមួយនឹងគាត់។ »

សត្វសេឡេស្តាលគឺជាមនុស្សដំបូងគេដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការ សម្អាតខាងវិញ្ញាណដែលធ្វើឡើងដោយព្រះគ្រីស្ទដែលមានជ័យជំនះ។ ទ្រង់បាន បណ្តេញអារក្ស និងទេវតារបស់វាចេញពីស្ថានសួគ៌ ដែលត្រូវបាន« ដេញ »អស់ រយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំនៅលើផែនដី។ ដូច្នេះ អារក្សដឹងថា « ពេលវេលា » ដែលនៅ សេសសល់សម្រាប់គាត់ផ្ទាល់ និងសម្រាប់អារក្សរបស់វាដើម្បីធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំង នឹងពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើស និងសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព ។

កំណត់សម្គាល់

ព្រះយេស៊ូវមិនត្រឹមតែបង្ហាញលក្ខណៈរបស់ព្រះដល់មនុស្សជាតិប៉ុណ្ណោះទេ ទ្រង់ក៏បានបង្ហាញពីចរិតដ៏គួរសមនេះផងដែរ ដែលជាអារក្សដែលកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់បាននិយាយតិចតួច ដែលទុកឱ្យគាត់ស្ទើរតែមិនអើពើ។ ចាប់តាំងពីការទទួលជ័យជម្នះរបស់ព្រះយេស៊ូវប្រឆាំងនឹងអារក្ស ការប្រយុទ្ធរវាងជំរុំទាំងពីរបានកាន់តែខ្លាំងឡើង ដោយសារតែការបង្ហាញពួកបិសាចដែលឥឡូវនេះរស់នៅតាមរបៀបដែលមើលមិន ឃើញក្នុងចំណោមមនុស្សនៅលើផែនដី និងពាសពេញផ្ទៃផែនដីរបស់យើង ដែលរួមមានភព និងផ្កាយនៃមេឃ។ ទាំងនេះគឺជាភពក្រៅផែនដីតែមួយគត់នៅក្នុងវិមាត្រផែនដីរបស់យើង។

នៅទីនេះខ្ញុំត្រូវតែរំលឹកអ្នកថាការយល់ដឹងត្រឹមត្រូវនៃគម្រោងសន្សំសរុប នៃកម្មវិធីដែលបានរចនាឡើងដោយព្រះគឺជាឯកសិទ្ធិផ្តាច់មុខដែលត្រូវបានបម្រុង ទុកសម្រាប់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។ ដោយសារតែជំនឿមិនពិតត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាវាតែងតែខុសក្នុងការបកស្រាយ គម្រោងរបស់ខ្លួន។

នេះត្រូវបានបង្ហាញចាប់តាំងពីជនជាតិយូដាដែលបានផ្តល់ឱ្យព្រះមេស៊ីបានព្យា ករណ៍នៅក្នុងបទគម្ពីរបរិសុទ្ធនូវគ្នាទីនៃការនាំយកការរំដោះខាងសាច់ឈាម ចំណែកឯព្រះបានគ្រោងទុកតែការរំដោះខាងវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ។ អំពើបាប។ ដូចគ្នានេះដែរ សព្វថ្ងៃនេះ ជំនឿគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយកំពុងរង់ចាំជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ការបង្កើតនគរ និងអំណាចរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។ អ្វីដែលព្រះមិនបាន ដាក់ក្នុងកម្មវិធីរបស់ទ្រង់ ដូចជាវិរាណៈដែលជាទំនាយរបស់ទ្រង់បង្រៀនយើង។ ផ្ទុយទៅវិញ

ការយាងមកដំរុះរៀងរបស់ទ្រង់នឹងសម្គាល់ទីបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកគេ ដែលនៅតែជាអ្នកកាន់អំពើបាបរបស់ពួកគេ និងកំហុសទាំងអស់របស់ពួកគេចំពោះទ្រង់។

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ព្រះគ្រីស្ទដឹងថាជីវិតសេរីបានចាប់ផ្តើមនៅ ស្ថានសួគ៌

ហើយថាបន្ទាប់ពីរងក្រចកនៅលើផែនដីបានធ្វើឱ្យចាំបាច់សម្រាប់ការបង្ហាញដ៏
ល្អឥតខ្ចោះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់
នោះអ្នកបង្កើតព្រះនិងពន្យារជីវិតរបស់សត្វលោកដែលនៅតែស្មោះត្រង់នៅស្ថាន
សួគ៌ និងនៅលើផែនដី។ ជារៀងរហូតក្នុងទម្រង់ស្ថានសួគ៌របស់វា។ បន្ទាប់មក
ពួកឧទ្ធាមសេឡេស្ទាល និងផែនដីនឹងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ បំផ្លាញ និងបំផ្លាញចោល។

នគរស្ថានសួគ៌ត្រូវបានរំដោះ

ខទី ១០៖ « ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយនៅលើមេឃនិយាយថា ឥឡូវនេះ
សេចក្តីសង្គ្រោះបានមកដល់ ហើយនិងអំណាច និងនគរនៃព្រះនៃយើង និងសិទ្ធិ
អំណាចនៃព្រះគ្រីស្ទរបស់ទ្រង់។ ដ្បិតអ្នកចោទប្រកាន់បងប្អូនរបស់យើងត្រូវគេ
ទម្លាក់ចោល ហើយដែលចោទគេនៅចំពោះព្រះនៃយើងទាំងថ្ងៃទាំងយប់។ »

នេះ " ឥឡូវនេះ " កំណត់កាលបរិច្ឆេទថ្ងៃទី 7 ខែមេសា 30
ជាថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍បន្ទាប់ពីថ្ងៃពុធទី 3

ខែមេសាដែលក្នុងនោះការទទួលយកលើឆ្នាំងព្រះយេស៊ូវបានកម្ចាត់អារក្ស
អំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ នៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍នោះ គាត់បានប្រកាសប្រាប់
ម៉ារ៉េថា៖ « កុំប៉ះខ្ញុំ! ខ្ញុំមិនទាន់បានឡើងទៅឯព្រះបិតារបស់ខ្ញុំនៅឡើយទេ »។

ជ័យជំនះរបស់គាត់នៅតែត្រូវបានប្រកាសជាផ្លូវការនៅស្ថានសួគ៌
ហើយចាប់ពីពេលនោះមក នៅក្នុងអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់គាត់
ក្រោមឈ្មោះទេវតាដែលបានរកឃើញឡើងវិញរបស់គាត់ " មីកែល " ។
គាត់បានដេញអារក្ស និងអារក្សរបស់គាត់ពីស្ថានសួគ៌។ យើងត្រូវកត់សម្គាល់ឃ្លា
ដែលថា « អ្នកចោទប្រកាន់បងប្អូនយើង គឺអ្នកដែលចោទគេនៅចំពោះព្រះនៃ
យើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ »។

វាបង្ហាញដល់យើងនូវភាគរភាពសកលដ៏ធំសម្បើមនៃជំរុំនៃព្រះ
ដែលចែករំលែកការបដិសេធរបស់ខ្លួននៃជំរុំឧទ្ធាមជាមួយពួកអ្នករើសតាំងនៅ
លើផែនដី។ តើ " បងប្អូន " ទាំងនេះជានរណា? អស់អ្នកដែលនៅស្ថានសួគ៌
និងអ្នកដែលនៅលើផែនដី ដូចជាយ៉ូប ដែលត្រូវបានបញ្ជូនទៅអារក្សមួយផ្នែក
ដើម្បីបង្ហាញដល់គាត់ថា " ការចោទប្រកាន់ " របស់គាត់គឺគ្មានមូលដ្ឋាន។

ខ ១១ ៖ « ពួកគេបានយកឈ្មោះទ្រង់ដោយព្រោះឈាមនៃកូនចៀម និង
ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានស្រឡាញ់ជីវិត
របស់ពួកគេខ្លាំងពេករហូតដល់ខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ឡើយ ។ »

គំរូដែលបានពិភាក្សានៅក្នុងខគម្ពីរនេះមាននៅក្នុងសារលិខិតនៃសម័យ
« ស្ទីវណា » ហើយសារនេះបង្ហាញពីស្តង់ដារនៃសេចក្តីជំនឿដែលតម្រូវដោយ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់គ្រប់សម័យកាលដែលបានព្យាករណ៍រហូតដល់ការយាងមក
ដំរុះរឿងរបស់ទ្រង់ ។

ជ័យជំនះរបស់ " មីកែល " ។

ដែលជាព្រះនាមដ៏ទេវភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង
បង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃសេចក្តីប្រកាសដ៏ឧទ្ធារិករបស់ទ្រង់ដែលបានធ្វើនៅក្នុង
ង ម៉ាថាយ ២៨:១៨ ដល់ ២០៖ " ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក
ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា:

សិទ្ធិអំណាចទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌ ហើយ នៅលើផែនដី ។ ដូច្នោះ

ចូរទៅបញ្ជូនបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា និងនៃព្រះរាជបុត្រា និងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបង្រៀន គេឲ្យកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលយើងបានបង្ហាត់បង្រៀន។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំនៅ ជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទិវាបញ្ចប់នៃពិភពលោក។»

ដូច្នេះហើយ នៅមូលដ្ឋាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូងរបស់ទ្រង់ ព្រះបានបើកសម្តែងដល់ម៉ូសេនូវប្រវត្តិនៃប្រភពដើមនៃវិមាត្រផែនដីរបស់យើង ប៉ុន្តែវាគឺសម្រាប់តែយើងដែលកំពុងរស់នៅថ្ងៃចុងក្រោយនៃមនុស្សជាតិប៉ុណ្ណោះ ដែលទ្រង់បង្ហាញការយល់ដឹងអំពីគម្រោងសង្គ្រោះរួមរបស់វា ដោយ បិទរង្វង់ក្រចកនៃបទពិសោធន៍នៃអំពើបាបនៅលើផែនដីដែលនឹងមានរយៈពេល ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ។ ដូច្នេះហើយ យើងចែករំលែកជាមួយព្រះនូវការរំពឹងទុកនៃការជួបជុំគ្នាដ៏អស់កល្បនៃពួកសេ ឡេស្តាលដ៏ស្មោះត្រង់ទាំងអស់របស់ទ្រង់ និងជាអ្នករើសតាំងនៅលើផែនដី។ ដូច្នេះ វាជាឯកសិទ្ធិមួយដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់ យើងទៅលើផ្ទៃមេឃ និងប្រជាជនរបស់វា។ សម្រាប់ផ្នែករបស់ពួកគេ ពួកគេមិនបានឈប់ចាប់អារម្មណ៍នឹងជោគវាសនារបស់អ្នករើសតាំង និងប្រវត្តិសាស្ត្រនៅលើផែនដីរបស់យើង តាំងពីការបង្កើតរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក

ដូចដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង 1Cor.4: 9: “ សម្រាប់ព្រះ វាហាក់ដូចជា ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យពួកយើងជាសាវ័កដែលជាមនុស្សចុងក្រោយបានកាត់ទោសដល់ស្លាប់ តាមរបៀបមួយចាប់តាំងពី យើងបានក្លាយជាទស្សនីយភាពដល់ពិភពលោកចំពោះទេវតា និងមនុស្ស។»

ស្ថានភាពផែនដីកាន់តែអាក្រក់ទៅ ១

ខ 12: « ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នានៅស្ថានបរមសុខនិងអ្នកដែលនៅស្ថានបរមសុខ អរសប្បាយ។ វេទនាដល់ដីនឹងសម្រេច! ដ្បិតមានចុះមករកអ្នករាល់គ្នាដោយ កំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ដោយដឹងថាវាមានពេលតិចណាស់។»

“ អ្នក នៅស្ថានសួគ៌” ជាមនុស្សដំបូងគេដែល “ អរសប្បាយ” ក្នុងការទទួល ជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែចំណែកនៃសេចក្តីអំណរនេះគឺការកាន់តែខ្លាំងឡើង នៃ “ សំណាងអាក្រក់” សម្រាប់ “អ្នកនៅលើ ផែនដី”។ ដោយសារអារក្សដឹងថាគាត់ ត្រូវបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតដោយការដោះលែង ហើយថាគាត់មាន « ពេល តិចតួច » ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គាត់ ។ សកម្មភាពដែលបានធ្វើឡើងអស់រយៈពេល 2000 ឆ្នាំដោយជំរុំអារក្សដែលបានបង្ហាញនៅលើផែនដីគឺត្រូវបានបង្ហាញដោយព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងវិវរណៈឬ Apocalypse របស់គាត់។ នេះគឺជាប្រធានបទនៃការងារនេះដែលខ្ញុំកំពុងសរសេរសម្រាប់អ្នក។ ហើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2018 មក អ្នករើសតាំងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានចែករំលែកចំណេះដឹងនេះអំពីចុងបញ្ចប់នៃ ពេលវេលាដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់អារក្សសម្រាប់កិច្ចការល្អរបស់គាត់; វានឹងបញ្ចប់នៅនិទាឃរដូវឆ្នាំ 2030

ជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ចៅហ្វាយដ៏ទេវភាពរបស់ពួកគេ។
រង់ក្រចកនៃប្រធានបទនេះបិទជាមួយនឹងខ ១២។

ការបិទរង់ក្រចកនៃការប្រយុទ្ធនៅលើមេឃ

ការបន្តប្រធានបទស្ត្រីបើកបរ នៅក្នុងវាលខ្សាច់

ខទី ១៣៖ « កាលនាគឃើញថាត្រូវគេបោះមកលើផែនដី នោះក៏ដេញតាម
ស្ត្រីដែលសម្រាលកូនប្រុស។ »

រង់ក្រចកនេះអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណយកប្រធានបទនៃការគ្រប់គ្រងរបស់
papal ពីខទី 6 ។ ពាក្យ " នាគ " នៅក្នុងខនេះនៅតែកំណត់អារក្សសាតាំងខ្លួនឯង។
ប៉ុន្តែការប្រយុទ្ធរបស់គាត់ប្រឆាំងនឹង " ស្ត្រី " ។
កើតឡើងតាមរយៈសកម្មភាពរ៉ូម៉ាំងជាបន្តបន្ទាប់អធិរាជបន្ទាប់មកសម្តេចប៉ាប
។

ខ ១៤៖ « ហើយស្ត្រីទាំងពីររបស់គន្លឹះដ៏ធំនោះត្រូវបានប្រទានដល់ស្ត្រី
ដើម្បីឱ្យនាងហើរទៅក្នុងទិវហោស្ថាន ទៅកន្លែងដែលនាងចិញ្ចឹមមួយគ្រា និងដង
និងកន្លះដងនាយពីទិវហោស្ថាន។ មុខរបស់សត្វពស់។ »

នៅក្នុងខទី 14 នេះ

គាត់បានបន្តសារឡើងវិញដោយបង្ហាញពីរយៈពេលនៃរជ្ជកាល papal ក្នុងទម្រង់ជា
" បីឆ្នាំកន្លះ " " ពេលវេលាមួយដង " និង " កន្លះម៉ោង " ។
ដែលត្រូវបានប្រើរួចហើយនៅក្នុង Dan.7:25 ។ នៅក្នុងការបន្តនេះ
ព័ត៌មានលម្អិតថ្មីនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងលំដាប់លំដោយនៃព្រឹត្តិការណ៍។
សេចក្តីលម្អិតមួយត្រូវតែត្រូវបានកត់សម្គាល់៖ « នាគ » នៃខទី 4
ត្រូវបានជំនួសដោយ « ពស់ » តាមរបៀបដូចគ្នាដែលថា « នាគ » នៃខទី 3
ត្រូវបានជំនួសដោយ « កន្លាយ » ។ ពាក្យ « ពស់ និងកន្លាយ »
បង្ហាញដល់យើងនូវការផ្លាស់ប្តូរនៃកលល្បិចសកម្មដែលព្រះ « គន្លឹះដ៏អស្ចារ្យ »
បំផុសគំនិតនៅក្នុងអារក្ស និងអារក្សរបស់ទ្រង់។
បន្ទាប់ពីការឈ្លានពានបើកចំហនៃ " នាគ " ។
ធ្វើតាមការកុហកនិងការកុហកសាសនានៃ " ពស់ " ។
ដែលត្រូវបានបំពេញដោយរជ្ជកាល papal នៃ 1260 ឆ្នាំព្យាករណ៍។ ការលើកឡើង
អំពី « ពស់ » អនុញ្ញាតឱ្យព្រះផ្តល់យោបល់ដល់យើងអំពីការប្រៀបធៀបជាមួយនឹង
ស្ថានភាពនៃអំពើបាបដើម។ ដូចអេវ៉ាត្រូវបានល្អឯងដោយ « ពស់ »
ដែលអារក្សបាននិយាយ។ " ស្ត្រី " " " កូនក្រមុំ " ។
នៃព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានទទួលរងនូវការសាកល្បងនៃពាក្យកុហកដែលអារក្សបង្ហាញដល់
លំនាងតាមរយៈ " មាត់ " ។
នៃភ្នាក់ងាររបស់គាត់នៃសាសនាកាតូលិករ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។

ខទី ១៥៖ « ហើយពស់បានបញ្ចេញទឹកចេញពីមាត់របស់វា ដូចជាទន្លេតាម
ពីក្រោយស្ត្រី ដើម្បីទាញនាងទៅតាមទន្លេ។ »

ខទី 15 បង្ហាញពីការបៀតបៀនកាតូលិក
ដែលជំនឿគ្រីស្តបរិស័ទមិនស្មោះត្រង់ត្រូវបានរងទុក្ខ។ ដូចជា " ទឹក នៃ ទន្លេ " ។
ដែល " យក " អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលនៅជិតវា។ សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក " មាត់ " ។

បានចាប់ផ្ដើមលើកកាតូលិកដែលជ្រុលនិយមនិងឃោរឃៅប្រឆាំងនឹងគូប្រជែងសាសនារបស់ពួកគេ។

សមិទ្ធិផលដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃសកម្មភាពនេះគឺការបង្កើតសាកសព "នាគ" ដោយ Louis XIV ដែលណែនាំដោយប៊ីស្ស៊ុព Le Tellier ។ ស្ថាប័នយោធានេះបង្កើតឡើងដើម្បី បៀតបៀនការតស៊ូរបស់ពួកប្រូតេស្តង់ដោយសន្តិវិធី មានគោលបំណង " បង្វិក " រាល់អ្នកដែលទន់ខ្សោយ និងស្លូតបូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានជ្រើសរើសឱ្យចូលទៅក្នុង dogmas របស់គាត់ ដោយបង្ខំពួកគេឱ្យជ្រើសរើសរវាងការប្រែចិត្តជឿសាសនាកាតូលិក ឬត្រូវបាននាំទៅធ្វើជាឈ្លើយសឹក ឬស្លាប់បន្ទាប់ពីការរំលោភបំពាន និងការធ្វើទារុណកម្មដ៏អាក្រក់។

ខទី ១៦៖ « ហើយផែនដីបានជួយស្រ្តី ហើយផែនដីក៏បើកមាត់លេបយក ទន្លេដែលនាគបានបោះចេញពីមាត់របស់វាទៅ។ »

ព្រះវិញ្ញាណផ្តល់ឱ្យយើងនូវការបកស្រាយពីរដែលបង្កប់អត្ថន័យសម្រាប់ ខគម្ពីរមួយនេះ។ សូមចំណាំថា " ស្រ្តី " និង " ផែនដី " នៅទីនេះគឺជា អង្គភាពពីរផ្សេងគ្នា ហើយថា " ផែនដី " អាចតំណាងឱ្យជំនឿប្រូតេស្តង់ ឬផែនដីពិតប្រាកដ ដែលជាដីនៃភពផែនដីរបស់យើង។ នេះនឹងផ្តល់ឱ្យខគម្ពីរនេះនូវការបកស្រាយពីរដែលធ្វើតាមគ្នាទៅវិញទៅមកតាម កាលប្បវត្តិនៅក្នុងវិវរណៈដ៏ទេវភាព។

ទី 1 ៖ លទ្ធិប្រូតេស្តង់មិនពិត ៖ តាមលំដាប់លំដោយ ទីមួយ " ស្រ្តី " ត្រូវគ្នាទៅនឹងការពិពណ៌នារូបភាពនៃពួកប្រូតេស្តង់ដោយសន្តិភាពនៃកំណែទម្រង់ដែលជាផ្លូវការ " មាត់ " (ថា ម៉ាទីន លូធើរ ក្នុងឆ្នាំ ១៥១៧) បានបរិហារអំពើបាបរបស់ពួកកាតូលិក។ ដែលបានរាប់ជាសុចរិតនូវឈ្មោះរបស់ពួកគេ៖ "ប្រូតេស្តង់" គឺជាអ្នកដែលតវ៉ាប្រឆាំងនឹងអំពើអយុត្តិធម៌សាសនាកាតូលិក ដែលធ្វើបាបទាស់នឹងព្រះ ហើយសម្លាប់អ្នកបម្រើពិតរបស់ទ្រង់។ សមាសធាតុលាក់ពុតមួយផ្សេងទៀតនៃលទ្ធិប្រូតេស្តង់ដែលតំណាងដោយពាក្យ " ផែនដី " ក៏បានបើក " មាត់ " របស់ខ្លួនដើម្បីបរិហារជំនឿកាតូលិកប៉ុន្តែវាបានយកអារុធ័រនិងការវាយប្រហារដ៏ឃោរឃៅរបស់វា " លេប " ផ្នែកសំខាន់នៃអ្នកប្រយុទ្ធនៃលើកកាតូលិក។ ពាក្យ " ដី " នៅទីនេះតំណាងឱ្យ "Huguenots" អ្នកប្រយុទ្ធប្រូតេស្តង់នៃ Cévennes និងបន្ទាយយោធាដូចជា La Rochelle ក្នុងអំឡុងពេល "សង្គ្រាមសាសនា" ដែលព្រះមិនត្រូវបានបម្រើឬកិត្តិយសដោយមនុស្សពីរក្រុមប្រឆាំង អ្នកប្រយុទ្ធ។

ទី២ ៖ ដាវសងសឹករបស់ជាតិនិយម ៣៧៦ ។ នៅលើការអានលើកទីពីរ និងតាមលំដាប់លំដោយ ខគម្ពីរ 16 នេះបង្ហាញពីរបៀបដែលបដិវត្តន៍បារាំងនឹងលេបយកការឈ្លានពានរបស់សម្តេច ប៉ាបនៃរាជាធិបតេយ្យកាតូលិកទាំងស្រុង។ នេះគឺជាសារសំខាន់នៃខគម្ពីរនេះ។ ហើយវាគឺជាការដែលព្រះបានប្រទានដល់គូនាទីនៃ " ទី៤ ក្រែ " នៃ វិវរណៈ 8: 12 និង " សត្វដែលងើបចេញពីទីជ្រៅបំផុត " នៃ វិវរណៈ 11: 7 នៅក្នុងការប្រៀបធៀបជាមួយលេវី. 26: 25 វាមក ព្រះមានបន្ទូលថាដូចជា " ដាវមួយដើម្បីសងសឹក សម្ព័ន្ធមិត្ត របស់ខ្ញុំ "ត្រូវបានក្សត់ដោយមនុស្សមានបាបកាតូលិកបះបោរ។

រូបភាពនេះគឺផ្អែកលើការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ពួកឧទ្ធាម “ កូរ៉ា ” នៅក្នុងជនគណនា ១៦:៣២៖ “ ផែនដីបានបើកមាត់ ហើយលេបពួកគេ និងផ្ទះរបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងប្រជាជននៃកូរ៉ា និងទំនិញទាំងអស់របស់ពួកគេ ”។ នៅក្នុងភាពសុខដុមល្អឥតខ្ចោះជាមួយនឹងវិវរណៈដ៏ទេវភាព និងសមិទ្ធិផលប្រវត្តិសាស្ត្រ រូបភាពប្រៀបធៀបនេះរំលឹកពីការបដិសេធនៃច្បាប់ដ៏ទេវភាពដោយពួកឧទ្ធាម ក្នុងស្ថានភាពទាំងពីរ។

សត្រូវចុងក្រោយរបស់ Dragon : The Adventist Remnant of Women

ខទី ១៧៖ « ហើយនាគក៏ខឹងនឹងស្ត្រី ហើយបានទៅច្បាំងនឹងពួកកូនចៅ ដែលនៅសេសសល់ ដែលកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ និងជាអ្នកដែលមានទីបន្ទាល់ អំពីព្រះយេស៊ូវ។ »

ឆ្លងកាត់ដោយភាពស្ងៀមស្ងាត់ 150 ឆ្នាំនៃសកម្មភាពរបស់ប្រូតេស្តង់ដែលត្រូវបានវាយប្រហារដោយបណ្តាសាដ៏ទេវភាព ប្រធានបទនៃ “ ក្រែតទី 5 ” ព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើឱ្យមានការប្រយុទ្ធនៅលើផែនដីចុងក្រោយរបស់អារក្ស និងមេទ័ពនៅសេឡេស្វាល និងនៅលើផែនដី ហើយទ្រង់បង្ហាញយើងនូវគោលដៅនៃ ការស្តាប់ជាទូទៅរបស់ពួកគេ។ គោលដៅចុងក្រោយទាំងនេះនឹងក្លាយជាអ្នកជ្រើសរើស កូនចៅចុងក្រោយ និងអ្នកស្នងមរតករបស់អ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវ Adventist ឆ្នាំ 1873 ដែល ការសាកល្បងចុងក្រោយនេះត្រូវបានប្រកាសដោយយោងទៅតាម Rev.3:10 ។ អ្នកត្រួសត្រាយដែលបេសកកម្មរបស់ពួកគេនឹងបញ្ចប់ ដោយនាំយកពរជ័យដ៏ទេវភាពដូចគ្នារបស់ពួកគេ។ ពួកគេនឹងត្រូវគាំទ្រយ៉ាង ម៉ឺងម៉ាត់និងស្មោះត្រង់ចំពោះកិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រគល់ដល់ពួកគេ៖ ការ បដិសេធមិនគោរពតាមវិធីណាមួយដែលជា « សញ្ញាសម្គាល់នៃសត្វ » នៅថ្ងៃ អាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំង ដោយការរក្សាដោយស្មោះត្រង់ ទោះជាចំណាយអ្វីក៏ដោយ ការ ធ្វើពិធីសម្រាកថ្ងៃសប្តិៗ ក្នុងថ្ងៃសៅរ៍។ ថ្ងៃទីប្រាំពីរពិតប្រាកដនៃសប្តាហ៍ ជាពេលវេលារៀបចំ និងបង្កើតឡើងដោយព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏អស្ចារ្យ និងមានអំណាចទាំងអស់។ វាគឺជាសេចក្តីពិតនេះដែលលេចឡើងនៅក្នុងការ ពិពណ៌នានេះនៃ " សំណល់នៃពូជស្ត្រី " នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ៖ " អស់អ្នកដែលកាន់ តាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ " ទាំងដប់ និងមិនមែនប្រាំបួនទេ។ « ហើយអ្នកណាដែល រក្សាទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ » ដោយសារពួកគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកណាមករាពីពួក គេឡើយ។ ទាំង " នាគ " ឬ " សត្វពស់ " ។ ហើយ « ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ » នេះគឺ ជាអ្វីដែលមានតម្លៃបំផុត ដោយសារយោងតាម វិវរណៈ ១៩:១០ « ទីបន្ទាល់អំពី ព្រះយេស៊ូវគឺជាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ » ។ វាគឺជាទីបន្ទាល់នៃទំនាយនេះ ដែលធ្វើឱ្យវា « មិនអាចសម្រាប់អារក្សដើម្បីបញ្ជាតអ្នកជ្រើសរើសពិត » របស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះនៃសេចក្តីពិត ដូចដែលម៉ាថាយ 24:24 បង្រៀនថា៖ « ចំពោះព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយនឹងកើតឡើង ហើយហោរាក្លែងក្លាយនឹងកើតឡើង។ ពួកគេនឹងធ្វើការអស្ចារ្យ និងអព្ពតហេតុដ៏អស្ចារ្យ រហូតដល់ការល្បួង ប្រសិនបើវា អាចទៅរួច សូម្បីតែអ្នករើស តាំង ។ ”។

ជ័យជំនះស្ទើរតែទាំងស្រុងសម្រាប់សាតាំង

ខទី ១៨៖ « ហើយគាត់បានឈរនៅលើខ្សាច់នៃសមុទ្រ » ។

ខគម្ពីរចុងក្រោយនេះបង្ហាញយើងពីអារក្សដ៏មានជ័យជំនះ

ដែលបានទទួលជោគជ័យក្នុងការនាំយកមកជាមួយគាត់នៅក្នុងការដួលរលំ និងការថ្កោលទោសជីវិតរមែងស្លាប់របស់គាត់ **ស្ថាប័នសាសនាគ្រីស្ទទាំងអស់** ដែលគាត់គ្រប់គ្រង និងកាន់កាប់នៅក្រោមអំណាចរបស់គាត់។ នៅក្នុង Isa.10:22 ព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសថា៖ « *ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ទោះបីប្រជាពលរដ្ឋរបស់អ្នកប្រៀបដូចជាខ្សាច់នៃសមុទ្រក៏ដោយ មានតែអ្នកដែលនៅសល់នឹងត្រឡប់មកវិញ។ ការបំផ្លិចបំផ្លាញត្រូវបានដោះស្រាយ វានឹងធ្វើឱ្យយុត្តិធម៌ហូរហៅ។ »* ដូច្នេះ យោងទៅតាមទំនាយនេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក មានតែអ្នកប្រឆាំង Adventists ដែលបង្កើតជា " *ស្ត្រីដែលនៅសេសសល់* " " *អ្នកជ្រើសរើស កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ* " និង " *អ៊ីស្រាអែល*" *ខាងវិញ្ញាណ* នៃព្រះ គេចចេញពីរឿងនេះ។ ការត្រួតត្រារបស់សាតាំង។ ខ្ញុំចាំថាក្រោមឈ្មោះ "Adventist" ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ស្តង់ដារនៃសេចក្តីជំនឿសម្រាប់ការសង្គ្រោះនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយដែលបានជ្រើសរើសតាំងពីឆ្នាំ 1843 ។ នៅឆ្នាំ 2020 វាគឺជាឥរិយាបថសាសនា ប៉ុន្តែលែងជាស្ថាប័នដែលព្រះបានវិនិច្ឆ័យ ថ្កោលទោស និងបដិសេធ (" *ក្អក*") ក្នុងឆ្នាំ 1994 ។

វិវរណៈ ១៣ : បងប្អូនក្លែងក្លាយនៃសាសនាគ្រីស្ទ

សត្វសមុទ្រ - សត្វនៃផែនដី

លេខ 13
តំណាងឱ្យមនុស្សដែលមានជំនឿអបិយជំនឿជាមន្តស្នេហ៍សំណាងឬសំណាងអាក្រក់ ក៏អាស្រ័យលើគំនិតរបស់មនុស្សម្នាក់ៗនិងប្រទេស។ នៅទីនេះ

នៅក្នុងវិរណៈដំរងរឿងរបស់ទ្រង់

ព្រះបង្ហាញដល់យើងនូវលេខកូដលេខផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ ដោយផ្អែកលើលេខ 1 ដល់ 7 និងបន្សំផ្សេងៗរបស់ពួកគេ។ លេខ 13 គឺទទួលបានដោយការបន្ថែមលេខ “6” លេខទេវតាសាតាំង និងលេខ “7” ដែលជាចំនួននៃព្រះ ហើយដូច្នោះនៃសាសនាស្របច្បាប់ដែលបានផ្តល់ឱ្យព្រះជាម្ចាស់ក្នុងព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នោះ យើងនឹងឃើញនៅក្នុងជំពូកនេះនូវ « បងប្អូនមិនពិតនៃ សាសនាគ្រីស្ទ » ប៉ុន្តែជាសត្រូវដ៏ពិតប្រាកដនៃអ្នកដែលបានជាប់ឆ្នោតពិត ប្រាកដ។ “ សំរាម ” នេះ លាក់នៅចំកណ្តាល “ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ” ក្រោមការបង្ហាញសាសនាដែលបំភាន់ភ្នែក ដែលជំពូកនេះមិនលាក់បាំង។

សត្វទីមួយ ៖ ដែល ឡើងពីសមុទ្រ

សមរម្យដំបូងរបស់ នាគពស់

ខទី ១៖ « បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញសត្វមួយឡើងពីសមុទ្រ មាន ស្នែងដប់ និងក្បាលប្រាំពីរ ហើយ នៅលើស្នែងរបស់វា មានដប់ខ្នើអេដ និង ក្បាលវា ឈ្មោះប្រមាថ។

ដូចដែលយើងបានឃើញនៅក្នុងការសិក្សានៃ វិរណៈ 10 យើងរកឃើញនៅក្នុងជំពូកនេះនូវ អ្វីដែលហៅថា " សត្វ " ពីរនៃគ្រីស្ទបរិស័ទនៃសម័យរបស់យើង។ ទីមួយ " ដែលងើបឡើងពីសមុទ្រ " ដូចនៅក្នុង Dan.7:2 ទាក់ទងនឹងជំនឿកាតូលិក និងការបៀតបៀននៃរដ្ឋកាលទំនាយ " 42 ខែ " ឬ 1260 ឆ្នាំពិតប្រាកដ។ ដោយលើកយកនិមិត្តសញ្ញានៃចក្រភពដែលនាំមុខវានៅក្នុង Dan.7 យើងរកឃើញរដ្ឋកាលនៃ " ស្នែងតូច " ដែលនឹងលេចឡើងបន្ទាប់ពី " ស្នែងដប់ " បានទទួលនគរបស់ពួកគេយោងទៅតាម Dan.7:24 ។ " Tiaras " ដែលដាក់នៅលើ " ស្នែងដប់ " បង្ហាញថាវាគឺជាបរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រនេះដែលត្រូវកំណត់គោលដៅ។ នៅទីនេះ papal Rome ត្រូវបានតំណាងដោយ " ក្បាលប្រាំពីរ " ដែលជាពិសេសកំណត់វានៅក្នុងន័យទ្វេ។ ព្យញ្ជនៈបំផុតគឺ " ភ្នំប្រាំពីរ " ដែលទីក្រុងរ៉ូមត្រូវបានសាងសង់យោងទៅតាមវិរណៈ 17: 9 ។ មួយផ្សេងទៀត, ខាងវិញ្ញាណកាន់តែច្រើន, មានអាទិភាព; កន្សោម " ប្រាំពីរ " តំណាងឱ្យការព្រៃកជាបរិសុទ្ធនៃអង្គចៅក្រម; " ប្រាំពីរ " គឺជាចំនួននៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធហើយ " ក្បាល " តំណាងឱ្យចៅក្រមឬអ្នកចាស់ទុំនៅក្នុងអេសាយ 9: 14 ។ អង្គចៅក្រមដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ នេះត្រូវបានកំណត់ដោយសម្តេចប៉ាប រ៉ូម ពីព្រោះវាមានទម្រង់នៃរដ្ឋឯករាជ្យ ទាំង ស៊ីវិល និងសាសនា ដែលមានប្រមុខជាសម្តេចប៉ាប។ ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ថា ៖ « ហើយឈ្មោះនៃការប្រមាថលើក្បាលរបស់ទ្រង់ » ។ ពាក្យ " ប្រមាថ " មាននៅក្នុងឯកវចនៈ ហើយយើងត្រូវបកប្រែថា " ឈ្មោះកុហក " យោងទៅតាមអត្ថន័យនៃពាក្យ " ប្រមាថ " ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចាត់ទុកការ « កុហក » ចំពោះរបបសម្តេចប៉ាបរ៉ូម។ ដូច្នោះ គាត់ចាត់ទុកគាត់នូវងារជា « បិតានៃការ ភូតភរ » ដែលលោកបានចាត់តាំងអារក្ស គឺសាតាំងខ្លួនឯងនៅក្នុង យ៉ូហាន ៨:៤៤ ៖ « អ្នករាល់គ្នាជាមេកំណាចជាឪពុក ហើយអ្នកចង់ធ្វើតាមសេចក្តីបំផ្លាញរបស់ឪពុកអ្នក។ គាត់ជាឃាតកតាំងពីដើមមក ហើយគាត់មិនប្រកាន់

ជំហរក្នុងការពិតទេ ព្រោះគ្មានការពិត។ ពេលគាត់និយាយកុហក
 គាត់និយាយចេញពីចិត្តរបស់គាត់ផ្ទាល់។ ព្រោះគាត់ជាអ្នកកុហក
ឪពុកនៃការកុហក។

ខទី ២៖ « សត្វដែលខ្ញុំបានឃើញគឺដូចជា **ខ្លាខិន** ; ជើងរបស់វាដូច **ខ្លាញ់**
 ហើយមាត់ដូចជាមាត់ **តោ** ។ នាគបានប្រទានអំណាចនិងបណ្តឹងរបស់គាត់ និង
 អំណាចដ៏អស្ចារ្យ។ »

" សត្វទីបួន " នៃ Dan.7: 7 បាននិយាយថា " គួរឱ្យខ្លាច, គួរឱ្យខ្លាច,
 និងខ្លាំងមិនធម្មតា " ទទួលបានការពិពណ៌នាច្បាស់លាស់ជាងនៅទីនេះ។
 តាមពិតវាតែម្នាក់ឯងបង្ហាញពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃចក្រភពទាំងបីដែលនាំមុខវា
 តាំងពីចក្រភព Chaldean ។ គាត់មានភាពរហ័សរហួននៃ " **ខ្លាខិន** " ។
 ថាមពលដ៏លើសលប់នៃ " **ខ្លាញ់**" និងកម្លាំងស៊ីសាច់ដ៏ឃោរឃៅរបស់ " **សត្វតោ**" ។
 នៅក្នុង Rev.12:3 " **នាគ**" នៃខទី 3 ដែល " **diadems** " ស្ថិតនៅលើ " **ប្រាំពីរក្បាល**"
 តំណាងឱ្យទីក្រុងរ៉ូមនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃចក្រភពត្រីមិនជឿរបស់ខ្លួនធ្វើទុក្ខបុក
 ម្នេញពួកគ្រីស្ទានសម័យដើម។ ដូច្នេះ ដូចជា " **ស្តែងភូត** " នៃ Dan.7:8-24
 បានជោគជ័យនៃ Dan.8:9 នៅទីនេះ: papacy
 ទទួលបានអំណាចរបស់ខ្លួនពីចក្រភពរ៉ូម។

ដែលប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់ដោយក្រឹត្យរបស់អធិរាជដោយសារតែ Justinian I ឆ្នាំ
 533 (ការសរសេរ) និង 538 (កម្មវិធី) ។ ប៉ុន្តែសូមប្រយ័ត្ន! " **នាគ**" ក៏សំដៅទៅលើ " **អារក្ស** " នៅក្នុង វិរណៈ ១២:៩ មានន័យថា សម្តេចប៉ាបទទួលបានអំណាច " **អំណាចរបស់វា បណ្តឹង និងអំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់វា**" ពីអារក្សខ្លួនឯង។ យើងយល់ពី
 មូលហេតុដែលព្រះបង្កើតអង្គភាពពីរជា « **ឪពុកនៃការកុហក** » នៅក្នុងខមុន
 នេះ។

កំណត់សម្គាល់ : នៅលើកម្រិតយោធា សម្តេចប៉ាប រ៉ូម
 រក្សាបាននូវភាពរឹងមាំ និងអំណាចនៃទម្រង់ចក្រភពត្រីរបស់ខ្លួន
 ដោយសារតែកងទ័ពរាជវង្សអឺរ៉ុបបម្រើ និងបំពេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន។
 ដូច Dan.8:23 ដល់ 25 បង្រៀន កម្លាំងរបស់វាស្ថិតនៅលើ " **ភាពជោគជ័យនៃ ruses**
របស់វា " ដែលរួមមានការអះអាងដើម្បីតំណាងឱ្យព្រះនៅលើផែនដី
 ហើយដូច្នោះអាចបើក
 ឬបិទការចូលទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុង
 ដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ៖ « **នៅចុងបញ្ចប់នៃការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ**
នៅពេលដែលមនុស្សមានបាបត្រូវបានបំផ្លាញ នោះនឹងមាន
ស្តេចដែលមិនចេះស្តែកស្តួន និងប្រកបដោយទេពកោសល្យ .
អំណាចរបស់គាត់នឹងកើនឡើង ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសារកម្លាំងរបស់គាត់ទេ ។
គាត់នឹងធ្វើឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញមិនគួរឱ្យជឿ
គាត់នឹងទទួលជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់ គាត់នឹងបំផ្លាញអ្នកមានអំណាច
និងប្រជាជននៃពួកបរិសុទ្ធ។ ដោយសារតែភាពចម្រុះចម្រើន និងជោគជ័យនៃ
កលល្បិចរបស់ខ្លួន គាត់នឹងមានចិត្តក្រអឺតក្រទម បំផ្លាញមនុស្សជាច្រើនដែល
រស់នៅដោយសុខសាន្ត ហើយនឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងមេគ្រប់គ្រង។
ប៉ុន្តែវានឹងខូច ដោយមិនបាច់ប្រើដៃណាមួយឡើយ។»

នៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1260 លទ្ធិមិនជឿព្រះនៃបដិវត្តន៍បារាំងបានបញ្ចប់
អំណាចផ្តាច់ការរបស់ខ្លួនដែលបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ 538 ។

ខទី ៣៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញក្បាលមួយរបស់គាត់ដូចជាត្រូវរូបសង្ខារស្លាប់។
ប៉ុន្តែរូបសម្រាប់របស់គាត់បានជាស្រស់ស្រាយ។
ហើយផែនដីទាំងមូលមានការភ័យខ្លាចនៅពីក្រោយសត្វ។ »

មិនដែលប្រែចិត្តនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងមូលនោះទេ
វាគឺតាមរយៈឧបសគ្គដែលអង្គចៅក្រម papal
នឹងត្រូវលះបង់អំណាចបៀតបៀនរបស់ខ្លួន។ នេះនឹងសម្រេចបានចាប់ពីឆ្នាំ 1792
នៅពេលដែលរបបរាជានិយម

ដែលជាការគាំទ្រផ្នែកប្រដាប់អាវុធរបស់វាត្រូវបានផ្តល់រំលំ
និងកាត់ផ្តាច់ដោយសាសនានិយមបារាំង។ ដូចដែលបានប្រកាសនៅក្នុង វិវរណៈ
2:22 " សេចក្តីទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង " "
ដែលមិនជឿព្រះនេះចង់បំផ្លាញអំណាចសាសនារ៉ូម៉ាំងនៃ " ស្ត្រីយេសេបិល " "
ហើយគោលដៅរបស់វាគឺ " អ្នកដែលផិតក្សត្រជាមួយនាង " ។ រាជានិយម
រាជានិយម និងសង្ឃកាតូលិក។ នេះជារបៀបដែលនាងត្រូវតែ "
ដូចជារូបសម្រាប់រូបសង្ខារ " ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ហេតុផលឱកាសនិយម
អធិរាជណាប៉ូឡេអុងទី 1 បានបង្កើតវា ឡើងវិញ នៅឆ្នាំ 1801 ក្នុងនាម Concordat
របស់គាត់។ នាងនឹងមិនបៀតបៀនដោយផ្ទាល់ទៀតទេ។

ប៉ុន្តែអំណាចដ៏ទាក់ទាញរបស់វានឹងបន្តសម្រាប់
មនុស្សជាច្រើននៃអ្នកជឿកាតូលិក ដែល គ្រប់គ្នានឹងជឿលើការភូតភរ
និងការក្លែងបន្លំរបស់វា

រូបសង្ខារវិលត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ «
ហើយផែនដីទាំងមូលបានកោតសរសើរពីក្រោយសត្វនេះ ។ » «
ផែនដីទាំងមូលបានដើរតាមសត្វគិរិច្ឆាន » ហើយពាក្យនេះ ផែនដី
ក្នុងន័យពីរគឺទាក់ទងនឹងភពផែនដី

ប៉ុន្តែក៏មានជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលត្រូវបានកែទម្រង់ដែលបានមកពីវិវរណៈ
សម្ព័ន្ធភាព ecumenical (= earthly, in Greek)
ដែលបង្កើតឡើងតាំងពីពេលនោះមក បញ្ជាក់ពីការប្រកាសនេះ។ ប្រសិនបើ
ព្រះវិញ្ញាណចង់បង្ហាញសារនេះជាកាសាច្យាស្ត្រ នោះយើងនឹងអាន៖ « សាសនា
ប្រូតេស្តង់ ទាំងមូល បានធ្វើតាម សាសនាកាតូលិកមិនអត់ឱន ។ សេចក្តីថ្លែង
ការណ៍នេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការសិក្សាអំពី « សត្វ » ទីពីរ ដែលលើកនេះ «
ឡើងពីផែនដី» នៅក្នុង ខទី ១១ នៃជំពូកទី ១៣ នេះ។

ខ៤៖ « ហើយគេបានថ្វាយបង្គំនាគ ដោយព្រោះវាបានប្រទានអំណាចដល់
សត្វ។ គេថ្វាយបង្គំសត្វគិរិច្ឆានទាំងពេលថា៖ « តើអ្នកណាដូចសត្វគិរិច្ឆាន ហើយ
អ្នកណាអាចគន់នឹងវា? »

កំណត់ទាំងចក្រភពរ៉ូម ប៉ុន្តែក៏សាតាំងដែរ យោងទៅតាមវិវរណៈ 12:9 នាគ
អារក្ស ខ្លួនឯងត្រូវបាន គោរពបូជាដោយអ្នកដែលគោរពរបបសម្តេចប៉ាប។ នេះ
ជាលទ្ធផល និងដោយភាពល្ងង់ខ្លៅទាំងស្រុង ព្រោះវាគឺជាអ្នកដែល « ឲ្យអំណាច
របស់ខ្លួនដល់សត្វ »។ ដូច្នេះ សម្តេចប៉ាប “ ជោគជ័យនៃសហគ្រាស ”

ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.8:24 ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ព្រះនាង សោយរាជ្យលើស្តេចដោយអំណាចសាសនារបស់នាងយ៉ាងដាច់ខាត មិនមានការ ប្រជែងគ្នាឡើយ។ នាងបានបែងចែកទឹកដី

និងកិត្តិយសជាមួយនឹងឋានៈដល់អ្នកដែលបម្រើនាងដើម្បីផ្តល់រង្វាន់ដល់ពួកគេ ដូចដែលយើងអាចអាននៅក្នុង Dan.11:39: “

គឺនៅជាមួយព្រះបរទេសដែលទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តប្រឆាំងនឹងកន្លែងដែលមានកំពែង រឹងមាំ។ ហើយទ្រង់នឹងបំពេញដោយកិត្តិនាមដល់អស់អ្នកដែលទទួលស្គាល់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងតាំងពួកគេជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើមនុស្សជាច្រើន ទ្រង់នឹងចែកស្រុកដល់ ពួកគេជារង្វាន់ ។»។ រឿងនេះត្រូវបានសម្រេចតាមព្យញ្ជនៈតាមវិធីដ៏ល្អមួយ

នៅពេលដែលសម្តេចប៉ាប Alexander VI Borgia (ឃាតកដ៏ល្បីល្បាញ) បានបែងចែកទឹកដីក្នុងឆ្នាំ 1494 ហើយបានបែងចែកទៅឱ្យប្រទេសពីរទុយហ្គាល់ ដែលជាចំណុចជឿនលឿនភាគខាងកើតនៃប្រទេសប្រេស៊ីល និងឥណ្ឌា និងទៅកាន់ប្រទេសអេស្ប៉ាញ ដែលនៅសេសសល់នៃអ្វីដែលទើបតែរកឃើញថ្មីៗ។ ដី។ ព្រះវិញ្ញាណទទួច។

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវតែជឿជាក់ទាំងស្រុងថា ជំនឿកាតូលិកគឺអាក្រក់ ហើយថាសកម្មភាពឈ្លានពាន ឬមនុស្សនិយមទាំងអស់របស់វាត្រូវបានដឹកនាំដោយសាតាំង

ដែលជាសត្រូវរបស់ព្រះ និងអ្នកដែលជ្រើសរើស។

ការសង្កត់ធ្ងន់នេះគឺត្រឹមត្រូវចាប់តាំងពីគាត់បានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.8: 25 " ភាពជោគជ័យនៃសហគ្រាសរបស់គាត់នឹងភាពជោគជ័យនៃគំនិតរបស់គាត់ " ។ សិទ្ធិអំណាចសាសនារបស់ខ្លួនដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយស្តេច

អ្នកមានអំណាច

និងប្រជាជនគ្រិស្តសាសនានៅអឺរ៉ុបផ្តល់ឱ្យវានូវកិត្យានុភាពដោយផ្អែកលើការជឿ ទុកចិត្ត ដូច្នោះនៅក្នុងការពិតមានភាពជុំវិញយុទ្ធសាស្ត្រខ្លាំងណាស់។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះ និងអារក្សរួមគ្នាសម្រាប់វិធានការដាក់ទណ្ឌកម្មនោះ ហ្វូងមនុស្ស ហ្វូងមនុស្សបានស្តាប់បង្គាប់តាមមាតិកាមិនពិតដែលបានតាមដាន និងសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត ដែលបានដាក់ចេញ។ នៅលើផែនដី

អំណាចទាមទារអំណាច ពីព្រោះមនុស្សចូលចិត្តមានអារម្មណ៍ថាមានអំណាច ហើយនៅក្នុងផែននេះ របបសម្តេចប៉ាប ដែលអះអាងថា តំណាងឱ្យព្រះជាម្ចាស់

គឺជាមេនៃប្រភេទ។ ដូចនៅក្នុង Rev.6 ប្រធានបទចោទជាសំណួរថា " តើអ្នកណាដូចសត្វគិរិបាន ហើយអ្នកណាអាចគ្រប់គ្រងវា?" ។ ជំពូកទី 11 និងទី

12 បានផ្តល់ចម្លើយថា: ព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងងើបឡើងនៅឆ្នាំ 1793 ដល់បដិវត្តន៍សាសនាបារាំងដែលមិនគោរពសាសនាដែលនឹងលេបគ្របបាក់វានៅក្នុង

ការបង្ហូរឈាម។ ប៉ុន្តែរហូតដល់ការលេចចេញនូវ " ដាវសងសឹក " នេះ (តួនាទីដែលសន្មតថាជា ការដាក់ទណ្ឌកម្ម ទី 4 នៅក្នុងលេវី 26: 25)

ប្រូតេស្តង់ប្រដាប់អាវុធប្រយុទ្ធជាមួយ ដោយមិនអាចកម្ចាត់វាបានឡើយ។ បុរស ប្រូតេស្តង់ បារាំង និងអាឡឺម៉ង់ និងពួកអង់គ្លិក ដែលតឹងតែងដូចនាង

នឹងប្រយុទ្ធជាមួយនាងចាប់ពី សកវត្ស ទី 16 មក ដោយគ្រលប់មកវិញនូវការវាយប្រហារដ៏សាហាវរបស់នាង

ពីព្រោះជំនឿរបស់ពួកគេគឺសំខាន់ជាងអ្វីទាំងអស់ គឺនយោបាយ។

ខទី ៥: « ហើយមានមាត់មួយដល់គាត់និយាយពាក្យក្រអឺតក្រទម និង ពាក្យប្រមាថ។

ហើយគាត់ត្រូវបានផ្តល់អំណាចឱ្យធ្វើសកម្មភាពអស់រយៈពេលសែសិបពីរខែ។»

ពាក្យទាំងនេះគឺដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹងពាក្យដែលយើងអាននៅក្នុង Dan.7:8 ដែលទាក់ទងនឹង "ស្តែងតូច" របស់សម្តេចប៉ាប៊ូម៉ាដ ដែលកើតឡើងបន្ទាប់ពី " ស្តែងដប់ " នៃនគរអឺរ៉ុប។ នៅទីនេះ យើងរកឃើញ « ភាពក្រអឺតក្រទម » របស់គាត់ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ព្រះវិញ្ញាណបន្ថែម « ការប្រមាថ » ឬ ការក្លែងបន្លំ និងការកុហកសាសនា ដែល « ជោគជ័យរបស់គាត់ » ត្រូវបានសាងសង់ឡើង។ ព្រះបញ្ជាក់ពីរជ្ជកាលរបស់ទ្រង់នៃ " 1260 " ឆ្នាំពិតប្រាកដដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងទម្រង់ទំនាយព្រះគម្ពីរ " សែសិបពីរខែ " នេះបើយោងតាមលេខកូដ " មួយថ្ងៃសម្រាប់មួយឆ្នាំ " នៃអេសេ។ 4: 5-6 ។

ខទី ៦: « ហើយនាងបានបើកមាត់ដើម្បី និយាយប្រមាថដល់ព្រះ ដើម្បី ប្រមាថព្រះនាមទ្រង់ និងព្រះពន្លារបស់ទ្រង់ និងពួកអ្នកដែលនៅស្ថានសួគ៌។»

នៅទីនេះ ខ្ញុំត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអត្ថន័យទូទៅដែលមនុស្សជាតិផ្តល់ដល់ពាក្យ " ប្រមាថ " ឬ ការប្រមាថ។ ការយល់ឃើញនេះមានការយល់ច្រឡំ ពីព្រោះការចាត់តាំងការភូតកុហកថា " ការប្រមាថ " ពុំមានរូបរាងនៃការប្រមាថទាល់តែសោះ ហើយចំពោះអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ដាក់ទោស papal Rome នោះ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេមានរូបរាងនៃភាពបរិសុទ្ធក្លែងក្លាយ និងបោកបញ្ឆោត។

មាត់របស់សម្តេចប៉ាប " ពោលពាក្យប្រមាថព្រះ "; ដែលបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់គាត់នៅក្នុង Dan.11:36 ដែលជាកន្លែងដែលយើងអានថា: " ស្តេចនឹងធ្វើតាមអ្វីដែលគាត់ប្រាថ្នា។ ទ្រង់នឹងលើកតម្កើងទ្រង់ ទ្រង់នឹងលើកតម្កើងលើសព្វព្រះទាំងអស់ ហើយទ្រង់នឹងនិយាយអ្វីដែលមិនគួរឱ្យជឿប្រឆាំងនឹងព្រះនៃព្រះ ។ វានឹងចម្រើន ឡើងដរាបដល់សេចក្តីក្រោធបានចប់ហើយ ដ្បិតសេចក្តីដែលកំណត់នឹងបាន សម្រេច។ » ព្រះវិញ្ញាណដាក់បន្តកលើរបប papal កុហក ឬ " ការប្រមាថ " ដែលបង្ហាញពីគោលលទ្ធិសាសនាទាំងអស់របស់វា។ " ប្រឆាំងនឹងព្រះ ដើម្បីប្រមាថព្រះនាមទ្រង់ " នាងយកព្រះនាមរបស់ព្រះដោយឥតប្រយោជន៍ បំភ្លៃចិត្តលក្ខណៈរបស់គាត់

ដោយចាត់ទុកទង្វើដ៏សាហាវឃោរឃៅរបស់គាត់ចំពោះគាត់។ « ត្រសាលរបស់ លោក » នោះគឺជាទិសក្តារខាងវិញ្ញាណរបស់លោក ដែលជាសភារបស់លោក ដែល ជាអ្នករើសតាំងរបស់លោក។ " និងអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងស្ថានសួគ៌ " ព្រោះវាបង្ហាញស្ថានសួគ៌និងអ្នកស្រុកនៅក្នុងវិធីបោកបញ្ឆោតរបស់វា emoking នៅក្នុង dogmas របស់វា ឋាននរកសេឡេស្តាល កេរដំណែលរបស់ក្រិកដែលដាក់ពួកគេនៅក្រោមផែនដី ឋានសួគ៌ និង purgatory ។ « ពួកអ្នកនៅស្ថានសួគ៌ » ដែលបរិសុទ្ធ និងបរិសុទ្ធ រងទុក្ខ និងខឹងសម្បារចំពោះការពិតដែលថាគំរូនៃអំពើទុច្ចរិត និងភាពឃោរឃៅដែលបានបំផុសគំនិតក្នុងមនុស្សដោយជំរុំអារក្សនៅលើផែនដី ត្រូវបានសន្មតថាជាពួកគេដោយអយុត្តិធម៌។

ខទី ៧ ៖ « ហើយវាត្រូវបានប្រទានដល់គាត់ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងពួកបរិសុទ្ធ ហើយដើម្បីយកឈ្នះពួកគេ។ ហើយគាត់ត្រូវបានផ្តល់អំណាចលើគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ ប្រជាជន ភាសា និងជាតិសាសន៍។ »

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់សាររបស់ Dan.7:21 ៖ «

ខ្ញុំបានឃើញស្នែងនេះធ្វើសង្គ្រាមនឹងពួកបរិសុទ្ធ ហើយបានយកឈ្នះលើពួកគេ »។ គ្រិស្តសាសនាអឺរ៉ុប និងសកលលោកគឺជាគោលដៅពិតប្រាកដចាប់តាំងពីជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកត្រូវបានដាក់លើប្រជាជនអឺរ៉ុបទាំងអស់ដែលមានសមាសភាពនៃ " កុលសម្ព័ន្ធ ប្រជាជន ភាសា និងប្រជាជាតិ " ដែលមានឯករាជ្យភាពស៊ីវិល។ " សិទ្ធិអំណាចលើគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ គ្រប់មនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ជាតិសាសន៍ " បញ្ជាក់ពីរូបរបស់នាងថាជា " ស្រីពេស្យាបាប៊ីទ្វនដ៍អស្ចារ្យ " ពី វិវរណៈ 17:1 ដែលបង្ហាញនាងថា " អង្គុយនៅលើទឹកជាច្រើន "; " ទឹក " ដែលតំណាងឱ្យ " ប្រជាជន ប្រជាជាតិ និងភាសានានា " យោងតាមវិវរណៈ ១៧:១៥។ យើងអាចកត់សម្គាល់ដោយចំណាប់អារម្មណ៍ អវត្តមាននៃពាក្យ " កុលសម្ព័ន្ធ " នៅក្នុង ជំពូកទី 17 នេះ។ មូលហេតុគឺជាបរិបទចុងក្រោយនៃយុគសម័យគោលដៅដែលទាក់ទងនឹងអឺរ៉ុប និងគ្រិស្តសាសនាខាងលិចដែលទម្រង់កុលសម្ព័ន្ធត្រូវបានជំនួសដោយទម្រង់ជាតិផ្សេងៗគ្នា។

ម្យ៉ាងវិញទៀត

នៅក្នុងបរិបទនៃការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កើតរបបសម្តេចប៉ាប្រជាជននៅអឺរ៉ុបត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងសំខាន់ទៅជា " កុលសម្ព័ន្ធ " ដូចជារ៉ូម៉ាំងប្រាណ ដែលបែកបាក់គ្នា និងចែករំលែកដោយ " ភាសា " និងគ្រាមភាសាខុសៗគ្នា។ តាមកាលប្បវត្តិ អឺរ៉ុបត្រូវបានប្រជាជនដោយ " កុលសម្ព័ន្ធ " បន្ទាប់មកដោយ " ប្រជាជន " ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេចហើយទីបំផុតនៅ សករក្ស ទី 18 ដោយសាធារណរដ្ឋ " ប្រជាជាតិ " ដូចជាសហរដ្ឋអាមេរិកនៃអាមេរិកខាងជើងដែលបង្កើតបានជាកំណើនដ៏សំខាន់របស់វា។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃ "ប្រជាជន" គឺដោយសារតែការចុះចូលទៅនឹងរបប papal រ៉ូម៉ាំង, ដោយសារតែវាគឺជាគាត់ដែលបានទទួលស្គាល់និងបង្កើតសិទ្ធិអំណាចរបស់ស្តេចនៃអឺរ៉ុបគ្រិស្តាន, ចាប់តាំងពី Clovis ^{ស្តេច ទី 1} នៃ Franks ។

ខទី ៨ ៖ « ហើយអស់អ្នកដែលនៅលើផែនដីនឹងថ្វាយបង្គំទ្រង់ ដែលព្រះនាមមិនត្រូវបានសរសេរតាំងពីកំណើតនៃលោកិយមកក្នុងសៀវភៅជីវិតនៃកូនចៀមដែលត្រូវបានគេសម្លាប់នោះឡើយ » ។ »

នៅចុងបញ្ចប់ ដែលជាកន្លែងដែលនិមិត្តសញ្ញា " ផែនដី " កំណត់សេចក្តីជំនឿរបស់ប្រូតេស្តង់ សារនេះមានអត្ថន័យច្បាស់លាស់៖ ប្រូតេស្តង់ទាំងអស់នឹងថ្វាយបង្គំសាសនាកាតូលិក។ ទាំងអស់ លើកលែងតែពួកអ្នករើសតាំងដែលព្រះវិញ្ញាណបានប្រទាននិយមន័យនេះយ៉ាងល្អិតល្អន់៖ « អស់អ្នកដែល មិន បាន សរសេរ ឈ្មោះ តាំងពីកំណើតលោកិយមកក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់។ » ហើយខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកនៅទីនេះ អ្នកតំណាងដែលជាប់ឆ្នោតរបស់វាគឺជា « ពលរដ្ឋនៃនគរស្ថានសួគ៌ » ផ្ទុយពីពួកឧទ្ទាមដែលជា « អ្នករស់នៅលើផែនដី »។ ការពិតថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះសេចក្តីពិតនៃការប្រកាស

ទំនាយនេះ ដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ។
ដោយសារតែចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃកំណែទម្រង់ លើកលែងតែករណីរបស់
Pierre Valdo ក្នុងឆ្នាំ 1170 ពួកប្រូតេស្តង់បានគោរពជំនឿកាតូលិកដោយគោរព
"ថ្ងៃអាទិត្យ" របស់ខ្លួនដែលបានទទួលមរតកពីព្រះចៅអធិរាជ Constantine 1
ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ ការចោទប្រកាន់នេះរៀបចំប្រធានបទនៃ « សត្វ
» ទីពីរ បង្ហាញនៅក្នុង ខ ១១ ។

ខទី ៩៖ « បើអ្នកណាមានគ្រឿង ចូរឱ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ! »។»

អ្នកណាដែលមាន « គ្រឿង » នៃការយល់ដឹងដែលព្រះបានបើកនឹងយល់
អំពីសារលិខិតដែលបានស្នើដោយព្រះវិញ្ញាណ។

**សេចក្តីប្រកាសអំពីការប្រហារជីវិតដោយដាវសងសឹកនៃសាសនាជាតិ
បារាំង**

ខទី ១០៖ « បើអ្នកណានាំទៅរកការចាប់ជាល្មើយ
អ្នកនោះនឹងត្រូវជាប់ជាល្មើយ។ បើអ្នកណាសម្លាប់ដោយដាវ អ្នកនោះត្រូវស្លាប់
ដោយដាវ។ នេះគឺជាការតស៊ូ និងជំនឿរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ »

ព្រះយេស៊ូគ្រីស្តរំលឹកពីភាពស្ងប់ស្ងាត់ ដែលទ្រង់ទាមទារពីអ្នករើសតាំងគ្រប់
ពេល។ ដូចអ្នកទុក្ខរុក្ខជាតិដំបូងដែរ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតនៃរដ្ឋកាល papal
ដ៏ឃោរឃៅត្រូវតែទទួលយកជោគវាសនាដែលព្រះបានរៀបចំសម្រាប់ពួកគេ។
ប៉ុន្តែគាត់ប្រកាសពីអ្វីដែលជាយុត្តិធម៌របស់គាត់ ដែលនឹងដាក់ទោសតាមពេល
កំណត់ ការកំណត់សាសនារបស់ស្តេច និងសម្តេចប៉ាប ព្រមទាំងបញ្ជីជិតរបស់
ពួកគេ។ ដោយបាន " ដឹកនាំ " មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតទៅធ្វើជាល្មើយ
ពួកគេខ្លួនឯងនឹងចូលទៅក្នុងគុករបស់ពួកបដិវត្តន៍បារាំង។ ហើយដោយ «
សម្លាប់ដោយដាវ » ពួកអ្នករើសតាំងដែលព្រះយេស៊ូស្រឡាញ់ នោះពួកគេនឹងត្រូវ
សម្លាប់ដោយការសងសឹកនឹង « ដាវ » របស់ព្រះដែលតួនាទីនឹងត្រូវបានសម្រេច
ដោយ guillotine នៃបដិវត្តន៍បារាំងដដែល។ វាគឺតាមរយៈបដិវត្តន៍បារាំង
ដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងឆ្លើយតបទៅនឹងបំណងប្រាថ្នាសម្រាប់ **ការសងសឹក**
ដែលបង្ហាញដោយឈាមនៃទុក្ខរុក្ខជាតិនៅក្នុង វិវរណៈ 6:10 ថា៖ «
ពួកគេបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងដោយនិយាយថា៖ តើលោកម្ចាស់ដ៏រិសុទ្ធ និងពិត
ពន្យារពេលដល់ពេលណា។ វិនិច្ឆ័យទោស និងសងសឹក ឈាម យើងលើអ្នកដែលរស់
នៅលើផែនដីឬ? »។ ហើយ guillotine បដិវត្តន៍នឹង " សម្លាប់ កូនកាតូលិក"
នៃរបបរាជានិយម និងបញ្ជីជិតរ៉ូម៉ាំង papal ដូចដែលបានប្រកាសនៅក្នុង វិវរណៈ
2:22 ។ ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះរបស់វា
យើងក៏នឹងរកឃើញពួកប្រូតេស្តង់លាក់ពុតដែលច្រឡំជំនឿជាមួយនឹងគំនិតន
យោបាយស៊ីវិល ហើយបានការពារ " ដាវ " នៅក្នុងដៃ គំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ
និងបេតិកភណ្ឌសាសនា និងសម្ភារៈរបស់ពួកគេ។
អាកប្បកិរិយានេះគឺជាអាកប្បកិរិយារបស់ John Calvin
និងអ្នកសហការដ៏អាក្រក់និងបង្ហូរឈាមរបស់គាត់នៅទីក្រុងហ្សឺណែវ។
ការលុបបំបាត់សកម្មភាពដែលបានសម្រេចក្នុងឆ្នាំ 1793 និង 1794
ការព្យាករណ៍នាំយើងចូលទៅក្នុងបរិបទនៃសន្តិភាពខាងសាសនាដ៏យូរដែលបាន
បង្កើតឡើងសម្រាប់ "150" ឆ្នាំដែលបានព្យាករណ៍ដោយ " ប្រាំខែ " ទំនាយនៃ

វិវរណៈ 9: 5-10 ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1994 ចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាលនេះចាប់ពីឆ្នាំ 1995 សិទ្ធិ "សម្លាប់" សម្រាប់ហេតុផលសាសនាត្រូវបានបង្កើតឡើងឡើងវិញ។ បន្ទាប់មកសត្រូវដ៏មានសក្តានុពលក្លាយជាសាសនាសម្លាប់យ៉ាងច្បាស់រហូតដល់ ការបន្តសង្គ្រាមដែលនឹងនាំឱ្យមាន "សង្គ្រាមលោកលើកទី 3" ចន្លោះឆ្នាំ 2021 និង 2029 ។ មិនយូរប៉ុន្មានមុនពេលការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលរំពឹងទុកសម្រាប់ និទាយរដូវឆ្នាំ 2030 "សត្វ" ទីពីរនឹងបង្ហាញ នៅក្នុងជំពូកទី 13 នេះ។

សត្វទី 2: ដែល ងើបពីផែនដី

ការឈរចុងក្រោយរបស់ Dragon-Lamb

ខ ១១ ៖ « បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញសត្វមួយទៀតឡើងមកពីផែនដី ដែល មានស្នែងពីរដូចកូនចៀម ហើយវានិយាយដូចនាគ។ »

គន្លឹះក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណពាក្យ « ផែនដី » ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១:៩-១០៖ « ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ចូរឱ្យទឹកដែលនៅក្រោមមេឃប្រមូលផ្តុំគ្នានៅកន្លែងតែមួយ ហើយទុកឱ្យដីស្ងួតលេចឡើង។ ដូច្នោះហើយបានជា។ ព្រះទ្រង់ហៅដីស្ងួត ហើយទឹក ទ្រង់ហៅសមុទ្រ។ ព្រះទ្រង់ទតឃើញថាជាការល្អ។ »

ដូច្នោះ ដូចជា " ផែនដី " ស្ងួតចេញពី " សមុទ្រ " នៅថ្ងៃទីពីរនៃការបង្កើតផែនដី ដូច្នោះ " សត្វ " ទីពីរនេះបានចេញមកជាលើកដំបូង។ ទីមួយនេះដែលកំណត់សាសនាកាតូលិក នៅក្នុងព្រះវិហារដែលបានកែទម្រង់។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី វិវរណៈដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនេះ មិនគួរធ្វើឱ្យយើងភ្ញាក់ផ្អើលទៀតទេ ចាប់តាំងពីការសិក្សានៃជំពូកមុនៗបានបង្ហាញដល់យើង

ក្នុងលក្ខណៈបំពេញបន្ថែម ស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណដែលព្រះប្រទានឱ្យនៅក្នុងការជំនុំជំរះដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ចំពោះសាសនាប្រូតេស្តង់នេះ ដែលបន្ទាប់ពីសម័យកាលហៅថា " Thyatira " មិនបានយល់ព្រមដើម្បីបញ្ចប់កំណែទម្រង់ដែលបានអនុវត្ត។

ប៉ុន្តែការបញ្ចប់នេះត្រូវបានទាមទារដោយគ្រីស្ទរបស់ Dan.8:14 ដែលនាងជំពាក់សាររបស់ព្រះនៃ Rev.3:1: “ អ្នកត្រូវបានគេនិយាយថានៅរស់។ ហើយអ្នកបានស្លាប់ហើយ ” ។

សេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណនេះបោះនាងទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អារក្សដែលរៀបចំ នាងដោយការបំផុសគំនិតសម្រាប់ “ ការប្រយុទ្ធនៃអើម៉ាគេដូន ” នៃ វិវរណៈ 16:16 នៃម៉ោងចុងក្រោយនៃអំពើបាបនៅលើផែនដី។

វាគឺនៅក្នុងម៉ោងនៃការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿចុងក្រោយនេះ ដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុងសារដែលផ្ញើទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់ Adventist របស់នាងនៅពេលនៅ ទីក្រុង Philadelphia ថានាងនឹងទទួលយកគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលមិនអត់ឱនដែលនឹងធ្វើឱ្យនាងជា " សត្វដែលរស់ពីផែនដី " ។ នាងមាន « ស្នែងពីរ » ដែលខទី 12

ខាងក្រោមនឹងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវ និងកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ សម្រាប់ការរួបរួមនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាព ecumenical សាសនាប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិកត្រូវបានរួបរួមគ្នាក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងថ្ងៃឈប់សំរាក ដែលព្រះជាម្ចាស់បានញែកជាបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរពិតប្រាកដនៃសប្តាហ៍។ ថ្ងៃសៅរ៍ ឬថ្ងៃសប្បិទរបស់ជនជាតិយូដា ប៉ុន្តែក៏មានអីដាម លូអេ ម៉ូសេ និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្តផងដែរ

ដែលមិនបានចោទសួរវាក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចបម្រើផ្សាយ និងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី ពីព្រោះការចោទប្រកាន់ថាបាន បំពានថ្ងៃសប្បិទដែលនាំមកលើព្រះយេស៊ូវដោយពួកយូដាបះបោរគឺគ្មានមូលដ្ឋាន ។ និងមិនសមហេតុផល។ ដោយចេតនាធ្វើអព្ពហ័ទេសនៅថ្ងៃសប្បិទ ការលើកទឹកចិត្តរបស់គាត់គឺដើម្បីកំណត់ឡើងវិញនូវគោលគំនិតពិតរបស់ព្រះអំពីការសម្រាកថ្ងៃសប្បិទ។ សាសនាទាំងពីរនេះដែលទាមទារសេចក្តីសង្គ្រោះដែល ទទួលបានដោយ « កូនចៀមដែលដកបាបលោកិយ៍ចេញ » នោះស័ក្តិសមសម្រាប់ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យពណ៌នារបស់ពួកគេនោះគឺរូបភាពនៃ « កូនចៀមដែលនិយាយដូច នាគ »។

ដោយសារតែការតស៊ូមតិមិនអត់ឱនចំពោះអ្នកសង្កេតការណ៍ថ្ងៃសប្បិទដែលពួក គេនឹងទៅឆ្ងាយរហូតដល់ម្ចាស់ទោសដល់ស្លាប់វាពិតជាសង្គ្រាមបើកចំហដែលជា យុទ្ធសាស្ត្រនៃ " នាគ " ដែលលេចឡើងម្តងទៀត។

ខទី 12 ៖ « នាងបានអនុវត្តគ្រប់ទាំងអំណាចនៃសត្វទីមួយនៅចំពោះ វត្តមានរបស់វា ហើយបានធ្វើឲ្យផែនដី និងអ្នកស្រុកថ្វាយបង្គំសត្វទីមួយ ដែល របួសរមែងស្លាប់បានជាសះស្បើយ។ »

យើងកំពុងតែឃើញការបញ្ជូនបន្តមួយប្រភេទ ធំនឿកាតូលិកលែងមាន ឥទ្ធិពលទៀតហើយ ប៉ុន្តែអតីតសិទ្ធិអំណាចរបស់វាត្រូវបានផ្តល់ឲ្យសាសនា ប្រូតេស្តង់។

នេះដោយសារតែសាសនាប្រូតេស្តង់នេះជាផ្លូវការថាជាប្រទេសដែលមានអំណាចបំ ផុតនៅលើផែនដី:

សហរដ្ឋអាមេរិកនៃអាមេរិកខាងជើង ឬសហរដ្ឋអាមេរិកការលាយបញ្ចូលគ្នានៃសា សនាប្រូតេស្តង់អឺរ៉ុបនិងអាមេរិកបានសម្រេចរួចហើយសូម្បីតែរួមទាំងស្ថាប័ន Adventist នៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1995 ។ " Babel " ផ្ទៃ នៃផែនដីត្រូវបានបង្ខំឱ្យចូលទៅក្នុងការលាយបញ្ចូលគ្នានៃសាសនាចាប់តាំងពីពួ កគេត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយការស្វាគមន៍ជនអន្តោប្រវេសន៍នៃការសារភាព សាសនាផ្សេងៗ។ ប្រសិនបើមនុស្សយល់ឃើញថារឿងទាំងនេះធម្មតា

ដោយសារតែចិត្តដ៏ប៉ិនប្រសប់ និងការមិនចាប់អារម្មណ៍ខាងសាសនា នោះជាចំណែករបស់គាត់ ដែលជាអ្នកបង្កើតព្រះដែលមិនផ្លាស់ប្តូរ មិនផ្លាស់ប្តូរចិត្តរបស់គាត់

ហើយគាត់ដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះការមិនស្តាប់បង្គាប់នេះដែលមិនអើពើនឹងមេរៀន ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់គាត់ដែលបានថ្លែងក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ដោយការការពារជាវេន ថ្ងៃអាទិត្យរៀបរយនៃថ្ងៃដំបូង ដែលជាថ្ងៃឈប់សំរាកដែលបង្កើតឡើងដោយ Constantine I ដែល ជាប្រូតេស្តង់ទីពីរ " សត្វ " " បានបង្កើតសត្វកាតូលិកដំបូង " ដែលទទួលស្គាល់វាជាឋានៈសាសនាផ្លូវការហើយដាក់ឈ្មោះវាថា " ថ្ងៃអាទិត្យ »

បំភាន់។ ព្រះវិញ្ញាណវិញកយើងថា សម្ព័ន្ធភាពចុងក្រោយនេះរវាងប្រូតេស្តង់ និង កាតូលិកត្រូវបានធ្វើទៅរួច ដោយសារ « របួសរមែងស្លាប់ » ដែលបានធ្វើបាប ដោយ « សត្វដែលឡើងពីទីជ្រៅបំផុត » ត្រូវបាន « ព្យាបាល » ។ គាត់ហៅគាត់មក វិញ ព្រោះសត្វទីពីរនឹងមិនមានឱកាសព្យាបាលនេះទេ។ វានឹងត្រូវបំផ្លាញដោយការយាងមកដំរុះរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខទី ១៣៖ « នាងបានធ្វើការអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង សូម្បីតែធ្វើឲ្យភ្លើងធ្លាក់ពី ស្ថានសួគ៌មកផែនដី នៅចំពោះមុខមនុស្ស។ »

ចាប់តាំងពីជ័យជម្នះរបស់ខ្លួនប្រឆាំងនឹងប្រទេសជប៉ុនក្នុងឆ្នាំ 1945 ប្រូតេស្តង់អាមេរិចបានក្លាយជាមហាអំណាចនុយក្លេអ៊ែរដំបូងគេនៅលើផែនដី។ បច្ចេកវិទ្យាខ្ពស់របស់វាត្រូវបានធ្វើគ្រាប់តាមឥតឈប់ឈរ ប៉ុន្តែមិនដែលស្មើ។ វាតែងតែឈានមួយជំហានមុនគូប្រជែង ឬសត្រូវរបស់ខ្លួន។ ភាពលេចធ្លោនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងបរិបទនៃ "សង្គ្រាមលោកលើកទី 3" ដែលយោងទៅតាម Dan.11:44 វានឹងបំផ្លាញសត្រូវរបស់ខ្លួន រុស្ស៊ី ប្រទេសនៃ "ស្តេចខាងជើង" នៅក្នុងការព្យាករណ៍នេះ។ កិត្យានុភាពរបស់គាត់នឹងមានភាពធំធេង ហើយអ្នករស់រានមានជីវិតពីជម្លោះ ស្រឡាំងកាំង និងកោតសរសើរនឹងប្រគល់ជីវិតរបស់ពួកគេទៅគាត់ ហើយទទួលស្គាល់សិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់លើជីវិតមនុស្សទាំងអស់។ " ភ្លើងពីស្ថានសួគ៌ " ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះតែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1945 មក អាមេរិកបានកាន់កាប់ និងគ្រប់គ្រងវា។ នាងជំពាក់គាត់នូវជ័យជំនះរបស់នាង និងកិត្យានុភាពបច្ចុប្បន្នរបស់នាង ដែលនឹងរីកចម្រើនបន្ថែមទៀតជាមួយនឹងជ័យជម្នះរបស់នាងនៅក្នុងសង្គ្រាមនុ យក្លេអ៊ែរខាងមុខនេះ។

ខទី ១៤៖ « ហើយនាងបានបញ្ឆោតអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី ដោយទី សំគាល់ដែលនាងត្រូវបានប្រទានឲ្យធ្វើនៅចំពោះមុខសត្វនោះ ដោយប្រាប់អ្នក ដែលរស់នៅលើផែនដីឲ្យធ្វើរូបតំណាងសត្វដែលមានរបួសដោយដាវ។ និងអ្នកដែលបានរស់នៅ។ »

បច្ចេកទេស " ភាពអស្ចារ្យ " ដែលត្រូវបានអនុវត្តគឺរាប់មិនអស់។ " អ្នករស់នៅលើផែនដី " បានក្លាយទៅជាពឹងផ្អែកលើការច្នៃប្រឌិតទាំងអស់ដែលស្របយកជីវិតនិងគំនិត របស់ពួកគេ។

ដរាបណាអាមេរិចមិនសុំឱ្យពួកគេដកហូតឧបករណ៍ទាំងនេះដែលកាន់កាប់ព្រលឹង របស់ពួកគេដូចជាអ្នកញៀនថ្នាំ " ប្រជាជននៅលើផែនដី " ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើឱ្យមានភាពមិនអត់ឱនសាសនាស្របច្បាប់ចំពោះ "ក្រុមតូច" ដែលជា " ស្ត្រីដែលនៅសល់ " ។ » នៃ វិវរណៈ ១២:១៧ ។ "... ការបង្កើតរូបភាពនៃសត្វសាហាវ " "

ពាក់ព័ន្ធនឹងការចម្លងសកម្មភាពនៃសាសនាកាតូលិក ហើយផលិតវាឡើងវិញនៅក្រោមអាជ្ញាធរប្រូតេស្តង់។ ការវិលត្រឡប់ទៅរកភាព យោរយោនៃចិត្តនេះនឹងអាស្រ័យលើសកម្មភាពពីរ។ " អ្នករស់រានមានជីវិត " នឹងបានរួចរស់ជីវិតពីអំពើអាក្រក់នៃសង្គ្រាម ហើយព្រះនឹងបន្តវាយប្រហារពួកគេបន្តិចម្តងៗជាមួយនឹង "

គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់
ដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង Rev.16 ។

"

ក្រឹត្យស្តីពីមរណភាពថ្ងៃអាទិត្យ

ខទី ១៥: « ហើយវាត្រូវបានប្រទានដល់គាត់ដើម្បីធ្វើឲ្យរូបសត្វនោះមាន
ជីវិត ដើម្បីឲ្យរូបសត្វនោះត្រូវនិយាយ ហើយអស់អ្នកដែលមិនគោរពបូជារូបសត្វ
នោះនឹងត្រូវគេសម្លាប់។»

ផែនការរបស់អារក្ស ដែលត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះ នឹងចាប់ផ្តើម
ហើយសម្រេចបាន។ ព្រះវិញ្ញាណលាតត្រដាងពីទម្រង់នៃវិធានការដ៏ខ្លាំងបំផុត
ដែលនឹងត្រូវធ្វើនៅក្នុងទីប្រាំមួយនៃ « គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ » ។
តាមក្រឹត្យផ្លូវការដែលទទួលយកដោយពួកឧទ្ទាមដែលនៅរស់រានមានជីវិតទាំង
អស់នៅលើផែនដី

វានឹងត្រូវបានគេសម្រេចថានៅកាលបរិច្ឆេទរវាងដើមនិទាយរដូវដល់ថ្ងៃទី 3
ខែមេសា ឆ្នាំ 2030 អ្នកដែលនៅសេសសល់ចុងក្រោយនៃថ្ងៃសប្បិទ នឹងត្រូវសម្លាប់។
តាមឡដីខល កាលបរិច្ឆេទនេះជាឆ្នាំនៃការយាងមកវិញក្នុងសិរីល្អនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ រដូវផ្ការីកនៃឆ្នាំ 2030 នេះ
គឺជាពេលដែលគាត់ធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីការពារគម្រោងមហន្តរាយរបស់ពួកឧទ្ទា
មពីការសម្រេចបានប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់
ដែលគាត់បានមកជួយសង្គ្រោះដោយ " កាត់បន្ថយថ្ងៃ " នៃ " ទុក្ខព្រួយដ៏ធំ "
របស់ពួកគេ (ម៉ាថាយ 24: ២២).

ខទី ១៦ : « ហើយនាងបានធ្វើឲ្យមនុស្សទាំងអស់ ទាំងតូចទាំងធំ អ្នកមាន
ទាំងអ្នកក្រ មានសេរីភាព និងអ្នកជាប់ចំណង ឲ្យទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៅដៃស្តាំ ឬ
លើថ្ងាសរបស់គេ»

វិធានការដែលបានអនុម័តបានបែងចែកអ្នករស់រានមានជីវិតពីសម័យ
កាលទៅជាជំរុំពីរ។ នោះនៃពួកឧទ្ទាមត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយ "
សញ្ញាសម្គាល់ " នៃសិទ្ធិអំណាចរបស់មនុស្សដែលកំណត់ថា "ថ្ងៃអាទិត្យ" ដែលជា
"ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យដែលមិនអាចយកឈ្នះបាន"
បុរាណដែលដាក់ដោយអ្នកថ្វាយបង្គំម្នាក់គឺអធិរាជរ៉ូម៉ាំង Constantine I ចាប់តាំងពី
ថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 ។ “ សញ្ញាសម្គាល់ ” ត្រូវបានទទួល “ នៅលើដៃ ”
ពីព្រោះវាបង្កើតជា “កិច្ចការ” របស់មនុស្ស ដែលព្រះយេស៊ូវវិនិច្ឆ័យ
និងម្តាយទោស។ វាក៏ត្រូវបានទទួល " នៅលើថ្ងាស "
ដែលតំណាងឱ្យឆន្ទៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សគ្រប់រូបដែលមានទំនួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួ
នយ៉ាងពេញលេញនៅក្រោមការវិនិច្ឆ័យដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់អ្នកបង្កើតព្រះ។
ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ពីព្រះគម្ពីរ ការបកស្រាយនេះនៃនិមិត្តសញ្ញានៃ “ ដៃ ” និង “ ថ្ងាស
” មានខគម្ពីរនេះពី ចោទិយកថា ៦:៨ ដែលព្រះមានបន្ទូលអំពីបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់: “
អ្នកត្រូវចងពួកវាជាសញ្ញា នៅលើដៃអ្នក។ ហើយពួកគេនឹង ដូចជាផ្នែកខាងមុខ
រវាងភ្នែករបស់អ្នក។»

ការសងសឹកពីមុន

ខ ១៧៖ “ ហើយថាគ្មានអ្នកណាអាចទិញ ឬលក់ដោយគ្មានសញ្ញាសម្គាល់ ឈ្មោះសត្វ ឬលេខឈ្មោះរបស់វាឡើយ។ »

នៅពីក្រោយពាក្យ « មនុស្ស » នេះគឺជាជំរុំរបស់ពួកបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ដែលបានរក្សាភាពស្មោះត្រង់ចំពោះថ្ងៃសប្បិទ ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ។ ដោយសារការបដិសេធមិនគោរព « សញ្ញាសម្គាល់ » នៅថ្ងៃអាទិត្យនៃថ្ងៃដែលនៅ សល់នៃថ្ងៃទីមួយ ពួកគេត្រូវបានគេដាក់មួយឡែក ។ ដំបូងឡើយ ពួកគេគឺជាជនរងគ្រោះនៃ "ការធ្វើពហិការ" ដែលល្បីល្បាញនៅក្នុងវិធានការរបស់អាមេរិកប្រឆាំងនឹងគូប្រជែងដែលប្រឆាំង នឹងពួកគេ។ ដើម្បីមានសិទ្ធិក្នុងការជួញដូរ អ្នកត្រូវគោរព " សញ្ញា " នៅថ្ងៃអាទិត្យ ដែលទាក់ទងនឹងប្រូតេស្តង់ " ឈ្មោះសត្វ " "ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ" ដែលទាក់ទងនឹង ពួកកាតូលិក ឬ " លេខរបស់គាត់ "។ ឈ្មោះ" ឬលេខ ៦៦៦។

ខទី ១៨៖ « នេះជាប្រាជ្ញា។ ចូរឲ្យអ្នកដែលមានប្រាជ្ញាគណនាចំនួនសត្វនោះ ចុះ។ ព្រោះជាចំនួនមនុស្ស ហើយចំនួនគាត់គឺប្រាំមួយរយហុកសិបប្រាំមួយ។ »

ប្រាជ្ញារបស់មនុស្សមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយល់ពីសារលិខិតនៃព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះទេ។ វាចាំបាច់ត្រូវតែទទួលមរតកពីគាត់ ដូចករណីរបស់សាឡាម៉ូនដែលប្រាជ្ញាលើសពីមនុស្សទាំងអស់ ហើយបានធ្វើឱ្យកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់គាត់ពេញផែនដីទាំងមូល។ មុនពេលការអនុម័តលេខអាវ៉ាប់ ក្នុងចំណោមភាសាហេព្រើរ ក្រិក និងរ៉ូម អក្សរនៃអក្ខរក្រមរបស់ពួកគេក៏មានតម្លៃនៃអក្សរសម្ងាត់ផងដែរ ដូច្នេះការបន្ថែមតម្លៃនៃអក្សរដែលបង្កើតជាពាក្យកំណត់លេខរបស់វា។ យើងទទួលបានវាដោយ "ការគណនា" ដូចដែលខគម្ពីរបញ្ជាក់។ "... លេខនៃឈ្មោះរបស់គាត់ " គឺ " ៦៦៦ " ពោលគឺ លេខ ដែលទទួលបានដោយការបន្ថែមតម្លៃលេខនៃអក្សររ៉ូម៉ាំងដែលមាននៅក្នុងឈ្មោះ ឡាតាំងរបស់គាត់ "VICARIVS FILII DEI"; អ្វីមួយដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងការសិក្សាជំពូកទី 10 ។ ឈ្មោះនេះបង្កើតបានជា " ការប្រមាថ " ឬ " ការកុហក " ដ៏ធំបំផុតនៃការអះអាងរបស់គាត់ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវមិនបានប្រគល់ខ្លួនគាត់នូវ "ការជំនួស" ដែលមានន័យថាពាក្យថា "អ្នកបម្រើ" នោះទេ។

វិវរណៈ 14 : ពេលវេលានៃការចូលមកដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ

សាររបស់ទេវតាទាំងបី - ការច្រូតកាត់ - រសជាតិ

នេះគឺជាជំពូកដែលកំណត់ពេលវេលារវាងឆ្នាំ 1843 និង 2030 ។
 នៅឆ្នាំ 1843 ការប្រើប្រាស់ពិសេសនៃការព្យាករណ៍របស់ Dan.8:14
 បានដឹកនាំ "Adventists"
 ដើម្បីរង់ចាំការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានកំណត់សម្រាប់និទាយ
 រដូវនៃកាលបរិច្ឆេទនោះ។ វាគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿជា
 បន្តបន្ទាប់ ដែលការចាប់អារម្មណ៍ទៅលើវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ពោលគឺ «
 ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ » យោងទៅតាម វិវរណៈ 19:10 នឹងត្រូវបានបង្ហាញជា
 លក្ខណៈបុគ្គលដោយពួកគ្រីស្ទដែលអះអាងថាជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ
 ព្រះគ្រីស្ទនៅក្រោមស្លាកសាសនាជាច្រើន។ " ស្នាដៃ "
 បានបង្ហាញតែម្នាក់ឯងអនុញ្ញាតឱ្យជ្រើសរើសឬអត់។
 ការងារទាំងនេះអាចត្រូវបានសង្ខេបនៅក្នុងជម្រើសពីរដែលអាចធ្វើបាន៖
 ការទទួលយក ឬការបដិសេធនៃពន្លឺដែលបានទទួល
 និងការទាមទារដ៏ទេវភាពរបស់វា។
 នៅឆ្នាំ 1844
 បន្ទាប់ពីការរំពឹងទុកថ្មីមួយដែលបានកំណត់សម្រាប់ការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844
 ព្រះយេស៊ូវនឹងដឹកនាំអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ឆ្ពោះទៅរកបេសកកម្មនៃ
 ការបញ្ចប់ការងារនៃកំណែទម្រង់ដែលចាប់ផ្តើមជាមួយនិងការស្តារឡើងវិញនូវការ
 អនុវត្តនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះចាប់តាំងពីការប
 ង្កើតពិភពលោក។ នេះគឺជាប្រធានបទដ៏សំខាន់បំផុតនៃ " ភាពបរិសុទ្ធ " ដែល "
 រាប់ជាសុចរិត " ពីឆ្នាំ 1844
 នៅពេលដែលការរំលងនេះត្រូវបាននាំឱ្យចាប់អារម្មណ៍ពីអ្នកបំរើរបស់គាត់។
 ការបកប្រែនៃ Dan.8:14 នេះបានបកប្រែរហូតដល់ក្រសួងរបស់ខ្ញុំថា៖ "
 ពីរពាន់បីរយល្ងាចពេលព្រឹកនិងទិសក្តារៈនឹងត្រូវបានសម្អាត " , គឺពិតប្រាកដ,
 ស្របតាមអត្ថបទដើមជាភាសាហេព្រើរ៖ " ពីរពាន់បីរយល្ងាចព្រឹកនិង
 ភាពបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ។ មនុស្សគ្រប់រូបអាចរកឃើញថា

ការរំលងនៃថ្ងៃសប្បិទដ៏ទេវភាពចាប់តាំងពីឆ្នាំ

321

ត្រូវបានអមដោយការបោះបង់ចោលជាច្រើនផ្សេងទៀតនៃសេចក្តីពិតខាងគោលលទ្ធិដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះនៅក្នុងសម័យនៃពួកសាវក។ បន្ទាប់ពី 1260 ឆ្នាំនៃរដ្ឋកាលកុហក អ្នកស្នងមរតកដែលបំផ្លិចបំផ្លាញនៃសេចក្តីជំនឿ ប៉ុបពីបានបន្សល់ទុកនៅក្នុងគោលលទ្ធិប្រូតេស្តង់ជាច្រើនកុហកដែលមិនអាច ទ្រាំទ្របានសម្រាប់ព្រះនៃសេចក្តីពិត។ នេះជាមូលហេតុដែលនៅក្នុងជំពូកទី 14 នេះ ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញប្រធានបទសំខាន់បីដែលជាបន្តបន្ទាប់គ្នា ៖ បេសកកម្ម នៅថ្ងៃអាទិត្យទេព ឬសារលិខិតនៃ « ទេវតាទាំងបី » ។ “ ការច្រូតកាត់ ” នៃចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក ការតម្រៀប និងការលើកឡើងនៃអ្នករើសតាំង។ “ ការច្រូតកាត់ទំពាំងបាយជូ ” នៃសេចក្តីក្រោធនៃទំពាំងបាយជូ ដែលជាការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយរបស់អ្នកគង្វាលក្លែងក្លាយ

គ្រូបង្រៀនសាសនាក្លែងក្លាយនៃគ្រីស្តសាសនា។

បានបង្រៀនតាំងពីឆ្នាំ 1844 ដើម្បីការពារអ្នករើសតាំងពីកំហឹងដ៏ទេវភាព ការសាកល្បងចុងក្រោយត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាដែល បានផ្តល់ឱ្យមនុស្សជាតិដើម្បីកំណត់ទីតាំងខ្លួនវាវាងឆន្ទៈដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញ

និងការទាមទាររបស់មនុស្សដែលបោះបង់ចោលទៅក្នុងការក្សត់សាសនា ច្រើនបំផុត។ ប៉ុន្តែ ការជ្រើសរើសដែលបានធ្វើមានផលវិបាកសម្រាប់អស់អ្នក ដែលបានស្លាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៨៤៤ មក។ មានតែអ្នកដែលបានត្រាស់ដឹង និង ស្មោះត្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលបានជ្រើសរើស « ស្លាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ » យោងតាមការ បង្រៀននៃ ខទី ១៣ ដែលពួកគេត្រូវបានប្រកាសថា « ពរជ័យ » នោះគឺជាអ្នក ទទួលបាននូវព្រះគុណនៃ

ព្រះគ្រីស្តជាមួយនឹងពរជ័យទាំងអស់របស់ទ្រង់បានបញ្ជាក់រួចហើយនៅក្នុងសារដែល ផ្ញើទៅកាន់ទេវតានៃ " ទីក្រុង Philadelphia "

ដែលទាក់ទងនឹងពួកគេព្រោះវាមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបានបុណ្យជ្រមុជទឹក "Adventist" ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាដោយព្រះជាអ្នកជ្រើសរើស។

ប្រសិនបើព័ត៌មានលម្អិតនៃការបោះបង់ចោលនៅតែត្រូវបានរកឃើញ ផ្ទុយទៅវិញ ចំណុចសំខាន់ៗត្រូវបានគូសបញ្ជាក់ និងសង្ខេបដោយព្រះវិញ្ញាណក្នុងទម្រង់ជា «សារនៃទេវតាទាំងបី» នៃខទី 7 ដល់ 11។ សារទាំងនេះធ្វើតាមគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុង ការបន្តនៃផលវិបាក។

ខ្ញុំបានរំលឹកវានៅទីនេះ បន្ទាប់ពីចំណាំនៅលើក្របនោះទំព័រទី 2 នៃការងារនេះ

សារទាំងបីនេះរំលេចសារបីដែលបានបង្ហាញរួចហើយនៅក្នុងរូបភាពជានិមិត្តរូប នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែលនៅក្នុង Dan.7 និង 8។ ការរំលឹករបស់ពួកគេនៅក្នុងជំពូកទី 14 នៃវិវរណៈនេះ។ គូសបញ្ជាក់ និងបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់ខ្លាំងដែលព្រះប្រទានឱ្យពួកគេ។

Adventists ដែលបានប្រោសលោះបានទទួលជ័យជំនះ

ខ ១ ៖ « ខ្ញុំមើល ហើយមើលចុះ កូនចៀមឈរនៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន ហើយជាមួយ គាត់មួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ដែលមានព្រះនាមទ្រង់ និងព្រះនាមនៃ ព្រះរហិតាទ្រង់បានសរសេរនៅលើថ្នលរបស់ពួកគេ ។ »

“ គ្រីស្ទិយ័ន ” សំដៅលើកន្លែងក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលដែលក្រុងយេរូសាឡឹម ត្រូវបានគេសាងសង់។ វាតំណាងឱ្យក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ និងទម្រង់ដែលសេចក្តីសង្គ្រោះនេះនឹងធ្វើឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃការសាកល្បងនៃ សេចក្តីជំនឿលើផែនដី និងសេឡេស្ទាល ។

គម្រោងនេះនឹងត្រូវបានសម្រេចយ៉ាងពេញលេញនៅការបន្តនៃអ្វីៗទាំងអស់ ទាក់ទងនឹង ផែនដី និងផ្ទៃមេឃ យោងតាមវិវរណៈ ២១:១។ " 144,000 [មនុស្ស] " តំណាងឱ្យអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានជ្រើសរើសនៅចន្លោះឆ្នាំ 1843 និង 2030 ពោលគឺពួកគ្រីស្ទសាសនិក Adventist ត្រូវបានសាកល្បង បញ្ជាក់ និងអនុម័តដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានអនុវត្តជាសមូហភាព និងបុគ្គល។ ការវិនិច្ឆ័យសមូហភាពវិនិច្ឆ័យស្ថាប័ន ហើយការវិនិច្ឆ័យបុគ្គលទាក់ទងនឹងសត្វនីមួយៗ។ « 144,000 [មនុស្ស] » តំណាង ឱ្យអ្នករើសតាំងដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពីចំណោមអ្នកដើរ តាមសេចក្តីជំនឿ Adventist ។ លេខនេះគឺជានិមិត្តសញ្ញាយ៉ាងតឹងរឹង ហើយចំនួនពិតប្រាកដនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសគឺជាអាថ៌កំបាំងដែលគេស្គាល់ និងការពារដោយព្រះ។

យើងអាចយល់ពីហេតុផលសម្រាប់ការជ្រើសរើសរបស់ពួកគេពីនិយមន័យនៃរូប ភាពដែលបានស្នើឡើង។ “ នៅលើថ្ងៃសរសេរពួកគេ ” និមិត្តសញ្ញានៃឆន្ទៈ និងគំនិតរបស់ពួកគេ “ ឈ្មោះកូនចៀម ” ព្រះយេស៊ូវ និង “ ព្រះររិបិតាទ្រង់ ” ដែលព្រះបានបើកសម្តែងនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពចាស់ត្រូវបានចារឹក។ នេះមានន័យថា ពួកគេបានរកឃើញ និងបង្កើតឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ ដែលព្រះជាអ្នកបង្កើតបានប្រទានដល់មនុស្សដំបូង មុនពេលអំពើបាប នៅពេលដែលគាត់បានបង្កើតគាត់ ហើយបានផ្តល់ជីវិតដល់គាត់។ ហើយរូបភាពនេះគឺជាលក្ខណៈរបស់គាត់។

ពួកគេបង្កើតផលផ្លែដែលព្រះចង់ទទួលបានដោយការប្រោសលោះនៅក្នុងព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទនូវអំពើបាបនៃអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់តែមួយគត់របស់ទ្រង់។ វាហាក់ដូចជាថានៅលើថ្ងៃសរសេរអ្នកដែលបានជ្រើសរើស ទាំងនៅក្នុងស្មារតីរបស់ពួកគេ ការគិត និងឆន្ទៈរបស់ពួកគេត្រូវបានរកឃើញ ត្រានៃព្រះនៃវិវរណៈ 7:3 ឬ ថ្ងៃឈប់សម្រាកនៃបញ្ញត្តិទី 4 នៃ Decalogue និងតួអក្សរដែលមិនអាចបំបែកបាន។ នៃកូនចៀមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការបើក សម្តែងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាចាស់ថាជាព្រះររិបិតា ជាអ្នកបង្កើតព្រះ ។ ដូច្នេះ ជំនឿគ្រីស្ទានពិតមិនប្រឆាំងនឹងបទដ្ឋានសាសនាដែលភ្ជាប់ជាមួយព្រះរាជបុត្រា និងព្រះររិបិតា ដូចដែលអ្នកដើរតាមរបស់រ៉ូម៉ាំងថ្ងៃអាទិត្យបានអះអាងនោះទេ បើមិននិយាយ យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងសកម្មភាព។

ខ ២៖ « ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយពីលើមេឃ ដូចជាសំឡេងទឹកជាច្រើន ដូចជាសំឡេងផ្ការលាស់យ៉ាងខ្លាំង ហើយសំឡេងដែលខ្ញុំបានឮគឺដូចអ្នកពិណក់ពុង លេងពិណ។ »

តួអក្សរផ្ទុយដែលបានលើកឡើងក្នុងខតម្មីរនេះគឺជាការបំពេញតាមការ ពិត។ " ទឹកជំ " តំណាងឱ្យសត្វមានជីវិតជាច្រើនដែលនៅពេលបង្ហាញខ្លួនវាលេចឡើង " "

ផ្លូវលាភដ៏អស្ចារ្យ " ។ ផ្ទុយទៅវិញ តាមរយៈរូបភាពនៃ " ពិណ " ព្រះបង្ហាញពីភាពសុខដុមរមនាដ៏ល្អឥតខ្ចោះដែលបង្រួបបង្រួមសត្វដែលបានទទួលជ័យជម្នះរបស់គាត់។

ខ ទី ៣៖ « ហើយពួកគេបានច្រៀងចម្រៀងថ្មីនៅចំពោះមុខបណ្តឹង និងចំពោះមុខសត្វមានជីវិតទាំងបួន និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចរៀនបទចម្រៀងបានទេ លើកលែងតែមួយរយសែសិបបួនពាន់នាក់ដែលត្រូវបានលោះពីផែនដី។ »

ព្រះបញ្ជាក់និងគូសបញ្ជាក់នៅទីនេះនូវការញែកជាបរិសុទ្ធដ៏ខ្ពស់នៃសេចក្តីជំនឿ "Adventist" ដែលបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ 1843-44 ។ អ្នកតំណាងជាប់ឆ្នោតរបស់វាត្រូវបានសម្គាល់ពីក្រុមនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងទៀត; " បណ្តឹង សត្វមានជីវិតទាំងបួន និងមនុស្សចាស់ "; ក្រោយមកទៀតដែលកំណត់ការប្រោសលោះទាំងអស់ពីបទពិសោធន៍ដែលរស់នៅលើផែនដី។ ប៉ុន្តែវិវរណៈដ៏ទេវភាពហៅថា វិវរណៈ កំណត់គោលដៅតែពីរពាន់ឆ្នាំនៃជំនឿគ្រិស្តបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ដែលក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 បំបែកជាពីរដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់គ្នា។ រហូតមកដល់ឆ្នាំ 1843-44 អ្នកជ្រើសរើសត្រូវបានតំណាងដោយ " អ្នកចាស់ទុំ " 12 នាក់ក្នុងចំណោម " 24 " ដែលបានដកស្រង់នៅក្នុង វិវរណៈ: 4: 4 ។ " ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ " 12 នាក់ផ្សេងទៀតគឺជាក្រុម Adventist " 12 កុលសម្ព័ន្ធ " " បិទត្រា " នៅក្នុង វិវរណៈ: 7: 3-8 ពី 1843-44 ។

ខទី ៤៖ « អ្នកទាំងនេះហើយដែលមិនបានបង្ហាញខ្លួនឯងជាមួយនឹងស្រ្តីត្បិតពួកគេសុទ្ធតែព្រហ្មចារី។ ពួកគេដើរតាមកូនចៀមទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ពួកគេត្រូវបានប្រោសលោះពីក្នុងចំណោមមនុស្ស ទុកជាផលដ៏បូងសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ និងសម្រាប់កូនចៀម។ »

ពាក្យនៃខគម្ពីរនេះអនុវត្តតែក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ; ពាក្យ " ស្រ្តី " កំណត់ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានដែលបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងការក្សត់សាសនាតាំងពីដើមកំណើតរបស់ពួកគេ ដូចជាជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ឬចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843-44 សម្រាប់ជំនឿប្រូតេស្តង់ និងចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 សម្រាប់សាសនា Adventist ជាស្ថាប័ន។ សេចក្តី « សៅហ្មង » ដែលបានរៀបរាប់សំដៅទៅលើអំពើបាបដែលកើតចេញពីការរំលងច្បាប់ដ៏ទេវភាព ហើយ « ប្រាក់ឈ្នួលគឺសេចក្តីស្លាប់ » យោងទៅតាមរ៉ូម ៦:២៣។ វាគឺជាការសង្គ្រោះពួកគេពីការប្រព្រឹត្តអំពើបាបដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានញែកជាបរិសុទ្ធក្រៅពីជានិមិត្តរូប « ១៤៤ ០០០ [មនុស្ស] » ។ « ព្រហ្មចារី » របស់ពួកគេគឺខាងវិញ្ញាណផងដែរ ហើយវាកំណត់ពួកគេថាជា « បរិសុទ្ធ » ដែលយុត្តិធម៌ត្រូវបានធ្វើឱ្យសងាយឈាមដែលបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជំនួសពួកគេ ។ អ្នកទទួលមរតកនៃអំពើបាប និងសេចក្តីសៅហ្មងរបស់វា ដូចជាកូនចៅរបស់អ័ដាម និងអេវ៉ាទាំងអស់ដែរ ជំនឿរបស់ពួកគេត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ: "បានបន្សុទ្ធ" ពួកគេ។ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យសេចក្តីជំនឿនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ការបន្សុទ្ធក៏ត្រូវតែពិតប្រាកដ និងមានភាពច្បាស់លាស់នៅក្នុង « កិច្ចការ » របស់ពួកគេ ។ ដូច្នេះ នេះបញ្ជាក់ថាការបោះ

បង់ចោលអំពើបាបដែលបានទទួលមរតកពីគ្រីស្ទសាសនិកមិនពិត ឬសាសន៍
យូដា ឬច្រើនជាងនេះទៅទៀត គឺសាសនា monotheistic។
ហើយនៅក្នុងវិវរណៈតាមទំនាយរបស់ទ្រង់

ព្រះជាម្ចាស់ផ្ដោតជាពិសេសទៅលើការបរាជ័យក្នុងការគោរពតាមលំដាប់លំដោយ
នៃពេលវេលាដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើងចាប់ពីសប្តាហ៍ដំបូងនៃការបង្កើតផែនដី
និងប្រព័ន្ធសេឡេស្ទាលរបស់វា។

នៅពីក្រោយរូបភាពនៃ “ ការច្រៀងចម្រៀងថ្មី ”

គឺជាបទពិសោធន៍ជាក់លាក់មួយដែលបានជួបប្រទះដោយ “ 144,000 [មនុស្ស] ”
តែប៉ុណ្ណោះ។ បន្ទាប់ពី “ បទចម្រៀងរបស់លោកម៉ូសេ ”

ដែលបានប្រារព្ធការចាកចេញដំរុះរឿងពីប្រទេសអេស៊ីប

ដែលជានិមិត្តរូបនៃអំពើបាប “ បទចម្រៀង ” នៃ “ 144,000 ”

ដែលបានជ្រើសរើសបានប្រារព្ធពិធីរំដោះពួកគេពីអំពើបាប

ដោយសារតែពួកគេបានគោរពតាមគ្រឹស្ទរបស់ Dan.8:14

ហើយបានសហការគ្នានៅក្នុងពួកគេ ការរាប់ជាបរិសុទ្ធដែលព្រះចង់បាន

ហើយថែមទាំងទាមទារដោយព្រះតាំងពីឆ្នាំ ១៨៤៣-៤៤។ នៅថ្ងៃនេះ ការនិមិត្តនៅ

សេឡេស្ទាលបានរំលឹកពីការបន្សុទ្ធអំពើបាបដែលបានសម្រេចនៅលើឈើឆ្កាង

កូលកូថា ដោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សារនេះគឺទាំងការស្តីបន្ទោស

និងការបង្រៀនដែលព្រះបានបង្ហាញដល់ប្រភេទនៃអ្នកជឿប្រូតេស្តង់

ដែលជាអ្នកស្នងមរតករបស់រ៉ូម៉ាំងថ្ងៃអាទិត្យ

និងអំពើខុសឆ្គងមួយចំនួនផ្សេងទៀតរបស់គាត់។

នៅក្នុងទម្រង់នៃពិធីសាសនាហេព្រើរ “ ការបន្សុតអំពើបាប ” នេះ

គឺជាពិធីបុណ្យសាសនាមួយនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ

ក្នុងអំឡុងពេលដែលឈាមរបស់ព្រះតែដែលបានស្លាប់ត្រូវបាននាំយកទៅកន្លែងបរិ

សុទ្ធបំផុតនៅលើកៅអីមេត្តាដែលដាក់នៅកន្លែងដែលមិនអាចចូលទៅដល់នេះ

ហើយត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់កន្លែង ដែលនៅសល់។ ឆ្នាំ ឈាមនៃព្រះនេះ

ជានិមិត្តរូបនៃអំពើបាប បានទាយអំពីព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលខ្លួនគាត់ផ្ទាល់បានក្លាយជាអ្នកកាន់អំពើបាបនៃអ្នករើសតាំងរបស់គាត់

ដើម្បីដកខ្លួនចេញពីការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលពួកគេសមនឹងទទួលបាន។

ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានបាប។ ក្នុងពិធីនេះ ព្រះតែតំណាងឱ្យអំពើបាប

ហើយមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទដែលទទួលវាទេ។

វាគឺជាចលនារាងកាយរបស់សម្តេចសង្ឃ ពិទីសក្ការៈដែលមានការអនុញ្ញាត

ទៅកាន់ទីសក្ការៈបំផុតដែលគេហាមឃាត់ពេញមួយឆ្នាំ

ដែលខគម្ពីរនេះសំដៅទៅលើពេលដែលវានិយាយថា៖ «

ពួកគេដើរតាមកូនចៀមគ្រប់ទីកន្លែងដែលគាត់ទៅ ។ ដោយការរំលឹកពីទិដ្ឋភាព

នេះនៅក្នុងការនិមិត្តនៃថ្ងៃទី 23 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទបាន

រំលឹកអ្នកស្នងមរតកដែលបានជ្រើសរើសដោយមិនដឹងខ្លួនអំពីការមិនពិតខាង

គោលលទ្ធិ ការហាមប្រាមនៃអំពើបាប។ ដូច្នោះចាប់ពីឆ្នាំ 1844 អំពើបាប

នៃប្រភពដើមស្ម័គ្រចិត្ត ដែលបានអនុវត្ត ដែលជាករណីរបស់រ៉ូម៉ាំង ថ្ងៃអាទិត្យ

ធ្វើឱ្យទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះមិនអាចទៅរួច
ហើយអំពើបាបដែលបានបោះបង់ចោលអនុញ្ញាតឱ្យពង្រីកទំនាក់ទំនងនេះ

ដែលនាំអ្នកដែលបានជ្រើសរើសទាក់ទងនឹងភាពពេញលេញនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធ
តាមរយៈ ការទទួលស្វាគមន៍ ការយល់ដឹង
និងការដាក់ចូលទៅក្នុងសកម្មភាពនៃសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញឱ្យ
ឃើញ។

ដោយត្រូវបានគេចាត់ទុកជា « ផលដំបូងសម្រាប់ព្រះ និងសម្រាប់កូន
ចៀម » ពួកវាជាផ្លែឈើដ៏ល្អបំផុតដែលព្រះបានរកឃើញក្នុងការជ្រើសរើសអ្នករើស
តាំងនៅផែនដី។ នៅក្នុងពិធីសាសនាហេព្រើរ " ផ្លែឈើដំបូង " ត្រូវបានប្រកាសថា
" បរិសុទ្ធ " ។ ការថ្វាយសត្វ ឬបន្លែផ្លែឈើដំបូងទាំងនេះ
ត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ព្រះ ដើម្បីគោរពដល់ព្រះអង្គ
និងដើម្បីសម្គាល់ការដឹងគុណរបស់មនុស្សចំពោះសេចក្តីល្អ
និងសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់។ ហេតុផលមួយទៀត តាមការពិតសម្រាប់ “
ផ្លែឈើដំបូងដ៏បរិសុទ្ធ ”
គឺការទទួលពន្លឺដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញដល់ពួកគេទាំងស្រុង
ពីព្រោះពួកគេរស់នៅក្នុងគ្រានៃចុងបញ្ចប់ ដែលពន្លឺដែលបានបង្ហាញមកដល់
apogee ដែលជាចំណុចកំពូលខាងវិញ្ញាណរបស់វា។

ខទី ៥: « ហើយគ្មានពាក្យកុហកណាត្រូវបានគេរកឃើញនៅក្នុងមាត់គេ
ឡើយ ដ្បិតគេគ្មានកំហុស។ »

អ្នករើសតាំងដ៏ពិតប្រាកដ ដែលកើតមកពីសេចក្តីពិតដោយកំណើតថ្មី
អាច ស្អប់ ពាក្យ កុហក ដែលខ្លួនមិនសប្បាយចិត្ត។ ការកុហកគឺគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម
ព្រោះវានាំមកនូវផលអាក្រក់ និងធ្វើឱ្យមនុស្សល្អរងទុក្ខ អ្នកណាដែលជឿលើពាក្យ
« កុហក » នោះនឹងជួបប្រទះនឹងការឈឺចាប់នៃការខកចិត្ត ភាពល្ងង់ជូរចត់នៃការ
បោកបញ្ឆោត។ គ្មាននរណាម្នាក់ដែលព្រះគ្រីស្ទបានជ្រើសរើសអាចរីករាយក្នុងការ
ល្ងង់និងបញ្ឆោតមនុស្សជាតិរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត
សេចក្តីពិតធានាបានថា វាបង្កើតទំនាក់ទំនងជាវិជ្ជមានជាមួយបងប្អូនពិត
ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត គឺជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់អ្នកបង្កើត
និងអ្នកប្រោសលោះនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ដែលអះអាង
និងលើកតម្កើងព្រះនាមទ្រង់ថា “ ព្រះនៃសេចក្តីពិត ”។ ដូច្នេះ ដោយការគោរព
តាមសេចក្តីពិតដែលបានបើកសម្តែង អ្នករើសតាំងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថា « មិន
អាចមើលខុសត្រូវ » ដោយព្រះនៃសេចក្តីពិតផ្ទាល់។

សារពីទេវតាទីមួយ

ខទី ៦ : « ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតហោះកាត់កណ្តាលមេឃ មានដំណឹង
ល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីផ្សាយដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី ដល់គ្រប់
ជាតិសាសន៍ គ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ គ្រប់ភាសា និងដល់គ្រប់មនុស្ស។ »

" ទេវតាមួយទៀត " "
ឬអ្នកនាំសារផ្សេងទៀតប្រកាសពន្លឺដ៏ទេវភាពពេញលេញដែលតំណាងដោយ " "
កណ្តាលមេឃ " ឬកំពូលនៃព្រះអាទិត្យ។ ពន្លឺនេះទាក់ទងនឹង « ដំណឹងល្អ » ឬ «
ដំណឹងល្អ » នៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលនាំមកដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
វាត្រូវបានគេហៅថា " អស់កល្បជានិច្ច " "
ពីព្រោះសាររបស់វាគឺពិតប្រាកដហើយមិនប្រែប្រួលតាមពេលវេលាទេ។ តាមរបៀប

នេះ ព្រះបញ្ជាក់ថា វា ស្របនឹងអ្វីដែលបានបង្រៀនដល់សាវ័ករបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ការវិលត្រឡប់មករកការពិតនេះបាន មកពីឆ្នាំ 1843 បន្ទាប់ពីការបង្ហាញទ្រង់ទ្រាយជាច្រើនដែលបានទទួលមរតកពីជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។

ការប្រកាសនេះគឺមានលក្ខណៈជាសកលនៅក្នុងការប្រៀបធៀបទៅនឹងសារដែល បានបង្ហាញនៅក្នុងដានីយ៉ែល 12:12

ដែលបង្ហាញពីពរជ័យដ៏ទេវភាពនៃការងាររបស់ Adventist ។ « ដំណឹង ល្អដ៏ អស់កល្បជានិច្ច » ត្រូវបានលើកឡើងនៅទីនេះក្រោមទិដ្ឋភាពនៃផលផ្លែនៃ សេចក្តីជំនឿដ៏ពិត ដោយធ្វើតាមតម្រូវការដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញដោយ ក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល ៨:១៤ ។

ចំណាប់អារម្មណ៍លើពាក្យទំនាយគឺជាផ្លែឈើស្របច្បាប់នៃបទដ្ឋាន « ដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច »។

ខទី ៧៖ « គាត់និយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា ចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយ លើកតម្កើងទ្រង់ ដ្បិតម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះអង្គដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងប្រភពទឹក »

នៅក្នុងខទី 7 ទេវតាទីមួយបរិហារការរំលងនៃថ្ងៃសប្បិទ ដែលលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាអ្នកបង្កើត។ ដូច្នោះគាត់បានទាមទារឱ្យមានការស្តារឡើងវិញពីខែតុលាឆ្នាំ 1844 ប៉ុន្តែបានស្តីបន្ទោសការរំលងរបស់គាត់លើពួកប្រូតេស្តង់ចាប់តាំងពីនិទាយរដូវ ឆ្នាំ 1843 ។

សារពីទេវតាទីពីរ

ខទី ៨៖ « ហើយមានទេវតាទីពីរមួយទៀតដើរតាមមកថា បាប៊ីទ្រូនដ៏ធំ បានត្រូវរលំហើយ នាងបានធ្វើឱ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍ផឹកស្រានៃសេចក្តីក្រោធនៃ អំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទរបស់នាង។ »

នៅក្នុងខទី 8 ទេវតាទីពីរបង្ហាញពីកំហុសដ៏ធំនៃសាសនាចក្រកាតូលិករ៉ូម៉ាំង ប៉ាប៉ា ដែលបានល្បួង និងបញ្ឆោតបុរសដោយប្តូរឈ្មោះមិនពិតថា "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ" នៃខនស្តែនទីនទី 1 បន្ទាប់ពី "ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់" ការបកប្រែនៃ montage ឡាតាំងដែល គឺជាប្រភពដើមនៃ "ថ្ងៃអាទិត្យ" របស់វា: ស្លាប់ dominica ។ ពាក្យដដែលៗពីរដងថា “ បាប៊ីទ្រូនដ៏មហិមាបានដួលរលំហើយ ” បញ្ជាក់ថាសម្រាប់នាង និងអ្នកដែលទទួលមរតករបស់នាង ពេលវេលានៃការអត់ធ្មត់ដ៏ទេវភាពបានបញ្ចប់យ៉ាងច្បាស់លាស់។ បុគ្គលម្នាក់ៗ ការប្រែចិត្តជឿនៅតែអាចធ្វើទៅបាន ប៉ុន្តែក្នុងតម្លៃនៃការផលិតផ្លែឈើ ឬ " កិច្ចការ " នៃការប្រែចិត្តតែប៉ុណ្ណោះ។

ការរំលឹក៖ “ វាបានដួលរលំហើយ ” មានន័យថា៖ វាត្រូវបានដណ្តើមយក និងកម្ចាត់ដោយព្រះនៃ សេចក្តីពិត នៅពេលដែលទីក្រុងមួយធ្លាក់ចូលទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់សត្រូវ។ គាត់បានលើកឡើង និងបំភ្លឺក្រោយឆ្នាំ 1843 ចន្លោះឆ្នាំ 1844 និង 1873 សម្រាប់អ្នកបម្រើនៃថ្ងៃបុណ្យទីប្រាំពីរដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់ " អាថ៌កំបាំង "

ដែលបង្ហាញវានៅក្នុងវិរណៈ 17:5 ។ ការល្អឯងនៃ **ការកុហក របស់គាត់** បាត់បង់ប្រសិទ្ធភាពរបស់វា។

នៅក្នុង ខទី ៨ ការវិនិច្ឆ័យដែលបានធ្វើនៅក្នុងសារមុនៗត្រូវបានបញ្ជាក់ ដោយមានការព្រមានយ៉ាងខ្លាំង។ ការជ្រើសរើស ដោយមនសិការ និង **ស្ម័គ្រចិត្ត** នៃថ្ងៃឈប់សំរាក ដែលបង្កើតឡើងដោយ Constantine I ឆ្នាំ 321 ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844

ធ្វើឱ្យពួកឧទ្ទាមដែលបានរាប់ជាសុចរិតដោយអកម្មនៃការប្រោសទោសដ៏ទេវភាព នៃទារុណកម្ម **នៃការស្លាប់ទីពីរ** នៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ។

ដើម្បីក្លែងបន្លំការចោទប្រកាន់របស់គាត់ប្រឆាំងនឹងថ្ងៃអាទិត្យ ព្រះបានលាក់វានៅក្រោមឈ្មោះនៃ " **សញ្ញា** " ដ៏អាក្រក់ដែលប្រឆាំងនឹង " **គ្រា** " ដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ផ្ទាល់។ **សញ្ញា**នៃសិទ្ធិអំណាចរបស់មនុស្សនេះ

ដែលចោទសួរអំពីលំដាប់នៃពេលវេលារបស់វា បង្កើតបានជាកំហឹងដ៏ធំសម្បើម ដែលសក្តិសមនឹងទទួលទណ្ឌកម្មពិទ្រង់។ ហើយការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលបានប្រកាស តាមពិតនឹងអាក្រក់ណាស់៖ « **គាត់នឹងត្រូវរងទារុណកម្មដោយភ្លើង និងស្ពាន់** » ដែលនឹងបំផ្លាញពួកឧទ្ទាម ប៉ុន្តែនៅពេលជំនុំជម្រះចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះ។

សារពីទេវតាទីបី

ខទី ៩៖ « **ហើយមានទេវតាទីបីមួយទៀតដើរតាមគេ ដោយបន្តិចសំឡេង យ៉ាងខ្លាំងថា បើអ្នកណាក្រាបបង្គំសត្វ និងរូបរបស់វា ហើយទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៅ លើថ្ងាស ឬនៅដៃ** »។

លក្ខណៈបំពេញបន្ថែម និងបន្តបន្ទាប់នៃសារទី 3 នេះជាមួយនឹងសារមុនពីរត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយរូបមន្ត " **ពួកគេបានធ្វើតាម** " ។ « **សំឡេងខ្លាំង** » បញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់អ្នកដែលប្រកាស។

ការគំរាមកំហែងនេះត្រូវបានដោះស្រាយចំពោះពួកឧទ្ទាមមនុស្ស ដែលគាំទ្រ និងយល់ព្រមលើការគ្រប់គ្រងរបស់ " **សត្វដែលរស់ពីផែនដី** " និងអ្នកដែលទទួលយក និងគោរព តាមរយៈការគោរពប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេ កាលពីថ្ងៃអាទិត្យ " **សញ្ញាសម្គាល់** " នៃសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ដែលដកស្រង់នៅក្នុង វិរណៈ 13 : 16 ដែលបច្ចុប្បន្នជាចំនួនប្រជាជនគ្រីស្ទានទាំងមូល។

ការប្រឆាំងដោយផ្ទាល់នៃ " **សញ្ញា** " នេះចំពោះ " **គ្រារបស់ព្រះ** " ពោលគឺចាប់ពីថ្ងៃអាទិត្យនៃថ្ងៃដំបូងដល់ថ្ងៃសប្បិទនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរត្រូវបានបញ្ជាក់ ដោយការពិតដែលថាទាំងពីរត្រូវបានទទួល " **នៅខាងមុខ** " អាសនៈនៃ យោងទៅតាម Rev.7:3 និង 13:16។ សូមចំណាំថា " **គ្រានៃព្រះ** " នៃ វិរណៈ 7:3 ក្លាយជានៅក្នុង វិរណៈ 14:1៖ " **ព្រះនាមនៃកូនចៀម និងព្រះរូបិតាទ្រង់** "។ ការទទួល " **នៅលើដៃ** " ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយខគម្ពីរទាំងនេះពី ចោទិយកថា 6:4 ដល់ 9:

« **អ៊ីស្រាអែលអើយ! ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃយើង គឺជាព្រះយេហូវ៉ាតែមួយគត់។ អ្នកត្រូវស្រឡាញ់ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់អ្នកឱ្យអស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង និងអស់ ពីកម្លាំង ។ ហើយ បញ្ញត្តិទាំងនេះ ដែលខ្ញុំឱ្យអ្នកនៅថ្ងៃនេះ នឹងស្ថិតនៅក្នុងចិត្តអ្នក**

រាល់គ្នា ។ អ្នកត្រូវបញ្ឈប់វាក្នុងកូនចៅរបស់អ្នក ហើយអ្នកត្រូវនិយាយអំពីពួកគេ ពេលអ្នកនៅក្នុងផ្ទះ ពេលអ្នកធ្វើដំណើរ ពេលអ្នកដេក និងពេលអ្នកក្រោកឡើង។ អ្នកត្រូវចងវាទុក ជាសញ្ញានៅលើដៃ ហើយវានឹង ដូចជាផ្នែកខាងមុខនៅចន្លោះភ្នែករបស់អ្នក ។ អ្នកត្រូវសរសេរវានៅលើមុខផ្ទះ និងមាត់ទ្វារ។ » " ដៃ " កំណត់សកម្មភាព ការអនុវត្ត និង " ផ្នែកខាងមុខ " ដែលជាឆន្ទៈនៃការគិត។ នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលថា៖ « អ្នកត្រូវស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះរបស់អ្នកឱ្យអស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង ហើយអស់ពីកម្លាំងរបស់អ្នក » ។ អ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងនៅក្នុង ម៉ាថាយ ២២:៣៧ និងដែលទ្រង់បង្ហាញថាជា " បញ្ញត្តិដំបូង និងធំបំផុត "។ ដូច្នេះ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលកាន់ " ត្រានៃព្រះ " ត្រូវតែបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងបីនេះ៖ " ស្រឡាញ់ព្រះឱ្យអស់ពីចិត្ត"; គោរពដោយការអនុវត្តវាជាថ្ងៃសប្បិទនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ។ ហើយមាន « ព្រះនាមនៃកូនចៀម » យេស៊ូគ្រីស្ទ និងថាជាបិតារបស់លោក » YHWH នៅក្នុងគំនិតរបស់គាត់។ ដោយការបញ្ជាក់ « និងព្រះនាមនៃព្រះបិតាទ្រង់ » ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីតម្រូវការក្នុងការគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិដំបូងប្រការនៃព្រះ និងសិក្ខាបទ និងពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយដែលលើកកម្ពស់ភាពបរិសុទ្ធនៃអ្នករើសតាំងនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាចាស់ ។ សូម្បីតែនៅជំនាន់លោកក៏ដោយ សាវ័កយ៉ូហានបានបញ្ជាក់ការទាំងនេះដោយមានប្រសាសន៍នៅក្នុង យ៉ូហានទី១ ៥:៣-៤៖

« ដ្បិតនេះជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ គឺដើម្បីកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។ ហើយបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់មិនពិបាកចិត្តឡើយ ពីព្រោះអ្វីដែលកើតមកពីព្រះ នោះឈ្នះលោកីយ៍។ ហើយជ័យជំនះដែលឈ្នះលើពិភពលោកគឺជាជំនឿរបស់យើង។ »

ខទី ១០ ៖ « គាត់ក៏នឹងពិសាស្រាវនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ ដោយចាក់ចេញដោយមិនលាយបញ្ចូលក្នុងពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងត្រូវរងទុក្ខដោយភ្លើង និងស្ពាន់ នៅចំពោះពួកទេវតាបរិសុទ្ធ និងនៅចំពោះកូនចៀម។ »

កំហឹងរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារអស់អ្នកដែលទទួល « សញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ » លើកតម្កើងអំពើបាបរបស់មនុស្សខណៈពេលដែលអះអាងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅក្នុង វិវរណៈ 6:15-17 ព្រះវិញ្ញាណបានបង្ហាញពីផលវិបាកនៃការប្រឈមមុខគ្នាចុងក្រោយរបស់ពួកគេជាមួយនឹងសេចក្តីក្រោធដ៏សុចរិតដ៏វិនាសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

កំណត់ចំណាំដ៏សំខាន់បំផុត ៖

ដើម្បីយល់កាន់តែច្បាស់អំពីកំហឹងដ៏ទេវភាពនេះ យើងត្រូវដឹងថាហេតុអ្វីបានជាការមិនអើពើនឹងថ្ងៃសប្បិទដ៏រិសុទ្ធច្រើឱ្យព្រះពិរោធយ៉ាងខ្លាំង។ មានអំពើខុសឆ្គងជាច្រើន ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានព្រមានយើងពីអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្តប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយប្រាប់យើងថា គ្មានការលះបង់ណាមួយដើម្បីទទួលបានការអភ័យទោសពីព្រះទៀតទេ។ នៅសម័យនៃពួកសាវ័ក គំរូតែមួយគត់ដែលបានផ្តល់ឱ្យយើងអំពីអំពើបាបប្រភេទនេះគឺការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទដោយពួកគ្រីស្ទានដែលបានប្រែចិត្តជឿ។ ប៉ុន្តែនេះគ្រាន់តែជាឧទាហរណ៍មួយប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះតាមការពិត

ការប្រមាថប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រួមមានការបដិសេធ និងបដិសេធទីបន្ទាល់ដែលផ្តល់ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ ដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូល និងបង្រៀនមនុស្ស នោះព្រះវិញ្ញាណបានបំផុសគំនិតគម្ពីរបរិសុទ្ធនៃព្រះគម្ពីរ។ ដូច្នោះ អ្នកណាដែលជំទាស់នឹងទីបន្ទាល់ដែលបានប្រទានមកដោយព្រះវិញ្ញាណក្នុង ព្រះគម្ពីរ នោះបានប្រមាថដល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះហើយ។ តើព្រះអាចធ្វើឲ្យព្រះ ហឫទ័យរបស់ទ្រង់ដឹងបានល្អប្រសើរជាងការដឹកនាំអ្នកដែលត្រូវបានហៅមក កាន់ព្រះគម្ពីរនិងការសរសេររបស់គម្ពីរឬទេ? តើគាត់អាចបង្ហាញនូវ គំនិត និង ការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់បានច្បាស់ជាងនេះទេ? នៅ សករក្សា ទី 16 ការមើលងាយព្រះគម្ពីរនេះប្រឆាំងនឹងការដែលវាធ្វើសង្គ្រាមបានសម្គាល់ទីបញ្ចប់ នៃការអត់ធ្មត់របស់ព្រះចំពោះសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ ចុងបញ្ចប់នៃការអត់ធ្មត់របស់គាត់ចំពោះគោលលទ្ធិដែលគាត់មិនដែលទទួលស្គាល់។ បន្ទាប់មកនៅឆ្នាំ 1843

ការមើលងាយចំពោះពាក្យទំនាយបានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការទទួលបានជំនឿ ប្រូតេស្តង់ក្នុងទម្រង់ជាច្រើនរបស់វា ដែលជាអ្នកស្នងមរតករបស់រ៉ូម៉ាំងថ្ងៃអាទិត្យ នោះគឺជា " សញ្ញានៃសត្វ "។ ហើយជាចុងក្រោយ, Adventism បានប្រព្រឹត្តការប្រមាថប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយបដិសេធវិវរណៈនៃការ ព្យាករណ៍ចុងក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញដល់វាតាមរយៈអ្នកបំរើដំរាបទាបរបស់ទ្រង់ដែលខ្ញុំចាប់កំណើត។ ការប្រមាថដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ និងពង្រីកដោយសម្ព័ន្ធភាពរបស់ពួកគេជាមួយអ្នកសង្កេតការណ៍ថ្ងៃអាទិត្យចាប់ តាំងពីឆ្នាំ 1995។ ការប្រមាថប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណ ទទួលបានរាល់ពេលពីព្រះនូវការឆ្លើយតបដ៏ត្រឹមត្រូវដែលវាសមនឹងទទួលបាន។ ការកាត់ទោសត្រឹមត្រូវចំពោះការផ្តន្ទាទោសដល់អ្នកទីមួយ និង « ការស្លាប់លើកទី ពីរ » ដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុង ខទី ១០ នេះ។

ខ ១១ ៖ « ហើយផ្សេងនៃការធ្វើទារុណកម្មរបស់ពួកគេឡើងអស់កល្បជា និច្ច។ ហើយពួកគេគ្មានថ្ងៃសម្រាកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដែលគោរពបូជាសត្វគិរិច្ឆាន និងរូបរបស់វា ហើយអ្នកណាដែលទទួលសញ្ញានៃនាមរបស់វា »

“ ផ្សេង ” នឹងមានតែនៅពេលជំនុំជម្រះចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះ ជាម៉ោងដែល ពួកបះបោរបានដួលរលំនឹងត្រូវ “ រងទុក្ខដោយភ្លើងនិងស្ពាន់ ” នៃ “ បឹងភ្លើង ” នៃ វិវរណៈ ១៩:២០ និង ២០:១៤; នេះនៅចុងបញ្ចប់នៃសហវត្សទីប្រាំពីរ។ ប៉ុន្តែមុនគ្រាដ៏អាក្រក់នេះ

ម៉ោងនៃការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងបញ្ជាក់ពីជោគវាស នាចុងក្រោយរបស់ពួកគេ។ សារនៃខគម្ពីរនេះប៉ះលើប្រធានបទនៃ « សម្រាក » ។ សម្រាប់ផ្នែករបស់ពួកគេ

អ្នករើសតាំងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពេលវេលានៃការឈប់សំរាកដែលព្រះជាម្ចា ស្តបានញែកជាបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ

អ្នកដែលបានធ្លាក់ខ្លួនមិនមានការព្រួយបារម្ភដូចគ្នានោះទេ ពីព្រោះពួកគេមិនបានផ្តល់សេចក្តីប្រកាសពីព្រះអំពីសារៈសំខាន់ និងភាពធ្ងន់ធ្ងរដែលពួកគេសមនឹងទទួលបាន។ ដូច្នោះ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការ មើលងាយរបស់ពួកគេ នៅម៉ោងនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយរបស់ពួកគេ ព្រះ នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេសម្រាកដើម្បីសម្រាលទុក្ខលំបាករបស់ពួកគេឡើយ។

ខ ១២ ៖ « នេះជាការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ដែលកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិនៃ ព្រះ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។ »

ពាក្យ « ការអត់ធ្មត់ ឬ ការអត់ធ្មត់ » បង្ហាញពីលក្ខណៈនៃពួកបរិសុទ្ធពិតនៃព្រះមេស៊ីដ៍ទេវភាព ពីឆ្នាំ 1843-44 រហូតដល់ទ្រង់ត្រឡប់មកវិញដោយសិរីរុងរឿង។ នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ « ព្រះនាមនៃ ព្រះវរបិតា » ពីខទី 1 ក្លាយជា « ព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ » ហើយ « ព្រះនាមនៃកូនចៀម » ត្រូវបានជំនួសដោយ « សេចក្តីជំនឿនៃព្រះយេស៊ូវ » ។ លំដាប់នៃអាទិភាពក៏ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរផងដែរ។ នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណ បានលើកឡើងទីមួយ « បញ្ញត្តិនៃព្រះ » និងទីពីរ « សេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ » ។ ដែលជាប្រវត្តិសាស្ត្រ និងនៅកម្រិត នៃតម្លៃ លំដាប់ដែលបានអនុម័តដោយព្រះនៅក្នុងគម្រោងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។ ខទី 1 បានផ្តល់អាទិភាព ដល់ " ឈ្មោះរបស់ កូនចៀម " ដើម្បីភ្ជាប់អ្នកជ្រើសរើស " 144,000 " ទៅនឹងជំនឿគ្រីស្ទាន។

ខទី ១៣ ៖ « ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយពីលើមេឃនិយាយថា ចូរសរសេរថា ៖ ពីពេលនេះតទៅ អ្នកដែលស្លាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់មានពរហើយ! ព្រះវិញ្ញាណមាន ព្រះបន្ទូលថា មែនហើយ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានសម្រាកពីការនឿយហត់របស់ពួកគេ ដ្បិត កិច្ចការរបស់គេ ដើរតាមគេ។ »

កន្សោម " ចាប់ពីពេលនេះតទៅ " សមនឹងទទួលបានការពន្យល់លម្អិតព្រោះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់។ សម្រាប់រ៉ាក់ណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 1843 និងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនៃឆ្នាំ 1844 រៀងគ្នា ក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល 8:14 ចូលជាធរមាន ហើយការសាកល្បង Adventist ពីរដែលរៀបចំដោយ William Miller ឈានដល់ទីបញ្ចប់។

យូរ ៗ ទៅ Adventism ស្ថាប័នផ្តូវការបានបាត់បង់ការមើលឃើញនៃអត្ថន័យនៃឃ្លានេះ " ឥឡូវនេះ " មានតែអ្នកគ្រួសក្រាយផ្លូវនៃជំនឿ Adventist ប៉ុណ្ណោះដែលយល់អំពីផលវិបាកនៃតម្រូវការរបស់ព្រះចំពោះថ្ងៃសប្បិទពីឆ្នាំ 1843 ។ ដើម្បីទទួលយកការអនុវត្តថ្ងៃទីប្រាំពីរនេះ ពួកគេត្រូវបាននាំឱ្យដឹងថាថ្ងៃអាទិត្យបានអនុវត្តរហូតដល់ពេលនោះត្រូវបានប ណ្តាសាដោយព្រះ។ បន្ទាប់ពីពួកគេ ការទទួលមរតក Adventism បានក្លាយជាប្រពៃណី និងផ្លូវការ ហើយសម្រាប់អ្នកកាន់សាសនា និងគ្រូបង្រៀនភាគច្រើនលើសលប់ ថ្ងៃអាទិត្យ និងថ្ងៃសប្បិទត្រូវបាន ដាក់ ដោយអយុត្តិធម៌ លើកម្រិតនៃភាពស្មើគ្នា។ ការបាត់បង់អារម្មណ៍នៃភាពបរិសុទ្ធ និងបរិសុទ្ធពិតនេះបានធ្វើឱ្យមានការមិនចាប់អារម្មណ៍ចំពោះពាក្យទំនាយ និងសាររបស់ Adventist ទីបីដែលខ្ញុំបានចែកចាយនៅចន្លោះឆ្នាំ 1983 និង 1994 ។ ចាប់តាំងពីការមើលងាយនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង Adventism ក្នុងប្រទេសបារាំង ស្ថាប័ន Adventist world បានចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយ ត្រកូល ecumenical ក្នុងឆ្នាំ 1995 សម្រាប់បណ្តាសាដ៏ធំបំផុតរបស់វា។ ការគំរាមកំហែងនៃ « ទារុណកម្ម » នៅក្នុង ខទី 10 ទាក់ទងនឹងនាងនៅក្នុងវេន ដោយការផ្តល់យោបល់នៃឃ្លា « គាត់ គ នឹងជីក ដែរ » ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994

ស្ថាប័ន Adventism បន្ទាប់ពីសាសនាប្រូតេស្តង់បានវិនិច្ឆ័យ និងច្បាប់ទោសតាំងពីឆ្នាំ 1843 ។

ដូចដែលខគម្ពីរនេះណែនាំ គ្រឹះការរបស់ដានីយ៉ែល 8:14 បណ្តាលឱ្យមានការបំបែកពួកគ្រីស្ទានប្រូតេស្តង់នៅឆ្នាំ 1843 ទៅជាជំរុំពីរ រួមទាំងក្រុម Adventist ដែលជាអ្នកទទួលផលនៃ beatitude បានប្រកាសថា: « ពរជ័យពីគំនូរនេះទៅគឺជាអ្នកស្លាប់ដែលបានស្លាប់នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់! »។ វាទៅដោយមិននិយាយថាព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសនៅក្នុង " ឡៅឌីសេ " ថាទ្រង់នឹង " ក្អក " វា ស្ថាប័ន Adventist ដែលជាអ្នកនាំសារផ្លូវការរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅឆ្នាំ 1991 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃការបដិសេធជាផ្លូវការនៃពន្លឺដែលហៅថា " អាក្រាត " មិនអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ទៀតទេ។ ពីសុភមង្គលនេះ។

ពេលវេលាប្រមូលផល

ខទី ១៤: « ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ ឃើញមានពពកសម្បុរ ហើយនៅលើពពកមានមនុស្សម្នាក់អង្គុយដូចជាកូនមនុស្ស មានមកុដមាសនៅលើក្បាលរបស់គាត់ ហើយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់មានកន្ត្រៃដ៏មុតមួយ។ »

ការពិពណ៌នានេះធ្វើឱ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយាងមកវិញនៅពេលដែលទ្រង់ យាងមកវិញដំរុះរឿង។ " ពពកពណ៌ស " រំលឹកឡើងវិញនូវលក្ខខណ្ឌនៃការចាកចេញរបស់វា និងការឡើងដល់ឋានសួគ៌ដែលបានជួបប្រទះកាលពីពីរពាន់ឆ្នាំមុន។ " ពពកស " កំណត់ពីភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ " មកុដមាស " តំណាងឱ្យសេចក្តីជំនឿដែលបានទទួលជ័យជំនះ ហើយ " កាំបិតមុតស្រួច " បង្ហាញអំពី " ពាក្យកាត់ " របស់ព្រះពីហេប.៤:១២ ដែលអនុវត្តដោយ " ដៃទ្រង់ "។

ខទី ១៥: « ហើយមានទេវតាមួយរូបទៀតចេញពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ស្រែក យ៉ាងខ្លាំងទៅកាន់អ្នកដែលអង្គុយលើពពកថា ចូរយកកិច្ចព្រមព្រៀង ហើយច្រូតកាត់។ ដល់ពេលច្រូតកាត់ហើយ ដ្បិតរដូវច្រូតកាត់ហើយ »

ក្រោមទិដ្ឋភាពនៃ « ច័រ្យក » ដូចក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវលើកថាក្នុងរឿងនេះ: ពេលវេលានឹងមកដល់ដើម្បីបំបែក « ស្រូវសាលីចេញពីអង្កាម »។ តាមរយៈវិវរណៈរបស់គាត់ គាត់ធ្វើឱ្យយើងរកឃើញប្រធានបទនេះ: ដែលបំបែកជំរុំពីរ: ថ្ងៃសប្បិទនៃពួកអ្នករើសតាំង និងថ្ងៃអាទិត្យនៃការដួលរលំ ពីព្រោះនៅពីក្រោយឈ្មោះសាសនានេះលាក់ការថ្វាយបង្គំ និងសិទ្ធិអំណាចនៃទេវភាពព្រះអាទិត្យមិនពិត។ ហើយទោះជាមានការវិវត្តន៍នៃពេលវេលារបស់មនុស្សក៏ដោយ ក៏ព្រះនៅតែសម្តឹងមើលគាត់សម្រាប់អ្វីដែលគាត់ពិតជាសម្រាប់គាត់។ ទស្សនៈផ្សេងគ្នារបស់បុរសមិនមានឥទ្ធិពលលើការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ទេ។ តាម លំដាប់នៃពេលវេលា ថ្ងៃដំបូងគឺជាការប្រមាថ វាមិនអាចទទួលយកភាពបរិសុទ្ធ របស់ព្រះបានឡើយ។ នេះត្រូវបានភ្ជាប់ទាំងស្រុងទៅនឹងថ្ងៃទីប្រាំពីរដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធតាមលំដាប់

លំដោយនៃពេលវេលាដែលបានឆ្លាក់ពីការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលានៅលើផែនដីជារៀងរហូត។ នេះសម្រាប់រយៈពេល 6000 ឆ្នាំនៃព្រះអាទិត្យ។

ខទី ១៦៖ « ហើយអ្នកដែលអង្គុយលើពពកបានបោះកាំបិតរបស់គាត់ចុះមកលើផែនដី។ ហើយដីត្រូវបានច្រូតកាត់។ »

ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់អំពីការសម្រេចនៅពេលអនាគតនៃ « ផលនៃផែនដី » ។ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងអ្នកសងសឹកនឹងមើលថែវា ហើយសម្រេចវាស្របតាមការប្រកាសរបស់ទ្រង់ដែលបានធ្វើនៅក្នុងឧទាហរណ៍ទៅកាន់ពួកសាវករបស់ទ្រង់នៅក្នុង ម៉ាថាយ ១៣:៣០ ដល់ ៤៣។ « ការច្រូតកាត់ » ភាគច្រើនទាក់ទងនឹងការលើកឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌នៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសដែលនៅសេសសល់។ ស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់អ្នកបង្កើត។

ពេលវេលាប្រមូលផល (និងការសងសឹក)

ខទី ១៧៖ « ហើយមានទេវតាមួយរូបទៀតចេញពីព្រះវិហារដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ដោយកាន់កាំបិតដ៏មុតផងដែរ។ »

ប្រសិនបើ "ទេវតា" ពីមុនមានបេសកកម្មអំណោយផលដល់អ្នកជាប់ឆ្នោតផ្ទុយទៅវិញ " ទេវតាផ្សេងទៀត " នេះមានបេសកកម្មដាក់ទណ្ឌកម្មសំដៅប្រឆាំងនឹងពួកឧទ្ទាមដែលដួលរលំ។ « កណ្តៀវ » ទីពីរនេះ ក៏ជានិមិត្តរូបនៃ " ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ " ដែលដាក់ឱ្យដំណើរការតាមឆន្ទៈរបស់គាត់ ប៉ុន្តែមិនមែនដោយដៃរបស់គាត់ទេ ចាប់តាំងពីការច្រូតកាត់សម្រាប់ការច្រូតកាត់ ការបញ្ចេញមតិ " នៅក្នុងដៃរបស់គាត់ " គឺអវត្តមាន។ ដូច្នេះសកម្មភាពដាក់ទណ្ឌកម្មនឹងត្រូវបានប្រគល់ឱ្យភ្នាក់ងារដែលប្រតិបត្តិតាមឆន្ទៈដ៏ទេវភាព។ តាមពិតជនរងគ្រោះនៃការឈ្លងរបស់គាត់។

ខ១៨៖ « ហើយទេវតាមួយរូបទៀត ដែលមានអំណាចលើភ្លើង បានចេញពីអាសនៈ ហើយនិយាយយ៉ាងខ្លាំងទៅកាន់អ្នកដែលកាន់កាំបិតដ៏មុតថា ចូរចោះកាំបិតដ៏មុតរបស់អ្នក ហើយប្រមូលផ្លែទំពាំងបាយជូរ ដើមទំពាំងបាយជូរនៃផែនដី ដ្បិតទំពាំងបាយជូររបស់ផែនដីទុំហើយ។ »

បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីការលើកឡើងនៃអ្នករើសតាំងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ជាពេលនៃ " ការច្រូតទំពាំងបាយជូរ "។ នៅក្នុង Isa.63:1 ដល់ 6 ព្រះវិញ្ញាណបង្កើតសកម្មភាពដែលកំណត់គោលដៅដោយពាក្យនិមិត្តសញ្ញានេះ។ ក្នុងព្រះគម្ពីរ

ទឹកទំពាំងបាយជូរក្រហមត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹងឈាមរបស់មនុស្ស។ ការប្រើប្រាស់របស់វាដោយព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងពិធីដប់លៀងបរិសុទ្ធបញ្ជាក់ពីគំនិតនេះ។ ប៉ុន្តែ " រសជាតិ " ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹង " សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ " ហើយវានឹងទាក់ទងនឹងអ្នកដែលធ្វើការមិនសក្តិសមក្នុងការក្លែងបន្លំអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់

ពីព្រោះព្រះលាហិតដែលបានបង្ហូរដោយស្ម័គ្រចិត្តដោយព្រះគ្រីស្ទមិនសមនឹងទទួលការក្សត់ជាច្រើនរបស់ពួកគេ។

ដោយសារតែព្រះយេស៊ូវអាចមានអារម្មណ៍ថាមានការក្សត់ដោយអ្នកដែលបំភ្លែតម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់រហូតដល់ការរាប់ជាសុចរិតនូវអំពើបាបដែលទ្រង់បានលះបង់ជីវិត និងការងទុក្ខលំបាក ដើម្បីអោយការអនុវត្តរបស់វាលប់។ ដូច្នេះ

អ្នកលើសនឹងច្បាប់របស់គាត់ត្រូវតែឆ្លើយតបទៅគាត់។
 នៅក្នុងភាពឆ្លាតវៃរបស់ពួកគេ
 ពួកគេនឹងទៅឆ្ងាយដូចជាចង់សម្លាប់អ្នកជ្រើសរើសពិតរបស់ពួកគេ
 ដើម្បីលុបបំបាត់ចោលពីផែនដី
 ការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ
 និងតម្រូវដោយព្រះចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843-44 ។
 អ្នករើសតាំងមិនមានការអនុញ្ញាតពីព្រះដើម្បីប្រើ
 កម្លាំងប្រឆាំងនឹងសត្រូវខាងសាសនារបស់ពួកគេទេ។ ព្រះបានរក្សាសកម្មភាព
 នេះសម្រាប់តែទ្រង់ផ្ទាល់។ « ការសងសឹកគឺជារបស់ខ្ញុំ ការសងសឹកគឺជារបស់ខ្ញុំ »
 គាត់បានប្រកាសទៅកាន់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់
 ហើយដល់ពេលដែលត្រូវកាត់ទោសប្រហារជីវិត។

នៅក្នុងជំពូកទី 14 នេះ ខទី 17 ដល់ 20 បង្ហាញពីប្រធានបទនៃ «
 ការច្រូតកាត់ » ។ ទំព័រទាំងបាយដូដែលខុសឆ្គងត្រូវបានប្រកាសថាទុំ
 ព្រោះវាបានបង្ហាញយ៉ាងពេញលេញដោយស្នាដៃរបស់ពួកគេពីធម្មជាតិពិតរបស់វា
 ។ ឈាមរបស់ពួកគេនឹងហូរដូចទឹកទំព័រទាំងបាយដូចូលក្នុងធុងនៅពេលដែលគេ
 ដាន់ជើងអ្នករើសទំព័រទាំងបាយដូ។

ខទី ១៩៖ « ហើយទេវតាបានបោះកាំបិតរបស់វាមកលើផែនដី។ លោកបាន
 ប្រមូលចម្ការទំព័រទាំងបាយដូរបស់ផែនដី ហើយបោះចោលក្នុងចំការទំព័រទាំងបាយដូ
 ដ៏ធំនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ។ »

សកម្មភាពត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការប្រកាសនេះបង្ហាញដោយឈុតនេះ។
 ព្រះទាយដោយប្រាកដពីការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃភាពក្រអឺតក្រទមរបស់កាតូលិក
 និងប្រូតេស្តង់។ ពួកគេនឹងទទួលរងនូវផលវិបាកនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ ដែល
 បង្ហាញដោយធុងដែលផ្ទៃទំព័រទាំងបាយដូត្រូវបានកិនដោយជើងអ្នកកិន។

ខទី ២០៖ « ហើយធុងចម្ការត្រូវគេដាន់ពីទីក្រុង។ ឈាមហូរចេញពីក្នុង រហូត
 ដល់ចុងសេះចម្ការមួយពាន់ប្រាំមួយរយស្តុឌីយ៉ា។ »

អេសា.៦៣:៣ បញ្ជាក់ថា៖ «
 ខ្ញុំនៅម្នាក់ឯងដើម្បីដើរដាន់ស្រាទំព័រទាំងបាយដូ។ គ្មានអ្នកណានៅជាមួយខ្ញុំ... »។
 រសជាតិបំពេញនូវការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ទីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុង វិវរណៈ
 16:19 ។ នាងបានពេញពែងដោយព្រះពិរោធដ៏ទៅភាព ដែលឥឡូវនេះ នាងត្រូវតែ
 ជីកដើម្បីឲ្យមានជាតិពុល។ « រោងស្រាត្រូវបានគេដាន់នៅខាងក្រៅទីក្រុង » ពោល
 គឺដោយគ្មានវត្តមានអ្នករើសតាំងបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌រួចហើយ។ នៅក្រុង
 យេរូសាឡឹម ការប្រហារជីវិតអ្នកដែលត្រូវកាត់ទោសប្រហារជីវិតត្រូវបានធ្វើនៅ
 ខាងក្រៅកំពែងក្រុងបរិសុទ្ធ ដើម្បីកុំឲ្យវាសៅហ្មង។ នេះជាករណីសម្រាប់ការឆ្កាង
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលរំលឹកតាមរយៈសារនេះ ជាតម្លៃដែលត្រូវចំណាយសម្រាប់អ្នក
 ដែលមើលស្រាលការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ ។ ពេលវេលាបានមកដល់ហើយ
 សម្រាប់ខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់ដើម្បីបង្វែរឈាមរបស់ពួកគេចេញដើម្បីជូននឹង
 អំពើបាបជាច្រើនរបស់ពួកគេ។ " ហើយឈាមចេញពីធុងទៅខាំសេះ "។
 គោលដៅនៃកំហឹងគឺគ្រួសារសាសនាគ្រិស្តសាសនា
 ហើយព្រះសំដៅលើពួកគេដោយរូបភាពនៃ " បន្តិច " ដែលអ្នកជិះដាក់ " នៅក្នុងមាត់សេះ " ដើម្បីដឹកនាំពួកគេ។ រូបភាពនេះត្រូវបានស្នើឡើងនៅក្នុង

យ៉ាកុប 3:3 ដែលប្រធានបទរបស់វាច្បាស់ណាស់៖ គ្រូបង្រៀនសាសនា យ៉ាកុបបាន
បញ្ជាក់នៅដើមជំពូកទី 3 ថា៖ « បងប្អូនអើយ កុំឱ្យមានមនុស្សច្រើនក្នុងចំណោម
អ្នករាល់គ្នាចាប់ផ្តើមបង្រៀនឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងថា យើងនឹងត្រូវកាត់
ទោសឱ្យធ្ងន់ធ្ងរជាងនេះទៅទៀត » ។ សកម្មភាពនៃ " ការច្រូតកាត់ " ក៏ នឹង
បង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការព្រមានដ៏ឈ្លាសវៃនេះ។ ដោយការបញ្ជាក់ថា " រហូត
ដល់ខាំសេះ " ព្រះវិញ្ញាណបានផ្តល់យោបល់ថា វាមានកង្វល់ជាដំបូងគឺបញ្ជីជិត
រ៉ូម៉ាំងកាតូលិកនៃ " ប៉ូឡូនដ៍អស្តារ្យ " ប៉ុន្តែវាបានពង្រីក ដល់គ្រូប្រូតេស្តង់ដែល
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 មកប្រើ " បំផ្លិចបំផ្លាញ " ។ ព្រះគម្ពីរវិសុទ្ធ
យោងទៅតាមការចោទប្រកាន់ដែលធ្វើឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុង វិវរណៈ 9:11
។ នៅទីនេះយើងរកឃើញការអនុវត្តនៃការព្រមានដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង វិវរណៈ
14:10: " គាត់ ក៏ នឹង
ជីកស្រានៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះដែលបានចាក់ដោយគ្មានលាយចូលទៅក្នុងពែ
ងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់គាត់... "។

សម្រាប់សារ " លើវិសាលភាពនៃមួយពាន់ប្រាំមួយរយ stadia " នៅក្នុងការបន្តជាមួយនឹងសារមុន
ការដាក់ទណ្ឌកម្មបានពង្រីកដល់សេចក្តីជំនឿដែលបានកែទម្រង់តាំងពី សតវត្ស ទី
16 ដែលលេខ 1600 និយាយ។ នេះគឺជាពេលដែល ម៉ាទីន លូធើ
ប្រកាសជាផ្លូវការនូវការចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជំនឿកាតូលិកនៅឆ្នាំ 1517។
ប៉ុន្តែវាក៏មាននៅក្នុង សតវត្ស ទី 16 នេះផងដែរដែលគោលនិយ្យកេស្តង់នៃ " ព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ " និងពួកគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដែលស្របច្បាប់នូវអំពើហិង្សា
និងដាវដែលហាមឃាត់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ Apocalypse
ផ្តល់នូវគន្លឹះផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការបកស្រាយ ហើយ សតវត្ស ទី 16 នេះ ត្រូវ
បានកំណត់នៅក្នុង វិវរណៈ 2:18 ដល់ 29 ក្រោមឈ្មោះនិមិត្តសញ្ញានៃយុគសម័យ " Thyatira " ។ ពាក្យ " ពហុកិឡដ្ឋាន " បង្ហាញពីសកម្មភាពសាសនារបស់ពួកគេ
ការចូលរួមរបស់ពួកគេក្នុងការប្រណាំងដែលរង្វាន់នៅក្នុងស្តេកគឺជាមកុដនៃជ័យ
ជំនះដែលបានសន្យាចំពោះអ្នកឈ្នះ។ នេះជាការបង្រៀនរបស់ប៉ូលនៅក្នុង
១កូរិនថូស ៩:២៤៖ « តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេថា អ្នកដែលរត់ក្នុងកីឡដ្ឋានរត់ទាំង
អស់គ្នា ប៉ុន្តែមានម្នាក់ទទួលរង្វាន់? រត់ដើម្បីឱ្យអ្នកឈ្នះវា ” ។
រង្វាន់នៃវិជ្ជាជីវៈសេឡេស្តាលដូច្នោះមិនត្រូវបានឈ្នះដោយវិធីណាមួយឡើយ។
ភាពស្មោះត្រង់ និងការតស៊ូក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិ
គឺជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បីឈ្នះក្នុងសមរក្ខមិនសេចក្តីជំនឿ។ គាត់បញ្ជាក់
នៅក្នុង គី.៣:១៤ ដោយនិយាយថា « ខ្ញុំដើរឆ្ពោះទៅរកគោលដៅសម្រាប់រង្វាន់នៃ
ការគ្រាស់ហោរបស់ព្រះក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ »។ នៅពេល “ ច្រូតកាត់ ”
ពាក្យទាំងនេះរបស់ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ថា “
សម្រាប់មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ
ប៉ុន្តែមានតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានជ្រើសរើស(ម៉ាថាយ ២២:១៤)”។

វិវរណៈ 15: ចុងបញ្ចប់នៃការសាកល្បង

មុនពេល " ការច្រូតកាត់ និង រលជាតិដើម " ត្រូវបានសម្រេច ពេលវេលាដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច គឺចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណ។ ជាកន្លែងដែលជម្រើសរបស់មនុស្សត្រូវបានចារឹកនៅក្នុងថ្មនៃពេលវេលា ដោយគ្មានលទ្ធភាពនៃការបញ្ជូនជម្រើសទាំងនេះ។ នៅពេលនោះ ការផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះក្នុងព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ចប់។ នេះគឺជាប្រធានបទនៃជំពូកទី 15 នៃ Apocalypse នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ខ្លីនេះ។ ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណកើតឡើងបន្ទាប់ពី " ត្រៃត " ប្រាំមួយដំបូងនៃជំពូកទី 8 និងទី 9 ហើយមុននឹង " គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ " នៃជំពូកទី 16 វាទៅដោយមិននិយាយថាវាដើរតាមជម្រើសចុងក្រោយនៃផ្លូវដែលព្រះ ផ្តល់ឱ្យបុរសដើម្បីធ្វើ។ នៅក្រោមការអនុញ្ញាតនៃ " សត្វដែលឡើងពីផែនដី " នៃ វិវរណៈ 13:11 ដល់ 18 ផ្លូវពីរចុងក្រោយនាំទៅ មួយទៅកាន់ថ្ងៃសៅរ៍ ឬថ្ងៃសប្តិរូបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ មួយទៀតទៅកាន់ថ្ងៃអាទិត្យនៃសិទ្ធិអំណាច papal រ៉ូម៉ាំង។ មិនដែលមានជម្រើស រវាងជីវិតនិងល្អ សេចក្តីស្លាប់និងអំពើអាក្រក់នោះទេគឺច្បាស់ណាស់។ តើនរណាជា មនុស្សខ្លាចបំផុត? ព្រះ ឬមនុស្ស? នេះគឺជាការផ្តល់ឱ្យនៃស្ថានភាព។ ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏ អាចនិយាយបានដែរថា ៖ តើបុរសស្រឡាញ់នរណាជាងគេ? ព្រះ ឬមនុស្ស? អ្នករើសតាំងនឹងឆ្លើយតបក្នុងករណីទាំងពីរ៖ ព្រះទ្រង់ជ្រាបតាមរយៈវិវរណៈតាមទំនាយរបស់ទ្រង់ នូវព័ត៌មានលម្អិតនៃការបញ្ចប់គម្រោងរបស់គាត់។ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនឹង មានភាពស្និទ្ធស្នាល។

ខទី 1: « បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឃើញទិសដៅមួយទៀតនៅស្ថានសួគ៌ដ៏អស្ចារ្យនិងអស្ចារ្យ: ទេវតាប្រាំពីរដែលកាន់គ្រោះកាចប្រាំពីរចុងក្រោយសម្រាប់ពួកគេ សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះត្រូវបានសម្រេច។ »

ខគម្ពីរនេះបង្ហាញពី « គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ » ដែលនឹង វាយប្រហារអ្នកដើម្បីមិនពិតសម្រាប់ការជ្រើសរើសថ្ងៃអាទិត្យរបស់ពួករ៉ូម៉ាំង។ ប្រធានបទនៃជំពូកនេះ ជាចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃការសាកល្បង បើកពេលវេលានៃ " គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ "។

ខទី ២: « ហើយខ្ញុំបានឃើញដូចជាសមុទ្រកែវលាយឡំដោយភ្លើង ហើយពួក អ្នកដែលឈ្នះសត្វនោះ នឹងរូបរបស់វា នឹងលេខនៃឈ្មោះរបស់វា ដែលឈរនៅលើ សមុទ្រកែវ ដោយមាន ពិណរបស់ព្រះ។ »

ដើម្បីលើកទឹកចិត្តអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ អ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស នោះព្រះអម្ចាស់នឹងបង្ហាញឈុតមួយដែលបង្ហាញពីជ័យជំនះដែលជិតមកដល់របស់ពួកគេ តាមរយៈរូបភាពផ្សេងៗដែលយកចេញពីវត្ថុផ្សេងទៀតនៃទំនាយ។ "

នៅលើសមុទ្រកែវដែលលាយឡំដោយភ្លើង ពួកគេឈរ ” ដោយសារពួកគេបាន ឆ្លងកាត់ការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿដែលពួកគេត្រូវបានគេបៀតបៀន (លាយ នឹងភ្លើង) ហើយបានទទួលជ័យជម្នះ។ “ សមុទ្រនៃកញ្ចក់ ” សំដៅទៅលើភាពបរិសុទ្ធរបស់មនុស្សដែលបានជ្រើសរើស ដូចនៅក្នុង វិរណៈ ៤:១។

ខទី ៣៖ « ហើយគេច្រៀងចម្រៀងម៉ូសេជាអ្នកបម្រើនៃព្រះ និងចម្រៀងនៃ កូនចៀមដោយនិយាយថា ៖ ឱព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះចេស្តាដ៏អស្ចារ្យអើយ មាត់ របស់ព្រះអង្គសុចរិត និងពិតប្រាកដ! »

« ចម្រៀងរបស់លោកម៉ូសេ » បានប្រារព្ធការចាកចេញដំរុងរឿងរបស់ អ៊ីស្រាអែលពីស្រុកអេស៊ីប ជាដែនដី និងជានិមិត្តរូបធម្មតានៃអំពើបាប។ ការចូលទៅក្នុងកាណាននៅលើដែនដីដែលបានធ្វើតាម 40

ឆ្នាំក្រោយមកបានបង្ហាញពីការចូលរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយចូល ទៅក្នុងកាណានស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់ពីបានប្រគល់ជីវិតរបស់គាត់ដើម្បីដង្វាយជូន សម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នករើសតាំង នោះព្រះយេស៊ូជា « កូនចៀម » បានឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ ក្នុងសិរីល្អ និងអំណាចដ៏ទេវភាពសេឡេស្តាលរបស់ទ្រង់។ សាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ចុងក្រោយបង្អស់របស់ព្រះយេស៊ូ គឺជាពួក Adventists ទាំងអស់ដោយសេចក្តីជំនឿ និងការងារ ជាបទពិសោធន៍នៃការយាងឡើង ទៅស្ថានសួគ៌ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេ។ ដោយលើកតម្កើង “ ស្នាដៃដ៏អស្ចារ្យ និងគួរឲ្យសរសើរ ” របស់គាត់ អ្នករើសតាំងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាអ្នកបង្កើត

ដែលបានចាប់កំណើតឡើងនូវតម្លៃរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ៖ « យុត្តិធម៌ » ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ និង « សេចក្តីពិត » របស់ទ្រង់។ ការបំផុសគំនិតនៃពាក្យ " ពិត " ភ្ជាប់បរិបទនៃសកម្មភាពទៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យ " ឡៅឌីសេ " ដែលគាត់បានបង្ហាញខ្លួនឯងថាជា " អាម៉ែននិងការពិត " ។ ពេលនោះគឺជា ម៉ោងនៃ « ការប្រោសឲ្យរួច » ដែលជាការបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃ « ស្រ្តីសំរាលកូន » នៃ វិរណៈ ១២:២។ « កុមារ » ត្រូវបាននាំចូលមកក្នុងពិភពលោកក្នុងទម្រង់នៃភាព បរិសុទ្ធនៃលក្ខណៈស្ថានសួគ៌ដែលបានបង្ហាញក្នុង និងតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ អ្នករើសតាំងអាចសរសើរតម្កើងព្រះសម្រាប់រដ្ឋ " គ្រប់សព្វទាំងអស់ " របស់ទ្រង់ ពីព្រោះវាជាអំណាចដ៏ទេវភាពនេះ ដែលពួកគេជំពាក់ការសង្គ្រោះ និងការរំដោះរបស់ពួកគេ។ ដោយបានប្រមូល និងជ្រើសរើសការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ពីក្នុងចំណោមប្រជាជាតិទាំងអស់នៅលើ ដែនដី នោះព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទពិតជា " ស្តេចនៃប្រជាជាតិនានា " ។ អ្នកដែលប្រឆាំង គាត់ និងមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតគាត់លែងមានទៀតហើយ។

ខទី ៤៖ « ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណានឹងមិនកោតខ្លាច ហើយលើកតម្កើងព្រះនាមទ្រង់? សម្រាប់អ្នកតែមួយគត់គឺបរិសុទ្ធ។ ប្រជាជាតិ ទាំងអស់នឹងមកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ពីព្រោះការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកត្រូវបានបើក សម្តែង។ »

និយាយឱ្យសាមញ្ញ នេះមានន័យថា: តើអ្នកណានឹងបដិសេធមិនកោតខ្លាចអ្នក ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើត ហើយហ៊ានបន្តអ្នកពីសិរីល្អត្រឹមត្រូវរបស់អ្នក ដោយបដិសេធមិនគោរពថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នក? ដ្បិត **អ្នករាល់គ្នា**

បរិសុទ្ធ ហើយមានតែអ្នកប៉ុណ្ណោះដែលបានញែកថ្ងៃទីប្រាំពីរបស់អ្នកជាបរិសុទ្ធ និងអ្នកដែលអ្នកបានប្រទានដល់ថ្ងៃនោះ ជាសញ្ញាបញ្ជាក់ពីការយល់ព្រមរបស់ ពួកគេ និងជាកម្មសិទ្ធិនៃភាពបរិសុទ្ធរបស់អ្នក។ ពិតប្រាកដណាស់ តាមរយៈការបញ្ចេញ « ការភ័យខ្លាចរបស់គាត់ » ព្រះវិញ្ញាណសំដៅលើសារនៃ « ទេវតា » ដំបូងបង្អស់នៃ វិរណៈ 14:7 ថា: « ចូរកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយលើកតម្កើងសិរីវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់

ពីព្រោះម៉ោងនៃការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។ ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងសមុទ្រ និងប្រភពទឹក »។ នៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះ

ប្រជាជាតិបះបោរដែលត្រូវបានបំផ្លាញនឹងត្រូវរស់ឡើងវិញក្នុងគោលបំណងពីរ៖ ការបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ និងការរងទុក្ខទោសចុងក្រោយរបស់ទ្រង់

ដែលនឹងបំផ្លាញពួកគេយ៉ាងពិតប្រាកដនៅក្នុង "បឹងភ្លើង" និង ស្ពាន់ជ័រ " នៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយដែលបានប្រកាសនៅក្នុងសារនៃ " ទេវតាទីបី " នៃ វិរណៈ 14:10 ។ មុនពេលអ្វីៗទាំងនេះត្រូវបានសម្រេច អ្នកជ្រើសរើសនឹងត្រូវឆ្លងកាត់ពេលវេលានៃការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវតាដែលនឹងត្រូវបានបង្ហាញដោយសកម្មភាពនៃ " គ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរ " ដែលបានប្រកាសនៅក្នុងខទីមួយ។

ខទី ៥: « បន្ទាប់ពីនេះខ្ញុំបានមើល ហើយព្រះវិហារនៃត្រសាលនៃទីបន្ទាល់ បានបើកនៅស្ថានសួគ៌។ »

ការបើក « ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ » នៅស្ថានសួគ៌នេះ ជាសញ្ញានៃការបញ្ចប់នៃការអង្វររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្បិតពេលវេលានៃការត្រាស់ហៅនៃសេចក្តីសង្គ្រោះកំពុងតែបញ្ចប់។ « ទីបន្ទាល់ » សំដៅទៅលើបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ព្រះ ដែលបានដាក់ក្នុងហិបបរិសុទ្ធ ។ ដូច្នោះចាប់ពីពេលនេះតទៅ ការបែងចែករវាងអ្នកជ្រើសរើស និងអ្នកចាញ់គឺចុងក្រោយ។ នៅលើផែនដី

ពួកខ្មោចមើលតែបានសម្រេចចិត្តដោយក្រីក្រច្បាប់ ភាគព្វកិច្ចក្នុងការគោរពការសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍នៃថ្ងៃដំបូងដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយសិរីវិល និងសាសនា ជាបន្តបន្ទាប់ដោយអធិរាជរ៉ូម Constantine I និង Justinian I ដែលបានបង្កើត Vigilius ដ៏ ជា សម្តេចបាបទីមួយ ដែលជាប្រធានបណ្តោះអាសន្ននៃសាសនាគ្រិស្តសកល ពោលគឺកាតូលិកនៅឆ្នាំ 538។ ក្រីក្រចុងក្រោយនៃការស្លាប់ត្រូវបានព្យាករណ៍នៅក្នុង វិរណៈ 13:15 ដល់ 17 ហើយដាក់នៅក្រោមសកម្មភាពលេចធ្លោនៃជំនឿប្រូតេស្តង់អាមេរិចដែលគាំទ្រ ដោយជំនឿកាតូលិកអឺរ៉ុប។

ខទី ៦: « ហើយទេវតាទាំងប្រាំពីរនាក់ដែលមានគ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរនោះ បានចេញពីព្រះវិហារ ដោយស្លៀកក្រណាត់ទេសឯកភ្លឺស្អាត ហើយមានខ្សែក្រវាត់ មាសនៅជុំវិញដើមទ្រូងរបស់ខ្លួន។ »

ក្នុងនិមិត្តរូបនៃទំនាយ « ទេវតាទាំងប្រាំពីរអង្គ » តំណាងឲ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តែមួយអង្គ ឬ « ទេវតាទាំងប្រាំពីរ » ដែលស្មោះត្រង់ចំពោះជំរះរបស់ទ្រង់ស្រដៀង នឹងទ្រង់។ រូបភាព « ក្រណាត់ទេសឯកភ្លឺស្អាត បរិសុទ្ធ និងភ្លឺ » «

កិច្ចការដ៏សុចរិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ » នៅក្នុង វិរណៈ ១៩:៨ ។ “
 ខ្សែក្រវាត់មានជុំវិញទ្រូង ” ដូច្នោះនៅកម្ពស់នៃបេះដូង
 បង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិតដែលបានលើកឡើងរួចហើយនៅក្នុងរូប
 ភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង វិរណៈ 1:13 ។
 ព្រះនៃសេចក្តីពិតកំពុងរៀបចំដាក់ទណ្ឌកម្មជុំវិញនៃការកុហក។ តាមរយៈការរំលោភ
 នេះ ព្រះវិញ្ញាណណែនាំ « គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ » ដែលទម្រង់មុខរបស់វាត្រូវបាន
 លាតត្រដាងធៀបនឹង « ព្រះអាទិត្យពេលវារៈដោយកម្លាំង » ។
 ម៉ោងនៃការប្រឈមមុខដាក់គ្នាចុងក្រោយរវាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 និងពួកឧទ្ធាមដែលថ្វាយបង្គំព្រះព្រះអាទិត្យបានមកដល់ហើយ។

ខទី ៧៖ « ហើយសត្វមានជីវិតមួយក្នុងចំណោមសត្វមានជីវិតទាំងបួនបាន
 ថ្វាយបានមាសប្រាំពីរដល់ទេវតាទាំងប្រាំពីរ ដែលពេញដោយព្រះពិរោធនៃព្រះ
 ដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ »

ព្រះយេស៊ូវជាអង្គទ្រង់ដាក់រូងដែលត្រូវបានគូរដោយ « សត្វមានជីវិតទាំងបួន
 » នៃវិរណៈទី៤។ ទ្រង់ក៏ជា « ព្រះដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច » បានធ្វើឲ្យ « ខឹង
 » ។ ទេវៈរបស់ទ្រង់ដូច្នោះសន្មតថាជាតួនាទីទាំងអស់ដល់គាត់៖ អ្នកបង្កើត
 អ្នកប្រោសលោះ អ្នកអន្តរាគម និងជាអចិន្ត្រៃយ៍ ចៅក្រម
 បន្ទាប់មកបញ្ចប់ការអង្វររបស់គាត់
 គាត់បានក្លាយជាព្រះដ៏យុត្តិធម៌ដែលវាយនិងដាក់ទោសប្រហារជីវិតអ្នកប្រឆាំង
 ដែលបះបោររបស់គាត់ ពីព្រោះពួកគេបានបំពេញ " ពែង " នៃ " កំហឹង "
 ដ៏សុចរិតរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះ “ ពែង ” ពេញហើយ
 កំហឹងនេះនឹងបង្កើតជាការដាក់ទណ្ឌកម្ម “ ប្រាំពីរចុងក្រោយ ”
 ដែលសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះនឹងលែងមាន។

ខទី ៨៖ « ហើយព្រះវិហារបរិសុទ្ធពោរពេញដោយផ្សែងដោយសារសិរិល្អនៃព្រះ
 និងប្បទានភាពរបស់ទ្រង់
 ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងព្រះវិហារបានរហូតដល់គ្រោះកាចទាំងប្រាំ
 ពីរនៃទេវតាទាំងប្រាំពីរបានសំរេច។ »

ដើម្បីបង្ហាញពីប្រធានបទនៃការបញ្ចប់នៃព្រះគុណនេះ ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញ
 ក្នុងខគម្ពីរនេះនូវរូបភាពនៃ « ព្រះវិហារបរិសុទ្ធពោរពេញដោយផ្សែងដោយសារតែ
 « វត្តមាន “ របស់ព្រះ ” ហើយគាត់បានបញ្ជាក់៖ “
 ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងព្រះវិហារបានទេ
 រហូតដល់គ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរនៃទេវតាទាំងប្រាំពីរត្រូវបានសម្រេច ” ។ ដូច្នោះ ព្រះ
 ព្រមទាំងអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសថា ពួកគេនឹងនៅលើផែនដីក្នុងអំឡុងពេល
 នៃ « គ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរ » នៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់។ អ្នកដែលបានជ្រើសរើស
 ចុងក្រោយនឹងរំលោភបំពានពិសោធន៍របស់ជនជាតិហេព្រើរនៅគ្រានៃ « គ្រោះកាច
 ទាំងដប់ » ដែលបានវាយប្រហារប្រទេសអេស៊ីបដែលបះបោរ។ គ្រោះកាច
 មិនមែនសម្រាប់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ពួកឧទ្ធាម គោលដៅនៃកំហឹងដ៏ទេវភាព
 ។ ប៉ុន្តែភាពជិតស្និទ្ធនៃការចូលទៅក្នុង “ ប្រាសាទ ” ត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងដូច្នោះ
 លទ្ធភាពនឹងត្រូវបានផ្តល់ឲ្យចាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃ “ គ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរ ” ។

**វិវរណៈ 16 : គ្រោះកាចប្រាំពីរចុងក្រោយ
នៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ**

ជំពូកទី 16 បង្ហាញពីការហូរចេញពី " គ្រោះកាច ចុងក្រោយ ទាំងប្រាំពីរ " ដែលតាមរយៈ " សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ " ត្រូវបានសម្តែង។

ការសិក្សាជំពូកទាំងមូលនឹងបញ្ជាក់អំពីរឿងនេះ

ប៉ុន្តែវាត្រូវតែកត់សម្គាល់ថា គោលដៅនៃ " សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ " និងដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹងអ្នកដែលត្រូវបានវាយដោយការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃ " ត្រៃ " ប្រាំមួយដំបូង។ ព្រះវិញ្ញាណបើកសម្តែងយ៉ាងដូច្នោះថា ទោសនៃ « គ្រោះកាច ទាំងប្រាំពីរ » និង « ត្រៃទាំងប្រាំពីរ » ដាក់ទោសអំពើបាបដូចគ្នា ៖ ការរំលងថ្ងៃសប្បិទនៃ « ថ្ងៃទីប្រាំពីរ ត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ » ដោយព្រះតាំងពីកំណើតពិភពលោក។

ខ្ញុំកំពុងបើករង្វង់ក្រចកនៅទីនេះ យឺតពេល។ សូមកត់ចំណាំពីភាពខុសគ្នាដែលកំណត់លក្ខណៈ « ត្រៃ » និង « គ្រោះកាច ឬគ្រោះកាច »។ “ ត្រៃ ” គឺជាការសម្លាប់មនុស្សទាំងអស់ដែលធ្វើឡើងដោយមនុស្ស ប៉ុន្តែត្រូវបានបញ្ជាដោយព្រះជាលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណទីប្រាំ។ “ គ្រោះកាច ”

គឺជាសកម្មភាពមិនល្អដែលដាក់ដោយផ្ទាល់ដោយព្រះតាមរយៈមធ្យោបាយធម្មជាតិនៃការបង្កើតជីវិតរបស់ទ្រង់។ វិវរណៈ 16 បង្ហាញដល់យើងនូវ " គ្រោះកាច ចុងក្រោយ ទាំងប្រាំពីរ " ដែលណែនាំដល់យើងដោយទន់ភ្លន់ថាពួកគេត្រូវបានរងទុក្ខមុនដោយ " គ្រោះកាច " ។

ផ្សេងទៀតដែលមនុស្សបានរងទុក្ខមុនពេលចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណដែលបំបែកផ្នែកខាងវិញ្ញាណជាពីរផ្នែក " ពេលវេលា នៃទីបញ្ចប់ " ដកស្រង់នៅក្នុង Dan.11:40 ។ ទីមួយ

ចុងបញ្ចប់នេះគឺជាពេលវេលានៃប្រជាជាតិនានា ហើយទីពីរគឺជាពេលវេលានៃរដ្ឋាភិបាលសកលលោកដែលរៀបចំឡើងក្រោមការត្រួតពិនិត្យ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ នៅក្នុងការអាប់ដេតនេះ ធ្វើឡើងនៅថ្ងៃឈប់សម្រាក ថ្ងៃទី 18 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2021 ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ការពន្យល់នេះបាន ចាប់តាំងពីដើមឆ្នាំ 2020 មក មនុស្សជាតិទាំងអស់ត្រូវបានវាយប្រហារដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញសេដ្ឋកិច្ចដោយសារតែមេរោគឆ្លងគឺ Coronavirus Covid-19 ដែលបានបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូងនៅក្នុង ចិន។ នៅក្នុងបរិបទនៃការផ្លាស់ប្តូរ និងចំណេះដឹងសាកលនិយម ការពង្រីកផ្លូវចិត្ត ឥទ្ធិពលជាក់ស្តែងរបស់វា ដោយការភ័យស្ងប់ស្ងាម មេដឹកនាំប្រជាជនបានបញ្ឈប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងបន្តកំណើនសេដ្ឋកិច្ចអឺរ៉ុបខាងលិច និងអាមេរិកទាំងមូល។ ចាត់ទុកថាជាជំងឺរាតត្បាតដោយអយុត្តិធម៌

បស្ចឹមប្រទេសដែលគិតថាថ្ងៃណាមួយនឹងយកឈ្នះសេចក្តីស្លាប់នោះ មានការស្រងាកចិត្ត និងតក់ស្លុត។ ដោយការភ័យស្ងប់ស្ងាម

អ្នកគ្មានព្រះបានប្រគល់ខ្លួនប្រាណ និងព្រលឹងទៅកាន់សាសនាថ្មីដែលជំនួសវា៖
 វិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រដ៏មានឥទ្ធិពល។ ហើយប្រទេសនៃជនខិលខូច
 ដែលជាអ្នកមានបំផុតនៅលើផែនដី បានឆ្លៀតឱកាសធ្វើឱ្យបុរសជាឈ្លើយ
 និងទាសករនៃការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ ការចាក់ថ្នាំបង្ការ ឱសថរបស់ពួកគេ
 និងការសម្រេចចិត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ
 យើងឮការណែនាំនៅប្រទេសបារាំង
 ដែលមានលក្ខណៈផ្ទុយស្រឡះក្នុងការនិយាយតិចបំផុត ដែលខ្ញុំសង្ខេបដូចតទៅ៖
 "គួរតែខ្យល់ចេញចូលផ្ទះល្ងែង ហើយត្រូវពាក់ម៉ាសការពាររាប់ម៉ោង
 ក្រោយមកអ្នកពាក់នឹងថប់ដង្ហើម"។ រំលេច "សុភវិនិច្ឆ័យ"
 របស់មេដឹកនាំវ័យក្មេងនៃប្រទេសបារាំង
 និងប្រទេសដែលយកតម្រាប់តាមផ្សេងទៀត។
 យើងកត់សំគាល់ដោយចំណាប់អារម្មណ៍ថាប្រទេសដែលដឹកនាំអាកប្បកិរិយាបំផ្លិច
 បំផ្លាញនេះគឺជាអ៊ីស្រាអែលដំបូងគេ។
 ប្រទេសទីមួយដែលព្រះជាម្ចាស់ដាក់បណ្តាសាស្ត្រប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនា។
 ការពាក់រំលោភមុខ ត្រូវបានហាមឃាត់ជាដំបូងនៅពេលដែលវាមិនមាន
 ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានបង្ខំ ដើម្បី
 ការពារប្រឆាំងនឹងជំងឺដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រព័ន្ធផ្លូវដង្ហើម។
 បណ្តាសារបស់ព្រះបង្កើតផលដែលមិននឹកស្មានដល់
 ប៉ុន្តែបានផលដែលមានប្រសិទ្ធភាពខ្លាំង។ ខ្ញុំជឿជាក់ថានៅចន្លោះឆ្នាំ 2021
 និងការចាប់ផ្តើមនៃ " ក្រែទីប្រាំមួយ" សង្គ្រាមលោកលើកទី 3 " គ្រោះកាចនៃព្រះ"
 ផ្សេងទៀតនឹងវាយប្រហារមនុស្សជាតិដែលមានកំហុសនៅកន្លែងផ្សេងៗគ្នានៅ
 លើផែនដីនិងជាពិសេសនៅខាងលិច។ "គ្រោះកាច" ដូចជា " ទ្វីក្ស "
 និងជំងឺរាតត្បាតសកលពិតផ្សេងទៀត ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាប៉េស្ត
 និងជំងឺអាសន្នរោគ។ ព្រះបានទាមទារប្រភេទនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មនេះនៅក្នុង
 Eze.14:21: " បាទ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖
 ទោះបីខ្ញុំចាត់ទណ្ឌកម្មដ៏អាក្រក់បួនរបស់ខ្ញុំប្រឆាំងនឹងក្រុងយេរូសាឡឹម ដាវ ទ្វីក្ស
 សត្វសាហាវ និងរោគរាតត្បាត ដើម្បីសម្លាប់មនុស្ស និង សត្វ ។
 ចំណាំថាបញ្ជីនេះមិនពេញលេញទេ ពីព្រោះក្នុងសម័យទំនើបនេះ
 ការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាពមានទម្រង់ជាច្រើន៖ មហារីក ជំងឺអេដស៍
 ឈឺក្នុងប្តូរ អាល់ហ្សែមី... ជាដើម...
 ខ្ញុំក៏កត់សម្គាល់ផងដែរនូវរូបរាងនៃការភ័យខ្លាចដោយសារការឡើងកំដៅផែនដី។
 មហាជននៃមនុស្សជាតិមានការភ័យខ្លាច
 និងភ័យស្លន់ស្លោចពោះគំនិតនៃការរលាយទឹកកក
 និងទឹកជំនន់ដែលអាចជាលទ្ធផល។ ជាថ្មីម្តងទៀត ផលផ្លែនៃបណ្តាសាស្ត្រទេវភាព
 ដែលវាយប្រហារចិត្តមនុស្ស និងបង្កើតជញ្ជាំងនៃការបែកគ្នា និងការស្អប់។
 ខ្ញុំបិទរង់ក្រចកនេះ
 ដើម្បីបន្តការសិក្សាឡើងវិញនៅក្នុងបរិបទនៃការបញ្ចប់នៃព្រះគុណនេះ
 ដែលបង្ហាញពី " គ្រោះកាច ចុងក្រោយ ទាំងប្រាំពីរ នៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ"។
 ហេតុផលមួយទៀតបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃជម្រើសនៃគោលដៅ។ "
 គ្រោះកាច ចុងក្រោយ ទាំងប្រាំពីរ " "

សម្រេចការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃការបង្កើតនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ សម្រាប់ព្រះ
ដែលជាអ្នកបង្កើត ដល់ពេលវេលាសម្រាប់ការបំផ្លាញកិច្ចការរបស់ទ្រង់។
ដូច្នោះគាត់ធ្វើតាមដំណើរការនៃការបង្កើត ប៉ុន្តែជំនួសឱ្យការបង្កើត
គាត់បានបំផ្លាញ។ ជាមួយនឹង " គ្រោះកាច ចុងក្រោយ ទីប្រាំពីរ " នៅលើផែនដី
ជីវិតមនុស្សនឹងត្រូវរលត់ទៅ ដោយបន្សល់ទុកពីក្រោយវា ផែនដីម្តងទៀតក្លាយជា
" ទីជ្រៅបំផុត " ក្នុងស្ថានភាពវិករ ដោយមានអ្នករស់នៅតែមួយគត់គឺ សាតាំង
ដែលជាអ្នកនិពន្ធនៃអំពើបាប។ ដីដាច់ស្រយាលនឹងក្លាយជាគុករបស់គាត់
សម្រាប់ " មួយពាន់ឆ្នាំ " រហូតដល់ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយដែលគាត់នឹងពួកឧទ្ធាម
ផ្សេងទៀតនឹងត្រូវបានបំផ្លាញយោងតាម Rev.20។

ខ ១៖ « ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយចេញពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដោយនិយាយទៅ
កាន់ទេវតាទាំងប្រាំពីរថា ចូរទៅចាក់បានទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ
មកលើផែនដី។ »

« សំឡេងខ្លាំងដែលចេញមកពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » នេះគឺជាការដែលព្រះជា
អ្នកបង្កើតបានខកចិត្តចំពោះសិទ្ធិស្របច្បាប់បំផុតរបស់គាត់។ ក្នុងនាមជាព្រះ
ដែលជាអ្នកបង្កើត សិទ្ធិអំណាចរបស់ទ្រង់មានលក្ខណៈខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយវាមិនត្រឹម
ត្រូវ ឬប្រាជ្ញាក្នុងការប្រយោជន៍នឹងបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់ដើម្បីត្រូវបានគេគោរព
និងលើកតម្កើងដោយការសង្កេតថ្ងៃឈប់សម្រាក ដែលទ្រង់បាន « ញែកជា
បរិសុទ្ធ » ក្នុងគោលបំណងនេះ។ នៅក្នុងប្រាជ្ញាដ៏អស្ចារ្យ និងដ៏ទេវភាពរបស់គាត់
ព្រះបានធានាថា អ្នកណាម្នាក់ដែលជំទាស់សិទ្ធិ និងសិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់
នឹងព្រងើយកន្តើយនឹងអាចកំបាំងដំខាន់បំផុតរបស់គាត់
មុនពេលដែលផុតពីសេចក្តីស្លាប់នៅក្នុង " ការស្លាប់ទីពីរ "
ចំពោះតម្លៃនៃកំហឹងរបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។

ខ ២៖ « អ្នកដំបូងបានទៅចាក់បានរបស់គាត់លើផែនដី។ ដំបៅដ៏សាហាវ
និងឈឺចាប់បានវាយប្រហារមនុស្សដែលមានសញ្ញាសម្គាល់សត្វគិរិច្ឆាន និងអ្នក
ដែលគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះអង្គ។ »

ក្នុងនាមជាអ្នកមានអំណាច
និងអំណាចឈានមុខគេនៃការបះបោរចុងក្រោយ
គោលដៅអាទិភាពក្នុងបរិបទនេះគឺ " ផែនដី "
និមិត្តសញ្ញានៃជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលបានធ្លាក់ចុះ។

គ្រោះថ្នាក់ទីមួយគឺ « ដំបៅសាហាវ » ដែលបណ្តាលឱ្យមានទុក្ខវេទនាដល់
រូបកាយរបស់ពួកឧទ្ធាមដែលបានជ្រើសរើសគោរពតាមថ្ងៃឈប់សម្រាកដែល
កំណត់ដោយបុរស។ គោលដៅគឺពួកកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់
ដែលរួចរស់ជីវិតពីជម្លោះនុយក្លេអ៊ែរ ដែលមានជម្រើសនៃថ្ងៃដំបូងនេះ រ៉ូម៉ាំង
ថ្ងៃអាទិត្យ " សញ្ញានៃសត្វគិរិច្ឆាន។

ខ ៣៖ « អ្នកទីពីរបានចាក់បានរបស់គាត់ទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយវាបាន
ក្លាយទៅជាឈាម ដូចមនុស្សស្លាប់។ ហើយគ្រប់សត្វមានជីវិតក៏ស្លាប់ អ្វីៗដែលនៅ
ក្នុងសមុទ្រ » ។

" ទីពីរ " វាយលុក " សមុទ្រ " ដែលវាប្រែទៅជា " ឈាម "
ដូចដែលវាបានធ្វើសម្រាប់ទន្លេនីលអេហ្ស៊ីបនៅសម័យលោកម៉ូសេ។ " សមុទ្រ "
ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកដែលកំណត់គោលដៅសមុទ្រមេឌី

ថែវ៉ាណេ។ នៅពេលនោះ ព្រះបានលុបបំបាត់ជីវិតសត្វទាំងអស់ក្នុង « សមុទ្រ »។ វាក្លាប់ដំណើរការនៃការបង្កើតបញ្ញាស ទីបំផុត " ផែនដី " និងក្លាយទៅជា " គ្មានរូបរាង និងទទេ " ម្តងទៀត ។ វានឹងត្រលប់ទៅសភាពដើមរបស់ វាវិញ

ខទី ៤៖ « អ្នកទីបីចាក់បានរបស់គាត់ទៅក្នុងទន្លេ និងប្រភពទឹក។ ហើយពួកគេបានក្លាយជាឈាម។ »

" ទីបី " ប៉ះនឹង " ទឹក " ស្រស់នៃ " ទន្លេនិងប្រភពទឹក " ដែលក្លាយប្រែទៅជា " ឈាម " ។ ទឹកបន្ថែមទៀតដើម្បីបំបាត់ការស្រេកទឹក។ ការដាក់ទោសគឺធ្ងន់ធ្ងរ និងសមនឹងទទួលបានដោយសារពួកគេកំពុងរៀបចំដើម្បីបង្កឈាមអ្នកជាប់ឆ្នោត។

ការដាក់ទណ្ឌកម្មនេះជាលើកដំបូងដែលព្រះបានធ្វើតាមរយៈដំបងរបស់ម៉ូសេទៅលើជនជាតិអេស៊ីប "អ្នកជីកឈាម" របស់ជនជាតិហេព្រើរដែលត្រូវបានចាត់ទុកដូចជាសត្វនៅក្នុងទោសភាពដ៏ឃោរឃៅដែលមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់។

ខទី ៥៖ « ហើយខ្ញុំបានឮទេវតានៃទឹកនិយាយថា អ្នកជាមនុស្សសុចរិត កើតជាសិល្បៈមួយណា និងជារបស់ណា។ អ្នករាល់គ្នាជាអ្នកបរិសុទ្ធ ព្រោះអ្នកបានអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យនេះ។ »

សូមកត់សម្គាល់រួចហើយ នៅក្នុងខនេះ ពាក្យ " សុចរិត " និង " បរិសុទ្ធ " ដែលបញ្ជាក់ពីការបកប្រែត្រឹមត្រូវរបស់ខ្ញុំនៃអត្ថបទនៃគ្រឹក្សរបស់ Dan.8:14: " ព្រឹកល្ងាច 2300 និងភាពបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត "; " ភាពបរិសុទ្ធ " ដែលគ្របដណ្តប់លើអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះបានបរិសុទ្ធ។ នៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ ការវាយប្រហារលើថ្ងៃសប្តិ " ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ " របស់គាត់សមនឹងទទួលបានការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះដែលប្រែ " ទឹក " ឲ្យស្រវឹងទៅជា " ឈាម "។ ពាក្យ " ទឹក " ជានិមិត្តរូប និងកំណត់ទ្វេដងនៃមហាជន និងការបង្រៀនសាសនា។ បង្វែរដោយ Papal Rome នៅក្នុង Rev.8:11 ទាំងពីរត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជា " wormwood " ។ ដោយនិយាយថា " អ្នកជាមនុស្សសុចរិត... ពីព្រោះអ្នកបានអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យនេះ "

ទេវតាបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃវិធានការដែលទាមទារដោយយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះពិតប្រាកដ ដែលមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលអាចសម្រេចបាន។ យ៉ាងម៉ត់ចត់ និងច្បាស់ណាស់ ព្រះវិញ្ញាណធ្វើឲ្យទម្រង់ « ហើយអ្នកណាមក » បាត់ពីព្រះនាមរបស់ព្រះ

ពីព្រោះទ្រង់បានមកហើយ។ ហើយរូបរាងរបស់គាត់បើកអំណោយអចិន្ត្រៃយ៍សម្រាប់គាត់ និងអ្នកប្រោសលោះរបស់គាត់ ដោយមិនបំភ្លេចឡើយ ពិភពលោកដែលនៅតែបរិសុទ្ធ និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធដែលនៅតែស្មោះត្រង់នឹងគាត់។

ខទី ៦៖ « ដ្បិតពួកគេបានបង្កឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ និងពួកហោរា ហើយទ្រង់បានឲ្យឈាមពួកគេផឹក នោះពួកគេសមហើយ។ »

ពួកឧទ្ទាមដែលត្រៀមរួចជាស្រេចដើម្បីសម្លាប់ពួកអ្នករើសតាំងដែលជំពាក់ការសង្គ្រោះរបស់ពួកគេតែចំពោះអន្តរាគមន៍របស់ព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ

ព្រះជាម្ចាស់ក៏ដាក់ទោសពួកគេនូវឧក្រិដ្ឋកម្មដែលពួកគេនឹងប្រព្រឹត្តផងដែរ។
 ដោយមូលហេតុដូចគ្នា
 ពួកគេត្រូវបានចាត់ទុកដូចជាជនជាតិអេស៊ីបនៃនិក្ខមនាំ។ នេះជាលើកទីពីរ
 ហើយដែលព្រះមានបន្ទូលថា៖ « ពួកគេសក្តិសម »។
 នៅក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយនេះ យើងរកឃើញថាជាអ្នកឈ្លានពាននៃពួក
 Adventist ដែលបានជ្រើសរើសជាអ្នកនាំសារមកពីក្រុង Sardis
 ដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា “ អ្នកត្រូវបានគេគិតថានៅរស់
 ហើយអ្នកបានស្លាប់ទៅហើយ ”។
 ប៉ុន្តែនៅពេលជាមួយគ្នានោះគាត់បាននិយាយអំពីមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតឆ្នាំ 1843-1844
 ថា “
 ពួកគេនឹងដើរជាមួយខ្ញុំក្នុងសម្លៀកបំពាក់ពណ៌សពីព្រោះពួកគេមានភាពសក្តិសម ” ។ ដូច្នេះ មនុស្សម្នាក់ៗមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរដែលមកដល់ពួកគេតាមកិច្ចការនៃ
 សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ៖ « សម្លៀកបំពាក់ស » សម្រាប់ពួកអ្នកដែលស្មោះត្រង់
 ដែលបានជ្រើសរើស « ឈាម » សម្រាប់ផឹកសម្រាប់ពួកបះបោរដែលមិនស្មោះត្រង់
 ដែលដួលរលំ ។

ខ ទី ៧៖ « ហើយខ្ញុំបានឮពីអាសនៈទេវតាមួយរូបទៀតនិយាយថា បាទ ព្រះ
 អម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ពិតជាសុចរិត និងជាការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់។ »
 សំឡេងនេះចេញមកពី « អាសនៈ » ជានិមិត្តរូបនៃឈើឆ្កាង គឺជាសំឡេង
 របស់ព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវបានគេឆ្កាងដែលមានហេតុផលជាក់លាក់ដើម្បីអនុម័ត
 ការវិនិច្ឆ័យនេះ។ ចំពោះអ្នកដែលគាត់ដាក់ទោសនៅពេលនេះ
 ហ៊ានទាមទារការសង្គ្រោះរបស់គាត់
 ខណៈពេលដែលពួកគេបានរាប់ជាសុចរិតនូវអំពើបាបដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ
 ដោយចូលចិត្តធ្វើតាមបញ្ជារបស់មនុស្ស។
 នេះទោះជាមានការព្រមានពីបទគម្ពីរបរិសុទ្ធក៏ដោយ៖ នៅក្នុង Isa.29:13 “
 ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ នៅពេលដែលប្រជាជននេះចូលមកជិតខ្ញុំ
 ពួកគេគោរពខ្ញុំដោយមាត់ និងបបូរមាត់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែចិត្តគាត់នៅឆ្ងាយពី
 ខ្ញុំ ហើយការភ័យខ្លាចដែលគាត់មានចំពោះខ្ញុំ គឺគ្រាន់តែជាសិក្ខាបទនៃ ប្រពៃណី
 មនុស្សប៉ុណ្ណោះ ។ ម៉ាថាយ ១៥:១៩៖ « គេគោរពខ្ញុំដោយឥតប្រយោជន៍ ដោយ
 បង្រៀន សិក្ខាបទដែលជាបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស។ »

ខទី ៨៖ « អ្នកទីបួនចាក់ដបរបស់គាត់ទៅលើព្រះអាទិត្យ។
 ហើយវាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់ដើម្បីដុតមនុស្សដោយភ្លើង។ »
 ទីបួនធ្វើសកម្មភាព " នៅលើព្រះអាទិត្យ " " ដុត " ។
 ហើយធ្វើឱ្យវាឡើងកំដៅលើសពីធម្មតា។ សាច់របស់ពួកឧទ្ធាមត្រូវបាន " ដុត " ។
 ដោយកំដៅដ៏ខ្លាំងនេះ។ បន្ទាប់ពីបានដាក់ទណ្ឌកម្មលើការរំលងនៃ « ភាពបរិសុទ្ធ »
 នោះ ព្រះនឹងដាក់ទោសចំពោះការថ្វាយបង្គំរូបព្រះនៃ « ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ » ដែល
 បានទទួលមរតកពី Constantine 1st ។ " ព្រះអាទិត្យ " ។
 ដែលកិត្តិយសជាច្រើនដោយមិនដឹងខ្លួនឥឡូវនេះចាប់ផ្តើម " ដុត " ។
 ស្បែករបស់ពួកឧទ្ធាម។ ព្រះបង្វែររូបព្រះទាស់នឹងអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ នេះគឺជា

ចំណុចកំពូលនៃ “ គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ ” ដែលបានប្រកាសនៅក្នុង Rev.14 ពេលដែលអ្នកដែលបញ្ជា " ព្រះអាទិត្យ " ប្រើវាដើម្បីដាក់ទោសអ្នកគោរពបូជារបស់គាត់។

ខទី ៩៖ « ហើយមនុស្សត្រូវបានឆេះយ៉ាងខ្លាំង ហើយពួកគេបានប្រមាថដល់ ព្រះនាមនៃព្រះដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើគ្រោះកាចទាំងនេះ ហើយពួកគេបាន ប្រែចិត្តមិនបានលើកតម្កើងទ្រង់ឡើយ ។»

ក្នុងកម្រិតនៃភាពរឹងប៉ឹងដែលពួកគេបានឈានដល់ ពួកគេខ្មាមមិនប្រែចិត្តពីកំហុសរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះទេ ប៉ុន្តែពួកគេប្រមាថគាត់ដោយ " ប្រមាថ " " " ឈ្មោះ " របស់គាត់។

វាមានរួចទៅហើយនៅក្នុងធម្មជាតិរបស់ពួកគេនូវអាកប្បកិរិយាជាទម្លាប់ ដែលត្រូវបានរកឃើញក្នុងចំណោមអ្នកជឿលើផ្ទៃ។ ពួកគេមិនស្វែងរកការពិតរបស់គាត់

ហើយបកស្រាយភាពស្ងៀមស្ងាត់មើលងាយរបស់គាត់ ដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ។ ហើយពេលមានការលំបាក ពួកគេដាក់ បណ្តាសា « ឈ្មោះ » របស់គាត់។ អសមត្ថភាពក្នុងការ “ ប្រែចិត្ត ” បញ្ជាក់ពីបរិបទ “ អ្នករស់រានមានជីវិត ” នៃ “ គ្រឹះទីប្រាំមួយ ” នៃវិវរណៈ ៩:២០-២១។ អ្នកមិនជឿ ដែលបោះបោរគឺជាមនុស្សសាសនា ឬមិនជឿលើព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតដ៏មាន មហិទ្ធិឬទ្ធិ។ ភ្នែករបស់ពួកគេគឺជាអន្ទាក់មរណៈសម្រាប់ពួកគេ។

ខទី ១០៖ « អ្នកទីប្រាំចាក់ដបរបស់វាទៅលើបណ្តើររបស់សត្វ។ ហើយ វាណាចក្ររបស់ទ្រង់ត្រូវគ្របដោយសេចក្តីងងឹត។ ហើយ បុរសខាំអណ្តាតរបស់ពួកគេដោយការឈឺចាប់

" ទីប្រាំ " យកជាគោលដៅជាក់លាក់របស់វា " បណ្តើរនៃសត្វ " នោះគឺតំបន់នៃទីក្រុងរ៉ូមដែលបុរីវិទ្យាស្ថានស្ថិតនៅ ដែលជារដ្ឋសាសនាតូចមួយនៃ popery ដែលជាកន្លែងដែល Saint Peter's Basilica ឈរ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដូចដែលយើងបានឃើញហើយ " បណ្តើរ " ពិតប្រាកដរបស់សម្តេចប៉ាបមានទីតាំងនៅទីក្រុងរ៉ូមបុរាណ នៅលើភ្នំ Caelius

ក្នុងព្រះវិហារមួយនៃព្រះវិហារទាំងអស់ក្នុងពិភពលោក គឺ Basilica of Saint John Lateran ។ ព្រះបានទម្លាក់គាត់ទៅក្នុងទឹកខ្មៅ “ ភាពងងឹត ” ដែលដាក់មនុស្ស គ្រប់រូបក្នុងស្ថានភាពមនុស្សខ្ញាត់។ ឥទ្ធិពលគឺឈឺចាប់ខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែសម្រាប់ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការកុហកសាសនានេះ

ដែលបង្ហាញនៅក្រោមចំណងជើងនៃពន្លឺនៃព្រះតែមួយ និងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ វាគឺ សមនឹងទទួលបាន និងសុចរិតទាំងស្រុង។ « ការប្រែចិត្ត » មិនអាចទៅរួចទៀតទេ ប៉ុន្តែ ព្រះបានសង្កត់ធ្ងន់លើការរឹងប៉ឹងនៃ គំនិតនៃគោលដៅរស់នៅរបស់ទ្រង់ ។

ខទី ១១៖ « ហើយពួកគេបានប្រមាថដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ដោយព្រោះការឈឺ ចាប់ និងការពុះកញ្ជ្រោលរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានប្រែចិត្តពីកិច្ចការ របស់ពួកគេឡើយ ។»

ខគម្ពីរនេះអនុញ្ញាតឲ្យយើងយល់ថា គ្រោះកាចត្រូវបានបន្ថែមហើយមិន ឈប់។ ប៉ុន្តែដោយការទទួលបានលើអវត្តមាននៃ « ការប្រែចិត្ត » និងនៅលើការបន្តនៃ « ការប្រមាថ » ព្រះវិញ្ញាណប្រទានឲ្យយើងយល់ថា កំហឹង និងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួក ឧទ្ធាមកើនឡើងតែប៉ុណ្ណោះ ។ វាគឺជាគោលដៅដែលព្រះបានស្វែងរក ដែលរុញច្រានពួកគេដល់កម្រិតកំណត់ ដូច្នេះពួកគេសម្រេចការស្លាប់របស់អ្នកជ្រើសរើស។

ខទី ១២៖ « អ្នកទីប្រាំមួយចាក់បានរបស់គាត់ទៅលើទន្លេធំអឺប្រាត។ ទឹកក៏ រឹងស្ងួត ដើម្បីរៀបចំផ្លូវរបស់ស្តេចដែលមកពីទិសខាងកើត។ »

“ ទីប្រាំមួយ ” សំដៅលើទ្វីបអឺរ៉ុប ដែលកំណត់ដោយឈ្មោះនិមិត្តសញ្ញានៃ “ ទន្លេអឺប្រាត ” ដែលកំណត់ដោយរូបភាពនៃ វិវរណៈ ១៧:១-១៥ ប្រជាជនដែលថ្វាយបង្គំ “ ស្រីពេស្យាបាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ ” កាតូលិក Papal ទីក្រុងរ៉ូម។ “ ការរឹងស្ងួតនៃទឹករបស់វា ”

អាចបង្ហាញពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃចំនួនប្រជាជនរបស់វា ដែលពិតជាជិតមកដល់ ប៉ុន្តែវានៅតែលឿនពេកសម្រាប់ករណីនេះ។ តាមពិត រឿងនេះគឺជាការរំលឹក ប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយសារវាបានឆ្លងកាត់ការរឹងស្ងួតមួយផ្នែកនៃ “ ទន្លេអឺប្រាត ” ដែលស្តេចមេឌីដារីយុសបានដណ្តើមយកក្រុងខាងខាង “ បាប៊ីឡូន ”។ ដូច្នេះ សារ នៃព្រះវិញ្ញាណគឺជាការប្រកាសអំពីការបរាជ័យដ៏ជិតស្និទ្ធរបស់ពួករ៉ូម៉ាំងកាតូលិក “ បាប៊ីឡូន ” ដែលនៅតែរក្សាការគាំទ្រ និងអ្នកការពារ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលខ្លី។ « បាប៊ីឡូនដ៍ធំ » លើកនេះនឹង « ដួល » យ៉ាងពិតប្រាកដ ដែលត្រូវចាញ់ដោយព្រះដ៏ មានព្រះចេស្ដានៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។

ការប្រឹក្សារបស់វិញ្ញាណមិនបរិសុទ្ធទាំងបី

ខទី ១៣៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញចេញពីមាត់នាគ ហើយចេញពីមាត់សត្វ ហើយចេញពីមាត់ហោរាក្លែងក្លាយ មានវិញ្ញាណអាក្រក់បីដូចកង្កែប។ »

ខទី ១៣ ដល់ ១៦ បង្ហាញពីការត្រៀមរៀបចំសម្រាប់ « សមរក្ខមិអើម៉ាគេដូន » ដែលតំណាងឱ្យការសម្រេចចិត្តសម្លាប់អ្នករក្សាថ្ងៃសប្បិទ ដែលស្មោះត្រង់ឥតឈប់ឈរចំពោះអ្នកបង្កើតព្រះ។ ដើមឡើយ តាមរយៈលទ្ធិខាងវិញ្ញាណ អារក្សដែលក្លែងធ្វើជាបុគ្គលនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ បានបង្ហាញខ្លួនដើម្បីបញ្ឈប់បញ្ចូលពួកឧទ្ធាមថា ជម្រើសរបស់ពួកគេសម្រាប់ថ្ងៃអាទិត្យគឺសមហេតុផល។ ដូច្នេះ លោកលើកទឹកចិត្ត ពួកគេឲ្យយកជីវិតអ្នកតស៊ូដ៏ស្មោះត្រង់ដែលគោរពថ្ងៃសប្បិទ។ ដូច្នេះ អ្នកទាំងបី ដែលសាហារយោរយើងរួមគ្នាក្នុងការប្រយុទ្ធគ្នា គឺអារក្ស ជំនឿកាតូលិក និងជំនឿ ប្រូតេស្តង់ គឺ « នាគ សត្វ និងហោរាក្លែងក្លាយ »។ នៅទីនេះ “ សមរក្ខមិ ” ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងវិវរណៈ ៩:៧-៩ ត្រូវបានសម្រេច។ ការលើកឡើងនៃ “ មាត់ ”

បញ្ជាក់ពីការផ្លាស់ប្តូរពាក្យសំដីនៃការពិគ្រោះយោបល់ដែលនាំទៅដល់ការសម្រេច សម្លាប់អ្នកជាប់ឆ្នោតពិតប្រាកដ។ អ្វីដែលគេមិនអើពើ ឬប្រកួតប្រជែងទាំងស្រុង។ « កង្កែប » គឺពិតជាគួរឱ្យសង្ស័យណាស់ សម្រាប់ព្រះ សត្វត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ថាមិនបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសារនេះ ព្រះវិញ្ញាណបាននិយាយអំពីការលោតផ្លោះដ៏អស្ចារ្យ

ដែលសត្វនេះមានសមត្ថភាពធ្វើបាន។ រវាង "សត្វ" អ៊ីបនិង "ហោរក្លែងក្លាយ" របស់អាមេរិកមានមហាសមុទ្រអាត្លង់ទិកធំទូលាយហើយការប្រជុំរបស់អ្នកទាំងពីរពាក់ព័ន្ធនឹងការឈានទៅមុខដ៏អស្ចារ្យ។ ក្នុងចំណោមជនជាតិអង់គ្លេស និងអាមេរិក ជនជាតិបារាំងត្រូវបានគេនិយមប្រើជា«កង្កែប» និង «អ្នកស៊ុកកង្កែប»។ ភាពមិនបរិសុទ្ធគឺជាជំនាញពិសេសមួយរបស់ប្រទេសបារាំង ដែលតម្លៃសីលធម៌របស់ពួកគេបានដួលរលំទៅតាមពេលវេលា ចាប់តាំងពីបដិវត្តន៍ឆ្នាំ 1789 របស់វា ដែល វាបានដាក់សេរីភាពលើសពីអ្វីទាំងអស់ ។ វិញ្ញាណមិនបរិសុទ្ធដែលធ្វើឲ្យអ្នកទាំងបីមានចលនាគឺសេរីភាពដែលចង់បាន “ទាំងព្រះ ឬម្ចាស់”។ ពួកគេទាំងអស់បានប្រឆាំងនឹងឆន្ទៈនិងសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះ ដូច្នោះហើយបានរួបរួមគ្នាលើបញ្ហានេះ។ ពួកគេមកជាមួយគ្នាព្រោះមើលទៅដូចគ្នា។

ខទី ១៤៖ « ដ្បិតពួកវាជាវិញ្ញាណនៃអារក្ស ដែលធ្វើអច្ឆរិយៈ ហើយមករកស្តេចនៃផែនដីទាំងមូល ដើម្បីប្រមូលពួកវារួមគ្នាសម្រាប់សមរក្ខមិនៃថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។ »

ចាប់តាំងពីបណ្តាសានៃក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 វិញ្ញាណនៃអារក្សបានបង្ហាញខ្លួនពួកគេជាមួយនឹងភាពជោគជ័យដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេសនិងសហរដ្ឋអាមេរិក។ ភាពខាងវិញ្ញាណគឺជាម៉ូដទាន់សម័យនៅពេលនោះ ហើយបុរសបានក្លាយជាទម្លាប់នៃទំនាក់ទំនងប្រភេទនេះជាមួយនឹងវិញ្ញាណដែលមើលមិនឃើញ ប៉ុន្តែសកម្ម។ នៅក្នុងជំនឿប្រូតេស្តង់ ក្រុមសាសនាជាច្រើនរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយបិសាច ដោយជឿថាពួកគេមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះយេស៊ូវ និងពួកទេវតារបស់ទ្រង់។ អារក្សយល់ឃើញថាវាងាយស្រួលណាស់ក្នុងការបញ្ឆោតគ្រីស្ទបរិស័ទដែលត្រូវបានបដិសេធដោយព្រះ ហើយពួកគេនឹងនៅតែអាចបញ្ឈប់បញ្ឈលពួកគេយ៉ាងងាយស្រួលឱ្យប្រមូលផ្តុំគ្នាដើម្បីសម្លាប់ រហូតដល់ចុងក្រោយបំផុត គ្រីស្ទបរិស័ទ និងសាសន៍យូដាដែលគោរពថ្ងៃសប្បិទ។ វិធានការដ៏ខ្លាំងក្លានេះ ដែលគំរាមកំហែងដល់ការស្តាប់ដល់ក្រុមទាំងពីរ នឹងរួបរួមពួកគេក្នុងពរជ័យនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ សម្រាប់ព្រះ ការប្រមូលផ្តុំនេះមានគោលបំណង ប្រមូល ពួកឧទ្ធាម « សម្រាប់ការប្រយុទ្ធនៃថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះដ៏មានគ្រប់ចេស្ដា »។ ការជួបជុំគ្នានេះគឺមានគោលបំណងផ្តល់ឱ្យពួកឧទ្ធាមនូវចេតនាសម្លាប់ដែលនឹងធ្វើឱ្យពួកគេសមនឹងទទួលការស្តាប់នៅក្នុងដៃនៃអ្នកដែលត្រូវបានឈ្លងនិងបញ្ឆោតដោយការភូតកុហកសាសនារបស់ពួកគេ។ មូលហេតុចម្បងនៃសមរក្ខមិនដែលបានចូលរួមគឺ ច្បាស់ណាស់ថា ជម្រើសនៃថ្ងៃយប់សំរាក និងដោយសង្ខេប ព្រះវិញ្ញាណចង្អុលបង្ហាញថាថ្ងៃដែលបានស្នើឡើងមិនស្នើគ្នា។ ចំពោះអ្វីដែលទាក់ទងនឹងថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធ គឺមិនមានអ្វីក្នុងដាងទៅតាមលក្ខណៈរបស់វាជាង« ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាព »។ ថ្ងៃមិនស្នើគ្នា ហើយក៏មិនមានកម្លាំងប្រឆាំងដែរ។ នៅពេលដែលគាត់បានបណ្តេញអារក្ស

និងអារក្សរបស់គាត់ចេញពីស្ថានសួគ៌ នោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុង " មីកែល " ដ៏មានឥទ្ធិពល នឹងដាក់ជ័យជំនះលើសត្រូវរបស់គាត់។

ខទី ១៥: « មើលចុះ ខ្ញុំមកដូចជាចោរ។ មានពរហើយអ្នកណាដែលមើលនិងរក្សាសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ដើម្បីកុំឲ្យគាត់ដើរអាក្រាត ហើយមើលទៅគួរឲ្យខ្មាសគេ! »

ជំរំដែលតទល់នឹងអ្នកសង្កេតការណ៍នៃថ្ងៃសប្បិទដ៏ទេវភាព គឺជាពួកគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយដែលមិនស្មោះត្រង់ រួមទាំងពួកប្រូតេស្តង់ ដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅក្នុង វិវរណៈ 3:3 ថា: « ដូច្នោះ ចូរនឹកចាំពីរបៀបដែលអ្នកបានទទួល និងឮ ហើយការពារ ហើយប្រែចិត្ត. បើឯងមិនមើលទេ អញនឹងមកដូចចោរ ហើយឯងមិនដឹងថាអញនឹងមករកឯងនៅពេលណាទេ »។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះវិញ្ញាណបានប្រកាសដល់អ្នកដែលបានរើសតាំងនៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ដែលទទួលបានប្រយោជន៍ពិតនៃទំនាយពេញលេញរបស់ខ្លួននៅក្នុងសម័យចុងក្រោយនៃ " ឡៅឌីសេ ": " មានពរហើយអ្នកណាដែលមើល និងរក្សាសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ " ហើយនិយាយទៅកាន់ស្ថាប័ន Adventist ក្នុងតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៤ មក។ ក៏និយាយថា: « ដើម្បីកុំឲ្យគាត់ដើរស្រាត ហើយកុំឲ្យយើងឃើញការខ្មាសគាត់! »។ បានប្រកាស ហើយទុក «អាក្រាត» នៅពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមកវិញ នាងនឹងស្ថិតនៅក្នុងជំរំនៃសេចក្តីអាម៉ាស់ និងការបដិសេធ ដោយអនុលោមតាម កូរិនថូសទី 2 5:2-3 ថា " ដូច្នោះ យើងចូរនៅក្នុងត្រសាលនេះ ដោយចង់ដាក់នៅលើស្ថានសួគ៌របស់យើង។ បើយ៉ាងហោចណាស់ យើង ត្រូវបានគេរកឃើញថាយើងស្លៀកពាក់ ហើយ មិនអាក្រាត »។

ខទី ១៦: « ពួកគេបានប្រមូលពួកគេទៅកន្លែងហៅថា អើម៉ាគេដូន ជាភាសាហេព្រើរ។ »

"ការប្រមូលផ្តុំ"
នៅក្នុងសំណួរមិនទាក់ទងនឹងទីតាំងភូមិសាស្ត្រទេព្រោះវាជា "ការប្រមូលផ្តុំ" ខាងវិញ្ញាណដែលប្រមូលផ្តុំនៅក្នុង គម្រោងជីវិតមែងស្លាប់របស់វាជំរំនៃសត្រូវរបស់ព្រះ។ លើសពីនេះទៅទៀត ពាក្យ ថាហារមានន័យថាភ្នំ ហើយវាបានបង្ហាញថាពិតជាមានជ្រលងភ្នំមេគីដូក្នុង ប្រទេសអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែគ្មានភ្នំនៃឈ្មោះនោះទេ។

ឈ្មោះ: " អើម៉ាគេដូន " មានន័យថា: «ភ្នំដ៏រិសេស» ជាឈ្មោះដែលកំណត់ សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សភារបស់ទ្រង់ ដែលបានជ្រើសរើសដែលប្រមូលអ្នករើស តាំងទាំងអស់របស់ទ្រង់មកជាមួយគ្នា។ ហើយ ខ ១៤ បានបើកបង្ហាញដល់យើង ស្ទើរតែច្បាស់អំពីអ្វីដែលសមរក្ខមិ « អើម៉ាគេដូន » គឺអំពី សម្រាប់ពួកឧទ្ធាម គោលដៅគឺថ្ងៃសប្បិទដ៏ទេវភាព និងអ្នកសង្កេតការណ៍របស់វា។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ព្រះ គោលដៅគឺជាខ្លាំងសត្រូវនៃអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។

«ភ្នំដ៏រិសេស»នេះកំណត់នៅពេលជាមួយគ្នានោះថា «ភ្នំស៊ីណាយ» ដែលព្រះ បានប្រកាសច្បាប់របស់ទ្រង់ដល់អ៊ីស្រាអែលជាលើកដំបូងបន្ទាប់ពីការនិរទេស ចេញពីអេស៊ីប។

ដោយសារតែគោលដៅនៃពួកឧទ្ធាមគឺទាំងថ្ងៃសប្បិទថ្ងៃទីប្រាំពីរដែលត្រូវបានព្រៃ កជាបរិសុទ្ធដោយបញ្ញត្តិទីបួនរបស់ខ្លួននិងអ្នកសង្កេតការណ៍ដ៏ស្មោះត្រង់របស់វា។ សម្រាប់ព្រះ លក្ខណៈ: "ដ៏មានតម្លៃ" នៃ "ភ្នំ" នេះគឺហួសពីការឈ្មោះប្រកែកគ្នា

ព្រោះវាមិនស្មើគ្នានៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិទាំងអស់។
 ដើម្បីការពារប្រឆាំងនឹងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់មនុស្ស
 ព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សមិនអើពើទីតាំងពិតរបស់វា
 ទីតាំងមិនពិតនៅភាគខាងត្បូងនៃឧបទ្វីបអេហ្ស៊ីបតាមទំនៀមទម្លាប់
 វាគឺនៅភាគឦសាននៃ " ម៉ាឌាន " ជាកន្លែងដែល " យេត្រូ " ដែលជាឪពុករបស់ " សេដូរ៉ា " ដែលជាភរិយារបស់ម៉ូសេ រស់នៅ ។
 ភាគខាងជើងនៃប្រទេសអាហ្វ៊ីសាអូឌីតបច្ចុប្បន្ន។ ប្រជាជនរបស់វាបានផ្តល់
 ឈ្មោះភ្នំស៊ីណាយពិតថា "al Lawz" ដែលមានន័យថា "ច្បាប់"; ឈ្មោះសមស្របដែល
 ថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះដំណើររឿងព្រះគម្ពីរដែលសរសេរដោយម៉ូសេ។
 ប៉ុន្តែវាមិនមែននៅលើ " កន្លែង " ។
 ភូមិសាស្ត្រនេះទេដែលពួកឧទ្ទាមនឹងប្រឈមមុខនឹងព្រះគ្រីស្ទដ៏រុងរឿងនិងដ៏ទេវ
 ភាពជាអ្នកឈ្នះ។ ដោយសារតែពាក្យថា " កន្លែង " នេះកំពុងបំភាន់
 ហើយការពិតវាត្រូវប្រើទិដ្ឋភាពជាសកល ដោយសារអ្នកជ្រើសរើសនៅពេលនេះ
 នៅតែរាយប៉ាយពាសពេញផែនដី។ អ្នករើសតាំងដែលមានជីវិតរស់ឡើងវិញ និង
 អ្នកដែលរស់ឡើងវិញនឹងត្រូវបាន «ប្រមូល» ដោយទេវតាដ៏ល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដើម្បីចូលរួមជាមួយព្រះយេស៊ូវនៅលើពពកនៃស្ថានសួគ៌។

ខទី ១៧៖ « អ្នកទីប្រាំពីរចាក់ដបរបស់គាត់ទៅលើអាកាស។ មានសំឡេង
 បន្លឺចេញពីព្រះវិហារពីបណ្តើរៗថា៖ « ចប់ហើយ! »

នៅក្រោមសញ្ញានៃ " គ្រោះភាពទីប្រាំពីរបានចាក់ទៅលើអាកាស " ។
 មុនពេលពួកឧទ្ទាមអនុវត្តការចនាឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ពួកគេ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដែលជាអង្គពិត លេចចេញជាប្រភេទដ៏មានឥទ្ធិពល និងរុងរឿង
 នៅក្នុងសិរីល្អនៃសេឡេស្ទាលដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន
 អមដោយទេវតាច្រើនអង្គ។ **យើងរកឃើញពេលនៃ " ត្រៃទីប្រាំពីរ "**
 ដែលយោងទៅតាម វិវរណៈ 11:15 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ
 បានដកយកនគរនៃពិភពលោកចេញពីអារក្ស។ នៅក្នុង អេភ.២:២ ប៉ុលបាន
 សំដៅទៅសាតាំងថាជា « ម្ចាស់នៃអំណាចនៃអាកាស »។ « ខ្យល់ » គឺជាធាតុ
 ចែករំលែកនៃមនុស្សជាតិនៅលើផែនដីទាំងមូល ដែលវាគ្របដណ្តប់រហូតដល់
 ការយាងត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

គ្រានៃការយាងមកដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់
 គឺជាពេលដែលអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ដណ្តើមបានការគ្រប់គ្រង
 និងអំណាចលើមនុស្សពីអារក្ស ហើយបញ្ចប់វា។

ដឹងពីការអត់ធ្មត់របស់ព្រះដែលបានរង់ចាំ 6000

ឆ្នាំសម្រាប់ពេលដែលគាត់នឹងនិយាយថា៖ " វាចរាល់ហើយ! » ហើយបន្ទាប់មក
 យល់ពិតម្តែដែលទ្រង់ប្រទានដល់ «ថ្ងៃទីប្រាំពីរដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ» ដែល
 ទាយអំពីការមកដល់នៃគ្រានេះ ដែលសេរីភាពដែលបន្ទូលទុកដល់សត្វមិនស្មោះ
 គ្រង់របស់ទ្រង់នឹងឈប់។ សត្វដែលបះបោរនឹងឈប់ធ្វើឱ្យគាត់ខកចិត្ត ខឹងគាត់
 ស្តាប់គាត់ ហើយបង្គាប់គាត់ ព្រោះវានឹងត្រូវបំផ្លាញ។ នៅក្នុង Dan.12:1
 ព្រះវិញ្ញាណបានទាយពីការយាងមកដ៏រុងរឿងនេះ ដែលទ្រង់សន្មតថាជា " **ម៉ែហើល**
 " ដែលជាព្រះនាមសេឡេស្ទាលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ " នៅពេលនោះនឹងកើតឡើង
មីកែល ជាអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យ ជាអ្នកការពារកូនចៅនៃប្រជាសាស្ត្ររបស់ទ្រង់។

ហើយវានឹងក្លាយជាគ្រាដ៏ លំបាក ដូចជាមិនធ្លាប់មានតាំងពីប្រជាជាតិនានា រហូតមកដល់ពេលនោះ។ នៅពេលនោះ ប្រជាជនរបស់អ្នកដែលត្រូវបានគេរក ឃើញសរសេរក្នុងសៀវភៅនោះ នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ»។ ព្រះមិនជួយសម្រួលដល់ការ យល់ដឹងអំពីគម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ទេ ព្រោះគម្ពីរមិនបានលើកឡើងអំពី ព្រះនាម «ព្រះយេស៊ូវ» ដើម្បីកំណត់ព្រះមេស៊ី ហើយទ្រង់ប្រទាននាមជានិមិត្តរូប ដែលបង្ហាញពីទេវៈលាក់កំបាំងរបស់ទ្រង់៖ « **អេម៉ាណូអែល** » (ព្រះនៅជាមួយនឹង យើង) Isa.7:14 ៖ « ដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានសញ្ញាមួយដល់អ្នក មើលចុះ ក្មេងស្រីនឹងមានគភ៌ និងសម្រាលបានកូនប្រុសមួយ ហើយនាងនឹងដាក់ឈ្មោះ គាត់ថា Emmanuel »; “ **ព្រះវរបិតានៅអស់កល្បជានិច្ច** ” នៅក្នុងអ៊ីសា.៩:៥៖ “ សម្រាប់យើងរាល់គ្នា មានកូនមួយបានកើតមក

ព្រះរាជបុត្រមួយត្រូវបានប្រទានដល់យើង ហើយការគ្រប់គ្រងនឹងនៅលើស្ថាររបស់គេ។ គាត់នឹងត្រូវបានហៅថាអស្ចារ្យ ជា ទីប្រឹក្សា ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ **ព្រះវរបិតានៅអស់កល្បជានិច្ច** ព្រះអង្គម្ចាស់នៃ សន្តិភាព»។

ខ 18 ៖ « ហើយមានផ្លែកបន្ទោរ និងសំឡេង និងផ្ការលាន់ និងការរញ្ជួយដីដ៏ ធំមួយ ដែលមិនធ្លាប់មានតាំងពីមនុស្សនៅលើផែនដីមក រញ្ជួយខ្លាំងបែបនេះ ។»

នៅទីនេះយើងរកឃើញឃ្លាពីខគម្ពីរយោងសំខាន់នៃ វិវរណៈ 4: 5 បន្តនៅក្នុង វិវរណៈ 8: 5 ។ ព្រះបានចេញមកដោយភាពមើលមិនឃើញរបស់ទ្រង់ អ្នកដែលមិនស្មោះត្រង់ និងអ្នកមិនជឿ ប៉ុន្តែក៏មានអ្នកជឿដ៏ស្មោះត្រង់ដែលបានជ្រើសរើសផងដែរ អាចមើលឃើញអ្នកបង្កើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងសិរិល្លៃនៃការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់។ វិវរណៈ 6 និង 7 បានបង្ហាញដល់យើងនូវអាកប្បកិរិយាប្រឆាំងនៃជំរុំទាំងពីរនៅក្នុងបរិបទដ៏គួរ ឱ្យភ័យខ្លាច និងរុងរឿងនេះ។

ហើយដោយមានការរញ្ជួយដីដ៏ខ្លាំងមួយ ពួកគេបានធ្វើជាសាក្សីក្នុងភាពភ័យរន្ធត់នៃការរស់ឡើងវិញជាលើកដំបូងដែល បានបម្រុងទុកសម្រាប់ពួកអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ យោងទៅតាម វិវរណៈ 20:5 និងការលើកឡើងរបស់ពួកគេទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ជាកន្លែងដែលពួកគេចូលរួមជា មួយព្រះយេស៊ូវ។ ហេតុការណ៍កំពុងកើតឡើងដូចដែលគេបានទាយទុកក្នុង ១ថៃស្សា ៤:១៥-១៧៖ « នេះជាអ្វីដែលយើងប្រកាសប្រាប់អ្នករាល់គ្នា **តាមព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់** ៖ យើងរាល់គ្នាដែលមានជីវិត ហើយនៅជាប់នឹងការយាងមក របស់ព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងមិនទៅឡើយ។ នៅចំពោះមុខអ្នកដែលស្លាប់។ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់នឹងយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ដោយបញ្ញា ដោយសំឡេងរបស់ មហាទេវតា និងដោយសំឡេងគ្រែរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នកស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នឹងរស់ឡើងមុនគេ។ ពេលនោះ យើងរាល់គ្នាដែលនៅរស់ ហើយនៅ **នឹងត្រូវជាប់ជា មួយ** នឹងគេក្នុងពពក **ដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស** ដូច្នោះ យើងនឹងនៅជា មួយនឹងព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច »។ ខ្ញុំបានទាញយកប្រយោជន៍ពីខគម្ពីរនេះ ដើម្បីកត់សម្គាល់ពីទស្សនៈរបស់សាវ័កនៃស្ថានភាពនៃ “ អ្នកស្លាប់ ” ៖ “ យើងជាអ្នករស់ នៅសល់សម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងមិនឈានទៅមុខឡើយ។ អ្នកដែលបានស្លាប់ ”។ ប៉ុល

និងសហសម័យរបស់គាត់មិនគិតដូចពួកគ្រីស្ទានក្លែងក្លាយសព្វថ្ងៃនេះទេដែល
ថា " អ្នកស្លាប់ " ដែលបានជ្រើសរើសគឺនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពីព្រោះការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់គាត់បង្ហាញថា ផ្ទុយទៅវិញ
ទាំងអស់គ្នាគិតថាអ្នករើសតាំង " រស់ " នឹងចូលស្ថានសួគ៌មុនពេល " ស្លាប់ " ។

ខទី ១៩៖ « ហើយទីក្រុងដ៏ធំបានបែកចេញជាបីផ្នែក ហើយទីក្រុងនៃ
ប្រជាជាតិនានាបានដួលរលំ ហើយព្រះបាននឹកចាំពីបាបិឡូនដ៏ធំ ដើម្បីឲ្យពែងនៃ
ស្រានៃសេចក្តីក្រោធដ៏កាចសាហាវរបស់ទ្រង់ដល់នាង។ »

« បីផ្នែក » ទាក់ទងនឹង « នាគ សត្វ និងព្យាការីក្លែងក្លាយ »
ដែលប្រមូលបាននៅក្នុងខទី 13 នៃជំពូកនេះ។

ការបកស្រាយទីពីរគឺផ្នែកលើអត្ថបទនេះពី Zac.11:8៖ “
ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញគ្រូគង្វាលបីនាក់ក្នុងរយៈពេលមួយខែ។ ព្រលឹងខ្ញុំអត់ទ្រាំនឹងគេ
ហើយព្រលឹងគេក៏ស្អប់ខ្ញុំដែរ។» ក្នុងករណីនេះ “ គ្រូគង្វាលបីនាក់ ” តំណាងឲ្យផ្នែក
ទាំងបីរបស់ប្រជាជនអឺរ៉ុបអែល៖ ស្តេច បព្វជិត និងហោរា។
ដោយគិតពីបរិបទចុងក្រោយ ដែលជំនឿប្រូតេស្តង់
និងជំនឿកាតូលិកត្រូវបានចងសម្ព័ន្ធភាព និងរូបរួម " ផ្នែកទាំងបី "
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយ៖ " នាគ " = អារក្ស; " សត្វតិរច្ឆាន " =
ប្រជាជនកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់ល្បួង; " ព្យាការីក្លែងក្លាយ " = បព្វជិតកាតូលិក
និងប្រូតេស្តង់។

នៅក្នុងជំរុំដែលចាញ់ ការយល់ដឹងល្អឈប់ "
ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានបែងចែកជាបីផ្នែក " ;
ក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានបោកបញ្ឆោត និងល្បួង
ជំរុំរបស់សត្វតិរច្ឆាន និងព្យាការីក្លែងក្លាយ ការស្អប់
និងការអាក់អន់ចិត្តជំរុញឱ្យមានការសងសឹកប្រឆាំងនឹងអ្នកបោកបញ្ឆោតដែល
ទទួលខុសត្រូវចំពោះការបាត់បង់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ។ ពេលនោះហើយ
ដែលប្រធានបទនៃ « ការច្រូតកាត់ » ត្រូវបានបំពេញដោយការដោះស្រាយយ៉ាង
បង្អួរឈាមនៃពិន្ទុដែលគោលដៅចម្បងរបស់គ្រូសាសនាគឺក្នុងតក្កវិជ្ជានិង
យុត្តិធម៌ទាំងអស់។ ការព្រមាននេះចេញពី យ៉ាកុប 3:1 បន្ទាប់មកមានអត្ថន័យ
ពេញលេញថា « បងប្អូនអើយ កុំឲ្យមានមនុស្សច្រើននាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
ចាប់ផ្តើមបង្រៀនឡើយ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាដឹងថា យើងនឹងត្រូវកាត់ទោសកាន់តែ
ធ្ងន់ »។ នៅក្នុងគ្រានៃ " គ្រោះកាច "
សកម្មភាពនេះត្រូវបានបំផុសឡើងដោយសម្រង់នេះ៖ "
ហើយព្រះបានចងចាំបាបិឡូនដ៏អស្ចារ្យដើម្បីផ្តល់ឱ្យនាងនូវពែងនៃស្រានៃកំហឹង
ដ៏កាចសាហាវរបស់គាត់ " ។ Apo.18
នឹងត្រូវបានឧទ្ទិសទាំងស្រុងចំពោះការជម្លៀសចេញពីការដាក់ទណ្ឌកម្មនេះនៃអ្នក
កកាន់សាសនាមិនសមរម្យ។

ខទី ២០៖ « ហើយកោះទាំងអស់បានរត់ចេញ ហើយរកមិនឃើញភ្នំទេ។ »

ខគម្ពីរនេះសង្ខេបអំពីការផ្លាស់ប្តូរនៃផែនដី ដែលទទួលរងនូវការរញ្ជួយដ៏
ខ្លាំង ចាប់យកទិដ្ឋភាពនៃភាពចលាចលជាសកលរួចទៅហើយ “ គ្មានទម្រង់ ”
ហើយមិនយូរប៉ុន្មាន “ ទេទេ ” ឬ “ ដាច់ស្រយាល ” ។ វាគឺជាលទ្ធផលជាលទ្ធផលនៃ “

អំពើបាប desolator ” បរិហារនៅក្នុងដានិយ៉ែល 8:13

ហើយការដាក់ទណ្ឌកម្មចុងក្រោយត្រូវបានព្យាករណ៍នៅក្នុង Dan.9:27 ។

ខទី ២១៖ « ហើយព្រឹលយ៉ាងធំ ដុំព្រិលដែលមានទម្ងន់ មួយថាល បានធ្លាក់ ពីលើមេឃមកលើមនុស្ស។ មនុស្សម្នាបានប្រមាថព្រះជាម្ចាស់ ដោយព្រោះ ខ្យល់ ព្យៈ ភ្លៀង ខ្លាំងពេក។ »

កិច្ចការដ៏អាក្រក់របស់ពួកគេបានសម្រេច

ប្រជាជននៅលើផែនដីនឹងត្រូវវិនាសដោយគ្រោះមហន្តរាយ

ដែលវាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់ពួកគេដើម្បីគេចចេញ៖ ថ្មនៃ " ព្រិល "

នឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ។ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ដល់ពួកគេនូវទម្ងន់នៃ "

មួយប៊ុនប្រសប់" ពោលគឺ 44.8 គីឡូក្រាម។ ប៉ុន្តែពាក្យ « ទេពកោសល្យ » នេះគឺជា

ការឆ្លើយតបខាងវិញ្ញាណច្រើនជាងដោយផ្អែកលើ « ពាក្យប្រៀបធៀបនៃ

ទេពកោសល្យ » ។ តាមរបៀបនេះ

ទ្រង់ចាត់ទុកការធ្លាក់នូវគូនាទីរបស់អ្នកដែលមិនបានបង្កើតផលនៃ "

ទេពកោសល្យ " ។

ដែលជាអំណោយដែលព្រះបានប្រទានឱ្យពួកគេនៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូច។ ហើយ

អាកប្បកិរិយាអាក្រក់នេះធ្វើឱ្យពួកគេបាត់បង់ជីវិត ទីមួយ និងទីពីរដែលអាច

ចូលបានសម្រាប់តែអ្នកជាប់ឆ្នោតពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះ។ រហូតដល់ដង្ហើមចុង

ក្រោយនៃជីវិត ពួកគេនៅតែបន្ត « ប្រមាថ » (ប្រមាថ) « ព្រះ » នៃស្ថានសួគ៌ ដែល

ដាក់ទោសពួកគេ។

« ពាក្យប្រៀបធៀបអំពី ទេពកោសល្យ » នឹងត្រូវបានបំពេញតាមព្យញ្ជនៈ។

ព្រះនឹងប្រទានដល់មនុស្សម្នាក់ៗ តាមទីបន្ទាល់នៃកិច្ចការនៃសេចក្តីជំនឿរបស់

ខ្លួន។ ចំពោះពួកគ្រីស្ទានដែលមិនស្មោះត្រង់ ទ្រង់នឹងស្លាប់

ហើយនឹងបង្ហាញខ្លួនឯងថាជាមនុស្សឃោរឃៅ និងឃោរឃៅ

ដូចដែលពួកគេបានគិត និងវិនិច្ឆ័យគាត់។

ហើយចំពោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់

ទ្រង់នឹងប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច

ស្របតាមសេចក្តីជំនឿដែលពួកគេបានដាក់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ

និងសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់

ដែលត្រូវបានលើកតម្កើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ពួកគេ។

ទាំងអស់នេះយោងទៅតាមគោលការណ៍ដែលបានលើកឡើងដោយព្រះយេស៊ូវនៅ

ក្នុងម៉ាថាយ 8: 13: " យោងទៅតាមសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកចូរធ្វើវាដល់អ្នក " ។

បន្ទាប់ពីគ្រោះមហន្តរាយចុងក្រោយនេះ ផែនដីនឹងក្លាយទៅជាទីស្ងាត់ជ្រងំ

បាត់បង់គ្រប់ទម្រង់នៃជីវិតមនុស្ស។ ដូច្នេះវាក៏ឃើញលក្ខណៈ " អវិច្ចិ "

នៃលោកុប្បត្តិ ១:២។

ជំពូកទី 17: ស្រ្តីពេស្យា
មិនត្រូវបានបិទបាំងនិងកំណត់អត្តសញ្ញាណ

ខ១៖ ពេលនោះ
 ទេវតាមួយរូបក្នុងចំនោមទេវតាទាំងប្រាំពីរដែលកាន់បានទាំងប្រាំពីរបានមកនិយាយមកខ្ញុំថា ចូរមក
 ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវការវិនិច្ឆ័យទោសស្រ្តីពេស្យាដ៏ខ្លាំងម្នាក់ដែលអង្គុយនៅលើទឹកជាច្រើន។»

ចេញពីខទីមួយនេះ ព្រះវិញ្ញាណបានចង្អុលបង្ហាញពីគោលដៅនៃជំពូកទី ១៧ នេះ ៖ « ការជំនុំជម្រះ » នៃ « ស្រ្តីពេស្យាដ៏អស្ចារ្យ » ដែលត្រូវបាន « អង្គុយនៅលើទឹកដ៏អស្ចារ្យ » ឬ ដែលគ្របដណ្តប់ យោងទៅតាម ខទី 15 « ប្រជាជន ហ្វូងមនុស្ស ប្រជាជាតិ និងភាសា » ដែលនៅក្រោមនិមិត្តសញ្ញា « អឺប្រាត » បានកំណត់រួចហើយនៅទ្វីបអឺរ៉ុប និងផ្នែកបន្ថែមនៃភពផែនដីនៃសាសនាគ្រិស្តនៅក្នុង " ត្រៃទីប្រាំមួយ" នៃ វិវរណៈ ៩:១៤៖ សហរដ្ឋអាមេរិក អាមេរិកខាងត្បូង អាហ្វ្រិក និងអូស្ត្រាលី។ កិច្ចការនៃការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងបរិបទនៃ " គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ " ឬ " ប្រាំពីរពេង " ដែលបង្ហាញដោយ " ទេវតាទាំងប្រាំពីរនាក់ " នៅក្នុងជំពូកទី 16 មុន។

អត្ថន័យនៃ " ការវិនិច្ឆ័យ" នៃលេខ 17 ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយដានីយ៉ែល 4: 17: " ការកាត់ទោស នេះ គឺជា ក្រឹត្យ របស់អ្នកដែលមើល ដំណោះស្រាយ នេះ គឺជា ការបង្ហាញរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យមនុស្សរស់បានដឹងថា ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត មាន អំណាច លើនគរបស់មនុស្ស ទ្រង់ ប្រទានដល់អ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ ហើយ ទ្រង់លើកឡើងនូវភាពអាក្រក់របស់មនុស្ស។

“ ការវិនិច្ឆ័យ ” នៅក្នុងសំណួរគឺត្រូវបាននាំមកដោយព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ ដែលគ្រប់សត្វទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីមាន ហើយនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវ។

នេះបង្ហាញថាតើជំពូកនេះមានសារៈសំខាន់ដែរឬទេ។ យើងបានឃើញនៅក្នុងសារនៃ ទេវតា ទី 3 នៃជំពូកទី 14 ថាការកំណត់អត្តសញ្ញាណនេះនាំទៅរកជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ឬសេចក្តីស្លាប់។ ដូច្នេះ បរិបទនៃ « ការវិនិច្ឆ័យ » នេះគឺជា « សត្វដែលរស់ឡើងពីផែនដី » ក្នុងជំពូកទី ១៣។

ទោះបីជាមានការព្រមានជាប្រវត្តិសាស្ត្រ និងទំនាយក៍ដោយ ក៏ជំនឿប្រូតេស្តង់នៅឆ្នាំ 1843 និងជំនឿ Adventist ជាផ្លូវការនៅឆ្នាំ 1994 បានធ្លាក់ចុះដោយព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យថាមិនសក្តិសមចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះដែល ផ្តល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងការបញ្ជាក់ពីការវិនិច្ឆ័យនេះ ពួកគេទាំងពីរបានចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពដែលស្នើឡើងដោយជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ខណៈពេលដែលអ្នកត្រួសត្រាយនៃក្រុមទាំងពីរបានបរិហារពីធម្មជាតិដ៏សាហាវរបប

សំរាប់ ដើម្បីចៀសវាងការប្រព្រឹត្តខុសនេះ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវតែ ជឿជាក់ យ៉ាងពិតប្រាកដ អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់សត្រូវដ៏សំខាន់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ រ៉ូម នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់នៃសាសនាមិនជឿ និង papal របស់វា។ កំហុសនៃសាសនាប្រូតេស្តង់ និងអាដវេននីស គឺជំងឺនេះទៅទៀត ពីព្រោះអ្នកត្រូវសម្រាយផ្លូវទាំងពីរបានបរិហារ និងបង្រៀនពីធម្មជាតិដ៏អាក្រក់នៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ ការផ្លាស់ប្តូរចិត្ត របស់អ្នកទាំងពីរនេះបង្កើតជា ទង្វើនៃការក្សត់ ប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជា ព្រះអង្គសង្គ្រោះតែមួយគត់ និងជាចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យ។ តើនេះអាចទៅជាដោយ របៀបណា? សាសនាទាំងពីរគ្រាន់តែផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់សន្តិភាពនៅលើផែនដី និងការយល់ដឹងល្អរវាងមនុស្ស។

នៅពេលដែលជំនឿកាតូលិកលែងធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ វាក្លាយជាសម្រាប់ពួកគេ ញឹកញាប់ ឬប្រសើរជាងនេះ ដែលអាចទាក់ទងគ្នាដល់ចំណុចនៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយវា។ ដូច្នេះ គំនិតដែលបានលាតត្រដាង និងការ វិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតរបស់ព្រះត្រូវបានគេមើលងាយ ហើយជាន់ឈ្លីក្រោមជើង។ កំហុសគឺការជឿថា ព្រះជាម្ចាស់ពិតជាស្វែងរកសន្តិភាពក្នុងចំណោមមនុស្ស ពីព្រោះតាមពិត

ទ្រង់បានថ្កោលទោសចំពោះអំពើខុសឆ្គងដែលបានប្រព្រឹត្តចំពោះបុគ្គលរបស់គាត់ ចំពោះច្បាប់របស់គាត់ និងចំពោះគោលការណ៍ល្អដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងពិធីបរិសុទ្ធរបស់គាត់។ ការពិតគឺធ្ងន់ធ្ងរជាងនេះទៅទៀត ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ យ៉ាងច្បាស់អំពីប្រធានបទនេះ ដោយទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុង ម៉ាថាយ ១០:៣៤ ដល់ ៣៦៖ “ កុំនឹកស្មានថាខ្ញុំមករកសន្តិភាពនៅលើផែនដី។ ខ្ញុំមិនបានមកដើម្បី នាំសេចក្តីសុខទេ គឺជាងារ។ ខ្ញុំបានមកដើម្បីបែងចែករវាងបុរស និងឪពុក រវាងកូនស្រី និងម្តាយ និងរវាងកូនប្រសា និងម្តាយក្មេក។ ហើយខ្ញុំសត្រូវរបស់ មនុស្សនឹងក្លាយជាអ្នកក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្លួន »។ សម្រាប់ផ្នែករបស់វា Adventism ផ្លូវការមិនបានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដែលតាមរយៈការស្តារឡើងវិញនៃថ្ងៃសប្តិទទី ប្រាំពីររវាងឆ្នាំ 1843 និង 1873 បានបង្ហាញវាជាថ្ងៃអាទិត្យរ៉ូម៉ាំងដែលត្រូវបានគេហៅថា " សញ្ញានៃសត្វ " ចាប់តាំងពីការបង្កើតឡើងនៅខែមីនា។ 7, 321. បេសកកម្មរបស់ស្ថាប័ន Adventism បានបរាជ័យ ពីព្រោះពេលវេលាបានទៅមុខ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្លួននៅថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងបានក្លាយជាមិត្តភាព និងភាគរភាព ខុសពីព្រះ។ ដែលនៅតែ **ដដែលៗ**

ថ្ងៃអាទិត្យគ្រិស្តបរិសុទ្ធបានទទួលមរតកពីសុរិយគតិ បង្កើតបានជាមូលហេតុចម្បងនៃកំហឹងរបស់គាត់។ ការវិនិច្ឆ័យតែមួយគត់ដែលសំខាន់គឺព្រះជាម្ចាស់ ហើយវិវរណៈដែលព្យាករណ៍របស់ទ្រង់មានគោលបំណងភ្ជាប់យើងជាមួយនឹងការវិ និច្ឆ័យរបស់ទ្រង់។ ជាលទ្ធផល សន្តិភាពមិនត្រូវបិទបាំងការខឹងសម្បាសបច្ច្រាប របស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ឡើយ។ ហើយយើងត្រូវវិនិច្ឆ័យដូចដែលគាត់វិនិច្ឆ័យ ហើយកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ស៊ីរីល ឬសាសនាតាមការសម្តែងមើលដ៏ទេវភាព

របស់គាត់។ ជាលទ្ធផលនៃវិធីសាស្ត្រនេះយើងឃើញ " សត្វ " និងសកម្មភាពរបស់វាសូម្បីតែនៅក្នុងពេលនៃសន្តិភាពបោកបញ្ឆោត។

ខទី ២ ៖ « ស្តេចនៃផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ជាមួយនាង ហើយដោយស្រាវនៃអំពើសហយស្តន់របស់នាង អ្នករស់នៅលើផែនដី បានស្រវឹង។ »

នៅក្នុងខនេះ

តំណភ្ជាប់មួយត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមួយនឹងសកម្មភាពរបស់ " ស្ត្រីយេសេបិល " ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថាបានធ្វើឱ្យ

អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ផឹក " ស្រាវនៃអំពើសហយស្តន់ (ឬអំពើទុច្ចរិត) " នៅក្នុងវិវរណៈ 2:20; អ្វីដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុង វិវរណៈ 18: 3 ។ សកម្មភាពទាំងនេះក៏ភ្ជាប់ " ស្រីពេស្យា " ទៅនឹង " ផ្កាយដង្កូវ " នៃវិវរណៈ ៨:១០-១១; ដង្កូវរួមគឺជាស្រាពុលរបស់គាត់

ដែលព្រះវិញ្ញាណប្រៀបធៀបការបង្រៀនសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិករបស់គាត់។

នៅក្នុងខនេះ ការគិះដៀលដែលព្រះធ្វើប្រឆាំងនឹងសាសនាកាតូលិក គឺត្រឹមត្រូវសូម្បីតែនៅក្នុងសម័យសន្តិភាពរបស់យើង

ដោយសារកំហុសដែលបានគិះដៀលវាយប្រហារទៅលើសិទ្ធិអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់គាត់។ ការសរសេរនៃព្រះគម្ពីរវិស្សន្ទដែលបង្កើតជា " សាក្សីពីរ " របស់វា ផ្តល់ទិបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងការបង្រៀនសាសនាមិនពិតនៃសាសនារ៉ូម៉ាំងនេះ។

ប៉ុន្តែវាជាការពិតដែលថាការបង្រៀនមិនពិតរបស់គាត់នឹងមានផលវិបាកដ៏អាក្រក់បំផុតសម្រាប់ជនរងគ្រោះដែលឈ្លងរបស់គាត់: ការស្លាប់ជារៀងរហូត; ដែលនឹងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃសកម្មភាពសងសឹករបស់ពួកគេនៃ " ការច្នៃកាត់ " នៃវិវរណៈ ១៤:១៨ ដល់ ២០។

ខទី ៣ ៖ « ទ្រង់បាននាំខ្ញុំទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយវិញ្ញាណ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីម្នាក់អង្គុយលើសត្វមានសម្បុរក្រហម មានឈ្មោះពេញដោយពាក្យប្រមាថ មានក្បាលប្រាំពីរ និងស្នែងដប់។ »

... នៅក្នុងវាលខ្សាច់ "

ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿ ប៉ុន្តែក៏ជាបរិយាកាសខាងវិញ្ញាណ "ស្អុត" នៃបរិបទនៃ " ពេលវេលាចុងក្រោយ របស់យើង (Dan.11:40)" លើកនេះ

ជាការធ្វើតេស្តចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿនៃផែនដី។ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ព្រះវិញ្ញាណ បង្ហាញពីស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ។ " ស្ត្រីគ្រប់គ្រងសត្វក្រហម " ។ នៅក្នុងរូបភាពនេះ ទីក្រុងរ៉ូមគ្របដណ្តប់លើ " សត្វដែលរស់ពីផែនដី " "

ដែលកំណត់ថាជាប្រូតេស្តង់សហរដ្ឋអាមេរិកនៅពេលពួកគេធ្វើកាតូលិក ថ្វាយបង្គំ ជាសញ្ញានៃសត្វ " "

ដោយកំណត់ថ្ងៃនៃការឈប់សំរាករបស់ខ្លួនដែលបានទទួលមរតកពីអធិរាជ Constantine I ។ នៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ មិនមាន diadems ទៀតទេ ទាំងនៅលើ " ក្បាលប្រាំពីរ " នៃសាសនារ៉ូម និងនៅលើនិមិត្តសញ្ញា " ដប់ស្នែង " ក្នុងករណីនេះ: នៃអ្នកត្រួតត្រាស៊ីរីល នៃប្រជាជនគ្រិស្តសាសនាអឺរ៉ុប

និងពិភពលោក ដែលនាងរៀបចំ។ ប៉ុន្តែការរួមគ្នាទាំងមូលនេះគឺជាពណ៌នៃអំពើ បាប៖ “ ក្រហមស្លៅ ”។

នៅក្នុង Rev.13:3 យើងអានថា “ ហើយខ្ញុំបានឃើញក្បាលរបស់គាត់ដូចជារបួសដល់ស្លាប់។ ប៉ុន្តែរបួសរមែងស្លាប់ របស់គាត់បានជាសះស្បើយ។ ហើយផែនដីទាំងមូលនៅពីក្រោយសត្វសាហារយ៉ាង រន្ធត់ »។ យើងដឹងថាការព្យាបាលនេះគឺដោយសារតែ Concordat របស់ Napoleon ¹ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ការប្រកាន់សាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកលែងបៀតបៀនទៀត ហើយ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ សូមឲ្យយើងកត់សម្គាល់អំពីសារៈសំខាន់ ព្រះនៅ តែបន្តហៅវាថា “ សត្វ ”៖ “ ហើយផែនដីទាំងមូលមានការកោតសរសើរពីក្រោយ សត្វ ”។ នេះបញ្ជាក់ពីការពន្យល់ដែលបានផ្តល់ឱ្យខាងលើ។ សត្វរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅតែជាសត្វរបស់ព្រះអង្គ

ពីព្រោះអំពើបាបរបស់នាងប្រឆាំងនឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអង្គមិនរលត់ឡើយ ក្នុងគ្រាមានសន្តិភាព ដូចក្នុងគ្រាមានសង្គ្រាម។ ដូច្នេះហើយ ខ្មាំងសត្វរបស់ព្រះ ក៏ជាអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ផងដែរ ក្នុងគ្រាមានសន្តិភាព ឬសង្គ្រាម។

ខ ទី ៤៖ « ស្ត្រីនោះស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមទុំ ហើយលម្អ ដោយមាស ក្លៀង និងគុជខ្យង។ នាងកាន់ពែងមាសមួយនៅដៃនាង ដែល ពោរពេញទៅដោយអំពើគួរស្អប់ខ្ពើម និងភាពមិនបរិសុទ្ធនៃពេស្យាចារ។ »

នៅទីនេះម្តងទៀត ការពិពណ៌នាដែលបានបង្ហាញសំដៅទៅលើកំហុសខាងគោលលទ្ធិខាងវិញ្ញាណ។ ព្រះថ្កោលទោសពិធីសាសនារបស់គាត់; មហាជនរបស់នាង និងពិធីបុណ្យ Eucharists ដ៏អាក្រក់របស់នាង ហើយជាដំបូង រសជាតិរបស់នាងសម្រាប់ប្រណីតភាព និងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលនាំនាងទៅរកការសម្របសម្រួលដែលចង់បានដោយស្តេច អភិជន និងអ្នកមានទាំងអស់នៃផែនដី។ “ ស្រីពេស្យា ” ត្រូវតែបំពេញចិត្ត “អតិថិជន” ឬគូស្នេហ៍របស់នាង។

ពណ៌ " ក្រហម " នេះ មានប្រភពដើមនៅក្នុង " ស្រីពេស្យា " ខ្លួនឯង: " ពណ៌ស្វាយនិងក្រហម " ។ ពាក្យ « ស្ត្រី » ចាត់តាំង « ព្រះវិហារ » ដែលជាការប្រជុំសាសនា យោងទៅតាម អេភ.៥:២៣ ប៉ុន្តែក៏ « ជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលមានរាជវង្សលើស្តេចលើផែនដី » ដូចខ១៨នៃជំពូកនេះបង្រៀន ១៧។ ក្នុង សេចក្តីសង្ខេប យើងអាចស្គាល់ពណ៌នៃឯកសណ្ឋាននៃ “ខា និងប៊ីស្សុព” នៃបុរីវិទ្យាទីកង។ ព្រះ ពណ៌នាអំពីមហាជនកាតូលិក ដោយប្រើបាន “ មាស ” ដែលស្រាមានជាតិ អាល់កុលត្រូវបានសន្មតថាតំណាងឲ្យព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ តើ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងណាចំពោះវា? គាត់ប្រាប់យើងថា៖ ជំនួសឲ្យឈាមលោះគាត់ គាត់ឃើញតែ « អំពើគួរស្អប់ខ្ពើមនិងភាពមិនបរិសុទ្ធនៃពេស្យាចារ »។ នៅក្នុង Dan.11:38 “ មាស ” ត្រូវបានលើកឡើងថាជាគ្រឿងតុបតែងនៃក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ដែលព្រះវិញ្ញាណកំណត់ចំពោះ “ ព្រះនៃបន្ទាយ ”។

ខ ទី 5: « នៅលើថ្ងៃសារបស់នាងត្រូវបានសរសេរឈ្មោះមួយ, អាថ៌កំបាំង មួយ : បាប៊ីទ្រូនដ៏អស្ចារ្យ, ម្តាយនៃអំពើប្រាសចាកសីលធម៌និងសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមនៃផែនដី។ »

« អាថ៌កំបាំង » ដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងខគម្ពីរនេះ គឺជា « អាថ៌កំបាំង » សម្រាប់តែអ្នកដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមិនបានបំភ្លឺ ។ ជាអកុសលពួកគេក៏មានចំនួនច្រើនបំផុតផងដែរ។ សម្រាប់ “ ជោគជ័យ និងជោគជ័យនៃល្បិច ” នៃរបបសម្តេចប៉ាបដែលបានប្រកាសតាំងពី Dan.8:24-25 នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់រហូតដល់ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់គាត់ នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ សម្រាប់ព្រះ វាគឺជា “ អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត ” ដែលត្រូវបានប្រកាស

និងអនុវត្តរួចហើយដោយអារក្សនៅក្នុងសម័យនៃពួកសាវ័ក នេះបើយោងតាម 2 Thess.2:7: “ សម្រាប់អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតបានដំណើរការរួចហើយ។ វាគ្រាន់តែជាការចាំបាច់ដែលអ្នកដែលនៅតែចាប់គាត់វិញត្រូវតែបាត់ខ្លួន »។ " អាថ៌កំបាំង " ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងឈ្មោះ " បាប៊ីឡូន " ខ្លួនវាផ្ទាល់ដែលសមហេតុផលព្រោះទីក្រុងបុរាណនៃឈ្មោះនោះមិនមានទៀតទេ។ ប៉ុន្តែពេក្រុសបានផ្តល់ឈ្មោះនេះដល់ទីក្រុងរ៉ូមដោយវិញ្ញាណរួចហើយនៅក្នុង ពេក្រុសទី 1 5:13 ហើយជាអកុសលសម្រាប់ហ្នឹងមនុស្សដែលត្រូវបានបោកបញ្ឆោត មានតែអ្នកដែលបានជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះដែលយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាពជាក់លាក់នេះដែលផ្តល់ដោយព្រះគម្ពីរ។ សូមប្រយ័ត្នចំពោះអត្ថន័យពីរនៃពាក្យ " ផែនដី " ដែលកំណត់នៅទីនេះផងដែរ

ការគោរពប្រតិបត្តិរបស់ប្រូតេស្តង់ ព្រោះថាសាសនាកាតូលិកត្រូវបានបង្រួបបង្រួម ជំនឿប្រូតេស្តង់ មានច្រើន ដើម្បីចាត់ថាជា " ស្រីពេស្យា " កូនស្រីរបស់ កាតូលិករបស់ពួកគេ។ ម្តាយ " ។ ក្មេងស្រីចែករំលែក " ការស្អប់ខ្ពើម " នៃ " ម្តាយ " របស់ពួកគេ។ ហើយ« ការគួរស្អប់ខ្ពើម » ដ៏សំខាន់មួយនេះ គឺថ្ងៃអាទិត្យ « សញ្ញាសម្គាល់ » នៃអាជ្ញាធរសាសនា របស់ខ្លួនដែលភ្ជាប់ជាមួយវា។

អត្ថន័យពិតនៃពាក្យ " ដី " ក៏សមហេតុផលដែរ ពីព្រោះការមិនអត់ឱនចំពោះសាសនាកាតូលិក គឺជាអ្នកញុះញង់ឱ្យមានការឈ្លានពានសាសនាអន្តរជាតិធំៗ។ នាងបានធ្វើឱ្យ សាសនាគ្រីស្ទស្អប់ខ្ពើម ដោយញុះញង់ស្តេចឱ្យបំប្លែងប្រជាជនលើផែនដីឱ្យគោរព តាមនាង។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីបាត់បង់អំណាចរបស់គាត់ « ភាពគួរស្អប់ខ្ពើម » របស់ គាត់បានបន្តដោយប្រទានពរដល់អ្នកដែលព្រះដាក់បណ្តាសា និងដាក់បណ្តាសា អ្នកដែលទ្រង់ប្រទានពរ។

ធម្មជាតិរបស់នាងមិនពិតត្រូវបានបង្ហាញនៅពេលដែលនាងហៅម៉ូស្តីមថា "បងប្អូន" ដែលសាសនារបស់ពួកគេថ្វាយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាហោរាកូចបំផុតមួយ។ ខទី ៦៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីនោះស្រវឹងដោយឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធ និង ដោយឈាមនៃសាក្សីនៃព្រះយេស៊ូវ ។ ហើយដោយឃើញនាង ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។ »

ខគម្ពីរនេះលើកយកការដកស្រង់ចេញពី Dan.7:21 ដោយបញ្ជាក់នៅទីនេះថា “ ពួកបរិសុទ្ធ ” ដែលនាងប្រយុទ្ធ និងគ្រប់គ្រង គឺពិតជា “ សាក្សីនៃព្រះយេស៊ូវ ” ។ នេះបំភ្លឺយ៉ាងខ្លាំងអំពីអាថ៌កំបាំងនៃ « បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ »។ សាសនារ៉ូម៉ាំងផឹក " ឈាម " របស់អ្នកជ្រើសរើសរហូតដល់ស្រវឹង។ តើនរណានឹង សង្ស័យព្រះវិហារគ្រីស្ទសាសនិកមួយដូចជាសម្តេចប៉ាបក្រុងរ៉ូមសម័យបច្ចុប្បន្នថា ជា « ស្រីពេស្យា » បានធ្វើ « ស្រវឹងដោយឈាមដែលបង្ហូរដោយសាក្សីព្រះយេស៊ូវ »?

មន្ត្រីជាប់ឆ្នោត ប៉ុន្តែមានតែពួកគេ។ ដោយសារ តាមរយៈទំនាយ
 ព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើឱ្យគេស្គាល់ នូវគំនិតសម្លាប់សត្រូវរបស់ពួកគេ។
 ការវិលត្រឡប់ទៅកាន់ធម្មជាតិដ៏អាក្រក់
 និងយោរយៅរបស់គាត់នឹងជាលទ្ធផលដែលអាចមើលឃើញនៃការបញ្ចប់នៃពេល
 វេលានៃព្រះគុណ។ ប៉ុន្តែ អំពើទុច្ចរិតនេះនឹងមានលើសពីអ្វីទាំងអស់
 តាមរបៀបដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលជាងនេះទៅទៀត
 ធម្មជាតិនៃជំនឿប្រូតេស្តង់ដ៏លេចធ្លោនៅគ្រាចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកនេះ។
 ព្រះវិញ្ញាណបានលើកឡើងពី «ពួក បរិសុទ្ធ» និង « សាក្សីនៃព្រះយេស៊ូវ » ដោយឡែក
 ពីគ្នា។ “ ពួកបរិសុទ្ធ ” ដំបូង
 បានទទួលរងនូវការបៀតបៀនសាធារណៈរដ្ឋប្បវេណីមិនពិត
 និងការបៀតបៀនរបស់អធិរាជ។ “ សាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូវ ”
 ត្រូវបានរាយប្រហារដោយចក្រពត្តិ និងសម្តេចប៉ាប រ៉ូម។
 សម្រាប់ស្រីពេស្យាគឺជាទីក្រុងមួយ: រ៉ូម; “
 ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលមានរាជវង្សលើស្តេចនៃផែនដី ”
 ចាប់តាំងពីការមកដល់របស់ខ្លួនក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលនៅយូឌាខ្នង - 63
 យោងទៅតាម Dan.8: 9: “ ដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតនៃបណ្តាប្រទេស ” ។
 ប្រវត្តិនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងបញ្ចប់ដោយការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿដែល “
 សាក្សីនៃព្រះយេស៊ូវ ” និងបង្ហាញខ្លួន
 ហើយធ្វើសកម្មភាពដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការបញ្ចេញមតិនេះ។ ដូច្នេះ
 ពួកគេនឹងផ្តល់ហេតុផលដ៏ល្អដល់ព្រះ
 ដើម្បីធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេពីការស្លាប់ដែលបានគ្រោងទុក។
 នៅសម័យរបស់គាត់ យ៉ូហានមានហេតុផលដ៏ល្អដើម្បីភ្ញាក់ផ្អើលដោយ “
 អាថ៌កំបាំង ” ដែលទាក់ទងនឹងទីក្រុងរ៉ូម។
 គាត់គ្រាន់តែស្គាល់នាងនៅក្នុងទិដ្ឋភាពដ៏យោរយៅ
 និងគ្មានមេត្តាករុណារបស់អធិរាជដែលបានបញ្ជូនគាត់ទៅឃុំឃាំងនៅលើកោះ
 Patmos ។ និមិត្តសញ្ញាសាសនាដូចជា “ ពែងមាស ” ដែលកាន់ដោយ “ ស្រីពេស្យា ”
 ដូច្នេះអាចធ្វើឱ្យគាត់ភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។
 ខទី ៧: « ហើយទេវតាបាននិយាយមកខ្ញុំថា : ហេតុអ្វីបានជាអ្នកអស្ចារ្យ? ខ្ញុំ
 នឹងប្រាប់អ្នកពីអាថ៌កំបាំងនៃស្រ្តី និងសត្វដែលចិញ្ចឹមនាង ដែលមានក្បាល
 ប្រាំពីរ និងស្នែងដប់។ »
 « អាថ៌កំបាំង » គឺមិនមានបំណងនៅស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូតទេ ហើយពី ខទី
 7 ព្រះវិញ្ញាណនឹងផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យយ៉ូហាន និងខ្លួនយើង
 លើកឡើង « អាថ៌កំបាំង » ហើយកំណត់អត្តសញ្ញាណទីក្រុងរ៉ូមបានយ៉ាងច្បាស់ និង
 តួនាទីរបស់វាក្នុងរូបភាពនៃ ខទី ៣ ដែលនិមិត្តសញ្ញាត្រូវបានលើកឡើងម្តងទៀត
 ។
 “ ស្រ្តី ” កំណត់លក្ខណៈសាសនារបស់ papal Rome ដែលអះអាងថាជា “
 ភរិយារបស់កូនចៀម ” គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបានបដិសេធការអះអាងនេះ
 ដោយហោរនាងថាជា « ស្រីពេស្យា » ។
 “ សត្វដែលកាន់វា ” តំណាងឱ្យរបប និងប្រជាជនដែលទទួលស្គាល់
 និងធ្វើឱ្យការទាមទារសាសនារបស់វាស្របច្បាប់។

ពួកគេមានដើមកំណើតជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកគេនៅក្នុង " ស្នែងដប់ " នៃនគរដែលបានបង្កើតឡើងនៅអឺរ៉ុប

បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានរំដោះចេញពីការគ្រប់គ្រងរបស់ចក្រភពរ៉ូម យោងតាមរូបភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង Dan.7:24 ។

ពួកគេបានទទួលជោគជ័យនៃអធិរាជរ៉ូមនៃ " សត្វទីបួន " ។ ហើយទឹកដីដែលពាក់ព័ន្ធទាំងនេះនៅតែដដែលរហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ព្រំដែនផ្លាស់ប្តូរ របបផ្លាស់ប្តូរ

ផ្លាស់ប្តូរពីរបបរាជានិយមទៅជាសាធារណរដ្ឋ ប៉ុន្តែបទដ្ឋាននៃសាសនាគ្រិស្តរ៉ូម៉ាំងមិនពិតបង្កបង្កើតពួកគេឱ្យកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។ ក្នុងកំឡុង សករក្ស ទី 20 សហភាពនេះក្រោមការដឹកនាំរបស់ Roman Aegis

ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសហភាពអឺរ៉ុបដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង "សន្និសីទទីក្រុងរ៉ូម" ថ្ងៃទី 25 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 1957 និងឆ្នាំ 2004 ។

ខទី ៨៖ « សត្វដែលអ្នកបានឃើញនោះគឺហើយលែងមានទៀតហើយ » ។ **នាងត្រូវឡើងពីទីជ្រៅ** ហើយទៅវិនាស។ ហើយអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ ដែលគេមិនបានសរសេរឈ្មោះតាំងពីកំណើតនៃលោកិយមកក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះ នឹងមានការងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញសត្វនេះ ពី ព្រោះវានៅ ហើយវានឹងលែងមានទៀតហើយ។»

« សត្វដែលអ្នកបានឃើញគឺហើយលែងមានទៀតហើយ » ។ ការបកប្រែ៖ ការមិនអត់ឱនខាងសាសនារបស់គ្រិស្តបរិស័ទមានតាំងពីឆ្នាំ 538

ហើយវាលែងមានទៀតហើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1798 ។ ព្រះវិញ្ញាណបានណែនាំរយៈពេលដែលបានព្យាករណ៍ក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ការ

គ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ាបដែលមិនអត់ឱនចាប់តាំងពី Dan.7:25: " ពេលវេលាមួយដង និងពាក់កណ្តាលវាយមួយ; 42 ខែ; 1260 ថ្ងៃ "

ទោះបីជាការមិនអត់ឱនរបស់វាត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសកម្មភាពនៃ " សត្វដែលលើកឡើងពីទីជ្រៅ " ដែលសំដៅទៅលើបដិវត្តន៍បារាំង

និងលទ្ធិសាសនាជាតិរបស់វានៅក្នុង វិរណៈ 11:7 ក៏ដោយ នៅទីនេះពាក្យ " ជ្រៅ " ត្រូវបានបង្ហាញជាសកម្មភាពដែលភ្ជាប់ទៅនឹង អារក្ស " អ្នកបំផ្លាញ "

ដែលបំផ្លាញជីវិត និងបំផ្លាញភពផែនដី ហើយអ្នកដែលវិរណៈ ៩:១១ ហៅថា " ទេវតានៃទីជ្រៅបំផុត "។ វិរណៈ 20:1 នឹងផ្តល់ការពន្យល់ថា " អារក្ស "

នឹងត្រូវចងសម្រាប់ " មួយពាន់ឆ្នាំ " នៅលើផែនដីដែលគ្មានមនុស្សជាតិហៅថា " ទីជ្រៅបំផុត "។ ដោយកំណត់ប្រភពដើមរបស់វានៅក្នុង " ទីជ្រៅបំផុត "

ព្រះបង្ហាញថាទីក្រុងនេះ មិនដែល មានទំនាក់ទំនងជាមួយគាត់ទេ។ ថាតើក្នុងអំឡុងពេលនៃការត្រួតត្រារបស់ពួកអ្នកមិនជឿរបស់គាត់

ដែលសមហេតុសមផលបំផុត ប៉ុន្តែក៏នៅក្នុងសកម្មភាពសាសនា papal របស់គាត់ ផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលមនុស្សជាតិបោកប្រាស់ជាច្រើនជឿថា

សម្រាប់ការធ្លាក់ចុះរបស់ពួកគេ ចាប់តាំងពីពួកគេនឹងចែករំលែកជាមួយវា " ការបំផ្លិចបំផ្លាញ " ចុងក្រោយរបស់គាត់បានបង្ហាញនៅទីនេះ។

ដោយបានមើលងាយពាក្យទំនាយ ជនរងគ្រោះនៃការល្អៗនៃទីក្រុងរ៉ូមនឹងមានការភ្ញាក់ផ្អើល ពីព្រោះការមិនអត់ឱនខាងសាសនានឹង " **លេចឡើងម្តងទៀត** " នៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះដែលបានប្រកាស និងបង្ហាញ។ ដូច្នេះ ព្រះរំលឹកយើង

ថា ទ្រង់បានស្គាល់ឈ្មោះអ្នករើសតាំងតាំងពី « កំណើតលោកីយ៍មក »។ « ឈ្មោះ »
របស់ពួកគេត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង « សៀវភៅជីវិតនៃកូនចៀម »
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ
គាត់បានបើកគំនិតរបស់ពួកគេចំពោះអាថ៌កំបាំងនៃទំនាយព្រះគម្ពីររបស់គាត់
។

ខ្ញុំស្នើនៅទីនេះ ការវិភាគទីពីរនៃខគម្ពីរនេះ ទាក់ទងនឹងពាក្យ «
ទីជ្រៅបំផុត» ។ ក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំងនេះ ខ្ញុំគិតពិចារណាអំពីបរិបទចុងក្រោយដែល
ព្រះវិញ្ញាណកំណត់តាមការពិពណ៌នារបស់ទ្រង់អំពី " សត្វក្រហម " នៃ ខទី 3 ។ យើង
បានឃើញវាហើយ អវត្តមាននៃ " diadems " នៅលើ " ស្នែងដប់ " និង " ក្បាលប្រាំពីរ
" ដាក់វានៅក្នុង " ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់ "; នៃពេលវេលារបស់យើង។
ខ្ញុំបានពិចារណាជាយូរមកហើយថា គំនិត « ល្ងង់ »
អាចទាក់ទងនឹងសកម្មភាពដែលមិនអត់ឱន និងមើលងាយ
ហើយលទ្ធផលនេះអាចត្រូវបានកំណត់គុណលក្ខណៈតែចំពោះរបបមិនអត់ឱននៃ
ថ្ងៃចុងក្រោយបំផុតដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយការសាកល្បងចុងក្រោយនៃជំនឿ
សកល។ ប៉ុន្តែតាមពិត នៅចុងរដូវរដាឆ្នាំ 2020 ក្នុង ពេលវេលាដ៏ទៃវាភាព
គំនិតមួយទៀតត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយខ្ញុំ។ តាមពិត " សត្វ "
គឺកំពុងសម្លាប់ព្រលឹងមនុស្សឥតឈប់ឈរ
ហើយជនរងគ្រោះនៃការបង្រៀនមនុស្សធម៌ដែលបំផ្លើស និងឃោរឃៅរបស់វា
គឺមានចំនួនច្រើនជាងការមិនអត់ឱនរបស់វា។
តើឥរិយាបថមនុស្សធម៌ដ៏ទាក់ទាញ និងបោកបញ្ឆោតថ្មីនេះមកពីណា?
វាគឺជាផលវិជ្ជៃនៃមរតកនៃការគិតដោយសេរី ដែលចេញមកពីទស្សនវិទូបដិវត្ត
ដែលព្រះជាម្ចាស់កំណត់គោលដៅនៅក្នុង វិវរណៈ ១១:៧ ក្រោមឈ្មោះនៃ «
សត្វដែលងើបពីទីជ្រៅបំផុត»។ ពណ៌ « ក្រហមឆ្មៅ » ភ្ជាប់នឹង « សត្វ » នៃសម័យ
យើង ពីខទី 3 នៃជំពូកនេះ បរិហារអំពើបាបដែលកើតឡើងដោយសេរីភាព
លើសលប់ដែលមនុស្សបានផ្តល់ឱ្យខ្លួនឯង ។ តើនាងកំណាងឱ្យអ្នកណា?
ឥទ្ធិពលលោកខាងលិចនៃដើមគ្រីស្ទសាសនាដែលមូលដ្ឋានសាសនាត្រូវបានទទួល
មរតកពីសាសនាកាតូលិកអឺរ៉ុប៖
សហរដ្ឋអាមេរិកនិងអឺរ៉ុបត្រូវបានទាក់ទាញដោយសាសនាកាតូលិកទាំងស្រុង។ "
សត្វ "
ដែលព្រះបង្ហាញយើងគឺជាលទ្ធផលចុងក្រោយនៃសកម្មភាពដែលបានព្យាករណ៍
នៅក្នុងសារ " ត្រៃទីប្រាំ " ។ ជំនឿប្រូតេស្តង់
ដែលល្បួងដោយជំនឿកាតូលិកធ្វើឱ្យមានសន្តិភាព នាំមកនូវប្រូតេស្តង់
និងសាសនាកាតូលិកដែលដាក់បណ្តាសាដោយព្រះ
ចូលរួមដោយស្ថាប័នផ្លូវការរបស់ Adventism ក្នុងឆ្នាំ 1994 សម្រាប់
" ការត្រៀមរៀបចំសម្រាប់ការប្រយុទ្ធ " នៃ វិវរណៈ 9: 7-9 " នៃ Armageddon " ។
យោងតាមវិវរណៈ ១៦:១៦ ថាពួកគេនឹងរួមគ្នាបន្ទាប់ពី " ត្រៃទីប្រាំមួយ "
ដឹកនាំប្រឆាំងនឹងអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់ចុងក្រោយរបស់ព្រះ ដែលរក្សា
និងអនុវត្តទ្រង់។ សប្បិទ;
ថ្ងៃយប់សម្រាកថ្ងៃទីប្រាំពីរត្រូវបានបញ្ជាដោយបទបញ្ជាទីបួននៃដប់បញ្ញត្តិរបស់
គាត់។ ក្នុងគ្រាមានសន្តិភាព

សុទ្ធរកថារបស់ពួកគេលើកតម្កើងសេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន
និងសេរីភាពនៃសកិសម្បជញ្ញៈ។ ប៉ុន្តែសេរីភាពដ៏ក្រៀមក្រំ
និងខុសឆ្គងនេះបានធ្វើឱ្យសេរីនិយមនាំទៅដល់ " ការស្លាប់ទីពីរ " ។
នៃហ្វូងមនុស្សដែលរស់នៅលោកខាងលិច។

ដែលត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយព្រះសាសនាមួយផ្នែក ដោយការព្រងើយកន្តើយ
និងមួយផ្នែកតូច ដោយការប្តេជ្ញាចិត្តខាងសាសនា ធ្វើឱ្យគ្មានតម្លៃ
ពីព្រោះពួកគេត្រូវបានផ្តោលទោសដោយព្រះ

ដោយសារតែការបង្រៀនសាសនាមិនពិតរបស់ពួកគេ។ ដោយវិធីនេះ " សត្វ " ។
មនុស្សធម៌នេះមានដើមកំណើតនៅក្នុង " ទីជ្រៅបំផុត " ។
ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណបើកសម្តែងក្នុងខនេះ ក្នុងន័យថា

សាសនាគ្រីស្ទបានក្លាយជារូបភាព និងការអនុវត្តគំនិតរបស់មនុស្សនិយម ក្រិក
បារាំង ឬអ្នកបដិវត្តបរទេស ដូចជាការបែបរបស់យូដាសចំពោះព្រះយេស៊ូវ
ស្នេហាភ្លែតក្លាយរបស់មនុស្សជាតិនៃពេលវេលាសន្តិភាពសម្លាប់ច្រើនជាងដទៃទៅ
ទៀត ។ " សត្វ " នៃពេលវេលាសន្តិភាពរបស់យើងក៏ទទួលមរតកនូវលក្ខណៈ " ។
ភាពងងឹត " ដែលពាក្យ " ជ្រៅ " ផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1: 2: " ។
ផែនដីគឺគ្មានរូបរាងនិងទទេ មាន ភាពងងឹតនៅលើមុខទីជ្រៅ ហើយព្រះវិញ្ញាណ
នៃព្រះបានផ្លាស់ទីពីលើទឹក ។ ហើយចរិត " ភាពងងឹត " នេះ
នៃសង្គមនៃដើមកំណើតគ្រីស្ទបរិស័ទគឺខ្លួនវាផ្ទាល់បានទទួលមរតកពី " ។
ការគ្រាស់ដឹង " ដែលជាឈ្មោះដែលបានផ្តល់ឱ្យអ្នកគិតសេរីបដិវត្តន៍បារាំង។

ដោយការស្នើការសំយោគនេះ ព្រះវិញ្ញាណសម្រេចបាននូវគោលដៅរបស់វា
ដែលរួមមានការបង្ហាញដល់អ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ខ្លួននូវការវិនិច្ឆ័យរបស់
ខ្លួនលើពិភពលោកខាងលិចរបស់យើង និងពាក្យគិះដៀលដែលវានិយាយចំពោះ
វា។ ដូច្នេះ គាត់បានបរិហារអំពើបាបជាច្រើនរបស់គាត់ និង ការក្បត់ របស់គាត់
ចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះតែមួយគត់ ដែលទង្វើរបស់ពួកគេ
បង្ហាប់។

ខទី ៩៖ « នេះគឺជាការយល់ដឹងដែលមានប្រាជ្ញា៖ ក្បាលប្រាំពីរជាភ្នំប្រាំពីរ
ដែលស្រីអង្គុយ។ »

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ពីកន្សោមដែលក្រុងរ៉ូមត្រូវបានកំណត់ជាប្តូរមកហើយ ៖
« ទីក្រុងរ៉ូម ជាទីក្រុងនៃភ្នំប្រាំពីរ » ។

ខ្ញុំបានរកឃើញឈ្មោះនេះដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងអាត្លាសភូមិសាស្ត្រសាលាបា
ស័ព្វឆ្នាំ 1958។ ប៉ុន្តែរឿងនេះមិនអាចប្រកែកបានទេ។ " ប្រាំពីរ ភ្នំ " ដែលហៅថា
" ភ្នំ " នៅតែមានរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះដែលមានឈ្មោះដូចជា Capitoline,
Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline និង Quirinal ។ នៅក្នុងដំណាក់
កាលមិនគោរពសាសនា ភ្នំទាំងនេះ « កន្លែងខ្ពស់ » ទាំងអស់ដែលគាំទ្រប្រាសាទ
ដែលខ្ព្ពស់ដល់រូបព្រះដែលមិនបរិសុទ្ធដែលព្រះបានផ្តោលទោស។

ហើយដើម្បីគោរពដល់ " ព្រះនៃបន្ទាយ " ជំនឿកាតូលិកនៅក្នុងវេនបានលើក
Basilica របស់ខ្លួននៅលើ Caelius កំណត់ " ស្ថានសួគ៌ " យោងតាមរ៉ូម។
នៅលើកាតូលិក " ក្បាល " ។

ឡើងវិមាននៃសាលាក្រុងដែលជាទិដ្ឋភាពស៊ីវិលនៃតុលាការ។
ចូរយើងចង្អុលបង្ហាញថាសម្ព័ន្ធមិត្តនៃថ្ងៃចុងក្រោយគឺអាមេរិចក៏គ្រប់គ្រងពី

"Capitol" ដែលមានទីតាំងនៅ Washington ។ នៅទីនេះម្តងទៀត និមិត្តសញ្ញា "ក្បាល" ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយអង្គចៅក្រមដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នេះ ដែលនឹងជំនួសទីក្រុងរ៉ូម និងត្រួតត្រាលើអ្នករស់នៅលើផែនដី " នៅក្នុងវត្តមានរបស់វា" យោងតាមវិវរណៈ 13:12 ។

កថាខណ្ឌទី១០៖ « មានស្តេចប្រាំពីរអង្គទៀតសោយរាជ្យ 5 អង្គ មួយអង្គទៀតមិនទាន់មកដល់ទេ លុះមកដល់ហើយ ព្រះអង្គនឹងគង់នៅមួយរយៈក្លឹ។»

នៅក្នុងខនេះ តាមរយៈពាក្យថា “ ស្តេចទាំងប្រាំពីរ ” ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គុណលក្ខណៈដល់ទីក្រុងរ៉ូម “ ប្រាំពីរ ” នៃរដ្ឋាភិបាលដែលបន្តបន្ទាប់គ្នា សម្រាប់ប្រាំមួយដំបូង៖ រាជាធិបតេយ្យពី - 753 ដល់ - 510; សាធារណរដ្ឋ ស្ថានកុងស៊ុល របបផ្តាច់ការ ជ័យជំនះ ចក្រភព ចាប់តាំងពី Octavian សេសារ អូស្ត្រូ ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រសូត និង Tetrarchy (អធិរាជដែលពាក់ព័ន្ធចំនួន 4) នៅក្នុងតំណែងទី 7 រវាង 284 និង 324 ដែលបញ្ជាក់ពីភាពជាក់លាក់ " គាត់ត្រូវតែស្ថិតស្ថេរ។ រយៈពេលខ្លី"; តាមពិត 30 ឆ្នាំ។ ព្រះចៅអធិរាជថ្មី Constantine ¹ នឹងចាកចេញពីទីក្រុងរ៉ូមយ៉ាងលឿន ហើយមកតាំងទីលំនៅនៅបូព៌ាក្នុងទីក្រុង Byzantium (Constantinople ប្តូរឈ្មោះជា Istanbul ដោយពួក Turks)។ ប៉ុន្តែចាប់ពីឆ្នាំ 476 ចក្រភពរ៉ូមខាងលិចបានបែកបាក់ ហើយ " ស្នែងដប់ " របស់ដានីយ៉ែល និង អាប៉ូកាលីប បានទទួលឯករាជ្យរបស់ពួកគេដោយបង្កើតនគរនៃអឺរ៉ុបខាងលិច។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 476 រ៉ូមនៅតែស្ថិតនៅក្រោមការកាន់កាប់របស់ពួកព្រៃផ្សៃ Ostrogoth ដែលត្រូវបានបញ្ជូននៅឆ្នាំ 538 ដោយឧត្តមសេនីយ៍ Belisarius បានបញ្ជូនជាមួយកងទ័ពរបស់គាត់ដោយអធិរាជ Justinian ដែលរស់នៅភាគខាងកើតក្នុង Constantinople ។

ខទី ១១៖ « ហើយសត្វដែលមានហើយមិនមានទៀតទេ គឺខ្លួនគាត់ជាស្តេច ទីប្រាំបី ហើយជាចំនួននៃទាំងប្រាំពីរ ហើយនឹងត្រូវវិនាស។»

"ស្តេចទីប្រាំបី" គឺជាការគ្រប់គ្រងសាសនារបស់ papal ដែលបានបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ 538 ដោយព្រះរាជក្រឹត្យដ៏អំណោយផលរបស់អធិរាជ Justinian I.

ដូច្នេះគាត់បានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់ប្រពន្ធរបស់គាត់ឈ្មោះTéodora ដែលជាអតីត "ស្រីពេស្យា" ដែលបានធ្វើអន្តរាគមន៍ជំនួស Vigile ដែលជាមិត្តម្នាក់របស់នាង។ ដូចខទី 11 បញ្ជាក់ របបសម្តេចប៉ាបលេចឡើងនៅពេលនៃការគ្រប់គ្រង "ប្រាំពីរ" ដែលបានលើកឡើងខណៈពេលដែលបង្កើតទម្រង់ថ្មីមួយដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ដែលដានីយ៉ែលបានចង្អុលបង្ហាញថាជាស្តេច " ខុសគ្នា " ។ អ្វីដែលកំណត់ពីសម័យកាលនៃស្តេចមុនៗ "ប្រាំពីរ" គឺចំណងជើងនៃមេដឹកនាំសាសនារ៉ូម៉ាំងដែលបានសន្មតរួចហើយថាជាអធិរាជ របស់ខ្លួនហើយចាប់តាំងពីដើមកំណើតរបស់វា: "Pontifex Maximus" ដែលជាកន្សោមឡាតាំងដែលបកប្រែថា "Sovereign Pontiff" ដែលក៏មានតាំងពីពេលនោះមក។ 538, ចំណងជើងផ្លូវការរបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ របបរ៉ូម៉ាំងដែលមាននៅ

ពេលដែលប្តូរហានទទួលបានការនិមិត្តគឺចក្រភព ការគ្រប់គ្រងរបស់រ៉ូមទី
ប្រាំមួយ; ហើយនៅក្នុងសម័យរបស់គាត់ ងារជា "បុព្វជិតអធិបតេយ្យ"
ត្រូវបានពាក់ដោយព្រះចៅអធិរាជផ្ទាល់។

ការវិលត្រឡប់នៃទីក្រុងរ៉ូមទៅកាន់កន្លែងប្រវត្តិសាស្ត្រគឺដោយសារតែស្តេច
Frankish, Clovis I "បានបំប្លែង"
ទៅជាជំនឿគ្រិស្តសាសនាខុសឆ្គងនៅសម័យនោះ: ក្នុងឆ្នាំ 496;
នោះគឺដើម្បីនិយាយទៅកាន់សាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ដែលបានគោរពតាម
Constantine I ហើយ

ដែលត្រូវបានវាយប្រហារដោយបណ្តាសារបស់ព្រះរដ្ឋហើយចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7
ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ បន្ទាប់ពីការត្រួតត្រារបស់អធិរាជ រ៉ូមត្រូវបានឈ្លានពាន
និងត្រួតត្រាដោយជនបរទេសដែលមកដល់ការធ្វើចំណាកស្រុកដ៏ធំ។
ការយល់ច្រឡំនៃភាសា និងវប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នា គឺជាមូលដ្ឋាននៃភាពចលាចល
និងការតស៊ូផ្ទៃក្នុង ដែលបានបំផ្លាញឯកភាព និងកម្លាំងរបស់រ៉ូម៉ាំង។ សកម្មភាព
នេះ:

ត្រូវបានអនុវត្តដោយព្រះសព្វថ្ងៃនេះនៅអឺរ៉ុបដើម្បីធ្វើឱ្យវាចុះខ្សោយហើយប្រគល់
វាទៅសត្រូវរបស់វា។ បណ្តាសានៃបទពិសោធន៍នៃ "ប៉មនៃ Babel"
ដូច្នេះរក្សាពេញមួយសតវត្សនិងសហស្សវត្សរ៍គន្ធិពលទាំងអស់របស់វានិងប្រសិទ្ធភា
ពរបស់វាក្នុងការនាំមនុស្សជាតិចូលទៅក្នុងសំណងអាក្រក់។

ទាក់ទងនឹងទីក្រុងរ៉ូម ទីបំផុតវាបានមកក្រោមការត្រួតត្រារបស់ Arian
Ostrogoths ដែលផ្ទុយពីគោលលទ្ធិនៃជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកដែលគាំទ្រដោយអធិរាជ
Byzantine ។ ដូច្នេះ វាត្រូវបានរំដោះចេញពីការត្រួតត្រានេះ ដូច្នេះហើយបានជាការ
បង្កើតរបបសម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងនៅឆ្នាំ 476 ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅលើដីរបស់ខ្លួន
ដើម្បីសម្រេចបានតាម Dan.7:8-20 “ ស្នែងបីត្រូវបានគេនាំយកមកទាប

មុនពេល popery (ស្នែងតូច);
មានការព្រួយបារម្ភអំពីប្រជាជនដែលមានអវិភាពចំពោះសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក
នៃប៊ីស្សុពនៃទីក្រុងរ៉ូមជាបន្តបន្ទាប់នៅឆ្នាំ 476 ហេរូលីនៅឆ្នាំ 534
រ៉ាន់ដាលហើយនៅថ្ងៃទី 10 ខែកក្កដាឆ្នាំ 538 "ដោយព្យុះព្រិល"

ត្រូវបានដោះលែងពីការកាន់កាប់របស់ Ostrogoths ដោយឧត្តមសេនីយ៍។
Belisarius ដែលត្រូវបានបញ្ជូនដោយ Justinian I ទីក្រុង
រ៉ូមអាចចូលទៅក្នុងរបបផ្តាច់មុខ គ្រប់គ្រង
និងភាពមិនអត់ឱនរបស់សម្តេចប៉ាប ដែលបង្កើតឡើងដោយនេះ។

ព្រះចៅអធិរាជ តាមការស្នើសុំរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ Vigilus
ដែលជាសម្តេចប៉ាបសោយរាជ្យទីមួយ។ ចាប់ពីពេលនេះមក ទីក្រុងរ៉ូមបាន ក្លាយ
ទៅជា « ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលមានរាជវង្សលើស្តេចនានានៃផែនដី » ពីខ១៨ ដែល
ទៅដល់ « ការវិនាស » ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណបានបញ្ជាក់ជាលើកទីពីរ បន្ទាប់ពីខ១
៨។

ដូច្នេះ: Popery មិនត្រលប់ទៅ Saint Peter ដូចដែលគាត់បានអះអាងទេ
ប៉ុន្តែតាមក្រឹត្យរបស់ Justinian I ដែល ជា អធិរាជ Byzantine
ដែលបានប្រគល់ឋានៈរបស់គាត់ និងសិទ្ធិអំណាចសាសនារបស់គាត់។
ដូច្នេះថ្ងៃអាទិត្យត្រូវបានបញ្ជាដោយអធិរាជរ៉ូម៉ាំង Constantine I នៅ ថ្ងៃទី 7

ខែមីនាឆ្នាំ 321
ហើយប៉ុបដែលបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវវាត្រូវបានតំឡើងដោយអធិរាជ Byzantine
Justinian I ឆ្នាំ 538;
កាលបរិច្ឆេទពីរដែលមានផលវិបាកដ៏អាក្រក់បំផុតសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់។
វាក៏នៅឆ្នាំ 538

ដែលប៊ីស្យូពនៃទីក្រុងរ៉ូមបានទទួលងារជាសម្តេចប៉ាបជាលើកដំបូង។
ខទី ១២៖ « ភ្នែងទាំងដប់ដែលអ្នកបានឃើញ គឺជាស្តេចដប់អង្គ
ដែលមិនទាន់បានទទួលនគរមួយ
ប៉ុន្តែជាអ្នកទទួលអំណាចជាស្តេចក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោងជាមួយនឹងសត្វតិរច្ឆាន
។»

នៅទីនេះ មិនដូច Dan.7:24
សារនេះកំណត់គោលដៅរយៈពេលខ្លីបំផុតដែលមានទីតាំងនៅចុងបញ្ចប់នៃ " ពេលវេលាបញ្ចប់" ។

ដូចនៅសម័យដានីយ៉ែល នៅសម័យយ៉ូហាន « ភ្នែងដប់ » នៃចក្រភពរ៉ូម
មិនទាន់ទទួលបាន ឬទទួលបានឯករាជ្យឡើងវិញនៅឡើយទេ។
ប៉ុន្តែបរិបទដែលបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី 17
នេះថាជាចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក វាក៏ជាតួនាទីដែល " ភ្នែងដប់ " ដើរតួក្នុងបរិបទដ៏ជាក់លាក់នេះ ដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយព្រះវិញ្ញាណ
ដូចដែលខកម្ហីដែលធ្វើតាមនឹងបញ្ជាក់។ ទំនាយ " ម៉ោង " សំដៅលើពេលវេលានៃការធ្វើតេស្តចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿដែលបានប្រកាស
នៅក្នុង វិវរណៈ 3:10 ទៅកាន់អ្នកគ្រួសត្រាយដ៏ស្មោះត្រង់នៃថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃថ្ងៃ
Adventism ក្នុងឆ្នាំ 1873 ។ សារនេះគឺសម្រាប់ពួកយើង អ្នកស្នងមរតករបស់ពួកគេ
អ្នកស្មោះត្រង់នៃ Adventist ពន្លឺដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រទានដល់អ្នករើសតាំង
របស់ទ្រង់ក្នុងឆ្នាំ ២០២០។

យោងទៅតាមក្រមទំនាយដែលបានផ្តល់ឱ្យព្យាករិអេសេគាល (អេសេគាល ៤:៥-៦) "ថ្ងៃ" នៃទំនាយគឺមានតម្លៃ "ឆ្នាំ" ពិតប្រាកដហើយដូច្នោះ " ម៉ោង " ទំនាយមានតម្លៃ 15 ថ្ងៃពិតប្រាកដ។
ការទទួលបានដ៏អស្ចារ្យនៃសារនៃព្រះវិញ្ញាណដែលនឹងដកស្រង់បីដងនៃឃ្លា " ក្នុងមួយម៉ោង " នៅក្នុងជំពូកទី 18 នាំឱ្យខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា " ម៉ោង " នេះកំណត់ពេលវេលារវាងការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃទី 6 នៃ " គ្រោះកាចប្រាំពីរចុងក្រោយ" ។

និងការត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរីល្អនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដ៏ទេវភាពរបស់យើងដែលត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរីល្អនៃមហាទេវតា " មីកែល " ដើម្បីជួយសង្គ្រោះអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ពីសេចក្តីស្លាប់ដែលបានគ្រោងទុក។
ដូច្នោះ " ម៉ោង " នេះ គឺជាអំឡុងពេលដែល " សមរក្ខមិអើម៉ាគេដូន " មានរយៈពេល។

ខទី 1 3: « ពួកគេមានគោលបំណងតែមួយ ហើយពួកគេផ្តល់អំណាច និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេដល់សត្វ។»

ដោយកំណត់ពេលវេលានៃការសាកល្បងចុងក្រោយនេះ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលអំពី « ភ្នែងដប់ » ថា « ពួកគេមានគោលបំណងតែមួយ

ហើយពួកគេផ្តល់អំណាច និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេដល់សត្វ ។ គោលដៅដែល
ពួកគេចែករំលែកនេះមានការធានាថាការសម្រាកនៅថ្ងៃអាទិត្យត្រូវបានគោរព
ដោយអ្នករួចរស់ជីវិតពីសង្គ្រាមនុយក្លេអ៊ែរលើកទីបី។

ការបំផ្លិចបំផ្លាញបានកាត់បន្ថយអំណាចយោធានៃប្រទេសអឺរ៉ុបបុរាណយ៉ាងខ្លាំង។
ប៉ុន្តែ អ្នកឈ្នះនៃជម្លោះ គឺពួកប្រូតេស្តង់អាមេរិក

ដែលទទួលបានពីអ្នករស់រានមានជីវិត
ដែលជាការបោះបង់ចោលទាំងស្រុងនូវអធិបតេយ្យភាពរបស់ពួកគេ។ បំណងចិត្ត
គឺអាក្រក់ ប៉ុន្តែអ្នកដែលដួលនោះមិនដឹងពីវាទេ ហើយវិញ្ញាណរបស់វាដែលបាន
ប្រគល់ទៅសាតាំងអាចសម្រេចបានតែបំណងរបស់វាប៉ុណ្ណោះ។

វាមកពីសម្ព័ន្ធនៃ " នាគ" " សត្វ" និង " ហោរាក្លែងក្លាយ" ដែល " ស្នែងដប់
" ប្រគល់សិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេទៅ " សត្វ" ។ ហើយការលះបង់នេះគឺបណ្តាលមក
ពីការរងទុក្ខលំបាកខ្លាំងក្លាដែលការវាយប្រហាររបស់ព្រះមកលើពួកគេ។

រវាងការប្រកាសនៃក្រឹត្យនៃការស្លាប់និងការអនុវត្តរបស់វា រយៈពេល 15
ថ្ងៃត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍ថ្ងៃសប្បិទដើម្បីទទួលយក
" សញ្ញាសម្គាល់នៃសត្វ " ដែលជា "ថ្ងៃអាទិត្យ"

របស់រ៉ូម៉ាំងដែលសៅហ្មងដោយការថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យមិនជឿ។
ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានគ្រោងទុកសម្រាប់និទាយដូរ
មុនថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ឆ្នាំ 2030 លុះត្រាតែមានកំហុសក្នុងការបកស្រាយពាក្យ "
យ៉ាង " "

នោះក្រឹត្យស្តីពីការសោយទិវង្គតគួរតែត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើសម្រាប់កាលបរិច្ឆេទ
នេះ ឬកាលបរិច្ឆេទដែលស្ថិតនៅចន្លោះវា និងថ្ងៃនោះ។ និទាយដូរឆ្នាំ 2030
នៃប្រតិទិនធម្មតាបច្ចុប្បន្នរបស់យើង។

ដើម្បីយល់ច្បាស់ថាស្ថានភាពចុងក្រោយនឹងទៅយ៉ាងណា
សូមពិចារណាការពិតខាងក្រោម។

ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណគឺអាចកំណត់បានតែដោយមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែល
លក្ខណៈទៅនឹងការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ កាន់តែច្បាស់បន្ទាប់ពីនាង។
ចំពោះការប្រមូលផ្តុំនៃប្រជាជនដែលមិនជឿ និងបះបោរនៅមានជីវិត

ការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ
លេចឡើងគ្រាន់តែជារង្វាស់នៃផលប្រយោជន៍ទូទៅប៉ុណ្ណោះ

ដោយគ្មានផលវិបាកសម្រាប់ពួកគេ។
ហើយវាគឺបន្ទាប់ពីបានរងទុក្ខវេទនាប្រាំដំបូងដែលកំហឹងសងសឹករបស់ពួកគេនាំ
ឱ្យពួកគេយល់ស្របទាំងស្រុងលើការសម្រេចចិត្ត " សម្លាប់ " "

អ្នកដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកគេជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះទណ្ឌកម្មស្ថានសួ
គ័របស់ពួកគេ។

ខទី ១៤៖ « ពួកគេនឹងគគាំងនឹងកូនចៀម
ហើយកូនចៀមនឹងយកឈ្នះពួកគេ ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់
និងជាស្តេចនៃស្តេច ហើយអស់អ្នកដែលត្រូវបានហៅ និងជ្រើសរើស
ហើយស្មោះត្រង់ដែលនៅជាមួយទ្រង់ក៏នឹងយកឈ្នះពួកគេ។ »

« ពួកគេនឹងគគាំងនឹងកូនចៀម ហើយកូនចៀមនឹងយកឈ្នះពួកគេ... »
ស្តេចនៃស្តេចនិងព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ "

នឹងដាក់កម្លាំងដ៏ទេវភាពរបស់គាត់លើស្តេចនិងម្ចាស់ដែលមានអំណាចបំផុតនៃ ផែនដី។

ហើយអ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលយល់អំពីរឿងនេះនឹងយកឈ្មោះជាមួយគាត់។ ព្រះវិញ្ញាណនៅទីនេះរំលឹកអំពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងបីដែលព្រះតម្រូវពីអ្នកដែលទ្រង់ សង្គ្រោះ ហើយដែលបានតាំងខ្លួនទៅកាន់ផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលចាប់ផ្តើមសម្រាប់ពួកគេជាមួយនឹងស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណនៃ " ហៅថា " ហើយដែលត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរនៅពេលនោះជាករណីនៅក្នុងស្ថានភាព " ជាប់ឆ្នោត" ដោយ " ភាពស្មោះត្រង់ " បង្ហាញចំពោះអ្នកបង្កើតព្រះ និងពន្លឺព្រះគម្ពីរទាំងអស់របស់គាត់។ សមរម្យដែលសំដៅទៅលើគឺសមរម្យ " អើម៉ាគេដូន " នៃ វិរណៈ ១៦:១៦; " ម៉ោង " នៅពេលដែល " ភាពស្មោះត្រង់ " នៃ " ជ្រើសរើស " " ហៅ " ត្រូវបានដាក់ឱ្យសាកល្បង។ នៅក្នុង វិរណៈ ៩:៧-៩ ព្រះវិញ្ញាណ បានបើកសម្តែងការរៀបចំនៃសេចក្តីជំនឿប្រូតេស្តង់សម្រាប់ « សង្គ្រាម » ខាង វិញ្ញាណនេះ។ ដែលត្រូវបានកាត់ទោសឱ្យស្លាប់

ដោយសារភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេចំពោះថ្ងៃសប្បិទ អ្នករើសតាំងថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះទំនុកចិត្តដែលបានដាក់នៅក្នុងការសន្យាដែល បានទាយដោយព្រះ និងទីបន្ទាល់នេះដែលត្រូវបានប្រគល់ឱ្យគាត់ ផ្តល់ឱ្យគាត់នូវ " សិរិល " ដែលគាត់ទាមទារ នៅក្នុងសារ នៃទេវតាទីមួយ។ ពី វិរណៈ ១៤:៧។ អ្នកការពារ និងអ្នកគាំទ្រនៃថ្ងៃអាទិត្យដែលបានធ្វើកាតព្វកិច្ចនឹងរកឃើញ នៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ

មរណភាពដែលពួកគេនឹងរៀបចំថ្វាយដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានជ្រើសរើស។ ខ្ញុំសូមរំលឹកនៅទីនេះ ដល់អ្នកដែលមានមន្ទិលសង្ស័យ និងសង្ស័យថា ព្រះផ្តល់សារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងដល់ថ្ងៃសម្រាក

ដែលមនុស្សជាតិរបស់យើងបានបាត់បង់ភាពអស់កល្បជានិច្ច ដោយសារសារៈសំខាន់ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ « ដើមឈើពីរ » នៃសួនផែនដី។ " អើម៉ាគេដូន " គឺផ្អែកលើគោលការណ៍ដូចគ្នាក្នុងការជំនួស " ដើមឈើពីរ " ថ្ងៃនេះ យើងមាន " ថ្ងៃនៃចំណេះដឹងអំពីអំពើល្អ និងអាក្រក់ " ថ្ងៃអាទិត្យ និង " ថ្ងៃនៃជីវិតបរិសុទ្ធ " គឺថ្ងៃសប្បិទ ឬថ្ងៃសៅរ៍។

ខ ១៥: « ហើយគាត់បានមានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា ទឹកដែលអ្នកបានឃើញ ដែលស្រីពេស្យាអង្គុយនោះគឺជាប្រជាជន និងហូងមនុស្ស ប្រជាជាតិ និងភាសា។ »

ខទី 15 ផ្តល់ឱ្យយើងនូវគន្លឹះដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងសន្មតថាជា " ទឹក " ដែល " ស្រីពេស្យាអង្គុយ " ដែលជាអត្តសញ្ញាណរបស់ប្រជាជនអឺរ៉ុបហៅថា " គ្រីស្ទាន " ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀតគឺ " គ្រីស្ទាន " ក្លែងក្លាយនិងបោកបញ្ឆោត។ អឺរ៉ុបមានចរិតលក្ខណៈនៃការប្រមូលផ្តុំប្រជាជនដែលនិយាយ " ភាសា " ផ្សេងៗគ្នា ។ ដែលធ្វើឱ្យសហជីព និងសម្ព័ន្ធភាពចុះខ្សោយ។ ប៉ុន្តែក្នុងពេលថ្មីៗនេះ ភាសាអង់គ្លេសដើរតួជាស្ថានមួយ និងជំរុញការផ្លាស់ប្តូរអន្តរជាតិ។ ការអប់រំដ៏ទូលំទូលាយរបស់មនុស្សកាត់បន្ថយប្រសិទ្ធភាពនៃអារុជនៃបណ្តាសាដ៏ ទេវភាព ហើយប្រឆាំងនឹងការរចនានៃអ្នកបង្កើតរបស់វា។ ដូច្នេះ ការឆ្លើយតប របស់គាត់នឹងកាន់តែអាក្រក់៖ ការស្លាប់ដោយសង្គ្រាម និងនៅទីបញ្ចប់ ដោយ ភាពរុងរឿងនៃវត្តមានដ៏រុងរឿងរបស់គាត់។

ខទី ១៦៖ « ង្រែងទាំងដប់ដែលអ្នកបានឃើញ និងសត្វនោះនឹងស្អប់ស្រីពេស្យា ហើយនឹងដោះវាចេញ ហើយដោះខ្លួនវាចេញ ហើយស៊ីសាច់របស់វា ហើយដុតវាចោល។ »

ខទី ១៦ ប្រកាសអំពីកម្មវិធីនៃជំពូកទី ១៨ ខាងមុខនេះ។ គាត់បញ្ជាក់ពីការបញ្ជាសនៃ " ង្រែងដប់ និងសត្វគិរិច្ឆាន " ដែលបន្ទាប់ពីគាំទ្រ និងយល់ព្រមនាង បញ្ចប់ការបំផ្លាញ " ស្រីពេស្យា "។ ខ្ញុំចាំនៅទីនេះថា " សត្វ " គឺជារបបនៃសមាគមនៃអំណាចស៊ីវិល និងសាសនា ហើយដែលវាកំណត់នៅក្នុងបរិបទនេះ:

អំណាចនៃប្រជាជនអាមេរិកប្រូតេស្តង់ជាផ្លូវការ និងរបស់ប្រជាជនអឺរ៉ុបកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់ ខណៈពេលដែល " ស្រីពេស្យា " កំណត់។ បញ្ចូលនោះគឺជាអាជ្ញាធរបង្រៀននៃអំណាចសាសនាកាតូលិក: ព្រះសង្ឃ, បូជាចារ្យ, ប៊ីស្យូព, ខានិងប្រកាន់ទោស។ ដូច្នេះហើយ នៅក្នុងការបញ្ជាសនោះ ប្រជាជនអឺរ៉ុបកាតូលិក និងប្រជាជនអាមេរិកប្រូតេស្តង់ ដែលជាជនរងគ្រោះនៃការកុហករបស់រ៉ូម៉ាំងទាំងពីរបានឈរជើងនឹងបញ្ចូល នៃសាសនាកាតូលិករ៉ូម៉ាំង។ ហើយពួកគេនឹង « ដុតនាងដោយភ្លើង » នៅពេល ដែលតាមរយៈការធ្វើអន្តរាគមន៍ដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់ នោះព្រះយេស៊ូវនឹងហែករចាំង ដែលបញ្ឆោតបញ្ឆោតរបស់ទ្រង់ចេញ។ " ង្រែងទាំងដប់ " នឹង " ដោះនាងចេញ ហើយដាក់ខ្លួនទទេ " ដោយសារតែនាងរស់នៅក្នុងភាពប្រណីត នាងនឹងត្រូវដោះចេញ ហើយដោយសារតែនាងស្លៀកពាក់ដោយភាពបរិសុទ្ធ នាងនឹងលេចចេញជា " អាក្រាត " ទាំងអាម៉ាស់ខាងវិញ្ញាណ ដោយគ្មានអ្វីទាំងអស់។ ភាពសុចរិតនៃស្ថានសួគ៌ដើម្បីស្លៀកពាក់វា។ ភាពជាក់លាក់ " ពួកគេនឹងស៊ីសាច់របស់គាត់ " បង្ហាញពីភាពសាហាវឃោរឃៅនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់គាត់។ ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ពីប្រធានបទ " រសជាតិ " នៃ វិរណៈ ១៤:១៨ ដល់ ២០: វេទនាដល់ទំពាំងបាយជូននៃសេចក្តីក្រោធន!

ខ ១៧៖ « ដ្បិតព្រះបានដាក់វានៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដើម្បីសម្រេចគោល បំណងរបស់ទ្រង់ និងដើម្បីសម្រេចគោលបំណងតែមួយ ហើយនឹងប្រគល់នគរ របស់គេដល់សត្វនោះ ដរាបដល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានសម្រេច។ »

ខទី 17 នៅក្រោមចំនួននៃការវិនិច្ឆ័យ បង្ហាញដល់យើងនូវគំនិតដ៏សំខាន់មួយអំពីព្រះនៅស្ថានសួគ៌ ដែលមនុស្សខុសក្នុងការមើលងាយ ឬប្រព្រឹត្តដោយព្រងើយកន្តើយ។ ព្រះទទួលបាននៅទីនេះ:

ដូច្នេះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ត្រូវបានបញ្ឈប់បញ្ចូលថាគាត់គឺជាចៅហ្វាយតែមួយគត់នៃ " ល្បែងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច " ដែលនឹងត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការនៅពេលរំពឹងទុក។ កម្មវិធីនេះមិនត្រូវបាន បង្កើតឡើងដោយអារក្សទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះផ្ទាល់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់បានប្រកាសនៅក្នុងវិរណៈដ៏អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យរបស់គាត់ ដែលទាក់ទងនឹងដានីយ៉ែល និងវិរណៈបានសំរេចរួចហើយ ឬនៅតែត្រូវសម្រេច។ ហើយដោយសារតែ " ចុងបញ្ចប់នៃរឿងគឺប្រសើរជាងការចាប់ផ្តើមរបស់វា " យោងតាម Ecc.7: 8 ព្រះជាម្ចាស់មានគោលដៅសម្រាប់យើង

ការសាកល្បងចុងក្រោយនៃភាពស្មោះត្រង់នេះនឹងបំបែកយើងចេញពីពួកគ្រីស្ទាន
ក្លែងក្លាយ
ហើយធ្វើឱ្យយើងស្ថិតសមក្នុងការចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បនៃស្ថានសួគ៌របស់គា
ត់បន្ទាប់ពី ការបំផ្លិចបំផ្លាញនយោបាយក្លែងក្លាយនៃសង្គ្រាមលោកលើកទី 3 ។ ដូច្នេះ
យើងត្រូវតែរង់ចាំដោយភាពជឿជាក់
ព្រោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលនឹងត្រូវរៀបចំនៅលើផែនដីគឺជា “ ការរចនា ”
ដែលរចនាឡើងដោយព្រះផ្ទាល់។ ហើយប្រសិនបើព្រះគង់សម្រាប់យើង តើអ្នកណា
នឹងប្រឆាំងនឹងយើង បើមិនមែនអ្នកដែលមាន « គំនិត » ដែលធ្វើឃាតនឹង
ប្រឆាំងនឹងពួកគេ?

រហូតដល់ពាក្យរបស់ព្រះបានសម្រេច » មានន័យ យ៉ាងណា?
ព្រះវិញ្ញាណសំដៅទៅលើជោគវាសនាចុងក្រោយដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់សម្តេ
ចប៉ាប “ ស្តែងតូច ” ដូចដែលបានទាយរួចហើយនៅក្នុង Dan.7:11: “
បន្ទាប់មកខ្ញុំបានមើលទៅ

ដោយសារតែពាក្យដ៏ក្រអឺតក្រទមដែលស្តែងបាននិយាយ។

ពេលខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅ សត្វនោះត្រូវបានសម្លាប់

ហើយសាកសពរបស់វាត្រូវបានបំផ្លាញ យកទៅដុតចោល»។ នៅក្នុង Dan.7:26: “

បន្ទាប់មកការជំនុំជំរះនឹងមកដល់

ហើយការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់នឹងត្រូវដកចេញពីគាត់ ហើយវានឹងត្រូវបានបំផ្លាញ

ហើយបំផ្លាញជារៀងរហូត ”; និង Dan.8:25: “

ដោយសារតែភាពរុងរឿងរបស់គាត់និងភាពជោគជ័យនៃសេចក្តីបំប្រាញរបស់
គាត់គាត់នឹងមានភាពក្រអឺតក្រទមនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ហើយគាត់នឹងបំផ្លាញ
មនុស្សជាច្រើនដែលរស់នៅដោយសន្តិភាពហើយគាត់នឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹង
ចៅហ្វាយនាយ។ **ប៉ុន្តែវានឹងខូចដោយគ្មានការប្រឹងប្រែងពីដៃណាមួយឡើយ** »។

នៅសល់នៃ “ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ”

ទាក់ទងនឹងការបញ្ចប់នៃទីក្រុងរ៉ូមនិងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 18, 19 និង
20 ។

ខ 18: « ហើយស្ត្រីដែលអ្នកបានឃើញគឺជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលមានអំណាច
លើស្តេចនៃផែនដីនេះ: »

ខទី 18 ផ្តល់ឱ្យយើងនូវភស្តុតាងដ៏គួរឱ្យជឿជាក់បំផុតដែលថា “
ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ” គឺពិតជារ៉ូម។ ចូរយើងដឹងថា ទេវតាកំពុងនិយាយជាមួយយ៉ូហាន
ផ្ទាល់។ ម្យ៉ាងទៀត ដោយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា: « ហើយស្ត្រីដែល អ្នក បានឃើញ
គឺជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលមានរាជវង្សលើស្តេចនានានៃផែនដី » នោះយ៉ូហានត្រូវ
បាននាំឱ្យយល់ថាទេវតាកំពុងនិយាយអំពីទីក្រុងរ៉ូម « ទីក្រុងនៃភ្នំទាំងប្រាំពីរ »។
ដែលនៅក្នុងសម័យកាលរបស់វា

ចក្រពត្តិក្រាហ្វិកលើនគរផ្សេងៗគ្នានៃអាណានិគមដ៏ធំសម្បើមរបស់វាទាំងមូល។
នៅក្នុងទិដ្ឋភាពចក្រពត្តិ វាមាន “ សូយសារអាករលើស្តេចនៃផែនដី ” រួចហើយ
ហើយនឹងរក្សាវានៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ាប។

នៅក្នុងជំពូកទី 17 នេះ អ្នកអាចមើលឃើញថា

ព្រះបានប្រមូលផ្តុំវិវរណៈរបស់ទ្រង់

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយប្រាកដថា “ ស្រីពេស្យា ”

ដែលជាសត្រូវរបស់គ្រីស្ទាន "សោកនាដកម្មនៃសតវត្សរ៍" ។
 ដូច្នេះគាត់ផ្តល់ឱ្យលេខ 17 នូវអារម្មណ៍ពិតប្រាកដនៃការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់។
 វាគឺជាការសង្កេតនេះដែលនាំឱ្យខ្ញុំឱ្យតម្លៃដល់ខ្លួននៃ សតវត្ស ទី 17
 នៃការបង្កើតអំពើបាបដែលបង្កើតបានជាថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យនៃថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ
 321 (កាលបរិច្ឆេទផ្លូវការប៉ុន្តែ 320 សម្រាប់ព្រះ) ដែលយើងជួបប្រទះក្នុងឆ្នាំ 2020
 នេះ។ ដែលឥឡូវនេះបានកន្លងផុតទៅ។
 យើងអាចមើលឃើញថាព្រះពិតជាបានសម្គាល់វាជាមួយនឹងបណ្តាសាដែលមិនធ្លា
 បំមានពីមុនមកនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសម័យគ្រីស្ទាន (Covid-19)
 ដែលបានបណ្តាលឱ្យមានការដួលរលំសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកកាន់តែមហន្តរាយជាង
 សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ។
 បណ្តាសាផ្សេងទៀតនៃការជំនុំជំរះដ៏សុចរិតដ៏ទេវភាពកើតឡើងបន្ទាប់យើងនឹងរ
 កឃើញពួកគេពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។

វិវរណៈ 18: ស្រីពេស្យាត្រូវទទួលទោសនាង

បន្ទាប់ពីបង្ហាញពីមានលម្អិតដែលអនុញ្ញាតឱ្យកំណត់អត្តសញ្ញាណស្រីពេ
 ស្យានោះ ជំពូកទី 18 នឹងនាំយើងចូលទៅក្នុងបរិបទជាក់លាក់នៃចុងបញ្ចប់នៃ “
សមរក្ខមិអើម៉ាគេដូន ” ។ ពាក្យលាតត្រដាងខ្លឹមសាររបស់វា៖ «
ម៉ោងនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់បាបិទ្រូនដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម
ដែលជាមាតារបស់ពួកស្រីពេស្យានៃផែនដី »; ពេលវេលានៃ " ការច្រូតកាត់ " ។
 ដ៏បង្អួរឈាម ។

ខទី 1: “ ក្រោយមក ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មាន
 សិទ្ធិអំណាចយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយផែនដីត្រូវបានបំភ្លឺដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ »
 ទេវតាដែលកាន់អំណាចដ៏អស្ចារ្យគឺនៅខាងព្រះ តាមពិតគឺព្រះខ្លួនឯង។
 មីកែល ជាមេនៃពួកទេវតា គឺជាឈ្មោះមួយទៀតដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានកើត
 នៅស្ថានសួគ៌មុនការបម្រើរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី ។
 វាស្ថិតនៅក្រោមឈ្មោះនេះហើយដោយសិទ្ធិអំណាចទទួលស្គាល់គាត់ដោយពួកទេវ
 តាបរិសុទ្ធច្បាស់គាត់បានបណ្តេញអារក្សនិងអារក្សរបស់គាត់ចេញពីស្ថានសួគ៌បន្ទាប់
 ពីជ័យជំនះរបស់គាត់នៅលើឈើឆ្កាង។ ដូច្នេះ វាស្ថិតនៅក្រោមឈ្មោះទាំងពីរនេះ
 ដែលទ្រង់បានយាងមកផែនដីវិញ ក្នុងសិរីល្អនៃព្រះរូបិកា ដើម្បីដកខ្លួនចេញពីវា
 ដែលជាអ្នកជ្រើសរើសដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់។ ដ៏មានតម្លៃ
 ដោយសារពួកគេស្មោះត្រង់

ហើយភាពស្មោះត្រង់ដែលបានសាកល្បងនេះត្រូវបានបង្ហាញ។
វាក៏នៅក្នុងបរិបទនេះដែលគាត់បានមកដើម្បីលើកតម្កើងភាពស្មោះត្រង់របស់
គាត់ចំពោះអស់អ្នកដែលបានគោរពតាមដោយប្រាជ្ញាដោយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវ " *សិរីរុងរឿង*" ដែលគាត់បានទាមទារចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 យោងតាមវិវរណៈ 14: 7 ។
ដោយរក្សាថ្ងៃសប្បិទ
អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់បានលើកតម្កើងគាត់ថាជាអ្នកបង្កើតព្រះ
ដែលគាត់មានតែមួយគត់ស្របច្បាប់ចាប់តាំងពីគាត់បានបង្កើតជីវិតសេឡេស្តាល
និងផែនដី។

ខទី ២៖ « គាត់បន្តិសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ « បាប៊ីឡូនដ៏ធំបានរលំហើយ នាង
បានដួលហើយ! វាបានក្លាយទៅជាជម្រករបស់អារក្ស ជារណ្តៅនៃវិញ្ញាណមិន
បរិសុទ្ធ ជារណ្តៅនៃសត្វស្លាបមិនស្អាត និងគួរឱ្យស្អប់ »។

" នាង បាប៊ីឡូនដ៏មហិមា! "។ យើងរកឃើញការដកស្រង់ពី វិវរណៈ 14:8
នៅក្នុងខទី 2 នេះ ប៉ុន្តែលើកនេះ វាមិនត្រូវបាននិយាយដោយទំនាយទេ
វាក៏ដោយសារតែភស្តុតាងនៃការដួលរលំរបស់គាត់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យមនុស្សនៅរស់
នៃគ្រាចុងក្រោយនៃសកម្មភាពល្បួងរបស់នាង។

របាំងនៃភាពបរិសុទ្ធរបស់ប៉ាប៉ាប៊ីឡូនដ៏ធំក៏ធ្លាក់ចុះដែរ។ តាមពិត វាក៏ជា«
ជម្រករបស់អារក្ស ជាអណ្តូងនៃវិញ្ញាណមិនបរិសុទ្ធ ជាជម្រកនៃសត្វស្លាបមិន
បរិសុទ្ធ និងអាក្រក់ » ។ ការលើកឡើងអំពី " បក្សី " រំលឹកយើងថា
នៅពីក្រោយសកម្មភាពនៅលើផែនដី

គឺជាការបំផុសគំនិតសេឡេស្តាលនៃពួកទេវតាអាក្រក់ពីជំរុំរបស់សាតាំង
ដែលជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ និងជាពួកខ្មោចដំបូងនៃការបង្កើតដំទេវភាព។

ខទី ៣៖ « ដោយព្រោះគ្រប់សាសន៍បានផឹកស្រានៃសេចក្តីក្រោធនៃអំពើ
សហាយស្តន៍របស់នាង ហើយស្តេចនៃផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌
ខាងផ្លូវភេទជាមួយនឹងនាង ហើយពួកល្បួងនៃផែនដីក៏បានបរិបូរដោយអំណាច
នៃភាពប្រណិតរបស់ខ្លួន។ »

“...
ដោយសារគ្រប់ជាតិសាសន៍បានផឹកស្រានៃកំហឹងនៃការសហាយស្តន៍របស់ទ្រង់... ”

ការឈ្លានពានខាងសាសនាបានលេចចេញដោយការញុះញង់នៃអំណាចរបស់សម្តេច
ចប៉ាប៊ីឡូនកាតូលិក ដែលអះអាងថាខ្លួនជាអ្នកបម្រើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
បានបង្ហាញនូវការមើលងាយទាំងស្រុងចំពោះមេរៀនអាកប្បកិរិយាដែលគាត់
បានបង្រៀនសិស្ស និងសាវ័ករបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។ ព្រះយេស៊ូវពោរពេញដោយ
ភាពទន់ភ្លន់ សម្តេចប៉ាបពោរពេញដោយកំហឹង; ព្រះយេស៊ូវ គំរូនៃភាពរាបទាប
សម្តេចប៉ាប គំរូនៃភាពឥតប្រយោជន៍ និងមោទនភាព
ព្រះយេស៊ូវរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រខាងសម្ភារៈ សម្តេចប៉ាបរស់នៅក្នុងភាពប្រណិត
និងទ្រព្យសម្បត្តិ។ ព្រះយេស៊ូវបានសង្គ្រោះជីវិត សម្តេចប៉ាបដោយអយុត្តិធម៌ និង
ដោយមិនចាំបាច់បានសម្លាប់មនុស្សរាប់មិនអស់។ ដូច្នេះ គ្រីស្ទសាសនាកាតូលិក
រ៉ូម៉ាំងនេះមិនមាន លក្ខណៈដូច

ទៅនឹងជំនឿដែលបានផ្តល់ជាកំរូដោយព្រះយេស៊ូវនោះទេ។ នៅក្នុងដានីយ៉ែល ព្រះ
បានទាយថា« ជោគជ័យនៃសេចក្តីបំផ្លាញរបស់ទ្រង់ » ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជា
ជោគជ័យនេះ? ចម្លើយគឺសាមញ្ញ៖ ពីព្រោះព្រះបានប្រទានវាដល់គាត់។

សម្រាប់យើងត្រូវតែចងចាំថា វាស្ថិតនៅក្រោមចំណងជើងនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃ " ក្រែទីពីរ " នៃ វិវរណៈ 8:8 ដែលគាត់បានជំរុញឱ្យមានរបបដ៏ឃោរឃៅ និងឃោរឃៅនេះ

ដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មលើការរំលងនៃថ្ងៃសប្បិទដែលបានបោះបង់ចោលតាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ នៅក្នុងការប្រៀបធៀប សិក្សាជាមួយនឹងគ្រោះកាចដែលនឹងវាយប្រហារអ៊ីស្រាអែលចំពោះការមិនស្មោះត្រង់របស់ពួកគេចំពោះបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះនៅក្នុងលេវី. 26: 19 ព្រះមានបន្ទូលថា: " ខ្ញុំនឹងបំបែកមោទនភាពនៃកម្លាំងរបស់អ្នក នឹងត្រឡប់ មេឃរបស់អ្នក។ ដូចជាដែក និង ដីរបស់អ្នក ។ ដូចជាលង្ហិន ។" នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី របបសម្តេចប៉ាបត្រូវបានលើកឡើង ដើម្បីបំពេញបណ្តាសាដូចគ្នានេះ។ នៅក្នុងគម្រោងរបស់គាត់ ព្រះគឺនៅពេលតែមួយ ជនរងគ្រោះ ចៅក្រម និងពេជ្ឈយាត ដើម្បីបំពេញតម្រូវការនៃច្បាប់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321 ការរំលងនៃថ្ងៃសប្បិទបានធ្វើឱ្យមនុស្សជាតិខាតបង់យ៉ាងខ្លាំង

ដែលបានបង់ថ្លៃរបស់ខ្លួននៅក្នុងសង្គ្រាម និងការសម្លាប់រង្គាលដែលមិនចាំបាច់ និងនៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏សាហាវដែលបង្កើតឡើងដោយអ្នកបង្កើតព្រះ។ នៅ ក្នុងឧកម្មនេះ: « អំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងជួរភេទ » (ឬ « អំពើទុច្ចរិត ») គឺ ខាងវិញ្ញាណ ហើយវាពិពណ៌នាអំពីអាកប្បកិរិយាខាងសាសនាមិនសក្តិសម។ " ស្រា" តំណាងឱ្យការបង្រៀនរបស់នាងដែលបំផ្លិចបំផ្លាញ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ " កំហឹង "

និងការស្អប់ខ្ពើមក្នុងចំនោមមនុស្សទាំងអស់ដែលបានក្លាយជាជនរងគ្រោះនៃ ការវាយប្រហារ ឬអ្នកឈ្លានពាន ដោយសារតែនាង។

កំហុសនៃការបង្រៀនកាតូលិកមិនគួរលាក់កំហុសរបស់មនុស្សជាតិទាំងអស់

ដែលស្ទើរតែទាំងអស់មិនចែករំលែកតម្លៃដែលលើកតម្កើងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប្រសិនបើស្តេចនៃផែនដីបានផឹក " ស្រានៃអំពើសហាយស្តន់ " (ភាពថោកទាប) នៃ " បាប៊ីឡូន " វាដោយសារតែជា " ស្រីពេស្យា " កង្វល់តែមួយគត់របស់នាងគឺដើម្បីផ្តាច់ចិត្តអតិថិជន។ នោះជាច្បាប់ អតិថិជនត្រូវតែពេញចិត្ត បើមិនដូច្នោះទេពួកគេនឹងមិនត្រឡប់មកវិញទេ។ ហើយសាសនាកាតូលិកបានលើកតម្កើងដល់ភាពលោភលន់ខ្ពស់បំផុតរហូតដល់ឧក្រិដ្ឋកម្មនិងសេចក្តីស្រឡាញ់នៃទ្រព្យសម្បត្តិនិងជីវិតដ៏ប្រណិត។ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀន ដូចជាហ្វូងមនុស្ស។ មនុស្សអាក្រក់និងអំនួត នឹងត្រូវបាត់បង់ក្នុងករណីណាមួយជាមួយនាង ឬគ្មាននាង។ ការរំលឹក៖ អំពើទុច្ចរិតបានចូលក្នុងជីវិតមនុស្សតាមរយៈការអ៊ីន

ដែលជាឃាតកររបស់អេបិលប្តូនប្រុសរបស់គាត់តាំងពីដើមដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ផែនដី។ " ពួកល្អញនៃផែនដីត្រូវបានបរិបូរដោយថាមពលនៃភាពប្រណិតរបស់វា " ។ នេះពន្យល់ពីភាពជោគជ័យនៃរបបសម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ ល្អញនៅលើផែនដីជឿលើលុយតែប៉ុណ្ណោះ ពួកគេមិនមែនជាអ្នកនិយមសាសនាទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើសាសនាធ្វើឱ្យពួកគេរីកចម្រើន

នោះវាក្លាយជាដៃគូដែលអាចទទួលយកបាន

ហើយថែមទាំងគួរឱ្យសរសើរទៀតផង។

បរិបទចុងក្រោយនៃប្រធានបទនាំឱ្យខ្ញុំកំណត់អត្តសញ្ញាណពាណិជ្ជករប្រូតេស្តង់ជនជាតិអាមេរិកជាចម្បង ចាប់តាំងពីទឹកដីនេះកំណត់ដោយជំនឿលើប្រូតេស្តង់។

ចាប់តាំងពី ^{សកវត្ស} ទី 16 មក អាមេរិកខាងជើង ដែលសំខាន់គឺប្រូតេស្តង់នៅក្នុងប្រភពដើមរបស់វា បានស្វាគមន៍

ពួកកាតូលិកនិយាយភាសាអេស្ប៉ាញ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក ជំនឿកាតូលិកត្រូវបានកំណត់ដូចជានៅប្រូតេស្តង់។ សម្រាប់ប្រទេសនេះដែល

មានតែ«ជំនួញ»ប៉ុណ្ណោះនោះ ភាពខុសគ្នាខាងសាសនាលែងជាបញ្ហាទៀតហើយ។ លោក John Calvin

ដែលជាអ្នកកែទម្រង់ទីក្រុងហ្សឺណែវបានឈ្នះដោយការរីករាយក្នុងការក្លាយជាអ្នកមាន ដែលលោក John Calvin

ដែលជាអ្នកកែទម្រង់ទីក្រុងហ្សឺណែវបានលើកទឹកចិត្ត ពាណិជ្ជករប្រូតេស្តង់បានរកឃើញនៅក្នុងជំនឿកាតូលិកនូវមធ្យោបាយនៃការក្លាយជាអ្នកមានដែលបទដ្ឋានប្រូតេស្តង់ដើមមិនផ្តល់ជូន។

ព្រះវិហារប្រូតេស្តង់គឺទទេរដោយជញ្ជាំងទទេរ ចំណែកព្រះវិហារកាតូលិកផ្ទុកលើសម្រស់ដោយវត្ថុធាតុមានតម្លៃ មាស ប្រាក់ ភ្នំក

សម្ភារៈទាំងអស់ដែលប្រធានបទនេះរាយក្នុងខ១២។ ទ្រព្យសម្បត្តិនៃការថ្វាយបង្គំកាតូលិកគឺសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ។

ការពន្យល់អំពីការចុះខ្សោយនៃជំនឿប្រូតេស្តង់អាមេរិក។ ប្រាក់ដុល្លារ ដែលជា Mammon ថ្មីបានចូលមកជំនួសព្រះនៅក្នុងដួងចិត្ត

ហើយប្រធានបទនៃគោលលទ្ធិបានបាត់បង់ចំណាប់អារម្មណ៍ទាំងអស់។ បក្សប្រឆាំងមានតែក្នុងទម្រង់នយោបាយ។

ខទី ៤៖ « ហើយខ្ញុំបានរ្យសំឡេងមួយទៀតពីលើមេឃមកថា ប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្ញុំអើយ ចូរចេញពីនាង ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាចូលរួមក្នុងអំពើបាបរបស់នាង ឬពីគ្រោះកាចរបស់នាងឡើយ។ »

ខទី 4 ជំរុញឱ្យមានគ្រានៃការបែកគ្នាចុងក្រោយ ៖ « ចេញពីចំណោមនាង មក ប្រជាជនរបស់យើង »;

វាជាម៉ោងដែលពួកអ្នករើសតាំងនឹងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ដើម្បីជួបព្រះយេស៊ូវ។ អ្វីដែលខគម្ពីរនេះបង្ហាញអំពីពេលវេលានៃ « ការច្រូតកាត់ » ដែលជាប្រធានបទ

នៃ វិវរណៈ ១៤:១៤ ដល់ ១៦។ ពួកគេត្រូវបានលើកឡើង ព្រោះដូចដែលខគម្ពីរបានបញ្ជាក់ នោះពួកគេមិនត្រូវ«មានចំណែក»ក្នុង«ការច្រូតកាត់»ទេ។

ដែលនឹងវាយប្រហារ papal Rome និងបញ្ចូលវិញរបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែ អត្ថបទបញ្ជាក់ថា ដើម្បីស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលត្រូវបានគេជ្រើសរើសយកទៅឆ្ងាយ អ្នកមិនត្រូវបាន « ចូលរួមក្នុងអំពើបាបរបស់ខ្លួន ឡើយ »។

ហើយចាប់តាំងពីអំពើបាបចម្បងគឺការសម្រាកថ្ងៃអាទិត្យ " សញ្ញានៃសត្វ " ដែលគោរពដោយកាតូលិកនិងប្រូតេស្តង់ក្នុងការសាកល្បងចុងក្រោយនៃសេចក្តី

ជំនឿអ្នកជឿនៅក្នុងក្រុមសាសនាទាំងពីរនេះមិនអាចចូលរួមក្នុងការលើកឡើងរបស់អ្នកជ្រើសរើសបានទេ។ តម្រូវការដើម្បី « ចេញពីបាបីទ្រុន »

គឺឥតឈប់ឈរ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ

ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅដល់ពេលដែលឱកាសចុងក្រោយបង្ហាញខ្លួន
ដើម្បីគោរពតាមបញ្ជារបស់ព្រះ

ពីព្រោះការប្រកាសនៃក្រឹត្យវិន័យថ្ងៃអាទិត្យគឺជាទីបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណ។
ការប្រកាសនេះលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងក្នុងចំណោមអ្នកនៅរស់រានមានជីវិតទាំង
អស់នៃ " ក្រឹត្យប្រាំមួយ " (សង្គ្រាមលោកលើកទី 3)
ដែលផ្តល់អំណាចដល់ជម្រើសរបស់ពួកគេក្រោមក្រសែភ្នែកឃ្លាំមើលរបស់អ្នកបង្កើត
ព្រះ។

ខទី ៥៖ « ដ្បិតអំពើបាបរបស់នាងបានកើតឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយព្រះ
ទ្រង់បាននឹកចាំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់នាង។ »

តាមពាក្យរបស់គាត់ ព្រះវិញ្ញាណបានបង្ហាញពីរូបភាពនៃ « ប៉មបាប៊ីល »
ដែលឈ្មោះនោះមានបួសគល់ពី « បាប៊ីឡូន » ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321 និង 538
ទីក្រុងរ៉ូមជា " ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ " ដែលជាកន្លែងដែល " ស្រីពេស្យា " មាន " បណ្ឌិត " រស់
នាងដែលជាកន្លែង papal "បរិសុទ្ធ" របស់នាងចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538
បានបង្កើនអំពើបាបរបស់ខ្លួនប្រឆាំងនឹងព្រះ។

ពីស្ថានសួគ៌គាត់បានបន្តរាប់និងកត់ត្រាអំពើបាបរបស់គាត់អស់រយៈពេល 1709
ឆ្នាំ (ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321) ។ តាមរយៈការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់
ព្រះយេស៊ូវបានបិទបាំងរបបរបស់សម្តេចប៉ាប ហើយសម្រាប់ទីក្រុងរ៉ូម
និងភាពបរិសុទ្ធមិនពិតរបស់វា

វាដល់ពេលដែលត្រូវចំណាយសម្រាប់ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ពួកគេ។

ខទី ៦៖ « សងនាងតាមដែលនាងបានបង់ ហើយសងនាងវិញជាពីរតាម
ការដែលនាងធ្វើ។ ចូលទៅក្នុងពេលដែលនាងចាក់ ចាក់ពីរដងរបស់នាង។ »

បន្ទាប់ពីការរីកចម្រើននៃប្រធានបទនៃ Rev.14 បន្ទាប់ពី ការច្រូតកាត់
មក រលជាតិ បានមក ។ ហើយវាគឺជាជនរងគ្រោះដ៏អាក្រក់បំផុតនៃពួកកាតូលិក
និងប្រូតេស្តង់ដែលរងគ្រោះពីការកុហកនៃសាសនាកាតូលិក

ដែលព្រះបានលើកឡើងនូវពាក្យរបស់ទ្រង់ថា “ ចូរសងនាងតាមដែលនាង
បានបង់ ហើយប្រគល់ឱ្យនាងវិញពីរដងតាមអំពើរបស់នាង ”។

យើងចង់ចាំពីប្រវត្តិសាស្ត្រថា ស្នាដៃរបស់គាត់គឺជាបង្គោល
និងការធ្វើទារុណកម្មនៃតុលាការស៊ើបអង្កេតរបស់គាត់។ ដូច្នេះ វាជាជោគវាសនា
ប្រភេទនេះ ដែលគ្រួសារសាសនាកាតូលិកនឹងរងទុក្ខច្រើនជាងនេះជាពីរដង បើអាច។
សារដដែលនេះត្រូវបានធ្វើឡើងវិញក្នុងទម្រង់ជាមួយថា៖ « ចូលទៅក្នុងពេលដែល
នាងបានចាក់ ចូរចាក់វាជាពីរដង ។

រូបភាពនៃពេលដឹកត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះយេស៊ូវដើម្បីកំណត់ការធ្វើទារុណកម្ម
ម្តងដែលរាងកាយរបស់ទ្រង់នឹងត្រូវទទួលរងរហូតដល់ការឈឺចាប់ចុងក្រោយនៅលើ
ឈើឆ្កាងមួយដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយទីក្រុងរ៉ូមនៅជើងភ្នំកូលកូថា។
តាមរយៈនេះ លោកយេស៊ូវបានរំលឹកថាជំនឿកាតូលិកបានបង្ហាញការមើលងាយដ៏
អាក្រក់ចំពោះការរងទុក្ខដែលលោកបានយល់ព្រមស្ម័គ្រទ្រាំ ដូច្នេះវាជាវេនរបស់លោក
ដើម្បីពិសោធន៍។ សុភាសិតចាស់មួយនឹងយកតម្លៃពេញលេញត្រង់ចំណុចនេះ៖ កុំ
ធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនចង់ឲ្យអ្នកដទៃធ្វើចំពោះអ្នកឡើយ។ ក្នុងសកម្មភាពនេះ ព្រះ
ទ្រង់បំពេញច្បាប់នៃការសងសឹក : ភ្នែកសម្រាប់ភ្នែក, ធ្មេញសម្រាប់ធ្មេញ; ច្បាប់
ត្រឹមត្រូវឥតខ្ចោះដែលគាត់បានរក្សាការប្រើប្រាស់បុគ្គល។

ប៉ុន្តែនៅលើកម្រិតសមូហភាព
ការអនុវត្តរបស់វាត្រូវបានអនុញ្ញាតដល់មនុស្សជាតិ
ដែលទោះជាយ៉ាងណាបានផ្តោលទោសវា
ដោយគិតថាពួកគេអាចមានភាពយុត្តិធម៌ និងល្អជាងព្រះ។ លទ្ធផលគឺមហន្តរាយ
អំពើអាក្រក់ ហើយស្មារតីបះបោររបស់វាកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ
និងគ្របដណ្តប់លើប្រជាជនលោកខាងលិចដែលមានដើមកំណើតគ្រីស្ទាន។

នៅក្នុង វិវរណៈ ១៧:៥ « បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ » « ស្រីពេស្យា » « បានកាន់ពែង
មាសដែលពោរពេញទៅដោយអំពើគួរស្តាប់ខ្ពើមរបស់នាង » ។

ការបញ្ជាក់នេះផ្តោតលើសកម្មភាពសាសនារបស់គាត់
និងការប្រើប្រាស់ពិសេសរបស់គាត់ចំពោះពែងពែងនៃពិធីបុណ្យ Eucharist ។
ការមិនគោរពរបស់គាត់ចំពោះពិធីដ៏ពិសិដ្ឋនេះ ដែលបង្រៀន

និងព្រែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
បានធ្វើឱ្យគាត់ទទួលទណ្ឌកម្មពិសេសដូចគ្នា។

ព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ផ្តល់ផ្លូវដល់ព្រះនៃយុត្តិធម៌
ហើយគំនិតនៃការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ដល់មនុស្ស។

ខទី ៧៖ « ដូចដែលនាងបានលើកតម្កើងខ្លួនឯង ហើយជ្រមុជខ្លួនក្នុង
ភាពប្រណីត ដូច្នោះត្រូវធ្វើទារុណកម្ម និងកាន់ទុក្ខដល់នាង។ ព្រោះនាងនិយាយ
ក្នុងចិត្តថា៖ ខ្ញុំអង្គុយជាម្ចាស់ក្សត្រី ខ្ញុំមិនមែនជាស្ត្រីមេម៉ាយទេ ហើយខ្ញុំនឹងមិន
ឃើញការកាន់ទុក្ខឡើយ! »

នៅក្នុង ខទី 7 ព្រះវិញ្ញាណគូសបញ្ជាក់អំពីការប្រឆាំងនៃជីវិត និង
សេចក្តីស្លាប់។ ជីវិតដែលមិនបានជួបនឹងអកុសលនៃសេចក្តីស្លាប់គឺវិករាយ មិន
ខ្វល់ខ្វាយខ្វល់ខ្វាយក្នុងការស្វែងរកការសប្បាយថ្មី។ Papal Roman "Babylon"
បានស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិដែលទិញការរស់នៅប្រណីត។ ហើយដើម្បីទទួលបានវាពី
អ្នកមានអំណាច និងស្តេចទាំងឡាយ នាងបានប្រើ ហើយនៅតែប្រើព្រះនាមនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីលក់ការអភ័យទោសពីអំពើបាបជា « ការបណ្តោយខ្លួន » ។
នេះគឺជាព័ត៌មានលម្អិតមួយដែលមានទម្ងន់ធ្ងន់ក្នុងមាត្រដ្ឋាននៃការជំនុំជម្រះ
របស់ព្រះ ដែលឥឡូវនេះនាងត្រូវតែជួនទាំងផ្លូវចិត្ត និងផ្លូវកាយ។ ការបន្ទោស
ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិនិងប្រណីតភាពនេះអាស្រ័យលើការពិតដែលថាលោកយេស៊ូ
និងសាវ័ករបស់លោកបានរស់នៅយ៉ាងក្រីក្រ ដោយស្តាប់ចិត្តនឹងអ្វីដែលចាំបាច់។ «
ការធ្វើទារុណកម្ម " និង " ការកាន់ទុក្ខ " ដូច្នោះជំនួស " ទ្រព្យសម្បត្តិនិងភាពប្រណីត" នៃបញ្ចូលិតកាតូលិករូបម្តង។

ក្នុងអំឡុងពេលសកម្មភាពបោកបញ្ឆោតរបស់នាង
បាប៊ីឡូនបាននិយាយនៅក្នុងចិត្តរបស់នាងថា " ខ្ញុំអង្គុយជាមហាក្សត្រី ";
ដែលបញ្ជាក់អំពី « ការគ្រងរាជ្យរបស់ទ្រង់លើស្តេចនៃផែនដី » នៃវិវរណៈ ១៧:១៨។
ហើយយោងទៅតាម Rev.2:7 និង 20 " បណ្តឹង " របស់គាត់គឺនៅក្នុង Vatican
(vaticinate = prophesy) នៅទីក្រុងរ៉ូម។ " ខ្ញុំមិនមែនជាស្ត្រីមេម៉ាយ ";
ស្វាមីរបស់នាង ព្រះគ្រីស្ទ ដែលភរិយាដែលនាងអះអាងថាជា មានជីវិតរស់។ «
ហើយខ្ញុំនឹងមិនឃើញការកាន់ទុក្ខឡើយ»។ នាងបាននិយាយទៅកាន់អ្នកប្រឆាំង
ទាំងអស់នៅក្រៅសាសនាចក្រ។ នាងនិយាយម្តងហើយម្តងទៀតរហូតដល់ចប់
ជឿ។ ហើយនាងពិតជាជឿជាក់ថា រដ្ឋកាលរបស់នាងនឹងស្ថិតស្ថេររៀងរហូត។

តាំងពីនាងរស់នៅទីនោះមក រួមមិនត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះថា "ទីក្រុងអស់កល្ប
ជានិច្ច" ទេ? ជាងនេះទៅទៀត

ដោយត្រូវបានគាំទ្រដោយមហាអំណាចលោកខាងលិចនៃផែនដី
វាមានហេតុផលល្អ ក្នុងការជឿថាខ្លួនជាមនុស្សមិនអាចប៉ះប៉ូវ
និងងាយរងគ្រោះបាន។ នាងក៏មិនខ្លាចអំណាចនៃព្រះដែរ តាំងពីនាងបាន
អះអាងថានឹងបម្រើទ្រង់ ហើយជាតំណាងទ្រង់នៅផែនដី។

ខទី ៨៖ « ដោយសារតែហេតុការណ៍នេះ ថ្ងៃណាមួយ គ្រោះកាចរបស់នាងនឹង
មកដល់ គឺសេចក្តីស្លាប់ ការកាន់ទុក្ខ និងទ្បិក្ស ហើយនាងនឹងត្រូវឆេះដោយភ្លើង។
ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពដែលវិនិច្ឆ័យនាង។ »

ខគម្ពីរនេះបញ្ចប់ការបំភាន់របស់គាត់ទាំងអស់៖ « ដោយសាររឿងនេះ
ក្នុងមួយថ្ងៃ »; កន្លែងដែលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញដោយសិរីរុងរឿង "
គ្រោះកាចនឹងមកដល់ " ឬការដាក់ទណ្ឌកម្មដោយព្រះនឹងមកដល់។ "
សេចក្តីស្លាប់ ការកាន់ទុក្ខ និងទ្បិក្ស " តាមពិតទៅ
វាផ្ទុយពីអ្វីដែលអ្វីៗត្រូវបានសម្រេច។ យើងមិនស្លាប់ដោយការស្រេកឃ្លានក្នុងមួយ
ថ្ងៃទេ ដូច្នោះជាដំបូង « ការអត់ឃ្លាន »ខាងវិញ្ញាណគឺជាការបាត់បង់អាហារជីវិត
ដែលជាមូលដ្ឋាននៃជំនឿសាសនាគ្រិស្ត។ បន្ទាប់មក " ការកាន់ទុក្ខ "
ត្រូវបានពាក់ដើម្បីសម្គាល់មរណភាពរបស់មនុស្សជិតស្និទ្ធនឹងយើង
ដែលយើងចែករំលែកអារម្មណ៍គ្រួសារ។ ហើយទីបំផុត " សេចក្តីស្លាប់ "
វាយប្រហារមនុស្សមានបាប ដោយហេតុថា "
ប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់" យោងតាមរ៉ូម ៦:២៣។ « ហើយវានឹងត្រូវ
ឆេះដោយភ្លើង » ដោយអនុលោមតាមការប្រកាសទំនាយដែលបានធ្វើឡើងវិញ
នៅក្នុង ដានីយ៉ែល និងរិរណៈ ។

**ខ្លួននាងផ្ទាល់បានធ្វើឱ្យសត្វជាច្រើនត្រូវបានដុតនៅលើពស់ថ្លាន់របស់នាងដោយ
អយុត្តិធម៌ដែលវាស្ថិតនៅក្នុងយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះដែលនាងខ្លួនឯងត្រូវវិនាស
នៅក្នុងភ្លើង។ « ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដែលវិនិច្ឆ័យនាងមានឫទ្ធានុភាព »;**

ក្នុងអំឡុងពេលសកម្មភាពដ៏ទាក់ទាញរបស់ខ្លួន
ជំនឿកាតូលិកបានថ្វាយបង្គំនាងម៉ារី ដែលជាម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូ
ដែលបានបង្ហាញខ្លួនតែក្នុងទម្រង់ជាកូនតូចដែលនាងកាន់នៅក្នុងដៃរបស់នា
ងប៉ុណ្ណោះ។ ទិដ្ឋភាពនេះទាក់ទាញចិត្តមនុស្ស ដែលងាយនឹងមនោសញ្ចេតនា។ ស្ត្រី
ម្នាក់ក៏ល្អជាងម្តាយដែរ ធ្វើម៉េចឱ្យសាសនាមានទំនុកចិត្ត!
ប៉ុន្តែវាគឺជាម៉ោងនៃសេចក្តីពិត
ហើយព្រះគ្រីស្ទដែលបានវិនិច្ឆ័យវាទើបតែបានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសិរីល្អនៃព្រះដ៏
មានគ្រប់ព្រះចេស្តា។ ហើយព្រះចេស្តាដ៏ទេវភាពនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនេះ
ដែលបានបិទបាំងវា បំផ្លាញវា
បញ្ជូនវាទៅឱ្យកំហឹងសងសឹករបស់ជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានបោកបញ្ឆោត។

ខទី ៩៖ « ហើយស្តេចទាំងអស់នៃផែនដី ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបចាក
សីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ និងប្រណិកជាមួយនឹងនាង នោះនឹងយំសោកដោយព្រោះ
នាង នៅពេលដែលគេឃើញផ្សែងនៃភ្លើងឆេះ។ »

ខគម្ពីរនេះលាតត្រដាងអំពីអាកប្បកិរិយារបស់ « ស្តេចនៃផែនដីដែលបាន
ប្រគល់ខ្លួនទៅនឹងអំពើសហយស្មន់និងការប្រណិក »។ រាប់បញ្ចូលទាំងស្តេច

ប្រធានាធិបតី មេដឹកនាំផ្តាច់ការ មេដឹកនាំនៃប្រជាជាតិទាំងអស់
 ដែលបានលើកកម្ពស់ភាពជោគជ័យ និងសកម្មភាពនៃជំនឿកាតូលិក
 ហើយអ្នកដែលនៅក្នុងឧប្បត្តិហេតុចុងក្រោយ
 បានយល់ព្រមលើការសម្រេចចិត្តសម្លាប់អ្នករក្សាថ្ងៃសប្បិទ។ ពួកគេ « នឹងយំ
 សោកព្រោះនាងនៅពេលដែលគេឃើញផ្សែងនៃនាងកំពុងរះ »។ ច្បាស់ណាស់
 ស្តេចនៃផែនដីឃើញសភាពការណ៍អិលចេញពីពួកគេ។
 ពួកគេលែងដឹកនាំអ្នកណាទៀតហើយ
 ហើយគ្រាន់តែចំណាំភ្លើងនៃទីក្រុងរ៉ូមដែលត្រូវបានបំភ្លឺដោយជនរងគ្រោះដែលត្រូវ
 បានបញ្ជាត ដែលជាឧបករណ៍ប្រតិបត្តិការសងសឹកដ៏ទេវភាព។ ទឹកភ្នែក
 និងការសោកសង្រេងរបស់ពួកគេ គឺត្រឹមត្រូវតាមការពិត
 ដែលតម្លៃនៃពិភពលោក ដែលនាំពួកគេទៅកាន់អំណាចខ្ពស់បំផុត
 កំពុងតែដួលរលំភ្លាមៗ។

ខទី ១០៖ « ឈរនៅឆ្ងាយ ដោយខ្លាចនឹងការធ្វើទារុណកម្មរបស់គាត់ នោះ
 ពួកគេនឹងនិយាយថា ៖ វេទនាហើយ! វេទនា! ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ បាប៊ីឡូន
 ជាទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ ក្នុងរយៈពេលតែមួយម៉ោង
 ការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកបានមកដល់ហើយ! »

“ទីក្រុងដ៏អស់កល្បជានិច្ច” ស្លាប់ វាជារបស់ ហើយ ស្តេចនៃផែនដី
 នៅឆ្ងាយពីទីក្រុងរ៉ូម។ ឥឡូវនេះ ពួកគេខ្លាចមានការចែករំលែកវាសនារបស់
 គាត់។ អ្វីដែលកំពុងកើតឡើង សម្រាប់ពួកគេ ជា សំណាងអាក្រក់ ដ៏ធំសម្បើម ៖ “
 សំណាងអាក្រក់! វេទនា! ក្រុង បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ” ត្រូវ វេទនា ម្តងហើយម្តងទៀត
 ថា “ នាងត្រូវដួលរលំ បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ ”។ " ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ" » ;
 មានឥទ្ធិពលខ្លាំងដែលនាងបានគ្រប់គ្រងពិភពលោកតាមរយៈឥទ្ធិពលរបស់នា
 ងលើអ្នកដឹកនាំនៃប្រជាជាតិត្រីស្មាន។

វាច្បាស់ណាស់ដោយសារតែតំណភ្ជាប់នេះដែលត្រូវបានផ្តោលទោសដោយព្រះដែល
 ស្តេច Louis XVI និងភរិយាអូទ្រីស Marie-Antoinette បានដំឡើងរន្ធនៃ guillotine
 ក៏ដូចជាអ្នកគាំទ្ររបស់ពួកគេដែលជាជនរងគ្រោះនៃ " ទុក្ខព្រួយដ៏អស្ចារ្យ "
 ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណបានប្រកាសវា នៅក្នុង វិវរណៈ ២:២២-២៣។ "
 ក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោងការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកបានមកដល់!" » ; ការយាងមកវិញ
 របស់ព្រះយេស៊ូវ ជាពេលវេលានៃការបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
 ការសាកល្បងចុងក្រោយបានសម្គាល់ " ម៉ោង "
 ជានិមិត្តរូបដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុង វិវរណៈ 3:10
 ប៉ុន្តែវានឹងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីបង្ហាញខ្លួនសម្រាប់ស្ថានភាពប
 ច្ចុប្បន្នទាំងមូលដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ ហើយពេលនេះ " មួយម៉ោង " នៅក្នុងន័យត្រង់នឹង
 គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបានការផ្លាស់ប្តូរដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនេះ។

ខទី ១១៖ « ហើយពួកយើងនៅផែនដីយំសោកដោយព្រោះនាង ពីព្រោះគ្មាន
 អ្នកណាទិញទំនិញរបស់ពួកគេទៀតទេ »។

ព្រះវិញ្ញាណលើកនេះបានកំណត់គោលដៅលើ « យើងនៃផែនដី » ជាពិសេស
 តម្រង់ទៅលើវិញ្ញាណទំនិញរបស់អាមេរិក ដែលបានទទួលយកដោយអ្នកនៅ
 រស់រានមានជីវិតពាសពេញផែនដី ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងការសិក្សាជំពូក ១៧ មុន។
 ពួកគេក៏ យំសោកស្តាយចំពោះនាង ព្រោះគ្មានអ្នកណាទិញទំនិញរបស់ពួកគេទៀត

ខគម្ពីរនេះគូសបញ្ជាក់អំពីកំហុសនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកប្រូតេស្តង់ចំពោះជំនឿកាតូលិក ដែលគាត់កំពុង កាន់ទុក្ខ
 ដូច្នោះការថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះការភ្ជាប់ខ្លួនរបស់ពួកគេចំពោះ វា
 ដោយមិនគិតពីផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច។ បន្ទាប់មក ថាផ្ទុយទៅវិញ
 កិច្ចការកំណែទម្រង់ត្រូវបានលើកឡើងដោយព្រះ
 ដើម្បីបរិហារពិភពលោករបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក
 និងស្តារការពិតដែលយល់បានឡើងវិញ។ អ្វីដែលអ្នកកែទម្រង់ពិតបានធ្វើក្នុង
 សម័យកាលរបស់ពួកគេដូចជា Pierre Valdo, John Wicleff និង Martin Luther។
 ឈ្មួញក៏ឃើញដោយសោកសៅនូវតម្លៃដែលខ្លួនស្រឡាញ់ធ្លាក់ចុះនៅចំពោះមុខភ្នែក
 របស់ពួកគេ
 ចាប់តាំងពីពួកគេរស់នៅដើម្បីតែភាពរីករាយក្នុងការបង្កើនខ្លួនឯងតាមរយៈស
 កម្មភាពពាណិជ្ជកម្មរបស់ពួកគេ; ការធ្វើអាជីវកម្មសង្ខេបភាពរីករាយនៃ
 អត្ថិភាពរបស់ពួកគេ។

ខទី ១២៖ « ទំនិញមាស ប្រាក់ ថ្មដ៏មានតម្លៃ គុជ ពីក្រណាត់ទេសឯក ពណ៌
 ស្វាយ សូត្រពណ៌ក្រហម ឈើផ្អែម វត្ថុគ្រប់ប្រភេទ ភ្នំក វត្ថុគ្រប់ប្រភេទ។
 ធ្វើពីឈើដ៏មានតម្លៃណាស់ លង្ហិន ដែក និងថ្មម៉ាប ,
 មុននឹងរាយបញ្ជីសម្ភារៈផ្សេងៗ

ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសាសនាគោរពបូជារូបព្រះ រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក
 ខ្ញុំនឹកចាំនៅទីនេះនូវចំណុចពិសេសនៃសេចក្តីជំនឿពិតដែលបង្រៀនដោយព្រះ
 យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គាត់បានប្រកាសទៅស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីថា៖ « ស្ត្រីអើយ!» ព្រះយេស៊ូវ
 មានបន្ទូលទៅនាងថា៖ « ជឿខ្ញុំចុះ ពេលវេលានឹងមកដល់ហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នា
 នឹងមិននៅលើភ្នំនេះ ឬនៅក្រុងយេរូសាឡឹមទេ ដែលអ្នកនឹងថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា។
 អ្នកស្រឡាញ់អ្វីដែលអ្នកមិនដឹង; យើងថ្វាយបង្គំអ្វីដែលយើងដឹង ព្រោះសេចក្តី
 សង្គ្រោះមកពីសាសន៍យូដា ។ ប៉ុន្តែពេលវេលាជិតមកដល់ ហើយបានមកដល់ហើយ
 នៅពេលដែលអ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ពិតនឹងថ្វាយបង្គំព្រះបិតាដោយវិញ្ញាណ
 និងតាមសេចក្តីពិត។ ពីព្រោះអ្នកទាំងនេះជាអ្នកថ្វាយបង្គំដែលព្រះវរបិតាតម្រូវ។
 ព្រះទ្រង់ជាវិញ្ញាណ ហើយ អស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ ត្រូវ ថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយ
 វិញ្ញាណ និងដោយសេចក្តីពិត ។ (យ៉ូហាន ៤:២១-២៣)។ ដូច្នោះ ជំនឿពិតមិនត្រូវការ
 សម្ភារៈ ឬសម្ភារៈអ្វីឡើយ ព្រោះអាស្រ័យតែលើស្ថានភាពចិត្តប៉ុណ្ណោះ។
 ហេតុដូច្នោះហើយ

ជំនឿពិតនេះគឺមានការចាប់អារម្មណ៍តិចតួចចំពោះពិភពលោកលោភលន់
 និងចោរ ព្រោះវាធ្វើឱ្យគ្មានអ្នកណាក្រៅពីអ្នករើសតាំងខាងវិញ្ញាណ។
 អ្នករើសតាំងគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះដោយវិញ្ញាណ ដូច្នោះនៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេ
 ប៉ុន្តែក៏ ជាការពិត ដែរ ដែលមានន័យថា
 គំនិតរបស់ពួកគេត្រូវតែត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើ
 ស្តង់ដារដែលបានបង្ហាញដោយព្រះ។
 អ្វីក៏ដោយដែលនៅក្រៅស្តង់ដារនេះគឺជាទម្រង់នៃសាសនាមិនពិតដែលថ្វាយបង្គំ
 ព្រះ ដែលព្រះពិតត្រូវបានបម្រើជារូបព្រះ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការសញ្ជ័យរបស់ខ្លួន
 សាធារណរដ្ឋរ៉ូមបានទទួលយកសាសនានៃប្រទេសដែលចាញ់។ ហើយភាគច្រើននៃ

dogmas សាសនារបស់វាមានដើមកំណើតក្រិក
 ដែលជាអរិយធម៌ដ៏អស្ចារ្យដំបូងគេនៃវត្តបុរាណ។ នៅក្នុងសម័យរបស់យើង
 ក្នុងទម្រង់ជាសម្តេចប៉ាល់ យើងរកឃើញមរតកទាំងអស់នេះបានចូលរួមជាមួយ
 "ពួកបរិសុទ្ធ" "គ្រីស្ទាន" ថ្មី ដោយចាប់ផ្តើមពីសតវត្សទាំង 12 របស់ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែ
 ដោយបានឈានទៅដល់ការបង្ក្រាបបញ្ញត្តិទីពីររបស់ព្រះ
 ដែលថ្កោលទោសការប្រតិបត្តិដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះនេះ
 ជំនឿកាតូលិកបន្តបន្តនូវការគោរពបូជាប្រឆាំងនឹងរូបចម្លាក់ គំនូរ
 ឬការលេចចេញក្នុងចក្ខុវិញ្ញាណបិសាច។ ដូច្នេះ
 វាគឺនៅក្នុងពិធីនៃការគោរពរបស់ខ្លួន ដែលយើងរកឃើញរូបចម្លាក់ទាំងនេះ
 ដែលតម្រូវឱ្យប្រើប្រាស់សម្ភារៈសម្រាប់រូបរាង។
 សម្ភារៈដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្តល់បង្ហាញបញ្ជី៖ "...; ... ទំនិញធ្វើពីមាស ប្រាក់
 ត្បូងមានតម្លៃ គុជ ក្រណាត់ទេសឯក ពណ៌ស្វាយ សូត្រ ពណ៌ក្រហម
 ឈើផ្អែមគ្រប់ប្រភេទ ភ្នំគ្រប់ប្រភេទ វត្ថុគ្រប់ប្រភេទធ្វើពីឈើមានតម្លៃណាស់
 លង្ហិន ដែក និងថ្មកែវ..."។ " មាស ប្រាក់ ត្បូងមានតម្លៃ និងវត្ថុមានតម្លៃថ្លៃ" " ថ្វាយបង្គំព្រះនៃបន្ទាយ" របស់សម្តេចប៉ាល់ ដាន់ ១១:៣៨។ បន្ទាប់មក " ពណ៌ស្វាយ
 និងពណ៌ក្រហម " ស្លៀកពាក់ ស្រីពេស្យាបាបិទ្ធិនដ៏អស្ចារ្យ នៅក្នុង បប.១៧:៤; " មាស ត្បូង និងគុជ " គឺជា គ្រឿងគុបតែង របស់នាង ; « ក្រណាត់ទេសឯក »
 កំណត់ការអះអាងរបស់គាត់ចំពោះភាពបរិសុទ្ធ យោងតាម វិវរណៈ 19:8 ៖ «
 សម្រាប់ក្រណាត់ទេសឯកគឺជាកិច្ចការដ៏សុចរិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ។ សម្ភារ
 ផ្សេងទៀតដែលបានលើកឡើងនោះគឺវត្ថុដែលនាងធ្វើរូបចម្លាក់របស់នាង។
 សម្ភារៈប្រណិតទាំងនេះបង្ហាញពីការលះបង់ខ្ពស់របស់អ្នកគោរពបូជាកាតូលិកដែល
 លះគោរពបូជា។

ខទី ១៣៖ « ក្លិនឈុន គ្រឿងទេស ទឹកអប់ ទឹកអប់ គ្រឿងក្រអូប
 ស្រាទំពាំងបាយជូរ ប្រេង ម្សៅល្អ ស្រូវសាលី គោ ចៀម សេះ រទេះសេះ រូបកាយ
 និងព្រលឹងមនុស្ស។ »

" ទឹកអប់, ទឹកអប់ គ្រឿងក្រអូប ស្រា និងប្រេង " ដកស្រង់ពីការណែនាំអំពីពិធីសាសនារបស់ខ្លួន។

របស់ផ្សេងទៀតគឺជាសារធាតុចិញ្ចឹម និងរបស់ដែលសំដៅទៅលើរដ្ឋកាលរបស់សាឡាម៉ូន ជាកូនប្រុសរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ដែលជាអ្នកសាងសង់ព្រះវិហារដំបូងគេដែលបានសាងសង់សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ យោងទៅតាមពង្សាវតារក្សត្រទី 1 4:20 ដល់ 28 ។ តាមរបៀបនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិហារការប៉ុនប៉ងរបស់គាត់ដែលមិនស្របច្បាប់ចំពោះ បង្កើតឡើងវិញនូវការសាងសង់ " ព្រះវិហារនៃព្រះ " ដែលវា " ប្រមាថ " នៅក្នុង វិវរណៈ 13:6 និងដែលវា " ផ្តល់រំលំ " នៅក្នុង Dan.8:11 ។ ភាពជាក់លាក់ចុងក្រោយនៃខតម្តីដែលទាក់ទងនឹង " រូបកាយ និងព្រលឹងរបស់មនុស្ស " ។

បរិហារការសហការរបស់នាងជាមួយព្រះមហាក្សត្រដែលនាងចែករំលែកដោយខុសច្បាប់ អំណាចខាងសាច់ឈាម។ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ នាងបានរាប់ជាសុចរិតចំពោះអំពើដ៏គួរស្តាប់ខ្ពើម ដូចជាទាសភាព ការធ្វើទារុណកម្ម និងការសម្លាប់សត្វរបស់ព្រះ។

អ្វីមួយដែលព្រះបម្រុងទុកសម្រាប់ខ្លួនគាត់នៅក្នុងដែនសាសនា; នេះដល់ចំណុច
ដែលលោកសង្ខេបសកម្មភាពរបស់លោកក្នុងពាក្យទាំងនេះថា៖ « ឈាមរបស់អស់
អ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់នៅលើផែនដីបានរកឃើញនៅក្នុងនាង » នៅក្នុងខ១៨
នៃជំពូកទី ១៨ នេះដោយដកស្រង់ « ព្រលឹងមនុស្ស » ព្រះជាម្ចាស់សន្មតថា
គាត់ការបាត់បង់ " ព្រលឹង " ។
បញ្ជូនទៅអារក្សដោយសកម្មភាពរបស់គាត់និងការក្លែងបន្លំសាសនាមិនពិតរបស់
គាត់។

ការរំលឹក ៖ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ និងគំនិតដ៏ទេវភាព ពាក្យ " ព្រលឹង " ។
កំណត់មនុស្សម្នាក់នៅក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ រូបកាយ និងគំនិតផ្លូវចិត្ត
ឬផ្លូវចិត្ត បញ្ញា និងអារម្មណ៍របស់គាត់។ ទ្រឹស្តីដែលបង្ហាញពី " ព្រលឹង " ។
ជាធាតុនៃជីវិត ដែលផ្តាច់ខ្លួនចេញពីរូបកាយនៅពេលស្លាប់
ហើយរស់រានមានជីវិត គឺជាដើមកំណើតក្រិកសុទ្ធសាធ។

នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ព្រះកំណត់អក្ខរសញ្ញាណ " ព្រលឹងដោយឈាម " ។
នៃសត្វមនុស្ស ឬសត្វរបស់ទ្រង់៖ លេវី. ១៧:១៤៖ " ដ្បិតព្រលឹងនៃសាច់ទាំងអស់គឺជាឈាមរបស់វាដែលមាននៅក្នុងវា។ ហេតុនេះ
ហើយបានជាខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវ
បរិភោគសាច់ឈាមឡើយ។ ដ្បិតព្រលឹងនៃសាច់ទាំងអស់គឺជាឈាមរបស់វា អ្នក
ណាបរិភោគវានឹងត្រូវកាត់ចោល។ " ។ ដូច្នេះ

គាត់ទទួលយកទស្សនៈផ្ទុយគ្នានៃទ្រឹស្តីក្រិកនាពេលអនាគត
ហើយរៀបចំក្បួនដង្ហែព្រះគម្ពីរប្រឆាំងនឹងគំនិតទស្សនវិជ្ជាដែលនឹងកើតក្នុងចំ
ណោមប្រជាជនមិនពិត។ ជីវិតមនុស្ស និងសត្វពឹងផ្អែកលើដំណើរការនៃឈាម។
ឈាមដែលហៀរចេញ ឬប្រឡាក់ដោយការថប់ដង្ហើម ឈាមលែងផ្គត់ផ្គង់
អុកស៊ីហ្សែនដល់ធាតុនៃរាងកាយរួមទាំងខួរក្បាល ជំនួយការគិត។
ហើយប្រសិនបើក្រោយទៀតមិនមានអុកស៊ីហ្សែនទេ

គោលការណ៍នៃការគិតឈប់ ហើយគ្មានអ្វីនៅរស់ទេ
បន្ទាប់ពីដំណាក់កាលចុងក្រោយនេះ;

ប្រសិនបើមិនមែនជាការចងចាំនៃសមាសភាពនៃ " ព្រលឹង " ។
ដែលបានស្លាប់នៅក្នុងគំនិតដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះជាមួយនឹងទិដ្ឋភាពនៃ
" ការរស់ឡើងវិញ " នាពេលអនាគតរបស់គាត់នៅពេលដែលគាត់នឹង
" រស់ឡើងវិញ " វាឬនៅពេលដែលគាត់នឹង " លើកវាឡើងវិញ " យោងទៅតាម
ករណីសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ឬសម្រាប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងច្បាស់លាស់នៃ
" ការស្លាប់ទីពីរ " ។

ខ ១៤ ៖ « ផលដែលព្រលឹងអ្នកប្រាថ្នាបានទៅឆ្ងាយពីអ្នក។
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលឆ្ងាញ់ និងស្រស់ស្អាតត្រូវបានបាត់បង់សម្រាប់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងមិនអាចរកឃើញវាទៀតទេ។ »

ក្នុងការបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលត្រូវបានពន្យល់នៅក្នុងខមុន ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ពី
« សេចក្តីបំប្លែងប្រាថ្នា » របស់សម្តេចប៉ាប រ៉ូម ដល់ « ព្រលឹង » របស់វា ជាបុគ្គលិក
លក្ខណៈដ៏ទាក់ទាញ និងបោកប្រាស់របស់វា ។ អ្នកស្នងមរតកតាមទស្សនវិជ្ជាក្រិក
ជំនឿកាតូលិកគឺជាមនុស្សដំបូងគេដែលស្រស់ស្អាតអំពីគុណលក្ខណៈនៃព្រលឹងដល់
សត្វ និងបុរសដែលបានរកឃើញនៅលើទឹកដីថ្មី។

តាមពិតសំណួរមានចម្លើយរបស់វា។

វាត្រូវបានផ្អែកលើជម្រើសនៃកិរិយាសព្វជំនួយគ្រឹមត្រូវ: បុរសមិន មាន ព្រលឹងទេព្រោះគាត់ ជា ព្រលឹង។

ព្រះវិញ្ញាណសង្ខេបលទ្ធផលនៃសេចក្តីស្លាប់ពិត ដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើង ហើយបានបើកសម្តែងនៅក្នុង Ecc.9:5-6-10 ។

ព័ត៌មានលម្អិតទាំងនេះនឹងមិនត្រូវបានបន្តនៅក្នុងសំណេររបស់សម្ព័ន្ធភាពថ្មី នោះទេ។ ដូច្នោះ យើងឃើញពីសារៈសំខាន់នៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ ត្រូវបានបំផ្លាញ “ បាប៊ីឡូន ” និង “ បាត់បង់ ” ជារៀងរហូត “ ផលផ្លែដែលព្រលឹងនាងចង់បាន ” និង “ របស់ដែលឆ្ងាញ់ និងអស្ចារ្យ ” ដែលនាងកោតសរសើរ និងស្វែងរក។ ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណក៏បញ្ជាក់ថា : « សម្រាប់អ្នក »; ដោយសារអ្នករើសតាំង មិនដូចនាងទេ នោះនឹងអាចពង្រីកបានជារៀងរហូត នូវការដឹងគុណចំពោះភាពអស្ចារ្យដែលព្រះនឹងចែករំលែកជាមួយពួកគេ។

ខ 15: « ពួកល្អិតនៅត្រូវទាំងនេះដែលសម្បូរដោយវា នឹងរក្សាខ្លួននៅឆ្ងាយដោយភ័យខ្លាចនៃទារុណកម្មរបស់វា; ពួកគេនឹងយំសោក »។

នៅក្នុង ខទី ១៥ ដល់ ១៩ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅ « ល្អិតដែលបាន ចម្រើនដោយវា » ។ ការនិយាយឡើងវិញបង្ហាញពីការសង្កត់ធ្ងន់លើកន្សោម " ក្នុងមួយម៉ោង " ម្តងទៀតបីដងក្នុងជំពូកនេះ ក៏ដូចជាការស្រែកថា " វេទនា! វេទនា! "។ លេខ 3 តំណាងឱ្យភាពល្អិតគ្រោះ។ ដូច្នោះ ព្រះបានទទួលដើម្បីបញ្ជាក់ពី លក្ខណៈដែលមិនអាចដកវិញបាននៃការប្រកាសទំនាយ;

ការដាក់ទណ្ឌកម្មនេះនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងភាពល្អិតគ្រោះដ៏ទេវភាពទាំង អស់។ សម្រែកថា: « វេទនា! វេទនា! " ដែលចាប់ផ្តើមដោយពួកល្អិត បន្តិឡើងនូវសម្រែកព្រមានដែលចេញដោយអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ខ្លួននៅ ក្នុង វិវរណៈ 14:8 ថា “ នាងបានដួលហើយ! នាងបានដួល! បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ »។ ល្អិតទាំងនេះមើលការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វាពីចម្ងាយ " ដោយខ្លាចទារុណកម្មរបស់វា " ។

ហើយពួកគេត្រូវខ្លាចផលផ្លែនៃសេចក្តីក្រោធដ៏សុចរិតរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ពីព្រោះដោយការសោកស្តាយចំពោះការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វា

ពួកគេបានដាក់ខ្លួននៅក្នុងជំរុំរបស់ទ្រង់ ហើយ ក្រោយមកនឹងត្រូវបំផ្លាញដោយកំហឹងរបស់មនុស្សឃាតនៃជនរងគ្រោះដែលមិន អាចយល់បាននៃការបោកបញ្ឆោតសាសនា។

ខគម្ពីរនេះធ្វើឱ្យយើងដឹងពីទំនួលខុសត្រូវដ៏ធំសម្បើមនៃផលប្រយោជន៍ពាណិជ្ជក ម្មសម្រាប់ភាពជោគជ័យនៃសាសនាចក្រវិម្រាមកាតូលិក។ " ល្អិត " បានគាំទ្រស្រីពេស្យា និងការសម្រេចចិត្តដ៏ឃោរឃៅ និងគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមបំផុតរបស់នាង ចេញពីចំណង់ចង់បានផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងទ្រព្យសម្បត្តិ។

ពួកគេបានបិទភ្នែកមើលរាល់ការបំពានដ៏គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមរបស់គាត់ ហើយសមនឹងចែករំលែកជោគវាសនាចុងក្រោយរបស់គាត់។

ឧទាហរណ៍ជាប្រវត្តិសាស្ត្រទាក់ទងនឹងប្រជាជនបារាំងដែលបានយកផ្នែកខាងនៃ ជំនឿកាតូលិកប្រឆាំងនឹងជំនឿដែលបានកែទម្រង់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃកំណែ ទម្រង់នៅក្នុងសម័យស្តេច Francis ទី 1 និង បន្ទាប់ពីគាត់។

ខទី ១៦៖ « ហើយនឹងនិយាយថា វេទនាហើយ! វេទនា! ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែល
ស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯកពណ៌ស្វាយ និងក្រហមឆ្មៅ ហើយលម្អដោយមាស និង
ត្បូងដ៏មានតម្លៃ និងគុណ្ណ ត្រឹមតែមួយម៉ោង ទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនត្រូវបំផ្លាញ! »

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ពីគោលដៅ; “ បាប៊ីទ្រូនដ៏អស្ចារ្យ ស្លៀកពាក់ក្រណាត់
ទេសឯក ពណ៌ស្វាយ និងក្រហម ”; ពណ៌នៃអាវធំរបស់ស្តេច
ដោយសារហេតុផលនេះ:

ដែលទាហានរ៉ូម៉ាំងចំអកបានគ្របស្មារបស់ព្រះយេស៊ូជាមួយនឹងអាវដោយ "
ពណ៌ស្វាយ "។

ពួកគេមិននឹកស្មានដល់អត្ថន័យដែលព្រះបានប្រទានដល់សកម្មភាពរបស់ពួក
គេទេ: ក្នុងនាមជាជនរងគ្រោះដែលជាជនភៀសខ្លួន

ព្រះយេស៊ូវបានក្លាយជាអ្នកកាន់អំពើបាបរបស់អ្នករើសតាំងដែលកំណត់ដោយព
ណ៌ទាំងនេះ: ពណ៌ក្រហម ឬពណ៌ស្វាយ។ យោងទៅតាមអេសាយ ១:១៨។ “ មួយម៉ោង

” នឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំផ្លាញទីក្រុងរ៉ូម សម្តេចប៉ាប និងបញ្ចូលជិតរបស់ខ្លួន
បន្ទាប់ពីការយាងត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលយាងមកដើម្បីការពារការស្លាប់របស់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។
នៅក្នុងការសាកល្បងចុងក្រោយនេះ:

ភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេនឹងធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា
ដូច្នោះយើងអាចយល់បានថាហេតុអ្វីបានជាព្រះជាពិសេសទទួលបានលើការពង្រឹងដ៏

នឿយរបស់ពួកគេ
និងការជឿទុកចិត្តទាំងស្រុងដែលពួកគេត្រូវតែសុំនឹងការដាក់ទ្រង់។

ជាយូរយារណាស់មកហើយ មនុស្សគ្រាន់តែអាចជឿជាក់បានថា
ការបំផ្លិចបំផ្លាញបែបនេះ: « ក្នុងមួយម៉ោង » គឺជាអព្វកហេតុ ហេតុដូច្នោះហើយ

គឺជាការអន្តរាគមន៍ដោយផ្ទាល់ពីព្រះ ដូចជាទីក្រុងសូដុម និងកូម៉ូរ៉ាដែរ។
នៅសម័យរបស់យើង នៅពេលដែលមនុស្សបានស្មាត់ជំនាញភ្លើងនុយក្លេអ៊ែរ

នេះគឺមិនសូវជាគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ។
ខទី ១៧៖ « ហើយអ្នកបើកយន្តហោះទាំងអស់ អ្នកដែលជិះទូកទៅកន្លែង

នេះ ពួកនារីក និងអស់អ្នកធ្វើការនៅសមុទ្រ បានឈរពីចម្ងាយ »។
ខគម្ពីរនេះផ្ដោតជាពិសេសលើ « អ្នកដែលគេប្រវ័ញ្ចលើសមុទ្រ អ្នកបើក

យន្តហោះ អ្នកបើកសំពៅដែលជិះទូកទៅកន្លែងនេះ សុទ្ធតែនៅឆ្ងាយ »។
វាគឺដោយការទាញយកប្រយោជន៍ពីបំណងប្រាថ្នារបស់ស្តេចដើម្បីពង្រឹងខ្លួនឯង

ដែលព្រះវិហារ papal ត្រូវបានពង្រឹងដោយខ្លួនវាផ្ទាល់។ នាងបានគាំទ្រ និង
រាប់ជាសុចរិតដល់ការដណ្តើមយកទឹកដីដែលបុរសមិនស្គាល់ រហូតដល់ពេលនៃ

ការរកឃើញរបស់ពួកគេ នៅពេលអ្នកបម្រើកាតូលិករបស់នាងបានធ្វើ
ការសម្លាប់រង្គាលដ៏អាក្រក់នៃប្រជាជនក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

នេះជាករណីចម្បងរបស់អាមេរិកខាងត្បូង
និងបេសកកម្មបង្ហូរឈាមដែលដឹកនាំដោយឧត្តមសេនីយ៍ Cortés ។

មាសដែលបានស្រង់ចេញពីទឹកដីទាំងនេះបានត្រលប់ទៅអឺរ៉ុបវិញ
ដើម្បីពង្រឹងស្តេចកាតូលិក និងសម្តេចប៉ាបដែលស្តុកស្តុញ។ លើសពីនេះ

ការសង្កត់ធ្ងន់លើទិដ្ឋភាពសមុទ្ររំលឹកយើងថា វាដូចជារបបនៃ "
។

សត្វដែលងើបពីសមុទ្រ " ដែលទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយ " នារីក " ត្រូវបានពង្រឹងសម្រាប់ការពង្រឹងរួមគ្នារបស់ពួកគេ។

ខ១៨៖ « ហើយគេស្រែកឡើង ពេលឃើញផ្សែងហុយថា តើក្រុងណាដូចជាក្រុងដ៏អស្ចារ្យ? »

“ ទីក្រុងណាដែលដូចទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ? » ស្រែកពួកនារីកពេលឃើញ « ផ្សែង នៃការផ្ទុះឡើង »។ ចម្លើយគឺរហ័ស និងសាមញ្ញ៖ គ្មាន។ ដោយសារតែគ្មានទីក្រុងណាប្រមូលផ្តុំអំណាចច្រើនទេ ស៊ីរីលជា ទីក្រុងអធិរាជ បន្ទាប់មកសាសនាតាំងពីឆ្នាំ 538។ សាសនាកាតូលិកត្រូវបាននាំចេញទៅកាន់គ្រប់ដែនដីទាំងអស់នៅលើភពផែនដី លើកលែងតែនៅក្នុងប្រទេសរុស្ស៊ីដែលជំនឿគ្រិស្តមូស្ស្យដក់ខាងកើតបានបដិសេធជា រា។ ក្រោយទទួលស្វាគមន៍ព្រះអង្គ ចិនក៏បានវាយធ្វើបាបព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះ វានៅតែគ្របដណ្តប់លើលោកខាងលិចទាំងមូល និងផ្នែកខាងក្រៅរបស់វានៅអាមេរិក អាហ្វ្រិក និងអូស្ត្រាលី។ វាជាកន្លែង ទេសចរណ៍សាសនាដំបូងគេក្នុងពិភពលោកដែលទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរពីគ្រប់ ទិសទីជុំវិញពិភពលោក។ អ្នកខ្លះមកមើល «ប្រាសាទបុរាណ» អ្នកខ្លះទៀតទៅទី នោះដើម្បីមើលកន្លែងដែលសម្តេចប៉ាប និងខាឌីណារស់នៅ។

ខទី ១៩៖ « ហើយគេចោលជួលដីលើក្បាល ហើយយំសោក ហើយស្រែកឡើង ថា វេទនា! វេទនា! ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលអស់អ្នកដែលមានកប៉ាល់នៅលើសមុទ្រត្រូវបានបរិបូរដោយ ភាពអស្ចារ្យរបស់វា ត្រូវបានបំផ្លាញក្នុងរយៈពេលតែមួយម៉ោង! »

នេះជាពាក្យដដែលៗលើកទីបី

ដែលកន្សោមពីមុនទាំងអស់ត្រូវបានយកមកបញ្ចូលគ្នា ក៏ដូចជាការបញ្ជាក់ " ក្នុងរយៈពេលតែមួយម៉ោង វាត្រូវបានបំផ្លាញ "។ « ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យដែលអ្នកដែល មានសំពៅនៅលើសមុទ្របានក្លាយជាអ្នកមានដោយភាពសម្បូរបែបរបស់វា »។

ការចោទប្រកាន់នេះបានក្លាយទៅជាច្បាស់ណាស់ វាគឺពិតជាតាមរយៈភាពសម្បូរបែបនៃរបប papal ដែលម្ចាស់នាវាសមុទ្របានក្លាយជាអ្នកមានដោយការនាំយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពិ ភពលោកទៅកាន់ទីក្រុងរ៉ូម។

រ៉ូមទទួលបានភាពសម្បូរបែបរបស់ខ្លួនពីការចែករំលែកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គូប្រដៃ ងរបស់ខ្លួនដែលត្រូវបានសម្លាប់ដោយសម្ព័ន្ធមិត្តជារៀងរហូត អំណាចរាជាធិបតេយ្យស៊ីរីល ស្លាបប្រដាប់អាវុធរបស់ខ្លួន។ ជាឧទាហរណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រ យើងមានការសោយទិវង្គតរបស់ "Templars" ដែលទ្រព្យសម្បត្តិត្រូវបានបែងចែករវាងមកុដរបស់ Philippe Le Bel និងបព្វជិតរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ ក្រោយមក នេះនឹងក្លាយជាករណីសម្រាប់ "ប្រូតេស្តង់"។

ខទី ២០៖ « ស្ថានសួគ៌អើយ ចូរអរសប្បាយនឹងនាង! ហើយអ្នករាល់គ្នាជាពួក បរិសុទ្ធ ពួកសាវ័ក និងហោរាអើយ ចូរអរសប្បាយ! ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់បានកាត់ទោស នាងដោយយុត្តិធម៌។ »

ព្រះវិញ្ញាណអញ្ជើញអ្នករស់នៅស្ថានសួគ៌ និងពួកបរិសុទ្ធពិត ពួកសាវ័ក និងព្យាការីនៃផែនដី

ឱ្យអរសប្បាយនៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃបាបិទ្ធិរបស់រ៉ូម។ ដូច្នោះ
អំណរនឹងមានភាពសមស្របជាមួយនឹងការឈឺចាប់
និងការរងទុក្ខដែលនាងបានធ្វើ ឬចង់ធ្វើឱ្យអ្នកបំរើរបស់ព្រះនៃសេចក្តីពិតស្ម័គ្រ
ទាក់ទងនឹងអ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយដែលស្មោះត្រង់ចំពោះថ្ងៃឈប់ស
ម្រាកដ៏វិសុទ្ធ។

ខទី ២១៖ « បន្ទាប់មក ទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែមួយរូបបានយកថ្មដូចជាថ្មកិន
យ៉ាងធំបោះទៅក្នុងសមុទ្រ ដោយពោលថា ក្រុងបាបិទ្ធិនឹងដួលដុំនឹងត្រូវទម្លាក់ចុះ
ដោយអំពើឃោរឃៅ ហើយនឹងលែងមានទៀតហើយ។ »

ការប្រៀបធៀបទីក្រុងរ៉ូមទៅនឹង " ថ្ម " បង្ហាញពីគំនិតបី។ ទីមួយ
ភាពប្រសើរប្រកួតប្រជែងជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ជានិមិត្តរូបដោយ
" ថ្ម " នៅក្នុង Dan.2:34: " អ្នកកំពុងសម្លឹងមើល
នៅពេលដែលដុំថ្មមួយត្រូវបានស្រាយដោយគ្មានដៃណាមួយ
ហើយបានវាយប្រហារជើងដែក និងដីគង្គី។ រូបភាព
ហើយបំបែកពួកវាជាបំណែកៗ។ »

ខគម្ពីរផ្សេងទៀតនៃព្រះគម្ពីរកំចាត់ទុកនិមិត្តសញ្ញានេះនៃ " ថ្ម " ។
ដល់គាត់នៅក្នុង Zac.4:7; " ជ្រុងសំខាន់ " នៅក្នុង Psa.118:22; ម៉ាថាយ ២១:៤២;
និង Act.4:11: " ព្រះយេស៊ូវគឺជាថ្មដែលបដិសេធដោយអ្នកដែលបានសាងសង់
ហើយដែលបានក្លាយជាមេនៃជ្រុង " ។

គំនិតទីពីរគឺសំដៅទៅលើការអះអាងរបស់សម្តេចប៉ាបដើម្បីជោគជ័យរបស់សាវ័ក
" ពេត្រុស " ។ បុព្វហេតុចម្បងនៃ " ភាពជោគជ័យនៃសហគ្រាសរបស់គាត់
និងភាពជោគជ័យនៃសេចក្តីបង្រៀមរបស់គាត់ " ដែលព្រះជាម្ចាស់បរិហារក្នុង
Dan.8:25 ។ នេះកាន់តែច្រើនឡើងតាំងពីសាវ័កពេត្រុស មិនដែល ជាប្រធានក្រុម
ជំនុំគ្រិស្តសាសនិកទេ ព្រោះតំណែងនេះទៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់។ ដូច្នោះ
សម្តេចប៉ាប " ប្រឌិត " ក៏ជា " កុហក " ដែរ។
ការផ្តល់យោបល់ទីបីទាក់ទងនឹងឈ្មោះនៃបន្ទាយសាសនា papal
ដែលជាមូលដ្ឋានដ៏មានកិត្យានុភាពរបស់ខ្លួនដែលមានឈ្មោះថា "Saint Peter of
Rome" ដែលការសាងសង់មានតម្លៃថ្លៃបំផុតបាននាំឱ្យមានការលក់
"ការបណ្តោយខ្លួន" ដែលមិនបានបិទបាំងវា

នៅក្នុងក្តែករបស់ព្រះសង្ឃដែលបានកែទម្រង់ Martin Luther ។
ការពន្យល់នេះនៅតែទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងគំនិតទីពីរ។
គេបទំព័រវ៉ាន់ទឹកដីបានបម្រើជាទីបញ្ចុះសព ប៉ុន្តែផ្លូវសន្តិកររបស់ពេត្រុស
សាវ័ករបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាការពិតគឺ "ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស គ្រូមន្តអាគម"
ដែលជាអ្នកគោរពបូជា និងជាបូជាចារ្យនៃព្រះពស់ឈ្មោះ Aesculapius ។

ការត្រឡប់មកសម័យយើងវិញ ព្រះវិញ្ញាណបានព្យាករណ៍ប្រឆាំងនឹងរ៉ូម «
បាបិទ្ធិន » ។
គាត់បានប្រៀបធៀបការបំផ្លិចបំផ្លាញនាពេលអនាគតរបស់វាទៅនឹងរូបភាពនៃ
" ថ្មកិនដ៏អស្ចារ្យ " នៃ " ថ្ម " ដែល " ទេវតាបោះចូលទៅក្នុងសមុទ្រ " ។
តាមរយៈឧទាហរណ៍នេះ
គាត់បានលើកយកការចោទប្រកាន់មួយប្រឆាំងនឹងទីក្រុងរ៉ូម
ដែលបានកំណត់នៅក្នុងម៉ាថាយ 18:6 ថា " ថ្មកិនដ៏អស្ចារ្យ »

ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់និយាយរឿងអាស្រូវក្នុងចំណោមក្មេងតូចទាំងនេះដែល
លឿងលើខ្នុំ វាជាការប្រសើរជាងសម្រាប់គាត់ ប្រសិនបើ រោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ
ត្រូវបានព្យួរជុំវិញរបស់គាត់។ **ហើយបោះវាទៅបាតសមុទ្រ** ។

ហើយក្នុងករណីរបស់គាត់ នាងមិនបាននិយាយរឿងអាស្រូវ
គ្រាន់តែជាក្មេងតូចម្នាក់នេះទេ ដែលលឿងលើគាត់ ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើន។ រឿង
មួយដែលនៅតែប្រាកដនោះគឺថានៅពេលដែល " បំផ្លាញវានឹងមិនត្រូវបានរក
ឃើញម្តងទៀត " ។ នាងនឹងមិនធ្វើបាបអ្នកណាទៀតទេ។

ខទី ២២ ៖ « ហើយសំឡេងពិណ អ្នកភ្លេង អ្នកលេងខ្លួន និងអ្នកលេងក្រែក
នឹងលែងឮក្នុងចំណោមអ្នកទៀតហើយ ហើយក៏នឹងលែងមានអ្នកណាឃើញ
សិប្បករណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែរ (នឹងលែងឮសំឡេងនៃរោងកិនចូរនៅ
ក្នុងអ្នកទៀតហើយ។ ផ្ទះ '

បន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបញ្ចេញសំឡេងតន្ត្រីដែលបង្ហាញពីភាពគ្មានកង្វល់
និងភាពរីករាយរបស់អ្នកក្រុងរ៉ូម។ នៅពេលដែលត្រូវបានបំផ្លាញ
យើងនឹងលែងឮពួកគេនៅទីនោះទៀតហើយ។ ក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណ វាសំដៅទៅ
លើអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ ដែលពាក្យនោះត្រូវបានឮមានឥទ្ធិពលដូចគ្នានឹងសំឡេង
តន្ត្រីនៃ " ខ្លួន ឬអ្នកលេងក្រែក " ;
រូបភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចនៅក្នុង Matt.11:17 ។
គាត់ក៏និយាយអំពី " សំលេងរំខាន "

ដែលធ្វើឡើងដោយសិប្បករដែលផ្អាកលើសទម្ងន់ជាមួយនឹងការបញ្ជាទិញការងារ
ពីព្រោះពិទីក្រុងបុរាណមានតែ " សំលេងរំខាន " ។
នៃសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈដែលចេញមក រួមទាំង " សំឡេងនៃរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ " ។
ដែលងាកទៅកិនគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ឬធ្វើឱ្យច្បាស់។ ឧបករណ៍កាត់ដូចជា កន្ត្រៃ
និងកន្ត្រៃ កាំបិត និងដាវ។ នេះគឺរួចទៅហើយនៅក្រុងបាប៊ីឡូន Chaldean បុរាណ
នេះបើយោងតាម Jer.25:10 ។

ខទី ២៣ ៖ « ពន្លឺនៃចង្កៀងនឹងលែងភ្លឺក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
ហើយសំឡេងរបស់កូនកំលោះ
និងភរិយាលែងឮក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៀតហើយ
ពីព្រោះតែពួកឈ្មួញរបស់អ្នកគឺជាអ្នកធំនៅលើផែនដី
ពីព្រោះជាតិសាសន៍ទាំងអស់សុទ្ធតែជា ទាក់ទាញដោយភាពទាក់ទាញរបស់អ្នក ,
“ ពន្លឺនៃចង្កៀងនឹងមិនភ្លឺនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកទៀតទេ ” ។

នៅក្នុងភាសាខាងវិញ្ញាណ ព្រះវិញ្ញាណព្រមានទីក្រុងរ៉ូមថា
ពន្លឺនៃព្រះគម្ពីរនឹងលែងមកផ្តល់ឱកាសឱ្យវាបំភ្លឺ ដើម្បីដឹងការពិតតាមព្រះ។
រូបភាពពី Jer.25:10 ត្រូវបានធ្វើម្តងទៀតប៉ុន្តែ " ។
បទចម្រៀងរបស់កូនកំលោះនិងកូនក្រមុំ " នៅទីនេះ " ។
សំឡេងរបស់កូនកំលោះនិងកូនក្រមុំដែលនឹងលែងឮនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក " ។
ខាងវិញ្ញាណ ពួកគេគឺជាសំឡេងនៃការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងសភាដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យព្រលឹងដែលបាត់បង់
ឱ្យប្រែចិត្តជឿ និងបានសង្គ្រោះ។ លទ្ធភាពនេះនឹងបាត់ទៅជារៀងរហូតបន្ទាប់ពី
ការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វា។ « ដ្បិតពួកឈ្មួញរបស់អ្នកគឺជាអ្នកធំនៅលើផែនដី » ។
វាគឺតាមរយៈការឈ្លៀងរបស់មនុស្សដ៏អស្ចារ្យនៅលើផែនដីនេះ

ដែលទីក្រុងរ៉ូមអាចពង្រីកសាសនាកាតូលិករបស់ខ្លួនទៅកាន់ប្រជាជនជាច្រើន នៅលើផែនដី។

នាងបានប្រើពួកគេជាអ្នកតំណាងនៃអាជីវកម្មសាសនារបស់នាង។ ហើយ លទ្ធផលគឺថា “ ប្រជាជាតិទាំងអស់ត្រូវបានបោកបញ្ឆោតដោយភាពប៉ិនប្រសប់ របស់អ្នក ”។ នៅទីនេះ ព្រះសំដៅលើមហាជនកាតូលិកថាជា " ភាពទាក់ទាញ " ដែលបង្ហាញពី ការគោរពសាសនាមិនពិតនៃអ្នកជំនួយការ និងមេធាប់អាគ្រក់។ វាជាការពិតដែលថា ដោយប្រើរូបមន្តផ្លូវការដែលព្យាបាល ពាក្យដែលពិតប្រយោជន៍

សាសនាកាតូលិកទុកចន្លោះតិចតួចសម្រាប់អ្នកបង្កើតព្រះដើម្បីបង្ហាញខ្លួនគាត់ ។ គាត់មិនសូម្បីតែព្យាយាមធ្វើដូច្នោះទេ ពីព្រោះគាត់ចាត់ទុក " ព្រះបរទេស " ដល់នាងនៅក្នុង Dan.11:39 ហើយមិនដែលទទួលស្គាល់នាងថាជាអ្នកបំរើឡើយ។ ដូច្នោះហើយ “ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ” ដែលជាឋានៈរបស់សម្តេចប៉ាប គឺមិនមែនជា ព្រះរាជអាជ្ញារបស់ទ្រង់ទេ។ ខគម្ពីរខាងក្រោមនឹងផ្តល់ហេតុផល។

ខទី 24 ៖ « ហើយដោយសារតែឈាមរបស់ព្យាការី និងនៃពួកបរិសុទ្ធ និងនៃ អស់អ្នកដែលត្រូវបានគេសម្លាប់នៅលើផែនដី ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងនាង។ »

«... ហើយដោយសារឈាមរបស់ព្យាការី នៃពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានគេរកឃើញ នៅក្នុងនោះ » ៖ ហោរាយោ មិនអាចបត់បែនបាន មិនដឹងខ្លួន និងហោរាយោពេញ មួយប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួន រួមបានធ្វើដំណើរតាមរយៈឈាមនៃជនរងគ្រោះ។ នេះជាការពិតសម្រាប់ទីក្រុងរ៉ូមដែលមិនដើរ ប៉ុន្តែសម្រាប់ papal Rome ដែលមានស្តេចសម្លាប់គូប្រជែងរបស់ខ្លួន អ្នកបម្រើដែលត្រូវបានបំភ្លឺដោយព្រះដែលហ៊ានបរិហារអំពីធម្មជាតិដ៏សាហាវរបស់ វា។ អ្នកខ្លះត្រូវបានការពារដោយព្រះ ដូចជា Valdo, Wyclif និង Luther ខ្លះទៀតមិនមានទេ

ហើយពួកគេបានបញ្ចប់ជីវិតរបស់ពួកគេក្នុងនាមជាទុក្ខបុគ្គលនៃសេចក្តីជំនឿ នៅលើបង្គោល ប្លុក បង្គោល ឬក្រឡ។ ការរំពឹងទុកតាមទំនាយក្នុងការឃើញសកម្មភាពរបស់វាលប្រជាជាតិច្នោះ អាចរីករាយតែអ្នករស់នៅស្ថានសួគ៌ និងពួកបរិសុទ្ធពិតនៃផែនដីប៉ុណ្ណោះ។ “... និងអស់អ្នកដែលត្រូវបានសម្លាប់នៅលើផែនដី ” ៖

អ្នកណាដែលធ្វើការវិនិច្ឆ័យនេះដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយអំពី ពីព្រោះគាត់បានធ្វើតាមសកម្មភាពរបស់ទីក្រុងរ៉ូមចាប់តាំងពីការបង្កើតឡើង នៅឆ្នាំ 747 មុនគ.ស។

ស្ថានភាពពិភពលោកនៃថ្ងៃចុងក្រោយគឺជាផ្លែឈើចុងក្រោយដែលកើតមកដោយ ការដណ្តើមយកនិងគ្រួតគ្រាភាគខាងលិចនៃប្រជាជនដទៃទៀតនៃផែនដី។ វាជាជំហានបន្ទាប់មកសាធារណរដ្ឋរ៉ូមបានលេបគ្របប្រជាជននៅលើផែនដី ដីដែលវា subjugated ។ គំរូនៃសង្គមនេះបានបន្សល់ទុកនូវគ្រិស្តសាសនាពិត និង មិនពិតចំនួន 2000 ឆ្នាំ។ ក្រោយមកទៀត ទីក្រុងរ៉ូម សម្តេចប៉ាប រួម បានបំផ្លាញរូបភាពនៃសន្តិភាពរបស់ព្រះគ្រិស្ត ហើយបានយកចេញពីមនុស្សជាតិ នូវគំរូដែលនឹងនាំមកនូវសុភមង្គលដល់មនុស្ស។ តាមរយៈការធ្វើយុត្តិកម្មលើការសម្លាប់សិស្សកូនចៀមពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រិស្ត វាបានបើកផ្លូវទៅរកការប៉ះទង្គិចខាងសាសនាដែលកំពុងនាំមនុស្សជាតិទៅរក

សង្គ្រាមលោកលើកទីបីដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។
 វាមិនមែនដោយគ្មានហេតុផលទេដែលបទដ្ឋាននៃការកាត់បំពង់កត្រូវបានបង្ហាញជាសាធារណៈដោយក្រុមប្រដាប់អាវុធអឺស្តាម។
 ការស្អប់ខ្ពើមសាសនាស្តាមនេះគឺជាការឆ្លើយតបយឺតយ៉ាវចំពោះសង្គ្រាមនៃបូជនីយកិច្ចដែលបានចាប់ផ្តើមដោយទីក្រុង II ពី Clermont-Ferrand នៅថ្ងៃទី 27 ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ 1095 ។

វិវរណៈ 19: ការប្រយុទ្ធ អើម៉ាគេដូន របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ខទី ១៖ « បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឮដូចជាសំឡេងដ៏ខ្លាំងក្លានៃហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើននៅលើមេឃ ពោលថា អាណេលូយ៉ា! សេចក្តីសង្គ្រោះ សិរីល្អ និងអំណាចជារបស់ព្រះនៃយើង » ។

ដោយបន្តពីជំពូកទី 18 មុន អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលបានប្រោសលោះ និងបានសង្គ្រោះរកឃើញថាពួកគេនៅស្ថានសួគ៌ ដែលជាអ្នកកាន់ “ ឈ្មោះថ្មី ” ដែលកំណត់ពីធម្មជាតិសេឡេស្ទាលថ្មីរបស់ពួកគេ។ ភាពវិករាយ និងភាពវិករាយសោយរាជ្យ ហើយទេវតានៅស្ថានសួគ៌ដ៏ស្មោះត្រង់បានលើកតម្កើងព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ នេះ " ហ្វូងមនុស្ស " ជាច្រើន " ខុសពី " ហ្វូងមនុស្សដែលមិនអាចរាប់បាន " ដែលដកស្រង់នៅក្នុង វិវរណៈ 7:9 ។ វាតំណាងឱ្យការប្រមូលផ្តុំនៃពួកទេវតាសេឡេស្ទាលដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ

ដែលលើកតម្កើង « សិរិល្អ » របស់ទ្រង់ ពីព្រោះនៅក្នុងខទី 4 អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៅលើផែនដីដែលជានិមិត្តរូបដោយ « អ្នកចាស់ទុំ 24 នាក់ » នឹងឆ្លើយតប និងបញ្ជាក់ពីការប្រកាន់ខ្ជាប់របស់ពួកគេចំពោះសុន្ទរកថាដែលបានធ្វើ ដោយនិយាយថា៖ « អាម៉ែន! » មានន័យណាស់!

លំដាប់នៃពាក្យ " សេចក្តីសង្គ្រោះ សិរិល្អ អំណាច " មានតួក្រវិជ្ជារបស់វា។ « សេចក្តីសង្គ្រោះ » ត្រូវបានប្រទានដល់ពួកអ្នករើសតាំងនៅលើផែនដី និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធ ដែលបានផ្តល់ « សិរិល្អ » ដល់ព្រះជាម្ចាស់អង្កេត ដែលដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ បានអំពាវនាវដល់ " អំណាច " ដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបំផ្លាញសត្រូវរួម។

ខទី ២ ៖ « ដោយសារការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់គឺពិត និងសុចរិត, ដ្បិតទ្រង់ បានវិនិច្ឆ័យទោសស្ត្រីពេស្យាដ៏ធំដែលបានបង្កូចផែនដី ដោយអំពើសហាយសួន របស់នាង ហើយទ្រង់បានសងសឹកនឹងឈាមនៃអ្នកបម្រើរបស់នាង ដោយទាមទារវាដោយដៃរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ »

មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលស្រេកឃ្លានការពិត និងយុត្តិធម៌ពិត ដូចគ្នាពេលនេះ មានការពេញចិត្ត និងសម្រេចទាំងស្រុងហើយ។ នៅក្នុងភាពឆ្លៀតខ្លាចរបស់វា មនុស្សជាតិបានកាត់ចេញពីព្រះបានគិតថាវាអាចនាំមកនូវសុភមង្គលដល់ប្រជាជនចុងក្រោយដោយបន្ទន់ស្តង់ដារនៃយុត្តិធម៌របស់វា។

មានតែអំពើអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះដែលបានទាញយកប្រយោជន៍ពីជម្រើសនេះហើយដូចជា gangrene វាបានលុកលុយរាងកាយមនុស្សជាតិទាំងមូល។ ព្រះដ៏ល្អនិងមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាបង្ហាញនៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់អំពី « បាបិទ្ធានដ៏ធំ » ថា អ្នកណាដែលឱ្យសេចក្តីស្លាប់ត្រូវទទួលសេចក្តីស្លាប់។ នេះមិនមែនជាអំពើទុច្ចរិតទេ តែជាសកម្មភាពយុត្តិធម៌។ ដូច្នេះហើយនៅពេលគេលែងដឹងពីរបៀបដាក់ទោសអ្នកមានទោស យុត្តិធម៌ក៏ក្លាយទៅជាអយុត្តិធម៌។

ខទី ៣៖ « ហើយគេនិយាយជាលើកទីពីរថា ហាលេលូយ៉ា! ... ហើយផ្សេងហុយ ឡើងជារៀងរហូត។ »

រូបភាពនេះគឺជាការបំភាន់ពីព្រោះ " ផ្សេង " ពិភ្លើងដែលបានបំផ្លាញទីក្រុងរ៉ូមនឹងរលាយបាត់បន្ទាប់ពីការបំផ្លាញរបស់វា។ " យុគសម័យ " កំណត់គោលការណ៍នៃភាពអស់កល្បជានិច្ច ដែលទាក់ទងនឹងអ្នកឈ្នះនៃការសាកល្បងសេឡេស្ទាលសកល និងលើដី។ នៅក្នុងកន្សោមនេះ ពាក្យ " ផ្សេង " បង្ហាញពីការបំផ្លិចបំផ្លាញ ហើយពាក្យថា " រាប់សតវត្សន៍ជាច្រើនសតវត្ស " ផ្តល់ឱ្យវានូវឥទ្ធិពលដ៏អស់កល្បជានិច្ច នោះគឺជាការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងច្បាស់លាស់។ នាងនឹងមិនក្រោកឡើងទៀតទេ។ ជាការពិត អាក្រក់បំផុត " ផ្សេង " អាចនឹងផុសឡើងក្នុងគំនិតរបស់អ្នករស់នៅ ជាការចងចាំនៃសកម្មភាពដ៏ទេវភាពដ៏រុងរឿងដែលបានសម្រេចដោយព្រះប្រឆាំងនឹងទីក្រុងរ៉ូម ដែលជាសត្រូវបង្អួរឈាម។

ខទី ៤៖ « ហើយព្រឹទ្ធាចារ្យម្តាយបួននាក់ និងសត្វមានជីវិតទាំងបួនក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដែលគង់លើបល្ល័ង្កដោយពោលថា អាម៉ែន! ហាលេលូយ៉ា! »

ពិតជា! សរសើរតម្កើង YaHWéH! ... ចូរនិយាយរួមគ្នាអំពីការប្រោសលោះនៃផែនដី និងពិភពលោកដែលនៅបរិសុទ្ធ ។

ការថ្វាយបង្គំព្រះត្រូវបានសម្គាល់ដោយការក្រាប;
ទម្រង់ស្របច្បាប់ដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់តែវា។

ខទី ៥: « ហើយមានសំឡេងចេញពីបណ្តើរៗថា ចូរសរសើរតម្កើងព្រះនៃយើង
រាល់គ្នា ដែលជាអ្នកបម្រើទ្រង់ ដែលកោតខ្លាចទ្រង់ ទាំងអ្នកក្នុងទាំងផង! »

សំឡេងនេះគឺជាសំឡេងនៃ « មីកែល » ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាការបញ្ចេញ
សំឡេងពីរនៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ដែលព្រះបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់សត្វលោក។
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា: « អ្នករាល់គ្នាដែលកោតខ្លាចទ្រង់ » នោះទ្រង់នឹកចាំពី «
ការកោតខ្លាច » របស់ព្រះដែលបានទាមទារនៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយនៃ
វិរណៈ: ១៤:៧។ “ ការកោតខ្លាចព្រះ: ”

សរុបមកត្រឹមតែអាកប្បកិរិយាដ៏ឆ្លាតវៃរបស់សត្វមួយឆ្ពោះទៅរកអ្នកបង្កើតរបស់
វា ដែលមានអំណាចនៃជីវិត និងការស្លាប់នៅលើវា។

ដូចព្រះគម្ពីរបានបង្រៀននៅក្នុង ប្តូហានទី១ ៤:១៧-១៨: «
សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ ដេញចេញពីការភ័យខ្លាច »: « ដូចទ្រង់ដែរ
យើងក៏នៅក្នុងលោកនេះដែរ សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងយើងនេះ
គឺដើម្បីឲ្យយើងមានទំនុកចិត្តនៅថ្ងៃនោះ។ នៃការវិនិច្ឆ័យ។

ការភ័យខ្លាចមិនមែននៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់នោះទេ
ប៉ុន្តែសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះបានដេញចេញពីការភ័យខ្លាច។ ដ្បិតការភ័យ
ខ្លាចជាប់នឹងការដាក់ទោស ហើយអ្នកណាដែលខ្លាចនោះមិនគ្រប់លក្ខណ៍ក្នុង
សេចក្តីស្រឡាញ់ឡើយ »។ ដូច្នេះ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសកាន់តែស្រឡាញ់ព្រះ នោះ
គាត់កាន់តែស្តាប់បង្គាប់គាត់ ហើយក៏តិចជាងហេតុផលដែលគាត់ត្រូវកោតខ្លាច
គាត់។

អ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើសគឺត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះពីក្នុងចំណោមក្មេងកូច
ៗ ដូចជាសាវ័ក និងពួកសិស្សដែលមានចិត្តរាបទាប
ប៉ុន្តែក៏មកពីអ្នកដ៏អស្ចារ្យដូចជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យនេប៊ូក្លេសាដែរ។

ស្តេចនៃស្តេចនៅសម័យរបស់គាត់គឺជាគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះមួយដែលមិនថាគាត់ជាបុរស
ខ្លាំងប៉ុណ្ណាក៏ដោយ

ស្តេចគឺជាសត្វដែលទន់ខ្សោយនៅចំពោះព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។

ខទី ៦: « ហើយខ្ញុំបានឮដូចជាសំឡេងនៃហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើនដូចជាសំឡេង
ទឹកជាច្រើន ហើយដូចជាសំឡេងផ្ការលាន់យ៉ាងខ្លាំងដោយនិយាយថា: Alleluia!
ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នាបានចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ។ »

ខគម្ពីរនេះនាំមកនូវកន្សោមដែលបានឃើញរួចមកជាមួយគ្នា។ “
ហ្វូងមនុស្សច្រើន ” ធៀបនឹង “ សំឡេងនៃទឹកជាច្រើន ”
ត្រូវបានតំណាងដោយអ្នកបង្កើតវានៅក្នុង វិរណៈ: 1:15 ។ “ សំឡេង ”
ដែលបង្ហាញពីខ្លួនពួកគេ “ ច្រើន ”

ដែលពួកគេអាចប្រៀបធៀបបានទៅនឹងសំឡេងរោទ័ “ សំលេងរំខាន ” ។ ផ្ការលាន់
“។ “ ហាលេលូយ៉ា! ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នាបានចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យ
របស់ព្រះអង្គ។ » សារនេះបានកត់សម្គាល់សកម្មភាពនៃ “ ក្រែកទីប្រាំពីរ ” នៅក្នុង
វិរណៈ: 11:17: “ ដោយនិយាយថា: ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត
ទ្រង់ជានរណា និងជានរណា គ្បិតទ្រង់បានក្តោបក្តាប់អំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
ហើយបានកាន់កាប់នគររបស់ទ្រង់។”

ខទី ៧៖ « ចូរយើងអរសប្បាយ ហើយរីករាយ ហើយលើកតម្កើងទ្រង់។ ដ្បិត អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀមបានមកដល់ ហើយកូនក្រមុំរបស់គាត់បានត្រៀម ខ្លួនជាស្រេច »

« អរសប្បាយ » និង « អំណរ » គឺសមហេតុសមផលទាំងស្រុង ព្រោះពេលវេលា សម្រាប់ « ការប្រយុទ្ធ » បានកន្លងផុតទៅហើយ។ នៅក្នុង « សិរិល្ល » នៃស្ថានសួគ៌ " កូនក្រមុំ " ។

សភានៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលបានប្រោសលោះនៃផែនដីបានចូលរួមជាមួយ " កូនកំលោះ " ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ " មីកែល " យ៉ាអេហ្វ។ នៅចំពោះមុខមិត្តភក្តិសេចក្តីស្នេហាទាំងអស់របស់ពួកគេ អ្នកដែលបានប្រោសលោះ និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងប្រារព្ធពិធី « អាពាហ៍ពិពាហ៍ » ដែលបង្រួបបង្រួមពួកគេ។ " កូនក្រមុំបានរៀបចំខ្លួននាង " ។

ដោយស្មារតីឡើងវិញនូវសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាពទាំងអស់ដែលជំនឿកាតូលិកបានបាត់នៅក្នុងកំណែនៃជំនឿគ្រីស្ទាន។ " ការរៀបចំ " មានរយៈពេលយូរកសាងឡើងជាង 17 សតវត្សនៃប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនាប៉ូរ៉េនេជាពិសេសចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើមនៃតម្រូវការដ៏ទេវភាពសម្រាប់ការស្មារតីឡើងវិញផ្សេងៗដែលបានក្លាយជា រឿងសំខាន់

ពោលគឺការពិតទាំងអស់ដែលមិនត្រូវបានស្មារតីឡើងវិញដោយអ្នកកែទម្រង់ប្រូតេស្តង់ដែលត្រូវបានគេបៀតបៀន។

ការបញ្ចប់នៃការរៀបចំនេះត្រូវបានសម្រេចដោយអ្នកប្រឆាំងចុងក្រោយនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ ដែលនៅតែស្ថិតក្នុងការយល់ព្រមពីព្រះ និងពន្លឺដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់គាត់រហូតដល់ទីបញ្ចប់ និងរួចទៅហើយរហូតដល់ដើមឆ្នាំ 2021 នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងសរសេរកំណែនៃពន្លឺរបស់វា។

ខទី ៨៖ « ហើយវាត្រូវបានប្រទានដល់គាត់ដើម្បីស្លៀកពាក់ក្រណាត់ ទេសឯកដ៏ល្អ ក្តី និងបរិសុទ្ធ។ ព្រោះក្រណាត់ទេសឯកសុទ្ធតែជាអំពើសុចរិតរបស់ ពួកបរិសុទ្ធ។ »

« ក្រណាត់ទេសឯកល្អ » កំណត់ថា « កិច្ចការដ៏សុចរិត របស់ ពួកបរិសុទ្ធ « ចុងក្រោយ » ។ « កិច្ចការ » ទាំងនេះ ដែលព្រះហោថា « សុចរិត » គឺជាផលផ្លែនៃវិវរណៈដ៏ទេវភាពដែលបាននាំមកជាបន្តបន្ទាប់ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 និង 1994 ។

ការងារនេះគឺជាផ្លែឈើចុងក្រោយបង្អស់ដែលបង្ហាញពីការបំផុសគំនិតដ៏ទេវភាព ដែលបានផ្តល់ឱ្យតាំងពីឆ្នាំ 2018 ដល់អ្នកដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ និងប្រទានពរ និង « រៀបចំ » សម្រាប់ « អាពាហ៍ពិពាហ៍ » បានរៀបរាប់នៅក្នុងខតម្ពីរនេះ ។ ប្រសិនបើព្រះប្រទានពរដល់ " ការប្រព្រឹត្តដោយសុចរិត " នៃ " ពួកបរិសុទ្ធ " ពិតរបស់គាត់ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់បានដាក់បណ្តាសា និងប្រយុទ្ធរហូតដល់គាត់បានបំផ្លាញវា ជុំវិញពួកបរិសុទ្ធក្លែងក្លាយដែល " អំពើ " គឺ " អយុត្តិធម៌ " ។

ខទី ៩៖ « ហើយទេវតាបាននិយាយមកខ្ញុំថា ចូរសរសេរថា ៖ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលត្រូវបានហៅមកពិធីជប់លៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀម! ហើយ គាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា ៖ ពាក្យទាំងនេះជាពាក្យពិតរបស់ព្រះ»។

ភាពស្អាតស្អំនេះត្រូវបានផ្តល់រង្វាន់ដល់ពួកបរិសុទ្ធដែលបានប្រោសលោះ ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលពួកអ្នកត្រូវស្រាយមានការព្រួយបារម្ភដោយ Dan.12:12 (មានពរហើយអស់អ្នកដែលរង់ចាំរហូតដល់ 1335 ថ្ងៃ)

នៃអ្នកត្រូវស្រាយដែលនឹងត្រូវបានតំណាងយ៉ាងច្បាស់ដោយ " 144,000 " ឬ 12 X 12 X 1000 នៃ Apo.7 ។ ការចូលទៅស្ថានសួគ៌អស់កល្បជានិច្ចគឺជាហេតុផលសម្រាប់ សុភមង្គលដ៏អស្ចារ្យ ដែលនឹងធ្វើឲ្យ អ្នកដែលមានឱកាសនេះ « សប្បាយចិត្ត »។ សំណាងមិនមែនជាកត្តាតែមួយគត់ក្នុងការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីឯកសិទ្ធិ នេះទេ ប៉ុន្តែការផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានផ្តល់មកយើងដោយព្រះជា «ឱកាស ទីពីរ» បន្ទាប់ពីការទទួលមរតក និងការថ្កោលទោសពីអំពើបាបដើម។ ការសន្យានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

និងសេចក្តីអំណរនៅស្ថានសួគ៌នាពេលអនាគតត្រូវបានបញ្ជាក់ថាជាការប្តេជ្ញាចិត្ត ផ្តល់មាត់របស់ព្រះដែលសក្តិសមសម្រាប់ជំនឿរបស់យើង

ពីព្រោះទ្រង់រក្សាការប្តេជ្ញាចិត្តជាអចិន្ត្រៃយ៍។ ការសាកល្បងនៃថ្ងៃចុងក្រោយនឹងតម្រូវឱ្យ មានភាពប្រាកដប្រជា

ដែលការសង្ស័យនឹងលែងមានកន្លែងទៀតហើយ។ អ្នករើសតាំងនឹងត្រូវពឹងផ្អែកលើសេចក្តីជំនឿដែលបានសាងសង់ឡើងលើការស

ន្យាររបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ ពីព្រោះអ្វីដែលត្រូវបានសរសេរត្រូវបាននិយាយពីមុន។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះ

គម្ពីរ បរិសុទ្ធ ត្រូវបានគេហៅថា: ព្រះបន្ទូល នៃព្រះ។

ខទី ១០៖ « ហើយខ្ញុំបានក្រាបនៅជើងគាត់ដើម្បីថ្វាយបង្គំគាត់; ប៉ុន្តែគាត់ បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «ប្រយ័ត្នកុំធ្វើវា! ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរួមគ្នារបស់អ្នក ហើយ ជាបងប្អូនរបស់អ្នកដែលមានទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ។ ថ្វាយបង្គំព្រះ។ ដ្បិត ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគឺជាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។»

ព្រះទាញយកកំហុសរបស់យ៉ូហានដើម្បីបង្ហាញដល់យើងនូវការថ្កោលទោស របស់គាត់ចំពោះជំនឿកាតូលិកដែលបង្រៀនសមាជិករបស់ខ្លួនប្រភេទនៃការគោរព នៃសត្វនេះ។ ប៉ុន្តែវាក៏កំណត់គោលដៅលើជំនឿប្រូតេស្តង់ផងដែរដែលបាន ប្រព្រឹត្តកំហុសនេះផងដែរដោយគោរពដល់«ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ» ដែលមិនជឿដែល បានទទួលមរតកពីទីក្រុងរ៉ូម។ ទេវតាដែលនិយាយទៅកាន់គាត់ច្បាស់ជា

«កាព្រីយ៉ែល»ជាអ្នកដឹកនាំបេសកកម្មដ៏ទេវតាពិសិដ្ឋនឹងព្រះដែលបាន បង្ហាញខ្លួនដល់ដានីយ៉ែល និងម៉ារ ជាមួយ«ពពោះជំនួស»របស់ព្រះយេស៊ូវរួច ហើយ។ «កាព្រីយ៉ែល» បង្ហាញភាពរាបទាបដូចលោកយេស៊ូវដែរ។

គាត់គ្រាន់តែទាមទារចំណងជើងនៃ " ដៃគូក្នុងការបម្រើ " របស់យ៉ូហានរហូតដល់អ្នក

Adventists ដែលជំទាស់នឹងការបោះឆ្នោតចុងក្រោយនៃពេលវេលាចុងក្រោយ។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 អ្នកដែលបានជ្រើសរើសមាន " ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ " ជាមួយពួកគេ ដែលយោងទៅតាមខនេះកំណត់ថា "វិញ្ញាណនៃទំនាយ" ។

Adventists មានការបាត់បង់របស់ពួកគេផ្ទាល់ បានដាក់កម្រិត " វិញ្ញាណនៃទំនាយ " នេះចំពោះការងារដែលសម្រេចដោយ Ellen G. White ដែលជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះអម្ចាស់នៅចន្លោះឆ្នាំ 1843 និង 1915 ។ ដូច្នេះពួកគេបានដាក់កម្រិតលើពន្លឺដែលផ្តល់ដោយព្រះយេស៊ូវ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ " វិញ្ញាណនៃទំនាយ " ។

គឺជាអំណោយអចិន្ត្រៃយ៍ដែលកើតចេញពីទំនាក់ទំនងពិតប្រាកដរវាងព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយដែលផ្អែកលើការសម្រេចចិត្តរបស់ទ្រង់ក្នុងការប្រគល់បេសកកម្មដល់អ្នកបំរើដែលទ្រង់ជ្រើសរើសជាមួយនឹងសិទ្ធិអំណាចទាំងអស់នៃទេវភាពរបស់ទ្រង់។ កិច្ចការនេះធ្វើជាសាក្សីចំពោះរឿងនេះ ៖ « វិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ » នៅតែមានសកម្មភាពខ្លាំង ហើយអាចបន្តរហូតដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក។

ខទី ១១៖ « បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញមេឃបើក ហើយមើល មានសេះសមួយលេចចេញមក។ អ្នកណាដែលជិះលើគាត់ នោះឈ្មោះថាស្មោះត្រង់ និងស្មោះត្រង់ ហើយវិនិច្ឆ័យ និងតយុទ្ធដោយសុចរិត។ »

នៅក្នុងឈុតនេះ ព្រះវិញ្ញាណនាំយើងត្រឡប់ទៅផែនដីវិញ មុនពេលជ័យ ជម្នះ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញចុងក្រោយនៃ « បាប៊ីទ្រូនដ៍អស្ចារ្យ » ។ ព្រះវិញ្ញាណ បង្ហាញពីគ្រាដែលព្រះគ្រីស្ទដ៍រុងរឿងបានប្រឈមមុខនឹងពួកបះបោរនៅលើ ផែនដី ពេលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ ។ ក្នុងការលើកតម្កើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះ បានលេចចេញពីភាពមើលមិនឃើញរបស់ទ្រង់៖ « ស្ថានសួគ៌បើកចំហ »។ គាត់លេចឡើងនៅក្នុងរូបភាពនៃ " ត្រាទីមួយ " នៃ វិរណៈ 6: 2 ក្នុងនាមជាអ្នកជិះ អ្នកដឹកនាំ ដោយកំណត់ " ជាអ្នកឈ្នះ និងដើម្បីយកឈ្នះ " រូបភាព " សេះស " នៃជំរុំរបស់គាត់ដែលសម្គាល់ដោយភាពបរិសុទ្ធនិងភាពបរិសុទ្ធ។ ឈ្មោះ៖ « ស្មោះត្រង់និងពិត »

»ដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យខ្លួនគាត់នៅក្នុងឈុតនេះបង្ហាញពីសកម្មភាពនៅក្នុងការ បន្ថែមនៃពេលវេលាចុងក្រោយដែលព្យាករណ៍ដោយឈ្មោះ៖ « ឡៅឌីសេ » នៅក្នុង វិរណៈ 3:14 ។ ឈ្មោះនេះមានន័យថា " អ្នកវិនិច្ឆ័យ " ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់នៅទីនេះដោយភាពជាក់លាក់៖ " គាត់វិនិច្ឆ័យ " ។ ដោយ បញ្ជាក់ថាគាត់ « ប្រយុទ្ធដោយយុត្តិធម៌ » ព្រះវិញ្ញាណបានរំលេចនូវគ្រានៃ « សមរក្ខមិអើម៉ាគេដូន » នៃ វិរណៈ ១៦:១៦ ដែលទ្រង់ប្រយុទ្ធនឹងជំរុំនៃភាព អយុត្តិធម៌ដែលដឹកនាំដោយអារក្ស ហើយបង្រួបបង្រួមដោយកិត្តិយសដែលបាន ប្រទានដល់ " ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ " បានទទួលមរតកពី Constantine I និង សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។

ខទី ១២៖ « ភ្នែករបស់គាត់ដូចជាអណ្តាតភ្លើង។ នៅលើក្បាលរបស់នាងមាន diadems ជាច្រើន; គាត់មានឈ្មោះសរសេរ ដែលគ្មាននរណាម្នាក់ដឹង ក្រៅពីខ្លួនគាត់។ »

ដោយដឹងពីបរិបទនៃកន្លែងកើតហេតុ យើងអាចយល់បានថា " ភ្នែករបស់គាត់ " ប្រៀបធៀបទៅនឹង " អណ្តាតភ្លើង " សម្លឹងមើលគោលដៅនៃកំហឹងរបស់គាត់ ពួកឧទ្ធាមបង្រួបបង្រួម " បានរៀបចំសម្រាប់ការប្រយុទ្ធ " ចាប់តាំងពី វិរណៈ 9: 7-9 ពេលគឺចាប់តាំងពី 1843. អត្ថន័យនៃ " diadems ជាច្រើន " ពាក់នៅលើ " ក្បាលរបស់គាត់ " ។

នឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងខទី 16 នៃជំពូកនេះ: គាត់គឺជា " ស្តេចនៃស្តេចនិងព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ " ។ " ឈ្មោះសរសេររបស់គាត់ដែលគ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់ក្រៅពីខ្លួនគាត់ " កំណត់ពីធម្មជាតិដ៏ទេវភាពដ៏អស់កល្បរបស់គាត់។

ខទី ១៣: « ហើយគាត់ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ប្រឡាក់ដោយឈាម។ ឈ្មោះរបស់គាត់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ »

" សម្លៀកបំពាក់ប្រឡាក់ដោយឈាម " នេះកំណត់ពីរយ៉ាង។ ទីមួយគឺយុត្តិធម៌របស់គាត់ដែលគាត់ទទួលបានដោយការបង្ហូរ " ឈាម " របស់គាត់សម្រាប់ការប្រោសលោះអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។

ប៉ុន្តែការលះបង់នេះធ្វើឡើងដោយស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលបានជ្រើស រើសរបស់គាត់តម្រូវឱ្យមានការស្លាប់របស់អ្នកឈ្លានពាន

និងអ្នកបៀតបៀនរបស់ពួកគេ។ « សម្លៀកបំពាក់ » របស់លោកនឹងត្រូវគ្រប ដោយ « ឈាម » ម្តងទៀត ប៉ុន្តែលើកនេះ វានឹងត្រូវបានពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់

« ជាន់ក្នុងចំការទំពាំងបាយជូរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ » យោងតាមអេសាយ ៦៣ និង វិវរណៈ ១៤:១៧ ដល់ ២០។ ឈ្មោះនេះ: " ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ " បង្ហាញពីសារៈសំខាន់ដ៏សំខាន់នៃកិច្ចបម្រើផ្សាររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើផែនដី

និងអំពីវិវរណៈរបស់ទ្រង់ដែលបានផ្តល់ឱ្យជាបន្តបន្ទាប់នៅលើផែនដី និងពីស្ថានសួគ៌បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងគឺជាព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ដែលបានលាក់នៅក្នុង រូបរាងនៅលើផែនដី។

ការបង្រៀនអចិន្ត្រៃយ៍របស់គាត់ដែលបានទទួលដោយមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់គាត់ នឹងធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាទាំងអស់រវាងជំរុំដែលបានសង្គ្រោះ

និងជំរុំដែលបាត់បង់។

ខទី ១៤: « កងពលដែលនៅស្ថានសួគ៌ដើរតាមទ្រង់ ដោយជិះសេះស ស្លៀក ពាក់ក្រណាត់ទេសឯកពណ៌ស សុទ្ធ។ »

រូបភាពគឺរុងរឿង " ពណ៌ស " នៃភាពបរិសុទ្ធបង្ហាញពីភាពបរិសុទ្ធនៃជំរុំរបស់ព្រះ

និងពួកទេវតាជាច្រើនដែលនៅតែស្មោះត្រង់។ « ក្រណាត់ទេសឯក » បង្ហាញ « សុចរិត » និង អំពើបរិសុទ្ធ .

ខទី ១៥: « ដាវដ៏មុតមួយចេញពីមាត់របស់គាត់ ដើម្បីវាយប្រហារប្រជាជាតិ នានា។ គាត់នឹងឃ្វាលពួកគេដោយដំបងដែក។ ហើយគាត់នឹងជាន់ចំបើងនៃ ព្រះពិរោធន៍កាចនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត »។

« ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ » បានកំណត់ព្រះគម្ពីរជា « ពាក្យ » ដ៏បរិសុទ្ធរបស់វាដែល បានរួមបញ្ចូលការបង្រៀនរបស់វាដែលបានដឹកនាំអ្នករើសតាំងនៅក្នុងសេចក្តី

ពិតដ៏ទេវភាពរបស់ខ្លួន។ នៅថ្ងៃដែលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ « ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ » មកដូចជា « ដាវដ៏មុត » ដើម្បីសម្លាប់សត្រូវដែលបះបោរ តវ៉ា និងញាប់ញ័រ ត្រៀម

បង្ហូរឈាមអ្នកដែលទ្រង់ជ្រើសរើសចុងក្រោយ។

ការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ខ្មាំងសត្រូវបំភ្លឺពាក្យថា " ទ្រង់នឹងគ្រប់គ្រងពួកគេដោយដំបងដែក " ដែលកំណត់ផងដែរនូវកិច្ចការវិនិច្ឆ័យដែលធ្វើឡើងដោយអ្នករើសតាំងដែលនឹង

យកល្អៗយោងទៅតាមវិវរណៈ 2: 27 ។ ផែនការនៃការសងសឹកដ៏ទេវភាពហៅថា " រសជាតិ " នៅក្នុងវិវរណៈ 14:17 ដល់ 20 ត្រូវបានបញ្ជាក់ម្តងទៀតនៅទីនេះ។ ប្រធានបទនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង Isa.63 ដែលព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ថា ព្រះធ្វើតែម្នាក់ឯងដោយគ្មានមនុស្សណាម្នាក់ជាមួយគាត់។ មូលហេតុគឺថា មន្ត្រី ជាប់ឆ្នោតដែលបានឡើងឋានសួគ៌រួចហើយ មិនបានឃើញរឿងល្ខោនដែល វាយប្រហារពួកឧទ្ធាម។

ខទី ១៦៖ « ទ្រង់មានព្រះនាមនៅលើសម្លៀកបំពាក់ និងនៅក្បែររបស់ទ្រង់ ថា : ស្តេចនៃស្តេច និងជាព្រះនៃអស់ទាំងអស់។ »

" សម្លៀកបំពាក់ " កំណត់ពីស្នាដៃរបស់សត្វមានជីវិត ហើយ " ក្បែររបស់គាត់ " បង្ហាញពីភាពរឹងមាំ និងថាមពលរបស់គាត់ ពីព្រោះព័ត៌មានលម្អិតសំខាន់ គាត់លេចឡើងជាអ្នកជិះ ហើយឈរលើសេះ សាច់ដុំនៃ " ភ្លៅ " ដែលជា មនុស្សភាគច្រើនត្រូវបានគេដាក់ឱ្យធ្វើតេស្ត និងធ្វើឱ្យសកម្មភាពអាចធ្វើទៅបានឬអត់។

រូបភាពរបស់គាត់ជាអ្នកជិះសេះមានសារៈសំខាន់កាលពីអតីតកាល ដោយសារនេះគឺជារូបរាងដែលអ្នកចម្បាំងបានយក។

សព្វថ្ងៃនេះយើងនៅសល់ជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញានៃរូបភាពនេះដែលប្រាប់យើងថា អ្នកជិះគឺជាគ្រូបង្រៀនដែលគ្រប់គ្រងលើក្រុមមនុស្សដែលត្រូវបានតំណាងដោយ " សេះ " ។ អ្នកដែលព្រះយេស៊ូវយាងឡើងនោះ

ខ្យល់ខ្យាយអំពីអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់នាពេលបច្ចុប្បន្ន ដែលនៅរាយប៉ាយពាសពេញផែនដី។ ឈ្មោះរបស់គាត់ " ស្តេចនៃស្តេចនិងព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ " ។

បង្កើតជាប្រធានបទនៃការលួងលោមពិតប្រាកដសម្រាប់អ្នកជ្រើសរើសជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ដែលស្ថិតនៅក្រោមការបង្កាប់បញ្ជាដ៏អយុត្តិធម៌របស់ស្តេចនិងម្ចាស់នៃផែនដី។ ប្រធានបទនេះសមនឹងទទួលបានការបំភ្លឺ។ គំរូនៃការគ្រប់គ្រងលើ

ផែនដីមិនត្រូវបានរចនាឡើងតាមគោលការណ៍ដែលព្រះបានអនុម័តទេ។ ពិតប្រាកដណាស់ ព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែល **តាមសំណើរបស់ទ្រង់** ឱ្យគ្រប់គ្រងលើផែនដីដោយស្តេចមួយអង្គ ខ្ញុំបានដកស្រង់ «ដូចសាសន៍ដទៃផ្សេងទៀត» ដែលមាននៅគ្រានោះ។ ព្រះគ្រាន់តែឆ្លើយតបនឹង សំណើរបស់ចិត្តអាក្រក់របស់ពួកគេ។ ពីព្រោះនៅលើផែនដី ស្តេចដែលល្អបំផុតគឺគ្រាន់តែជាសត្វដែល«គួរស្តាប់ខ្លឹម»ដែល«

ប្រូតបាននៅកន្លែងដែលគាត់មិនបានសាបព្រោះ» ។

ហើយអ្នកដែលស្គាល់ព្រះមិនរង់ចាំការផ្តល់រំលំដោយរាស្ត្ររបស់គាត់មុននឹងកែប្រែ ខ្លួនគាត់នោះទេ។

គំរូដែលបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវម្តងទៀតនាពេលដែលបានបញ្ជូននៅលើផែនដីពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ដោយមនុស្សល្ងង់ ល្ងង់ខ្លៅ និងមនុស្សទុច្ចរិត។

នៅក្នុងពិភពសេឡេស្តាលរបស់ព្រះ អ្នកដឹកនាំគឺជាអ្នកបំរើរបស់ប្រជាជនរបស់គាត់

ហើយគាត់ទទួលបានសិរីរុងរឿងរបស់គាត់ទាំងអស់ពីពួកគេ។ គន្លឹះនៃសុភមង្គល ដ៏ឥតខ្ចោះគឺនៅទីនោះ ព្រោះគ្មានជីវិតណាម្នាក់រងទុក្ខដោយសារមនុស្សរួមភេទ

របស់គាត់។ នៅក្នុងការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់

ព្រះយេស៊ូវយាងមកដើម្បីបំផ្លាញស្តេចអាក្រក់ និងចៅហ្វាយនាយ និង អំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានចាត់ទុកទ្រង់ដោយអះអាងថា រជ្ជកាលរបស់ពួកគេគឺជាសិទ្ធិដ៏ទេវភាព។ ព្រះយេស៊ូវនឹងបង្រៀនពួកគេថា នេះមិនមែនដូច្នោះទេ។ ចំពោះពួកគេ ប៉ុន្តែចំពោះមហាជនដែលបង្ហាញពីភាព អយុត្តិធម៌របស់ពួកគេផងដែរ។ នេះជាការពន្យល់អំពី«ពាក្យប្រៀបធៀបអំពី ទេពកោសល្យ» ដែលបន្ទាប់មកត្រូវបានបំពេញ និងអនុវត្ត។

បន្ទាប់ពីការប្រឈមមុខដាក់គ្នា។

ខទី ១៧៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញទេវតាលរនៅក្នុងព្រះអាទិត្យ។ ព្រះអង្គបន្តិ សំឡេងយ៉ាងខ្លាំងទៅកាន់សត្វស្លាប់ទាំងឡាយដែលហើរនៅកណ្តាលមេឃថា ចូរ មកជុំគ្នាសម្រាប់ពិធីជប់លៀងដ៏ធំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ " ម៉ែ ហើល " "

មកក្នុងរូបភាពនៃព្រះអាទិត្យជាសិទ្ធិដ៏ទេវភាពដើម្បីប្រឆាំងនឹងពួក គ្រីស្ទានក្លែងក្លាយដែលថ្វាយបង្គំព្រះព្រះអាទិត្យដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃ ការផ្លាស់ប្តូរនៃថ្ងៃឈប់សំរាកដែលធ្វើឡើងដោយអធិរាជ Constantine ទី 1 ។ នៅក្នុងការប្រឈមមុខជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ពួកគេនឹងរកឃើញថាព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅគឺអស្ចារ្យជាងព្រះព្រះអាទិត្យរបស់ ពួកគេ។ ដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានហៅការប្រមូលផ្តុំនៃសត្វស្លាប់ ដែលមានមច្ឆា។

ចំណាំ ៖ ខ្ញុំត្រូវតែបញ្ជាក់ម្តងទៀតនៅទីនេះថា

ពួកខ្មោចមិនមានបំណងចង់ថ្វាយបង្គំទេវៈព្រះអាទិត្យក្នុងលក្ខណៈដឹងខ្លួន និងស្ម័គ្រចិត្តនោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេមើលស្រាលការពិតដែលថាសម្រាប់ព្រះ ថ្ងៃដំបូងដែលពួកគេគោរពសម្រាប់ការសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍របស់ពួកគេរក្សាភាព សៅហ្មងនៃអ្នកមិនជឿ។ ការប្រើប្រាស់អតីតកាល។ ដូចគ្នានេះដែរ ការជ្រើសរើសរបស់ពួកគេបង្ហាញពីការមើលងាយយ៉ាងខ្លាំងចំពោះលំដាប់នៃពេល វេលាដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើងតាំងពីដើមដំបូងនៃការបង្កើតផែនដី។ ព្រះរាប់ថ្ងៃដែលសម្គាល់ដោយការបង្វិលនៃផែនដីនៅលើអ័ក្សរបស់វា។ ក្នុងអំឡុង ពេលអន្តរាគមន៍របស់គាត់សម្រាប់ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល គាត់បានរំលឹកពីលំដាប់ នៃសប្តាហ៍ដោយបង្ហាញដោយដាក់ឈ្មោះវាថាថ្ងៃទីប្រាំពីរហៅថា "Sabbath" ។ មនុស្សជាច្រើនជឿថាពួកគេអាចត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយព្រះដោយសារតែភា ពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ។ ទាំងចិត្តស្មោះត្រង់ ឬការជឿជាក់មិនមានតម្លៃចំពោះ អ្នកដែលប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិតដែលព្រះបានសម្តែងយ៉ាងច្បាស់នោះទេ។ សេចក្តីពិតរបស់វាគឺជាស្តង់ដារតែមួយគត់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានការផ្សះផ្សាតាម រយៈសេចក្តីជំនឿលើការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គំនិតផ្ទាល់ខ្លួនមិនត្រូវបានឮ ឬទទួលស្គាល់ដោយព្រះជាអ្នកបង្កើតទេ ព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់ពីគោលការណ៍នេះជាមួយនឹងខគម្ពីរនេះពីអេសាយ ៨:២០៖ « ចំពោះច្បាប់ និងទីបន្ទាល់ ហើយយើងមិននិយាយបែបនេះទេ វានឹងគ្មានថ្ងៃរៈ សម្រាប់ប្រជាជនឡើយ»។

ពិធីជប់លៀង ចំនួនពីរ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយព្រះ៖ «

ពិធីជប់លៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀម »

ដែលភ្ញៀវជាអ្នកជ្រើសរើសរៀងៗខ្លួន ចាប់តាំងពីសមូហភាពពួកគេតំណាងឱ្យ "

ក្នុងក្រមុំ" ។ " បុណ្យ" ទីពីរ គឺជាប្រភេទ macabre និងអ្នកទទួលផលពីវាគឺមានតែ " សត្វស្លាប់ " នៃសត្វព្រៃ ត្អាត ស្រោមអនាម័យ ខ្លែង និងប្រភេទផ្សេងៗទៀតនៃប្រភេទ។

ខទី ១៨: « ស៊ីសាច់ស្តេច សាច់មេទ័ព សាច់អ្នកខ្លាំងពូកែ សាច់សេះ និងអ្នកជិះលើពួកគេ ជាសាច់នៃមនុស្សទាំងអស់ មានសេរីភាព និងជាចំណង ក្នុងទាំងជំនុំ »។»

បន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃមនុស្សជាតិទាំងអស់ នោះនឹងគ្មានអ្នកណាទុកសាកសពនៅក្រោមផែនដីឡើយ ហើយយោងទៅតាម Jer.16:4 " ពួកវានឹងត្រូវបានសាយភាយដូចជាលាមកនៅលើផែនដី "។

ចូរយើងស្វែងរកខគម្ពីរទាំងមូលដែលបង្រៀនយើងអំពីជោគវាសនាដែលព្រះបម្រុងទុកសម្រាប់អ្នកដែលទ្រង់ដាក់បណ្តាសា: « ពួកគេនឹងស្លាប់ដោយសារជំងឺ។ ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទឹកភ្នែកឬការបញ្ជូន;

ពួកគេនឹងដូចជាលាមកនៅលើផែនដី។ ពួកគេនឹងស្លាប់ដោយដាវ និងដោយទ្វីក្ស។ ហើយគ្រោងអ្វីៗរបស់វានឹងក្លាយជាអាហាររបស់សត្វស្លាប់លើអាកាស និងសត្វនៅលើផែនដី »។ យោងតាមការរាប់បញ្ចូលដែលបង្ហាញដោយព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុង ខ 18 នេះ គ្មាននរណាម្នាក់គេចផុតពីសេចក្តីស្លាប់ឡើយ។ ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា « សេះ » ជានិមិត្តរូបនៃប្រជាជនដែលដឹកនាំដោយ អ្នកដឹកនាំស៊ីវិល និងសាសនារបស់ពួកគេ យោងតាម យ៉ាកុប 3 :3 ៖ « ប្រសិនបើយើងដាក់សត្វសេះនៅក្នុងមាត់សេះ ដើម្បីឱ្យពួកគេស្តាប់បង្គាប់យើង នោះយើងក៏ដឹកនាំរូបកាយរបស់ពួកគេទាំងមូលដែរ។»

ខទី ១៩: « ហើយខ្ញុំបានឃើញសត្វ និងស្តេចនៃផែនដី ហើយកងទ័ពរបស់គេបានប្រមូលផ្តុំគ្នាដើម្បីច្បាំងនឹងអ្នកដែលជិះសេះ និងប្រឆាំងនឹងកងទ័ពរបស់វា។»

យើងបានឃើញថា « សមរម្យអីម៉ាគេដូន » គឺខាងវិញ្ញាណ ហើយនៅលើផែនដី ទិដ្ឋភាពរបស់វារួមមានការកាត់សេចក្តីសុគតរបស់អ្នកបម្រើពិតចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទាំងអស់។ ការសម្រេចចិត្តនេះត្រូវបានធ្វើឡើងមុនការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយពួកបះបោរប្រាកដជាជម្រើសរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាចូលទៅក្នុងការអនុវត្ត ផ្ទៃមេឃបានបើកបង្ហាញពីការសងសឹកដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងពួកទេវតារបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ លែងមានការប្រយុទ្ធគ្នាទៀតហើយ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចតទល់នឹងព្រះជាម្ចាស់បានឡើយនៅពេលដែលគាត់បានបង្ហាញខ្លួន ហើយលទ្ធផលគឺដូចដែល វិររណៈ 6:15-17 បានបង្ហាញដល់យើងថា “ ស្តេចនៃផែនដី ពួកអ្នកធំ មេទ័ព អ្នកមាន អ្នកខ្លាំង អ្នកបំរើទាំងអស់ និង បុរសទំនេរបានលាក់ខ្លួននៅក្នុងរូងភ្នំ និងនៅក្នុងថ្មភ្នំ។ ពួកគេនិយាយទៅកាន់ភ្នំ និងថ្មថា ចូរធ្លាក់មកលើយើង ហើយលាក់យើងពីមុខព្រះអង្គដែលគង់លើបណ្តុំភ្នំ និងពីសេចក្តីក្រោធរបស់កូនចៀម។ ដ្បិតថ្ងៃដ៏ធំនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ តើអ្នកណាអាចឈរបាន? »

ចំពោះសំណួរចុងក្រោយ ចម្លើយគឺ: មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលនឹងត្រូវសម្លាប់ដោយពួកឧទ្ធាម។ ពួកអ្នករើសតាំងបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេចំពោះថ្ងៃសប្បុរសភាពបរិសុទ្ធ ដែលបានទាយពីដ័យ

ធម្មៈរបស់ព្រះយេស៊ូលើខ្មាំងសត្រូវទាំងអស់របស់ទ្រង់ និងអស់អ្នកដែលទ្រង់បាន ប្រោសលោះ។

ខទី ២០៖ « សត្វនោះត្រូវបានយកទៅជាមួយនឹងគាត់ ហើយជាហោរា ក្លែងក្លាយ ដែលបានធ្វើទិសគាល់នៅចំពោះមុខវា ដោយវាបានបញ្ឆោតអស់អ្នក ដែលយកសញ្ញាសម្គាល់សត្វនោះមកថ្វាយបង្គំរូបគាត់។ ពួកគេទាំងពីរនាក់ត្រូវ បានគេបោះចោលទាំងរស់ក្នុងបឹងដែលនេះដោយភ្លើង និងស្ពាន់ជីវ។ »

យកចិត្តទុកដាក់!

ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញដល់យើងនូវជោគវាសនាចុងក្រោយនៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយ នៅពេលដែលព្រះរៀបចំវាសម្រាប់ " សត្វតិរច្ឆាន និងព្យាការីក្លែងក្លាយ " ពោលគឺ ជំនឿកាតូលិក និងជំនឿប្រូតេស្តង់ ដែលបានចូលរួមដោយពួក Adventists ក្លែងក្លាយតាំងពីឆ្នាំ 1994 ។ សម្រាប់ " បឹងដែលនេះដោយភ្លើង និងនៃ ស្ពាន់ជីវ " និងគ្របដណ្តប់លើផែនដីតែនៅចុងបញ្ចប់នៃសហវត្សទីប្រាំពីរប៉ុណ្ណោះ

ដើម្បីបំផ្លាញ និងបំផ្លិចបំផ្លាញមនុស្សមានបាប យ៉ាងពិតប្រាកដបន្ទាប់ពីការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ។

ខគម្ពីរនេះបង្ហាញដល់យើងនូវអារម្មណ៍ដ៏អស្ចារ្យនៃយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃព្រះជា អ្នកបង្កើតរបស់យើង។ វាបង្កើតភាពខុសគ្នារវាងជនល្មើសពិតប្រាកដ និងជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានបោកបញ្ឆោត ប៉ុន្តែមានកំហុស ដោយសារពួកគេទទួលខុសត្រូវចំពោះជម្រើសរបស់ពួកគេ។ អ្នកគ្រប់គ្រងសាសនា ត្រូវបាន « បោះទាំងជីវិតទៅក្នុងបឹងភ្លើង » ពីព្រោះយោងតាម វិវរណៈ ១៤:៩ ពួក គេបានញុះញង់មនុស្សប្រុសស្រីនៅលើផែនដីឱ្យគោរពដល់ « សញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ សាហារ » ដែលការដាក់ទោសត្រូវបានប្រកាស។

ខ ២១៖ « ហើយអ្នកឯទៀតត្រូវបានសម្លាប់ដោយដាវដែលចេញពីមាត់អ្នក ដែលអង្គុយលើសេះ។ ហើយសត្វស្លាប់ទាំងអស់បានពេញចិត្តនឹងសាច់របស់វា »។

អ្នកផ្សេងទៀត " ទាំងនេះ

ទាក់ទងនឹងមនុស្សដែលមិនមែនជាគ្រិស្តសាសនា ឬអ្នកមិនជឿដែលបានធ្វើតាមចលនាអន្តរជាតិ និងគោរពតាមបទបញ្ជាទូទៅដោយមិនមានការពាក់ព័ន្ធផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងសកម្ម ភាពដែលធ្វើឡើងដោយពួកឧទ្ធាមសាសនាគ្រិស្ត។

មិនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះលោហិតដែលបង្ហូរដោយព្រះ យេស៊ូវគ្រិស្តទេ ពួកគេមិនរួចជីវិតពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រិស្តទេ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ត្រូវបានសម្លាប់ដោយពាក្យរបស់ទ្រង់ដែលតំណាងដោយ " ដាវដែលចេញពីមាត់ទ្រង់ "។

សត្វដែលធ្លាក់ទាំងនេះដែលជាសាក្សីឃើញផ្ទាល់ភ្នែកចំពោះការលេចចេញនូវព្រះពិ តនិងមកដល់ការជំនុំជំរះចុងក្រោយ

ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនទទួលរងនូវការឈឺចាប់នៃការស្លាប់ដ៏យូរនៃ " បឹងភ្លើង " ដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ពិរុទ្ធជនសាសនាដ៏អស្ចារ្យ ដែលសកម្មក្នុងការបះបោរនោះទេ។

បន្ទាប់ពីត្រូវបានប្រឈមមុខនឹងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យ ចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យ ពួកគេនឹងត្រូវវិនាសក្លាមៗ។

វិវរណៈ 20:
ពាន់ ឆ្នាំនៃសហវត្សទីប្រាំពីរ
និងការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ

ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់អារក្ស

ខទី 1: « បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយរូបចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ដោយមានកូនសោទៅកាន់រណ្តៅដែលគ្មានបាត និងច្រវាក់ដីធំនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ។»

" ទេវតា " ឬអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ " ចុះពីស្ថានសួគ៌ " មកផែនដីដែលដកហូតគ្រប់ទម្រង់នៃជីវិតលើផែនដីមនុស្សនិងសត្វមកទីនេះ ឈ្មោះរបស់វា " អរិចី " ដែលកំណត់វានៅក្នុង Gen.1: 2 ។ " គន្លឹះ " បើកឬបិទការចូលទៅកាន់ដីដែលដាច់ស្រយាលនេះ។ ហើយ " ខ្សែសង្វាក់ដីធំ " ដែលកាន់នៅក្នុង " ដៃរបស់គាត់ " អនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ថាសត្វមានជីវិតមួយនឹងត្រូវជាប់ច្រវាក់នៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំដែលនឹងក្លាយជាគុករបស់គាត់។

ខទី២: « គាត់ចាប់នាគ ជាពស់ពីបុរាណ ដែលជាអារក្ស និងសាតាំង ហើយចងវាអស់មួយពាន់ឆ្នាំ។»

ពាក្យដែលចាត់ទុកថា « សាតាំង » ជាទេវតាបះបោរ នៅក្នុង វិវរណៈ ១២:៩ ត្រូវបានលើកឡើងនៅទីនេះម្តងទៀត។

ពួកគេរំលឹកយើងអំពីការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់របស់គាត់ចំពោះការឈឺចាប់ដែលបណ្តាលមកពីចរិតបះបោររបស់គាត់។ ការរងទុក្ខ និងការឈឺចាប់ខាងផ្លូវកាយនិងសីលធម៌ ដែលដាក់លើមនុស្សដោយអ្នកក្រ្តតក្រា ក្រោមការបំផុសគំនិតនិងឥទ្ធិពលរបស់គាត់ ពីព្រោះពួកគេអាក្រក់ដូចគាត់។ ក្នុងនាមជា " នាគ " គាត់បានដឹកនាំមិនពិតអធិរាជរ៉ូម និងជា " ពស់ " ប៉ាប៉ាគ្រីស្ទាន រ៉ូម ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានគេលាក់បាំងនៅពេលនៃកំណែទម្រង់គាត់បានប្រព្រឹត្តម្តងទៀតជា " នាគ " ដែលបម្រើដោយលិកកាតូលិកនិងប្រូតេស្តង់ប្រដាប់អាវុធ និង "នាគ" របស់ Louis XIV ។ ពីជំរុំនៃពួកទេវតាអារក្ស " សាតាំង " គឺជាអ្នកនៅរស់រានមានជីវិតតែម្នាក់គត់ខណៈពេលដែលកំពុងរង់ចាំការស្លាប់ដ៏ជួនរបស់វានៅឯការជំនុំជំរះចុងក្រោយវានឹងនៅមានជីវិតសម្រាប់ " ពាន់ឆ្នាំ " ទៀតដាច់ដោយឡែកពីគេដោយគ្មានទំនាក់ទំនងជាមួយសត្វណាមួយនៅលើផែនដីដែលមានក្លាយជាគុកដែលគ្មានរូបរាង និងវាលខ្សាច់ទទេមានមនុស្សរស់នៅដោយការល្អយសាកសព និងឆ្លឹងរបស់មនុស្ស និងសត្វ។

ទេវតានៃទីប្រាំបំផុតនៅលើផែនដីដែលស្ងាត់ជ្រងំ: អ្នកបំផ្លាញ វិវរណៈ 9:

ខទី ៣៖ « ហើយគាត់បោះគាត់ទៅក្នុងទីជ្រៅ ហើយបិទ ហើយបិទច្រកចូល
ខាងលើគាត់ ដើម្បីកុំឲ្យគាត់បោកបញ្ឆោតជាតិសាសន៍ទៀតឡើយ ដរាបដល់ពាន់
ឆ្នាំបានសម្រេច។ បន្ទាប់ពីនោះគាត់ត្រូវតែត្រូវបានស្រាយមួយរយៈ។ »

រូបភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យគឺច្បាស់លាស់
សាកាំងត្រូវបានដាក់នៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំក្រោមគម្របដែលរារាំងវាពីការចូល
ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។ ដូច្នោះគាត់យល់ថាខ្លួនគាត់ស្ថិតនៅក្រោមកម្រិតនៃ
បទដ្ឋានរបស់មនុស្សដែលគាត់បានបាត់បង់ឬការលើកទឹកចិត្ត។
សត្វមានជីវិតផ្សេងទៀត ទេវតាសេឡេស្តាល
និងបុរសដែលបានក្លាយជាទេវតានៅក្នុងវេនរបស់ពួកគេគឺនៅពីលើគាត់
នៅស្ថានសួគ៌ដែលគាត់មិនអាចចូលបានទៀតទេចាប់តាំងពីការទទួលជ័យជម្នះ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ ប៉ុន្តែស្ថានការណ៍របស់គាត់
កាន់តែអាក្រក់ទៅៗព្រោះគាត់លែងមានក្រុមហ៊ុនណាមួយ គ្មានទេវតា គ្មាន
មនុស្ស។ នៅស្ថានសួគ៌មាន « ប្រជាជាតិនានា »
ដែលខគម្ពីរនេះដកស្រង់ដោយមិននិយាយអំពី « ផែនដី »។ នេះគឺដោយសារការ
ប្រោសលោះនៃប្រជាជាតិទាំងនេះ សុទ្ធតែនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះរាជ្យនៃព្រះ។
កូនាទីនៃ " ខ្សែសង្វាក់ " ត្រូវ បានបង្ហាញដូច្នោះ។ រាបរួមគាត់ឱ្យនៅម្នាក់ឯង
និងឯកោនៅលើផែនដី។ នៅក្នុង កម្មវិធីដ៏ទេវភាព
អារក្សនឹងនៅតែជាអ្នកទោសសម្រាប់ " មួយពាន់ឆ្នាំ "
នៅចុងបញ្ចប់ដែលគាត់នឹងត្រូវបានដោះលែង មានសិទ្ធិចូលប្រើប្រាស់
និងទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សអាក្រក់ដែលបានរស់ឡើងវិញនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ
ជាលើកទីពីរ សម្រាប់ " ការស្លាប់ទីពីរ " ចុងក្រោយបង្អស់។
ការជំនុំជំរះនៅលើផែនដី ដែលនៅពេលនោះ នឹងមានប្រជាជនម្តងទៀត។
ទ្រង់នឹងបង្ហាបប្រជាជាតិបះបោរដែលត្រូវបានផ្តោលទោសម្តងទៀត
ដោយការប៉ុនប៉ងឥតប្រយោជន៍
ដើម្បីប្រឆាំងនឹងពួកទេវតាបរិសុទ្ធដែលបានប្រោសលោះ
និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យ។

អ្នកប្រោសលោះវិនិច្ឆ័យមនុស្សអាក្រក់

ខទី ៤៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញបណ្តឹង;
ហើយអ្នកដែលអង្គុយនៅទីនោះបានទទួលអំណាចដើម្បីវិនិច្ឆ័យ។ ហើយខ្ញុំបាន
ឃើញព្រលឹងនៃអ្នកដែលត្រូវបានគេកាត់ក្បាលដោយសារតែទីបន្ទាល់របស់ព្រះ
យេស៊ូវនិងដោយសារតែព្រះបន្ទូលនៃព្រះនិងនៃអ្នកដែលមិនបានគោរពសក្ខីប្ប
របស់គាត់ហើយមិនបានទទួលសញ្ញានៅលើថ្ងាសនិងនៅលើពួកគេ ដែរ។ ពួកគេ
បានរស់ឡើងវិញ ហើយសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទមួយពាន់ឆ្នាំ »។

« អ្នកដែលអង្គុយលើបណ្តឹង » មាន « អំណាច » ដើម្បីវិនិច្ឆ័យ។ នេះជាគន្លឹះ
ដ៏សំខាន់ក្នុងការយល់ពីអត្ថន័យដែលព្រះបានប្រទានដល់ពាក្យ « ស្តេច »។
ឥឡូវនេះ នៅក្នុងរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ " មីកែល "
ព្រះបានចែកចាយការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងមនុស្សទាំងអស់ដែលទ្រង់បាន
លោះពីផែនដី។ ការជំនុំជំរះរបស់មនុស្សទុច្ចរិតនៅលើផែនដី
និងសេឡេស្តាលនឹងជាសមូហភាព និងចែករំលែកជាមួយព្រះ។ នេះជាទិដ្ឋភាពតែ

មួយគត់នៃរាជាណាចក្រនៃអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោសលោះ។
 ការត្រួតត្រាមិនត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ប្រភេទអ្នកជ្រើសរើសទេ
 ប៉ុន្តែសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ហើយព្រះវិញ្ញាណពួកយើងថា
 នៅក្នុងពេលវេលាដែលបានកន្លងផុតទៅនៅលើផែនដីនេះ
 មានការបៀតបៀនឃាតកម្មដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចជាលើកដំបូងដែលគាត់បានលើក
 ឡើងថា: « ព្រលឹងនៃអ្នកដែលត្រូវបានកាត់ក្បាលដោយសារតែ អំពើទុក្ខដ៏ធ្ងន់របស់
 ព្រះយេស៊ូវ និងដោយសារតែព្រះបន្ទូលនៃព្រះ »;
 ប៉ុលគីជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ព្រះវិញ្ញាណដូច្នោះ
 ជំរុញជនរងគ្រោះជាគ្រីស្ទបរិស័ទនៃសាសនារ៉ូម៉ាំង
 និងជំនឿរបស់ប៉ាប៉ារ៉ូម៉ាំងដែលមិនអត់ឱនដែលសកម្មនៅចន្លោះឆ្នាំ 30 និង
 1843 ។
 បន្ទាប់មកវាសំដៅទៅលើអ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយដែលគំរាមកំហែងនី
 ងការស្លាប់ដោយ " សត្វដែលងើបពីផែនដី " នៃ Apo .13:11 -15
 ម៉ោងចុងក្រោយនៃពេលវេលាផែនដី; ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ 2029
 រហូតដល់ថ្ងៃដំបូងនៃនិទាយរដូវមុនបុណ្យរំលងនៅឆ្នាំ 2030 ។
 ស្របតាមការប្រកាសនៃ " ក្រឹត្យប្រាំពីរ " នៅក្នុងវិវរណៈ 11:18 " ពេលវេលាបានមកដល់ដើម្បីវិនិច្ឆ័យមនុស្សស្លាប់ " ។
 ហើយនេះគឺជាអត្ថប្រយោជន៍នៃពេលវេលានៃ " ពាន់ឆ្នាំ " ។
 ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងខទី 4 នេះ។ ជាការកាន់កាប់របស់អ្នកប្រោសលោះ
 ដែលបានចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ចនៃព្រះ។ ពួកគេនឹងត្រូវ " វិនិច្ឆ័យ " ។
 មនុស្សអាក្រក់ និងពួកទេវតាដែលធ្លាក់ពីលើមេឃ។ ប៉ុលមានប្រសាសន៍នៅក្នុង
 ១កូរិនថូស ៦:៣៖ « តើអ្នកមិនដឹងថាយើងនឹងវិនិច្ឆ័យពួកទេវតាឬ? ហើយតើ
 យើងមិនគួរវិនិច្ឆ័យរឿងក្នុងជីវិតនេះប៉ុន្មានទៀត? »

ការរស់ឡើងវិញទីពីរសម្រាប់ពួកឧទ្ទាមដែលបានដួលរលំ

ខទី ៥ ៖ « មនុស្សស្លាប់ដែលនៅសល់មិនបានរស់ឡើងវិញទេ រហូតដល់មួយ
 ពាន់ឆ្នាំត្រូវបានបញ្ចប់។ នេះគឺជាការរស់ឡើងវិញដំបូង។ »
 ប្រយ័ត្នជាប់អន្ទាក់! ឃ្លាថា “ អ្នកស្លាប់ផ្សេងទៀតមិនរស់ឡើងវិញទេ
 រហូតដល់ពាន់ឆ្នាំត្រូវបានបញ្ចប់ ” បង្កើតជារងក្រចក និងឃ្លាដែលធ្វើតាមវាថា “
 វាជាការរស់ឡើងវិញដំបូង ” ។
 ដែលទាក់ទងនឹងអ្នកស្លាប់ដំបូងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែលបានរស់ឡើងវិញ
 នៅដើមដំបូង នៃ “ ពាន់ឆ្នាំ ” ដកស្រង់។
 រងក្រចកបានផុសឡើងដោយមិនបញ្ចេញឈ្មោះការប្រកាសនៃ " ការរស់ឡើងវិញ " ។
 ទីពីរដែលបម្រុងទុកសម្រាប់អ្នកស្លាប់អាក្រក់ដែលនឹងរស់ឡើងវិញនៅចុងបញ្ចប់
 នៃ " ពាន់ឆ្នាំ " ។
 សម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយនិងការដាក់ទណ្ឌកម្មជីវិតមែងស្លាប់នៃ " បឹងភ្លើងនិងស្ពាន់ផ័រ » ; ដែលសម្រេច " ការស្លាប់ទីពីរ " ។
 ខទី ៦ ៖ « អស់អ្នកដែលចូលរួមក្នុងការប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញដំបូង នោះមាន
 ពរ ហើយវិសុទ្ធ! ការស្លាប់ទីពីរគ្មានអំណាចលើពួកគេទេ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេនឹងធ្វើជា

បូជាចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនឹងសោយរាជ្យជាមួយព្រះអង្គ មួយពាន់ឆ្នាំ។»

ឧកម្មិនេះសង្ខេបយ៉ាងសាមញ្ញអំពីការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតរបស់ព្រះដែលបាន បើកសម្តែង។ Beatitude ត្រូវបានគេនិយាយទៅកាន់អ្នករើសតាំងពិតប្រាកដដែល ចូលរួមនៅដើម « ពាន់ឆ្នាំ » ក្នុង « ការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ »។ ពួកគេនឹងមិនចូលមកជំនុំជម្រះទេ ប៉ុន្តែខ្លួនគេនឹងធ្វើជាអ្នកកាត់ក្តីនៅក្នុងការ ជំនុំជម្រះដែលរៀបចំដោយព្រះ នៅស្ថានសួគ៌សម្រាប់ « មួយពាន់ឆ្នាំ »។ ការប្រកាស " រដ្ឋកាល " នៃ " មួយពាន់ឆ្នាំ " គ្រាន់តែជា " រដ្ឋកាល " នៃសកម្មភាពចៅក្រមហើយត្រូវបានកំណត់ចំពោះ " ពាន់ឆ្នាំ " ទាំងនេះ។ ដោយ បានចូលទៅកាន់ភាពអស់កល្បជានិច្ច អ្នករើសតាំងមិនត្រូវភ័យខ្លាចឬរងទុក្ខ លំបាកចំពោះ « សេចក្តីស្លាប់ទីពីរ » ឡើយ ព្រោះផ្ទុយទៅវិញ គឺពួកគេដែលនឹងធ្វើឲ្យ មនុស្សអាក្រក់ស្លាប់ដែលត្រូវបានវិនិច្ឆ័យទោសត្រូវរងទុក្ខ។ ហើយយើងដឹងថា ទាំងនេះគឺជាពិរុទ្ធជនសាសនាដ៏ធំបំផុត និងអាក្រក់បំផុត ឃោរឃៅ និងសម្លាប់។ ចៅក្រមជាប់ឆ្នោតនឹងត្រូវកំណត់ពីរយៈពេលនៃទុក្ខវេទនា

ដែលសត្វនីមួយៗត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ បទពិសោធន៍ក្នុងដំណើរការនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួកគេនៃ " ការស្លាប់ទីពីរ " ដែលមិនមានអ្វីដូចគ្នាទៅនឹងការស្លាប់នៅលើផែនដីដំបូងនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ដ្បិតវាគឺជាព្រះដែលជាអ្នកបង្កើត

ដែលផ្តល់ភ្លើងនូវទម្រង់នៃសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វា។ ភ្លើងមិនមានឥទ្ធិពលប្រឆាំងនឹងរូបកាយសេឡេស្ទាល និងរូបកាយនៅលើផែនដីដែលត្រូវបានការពារដោយព្រះ

ដូចដែលបទពិសោធន៍នៃដៃគូទាំងបីរបស់ដានីយ៉ែលបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៉ែល 3។ សម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ

រូបកាយនៃការរស់ឡើងវិញនឹងមានប្រតិកម្មខុសពីរូបកាយនៅលើផែនដីបច្ចុប្ប ន្ន។ នៅក្នុង ម៉ាកុស ៩:៤៨ ព្រះយេស៊ូវបានបើកសម្តែងអំពីលក្ខណៈពិសេសរបស់ ទ្រង់ដល់យើងដោយមានបន្ទូលថា៖ « កន្លែងដែលដង្កូវមិនស្លាប់ ហើយកន្លែង ដែលភ្លើងមិនរលត់ឡើយ »។

ដូចចិញ្ចៀននៃដងខ្លួនរបស់ដង្កូវនាងនៅតែមានចលនារៀងៗខ្លួន រាងកាយរបស់ដង្កូវនាងនឹងមានជីវិតរហូតដល់អាត្មាចុងក្រោយរបស់វា។ ដូច្នោះឈ្លឺនៃការប្រើប្រាស់របស់ពួកគេនឹងអាស្រ័យលើរយៈពេលនៃការរងទុក្ខ ដែលសម្រេចដោយចៅក្រមដ៏វិសុទ្ធ និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ការប្រឈមមុខដាក់គ្នាចុងក្រោយ

ខទី ៧ ៖ « ពេលមួយពាន់ឆ្នាំបានបញ្ចប់ នោះសាតាំងនឹងត្រូវបានដោះលែង ពីគុករបស់វា ។ »

នៅចុងបញ្ចប់នៃ "ពាន់ឆ្នាំ"

ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីតាត់នឹងស្វែងរកក្រុមហ៊ុនម្តងទៀត។ នេះគឺជាពេលវេលានៃ " ការរស់ឡើងវិញ " ទីពីរដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ពួកឧទ្ធាមនៅលើផែនដី។

ខទី ៨៖ « ហើយគាត់នឹងចេញទៅបញ្ជាក់សាសន៍នានាដែលនៅ ជ្រុងទាំង បួន នៃផែនដី គឺកុក និងម៉ាកុក ដើម្បីប្រមូលពួកគេសម្រាប់ធ្វើសង្គ្រាម។ ចំនួន របស់ពួកគេគឺដូចជាខ្សាច់នៃសមុទ្រ » ។

ក្រុមហ៊ុននេះគឺជា " ប្រជាជាតិនានា " ដែលបានរស់ឡើងវិញពាសពេញផែនដីដូចដែលបានបង្ហាញដោយរូបមន្តនៃ " បួនជ្រុង" ។ នៃផែនដី " ។

ឬចំណុចសំខាន់ចំនួនបួនដែលផ្តល់ឱ្យសកម្មភាពជាលក្ខណៈសកល។ ការប្រមូលផ្តុំបែបនេះមិនមានអ្វីត្រូវប្រៀបធៀបទេ លើកលែងតែកម្រិតនៃយុទ្ធសាស្ត្រសង្គ្រាម ដែលស្រដៀងទៅនឹងជម្លោះសង្គ្រាមលោកលើកទី 3 នៃ " ក្រែទីប្រាំមួយ" នៃវិវរណៈ 9:13 ។

វាគឺជាការប្រៀបធៀបនេះដែលនាំឱ្យព្រះផ្តល់ឱ្យអ្នកដែលប្រមូលនៅការជំនុំជំរះចុង ក្រោយនូវឈ្មោះ " កុក និង ម៉ាកុក " ដែលដើមឡើយបានដកស្រង់នៅក្នុង អេសេក.៣៨:២ ហើយមុននោះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១០:២ ដែល "ម៉ាកុក" គឺជាកូនប្រុសទីពីររបស់យ៉ាដេត។ ; ប៉ុន្តែព័ត៌មានលម្អិតតូចមួយបង្ហាញតែទិដ្ឋភាពប្រៀបធៀបនៃការដម្លើសនេះប៉ុ ណ្ណោះ ពិព្រោះ នៅអេសេគាល ម៉ាហ្គោក គឺជាប្រទេសកុក ហើយវាកំណត់ថាប្រទេសរុស្ស៊ីដែលនឹងដាក់ឱ្យដំណើរការក្នុងកំឡុងសង្គ្រាមលោក លើកទីបី ដែលជាចំនួនទាហានច្រើនបំផុតគ្រប់ពេលវេលា ប្រវត្តិសង្គ្រាម; ដែលបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការពង្រីកដ៏ធំសម្បើមរបស់វា និងការសញ្ជ័យយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃទឹកដីនៃទ្វីបអឺរ៉ុបខាងលិច។

ព្រះវិញ្ញាណប្រៀបធៀបពួកគេទៅនឹង « ខ្សាច់នៃសមុទ្រ » ដូច្នោះការ សង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃចំនួនជនរងគ្រោះនៃការជំនុំជំរះចុងក្រោយ ។ វាក៏ជាការបញ្ជាក់បញ្ជៀងចំពោះការចុះចូលរបស់ពួកគេចំពោះអារក្ស និងភ្នាក់ងាររបស់មនុស្សដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 12:18 ឬ 13:1 (អាស្រ័យលើកំណែព្រះគម្ពីរ): ការនិយាយអំពី " នាគ " យើងអានថា: " ហើយគាត់បានឈរនៅលើដីខ្សាច់។ នៃសមុទ្រ។

ការបះបោរដែលមិនអាចកែប្រែបាន សាតាំងចាប់ផ្តើមសង្គ្រាមម្តងទៀតថាវានឹងអាចកម្ចាត់កងទ័ពរបស់ព្រះ ហើយវាបានឈ្លងមនុស្សផ្សេងទៀតដែលថ្កោលទោសដោយបញ្ឈប់បញ្ឈូលពួកគេឱ្យចូល រួមក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងព្រះនិងអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់វា។

ខទី ៩៖ « ហើយពួកគេបានឡើងលើផ្ទៃផែនដី ហើយបានឡោមព័ទ្ធជុំវិញនៃ ពួកបរិសុទ្ធ និងទីក្រុងជាទីស្រឡាញ់។ ប៉ុន្តែ ភ្លើងបានធ្លាក់មកពីស្ថានសួគ៌ ហើយ លេបត្របាក់ពួកគេ។ » ប៉ុន្តែ ការដណ្តើមយកដីមិនមានន័យអ្វីទៀតទេ នៅពេលដែលយើងមិនអាចចាប់មារសត្រូវបានឡើយ ពិព្រោះគាត់បានក្លាយទៅជាមិនអាចប៉ះបាន។ ដូចជាដៃគូរបស់ដានីយ៉ែល ទាំងភ្លើង ឬអ្វីផ្សេងទៀតអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេ។ ហើយផ្ទុយទៅវិញ « ភ្លើង ពីស្ថានសួគ៌ » វាយប្រហារពួកគេសូម្បីតែនៅក្នុង « ជំរំនៃពួកបរិសុទ្ធ » ដែលវាគ្មាន ឥទ្ធិពលអ្វីឡើយ ។ ប៉ុន្តែភ្លើងនេះ « លេបត្របាក់ » សត្រូវរបស់ព្រះនិងអ្នករើសតាំង របស់ទ្រង់។ នៅក្នុង សាការី ១៤ ព្រះវិញ្ញាណព្យាករអំពីសង្គ្រាមពីរដែលបំបែកដោយ

« ពាន់ឆ្នាំ » ។ អ្វីដែលមុននិងត្រូវបានសម្រេចដោយ "ត្រៃទីប្រាំមួយ" ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងខទី 1 ដល់ 3 នៅសល់ទាក់ទងនឹងសង្គ្រាមទីពីរដែលបានធ្វើឡើងនៅម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ ហើយបន្ទាប់ពីវា លំដាប់សកលដែលបានបង្កើតឡើងនៅលើផែនដីថ្មី។ នៅក្នុងខទី 4 ទំនាយបានជំរុញឱ្យមានការចុះមកផែនដីនៃព្រះគ្រីស្ទ និងពួកអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌទាំងនេះ៖ « ថ្ងៃនេះ ជើងរបស់ទ្រង់នឹងឈរនៅលើភ្នំអូលីវ ដែលនៅទល់មុខក្រុងយេរូសាឡឹម នៅចំហៀងនៃ 'ខាងកើត; ភ្នំអូលីវនឹងបំបែកនៅកណ្តាល ទៅខាងកើត និងខាងលិច ហើយជ្រលងភ្នំជម្រុះនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង៖ ភ្នំពាក់កណ្តាលនឹងស្រកទៅខាងជើង ហើយពាក់កណ្តាលទៅខាងត្បូង។ » ជំរុំរបស់ពួកបរិសុទ្ធនៃការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងមានទីតាំងនៅ។ សូមយើងកត់សម្គាល់ថា វាគឺនៅចុងបញ្ចប់នៃ « ពាន់ឆ្នាំ » នៃសេឡេស្ទាលប៊ុណ្ណោះដែល « ជើង » របស់ព្រះយេស៊ូវនឹង « ដាក់ » លើផែនដី « នៅលើភ្នំអូលីវដែលទល់មុខក្រុងយេរូសាឡឹមនៅខាងកើត » ។ ឧគម្ពីរនេះបានបកស្រាយខុសបាននាំឱ្យមានការជឿខុសនៃការសោយរាជ្យលើផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្នុងអំឡុង « សហស្សវត្សរ៍ » ។

ខទី ១០ ៖ « ហើយអារក្សដែលបញ្ឆោតពួកគេបានត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ជ័រ ជាកន្លែងដែលសត្វគិរិច្ឆាន និងហោរាក្លែងក្លាយនៅ។ ហើយគេនឹងត្រូវរងទុក្ខទាំងថ្ងៃទាំងយប់ជារៀងរហូត។ »

ពេលវេលាបានមកដល់ដើម្បីអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកឧទ្ធាមសាសនា ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង វិរណៈ ១៩:២០។ ស្របតាមការប្រកាសនៃឧគម្ពីរនេះ៖ " អារក្ស សត្វ និងព្យាករិក្លែងក្លាយ " បានរួមគ្នា " បានបោះទាំងរស់ទៅក្នុងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ជ័រ " ដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពនៃ " ភ្លើងពីស្ពាន់ស្ពឺត " ដែលបានបន្ថែម នេះគឺជា magma

ក្រោមដីរលាយដែលបញ្ឆោតដោយការបាក់ឆ្នឹងនៃសំបកផែនដីលើផ្ទៃទាំងមូលនៃភពផែនដី។ បន្ទាប់មកផែនដីចាប់ផ្តើមលេចចេញជារូបរាងនៃ «ព្រះអាទិត្យ» ដែល «ភ្លើង» លេបត្របាក់សាច់ពួកបះបោរ ដោយខ្លួនគេជាអ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះ (ដោយមិនដឹងខ្លួន ប៉ុន្តែមានកំហុស) នៃព្រះអាទិត្យដែលព្រះបានបង្កើតឡើង។ វាគឺនៅក្នុងសកម្មភាពនេះ ដែលពិរុទ្ធជននៅលើផែនដី និងសេឡេស្ទាលទទួលរង " ទារុណកម្ម " នៃ " ការស្លាប់ទីពីរ " ដែលបានព្យាករណ៍ចាប់តាំងពី វិរណៈ 9: 5-6 ។ ការគាំទ្រដោយអយុត្តិធម៌ដែលបានផ្តល់ដល់ ថ្ងៃឈប់សម្រាកមិនពិតបានបណ្តាលឱ្យមានការបញ្ចប់ដ៏អាក្រក់នេះ។

ដោយសារតែសំណាងល្អសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវបានទោលទោសទោះជាយូរប៉ុណ្ណាក៏ដោយ " ការស្លាប់ទីពីរ " ក៏មានទីបញ្ចប់ដែរ។ ហើយពាក្យថា " អស់កល្បជានិច្ច " មិនអនុវត្តចំពោះ " ទារុណកម្ម " ខ្លួនគេទេ ប៉ុន្តែចំពោះលទ្ធផលបំផ្លិចបំផ្លាញនៃ " ភ្លើង " ដែលបណ្តាលឱ្យពួកគេពិព្រោះទាំងនេះគឺជាផលវិបាកដែលនឹងច្បាស់លាស់ និងអស់កល្បជានិច្ច។

គោលការណ៍នៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ

ខទី ១១៖ « ពេលនោះ ខ្ញុំបានឃើញបណ្តឹងពណ៌សមួយយ៉ាងធំ និងអ្នកដែល គង់នៅលើបណ្តឹងនោះ។ ផែនដី និងមេឃបានរត់ចេញពីមុខទ្រង់ ហើយរកមិន ឃើញកន្លែងសម្រាប់ពួកគេឡើយ»។

“ ស ” នៃភាពបរិសុទ្ធតតខ្លោះ “ បណ្តឹងដ៏អស្ចារ្យ ” របស់វា គឺជារូបភាពនៃចរិតលក្ខណៈដ៏បរិសុទ្ធ និងបរិសុទ្ធតតខ្លោះនៃព្រះជាម្ចាស់បង្កើតជីវិត និងអ្វីៗទាំងអស់។ ភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់វាមិនអាចអត់ឱនចំពោះវត្តមានរបស់ " ផែនដី " នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងប្រើប្រាស់របស់វា ដែលការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយបានផ្តល់ឱ្យវានោះទេ។ លើសពីនេះ មនុស្សអាក្រក់នៃប្រភពដើមទាំងអស់ត្រូវបានបំផ្លាញ ពេលវេលានៃនិមិត្តសញ្ញាត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយចក្រវាឡសេឡេស្ទាល និងផ្កាយរាប់ពាន់លានរបស់វាលែងមានហេតុផលអ្វីទៀតហើយ។ " ផ្ទៃមេឃ " នៃវិមាត្រផែនដីរបស់យើង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលវាមាន ដូច្នោះត្រូវបានលុបចោល បាត់ទៅក្នុងភាពទទេ។ វាគឺជាពេលវេលាសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចក្នុងថ្ងៃដ៏ អស់កល្បមួយ ។

ខទី ១២៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សស្លាប់ទាំងធំទាំងតូចឈរនៅមុខ បណ្តឹង។ សៀវភៅត្រូវបានបើក។ ហើយសៀវភៅមួយក្បាលទៀតត្រូវបានបើកឡើង ដែលជាសៀវភៅជីវិត។ ហើយអ្នកស្លាប់ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យតាមការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន ស្របតាមអ្វីដែលមានចែងទុកក្នុងសៀវភៅទាំងនេះ។»

អ្នកស្លាប់ " ទាំងនេះ ត្រូវបានរកឃើញថាមានកំហុសត្រូវបានរស់ឡើងវិញសម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ ។ ព្រះមិនលើកលែងចំពោះនរណាម្នាក់ទេ ការវិនិច្ឆ័យដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ទ្រង់ប៉ះពាល់ដល់ " អ្នកធំ " និង " តូច " អ្នកមាននិងអ្នកក្រ ហើយដាក់លើពួកគេនូវជោគវាសនាដូចគ្នា សេចក្តីស្លាប់ ជាលើកដំបូងក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេដោយសមភាព។

ខគម្ពីរទាំងនេះដែលធ្វើតាមផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតអំពីសកម្មភាពនៃការជំនុំ ជំរះចុងក្រោយ។ បានទាយរួចហើយនៅក្នុង Dan.7:10 “ សៀវភៅ ” នៃទីបន្ទាល់របស់ពួកទេវតាគឺ “ បើកចំហ ” ហើយសាក្សីមើលមិនឃើញទាំងនេះបានកត់សម្គាល់ពីកំហុស និងឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយការកាត់ទោស និងបន្ទាប់ពីការកាត់ក្តីនៃករណីនីមួយៗដោយអ្នករើសតាំង និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សាលក្រមចុងក្រោយដែលមិនអាចដកហូតបានត្រូវបានអនុម័តជាឯកច្ឆន្ទ។ នៅពេលនៃសាលក្រមស្តារពរ សាលក្រមដែលប្រកាសនឹងត្រូវអនុវត្ត។

ខទី ១៣៖ « សមុទ្របានប្រគល់មនុស្សស្លាប់ដែលនៅក្នុងនោះស្លាប់ ហើយស្ថាននរកបានប្រគល់មនុស្សស្លាប់ដែលមាននៅក្នុងពួកគេ។ ហើយម្នាក់ៗត្រូវបានវិនិច្ឆ័យតាមអំពើរបស់គាត់។»

គោលការណ៍ដែលបានកំណត់ក្នុងខគម្ពីរនេះអនុវត្តចំពោះការរស់ឡើងវិញ ទាំងពីរ។ " ស្លាប់ " បាត់ទៅក្នុង " សមុទ្រ " ឬនៅលើ " ដី"; វាគឺជាលទ្ធភាពទាំងពីរនេះ ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ។ ចូរយើងកត់សំគាល់ទម្រង់ " មាន " ដែលអង្គភាព "ផែនដី" ត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ពិតប្រាកដណាស់ ឈ្មោះនេះគឺរាប់ជាសុចរិត
ព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសទៅកាន់មនុស្សមានបាបថា “ អ្នកជាជួលដី
ហើយអ្នកនឹងត្រូវត្រលប់មកវិញជាជួលដី” នៅក្នុង Gen.3:19។ ដូច្នោះ " មាន" គឺជា
" ជួលដី " នៃ "ផែនដី" ។

ជួនកាលការស្លាប់បានឆាប់នេះមនុស្សដោយភ្លើងដែលមិនត្រូវបាន
ត្រឡប់ទៅជាជួលដី " យោងទៅតាមពិធីបញ្ជះសពធម្មតា។ ហេតុនេះហើយបានជា
មិនរាប់បញ្ចូលករណីនេះទេ ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ថា « សេចក្តីស្លាប់ » នឹងត្រឡប់អ្នក
ដែលវាបានវាយប្រហារក្នុងទម្រង់ណាក៏ដោយ។ តាមរយៈការយល់ដឹង

ពីការបែកបាក់ដែលបង្កឡើងដោយភ្លើងនុយក្លេអ៊ែរ
ដែលមិនបន្សល់ទុកដាននៃរូបកាយមនុស្សដែលបែកបាក់ទាំងស្រុង។

ខទី ១៤៖ « ហើយសេចក្តីស្លាប់ នឹងនរកត្រូវបានបោះចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើង។
នេះជាការស្លាប់ទី២ គឺបឹងភ្លើង។ »

« សេចក្តីស្លាប់ » គឺជាគោលការណ៍ដែលផ្ទុយស្រឡះពីជីវិត
ហើយគោលបំណងរបស់វាគឺដើម្បីលុបបំបាត់សត្វដែលបទពិសោធន៍ជីវិតត្រូវបាន
វិនិច្ឆ័យ និងម្តេចទោសដោយព្រះ។

គោលបំណងតែមួយគត់នៃជីវិតគឺដើម្បីបង្ហាញដល់ព្រះនូវបេក្ខជនថ្មីសម្រាប់ការ
ជ្រើសរើសមិត្តដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់គាត់។ ការជ្រើសរើសនេះបានកើតឡើង
ហើយមនុស្សអាក្រក់ត្រូវបានបំផ្លាញ « សេចក្តីស្លាប់ » និង « ផែនដី » « មានមនុស្ស
ស្លាប់ » គ្មានហេតុផលអ្វីត្រូវមានទៀតឡើយ។
គោលការណ៍បំផ្លិចបំផ្លាញនៃវត្ថុទាំងពីរនេះគឺខ្លួនឯងបំផ្លាញដោយព្រះ។ បន្ទាប់ពី
" បឹងភ្លើង " "

បន្ទប់ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ជីវិតនិងពន្លឺដ៏ទេវភាពដែលបំភ្លឺសត្វរបស់វា។
ខទី ១៥៖ « អ្នកណាដែលរកមិនឃើញសរសេរក្នុងសៀវភៅជីវិត អ្នកនោះត្រូវ
បោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង » ។ »

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ថា ព្រះពិតជាបានដាក់នៅចំពោះមុខមនុស្សតែផ្លូវពីរ
ជម្រើសពីរ ជោគវាសនាពីរ វាសនាពីរ (Deu.30:19)។

ឈ្មោះរបស់អ្នកជ្រើសរើសត្រូវបានស្គាល់ដោយព្រះតាំងពីកំណើតនៃពិភពលោក
ឬសូម្បីតែលើសពីនេះទៅទៀត

ពីការសរសេរកម្មវិធីនៃគម្រោងរបស់គាត់ក្នុងគោលបំណងផ្តល់សត្វដោយឥតគិត
តម្លៃ និងឯករាជ្យសម្រាប់ក្រុមហ៊ុន។

ការជ្រើសរើសនេះនឹងធ្វើឱ្យគាត់រងទុក្ខយ៉ាងក្រៀមក្រំនៅក្នុងសាច់ឈាម
ប៉ុន្តែបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់សម្រាប់ក្តីស្រឡាញ់គឺជំងឺជាការភ័យខ្លាចរបស់គាត់
គាត់បានចាប់ផ្តើមគម្រោងរបស់គាត់

ហើយបានដឹងជាមុនអំពីការបំពេញលម្អិតនៃរឿងរបស់យើងអំពីជីវិតសេឡេស្តាល
និងជីវិតនៅលើផែនដី។ គាត់បានដឹងថាសត្វទីមួយរបស់គាត់នឹងក្លាយជា
សត្វដែលស្លាប់នៅថ្ងៃណាមួយ។

ប៉ុន្តែគាត់បានផ្តល់ឱ្យគាត់ទោះបីជាមានចំណេះដឹងនេះក៏ដោយគ្រប់ឱកាសនៃការ
បោះបង់ចោលគម្រោងរបស់គាត់។ គាត់ដឹងថាវាមិនអាចទៅរួច

ប៉ុន្តែគាត់បានអនុញ្ញាតឱ្យវាកើតឡើង។ ដូច្នោះ គាត់បានស្គាល់ឈ្មោះអ្នករើសតាំង
សកម្មភាពរបស់ពួកគេ ទីបន្ទាល់អំពីជីវិតទាំងមូលរបស់ពួកគេ ហើយបានណែនាំ

ហើយនាំពួកគេមករកគាត់រាល់ពេលវេលា និងសម័យកាលរបស់គាត់។
 មានតែរឿងមួយដែលមិនអាចទៅរួចសម្រាប់ព្រះ: ការភ្ញាក់ផ្អើល។
 គាត់ក៏បានស្គាល់ឈ្មោះនៃពួកមនុស្សព្រះដើយកណ្តើយ បះបោរ
 និងគោរពបូជារូបព្រះជាច្រើន
 ដែលដំណើរការនៃការបន្តពូជរបស់មនុស្សបានបង្កើត។
 ភាពខុសគ្នានៅក្នុងការជំនុំជំរះរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ ១៩:១៩-
 ២០ អនុវត្តចំពោះសត្វទាំងអស់របស់ទ្រង់។ អ្នកខ្លះដែលមានទោសតិចនឹងត្រូវ
 សម្លាប់ដោយ « ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ » ដោយមិនដឹងថា « ទារុណកម្មនៃភ្លើងនៃសេចក្តី
 ស្លាប់ទីពីរ » ដែលមានបំណងសម្រាប់ពិរុទ្ធជនសាសនាគ្រិស្តនិងសាសន៍យូដាតែ
 ប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ " ការរស់ឡើងវិញ " ទីពីរ
 ទាក់ទងនឹងសត្វទាំងអស់របស់គាត់ដែលកើតនៅលើផែនដីនិងទេវតាដែលបាន
 បង្កើតនៅស្ថានសួគ៌សម្រាប់ព្រះបានប្រកាសនៅក្នុងរូម 14: 11: "
 សម្រាប់វាត្រូវបានសរសេរថា " ដូចដែលខ្ញុំរស់នៅ"
 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថាជង្គង់ទាំងអស់នឹងលូតនៅចំពោះមុខខ្ញុំ។
 ហើយគ្រប់ភាសាទាំងអស់នឹងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។»

**វិវរណៈ 21: ក្រុង យេរូសាឡឹមថ្មី ដែលបានលើកតម្កើងជា
 និមិត្តរូប**

ខទី 1: “ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឃើញស្ថានសួគ៌ថ្មី និងផែនដីថ្មី, ដ្បិតផ្ទៃមេឃ
 ដំបូង និងផែនដីទីមួយបានកន្លងផុតទៅ ហើយសមុទ្រក៏លែងមានទៀតដែរ។ »
 ព្រះវិញ្ញាណចែកចាយជាមួយយើងនូវអារម្មណ៍ដែលបានបំផុសគំនិតដោយ
 ការបង្កើតលំដាប់ពហុវិមាត្រថ្មី បន្ទាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃ សហវត្ស ទី 7 ។
 ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ពេលវេលានឹងមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៀតទេ
 អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលរស់នៅនឹងចូលដល់ភាពអស់កល្បជានិច្ច។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺថ្មី
 ឬច្បាស់លាស់ជាងនេះ។ “ ស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ”
 នៃយុគសម័យនៃអំពើបាបបានបាត់ទៅហើយ ហើយនិមិត្តសញ្ញានៃ “ សេចក្តីស្លាប់
 ” “ សមុទ្រ ” ក៏លែងមានទៀតហើយ។ ក្នុងនាមជាអ្នកបង្កើត ព្រះបានផ្លាស់ប្តូរ
 រូបរាងរបស់ភពផែនដី ដោយធ្វើឱ្យអ្វីៗដែលតំណាងឱ្យហានិភ័យ ឬគ្រោះថ្នាក់បាត់

អស់សម្រាប់អ្នករស់នៅ។ ដូច្នោះ គ្មានមហាសមុទ្រទៀតទេ គ្មានភ្នំដែលមានកំពូលថ្មដ៏ចោតទៀតឡើយ។ វាបានក្លាយទៅជាសួនច្បារដ៏ធំមួយ ដូចជា សួនច្បារអែដេន ដំបូងបង្អស់ ដែលគ្រប់យ៉ាងមានសិរីរុងរឿង និងសន្តិភាព។ ដែលនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុង Rev.22 ។

ខទី ២៖ « ហើយខ្ញុំបានឃើញក្រុងដ៏បរិសុទ្ធ គឺក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មីចុះពីស្ថានសួគ៌ពីព្រះ ដែលបានរៀបចំជាកូនក្រមុំតុបតែងសម្រាប់ស្វាមី។ »

ការកម្សាន្តថ្មីនេះនឹងស្វាគមន៍ការរួបរួមប្រជុំគ្នានៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានប្រោសលោះពីទឹកដីដែលមានឈ្មោះនៅក្នុងខនេះថា " ទីក្រុងបរិសុទ្ធ " ដូចនៅក្នុង Rev.11:2 " ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី " ដែល ជា " កូនក្រមុំ " របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ " ស្វាមី " របស់នាង។ នាង " ចុះពីស្ថានសួគ៌ " ពិនគរនៃព្រះជាកន្លែងដែលនាងបានចូលនៅពេលត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរិល្អនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់នាង។

បន្ទាប់មកនាងបានចុះមកផែនដីជាលើកដំបូងនៅចុងបញ្ចប់នៃ " ពាន់ឆ្នាំ " នៃការជំនុំជំរះនៅស្ថានសួគ៌សម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ។ បន្ទាប់មក នាងបានរង់ចាំរហូតដល់ « ស្ថានសួគ៌ថ្មីនិងផែនដីថ្មី » ត្រៀមខ្លួនទទួលនាងវិញ។ សូមចំណាំថាពាក្យ " ស្ថានសួគ៌ " គឺនៅក្នុងឯកវចនៈព្រោះវាបង្ហាញពីការរួបរួមដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ផ្ទុយទៅនឹងពហុវចនៈ " ស្ថានសួគ៌ " ដែលបានស្នើនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:1 ការបែងចែកសត្វសេឡេស្ទាលទៅជាជំរុំប្រឆាំងពីរ។

ខទី ៣៖ « ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយចេញពីបល្ល័ង្កថា មើលព្រះពន្លារបស់ព្រះជាមួយនឹងមនុស្ស ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនឹងគេ ហើយគេនឹងធ្វើជាអាស្រ័យរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះទ្រង់នឹងគង់ជាមួយនឹងពួកគេ។ »

" ផែនដីថ្មី " ស្វាគមន៍ភ្ញៀវភិក្តិយស ចាប់តាំងពី " ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់ " ដែលបានបោះបង់ចោលបល្ល័ង្កសេឡេស្ទាលពីបុរាណរបស់គាត់មកដើម្បីដំឡើងបល្ល័ង្កថ្មីរបស់គាត់នៅលើផែនដីដែលជាកន្លែងដែលគាត់បានកម្ចាត់អារក្សអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ « ព្រះពន្លារនៃព្រះ » កំណត់រូបកាយសេឡេស្ទាលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ " មីកែល " (= ដែលដូចជាព្រះ) ។ ប៉ុន្តែវាក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃសភានៃពួកអ្នករើសតាំងដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសោយរាជ្យ។ " រោងឧបោសថ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ សាលាប្រជុំ ព្រះវិហារ " ពាក្យទាំងអស់នេះគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃប្រជាជននៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានប្រោសលោះ មុនពេលត្រូវបានសាងសង់ដោយមនុស្ស។ ពួកគេម្នាក់ៗសម្គាល់ដំណាក់កាលមួយនៅក្នុងដំណើរការនៃគម្រោងដ៏ទេវភាព។ ហើយជាដំបូង « ព្រះពន្លា

» កំណត់ផ្លូវចេញពីប្រទេសអេស៊ីពួររបស់ជនជាតិហេព្រើរដែលបានដឹកនាំហើយនាំទៅកាន់វាលខ្សាច់ដោយព្រះដែលអាចមើលឃើញដោយពពកដែលចុះមកដូចជាជួរឈរពីលើតង់ដ៏ពិសិដ្ឋ។ ពេលនោះគាត់នៅ ជាមួយនឹងមនុស្ស ហើយ ; ដែល បង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការប្រើប្រាស់ពាក្យនេះនៅក្នុងខនេះ ។ បន្ទាប់មក " ព្រះវិហារ " សម្គាល់ការស្ថាបនាដ៏រឹងមាំនៃ " ព្រះពន្លា " ; កិច្ចការដែលបានបង្ហាប់និងធ្វើក្រោមការដឹកនាំរបស់ស្តេចសាឡាម៉ូន។ នៅក្នុងភាសាហេព្រើរពាក្យ " សាលាប្រជុំ " មានន័យថា៖ ការប្រជុំ។ នៅក្នុង វិវរណៈ 2:9 និង 3:9

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទសំដៅទៅលើសាសន៍យូដាដែលបះបោរថាជា “សាលាប្រជុំរបស់សាតាំង”។ ពាក្យចុងក្រោយ " ព្រះវិហារ " កំណត់ការប្រជុំជាភាសាក្រិច (ឥស៊ី); ភាសានៃការផ្សព្វផ្សាយការបង្រៀនរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទនៃព្រះគម្ពីរ។ លោកយេស៊ូបានប្រៀបធៀប « របស់លោករូបកាយ " នៅក្នុង " ព្រះវិហារ " នៃ " ក្រុងយេរូសាឡឹម " ហើយយោងទៅតាមអេភេសូរ ៥:២៣ សភាដែលជា " សាសនាចក្រ " គឺជា " រូបកាយរបស់គាត់ " ៖ " សម្រាប់ប្តីគឺជាប្រមុខនៃប្រពន្ធដូចជាព្រះគ្រីស្ទជាព្រះ។ ប្រមុខសាសនាចក្រ ដែលជារូបកាយរបស់ទ្រង់ ហើយដែលទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ យើងនឹកចាំពីទុក្ខព្រួយដែលសាវ័ករបស់លោកយេស៊ូបានជួប ពេលលោកបានចាកចេញពីពួកគេដើម្បីឡើងទៅស្ថានសួគ៌។ លើកនេះ " ប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងរស់នៅជាមួយខ្ញុំ " អាចនិយាយថាអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងការដំឡើងរបស់នាងនៅលើ " ផែនដីថ្មី " ។ វាគឺនៅក្នុងបរិបទនេះដែលសារនៃឈ្មោះទាំងដប់ពីរនៃ " កុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរ " នៃ Rev.7 អាចបង្ហាញពីសេចក្តីអំណរនិងសុភមង្គលដែលមិនមានការបំភាន់នៃជ័យជំនះរបស់ពួកគេ។

ខទី ៤៖ « ទ្រង់នឹងជូតអស់ទាំងទឹកភ្នែកចេញពីភ្នែកគេ ហើយសេចក្តីស្លាប់នឹងលែងមានទៀត ហើយនឹងមិនមានការកាន់ទុក្ខ ការយំ ឬការឈឺចាប់ទៀតទេ ដ្បិតអ្វីៗដែលកន្លងមកបានកន្លងទៅហើយ»។»

តំណភ្ជាប់ជាមួយ Rev.7:17 ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការរកឃើញនៅទីនេះ ការសន្យាដ៏ទេវភាពដែល Rev.7 បញ្ចប់: " គាត់នឹងជូតទឹកភ្នែកទាំងអស់ចេញពីភ្នែករបស់ពួកគេ " ។ ការព្យាបាលការយំគឺជាសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីរីករាយ។ យើងនិយាយអំពីម៉ោងដែលការសន្យារបស់ព្រះនឹងត្រូវបានរក្សាទុក និងសម្រេច។ សូមក្រឡេកមើលអនាគតដ៏ប្រពៃនេះ ពីព្រោះនៅចំពោះមុខយើងគឺជាពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ “ ការស្លាប់ ការកាន់ទុក្ខ ការយំ ការឈឺចាប់ ” ដែលនឹងលែងមានទៀតហើយ មានតែការកើតឡើងជាថ្មីនៃអ្វីៗទាំងអស់ដោយព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យរបស់យើង។ ខ្ញុំបញ្ជាក់ថា រឿងដ៏អាក្រក់ទាំងនេះនឹងរលាយបាត់តែ ក្រោយការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយដែលនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅចុងបញ្ចប់នៃ “ ពាន់ឆ្នាំ”។ ចំពោះអ្នករើសតាំង ប៉ុន្តែមានតែពួកគេប៉ុណ្ណោះ ផលនៃអំពើអាក្រក់នឹង ឈប់នៅពេលត្រឡប់មកវិញ ក្នុងសិរីល្អនៃព្រះដ៏ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។

ខទី ៥៖ « ហើយអ្នកដែលគង់លើបល្ល័ង្កមានប្រសាសន៍ថា មើលចុះ ខ្ញុំធ្វើអ្វី ទាំងអស់ថ្មី ហើយគាត់បាននិយាយថា: សរសេរ; ដ្បិតពាក្យទាំងនេះពិត និង ប្រាកដ។»

ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើត ទ្រង់ប្តេជ្ញាផ្ទាល់នឹងការសន្យា ហើយទ្រង់ផ្តល់ទិបន្ទាល់ចំពោះពាក្យទំនាយនេះ៖ « មើលចុះ ខ្ញុំធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ថ្មី » ។ គ្មានអ្វីសំខាន់ក្នុងការស្វែងរករូបភាពនៅក្នុងព័ត៌មាននៅលើផែនដីរបស់យើង ដើម្បីព្យាយាមទទួលបានគំនិតអំពីអ្វីដែលព្រះកំពុងរៀបចំនោះទេ ពីព្រោះអ្វីដែលថ្មីមិនអាចពិពណ៌នាបានទេ។ ហើយរហូតមកដល់ពេលនោះ

ព្រះគ្រាន់តែរំលឹកយើងអំពីរឿងដ៏ឈឺចាប់នៃពេលវេលារបស់យើង
ដោយប្រាប់យើងថាពួកគេនឹងលែងនៅក្នុង “ ផែនដីថ្មី និងមេឃថ្មី ”
ដែលរក្សានូវអាថ៌កំបាំង និងការភ្ញាក់ផ្អើលទាំងអស់របស់ពួកគេ។ ទេវតាបាន
បន្ថែមទៅលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះថា ៖ « ដ្បិតពាក្យទាំងនេះពិត និងពិត » ។
ការគ្រាស់ហោររបស់ព្រះនៃព្រះគុណនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ទាមទារនូវសេចក្តីជំនឿដែលមិនផ្លាស់ប្តូរ
ដើម្បីទទួលបានរង្វាន់នៃការសន្សាររបស់ព្រះ។ វាជាផ្លូវលំបាកដែលដើរផ្ទុយនឹង
បទដ្ឋានរបស់ពិភពលោក។ វាទាមទារនូវស្មារតីនៃការលះបង់ដ៏អស្ចារ្យ
ការបដិសេធខ្លួនឯង

នៅក្នុងភាពរាបទាបនៃទាសករដែលបានដាក់ជូនចៅហ្វាយរបស់គាត់។ ដូច្នេះ
ការខិតខំរបស់ព្រះក្នុងការពង្រឹងទំនុកចិត្តរបស់យើងគឺសមហេតុផលណាស់៖
«ការបញ្ជាក់ច្បាស់ក្នុងសេចក្តីពិតដែលបានបើកសម្តែង និងបង្ហាញ»
គឺជាស្តង់ដារនៃជំនឿពិត។

ខទី ៦៖ « ហើយគាត់មានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា ៖ ចប់ហើយ! ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គា ជាការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់។ ដល់អ្នកណាដែលស្រេក ខ្ញុំនឹងឲ្យពិ
ប្រភពទឹកនៃជីវិត ដោយឥតគិតថ្លៃ»។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអ្នកបង្កើតបង្កើត « អ្វីៗទាំងអស់ថ្មី »។ " ចប់ហើយ! » ;
Psa.33:9: “ ដ្បិតគាត់បាននិយាយ ហើយរឿងនេះបានកើតឡើង។ គាត់បញ្ជាហើយ
វាមាន »។

ពាក្យច្នៃប្រឌិតរបស់គាត់ត្រូវបានសម្រេចក្លាមៗនៅពេលដែលពាក្យចេញពីមាត់
របស់គាត់។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 30 នៅពីក្រោយយើង
កម្មវិធីនៃសម័យគ្រីស្ទានដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងដានីយ៉ែលនិងវិរណៈត្រូវបានបំ
ពេញរហូតដល់ព័ត៌មានលម្អិតតូចបំផុត។

ព្រះអញ្ជើញយើងឱ្យរកមើលម្តងទៀតទៅអនាគតដែលទ្រង់បានរៀបចំសម្រាប់អ្នក
ក្រសួងរើសរបស់គាត់; អ្វីដែលបានប្រកាសនឹងត្រូវបានសម្រេចដូចគ្នាដោយភាព
ប្រាកដប្រជា។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលប្រាប់យើងដូចនៅក្នុង វិរណៈ ១:៨ ថា៖ « ខ្ញុំជា
អាល់ហ្វា ហើយជាអូមេហ្គា ជាដើមដំបូង និងជាចុង »។ គំនិតនៃ " ការចាប់ផ្តើម
និង ចុងបញ្ចប់ " ។

ធ្វើឱ្យយល់បានតែនៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់យើងអំពីអំពើបាបនៅលើផែនដីដែល
លនឹងបញ្ចប់ទាំងស្រុងនៅ " ចុងបញ្ចប់ " ។

នៃសហវត្សទីប្រាំពីរបន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃមនុស្សមានបាបនិងសេចក្តីស្លាប់
។ ចំពោះបុត្រានៃព្រះដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញទឹកដីដែលប្រកបដោយជំនួញ
ព្រះយេស៊ូវបានប្រទាន « ដោយសេរី » « ពីប្រភពទឹកនៃជីវិត » ។ គាត់គឺជាខ្លួន
គាត់ជា « ប្រភព » នៃ « ទឹកនៃជីវិត » នេះដែលគំណាងឱ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
អំណោយទានរបស់ព្រះគឺមិនគិតថ្លៃទេ ការបញ្ជាក់នេះម្តេចទោសការលក់
"ការបណ្តោយខ្លួន" របស់រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក
ដែលកំណត់ការលើកលែងទោសដែលទទួលបានក្នុងតម្លៃមួយពីសម្តេចប៉ាប។

ខទី ៧៖ « អ្នកណាដែលឈ្នះនឹងទទួលបានរង្វាន់ទាំងនេះជាមរតក។ ខ្ញុំនឹងធ្វើជា
ព្រះរបស់គាត់ ហើយគាត់នឹងធ្វើជាកូនរបស់ខ្ញុំ »។

អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគឺជាអ្នកគ្រងមរតករួមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទីមួយ តាមរយៈ « ជ័យជំនះ » របស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវ « បានទទួលមរតក » នូវសិរីរុងរឿងរបស់ស្តេចដែលទទួលស្គាល់ដោយសត្វទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់។ បន្ទាប់ពីគាត់ អ្នករើសតាំងក៏ជា “ អ្នកឈ្នះ ” ប៉ុន្តែតាមរយៈ “ ជ័យជម្នះ ” របស់គាត់ “ នឹងទទួលមរតករបស់ថ្មីទាំងនេះ ” ដែលព្រះបានបង្កើតជាពិសេសសម្រាប់ពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជាក់អំពីទេវភាពរបស់ទ្រង់ដល់សាវ័កភីលីព នៅក្នុង យ៉ូហាន ១៤:៩ ថា៖ « ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ៖ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកយូរហើយ ហើយអ្នកមិនបានស្គាល់ខ្ញុំទេ ភីលីព! អ្នកណាបានឃើញខ្ញុំ អ្នកនោះបានឃើញព្រះបិតា តើអ្នកនិយាយយ៉ាងណាថា៖ សូមបង្ហាញយើងពីព្រះបិតា? » បុរសមេស្សីបានបង្ហាញខ្លួនឯងថាជា “ ព្រះបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ” ដូច្នេះបញ្ជាក់ការប្រកាសដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុងអេសាយ 9:6 (ឬ 5) ដែលទាក់ទងនឹងគាត់។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ ទាំងបងប្អូនរបស់ពួកគេ និងជាបិតារបស់ពួកគេ ។ ហើយពួកគេផ្ទាល់ជាបងប្អូននិងកូនប្រុសរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែការហៅគឺបុគ្គល ដូច្នេះព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលដូចនៅចុងសករាជទាំង ៧ នៃប្រធានបទនៃ « សំបុត្រ » ៖ « ចំពោះអ្នកដែលឈ្នះ » « អ្នកនោះនឹងជាកូនរបស់ខ្ញុំ » ។ ការឈ្នះលើអំពើបាបគឺតម្រូវឱ្យទទួលបានប្រយោជន៍ពីឋានៈជា « បុត្រ » នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។

ខទី ៨៖ « តែពួកកំសាក មនុស្សមិនជឿ មនុស្សគួរស្អប់ខ្ពើម ពួកឃាតក ពួកអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ពួកគ្រូមន្តអាគម អ្នកគោរពបូជាប្រព្រះ និងអ្នកភូតកុហកទាំងអស់នឹងនៅក្នុងបឹងដែលនេះដោយភ្លើង និងស្ពាន់ ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ។ »

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃកូអង្គមនុស្សទាំងនេះត្រូវបានរកឃើញទូទាំងមនុស្សជាតិមិនពិត ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅនៅទីនេះនូវផលផ្លែនៃសាសនាគ្រីស្ទមិនពិត។ ការផ្តោលទោសនៃសាសនាយូដាត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់និងបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវនៅក្នុង វិរណៈ 2: 9 និង 3: 9 ។

យោងតាម វិរណៈ 19:20 “... បឹងដែលនេះដោយភ្លើង និងស្ពាន់ជ័រ ” នឹងជាផ្នែកមួយដែលត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ “ សត្វ និងព្យាការីក្លែងក្លាយ ” ៖ ជំនឿកាតូលិក និងជំនឿប្រូតេស្តង់។ សាសនាគ្រីស្ទមិនពិតមិនខុសពីសាសនាយូដាក្លែងក្លាយទេ។ តម្លៃអាទិភាពរបស់គាត់គឺផ្ទុយពីតម្លៃរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះ ខណៈពេលដែលពួកជានិស្សិតសាសន៍យូដាបានស្តីបន្ទោសពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវថា មិនបានលាងដៃរបស់ពួកគេមុនពេលបរិភោគអាហារ (ម៉ាថាយ 15: 2) ព្រះយេស៊ូវមិនដែលបាននិយាយស្តីបន្ទោសនេះដល់ពួកគេទេ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាថាយ 15: 17 ដល់ 20: “ ធ្វើ អ្នកមិនយល់ថា អ្វីដែលចូលក្នុងមាត់ចូលទៅក្នុងពោះ ហើយត្រូវបោះចោលទៅ កន្លែងសម្ងាត់ឬ? ប៉ុន្តែអ្វីដែលចេញពីមាត់ចេញមកពី ចិត្ត ហើយនេះជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យមនុស្សសៅហ្មង។ ព្រោះគំនិតអាក្រក់ ឃាតកម្ម អំពើធិតក្យត់ អំពើសហយស្មន់ ចោរកម្ម សក្តិកម្មមិនពិត ការបង្ហាច់បង្ហូច ចេញពីចិត្តចេញពីចិត្ត ។ នេះហើយជា របស់ដែលធ្វើឱ្យមនុស្សសៅហ្មង។ ប៉ុន្តែ ការបរិភោគដោយមិនលាងដៃ មិនធ្វើឱ្យ មនុស្សសៅហ្មងឡើយ។ ” ដូចគ្នាដែរ

សាសនាគ្រិស្តមិនពិតលាក់បាំងអំពើបាបរបស់ខ្លួនប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណ
 ដោយបណ្តេញអំពើបាបខាងសាច់ឈាមជាចម្បង។
 លោកយេស៊ូបានផ្តល់យោបល់របស់គាត់ដោយប្រាប់ជនជាតិយូដានៅក្នុងម៉ាថាយ
 21: 3: « អ្នកយកពន្ធនិងស្រីពេស្យានឹងទៅមុនអ្នកចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ »;
 ជាក់ស្តែង នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលអ្នកទាំងអស់ប្រែចិត្ត ហើយប្រែចិត្តទៅរកព្រះ
 និងភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។
 វាជាសាសនាមិនពិតដែលព្រះយេស៊ូបានប្រព្រឹត្តចំពោះ " មគ្គុទ្ទេសក៍ខ្វាក់ "
 ដែលទ្រង់បានគិះដៀលនៅក្នុងម៉ាថាយ ២៣:២៤ សម្រាប់ " ក្រុងសត្វកន្ត្រាត
 ហើយលេបសត្វអង្ករ " ឬផ្សេងទៀតសម្រាប់ "
 ការមើលឃើញចំបើងនៅក្នុងភ្នែកអ្នកជិតខាងដោយមិនបានឃើញ។
 ផ្ទឹមដែលមាននៅក្នុងខ្លួនគាត់" យោងតាមលូកា 6:42 និងម៉ាថាយ 7:3 ដល់ 5 ។
 មានក្តីសង្ឃឹមតិចតួចសម្រាប់នរណាម្នាក់ដែលកំណត់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យបុគ្គ
 លិកលក្ខណៈទាំងអស់នេះ ដែលព្រះយេស៊ូបានចុះបញ្ជី។
 ប្រសិនបើមានតែម្នាក់ត្រូវនឹងធម្មជាតិរបស់អ្នក អ្នកនឹងត្រូវតស៊ូប្រឆាំងនឹងវា
 ហើយយកឈ្នះលើកំហុសរបស់អ្នក។
 សមរម្យនៃសេចក្តីជំនឿដំបូងគឺប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង; ហើយវាជាឧបសគ្គដ៏
 លំបាកបំផុតក្នុងការជម្នះ។
 នៅក្នុងការរាប់បញ្ចូលនេះ
 ដោយអនុគ្រោះដល់អត្ថន័យខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ ព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត
 ដែលជាចៅក្រមដ៏ទេវភាពដ៏អស្ចារ្យ
 បានលើកឡើងពីកំហុសដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីជំនឿគ្រិស្តមិនពិតនៃប្រភេ
 ទ papal Roman Catholicism ។ ដោយកំណត់គោលដៅលើ«មនុស្សកំសាក» គាត់
 កំណត់អ្នកដែលមិនព្រមឈ្នះក្នុងសមរម្យនៃសេចក្តីជំនឿ ពីព្រោះការសន្យារបស់
 គាត់ត្រូវបានរក្សាទុកទាំងអស់ « ចំពោះអ្នកដែលឈ្នះ »។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
 មិនមានជ័យជម្នះអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់អ្នកដែលមិនព្រមប្រយុទ្ធនោះទេ។ «
 សាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ »ត្រូវតែក្លាហាន។ ចាកចេញពីមនុស្សកំសាក។ « បើគ្មានជំនឿ
 នោះមិនអាចគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ » (ហេព្រើរ ១១:៦); ចេញ "
 អ្នកមិនជឿ " ។ ហើយជំនឿដែលមិនអនុលោមតាមសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូ
 ដែលបានផ្តល់ជាគំរូដើម្បីយកតម្រាប់តាមនោះគឺជាការមិនជឿប៉ុណ្ណោះ។ «
 ការគួរស្តាប់ខ្ពើម » គឺជាការស្តាប់ខ្ពើមចំពោះព្រះ
 ហើយពួកគេនៅតែជាផលផ្លែនៃពួកអ្នកមិនជឿ ។ ចេញ " គួរ ឱ្យស្តាប់ខ្ពើម " ។ វាគឺ
 ជាការលេចធ្លាយដែលសន្មតថា « បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ ជាមួយរបស់ស្រីពេស្យា និង
 គួរស្តាប់ខ្ពើម នៃផែនដី » យោងទៅតាម វិវរណៈ ១៧:៤-៥។ " ហាតក "
 បំពានលើបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយ; ចេញ " ហាតករ " ។ ការសម្លាប់នេះត្រូវបានសន្មតថាជា
 ជំនឿកាតូលិកនិងជំនឿប្រូតេស្តង់នៃ « មនុស្សមានពុត »នេះបើយោងតាម
 Dan.11:34 ។ " មិនសមរម្យ " អាចផ្តាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេ
 និងយកឈ្នះលើអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ បើមិនដូច្នោះទេ ចាកចេញពី "
 មនុស្សខ្ពស់អឿន " ។ ប៉ុន្តែ "ភាពមិនឆ្លាំឆ្លង" ខាងវិញ្ញាណ
 ដែលសន្មតថាជាជំនឿកាតូលិកបើប្រៀបធៀបទៅនឹង " ស្រីពេស្យា " បិទទ្វារ
 ទាំងស្រុង ទៅស្ថានសួគ៌សម្រាប់វា។ លើសពីនេះទៅទៀត ព្រះបានប្តេជ្ញាទោស

ចំពោះ « ភាពអសីលធម៌ » របស់នាង ដែលនាំឲ្យមាន « អំពើផិតក្សត់ » ខាងវិញ្ញាណៈ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មជាមួយនឹងអារក្ស។ « បុរសលេងប៉ាហ្វី » គឺជាបូជាចារ្យកាតូលិក និងជាអ្នកដើរតាមប្រូតេស្តង់នៃលទ្ធិអារក្ស។ ចេញ, " បុរសលេងប៉ាហ្វី "; សកម្មភាពនេះត្រូវបានសន្មតថាជា " បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ " នៅក្នុងវិវរណៈ 18:23 ។ « អ្នកថ្វាយបង្គំប្រព្រះ » ក៏កំណត់ជំនឿកាតូលិក ដែលជារូបចម្លាក់ដែលឆ្លាក់ជារតន្ត្រីនៃការថ្វាយបង្គំ និងការអធិស្ឋាន។ ចេញ " អ្នកគោរពបូជា " ។ ហើយចុងក្រោយ ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងអំពី « អ្នកភូតករ » ដែលមានជាបិតាខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ « អារក្ស ជាអ្នកកុហក និងជាអ្នក សម្លាប់តាំងពីដើមដំបូង ហើយជាឪពុកនៃការកុហក » យោងទៅតាម យ៉ូហាន ៨:៤៤; ចាកចេញពី " អ្នកកុហក " ។

ខទី ៩៖ « ពេលនោះ

ទេវតាមួយរូបក្នុងចំនោមទេវតាទាំងប្រាំពីរដែលកាន់ពែងទាំងប្រាំពីរនៃគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរបានមក ហើយនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ចូរមក ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវកូនក្រមុំ ដែលជាភរិយារបស់កូនចៀម។ »

នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណផ្ញើសារលើកទឹកចិត្តដល់អ្នករើសតាំងដែល នឹងឆ្លងកាត់គ្រាសោកនាដកម្ម និងដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចនៃ « គ្រោះកាច ប្រាំពីរ ចុងក្រោយ » របស់ព្រះ។ រដ្ឋានរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានគេមើលឃើញ (« ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នក ») សិរីល្អដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់អ្នកដែលបានទទួលជ័យជំនះដែលបានជ្រើសរើស និងតំណាងនៅក្នុងដំណាក់កាលប្រវត្តិសាស្ត្រចុងក្រោយនៃទឹកដីនៃអំពើបាប នេះ « កូនក្រមុំ ភរិយារបស់កូនចៀម » ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ .

«

ទេវតាទាំងប្រាំពីរដែលកាន់ពែងទាំងប្រាំពីរដែលពោរពេញទៅដោយគ្រោះកាចចុង ក្រោយទាំងប្រាំពីរ

» បានកំណត់គោលដៅរបស់មនុស្សដែលបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃសាសនាគ្រីស្ទមិនពិតដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងខមុន។ « គ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរចុងក្រោយ » ទាំងនេះគឺជាចំណែកដែលព្រះនឹងប្រទានដល់ជំនុំដែលដួលរលំ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់នឹងបង្ហាញយើង ជារូបភាពជានិមិត្តរូប ផ្នែកដែលនឹងទៅរកអ្នកដែលបានប្រោសលោះដែលបានទទួលជ័យជំនះ។ ក្នុង និមិត្តរូបបង្ហាញពីអារម្មណ៍ដែលព្រះមានចំពោះពួកគេ ទេវតានឹងបង្ហាញអ្នករើស តាំងដែលក្រុមជំនុំបង្កើតជាសមូហភាពថា « កូនក្រមុំកូនចៀម » ។ ដោយបញ្ជាក់ " ភរិយារបស់កូនចៀម " ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ពីការបង្រៀនដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង អេភេសូរ 5:22 ដល់ 32 ។

សាវកប៉ុលពិពណ៌នាអំពីទំនាក់ទំនងស្វាមីភរិយាដ៏ល្អមួយដែលជាអកុសលនឹងរក ឃើញការសម្រេចរបស់វានៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជ្រើសរើសជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយយើងត្រូវតែរៀនអានរឿងនៃលោកុប្បត្តិឡើងវិញ ដោយផ្អែកលើមេរៀននេះដែលផ្តល់ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ អ្នកបង្កើតជីវិតទាំងអស់ និងជាអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យនៃតម្លៃដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់វា។ ពាក្យ « ស្រី » ភ្ជាប់ « កូនក្រមុំ » « អ្នកដែលបានជ្រើសរើស » របស់ព្រះគ្រីស្ទទៅនឹង រូបភាពនៃ « ស្រី » ដែលបង្ហាញក្នុង វិវរណៈ ១២ ។

ការពិពណ៌នាទូទៅនៃសិរិល្អដែលបានជ្រើសរើស

ខទី ១០ ៖ « ហើយទ្រង់បាននាំខ្ញុំទៅឯក្នុងដំបូមួយ ហើយខ្ពស់ដោយវិញ្ញាណ ។ ហើយគាត់បានបង្ហាញខ្ញុំពីក្រុងដ៏បរិសុទ្ធក្រុងយេរូសាឡឹមដែលបានចុះពីស្ថានបរមសុខពីព្រះដោយមានសិរិល្អនៃព្រះ។ »

ដោយស្មារតី យ៉ូហានត្រូវបានដឹកទៅគ្រាដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងអ្នកជ្រើសរើសទ្រង់បានចុះពីស្ថានសួគ៌បន្ទាប់ពីការជំនុំជំរះនៅស្ថានសួគ៌នៃ “ ពាន់ឆ្នាំ ” នៃសហរក្សទីប្រាំពីរ។ នៅក្នុង វិរណៈ ១៤:១ “ បានផ្សារភ្ជាប់ ” Adventist “ 144,000 ” នៃសាសនាគ្រិស្តខាងវិញ្ញាណ “ កុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរ ” ត្រូវបានបង្ហាញនៅលើ “ ភ្នំស៊ីយ៉ែន ” ។ បន្ទាប់ពី “ ពាន់ឆ្នាំ ” រឿងដែលបានទាយត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងការពិតនៃ “ ផែនដីថ្មី ” ។ តាំងពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អ្នករើសតាំងបានទទួលពីព្រះជាប្រកាយស្ថានសួគ៌ដែលបានបង្កើតជារៀងរហូត។ ដូច្នេះពួកគេឆ្លុះបញ្ចាំងពី « សិរិល្អនៃព្រះ » ។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះត្រូវបានប្រកាសដោយសារីកប៉ូលនៅក្នុង 1 Cor.15:40 ដល់ 44: “ មានរូបកាយស្ថានសួគ៌ និងរូបកាយនៅលើផែនដីផងដែរ។ ប៉ុន្តែពន្លឺនៃរូបកាយសេឡេស្ទាលគឺខុសគ្នា រូបកាយនៅលើផែនដីគឺខុសគ្នា។ មួយគឺពន្លឺនៃព្រះអាទិត្យ, មួយទៀតគឺជាពន្លឺនៃព្រះច័ន្ទ, និងមួយទៀតគឺជាពន្លឺនៃផ្កាយ; សូម្បីតែផ្កាយមួយក៏មានភាពភ្លឺខុសពីផ្កាយមួយទៀតដែរ។ ដូច្នេះ វាគឺជាមួយនឹងការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់។ រាងកាយត្រូវបានសាបព្រោះរលួយ; គាត់ក្រោកឡើងមិនចេះរលួយ។ វាត្រូវបានគេមើលងាយ, វាកើនឡើងដ៏រុងរឿង; កូននោះឈឺ ងើបឡើងពេញកម្លាំង។ គាត់ត្រូវបានគេសាបព្រោះជាប្រកាយសត្វ គាត់រស់ឡើងវិញជាប្រកាយខាងវិញ្ញាណ។ បើមានរូបកាយជាសត្វ ក៏មានរូបកាយវិញ្ញាណដែរ។ »

ខទី ១១ ៖ « ពន្លឺរបស់វាគឺដូចជាថ្មដ៏មានតម្លៃណាស់ គឺថ្មផ្កាម្លិះថ្លាដូចគ្រីស្ទាល់។ »

ដកស្រង់នៅក្នុងខម្មន “ សិរិល្អនៃព្រះ ” ដែលមានលក្ខណៈបញ្ជាក់ចាប់តាំងពី “ ថ្មផ្កាម្លិះ ” ក៏កំណត់ទិដ្ឋភាពនៃ “ ទ្រង់ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ” នៅក្នុងវិរណៈ ៤:៣។ រវាងខទាំងពីរនេះ យើងកត់សំគាល់ភាពខុសគ្នាមួយចាប់តាំងពីនៅក្នុង វិរណៈទី 4 សម្រាប់បរិបទនៃការជំនុំជំរះ “ ថ្មផ្កាម្លិះ ” នេះដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះក៏មានរូបរាងរបស់ “ សាដនីក ” ផងដែរ។ នៅទីនេះ បញ្ហានៃអំពើបាប ត្រូវបានដោះស្រាយ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសបង្ហាញខ្លួនឯងនៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃភាពបរិសុទ្ធដ៏ល្អឥតខ្ចោះ “ ថ្លាដូចគ្រីស្ទាល់ ” ។

ខទី ១២ ៖ « វាមានកំពែងដ៏ធំ ហើយខ្ពស់ ។ ទ្វារនោះមានទ្វារដប់ពីរ ហើយនៅមាត់ទ្វារមានទេវតាដប់ពីររូប និងឈ្មោះដែលបានសរសេរថាជាកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរនៃកូនចៅអ៊ីស្រាអែលថា :

រូបភាពដែលបានស្នើឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺផ្អែកលើនិមិត្តសញ្ញានៃ “ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ពួកបរិសុទ្ធ ខាងវិញ្ញាណ បានរៀបរាប់នៅក្នុង អេភ.២:២០ ដល់ ២២។៖ « អ្នកត្រូវបានសាងសង់នៅលើគ្រឹះនៃពួកសាវ័ក និងព្យាការី

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ផ្ទាល់ជាថ្មគោល។ នៅក្នុងទ្រង់
អគារទាំងមូលដែលសម្របសម្រួលគ្នាយ៉ាងល្អ កើនឡើងជា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ក្នុងទ្រង់ អ្នកក៏ត្រូវបានសង់ឲ្យទៅជាទីលំនៅនៃព្រះក្នុងព្រះ
វិញ្ញាណ។ "។ ប៉ុន្តែនិយមន័យនេះទាក់ទងតែអ្នករើសតាំងនៃសម័យសាវកប៉ុណ្ណោះ។
" ជញ្ជាំងខ្ពស់ " បង្ហាញពីការវិវត្តនៃជំនឿគ្រីស្ទានពីឆ្នាំ 30 ដល់ឆ្នាំ 1843; សូមឲ្យ
យើងកត់សម្គាល់ថា រហូតមកដល់ពេលនេះ ស្តង់ដារនៃសេចក្តីពិតដែលសាវកបាន
យល់ និងបង្រៀននៅតែមិនមានការផ្លាស់ប្តូរឡើយ។ នេះហើយជាមូលហេតុដែល
ការផ្លាស់ប្តូរថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ៣២១ បំបែក សេចក្តី
សញ្ញាបរិសុទ្ធដែលបានធ្វើជាមួយនឹងព្រះដោយព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ទាក់ទងនឹងអ្នកទទួលពិតនៃវិរិណៈនៃទំនាយនេះ

និមិត្តសញ្ញាដែលតំណាងឱ្យជំនឿរបស់ Adventist ដែលញែកដោយព្រះតាំងពីឆ្នាំ
1843 ត្រូវបានដាក់រូបភាពដោយ " ទ្វារដប់ពីរ " " បើក "
នៅចំពោះមុខមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតនៃ " ទីក្រុង Philadelphia " (វិរិណៈ 3: 7) និង " បិទ
" មុនពេលដែល " ស្លាប់រស់ " នៃ " Sardis " ដែលបានធ្លាក់ចុះ (វិរិណៈ 3: 1) ។ ពួក
គេ« មានឈ្មោះកុលសម្ព័ន្ធទាំង១២ដែលបានបិទត្រានៃព្រះ »ក្នុងវិរិណៈទី៧។

ខទី ១៣៖ « នៅខាងកើតមានទ្វារបី ទ្វារខាងជើងមានទ្វារបី ខាងត្បូង
មានទ្វារបី និងទ្វារខាងលិចមានទ្វារបី។ »

ការតំរង់ទិសនៃ " ទ្វារ " "

ទៅកាន់ចំណុចសំខាន់ទាំងបួនបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈសកលរបស់វា។
ដែលផ្តោលទោស និងធ្វើឱ្យសាសនាមិនស្របច្បាប់
ដែលទាមទារសកលភារូបនីយកម្ម បកប្រែដោយឫសគ្រឹក "katholikos" ឬ
"កាតូលិក" ។ ដូច្នោះហើយ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ Adventism
គឺជា សាសនាគ្រីស្ទ តែមួយគត់ ដែលទ្រង់បានប្រគល់ " ដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច
" របស់គាត់ (បប. 14:6)

សម្រាប់បេសកកម្មសកលនៃការបង្រៀនប្រជាជននៅលើផែនដី។ ក្រៅពីសេចក្តី
ពិតដែលទ្រង់បើកសម្តែងដល់វិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសរហូតដល់

ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោកនេះ: គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ ។ Adventism
បានកើតនៅក្នុងទម្រង់នៃចលនារស់ឡើងវិញខាងសាសនាដែលជំរុញដោយការ

ប្រកាសអំពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលរំពឹងទុក
ជាលើកដំបូងសម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 1843;

ហើយវាត្រូវតែរក្សាតួអក្សរនេះរហូតដល់ការត្រឡប់មកវិញចុងក្រោយនៃព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទដែលបានគ្រោងទុកសម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 2030។ ដោយសារតែ "ចលនា"

គឺជាសកម្មភាពមួយនៅក្នុងការវិវត្តន៍ឥតឈប់ឈរ បើមិនដូច្នោះទេ
វាមិនមែនជា "ចលនា" ទៀតទេ ប៉ុន្តែជាស្ថាប័ន "ត្រូវបានរារាំង" និងស្លាប់។

ដែលអនុគ្រោះដល់ប្រពៃណី និងពិធីសាសនា។ ឬអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះជាម្ចាស់ស្តាប់
និងផ្តោលទោស។

ហើយបានផ្តោលទោសរួចហើយក្នុងចំណោមជនជាតិយូដាដែលបះបោរ
ជាអ្នកមិនជឿដំបូង។

ការពិពណ៌នាលម្អិតតាមលំដាប់លំដោយ

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿគ្រីស្ទាន

ខទី ១៤៖ « កំពែងក្រុងមានគ្រឹះដប់ពីរ ហើយនៅលើនោះមានឈ្មោះសាវ័ក ទាំងដប់ពីររបស់កូនចៀម។ »

ខគម្ពីរនេះបង្ហាញអំពីជំនឿគ្រីស្ទសាសនិកដែលគ្របដណ្តប់ដូចដែលយើង បានឃើញ អំឡុងពេលចន្លោះពី 30 និង 1843 ហើយការបង្រៀនរបស់ពួកគេត្រូវបាន បង្ហាញទ្រង់ទ្រាយដោយទីក្រុងរ៉ូមក្នុងឆ្នាំ 321 និង 538 ។ " ជញ្ជាំងខ្ពស់ " ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសភាដែលមានអាយុកាលរាប់សតវត្ស។ នៃ « ថ្មមានជីវិត » យោងតាម 1 Pie.2: 4-5: " ចូរចូលទៅជិតព្រះអង្គ ដែលជាថ្មមានជីវិត ដែលត្រូវបានមនុស្សច្រានចោល ប៉ុន្តែត្រូវបានជ្រើសរើស ហើយមានតម្លៃនៅចំពោះព្រះ។ ហើយអ្នករាល់គ្នា ដូចជាថ្មមានជីវិត ចូរសង់ខ្លួន ឯងដើម្បីបង្កើតជាដំណាក់ខាងវិញ្ញាណ ជា បព្វជិតភាពបរិសុទ្ធ ដើម្បីថ្វាយ ជនរងគ្រោះខាងវិញ្ញាណ ដែលអាចទទួលយកបានចំពោះព្រះតាមរយៈ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខទី ១៥៖ « អ្នកដែលនិយាយមកខ្លួនមានដើមត្រែងមានសម្រាប់រាស់ក្រុង ទ្វារ និងកំពែងក្រុង។ »

នៅទីនេះ ដូចនៅក្នុង វិរណៈ 11:1 វាគឺជាសំណួរនៃ " ការវាស់វែង " ឬឆ្លងកាត់ការវិនិច្ឆ័យលើតម្លៃនៃពួកអ្នករើសតាំងដែលមានសិរិល្អនៅសម័យ Adventist (ច្រកទ្វារទាំង 12) និងនៅលើជំនឿសាវ័ក (គ្រឹះ និងជញ្ជាំង) ប្រសិនបើ " ដើមត្រែង " នៃ វិរណៈ 11:1 គឺ " ដូចជាដំបង " ដែលជាឧបករណ៍នៃការដាក់ទណ្ឌកម្ម ដែលផ្ទុយស្រឡះពីខគម្ពីរនេះ គឺជា " ដើមត្រែងមាន "។ " មាន " ជានិមិត្តរូបនៃ " សេចក្តីជំនឿដែលបានបន្សុទ្ធដោយការសាកល្បង " យោងតាម 1 Pet.1:7៖ " ដូច្នេះថា ការសាកល្បងជំនឿរបស់អ្នក មានតម្លៃជាងមានដែលអាចបំផ្លាញបាន (ដែលត្រូវបានសាកល្បងដោយភ្លើង) នាំឲ្យមានការសរសើរ។ សិរិល្អ និងកិត្តិយស នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានលេចមក ។ ដូច្នេះ ជំនឿគឺជាស្តង់ដារនៃការ វិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ។

ខទី ១៦៖ « ទីក្រុងមានរាងជាការ៉េ ហើយប្រវែងស្មើនឹងទទឹង។ លោករាស់ ក្រុងដោយដើមត្រែង ហើយរកបានមួយម៉ែនពីរពាន់ស្តូឌីយ៉ា។ ប្រវែង ទទឹង និងកំពស់គឺស្មើគ្នា។ »

" ការ៉េ " ស្ថិតនៅក្នុងផ្ទៃដែលមានរាងល្អឥតខ្ចោះ។ វាត្រូវបានគេរកឃើញដំបូងនៅក្នុងផ្នែក "បរិសុទ្ធនៃបរិសុទ្ធ" ឬ "កន្លែងបរិសុទ្ធបំផុត" នៃព្រះពន្លាដែលបានសាងសង់នៅក្នុងសម័យលោកម៉ូសេ។ រូបរាងនៃ " ការ៉េ " គឺជាកស្តតាងនៃការចូលរួមដ៏ឆ្លាតវៃធម្មជាតិមិនបង្ហាញពី " ការ៉េ " ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ នោះទេ។ ភាពវៃឆ្លាតរបស់ព្រះលេចឡើងនៅក្នុងវិមាត្រនៃទិសក្តាររបស់ហេព្រើរដែលត្រូវបាន បង្កើតឡើងដោយការតម្រឹមនៃ " ការ៉េ " ចំនួនបី។ ពីរត្រូវបានប្រើសម្រាប់ " កន្លែងបរិសុទ្ធ " និងទីបីសម្រាប់ " បរិសុទ្ធនៃបរិសុទ្ធ " ឬ " កន្លែងបរិសុទ្ធបំផុត " ដែលត្រូវបានបម្រុងទុកទាំងស្រុងសម្រាប់វត្តមានរបស់ព្រះហើយដូច្នេះបំបែកដោ

យ " ស្បែកមុខ " ដែលជាប្រភេទនៃអំពើបាប។
 ព្រះយេស៊ូវនឹងដង្ហាយជួននៅក្នុងម៉ោងរបស់គាត់។
 សមាមាត្រទាំងនេះនៃបីភាគបីគឺជាប្រភេទនៃ 6000 ឬ 3 ដង 2000
 ឆ្នាំដែលបានឧទ្ទិសដល់ការជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសនៅក្នុងគម្រោងសន្សំដែលត្រូវ
 បានរចនាឡើងដោយព្រះ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃការជ្រើសរើសនេះ
 អ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវបានជ្រើសរើសដោយ " ការវេ " នៃ "
 កន្លែងដ៏បរិសុទ្ធបំផុត " ដែលព្យាករណ៍ពីលទ្ធផលនៃគម្រោងការសង្គ្រោះ។ កន្លែង
 ខាងវិញ្ញាណនេះអាចចូលទៅបានដោយសារតែការផ្សះផ្សាដែលកើតឡើងដោយ
 សេចក្តីសញ្ញាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយ " ការវេ " ខាងវិញ្ញាណ
 នៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលបានពិពណ៌នាដូច្នោះបានទទួលគ្រឹះរបស់វានៅថ្ងៃទី 3
 ខែមេសា 30
 នៅពេលដែលការសង្គ្រោះបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការសុគតដង្ហាយជួនដោយស្ម័គ្រ
 គ្រចិត្តរបស់ព្រះប្រោសលោះរបស់យើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប្រភេទនៃ " ការវេ "
 គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញនិយមន័យនៃភាពឥតខ្ចោះពិតប្រាកដនោះទេ
 ដែលជាលេខនិមិត្តសញ្ញាគឺ "បី" ។ ដូចគ្នានេះផងដែរវាគឺជា "គូប"
 ដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់យើង។ ដោយមានរង្វាស់ដូចគ្នា ក្នុង « ប្រវែង ១១ និង
 កម្ពស់ » យើងមានពេលនេះ ជានិមិត្តរូប «បី» នៃភាពឥតខ្ចោះ «គូប» នៃការជួប
 ជុំនៃអ្នករើសតាំងដែលបានប្រោសលោះដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ នៅឆ្នាំ 2030
 ការសាងសង់ " ទីក្រុងការវេ " (និងសូម្បីតែគូប: " កម្ពស់របស់វា ")
 គ្រឹះរបស់វានឹងទ្វារដប់ពីររបស់វា នឹងត្រូវបញ្ចប់។ ដោយផ្តល់ឱ្យវានូវទម្រង់គូប
 ព្រះវិញ្ញាណហាមឃាត់ការបកប្រែតាមព្យញ្ជនៈនៃ "ទីក្រុង"
 ដែលមនុស្សជាច្រើនផ្តល់ឱ្យវា។

លេខដែលបានវាស់វែង " 12,000 stadia " មានអត្ថន័យដូចគ្នានឹង " 12,000
 បិទជិត " នៃ Rev.7 ។ ជាការរំលឹក: 5 + 7 x 1000 នោះគឺ man (5) + God (7) x in
 multitude (1000)។ ពាក្យ " ពហុគីឡដ្ឋាន "
 បង្ហាញពីការចូលរួមរបស់ពួកគេនៅក្នុងការប្រណាំងដែលមានគោលដៅគឺ "
 ឈ្នះរង្វាន់នៃការត្រាស់ហៅនៅស្ថានសួគ៌ "
 យោងទៅតាមការបង្រៀនរបស់ប៉ូលនៅក្នុងកិ. 3: 14: "
 ខ្ញុំរត់ឆ្ពោះទៅរកគោលដៅដើម្បីឈ្នះរង្វាន់។
 គ្មានទីនៅស្ថានសួគ៌របស់ព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ » ; ហើយនៅក្នុង 1 Cor.9:24:
 " តើអ្នកមិនដឹងថាអ្នកដែលរត់ក្នុង កីឡដ្ឋាន ទាំងអស់រត់
 ប៉ុន្តែម្នាក់ទទួលបានរង្វាន់? រត់ដើម្បីឈ្នះវា។ »

អ្នកឈ្នះដែលបានជ្រើសរើសបានរត់
 ហើយឈ្នះរង្វាន់ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
 ខទី ១៧: « ហើយគាត់វាស់ជញ្ជាំង ឃើញមួយរយសែសិបបួនហត្ថ ជារង្វាស់
 របស់មនុស្ស ដែលជាខ្នាតរបស់ទេវតា។ »

នៅពីក្រោយ " ហត្ថ " ការវាស់ខុស ព្រះបង្ហាញយើងនូវការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់
 ហើយទ្រង់បង្ហាញឱ្យយើងដឹងថា មានតែបុរសដែលតំណាងដោយលេខ "5"
 ដែលបានចងសម្ព័ន្ធភាពជាមួយព្រះ ដែលលេខ "7" ។
 សរុបនៃចំនួនទាំងពីរនេះផ្តល់ឱ្យ "12" ដែលនៅពេលដែល "ការវេ" ផ្តល់លេខ "144"

។ ភាពជាក់លាក់ “ រដ្ឋាសនៃមនុស្ស ” បញ្ជាក់ពីការវិនិច្ឆ័យនៃ “ បុរស ”
ដែលបានជ្រើសរើសដែលត្រូវបានប្រោសលោះដោយឈាមដែលបង្ហូរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ដូច្នោះ លេខ “12”
មានវត្តមាននៅក្នុងគ្រប់ដំណាក់កាលនៃគម្រោងនៃសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធដែលបាន
បញ្ចប់ជាមួយព្រះ បុព្វបុរសជនជាតិហេព្រើរ 12 នាក់ សាវ័ក 12
នាក់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង 12 កុលសម្ព័ន្ធសម្រាប់រូបភាពនៃជំនឿ Adventist
ដែលបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ 1843-1844 ។

ខ១៨៖ « ជញ្ជាំងធ្វើពីផ្កាម្លិះ ហើយក្រុងនោះមានសុទ្ធ ដូចកែវសុទ្ធ។ »

តាមរយៈនិមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ

ព្រះបង្ហាញពីការដឹងគុណរបស់គាត់ចំពោះសេចក្តីជំនឿដែលបង្ហាញដោយអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់រហូតដល់ឆ្នាំ 1843។ ពួកគេតែងតែមានពន្លឺតិចតួច
ប៉ុន្តែទីបន្ទាល់របស់ពួកគេចំពោះព្រះបានផ្តល់សំណង
និងបំពេញគាត់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ « មានសុទ្ធ និងកែវសុទ្ធ »
នៃខគម្ពីរនេះបង្ហាញពីភាពបរិសុទ្ធនៃព្រលឹងរបស់ពួកគេ។
ជាញឹកញយពួកគេបានលះបង់ជីវិតរបស់ពួកគេសម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃការដើរទុក
ចិត្តលើការសន្យារបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ការដើរទុកចិត្តលើទ្រង់នឹងមិនខកចិត្តទេ ទ្រង់ផ្ទាល់នឹងស្វាគមន៍ពួកគេទៅកាន់
" ការរស់ឡើងវិញដំបូង " ដែលជា " ការស្លាប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ " ។
ពិតប្រាកដនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។

គ្រឹះសាវ័ក

ខទី ១៩៖ « គ្រឹះកំពែងក្រុងត្រូវបានគុបតែងដោយថ្មដ៏មានតម្លៃគ្រប់
យ៉ាង៖ គ្រឹះដំបូងគឺពីត្បូងកណ្តៀង ទីពីរនៃត្បូងកណ្តៀង ទីបីនៃថ្មកែវ ទីបួននៃ
ត្បូងមរកត »។

ខទី ២០៖ « ទីប្រាំនៃ sardonyx ទីប្រាំមួយនៃ sardonyx ទីប្រាំពីរនៃ chrysolite
ទីប្រាំបីនៃ beryl ទីប្រាំបួននៃ topaz ទីដប់នៃ chrysoprase ទីដប់មួយនៃ hyacinth
ទីដប់ពីរនៃ amethyst ។ »

ព្រះជ្រាបពីគំនិតរបស់មនុស្ស និងអារម្មណ៍របស់គេពេលសរសើរពីសម្រស់
នៃត្បូងមានតម្លៃ ពេលគេកាត់ឬខាត។ ដើម្បីបានវត្ថុទាំងនេះ អ្នកខ្លះចំណាយ
ទ្រព្យសម្បត្តិរហូតដល់បំផ្លាញខ្លួនឯង បែបនេះជាសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះគេ។
នៅក្នុងដំណើរការដូចគ្នានេះ ព្រះនឹងប្រើអារម្មណ៍របស់មនុស្សនេះ
ដើម្បីបង្ហាញពីអារម្មណ៍ដែលគាត់មានអារម្មណ៍ចំពោះអ្នកជ្រើសរើសជាទីស្រឡាញ់
និងពរជ័យរបស់គាត់។

ត្បូងដ៏មានតម្លៃ " ខុសៗគ្នាទាំងនេះ

បង្រៀនយើងថាអ្នកដែលបានជ្រើសរើសមិនមែនជាកូនដូចគ្នាទេ
ពីព្រោះមនុស្សម្នាក់ៗមានបុគ្គលិកលក្ខណៈរៀងៗខ្លួន លើ កម្រិតរូបរាងកាយ
ជាក់ស្តែង ប៉ុន្តែជាពិសេសនៅកម្រិតខាងវិញ្ញាណ
នៅកម្រិតនៃចរិតលក្ខណៈរបស់ពួកគេ។ គំរូដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយ « សាវ័កដប់ពីរ
នាក់ » របស់ព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់ពីគំនិតនេះ។ រវាង ហ្សង់ និង ព្យែរ ខុសគ្នាត្រង់ណា!
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ពួកគេទាំងដោយនិងចំពោះភាពខុស

គ្នារបស់ពួកគេ។
ភាពសម្បូរបែបនៃជីវិតពិតដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងភាពចម្រុះ
នៃបុគ្គលិកលក្ខណៈទាំងនេះ
ដែលសុទ្ធតែអាចផ្តល់ឱ្យគាត់នូវកន្លែងទីមួយនៅក្នុងចិត្ត
និងព្រលឹងរបស់ពួកគេទាំងអស់។

ដំណើរផ្សេងប្រាង

ខទី ២១៖ « ទ្វារទាំងដប់ពីរមានគុជដប់ពីរ។ ទ្វារនីមួយៗមានគុជតែមួយ។
ទីប្រជុំជនគឺមានសុទ្ធ ដូចជាកញ្ចក់ថ្លា។ »

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសមិនបានបង្ហាញពីសេចក្តីជំនឿជំងឺជាងអ្នកដែលបាននាំមុខ
ខពួកគេនៅក្នុងការជំនុំជំរះរបស់ចៅក្រមនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះនោះទេ។ និមិត្តសញ្ញា
" មួយគុជមួយ " គឺដោយសារតែការទទួលបានពររបស់ Adventism
ដើម្បីទទួលបានការយល់ដឹងពេញលេញអំពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។
សម្រាប់ព្រះ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 អ្នកដែលជ្រើសរើស Adventist
ដែលបានជ្រើសរើសបានបង្ហាញខ្លួនឯងថាសមនឹងទទួលបានពន្លឺទាំងអស់របស់
គាត់។ ប៉ុន្តែនេះត្រូវបានចែកចាយនៅក្នុងការរីកចម្រើនឥតឈប់ឈរ

មានតែអ្នកប្រឆាំងចុងក្រោយ Adventists
ប៉ុណ្ណោះដែលបានទទួលទម្រង់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះចុងក្រោយនៃការពន្យល់តាមទំនាយ។
អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយគឺថា Adventist ចុងក្រោយដែលបានជ្រើសរើសនឹងមិនមាន
តម្លៃជំងឺអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានលោះពីសម័យសាវកនោះទេ។ “ គុជខ្យង ”
បង្ហាញពីចំណុចកំពូលនៃគម្រោងសន្សំសំចៃដែលមានចលនាដោយព្រះ។

វាលាតត្រដាងនូវបទពិសោធន៍ជាក់លាក់មួយ ដែលរួមមានការស្តារឡើងវិញ
នូវសេចក្តីពិតខាងគោលលទ្ធិ ទាំងអស់ ដែលត្រូវបានបង្ហាញទ្រង់ទ្រាយ
និងវាយប្រហារដោយជំនឿរ៉ាំរ៉ៃកាតូលិក និងជំនឿប្រូតេស្តង់
ដែលបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងការក្សត់សាសនា។ ហើយនៅទីបំផុត

វាបង្ហាញដល់យើងនូវសារៈសំខាន់ដ៏ធំធេងដែលព្រះប្រទានដល់ការចូលទៅក្នុងការ
អនុវត្តក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល 8:14 នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ថា “
រហូតដល់ពីរពាន់បីរយនៅពេលល្ងាច និងភាពបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត
”។ " គុជខ្យង " គឺជារូបភាពនៃ " ភាពបរិសុទ្ធត្រឹមត្រូវ " នេះដែលមិនដូចគ្នា
មានតម្លៃផ្សេងទៀតមិនត្រូវកាត់ដើម្បីបង្ហាញពីភាពស្រស់ស្អាតរបស់វា។
នៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ ការជួបជុំនៃអ្នករើសតាំងដែលបានរាប់ជាបរិសុទ្ធសាមញ្ញ
មានភាពចុះសម្រុងគ្នា « មិនអាចមើលរំលង » យោងទៅតាមវិវរណៈ 14:5
ដោយថ្វាយសិរិល្អទាំងអស់ដែលគាត់សមនឹងទទួល។ ថ្ងៃសប្បិរទទេនាម
និងសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរដែលព្យាករណ៍ដោយវាមកជាមួយគ្នា
ហើយត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងគ្រប់ភាពល្អឥតខ្ចោះនៃគម្រោងការសង្គ្រោះដែលបង្កើត
ដោយព្រះជាម្ចាស់អង្គការ “ គុជខ្យងដ៏មានតម្លៃ ” របស់គាត់នៃ Matt.13:45-46
បង្ហាញពីភាពអស្ចារ្យទាំងអស់ដែលគាត់ចង់ផ្តល់ឱ្យវា។

ការផ្លាស់ប្តូរដ៏អស្ចារ្យនៃក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី។

ព្រះវិញ្ញាណបញ្ជាក់ថា៖ « ទីលានក្រុងធ្វើពីមាសសុទ្ធ ដូចកញ្ចក់ថ្លា។ »
ដោយលើកឡើងពី « កន្លែងមាសសុទ្ធ » ឬសេចក្តីជំនឿដ៏បរិសុទ្ធនេះ
គាត់ស្នើឱ្យមានការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងទីក្រុងប៉ារីស
ដែលតំណាងឱ្យរូបភាពនៃអំពើបាប ដោយទទួលបានឈ្មោះ៖ « ក្រុងសូដុម
និងអេស៊ីប » នៅក្នុងវិវរណៈ ១១:៨។

ខទី ២២៖ « ខ្ញុំមិនឃើញព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅក្នុងទីក្រុងទេ។ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់
នៃពិភពទាំងមូលជាព្រះវិហាររបស់ព្រះអង្គ ដូចកូនចៀមដែរ។ »

ពេលវេលាសម្រាប់និមិត្តសញ្ញាបានកន្លងផុតទៅហើយ
អ្នករើសតាំងបានចូលទៅក្នុងសមិទ្ធិផលពិតនៃគម្រោងការសង្គ្រោះដ៏ទេវភាព។
ដូចយើងយល់នៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃនេះ៖ « ព្រះវិហារ » នៃការប្រមូលផ្តុំនឹងលែងមាន
ប្រយោជន៍ទៀតហើយ។ ការចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច
និងការពិតនឹងធ្វើឱ្យ " ស្រមោល " ឥតប្រយោជន៍ ដែលបានព្យាករណ៍
យោងទៅតាម កូឡូ. 2:16-17: " ដូច្នេះកុំឱ្យនរណាម្នាក់វិនិច្ឆ័យអ្នកអំពីការបរិភោគឬផឹកឬអំពីពិធីបុណ្យនៃព្រះច័ន្ទ
និមិត្តឬថ្ងៃសប្តិហែរ។ វាជាស្រមោល នៃអ្វីដែលនឹងមកដល់ ប៉ុន្តែរូបកាយគឺនៅក្នុងព្រះ
គ្រីស្ទ »។ យកចិត្តទុកដាក់! នៅក្នុងខនេះ រូបមន្ត « នៃថ្ងៃសប្តិហែរ » ទាក់ទងនឹង « ថ្ងៃ
សប្តិហែរប្រចាំសប្តាហ៍ » ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង
និងរាប់ជាបរិសុទ្ធដោយព្រះនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរចាប់តាំងពីការបង្កើតពិភពលោកមក
។

ដូចជាការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើឱ្យគ្មានប្រយោជន៍នូវពិធី
បុណ្យដែលបានទាយទ្រង់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់
ការចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងធ្វើឱ្យនិមិត្តសញ្ញានៅលើផែនដីលែងប្រើ
ហើយវានឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកជ្រើសរើសឃើញ ព្រះ និងធ្វើតាម 'កូនចៀម'
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ " ព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ " ដ៏ទេវភាពពិត ដែលនឹងនៅអស់កល្បជានិច្ច
ការបង្ហាញដែលមើលឃើញនៃព្រះវិញ្ញាណប្រកបដោយការច្នៃប្រឌិត។

ខទី ២៣៖ « ទីក្រុងមិនត្រូវការព្រះអាទិត្យ ឬព្រះច័ន្ទដើម្បីបំភ្លឺវាឡើយ។ ដ្បិត
សិរីល្អនៃព្រះបំភ្លឺគាត់ ហើយកូនចៀមជាភ្លើងបំភ្លឺគាត់។ »

នៅក្នុងភាពអស់កល្បដ៏ទេវភាព
អ្នករើសតាំងរស់នៅក្នុងពន្លឺអចិន្ត្រៃយ៍ដោយគ្មានប្រភពពន្លឺដូចព្រះអាទិត្យបច្ចុ
ប្បន្នរបស់យើង ដែលអត្ថិភាពរបស់វាត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយការឆ្លាស់គ្នានៃ " ថ្ងៃ
និងយប់ " ។ « យប់ ឬ ងងឹត » រាប់ជាសុចរិតដោយសារអំពើបាប។
ជាមួយនឹងអំពើបាបត្រូវបានដោះស្រាយហើយបាត់ទៅវិញ
នៅសល់តែបន្ទប់សម្រាប់ " ពន្លឺ " ដែលព្រះបានប្រកាសថា " ល្អ " នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:4 ។

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅតែមើលមិនឃើញ
ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាទិដ្ឋភាពដែលសត្វលោកអាចមើលឃើញទ្រង់។
វាគឺសម្រាប់ហេតុផលនេះដែលគាត់ត្រូវបានបង្ហាញជា " ពិល " នៃព្រះដែលមើលមិនឃើញ។

ប៉ុន្តែការបកស្រាយខាងវិញ្ញាណបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរដ៏អស្ចារ្យ។
 ការចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌
 អ្នករើសតាំងនឹងត្រូវបានបង្រៀនដោយផ្ទាល់ដោយព្រះយេស៊ូវ
 បន្ទាប់មកពួកគេនឹងលែងត្រូវការ " ព្រះអាទិត្យ " "
 ដែលជានិមិត្តរូបនៃសម្ព័ន្ធភាពថ្មី ឬ " ព្រះច័ន្ទ " "
 ដែលជានិមិត្តរូបនៃសម្ព័ន្ធភាពដ្ឋាភិបាល។ ទាំងពីរនេះបើយោងតាម វិរណៈ 11:3
 នៅក្នុងបទគម្ពីរ « សាក្សីពីរនាក់ » នៃព្រះក្នុងព្រះគម្ពីរ
 ដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងការបំភ្លឺមនុស្សនៅក្នុងការរកឃើញរបស់ពួកគេ
 និងការយល់ដឹងអំពីគម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។ សរុបមក
 អ្នករើសតាំងនឹងលែងត្រូវការព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធចៀតហើយ។

ខទី ២៤៖ « ប្រជាជាតិណានានឹងដើរក្នុងពន្លឺរបស់វា
 ហើយស្តេចនៃផែនដីនឹងនាំសិរីរុងរឿងរបស់ពួកគេមកក្នុងនោះ។ »

“ ប្រជាជាតិណានា ” ដែលពាក់ព័ន្ធគឺ “ ប្រជាជាតិ ”
 ទាំងឡាយដែលជាសេឡេស្ទាល ឬបានក្លាយជាសេឡេស្ទាល។ “ ផែនដីថ្មី ”
 ក៏ក្លាយជានគរថ្មីរបស់ព្រះដែរ

វានៅទីនោះដែលគ្រប់សត្វមានជីវិតអាចរកឃើញព្រះជាអ្នកបង្កើត។ “
 ស្តេចនៃផែនដី ” ដែលបង្កើតជាពួកអ្នករើសតាំងនឹង “ នាំសិរីរុងរឿង ”
 នៃភាពបរិសុទ្ធនៃព្រលឹងរបស់ពួកគេនៅក្នុងជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែលបានដំឡើ
 ងនៅលើ “ ផែនដីថ្មី ” ។ ឃ្លានេះ " ស្តេចនៃផែនដី " "
 ដែលភាគច្រើនសំដៅទៅលើអាជ្ញាធរនៅលើផែនដីដែលបះបោរ
 ចាត់តាំងតាមរបៀបដ៏ស្រទន់ អ្នកជ្រើសរើសនៅក្នុង វិរណៈ 4:4 និង 20:4
 ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេត្រូវបានបង្ហាញ " អង្គុយ " នៅលើ បល្ល័ង្ក។ ដូចគ្នាដែរ
 យើងបានអាននៅក្នុង វិរណៈ ៥:១០៖ « ទ្រង់បានតាំងពួកគេ ជាអាណាចក្រ និង
 ជាសង្ឃ័យដល់ព្រះនៃយើង ហើយ ពួកគេនឹងសោយរាជ្យ លើផែនដី »។

ខទី ២៥៖ « ទ្វាររបស់វានឹងមិនត្រូវបិទនៅពេលថ្ងៃឡើយ ដ្បិតនឹងគ្មានយប់
 នៅទីនោះឡើយ។ »

សារបង្ហាញពីការបាត់ខ្លួននៃអសន្តិសុខបច្ចុប្បន្ន។ សន្តិភាព
 និងសន្តិសុខនឹងល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងពន្លឺនៃថ្ងៃដ៏អស់កល្បមួយដែលគ្មានទីបញ្ចប់។
 នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃជីវិត
 រូបភាពនៃភាពងងឹតត្រូវបានបង្កើតឡើងតែនៅលើផែនដីដោយសារតែ
 ការប្រយុទ្ធគ្នារវាង " ពន្លឺ " ដំរើភាព និង " ភាពងងឹត " នៃជំរុំរបស់អារក្ស។

ខទី ២៦៖ « សិរីល្អ និងកិត្តិយសនៃប្រជាជាតិណានានឹងត្រូវនាំមកទីនោះ។ »
 អស់រយៈពេល 6000

ឆ្នាំមកហើយដែលមនុស្សបានរៀបចំខ្លួនទៅជាកុលសម្ព័ន្ធ ប្រជាជន
 និងប្រជាជាតិ។ ក្នុងកំឡុងគ្រិស្តសករាជ នៅប្រទេសលោកខាងលិច
 មនុស្សបានផ្លាស់ប្តូរនគររបស់ពួកគេទៅជាប្រជាជាតិ
 ហើយពួកគេស្រឡាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសពីក្នុងចំណោមពួកគេ ដោយសារ
 " សិរីរុងរឿង " ដែលពួកគេបានថ្វាយដល់ព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខ ២៧ ៖ « គ្មានអ្វីដែលមិនបរិសុទ្ធនឹងចូលទៅក្នុងនាង ឬអ្នកណាដែល
 ប្រព្រឹត្តអំពើគួរស្តាប់ខ្ពើម ឬការភូតភរឡើយ។ »

មានតែអ្នកដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀមប៉ុណ្ណោះដែលនឹងចូល»។

ព្រះបានបញ្ជាក់ថា ការសង្គ្រោះគឺជាកម្មវត្ថុនៃការទាមទារដ៏ធំមួយនៅលើផ្ទៃកម្រិតរបស់ទ្រង់។ មានតែព្រលឹងបរិសុទ្ធតែខ្លះ ដែលបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព អាចត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ជាថ្មីម្តងទៀត ព្រះវិញ្ញាណរំលឹកការបដិសេធរបស់ខ្លួនចំពោះ « សេចក្តីសៅហ្មង » ដែលចាត់ទុកសេចក្តីជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលបានធ្លាក់ចុះក្នុងសារលិខិតនៃ « Sardes » នៅក្នុង វិវរណៈ ៣:៤ ហើយជំនឿកាតូលិកដែលអ្នកកាន់តាមនោះបានប្រគល់ខ្លួនទៅជាការស្អប់ខ្ពើម និងចំពោះ ការភូតភរខាងសាសនា និងសិរិល។ ពីព្រោះអស់អ្នកដែលមិនមែនជារបស់ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគេត្រូវបានអារក្សនិងបិសាចរបស់វាបោកបញ្ឆោត។

ជាថ្មីម្តងទៀត ព្រះវិញ្ញាណរំលឹកយើង ភាពភ្ញាក់ផ្អើលត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់មនុស្ស ដោយសារព្រះបានស្គាល់តាំងពីកំណើតពិភពលោកអំពីឈ្មោះអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ ដោយសារពួកគេ « ត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់ទ្រង់ »។ ហើយដោយការបញ្ជាក់ថា « នៅក្នុងសៀវភៅជីវិត របស់កូនចៀម » ព្រះមិនរាប់បញ្ចូលសាសនាណាដែលមិនមែនជាគ្រិស្តសាសនាពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ឡើយ ។

ដោយបានបើកសម្តែងនៅក្នុងវិវរណៈរបស់គាត់អំពីការមិនរាប់បញ្ចូលសាសនាគ្រិស្តមិនពិត ផ្លូវទៅកាន់សេចក្តីសង្គ្រោះបានលេចចេញជា “ ចង្អៀត ហើយចង្អៀត ” ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសវានៅក្នុងម៉ាថាយ 7:13-14 ថា: “ ចូលតាមទ្វារចង្អៀត។ ដ្បិតទ្វារក៏ទូលាយ ហើយផ្លូវក៏ទូលាយ ដែលនាំទៅរកសេចក្តីវិនាស ហើយមានមនុស្សជាច្រើនចូលតាមនោះ។ ប៉ុន្តែ ច្រកទ្វារ តូចចង្អៀត ហើយផ្លូវដែលនាំទៅរកជីវិត ហើយមានមនុស្សតិចណាស់ដែលរកឃើញ »។

វិវរណៈ 22: ថ្ងៃគ្មានទីបញ្ចប់នៃភាពអស់កល្បជានិច្ច

ភាពល្អឥតខ្ចោះនៃពេលវេលានៅលើផែនដីនៃការជ្រើសរើសដ៏ទេវភាពបានបញ្ចប់ដោយ Apo.21: 7 x 3 ។ លេខ 22 មានលក្ខណៈផ្ទុយស្រឡះពីការចាប់ផ្តើមនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ទោះបីជាវាបង្កើតនៅក្នុងសៀវភៅនេះ វគ្គបន្តរបស់វាក៏ដោយ។ ការបន្តនេះដែលទាក់ទងនឹង « អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង » យោងតាមព្រះគ្រូបានភ្ជាប់ទៅនឹង « ផែនដីថ្មី និងស្ថានសួគ៌ថ្មី » ដែលទាំងពីរគឺអស់កល្បជានិច្ច។

ខទី 1: « ហើយទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំនូវទន្លេនៃទឹកនៃជីវិត, ជ្រាដូចគ្រីស្ទាល់, បន្តពីបណ្តុំនៃព្រះនិងនៃកូនចៀម »

នៅក្នុងរូបភាពដ៏រិសេសវិសាលនៃភាពស្រស់ស្រាយនេះ ព្រះវិញ្ញាណវត្ថុកយើងថា ការជួបប្រជុំនៃពួកអ្នករើសតាំងដែលបានក្លាយទៅជាអស់កល្ប ជារូបភាពដោយ " ទន្លេនៃទឹកនៃជីវិត " គឺជាការបង្កើត ជាកិច្ចការរបស់ព្រះដែលបានបង្កើតឡើងវិញខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលមានវត្តមានអាចមើលឃើញ។ ត្រូវបានណែនាំដោយ " បណ្តុំ " របស់គាត់; ហើយនេះ តាមរយៈយញ្ញបូជានៃ " កូនចៀម " ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; ភាពអស់កល្បជាផ្នែកនៃកំណើតថ្មី ដែលការលះបង់នេះកើតចេញពីអ្នករើសតាំង។

" ទន្លេ " គឺជាលំហូរនៃបរិមាណទឹកសាប។ គាត់រូបភាពជីវិតដែលដូចគាត់គឺស្ថិតនៅក្នុងសកម្មភាពឥតឈប់ឈរ។ ទឹកសាបបង្កើតបាន 75% នៃរាងកាយមនុស្សរបស់យើង; នេះមានន័យថាទឹកសាបគឺចាំបាច់សម្រាប់គាត់ ហើយនេះជាហេតុផលដែលព្រះប្រៀបធៀបព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គ្រាន់តែជាការចាំបាច់សម្រាប់ការទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ទៅជា " ប្រភពនៃទឹកនៃជីវិត " យោងតាម Apo.7:17 ដោយធ្វើជាខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។ « ប្រភពនៃទឹករស់ » យោងទៅតាម Jer.2:13។ នៅក្នុងវិវរណៈរបស់ទ្រង់ យើងបានឃើញនៅក្នុង វិវរណៈ 17:15 ថា " ទឹក " ជានិមិត្តរូប " ប្រជាជន "; នៅទីនេះ " ទន្លេ " គឺជានិមិត្តរូបនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលបានប្រោសលោះ ក្លាយជាអស់កល្បជានិច្ច។

ខទី ២: « នៅកណ្តាលក្រុង និងនៅមាត់ទន្លេទាំងពីរ មានដើមឈើមានជីវិត បង្កើតផលដប់ពីរដង ចេញផ្លែជារៀងរាល់ខែ ហើយស្លឹកសម្រាប់ព្យាបាលជាតិសាសន៍។ »

នៅក្នុងរូបភាពទីពីរនេះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ " ដើមឈើជីវិត " ត្រូវបានរកឃើញ " នៅកណ្តាល " នៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ដែលបានជ្រើសរើសបានប្រមូលផ្តុំនៅជុំវិញទ្រង់នៅក្នុង

"កន្លែង " នៃការប្រជុំ។ គាត់គឺ " នៅកណ្តាល " នៃពួកគេប៉ុន្តែក៏នៅសងខាងរបស់ពួកគេផងដែរដែលគំណាងដោយ " ច្រាំងទន្លេពីរ " ។ សម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺមានវត្តមាន។ មានវត្តមាននៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ៗគ្នា។ ផ្លែឈើនៃ " ដើមឈើ " នេះគឺ " ជីវិត " ដែលត្រូវបានបន្តឡើងវិញឥតឈប់ឈរចាប់តាំងពី " ផ្លែឈើរបស់វា " ត្រូវបានទទួលនៅក្នុងរៀងរាល់ " 12 ខែ " នៃឆ្នាំនៅលើផែនដីរបស់យើង។ នេះគឺជាប្រភពដ៏ស្រស់ស្អាតមួយទៀតនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយជាការរំលឹកថា វាត្រូវបានរក្សាទុកជារៀងរហូតដោយព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។

ជាញឹកញយព្រះយេស៊ូវបានប្រៀបធៀបមនុស្សទៅនឹង " ដើមឈើ " ផ្លែឈើដែល " យើងវិនិច្ឆ័យដោយផ្លែឈើរបស់ពួកគេ " ។ គាត់បានសន្មតថាខ្លួនគាត់តាំងពីដើមដំបូងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 2:9 ដែលជារូបភាពនិមិត្តរូបនៃ " ដើមឈើជីវិត " ។ ប៉ុន្តែដើមឈើមានដូចជា " សម្លៀកបំពាក់ " ការតុបតែងនៃ " ស្លឹក " របស់ពួកគេ។ សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ « សម្លៀកបំពាក់ » របស់ទ្រង់គំណាងឱ្យការប្រព្រឹត្តិដ៏សុចរិតរបស់ទ្រង់ ហើយដូច្នោះការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ពីអំពើបាបរបស់អ្នករើសតាំងដែលជំពាក់ការ រសម្រោះរបស់ពួកគេចំពោះទ្រង់។ ដូច្នោះ ដូចជា « ស្លឹក » នៃ « ដើមឈើ » ព្យាបាល ជំងឺ កិច្ចការសុចរិត ដែលបានសម្រេចដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ « ព្យាបាល » ជំងឺ រមែងស្លាប់នៃអំពើបាបដើមដែលបានទទួលមរតកដោយពួករើសតាំងតាំងពី អំដាម និងអេវ៉ាដែលបានប្រើ « ស្លឹក » នៃដើមឈើដើម្បីគ្របរូបកាយរបស់ពួកគេ និងការអាក្រក់ខាងវិញ្ញាណដែលបានរកឃើញដោយបទពិសោធន៍នៃអំពើបាប។

ខទី ៣៖ « នឹងលែងមានការត្រូវបណ្តាសាទៀតហើយ។ បណ្តាសារបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងរបស់កូនចៀមនឹងស្ថិតនៅក្នុងទីក្រុង។ អ្នកបម្រើ របស់លោកនឹងបម្រើលោក ហើយឃើញមុខលោក »។

ចេញពីខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុងពេលអនាគត ដោយផ្តល់សាររបស់ទ្រង់នូវអត្ថន័យនៃការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដែលនឹងនៅតែត្រូវប្រយុទ្ធនឹងអំពើអាក្រក់ និងផលវិបាករបស់វារហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការដកខ្លួនចេញពីផែនដីនៃអំពើបាប។

វាគឺជា « អនាធិបតេយ្យ » ជាបណ្តាសានៃអំពើបាបដែលប្រព្រឹត្តដោយអេវ៉ា និងអំដាម ដែលបានធ្វើឱ្យព្រះមើលមិនឃើញដោយភ្នែកមនុស្ស។ ការបង្កើតអ៊ីស្រាអែលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់មិនបានផ្លាស់ប្តូរអ្វីសោះ ពីព្រោះអំពើបាបនៅតែធ្វើឱ្យព្រះជាម្ចាស់មើលមិនឃើញ។ គាត់នៅតែត្រូវលាក់ខ្លួននៅក្រោមពពកនៅពេលថ្ងៃក្លាយជាភ្លឺនៅពេលយប់។ ទិសក្តារបំផុតនៃទិសក្តារត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់គាត់ទាំងស្រុង ក្រោមការផ្តន្ទាទោសប្រហារជីវិតចំពោះជនល្មើស។ ប៉ុន្តែស្ថានភាពនៅលើផែនដីនេះមិនមានទៀតទេ។ នៅលើផែនដីថ្មី ព្រះអាចមើលឃើញដល់អ្នកបម្រើទាំងអស់របស់ទ្រង់ អ្វីដែលការបម្រើរបស់ពួកគេនឹងនៅតែជាអាថ៌កំបាំងនៅឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមានការទាក់ទងជាមួយទ្រង់

នៅពេលដែលពួកសាវ័កបានស្លាប់ស្លាជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបានសន្ទនាជាមួយទ្រង់។ ទល់មុខគ្នា។

ខទី 4: “ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់នឹងនៅលើថ្ងាសរបស់ពួកគេ។ »

ព្រះនាមរបស់ព្រះបង្កើតជា « គ្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ »។ ថ្ងៃឈប់សម្រាកគឺគ្រាន់តែជា "សញ្ញា" ខាងក្រៅនៃរឿងនេះ។ ដោយសារតែ " ឈ្មោះ " របស់ព្រះកំណត់តួអក្សររបស់គាត់ដែលគាត់តំណាងដោយមុខនៃ " សត្វបួន " : " ភោ, ក៏ភ្ននជើង, មនុស្ស, និងឥន្ទ្រី " ដែលបង្ហាញយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះភាពផ្ទុយគ្នាចុះសម្រុងគ្នានៃលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ : រាជ និងខ្លាំង ប៉ុន្តែត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការបូជា រូបរាងមនុស្ស ប៉ុន្តែធម្មជាតិស្ថានសួគ៌។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូបានសំរេច។ អស់អ្នកដែលដូចគ្នាមកជុំគ្នា។ ផងដែរ អ្នកដែលចែករំលែកតម្លៃដ៏ទេវភាពត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះសម្រាប់ជីវិតអស់ កល្យានិច្ច ហើយត្រូវបានប្រមូលផ្តុំទៅគាត់។ “ ថ្ងាស ” ជាផ្ទះខ្សែក្បាលរបស់បុរស ដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលម្យ៉ាងនៃគំនិត និងបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់គាត់។ ហើយការសិក្សាខ្សែក្បាលដែលមានចលនានេះ ឆ្លុះបញ្ចាំង និងអនុម័ត ឬបដិសេធស្តង់ដារនៃសេចក្តីពិតដែលព្រះបង្ហាញដល់វា ដើម្បីសង្គ្រោះវា។ ខ្សែក្បាលនៃអ្នករើសតាំងចូលចិត្តការបង្ហាញនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលរៀបចំដោយ ព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធយោងទៅតាមច្បាប់ដែលបានបង្កើតឡើង ដើម្បីយកឈ្នះលើអំពើអាក្រក់ដោយជំនួយរបស់គាត់ ដើម្បីទទួលបានសិទ្ធិរស់នៅជាមួយគាត់។

នៅទីបំផុត

អស់អ្នកដែលមានចរិតលក្ខណៈនៃព្រះដែលបានបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ រកឃើញខ្លួនពួកគេជាមួយទ្រង់ ដើម្បីបម្រើទ្រង់អស់កល្យានិច្ច។ វត្តមានរបស់ “ ព្រះនាម ” របស់ព្រះ “ ដែលសរសេរនៅលើថ្ងាសរបស់ពួកគេ ” ពន្យល់ពីជ័យជំនះរបស់ពួកគេ។

ហើយជាពិសេសនៅក្នុងការធ្វើតេស្តចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ Adventist ដែលបុរសមានជម្រើសនៃការចារិកនៅលើ " ថ្ងាសរបស់ពួកគេ " " ព្រះនាមនៃព្រះ " ឬថា " សត្វ " ដែលបះបោរ។

ខទី ៥: « នឹងមិនមានយប់ទៀតទេ។ ហើយគេនឹងមិនត្រូវការចង្រៀង ឬ ពន្លឺឡើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនឹងប្រទានពន្លឺដល់ពួកគេ។ ហើយពួកគេនឹងសោយរាជ្យជារៀងរហូត។ »

យោងតាមលោកុប្បត្តិ ១:៥ នៅពីក្រោយពាក្យ “ យប់ ” តំណាងពាក្យ “ ភាពងងឹត ” ដែលជានិមិត្តរូបនៃអំពើបាប និងអំពើអាក្រក់។ « ចង្រៀង » កំណត់ គម្ពីរជាព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបង្ហាញពីខ្នាតតម្រានៃ « ពន្លឺរបស់ទ្រង់ » ដែលល្អ និងល្អ ។ វានឹងលែង មានប្រយោជន៍ ទៀតហើយ អ្នកជ្រើសរើសនឹងមានសិទ្ធិចូលប្រើការបំផុសគំនិតដ៏ទេវភាពរបស់វាដោយផ្ទាល់ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្នវានៅតែរក្សានៅលើផែនដីនៃអំពើបាប ដែលជាតួនាទី " បំភ្លឺ " ដ៏សំខាន់របស់វា ដែលនាំទៅរកជីវិតអស់កល្យានិច្ច។

ខទី ៦៖ « ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា ពាក្យទាំងនេះប្រាកដ ហើយពិត; ហើយព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃវិញ្ញាណនៃពួកហោរា ទ្រង់បានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់ទៅ បង្ហាញពួកអ្នកបម្រើទ្រង់នូវអ្វីដែលត្រូវកើតឡើង យ៉ាងឆាប់រហ័ស។ »។

ជាលើកទីពីរហើយដែលយើងរកឃើញការបញ្ជាក់ដ៏ទេវភាពនេះថា៖ « ពាក្យ ទាំងនេះគឺពិត និងពិត » ។ ព្រះព្យាយាមបញ្ឈប់បញ្ឈូលអ្នកអាននូវទំនាយនេះ ពី ព្រោះជីវិតអស់កល្បរបស់ទ្រង់គឺជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងជម្រើសរបស់ទ្រង់។

ប្រឈមមុខនឹងការបញ្ជាក់ដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ មនុស្សជាតិត្រូវបានកំណត់ដោយញាណទាំងប្រាំដែលអ្នកបង្កើតបានផ្តល់ឱ្យគាត់។ ការល្អឯងមានច្រើន

និងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការបង្វែរគាត់ចេញពីភាពខាងវិញ្ញាណ។ ដូច្នោះ ការទទួលបានរបស់ព្រះគឺត្រឹមត្រូវទាំងស្រុង។ គ្រោះថ្នាក់ដល់ព្រលឹងគឺពិត ហើយមិនធ្លាប់មាន។

វាសមស្របក្នុងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពការអានខគម្ពីរនេះរបស់យើង ដែលបង្ហាញពីតួអក្សរដ៏កម្រនៅក្នុងទំនាយនេះ។

មិនមាននិមិត្តសញ្ញានៅក្នុងខគម្ពីរនេះទេ

ប៉ុន្តែការបញ្ជាក់ថាព្រះជាម្ចាស់គឺជាការបំផុសគំនិតរបស់ព្យាករីដែលបានសរសេរ សៀវភៅព្រះគម្ពីរ ហើយថាវារិររណៈចុងក្រោយ គាត់បានបញ្ជូន "កាព្រីយ៉ែល" ទៅកាន់យ៉ូហាន ដើម្បីឱ្យគាត់បង្ហាញដល់គាត់ជារូបភាព។ នៅឆ្នាំ 2020 និងកើតឡើង " ភ្លាមៗ" ឬបានសម្រេចរួចហើយ ក្នុងកម្រិតធំ។ ប៉ុន្តែរវាងឆ្នាំ 2020 និង 2030 សម័យកាលដ៏អាក្រក់បំផុតនឹងត្រូវឆ្លងកាត់។

គ្រាដ៏អាក្រក់ដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយការស្តាប់ ការបំផ្លិចបំផ្លាញនុយក្លេអ៊ែរ និង " គ្រោះភាពចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ "; មនុស្សនិងធម្មជាតិនឹងរងទុក្ខយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររហូតដល់ពួកគេបាត់ខ្លួន។

ខទី ៧៖ « ហើយមើលចុះ ខ្ញុំមក យ៉ាងឆាប់. អ្នកដែលកាន់តាមពាក្យទំនាយ ក្នុងសៀវភៅនេះមានសុភមង្គលហើយ! »

ការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានប្រកាសសម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។ ភាពល្អិតល្អន់គឺសម្រាប់យើង ដល់កម្រិតដែលយើង " រក្សា " រហូតដល់ទីបញ្ចប់ " ពាក្យនៃទំនាយនៃសៀវភៅនេះ " វិររណៈ។

កិរិយាសព្វ " ភ្លាមៗ " "

កំណត់ការលេចចេញភ្លាមៗរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅម៉ោងនៃការត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់

ពីព្រោះពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅជាទៀងទាត់ដោយមិនមានការបង្កើនល្បឿន ឬថយចុះ។ តាំងពី ដានីយ៉ែល ៨:១៩ ព្រះបានរំលឹកយើងថា៖ « មានពេលកំណត់ សម្រាប់ទីបញ្ចប់ » ៖ « បន្ទាប់មក គាត់មានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា ៖ « ខ្ញុំនឹងបង្រៀន អ្នកពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីក្រោធដ៏ ដ្បិតមានពេលកំណត់ សម្រាប់ទីបញ្ចប់។ " វាអាចធ្វើអន្តរាគមន៍បានតែនៅចុងបញ្ចប់នៃ 6000 ឆ្នាំដែលបានរៀបចំឡើងដោយព្រះសម្រាប់ការជ្រើសរើសរបស់គាត់ នោះគឺនៅថ្ងៃដំបូងនៃនិទាយរដូវដែលមុនថ្ងៃទី 3 ខែមេសាឆ្នាំ 2030 ។

ខទី ៨៖ « ខ្ញុំជាយ៉ូហាន ដែលបានឮ ហើយបានឃើញការទាំងនេះ ។ កាលខ្ញុំ បានឮ និងឃើញហើយ ខ្ញុំក៏ក្រាបនៅជើងទេវតាដែលបង្ហាញពួកគេឲ្យខ្ញុំ គោរព ហើយក្រាបនៅចំពោះមុខលោក។ »

ជាលើកទីពីរ ព្រះវិញ្ញាណយាងមកដើម្បីធ្វើការព្រមានរបស់ទ្រង់មកយើង។ នៅក្នុងអត្ថបទក្រិកដើម គិរិយាស័ព្ទ "proskuneo" បកប្រែថា "ដើម្បីក្រាបមុន" ។ គិរិយាស័ព្ទ "ដើម្បីគោរព" គឺជាគេរដំណែលនៃកំណែឡាតាំងហៅថា "Vulgate" ។ តាមមើលទៅ

ការបកប្រែដ៏អាក្រក់នេះបានរៀបចំផ្លូវសម្រាប់ការបោះបង់ចោលការថ្វាយបង្គំ ព្រះនៅក្នុងការអនុវត្តសាសនានៃគ្រិស្តសាសនាដែលក្បត់សាសនា រហូតដល់ការអធិស្ឋាន «ឈរ»

ដោយសារតែការបកប្រែមិនពិតមួយទៀតនៃគិរិយាសព្ទភាសាក្រិច "istemi" នៅក្នុងម៉ាកុស 11:25 ។ នៅក្នុងអត្ថបទ ទម្រង់របស់វា "stékété" មានអត្ថន័យថា "នៅតែរឹងមាំ ឬតស៊ូ" ប៉ុន្តែការបកប្រែ Oltramare ដែលប្រើក្នុងកំណែ L.Segond បានបកប្រែវាទៅជា "stasis" ដែល មានន័យថា "ឈរ" ក្នុងន័យត្រង់។ ការបកប្រែខុសឆ្គងនៃព្រះគម្ពីរ ដូច្នេះធ្វើឱ្យមានភាពស្របច្បាប់ បោកបញ្ឆោត អាកប្បកិរិយាមិនសក្តិសម ក្រអឺតក្រទម និងខឹងសម្បារចំពោះព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យ ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ លើផ្នែកនៃមនុស្សដែលបាត់បង់ការយល់ដឹងអំពីភាពពិសិដ្ឋពិតប្រាកដ។ ហើយនេះមិនមែនតែមួយទេ...

នេះជាមូលហេតុដែលអាកប្បកិរិយារបស់យើងចំពោះការបកប្រែព្រះគម្ពីរត្រូវតែ មានការសង្ស័យ និងប្រុងប្រយ័ត្ន ជាពិសេសចាប់តាំងពីនៅក្នុង វិវរណៈ 9:11 ព្រះបានបើកសម្តែងការប្រើប្រាស់ "បំផ្លិចបំផ្លាញ" (Abaddon-Apollyon) នៃព្រះគម្ពីរដែលបានសរសេរ។ " ជាភាសាហេព្រើរនិងក្រិក " ។

ការពិតត្រូវបានរកឃើញតែនៅក្នុងអត្ថបទដើមប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវបានរក្សាទុកជាភាសាហេព្រើរ ប៉ុន្តែបានបាត់ទៅវិញ ហើយជំនួសដោយការសរសេរក្រិកនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី។ ហើយនៅទីនោះ វាត្រូវតែត្រូវបានទទួលស្គាល់ ការអធិស្ឋាន "ឈរ"

បានបង្ហាញខ្លួនក្នុងចំណោមអ្នកជឿប្រូតេស្តង់ ដែលកំណត់គោលដៅដោយពាក្យដ៏ទេវភាពនៃ " ប្រែកទី ៥ ។ ដោយហេតុថា ការលុតជង្គង់អធិស្ឋានបានបន្តយូរជាងនេះក្នុងចំណោមអ្នកកាន់សាសនាកាតូលិក ប៉ុន្តែយើងមិនគួរភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ ព្រោះវាស្ថិតនៅក្នុងសាសនាកាតូលិកនេះ ដែលអារក្សនាំអ្នកដើរតាម

និងជនរងគ្រោះរបស់គាត់ទៅក្រាបថ្វាយបង្គំនៅមុខរូបចម្លាក់ដែលហាមឃាត់ ដោយបញ្ញត្តិទីពីរនៃបញ្ញត្តិទាំងដប់របស់ព្រះ។ បញ្ញត្តិដែលពួកកាតូលិកមិនអើពើ ចាប់តាំងពីនៅក្នុងកំណែរ៉ូម៉ាំង វាត្រូវបានលុប និងជំនួស។

ខទី ៩៖ « ប៉ុន្តែ គាត់មានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា ចូរប្រយ័ត្នកុំធ្វើដូច្នោះ! ខ្ញុំជា អ្នកបម្រើរួមគ្នារបស់អ្នក ហើយជាបងប្អូនរបស់អ្នកជាព្យាការី និងជាអ្នកដែល កាន់តាមពាក្យនៃសៀវភៅនេះ។ ថ្វាយបង្គំ នៅចំពោះព្រះ ក្រាបថ្វាយបង្គំ។ »

កំហុសដែលប្រព្រឹត្តដោយយ៉ូហានគឺត្រូវបានស្នើឡើងដោយព្រះជាការ ព្រមានដែលបានថ្លែងទៅកាន់អ្នករើសតាំងរបស់គាត់ថា៖ «កុំឲ្យធ្លាក់ក្នុងការ

ថ្វាយបង្គំរូបព្រះឡើយ!»។

ដែលបង្កើតជាកំហុសចម្បងនៃសាសនាគ្រិស្តដែលបដិសេធដោយព្រះនៅក្នុងព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

គាត់រៀបចំឈុតនេះតាមរបៀបដែលគាត់បានរៀបចំមេរៀនចុងក្រោយរបស់គាត់
ដោយបញ្ជាឱ្យសាវ័ករបស់គាត់យកអាវុធរបស់ពួកគេសម្រាប់ម៉ោងនៃការចាប់
ខ្លួនគាត់។ លុះដល់វេលាហើយ ទ្រង់ហាមមិនឱ្យគេប្រើ។ មេរៀននេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ
ហើយនាងបាននិយាយថា៖ « ត្រូវប្រយ័ត្នកុំធ្វើវា »។ នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ យូហាន
ទទួលបានការពន្យល់ថា ៖ « ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក » ។ “ ពួកទេវតា ” រួមទាំង “
កាព្រីយ៉ែល ” គឺដូចជាមនុស្ស សត្វនៃព្រះជាអ្នកបង្កើត
ដែលបានហាមឃាត់នៅក្នុងបញ្ញត្តិទីពីរនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ទ្រង់ក្នុងការក្រា
បថ្វាយបង្គំនៅចំពោះមុខសត្វលោក មុនរូបចម្លាក់ ឬរូបគំនូរ។
គ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់ដែល idol អាចទទួលយកបាន។ ដូច្នេះ យើងអាចរៀនពី
ខគម្ពីរនេះដោយកត់សម្គាល់អាកប្បកិរិយាផ្ទុយពីទេវតា។ នៅទីនេះ Gabriel
ដែលជាសត្វសេឡេស្ទាលដែលសក្តិសមបំផុតបន្ទាប់ពីលោក Michael
ហាមឃាត់ការថ្វាយបង្គំនៅចំពោះមុខគាត់។ ម៉្យាងវិញទៀត សាតាំង
នៅក្នុងរូបរាងដ៏ទាក់ទាញរបស់វា ក្នុងរូបភាពនៃ “វីដ្យិន Virgin”
សុំឱ្យសាងសង់វិមាន និងកន្លែងគោរពបូជា ដើម្បីថ្វាយបង្គំ និងបម្រើនាង...
រហូតមុខនៃភាពងងឹតបានធ្លាក់ចុះ។

ទេវតាបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា « និងបងប្អូនរបស់អ្នក ជាព្យាករី និងអ្នក
ដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូលនៃសៀវភៅនេះ » ។ រវាងប្រយោគនេះ និងវិរណៈ 1:3
យើងកត់សម្គាល់ភាពខុសគ្នាដោយសារតែពេលវេលាដែលបានកន្លងផុតទៅរវាង
ការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលានៃការឱគ្រីបឆ្នាំ 1980 និងកំណែបច្ចុប្បន្ននៃឆ្នាំ 2020 ។
រវាងកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះ " គាត់ដែលអាន " បានធ្វើឱ្យកូនចៅដទៃទៀតរបស់
ព្រះចែកចាយពន្លឺដែលបានឱគ្រីប ហើយពួកគេបានចូលទៅក្នុងកិច្ចការរបស់ «
ព្យាករី» ។ គុណនេះអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សមួយចំនួនធំជាងនេះទៅទៀតដែលហៅថា
សិទ្ធិទទួលបានការបោះឆ្នោតដោយការស្តាប់ការពិតដែលបានបង្ហាញ
និងដោយដាក់វាចូលទៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។

ខទី ១០ ៖ « ហើយគាត់មានប្រសាសន៍មកខ្ញុំថា កុំគ្រាប់តាមពាក្យទំនាយនៃ
សៀវភៅនេះឡើយ។ ព្រោះពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ »

សារនេះគឺមានការយល់ច្រឡំ ព្រោះវាត្រូវបានផ្ញើទៅកាន់លោក John
ដែលព្រះបានដឹកជញ្ជូនទៅកាន់យុគចុងក្រោយរបស់យើង
តាំងពីដើមដំបូងនៃសៀវភៅនេះ យោងទៅតាម Rev.1:10។ ម៉្យាងទៀត
យើងត្រូវតែយល់ថា បទបញ្ជាមិនបិទត្រាពាក្យនៃសៀវភៅនេះ
ត្រូវបានផ្ញើមកខ្ញុំដោយផ្ទាល់
នៅពេលដែលសៀវភៅនេះមិនត្រូវបានបិទត្រាទាំងស្រុង។ បន្ទាប់មក វាក្លាយទៅ
ជា “ សៀវភៅបើកចំហតូច ” នៃ វិរណៈ ១០:៥។ ហើយនៅពេលដែលវាត្រូវបាន “
បើក ” ដោយមានជំនួយ និងការអនុញ្ញាតពីព្រះ
នោះលែងមានសំណួរនៃការបិទវាដោយ “ត្រា” ទៀតហើយ។ ហើយនេះ " សម្រាប់ពេលវេលាគឺនៅជិត "; នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2021 នៅសល់ 9 ឆ្នាំទៀត
មុនពេលការយាងត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ការបើកដំបូងនៃ " សៀវភៅតូច " បានចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ពីក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ពោលគឺបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1843 និង 1844; សម្រាប់ការយល់ដឹងដ៏សំខាន់នៃប្រធានបទនៃការធ្វើតេស្តចុងក្រោយបំផុតនៃ សេចក្តីជំនឿរបស់ Adventist គឺដោយសារតែវិវរណៈដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយផ្ទាល់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់ ឬដោយទេវការបស់ទ្រង់ ដល់បងស្រីរបស់យើង Ellen.G.White ក្នុងអំឡុងពេលបម្រើរបស់នាង។

ខទី ១១៖ « ត្រូវឱ្យអ្នកណាដែលទុច្ចរិតមកជាអយុត្តិធម៌ម្តងទៀត ចូរឱ្យអ្នក ណាដែលមិនបរិសុទ្ធ ត្រឡប់ទៅជាមិនបរិសុទ្ធម្តងទៀត។ ចូរឱ្យមនុស្សសុចរិតនៅ តែប្រតិបត្តិសេចក្តីសុចរិត ហើយអ្នកដែលបរិសុទ្ធនៅតែញែកខ្លួនជាបរិសុទ្ធ។ »

នៅលើការអានលើកដំបូង ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ពីការចូលទៅក្នុងការអនុវត្តនៃក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14។ ការបំបែកនៃ Adventists ដែលជ្រើសរើសដោយព្រះនៅចន្លោះឆ្នាំ 1843 និង 1844 បញ្ជាក់ពីសារនៃ " Sardis " ដែលជាកន្លែងដែលយើងរកឃើញពួកប្រូតេស្តង់ " នៅរស់ " ប៉ុន្តែ " ស្លាប់ " និង " សៅហ្មង " ខាងវិញ្ញាណហើយអ្នកត្រូវស្រាយនៅ Adventist " សក្តិសមនៃពណ៌ស " ដែលហៅថានៅក្នុងខនេះ " សុចរិតភាព និង ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ "។ ប៉ុន្តែការបើក « សៀវភៅតូច » គឺមានការរីកចម្រើនដូចជា « ផ្លូវនៃមនុស្សសុចរិតដែលបន្តលូតលាស់ដូចជាពន្លឺនៃថ្ងៃ តាំងពីព្រឹកព្រលឹមរហូត ដល់ចំណុចកំពូល »។ ហើយអ្នកត្រូវស្រាយផ្លូវ Adventists មិនបានដឹងថា ការសាកល្បង នៃសេចក្តីជំនឿនឹងរុះរើពួកគេនៅចន្លោះឆ្នាំ 1991 និង 1994 ដូចដែលការសិក្សានៃ " វ៉ែត ទី 5 " បានបង្ហាញដល់យើង។ ជាលទ្ធផល ការអាន ខគម្ពីរនេះផ្សេងទៀតអាចទៅរួច។

ពេលវេលានៃការផ្សារភ្ជាប់ជិតដល់ទីបញ្ចប់ ដូចដែលយើងអាននៅក្នុង វិវរណៈ ៧:៣៖ « កុំធ្វើបាបផែនដី ឬសមុទ្រ ឬដល់ដើមឈើឡើយ ដរាបណាយើង បានបោះត្រាត្រាលើថ្នល់អ្នកបម្រើនៃព្រះនៃយើង។ » តើយើងគួរដាក់លិខិត អនុញ្ញាតឱ្យប៉ះពាល់ដល់ដី សមុទ្រ និងដើមឈើនៅទីណា? មានលទ្ធភាពពីរ។ មុន « វ៉ែតទីប្រាំមួយ » ឬមុន « គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ »? “ វ៉ែតទីប្រាំមួយ ” ដែលបង្កើតជាការដាក់ទណ្ឌកម្មព្រមានទីប្រាំមួយ ដែលព្រះបានប្រទានដល់មនុស្សមានបាបនៅលើផែនដី វាហាក់ដូចជាសមហេតុផលសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងករណីនេះ ដើម្បីរក្សាលទ្ធភាពទីពីរ។ ដោយសារតែ " គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ " មានគោលដៅរបស់ពួកគេ គឺ Protestant " ផែនដី " និង " សមុទ្រ " កាតូលិក។ ចូរយើងពិចារណាថាការបំផ្លិចបំផ្លាញដែលសម្រេចបានដោយ “ វ៉ែតទីប្រាំមួយ ” មិនបានរារាំងទេ

ប៉ុន្តែជំរុញការប្រែចិត្តជឿនៃពួកអ្នករើសតាំងដែលត្រូវបានប្រោសលោះដោយព្រះ លោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដូច្នេះហើយ គឺបន្ទាប់ពី “ វ៉ែតទីប្រាំមួយ ” ហើយមុននឹង “ គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ” ហើយនៅពេលនៃការបញ្ចប់ការផ្សារភ្ជាប់ ដែលជាការបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណរបស់សមូហភាព និងបុគ្គល ដែលយើងនៅតែអាចដាក់ពាក្យពី ខគម្ពីរនេះ៖ « សូមឱ្យអ្នកណាដែលអយុត្តិធម៌

ជាអ្នកទុច្ចរិតម្តងទៀត ចូរឱ្យអ្នកដែលស្មោកគ្រោក ទៅជាស្មោកគ្រោកសាជាថ្មី។ ចូរឱ្យមនុស្សសុចរិតនៅតែប្រតិបត្តិសេចក្តីសុចរិត ហើយអ្នកដែលបរិសុទ្ធនៅតែ ញែកខ្លួនជាបរិសុទ្ធ។ »

មនុស្សគ្រប់រូបនឹងអាចមើលឃើញនៅទីនេះនូវវិធីដែលព្រះវិញ្ញាណបញ្ចក់នៅក្នុង ខនេះនូវការបកប្រែដ៏ល្អដែលខ្ញុំបានបង្ហាញសម្រាប់ខគម្ពីរ “Adventist” ជាមូលដ្ឋានដែលជាដានីយ៉ែល 8:14: “... ភាពបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត”។ ពាក្យ « សុចរិត និង បរិសុទ្ធ » ត្រូវបានគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំង ដូច្នេះហើយបានបញ្ជាក់ ដោយព្រះ។ ដូច្នេះ សារនេះព្យាករណ៍ពីពេលវេលានៃការបញ្ចប់នៃសម័យព្រះគុណ ប៉ុន្តែការពន្យល់មួយទៀតមានដូចខាងក្រោម។

ការឈានដល់ចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅនេះ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ពេលវេលាដែលសៀវភៅដែលបានឱ្យគ្រឹបពេញលេញក្លាយជា " សៀវភៅបើកចំហតូច " ហើយចាប់ពីពេលនេះ ការទទួលយកឬការបដិសេធរបស់វានឹងធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាង " អ្នកសុចរិត និងអ្នកដែលបង្ហាញខ្លួនឯង។ » ហើយព្រះអម្ចាស់របស់យើងអញ្ជើញ « ពួកបរិសុទ្ធ ឱ្យញែកខ្លួនជាបរិសុទ្ធបន្ថែមទៀត » ។ ខ្ញុំចាំម្តងទៀតថា " ភាពសៅហ្មង " ត្រូវបានសន្មតថាជាប្រូតេស្តង់នៅក្នុងសារ " Sardes " ។ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់គោលដៅជាមួយនឹងពាក្យរបស់វា សាសនាប្រូតេស្តង់ និងសាសនាចក្រដែលចែករំលែកបណ្តាសាររបស់ខ្លួនតាំងពីឆ្នាំ 1994 នៅពេលដែលវាបានចូលរួមជាមួយវាដោយការចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាព ecumenical ។ ដូច្នេះ ការទទួលយកសារដែលបានឱ្យគ្រឹបនៃសៀវភៅនេះនឹង “ ជាថ្មីម្តងទៀត ប៉ុន្តែចុងក្រោយ ធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងអ្នកដែលបម្រើព្រះ និងអ្នកដែលមិនបានបម្រើទ្រង់” យោងតាមម៉ាល.៣:១៨។

ដូច្នេះ ខ្ញុំសង្ខេបមេរៀននៃខគម្ពីរនេះ។ ទីមួយ វាបញ្ជាក់ពីការបំបែក Adventist ពី Protestantism រវាងឆ្នាំ 1843 និង 1844។ នៅក្នុងការអានលើកទីពីរ វាអនុវត្តប្រឆាំងនឹង Adventism ជាផ្លូវការដែលបានត្រលប់ទៅ Protestant និងសម្ព័ន្ធភាព ecumenical បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1994។ ហើយខ្ញុំស្នើការអានទីបីដែលនឹងអនុវត្តនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃ ការសាកល្បងនៅឆ្នាំ 2029 មុនពេលការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានកំណត់សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃនិ ទាយរដូវដែលមកដល់មុនថ្ងៃទី 3 ខែមេសាបុណ្យរំលង ២០៣០។

វានៅតែមានសម្រាប់យើងបន្ទាប់ពីការពន្យល់ទាំងនេះដើម្បីយល់ថាមូល ហេតុនៃការដួលរលំនៃ Adventism ស្ថាប័នដែលនាំឱ្យវាត្រូវបាន " ក្អក " ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងសាររបស់គាត់ដែលបានផ្ញើទៅកាន់ឡៅឌីសេគីតិច ជាងការបដិសេធមិនជឿលើការត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់សម្រាប់ 1994 នោះ ការបដិសេធមិនគិតពីការចូលរួមចំណែកនៃពន្លឺដែលបានមកបំភ្លឺការបកប្រែពិ តនៃដានីយ៉ែល 8:14; ពន្លឺមួយបានបង្ហាញក្នុងលក្ខណៈដែលមិនអាចប្រកែកបាន ដោយអត្ថបទព្រះគម្ពីរភាសាហេព្រើរដើមផ្ទាល់។ អំពើបាបនេះអាចត្រូវបានផ្តោលទោសដោយព្រះនៃយុត្តិធម៌ ដែលមិនចាត់ទុកថាមានទោសកំហុស។

ខទី ១២ ៖ « មើលចុះ ខ្ញុំមក ជាប្រញាប់ ហើយរង្វាន់របស់ខ្ញុំគឺនៅជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីប្រគល់ដល់មនុស្សគ្រប់រូប តាមកិច្ចការរបស់គាត់ » ។

ក្នុងរយៈពេល 9 ឆ្នាំ ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រលប់មកវិញដោយសិរីរុងរឿងដ៏ទេវភាពដែលមិនអាចពិពណ៌នា បាន។ នៅក្នុងវិវរណៈ 16 ដល់ 20 ព្រះបានបើកសម្តែងដល់យើងអំពីលក្ខណៈនៃចំណែកនៃការសងសឹករបស់ទ្រង់ដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់មនុស្សមានបាបដែលបះបោរដោយអយុត្តិធម៌ និងមិនអត់ឱនចំពោះពួកកាតូលិក ប្រូតេស្តង់ និងពួក Adventist ។ គាត់ក៏បានបង្ហាញដល់យើងនូវចំណែកដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់ពួក Adventists ដែលជាប៉ុន្មានរបស់គាត់ ដែលនៅតែស្មោះត្រង់ និងគោរពពាក្យទំនាយ និងថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរដ៏បរិសុទ្ធរបស់គាត់ នៅក្នុង វិវរណៈ 7, 14, 21 និង 22។ " ការសងសឹក " និង " ត្រឡប់ទៅរកម្នាក់ៗតាម តើអ្វីទៅជា « កិច្ចការរបស់លោក » ដែលទុកចន្លោះតិចតួចសម្រាប់អ្នកដែលមានទោសដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវចំពោះព្រះនេត្រព្រះគ្រីស្ទ។ ពាក្យដែលបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវដោយខ្លួនឯងក្លាយជាគ្មានប្រយោជន៍ព្រោះវានឹងយឺតពេលក្នុងការបំប្លែងកំហុសនៃជម្រើសពីមុន។

ខទី ១៣៖ « ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងជាអូមេហ្គា ជាដើមដំបូង និងចុងក្រោយ ជាដើម និងចុង។ »

អ្វីដែលមានការចាប់ផ្តើមក៏មានទីបញ្ចប់ដែរ។ គោលការណ៍នេះអនុវត្តទៅលើរយៈពេលដែលព្រះបានផ្តល់ឲ្យនៅលើផែនដីសម្រាប់ការជ្រើសរើសអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់។ រវាងអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា 6000 ឆ្នាំនឹងកន្លងផុតទៅ។ នៅក្នុងឆ្នាំ 30 នៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ការសោយទិវង្គតដង្ហាយជួនដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក៏នឹងកំណត់ពេលវេលាអាល់ហ្វានៃសម្ព័ន្ធភាពគ្រីស្ទាននៃ 2000 ឆ្នាំផងដែរ។ និទាយរដូវឆ្នាំ 2030 នឹងកំណត់ពេលវេលាអូមេហ្គារបស់ខ្លួននៅក្នុងកម្លាំងពេញលេញ។

ប៉ុន្តែអាល់ហ្វាក៏ជា 1844 ជាមួយនឹងអូមេហ្គា 1994 ផងដែរ។ ហើយចុងក្រោយ អាល់ហ្វាក៏សម្រាប់ខ្ញុំ និងមន្ត្រីជាប៉ុន្មានចុងក្រោយ 1995 ជាមួយនឹងអូមេហ្គា 2030។

ខ ១៤៖ « មានពរហើយអស់អ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ (និងមិនមែនជា លាងអាររបស់ពួកគេ) ដើម្បីមានសិទ្ធិទៅកាន់ដើមជីវិត ហើយចូលតាម ទ្វារចូលក្រុង! »

ទម្រង់ទី ២ នៃ “ ទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង ” គឺនៅចំពោះមុខយើងជាមួយនឹងសេចក្តីស្តាប់ដ៏ច្រើនសន្លឹកសន្លាប់របស់វា។ ដូច្នេះវាក្លាយជារឿងបន្ទាន់ក្នុងការទទួលបានការការពារ និងជំនួយពីព្រះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូចរូបភាពបង្ហាញថា មនុស្សមានបាបត្រូវតែ « កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ខ្លួន » ; អ្នកដែលព្រះនិងអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវជា « កូនចៀមនៃព្រះ » ដែលមានន័យថាទ្រង់ត្រូវតែលះចោលគ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់ដែលអំពើបាបអាចកើតមាន។

ការបកប្រែស្បែកមុខនៃខគម្ពីរនេះដែលបានរក្សាទុកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរបច្ចុប្បន្នរបស់យើងគឺដោយសារតែសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកដែលដឹកនាំពីបុរីវ៉ាទីកង។

សាត្រាស្តីករវិចឆ្កេងទៀត ដែលចាស់ជាងគេ ហើយស្មោះត្រង់ជាងនេះ ស្នើថា ៖ « មានពរហើយ អស់អ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ » ។

ហើយដោយសារអំពើបាបគឺជាការបំពានច្បាប់ សារនោះត្រូវបានបង្ហាញទ្រង់ទ្រាយ ហើយជំនួសការគោរពប្រតិបត្តិជាចាំបាច់

និងសំខាន់ជាមួយនឹងការទាមទារដ៏សាមញ្ញរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។

តើអ្នកណាទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីឧក្រិដ្ឋកម្ម? ដល់អស់អ្នកដែលនឹងប្រយុទ្ធ នឹងថ្ងៃសប្បិទ រហូតដល់ការយាងមកដំរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សារពិតត្រូវ បានសង្ខេបដូចខាងក្រោម៖ «មានពរហើយអ្នកណាដែលស្តាប់បង្គាប់អ្នកបង្កើត របស់គាត់»។ សារនេះនិយាយឡើងវិញតែនូវអ្វីដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុង វិវរណៈ ១២:១៧ និង ១៤:១២ ពោលគឺ៖ « អស់អ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិនៃព្រះ និង សេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ »។

ទាំងនេះគឺជាអ្នកទទួលបានសារចុងក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវបានផ្ញើមក។ អ្នកដែល វិនិច្ឆ័យលទ្ធផលដែលទទួលបានគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់ ហើយការទាមទាររបស់ទ្រង់ គឺស្នើនឹងការរងទុក្ខដែលបានស្ម័គ្រទ្រាំក្នុងការធ្វើទុក្ខរកម្មរបស់ទ្រង់។

រង្វាន់សម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនឹងអស្ចារ្យណាស់; ពួកគេនឹងទទួលបាន ភាពអមតៈ ហើយចូលទៅក្នុងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈផ្លូវ Adventist ដែលតំណាងដោយ “ ទ្វារដប់ពីរ ” នៃ “ ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ” ជានិមិត្តរូប។

ខ ១៥៖ « ចេញជាមួយនឹងសត្វឆ្កែ អ្នកលេងប៉ាហ្វី អ្នកសហាយស្តន់ អ្នក សម្លាប់ អ្នកថ្វាយបង្គំប្រព្រះ និងអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ និងប្រព្រឹត្តភូតភរ! »

តើអ្នកណាដែលព្រះយេស៊ូវដាក់ឈ្មោះដូច្នោះ?

ការចោទប្រកាន់លាក់កំបាំងនេះទាក់ទងនឹងជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទទាំងមូលដែលបាន ក្សត់សាសនា។ ជំនឿកាតូលិក ជំនឿប្រូតេស្តង់ពហុទម្រង់ រួមទាំងជំនឿ Adventist ដែលបានចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពរបស់ខ្លួនតាំងពីឆ្នាំ 1994 ។ ជំនឿរបស់ Adventist

ត្រូវបានប្រទានពរយ៉ាងបរិបូណ៌ដោយគាត់នៅដើមដំបូងនៃអត្ថិភាពរបស់គាត់ ហើយសូម្បីតែច្រើនទៀតទាក់ទងនឹងអ្នកតំណាងចុងក្រោយរបស់គាត់ត្រូវបានប ង្ខំឱ្យបដិសេធ។ “ សត្វឆ្កែ ” គឺជាអ្នកមិនជឿ

ប៉ុន្តែក៏ជាអ្នកដែលអះអាងថាជាបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយក្សត់គាត់ ផងដែរ ។ ពាក្យ “ សត្វឆ្កែ ” នេះគឺផ្ទុយស្រលះសម្រាប់មនុស្សលោកខាងលិចសហសម័យ ដែលសត្វនេះចាត់ទុកជានិមិត្តសញ្ញានៃភាពស្មោះត្រង់

ប៉ុន្តែសម្រាប់ប្រជាជនភាគខាងកើត បង្ហាញពីរូបភាពនៃការប្រតិបត្តិ។ ហើយនៅទីនេះ ព្រះយេស៊ូវថែមទាំងប្រឈមនឹងធម្មជាតិរបស់មនុស្ស ហើយចាត់ទុកពួកគេថាជាសត្វដែលមិនអាចទុកចិត្តបាន។

លក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតបញ្ជាក់ពីការវិនិច្ឆ័យនេះ។ ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជាក់នូវពាក្យ ដែលបានធ្វើនៅក្នុង វិវរណៈ ២១:៨ ហើយនៅទីនេះការបន្ថែមពាក្យ « ឆ្កែ » បង្ហាញ ពីការវិនិច្ឆ័យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់។

បន្ទាប់ពីការបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏រិសេសវិសាលដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យបុរស គ្មានអ្វីគួរឱ្យភ័យខ្លាចជាងការក្សត់ដោយអ្នកដែលអះអាងថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់គា ត់ និងការលះបង់របស់គាត់នោះទេ។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវបានហៅពួកគេថាជា « គ្រូមន្តអាគម » ដោយសារការជួញដូរជាមួយពួកទេវតាអាក្រក់ លទ្ធិខាងវិញ្ញាណដែលល្បួងជំនឿកាតូលិកដំបូងដោយការលេចចេញនូវ « វិជ្ជាម៉ារ៉េ » ជាអ្វីដែលមិនអាចធ្វើទៅបានតាមព្រះគម្ពីរ។ ប៉ុន្តែ អព្ពកហេតុដែលបិសាចធ្វើគឺស្រដៀងនឹងអ្វីដែល « គ្រូមន្តអាគម » របស់ជារោងបានធ្វើនៅចំពោះមុខម៉ូសេនិងអេរ៉ុន។

ដោយហៅពួកគេថា " ឥតប្រយោជន៍ " "

ព្រះយេស៊ូវបានផ្តោលទោសការរំដោះនៃសីលធម៌ ប៉ុន្តែជាពិសេសសម្ព័ន្ធភាពសាសនាខុសពីធម្មជាតិ ដែលធ្វើឡើងដោយពួកជំនុំប្រូតេស្តង់ ជាមួយនឹងជំនឿកាតូលិក ដែលពួកហោររបស់ព្រះបានបរិហារថាជាអ្នកបំរើរបស់អារក្ស។ ពួកគេបន្តពូជ « ជាកូនស្រី » « អំពើសហាយស្ថន៍ » នៃ « ម្តាយពេស្យាបាបិទ្ធីនដ៍អស្ចារ្យ » របស់ពួកគេបានបរិហារនៅក្នុង វិវរណៈ ១៧:៥។

អ្នកក្សត្តជំនឿក៏ជា " ឃាតក " "

ដែលនឹងរៀបចំសម្លាប់អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវ ប្រសិនបើទ្រង់មិនធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីរារាំងពួកគេតាមរយៈការមកដល់ដំរុងរឿងរបស់ទ្រង់។

ពួកគេជា « អ្នកថ្វាយបង្គំប្រព្រះ » ដោយសារគាត់ចាប់អារម្មណ៍ចំពោះជីវិតខាងសម្ភារៈជាជាងជីវិតខាងវិញ្ញាណ។

ពួកគេនៅតែព្រងើយកន្តើយនៅពេលដែលព្រះផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវពន្លឺរបស់ទ្រង់ ដែលពួកគេបដិសេធដោយក្លាហានដោយបង្គាប់អ្នកនាំសារពិតរបស់ទ្រង់។

ហើយដើម្បីបញ្ចប់ខគម្ពីរនេះ លោកបញ្ជាក់ថា ៖ « ហើយអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ និងអនុវត្តគឺកុហក! » ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ

ព្រះអង្គបរិហារជនដែលមាននិស្ស័យនឹងការភូតភរ រហូតយល់សប្តិឃើញការពិតទាំងស្រុង។

វាត្រូវបានគេនិយាយអំពីរសជាតិនិងពណ៌ដែលពួកគេមិនអាចពិភាក្សាបាន។ វាដូចគ្នាជាមួយនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិត ឬការកុហក។

ប៉ុន្តែសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់ ព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសផ្តាច់មុខក្នុងចំណោមសត្វរបស់ទ្រង់

ដែលការបន្តពូជរបស់មនុស្សបង្កើតឱ្យមានអ្នកដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិតនេះ។

លទ្ធផលចុងក្រោយនៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះគឺជារឿងដ៏អាក្រក់ ។ ត្រូវបានបោះចោលជាបន្តបន្ទាប់ ជនមានបាបដែលមិនប្រែចិត្តវិវរុស antediluvian សម្ព័ន្ធភាពដ្ឋិហូដែលមិនជឿពីបុរាណ ជំនឿកាតូលិករ៉ូម៉ាំងដ៏គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម ជំនឿគ្រិស្តអូស្ត្រូដកដែលគោរពបូជា ជំនឿប្រូតេស្តង់ Calvinist និងចុងក្រោយគឺ ជំនឿរបស់ស្ថាប័ន Adventist ដែលជាជនរងគ្រោះចុងក្រោយនៃវិញ្ញាណនៃ ទំនៀមទម្លាប់ដែលអ្នកមុនទាំងអស់បានអនុគ្រោះស្ទើរគ្នា។

សារ "Adventist" មានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរ ជាដំបូងសម្រាប់ជនជាតិយូដា ដែលបានធ្លាក់ចុះដោយការបដិសេធមិនជឿលើ ការយាងមកជាលើកដំបូង របស់ព្រះមេស៊ីដែលបានប្រកាសនៅក្នុង Dan.9:24 ដល់ 27។ ទីពីរ

គ្រិស្តបរិស័ទបានបោះចោលដោយព្រះយេស៊ូវដែលចូលរួមទាំងអស់គ្នា។
កំហុសនៃការបង្ហាញការខ្វះខាតចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះសារ "Adventist"
ចុងក្រោយបង្អស់ដែលប្រកាសពី **ការយាងមកជាលើកទីពីរបស់គាត់** ។ ការខ្វះ
សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិតរបស់ពួកគេគឺបណ្តាលឲ្យស្លាប់។ នៅឆ្នាំ 2020
សាសនាផ្លូវការជំរុញទាំងនេះទាំងអស់ចែករំលែកសារដ៏អាក្រក់នេះដែលព្រះយេស៊ូវ
បានថ្លែងនៅឆ្នាំ 1843 ទៅកាន់ប្រូតេស្តង់នៃសម័យ "សាឌីស" នៅក្នុង វិវរណៈ 3:1:
" អ្នកត្រូវបានគេនិយាយថានៅរស់ ហើយអ្នកបានស្លាប់ហើយ"។

ខទី ១៦៖ « ខ្ញុំ ព្រះយេស៊ូវ បានចាត់ទេវការរបស់ខ្ញុំ
មកថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះអ្នកអំពីរឿងទាំងនេះនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំជាប្រុស និងជា
ពូជរបស់ដាវីឌ ជាផ្កាយភ្លឺ។»

ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទេវការរបស់ទ្រង់កាព្រីយ៉ែលទៅឯយ៉ូហាន ហើយ
តាមរយៈយ៉ូហានមកឯយើងរាល់គ្នាដែលជាអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់នៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយបង្អស់។ ព្រោះមានតែថ្ងៃនេះទេ

ដែលសារដែលបានបកស្រាយយ៉ាងពេញលេញនេះ
អនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពីសារដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកបម្រើ
និងសិស្សរបស់ទ្រង់នៃសម័យទាំងប្រាំពីរ ឬសភាទាំងប្រាំពីរ។ ព្រះយេស៊ូវបានដក
ការសង្ស័យលើការបណ្តេញចេញជានិមិត្តរូបនៃ Apo.5: " ប្រុស និងពូជពង្សរបស់
ដាវីឌ "។ គាត់បន្ថែមថា " ផ្កាយព្រឹកភ្លឺ " ។ ផ្កាយនេះគឺជាព្រះអាទិត្យ
ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែកំណត់ថាវាជានិមិត្តរូបប៉ុណ្ណោះ។
ដោយសារតែដោយមិនដឹងខ្លួន

មនុស្សស្មោះដែលស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវគ្រិស្តចំពោះការបូជារបស់ទ្រង់
គោរពព្រះអាទិត្យរបស់យើង ផ្កាយនេះបន្តដោយពួកអ្នកមិនជឿ។
ប្រសិនបើមនុស្សជាច្រើនមិនដឹងអំពីវា នោះមនុស្សជាច្រើន
សូម្បីតែបំភ្លឺលើប្រធានបទនេះ ក៏មិនទាន់ត្រៀមខ្លួន
ហើយក៏អាចយល់ពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃ សកម្មភាពថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយនេះដែរ។
មនុស្សត្រូវតែបំភ្លេចខ្លួនឯង ដើម្បីដាក់ខ្លួនជំនួសព្រះ
ដែលមានអារម្មណ៍ខុសគ្នាខ្លាំង
ដោយសារតែចិត្តរបស់គាត់បានធ្វើតាមសកម្មភាពរបស់មនុស្សជិត 6000
ឆ្នាំមកហើយ។

វាកំណត់សកម្មភាពនីមួយៗសម្រាប់អ្វីដែលវាតំណាងឱ្យពិតប្រាកដ។
នេះមិនមែនជាករណីរបស់បុរសដែលអាយុខ្លី
ខ្វល់ខ្វាយជាចម្បងនឹងការបំពេញសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ពួកគេ
ជាចម្បងខាងសាច់ឈាម និងខាងផែនដីនោះទេ
ប៉ុន្តែវាក៏ជាករណីរបស់មនុស្សដែលមានជំនឿខាងវិញ្ញាណ និងសាសនាខ្លាំងណាស់
ហើយនៅតែរារាំងមិនអោយគោរពប្រពៃណីរបស់បុព្វបុរស។

នៅចុងបញ្ចប់នៃ សារ ថាធីតារី ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ « អ្នកណា
ដែលឈ្នះ » ថា៖ « ខ្ញុំនឹងឲ្យផ្កាយព្រឹកដល់គាត់ »។ នៅទីនេះ
ព្រះយេស៊ូវបានតាំងខ្លួនជា « ផ្កាយព្រឹក »។ ដូច្នេះ អ្នកឈ្នះនឹងទទួលបានព្រះយេស៊ូវ
និងជាមួយគាត់នូវពន្លឺនៃជីវិត ដែលមានប្រភពនៅក្នុងគាត់។
ការរំលឹកនៃពាក្យនេះបង្ហាញពីការយកចិត្តទុកដាក់ពេញលេញនៃ "Adventists"

ចុងក្រោយពិតប្រាកដនៅលើខគម្ពីរទាំងនេះនៃ 1 Peter.2:19-20-21: " ហើយយើងកាន់ពាក្យទំនាយទាំងអស់កាន់តែជាក់លាក់ដែលអ្នកធ្វើឱ្យបានល្អដើម្បីបង់ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះចង្កៀងដែលភ្នំក្នុងទីងងឹត រហូតដល់ថ្ងៃរះ និង ផ្កាយព្រឹករះឡើងក្នុងចិត្តអ្នក។ ដោយដឹងជាមុនដោយខ្លួនឯងថា គ្មានការព្យាករណ៍ណាមួយនៃបទគម្ពីរអាចជាកម្មវត្ថុនៃការបកស្រាយឯកជននោះទេ

ព្រោះវាមិនមែនដោយឆន្ទៈរបស់មនុស្សដែលទំនាយមួយត្រូវបាននាំយកមកនោះទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានជំរុញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលមនុស្សបានផ្តល់ពិព្រះ។ » យើងមិនអាចនិយាយបានល្អជាងនេះទេ។ បន្ទាប់ពីបានព្យាករណ៍ទាំងនេះ អ្នកដែលបានជ្រើសរើសបានបំប្លែងពួកគេទៅជាស្នាដៃដែលបានគិតដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខទី ១៧៖ « ហើយព្រះវិញ្ញាណ និងកូនក្រមុំមានបន្ទូលថា ចូរមក។ ហើយឱ្យអ្នកណាដែលព្យាករណ៍ថា: ចូរមក! ហើយឱ្យអ្នកដែលស្រែកទឹកមក។ អ្នកណាចង់បានអាចយកទឹកជីវិតដោយសេរី។ »

តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចបម្រើរបស់លោកនៅលើផែនដី ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមការហៅនេះ៖ « មក »។ ប៉ុន្តែដោយយករូបភាព « ស្រែក » គាត់ដឹងថាអ្នកណាដែលមិន « ស្រែក » នឹងមិនមកជីវិតទេ។ ការត្រាស់ហៅរបស់គាត់នឹងត្រូវបានឮមានតែអ្នកដែល “ ស្រែកហ្លាន ” សម្រាប់ជីវិតដ៏អស់កល្បនេះ ដែលយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យយើងដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់តែមួយគត់ ដែលជាឱកាសទីពីរ។ ព្រះយេស៊ូវតែម្នាក់គត់បានបង់ថ្លៃ; ដូច្នោះគាត់ផ្តល់ឱ្យវា " **ដោយឥតគិតថ្លៃ** " ។ គ្មានសាសនាកាតូលិក ឬព្រះដ៏ទេវកថាអនុញ្ញាតឱ្យទទួលបានប្រាក់នោះទេ។

ការអំពាវនាវជាសកលនេះរៀបចំការប្រមូលផ្តុំមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតមកពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន។ ការហៅ « មក » ក្លាយជាគន្លឹះនៃការជ្រើសរើសក្រុមនេះ ដែលការសាកល្បងនៃសេចក្តីជំនឿនៃថ្ងៃចុងក្រោយនឹងបង្កើតឡើង។ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងជួបប្រទះនឹងការសាកល្បងដែលខ្ពស់ខ្ពាយនៅលើផែនដី ហើយនឹងបានជួបជុំគ្នាវិញនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ដើម្បីដកពួកគេចេញពីទឹកដីនៃអំពើបាប។

ខ 18 ៖ « ខ្ញុំសូមប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នាដែលព្យាករណ៍នៃសៀវភៅនេះថា ៖ បើអ្នកណាបន្ថែមអ្វីទៅក្នុងវា នោះព្រះនឹងវាយអ្នកនោះដោយគ្រោះកាចដែលបានពិពណ៌នាក្នុងសៀវភៅនេះ ។ »

វិរិណៈមិនមែនជាសៀវភៅព្រះគម្ពីរធម្មតាទេ។ វាគឺជាស្នាដៃនៃអក្សរសិល្ប៍ដែលសរសេរក្នុងដំទេវភាពជាភាសាព្រះគម្ពីរដែលអាចត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយអ្នកដែលស្វែងរកព្រះគម្ពីរទាំងមូលតាំងពីដើមដល់ចប់។ កន្សោមក្លាយជាសុំតាមរយៈការអានម្តងហើយម្តងទៀត។ ហើយ "ការចុះសម្រុងក្នុងព្រះគម្ពីរ" ធ្វើឱ្យវាអាចរកឃើញការបញ្ចេញមតិស្រដៀងគ្នា។ ប៉ុន្តែដោយសារតែ កូដរបស់វាច្បាស់លាស់ណាស់ អ្នកបកប្រែនិងអ្នកចម្លងត្រូវបានព្រមានថា៖ « ប្រសិនបើអ្នកណាបន្ថែមអ្វីទៅលើវា ព្រះនឹងវាយគាត់ដោយគ្រោះកាចដែលបានពិពណ៌នាក្នុងសៀវភៅនេះ ។ »

ខទី ១៩៖ « ហើយបើអ្នកណាដកយកអ្វីមួយចេញពីពាក្យនៃសៀវភៅទំនាយនេះ នោះព្រះនឹងដកចំណែករបស់ខ្លួនចេញពីដើមជីវិត និងពីទីក្រុងបរិសុទ្ធ ដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងសៀវភៅនេះ។ »

សម្រាប់ហេតុផលដូចគ្នា ព្រះក៏គំរាមអ្នកណាដែល « ដកយកអ្វីៗពីសៀវភៅទំនាយនេះ »។ អ្នកណាដែលប្រថុយនឹងការនេះក៏ត្រូវព្រមានដែរថា៖ « ព្រះនឹងកាត់ចំណែករបស់ខ្លួនចេញពីដើមជីវិត និងពីទីក្រុងបរិសុទ្ធ ដែលបានពិពណ៌នាក្នុងសៀវភៅនេះ »។

ដូច្នេះការផ្លាស់ប្តូរដែលបានកត់សម្គាល់នឹងមានផលវិបាកដ៏អាក្រក់សម្រាប់អ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តពួកគេ។

ខ្ញុំទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកមកមេរៀននេះ។ ប្រសិនបើការកែប្រែសៀវភៅសរសេរក្នុងដៃមិនអាចយល់បាននេះត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្មដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតាមវិធីដ៏តឹងរឹងទាំងពីរនេះ តើវានឹងទៅយ៉ាងណាសម្រាប់អ្នកដែលបដិសេធសារដែលបានឱ្យដឹងដែលអាចយល់បានយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ របស់វា ?

ព្រះមានហេតុផលល្អដើម្បីបង្ហាញការព្រមាននេះយ៉ាងច្បាស់ ពីព្រោះវិវរណៈនេះ ជាពាក្យដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស គឺមានតម្លៃដូចនឹងអត្ថបទនៃ « បញ្ញត្តិដប់ប្រការ » របស់ទ្រង់ « ឆ្លាក់ដោយម្រាមដៃលើបន្ទះថ្ម » ។ ឥឡូវនេះនៅក្នុង Dan.7:25 គាត់បានទាយថា " ច្បាប់ " របស់រាជវង្សនឹងត្រូវបាន " ផ្លាស់ប្តូរ " ក៏ដូចជា " ពេលវេលា " ។ សកម្មភាពនេះត្រូវបានសម្រេច ដូចដែលយើងបានឃើញហើយដោយអាជ្ញាធររ៉ូម៉ាំង អធិរាជជាបន្តបន្ទាប់នៅឆ្នាំ 321 បន្ទាប់មកសម្តេចប៉ាបនៅឆ្នាំ 538។ សកម្មភាពនេះដែលគាត់បានវិនិច្ឆ័យថា " ក្រអឺតក្រទម " និងត្រូវទទួលទោសប្រហារជីវិត ហើយព្រះដាស់តឿនយើងកុំឱ្យបន្តពូជ។ ឆ្ពោះទៅរកការព្យាករណ៍ប្រភេទនៃកំហុសនេះដែលគាត់បានថ្កោលទោសយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់។

កិច្ចការរបស់ព្រះនៅតែជាកិច្ចការរបស់គាត់ដោយមិនគិតពីពេលវេលាដែលវាត្រូវបានអនុវត្ត។

ការបកស្រាយទំនាយរបស់គាត់គឺមិនអាចទៅរួចទេបើគ្មានការណែនាំរបស់គាត់។ នេះមានន័យថាការងារដែលបានឱ្យគ្រឹបមានតម្លៃដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលត្រូវបានអុំនគ្រឹប។ ដូច្នេះ ចូរដឹងថា កិច្ចការនេះដែលគំនិតរបស់ព្រះត្រូវបានបើកបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់គឺជា « ភាពបរិសុទ្ធ » ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ។ វាបង្កើតបានជា " ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ " ចុងក្រោយដែលព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកបម្រើ Seventh-day Adventist ដែលជាអ្នកប្រឆាំងចុងក្រោយរបស់ទ្រង់។ ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានេះ

ជាមួយនឹងការអនុវត្តន៍នៃថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃសៅរ៍ពិតប្រាកដ គឺនៅឆ្នាំ 2021 ដែលជា " ភាពបរិសុទ្ធដ៏ត្រឹមត្រូវ " ចុងក្រោយដែលបានគ្រោងទុកចាប់តាំងពីការចូលជាធរមាននៃក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ក្នុងឆ្នាំ 1843។

ខទី ២០៖ « អ្នកដែលថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីការទាំងនេះមានប្រសាសន៍ថា : បាន ខ្ញុំមក ដាប្រញាប់. អាម៉ែន! សូមអញ្ជើញមកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ! »

ដោយសារវាមានពាក្យចុងក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមានបន្ទូល ទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ សៀវភៅវិវរណៈនេះមានភាពបរិសុទ្ធខ្ពស់បំផុត ។ ក្នុង ទ្រង់ យើងឃើញតារាងនៃគ្រីស្ទវិន័យដែលស្មើនឹងរូបដែលឆ្លាក់ដោយម្រាមដៃរបស់ ព្រះ ហើយបានប្រទានដល់ម៉ូសេ។ ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទីបន្ទាល់; តើអ្នកណាហ៊ានតតាំងនឹងការបញ្ជាក់ដ៏ទេវភាពនេះ? អ្វីៗត្រូវបាននិយាយ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានលាតត្រដាង គាត់មិនមានអ្វីត្រូវនិយាយទៀតទេ លើកលែងតែ៖ " បាទ ខ្ញុំមក យ៉ាងលឿន "។ សាមញ្ញ " បាទ " ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបុគ្គលដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ទាំងមូល មានន័យថា ការយាងមកជិតរបស់គាត់គឺប្រាកដ ពីព្រោះគាត់បានបន្តការសន្យារបស់គាត់៖ " ខ្ញុំមក យ៉ាងលឿន "; a " ភ្លាមៗ » ចុះកាលបរិច្ឆេទដែលទទួលយកអត្ថន័យពេញលេញរបស់វា៖ នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030។ ហើយគាត់បញ្ជាក់ការប្រកាសរបស់គាត់ដោយនិយាយថា " អាមែន "; ដែលមានន័យថា "ការពិត" ។

តើនរណានិយាយថា៖ « សូមអញ្ជើញមកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ »? យោងតាម ខទី ១៧ នៃជំពូកនេះ ពួកគេគឺជា « ព្រះវិញ្ញាណ និងកូនក្រមុំ » ។

ខទី ២១៖ « ព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៅជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធទាំង អស់! »

ខចុងក្រោយនៃវិវរណៈនេះ បិទសៀវភៅដោយលើកឡើងអំពី « ព្រះគុណនៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ » ។ នេះជាប្រធានបទដែលជាញឹកញាប់ត្រូវបានគេប្រឆាំងនឹង ច្បាប់នៅដើមនៃសក្រឹស្តាន។ នៅពេលនោះ ព្រះគុណអាចអនុវត្តផ្ទុយនឹងច្បាប់ ដោយអ្នកដែលបដិសេធសំណើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ច្បាប់មរតករបស់ជនជាតិយូដាមានន័យថា ពួកគេបានឃើញយុត្តិធម៌ដ៏ទេវភាពតាមរយៈច្បាប់នោះ។ លោកយេស៊ូមិនចង់ដក ពួកគេចេញពីការគោរពតាមច្បាប់ទេ ប៉ុន្តែលោកបានមក« សម្រេច »នូវអ្វីដែល សត្វបូជានោះបានទាយទុកមកលោក។

ហេតុនេះហើយបានជាទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាថាយ ៥:១៧ ថា៖ « កុំគិតថាខ្ញុំមកបំផ្លាញគ្រីស្ទវិន័យ ឬព្យាការីឡើយ។ ខ្ញុំមកមិនមែនដើម្បីលុប បំបាត់ទេ គឺមកដើម្បី សម្រេច »។

អ្វីដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលបំផុតគឺការពួកគ្រីស្តានប្រឆាំងនឹងច្បាប់ និង ព្រះគុណ។ ដូចសាវ័កប៉ូលបានពន្យល់ ព្រះគុណមានបំណងផ្ទុយមនុស្សឱ្យបំពេញ គ្រីស្ទវិន័យដល់ចំណុចដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសនៅក្នុង យ៉ូហាន ១៥:៥៖ « ខ្ញុំជា ដើមទំពាំងបាយជូរ អ្នករាល់គ្នាជាមែក។ អ្នកណាដែលនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយអ្នក ណាដែលខ្ញុំនៅនោះ បង្កើតផលជាច្រើន ដ្បិតបើគ្មានខ្ញុំ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបាន ឡើយ »។ តើគាត់កំពុងនិយាយរឿង អ្វីខ្លះ ហើយតើអ្វីទៅជា ផ្លែ ឈើ ? ការគោរពចំពោះគ្រីស្ទវិន័យដែលព្រះគុណរបស់ទ្រង់អាចធ្វើទៅបាន ដោយសារជំនួយរបស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

វានឹងជាការគួរឱ្យចង់បាននិងជាការស្វាគមន៍ប្រសិនបើ « ព្រះគុណនៃព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវបាន » ហើយអាចបានប្រព្រឹត្ត " នៅក្នុងទាំងអស់"; ប៉ុន្តែ ខគម្ពីរដែលបំភ្លៃនេះគ្រាន់តែបង្ហាញពីបំណងដែលមិនអាចសម្រេចបាន។ សូមឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាសង្ឃឹមរួចហើយថានឹងមានច្រើនណាស់ក្នុងចំណោមពួក

គេ; ឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន; ព្រះដ៏គួរឱ្យកោតសរសើររបស់យើង
អ្នកបង្កើត និងព្រះអង្គសង្គ្រោះសមនឹងទទួលបានវា;
គាត់គឺសក្តិសមបំផុតសម្រាប់វា។ ដោយបញ្ជាក់ “ ជាមួយពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ ”
អត្ថបទដើមនឹងដកចេញនូវភាពមិនច្បាស់លាស់ណាមួយ ព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់
ដែលអាចផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ពួកគេតែមួយគត់ គឺពួកអ្នក « ដែលទ្រង់បានញែក
ជាបរិសុទ្ធដោយសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ » (យ៉ូហាន ១៧:១៧) ។ ហើយចំពោះអស់អ្នក
ដែលគិតអំពីការសម្រេចបានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដោយដើរតាមមាតិកា
ដែលបានអះអាងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា វាង « ផ្លូវ » និង « ជីវិត »
មាន « សេចក្តីពិត » ដ៏សំខាន់ នេះបើយោងតាម យ៉ូហាន ១៤:៦ ។
គ្មានការប្រមាថចំពោះពួកឧទ្ធាមដែលទាមទារពរជ័យនៃឧតម្តិរនេះទេ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ

1843

ព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលទ្រង់បានញែកជាបរិសុ
ទ្ធដោយការស្តារឡើងវិញនូវថ្ងៃយប់សម្រាកដ៏បរិសុទ្ធរបស់គាត់នៅថ្ងៃសៅរ៍។ វាគឺជា
សកម្មភាពនេះដែលទាក់ទងនឹងទិវានាថ្ងៃនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះ « សេចក្តីពិត »
របស់វាធ្វើឱ្យពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសសក្តិសមនឹងព្រះគុណក្នុងសំណួរ ។
ដូច្នេះព្រះគុណមិនអាចខ្វិសដល់ "ទាំងអស់" បានទេ។ ដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្ននឹងការ
បកប្រែខុសនៃព្រះគម្ពីរដែលនាំឱ្យមានការខកចិត្តជាចុងក្រោយដ៏គួរឱ្យខ្លាច
សម្រាប់អ្នកដែលពឹងផ្អែកលើពួកគេសម្រាប់សំណាងអាក្រក់របស់ពួកគេ!

វិរិយៈដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងកិច្ចការនេះបានបញ្ជាក់ពីមេរៀ
នដែលបានព្យាករណ៍នៅក្នុងរឿងលោកុប្បត្តិ
ដែលជាសារៈសំខាន់ដ៏សំខាន់ដែលយើងអាចកត់សម្គាល់បាន។

នៅចុងបញ្ចប់នៃការងារនេះ
វាហាក់ដូចជាមានប្រយោជន៍ក្នុងការរំលឹកមេរៀនសំខាន់ៗទាំងនេះ។
នេះគឺសមហេតុផល

ហើយខ្ញុំក៏ចង់ចង្អុលបង្ហាញថានៅក្នុងពិភពសហសម័យរបស់យើង
ជំនឿគ្រីស្ទបរិសុទ្ធត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងទម្រង់ខុសឆ្គងដោយសារម
រតកសាសនានៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក។ សេចក្តីពិតដែលតម្រូវដោយព្រះ

នៅតែស្ថិតក្នុងស្ថានភាពសាមញ្ញ
និងសមហេតុផលដែលសារីកដំបូងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយល់បាន

ប៉ុន្តែភាពសាមញ្ញដែលជារឿយៗមិនអើពើនឹងក្លាយទៅជាស្ត្រេស្តាញដោយក្នុងអក្សរ
ជនជាតិភាគតិចរបស់វា ដែលស្ត្រេស្តាញសម្រាប់អ្នកដែលមិនទាន់ចាប់ផ្តើម។

ប្រាកដហើយ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
និងរចនាសម្ព័ន្ធខាងវិញ្ញាណនៃវិរិយៈ ក្រឹត្យវិន័យនៃ ដានីយ៉ែល ៨:១៤ គឺជារឿង
មិនអាចខ្វះបាន។ ប៉ុន្តែដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណក្រឹត្យនេះ ការសិក្សាសៀវភៅ

ទាំងមូលរបស់ដានីយ៉ែល និងការកាត់សេចក្តីទំនាយរបស់វាក៏សំខាន់ដែរ។
រឿងទាំងនេះបានយល់ Apocalypse បង្ហាញអាថ៌កំបាំងរបស់វាដល់យើង។
ការសិក្សាចាំបាច់ទាំងនេះពន្យល់ពីការលំបាកដែលបានជួបប្រទះ

នៅពេលដែលយើងព្យាយាម

បញ្ចុះបញ្ចូលបុរសដែលមិនជឿនៃសម័យកាលរបស់យើង នៅលោកខាងលិច
និងជាពិសេសនៅក្នុងប្រទេសបារាំង។

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា គ្មាននរណាអាចមករកព្រះអង្គបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតាដែលដឹកនាំព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលអំពីអ្នករើស តាំងរបស់ព្រះអង្គថា ពួកគេត្រូវកើតពីទឹក និងព្រះវិញ្ញាណ។ ការបង្រៀនទាំងពីរនេះមានន័យបន្ថែមថា ព្រះដឹងពីធម្មជាតិខាងវិញ្ញាណនៃអ្នករើសតាំងក្នុងចំណោមសត្វទាំងអស់របស់ទ្រង់។ អាស្រ័យហេតុនេះ

ពួកគេម្នាក់ៗនឹងមានប្រតិកម្មទៅតាមលក្ខណៈរបស់វាផ្ទាល់។ អ្នកដែលមានការរើសអើងអំណោយផលអំពីថ្ងៃសប្បិទដែលបានអនុវត្តរួចហើយ ដោយជនជាតិយូដានឹងទទួលយកដោយគ្មានការលំបាកខ្លាំងពេកនូវវិរិយៈទំនាយដែលបង្ហាញថាវាត្រូវបានតម្រូវដោយព្រះតាំងពីឆ្នាំ 1843។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកដែលមានការរើសអើងមិនអំណោយផលអំពីវា នឹងបដិសេធរាល់អំណះអំណាងដែលបង្ហាញក្នុងព្រះគម្ពីរ និង គាត់នឹងស្វែងរកហេតុផលល្អ ដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការបដិសេធរបស់គាត់។ ការយល់អំពីគោលការណ៍នេះការពារយើងពីការមិនយល់ចិត្តនឹងអ្នកដែលយើងបង្ហាញការពិតនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ដោយការលាតត្រដាងការពិតនៃគំនិតដ៏ទេវភាព ទំនាយផ្តល់នូវអំណាចទាំងអស់ដល់ « ដំណឹងល្អនៅអស់កល្បជានិច្ច » ដែលពួក សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវ « បង្រៀនដល់សាសន៍នានារហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃ ពិភពលោក » ។

" សត្វ " នៃ Apocalypse

តាមកាលប្បវត្តិ និងជាបន្តបន្ទាប់ ខ្លាំងសត្វរបស់ព្រះ និងពួកអ្នករើសតាំងបានបង្ហាញខ្លួនក្នុងរូបភាពនៃ " សត្វ " ។

ទីមួយ កំណត់ថាចក្រពត្តិរួម បង្ហាញដោយ « នាគមានស្បែកដប់ និង ក្បាលប្រាំពីរ ពាក់ diadems » នៅក្នុង វិរិយៈ 12:3; " The Nicolaitans " នៅក្នុង វិរិយៈ ២:៦; " អារក្ស " នៅក្នុងវិរិយៈ ២:១០។

ទី 2 កង្វល់របស់សម្តេចប៉ាប កាតូលិក រួម ដែលថតដោយ « សត្វដែលងើបពីសមុទ្រ ដោយមាន ស្បែកដប់ពាក់ diadems និងក្បាលប្រាំពីរ » នៃ វិរិយៈ 13:1; " បល្ល័ង្ករបស់សាតាំង " នៅក្នុងវិរិយៈ ២:១៣; " ស្ត្រីយេសេបិល " នៅក្នុងវិរិយៈ ២:២០; « ព្រះថ្មលាបពណ៌ដោយឈាម » នៅក្នុងវិរិយៈ ៦:១២; « ព្រះថ្មទីបី » នៃ « ក្រែនីប៊ូន » នៅក្នុងវិរិយៈ ៨:១២; " សមុទ្រ " នៅក្នុងវិរិយៈ ១០:២; " ដើមក្រែនដូចជាដំបង " នៅក្នុងវិរិយៈ ១១:១; " កន្ទុយ " នៃ " នាគ " នៅក្នុងវិរិយៈ ១២:៤; " ពស់ " នៅក្នុងវិរិយៈ ១២:១៤; និង « នាគ » នៃ ខទី ១៣, ១៦ និង ១៧; " បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ " នៅក្នុងវិរិយៈ ១៤:៨ និង ១៧:៥។

ទី 3 កំណត់គោលដៅបដិសេធមិនជឿរបស់បារាំង ដែលបង្ហាញដោយ " សត្វដែលងើបពីទីជ្រៅ " នៅក្នុងវិរិយៈ ១១:៧; " ទុក្ខវេទនាខ្លាំង " នៅក្នុងវិរិយៈ ២:២២; « ក្រែនីប៊ូន » នៅក្នុងវិរិយៈ ៨:១២; " មាត់ដែលលេបទឹកទន្លេ " ដែលតំណាងឲ្យប្រជាជនកាតូលិក នៅក្នុងវិរិយៈ ១២:១៦។ នេះទាក់ទងនឹងទម្រង់ទីមួយនៃ " វេទនាទីពីរ " ដែលដកស្រង់នៅក្នុង វិរិយៈ ១១:១៤។ ទម្រង់ទីពីររបស់វានឹងត្រូវបានសម្រេចដោយ " ក្រែនីប្រាំមួយ " នៃ Apo.9:13 យោងទៅតាម Apo.8:13 ក្រោមចំណងជើងនៃ " វេទនាទីពីរ " ។

ចន្លោះថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021 និងឆ្នាំ 2029 ក្រោមទិដ្ឋភាពពិតនៃពិភពលោក។
សង្គ្រាម III បញ្ចប់ដោយសង្គ្រាមសុយក្លែអ៊ែរ។
អំពើប្រល័យពូជសាសន៍របស់មនុស្សដែលធ្វើឱ្យផែនដីបាត់បង់មនុស្ស (*ទីប្រាំបីជុត*) គឺជាទំនាក់ទំនងដែលបង្កើតឡើងរវាង “ ក្រែទីប្រាំ និងទីប្រាំមួយ ”
។ ព័ត៌មានលម្អិតនៃការអភិវឌ្ឍន៍នៃសង្គ្រាមនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង
Dan.11:40 ដល់ 45។

សត្វ " ទីប្រាំ
កំណត់ជំនឿប្រូតេស្តង់និងជំនឿកាតូលិកដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់វានៅក្នុងការសា
កល្យចុងក្រោយនៃជំនឿនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រផែនដី។ នាង « ឡើងពីផែនដី
»នៅក្នុងវិរាណ: ១៣:១១;
ដែលមានន័យថា នាងគឺជាខ្លួននាងផ្ទាល់ដែលចេញពីជំនឿកាតូលិកដែលតំណាង
ដោយ " សមុទ្រ " ។ លើសលប់
យុគសម័យនៃកំណែទម្រង់បានបង្កើតសាសនាប្រូតេស្តង់
ដោយមានទិដ្ឋភាពជាច្រើន សម្គាល់ដោយការក្សត្តសាសនា
ថ្លែងទីបន្ទាល់ក្នុងកិច្ចការរបស់ ចន កាល់រីន ដល់ ចរិត ដូចសង្គ្រាម យោរយៅ
យោរយៅ និងបៀតបៀន ។ ការចូលជាធរមាននៃក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14
បានផ្តោលទោសវានៅទូទាំងពិភពលោកចាប់ពីនិទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ។

ជំនឿរបស់ Adventist របស់ស្ថាប័ន
ដែលកើតចេញពីការសាកល្បងជំនឿរបស់ប្រូតេស្តង់ឆ្នាំ 1843-1844
បានធ្លាក់ចុះមកវិញ ហើយបានត្រលប់ទៅស្ថានភាពនៃជំនឿប្រូតេស្តង់
និងបណ្តាសាស្ត្រទេវភាពរបស់វាចាប់តាំងពីការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1994 ។
នេះដោយសារតែការបដិសេធជាផ្លូវការនៃពន្លឺទំនាយដ៏ទេវភាពដែលបានបង្ហាញ
នៅក្នុងការងារនេះពីឆ្នាំ 1991 ។
ការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណនៃទម្រង់ស្ថាប័ននេះត្រូវបានព្យាករណ៍នៅក្នុងវិរាណ: 3: 16: " *ខ្ញុំនឹងក្អកអ្នកចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ* " ។

ការសម្រេចចុងក្រោយនៃទំនាយគឺនៅចំពោះមុខយើង
ហើយជំនឿរបស់មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងត្រូវបានសាកល្បង។
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងទទួលស្គាល់ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងអស់
អស់អ្នកដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់
អស់អ្នកដែលស្វាគមន៍វិរាណ:សំខាន់ៗរបស់ទ្រង់
ជាផលផ្លែនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភាព ដោយសេចក្តីអំណរ
និងសេចក្តីដឹងគុណដ៏ស្មោះត្រង់។

នៅម៉ោងនៃជម្រើសចុងក្រោយ
អ្នកដែលជ្រើសរើសនឹងត្រូវបានសម្គាល់ដោយការពិតដែលថាពួកគេនឹងដឹងថា
ហេតុអ្វីបានជាការដួលរលំនោះ:
វិរាណ:ដ៏ទេវភាពនឹងធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងអ្នកដែលបានសង្គ្រោះ
និងអ្នកដែលបាត់បង់ដែលមកពីសម័យសាវក " អេភេសូរ " នៅក្នុង Apo .
ហើយនៅក្នុងឆ្នាំ 1843 នៅក្នុងសម័យ “ Sardis ”
គាត់ក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកប្រូតេស្តង់ផងដែរនៅក្នុង Rev.3:3 ថា “ *ចងចាំពីរបៀបដែលអ្នកបានទទួល និងបានឮ។ ហើយរក្សា ហើយប្រែចិត្ត* ”;

នេះពង្រីកដល់ពួក Adventists ដែលធ្លាក់តាំងពីឆ្នាំ 1994 ដែលទោះបីជាអ្នកសង្កេតការណ៍ថ្ងៃសប្បិទ បានទទួលពីព្រះយេស៊ូវសារនៃ វិវរណៈ 3:19 នេះថា: “ ខ្ញុំបន្ទោស និងដាក់ទោសអស់អ្នកដែលខ្ញុំស្រឡាញ់។ ដូច្នោះ ចូរ ខ្លះខ្លះ ហើយប្រែចិត្ត » ។

នៅក្នុងការរៀបចំវិវរណៈដទៃនាយនេះ ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើត ដែលបានជួបប្រទះនៅក្នុងបុគ្គលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានប្រគល់ខ្លួនគាត់នូវគោលដៅនៃការអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ គាត់កំណត់អត្តសញ្ញាណសត្រូវរបស់ពួកគេយ៉ាងច្បាស់។ កិច្ចការនេះត្រូវបានសម្រេច ហើយគោលបំណងរបស់ព្រះក៏បានសម្រេច។ ដូច្នោះ ដោយមានភាពសម្បូរបែបខាងវិញ្ញាណ នាងបានជ្រើសរើសក្លាយជា “ កូនក្រមុំ រៀបចំសម្រាប់ពិធីដប់លៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀម ”។ គាត់បាន « ស្លៀកពាក់នាងដោយក្រណាត់ទេសឯកពណ៌សដ៏ល្អ ដែលជាស្នាដៃដ៏សុចរិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ » នៅក្នុង វិវរណៈ ១៩:៧។ អ្នកដែលបាន អានខ្លឹមសារនៃកិច្ចការនេះ ប្រសិនបើអ្នកមានឱកាស និងពរជ័យក្នុងចំណោម ពួកគេ « ចូររៀបចំខ្លួនអ្នកដើម្បីជួបនឹងព្រះរបស់អ្នក » (អេម៉ុស 4:12) តាម សេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់!

ខណៈពេលដែលការបកស្រាយការព្យាករណ៍ដ៏អាថ៌កំបាំងរបស់ដានីយ៉ែល និងវិវរណៈត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយពេលវេលានៃការត្រឡប់មកវិញពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទឥឡូវនេះត្រូវបានដឹងដល់ យើង សំណួរនេះពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានដកស្រង់នៅក្នុងលូកា 18:8 បន្ទាល់ទុកនូវមន្ទិលដ៏គួរឱ្យព្រួយបារម្ភថា “ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់នឹង រកយុត្តិធម៌ ជូនពួកគេឱ្យបានឆាប់។ ប៉ុន្តែ ពេលកូនមនុស្សមក តើគាត់នឹងឃើញមានជំនឿ នៅលើផែនដីឬ? ”។ សម្រាប់ចំណេះដឹងដ៏សម្បូរបែបនៃបញ្ហានៃសេចក្តីពិត មិន អាចប៉ះប៉ូវភាពទន់ខ្សោយនៃគុណភាពនៃសេចក្តីជំនឿនេះបានឡើយ។ មនុស្សជាតិដែលនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹងការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានអភិវឌ្ឍនៅក្នុងបរិយាកាសអំណោយផលដល់គ្រប់ទម្រង់នៃភាពអាត្មានិយម ដែលត្រូវបានលើកទឹកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។

ភាពជោគជ័យរបស់បុគ្គលបានក្លាយទៅជាគោលដៅដែលសម្រេចបានក្នុងតម្លៃ ណាស់ដោយ សូម្បីតែដោយការកំទេចអ្នកជិតខាងក៏ដោយ ហើយនេះក្នុងអំឡុងពេលដ៏យូរនៃសន្តិភាពពិភពលោកជាង 70 ឆ្នាំ។ នៅពេលដែលយើងដឹងថាតម្លៃនៃស្ថានសួគ៌ដែលស្នើឡើងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺ ផ្ទុយទាំងស្រុងទៅនឹងបទដ្ឋាននៃសម័យរបស់យើងនេះ សំណួររបស់គាត់ហាក់ដូចជាសោកនាដកម្មត្រឹមត្រូវព្រោះវាអាចទាក់ទងនឹងមនុស្ស ដែលជឿថាខ្លួនគេ "ជាប់ឆ្នោត" ប៉ុន្តែនឹងនៅតែមានសម្រាប់តែ សំណាងអាក្រក់របស់ពួកគេនៃ "ហៅថា"; ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវនឹងមិនបានរកឃើញនៅក្នុងពួកគេនូវគុណភាពនៃជំនឿដែល តម្រូវឱ្យមានភាពសក្តិសមនឹងព្រះគុណរបស់ទ្រង់។

សំបុត្រនោះសម្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណផ្តល់ជីវិត

ជំពូកចុងក្រោយនេះបញ្ចប់ការបកស្រាយនៃវិវរណៈ: Apocalypse ១

ជាការពិត

ខ្ញុំទើបតែបង្ហាញក្នុងព្រះគម្ពីរដែលធ្វើឱ្យអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណនិមិត្តសញ្ញាដែលព្រះប្រើនៅក្នុងការព្យាករណ៍របស់ទ្រង់

ប៉ុន្តែខណៈពេលដែលគោលបំណងរបស់ពួកគេគឺដើម្បីបង្ហាញពីតម្រូវការរបស់ទ្រង់សម្រាប់ការត្រឡប់មកវិញនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843-1844 ពាក្យសប្បុរសមិនលេចឡើងទេ។

មានតែម្តងគត់នៅក្នុងអត្ថបទទំនាយទាំងនេះរបស់ដានីយ៉ែល ឬវិវរណៈ។ វាតែងតែត្រូវបានណែនាំ ប៉ុន្តែមិនបានលើកឡើងយ៉ាងច្បាស់ទេ។

ហេតុផលសម្រាប់ការមិនដាក់ឈ្មោះវាច្បាស់គឺថាការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បុរសគឺជាលក្ខណៈធម្មតាជាមូលដ្ឋាននៃជំនឿគ្រិស្តសាសនិកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាអាចឃើញថាប្រធានបទនៃថ្ងៃសប្បុរសគឺមិនដែលមានបញ្ហាដើម្បីរារាំងសាសន៍យូដានិងសាវ័កដំបូងដែលជាសិស្សរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អារក្សមិនបានឈប់វាយប្រហារគាត់ទេ

ទីមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាឱ្យ«បង្អួច»គាត់ បន្ទាប់មកទីពីរពួកគ្រិស្តស្ថានដោយធ្វើឱ្យគាត់«មិនអើពើ»ទាំងស្រុង។ ដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផលនេះ គាត់បានបំផុសគំនិតបកប្រែមិនពិតនៃអត្ថបទដើមដែលបានលើកឡើងពីគាត់។ ផងដែរ

ការបង្ហាញនៃសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាពនេះនឹងមិនពេញលេញទេ ប្រសិនបើគ្មានការបរិហារពីអំពើទុច្ចរិតដ៏អាក្រក់ទាំងនេះ

ជនរងគ្រោះដែលទីមួយគឺព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បន្ទាប់មកអ្នកដែលសុគតដង្ហាយជួនរបស់ទ្រង់អាចផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់នៅចំពោះព្រះថា មាននៅក្នុងការសរសេរនៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់ និងថ្មី ពេលគឺព្រះគម្ពីរទាំងមូល **គ្មាន** ខគម្ពីរណាដែលបង្រៀនការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពនៃថ្ងៃសប្បុរស ពីបទបញ្ញត្តិទីបួននៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការនោះទេ។ លើសពីនេះ

ទៅទៀត គឺបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយព្រះ តាំងពីដើមដំបូងនៃការបង្កើត លោកីយ៍លើផែនដីយើង។

ចាប់តាំងពីការក្សតសាសនាប្រូតេស្តង់ដោយសារតែការចូលជាធរមាននៃ ក្រឹត្យរបស់ដានីយ៉ែល 8:14 នៅនិទាឃរដូវឆ្នាំ 1843 រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះការអានព្រះគម្ពីរបានសម្លាប់។ ខ្ញុំចង់ចង្អុលបង្ហាញថា វាមិនមែនជាព្រះគម្ពីរដែលសម្លាប់ដោយចេតនានោះទេ វាគឺជាការប្រើប្រាស់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើ កំហុសក្នុងការបកប្រែ

ដែលលេចឡើងក្នុងកំណែដែលបានបកប្រែនៃអត្ថបទដើម “ **ភាសាហេព្រើរ និងភាសាក្រិច** ”។ ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះ វាក៏ជាបញ្ហាមួយផងដែរ ដោយសារតែការ បកស្រាយមិនល្អ។ ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ជាក់រឿងនេះជារូបភាព នៅក្នុង វិវរណៈ ៩:១១៖ « ពួកគេបានត្រួតត្រាលើពួកគេក្នុងនាមជាស្តេចទេវតានៃទីជ្រៅបំផុត ដែលមាន ឈ្មោះជាភាសាហេព្រើរ *Abaddon* និងជាភាសាក្រិច *Apollyon* ”។ ខ្ញុំនឹកចាំនៅទីនេះនូវសារលាក់កំបាំងនៅក្នុងខនេះ៖ « *Abaddon and Apollyon* » មានន័យថា « *ជាភាសា ហេព្រើរ និងក្រិច* » អ្នកបំផ្លាញ។ “ *ទេវតានៃទីជ្រៅបំផុត* ” បំផ្លាញសេចក្តីជំនឿដោយប្រើព្រះគម្ពីរ “ *សាក្សីពីរនាក់* ” នៃវិវរណៈ ១១:៣។

ដូចគ្នានេះផងដែរ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 អ្នកជឿមិនពិតបានធ្វើកំហុសពីរដងក្នុងការអានទីបន្ទាល់ជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រះ គម្ពីររបស់ពួកគេ។ ទីមួយគឺត្រូវផ្តល់សារៈសំខាន់ច្រើនជាងការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាជាងការ សុគតរបស់ទ្រង់ ហើយទីពីរពង្រឹងកំហុសនេះ ដោយផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់ការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ច្រើនជាងការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់។ កំហុសទ្វេដងនេះ ថ្លែងទីបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងពួកគេ ពីព្រោះការបង្ហាញនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះចំពោះសត្វរបស់គាត់ សំខាន់គឺនៅលើការសម្រេចចិត្តដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់គាត់ក្នុងការផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ ជាជីវិតរបស់គាត់សម្រាប់ការប្រោសលោះអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។ ការផ្តល់អាទិភាពដល់ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ រួមមានការបំភ្លេចគម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ ហើយនេះនាំឱ្យមានកំហុសជាផលវិបាកនៃការកាត់ខ្លួនចេញពីទ្រង់ និងបំបែកសម្ព័ន្ធភាពដ៏បរិសុទ្ធ យុត្តិធម៌ និងល្អរបស់ទ្រង់។ ជ័យជំនះរបស់ព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅលើការទទួលយកការសុគតរបស់ទ្រង់ ការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់គ្រាន់តែជាលទ្ធផលដ៏រីករាយ និងយុត្តិធម៌នៃភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។

កូរ៉ុស 2:16-17៖ « *ហេតុដូច្នោះហើយ កុំឱ្យអ្នកណាវិនិច្ឆ័យអ្នករាល់គ្នាអំពីការ ស៊ីផឹក ឬអំពីពិធីបុណ្យ ឬថ្ងៃចូលខែ ឬថ្ងៃសប្បិទឡើយ ទាំងនេះជាស្រមោលនៃអ្វី ដែលនឹងមកដល់ ប៉ុន្តែរូបកាយគឺនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។* »

ឧទាហរណ៍នេះត្រូវបានប្រើជាញឹកញាប់ដើម្បីបង្ហាញអំពីការបញ្ឈប់ការអនុវត្ត « *ថ្ងៃសប្បិទ* » ប្រចាំសប្តាហ៍។ ហេតុផលពីរយ៉ាងមួយទោសជម្រើសនេះ។ ទីមួយគឺថាពាក្យថា “ *ថ្ងៃឈប់សម្រាក* ” កំណត់ថា “ *ថ្ងៃឈប់សម្រាក* ”

ដែលត្រូវបានឡើងដោយ " ពិធីបុណ្យ " ប្រចាំឆ្នាំរបស់សាសនា
ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះនៅក្នុងលេខវិវិធី 23 ។ ទាំងនេះគឺជាការផ្លាស់ប្តូរ
" ថ្ងៃសប្បិទ " "

ដែលត្រូវបានដាក់នៅដើមដំបូងនិងជួនកាលនៅចុងបញ្ចប់ក្នុងអំឡុងពេល
ពិធីបុណ្យ សាសនា។ ពួកគេត្រូវបានបំផុសដោយពាក្យថា " អ្នកនឹងមិនធ្វើការ
បម្រើនៅថ្ងៃនោះទេ " ។ ពួកគេមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយ " ថ្ងៃឈប់សម្រាក " "
ប្រចាំសប្តាហ៍ក្រៅពីឈ្មោះរបស់ពួកគេ " សប្បិទ " ដែលមានន័យថា " ឈប់សម្រាក "
ហើយដែលលេចឡើងជាលើកដំបូងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 2: 2: " "
ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រាក " ។ វាក៏ត្រូវបានគេកត់សម្គាល់ផងដែរថាពាក្យ " "
ថ្ងៃឈប់សម្រាក " "

ដែលដកស្រង់នៅក្នុងអត្ថបទភាសាហេព្រើរនៃបញ្ញត្តិទីបួនមិនលេចឡើងនៅក្នុង
ការបកប្រែ L.Segond ដែលកំណត់វានៅក្រោមឈ្មោះ " ថ្ងៃនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក " ឬ "
ថ្ងៃទីប្រាំពីរ " ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
វាយកបួសរបស់វាចេញពីកិរិយាសព្វដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 2:2: " "
សម្រាក " ឬ " ថ្ងៃឈប់សម្រាក " ដែលត្រូវបានដាក់ឈ្មោះយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងកំណែ
JNDarby នៃព្រះគម្ពីរ។

មូលហេតុទីពីរគឺ៖ ប៉ុលបាននិយាយអំពី « បុណ្យនិងថ្ងៃសប្បិទ » ថាវាជា «
ស្រមោលនៃអ្វីដែលនឹងមកដល់» នោះគឺជាអ្វីដែលទាយពីការពិតដែលនឹងមានឬ
នឹងមាន។ ដោយសន្មតថា " ថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរ " ទាក់ទងនឹងនៅក្នុងខនេះ
វានៅតែមាន " ស្រមោលដែលនឹងមកដល់ " "
រហូតដល់ការមកដល់នៃសហវត្សទីប្រាំពីរ ដែលវាព្យាករណ៍។
ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបង្ហាញពីអត្ថន័យនៃ " ថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរ " "
ដែលព្យាករណ៍ ដោយសារតែជ័យជំនះរបស់ទ្រង់លើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់
ដែលជា " មួយពាន់ឆ្នាំ " សេឡេស្តាល
ក្នុងអំឡុងពេលដែលទ្រង់ជ្រើសរើសនឹងវិនិច្ឆ័យអ្នកស្លាប់នៅលើផែនដី
និងសេឡេស្តាលដែលបានស្លាប់។

នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ " ពិធីបុណ្យ ព្រះច័ន្ទថ្មី " និង " ថ្ងៃសប្បិទ " "
ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងអត្ថិភាពនៃទម្រង់ជាតិកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់របស់អ៊ី
ស្រាអែល។ តាមរយៈការបង្កើត តាមរយៈការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ សេចក្តីសញ្ញាថ្មី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធ្វើឱ្យការព្យាករណ៍ទាំងនេះគ្មានប្រយោជន៍។ ពួកគេត្រូវឈប់
ហើយបាត់ទៅវិញដូចជា " ស្រមោល " "
ដែលរលត់ទៅមុនពេលការពិតនៃកិច្ចបម្រើនៅលើផែនដីរបស់គាត់ដែលបានស
ម្រេច។ ខណៈពេលដែល " ថ្ងៃឈប់សម្រាក "
ប្រចាំសប្តាហ៍កំពុងរង់ចាំការមកដល់នៃសហវត្សទីប្រាំពីរ
ដើម្បីបំពេញតាមការពិតដែលបានព្យាករណ៍ ហើយបាត់បង់ប្រយោជន៍របស់វា។

ប៉ុលក៏បានលើកឡើងអំពី « ការស៊ីជីក » ។ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់
គាត់ដឹងថាព្រះបានមានបន្ទូលអំពីរឿងទាំងនេះនៅក្នុងលេខវិវិធី ១១ និង
ចេទិយកថា ១៤ ដែលគាត់បានចេញវេជ្ជបញ្ជាអំពីអាហារសុទ្ធដែលបានអនុញ្ញាត
និងអាហារមិនបរិសុទ្ធដែលត្រូវបានហាមឃាត់។ សុន្ទរកថារបស់ប៉ុលមិនមាន
បំណងដើម្បីជំទាស់នឹងពិធីបរិសុទ្ធដ៏ទេវភាពទាំងនេះទេ ប៉ុន្តែមានតែគំនិតរបស់

មនុស្សប៉ុណ្ណោះ (ដែលគ្មាននរណា...) ដែលបានសម្តែងលើប្រធានបទនេះ ដែល
គាត់នឹងអភិវឌ្ឍនៅក្នុង រ៉ូម 14 និង 1 Cor.8 ដែលគំនិតរបស់គាត់បង្ហាញកាន់តែ
ច្បាស់។ ប្រធានបទទាក់ទងនឹងអាហារដែលបូជាដល់រូបព្រះ
និងអាទិទេពក្លែងក្លាយ។

គាត់រំលឹកអ្នករើសតាំងដែលបង្កើតជាអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណនៃព្រះអំពីភារកិច្ច
របស់ពួកគេចំពោះគាត់ដោយនិយាយនៅក្នុង 1 Cor.10:31 ថា: «
មិនថាអ្នកបរិភោគឬផឹកឬធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីសិរីរុងរឿងរបស់
ព្រះ ។ តើព្រះត្រូវបានលើកតម្កើងដោយអ្នកដែលព្រងើយកន្តើយ និងមើលងាយ
ពិធីបរិសុទ្ធដែលបានបើកសម្តែងរបស់ទ្រង់លើបញ្ហាទាំងនេះឬ?

គឺយ៉ាកុប ជាប្អូនប្រុសរបស់ព្រះយេស៊ូ ដែលមានបន្ទូលក្នុងនាមពួកសាវ័ក
អំពីប្រធានបទនៃការកាត់ស្បែក ក្នុងកិច្ចការ ១៥:១៩-២០-២១: « ហេតុនេះហើយ
បានជាខ្ញុំយល់ថា យើងមិនគួរព្រួយបារម្ភដល់ប្រជាជាតិដែលដាក់មករក
ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមសរសេរទៅកាន់ពួកគេថា
ពួកគេជៀសវាងពីភាពស្លោកគ្រោកនៃរូបព្រះ និងពីអំពើសហាយស្តន៍
និងពីការច្របាច់ក និងពីឈាម។ ពីជំនាន់បុរាណ លោកម៉ូសេមានអ្នកផ្សាយនៅ
គ្រប់ក្រុងទាំងអស់ដែលត្រូវអាននៅក្នុងសាលាប្រជុំ **រឿងរាល់ថ្ងៃសប្បិទ** »។

ជាញឹកញាប់ត្រូវបានគេប្រើដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃសេរីភាពនៃអ្នក
មិនជឿសាសនាទៅកាន់ថ្ងៃសប្បិទ
ខគម្ពីរទាំងនេះបង្កើតផ្ទុយពីភស្តុតាងដ៏ល្អបំផុតនៃការអនុវត្តរបស់វាដែលត្រូវបាន
លើកទឹកចិត្ត និងបង្រៀនដោយសាវ័ក។ ពិតប្រាកដណាស់ Jacques
ចាត់ទុកថាវាមិនមានប្រយោជន៍ក្នុងការកាត់ស្បែកលើពួកគេ
ហើយគាត់បានសង្ខេបគោលការណ៍សំខាន់ៗ
ពីព្រោះការបង្រៀនខាងសាសនាដ៏ស៊ីជម្រៅនឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកគេនៅពេល
ពួកគេទៅ " **រឿងរាល់ថ្ងៃសប្បិទ** " ។
ទៅសាលាប្រជុំរបស់សាសន៍យូដាក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ។

លេសមួយទៀតដែលប្រើដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការបញ្ចប់នៃការ
បែងចែកអាហារសុទ្ធនិងមិនបរិសុទ្ធ៖
ការនិមិត្តដែលបានផ្តល់ឱ្យពេត្រុសនៅក្នុងកិច្ចការ 10 ។
ការពន្យល់របស់គាត់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងកិច្ចការ 11
ដែលគាត់បានកំណត់អត្តសញ្ញាណ "សត្វមិនស្អាត" នៃការនិមិត្តជាមួយនឹង
"មនុស្ស" ដែលមិនជឿ។ បានមកអធិស្ឋានឲ្យគាត់ទៅឯនាយទាហានរ៉ូម៉ាំង
«កូនេលាស»។ ក្នុងការនិមិត្តនេះ ព្រះបង្ហាញពីធម្មជាតិមិនបរិសុទ្ធនៃអ្នកមិន
គោរពសាសនាមិនបម្រើទ្រង់ ហើយបម្រើព្រះក្លែងក្លាយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
នាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ពួកគេ
ត្បិតទ្វារនៃព្រះគុណត្រូវបានបើកសម្រាប់ពួកគេ
តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើយញ្ញបូជាជននៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ វាគឺតាមរយៈការនិមិត្ត
នេះដែលព្រះបង្រៀនពេត្រុសរឿងថ្មីនេះ។ ដូច្នេះ ការចាត់ថ្នាក់នៃភាពបរិសុទ្ធ

និងមិនបរិសុទ្ធដែលបានបង្កើតឡើងដោយព្រះនៅក្នុងលេវីវិវិធី 11 នៅតែមាន ហើយបន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ លើកលែងតែថា ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ជាមួយនឹងក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 របបអាហាររបស់មនុស្សបានទទួលយកបទដ្ឋាននៃ " ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ " ដើមដែលបានបង្កើតឡើង និងបញ្ហានៅក្នុង Gen.1:29: " ហើយព្រះមានបន្ទូលថា: មើលចុះ ខ្ញុំ ខ្ញុំបានឲ្យគ្រប់ដើមឈើដែលមានគ្រាប់ពូជនៅលើផែនដីទាំងមូល ហើយគ្រប់ដើមឈើដែលមានផ្លែមានគ្រាប់ពូជ។ នេះនឹងជាអាហារសម្រាប់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូបានលះបង់ជីវិតដោយទារុណកម្មផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្ត ដើម្បី សង្គ្រោះអ្នករើសតាំង។ កុំសង្ស័យនូវកម្រិតខ្ពស់នៃភាពបរិសុទ្ធដែលមរណៈដ៏តណ្ហានេះទាមទារជាផ្លូវនឹងអ្នក ដែលគាត់បានសង្គ្រោះ។ ពិតជា!

ពេលវេលានៅលើផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

គុជនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃទី 20 ខែមីនាឆ្នាំ 2021

តាំងពីដំបូងនៃការបម្រើរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានជឿ ហើយខ្ញុំបានច្រៀងបទនោះថា «ព្រះយេស៊ូបានប្រសូតនៅរដូវផ្ការិក»។ នៅថ្ងៃឈប់សម្រាកនៃថ្ងៃទី 20 ខែមីនា ឆ្នាំ 2021 នេះ ភាពស្មើគ្នានៃនិទាយរដូវមានទីតាំងនៅម៉ោង 10:37 ព្រឹក នៅពេលចាប់ផ្តើមការប្រជុំខាងវិញ្ញាណ។ ពេលនោះ ព្រះវិញ្ញាណបានដឹកនាំខ្ញុំឲ្យ ស្វែងរកភស្តុតាងនៃអ្វីដែលមានរហូតមកដល់ពេលនោះមានតែការជឿជាក់ដ៏ សាមញ្ញនៃសេចក្តីជំនឿ។

ប្រតិទិនជនជាតិយូដាបានអនុញ្ញាតឱ្យយើងដាក់ពេលវេលានៃនិទាយរដូវ Equinox នៃឆ្នាំ - 6 មុនពេលការណាត់ជួបគ្រីស្ទានផ្លូវការរបស់យើងនៃកំណើតនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងនៅ "ថ្ងៃឈប់សម្រាក" ថ្ងៃទី 21 ខែមីនា។

ហេតុអ្វីបានជាឆ្នាំ - 6?

ដោយសារការណាត់ជួបជាផ្លូវការរបស់យើងនៃការប្រសូតរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានសាងឡើងដោយកំហុសពីរ។ មានតែនៅក្នុង សករក្ស ទី 6

នៃគ.សទេដែលព្រះសង្ឃកាតូលិក Dionysius the Little
បានកំណត់ដើម្បីបង្កើតប្រតិទិន។

នៅក្នុងការអវត្តមាននៃសេចក្តីលម្អិតព្រះគម្ពីរ ឬប្រវត្តិសាស្ត្រ
គាត់បានដាក់កំណើតនេះនៅថ្ងៃនៃការសោយទិវង្គតរបស់ស្តេចហ្វ្រង់
ដែលគាត់បានដាក់នៅឆ្នាំ 753 នៃការបង្កើតទីក្រុងរ៉ូម។
ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ប្រវត្តិវិទូបានបញ្ជាក់ពីកំហុស 4

ឆ្នាំក្នុងការគណនារបស់គាត់; ដែលដាក់ការសោយទិវង្គតរបស់ហ្វ្រង់នៅឆ្នាំ ៧៤៩
ពីការបង្កើតទីក្រុងរ៉ូម។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានប្រសូតមុនការសោយទិវង្គតរបស់
ស្តេចហ្វ្រង់ ហើយម៉ាយ៉ា ២:១៦ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវភាពជាក់លាក់ដែលកំណត់អាយុ
របស់ព្រះយេស៊ូវនៅ " ពីរឆ្នាំ " នៅពេលនៃ "ការសម្លាប់រដ្ឋាលនៃមនុស្សស្លូតត្រង់"
ដែលបញ្ហាដោយស្តេចហ្វ្រង់ដែលខឹងដោយសារទ្រង់ បានរងទុក្ខ
និងមានអារម្មណ៍ថាសេចក្តីស្លាប់នឹងមក

ដែលនឹងធ្វើឱ្យគាត់ដាច់ចេញពីភាពរីករាយនៃអំណាច។ សេចក្តីលម្អិតគឺសំខាន់
ណាស់ ព្រោះអត្ថបទបញ្ជាក់ថា « ពីរឆ្នាំតាមកាលបរិច្ឆេទដែលលោកបានសាកសួរ
ដោយប្រុងប្រយ័ត្នជាមួយអ្នកប្រាជ្ញ »។ ប៉ុន្តែមេទៅបួនឆ្នាំនៃកំហុសមុន ឆ្នាំ - 6 ឬ
747 នៃការបង្កើតទីក្រុងរ៉ូម ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមព្រះគម្ពីរ។

ភាពស្មើគ្នានៃនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ - ៦

ការធ្លាក់នៅថ្ងៃសប្តិរ ក្នុងឆ្នាំនេះ - ៦ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា
ទេវតាមួយអង្គបានថ្វាយខ្លួនដល់ « អ្នកគង្វាលដែលមើលហ្នឹងចៀម »។
ថ្ងៃសប្តិរហាមប្រាមការជួញដូរ ប៉ុន្តែមិនមែនជាការរក្សា និងថែរក្សាសត្វទេ។ ព្រះ
យេស៊ូវបញ្ជាក់សេចក្តីនេះដោយមានបន្ទូលថា៖ « ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមាន
ចៀមណាដែលធ្លាក់ក្នុងរណ្តៅ ហើយមិនមករំដោះវា សូម្បីតែនៅថ្ងៃសប្តិរ? »។
ដូច្នេះដោយទេវតាមួយអង្គ កំណើតនៃ " អ្នកគង្វាលល្អ " ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
និងជាអ្នកណែនាំចៀមរបស់មនុស្សត្រូវបានប្រកាស
ជាដំបូងចំពោះអ្នកគង្វាលមនុស្ស អាណាព្យាបាល និងអ្នកការពារសត្វចៀម។
ទេវតា បានបញ្ជាក់ថា៖ « ... ដ្បិតថ្ងៃនេះនៅក្នុងទីក្រុងរបស់ដាវីឌ មានព្រះអង្គ
សង្គ្រោះមួយអង្គបានប្រសូតមកដល់អ្នក គឺជាព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ »។ ដូច្នេះ " ថ្ងៃនេះ " គឺជាថ្ងៃសប្តិរ ហើយការប្រកាសត្រូវបានធ្វើឡើងនៅពេលយប់
ការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើឡើងនៅចន្លោះម៉ោង 6 ល្ងាច
ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃសប្តិរ

និងម៉ោងពេលយប់នៃសេចក្តីប្រកាសដែលធ្វើឡើងដោយទេវតាទៅកាន់អ្នកគង្វាល។
ឥឡូវនេះ យើងត្រូវតែកំណត់ពេលវេលាច្បាស់លាស់
នៅពេលដែលនៅក្នុងម៉ោងកំណត់របស់អ៊ីស្រាអែល

ភាពស្មើគ្នានៃនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ - 6 ត្រូវបានបំពេញ។ ប៉ុន្តែនេះមិនទាន់អាចធ្វើទៅ
បានទេ ព្រោះយើងមិនទាន់មានព័ត៌មានអំពីរយៈពេលនេះ។

ការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅថ្ងៃយប់សម្រាកធ្វើឱ្យផែនការសង្គ្រោះរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ និងសមហេតុសមផលឥតខ្ចោះ។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសខ្លួនថាជា «
កូន មនុស្ស » « ម្ចាស់នៃថ្ងៃសប្តិរ » ។ សម្រាប់ថ្ងៃសប្តិរគឺបណ្តោះអាសន្ន
ហើយអត្ថប្រយោជន៍របស់វានៅតែបន្តរហូតដល់ថ្ងៃនៃការយាងមកជាលើកទីពីរ
ដែលជាពេលវេលាដ៏មានឥទ្ធិពល និងរុងរឿង។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់ថ្ងៃ

សប្បុរសភាពអត្តន័យពេញលេញ ចាប់តាំងពីទ្រង់បានទាយទុកនៅសល់នៃសហវត្សទី ប្រាំពីរដែលបានឈ្នះសម្រាប់អ្នករើសតាំងតែម្នាក់ឯង ដោយការឈ្នះលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់របស់ទ្រង់។

ដើម្បីសម្គាល់ការចូលវ័យពេញវ័យរបស់លោកដែលមានអាយុ«ដប់ពីរឆ្នាំ» នោះលោកយេស៊ូបានធ្វើអន្តរាគមន៍ខាងវិញ្ញាណជាមួយអ្នកកាន់សាសនាដែល លោកសួរអំពីមេស៊ីបានប្រកាសក្នុងបទគម្ពីរបរិសុទ្ធ។

ដោយបានបែកពីឪពុកម្តាយរបស់គាត់ដែលបានស្វែងរកគាត់អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ គាត់បានថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះឯករាជ្យភាពដ៏ទេវភាពរបស់គាត់និងការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីបេសកកម្មរបស់គាត់ក្នុងការពេញចិត្តចំពោះមនុស្សនៅលើផែនដី។

ពេលនោះមកដល់ពេលសម្រាប់កិច្ចបម្រើសកម្មនិងជាផ្លូវការរបស់លោក នៅផែនដី។ ការបង្រៀនរបស់ដានីយ៉ែល 9:27 បង្ហាញវានៅក្នុងទម្រង់នៃ " សេចក្តីសញ្ញា " នៃ " a សប្តាហ៍ " ដែលតំណាងឱ្យប្រាំពីរឆ្នាំរវាងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ 26 និងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ 33 ។

រវាងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះទាំងពីរនេះគឺនៅក្នុងទីតាំងកណ្តាលមួយនិទាយរដូវនិងបុណ្យ នៃបុណ្យរំលងនៃឆ្នាំ 30 ដែលជាកន្លែងដែលនៅម៉ោង 3 រសៀល "នៅពាក់កណ្តាលនៃសប្តាហ៍បុណ្យអ៊ីស្រាអែលថ្ងៃពុធ។ ថ្ងៃទី 3 ខែ មេសា ឆ្នាំ 30 ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានធ្វើឱ្យ សត្វ « យញ្ញបូជា និងគង្វាយ» នៃពិធីសាសនាហេព្រើរ ឈប់ ដោយការថ្វាយជីវិតរបស់ទ្រង់ដើម្បីជូននឹងអំពើបាបរបស់ទ្រង់

មានតែមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតប៉ុណ្ណោះ។ នៅថ្ងៃសោយទិវង្គត ព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្ម ៣៥ ឆ្នាំ ១៣ថ្ងៃ។ ដោយទទួលជ័យជម្នះលើអំពើបាបនិងសេចក្តីស្លាប់ ព្រះយេស៊ូអាច ថ្វាយវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ចំពោះព្រះ ដោយមានបន្ទូលថា « វាចប់ហើយ »។ ជ័យជម្នះ របស់គាត់លើការស្លាប់ក្រោយមកត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការរស់ឡើងវិញរបស់គាត់។ ដូច្នេះ ទ្រង់បានអមដំណើរ និងណែនាំពួកសាវ័ក និងពួកសិស្ស រហូតទាល់តែពួកគេក្រឡេកមើលទៅ

នោះទ្រង់បានឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌មុនបុណ្យថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នេះបើយោងតាមទីបន្ទាល់ដែលមាននៅក្នុងកិច្ចការ ១:១ ដល់ ១១។ ការវិលត្រឡប់ មកវិញដ៏រុងរឿង ដោយពោលថា៖ « អ្នកស្រុកកាលីឡេ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឈរនៅទី នេះ សម្លឹងឆ្ពោះទៅស្ថានសួគ៌? ព្រះយេស៊ូនេះ ដែលត្រូវបានលើកឡើងពីអ្នកទៅ ស្ថានសួគ៌ នឹងយាងមក ដួច អ្នកបានឃើញព្រះអង្គយាងទៅស្ថានសួគ៌។ "។ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ គាត់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចបម្រើសេឡេស្ទាលរបស់គាត់នៃ "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ"

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើសកម្មភាពរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក ក្នុងពេលដំណាលគ្នានៅក្នុងស្មារតីនៃអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ម្នាក់ៗដែលខ្ចាត់ខ្ចាយនៅលើផែនដី។ ពេលនោះហើយដែលឈ្មោះរបស់គាត់បានទាយនៅក្នុង Isa.7:14, 8:8 និង Matt.1:23, " Emmanuel " ដែលមានន័យថា, "God with us", កាន់តែច្រើន ទៀត, អត្តន័យពិតរបស់វា.

ព័ត៌មានលម្អិតដែលមាននៅក្នុងឯកសារនេះ គឺជារង្វាន់ដែលព្រះយេស៊ូប្រទានដល់ពួកអ្នករើសតាំង ជាសញ្ញានៃការដឹងគុណចំពោះការបង្ហាញពីជំនឿរបស់ពួកគេ។ នេះជារបៀបដែលកាលបរិច្ឆេទនៃការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យយើងដឹង

ង

និងចែករំលែកជាមួយគាត់អំពីការត្រឡប់មកវិញដំរុនរឿងចុងក្រោយរបស់គាត់ ដែលគាត់បានកំណត់សម្រាប់ថ្ងៃដំបូងនៃនិទាយរដូវនៅឆ្នាំ 2030 ។ នោះគឺ 2000 ឆ្នាំបន្ទាប់ពីនិទាយរដូវនៃការឆ្កាងរបស់គាត់នៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា 30 ។

ភាពបរិសុទ្ធ និងការរាប់ជាបរិសុទ្ធ

ភាពបរិសុទ្ធ និងការញែកជាបរិសុទ្ធ គឺមិនអាចបំបែកចេញបាន ហើយ លក្ខខណ្ឌនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលព្រះបានប្រទានមកក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ប៉ុល បានរំលឹកអំពីរឿងនេះនៅក្នុង Heb.12:14 ថា៖ « ចូរស្វែងរកសន្តិភាពជាមួយនឹង មនុស្សទាំងអស់គ្នា និងភាពបរិសុទ្ធ ដោយគ្មានអ្នកណានឹងឃើញព្រះអម្ចាស់ឡើយ » ។

គោលគំនិតដ៏ទេវភាពនៃ	“	ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ	”
ត្រូវតែយល់យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ		ព្រោះវាទាក់ទងនឹង	
“អ្វីៗទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ”		ហើយដូចម្ចាស់ទាំងអស់ដែរ	
វាមិនអាចត្រូវបានដកហូតដោយគ្មានផលវិបាកសម្រាប់អ្នកដែលហ៊ានធ្វើដូច្នោះ		មិនចាំបាច់កំណត់អត្តសញ្ញាណ	
ឡើយ។	ឥឡូវនេះ	មិនចាំបាច់កំណត់អត្តសញ្ញាណ	
និងបង្កើតបញ្ជីនៃវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ទេ។		អ្នកបង្កើតជីវិត	
និងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងនោះ អ្វីគ្រប់យ៉ាងជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់។ ដូច្នោះ គាត់មាន		ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ	
សិទ្ធិរស់និងស្លាប់លើសត្វមានជីវិតទាំងអស់របស់គាត់។		ឬស្លាប់ដោយគ្មានគាត់	
ការទុកឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិរស់នៅជាមួយគាត់		អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ចូលរួមជាមួយគាត់ដោយជម្រើសដោយសេរី	
និងស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ជារៀងរហូត។		និងស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ជារៀងរហូត។	
ការផ្សះផ្សាជាមួយគាត់នេះធ្វើឱ្យអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់។		អស់អ្នកដែលគាត់ស្វាគមន៍	
និងទទួលស្គាល់ចូលទៅក្នុងគំនិតរបស់គាត់អំពី		ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ	
ដែលទាក់ទងនឹងច្បាប់ទាំងអស់ដែលជីវិតនៅលើផែនដីជាកម្មវត្ថុរួចហើយ។			
ដូច្នោះ		ការរាប់ជាបរិសុទ្ធរួមមានការយល់ព្រមចុះចូលនឹងច្បាប់ខាងរូបកាយ	
និងសីលធម៌ដែលបានបង្កើតឡើង		ហើយដូច្នោះត្រូវបានអនុម័តដោយព្រះ។	

វាក៏សម្រាប់ហេតុផលទ្វេដងនេះ ដែលថ្ងៃសប្បិទ និងបញ្ញត្តិដប់ប្រការបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវការរាប់ជាបរិសុទ្ធដ៏ទេវភាពនេះ ការរំលងដែលនឹងទាមទារការសុគតរបស់ព្រះមែស៊ីព្រះយេស៊ូវ។

គោលគំនិតនៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធនេះគឺមានសារសំខាន់ណាស់ ដែលព្រះបានយល់ឃើញថាសមក្នុងការកំណត់វាតាំងពីដើមដំបូងនៃព្រះគម្ពីរនៅ ក្នុងលោកុប្បត្តិ 2:3 ដោយការញែកជាបរិសុទ្ធថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ដូច្នេះវាមិនគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលលេខប្រាំពីរនេះក្លាយជា "ត្រា" របស់វានៅទូទាំងព្រះគម្ពីរហើយជាពិសេសនៅក្នុង វិវរណៈ 7: 2: " ហើយខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតដែលកំពុងឡើងឆ្ពោះទៅ ព្រះអាទិត្យរះ ហើយអ្នកណាកំពុងកាន់ ត្រា នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់; ទ្រង់បន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ទៅកាន់ទេវតាទាំងបួនដែលវាត្រូវបានប្រទានមកដើម្បីធ្វើបាបផែនដី និង សមុទ្រ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា : អ្នកដែលមានត្រចៀកស្តាប់ការផ្តល់យោបល់ពី ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសេសនៃព្រះ នឹងបានកត់សម្គាល់ថា « ត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ » នេះត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូក « 7 » នៃវិវរណៈ ។

នៅថ្ងៃបុណ្យរំលង និងថ្ងៃសប្បិទថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ឆ្នាំ 2021 ដែលជាខួបនៃការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានដឹកនាំគំនិតរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ទិសក្តារៈជាជនជាតិហេប្រឺនៃ ម៉ូសេ និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលសាងសង់ដោយស្តេចសាឡាម៉ូនក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ពីមានលម្អិតនៅទីនោះ ដែលបញ្ជាក់យ៉ាងមុតមាំនូវការបកស្រាយដែលខ្ញុំបានផ្តល់ឱ្យ អំពីទិសក្តារៈនេះ។ ពោលគឺតួនាទីព្យាករណ៍នៃគម្រោងសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យដែលបានរៀបចំសម្រាប់អ្នក រើសតាំងដែលបានប្រោសលោះដោយព្រះ។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1948

នៅតែប្រកាន់យកបណ្តាសាដ៏ទេវភាពដោយសារតែការបដិសេធរបស់ពួកគេក្នុង ការទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជា "ព្រះមេស៊ី" ដែលព្រះបានបញ្ជូនមក ជនជាតិយូដាបានយកទឹកដីជាតិរបស់ពួកគេមកវិញ។ តាំងពីពេលនោះមក គំនិតមួយ គំនិតតែមួយបានឈ្លក់រង្វេងនឹងពួកគេ ការកសាងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ឡើងវិញនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ Alas សម្រាប់ពួកគេ, រឿងនេះនឹងមិនកើតឡើង, ដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់មានហេតុផលល្អដើម្បីទប់ស្កាត់វា; តួនាទីរបស់គាត់បានបញ្ចប់ដោយការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ភាពបរិសុទ្ធនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានរកឃើញការសម្រេចរបស់វាទាំងស្រុងនៅក្នុង ព្រលឹងនៃ "ព្រះមែស៊ី" នៅក្នុងសាច់ឈាម និងវិញ្ញាណរបស់គាត់ ល្អឥតខ្ចោះ និងគ្មានស្នាមប្រឡាក់អ្វីទាំងអស់។ ព្រះយេស៊ូវបានបើកបង្ហាញមេរៀននេះ នៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុង យ៉ូហាន 2:14 ដោយមានបន្ទូលអំពីរូបកាយរបស់ ទ្រង់ថា : « ចូរបំផ្លាញព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះ ហើយក្នុងបីថ្ងៃទៀតខ្ញុំនឹងលើកវាឡើង វិញ » ។

ការបញ្ចប់នៃប្រយោជន៍របស់ប្រាសាទត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយព្រះតាមវិធីជា ច្រើន។ ដំបូង គាត់បានបំផ្លាញវានៅឆ្នាំ ៧០ ដោយទ័ពរ៉ូមរបស់ទីតុស ដូចបាន ទាយនៅក្នុង ដានិយ៉ែល ៩:២៦។ បន្ទាប់មក ដោយបានបណ្តេញជនជាតិយូដា ចេញ គាត់បានប្រគល់ទីតាំងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅឱ្យសាសនាស្លាម ដែលបាន សាងសង់វិហារពីរនៅទីនោះ។ "Al-Aqsa" ចំណាស់ជាងគេ និង Dome of the Rock ។ ដូច្នេះ អ៊ីស្រាអែលមិនមានលទ្ធភាព ឬការអនុញ្ញាតពីព្រះក្នុងការសាងសង់ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួនឡើងវិញឡើយ។ ពីព្រោះការស្ថាបនាឡើងវិញនេះនឹងបំភ្លៃ គម្រោងសង្គ្រោះដែលបានទាយទុករបស់គាត់។

ពេលវេលានៃសុពលភាពនៃប្រាសាទយេរូសាឡឹមត្រូវបានធ្លាក់ជាទម្រង់នៃ ការសាងសង់របស់វា។ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យកាន់តែច្បាស់ យើងត្រូវពិនិត្យមើលព័ត៌មានលម្អិតដែលបង្ហាញឱ្យយើងអំពីអការសាសនានេះដែល លទ្ធកន្ធភាពបរិសុទ្ធ។ ចូរយើងកត់ចំណាំថា

ប្រាសាទនេះនឹងត្រូវសាងសង់ឡើងដោយស្តេចដាវីឌ ដែលបានសម្តែងនូវបំណងប្រាថ្នា

ហើយបានជ្រើសរើសក្រុងយេរូសាឡឹមដើម្បីស្ថាបនាវា។ ព្រះបានយល់ព្រម។ ដើម្បី ធ្វើដូច្នេះ គាត់បានតុបតែងនិងពង្រឹងទីក្រុងបុរាណនេះដែលមានឈ្មោះថា «យេរូសាឡឹម» តាំងពីសម័យអំប្រាហាំ។ ដូច្នេះ រវាងដាវីឌ និង «កូនរបស់ដាវីឌ» «មេស៊ី» «មួយពាន់ឆ្នាំ» បានកន្លងផុតទៅ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់មិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើ ដូច្នេះទេ, ហើយគាត់បានធ្វើឱ្យគាត់ដឹងពីហេតុផល; គាត់បានក្លាយទៅជាមនុស្ស ឈាមដោយអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់ «អ៊ូរីយ៉ា ជាជនជាតិហេត»សម្លាប់ ដើម្បីយកប្រពន្ធគាត់ ឈ្មោះ «បាតសេបា» ដែលក្រោយមកបានក្លាយជាមាតា របស់ស្តេចសាឡូម៉ូន។ ដូច្នេះ ដាវីឌបានទទួលទោសកំហុសដោយការសោយទិវង្គត របស់កូនប្រុសច្បងរបស់ទ្រង់ ដែលកើតពីនាងបាតសេបា បន្ទាប់មក ដោយបាន ធ្វើដោយគ្មានការបង្គាប់ពីព្រះតាមចំនួនប្រជាជនរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់ក៏ត្រូវ ទទួលទោស ហើយព្រះបានស្នើឱ្យទ្រង់ជ្រើសរើសការដាក់ទោសរវាងទ្រង់។ ជម្រើសបី។ យោងតាម 2 Sam.24:15

គាត់បានជ្រើសរើសអត្រាមរណៈនៃរោគភក្តាតដែលបានសម្លាប់ជនរងគ្រោះចំ នួន 70,000 នាក់ក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។

នៅក្នុង 1 Kings 6 យើងរកឃើញការពិពណ៌នាអំពីប្រាសាទដែលកសាងដោយសាឡូម៉ូន។ គាត់បាន ដាក់ឈ្មោះវាថា «ផ្ទះរបស់យ៉ាហូវ»។ ពាក្យ "ផ្ទះ" នេះបង្ហាញពីកន្លែងជួបជុំគ្រួសារ។ ផ្ទះដែលបានសង់នោះទាយពីក្រុមគ្រួសារនៃព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតដែលប្រោស លោះ។ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយធាតុជាប់គ្នាពីរ: ទឹកក្តារនិងប្រាសាទ។

នៅលើផែនដីនេះ ពិធីសាសនាត្រូវបានអនុវត្តដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់ដែលត្រូវបានអនុ ញ្ញាតសម្រាប់មនុស្ស។ សាឡូម៉ូនហៅវាថា: ប្រាសាទ។ ជាកន្លែងបន្ថែមនៃទឹកក្តារ: បំផុត ដែលលោកហៅថាទឹកក្តារ: ហើយបន្ទប់របស់ព្រះវិហារមានបណ្តោយសែសិប ហត្ថ ឬធំជាងទឹកក្តារ:ពីរដង។ ដូច្នេះប្រាសាទនេះគ្របដណ្តប់ 2/3 នៃផ្ទះទាំងមូល។ ទោះបីជាត្រូវបានសាងសង់នៅពេលក្រោយនៅក្នុងសម័យលោកម៉ូសេក៏ ដោយ

កិច្ចព្រមព្រៀងរបស់សាសន៍យូដាគឺទាំងស្រុងនៅក្រោមដ័ត្រនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានធ្វើឡើងរវាងព្រះ និងអំប្រាហាំនៅ ដើមសហវត្សរ៍ទីបីចាប់តាំងពីអំដាម។

«ព្រះមេស៊ីនឹងថ្វាយខ្លួនដល់ជនជាតិយូដានៅដើមសហវត្សរ៍ទីប្រាំ 2000 ឆ្នាំក្រោយ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលវេលាដែលព្រះបានបែងចែកមកផែនដីសម្រាប់ការជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើស គឺ 6000 ឆ្នាំ។ ដូច្នោះយើងរកឃើញសម្រាប់ពេលវេលាសមាមាត្រ $2/3 + 1/3$ នៃផ្ទះរបស់ YaHWéH ។ ហើយនៅក្នុងការប្រៀបធៀបនេះ $2/3$ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់អំប្រាហាំត្រូវគ្នាទៅនឹង $2/3$ នៃផ្ទះរបស់ YaHWéH ដែលបញ្ចប់នៅលើស្បែកបែក។

ស្បែកមុខនេះដើរតួនាទីសំខាន់ចាប់តាំងពីវាសម្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរពីភពផែនដីទៅហានូស្ត៍។ ការដឹងថាការផ្លាស់ប្តូរនេះបង្ហាញពីការបញ្ចប់តួនាទីទំនាយនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅលើផែនដី។

គំនិតទាំងនេះផ្តល់ឱ្យរ៉ាងនរបំបែកនូវអត្ថន័យនៃអំពើបាបដែលបំបែកព្រះសេឡេស្តាលដ៏ល្អឥតខ្ចោះពីមនុស្សនៅលើផែនដីដែលមិនល្អឥតខ្ចោះ និងគ្មានបាបចាប់តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា។ ស្បែកមុខបំបែកមានតួអក្សរពីរព្រោះវាត្រូវតែអនុលោមតាមភាពឥតខ្ចោះនៃសេឡេស្តាល និងភាពមិនល្អឥតខ្ចោះនៅលើផែនដីនៃបំណែកដែលតភ្ជាប់ទាំងពីរ។ ពេលនោះហើយដែលតួនាទីរបស់មេស៊ីលេចឡើង ដោយសារគាត់បញ្ចូលលក្ខណៈនេះយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ នៅក្នុងភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានក្លាយជាអំពើបាបដោយនាំអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់នៅកន្លែងរបស់ពួកគេ ដើម្បីជូនសម្រាប់ពួកគេ ហើយបង់ថ្លៃរមែងស្លាប់។

ការវិភាគនេះនាំឱ្យយើងឃើញនៅក្នុងទិសក្តារៈនូវរូបភាពនៃការបន្តបន្ទាប់នៃទំនាយនៃដំណាក់កាលខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យដែលបានសម្គាល់រៀងរាល់ 2000 ឆ្នាំម្តង៖ ការបូជា លើកទី 1 ផ្តល់ជូនដោយអំដាម - ការបូជាដែលផ្តល់ដោយអំប្រាហាំនៅភ្នំម៉ូរីយ៉ា អនាគតហ្គោលកូថា - ការបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅជើង នៃភ្នំ Golgotha — ការបូជានៃអ្នករើសតាំងចុងក្រោយដែលបានរារាំងដោយការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅមីកែល ។

សម្រាប់ព្រះ ដែលយោងទៅតាម ពេត្រុសទី 2 3:8 " ថ្ងៃមួយគឺដូចជាមួយពាន់ឆ្នាំ និងមួយពាន់ឆ្នាំដូចជាថ្ងៃមួយ " (សូមមើលផងដែរ ទំនុកតម្កើង 90:4) កម្មវិធីនៅលើផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើរូបភាពនៃ មួយសប្តាហ៍ជាប់ៗគ្នា៖ 2 ថ្ងៃ + 2 ថ្ងៃ + 2 ថ្ងៃ។ ហើយនៅពីក្រោយការស្នងតំណែងនេះ " ថ្ងៃទីប្រាំពីរ " ដ៏អស់កល្បនឹងបើក។

ខ្លឹមសារនៃបន្ទប់ទាំងពីរនៃផ្ទះបរិសុទ្ធគឺបង្ហាញយ៉ាងខ្លាំង។

ទិសក្តារៈ ឬទិសក្តារៈបំផុត។

ចេរូប៊ីនទាំងពីរមានស្នាបលាត
ទិសក្តារៈដែលហៅថាទិសក្តារៈបំផុតមានបណ្តោយ២០ហត្ថ ទទឹង២០ហត្ថ។ វាជាការដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ កំពស់របស់វាក៏២០ហត្ថ។ ដែលធ្វើឱ្យវាក្លាយជាតូប;

រូបភាពបីដងនៃភាពល្អឥតខ្ចោះ (= 3 : L = l = H); នេះជាការពិពណ៌នាអំពី “
ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ដែលចុះពីស្ថានបរមសុខពីព្រះ” នៅក្នុងរំលឹក: 20 ។ កន្លែងដ៏
បរិសុទ្ធបំផុតនេះត្រូវបានព្រះហឫទ័យចម្រើនចំពោះមនុស្សក្រោមទោសប្រហារជីវិត។
ហេតុផលគឺសាមញ្ញនិងឆ្លងជំនឿ;

កន្លែងនេះអាចទទួលស្វាគមន៍ព្រះជាម្ចាស់តែប៉ុណ្ណោះ ព្រោះវាកំណាងឱ្យស្ថានសួគ៌
និងរូបភាពនៃតួអង្គសេឡេស្ទាលរបស់ព្រះ។ នៅក្នុងគំនិតរបស់គាត់

គឺជាផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គាត់

ដែលធាតុនិមិត្តសញ្ញាទាំងអស់ដែលត្រូវបានដំឡើងនៅក្នុងទិសក្តារនេះ

ដើរតួនាទីរបស់ពួកគេ។ ការពិតគឺនៅក្នុងព្រះនៅក្នុងវិមាត្រសេឡេស្ទាល
ហើយនៅលើផែនដីនេះ

គាត់បានផ្តល់នូវការបង្ហាញពីការពិតនេះតាមរយៈនិមិត្តសញ្ញា។

ដូច្នេះខ្ញុំបានមកដល់ប្រធានបទនៃការរកឃើញជាក់លាក់នៃបុណ្យរំលងឆ្នាំ 2021
នេះ។ យើងបានអាននៅក្នុង ពង្សាវតារក្សត្រី 1 6:23 ដល់ 27: «
គាត់បានធ្វើនៅក្នុងទិសក្តារ:បូជាច្រើនពីលើអូលីវរំព្រៃ កំពស់ដប់ហត្ថ។ ស្លាប
ទាំងពីររបស់ច្រើនមួយមានប្រាំហត្ថ ដែលមានប្រវែងដប់ហត្ថ ចាប់ពីចុងស្លាប
ម្ខាងទៅចុងម្ខាងទៀត។ ច្រើនទីពីរក៏មានដប់ហត្ថដែរ។ រង្វាស់
និងរូបរាងគឺដូចគ្នាសម្រាប់ ច្រើនទាំងពីរ។
ច្រើននីមួយៗមានកំពស់ដប់ហត្ថ។ សាឡាម៉ូនដាក់ច្រើននៅកណ្តាលផ្ទះ ខាង
ក្នុង។ ស្លាបរបស់ពួកគេបានលាតចេញ: ស្លាបទីមួយប៉ះនឹងជញ្ជាំងម្ខាង ហើយ
ស្លាបទីពីរប៉ះនឹងជញ្ជាំងម្ខាងទៀត។ ហើយស្លាបផ្សេងទៀតរបស់ពួកគេបានជួប
គ្នានៅខាងចុងនៅកណ្តាលផ្ទះ»។

ច្រើនទាំងនេះមិនមាននៅក្នុងរោងឧបោសថរបស់លោកម៉ូសេទេ ប៉ុន្តែ
ដោយដាក់ពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន នោះព្រះបានបំភ្លឺអត្ថន័យនៃ
ទិសក្តារ:បំផុតនេះ។ ក្នុងទិសដៅនៃទិសរបស់វា
បំណែកត្រូវបានកាត់ដោយស្លាបពីរគូនៃច្រើនទាំងពីរ

ដូច្នេះផ្តល់ឱ្យវានូវស្តង់ដារសេឡេស្ទាល

ដែលមានប្រសិទ្ធភាពមិនអាចចូលដំណើរការបានសម្រាប់មនុស្សដែលមានតែរស់
នៅលើផែនដីប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំឆ្លៀតយកឱកាសនេះនៅទីនេះ ដើម្បីបរិហារ
និងបង្កើតការពិតឡើងវិញអំពីច្រើនទាំងនេះ

ដែលនៅក្នុងភាពរង្វេងអាចកំបាំងមិនពិត វិចិត្រករដ៏ល្បីល្បាញដូចជា

"Michelangelo" បានផ្តល់រូបរាងទារកដែលមានស្លាបកំពុងលេងឧបករណ៍
ឬបាញ់ព្រួញដោយដៃរបស់ពួកគេ។ មិនមានទារកនៅស្ថានសួគ៌ទេ។ ហើយសម្រាប់
ព្រះ យោងតាម Psa.51:5 ឬ 7: " មើល ចុះ ខ្ញុំបានកើតមកក្នុងអំពើទុច្ចរិត ហើយ
ម្តាយរបស់ខ្ញុំបានចាប់កំណើតខ្ញុំក្នុងអំពើបាប " និង Rom.3:23: " ដ្បិតមនុស្ស
ទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយត្រូវបានគេដកហូតសិរិល្អ នៃព្រះ ”

គ្មានអ្វីដែលជាទារកស្លូតត្រង់ ឬបរិសុទ្ធនោះទេ ព្រោះតាំងពីអំណាចមក
មនុស្សបានកើតមកជាមនុស្សមានបាបដោយសារមរតក។ ទេវតានៅស្ថានសួគ៌
ត្រូវបានបង្កើតមកជាយុវជន ដូចអំណាចនៅលើផែនដី។ ពួកគេមិនចាស់ទេ
ហើយនៅតែដដែល។ អាយុចាស់គឺជាលក្ខណៈតែមួយគត់នៅលើផែនដី

ដែលជាផលវិបាកនៃអំពើបាប

និងសេចក្តីស្លាប់

ដែលជាប្រាក់ឈ្នួលចុងក្រោយរបស់វា នេះបើយោងតាមរ៉ូម 6:23។

ហិបនៃសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធ

១ ពង្សាវតារក្សត្រ 8:9 **ក្នុងហិបនោះមានតែបន្ទុះថ្មពីរប៉ុណ្ណោះ** ដែលលោក ម៉ូសេបានដាក់នៅក្នុងក្រុងហូរេប នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសម្ព័ន្ធមេត្រី ជាមួយនឹងពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល កាលដែលពួកគេចេញពីស្រុកអេស៊ីប។

នៅក្នុងទិសក្តារ: ឬទិសក្តារ:បំផុត

មានចេរូប៊ីនដ៏ធំសម្បើមពីរដែលមានស្លាបលាតសន្ធឹង

ជានិមិត្តសញ្ញានៃតួអក្សរសេឡេស្តាលសកម្ម ឬប៉ុន្តែថែមទាំង

និងសំខាន់ជាងនេះទៀត **ហិបនៃសេចក្តីសញ្ញា** ដែលត្រូវបានដាក់ **នៅចំកណ្តាល**

បន្ទប់រវាងចេរូប៊ីនធំទាំងពីរ។ ព្រោះជាទីជម្រកដែលគេសង់ផ្ទះ។

តាមលំដាប់ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញដល់ម៉ូសេ

វត្ថុខាងសាសនាដែលគាត់នឹងត្រូវអនុវត្តនោះ

ហិបនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីត្រូវបានរកឃើញមុនគេ។ ប៉ុន្តែផ្ទះនេះមានតម្លៃមិនសូវមាន

តម្លៃជាងមាតិការបស់វាទេ តារាងថ្មពីរដែលព្រះបានឆ្លាក់ដោយម្រាមដៃរបស់ព្រះ

បានឆ្លាក់ច្បាប់ដ៏បរិសុទ្ធបំផុតនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ។

វាគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការគិតរបស់គាត់ បទដ្ឋានរបស់គាត់

ចរិតរបស់គាត់ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន។

នៅក្នុងការសិក្សាដាច់ដោយឡែកមួយ (2018-2030

ដែលជាការរំពឹងទុកចុងក្រោយរបស់ Adventist)

ខ្ញុំបានបង្ហាញរួចហើយនូវចរិតលក្ខណៈទំនាយរបស់វាសម្រាប់សម័យគ្រីស្ទាន។

នៅក្នុងទិសក្តារ: យើងអានគំនិតសម្ងាត់របស់ព្រះ។

នៅទីនោះយើងរកឃើញធាតុដែលអនុគ្រោះ

និងធ្វើឱ្យទំនាក់ទំនងជាមួយគាត់អាចធ្វើទៅបាន។

វាគ្រប់គ្រាន់ហើយក្នុងការនិយាយថាមនុស្សមានបាបដែលនៅតែជាអ្នកបំពាន

ដោយចេតនានៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់គាត់បញ្ឆោតខ្លួនឯងប្រសិនបើគាត់ជឿថា

គាត់អាចទាមទារការសង្គ្រោះរបស់គាត់។

ទំនាក់ទំនងគឺពីងង្រែកតែលើសេចក្តីជំនឿដែលដាក់លើការពិតដែលជានិមិត្តរូប

ដែលបានរកឃើញនៅក្នុងកន្លែងដ៏បរិសុទ្ធបំផុតនេះ។ នៅក្នុងបញ្ញត្តិដប់ប្រការ

ព្រះបានសង្ខេបអំពីស្តង់ដារជីវិតរបស់ទ្រង់

ដែលកំណត់សម្រាប់មនុស្សដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងរូបភាពរបស់ទ្រង់។

ដែលមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្តល់គោរព និងប្រតិបត្តិតាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។

ជីវិតដែលផ្តល់ឱ្យមនុស្សគឺផ្អែកលើការគោរពចំពោះបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ។ ហើយការ

រំលងរបស់ពួកគេនាំឱ្យមានអំពើបាបដែលត្រូវទទួលទោសដោយការស្លាប់របស់

ភាគីមានទោស។ ហើយ ចាប់តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា

ការមិនស្តាប់បង្គាប់បានធ្វើឱ្យមនុស្សជាតិទាំងអស់ស្ថិតនៅក្រោមស្ថានភាពជីវិត

រមែងស្លាប់នេះ។ ដូច្នោះ សេចក្តីស្លាប់បានធ្លាក់មកលើមនុស្ស

ដូចជាជំងឺដែលគ្មានការព្យាបាល។

កៅអីមេត្តា

នៅក្នុងទិសក្តារ:

នៅពិលើអាសនៈមេត្តា

មានរូបតំណាងអាសនៈដែលកូនចៀមរបស់ព្រះត្រូវដុត

ទេវតាតូចពីរទៀតសម្លឹងមើលអាសនៈ

ហើយស្លាប់របស់ពួកគេជួបគ្នានៅចំកណ្តាល។

នៅក្នុងរូបភាពនេះ

ព្រះបង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ដែលពួកទេវតាស្មោះត្រង់ផ្តល់ដល់ផែនការនៃសេចក្តី

សង្គ្រោះ ដែលស្ថិតនៅលើការសុគតដ៏ជួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដ្បិតព្រះយេស៊ូវបាន

យាងចុះពីស្ថានសួគ៌មក ដើម្បីនឹងមានរូបរាងដូចទារក។ អ្នកដែលបានប្រគល់

ជីវិតលើឈើឆ្កាងនៃកុលកូថា ជាមិត្តសេឡេស្ទាលដំបូងគេឈ្មោះ «ម៉ែឃើល» ជា

ប្រធានទេវតា និងជាការបង្ហាញពីស្ថានសួគ៌ដែលមើលឃើញនៃអ្នកបង្កើត

ព្រះវិញ្ញាណ និងពួកទេវតាចាត់ទុកខ្លួនឯងយ៉ាងត្រឹមត្រូវថា « អ្នកបម្រើគ្នា »

ដែលគាត់បានជ្រើសរើស។

នៅក្នុងទិសក្តារ:បំផុត

ហិបដែលគ្របដោយកៅអីមេត្តា

ត្រូវបានដាក់នៅក្រោមស្លាប់របស់ចេរូប៊ីនដ៏ធំ

និងតូចបំផុតទាំងពីរ។

នៅក្នុងរូបភាពនេះ យើងរកឃើញឧទាហរណ៍នៃខគម្ពីរនេះពី Mal.4: 2: “

ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលកោតខ្លាចឈ្មោះខ្ញុំ

ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត

នឹងរះឡើង ហើយ ការព្យាបាលនឹងស្ថិតនៅក្រោមស្លាប់របស់គាត់; អ្នកនឹងចេញ

ទៅលោតដូចកូនគោក្នុងក្រោល

»។

អាសនៈមេត្តាដែលជានិមិត្តសញ្ញាកំណត់ពីឈើឆ្កាងដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេឆ្កា

ង នោះពិតជានឹងនាំមកនូវការព្យាបាលប្រឆាំងនឹងជំងឺដ៏សាហាវនៃអំពើបាប។

ព្រះយេស៊ូវបានសុគតដើម្បីដោះពីអំពើបាប

ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

ដើម្បីដោះអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ឱ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃអាក្រក់នៃមនុស្សមានបាប

ដែលមិនប្រែចិត្ត

និងបះបោរ។

ការរំលងច្បាប់ដែលមាននៅក្នុងហិបបាននាំឱ្យសត្វទាំងអស់នៅលើផែនដីស្លាប់។

ហើយសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

សម្រាប់ពួកគេតែម្នាក់ឯង

កៅអីមេត្តាដែលដាក់នៅពិលើហិបដែលមានច្បាប់រំលងបាននាំមកនូវជ័យជំនះ

នៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលពួកគេនឹងចូលនៅម៉ោងនៃការរស់ឡើងវិញដំបូង។

ដែលនៃពួកបរិសុទ្ធបានប្រោសលោះដោយព្រះលោហិតដែលបង្ហូរដោយ

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅលើកៅអីមេត្តាករុណានេះ។ ពេលនោះ ការប្រោសពួកគេពី

សេចក្តីស្លាប់នឹងបានពេញលេញ។

យោងទៅតាម

Mal.4:2,

ចេរូប៊ីនគឺជារូបនៃព្រះវិញ្ញាណនៅស្ថានសួគ៌ដែល Rev.4 កំណត់ដោយនិមិត្តសញ្ញានៃ

" សត្វមានជីវិតទាំងបួន " ។ ដោយសារការប្រោសឱ្យជាជាប់នឹងកៅអីមេត្តា

ត្រូវបានដាក់យ៉ាងល្អនៅក្រោមស្លាប់កណ្តាលនៃចេរូប៊ីនដ៏ធំទាំងពីរ។

ដូចនៅក្នុងពិធីសាសនាហេព្រើររូបចម្លាក់នៃ

"ថ្ងៃដង្ហាយជួន"

ឈាមសត្វពពែត្រូវបានបោះនៅខាងមុខ

និងនៅលើកៅអីមេត្តា

ឆ្ពោះទៅទិសបូព៌ា

វាចាំបាច់សម្រាប់ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីបង្ហូរគាត់ផងដែរ។

នៅលើកៅអីមេត្តាករុណាដូចគ្នា។ ចំពោះគោលបំណងនេះ ព្រះមិនបានហៅការ

បម្រើបូជាចារ្យជាមនុស្សទេ។

គាត់បានរៀបចំផែនការ

និងរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងជាមុន ដោយយកហិប
និងវត្តសក្ការៈចេញពីទិសក្ការៈបំផុត និងទិសក្ការៈក្នុងសម័យព្យាករិយេរមា
ទៅកាន់រូងភ្នំដែលស្ថិតនៅក្រោមដីនៅជើងភ្នំកូលកូថា ក្រោមដីថ្ម។
ជម្រៅប្រាំមួយម៉ែត្រ នៅក្រោមរូងភ្នំ 50 សង់ទីម៉ែត្រ ដឹកលើផ្ទៃថ្ម
ដែលក្នុងនោះទាហានរ៉ូម៉ាំងបានសង់ឈើឆ្កាងដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវបានឆ្កាង។
តាមរយៈកំហុសដ៏វែងនិងជ្រៅដែលបង្កើតឡើងដោយការញុយដីដែលបានរៀបរា
ប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ឈាមរបស់គាត់បានហូរតាមព្យួនៈនៅផ្នែកខាងឆ្វេងនៃកៅអីមេត្តា
ពោលគឺនៅខាងស្តាំនៃព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវគេឆ្កាង។ ដូច្នោះ
វាមិនមែនដោយគ្មានហេតុផលទេ ដែលម៉ាថាយ ២៧:៥១
ថ្លែងទិបន្ទាល់ចំពោះរឿងទាំងនេះ៖ « ហើយមើលចុះ
រវាងនននៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធត្រូវបានរហែកជាពីរ ពីកំពូលទៅ បាត ផែនដីញ័រ
ថ្មត្រូវបានរហែកជាពីរ, ... »។ នៅឆ្នាំ 1982

ការពិនិត្យតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្របានបង្ហាញថាឈាមស្អុតដែលប្រមូលបានដោយ
Ron Wyatt មានភាពមិនប្រក្រតីនៃក្រូម៉ូសូម X 23 និងក្រូម៉ូសូម Y
តែមួយដែលជាអ្នកបង្កើតដំទេវភាពចង់ទុកនៅពីក្រោយគាត់ដែលជាភស្តុតាង
នៃធម្មជាតិដំទេវភាពរបស់គាត់ដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងក្រវិលដំបរិសុទ្ធរបស់
គាត់។ ដែលរូបភាពនៃមុខនិងរាងកាយរបស់គាត់លេចឡើងអវិជ្ជមាន។
ដូច្នោះហើយ ច្បាប់បំពានដែលមាននៅក្នុងហិប បានទទួលសំណងពេញលេញ
ដោយទទួលឈាមដែលបរិសុទ្ធនៅលើអាសនៈនោះ
ពីអំពើបាបទាំងអស់របស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។

សម្រាប់ក្នុងការបង្ហាញរឿងទាំងនេះដល់ Ron Wyatt
ព្រះមិនបានស្វែងរកដើម្បីបំពេញការចង់ដឹងចង់ឃើញរបស់មនុស្សនោះទេ
ប៉ុន្តែទ្រង់ចង់ពង្រឹងគោលលទ្ធិនៃការញែកជាបរិសុទ្ធនៃទេវភាពរបស់គាត់នៅក្នុង
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដោយសារមានឈាមខុសពីមនុស្សឯទៀត គាត់ផ្តល់ហេតុផល
ដើម្បីជឿលើធម្មជាតិដ៏ល្អឥតខ្ចោះ និងបរិសុទ្ធរបស់គាត់ ដោយរួចពីអំពើបាប
គ្រប់ទម្រង់។ ដូច្នោះ គាត់បញ្ជាក់ថា គាត់បានមកចាប់កំណើត *អំដាមថ្មី ឬ*
"ចុងក្រោយ" ដូចប៉ុលបានមានប្រសាសន៍នៅក្នុង 1 Cor.15:45 ពីព្រោះទោះជា
បានឃើញ ឮ និងសម្លាប់ក្នុងសាច់ឈាមស្រដៀងនឹងយើងក៏ដោយ ក៏គាត់គ្មាន
តំណពូជដែរ។ ជាមួយនឹងប្រភេទមនុស្ស។

ការយកចិត្តទុកដាក់បែបនេះចំពោះព័ត៌មានលម្អិតក្នុងការសម្រេចបាននូវគ
ម្រោងការសង្គ្រោះរបស់គាត់បង្ហាញពីសារៈសំខាន់ដែលព្រះប្រទានដល់និមិត្តសញ្ញា
នៃការបង្រៀនរបស់គាត់។ ហើយយើងយល់កាន់តែច្បាស់ពីមូលហេតុដែលម៉ូសេ
ត្រូវបានដាក់ទោសដោយសារបានបំភ្លែតម្រោងសង្គ្រោះដំទេវភាពនេះ ដោយបាន
វាយថ្មភ្នំ Horeb ពីរដង។ លើកទី២ តាមបញ្ជាដែលព្រះបានប្រោសឱ្យគាត់និយាយតែ
ម្តងដើម្បីយកទឹកមក។

ដំបងរបស់ម៉ូសេ នំម៉ាណា រម្មរបស់ម៉ូសេ

ជនគណនា ១៧:១០ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកម៉ូសេថា៖ « ចូរ
យកដំបងរបស់អើរ៉ូនមកវិញ នៅមុខទិបន្ទាល់ ដើម្បីទុកជាសញ្ញាសម្គាល់ដល់កូន

ចៅបះបោរ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបញ្ចប់ការអ្វីទាំងអស់គេនៅចំពោះមុខយើង ហើយ ពួកគេនឹងធ្វើ មិនមែនជាចំណុចស្តាប់»។

និក្ខមនំ ១៦:៣៣-៣៤: « លោកម៉ូសេបាននិយាយទៅកាន់អ៊ីរ៉េនថា: ចូរយកផ្ទះមួយ ដាក់នំម៉ាណាពេញមួយ ហើយដាក់វា នៅចំពោះ ព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីរក្សាវាទុកសម្រាប់កូនចៅរបស់អ្នក។ តាមបញ្ជាដែលព្រះ យេហូវ៉ាបានប្រទានដល់ម៉ូសេ អ៊ីរ៉េនបានដាក់វា នៅចំពោះមុខទីបន្ទាល់ ដើម្បីនឹង អាចរក្សាវាទុក»។

ទូតិយកថា 31:26 “ ចូរយកគម្ពីរក្រឹត្យវិន័យនេះទៅដាក់ នៅក្បែរហិប នៃ សម្ព័ន្ធមេត្រីនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក នោះនឹងនៅទីនោះទុកជាសាក្សី ប្រឆាំងនឹង អ្នក”។

ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ អនុញ្ញាតឱ្យយើងអត់ទោសដល់សារីកប៉ុលនូវកំហុសរបស់គាត់ ដែលនាំឱ្យគាត់ដាក់ធាតុទាំងនេះនៅក្នុងហិប ហើយមិននៅជាប់ ឬនៅពីមុខវាទេ នៅក្នុង Heb.9:3-4: “ នៅពីក្រោយវាំងននទីពីរគឺជាផ្នែក នៃ ព្រះពន្លាដែលហៅថាបរិសុទ្ធនៃ បរិសុទ្ធ មានអាសនៈមានសម្រាប់គ្រឿងគ្រួសមូប និងហិបនៃសម្ព័ន្ធមេត្រី ដែលស្រោបដោយមាសទាំងស្រុង។ នៅខាងមុខហិបនោះ មាន ជើងមាសមួយដែលមាននំម៉ាណា ដំបងរបស់អ៊ីរ៉េនដែលមានពន្លក និងគុ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង ។ ដូចគ្នាដែរ អាសនៈធ្មមមិនស្ថិតនៅក្នុងទីសក្ការៈទេ គឺនៅ ខាងព្រះវិហារនៅខាងមុខវាំងនន។ ប៉ុន្តែ ធាតុដែលដាក់នៅក្បែរហិបគឺនៅទីនោះ ដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីអព្ពតហេតុដែលព្រះបានធ្វើសម្រាប់ប្រជាជនហេព្រើររបស់ គាត់ដែលបានក្លាយទៅជាអ៊ីស្រាអែល ជាប្រជាជាតិសេរីនិងមានការទទួលខុស ត្រូវ។

នៅជាប់នឹងហិប ដំបងរបស់ម៉ូសេ និងអ៊ីរ៉េន ទាមទារការទុកចិត្តលើព្យាករណ៍ពិតរបស់ព្រះ។ យោងទៅតាម Deu.8: 3 នំម៉ាណារំពួកអ្នករើសតាំងនៅចំពោះមុខព្រះយេស៊ូវថា “ មនុស្សមិនត្រូវរស់នៅដោយនំប៉័ងនិងទឹកតែឯងទេគឺដោយសារគ្រប់ពាក្យដែល ចេញពីព្រះឱស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ” ។ ហើយពាក្យនេះក៏ត្រូវបានតំណាងនៅទីនោះ ក្នុងទម្រង់ នៃរមួរដែលសរសេរដោយម៉ូសេក្រោមការបញ្ជារបស់ព្រះ។ នៅពីលើហិប អាសនៈនៃអាសនៈមេត្តាបង្រៀនថា បើគ្មានជំនឿលើការលះបង់ដោយឆន្ទៈនៃជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះគឺមិនអាចទៅរួចទេ។ សំណុំរឿងនេះបង្កើតជា មូលដ្ឋានទ្រឹស្តីនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្មីដែលបានបង្កើតឡើងលើឈាមមនុស្សដែលបង្ហូរ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ហើយសមហេតុសមផលណាស់ ថ្ងៃដែលគម្រោងរបស់ព្រះត្រូវបានសម្រេច និងសម្រេចនៅក្នុងគាត់ តួនាទីនៃនិមិត្តសញ្ញា និងពិធីបុណ្យ “យម គឺពពួរ” ឬ “ថ្ងៃដង្វាយជួន” ដែលព្យាករណ៍ថាវាលែងប្រើហើយគ្មានប្រយោជន៍។ នៅចំពោះមុខការពិត ស្រមោលកំរលត់ទៅវិញ។ ហេតុនេះហើយបានជាប្រាសាទដែលធ្វើពិធីទំនាយត្រូវ រលត់បាត់ទៅហើយមិនមានលេចឡើងទៀតទេ។ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀន អ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះត្រូវតែថ្វាយបង្គំទ្រង់ « ដោយវិញ្ញាណ និង តាមសេចក្តីពិត » ដោយ«មាន សិទ្ធិចូលប្រើដោយសេរី »

ទៅកាន់ព្រះវិញ្ញាណស្ថានសួគ៌តាមរយៈការសម្រុះសម្រួលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ហើយការគោរពនេះមិនត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងកន្លែងណាមួយនៅលើផែនដីនោះទេ
ទាំងនៅសាម៉ារី ឬនៅក្រុងយេរូសាឡឹម និងសូម្បីតែតិចជាងនៅក្នុងទីក្រុងរ៉ូម
Santiago de Compostela Lourdes ឬ Mecca ។

ទោះបីជាមិនជាប់នឹងកន្លែងនៅលើផែនដីក៏ដោយ
ក៏ជំនឿត្រូវបានបង្ហាញដោយកិច្ចការដែលព្រះបានរៀបចំទុកជាមុនសម្រាប់អ្នក
រើសតាំងរបស់ទ្រង់ ខណៈពេលដែលពួកគេរស់នៅលើផែនដី។

និមិត្តសញ្ញាទិសក្តារៈបានឈប់នៅដើមសហសវត្សទីប្រាំ បន្ទាប់ពីអំពើបាប 4,000
ឆ្នាំ។ ហើយប្រសិនបើគម្រោងរបស់ព្រះត្រូវបានសាងសង់ជាង 4000 ឆ្នាំ
នោះអ្នករើសតាំងនឹងបានចូលទៅក្នុងព្រះដែលនៅសេសសល់ដែលបានព្យាករណ៍
ដោយថ្ងៃសប្បិទប្រចាំសប្តាហ៍។ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាករណីទេ ព្រោះតាំងពីសាការី
ព្រះបានទាយអំពីសម្ព័ន្ធភាពពីរ។ គាត់បានរៀបរាប់យ៉ាងលម្អិតនៅលើទីពីរ

ដោយនិយាយនៅក្នុង Zec.2:11: “ ប្រជាជាតិជាច្រើននឹងត្រូវបានចូលរួមជាមួយ
YaHwéH នៅក្នុងថ្ងៃនោះ ហើយនឹងក្លាយជាប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ។ យើងនឹងស្នាក់នៅ
ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល
បានចាត់ខ្ញុំឲ្យមករកអ្នក។» សម្ព័ន្ធភាពទាំងពីរត្រូវបានគូរដោយ “ ដើមអូលីវពីរ”
នៅក្នុង Zac.4:11 ដល់ 14: “ ខ្ញុំបានឆ្លើយ ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា
តើដើមអូលីវទាំងពីរនេះមានន័យយ៉ាងណា នៅខាងស្តាំជើងចង្កៀង
និងខាងឆ្វេងរបស់វា? ខ្ញុំបាននិយាយជាលើកទីពីរ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា តើ
មែកអូលីវពីរមានន័យយ៉ាងណា ដែលនៅជិតបំពង់មាសពីរដែលហូរមកពីមាស?
គាត់ឆ្លើយមកខ្ញុំ: អត់ដឹងថាគេមានន័យអីទេ? ខ្ញុំនិយាយថា: ទេលោកម្ចាស់ ។
លោកមានប្រសាសន៍ថា: «អ្នកទាំងពីរនេះជាអ្នកចាក់ប្រេងតាំងដែលឈរនៅ
ចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូល »។

ការអានខគម្ពីរទាំងនេះធ្វើឱ្យខ្ញុំរកឃើញនូវភាពទន់ភ្លន់ដ៏រិសេសរិសាលនៃព្រះជា
អ្នកបង្កើត ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបំផុសគំនិតព្រះបន្ទូលក្នុងព្រះគម្ពីរ។ សាការី
ត្រូវបង្ខំឲ្យសួរ ពីរដង ថា « ដើមអូលីវពីរដើម »មានន័យយ៉ាងណាសម្រាប់ព្រះដើម្បី
ឆ្លើយតបគាត់។ នេះដោយសារតែគម្រោងនៃសម្ព័ន្ធភាពដ៏ទេវភាពនឹងជួបប្រទះ
ពីរដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់គ្នា

ប៉ុន្តែដំណាក់កាលទីពីរត្រូវបានបង្រៀនដោយមេរៀននៃទីមួយ។ មានពីរនាក់
ប៉ុន្តែតាមពិតវាមានតែមួយទេ ព្រោះទីពីរគឺត្រឹមតែកំពូលទីមួយប៉ុណ្ណោះ។ ប្រាកដ
ហើយ តើអ្វីទៅជាសេចក្តីសញ្ញាចាស់ដែលគ្មានការសុគតដ៏ជួនរបស់មេស៊ីយេស៊ី?
គ្មានអ្វីទេ សូម្បីតែកន្ទុយនៃផ្លែពែរ ដូចព្រះសង្ឃ Martin Luther បាននិយាយដែរ។
ហើយនេះគឺជាមូលហេតុនៃសោកនាដកម្មដែលនៅតែប៉ះពាល់ដល់ជនជាតិយូដា
សព្វថ្ងៃនេះ។ នៅក្នុងខគម្ពីរទាំងនេះ ព្រះក៏បានទាយពីការបដិសេធរបស់ពួកគេ
ចំពោះសេចក្តីសញ្ញាថ្មីដោយចម្លើយដែលសាការីបានផ្តល់ដល់សំណួរ « តើអ្នកមិន
ដឹងថាពួកគេមានន័យយ៉ាងណាទេ? ខ្ញុំនិយាយថា: ទេលោកម្ចាស់ ។

ពីព្រោះតាមពិត
ជនជាតិយូដានឹងមិនអើពើនឹងអត្ថន័យនេះរហូតដល់ពេលនៃការសាកល្បងចុង
ក្រោយមុនការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ជាកន្លែងដែលពួកគេនឹងប្រែចិត្តជឿ
 ឬបញ្ជាក់ការបដិសេធរបស់ពួកគេក្នុងតម្លៃនៃអត្ថិភាពរបស់ពួកគេ។
 ជាក់ស្តែង ការប្រែចិត្តជឿជាគ្រិស្តបរិស័ទនៃប្រជាជនមិនជឿ
 បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា
 ផែនការដ៏ទេវភាពពិតជាបានសម្រេចនៅក្នុងបុគ្គលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ហើយនេះគឺជា
 សញ្ញាតែមួយគត់ដែលព្រះនៅតែផ្តល់ឱ្យជនជាតិយូដាដើម្បីរក្សាសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធ
 របស់ទ្រង់។ ដូច្នេះហើយបានបញ្ជាក់ថា កិច្ចព្រមព្រៀងទីពីរ ឬថ្មីនេះគឺត្រូវបន្តនៅ
 ក្នុងរយៈពេលបីភាគបីចុងក្រោយនៃ 6000 ឆ្នាំនៃពេលនៃអំពើបាបនៅលើផែនដី។
 ហើយវាគឺគ្រាន់តែជាការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ
 ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងសម្គាល់ពេលវេលានៃការបញ្ចប់នៃសេចក្តីសញ្ញាទីពីរ។
 ដោយសារតែរហូតដល់ការត្រឡប់មកវិញនេះ
 ការបង្រៀនដែលព្យាករណ៍ដោយនិមិត្តសញ្ញានៅតែមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការយល់
 ដឹងអំពីគម្រោងសកលដែលរៀបចំដោយព្រះចាប់តាំងពីយើងជំពាក់គាត់នូវចំ
 ណេះដឹង អំពីពេលវេលានៃការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់គាត់៖
 ការចាប់ផ្តើមនៃនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។ ដូច្នេះនៅឆ្នាំ 1844 ដោយផ្តល់ថ្ងៃសប្បិទ
 ចំពោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់
 ព្រះជាម្ចាស់ទាញមេរៀនដែលបានចារឹកនៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញានៃទិសក្តារ៖
 និងព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន។
 គាត់បរិហារអំពើបាបរបស់កាតូលិកថ្ងៃអាទិត្យដែលបានទទួលមរតកពីអធិរាជ
 Constantine ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ 321 ដោយបង្ហាញពីតម្រូវការសម្រាប់
 "ការបន្សុតទិសក្តារ៖"
 ថ្មីមួយដែលពិតជាបានសម្រេចម្តងហើយសម្រាប់ទាំងអស់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដែលបានឆ្លង និងរស់ឡើងវិញ។ ព្រះជាម្ចាស់ពិតជាបានរង់ចាំរហូតដល់ឆ្នាំ 1844
 ដើម្បីបដិសេធយ៉ាងច្បាស់នូវការប្តេជ្ញាទោសរបស់គាត់ចំពោះ "Roman Sunday" ។
 ដោយសារតែកូនចិញ្ចឹមរបស់វាបានដាក់ជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទសុទ្ធពីដើមក្រោមបណ្តា
 សានៃអំពើបាបដែលបំបែកទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះស្របតាមសេចក្តីប្រកាសដែល
 បានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង Dan.8:12 ។
 ដូច្នេះ
 ការរាប់ជាបរិសុទ្ធគឺចាំបាច់បញ្ជាក់ពីការគោរពចំពោះថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធ
 ដែលព្រះជាម្ចាស់បានញែកជាបរិសុទ្ធតាំងពីចុងបញ្ចប់នៃសប្តាហ៍ដំបូងនៃការប
 ង្កើតប្រព័ន្ធផែនដីរបស់ទ្រង់។
 ជាពិសេសចាប់តាំងពីព្យាករណ៍ពីការចូលនៃពួកអ្នករើសតាំងដែលបានទទួល
 ដោយជ័យជំនះរបស់ព្រះយេស៊ូវហើយវាមានវត្តមាននៅក្នុងបទបញ្ញត្តិទីបួនក្នុងចំ
 ណោមដប់បញ្ញត្តិរបស់ព្រះដែលមាននៅក្នុងហិបនៃទីបន្ទាល់នៅក្នុងកន្លែងដ៏បរិ
 សុទ្ធបំផុត ទិសក្តារ៖ដែលជានិមិត្តរូបនៃ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះស្ថានសួគ៌បីដង បរិសុទ្ធ
 បរិសុទ្ធនៅក្នុងភាពល្អឥតខ្ចោះនៃគូនាទីបីបន្តបន្ទាប់របស់ទ្រង់គឺ ព្រះរហិតា
 ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្វីៗទាំងអស់ដែលបានរកឃើញនៅទីនោះ
 គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ
 ហើយត្រូវតែជាសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងគំនិត និងដួងចិត្តរបស់អ្នកជ្រើសរើស

កូនចៅរបស់គាត់ និងប្រជាជននៃ "ផ្ទះ" របស់គាត់។
ការជ្រើសរើសនៃភាពបរិសុទ្ធពិតប្រាកដនៃអ្នកជ្រើសរើសត្រូវបានបង្កើតឡើង
និងកំណត់អត្តសញ្ញាណដូច្នោះ។

មិនដូចច្បាប់របស់ម៉ូសេដែលឆ្លងកាត់ការសម្របខ្លួនទៅនឹងការរីកចម្រើន
នៃគម្រោងរបស់ព្រះ

អ្វីដែលឆ្លាក់លើថ្មមានគុណតម្លៃជារៀងរហូតរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
ហើយនេះគឺជាករណីជាមួយនឹងបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់វា ដែលមិនអាចកែប្រែបាន
និងសូម្បីតែដកចេញតិចជាងនេះ ដូចដែល papal Rome
ហ៊ានធ្វើសម្រាប់លើកទីពីរនៃបញ្ញត្តិទាំងដប់នេះ។

ចេតនាអាក្រក់ដើម្បីបញ្ឆោតបេក្ខជនសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ចលេចឡើងនៅ
ក្នុងការបន្ថែមនៃបទបញ្ជាមួយដើម្បីរក្សាលេខដប់។

ប៉ុន្តែការហាមឃាត់ដ៏ទេវភាពចំពោះការក្រាបថ្វាយបង្គំសត្វ រូបចម្លាក់
ឬកំណាងពិតជាត្រូវបានដកចេញ។ យើងអាចស្តាយរឿងប្រភេទនេះ ប៉ុន្តែវា
អនុញ្ញាតឱ្យយើងបិទបាំងជំនឿមិនពិត។ អ្នកដែលមិនស្វែងរកការយល់
ហើយនៅតែជាតក្កវិជ្ជាជីវិតសេសវិសាល

ទទួលរងនូវផលវិបាកនៃអាកប្បកិរិយារបស់គាត់។ គាត់មិនអើពើនឹងលក្ខខណ្ឌ
នៃការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់រហូតដល់ការប្រោសទោសគាត់ដោយព្រះ។

ព្រះវិហារ ឬទិសគ្មាន:

ចូរយើងទុកទិដ្ឋភាពសេឡេស្តូលសាសនាដែលមើលឃើញពីស្ថានសួគ៌ទៅ
មើលវានៅក្រោមភាពបរិសុទ្ធខាងសាសនាដែលផ្តល់ឱ្យវានៅលើផែនដី។ យើងរក
ឃើញវានៅក្នុងធាតុដែលគេដាក់នៅក្នុងផ្នែក "ព្រះវិហារ" នៃ "ផ្ទះរបស់យ៉ាហូវ"។
នៅក្នុងរោងឧបោសថនៅសម័យលោកម៉ូសេ បន្ទប់នេះជាគ្រួសារប្រជុំ។ មាន
ធាតុបីយ៉ាងនេះហើយគេទាក់ទងនឹងគុបាយ ជើងចង្កៀងមានបំពង់ប្រាំពីរ និង
ចង្កៀងប្រាំពីរ និងអាសនៈគ្រឿងក្រអូបដាក់នៅមុខស្បែកនៅកណ្តាលបន្ទប់។ ចេញ
ពីខាងក្រៅ តុនប៉ុងនៅខាងឆ្វេង ខាងជើង ហើយជើងចង្កៀងនៅខាងស្តាំ ខាង
ត្បូង។ និមិត្តសញ្ញាទាំងនេះគឺជាការពិតដែលកើតឡើងក្នុងជីវិតនៃអ្នករើសតាំង
ដែលបានប្រោសលោះដោយលោហិតដែលបង្ហូរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ពួកវាគឺល្អឥតខ្ចោះបំពេញបន្ថែមនិងមិនអាចបំបែកបាន។

ជើងចង្កៀងមាសប្រាំពីរ

និក្ខមនំ ២៦:៣៥: « ត្រូវដាក់តុនៅខាងក្រៅវាំងនន ហើយជើងចង្កៀង
ទល់មុខតុ នៅខាងត្បូងព្រះពន្លា។ ហើយត្រូវដាក់តុនៅខាងជើង »។

ក្នុងប្រាសាទគេតម្កល់នៅខាងឆ្វេង ខាងត្បូង។
និមិត្តសញ្ញាត្រូវបានអានតាមពេលវេលា ពីខាងត្បូងទៅខាងជើង។ ជើងចង្កៀង
តំណាងព្រះវិញ្ញាណ និងពន្លឺនៃព្រះ តាំងពីដើមនៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់។
សម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធត្រូវបានផ្អែកលើការបូជារបស់ Paschal "កូនចៀមរបស់ព្រះ" ។
ដែលជានិមិត្តរូប និងនាំមុខដោយកូនចៀម
ឬចៀមឈ្មោលដែលបានថ្វាយនៅក្នុងការបូជាចាប់តាំងពីអំដាម។ នៅក្នុងវិវរណៈ
5:6 និមិត្តសញ្ញានៃជើងចង្កៀងត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយវា: "

ភ្នែកប្រាំពីរដែលជាវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរបស់ព្រះបានបញ្ជូនមកទូទាំងផែនដី" និង "ស្នែងប្រាំពីរ" ដែលសន្មតថាវាបរិសុទ្ធនៃអំណាច។

ជើងចង្កៀងគឺនៅទីនោះ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការពន្លឺនៃអ្នករើសតាំង។ ពួកគេទទួលបានវាក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាការញែកជាបរិសុទ្ធ (= 7) នៃពន្លឺដ៏ទេវភាព។ ការញែកជាបរិសុទ្ធនេះត្រូវបានតំណាងដោយលេខ "ប្រាំពីរ" ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងវិវរណៈព្រះគម្ពីរ

ចាប់តាំងពីការបង្កើតសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃតាំងពីដំបូងមក។ នៅក្នុងសាការី ព្រះវិញ្ញាណចាត់ « ភ្នែកប្រាំពីរ » ដល់ចូលខាងដែលសេរុបាបិលនឹងសងព្រះវិហារ សាឡាម៉ូនដែលពួកបាប៊ីឡូនបំផ្លាញចោលឡើងវិញ។ ហើយគាត់មានប្រសាសន៍អំពី ភ្នែកទាំងប្រាំពីរ នេះ ថា៖ « ភ្នែកទាំងប្រាំពីរនេះជាភ្នែករបស់ព្រះយេហូវ៉ា ដែលរត់ ពាសពេញផែនដី។ » នៅក្នុង វិវរណៈ ៥:៦

សារនេះត្រូវបានសន្មតថាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ “ កូនចៀមនៃព្រះ ” ៖ “ ហើយខ្ញុំបានឃើញនៅកណ្តាលបល្ល័ង្ក និងក្នុងចំណោមសត្វមានជីវិតទាំងបួន ហើយនៅកណ្តាលពួកចាស់ទុំ មានកូនចៀមមួយ ដែលនៅទីនោះដូចជាត្រូវបានសម្លាប់។ គាត់មានស្នែងប្រាំពីរ និងភ្នែកប្រាំពីរ ដែលជាវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរបស់ព្រះដែលបានបញ្ជូនមកពាសពេញលើផែនដី »។

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់យ៉ាងខ្លាំងដល់ការញែកជាបរិសុទ្ធនៃទេវភាពនៃព្រះមេស៊ី យេស៊ូវ។

ព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យបានបញ្ជូនខ្លួនគាត់មកផែនដីដើម្បីបំពេញការលះបង់ ដង្ហាយធុនដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។

វាគឺចំពោះសកម្មភាពនៃព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពនេះ ដែលខ្ញុំជំពាក់ការពន្យល់ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងកិច្ចការរបស់ខ្ញុំ។ ពន្លឺគឺរីកចម្រើន ហើយចំណេះដឹងក៏រីកចម្រើនទៅតាមពេលវេលា។ យើងជំពាក់គាត់រាល់ការយល់ដឹងរបស់យើងអំពីពាក្យទំនាយរបស់គាត់។

អាសនៈនៃទឹកអប់

ដោយការថ្វាយរូបកាយរបស់គាត់រហូតដល់ស្លាប់ និងព្រលឹងរបស់គាត់ តាមបទដ្ឋានដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃវិញ្ញាណ និងព្រលឹងរបស់គាត់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនាំក្លិនដ៏រីករាយមួយមកចំពោះព្រះ ដែលពិធីសាសនាហេព្រើរតំណាងដោយទឹកអប់។ ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងទឹកអប់ទាំងនេះ ប៉ុន្តែក៏នៅក្នុងតួនាទីរបស់មន្ត្រីដែលផ្តល់ឱ្យពួកគេផងដែរ។ នៅពីមុខស្បែកមុខ ហើយបែរមុខទៅហិបនៃទីបន្ទាល់ និងអាសនៈនៃសេចក្តីមេត្តានោះ មានអាសនៈសម្រាប់អុជធ្មប់ ថ្វាយដល់មន្ត្រី ជាមហាបូជាចារ្យ មានតួនាទីជាអ្នកអង្វរករចំពោះកំហុសដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករើសតាំងតែម្នាក់ ឯង។ ដ្បិតព្រះយេស៊ូវមិនបានទទួលបាបរបស់លោកីយ៍ទាំងមូលមកលើខ្លួនលោក ទេ គឺមានតែអ្នក ដែលទ្រង់បានរើសតាំងប៉ុណ្ណោះ ដែលទ្រង់បានបង្ហាញសញ្ញានៃ ការដឹងគុណរបស់ទ្រង់។ នៅលើផែនដីនេះ សម្តេចសង្ឃមានតម្លៃត្រឹមតែជានិមិត្តរូបនៃទំនាយប៉ុណ្ណោះ

ពីព្រោះសិទ្ធិនៃការអង្វរមានតែរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ។
 ការអង្វរគឺជាសិទ្ធិផ្តាច់មុខរបស់នាង ហើយវាមានតួអក្សរ " *អចិន្ត្រៃយ៍* " យោងទៅតាមបញ្ជីរបស់មិលគីស្សាដែក
 ដូចដែលនេះត្រូវបានបញ្ជាក់បន្ថែមនៅក្នុង Dan.8:11-12: " *នាងបានក្រោកឡើងទៅរកមេដឹកនាំនៃកងទ័ព យក គោលរបង់-ជារៀងរហូតពី ហើយបានរំលំទិសក្តាររបស់គាត់។ កងទ័ពត្រូវបានប្រគល់ដោយ យញ្ញបូជ ជារៀងរហូត-ដោយសារតែអំពើបាប។ ផ្ទៃដីបានបោះសេចក្តីពិតទៅដី ហើយបាន ជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់វា»។ ហើយនៅក្នុង Heb.7:23 ។ ពាក្យ« *យញ្ញបូជ*»ដែល កាត់ចេញមិនត្រូវបានលើកឡើងក្នុងអត្ថបទដើមជាភាសាហេព្រើរទេ។ ក្នុងខនេះ ព្រះបរិហារអំពីផលវិបាកនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំង។ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់របស់គ្រីស្ទបរិស័ទជាមួយព្រះយេស៊ូត្រូវបានបង្វែរទិសដៅដើម្បី ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកដឹកនាំ papal; ព្រះបាត់បង់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ដែលបាត់ ព្រលឹង។ នៅក្នុងភាពល្អឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ មានតែព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលអាចធ្វើសេចក្តីអង្វររបស់គាត់បានដោយ ស្របច្បាប់ ពីព្រោះគាត់ផ្តល់ជូន ជាតិម្តែលោះសម្រាប់អ្នកដែលគាត់បានអង្វរ ការលះបង់ដោយមេត្តាស្ម័គ្រចិត្តរបស់គាត់ដែលនាំមកនូវក្លិនដ៏រីករាយសម្រាប់ ចៅក្រមនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងយុត្តិធម៌ ដែលគាត់តំណាងឱ្យដូចគ្នា។ ពេលវេលា ការអង្វររបស់គាត់មិនមែនជាស្វ័យប្រវត្តិទេ គាត់អនុវត្តវាឬអត់ អាស្រ័យលើថាតើអ្នកស្នើសុំសមនឹងទទួលបានវាឬអត់។ ការអង្វររបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទត្រូវបានជំរុញដោយការអាណិតអាសូររបស់គាត់ចំ ពោះភាពទន់ខ្សោយខាងសាច់ឈាមធម្មជាតិនៃអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់អាចបញ្ជាក់គាត់បានទេ គាត់បានវិនិច្ឆ័យ និងប្រយុទ្ធដោយយុត្តិធម៌ និងសុចរិត ហើយទទួលស្គាល់អ្នកថ្វាយបង្គំ និងទាសករពិតរបស់គាត់។ តើពួកសិស្សពិតរបស់ទ្រង់ជាអ្វី? នៅក្នុងពិធីសាសនា ទឹកអប់តំណាងឱ្យក្លិនដ៏រីករាយរបស់ព្រះយេស៊ូ ដែលអាចថ្វាយការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ជាមួយនឹងទឹក អប់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ដែលរីករាយចំពោះព្រះ។ គោលការណ៍គឺស្រដៀងនឹងការ ចម្អិនម្ហូបដែលត្រូវបរិភោគ។ រូបភាពទំនាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានទទួលជ័យជំនះ សម្តេចសង្ឃនៅលើផែនដីបានក្លាយទៅជាលែងប្រើ ហើយត្រូវតែរលាយបាត់ជាមួយនឹងព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលគាត់ធ្វើពិធីសាសនារបស់ គាត់។ គោលការណ៍នៃការអង្វរនៅតែមានបន្ទាប់ពីនេះដោយសារតែការអធិស្ឋានទៅកា ន់ព្រះដោយពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះនាមនិងដោយគុណសម្បត្តិរបស់ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទអ្នកអង្វរស្ថានសួគ៌និងព្រះនៅក្នុងភាពពេញលេញក្នុងពេលតែមួយ។*

តារាងនៃ shewbread

ក្នុងប្រាសាទគេតម្កល់នៅខាងស្តាំ ខាងជើង។
 អាហាររូបត្ថម្ភតំណាងឱ្យអាហាររូបត្ថម្ភខាងវិញ្ញាណដែលបង្កើតជាជីវិតរបស់ព្រះយេ

ស្វីគ្រីស្ទ ដែលជាន់ម៉ាណានៅស្ថានសួគ៌ពិតដែលបានផ្តល់ឱ្យអ្នករើសតាំង។ មាន
 នំប៉័ងដប់ពីរដូចជាមានកុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពដ៏ទេវភាពនិង
 មនុស្សបានសម្រេចក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពេញលេញ (= 7) និងមនុស្សពេញលេញ (= 5);
 លេខដប់ពីរ គឺជាលេខនៃសម្ព័ន្ធភាពរវាងព្រះ និងមនុស្ស
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាកម្មវិធី និងជាកំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។
 វាគឺនៅលើគាត់ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតសម្ព័ន្ធភាពរបស់គាត់នៅលើបុព្វបុរសទាំង
 12 ដែលជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវ 12 កុលសម្ព័ន្ធទាំង 12 ដែលបានបោះត្រានៅក្នុង
 Rev.7 ។ នៅក្នុងការអានការតំរង់ទិសរបស់វាទៅខាងជើងនៃ "ព្រះវិហារ"
 តារាងនេះគឺនៅផ្នែកម្ខាងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីនិងនៅផ្នែកម្ខាងនៃ Cherub
 ដ៏ធំដែលដាក់នៅខាងឆ្វេងនៅក្នុងទិសក្តារ។

កាង

អាសនៈបូជា

នៅក្នុង វិវរណៈ ១១:២ ព្រះវិញ្ញាណកំណត់ជោគវាសនាជាក់លាក់មួយចំពោះ «
 ទីផ្លា » នៃទិសក្តារៈ ៖ « ប៉ុន្តែទីផ្លាខាងក្រៅនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ចូរទុកវានៅក្នុង
 នៅខាងក្រៅហើយកុំវាស់វា; ដ្បិតក្រុងនោះត្រូវបានប្រគល់ឱ្យអស់ទាំងសាសន៍
 ហើយគេនឹងជាន់ល្អី ទីក្រុងដ៏រិសុទ្ធក្រោមជើងអស់រយៈពេលសែសិបពីរខែ »។ “
 កុលការ ” កំណត់ទីផ្លាខាងក្រៅដែលមានទីតាំងនៅមុខច្រកចូលទិសក្តារៈ
 ឬប្រាសាទដែលគ្របដណ្តប់។

នៅទីនោះយើងរកឃើញធាតុនៃពិធីសាសនាដែលទាក់ទងនឹងទិដ្ឋភាពរាងកាយ
 របស់សត្វ។ ទី១ មានអាសនៈសម្រាប់បូជា ដែលសត្វដែលបូជាត្រូវបានគេដុត។
 ចាប់តាំងពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដែលបានយាងមកដើម្បីធ្វើយញ្ញបូជាដ៏ល្អឥតខ្ចោះ
 ពិធីនេះបានក្លាយទៅជាលែងប្រើ

ហើយបានបញ្ចប់ស្របតាមការព្យាករណ៍របស់ដាន.9:27៖ «
 ទ្រង់នឹងធ្វើសេចក្តីសញ្ញាដ៏រឹងមាំជាមួយនឹងមនុស្សជាច្រើនសម្រាប់រយៈពេលមួយ
 សប្តាហ៍ ហើយសម្រាប់ពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍។ គាត់ នឹង ធ្វើ ឱ្យ យញ្ញបូជា និង តង្វាយ
នោះ ឈប់ ធ្វើ អ្នកបំផ្លិចបំផ្លាញនឹងប្រព្រឹត្តអំពើដ៏គួរស្តាប់ខ្ពើមបំផុត រហូតដល់
 សេចក្តីវិនាស ហើយអ្វីដែលត្រូវបានដោះស្រាយត្រូវផ្តាច់មកលើអ្នកបំផ្លិចបំផ្លាញ
 »។ នៅក្នុង Heb.10:6 ដល់ 9 រឿងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ថា៖ «
អ្នកមិនបានទទួលយកតង្វាយដុត ឬយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើបាបទេ ។ បន្ទាប់មក
ខ្ញុំបាននិយាយថា៖ មើលចុះ ខ្ញុំមក (នៅក្នុងរមួរនៃសៀវភៅដែលវានិយាយពីខ្ញុំ)
ដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់ពីបានមានប្រសាសន៍ជាលើកដំបូង
ថា៖ យញ្ញបូជា និងតង្វាយដែលអ្នកមិនចង់ ឬមិនទទួល ក៏មិនមានតង្វាយដុត ឬ
តង្វាយរំដោះបាបដែរ (ដែលត្រូវថ្វាយតាមក្រឹត្យវិន័យ) រួចគាត់ក៏មានប្រសាសន៍
ថា៖ មើលចុះ ខ្ញុំមកធ្វើតាមចិត្តរបស់អ្នក។ ដូច្នេះ ទ្រង់លុបបំបាត់វត្ថុទី ១ ដើម្បី
តាំងទី ២ ។ វាគឺដោយសារឆន្ទៈនេះ ដែលយើងត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ តាមរយៈការ
ថ្វាយព្រះកាយនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ម្តង និងសម្រាប់ទាំងអស់ » ។
 វាហាក់បីដូចជាប៉ុល ដែលជាអ្នកនិពន្ធសន្មតនៃសំបុត្រនេះដែលផ្ញើទៅកាន់
 "ហេព្រើរ" បានសរសេរវានៅក្រោមការបង្គាប់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដែលបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃពន្លឺដ៏ធំរបស់វា និងភាពជាក់លាក់ដែលមិនអាចប្រៀបធៀបបាន។ ប្រាកដណាស់ មានតែព្រះយេស៊ូ គ្រីស្ទផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះដែលអាចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ « (នៅក្នុងរមួរនៃសៀវភៅ នោះគឺអំពី ខ្ញុំ) »។ ប៉ុន្តែ ខទី ៨ នៃអត្ថបទនៃទំនុកតម្កើង ៤០ ចែងថា « ដោយ មានក្រាំងនៃសៀវភៅដែលបានសរសេរសម្រាប់ខ្ញុំ » ។ ដូច្នេះ ការកែប្រែនេះអាចរាប់ជាសុចរិតដោយសារសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទជា មួយប៉ុល ដែលនៅឯកោរយៈពេលបីឆ្នាំនៅក្នុងប្រទេសអាវ៉ាប់ បានរៀបចំ និងណែនាំដោយផ្ទាល់ដោយព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា នេះជាករណីរួច ហើយជាមួយនឹងរមួរដែលសរសេរដោយលោកម៉ូសេ ដែលបានសរសេរវាក្រោមការ បញ្ជារបស់ព្រះ។

សមុទ្រ, ធុងនៃ ablutions

ធាតុទីពីរនៃការកែប្រែ ablution

ដែលជាការកំណត់ជាមុននៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យវាពាក្យ «សមុទ្រ» សម្រាប់ឈ្មោះរបស់វា។ នៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់មនុស្ស សមុទ្រមានន័យដូចនឹង "សេចក្តីស្លាប់"។ វាបានលេបយកពួក Antediluvians ដោយទឹកជំនន់របស់វា

ហើយបានលង់ទឹកអស់ពីទ័ពសេះរបស់ជារោនដែលកំពុងដេញតាមលោកម៉ូសេ និងប្រជាជនហេព្រើររបស់គាត់។ នៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

ជាចាំបាច់ក្នុងការជ្រមុជទឹកទាំងស្រុង បុរសដែលមានបាបចាស់ត្រូវស្លាប់ ដើម្បីងើបពីទឹកជាសត្វថ្មីមួយដែលត្រូវបានប្រោសលោះ

និងបង្កើតឡើងវិញដោយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលចាត់ទុកគាត់នូវយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់។

ប៉ុន្តែនេះគ្រាន់តែជាទ្រឹស្តីមួយដែលការអនុវត្តនឹងអាស្រ័យលើលក្ខណៈរបស់បេក្ខជន ដែលបង្ហាញខ្លួនឯង។ តើគាត់មកដូចព្រះយេស៊ូនៅឯពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

ដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះឬ? ការឆ្លើយតបគឺជាបុគ្គល ហើយព្រះយេស៊ូមិន ប្រកាន់ឬមិនចោទប្រកាន់អំពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់អាស្រ័យលើករណី។ អ្វីដែល

ប្រាកដនោះគឺថា អ្នកណាចង់ធ្វើតាមចិត្តនឹងគោរពដោយអំណរ និងនឹងគុណ ចំពោះក្រឹត្យវិន័យដ៏បរិសុទ្ធ ការរំលងដែលជាអំពើបាប។

ប្រសិនបើគាត់ត្រូវតែស្លាប់ក្នុងទឹកនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះគ្មានសំណួរថាគាត់បានកើតជាថ្មីក្នុងកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ

លើកលែងតែដោយចែងនូវដោយសារតែភាពទន់ខ្សោយខាងសាច់ឈាមរបស់មនុស្ស។

ដូច្នេះ ដោយបានសម្អាតអំពើបាបរបស់គាត់

ហើយដាក់លើភាពសុចរិតនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដូចជាបូជាចារ្យនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់

គ្រីស្ទបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសអាចចូលទៅក្នុងកន្លែងបរិសុទ្ធ ឬព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីបម្រើព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ មាត់នៃ

សាសនាដ៏ទេវភាពពិតប្រាកដត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងដូច្នេះដោយការសាងសង់រូប ភាពនេះ ពីព្រោះទាំងនេះគ្រាន់តែជានិមិត្តសញ្ញាប៉ុណ្ណោះ

ការពិតនឹងលេចឡើងនៅក្នុងកិច្ចការដែលអ្នកជ្រើសរើសដោយសុចរិតនឹងនាំមក
កន្លែងពោះមុខមនុស្ស ទេវតា និងអ្នកបង្កើតព្រះ។

ផែនការរបស់ព្រះបានទាយជាប្រភព

នៅក្នុងផែនការរបស់គាត់ ព្រះបានដកអំពើបាបរបស់អ្នករើសតាំងចេញ
តាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនាំទៅកាន់ទិសក្តារៈនៃទិសក្តារៈ
ឬកន្លែងដំបូងបំផុត។

បានផ្តល់ការអនុញ្ញាតសម្រាប់ការជីកកាយពិសេសនៅតំបន់ភ្នំ Golgotha
ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមរហូតដល់ឆ្នាំ 1982 អ្នកបុរាណវិទ្យាគិលានុបដ្ឋាយិការបស់
Adventist Ron Wyatt

បានបង្ហាញថាឈាមរបស់ព្រះយេស៊ូវពិតជាបានហូរចុះមកផ្នែកខាងឆ្វេងនៃកៅ
អីមេត្តាដែលស្ថិតនៅក្នុងរូងក្រោមដីមួយនៅចម្ងាយប្រាំមួយម៉ែត្រក្រោមឈើឆ្កា
ង។ នៃការឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ; រឿងដែលកើតឡើងនៅជើងភ្នំកូលកូថា។ ក្នុងពិធី
បូជាបូជាចារ្យកម្ពុលក្នុងទិសក្តារៈ ប្រឈមមុខនឹងអាសនៈមេត្តាករុណា និងវត្ត
សេឡេស្ទាលដំឡើងក្នុងទិសក្តារៈបំផុត គឺទិសក្តារៈ។ ដូច្នេះ

អ្វីដែលនៅខាងឆ្វេងរបស់មនុស្ស គឺនៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់។ ដូចគ្នាដែរ
ការសរសេរជាភាសាហេព្រើរត្រូវបានធ្វើឡើងពីស្តាំទៅឆ្វេងរបស់មនុស្ស
ដោយយកទិសខាងជើងទៅខាងត្បូង ដូច្នេះពីឆ្វេងទៅស្តាំរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះ

ផែនការនៃសេចក្តីសញ្ញាទាំងពីរត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងការអាននៃកន្លែងដំបូង
ទ្វបំផុតនេះ ពីស្តាំរបស់មនុស្សទៅឆ្វេងរបស់គាត់; ឬផ្ទុយពីព្រះ។ ជនជាតិយូដា
ដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់បានបម្រើព្រះក្រោមរូបតំណាងនៃចេរូប៊ីនដែល
ស្ថិតនៅក្នុងទិសក្តារៈខាងស្តាំរបស់ពួកគេ។ ក្នុងអំឡុងពេលសម្ព័ន្ធភាពរបស់
ពួកគេ ឈាមព័ត៌មានដែលត្រូវបានគេសម្លាប់នៅ « ថ្ងៃនៃការដង្ហាយជួន » ត្រូវបាន
បោះនៅខាងមុខ និងលើកៅអីមេត្តាករុណា។ ការបោះត្រូវបានធ្វើប្រាំពីរដង
ដោយម្រាមដៃរបស់សម្តេចសង្ឃឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត។

វាជាការពិតដែលសម្ព័ន្ធភាពចាស់គឺជាដំណាក់កាលភាគខាងកើតនៃគម្រោងស
ន្សំប្រាក់របស់គាត់។ មនុស្សមានបាបដែលត្រូវលើកលែងទោស គឺខ្លួនគេនៅភាគ
ខាងកើត ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។ នៅថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហូរឈាមរបស់ទ្រង់
វាបានធ្លាក់នៅលើកៅអីមេត្តាករុណាដែល ហើយសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីបានបង្កើតឡើង
នៅលើព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ និងយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមក្រោមសញ្ញានៃ
ចេរូប៊ីនទីពីរដែលស្ថិតនៅខាងឆ្វេង ខាងត្បូង។ ដូច្នេះ ដោយព្រះបានមើលឃើញ
ការរីកចម្រើននេះត្រូវបានធ្វើឡើងពីឆ្វេងទៅស្តាំរបស់ទ្រង់ ដែល ជា ផ្នែកនៃ
ពរជ័យរបស់ទ្រង់ ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងទំនុកតម្កើង ១១០:១៖ « របស់ ដារីឌី។
ទំនុកតម្កើង។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា៖ សូម
អង្គុយនៅខាង ស្តាំដៃខ្ញុំ រហូតដល់យើងដាក់ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកឲ្យដាក់ជើង ។
ហើយការបញ្ជាក់ហេប.៧:១៧ ខ៤ ដល់ ៧ បញ្ជាក់ថា ៖ « ព្រះអម្ចាស់បានស្ងៀមហើយ
ទ្រង់នឹងមិនប្រែចិត្តឡើយ ៖ អ្នកគឺជាសង្ឃជារៀងរហូត តាមរបៀបនៃ
មិលគីស្យាដែក។ ព្រះអម្ចាស់នៅខាងស្តាំដៃរបស់អ្នកវាយបំបែកស្តេចនានា នៅថ្ងៃ
នៃព្រះពិរោធ។ ព្រះអង្គសំដែងយុត្តិធម៌ក្នុងចំណោមប្រជាជាតិនានា។ អ្វីៗទាំងអស់
ពោរពេញទៅដោយសាកសព។ គាត់បំបែកក្បាលនៅទូទាំងប្រទេស។ គាត់ជីកទឹក

ពេលគាត់កំពុងដើរ ដូច្នោះហើយទើបគាត់ងើបក្បាល »។ ដូច្នោះ មនុស្សស្លូតបូក
ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ធ្វើឱ្យអ្នកចំអក
និងអ្នកបះបោរបង់ថ្លៃសម្រាប់ការមើលងាយរបស់ពួកគេចំពោះទីបន្ទាល់ដ៏វិសេស
វិសាលនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អាណិតអាសូររបស់ទ្រង់ចំពោះអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើស
រើស។

ដូច្នោះនៅពេលដែលចូលទៅក្នុងតុលាការ ប្រព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
ជនជាតិហេព្រើរបង្ហាញខ្លួនរបស់ពួកគេចំពោះ "ព្រះអាទិត្យរះ"
ដែលតែងតែគោរពដោយអ្នកមិនជឿនៅកន្លែងផ្សេងៗនៅលើផែនដី
ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឱ្យទិសក្តារត្រូវបានសាងសង់តាមប្រវែងរបស់វានៅបូព៌ា។
អ័ក្សខាងលិច។ នៅក្នុងទទឹងរបស់វា
ជញ្ជាំងខាងស្តាំនៃទិសក្តារបំផុតគឺស្ថិតនៅលើ "ខាងជើង"
ហើយជញ្ជាំងខាងឆ្វេងគឺនៅ "ខាងត្បូង" ។

នៅក្នុង Matt.23:37 ព្រះយេស៊ូវបានថ្វាយរូបអង្គទ្រង់នូវរូបភាពនៃ " មេមាន់ដែលការពារកូនមាន់នៅក្រោមស្លាបរបស់នាង " : " ក្រុងយេរូសាឡឹម ក្រុងយេរូសាឡឹមដែលសម្លាប់ ព្យាការី និងគប់ដុំថ្មលើអស់អ្នកដែលផ្ទៀងផ្ទាត់អ្នក កើតឡើងបានប៉ុន្មានដង។ ចូរប្រមូលកូនរបស់អ្នកមកជាមួយ ដូចមេមាន់ប្រមូល កូនមាន់នៅក្រោមស្លាបរបស់វា ហើយអ្នកមិនសុខចិត្តទេ! "។ នេះជាអ្វីដែលស្លាប ដែលលាតចេញរបស់ចេរូប៊ីនទាំងពីរបង្រៀន សម្រាប់សម្ព័ន្ធភាពបន្តបន្ទាប់គ្នា ពីរ។ យោងតាម Exo.19:4 ព្រះបានប្រៀបធៀបខ្លួនគាត់ទៅនឹង " ឥន្ទ្រី " : " អ្នកបានឃើញនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើចំពោះប្រទេសអេស៊ីប និងរបៀបដែលខ្ញុំបានលើកអ្នកនៅលើស្លាបឥន្ទ្រី ហើយនាំអ្នកមករកខ្ញុំ "។ នៅក្នុង Rev.12:14 គាត់បានបញ្ជាក់ " ឥន្ទ្រីដ៏អស្ចារ្យ " : " ហើយស្លាបទាំងពីររបស់ឥន្ទ្រីដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានផ្តល់ឱ្យស្ត្រីដើម្បីឱ្យនាងអាចហោះហើរ ចូលទៅក្នុងវាលរហោស្ថានទៅកន្លែងរបស់នាងដែលជាកន្លែងចិញ្ចឹមនាងមួយពេល។ ហើយកន្លះម៉ោង ឆ្ងាយពីមុខសត្វពស់ »។ រូបភាពទាំងនេះបង្ហាញពីការពិតដូចគ្នា៖ ព្រះការពារអ្នកដែលគាត់ស្រឡាញ់ ដោយសារពួកគេស្រឡាញ់គាត់ នៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពបន្តបន្ទាប់គ្នាពីរមុន និងក្រោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ទីបំផុត ជានិមិត្តរូប ព្រះវិហារបរិសុទ្ធភាសាហេព្រើរតំណាងឱ្យរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាអ្នករើសតាំង និងជាសមូហភាព កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ សភានៃអ្នករើសតាំង។ ដោយហេតុផលទាំងអស់នេះ ព្រះបានបង្កើតច្បាប់របបអាហារអនាម័យ ដើម្បីឱ្យទម្រង់ផ្សេងៗនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធត្រូវបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ និងគោរព។ ១ កូរិនថូស ៦:១៩៖ « តើអ្នកមិនដឹងថារូបកាយរបស់អ្នកជាវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធដែលគង់នៅក្នុងអ្នកទេ ដែលអ្នកបានមកពីព្រះ ហើយអ្នកមិនមែនជា របស់អ្នកទេ? »

មាស គ្មានអ្វីក្រៅពីមាស
យើងក៏ត្រូវកត់សម្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះផងដែរ៖
គ្រឿងសង្ហារឹម និងប្រដាប់ប្រដាទាំងអស់ ចេរូប៊ីន

និងជញ្ជាំងខាងក្នុងខ្លួនគេធ្វើពីមាស ឬគ្របដោយមាសវាយដំ។ លក្ខណៈនៃមាស គឺជាលក្ខណៈរបស់វាមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន;

នេះគឺជាតម្លៃតែមួយគត់ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យ។

វាមិនគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលគាត់បានធ្វើមាសជានិមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីជំនឿដ៏ល្អ ឥតខ្ចោះ ដែលជាតម្លៃតែមួយគត់ និងល្អឥតខ្ចោះដែលជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ផ្នែកខាងក្នុងនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងរូបភាពទិសក្តារៈ ទិដ្ឋភាពខាងក្នុងនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលរស់នៅដោយការញែកជាបរិសុទ្ធ ភាពបរិសុទ្ធនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ។

ចរិតរបស់គាត់មិនអាចកែប្រែបានទេ ហើយនេះជាមូលហេតុនៃជ័យជំនះលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់របស់គាត់។

គំរូដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានមកគឺត្រូវបានបង្ហាញដោយព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីយកតម្រាប់តាមអ្នករើសតាំងទាំងអស់របស់ទ្រង់។ នេះគឺជាតម្រូវការរបស់វា ដែលជាលក្ខខណ្ឌតែមួយគត់សម្រាប់ការក្លាយជាបុគ្គល និងរួមជាមួយនឹងជីវិតសេចក្តីស្នេហាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ប្រាក់ខែ និងរង្វាន់នៃអ្នកឈ្នះ។ តម្លៃដែលជាប់គាត់ត្រូវក្លាយជាប់យើង យើងត្រូវតែ ដូចគាត់ដូចជាគ្រួសារ ដូចមានចែងនៅក្នុង យ៉ូហានទី១ ២:៦៖ « អ្នកណាដែលថាខ្លួន នៅជាប់នឹងអ្នកនោះក៏ត្រូវដើរតាមដែរ »។

អត្ថន័យនៃមាសត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើងនៅក្នុង ពេត្រុសទី 1 1: 7 ថា " ការសាកល្បងជំនឿរបស់អ្នកដែលមានតម្លៃជាងមាសដែលវិនាសទៅ (ដែលត្រូវបានសាកល្បងដោយភ្លើង) អាចបណ្តាលឱ្យមានការសរសើរ សិរីរុងរឿង និងកិត្តិយស។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានលេចមក។ ព្រះសាកល្បងសេចក្តី ជំនឿនៃអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់។ ទោះបីជាមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានក៏ដោយ មាសអាចមានដាននៃវត្ថុធាតុមិនបរិសុទ្ធ ហើយដើម្បីយកវាចេញ វាត្រូវតែត្រូវបានកំដៅ និងរលាយ។ បន្ទាប់មក slag ឬ impurities កើនឡើងដល់ផ្ទៃរបស់វា ហើយអាចយកចេញបាន។

វាគឺជារូបភាពនៃបទពិសោធន៍នៃជីវិតនៅលើផែនដីនៃពួកសិស្សដែលបានប្រោសលោះ ក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានដកយកអំពើអាក្រក់ ហើយបន្តទ្រព្យកេរ្តិ៍ ដោយដាក់ពួកគេឱ្យឆ្លងកាត់ការសាកល្បងផ្សេងៗ។ ហើយវាគឺស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃជ័យជំនះរបស់ពួកគេនៅក្នុងទុក្ខលំបាកដែល នៅចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកគេ

ជោគវាសនាដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេត្រូវបានសម្រេចដោយចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ជ័យជម្នះនេះអាចទទួលបានតែដោយការគាំទ្រ និងជំនួយរបស់គាត់ ដូចដែលគាត់បានប្រកាសនៅក្នុង យ៉ូហាន 15:5-6 និង 10 ទៅ 14 ថា៖ « ខ្ញុំ ជាដើម ទំពាំងបាយជូរ អ្នករាល់គ្នាជាមែក។ អ្នកណាដែលនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយអ្នកណា ដែលខ្ញុំនៅនោះ បង្កើតផលជាច្រើន ដ្បិតបើគ្មានខ្ញុំ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ។ ប្រសិនបើអ្នកណាមិននៅជាប់នឹងខ្ញុំ អ្នកនោះត្រូវបោះចោលដូចមែកឈើ ហើយ ក្រៀមស្លឹក។ រួចយើងប្រមូលមែកឈើបោះចូលក្នុងភ្លើង ហើយដុតចោល »។ ការ គោរពតាមបទបញ្ញត្តិដ៏ទេវភាពគឺត្រូវបានទាមទារ ៖ « បើអ្នកកាន់តាមបញ្ញត្តិ របស់ខ្ញុំ នោះអ្នកនឹងនៅជាប់នឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានកាន់តាម បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ ហើយនៅជាប់នឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដែរ។ "។

ការស្តាប់ដើម្បីមិត្តភក្តិក្លាយជាចំណុចកំពូលដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃបទដ្ឋាននៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏តូចមួយរបស់គេ៖ « នេះជាបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ៖ ចូរស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នក »។ គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ណាមួយដែលជាងការលះបង់ជីវិតដើម្បីមិត្តភក្តិនោះឡើយ »។ ប៉ុន្តែការទទួលស្គាល់ដោយព្រះយេស៊ូវមានលក្ខខណ្ឌថា៖ « **អ្នករាល់គ្នាជាមិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំ បើ អ្នកធ្វើតាមអ្វីដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នក** »។

សម្រាប់ផ្នែករបស់វា

ដើងចង្កៀងដែលមានចង្កៀងប្រាំពីរត្រូវបានធ្វើពីមាសរឹង។ ពេលនោះ គាត់អាចតំណាងឲ្យតែភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។

មាសដែលត្រូវបានរកឃើញជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងព្រះវិហារនៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកឆ្លុះបញ្ចាំងពីការអះអាងនៃជំនឿមិនពិតរបស់វា។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលផ្ទុយទៅវិញ ប្រាសាទប្រូតេស្តង់ត្រូវបានគេដកហូតគ្រឿងលម្អទាំងអស់ដោយបន្ទាបខ្លួន និងមានភាពថោកទាប។ នៅក្នុងនិមិត្តរូបនៃទិសក្តារ៖ និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

វត្តមានមាសបង្ហាញថាទិសក្តារ៖អាចតំណាងតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ទេវភាពប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈការបន្ថែម វាត្រូវបានសរសេរថា គាត់ជាប្រមុខ ជាប្រធាននៃសាសនាចក្រ ដែលជារូបកាយរបស់គាត់នៅក្នុង អេភ.៥:២៣-២៤៖ « **ស្វីតប្តីជាប្រមុខនៃប្រពន្ធ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទជាប្រមុខនៃសាសនាចក្រ។ ដែលជារូបកាយរបស់គាត់ ហើយដែលគាត់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ឥឡូវនេះ**

ដូចជាសាសនាចក្រក៏ចុះចូលនឹងព្រះគ្រីស្ទដែរ ដូច្នោះហើយប្រពន្ធក៏ត្រូវចុះចូលនឹងស្វាមីក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ » ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបញ្ចកៈ៖ « **ស្វាមីទាំងឡាយ ចូរស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់អ្នកដូចព្រះគ្រីស្ទបានស្រឡាញ់សាសនាចក្រ ហើយបានប្រគល់ខ្លួនគាត់សម្រាប់នាងដើម្បីបំបែកនាងជាបរិសុទ្ធដោយព្រះបន្ទូល**

បន្ទាប់ពីបានបន្សុទ្ធនាងដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងគោលបំណងបង្កើតសាសនាចក្រនេះ។ លេចមកនៅចំពោះមុខទ្រង់យ៉ាងរុងរឿងឥតមានស្នាមជ្រើរជ្រួញ ឬអ្វីទាំងនោះឡើយ តែបរិសុទ្ធ និងគ្មានកំហុស។"។

នៅទីនេះ៖ បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាជាអ្វីដែលសាសនាគ្រីស្ទពិតមាន។ ស្តង់ដាររបស់វាមិនត្រឹមតែជាទ្រឹស្តីទេព្រោះវាជាការអនុវត្តដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងការពិតទាំងអស់របស់វា។ កិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយនឹងស្តង់ដារនៃ " **ពាក្យ** " ដែលបានបង្ហាញរបស់គាត់គឺត្រូវបានទាមទារ។

ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរក្សាបទបញ្ញត្តិ និងពិធីបរិសុទ្ធនៃព្រះ និងការដឹងពីអាថ៌កំបាំងដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីររបស់គាត់។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះ៖ **“ ដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន ឬ មិនអាចតិះដៀលបាន ”** នៃអ្នករើសតាំងត្រូវបានរំលឹក និងបញ្ជាក់នៅក្នុង វិវរណៈ 14:5 ដែលជាកន្លែងដែលវាត្រូវបានសន្មតថាជាពួកបរិសុទ្ធ “Adventist”

នៃការត្រឡប់មកវិញចុងក្រោយពិតប្រាកដរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេត្រូវបានកំណត់ដោយនិមិត្តសញ្ញានៃ “ 144,000 ” បិទត្រាដោយ “ **ត្រានៃព្រះ** ” នៅក្នុងវិវរណៈ 7 ។ បទពិសោធន៍របស់ពួកគេគឺ **ទាំងមូល ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ** ។ ការសិក្សានេះបង្ហាញថាព្រះពន្លា ទិសក្តារ៖ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងនិមិត្តសញ្ញាទាំងអស់របស់ពួកគេបានព្យាករណ៍ពីគម្រោងសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ ពួកគេបានរក

ឃើញគោលបំណង និងការសម្រេចរបស់ពួកគេក្នុងការបង្ហាញពីការបម្រើនៅលើ
ផែនដីរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានបង្ហាញដល់មនុស្សជាតិ។ ដូច្នេះ
ទំនាក់ទំនងដែលអ្នកបានជ្រើសរើសរក្សាជាមួយគាត់គឺមានលក្ខណៈ
និងចរិតលក្ខណៈទំនាយ។ មនុស្សល្ងង់ ប្រគល់ខ្លួនទៅព្រះជាម្ចាស់អង្កេត
ដែលដឹងអ្វីៗទាំងអស់។ អ្នកណាកសាងអនាគតរបស់គាត់
ហើយបង្ហាញវាដល់គាត់។

ការសិក្សាអំពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលបានសាងសង់ឡើងដោយស្តេចសាឡាម៉ូ
នទើបតែបង្ហាញយើងថា យើងមិនត្រូវច្រឡំផ្នែក "ព្រះវិហារ"
ដែលមនុស្សអាចចូលប្រើបានជាមួយនឹង "ទីសក្ការៈ"
ដែលបម្រុងទុកសម្រាប់តែព្រះសេឡេស្ទាលនោះទេ។ ជាលទ្ធផលនៃពាក្យនេះ
"ទីសក្ការៈ" ដែលប្រើជំនួសឱ្យពាក្យ "បរិសុទ្ធ" នៅក្នុង Dan.8:14
លើកនេះបាត់បង់ភាពស្របច្បាប់ទាំងអស់
ព្រោះវាទាក់ទងនឹងកន្លែងស្ថានសួគ៌ដែលគ្មានការបន្សុកជាចាំបាច់នៅក្នុងឆ្នាំ
1843 ។ ហើយផ្ទុយទៅវិញ ពាក្យ «បរិសុទ្ធ»
សំដៅលើពួកបរិសុទ្ធដែលត្រូវតែផ្តាច់ចេញពីការប្រព្រឹត្តិអំពើបាបនៅលើផែនដី
ដើម្បីបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ ឬជ្រើសរើសសម្រាប់ការបោះឆ្នោតដោយព្រះ។

នៅពេលសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ វាដននដែលបំបែក « ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
» ពី « ទីសក្ការៈ » ត្រូវបានរំលែកដោយព្រះ ប៉ុន្តែមានតែការអធិស្ឋានរបស់
ពួកបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះដែលអាចចូលទៅកាន់ទីសក្ការៈនៅស្ថានសួគ៌ ដែលព្រះយេស៊ូវ
នឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ។
ផ្នែកព្រះវិហារបរិសុទ្ធគឺដើម្បីបន្តតួនាទីរបស់ខ្លួនជាកន្លែងប្រមូលផ្តុំសម្រាប់អ្នករើ
សតាំងនៅលើផែនដី។ វាដូចគ្នានៅឆ្នាំ 1843 គោលការណ៍ត្រូវបានបន្ត។ «
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » នៃពួកបរិសុទ្ធនៅតែមាននៅលើផែនដី ហើយនៅក្នុង
"ទីសក្ការៈ" មានតែសេឡេស្ទាល

ការអង្វររបស់ព្រះគ្រីស្ទបានបន្តជាផ្លូវការក្នុងការពេញចិត្តចំពោះតែអ្នកជ្រើសរើ
ស Adventist ដែលបានជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ វាលែងមាន "ទីសក្ការៈ"
នៅលើផែនដីក្នុងសម្ព័ន្ធភាពថ្មី ដែលនិមិត្តសញ្ញារបស់វាបាត់។ អ្វីដែលនៅ
សេសសល់គឺ«ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ»ខាងវិញ្ញាណនៃអ្នកដែលបានប្រោសលោះ។

ភាពស្លោកត្រោកតែមួយគត់ដែលទាមទារឱ្យមានការសម្អាតគឺអំពើបាប
របស់មនុស្សនៅលើផែនដីនេះ
ត្បិតគ្មានអំពើបាបណាមួយរបស់ពួកគេមកធ្វើឱ្យស្ថានសួគ៌ស្លោកត្រោកឡើយ។
មានតែវត្តមានរបស់អារក្ស
និងអារក្សដែលបះបោររបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះដែលអាចធ្វើដូច្នេះបាន
ហេតុនេះហើយបានជាមានជ័យជំនះនៅក្នុងម៉ែយើល
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបណ្តេញពួកគេចេញពីស្ថានសួគ៌
ហើយបោះពួកគេទៅលើផែនដីនៃអំពើបាបដែលពួកគេត្រូវនៅរហូតដល់ស្លាប់។
មានរឿងមួយទៀតដែលត្រូវយល់បន្ទាប់ពីពិភាក្សាអំពីនិមិត្តរូបនៃភាព
បរិសុទ្ធ។ ដូចជានិមិត្តរូបទាំងនេះគឺបរិសុទ្ធ ពួកវាគ្រាន់តែជារត្តសម្ភារៈប៉ុណ្ណោះ។
ភាពបរិសុទ្ធពិតគឺនៅក្នុងជីវិត
ដែលនេះជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានច្រើនជាងព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលខ្លួន

មានសម្រាប់តែជំរកច្បាប់នៃព្រះ ដែលជារូបភាពនៃចរិតលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ និងយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ដែលត្រូវបានអាក់អន់ចិត្តដោយមនុស្សមានបាបនៅលើផែនដី។

វាគ្រាន់តែដើម្បីបម្រើជាការគាំទ្រដល់ការបង្រៀនរបស់អ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបំពេញកិច្ចការទាំងនេះដោយលោកម៉ូសេ និងកម្មកររបស់គាត់។ វាគឺដើម្បីជៀសវាងពីអាកប្បកិរិយាដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ដែលព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យបុរសម្នាក់ជាអ្នកបម្រើរបស់គាត់ គឺលោក Ron Wyatt រកឃើញ និងប៉ះពាល់នៃទីបន្ទាល់របស់គាត់ក្នុងឆ្នាំ 1982។ ដោយសារតែ “ ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ ” ដែលជា “ វិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ” គឺល្អប្រសើរជាង។ សម្រាប់គាត់ និងមានប្រយោជន៍ជាងនេះទៅទៀត

ចាប់តាំងពីគាត់បានមកផ្ទាល់ដើម្បីបង្ហាញពីអត្ថន័យនៃគម្រោងសន្សំប្រាក់ដែលបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ដែលបានជ្រើសរើសនៅលើផែនដី។ Ron Wyatt ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យថតបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដែលពួកទេវតាយកចេញពីហិប ប៉ូន្តែគាត់បានបដិសេធមិនរក្សាភាពយន្តនោះទេ។ ការពិតទាំងនេះបង្ហាញថាព្រះបានដឹងជាមុននូវការបដិសេធរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែជម្រើសនេះការពារយើងពីការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ

ដែលការថតសំឡេងបែបនេះអាចបង្កើតបាននៅក្នុងការជ្រើសរើសដែលងាយរងគ្រោះជាងមួយចំនួនរបស់ទ្រង់។ ការពិតនេះត្រូវបានលាតត្រដាងដល់យើងដើម្បីឱ្យយើងរក្សាទុកវានៅក្នុងគំនិតនៃដួងចិត្តរបស់យើង ជាងកសិទ្ធិដ៏ផ្អែមល្អៃមដែលផ្តល់ដោយព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើង។

ការបំបែកនៃលោកុប្បត្តិ

ខណៈពេលដែលការសិក្សាភិក្ខុការនេះបានបង្ហាញដល់យើងនូវអាថ៌កំបាំង ដែលលាក់ក្នុងទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល និងវិរណៈ ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវជួយអ្នកឱ្យរក ឃើញការព្យាករណ៍ដែលបានបើកសម្តែងក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ ជាពាក្យដែល មានន័យថា «ការចាប់ផ្តើម»។

ប្រយ័ត្ន!!! ទីបន្ទាល់ដែលយើងនឹងកត់សម្គាល់ក្នុងការសិក្សាសៀវភៅ លោកុប្បត្តិនេះបានមកដោយផ្ទាល់ពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះដែលបានកំណត់វាដល់ម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។

ការមិនជឿលើរឿងនេះបង្កើតបានជាកំហឹងដ៏ធំបំផុតដែលអាចធ្វើចំពោះព្រះដោយផ្ទាល់ ដែលជាកំហឹងដែលបិទទ្វារទៅកាន់ស្ថានសួគ៌យ៉ាងពិតប្រាកដ ព្រោះវាបង្ហាញពីអវត្តមានទាំងស្រុងនៃ " *សេចក្តីជំនឿ ដោយគ្មានការដែលវាមិនអាចទៅរួចទេដើម្បីរីករាយចំពោះព្រះ* " នេះបើយោងតាម ហេព្រើរ ១១:៦ ។

នៅក្នុងការផ្សព្វផ្សាយអំពី Apocalypse របស់គាត់ ព្រះយេស៊ូវបានទទួចយ៉ាងខ្លាំងលើការបញ្ចេញមតិនេះថា " *ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងជាអូមេហ្គា ជាការចាប់ផ្តើម និងជាចុងបញ្ចប់* " ដែលគាត់បានដកស្រង់ម្តងទៀតនៅចុងបញ្ចប់នៃវិរណៈរបស់គាត់នៅក្នុង វិរណៈ 22:13 ។

យើងបានកត់សម្គាល់រួចហើយនូវលក្ខណៈទំនាយនៃសៀវភៅលោកុប្បត្តិ ជាពិសេសទាក់ទងនឹងសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃ ដែលព្យាករណ៍ប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំ។ នៅទីនេះ ខ្ញុំបានចូលទៅជិតសៀវភៅលោកុប្បត្តិនេះពីទិដ្ឋភាពនៃប្រធានបទនៃ " *ការបំបែកខ្លួន* " ដែលជាពិសេសកំណត់លក្ខណៈរបស់វាដូចដែលយើងនឹងឃើញ។

លោកុប្បត្តិ ១

ផ្នែក 1

លោកុប្បត្តិ ១:១៖ « *កាលដើមដំបូង ព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី* »។ *ការចាប់ផ្តើម " ចង្អុលបង្ហាញ " ផែនដី " ពិតជាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះជាមជ្ឈមណ្ឌលនិងជាមូលដ្ឋាននៃវិមាត្រថ្មី ស្របទៅនឹងទម្រង់នៃជីវិតសេឡេស្តាលដែលមុនវា។ ដើម្បីប្រើរូបភាពរបស់វិចិត្រករសម្រាប់គាត់វាគឺអំពីការបង្កើតនិងអនុវត្តការបង្កើតគំនូរថ្មី។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យយើងកត់សម្គាល់រួចមកហើយថា ពីដើមកំណើតរបស់វា " *ផ្ទៃមេឃ និងផែនដី* " ត្រូវបាន *បំបែកចេញ* ។ " *ស្ថានសួគ៌* " កំណត់ថាជាអវកាសផ្កាយចន្លោះទេ ងងឹត និងគ្មានកំណត់។ បន្ទាប់មក " *ផែនដី* " " *លេចឡើងក្នុងទម្រង់ជាបាល់ដែលគ្របដណ្តប់ដោយទឹក*។ " *ផែនដី* " មិនមានមុនដល់សប្តាហ៍នៃការបង្កើតទេ ចាប់តាំងពីវាត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅដើមដំបូង ឬ " *ការចាប់ផ្តើម* " នៃការបង្កើតវិមាត្រជាក់លាក់នៃផែនដីនេះ។ វាកើតចេញពីភាពឥតប្រយោជន៍*

ហើយមានរូបរាងតាមបញ្ជារបស់ព្រះ

ដើម្បីបំពេញតួនាទីដែលចាំបាច់ដោយសារតែសេរីភាពដែលជាប្រភពដើមនៃអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្តនៅស្ថានសួគ៌ដោយសត្វដំបូងបង្អស់របស់វា។ អ្នកដែលអេសាយ ១៤:១២ កំណត់ដោយឈ្មោះ « ផ្កាយព្រឹក » និង « កូននៃពេលព្រឹកព្រលឹម » បានក្លាយទៅជាសាតាំងចាប់តាំងពីការប្រជែងរបស់វាចំពោះសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក គាត់បានក្លាយជាអ្នកដឹកនាំជំនុំខ្លាមសេឡេស្ទាលដែលមានស្រាប់ និងជំរុំផែនដីនាពេលអនាគត។

លោកុប្បត្តិ ១:២៖ « ផែនដីគ្មានរូបរាង ហើយទេ មានភាពងងឹតនៅមុខទីជ្រៅ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានរំកិលទៅលើផ្ទៃទឹក »។

នៅពេលដែលវិចិត្រករម្នាក់ចាប់ផ្តើមដោយអនុវត្តស្រទាប់ផ្ទៃខាងក្រោយទៅផ្ទាំងក្រណាត់នោះ:

ព្រះបង្ហាញពីស្ថានភាពដែលមាននៅក្នុងជីវិតស្ថានសួគ៌ដែលបានបង្កើតរួចហើយ និងជីវិតនៅលើផែនដីដែលទ្រង់នឹងបង្កើត។ ដូច្នេះ គាត់កំណត់ដោយពាក្យថា « ភាពងងឹត » នូវអ្វីៗដែល មិនស្របតាមការយល់ព្រមរបស់គាត់ ដែលគាត់នឹងដាក់ឈ្មោះថា « **ពន្លឺ** » ក្នុងការប្រឆាំងដាច់ខាត។

ចូរយើងកត់សំគាល់តំណភ្ជាប់ដែលខកម្ហិរនេះបង្កើតរវាងពាក្យ « ភាពងងឹត » តែងតែនៅក្នុងពហុវចនៈ ដោយសារទិដ្ឋភាពរបស់វាមានច្រើន និងពាក្យថា « **ទីជ្រៅបំផុត** » ដែលកំណត់ថាផែនដីមិនមានទម្រង់នៃជីវិត។

ព្រះបានប្រើនិមិត្តសញ្ញានេះដើម្បីកំណត់សត្រូវរបស់គាត់: អ្នកបដិវត្ត "គ្មានព្រះ" និងអ្នកគិតសេរីនៅក្នុង វិរណៈ 11: 7 និងពួកខ្លាមនៃសាសនាកាតូលិក papal នៅក្នុង Rev.17: 8 ។ ប៉ុន្តែ ពួកប្រូតេស្តង់ដែលបោះបង់ចោលចូលរួមជាមួយពួកគេនៅក្នុងឆ្នាំ 1843 ដោយឆ្លងកាត់ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សាតាំង ដែលជា « ទេវតានៃទីជ្រៅបំផុត » នៃ វិរណៈ 9:11; ដែលត្រូវបានចូលរួមដោយ Adventism មិនស្មោះត្រង់ក្នុងឆ្នាំ 1995 ។

នៅក្នុងរូបភាពដែលផ្តល់ជូននៅក្នុងខនេះ យើងឃើញថា " ភាពងងឹត " **បំបែក** " វិញ្ញាណនៃព្រះ " ពី " ទឹក " ដែលនឹងព្យាករណ៍ជានិមិត្តសញ្ញានៅក្នុងដានិយែលនិងវិរណៈ ហ្នឹងមនុស្សនៃ " ប្រជាជន ជាតិសាសន៍ និងភាសា " នៅក្រោមនិមិត្តសញ្ញា។ " សមុទ្រ " នៅក្នុង Dan.7:2-3 និង Rev.13:1 ហើយនៅក្រោម " ទន្លេ " នៅក្នុង Rev.8:10, 9:14, 16:12, ១៧:១-១៥ ការ **បែកគ្នា នឹងត្រូវចាត់ទុកថាជា** « **អំពើបាប** » ដើម ដែលនឹងប្រព្រឹត្តដោយអេវ៉ា និងអ័ដាម។ ដូចនៅក្នុងរូបភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យនោះ ព្រះបានគ្រវីស្នាជាមួយនឹងពិភពនៃភាពងងឹតដែលភ្ជាប់ទៅនឹងពួកទេវតាបោះបង់ដែលដើរតាមសាតាំងក្នុងការជ្រើសរើសរបស់វាដើម្បីប្រជែងនឹងសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ១:៣៖ « ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ចូរឱ្យមានពន្លឺ! ហើយ ពន្លឺគឺ ព្រះបានកំណត់ខ្នាតតម្រារបស់ទ្រង់អំពី " សេចក្តីល្អ " ស្របតាមការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ និងអធិបតេយ្យភាព។ ជម្រើសនៃ " ល្អ " នេះត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយពាក្យ " ពន្លឺ " ដោយសារតែទិដ្ឋភាពដ៏រុងរឿងរបស់វាដែលអាចមើលឃើញដោយមនុស្សគ្រប់រូប

ព្រោះអំពើល្អមិនបង្កើត " ភាពអាម៉ាស់ " ដែលនាំឱ្យមនុស្សលាក់ខ្លួនដើម្បីបំពេញអំពើអាក្រក់របស់គាត់។ អាដាមនឹងទទួលអារម្មណ៍«អាម៉ាស់»នេះបន្ទាប់ពីអំពើបាបនេះបើយោងតាមលោកុប្បត្តិទី៣ បើធៀបនឹងលោកុប្បត្តិ ២:២៥។

លោកុប្បត្តិ ១:៤៖ « ព្រះជាម្ចាស់ទេវតាឃើញថាពន្លឺល្អ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានញែក ពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។

នេះជា ការវិនិច្ឆ័យដំបូង ដែលបង្ហាញដោយព្រះ។ គាត់បង្ហាញពីជម្រើសរបស់គាត់ចំពោះសេចក្តី ល្អ ដែលកើតឡើងដោយពាក្យ " ពន្លឺ " និងការប្រោលទោសរបស់គាត់ចំពោះ: **អំពើអាក្រក់** ដែលបានកំណត់ដោយពាក្យ " ភាពងងឹត " ។

ព្រះបើកសម្តែងដល់យើងអំពីគោលបំណងនៃការបង្កើតរបស់លោកនៅលើផែនដី ហើយលទ្ធផលចុងក្រោយដែលគម្រោងរបស់ទ្រង់នឹងសម្រេចបាន: **ការបំបែក យ៉ាងច្បាស់លាស់** នៃអ្នកដែលស្រឡាញ់« ពន្លឺ »របស់ទ្រង់ពីអ្នកដែលចូលចិត្ត« ភាពងងឹត »។ « ពន្លឺ និងភាពងងឹត » គឺជាជម្រើសពីរដែលអាចធ្វើទៅបានដោយគោលការណ៍នៃសេរីភាពដែលព្រះចង់ប្រទានដល់សត្វសេឡេស្តាល និងផែនដីទាំងអស់របស់ទ្រង់ ។ ជំរុំប្រឆាំងទាំងពីរនេះនៅទីបំផុតមានមេដឹកនាំពីរនាក់។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ " ពន្លឺ " និងសាតាំងសម្រាប់ " ភាពងងឹត " ។ ហើយជំរុំប្រឆាំងទាំងពីរនេះដូចជាបង្កោលទាំងពីរនៃផែនដី ក៏នឹងមានចុងដាច់ខាតពីរផ្សេងគ្នាដែរ។ អ្នករើសតាំងនឹងរស់នៅជារៀងរហូតក្នុងពន្លឺនៃព្រះ យោងទៅតាមវិវរណៈ ២១:២៣; ហើយត្រូវបានបំផ្លាញដោយការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពួកឧទ្ធាមនឹងបញ្ចប់ទៅជា " ឆ្មារ " នៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំដែលជាថ្មីម្តងទៀតក្លាយជា " ទីជ្រៅបំផុត " នៃលោកុប្បត្តិ ១:២។ បានរស់ឡើងវិញសម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យ ពួកគេនឹងត្រូវវិនាសដាច់ខាតដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុង " បឹងភ្លើង " នៃ " សេចក្តីស្លាប់ទីពីរ " យោងតាមវិវរណៈ 20:15។

លោកុប្បត្តិ ១:៥៖ « ព្រះជាម្ចាស់ហៅថ្ងៃពន្លឺ ហើយភាពងងឹតទ្រង់ហៅថា យប់។ ដូច្នេះ មានពេលល្ងាច ហើយក៏មានពេលព្រឹក៖ នោះជាថ្ងៃដំបូង »។

" ថ្ងៃដំបូង " នៃការបង្កើតនេះគឺខុសដល់ការបំបែកយ៉ាងច្បាស់លាស់នៃជំរុំទាំងពីរដែលបង្កើតឡើងដោយជម្រើស " ពន្លឺនិងភាពងងឹត " ដែលនឹងប្រឈមមុខគ្នានៅលើផែនដីរហូតដល់ជ័យជំនះចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការបន្តនៃការបង្កើតនៅលើដី។ ដូច្នេះ " ថ្ងៃដំបូង " ត្រូវបាន " សម្គាល់ " ដោយការអនុញ្ញាតដែលព្រះផ្តល់ឱ្យពួកឧទ្ធាមដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគាត់ក្នុងអំឡុងពេល " ប្រាំពីរពាន់ " ឆ្នាំដែលបានព្យាករណ៍ដោយសប្តាហ៍ទាំងមូល។ ដូច្នេះវាសមស្របតាមឧត្តមគតិដើម្បីក្លាយជាទីសំគាល់ ឬ " សញ្ញាសម្គាល់ " នៃការថ្វាយបង្គំដ៏ទេវភាពក្លែងក្លាយដែលបានរកឃើញក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយសហវត្សរ៍ក្នុងចំណោមប្រជាជនមិនស្មោះត្រង់ ឬជនជាតិយូដា ប៉ុន្តែជាពិសេសនៅក្នុងសម័យគ្រីស្ទាន ចាប់តាំងពីការអនុម័ត " ថ្ងៃនៃ

Unconquered Sun"
 ជាថ្ងៃសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍ដែលកំណត់ដោយអំណាចអធិរាជនៃ Constantine I
 ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ នេះជារបៀបដែលចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទនេះ "គ្រីស្ទាន"
 នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ថ្ងៃអាទិត្យបានក្លាយជា " ម៉ាក " នៃសត្វ " ធ្វើតាមការគាំទ្រខាងសាសនាដែលផ្តល់ឱ្យគាត់ដោយជំនឿរបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ា
 ងកាតូលិកពីឆ្នាំ 538 ។ ជាក់ស្តែង "អាណូហ្វា " នៃលោកុប្បត្តិមានច្រើនដើម្បីផ្តល់ជូនអ្នកបំរើស្មោះត្រង់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃសម័យ " អូមេហ្គា " ។ ហើយវាមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ។

ថ្ងៃទី 2

លោកុប្បត្តិ ១:៦៖ « ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរឱ្យមានចន្លោះទឹក ហើយឱ្យ
 វា ញែក ទឹកចេញពីទឹកចុះ »។

នៅទីនេះជាថ្មីម្តងទៀតវាគឺជាសំណួរនៃ **ការបំបែក** : " ទឹកពីទឹក " ។
 សកម្មភាពនេះព្យាករណ៍ ពី **ការបំបែក** សត្វរបស់ព្រះដែលតំណាងដោយ « ទឹក »។
 ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ពី **ការបំបែក** **ធម្មជាតិ**
 នៃជីវិតនៅស្ថានសួគ៌ពីជីវិតនៅលើផែនដី ហើយនៅក្នុងទាំងពីរគឺ **ការបំបែក**
 "បុត្រានៃព្រះ" ពី "កូនរបស់អារក្ស"
 ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយបានហៅឱ្យរួមរស់ជាមួយគ្នារហូតដល់ការជំនុំជំរះដែល
 ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់
 ពួកទេវតាអាក្រក់ដែលបះបោរ
 ហើយរហូតដល់ការយាងមកវិញក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់សត្វផែនដី។
ការបែកគ្នា នេះ
 នឹងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការពិតដែលថាមនុស្សនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង
 ទាបជាងពួកទេវតាសេឡេស្ទាលបន្តិច
 ចាប់តាំងពីវិមាត្រសេឡេស្ទាលនឹងមិនអាចចូលទៅដល់គាត់បាន។
 ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃផែនដីនឹងមានការតម្រៀបយ៉ាងយូររហូតដល់ទីបញ្ចប់របស់វា។
 ភាពខុសគ្នាបានបង្កើតភាពខុសប្រក្រតី
 ហើយព្រះជាម្ចាស់ចាត់ចែងជំងឺនេះតាមរយៈការតម្រៀបជ្រើសរើស។

លោកុប្បត្តិ ១:៧៖ « ហើយព្រះទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃទឹក ហើយ **បានញែក ទឹក**
 ដែលនៅក្រោមផ្ទៃនោះចេញពីទឹកដែលនៅខាងលើវិសាលភាព។ ហើយវាក៏ដូច្នោះ
 ដែរ »។

រូបភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យ **បែងចែក** ជីវិតនៅលើផែនដីដែលព្យាករណ៍ដោយ
 " ទឹកដែលនៅពីក្រោម " ពីជីវិតនៅស្ថានសួគ៌ដែល " នៅពីលើផ្ទៃមេឃ " ។

លោកុប្បត្តិ ១:៨៖ « ព្រះបានហៅផ្ទៃមេឃដ៏ធំ។ ដូច្នោះ មានពេលល្ងាច ហើយ
 មានពេលព្រឹក៖ នេះជាថ្ងៃទីពីរ »។

ផ្ទៃមេឃនេះកំណត់ស្រទាប់បរិយាកាសដែលបង្កើតចេញពីឧស្ម័នពីរ
 (អ៊ីដ្រូសែន និងអុកស៊ីហ្សែន) ដែលបង្កើតជាទឹក ព័ទ្ធជុំវិញផ្ទៃផែនដីទាំងមូល
 ហើយដែលមនុស្សមិនអាចចូលបានដោយធម្មជាតិ។ ព្រះបានភ្ជាប់វាទៅនឹង
 វត្តមាននៃជីវិតសេឡេស្ទាលដែលមើលមិនឃើញដែលជាករណីចាប់តាំងពីអារក្ស

ខ្លួនឯងនឹងទទួលបានព្រះនាមថា “ ព្រះអង្គម្ចាស់នៃអំណាចនៃអាកាស ” នៅក្នុង អេភេសូរ ២:២៖ “... ដែលអ្នកធ្លាប់ដើរតាម មាត់នៃលោកីយនេះ យោងទៅតាម **ព្រះអង្គម្ចាស់នៃអំណាចនៃអាកាស** នៃវិញ្ញាណដែលឥឡូវនេះធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងកូនប្រុសនៃការបះបោរ ”; អាកប្បកិរិយាដែលគាត់មានរួចហើយនៅក្នុងពិភពសេឡេស្ទាល។

ថ្ងៃទី ៣

លោកុប្បត្តិ ១:៩៖ « ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរឱ្យទឹកដែលនៅក្រោមមេឃ មកជុំគ្នានៅកន្លែងតែមួយ ហើយឱ្យដីស្ងួតលេចមក។ ហើយវាក៏ដូច្នោះដែរ »។

រហូតមកដល់ពេលនេះ “ ទឹក ” បានគ្របដណ្តប់លើផែនដីទាំងមូល ប៉ុន្តែវា នៅមិនទាន់មានទម្រង់នៃជីវិតសត្វសមុទ្រដែលនឹងត្រូវបង្កើតឡើងនៅ ថ្ងៃទី ៥ នោះ ទេ។

ភាពជាក់លាក់នេះនឹងផ្តល់ឱ្យនូវភាពត្រឹមត្រូវទាំងអស់របស់វាចំពោះសកម្មភាព នៃទឹកជំនន់នៃលោកុប្បត្តិទី 6 ដែលនឹងអាចរីករាលដាលទម្រង់នៃជីវិតសត្វសមុទ្រនៅលើផែនដីដែលលិចទឹក។ ដែលនឹងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការស្វែងរកហ្វូស៊ីលសមុទ្រ និងសែលនៅទីនោះ។

លោកុប្បត្តិ ១:១០៖ « ព្រះទ្រង់ហៅដីស្ងួត ហើយទឹកទ្រង់ហៅថាសមុទ្រ។ ព្រះ បានទតឃើញថាវាជាការល្អ »។

ការបំបែក ថ្មីនេះ ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថា " ល្អ " ដោយព្រះពីព្រោះលើសពីមហាសមុទ្រនិងទ្វីបគាត់បានផ្តល់ឱ្យពាក្យទាំងពីរនេះ " សមុទ្រនិងដី " ។

នូវតួនាទីនៃនីមិត្តសញ្ញាពីរដែលនឹងកំណត់រៀងគ្នាព្រះវិហារគ្រិស្តសាសនាកាតូលិក និងវិហារកាតូលិកគ្រិស្តសាសនាប្រូតេស្តង់បានចាកចេញពីទីមួយ ក្រោមឈ្មោះនៃសាសនាចក្រកំណែទម្រង់។ **ការបំបែក** របស់ពួកគេ ធ្វើឡើងរវាងឆ្នាំ 1170 និង 1843 ដូច្នោះត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថា " ល្អ " ដោយព្រះ។ ហើយការលើកទឹកចិត្តរបស់គាត់សម្រាប់អ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់នៅពេល នៃកំណែទម្រង់ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 2:18 ដល់ 29។ នៅក្នុងខទាំងនេះ យើងរកឃើញការបញ្ជាក់ដ៏សំខាន់នៃខទី 24 និង 25 ដែលផ្តល់ទិបន្ទាល់ចំពោះស្ថានភាពបណ្តោះអាសន្នពិសេសមួយ៖ « ចំពោះអ្នក , ចំពោះអ្នកឯទៀតៗនៅក្នុងក្រុងថាយ៉ាធារ៉ា ដែលមិនបានទទួលគោលលទ្ធិនេះ ហើយអ្នកដែលមិនស្គាល់ជម្រៅនៃអារក្សសាតាំង ដូចដែលពួកគេហៅពួកគេ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា: ខ្ញុំមិនដាក់បន្ទុកផ្សេងទៀតលើអ្នកទេ ។ ចូរ **កាន់តែ** លើអ្វីដែល អ្នកមានរហូតដល់ខ្ញុំមក »។ ជាថ្មីម្តងទៀត តាមរយៈការបង្រួបបង្រួមនេះ ព្រះ បាននាំមកនូវសណ្តាប់ធ្នាប់ចំពោះបញ្ហាដែលបង្កើតឡើងដោយទេវតាបះបោរ និងវិញ្ញាណមនុស្ស។ ចូរយើងកត់សំគាល់ការបង្រៀនផ្សេងទៀតនេះ “ ផែនដី ” នឹងដាក់ឈ្មោះរបស់វាដល់ភពផែនដីទាំងមូល ដោយសារតែ “ ស្ងួត ” ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជាបរិស្ថានធម្មជាតិសម្រាប់ជីវិតរបស់មនុស្ស ដែលការបង្កើតនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះ។ ផ្ទៃសមុទ្រជំរាងផ្ទៃផែនដី

ស្តុកបួនដង ភពផែនដីអាចយកឈ្មោះថា " សមុទ្រ " ដែលសមនឹងទទួលបានល្អ ជាង ប៉ុន្តែមិនត្រឹមត្រូវក្នុងគម្រោងដ៏ទេវភាព។ ពាក្យនៃ "ការនិយាយ" នេះ: "បក្សីហ្នឹងមកជាមួយគ្នានិងបក្សីនៃហ្នឹងចៀមមួយរួមគ្នា"

ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងក្រុមទាំងនេះ។ ដូច្នោះ នៅចន្លោះឆ្នាំ 1170 និង 1843 ប្រូតេស្តង់ដ៏ស្មោះត្រង់ និងសន្តិភាពត្រូវបានសង្គ្រោះដោយយុត្តិធម៌របស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបានកំណត់ចំពោះពួកគេយ៉ាងពិសេសដោយមិនគោរពតាមថ្ងៃឈប់ស

ម្រាកនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកពិតនៃថ្ងៃទី 7: ថ្ងៃសៅរ៍។ ហើយវាគឺជាតម្រូវការនៃការសម្រាកនេះដែលធ្វើឱ្យ " ផែនដី " ។

ជានិមិត្តសញ្ញានៃជំនឿគ្រីស្ទានមិនពិតពីឆ្នាំ 1843 យោងទៅតាម Dan.8:14 ។ ភស្តុតាងនៃការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវភាពនេះបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 10:5 ចាប់តាំងពីព្រះយេស៊ូវដាក់ " ជើងទ្រង់ " នៅលើ " សមុទ្រ និងផែនដី " ដើម្បីកំទេចពួកគេដោយកំហឹងរបស់ទ្រង់។

លោកុប្បត្តិ 1:11: " បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា ចូរឱ្យផែនដីបង្កើតនូវរុក្ខជាតិបៃតង ស្មៅដែលផ្តល់គ្រាប់ពូជ និងដើមឈើហូបផ្លែដែលផ្តល់ផ្លែតាមប្រភេទរបស់វា ដោយមានគ្រាប់ពូជរបស់វានៅលើផែនដី។ ដូច្នោះហើយបានជា។ »

អាទិភាពដែលព្រះបានប្រទានដល់ដីស្តុកត្រូវបានបញ្ជាក់: ជាដំបូង វា ទទួលបានអំណាចដើម្បី " បង្កើត " " រុក្ខជាតិបៃតង គ្រាប់ស្មៅ ដើមឈើផ្តល់ផ្លែ តាមប្រភេទ "; អ្វីៗទាំងអស់បានបង្កើតជាដំបូងសម្រាប់តម្រូវការរបស់មនុស្ស និងទីពឹងសម្រាប់សត្វនៅលើផែនដី និងសេឡេស្ទាលដែលនឹងនៅជុំវិញគាត់។ ស្នាដៃទាំងនេះនៅលើផែនដីនឹងត្រូវបានប្រើដោយព្រះជាម្ចាស់ភាពនិមិត្តរូប ដើម្បីបង្ហាញមេរៀនរបស់លោកដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ មនុស្សដូចជា " ដើមឈើ " នឹងមានផ្លែ ល្អ ឬអាក្រក់។

លោកុប្បត្តិ ១ :១២: « ផែនដីបង្កើតបានរុក្ខជាតិបៃតង មានស្មៅដុះតាម ប្រភេទ ហើយមានដើមឈើផ្តល់ផ្លែ ហើយមានពូជតាមប្រភេទរបស់វា។ ព្រះទ្រង់ ទតឃើញថាជាការល្អ។ »

នៅ ថ្ងៃ ទី៣នេះ គ្មានកំហុសអ្វីដែលធ្វើឱ្យខូចខាតការងារដែលព្រះបានបង្កើត ឡើងទេ ធម្មជាតិគឺល្អឥតខ្ចោះ ដែលចាត់ទុកថា « ល្អ »។ នៅក្នុងបរិយាកាសដ៏ល្អឥតខ្ចោះ និងភាពបរិសុទ្ធនៃដីគោក ផែនដីបង្កើនការផលិតរបស់វា។

ផ្លែឈើមានគោលបំណងសម្រាប់សត្វដែលនឹងរស់នៅលើផែនដី: បុរសនិងសត្វដែលនឹងបង្កើតផលតាមបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ១:១៣: « ដូច្នោះមានពេលល្ងាច ហើយក៏មានព្រឹកដែរ គឺជាថ្ងៃទី បី »។

ថ្ងៃទី 4

លោកុប្បត្តិ 1:14: “ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា ចូរមានពន្លឺនៅលើមេឃ ដើម្បី បែងចែក ថ្ងៃពីពេលយប់។ ចូរទុកវាជាសញ្ញាសម្គាល់ពេលវេលា ថ្ងៃ និងឆ្នាំ»។

ការបំបែក ថ្មី លេចឡើង: " ថ្ងៃពីយប់ " ។ រហូតដល់ថ្ងៃទីបួននេះ ពន្លឺថ្ងៃមិនត្រូវបានទទួលដោយរូបកាយសេឡេស្ទាលទេ។ ការបំបែកថ្ងៃនិងយប់ មានរួចហើយក្នុងទម្រង់និម្មិតដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះ។

ដើម្បីធ្វើឱ្យការបង្កើតរបស់គាត់ដោយឯករាជ្យពីវត្តមានរបស់គាត់ ព្រះនឹងបង្កើតនៅថ្ងៃទីបួននៃផ្កាយសេឡេស្ទាលដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យបុរសបង្កើត ប្រតិទិនដោយផ្អែកលើទីតាំងនៃផ្កាយទាំងនេះនៅក្នុង cosmos អន្តរកាស។ ដូច្នេះសញ្ញានៃរាសីចក្រនឹងលេចឡើង ហោរាសាស្ត្រមុនពេលវេលារបស់វា ប៉ុន្តែដោយគ្មានការទស្សន៍ទាយបច្ចុប្បន្នដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយវា ពោលគឺ កាសាស្ត្រ។

លោកុប្បត្តិ ១:១៥: « ហើយឲ្យគេក្លាយជាពន្លឺនៅលើផ្ទៃមេឃ ដើម្បីបំភ្លឺ ផែនដី។ ហើយវាក៏ដូច្នោះដែរ»។

" ផែនដី" ត្រូវតែបំភ្លឺដោយ " ថ្ងៃ" ក៏ដូចជា " យប់" ប៉ុន្តែ " ពន្លឺ" នៃ " ថ្ងៃ "

" ត្រូវតែលើសពី " យប់ "

ព្រោះវាជារូបភាពនិមិត្តរូបនៃព្រះនៃសេចក្តីពិតដែលជាអ្នកបង្កើតទាំងអស់។ ដែលរស់នៅ។ ហើយការបន្តបន្ទាប់គ្នានៅក្នុងលំដាប់ " ថ្ងៃយប់ " ព្យាករណ៍ពីជ័យជំនះចុងក្រោយរបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងសត្រូវរបស់គាត់ទាំងអស់ដែល ជាអ្នកដែលជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់និងបានពរជ័យដែលបានជ្រើសរើសផងដែរ ។

ក្នុងនាទីនេះដែលមាន " បំភ្លឺផែនដី " និងផ្តល់ឱ្យផ្កាយទាំងនេះនូវអត្ថន័យនិមិត្តរូបនៃសកម្មភាពសាសនាដែលប ង្រៀនសេចក្តីពិតឬការកុហកដែលបង្ហាញនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះជាអ្នកបង្កើត។

លោកុប្បត្តិ 1:16: “ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតពន្លឺដ៏អស្ចារ្យពីរ ពន្លឺធំជាងសម្រាប់គ្រប់គ្រងពេលថ្ងៃ និងពន្លឺតូចជាងសម្រាប់គ្រប់គ្រងពេលយប់។ គាត់ក៏បានបង្កើតផ្កាយផង»។

សូមកត់សម្គាល់ព័ត៌មានលម្អិតនេះដោយយកចិត្តទុកដាក់: ដោយការបញ្ចេញ " ព្រះអាទិត្យ " និង " ព្រះច័ន្ទ " " ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យទាំងពីរ " ព្រះកំណត់ព្រះអាទិត្យដោយពាក្យថា " ដ៏អស្ចារ្យបំផុត "

ខណៈពេលដែលសូរ្យគ្រាសបង្ហាញវា ថាសព្វព្រះអាទិត្យនិងព្រះច័ន្ទពីរលេចឡើងចំពោះយើង។ នៅក្រោមទំហំដូចគ្នា មួយគ្របដណ្តប់លើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែព្រះដែលបានបង្កើតវាដឹងមុនមនុស្ស ថារូបរាងតូចរបស់វាគឺដោយសារតែចម្ងាយរបស់វាពីផែនដីព្រះអាទិត្យគឺធំជាង

400 ដង ប៉ុន្តែ 400 ដងជាងព្រះច័ន្ទ។ ដោយភាពជាក់លាក់នេះ គាត់បញ្ជាក់ និងបញ្ជាក់នូវឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់គាត់ជាអ្នកបង្កើតព្រះ។ លើសពីនេះទៅ ទៀត នៅកម្រិតខាងវិញ្ញាណ វាបង្ហាញពី«ភាពអស្ចារ្យ»ដែលមិនអាចប្រៀបធៀប បានបើធៀបនឹង ភាពតូចរបស់ព្រះច័ន្ទ ជានិមិត្តរូបនៃពេលយប់ និងភាព ងងឹត។ ការអនុវត្តក្នុងនាទីជានិមិត្តរូបទាំងនេះនឹងទាក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលមានឈ្មោះថា « ពន្លឺ » នៅក្នុង យ៉ូហាន 1:9 ៖ « ពន្លឺនេះគឺជាពន្លឺពិត ដែលមក ក្នុងពិភពលោកបំភ្លឺមនុស្សគ្រប់រូប » ។

ចូរយើងកត់សម្គាល់ថាសម្ព័ន្ធភាពបុរាណនៃជនជាតិយូដាខាងសាច់ឈាមដែលបា

នសាងសង់នៅលើប្រតិទិនតាមច័ន្ទគតិក្រូវបានដាក់នៅក្រោមសញ្ញានៃយុគសម័យ "ងងឹត" ។ នេះរហូតដល់ការយាងមកជាលើកដំបូង និងលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូចគ្នានឹងការប្រារព្ធពិធីនៃ "ពិធីបុណ្យនៃព្រះច័ន្ទថ្មី"

ដែលជាពេលដែលព្រះច័ន្ទបាត់ក្លាយជាមើលមិនឃើញបានព្យាករណ៍ពីការមកដល់នៃយុគសម័យនៃព្រះគ្រីស្ទដែល Mal.4: 2 ប្រៀបធៀបទៅនឹង "ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត ": " ប៉ុន្តែ ដ្បិតអ្នកណាដែលកោតខ្លាចឈ្មោះយើង ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត នឹងរះឡើង ហើយការប្រោសឲ្យជានឹងនៅក្រោមស្លាបរបស់គេ។ អ្នកនឹងចេញទៅ ហើយអ្នកនឹងលោកដូចកូនគោពីក្រោលមួយ ... "។ បន្ទាប់ពីសម្ព័ន្ធភាពដ្ឋិហូចាស់ " ព្រះច័ន្ទ បានក្លាយជានិមិត្តសញ្ញានៃជំនឿគ្រីស្តសាសនាក្លែងក្លាយ បន្តបន្ទាប់កាតូលិកចាប់តាំងពីឆ្នាំ 321 និង 538 បន្ទាប់មកប្រូតេស្តង់ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 និង ... អង្គការ Adventist ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 ។

ខគម្ពីរនេះក៏និយាយអំពី « ផ្កាយ » ផងដែរ។ ពន្លឺរបស់ពួកគេខ្សោយ ប៉ុន្តែពួកវាមានច្រើនណាស់ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកគេបំភ្លឺមេឃនៃយប់នៅលើដី។ ដូច្នេះ " ផ្កាយ " ក្លាយជានិមិត្តសញ្ញានៃអ្នកនាំសារសាសនាដែលឈរឬធ្លាក់ចុះដូចជាសញ្ញានៃ " ត្រាទី 6 " នៃ Rev.6:13 ដែលការដួលរលំនៃផ្កាយបានមកព្យាករណ៍នៅថ្ងៃទី 13 ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ 1833 ដល់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស។ ការដួលរលំដ៏ធំនៃលទ្ធិប្រូតេស្តង់នៅឆ្នាំ ១៨៤៣។ ការដួល រលំ នេះក្នុងពេលតែមួយទាក់ទងនឹងអ្នកនាំសាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាអ្នកទទួលសារពី " សាឌីស " ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថា: " អ្នកត្រូវបានចាត់ទុកថាទៅរស់ ហើយអ្នក ខ្ញុំស្លាប់ហើយ »។ ការដួលរលំនេះត្រូវបានចងចាំក្នុង វិរណៈ ៩:១៖ « ទេវតាទីប្រាំបានផ្លូវត្រែក។ ហើយខ្ញុំបានឃើញ ផ្កាយមួយដែលបានធ្លាក់ពីលើមេឃមកផែនដី ។ កូនសោររណ្តៅ ជ្រៅត្រូវបានគេឲ្យទៅគាត់ »។ មុនពេលការដួលរលំនៃពួកប្រូតេស្តង់ វិរណៈ 8:10 និង 11 ជំរុញឱ្យសាសនាកាតូលិកបានផ្តោលទោសយ៉ាងច្បាស់លាស់ដោយព្រះថា « ទេវតាទីបីបានផ្លូវត្រែក។ មាន ផ្កាយ មួយ យ៉ាង ធំ នេះ ដូច ភ្លើង ធ្លាក់ ពីលើ មេឃ ។ វាបានធ្លាក់លើទន្លេមួយភាគបី និងលើប្រភពទឹក » ខទី ១១ ផ្តល់ឈ្មោះវាថា « ដង្កូវ » ៖ « ឈ្មោះរបស់ផ្កាយនេះគឺពពួក Wormwood ; ហើយផ្នែកទីបីនៃទឹកបានប្រែទៅ ជា ដង្កូវ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់ដោយទឹកព្រោះវាបានក្លាយជាដង្កូវទឹក »។ រឿងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុង វិរណៈ 12:4 ថា: « កន្ទុយរបស់គាត់បានអូសទៅឆ្ងាយមួយភាគបីនៃផ្កាយនៃមេឃ ហើយបោះវាទៅផែនដី។ នាគឈរនៅចំពោះមុខស្រ្តីដែលហៀបនឹងសំរាលកូន ដើម្បីលេបយកកូនរបស់នាងពេលសម្រាល ។ បន្ទាប់មក អ្នកនាំសារសាសនានឹងក្លាយជាជនរងគ្រោះនៃការប្រហារជីវិតរបស់ពួកបដិវត្តន៍ បារាំងនៅក្នុង វិរណៈ ៨:១២៖ « ទេវតាទីបួនបានផ្លូវត្រែក។ ហើយមួយភាគបីនៃព្រះអាទិត្យត្រូវបានវាយលុក, មួយភាគបីនៃព្រះច័ន្ទ, និងមួយភាគបីនៃផ្កាយ, ដូច្នេះមួយភាគបីត្រូវបានងងឹត ,

ហើយថ្ងៃបានបាត់បង់មួយភាគបីនៃពន្លឺរបស់វា, និងយប់ដូចគ្នា ។
គោលដៅនៃបដិវត្តន៍សេរីនិយម ដែលបង្កជាអវិភាពចំពោះគ្រប់ទម្រង់នៃសាសនា
ក៏តែងតែជាផ្នែកខ្លះ (ទីបី) “ ព្រះអាទិត្យ ” និង “ ព្រះច័ន្ទ ” ។

នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១៥:៥ “ ផ្កាយ ” តំណាងឲ្យ “ ពូជ ”
ដែលសន្យានឹងអំប្រាហាំមា “ ហើយនៅពេលដែលគាត់បាននាំគាត់ចេញទៅ
គាត់បាននិយាយថា ចូរមើលទៅស្ថានសួគ៌ ហើយរាប់ផ្កាយ
ប្រសិនបើអ្នកអាចរាប់វាបាន។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា: នេះនឹងជាពូជ
របស់អ្នក ។ យកចិត្តទុកដាក់! សារបង្ហាញពីបរិមាណជាច្រើន
ប៉ុន្តែមិនបាននិយាយអ្វីអំពីគុណភាពនៃសេចក្តីជំនឿនៃហ្វូងមនុស្សនេះ:
ដែលព្រះនឹងរកឃើញ " មនុស្សជាច្រើនបានហៅ ប៉ុន្តែបានជ្រើសរើសតិចតួច "
នេះបើយោងតាមម៉ាថាយ 22:14 ។ “ ផ្កាយ ” ជាថ្មីម្តងទៀតតំណាងឱ្យ
អ្នករើសតាំងនៅក្នុង Dan.12 : 3: “
អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញានឹងភ្លឺដូចជាភាពរុងរឿងនៃមេឃ
ហើយអ្នកដែលប្រៀនសេចក្តីសុចរិតដល់មនុស្សជាច្រើននឹងភ្លឺដូចផ្កាយ
ជារៀងរហូតជារៀងរហូត ” ។

លោកុប្បត្តិ ១:១៧: « ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ពួកគេនៅលើផ្ទៃមេឃ ដើម្បីបំភ្លឺ
ផែនដី » ។

យើងឃើញនៅទីនេះសម្រាប់ហេតុផលខាងវិញ្ញាណ
ការទទួលបានរបស់ព្រះលើគ្នានាទីរបស់ផ្កាយនេះ: “ ដើម្បីបំភ្លឺផែនដី ” ។

លោកុប្បត្តិ ១:១៨: « គ្រប់គ្រងពេលថ្ងៃទាំងយប់ និង ព្រៃក ពន្លឺចេញពីភាព
ងងឹត។ ព្រះបានទតឃើញថាវាជាការល្អ » ។

នៅទីនេះ ព្រះបញ្ជាក់ពីគ្នានាទីជានិមិត្តរូបខាងវិញ្ញាណនៃផ្កាយទាំងនេះ
ដោយភ្ជាប់គ្នានូវ « ថ្ងៃ និងពន្លឺ » នៅដៃម្ខាង និង « ពេលយប់ និងភាពងងឹត »
នៅម្ខាងទៀត។

លោកុប្បត្តិ ១:១៩: « ដូច្នោះមានពេលល្ងាច ហើយក៏មានព្រឹកដែរ គឺជាថ្ងៃទី
បួន » ។

ឥឡូវនេះផែនដីអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីពន្លឺ និងកំដៅព្រះអាទិត្យ
ដើម្បីធានាបាននូវភាពមានកូន និងការផលិតអាហាររុក្ខជាតិ។
ប៉ុន្តែគ្នានាទីរបស់ព្រះអាទិត្យនឹងក្លាយទៅជាសំខាន់បន្ទាប់ពីអំពើបាបដែលអេវ៉ា
និងអ័ដាមនឹងប្រព្រឹត្ត។ ជីវិតរហូតដល់គ្រាដ៏សោកនាដកម្មនេះ
ពឹងផ្អែកលើថាមពលអព្វគហេតុនៃអំណាចច្នៃប្រឌិតរបស់ព្រះ។
ជីវិតនៅលើផែនដីត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយព្រះសម្រាប់ពេលនេះ
នៅពេលដែលអំពើបាបនឹងវាយប្រហារផែនដីជាមួយនឹងបណ្តាសាទាំងអស់។

ថ្ងៃទី 5

លោកុប្បត្តិ ១:២០: « ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរឲ្យទឹកបង្កើតការរស់ជា
បរិបូរ ហើយឲ្យសត្វស្លាបហើរមកលើផែនដីទៅលើផ្ទៃមេឃ » ។

នៅ ថ្ងៃទី 5 នេះ ព្រះប្រទាន " ទឹក " នូវអំណាចដើម្បី " បង្កើតសត្វមានជីវិតដ៏បរិបូរណ៍ " ជាច្រើន និងប្លែកៗគ្នា

ដែលវិទ្យាសាស្ត្រទំនើបពិបាករាយបញ្ជីពួកវាទាំងអស់។
នៅផ្នែកខាងក្រោមនៃទីជ្រៅបំផុតក្នុងភាពងងឹតទាំងស្រុង
យើងរកឃើញទម្រង់ជីវិតដែលមិនស្គាល់នៃសត្វ fluorescent តូចៗដែលបញ្ចេញពន្លឺ
ព្រិចភ្នែក និងផ្លាស់ប្តូរកម្រិតពន្លឺ និងសូម្បីតែពណ៌។ ដូចគ្នាដែរ
ផ្ទៃមេឃនឹងទទួលបានចលនានៃការហោះហើររបស់ " បក្សី "។
នៅទីនេះមាននិមិត្តសញ្ញានៃ " ស្លាប " ។
ដែលអនុញ្ញាតឱ្យសត្វសាច់សត្វមានស្លាបផ្លាស់ទីតាមអាកាស។
និមិត្តសញ្ញានេះនឹងត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងវិញ្ញាណសេឡេស្ទាលដែលមិនត្រូវការវា
ព្រោះវាមិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃច្បាប់រូបវិទ្យាលើផែនដី និងសេឡេស្ទាលឡើយ។
ហើយនៅក្នុងប្រភេទសត្វស្លាបនៃផែនដី ព្រះនឹងសន្មតថាខ្លួនគាត់ជារូបភាពនៃ
" ឥន្ទ្រី " ។
ដែលឡើងខ្ពស់បំផុតក្នុងរយៈកម្ពស់ខ្ពស់បំផុតក្នុងចំណោមប្រភេទសត្វស្លាប
និងសត្វហោះហើរទាំងអស់។ " ឥន្ទ្រី " ក៏ក្លាយជានិមិត្តរូបនៃចក្រភព
គឺស្តេចនេប៊ូក្លេសានៅ Dan.7:4 និងរបស់ណាប៉ូឡេអុងទី១ ៣៦ វិវរណៈ ៨:១៣៖ " ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ ហើយខ្ញុំបានឮ ឥន្ទ្រីហោះនៅកណ្តាលមេឃពីស្ថានសួគ៌ ដោយនិយាយថា ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង៖ វេទនា វេទនា វេទនា វេទនាដល់អស់ អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី ព្រោះតែសំឡេងត្រែរបស់ទេវតាទាំងបីដែលហៀបនឹង បន្តិឡើង! » ការលេចចេញនូវរបបវាជានិយមនេះ បានព្យាករណ៍អំពី " សំណងអាក្រក់ " ។
ដ៏អស្ចារ្យចំនួនបីដែលនឹងវាយប្រហារប្រជាជននៃប្រទេសលោកខាងលិចក្រោមនិមិត្តសញ្ញានៃ " ត្រៃ " បីចុងក្រោយរបស់ Apo ។ 9 និង 11 ចាប់ពីឆ្នាំ 1843 នៅពេលដែលក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ចូលជាធរមាន។
ក្រៅពី " ឥន្ទ្រី " " បក្សីនៃមេឃ " ផ្សេងទៀត
នឹងតំណាងឱ្យទេវតាសេឡេស្ទាលល្អនិងអាក្រក់។
លោកុប្បត្តិ 1:21: « ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតត្រីដ៏ធំ និងសត្វមានជីវិតទាំងអស់ដែលផ្លាស់ទី ដែលទឹកបង្កើតបានជាបរិបូណ៌តាមប្រភេទរបស់វា។ លោកក៏បានបង្កើតសត្វ ស្លាបគ្រប់ប្រភេទតាមប្រភេទរបស់វាដែរ។ ព្រះបានទតឃើញថាវាជាការល្អ »។
ព្រះរៀបចំជីវិតសត្វសមុទ្រសម្រាប់ស្ថានភាពនៃអំពើបាប ដែលជាពេលដែល " ត្រីធំជាងគេ " នឹងធ្វើអាហាររបស់ពួកគេតូចបំផុត នេះគឺជាជោគវាសនាដែលបានកំណត់ និងអត្ថប្រយោជន៍នៃភាពសម្បូរបែបរបស់វានៅក្នុងប្រភេទនីមួយៗ។ " បក្សីមានស្លាប " នឹងមិនគេចផុតពីគោលការណ៍នេះទេ ព្រោះពួកវាក៏នឹងសម្លាប់គ្នាជាអាហារដែរ។ ប៉ុន្តែមុនអំពើបាប គ្មានសត្វសមុទ្រ ឬ បក្សីណាធ្វើបាបសត្វដទៃឡើយ ជីវិតធ្វើឱ្យមានចលនាទាំងអស់ ហើយវារស់នៅ ជាមួយគ្នាដោយសុខដុមរមនា។ នេះជាមូលហេតុដែលព្រះវិនិច្ឆ័យស្ថានភាព « ល្អ »។ " សត្វ " និង " បក្សី " សមុទ្រ នឹងដើរតួជានិមិត្តរូបបន្ទាប់ពីអំពើបាប។ ការប្រយុទ្ធគ្នារវាងប្រភេទសត្វនឹងផ្តល់ឱ្យទៅ " សមុទ្រ " នូវអត្ថន័យនៃ "សេចក្តីស្លាប់" ដែលព្រះប្រទានឱ្យវានៅក្នុងពិធីបូជាបូជាចារ្យជនជាតិហេព្រើរ។ វាក៏ដែលប្រើសម្រាប់គោលបំណងនេះនឹងទទួលបានឈ្មោះ " សមុទ្រ " ។

នៅក្នុងការចងចាំនៃការឆ្លងកាត់នៃ "សមុទ្រក្រហម"
 ដែលរត់ទាំងពីរនេះជាការព្យាករណ៍នៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។
 ដូច្នោះ ដោយការដាក់ឈ្មោះវាថា « សត្វដែលឡើងពីសមុទ្រ » នៅក្នុង វិវរណៈ ១៣:១
 ព្រះកំណត់អត្តសញ្ញាណសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក និងរាជាធិបតេយ្យដែលគាំទ្រវា
 ជាមួយនឹងការជួបជុំនៃ «មនុស្សស្លាប់» ដែលសម្លាប់ និងលេបត្របាក់អ្នកជិត
 ខាងដូចគ្រី។ ពី " សមុទ្រ " ។ ដូចគ្នាដែរ ឥន្ទ្រី ឥន្ទ្រី
 និងស្មៀននឹងលេបត្របាក់ព្រាប និងព្រាប ព្រោះតែអំពើបាបរបស់អេវ៉ា
 និងអ័ដាម និងពូជមនុស្សជាច្រើនទៀតរបស់ពួកគេ
 រហូតដល់ការវិលត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ។

លោកុប្បត្តិ 1:22: « ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ
 ដោយមានប្រសាសន៍ថា៖ ចូរបង្កើតផល និងចម្រើនឡើង
 ហើយបំពេញទឹកនៃសមុទ្រ។ ហើយទុកឱ្យសត្វស្លាប់កើនឡើងនៅលើផែនដី។

ពរជ័យរបស់ព្រះត្រូវបានសម្រេចដោយការគុណ
 ក្នុងបរិបទនេះថាជាសត្វសមុទ្រ និងសត្វស្លាប់ ប៉ុន្តែក៏ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះដែរ
 របស់មនុស្ស។

សាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទក៏ត្រូវបានហៅឱ្យបង្កើនចំនួនអ្នកដើរតាមរបស់វាដែរ
 ប៉ុន្តែនៅទីនោះ ពរជ័យរបស់ព្រះមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ពីព្រោះព្រះទ្រង់គ្រាស់ហៅ
 ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានបង្ខំនរណាម្នាក់ឱ្យឆ្លើយតបនឹងការផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់
 ឡើយ។

លោកុប្បត្តិ ១:២៣: « ដូច្នោះមានពេលល្ងាច ហើយក៏មានព្រឹកដែរ គឺជាថ្ងៃទី
 ប្រាំ។

ចំណាំថាជីវិតសមុទ្រត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទីប្រាំ ដូច្នោះ បានបំបែក
 ចេញពីការបង្កើតជីវិតនៅលើដី ដោយសារតែនិមិត្តសញ្ញាខាងវិញ្ញាណរបស់វា
 ដែលទាក់ទងនឹងទម្រង់ទីមួយនៃសាសនាគ្រីស្ទដែលត្រូវបណ្តាសា
 និងក្បត់សាសនា។

អ្វីដែលសាសនាកាតូលិកនៃទីក្រុងរ៉ូមនឹងតំណាងចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 7 ខែមីនាឆ្នាំ
 321

ដែលជាកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលយកថ្ងៃឈប់សំរាកមិនពិតដែលជាថ្ងៃដំបូងនិង
 "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យ" ក្រោយមកបានប្តូរឈ្មោះ៖ ថ្ងៃអាទិត្យជាថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។
 ការពន្យល់នេះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការលេចចេញនៃសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិកក្នុង
 អំឡុង សករក្ស ទី 5 និងសាសនាប្រូតេស្តង់ដែលបានលេចឡើងក្នុងអំឡុង សករក្ស ទី 6 ។

ថ្ងៃទី 6

លោកុប្បត្តិ ១:២៤: « ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរឱ្យផែនដីបង្កើតសត្វ
 មានជីវិតតាមប្រភេទ គោ ក្របី សត្វលូនវារ និងសត្វនៅលើផែនដី តាមប្រភេទ
 របស់វា។ ហើយវាក៏ដូច្នោះដែរ។»

ថ្ងៃទី 6 6

ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការបង្កើតជីវិតលើដីដែលនៅក្នុងវេនបន្ទាប់ពីសមុទ្រ "
បង្កើត សត្វរស់។ តាមប្រភេទសត្វគោ សត្វលូនវារ និងសត្វដីតាមប្រភេទរបស់វា »

៧ ព្រះបានកំណត់ក្នុងដំណើរការបន្តពូជនៃសត្វមានជីវិតទាំងអស់នេះ ៧
ពួកវានឹងរាលដាលលើផ្ទៃដី។

លោកុប្បត្តិ ១:២៥: « ព្រះបានបង្កើតសត្វនៅលើផែនដីតាមប្រភេទរបស់វា
ហ្នឹងសត្វតាមប្រភេទរបស់វា និងសត្វលូនវារនៅលើផែនដីតាមប្រភេទរបស់វា។
ព្រះបានទតឃើញថាវាជាការល្អ »។

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ពីសកម្មភាពដែលបានបញ្ជានៅក្នុងវគ្គមុន។
ចូរយើងកត់សម្គាល់នៅពេលនេះថា ព្រះជាម្ចាស់បង្កើត
និងជាអ្នកដឹកនាំជីវិតសត្វនៅលើផែនដីនេះ ដែលបង្កើតនៅលើផែនដី។

ដូចសត្វសមុទ្រដែរ
សត្វពាហនៈនឹងរស់នៅដោយសុខដុមរមនារហូតដល់ពេលនៃអំពើបាបរបស់មនុ
ស្ស។ ព្រះបានរកឃើញការបង្កើតសត្វនេះ " ល្អ "

ដែលតួនាទីជានិមិត្តរូបត្រូវបានបង្កើតឡើង
ហើយទ្រង់នឹងប្រើវានៅក្នុងសារទំនាយរបស់ទ្រង់បន្ទាប់ពីការបង្កើតអំពើបាប។
ក្នុងចំណោមសត្វលូន « សត្វពស់ »

នឹងដើរតួនាទីសំខាន់ជាមធ្យោបាយជំរុញអំពើបាបដែលអារក្សប្រើ។ ក្រោយពី
អំពើបាប សត្វនៅលើផែនដីនឹងបំផ្លាញពូជសត្វគ្នាទៅវិញទៅមក។
ហើយការឈ្លានពាននេះនឹងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៅក្នុង វិវរណៈ 13:11 ឈ្មោះ "
សត្វដែលងើបពីផែនដី "

ដែលកំណត់សាសនាប្រូតេស្តង់នៅក្នុងស្ថានភាពចុងក្រោយរបស់វាដែលត្រូវបានប
ណ្តាសាដោយព្រះនៅក្នុងបរិបទនៃការសាកល្បងចុងក្រោយនៃជំនឿ Adventist
បានរាប់ជាសុចរិតដោយការត្រឡប់មកវិញពីតប្រាកដ។

នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានគ្រោងទុកសម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 2030។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សូមចំណាំថា ប្រូតេស្តង់ប្រកាន់យកបណ្តាសានេះ
ដែលមនុស្សជាច្រើនមិនអើពើចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 ។

លោកុប្បត្តិ 1:26 ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរយើងបង្កើតមនុស្ស
អោយមានរូបរាងដូចយើង ហើយអោយគាត់មានអំណាចលើគ្រឹសមុទ្រ និងលើ
សត្វស្លាបលើអាកាស និងលើហ្នឹងសត្វទាំងឡាយ។ នៅលើផែនដីទាំងមូល និងលើ
សត្វលូនវារទាំងអស់ដែលលូនមកលើផែនដី »។

ដោយនិយាយថា " គោះយើងធ្វើ "
ព្រះភ្ជាប់ជាមួយនឹងការងារថ្លៃប្រឌិតរបស់គាត់
ពិភពទេវតាដ៏ស្មោះត្រង់ដែលធ្វើជាសាក្សីអំពីសកម្មភាពរបស់គាត់
ហើយហ៊ុំព័ទ្ធគាត់ដោយភាពរីករាយ។ ក្រោមប្រធានបទនៃ ការព្រៃកចេញពីគ្នា
ចំណាំនៅទីនេះ ដែលត្រូវបានដាក់ជាក្រុមនៅ ទ្វេ 6 ការបង្កើតសត្វនៅលើដី
និងរបស់មនុស្សដែលត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងខទី 26 នេះ
លេខនៃព្រះនាមរបស់ព្រះ

លេខដែលទទួលបានដោយការបន្ថែមអក្សរហេប្រឺទាំងបួន "Yod = 10 +, Hé = 5 +,
Wav = 6 +, Hé = 5 = 26"; អក្សរដែលបង្កើតឡើងជាឈ្មោះរបស់គាត់ប្រែថា
"យ៉ាហ្វិរ"។ ការជ្រើសរើសនេះគឺជាការសុចរិតច្រើនជាងចាប់តាំងពី " បានបង្កើត
ឡើងក្នុងរូបភាពនៃព្រះ " " មនុស្ស " អំណាចមកដើម្បីតំណាងគាត់ជានិមិត្តរូបនៅ
ក្នុងការបង្កើតនៅលើផែនដីជារូបព្រះគ្រីស្ទ។

ព្រះប្រទានឱ្យគាត់នូវទិដ្ឋភាពផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តរបស់គាត់ មានន័យថា សមត្ថភាពក្នុងការវិនិច្ឆ័យរវាងល្អ និងអាក្រក់ ដែលនឹងធ្វើឱ្យគាត់ទទួលខុសត្រូវ។ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃតែមួយជាមួយសត្វ " មនុស្ស " និងទទួលបានជម្រើសនៃ " រូបរាង " របស់គាត់: ព្រះប្រសូត្រ " សត្វ " ។ ទោះជាយ៉ាងណា វាក៏ដោយការអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគេល្បួងដោយ«សត្វ» « ពស់ » ដែលអេវ៉ានិងអ័ដាមនឹងផ្តាច់ខ្លួនចេញពីព្រះ ហើយបាត់បង់« ភាពដូច »របស់ពួកគេ។ ដោយផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវការគ្រប់គ្រងលើ " សត្វល្អនៃលូននៅលើផែនដី " ព្រះអញ្ជើញមនុស្សឱ្យគ្រប់គ្រងលើ "សត្វពស់" ដូច្នោះហើយមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគាត់ត្រូវបានបង្រៀនដោយគាត់ទេ។ គួរឱ្យសោកស្តាយចំពោះមនុស្សជាតិ អេវ៉ានិងឯកោហើយបែកចេញពីអ័ដាមនៅពេលដែលនាងត្រូវបានល្បួង

ហើយធ្វើឱ្យមានកំហុសដោយសារអំពើបាបនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់។

ព្រះបានប្រគល់ឱ្យមនុស្សនូវការបង្កើតនៅលើផែនដីទាំងអស់ជាមួយនឹងជីវិតដែលវាមាន និងបង្កើតនៅក្នុងសមុទ្រ លើផែនដី និងលើមេឃ។

លោកុប្បត្តិ ១:២៧: « ព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់ តាមរូបព្រះ ទ្រង់បានបង្កើតគេទាំងប្រុសទាំងស្រី ដែលទ្រង់បានបង្កើត »។

ថ្ងៃទី 6 មានរយៈពេលដូចថ្ងៃផ្សេងទៀត 24

ម៉ោងហើយវាហាក់ដូចជាថាការបង្កើតរបស់បុរសនិងស្ត្រីត្រូវបានដាក់ជាក្រុមនៅទីនេះសម្រាប់គោលបំណងអប់រំនៃការសង្ខេបការបង្កើតរបស់ពួកគេ។ ជាការពិតណាស់ Gen.2

ទទួលយកការបង្កើតមនុស្សនេះដោយបង្ហាញពីសកម្មភាពជាច្រើនដែលប្រហែលជាបានសម្រេចក្នុងរយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ។ រឿងរ៉ាវនៃជំពូកទី 1 នេះត្រូវចំណាយពេលលើក្នុងអក្សរបទដ្ឋានដែលបង្ហាញពីតម្លៃនិមិត្តសញ្ញាដែលព្រះចង់ផ្តល់ឱ្យដល់ប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍។

សប្តាហ៍នេះមានតម្លៃជានិមិត្តរូបកាន់តែច្រើន

ដោយសារវាបង្ហាញអំពីគម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។ “បុរស” ជានិមិត្តរូបនិងព្យាករណ៍ពីព្រះគ្រីស្ទ និង “ស្ត្រី” ដែលជា “សាសនាចក្រដែលបានជ្រើសរើស” ដែលនឹងត្រូវបានលើកឡើងពីគាត់។ លើសពីនេះ មុនអំពើបាបពេលវេលាពិតមិនសំខាន់ទេ ព្រោះនៅក្នុងស្ថានភាពនៃភាពល្អឥតខ្ចោះពេលវេលាមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទេ ហើយការរាប់ថយក្រោយនៃ "6000 ឆ្នាំ" នឹងចាប់ផ្តើមនៅនិទាយរដូវដំបូងដែលសម្គាល់ដោយអំពើបាបដំបូងរបស់មនុស្ស។ នៅក្នុងភាពទៀងទាត់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ យប់ 12 ម៉ោង និង 12 ម៉ោងបន្តបន្ទាប់គ្នាជាបន្តបន្ទាប់។ ក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះបានបញ្ជាក់ពីភាពដូចគ្នានៃមនុស្សដែលបានបង្កើតមកតាមរូបរបស់គាត់។ អ័ដាមមិនទន់ខ្សោយទេ គាត់ពោរពេញដោយកម្លាំង ហើយគាត់ត្រូវបានបង្កើតឱ្យមានសមត្ថភាពទប់ទល់នឹងការល្បួងរបស់អារក្ស។

លោកុប្បត្តិ ១:២៨: « ហើយព្រះបានប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា ចូរបង្កើតផលឱ្យបានច្រើនឡើង ហើយឱ្យផែនដីឡើងវិញ ហើយចុះចាញ់។ ហើយមានអំណាចលើគ្រីស្ទមុន និងលើសត្វស្លាបលើអាកាស និងលើសត្វមានជីវិតទាំងឡាយដែលធ្វើចលនានៅលើផែនដី »។

សារនោះត្រូវបានលើកឡើងដោយព្រះដល់មនុស្សជាតិទាំងអស់ ដែល
អំនាម និងអេវ៉ាជាកុំដើម។ ដូចសត្វដែរ ពួកវាបានទទួលពរ
និងលើកទឹកចិត្តឱ្យបង្កើតកូន ដើម្បីចម្រើនមនុស្ស។

មនុស្សទទួលបានការគ្រប់គ្រងលើសត្វពីព្រះ

ដែលមានន័យថាគាត់មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគាត់ត្រូវបានត្រួតត្រាដោយពួកវា
ចេញពីមនោសញ្ចេតនា និងភាពទន់ខ្សោយខាងមនោសញ្ចេតនា។ គាត់មិនត្រូវ
ធ្វើបាបពួកគេទេ ប៉ុន្តែត្រូវរស់នៅដោយសុខដុមជាមួយគេ។
នេះនៅក្នុងបរិបទដែលមុនបណ្តាសានៃអំពើបាប។

លោកុប្បត្តិ ១:២៩៖ « ហើយព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា មើលចុះ យើងឱ្យអ្នក
រាល់គ្នានូវស្មៅដែលមានគ្រាប់ ដែលមាននៅលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូល និងគ្រប់ដើម
ឈើដែលមានផ្លែនៅក្នុងនោះ ដែលផ្តល់គ្រាប់។ នឹងក្លាយជាអាហាររបស់អ្នក » ។

នៅក្នុងការបង្កើតរុក្ខជាតិរបស់គាត់ ព្រះបង្ហាញនូវភាពល្អ
និងសប្បុរសទាំងអស់របស់ទ្រង់

ដោយគុណចំនួនគ្រាប់ពូជនៃប្រភេទនីមួយៗនៃរុក្ខជាតិ ដើមឈើហូបផ្លែ
ធញ្ញជាតិ ឱសថ និងបន្លែ។

ព្រះផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវកំរៃនៃអាហាររូបត្ថម្ភដ៏ល្អឥតខ្ចោះដែលលើកកម្ពស់សុខភាពផ្លូវ
រកាយ និងផ្លូវចិត្តល្អអំណោយផលដល់សរីរាង្គទាំងមូល និងព្រលឹងមនុស្ស
សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះដូចនៅក្នុងសម័យអំនាមក៏ដោយ។

ប្រធានបទនេះត្រូវបានបង្ហាញតាំងពីឆ្នាំ 1843

ដោយព្រះជាតម្រូវការរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស

ហើយវាមានសារៈសំខាន់ជាងនេះទៅទៀតនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយរបស់យើង

ដែលអាហារគឺជាជនរងគ្រោះនៃគីមីវិទ្យា ជី ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត
និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលបំផ្លាញជីវិតជំនួសឱ្យការលើកកម្ពស់វា។

លោកុប្បត្តិ ១:៣០៖ « ហើយដល់សត្វលោកទាំងអស់នៅលើផែនដី និងសត្វ
ស្លាប់ក្នុងអាកាស និងគ្រប់អ្វីៗដែលធ្វើចលនានៅលើផែនដី ដោយមានដង្ហើម
ជីវិតនៅក្នុងវា ខ្ញុំផ្តល់ស្មៅបៃតងគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ជាអាហារ។ ហើយវាក៏ដូច្នោះដែរ
»។

ខគម្ពីរនេះបង្ហាញពីគន្លឹះដែលបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃលទ្ធភាពនៃជីវិត
ចុះសម្រុងគ្នានេះ។ ការមានជីវិតទាំងអស់សុទ្ធតែមានជាតិវៀន ដូច្នោះហើយ
ពួកវាគ្មានហេតុផលដើម្បីបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្លួនឯងឡើយ។ បន្ទាប់ពីអំពើបាប
សត្វភាគច្រើនតែងតែវាយប្រហារគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីជាអាហារ
សេចក្តីស្លាប់នឹងវាយប្រហារពួកវាទាំងអស់តាមមធ្យោបាយមួយ
ឬមួយផ្សេងទៀត។

លោកុប្បត្តិ ១:៣១៖ « ព្រះទ្រង់ទតឃើញអ្វីទាំងអស់ដែលលោកបានបង្កើត
ហើយមើលចុះ វាល្អណាស់។ ដូច្នោះ មានពេលល្ងាច ហើយមានពេលព្រឹក៖ គឺជាថ្ងៃទី
ប្រាំមួយ »។

នៅចុងបញ្ចប់នៃ ថ្ងៃទី 6

ព្រះពេញចិត្តនឹងការបង្កើតរបស់ទ្រង់ដែលជាមួយនឹងវត្តមានរបស់មនុស្សនៅលើ
ផែនដីត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថា " ល្អណាស់ " ខណៈពេលដែលវាគ្រាន់តែជា " ល្អ "
នៅចុងបញ្ចប់នៃ ថ្ងៃទី 5 ។

បំណងរបស់ព្រះក្នុងការ **បំបែក** 6 ថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍ពីថ្ងៃទី 7 ត្រូវបានបង្ហាញដោយការរួមគ្នារបស់ពួកគេនៅក្នុងជំពូកទី 1 នៃលោកុប្បត្តិនេះ។ តាមរបៀបនេះគាត់រៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធនៃ ^{បញ្ញត្តិ} ^{ទី} ⁴ នៃច្បាប់ដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ដែលគាត់នឹងបង្ហាញនៅក្នុងពេលវេលារបស់ពួកគេ ដល់ជនជាតិហេព្រើរដែលបានរំដោះពីទាសភាពអេហ្ស៊ីប។ ចាប់តាំងពីអំដាមមក មនុស្សជាតិមានពេល 6 ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ រៀងរាល់សប្តាហ៍ ដើម្បីធ្វើការលើផែនដីរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់អំដាម អ្វីៗបានចាប់ផ្តើមល្អ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីត្រូវបានបង្កើតពីគាត់ ស្ត្រីដែលជា " **ជំនួយ** " ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឱ្យគាត់ និងនាំអំពើបាបចូលទៅក្នុងការបង្កើតនៅលើផែនដី ដូចដែលលោកុប្បត្តិទី 3 និងបើកបង្ហាញ។ ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះប្រពន្ធរបស់គាត់ អំដាមនឹងបរិភោគផ្លែឈើហាមឃាត់ ហើយប្តីប្រពន្ធទាំងមូលនឹងដឹងថាខ្លួនគេត្រូវបានបណ្តាសានៃអំពើបាប។ ក្នុង សកម្មភាពនេះ អំដាមបានព្យាករណ៍អំពីព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងយាងមកដើម្បី ចែកចាយ និងសងជំនួសកំហុសនៃសាសនាចក្រដែលទ្រង់ជ្រើសរើសជាទីស្រឡាញ់។ ការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង នៅជើងភ្នំគុលកូថា និងដង្ហាយជួនសម្រាប់អំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្ត ហើយជាអ្នកឈ្នះលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងទទួលបាននូវសិទ្ធិធ្វើឱ្យអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ គាត់អាចផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកគេដែលបានបាត់បង់តាំងពីអំដាម និងអេវ៉ា។ អ្នករើសតាំងនឹងចូលជាមួយគ្នាក្នុងពេលតែមួយទៅក្នុងជីវិតដ៏អស់កល្បនេះនៅ ដើមសហ ^{រស្ស} ^{ទី} ⁷ ពេលនោះហើយដែលគូនាទីទំនាយនៃថ្ងៃសប្ប័ទនឹងត្រូវបានបំពេញ។ ដូច្នេះអ្នកអាចយល់បានថាហេតុអ្វីបានជាប្រធានបទនៃការឈប់សម្រាកនៅ ថ្ងៃទី 7 នេះ ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូកទី 2 នៃលោកុប្បត្តិ **ដែលបំបែក** ចេញពី 6 ថ្ងៃដំបូងដែលដាក់ជាក្រុមជាមួយគ្នានៅក្នុងជំពូក 1 ។

លោកុប្បត្តិ ២

ថ្ងៃទីប្រាំពីរ

លោកុប្បត្តិ ២:១៖ « **ផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ព្រមទាំងពលបរិវារទាំងអស់របស់វា បានចប់សព្វគ្រប់** »។ ប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងត្រូវបានបំបែកចេញពី " **ថ្ងៃទីប្រាំពីរ** " ដោយសារតែ កិច្ចការច្នៃប្រឌិតរបស់ព្រះលើផែនដី និងស្ថានសួគ៌បានមកដល់ទីបញ្ចប់។ នេះជាការពិត សម្រាប់ការដាក់គ្រឹះនៃជីវិតដែលបានបង្កើតនៅក្នុងសប្តាហ៍ដំបូង ប៉ុន្តែសូម្បីតែច្រើនជាងនេះទៅទៀត គឺសម្រាប់ 7000 ឆ្នាំដែលវាបានព្យាករណ៍ផងដែរ។ ប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងប្រកាសថាព្រះនឹងធ្វើការនៅក្នុងភាពលំបាកប្រឈមមុខនឹងជំរុំ

របស់អារក្សនិងសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គាត់សម្រាប់រយៈពេល 6000 ឆ្នាំ។ ការងាររបស់គាត់នឹងរួមបញ្ចូលការទាក់ទាញអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់មកគាត់ ដើម្បីជ្រើសរើសពួកគេពីក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងអស់។ គាត់នឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវភស្តុតាងផ្សេងៗនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ ហើយនឹងរក្សាអ្នកដែលស្រឡាញ់ និងពេញចិត្តគាត់ក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពរបស់គាត់ និងគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់។ ពីព្រោះអ្នកដែលមិនធ្វើការនេះនឹងចូលរួមក្នុងជំរំរបស់អារក្សដែលត្រូវបណ្តាស។ " កងទ័ព " ដកស្រង់កំណត់កងកម្លាំងរស់នៃជំរំទាំងពីរដែលនឹងប្រឆាំងនិងប្រយុទ្ធគ្នាទៅវិញទៅមកនៅលើ " ផែនដី " និងនៅក្នុង " ស្ថានសួគ៌ " ដែល " ផ្កាយនៃមេឃ " តំណាងឱ្យពួកគេ។ ហើយការប្រយុទ្ធដើម្បីជ្រើសរើសនេះនឹងមានរយៈពេល 6000 ឆ្នាំ។

លោកុប្បត្តិ ២:២៖ « នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ព្រះបានបញ្ចប់កិច្ចការដែលលោកបានធ្វើ ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ លោកបានសម្រាកពីកិច្ចការទាំងអស់ដែលលោកបានធ្វើ »។

នៅចុងបញ្ចប់នៃសប្តាហ៍ដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៅលើផែនដី ការសម្រាករបស់ព្រះបង្រៀនមេរៀនទីមួយ៖ អ័ដាម និងអេវ៉ាមិនទាន់បានធ្វើបាបនៅឡើយ។ ដែលពន្យល់ពីលទ្ធភាពសម្រាប់ព្រះដើម្បីទទួលបានការសម្រាកពិត។ ដូច្នេះ ការសម្រាករបស់ព្រះត្រូវបានកំណត់ដោយអវត្តមាននៃអំពើបាបនៅក្នុងសត្វរបស់ទ្រង់។

មេរៀនទីពីរគឺកាន់តែស្រទន់ ហើយវាត្រូវបានលាក់នៅក្នុងទិដ្ឋភាពទំនាយនៃ " ថ្ងៃទីប្រាំពីរ " នេះ ដែលជារូបភាពនៃសហស្សវត្សរ៍ " ទីប្រាំពីរ " នៃគម្រោងការសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យដែលរៀបចំដោយព្រះ។

ការចូលទៅក្នុង សហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ ដែលហៅថា " មួយពាន់ឆ្នាំ " នៅក្នុងវិវរណៈ 20:4-6-7 នឹងសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើស។ ហើយសម្រាប់ព្រះ និងអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសបានសង្គ្រោះនៅរស់ឬរស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែទាំងអស់ត្រូវបានលើកតម្កើងអ្វីដែលនៅសល់នឹងជាលទ្ធផលនៃជ័យជំនះរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើសត្រូវទាំងអស់របស់ទ្រង់។ នៅក្នុងអត្ថបទភាសាហេព្រើរ គិរិយាសព្ទ " សម្រាក " គឺ "shavat" មកពីប្លុសដូចគ្នានឹងពាក្យ " ថ្ងៃឈប់សម្រាក " ។

លោកុប្បត្តិ ២:៣៖ « ព្រះបានប្រទានពរដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយបានញែកវាជាបរិសុទ្ធ ពីព្រោះនៅក្នុងនោះ លោកបានសម្រាកពីកិច្ចការទាំងអស់ដែលលោកបានបង្កើតក្នុងការធ្វើ »។

ពាក្យថ្ងៃសប្បិទមិនត្រូវបានលើកឡើងទេ ប៉ុន្តែរូបភាពរបស់វាត្រូវបានរកឃើញរួចហើយនៅក្នុង ការញែកជាបរិសុទ្ធ នៃ " ថ្ងៃទីប្រាំពីរ "។ ដូច្នេះ យល់ច្បាស់អំពីបុព្វហេតុនៃ ការញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយព្រះ។ នាងព្យាករណ៍ពីពេលដែលការលះបង់របស់នាងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងទទួលបានរង្វាន់ចុងក្រោយរបស់វា៖ សុភមង្គលនៃការត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយអ្នកដែលបានជ្រើសរើសទាំងអស់របស់នាងដែលនៅក្នុងពេលវេលារបស់ពួកគេបានថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់

ពួកគេក្នុងការធ្វើទុក្ខរកម្ម ការរងទុក្ខ ការដកហូត
ជាញឹកញាប់បំផុតរហូតដល់ស្លាប់។ ហើយនៅដើម សហស្សវត្សរ៍ ទីប្រាំពីរ
ពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងនៅរស់

ហើយនឹងលែងមានការភ័យខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្លាប់ទៀតហើយ។ សម្រាប់ព្រះ និង
ជំរុំដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ តើនរណាម្នាក់អាចស្រមៃអំពីមូលហេតុនៃការ « សម្រាក »
ដ៏អស្ចារ្យជាងនេះទេ? ព្រះនឹងលែងឃើញអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់រងទុក្ខ ទ្រង់
នឹងលែងត្រូវចែករំលែកទុក្ខលំបាករបស់ពួកគេទៀតហើយ វាគឺជា " ការសម្រាក "
ដែលទ្រង់ប្រារព្ធរាល " ថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរ " នៃសប្តាហ៍ជានិរន្តរ៍របស់យើង។
ផលផ្លែនៃជ័យជំនះចុងក្រោយរបស់ទ្រង់នឹងបានទទួលដោយជ័យជំនះរបស់ព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ នៅក្នុងខ្លួនគាត់នៅលើផែនដី
និងក្នុងចំណោមមនុស្សផ្សេងទៀត គាត់បានអនុវត្តការងារដ៏គួរឱ្យទុកចិត្តមួយ៖
គាត់បានយកសេចក្តីស្លាប់មកលើខ្លួនគាត់

ដើម្បីបង្កើតមនុស្សដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់
ហើយថ្ងៃសប្បិទបានប្រកាសពីអំណាចដល់មនុស្សជាតិថា
គាត់នឹងយកឈ្នះអំពើបាប ដើម្បីផ្តល់ភាពសុចរិត
និងជីវិតអស់កល្បរបស់គាត់ដល់មនុស្ស។

ដែលស្រឡាញ់និងបម្រើគាត់ដោយស្មោះត្រង់; អ្វីមួយដែល រិវរណៈ 6:2 ប្រកាស
ហើយបញ្ជាក់៖ « ខ្ញុំបានក្រឡេកមើល ឃើញសេះសមួយបានលេចចេញមក។ អ្នក
ដែលជិះវាមានផ្លូវ។ មកុដមួយត្រូវបានប្រទានដល់គាត់ ហើយ គាត់បានចេញពី
ជ័យជម្នះ និងការយកឈ្នះ »។

ការចូលទៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ
បង្ហាញពីការចូលរបស់ពួកអ្នករើសតាំងទៅក្នុងភាពអស់កល្បនៃព្រះ
ជាហេតុដែលនៅក្នុងរឿងដ៏ទេវភាពនេះ
ថ្ងៃទីប្រាំពីរមិនត្រូវបានបិទដោយពាក្យថា " មានល្ងាច មានព្រឹក មានព្រឹក... ថ្ងៃ
។" នៅក្នុង Apocalypse របស់គាត់ដែលបានផ្តល់ឱ្យលោក John
នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងបង្កើតសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរនេះហើយគាត់នឹងបង្ហាញឱ្យឃើញថាវា
ក៏នឹងត្រូវបានផ្សំឡើងនៃ " មួយពាន់ឆ្នាំ " យោងតាមរិវរណៈ 20: 2-4
ដូចជាប្រាំមួយដំបូងដែលបានមុនវា។ វានឹងជាពេលវេលានៃការជំនុំជំរះពី
ស្ថានសួគ៌ ដែលកំឡុងពេលដែលអ្នករើសតាំងនឹងត្រូវវិនិច្ឆ័យអ្នកស្លាប់នៃជំរុំដែល
ត្រូវបណ្តាសា។ ដូច្នោះ ការចងចាំអំពីអំពើបាបនឹងត្រូវបានរក្សានៅក្នុង « ពាន់ឆ្នាំ »
ចុងក្រោយនេះនៃថ្ងៃសប្បិទដ៏អស្ចារ្យដែលបានព្យាករណ៍ចុងសប្តាហ៍។
មានតែការជំនុំជំរះចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះដែលនឹងបញ្ចប់ការគិតអំពីអំពើបាប
នៅពេលដែលនៅចុងសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ
អ្នកដួលរលំទាំងអស់នឹងត្រូវបំផ្លាញនៅក្នុង " បឹងភ្លើងនៃសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ »។

ព្រះផ្តល់ការពន្យល់អំពីការបង្កើតរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី

ការព្រមាន ៖ មនុស្សដែលយល់ខុសសាបសូន្យដោយការបង្ហាញផ្នែកនៃ
លោកុប្បត្តិ 2 ជាទីបន្ទាល់ទីពីរដែលនឹងផ្តុយនឹងរឿងនៃលោកុប្បត្តិ 1។ មនុស្ស
ទាំងនេះមិនបានយល់អំពីវិធីនិទានកថាដែលព្រះបានប្រើទេ។

គាត់បង្ហាញនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1
ទាំងមូលនៃប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើតរបស់គាត់។ បន្ទាប់មក
ចាប់ពីលោកុប្បត្តិ 2:4
គាត់ត្រឡប់ទៅផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមលើប្រធានបទមួយចំនួនដែលមិនបាន
ពន្យល់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1។

លោកុប្បត្តិ 2:4: "

ទាំងនេះគឺជាប្រភពដើមនៃស្ថានសួគ៌និងផែនដីនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើង"

ការពន្យល់បន្ថែមទាំងនេះគឺពិតជាចាំបាច់

ពីព្រោះប្រធានបទនៃអំពើបាបត្រូវតែទទួលបានការពន្យល់ដោយខ្លួនឯង។

ហើយដូចដែលយើងបានឃើញ

ប្រធានបទនៃអំពើបាបនេះគឺមានគ្រប់ទម្រង់ដែលព្រះបានប្រទានដល់សមិទ្ធិផល
នៅលើផែនដី និងសេឡេស្ទាលរបស់ទ្រង់។

ការស្ថាបនាសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃដោយខ្លួនវាផ្ទុកនូវអាថ៌កំបាំងជាច្រើនដែលមានតែ
ពេលវេលានឹងបង្ហាញដល់ពួកអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

លោកុប្បត្តិ ២:៥៖ « កាលព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះបានបង្កើតផែនដី និងផ្ទៃមេឃ
នោះមិនទាន់មានស្មៅដុះលើផែនដីទេ ហើយស្មៅក្នុងវាលក៏មិនដុះដែរ ដ្បិត
ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មិនបានបង្ហាញភ្លៀងមកលើផែនដីទេ។ គ្មានមនុស្សធ្វើស្រែចម្ការទេ
។

សូមកត់ចំណាំរូបរាងនៃព្រះនាម « YaHWeH » ដែលព្រះបានដាក់ឈ្មោះខ្លួន
ឯងតាមសំណើរបស់លោកម៉ូសេ យោងតាមនិក្ខមនំ ៣:១៤-១៥ ។ លោកម៉ូសេ
សរសេរវិវរណៈនេះក្រោមការបង្គាប់របស់ព្រះ ដែលលោកហៅថា « យ៉ាហូវ » ។ វិវរណៈ
ដ៏ទេវភាពនៅទីនេះយកឯកសារយោងជាប្រវត្តិសាស្ត្រចេញពីការចាកចេញពី
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងការបង្កើតប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែល។

នៅពីក្រោយការលម្អិតឡើងវិញដ៏ខ្លាំងក្លានៃទាំងនេះគឺជាគំនិតព្យាករណ៍។
ព្រះជំរុញឲ្យមានការលូតលាស់នៃជីវិតរបស់រុក្ខជាតិ " ដើមឈើ និងស្មៅនៃវាល " ។
ដែលទ្រង់បន្ថែម " ភ្លៀង " និងវត្តមានរបស់ " មនុស្ស " ដែលនឹង " ដាំដុះដី " ។
នៅឆ្នាំ 1656 បន្ទាប់ពីអំពើបាបរបស់អ័ដាម នៅក្នុង Gen.7:11 " ភ្លៀង " នៃ " ទឹកជំនន់ " ។
នឹងបំផ្លាញជីវិតរុក្ខជាតិ " ដើមឈើ និងស្មៅនៃវាល " ក៏ដូចជា " មនុស្ស " និង " ដំណាំ " របស់គាត់នៅក្នុងបុព្វហេតុនៃ
អំពើបាបកាន់តែខ្លាំងឡើង។

លោកុប្បត្តិ ២:៦៖ « តែមានចំហាយទឹកឡើងពីផែនដី ហើយស្រោចពេញផ្ទៃដី »។

មុននឹងបំផ្លាញអ្វីមួយ មុននឹងធ្វើបាប ព្រះបានធ្វើឲ្យ « ផែនដីត្រូវទឹកពេញ
ផ្ទៃដោយចំហាយទឹក »។ សកម្មភាពគឺទន់ភ្លន់ និងមានប្រសិទ្ធភាព
ហើយសាកសមនឹងជីវិតដែលគ្មានបាប រុងរឿង និងឥតខ្ចោះ។ បន្ទាប់ពីអំពើបាប
ស្ថានសួគ៌នឹងបញ្ជូនព្យុះបំផ្លិចបំផ្លាញ និងភ្លៀងធ្លាក់ជាសញ្ញានៃបណ្តាសារបស់វា។

ការបង្កើតមនុស្ស

លោកុប្បត្តិ ២:៧៖ « ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះបានបង្កើតមនុស្សពីផ្ទៃដី ហើយបាន
ស្រូបខ្យល់ចូលក្នុងរន្ធច្រមុះ ហើយមនុស្សក៏ក្លាយជាសត្វមានជីវិត »។

ការបង្កើតមនុស្សគឺផ្អែកលើ **ការបំបែក ថ្មីមួយ** គឺថា « ឆ្ងល់ដី » ជាផ្នែកមួយ ដែលត្រូវបានយកទៅបង្កើតជាជីវិតដែលបានបង្កើតឡើងតាមរូបព្រះ។ ក្នុង សកម្មភាពនេះ ព្រះបង្ហាញពីផែនការរបស់ទ្រង់ក្នុងការទទួលបាន ហើយទីបំផុត ជ្រើសរើសមនុស្សដែលមានដើមកំណើតនៅផែនដី ដែលទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យអស់កល្ប ជានិច្ច។

នៅពេលដែលព្រះបង្កើតគាត់ មនុស្សគឺជាកម្មវត្ថុនៃការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសពីអ្នកបង្កើតរបស់គាត់។ សូមចំណាំថាគាត់ " **បង្កើត** " គាត់ពី " **ឆ្ងល់ដី** " ហើយប្រភពដើមតែមួយនេះព្យាករណ៍ពីអំពើបាបរបស់គាត់ការស្លាប់របស់គាត់និង ការវិលត្រឡប់របស់គាត់ទៅស្ថានភាពនៃ " **ឆ្ងល់ដី** " ។ សកម្មភាពដ៏ទេវភាពនេះគឺអាចប្រៀបធៀបទៅនឹង " **ជាងសួន** " ដែលបង្កើតជា " **ផែនដីគង្គ** " ។ រូបភាពដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងអះអាងនៅក្នុង Jer.18:6 និង Rom.9:21 ។ ជាងនេះទៅទៀត ជីវិតរបស់ " **មនុស្ស** " នឹងពឹងផ្អែកលើ " **ដង្ហើម** " របស់គាត់ ដែលព្រះទ្រង់ជ្រាបចូលទៅក្នុង " **រន្ធច្រមុះ** " របស់គាត់។ ដូច្នោះ វាពិតជា " **ដង្ហើម** " ស្ងួត ហើយមិនមែនជាដង្ហើមវិញ្ញាណ ដែលមនុស្សជាច្រើនគិតនោះទេ។ ព័ត៌មានលម្អិតទាំងអស់នេះត្រូវបានបង្ហាញដើម្បីរំលឹកយើងពីរបៀបដែលជីវិតមនុស្សមានភាពផុយស្រួយ ពឹងផ្អែកលើព្រះសម្រាប់ការអូសបន្លាយរបស់វា។ វានៅតែជាផលផ្លែនៃអព្វកហេតុអចិន្ត្រៃយ៍ ពីព្រោះជីវិតត្រូវបានរកឃើញតែនៅក្នុងព្រះ និងនៅក្នុងទ្រង់តែមួយប៉ុណ្ណោះ។ វាគឺដោយឆន្ទៈដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ដែល " **មនុស្សបានក្លាយជា សត្វមានជីវិត** ។ " បើជីវិតមនុស្សល្អឬអាក្រក់ត្រូវអូសបន្លាយពេលនោះ គឺដោយសារតែព្រះអនុញ្ញាត។ ហើយនៅពេលដែលការស្លាប់បានវាយប្រហារគាត់ វានៅតែជាការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ដែលស្ថិតក្នុងសំណួរ។

មុនពេលមានអំពើបាប អ័ដាមត្រូវបានបង្កើតឡើងល្អឥតខ្ចោះ និងគ្មានកំហុស មានថាមពលខ្លាំងក្លា ហើយបានចូលទៅក្នុងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលហ៊ុំព័ទ្ធដោយវត្ថុអស់កល្បជានិច្ច។ មានតែទម្រង់នៃការបង្កើតរបស់គាត់ទេដែលព្យាករណ៍ពីជោគវាសនាដ៏អាក្រក់របស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 2:8 " **បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់បានដាំសួនច្បារមួយនៅសួនច្បារ អេដែន ខាងកើត ហើយទ្រង់ដាក់បុរសដែលទ្រង់បានបង្កើតនៅទីនោះ។**

សួនច្បារគឺជារូបភាពនៃកន្លែងដ៏ល្អសម្រាប់បុរសដែលស្វែងរកសារធាតុចិញ្ចឹម និងធាតុដែលមើលឃើញដ៏គួរឱ្យទាក់ទាញរបស់វាដែលបានប្រមូលផ្តុំនៅទីនោះ។ ផ្កាដ៏អស្ចារ្យដែលមិនរលត់ និងមិនបាត់បង់ក្លិនទឹកអប់ ក្លិនរីករាយ គុណនិងភាពគ្មានទីបញ្ចប់។ អាហារដែលគេថ្វាយក្នុងសួនច្បារនេះ មិនបានសាងជីវិតរបស់ខ្លួនដែលនៅមុនអំពើបាប មិនអាស្រ័យលើអាហារឡើយ។ ដូច្នោះអាហារត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ដោយមនុស្សសម្រាប់ការសប្បាយតែមួយគត់របស់គាត់។ ភាពជាក់លាក់ " **ព្រះបានដាំសួនច្បារមួយ** " ។

ផ្ទៃទីបន្ទាល់ចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ចំពោះសត្វរបស់គាត់។ គាត់ក្លាយជាអ្នកថែសួនដើម្បីផ្តល់កន្លែងដ៏អស្ចារ្យនេះសម្រាប់មនុស្សរស់នៅ។

ពាក្យអេដែនមានន័យថា «សួនសប្បាយ» ហើយយកអ៊ីស្រាអែលជាចំណុចកណ្តាលនៃសេចក្តីយោង ព្រះកំណត់ទីតាំងអេដែននេះនៅភាគខាងកើតនៃអ៊ីស្រាអែល។ សម្រាប់ "សេចក្តីរីករាយ" របស់គាត់ មនុស្សត្រូវបានដាក់នៅក្នុងសួនដ៏ឆ្ងាញ់នេះដោយព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ២:៩៖ « ព្រះអម្ចាស់! ព្រះទ្រង់បានបង្កើតដើមឈើគ្រប់យ៉ាងឲ្យដុះចេញពីដី ជាទីតាប់ភ្នែក និងជាអាហារល្អ ហើយជាដើមឈើនៃជីវិតនៅកណ្តាលសួន និង ជាដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់ »។

ចរិតលក្ខណៈនៃសួនច្បារគឺវត្តមានដើមឈើបូបផ្លែដែលផ្តល់ "ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបរិភោគ" ដែលបង្កើតបានជាផ្លែឈើរបស់ពួកគេជាមួយនឹងរសជាតិទន់ និងផ្អែមជាច្រើន។ ពួកគេទាំងអស់នៅទីនោះសម្រាប់ការរីករាយតែមួយគត់របស់អ៊ីដាមនៅតែតែម្នាក់ឯង។

នៅក្នុងសួនច្បារក៏មានដើមឈើពីរដែលមានតួអក្សរផ្ទុយគ្នាផងដែរ: "ដើមឈើនៃជីវិត " ដែលកាន់កាប់កន្លែងកណ្តាល " នៅកណ្តាលសួនច្បារ " ។ តាមរបៀបនេះ សួនច្បារនិងការថ្វាយដ៏ប្រណិតរបស់វាត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយទាំងស្រុង។ នៅជិតគាត់គឺជា "ដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់ " ។ រួចហើយ នៅក្នុងការចាត់តាំងរបស់វាពាក្យ " អាក្រក់ " ព្យាករណ៍ថា ចូលទៅកាន់អំពើបាប។ ពេលនោះយើងអាចយល់ថាដើមឈើទាំងពីរនេះជារូបនៃជំនុំទាំងពីរដែលនឹងប្រឈមមុខដាក់គ្នានៅលើផែនដីនៃអំពើបាប៖ ជំនុំរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលមានរូបតំណាងដោយ "ដើមឈើនៃជីវិត " ប្រឆាំងនឹងជំនុំរបស់អារក្ស ដែលដូចជាឈ្មោះ នៃ "ដើមឈើ " បង្ហាញស្គាល់ ឬជួបប្រទះជាបន្តបន្ទាប់ " ល្អ " តាំងពីការបង្កើតរបស់វា រហូតដល់ថ្ងៃដែល " អាក្រក់ " ធ្វើឱ្យវាចូលទៅក្នុងការបោះបោរប្រឆាំងនឹងអ្នកបង្កើតរបស់វា។ អ្វីដែលព្រះហៅថា «ធ្វើបាបនឹងគាត់»។ ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា គោលការណ៍នៃ " ល្អនិងអាក្រក់ " ទាំងនេះ គឺជាជម្រើសពីរ ឬផ្លែឈើផ្ទុយគ្នាខ្លាំងបំផុតពីរ ដែលសេរីភាពសរុប នៃ " សត្វមានជីវិត " បង្កើតបាន។ ប្រសិនបើទេវតាទីមួយមិនបានធ្វើដូច្នោះទេ ទេវតាផ្សេងទៀតនឹងនៅតែបោះបោរដូចដែលបទពិសោធន៍នៅលើផែនដីនៃឥរិយាបថរបស់មនុស្សបានបង្ហាញរួចហើយ។

នៅក្នុងគ្រឿងបូជាដ៏សប្បាយទាំងអស់នៃសួនច្បារដែលព្រះបានរៀបចំសម្រាប់អ៊ីដាម គឺជាដើមឈើនេះ: « នៃចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីល្អនិងអាក្រក់ » ដែលនៅទីនោះដើម្បីល្ងងមើលភាពស្មោះត្រង់របស់មនុស្ស។ ពាក្យ « ចំណេះ » នេះត្រូវតែយល់ឲ្យបានច្បាស់ ព្រោះសម្រាប់ព្រះ កិរិយាស័ព្ទ « ដឹង » ប្រើអត្ថន័យខ្លាំងនៃការជួបប្រទះ: « ល្អ ឬអាក្រក់ » ដែលនឹងផ្អែកលើទង្វើនៃការស្តាប់បង្គាប់ ឬការមិនស្តាប់បង្គាប់។ ដើមឈើនៅក្នុងសួនច្បារគ្រាន់តែជាជំនួយសម្ភារៈសម្រាប់ការសាកល្បងនៃការគោរពប្រតិបត្តិប៉ុណ្ណោះ ហើយផ្លែឈើរបស់វាគ្រាន់តែបញ្ជូនអំពើអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ។

ពីព្រោះព្រះបានប្រទានឱ្យវាស្រស់ស្អាតទីនេះដោយបង្ហាញវាថាជាការហាមឃាត់។
អំពើបាបមិនស្ថិតនៅលើផ្ទៃឈើទេ
គឺការបរិភោគដោយដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ហាមឃាត់។

លោកុប្បត្តិ ២:១០៖ « ទន្លេមួយចេញពីស្ពានអេដេន ដើម្បីស្រោចទឹកដល់ស្ពាន
ច្បារ ហើយពីទីនោះវាបែកជាបួនសាខា »។

សារថ្មីនៃ **ការបែកគ្នា** ត្រូវបានបង្ហាញ
ដូចជាទន្លេដែលចេញពីអេដេនចែកចេញជា " ដៃទាំងបួន " ។
រូបភាពនេះព្យាករណ៍ពីកំណើតនៃមនុស្សជាតិ
ដែលកូនចៅនឹងរីករាលដាលជាសកល ដល់ចំណុចសំខាន់ទាំងបួន
ឬខ្យល់បួនពីស្ពានសួគ៌ពាសពេញទាំងអស់។ ផែនដី។ " ទន្លេ " ។
ជានិមិត្តរូបនៃប្រជាជន ទឹកជានិមិត្តរូបនៃជីវិតមនុស្ស។
តាមរយៈការបែកចែកនេះ " ជាបួនដៃ " ។
ទន្លេដែលចេញពីស្ពានអេដេននឹងសាយភាយទឹកនៃជីវិតរបស់វានៅលើផែនដីទាំង
មូល

ហើយគំនិតនេះព្យាករណ៍ពីបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះក្នុងការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងរបស់
ស្រីលើផ្ទៃទាំងមូលរបស់វា។

គម្រោងរបស់គាត់នឹងត្រូវបានសម្រេចយោងទៅតាម Gen.10
ដោយការបំបែករបស់ណូអេ

និងកូនប្រុសទាំងបីរបស់គាត់បន្ទាប់ពីការបញ្ចប់នៃទឹកជំនន់នៃទឹក។
សាក្សីនៃទឹកជំនន់ទាំងនេះនឹងបញ្ជូនពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់នូវការចងចាំ
អំពីការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។

យើងមិនបានដឹងពីរូបរាងដែលផែនដីមានមុនទឹកជំនន់នោះទេ
ប៉ុន្តែមុនពេលការបែកគ្នានៃប្រជាជន
ផែនដីដែលរស់នៅច្បាស់ជាបានលេចចេញជាទ្វីបតែមួយដែលស្រោចស្រពដោយ
ប្រភពទឹកដែលហូរចេញពីស្ពានច្បារអេដេន។ សមុទ្រក្នុងទឹកបច្ចុប្បន្នមិនមានទេ
ហើយវាជាផលវិបាកនៃទឹកជំនន់ដែលគ្របដណ្តប់លើផែនដីទាំងមូលអស់រយៈពេល
មួយឆ្នាំ។ រហូតដល់ទឹកជំនន់
ទ្វីបទាំងមូលត្រូវបានស្រោចស្រពដោយទន្លេទាំងបួននេះហើយដៃទន្លេរបស់ពួក
គេបានចែកចាយទឹកសាបលើផ្ទៃទាំងមូលនៃផែនដីស្អាត។

ក្នុងអំឡុងពេលទឹកជំនន់ច្រកសមុទ្រ Gibraltar
និងសមុទ្រក្រហមបានដួលរលំរៀបចំការបង្កើតសមុទ្រមេឌីទែរ៉ានេនិងសមុទ្រក្រ

ហមណ្ឌានពានដោយទឹកអំបិលពីមហាសមុទ្រ។
ចូរដឹងថានៅលើផែនដីថ្មីជាកន្លែងដែលព្រះនឹងបង្កើតនគររបស់ទ្រង់

នោះនឹងគ្មានសមុទ្រទេ យោងតាមវិវរណៈ 21:1
ដូចនឹងមិនមានសេចក្តីស្លាប់ទៀតទេ។ ការបែកគ្នាគឺជាផលវិបាកនៃអំពើបាប

ហើយទម្រង់ដ៏ខ្លាំងក្លាបំផុតរបស់វានឹងត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដោយទឹកដែលបំផ្លិចបំ
ផ្លាញនៃទឹកជំនន់។ ការអានសារនេះ ក្រោមទិដ្ឋភាពទំនាយរបស់វាតែម្នាក់ឯង " ដៃទាំងបួន "

នៃទន្លេកំណត់មនុស្សបួននាក់ដែលមានលក្ខណៈមនុស្សជាតិ។
លោកុប្បត្តិ ២:១១៖ « ឈ្មោះទីមួយគឺ ភីសុន។ វាគឺជាអ្វីដែលនៅជុំវិញប្រទេស
ហារីឡាទាំងមូលដែលរកឃើញមាស »។

ឈ្មោះទន្លេទីមួយឈ្មោះថា ភីសុន ឬ ភីសុន មានន័យថា : សម្បូរទឹក ។ តំបន់ដែលអេដែនបានដាំដោយព្រះមានទីតាំងនៅ ត្រូវតែជាកន្លែងដែល Tigris និង Euphrates បច្ចុប្បន្នមានប្រភពរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់ Euphrates ទៅភ្នំ Ararat និង Tigris ទៅ Taurus ។ នៅភាគខាងកើត និងកណ្តាលនៃប្រទេសទួរគី នៅតែមានបឹង Van ដ៏ធំសម្បើម

ដែលបង្កើតបានជាទុនបំរុងដ៏ធំសម្បើមនៃទឹកសាប។

ជាមួយនឹងពរជ័យដ៏ទេវភាពរបស់វា

ទឹកដ៏បរិបូរបានលើកកម្ពស់ការមានកូនដ៏ខ្លាំងនៃសួនរបស់ព្រះ។ ប្រទេសហារីឡា ដែលល្បីខាងមាសគឺមានទីតាំងនៅភាគឦសាននៃ ប្រទេសតួកគី បច្ចុប្បន្ន ។ វាលភាគសន្ធឹងដល់ឆ្នេរនៃហ្សកហ្ស៊ីបច្ចុប្បន្ន។ ប៉ុន្តែការបកស្រាយនេះបង្កបញ្ហាព្រោះ យោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ ១០:៧ “ ហារីឡា ” ជា “ កូនរបស់គុស ” ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ ។ “ កូនប្រុសរបស់ហាំ ” ហើយវាកំណត់ពីប្រទេសអេត្រូពី ដែលមានទីតាំងនៅភាគខាងត្បូងនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ នេះនាំខ្ញុំទៅរកទីតាំង ប្រទេស “ ហារីឡា ” នេះក្នុងប្រទេសអេត្រូពី ឬនៅយេម៉ែន ជាកន្លែងដែលមាន អណ្តូងរ៉ែមាសដែលម្ចាស់ក្សត្រីនៃសេបាច្យាយដល់ស្តេចសាឡូម៉ូន។

លោកុប្បត្តិ ២:១២៖ « មាសនៃស្រុកនេះសុទ្ធ។ ថ្ម bdelium និង onyx ក៏ត្រូវបានរកឃើញនៅទីនោះដែរ។

“ មាស ” គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីជំនឿ ហើយព្រះបានព្យាករណ៍សម្រាប់ប្រទេសអេត្រូពី ដែលជាជំនឿដ៏បរិសុទ្ធ។ វានឹងក្លាយជាប្រទេសតែមួយគត់ក្នុងពិភពលោកដែលបានថែរក្សាបេតិកភណ្ឌសាសនារបស់ម្ចាស់ក្សត្រីនៃសេបាច្យាយដល់ការស្នាក់នៅជាមួយស្តេចសាឡូម៉ូន។

ចូរយើងបន្ថែមសម្រាប់អត្ថប្រយោជន៍របស់វាផងដែរ ថានៅក្នុងឯករាជ្យភាពរបស់វាត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងកំឡុងសតវត្សនៃភាពងងឹត សាសនាដែលកំណត់លក្ខណៈប្រជាជននៃ "គ្រីស្ទាន" អឺរ៉ុបខាងលិច ជនជាតិអេត្រូពីបានរក្សាជំនឿរបស់ពួកគ្រីស្ទាន

ហើយពួកគេបានអនុវត្តថ្ងៃឈប់សម្រាកពិតដែលបានទទួលដោយការជួបរបស់ សាឡូម៉ូន។ សារកកិលីបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធជាតិអេត្រូពី ដំបូងគេដូចដែលបានបង្ហាញក្នុង កិច្ចការ 8:27-39 គាត់គឺជាអ្នកបម្រើរបស់ មហាក្សត្រិយានី Candace ហើយប្រជាជនទាំងមូលបានទទួលការបង្រៀនខាង សាសនារបស់ទ្រង់។ ព័ត៌មានលម្អិតមួយទៀត

ថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះពរជ័យនៃប្រជាជននេះ ព្រះបានឱ្យពួកគេការពារប្រឆាំងនឹងសត្រូវរបស់ពួកគេដោយសកម្មភាពដូចស ង្គ្រាមដែលបានធ្វើឡើង ហើយបានសម្រេចចិត្តដោយស្ម័គ្រចិត្តដោយអ្នករុករកដ៏ល្បីល្បាញ Vasco da Gama ។

បញ្ជាក់ពណ៌ខ្មៅនៃស្បែកជនជាតិអេត្រូពី “ ថ្មអូនីក ” មានពណ៌ខ្មៅ ហើយ ផ្សំឡើងពីស៊ីលីកុនឌីអុកស៊ីត។ ទ្រព្យសម្បត្តិបន្ថែមសម្រាប់ប្រទេសនេះ; ដោយសារតែការប្រើប្រាស់របស់វាសម្រាប់ការផលិតនៃត្រង់ស៊ីស្ត័រធ្វើឱ្យមានការ កោតសរសើរជាពិសេសនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

លោកុប្បត្តិ ២:១៣៖ « ឈ្មោះទន្លេទីពីរគឺគីហុន។ វាគឺជាអ្វីដែលនៅជុំវិញស្រុក គុសទាំងមូល »។

ចូរយើងបំភ្លេច "ទន្លេ" ហើយដាក់ជំនួសមនុស្សដែលពួកគេតំណាង។ ប្រជាជនទីពីរនេះ « ហ៊ីព័ទ្ធដែនដីគុស » នោះគឺអេត្យពី។ កូនចៅរបស់សេមនឹងរីក ចម្រើននៅស្រុកអាវ៉ាប់ និងរហូតដល់ពេញ។ វាពិតជាព័ទ្ធជុំវិញទឹកដីនៃប្រទេស អេត្យពី ដូច្នេះវាអាចត្រូវបានគេនិមិត្តរូបនិងហៅតាមឈ្មោះនៃ " ទន្លេ " " Gihon "។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយរបស់យើង អ្នកគាំទ្រនេះគឺជាសាសនា "មូស្លីម" នៃប្រទេស អាវ៉ាប់ និងពេញ។ ដូច្នេះការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធនៃការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កើតត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលា។

លោកុប្បត្តិ ២:១៤៖ « ឈ្មោះទីបីគឺ ហ៊ីដេគែល។ វាគឺជាទឹកហូរទៅខាងកើតនៃ ស្រុកអាស្ស៊ីរី។ ទន្លេទីបួន គឺទន្លេអ៊ីប្រាត »។

" Hiddekel " កំណត់ថា "ទន្លេខ្លា" ហើយប្រជាជនដែលត្រូវបានគេកំណត់ថាជាប្រទេសឥណ្ឌាតំណាងដោយ "ខ្លា Bengal" ។ អាស៊ី និងអរិយធម៌ភាគខាងកើតរបស់វា ត្រូវបានគេកំណត់ថាជា "ពូជពណ៌លឿង" ត្រូវបានគេព្យាករណ៍ និងព្រួយបារម្ភ ហើយការពិតវាមានទីតាំងនៅ " នៅភាគខាងកើតនៃប្រទេសអាស្ស៊ីរី "។ នៅក្នុង Dan.12 ព្រះបានប្រើនិមិត្តសញ្ញានៃ " ទន្លេ " "ខ្លា" ដែលស៊ីមនុស្សនេះ ដើម្បីបង្ហាញពីទុក្ខលំបាករបស់ Adventist ដែលបានជួបប្រទះនៅចន្លោះឆ្នាំ 1828 និង 1873 ដោយសារការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណជាច្រើនដែលវាបណ្តាលឱ្យ។

ឈ្មោះ " អ៊ីប្រាត " មានន័យថា: ផ្កា, ផ្លែ។ នៅក្នុងការព្យាករណ៍ Apocalypse " Euphrates " តំណាងឱ្យអ៊ីរ៉ុបខាងលិច និងការរីកដុះដាលរបស់វា អាមេរិក និងអូស្ត្រាលី

ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញការគ្រប់គ្រងដោយរបបសាសនារបស់សម្តេចប៉ាបរ៉ូម៉ាំង ដែលទ្រង់ដាក់ឈ្មោះទីក្រុងរបស់ខ្លួនថា " បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ " ។ កូនចៅរបស់លោក លូអេនេនិងក្លាយជាកូនចៅយ៉ាផេត ដែលលាតសន្ធឹងទៅខាងលិចឆ្ពោះទៅ ប្រទេសគ្រិច និង អ៊ីរ៉ុប ហើយខាងជើងឆ្ពោះទៅរុស្ស៊ី។ អ៊ីរ៉ុបគឺជាដីដែលជំនឿរបស់គ្រិស្តសាសនិកបានជួបប្រទះនូវការអភិវឌ្ឍន៍ល្អ និងអាក្រក់បន្ទាប់ពីការដួលរលំជាតិរបស់អ៊ីស្រាអែល។ គុណនាម "ផ្កា ផ្លែផ្កា" គឺសមហេតុផល ហើយយោងទៅតាមប្រជួល កូនរបស់លេអា ជាស្ត្រីដែលមិនបានស្រលាញ់ នឹងមានចំនួនច្រើនជាងវាដែល ដែលជាភរិយាដែលយ៉ាកុបស្រឡាញ់ទៅទៀត។

វាជាការល្អក្នុងការរកឃើញនៅក្នុងសារនេះជាការរំលឹកថា ទោះបីជាមានការបែកបាក់សាសនាចុងក្រោយរបស់ពួកគេក៏ដោយ ក៏អរិយធម៌នៅលើផែនដីទាំងមូលប្រភេទនេះ

មានព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដូចគ្នាជាព្រះបិតា ដើម្បីបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃអត្ថិភាពរបស់ពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ២:១៥៖ « ព្រះយេហូវ៉ាបានយកបុរសនោះទៅដាក់ក្នុងសួន អេដេន ដើម្បីដាំដុះនិងរក្សាវា »។

ព្រះប្រទានឲ្យអ័ដាមនូវមុខរបរមួយដែលរួមមាន « ការដាំដុះនិងមើលថែ » សួនច្បារ។ ទម្រង់នៃការដាំដុះនេះមិនត្រូវបានគេស្គាល់ចំពោះយើងទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានគេអនុវត្តដោយគ្មានភាពអស់កម្លាំងមុនពេលអំពើបាប។ ដូចគ្នានេះដែរដោយគ្មានទម្រង់នៃការឈ្លានពានណាមួយនៅក្នុងការបង្កើតទាំងអស់នោះការយាមរបស់គាត់ត្រូវបានធ្វើឱ្យសាមញ្ញដល់កម្រិតបំផុត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងនាទីរបស់អ្នកយាមនេះបង្កប់ន័យអំពីអត្ថិភាពនៃគ្រោះថ្នាក់ដែលនឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះលើទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង និងច្បាស់លាស់៖ ការឈ្លងដ៏អាក្រក់នៃគំនិតរបស់មនុស្សនៅក្នុងសួនតែមួយនេះ។

លោកុប្បត្តិ 2:16: « ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះទ្រង់បានប្រទានបញ្ជានេះដល់មនុស្ស៖ អ្នកអាចបរិភោគដើមឈើទាំងអស់នៅក្នុងសួនច្បារ។ »

ដើមឈើហូបផ្លែជាច្រើនត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយអ័ដាម។ ព្រះបំពេញគាត់លើសពីសេចក្តីត្រូវការរបស់គាត់ ដែលរួមបញ្ចូលនូវចំណង់អាហារបំពេញតាមរយៈរសជាតិ និងក្លិនក្រអូប។ ការផ្តល់ជូនរបស់ព្រះគឺល្អ ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែជាផ្នែកដំបូងនៃ " បញ្ជា " ដែលទ្រង់ប្រទានដល់អ័ដាម។ ផ្នែកទីពីរនៃ " លំដាប់ " នេះមកបន្ទាប់។

លោកុប្បត្តិ 2:17: « ប៉ុន្តែ អ្នកមិនត្រូវបរិភោគដើមឈើនៃចំណេះដឹងអំពីការល្អនិងអាក្រក់៖ សម្រាប់នៅថ្ងៃដែលអ្នកបរិភោគវាអ្នកនឹងត្រូវស្លាប់។ »

នៅក្នុង " លំដាប់ " របស់ព្រះ ផ្នែកនេះគឺធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ពីព្រោះការគំរាមកំហែងដែលបានបង្ហាញនឹងត្រូវបានអនុវត្តភ្លាមៗនៅពេលដែលការមិនស្តាប់បង្គាប់ ផលនៃអំពើបាបត្រូវបានបញ្ចប់ និងសម្រេច។ ហើយកុំភ្លេចថា

សម្រាប់គម្រោងនៃការដោះស្រាយអំពើបាបជាសកលដើម្បីសម្រេចបាន អ័ដាមនឹងត្រូវដួលរលំ។ ដើម្បីយល់កាន់តែច្បាស់អំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង អនុញ្ញាតឱ្យយើងចាំថា

អ័ដាមនៅតែឯងនៅពេលដែលព្រះព្រះមានគាត់ដោយបង្ហាញ " បទបញ្ជា " របស់គាត់មិនឱ្យបរិភោគពី " ដើមឈើនៃចំណេះដឹងនៃការល្អនិងអាក្រក់ " ឬមិនមែនដើម្បីមិនត្រូវបានចុកដោយ គំនិតរបស់អារក្ស។ លើសពីនេះទៅទៀត នៅក្នុងបរិបទនៃជីវិតនៅអស់កល្បជានិច្ច ព្រះត្រូវពន្យល់គាត់ពីអត្ថន័យនៃ ពាក្យ «ស្លាប់»។ ដោយសារតែការគំរាមកំហែងនៅទីនោះនៅក្នុង " អ្នកនឹងស្លាប់ " ។ សរុបមក ព្រះបានផ្តល់ព្រៃដល់អ័ដាម ប៉ុន្តែហាមគាត់ឱ្យមានដើមឈើតែមួយ។ ហើយសម្រាប់មនុស្សខ្លះការហាមប្រាមនេះតែម្នាក់ឯងគឺមិនអាចទទួលបានទេ នោះហើយជាពេលដែលដើមឈើលាក់ព្រៃដូចពាក្យប្រៀនប្រដៅ។ ការបរិភោគពី " ដើមឈើនៃចំណេះដឹងនៃសេចក្តីល្អនិងអាក្រក់ " មានន័យថា៖ ការចិញ្ចឹមលើការបង្រៀនរបស់អារក្សដែលមានចលនារួចហើយដោយវិញ្ញាណនៃការបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះនិងយុត្តិធម៌របស់គាត់។ ដោយសារ « ដើមឈើ » ដែលត្រូវហាមឃាត់ដែលដាក់នៅក្នុងសួនច្បារជារូបបុគ្គលរបស់គាត់ ដូចជា « ដើមឈើនៃជីវិត » ជារូបតំណាងរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។

លោកុប្បត្តិ 2:18: « ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ វាមិនល្អទេដែលមនុស្សនៅម្នាក់ឯង។ ខ្ញុំនឹងជួយគាត់ឱ្យដូចគាត់។ »

ព្រះបានបង្កើតផែនដី និងមនុស្សដើម្បីបង្ហាញពីភាពល្អរបស់វា និងអំពើ
អាក្រក់របស់អារក្ស។

គម្រោងការសន្សំរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងនៅក្នុងរឿងដែលកើតឡើង
។ ដើម្បីយល់ ដឹងថាមនុស្សដើរតួជាព្រះនៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ ដែលធ្វើឱ្យគាត់ គិត
ធ្វើ និងនិយាយ ដូចដែលគាត់គិត ធ្វើ និងនិយាយដោយខ្លួនឯង។
អំណាចទីមួយនេះគឺជារូបភាពទំនាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលប៉ុលនឹងបង្ហាញជាអំណាចថ្មី។

ដើម្បីលាតត្រដាងពីអំពើអាក្រក់របស់អារក្ស និងភាពល្អរបស់ព្រះ
នោះវាចាំបាច់សម្រាប់អំណាចដើម្បីធ្វើបាប

ដូច្នេះផែនដីនឹងត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអារក្ស
ហើយអំពើអាក្រក់របស់គាត់នឹងត្រូវបានបង្ហាញជាសកល។
សញ្ញាណនៃប្តីប្រពន្ធនេះមានតែនៅលើផែនដីដែលបង្កើតឡើងសម្រាប់អំពើបាប
ប៉ុណ្ណោះ

ពីព្រោះអ្នកទាំងពីរបានបង្កើតឡើងគឺសម្រាប់ហេតុផលខាងវិញ្ញាណដែលព្យាករណ៍
ពីទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅភាពជាមួយនឹងប្តីប្រពន្ធរបស់គាត់ដែលជាអ្នក
ជ្រើសរើសរបស់គាត់។

អ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវតែដឹងថានាងគឺជាជនរងគ្រោះ
និងអ្នកទទួលផលនៃផែនការសន្សំដែលបានគ្រោងទុកដោយព្រះ។

នាងគឺជាជនរងគ្រោះនៃអំពើបាបដែលចាំបាច់សម្រាប់ព្រះ
ដូច្នេះគាត់អាចថ្កោលទោសអារក្សនៅទីបំផុត

ហើយជាអ្នកទទួលផលនៃព្រះគុណនៃការសង្គ្រោះរបស់គាត់
ពីព្រោះដោយដឹងពីការទទួលខុសត្រូវរបស់គាត់ចំពោះអត្ថិភាពនៃអំពើបាប

គាត់ផ្ទាល់នឹងបង់ថ្លៃនៃអំពើបាប អំពើបាបនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះ
ដំបូងឡើយ ព្រះបានរកឃើញថាភាពឯកោមិនល្អ

ហើយសេចក្តីត្រូវការរបស់ទ្រង់សម្រាប់សេចក្តីស្រឡាញ់គឺធំធេងណាស់
ដែលទ្រង់សុខចិត្តចំណាយថ្លៃដើមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីទទួលបានវា។ ក្រុមហ៊ុននេះ

ទល់មុខគ្នានេះ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យចែករំលែក ព្រះជាម្ចាស់ហៅ " ជំនួយ "
ហើយបុរសនឹងប្រើពាក្យនេះ នៅពេលនិយាយអំពីសមភាគិមនុស្សស្រីរបស់គាត់។

ទាក់ទងនឹងជំនួយនាងនឹងធ្វើឱ្យគាត់ដួលហើយនាំគាត់ចូលទៅក្នុងអំពើបាបចេ
ញពីស្នេហា។ ប៉ុន្តែសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អំណាចចំពោះអេវ៉ានេះ

គឺនៅក្នុងរូបភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះមនុស្សបាបដែលបាន
ជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដែលសក្តិសមនឹងសេចក្តីស្លាប់អស់កល្បជានិច្ច។

លោកប្បត្តិ 2:19 “ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានបង្កើតសត្វពាហនៈទាំងប៉ុន្មាន
ចេញពីផែនដីមក ហើយនាំសត្វទាំងនោះមកឯមនុស្ស ដើម្បីឱ្យឃើញថាទ្រង់នឹង
ហៅវាយ៉ាងណា ហើយឱ្យសត្វមានជីវិតទាំងអស់មានឈ្មោះថា បុរសនឹងផ្តល់ឱ្យវា។

គឺជាអ្នកពូកែដែលដាក់ឈ្មោះអ្វីដែលអន់ជាងខ្លួន។ ព្រះបានដាក់ឈ្មោះ
ខ្លួនគាត់ ហើយដោយការផ្តល់សិទ្ធិនេះដល់អំណាច នោះគាត់បញ្ជាក់ពីការគ្រប់គ្រង
របស់មនុស្សលើអ្វីៗដែលរស់នៅលើផែនដី។

នៅក្នុងទម្រង់ដំបូងនៃការបង្កើតនៅលើផែនដីនេះ ប្រភេទសត្វនៃវាលស្រែ
និងសត្វស្លាបនៅលើអាកាសត្រូវបានកាត់បន្ថយ

ហើយព្រះបាននាំពួកគេទៅកាន់អំដាម

ដូចដែលគាត់បានដឹកនាំពួកគេមុនពេលទឹកជំនន់ជាតូទៅកាន់ណូអេ។

លោកុប្បត្តិ 2:20: « ហើយបុរសនោះបានដាក់ឈ្មោះដល់សត្វពាហនៈទាំងអស់ សត្វស្លាប និងសត្វពាហនៈទាំងអស់។ ប៉ុន្តែសម្រាប់មនុស្ស គាត់រកមិនឃើញជំនួយដូចគាត់ទេ »។

អ្វីដែលគេហៅថាសត្វចម្លែកបុរេប្រវត្តិត្រូវបានបង្កើតឡើងបន្ទាប់ពីអំពើបាបដើម្បីបង្កើនផលវិបាកនៃបណ្តាសាដំទេវភាពដែលនឹងវាយលុកផែនដីទាំងមូលរួមទាំងសមុទ្រនៅក្នុងសម័យគ្មានទោសជីវិតសត្វត្រូវបានផ្សំឡើងដោយ " បុរសសត្វ " ដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់មនុស្ស " សត្វស្លាប " មេឃ " និង " សត្វនៃវាល " ឯករាជ្យជាង។ ប៉ុន្តែក្នុងបទបង្ហាញនេះ គាត់មិនទាន់រកឃើញសមភាគីមនុស្សទេ ព្រោះគាត់មិនទាន់មាន។

លោកុប្បត្តិ 2:21: “ ពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានធ្វើអោយបុរសនោះដេកលក់យ៉ាងស្តប់ស្តល់ ហើយគាត់បានដេកលក់។ គាត់យកឆ្អឹងជំនីរមួយមកបិទសាច់នៅកន្លែងនោះ »។

ទម្រង់ដែលបានផ្តល់ឱ្យដល់ប្រតិបត្តិការរកកាត់នេះបង្ហាញពីគម្រោងសន្សំបន្ថែមទៀត។ នៅក្នុងម៉ែឃើល ព្រះបានកំចាត់អង្គទ្រង់ចេញពីស្ថានសួគ៌ទ្រង់ចាកចេញ ហើយញែកខ្លួនចេញពីទេវតាដ៏ល្អរបស់គាត់ ដែលជាបទដ្ឋាននៃ " ការដេកលក់យ៉ាងជ្រៅ " ដែលអំដាមបានធ្លាក់ចុះ។

នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលកើតនៅក្នុងសាច់ឈាម ឆ្អឹងជំនីរដំទេវភាពត្រូវបានយក ហើយបន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ លើសារីកដប់ពីរនាក់របស់គាត់ ទ្រង់បានបង្កើត " ជំនួយ " របស់គាត់ ដែលគាត់បានយកទិដ្ឋភាពខាងសាច់ឈាម និងអំពើបាបរបស់គាត់ ហើយចំពោះអ្នកដែលគាត់ផ្តល់ "បរិសុទ្ធ" របស់គាត់។ វិញ្ញាណ”។ សារៈសំខាន់ខាងវិញ្ញាណនៃពាក្យ “ ជំនួយ ” នេះគឺអស្ចារ្យណាស់ ព្រោះវាផ្តល់ឱ្យដល់សាសនាចក្ររបស់គាត់ ដែលជាអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ក្នុងនាទីនៃ “ ជំនួយ ” ក្នុងការសម្រេចបាននូវផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ និងការតាំងទីលំនៅជាសកលនៃអំពើបាប និងជោគវាសនារបស់មនុស្សមានបាប។

លោកុប្បត្តិ ២:២២: « ព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតស្ត្រីម្នាក់ពីឆ្អឹងជំនីរដែលគាត់បានយកពីបុរស ហើយគាត់បាននាំនាងទៅបុរស »។

ដូច្នេះ ការបង្កើតស្ត្រីនោះទាយថាអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដ្បិតគឺដោយមកក្នុងសាច់ឈាម ដែលព្រះបង្កើតក្រុមជំនុំដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ ដែលជាជនរងគ្រោះនៃធម្មជាតិខាងសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់។

ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នករើសតាំងចេញពីសាច់ឈាម ព្រះត្រូវបង្កើតជាសាច់ឈាម។ ហើយដោយមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចក្នុងខ្លួនគាត់ផង គាត់បានមកចែកចាយវាជាមួយនឹងអ្នករើសតាំងរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 2:23: « ហើយបុរសនោះបាននិយាយថា មើលចុះ លើកនេះនាងដែលជាឆ្អឹងខ្ញុំ ហើយជាសាច់នៃសាច់ខ្ញុំ! នាងនឹងត្រូវហៅថាជាស្ត្រី ព្រោះនាងត្រូវបានគេយកពីបុរស »។

ព្រះបានយាងមកលើផែនដីដើម្បីឱ្យប្រាកដសោបតាមបទដ្ឋានរបស់ផែនដី ដើម្បីអាចនិយាយអំពីអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសនូវអ្វីដែលអំណាចនិយាយអំពី សមភាគីជាស្ត្រីដែលទ្រង់ដាក់ឈ្មោះថា « ស្ត្រី »។ រឿងនេះកាន់តែច្បាស់នៅក្នុងភាសាហេព្រើរ ដោយសារពាក្យបុរសគឺ "ish" ក្លាយជា "isha" សម្រាប់ពាក្យស្ត្រី។ ក្នុងសកម្មភាពនេះ គាត់បញ្ជាក់ពីការគ្រប់គ្រងរបស់ គាត់លើនាង។ ប៉ុន្តែដោយត្រូវបានដកចេញពីគាត់ “ ស្ត្រី ” នេះនឹងក្លាយជាមនុស្ស មិនអាចខ្វះបានសម្រាប់គាត់ ដូចជា “ អ្វីដ៏ជំនិរ ” ដែលយកចេញពីខ្លួនគាត់ចង់ ត្រឡប់មកកាន់គាត់វិញហើយជំនួសកន្លែងរបស់គាត់។

នៅក្នុងបទពិសោធន៍ដ៏ពិសេសនេះ អំណាចនឹងមានអារម្មណ៍ចំពោះភរិយារបស់គាត់នូវអារម្មណ៍ដែលម្តាយនឹងមានអារម្មណ៍ចំពោះកូនដែលគាត់សម្រាល បន្ទាប់ពីបានយកគាត់នៅក្នុងផ្ទះរបស់នាង។ ហើយបទពិសោធន៍នេះក៏ត្រូវបានរស់នៅដោយព្រះ ពីព្រោះសត្វមានជីវិតដែលទ្រង់បានបង្កើតនៅជុំវិញគាត់ គឺជាកូនដែលចេញពីគាត់។ ដែលធ្វើឱ្យគាត់ច្រើនដូចជាឪពុក។

លោកុប្បត្តិ ២:២៤: « ដូច្នោះ មនុស្សប្រុសនឹងចាកចេញពីឪពុកម្តាយ ហើយ នឹងនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាសាច់ឈាមតែមួយ »។

នៅក្នុងឧបទ្វីបនេះ ព្រះបង្ហាញពីផែនការរបស់ទ្រង់សម្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ ដែលជារឿយៗនឹងត្រូវផ្តាច់ទំនាក់ទំនងគ្រួសារខាងសាច់ឈាម ដើម្បីភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកជ្រើសរើសដែលប្រទានពរដោយព្រះ។ ហើយកុំភ្លេច ជាដំបូង នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មីកែលបានចាកចេញពីឋានៈរបស់គាត់ជាព្រះរូបិកាស្ត្រី ដើម្បីមកទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកសិស្សដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសនៅលើផែន ដី។ នេះដល់កម្រិតដែលគាត់បានលះចោលការប្រើអំណាចដ៏ទេវភាពរបស់គាត់ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើបាប និងអារក្ស។ នៅទីនេះយើងយល់ថាប្រធានបទ **នៃការបំបែក និង ការរួបរួម** គឺមិនអាចបំបែកបាន។ នៅលើផែនដីនេះ អ្នករើសតាំងត្រូវតែត្រូវបាន **បំបែក** ដោយខាងសាច់ឈាមពីអ្នកដែលគាត់ស្រឡាញ់ដើម្បីចូលទៅក្នុង **ទំនាក់ទំនង** ខាងវិញ្ញាណ ហើយក្លាយជា "តែមួយ" ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ និងអ្នកជ្រើសរើសទាំងអស់របស់គាត់ និងទេវតាដ៏ល្អដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ **បំណងប្រាថ្នានៃ " អ្វីដ៏ជំនិរ "** ដើម្បីត្រឡប់ទៅកន្លែងដំបូងរបស់វារកឃើញអត្ថន័យរបស់វានៅក្នុងការរួមរស់ផ្លូវ ភេទរបស់មនុស្សជាទង្វើនៃសាច់និងវិញ្ញាណដែលបុរសនិងស្ត្រីបង្កើតជាសាច់ឈាម តែមួយ។

លោកុប្បត្តិ ២:២៥: « បុរសនិងប្រពន្ធគាត់ទាំងអាក្រាត ហើយមិនខ្មាស ឡើយ »។

រូបអាក្រាតកាយមិនខ្មាសដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាទេ។ មានអ្នកគាំទ្រនៃធម្មជាតិ។ ហើយនៅដើមដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្ស រូបអាក្រាតកាយមិនបណ្តាលឱ្យ " អាម៉ាស់ " ទេ។ ការលេចចេញនូវ " សេចក្តីអៀនខ្មាស " នឹងជាលទ្ធផលនៃអំពើបាប ហាក់ដូចជាការបរិភោគ

"ដើមឈើនៃចំណេះដឹងនៃសេចក្តីល្អ និងអាក្រក់ " អាចបើកចិត្តមនុស្សឱ្យទទួលបានឥទ្ធិពលដែលមិនស្គាល់ និងព្រងើយកន្តើយ។ តាមពិតទៅ ផ្លែឈើនៃដើមឈើហាមឃាត់នឹងមិនមែនជាអ្នកនិពន្ធនៃការផ្លាស់ប្តូរនេះទេ វាគ្រាន់តែជាមធ្យោបាយប៉ុណ្ណោះ ព្រោះអ្នកដែលផ្លាស់ប្តូរតម្លៃនៃវត្ថុ និងសតិសម្បជញ្ញៈគឺជាព្រះ ហើយទ្រង់តែម្នាក់ឯង។ វាគឺជាគាត់ដែលនឹងធ្វើឱ្យអារម្មណ៍នៃ " អាម៉ាស់ " ដែលប្តីប្រពន្ធដែលមានបុរសនិងមានអារម្មណ៍នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេអំពី ភាពអាក្រក់កាយរបស់ពួកគេដែលនឹងមិនទទួលខុសត្រូវ។ ពីព្រោះកំហុសនោះ នឹងមានសីលធម៌ ហើយនឹងទាក់ទងនឹងការមិនស្តាប់បង្គាប់ដែលព្រះបានកត់ សម្គាល់។

នៅក្នុងការសង្ខេបការបង្រៀននៃលោកុប្បត្តិទី 2 ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញជាលើកដំបូងដល់យើងនូវការរាប់ជាបរិសុទ្ធនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក ឬថ្ងៃសប្បិទនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ ដែលព្យាករណ៍អំពីថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏អស្ចារ្យដែលនឹងផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងសហវត្សទីប្រាំ ពីរទាំងចំពោះព្រះ និងចំពោះអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅសល់នេះត្រូវតែឈ្នះដោយការប្រយុទ្ធនៅលើផែនដី ដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងតតាំងនឹងអំពើបាប និងអាក្រក់ ដោយក្លាយជាមនុស្សនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ បទពិសោធន៍នៅលើផែនដីរបស់អ័ដាមបានបង្ហាញពីផែនការសង្គ្រោះនេះដែល ត្រូវបានរចនាឡើងដោយព្រះ។ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គាត់បានក្លាយជាសាច់ឈាមដើម្បីបង្កើតសាច់ឈាមមួយដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដែលនៅទីបំផុតនឹងទទួលបានរូបកាយសេឡេស្ទាលស្រដៀងនឹងពួកទេវតា។

លោកុប្បត្តិ ៣

ការបំបែកចេញពីអំពើបាប

លោកុប្បត្តិ ៣:១៖ « ពស់ជាសត្វដែលមានល្បិចកលបំផុតក្នុងចំណោមសត្វ ពាហនៈទាំងអស់ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើត។ គាត់សួរស្ត្រីនោះថា៖ « តើព្រះពិត ជាមានបន្ទូលថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគគ្រប់ដើមឈើក្នុងសួនឬ? » ពស់ " ក្រីក្រ មានសំណាងអាក្រក់ដែលត្រូវបានប្រើជាឧបករណ៍ផ្ទុកដោយ " ល្បិចកល" បំផុតនៃទេវតាដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះ។ សត្វដែលសត្វល្អនដូចជា " ពស់ " មិនបាននិយាយ; ភាសាគឺជាលក្ខណៈពិសេសនៃរូបភាពនៃព្រះដែលបានប្រទានដល់មនុស្ស។ ចង្អុល បង្ហាញពីការល្អ អាក្រក់ធ្វើឱ្យគាត់និយាយជាមួយស្ត្រីនៅពេលដែលនាងបែកពីប្តី។

ភាពឯកោនេះនឹងធ្វើឱ្យគាត់ស្លាប់ ពីព្រោះនៅក្នុងវត្តមានរបស់អ័ដាម អារក្សនឹងកាន់តែពិបាកដឹកនាំមនុស្សឱ្យមិនគោរពតាមបញ្ជារបស់ព្រះ។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបើកសម្តែងអំពីអត្ថិភាពនៃអារក្ស ដែលទ្រង់ចាត់ តាំងដោយមានបន្ទូលនៅក្នុង យ៉ូហាន ៨:៤៤ ថាទ្រង់គឺ « ជាបិតានៃការកុហក ហើយជាឃាតកតាំងពីដើមដំបូងមក »។ ពាក្យរបស់គាត់មានគោលបំណងអង្រួន ភាពប្រាកដប្រជារបស់មនុស្ស និងចំពោះ "បាទ ឬទេ" ដែលព្រះបានទាមទារ គាត់ បានបន្ថែម "ប៉ុន្តែ" ឬ "ប្រហែល" ដែលដកចេញនូវភាពប្រាកដប្រជាដែលផ្តល់ កម្លាំងដល់ការពិត។ អ័ដាមបានទទួលបញ្ជាដែលព្រះបានប្រទានមក ហើយ បន្ទាប់មកបានបញ្ជូនវាទៅប្រពន្ធរបស់គាត់ ប៉ុន្តែនាងមិនបានឮសំឡេងរបស់ ព្រះដែលបានបង្គាប់នោះទេ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត

ការសង្ស័យរបស់នាងគឺស្ថិតនៅលើប្តីរបស់នាងដូចជា៖

« តើគាត់យល់អ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ទេ? »

លោកុប្បត្តិ ៣:២៖ « ស្ត្រីនោះឆ្លើយទៅសត្វពស់ថា យើងបរិភោគផ្លែឈើក្នុង សួនច្បារ »។

ភស្តុតាងហាក់ដូចជាគាំទ្រពាក្យរបស់អារក្ស។ គាត់រែកញែក និងនិយាយដោយឆ្លាតវៃ។ " ស្ត្រី " ធ្វើកំហុសដំបូងរបស់នាងដោយឆ្លើយតបទៅនឹងការ និយាយ " ពស់ "; ដែលមិនធម្មតា។ ទីមួយ វាបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃសេចក្តីល្អរបស់ព្រះ ដែលបានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវលទ្ធភាពនៃការបរិភោគពីដើមឈើទាំងអស់ លើកលែងតែមួយដែលត្រូវបានហាមឃាត់។

លោកុប្បត្តិ ៣: ៣៖ « តែចំពោះផ្លែឈើដែលនៅកណ្តាលសួននោះ ព្រះទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវពាល់វាដែរ ក្រែងលោអ្នករាល់គ្នាស្លាប់ »។

ការបញ្ជូនសារនៃការបញ្ជាដ៏ទេវភាពរបស់អ័ដាមលេចឡើងនៅក្នុងឃ្លា « ក្រែងអ្នកស្លាប់ » នេះមិនមែនជាពាក្យពិតដែលព្រះបានមានបន្ទូលដោយសារទ្រង់ មានបន្ទូលទៅអ័ដាមថា៖ « ថ្ងៃណាដែលអ្នកស៊ីវា អ្នកនឹងស្លាប់ »។ ការចុះខ្សោយនៃពាក្យដ៏ទេវភាពនឹងលើកទឹកចិត្តដល់ការទទួលទានអំពីបាប។ ដោយការរាប់ជាសុចរិតចំពោះការស្តាប់បង្គាប់របស់ព្រះសម្រាប់បុព្វហេតុនៃ « ការ ភ័យខ្លាច » « ស្ត្រី » ផ្តល់លទ្ធភាពដល់អារក្សដើម្បីបញ្ជាក់ពី « ការភ័យខ្លាច » នេះ ដែលតាមទ្រង់មិនសមស្រប។

លោកុប្បត្តិ 3:4 សត្វពស់និយាយទៅកាន់ស្ត្រីនោះថា អ្នកមិនត្រូវស្លាប់ឡើយ ។ »

ហើយមេកុហកត្រូវបានលាតត្រដាងនៅក្នុងសេចក្តីផ្តែងការណ៍នេះដែល ផ្ទុយនឹងពាក្យរបស់ព្រះថា៖ « អ្នកមិនត្រូវស្លាប់ឡើយ »។

លោកុប្បត្តិ ៣:៥៖ « តែព្រះទ្រង់ជ្រាបថា នៅថ្ងៃណាដែលអ្នកបរិភោគនោះ ភ្នែករបស់អ្នកនឹងបានបើក ហើយអ្នកនឹងបានដូចជាព្រះ ដោយដឹងថាល្អនិង អាក្រក់ »។

ឥឡូវនេះ គាត់ត្រូវតែបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវតាមលំដាប់ដែលព្រះបាន ប្រទានមក ដែលគាត់សន្មតថាជាគំនិតទុច្ចរិត និងអាក្ខានិយម៖ ព្រះចង់រក្សាអ្នក ឲ្យនៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយ និងទាប។ គាត់ចង់រារាំងអ្នកមិនឲ្យក្លាយជាគាត់ដោយ

អាត្មានិយម។

គាត់បង្ហាញចំណេះដឹងអំពីល្អនិងអាក្រក់ដែលជាគុណសម្បត្តិដែលព្រះចង់រក្សាសម្រាប់ខ្លួនគាត់តែម្នាក់ឯង។ ប៉ុន្តែបើដឹងល្អមានប្រយោជន៍ តើការដឹងអាក្រក់នៅត្រង់ណា? ល្អ និងអាក្រក់ គឺផ្ទុយស្រឡះពីគ្នា ដូចជាថ្ងៃ និងយប់ ពន្លឺ និងភាពងងឹត ហើយសម្រាប់ចំណេះដឹងរបស់ព្រះ រួមមានបទពិសោធន៍ឬសកម្មភាព។ តាមការពិត ព្រះបានផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវ ចំណេះដឹង **ខាងបញ្ញា** អំពីអំពើល្អ និងអាក្រក់ ដោយ **អនុញ្ញាតឱ្យ** ដើមឈើនៃសួនច្បារ និង **ហាមឃាត់** អ្នកដែលតំណាងឱ្យ "ល្អនិងអាក្រក់" ។

ពីព្រោះគាត់ជានិមិត្តរូបនៃអារក្សដែលបានជួបប្រទះជាបន្តបន្ទាប់ " ល្អ " បន្ទាប់មក " អាក្រក់ " ដោយការបះបោររបស់វាដឹងនឹងអ្នកបង្កើតរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 3:6: “ ស្ត្រីបានឃើញថាដើមឈើល្អសម្រាប់អាហារ និងគួរឱ្យចង់មើល ហើយថាវាមានតម្លៃសម្រាប់បើកចិត្ត។ នាងបានយកផ្លែឈើរបស់វាមកបរិភោគ។ នាងក៏បានឱ្យខ្លះដល់ប្តីដែលនៅជាមួយនាង ហើយគាត់ក៏បានស៊ីដែរ។ »

ពាក្យដែលចេញពីសត្វពស់មានឥទ្ធិពល ភាពមន្ទិលកំរលត់ទៅ ហើយស្ត្រីកាន់តែជឿថាពស់ប្រាប់ការពិត។ ផ្លែឈើនេះហាក់ដូចជាល្អមើលហើយគាប់ចិត្តនាង ប៉ុន្តែលើសពីនេះទៅទៀត នាងចាត់ទុកថាវា មានតម្លៃសម្រាប់បើកចំហបញ្ញា ។

អារក្សទទួលបានលទ្ធផលដែលចង់បានគាត់ទើបតែជ្រើសរើសអ្នកដើរតាមអាកប្បកិរិយាបះបោររបស់គាត់។ ហើយដោយការទទួលទានផ្លែឈើដែលហាមឃាត់នាងក៏ក្លាយទៅជាដើមឈើនៃចំណេះដឹងអំពីអំពើអាក្រក់។ ដោយពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ចំពោះភរិយាដែលគាត់មិនទាន់ត្រៀមខ្លួនដើម្បីទទួលយកការ **បែកគ្នា** អំដាមចូលចិត្តចែករំលែកជោគវាសនាដ៏មហន្តរាយរបស់គាត់ ដោយសារគាត់ដឹងថាព្រះនឹងអនុវត្តទណ្ឌកម្មជីវិតរមែងស្លាប់របស់គាត់។

ហើយការបរិភោគផ្លែឈើហាមឃាត់នៅក្នុងវេនវាគឺជាប្តីប្រពន្ធទាំងមូលដែលនឹងទទួលរងនូវការត្រួតត្រាដ៏យោរយោរបស់អារក្ស។ យ៉ាងណាក៏ដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ងប់ដល់នេះគឺស្ថិតនៅក្នុងរូបភាពនៃការដែលព្រះគ្រីស្ទនឹងទទួលបានចំពោះអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស ហើយទ្រង់ក៏យល់ព្រមស្តាប់ដើម្បីនាងដែរ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអាចយល់ពីអំដាម។

លោកុប្បត្តិ ៣:៧: « ភ្នែករបស់អ្នកទាំងពីរបានបើកឡើង ហើយពួកគេបានដឹងថាខ្លួនទទេ ហើយបានដេរស្លឹកឧទុម្ពរជាមួយគ្នា រួចក៏ធ្វើក្រវ៉ាក់សម្រាប់ខ្លួន »។

នៅពេលនេះ នៅពេលដែលអំពើបាបត្រូវបានលេបត្របាក់ដោយប្តីប្រពន្ធការរាប់ថយក្រោយនៃ 6000 ឆ្នាំដែលបានគ្រោងទុកដោយព្រះបានចាប់ផ្តើម។ ទីមួយ ស្ថាបតិករបស់ពួកគេត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយព្រះ។ ភ្នែកដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះសេចក្តីបំប្រាថ្នាសម្រាប់ ផ្លែ « គាប់ចិត្តនិងការឃើញ » គឺជាជនរងគ្រោះនៃការវិនិច្ឆ័យថ្មី។

ហើយអត្ថប្រយោជន៍ដែលសង្ឃឹមនិងស្វែងរកបានប្រែទៅជាគុណវិបត្តិមួយចាប់តាំងពីពួកគេមានអារម្មណ៍ថា "អាម៉ាស់ " អំពីភាពអាក្រក់កាយរបស់ពួកគេដែលរហូតមកដល់ពេលនោះមិនមានបញ្ហា ទាំងចំពោះពួកគេ ឬចំពោះព្រះ។

រូបអាក្រាតកាយដែលបានរកឃើញគឺគ្រាន់តែជាទិដ្ឋភាពខាងសាច់ឈាមនៃរូប
អាក្រាតខាងវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ

ដែលគូស្នេហ៍ដែលមិនស្តាប់បង្គាប់បានរកឃើញខ្លួនឯង។

អាក្រាតខាងវិញ្ញាណនេះបានដកហូតពួកគេពីយុត្តិធម៌ដ៏ទេវភាព

ហើយការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃសេចក្តីស្លាប់បានចូលទៅក្នុងពួកគេ

ដូច្នេះការរកឃើញភាពអាក្រាតកាយរបស់ពួកគេគឺជាឥទ្ធិពលដំបូងនៃសេចក្តីស្លា
ប់ដែលផ្តល់ដោយព្រះ។ ដូច្នេះ

ការស្លាប់គឺជាលទ្ធផលនៃចំណេះដឹងដែលមានបទពិសោធន៍អំពីអំពើអាក្រក់។ អ្វី
ដែលប៉ុលបង្រៀនដោយនិយាយនៅក្នុង រ៉ូម ៦:២៣៖ « ដ្បិតប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាប

គឺសេចក្តីស្លាប់ »។ ដើម្បីបិទបាំងភាពអាក្រាតរបស់ពួកគេ ប្តីប្រពន្ធដែលបះបោរ
បានប្រើគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់មនុស្សដែលមាន “ ដេរស្តិកឧទុម្ពរ ” ដើម្បីធ្វើ “

ខ្សែក្រវាត់ ” ។ សកម្មភាពនេះបង្ហាញពីការព្យាយាមរបស់មនុស្សដើម្បីរកយុត្តិកម្ម
ដោយខ្លួនឯង។ « ក្រវាត់ » នឹងក្លាយជានិមិត្តរូបនៃ « សេចក្តីពិត » នៅក្នុង

អេភេសូរ ៦:១៤ ។ ដូច្នេះ “ ខ្សែក្រវាត់ ” ដែលធ្វើពី “ ស្តិកឧទុម្ពរ ”
ដោយអីដាមគឺផ្ទុយពីនេះ ដែលជានិមិត្តរូបនៃ ការកុហក នៅពីក្រោយ

ដែលមនុស្សមានបាបត្រូវជ្រកកោនដើម្បីជានាខ្លួនឯង។

លោកុប្បត្តិ 3:8: “ បន្ទាប់មកគេបានឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ
ដើរកាត់សួនច្បារនៅល្ងាច ហើយបុរសនិងភរិយាបានឮនូវខ្លួនពីវត្តមានរបស់
ព្រះយេហូវ៉ានៅក្នុងចំណោមដើមឈើក្នុងសួនច្បារ។

អ្នកដែលស្វែងរកក្រលៀន និងបេះដូងដឹងថាអ្វីដែលបានកើតឡើង ហើយ
ដែលស្របតាមគម្រោងការសង្គ្រោះរបស់គាត់។

នេះគ្រាន់តែជាជំហានដំបូងប៉ុណ្ណោះដែលនឹងផ្តល់ឱ្យអារក្សនូវតំបន់មួយដើម្បីប
ង្ហាញគំនិត និងធម្មជាតិដ៏អាក្រក់របស់វា។ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែជួបបុរសនោះព្រោះ

គាត់មានរឿងជាច្រើនត្រូវប្រាប់គាត់។ ឥឡូវនេះ
មនុស្សមិនប្រញាប់ប្រញាល់ទៅជួបព្រះអម្ចាស់ ដែលជាព្រះបិតារបស់ទ្រង់

ដែលជាអ្នកបង្កើតរបស់ទ្រង់

ដែលឥឡូវនេះគាត់គ្រាន់តែស្វែងរកដើម្បីរត់គេចនោះទេ

គាត់ខ្លាចខ្លាំងណាស់ក្នុងការស្តាប់ការតិះដៀលរបស់គាត់។

ហើយកន្លែងដែលត្រូវលាក់នៅក្នុងសួននេះពីការក្រឡេកមើលរបស់ព្រះ? ជាថ្មីម្តង
ទៀត ដោយការជឿថា « ដើមឈើក្នុងសួនច្បារ » អាចលាក់គាត់ពីមុខគាត់ ថ្លែង

ទីបន្ទាល់អំពីស្ថានភាពផ្លូវចិត្តដែលអីដាមបានដួលចាប់តាំងពីគាត់បានក្លាយជា
មនុស្សមានបាប។

លោកុប្បត្តិ 3:9 “ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់បានហៅបុរសនោះមក ហើយមាន
ព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ « តើអ្នកនៅឯណា? »

ព្រះប្រាប់ច្បាស់ថាអីដាមលាក់ខ្លួននៅទីណា ប៉ុន្តែទ្រង់សួរគាត់នូវសំណួរថា «
តើអ្នកនៅឯណា? » លើកដៃជួយទាញគាត់ទៅរកការសារភាពកំហុសរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 3:10: “ ហើយគាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំបានឮសំឡេងរបស់អ្នក
នៅក្នុងសួនច្បារនេះ ហើយខ្ញុំភ័យខ្លាចព្រោះខ្ញុំស្រាត់ហើយលាក់ខ្លួនឯង។

ការឆ្លើយតបដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអំណាចគឺនៅក្នុងខ្លួនវាផ្ទាល់នូវការសារភាពនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់គាត់ហើយព្រះនឹងទាញយកពាក្យរបស់គាត់ដើម្បីទទួលបានវិធីរបស់គាត់ក្នុងការបង្ហាញបទពិសោធន៍នៃអំពើបាប។

លោកុប្បត្តិ ៣:១១៖ « ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា តើអ្នកណាប្រាប់ឯងថាឯងអាក្រាត? តើអ្នកបានស៊ើមឈើដែលខ្ញុំហាមមិនឱ្យអ្នកបរិភោគឬ? »

ព្រះចង់ដកចេញពីការសារភាពកំហុសរបស់អំណាច។ ចាប់ពីការកាត់ដល់ការកាត់នោះ គាត់បានសួរនាងយ៉ាងច្បាស់នូវសំណួរថា " តើអ្នកបានបរិភោគពីដើមឈើដែលខ្ញុំបានហាមមិនឱ្យអ្នកបរិភោគ? "។

លោកុប្បត្តិ 3:12: « បុរសនោះនិយាយថា ស្ត្រីដែលអ្នកដាក់ជាមួយនឹងខ្ញុំបានឱ្យខ្ញុំពីដើមឈើ ហើយខ្ញុំក៏បរិភោគ »។

ទោះបីជាការពិតក៏ដោយ ការឆ្លើយតបរបស់អំណាចគឺមិនអស្ចារ្យទេ។ គាត់ជាប់នៅក្នុងខ្លួនគាត់នូវសញ្ញានៃអារក្សហើយមិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយថាបានឬអត់ទៀតទេ ប៉ុន្តែដូចជាសាតាំងគាត់ឆ្លើយតបតាមរបៀបរង្វង់មូល ដើម្បីកុំឱ្យគ្រាន់តែសារភាពកំហុសផ្ទាល់ខ្លួននិងដំបូងមើល។

គាត់ទៅឆ្ងាយដើម្បីរំលឹកដល់ព្រះនៃផ្នែករបស់គាត់នៅក្នុងបទពិសោធន៍ចាប់តាំងពីគាត់បានផ្តល់ឱ្យគាត់នូវប្រពន្ធរបស់គាត់ដែលជាពិរុទ្ធជនដំបូងគាត់គិតមុនខ្លួនឯង។ ផ្នែកដ៏ល្អបំផុតនៃរឿងគឺថា អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺជាការពិតហើយព្រះមិនបានដឹងអំពីវាទេ ចាប់តាំងពីអំពើបាបគឺជាការចាំបាច់នៅក្នុងគម្រោងរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគ្រងណាគាត់ខុសត្រង់ថា ដោយធ្វើតាមគំរូរបស់ស្ត្រី គាត់បានបង្ហាញចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់គាត់ចំពោះនាងចំពោះព្រះ ហើយនេះជាកំហុសដ៏ធំបំផុតរបស់គាត់។ ព្រោះតាំងពីដើមដំបូងមកតម្រូវការរបស់ព្រះគឺត្រូវស្រឡាញ់លើសពីអ្វីៗទាំងអស់ និងមនុស្សគ្រប់រូប។

លោកុប្បត្តិ 3:13 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅស្ត្រីនោះថា៖ « ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើដូច្នោះ? ស្ត្រីនោះឆ្លើយថា៖ « ពស់បានបញ្ឆោតខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ស៊ីវាទៅ »។

បន្ទាប់មកចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យបានដាក់ទោរកស្ត្រីដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយបុរសនោះ ហើយនៅទីនោះម្តងទៀតការឆ្លើយតបរបស់ស្ត្រីគឺស្របនឹងការពិតនៃអង្គហេតុថា “ ពស់បានល្អៗខ្ញុំហើយខ្ញុំបានស៊ីវា ”។ ដូច្នោះ នាងបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួននាងល្អៗ ហើយនោះជាកំហុសដ៏មរណៈរបស់នាង ។

កុប្បត្តិ 3:14 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សត្វពស់ថា ដោយសារអ្នកបានធ្វើការនេះ អ្នកនឹងត្រូវដាក់បណ្តាសាលើសជាងសត្វពាហនៈទាំងអស់ និងលើសពីសត្វពាហនៈទាំងអស់ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក »។

លើកនេះ ព្រះមិនសួរថា « ពស់ » ថាហេតុអ្វីបានជាគាត់ធ្វើបែបនេះទេ ពីព្រោះព្រះទ្រង់ជ្រាបថាវាត្រូវបានសាតាំងជាមេកំណាចប្រើ។ ជោគវាសនាដែលព្រះប្រទានដល់ " សត្វពស់ " ពិតជាទាក់ទងនឹងអារក្សខ្លួនឯង។ សម្រាប់ " ពស់ " ការដាក់ពាក្យសុំគឺតាមៗ ប៉ុន្តែសម្រាប់អារក្សវាគ្រាន់តែជានិរន្តរ៍ដែលនឹងសម្រេចបន្ទាប់ពីជ័យជំនះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទលើអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ យោងតាមវិវរណៈ ១២:៩ ទម្រង់ដំបូងនៃពាក្យសុំនេះគឺការបណ្តេញគាត់ចេញពីនគរស្ថានសួគ៌

ព្រមទាំងទេវតាអាក្រក់ចេញពីជំរុំរបស់គាត់។
ពួកគេត្រូវបានបោះចោលនៅលើផែនដី
ដែលពួកគេនឹងមិនចាកចេញរហូតដល់ស្លាប់ ហើយសម្រាប់មួយពាន់ឆ្នាំ
ឯកោនៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំ សាតាំងនឹងវារនៅក្នុងជួរលីដី
ដែលស្វាគមន៍អ្នកដែលបានស្លាប់ដោយសារតែវា និងសេរីភាពដែលវាប្រើវាខុស។
នៅលើផែនដីដែលត្រូវបណ្តាសាដោយព្រះ នោះពួកគេនឹងប្រព្រឹត្តដូចជាសត្វពស់
ទាំងការភ័យខ្លាច និងការប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយសារព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានចាញ់ ហើយ
រត់គេចពីបុរសដែលបានក្លាយជាសត្រូវរបស់ពួកគេ។

ពួកគេនឹងធ្វើបាបបុរសដែលលាក់ខ្លួននៅក្នុងភាពមើលមិនឃើញនៃរូបកាយសេ
ឡេស្ទាលរបស់ពួកគេដោយដាក់ពួកគេប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។

លោកុប្បត្តិ 3:15: “ យើងនឹងធ្វើឲ្យមានសេចក្តីខ្មាំងសត្រូវរវាងអ្នក និងស្ត្រី
ហើយរវាងពូជរបស់អ្នក និងពូជនាង នាងនឹងកិនក្បាលអ្នក ហើយអ្នកនឹងត្រូវ
កិនកែងជើងនាង”។

អនុវត្តចំពោះ: "សត្វពស់"
ប្រយោគនេះបញ្ជាក់ពីការពិតដែលបានជួបប្រទះ: និងសង្កេតឃើញ។

ការអនុវត្តរបស់វាចំពោះអារក្សគឺមានភាពទន់ភ្លន់ជាង។
ភាពច្រណែនរវាងភាគីរបស់គាត់ និងមនុស្សជាតិត្រូវបានបញ្ជាក់
និងទទួលស្គាល់។ « ពូជនៃស្ត្រីដែលកិនក្បាលគាត់ » នឹងជាពូជរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និង
អ្នករើសតាំងដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ នាងនឹងបញ្ចប់ការបំផ្លាញគាត់ ប៉ុន្តែមុន
ពេលនោះ អារក្សនឹងមានលទ្ធភាពជានិរន្តរ៍ក្នុងការ « រហូសកែងជើង » នៃ « ស្ត្រី »
ដែលជាអ្នកជ្រើសរើសរបស់ព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់ដែលបានដាក់រូបភាពជាមុនដោយ«
កែងជើង»។ សម្រាប់ “ កែងជើង ” គឺជាដុំពកនៃរូបកាយមនុស្ស ដូចជា “ ថ្មគោល
” គឺជាថ្មដែលប្រាសាទខាងវិញ្ញាណរបស់ព្រះត្រូវបានសាងសង់។

លោកុប្បត្តិ 3:16: “ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ស្ត្រីនោះថា: « ខ្ញុំនឹងបង្កើន
ការឈឺចាប់នៃការបង្កើតកូនរបស់អ្នកនឹងបង្កើតកូនដោយការឈឺចាប់និង
បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកនឹងសម្រាប់ប្តីរបស់អ្នកប៉ុន្តែគាត់នឹងមានអំណាចលើអ្នក
»។

មុនពេលសម្រាលកូនដោយការស្លាប់ ស្ត្រីនឹងត្រូវ " រងទុក្ខនៅពេលមានផ្ទៃពោះ " ; នាងនឹង " សំរាលកូនដោយការឈឺចាប់ " ។
អ្វីៗទាំងអស់ បានសម្រេចតាមព្យញ្ជនៈនិងកត់សម្គាល់។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះម្តងទៀត
អត្ថន័យទំនាយនៃរូបភាពគួរតែត្រូវបានកត់សម្គាល់។ នៅក្នុង យូហាន 16:21 និង
វិវរណៈ 12 :2 “ ស្ត្រីដែលមានការឈឺចាប់ពេលសំរាលកូន ”
ជានិមិត្តរូបនៃសាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចក្រភពរ៉ូម
និងបន្ទាប់មកការបៀតបៀន papal នៃសម័យគ្រីស្ទាន។

លោកុប្បត្តិ 3:17 គាត់បាននិយាយទៅកាន់បុរសនោះថា: « អ្នកបានស្លាប់
តាមសម្តីប្រពន្ធរបស់អ្នក ហើយបានស៊ីដើមឈើដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នកហើយ នោះអ្នក
មិនត្រូវបរិភោគវាឡើយ។ ដីនឹងត្រូវបណ្តាសាដោយសារតែអ្នក។ វាគឺដោយការ
នឿយហត់ដែលអ្នកនឹងទទួលបានអាហាររូបត្ថម្ភពីវាពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក »។

ត្រឡប់មកមនុស្សវិញ
ព្រះបង្ហាញគាត់ជាមួយនឹងការពិពណ៌នាពិតនៃស្ថានភាពរបស់គាត់

ដែលគាត់បានស្វែងរកលាក់បាំងដោយអាម៉ាស់។ កំហុសរបស់គាត់ត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយអ័ដាមក៏នឹងរកឃើញថា មុនពេលរំដោះគាត់ ការស្លាប់របស់គាត់នឹងត្រូវដាក់មុនដោយបណ្តាសាដែលនឹងនាំឱ្យមនុស្សមួយចំនួន ចូលចិត្តការស្លាប់ដល់ជីវិត។ បណ្តាសានៃដីគឺជារឿងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ហើយអ័ដាមនឹងរៀនវាយ៉ាងលំបាក។

លោកុប្បត្តិ 3:18: « គាត់នឹងបង្កើតបន្លា និងបន្លាសម្រាប់អ្នក ហើយអ្នក នឹងស៊ីស្មៅនៅវាល »។

Gone គឺជាការដាំដុះដំងាយស្រួលនៃសួនអេដែន ដែលវាត្រូវបានជំនួស ដោយការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងស្មៅក្លែងក្លាយ “ បន្លា បន្លា ” និងស្មៅដែលកើនឡើង ក្នុងដីផែនដី។ កាន់តែច្រើនឡើងៗ ចាប់តាំងពីបណ្តាសានៃដីនេះនឹងពន្លឿនការស្លាប់របស់មនុស្សជាតិ ដោយសារតែ "វឌ្ឍនភាព" ខាងវិទ្យាសាស្ត្រ មនុស្សនៅសម័យចុងក្រោយនឹងបំពុលខ្លួនឯងដោយដាក់ថ្នាំពុលគីមីទៅក្នុងដី នៃដំណាំរបស់គាត់ ដើម្បីកំចាត់ស្មៅ និងសត្វល្អិត។ អាហារដ៏បរិបូណ៌ និងងាយស្រួលអាចចូលប្រើប្រាស់បាននឹងលែងមាននៅខាងក្រៅសួនច្បារទៀត ហើយ ដែលគាត់នឹងត្រូវបណ្តេញចេញ ក៏ដូចជាភរិយាសំណពរបស់ព្រះផងដែរ។

លោកុប្បត្តិ 3:19: “ ដោយញើសនៃមុខរបស់អ្នក អ្នកនឹងបរិភោគនំប៉័ង រហូតដល់អ្នកត្រឡប់ទៅផែនដីដែលអ្នកត្រូវបានគេយក។ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាផ្ទាល់ដី ហើយអ្នកនឹងត្រឡប់មកវិញជាផ្ទាល់ដី »។

ជោគវាសនាដែលធ្លាក់មកលើមនុស្សនេះ បង្ហាញពីទម្រង់ដែលព្រះបាន បង្ហាញពីការបង្កើតរបស់ទ្រង់ និងការបង្កើតរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់លាស់ពី “ ផ្ទាល់ដី ”។ អ័ដាមរៀនដោយចំណាយប្រាក់របស់គាត់ និងដោយចំណាយរបស់យើងអំពីអ្វី ដែលការស្លាប់ដែលបានធ្វើឡើងដោយព្រះមាន។ ចូរយើងកត់សម្គាល់ថា បុរស ដែលស្លាប់គឺគ្មានអ្វីក្រៅពី « ផ្ទាល់ដី » ហើយថា វិញ្ញាណដែលមានជីវិតផុសចេញពីរូប កាយនេះ មិនមានសល់ពី « ផ្ទាល់ដី » នោះទេ។ Eccl.9 និងការដកស្រង់ផ្សេងទៀតបញ្ជាក់ពីស្ថានភាពជីវិតរមែងស្លាប់នេះ។

លោកុប្បត្តិ ៣:២០: « អ័ដាមដាក់ឈ្មោះប្រពន្ធថា អេវ៉ា ដ្បិតនាងជាម្តាយនៃ មនុស្សរស់ទាំងអស់ »។

ជាថ្មីម្តងទៀត អ័ដាមសម្គាល់ការត្រួតត្រារបស់គាត់លើ " ស្រី " ដោយដាក់ឈ្មោះនាងថា " អេវ៉ា " ឬ "ជីវិត" ។ ឈ្មោះដែលសមហេតុផលថាជាការពិតជាមូលដ្ឋាននៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្ស។ យើងទាំងអស់គ្នាជាកូនចៅឆ្ងាយ ដែលកើតពីនាងអេវ៉ា ដែលជាភរិយាល្អរបស់អ័ដាម ដែលតាមរយៈនោះ បណ្តាសានៃការស្លាប់ត្រូវបានបញ្ជូន ហើយនឹងមានរហូតដល់ការយាងមកក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅដើមនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។

លោកុប្បត្តិ 3:21: « យ៉ាវ ព្រះទ្រង់បានធ្វើសម្លៀកបំពាក់ពីស្បែកសម្រាប់ អ័ដាម និងប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយបានបំពាក់ឱ្យពួកគេ។

ព្រះមិនភ្លេចថាអំពើបាបរបស់ប្តីប្រពន្ធនៅលើផែនដីគឺជាផ្នែកនៃគម្រោ ងសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ដែលឥឡូវនេះនឹងបង្ហាញជាទម្រង់មួយ។ បន្ទាប់ពីអំពើបាប

ការអភ័យទោសដ៏ទេវភាពនឹងមាននៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងត្រូវបានបូជា និងឆ្កាងដោយទាហានរ៉ូម។ នៅក្នុងសកម្មភាពនេះ មនុស្សស្លូតត្រង់ដែលរួចពីបាបទាំងអស់ នឹងយល់ព្រមស្តាប់ដើម្បីជូន ជំនួសពួកគេសម្រាប់អំពើបាបនៃអ្នកជ្រើសរើសស្មោះត្រង់តែមួយគត់របស់គាត់។ តាំងពីដើមដំបូង សត្វស្លូតត្រូវបានព្រះសម្លាប់ ដើម្បីឱ្យ « ស្បែក » របស់វាគ្រប ដណ្តប់ភាពអាក្រក់របស់អីដាម និងអេវ៉ា។ នៅក្នុងសកម្មភាពនេះ គាត់បាន ជំនួស « យុត្តិធម៌ » ដែលមនុស្សបានស្រមៃជាមួយនឹងអ្វីដែលផែនការនៃសេចក្តី សង្គ្រោះរបស់គាត់កំណត់ចំពោះគាត់តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ។ “ យុត្តិធម៌ ” ដែលមនុស្សបានស្រមៃគឺគ្រាន់តែជាការកុហកបោកបញ្ឆោតប៉ុណ្ណោះ ហើយនៅក្នុងកន្លែងរបស់វា ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ទុកពួកគេថាជា “ សម្លៀកបំពាក់ ” ដែលជានិមិត្តរូបនៃ “ យុត្តិធម៌ពិតប្រាកដ របស់ទ្រង់ ” “ ខ្សែក្រវាត់នៃសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ ” ដែលផ្អែកលើការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និង ថ្វាយជីវិតរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីដោះអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គ។

លោកុប្បត្តិ 3:22: “ យ៉ាវ ព្រះបានមានបន្ទូលថា: មើលចុះ មនុស្សបាន ក្លាយទៅជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នាសម្រាប់ការដឹងពីការល្អនិង អាក្រក់។ ឥឡូវនេះ ចូរយើងរារាំងគាត់មិនឱ្យលូកដៃយកដើមជីវិតមកបរិភោគ ហើយរស់នៅជារៀងរហូត »។

នៅក្នុងម៉ែយើល ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ទេវតាដ៏ល្អរបស់ទ្រង់ ដែលកំពុងតែធ្វើជាសាក្សីក្នុងរឿងល្មើសដែលទើបតែបានកើតឡើងនៅលើផែន ដី។ លោកមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា: « មើលចុះ មនុស្សបានក្លាយទៅដូចជា យើងម្នាក់ដែរ ដោយសារការដឹងពីការល្អនិងអាក្រក់ »។

មួយថ្ងៃមុនការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងប្រើពាក្យដដែលនេះទាក់ទងនឹងយូដាស ដែលជាជនក្បត់ដែលត្រូវបញ្ជូនគាត់ទៅឱ្យពួកយូដាសាសនាបន្ទាប់មកទៅពួករ៉ូម ដើម្បីត្រូវគេឆ្កាង នេះនៅក្នុង យ៉ូហាន 6:70: " ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយពួកគេថា: តើ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកជ្រើសរើសអ្នកទាំងដប់ពីរនាក់ទេឬ? ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកគឺជាបិសាច! "។ “ យើង ” នៅក្នុងខនេះក្លាយជា “ អ្នក ” ដោយសារបរិបទផ្សេងគ្នា ប៉ុន្តែវិធីសាស្ត្ររបស់ព្រះគឺដូចគ្នា។ ឃ្លា « យើងម្នាក់ » សំដៅលើសាតាំងដែលនៅតែមានសិទ្ធិចូលដំណើរការដោយសេរីនៅក្នុងនគរ ស្ថានសួគ៌នៃព្រះក្នុងចំណោមទេវតាទាំងអស់ដែលបានបង្កើតនៅដើមកំណើត ផែនដី។

តម្រូវការដើម្បីរារាំងមនុស្សពីការបរិភោគ “ ដើមឈើជីវិត ” គឺជាតម្រូវការនៃសេចក្តីពិតដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងមកធ្វើជាសាក្សីនៅក្នុងពាក្យ ដែលទ្រង់បានថ្លែងទៅកាន់អភិបាលក្រុងរ៉ូមលោក Pontius Pilate ។ « ដើមឈើជីវិត » គឺជារូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទជាព្រះប្រោសលោះ ហើយបរិភោគវាមានន័យថាចិញ្ចឹមខ្លួនឯងដោយការបង្រៀន និងជាមួយនឹងបុគ្គលិកលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណទាំងអស់ ដើម្បីយកគាត់ជាអ្នកជំនួស និងជាអ្នកសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន។ នេះជាលក្ខខណ្ឌតែមួយគត់ដែលអាចបង្ហាញពី ភាពត្រឹមត្រូវនៃការប្រើប្រាស់ « ដើមឈើជីវិត » នេះ។ អំណាចនៃជីវិតមិនស្ថិតនៅ

ក្នុងដើមឈើនោះទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងដើមឈើដែលជានិមិត្តរូបនោះគឺ ព្រះគ្រីស្ទ។
ជាងនេះទៅទៀត ដើមឈើនេះបានធ្វើឱ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ច

ហើយបន្ទាប់ពីអំពើបាបដើម

ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនេះត្រូវបានបាត់បង់រហូតទាល់តែការត្រឡប់មកវិញចុង
ក្រោយនៃព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងមីកែល។ ដូច្នោះ “ ដើមឈើនៃជីវិត ”
និងដើមឈើផ្សេងទៀតអាចរលាយបាត់ ក៏ដូចជាសួនច្បាររបស់ព្រះផងដែរ។

លោកុប្បត្តិ 3:23៖ « ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបណ្តេញគាត់ចេញពីសួន
អេដេន ដើម្បីឱ្យគាត់ធ្វើស្រែចម្ការលើដីដែលគាត់បានយក »។

អ្វីៗដែលនៅសេសសល់សម្រាប់អ្នកបង្កើតគឺការបណ្តេញចេញពីសួនដ៏អស្ចារ្យ
ដែលប្តីប្រពន្ធមនុស្សដែលបានបង្កើតឡើងពីអំដាមដំបូង

(ពាក្យដែលកំណត់ប្រភេទមនុស្ស: ក្រហម = sanguine)

បានបង្ហាញខ្លួនឯងថាមិនសក្តិសមដោយការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេ។

ហើយនៅខាងក្រៅសួនច្បារជីវិតដ៏ឈឺចាប់នៅក្នុងរាងកាយដែលទន់ខ្សោយនិងផ្លូវ
ចិត្តនឹងចាប់ផ្តើមសម្រាប់គាត់។ ការត្រឡប់ទៅកាន់ទឹកដីដែលបានប្រែទៅជាវិង
មាំ និងប្រហារនឹងរំលឹកមនុស្សជាតិអំពីដើមកំណើត « ដួល » របស់ពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ 3:24 គាត់បានបណ្តេញអំដាមចេញ។ ហើយទ្រង់បានដាក់នៅ
ខាងកើតសួនច្បារអេដេន ជាច្រវិលដែក ដែលត្រូវដារភ្លើង ដើម្បីការពារផ្លូវនៃដើម
ឈើជីវិត »។

វាមិនមែនជាអំដាមដែលយាមសួនច្បារទេ ប៉ុន្តែវាជាទេវតាដែលរារាំងគាត់
មិនឱ្យចូលទៅក្នុងសួននោះ។ នៅទីបំផុតសួនច្បារនឹងរលាយបាត់

បន្តិចមុនពេលទឹកជំនន់ដែលបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 1656

ចាប់តាំងពីអំពើបាបរបស់អេវ៉ា និងអំដាម។

នៅក្នុងឧបទ្វីបនេះ យើងមានការបញ្ជាក់ដ៏មានប្រយោជន៍សម្រាប់ការ
កំណត់ទីតាំងនៃសួនអេដេន។ ទេវតាអាណាព្យាបាលត្រូវដាក់ « នៅខាងកើតសួន

ច្បារ » ដែលនៅខាងលិចកន្លែងដែលអំដាមនិងអេវ៉ាចូលនិវត្តន៍។

តំបន់ដែលគេសន្មត់ថាបង្ហាញនៅដើមជំពូកនេះ អនុលោមតាមការបញ្ជាក់នេះ៖
អំដាម និងអេវ៉ាបានដកថយទៅដីភាគខាងត្បូងនៃភ្នំអាវ៉ារ៉ាត

ហើយសួនច្បារហាមឃាត់ស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ "ទឹកច្រើន" នៃប្រទេសទួរគី
ក្បែរបឹងវ៉ាន់។ នៅភាគខាងលិចនៃទីតាំងរបស់ពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ៤

ការបំបែកដោយការស្តាប់

ជំពូកទី

4

នេះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់កាន់តែច្បាស់ថាហេតុអ្វីបានជាវាចាំបាច់សម្រាប់

ព្រះដើម្បីផ្តល់ឱ្យសាតាំងនិងពួកវិញ្ញាណកំណាចដែលបះបោររបស់វានូវមន្ទីរពិសោធន៍បង្ហាញដែលបង្ហាញពីទំហំនៃអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ។

នៅស្ថានសួគ៌ អំពើអាក្រក់មានដែនកំណត់

ដោយសារសក្ខីសេចក្តីស្នេហាមិនមានអំណាចសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។

ព្រោះពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែមានជីវិតអមតៈ។ ដូច្នេះ ស្ថានភាពនេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យព្រះលាតត្រដាងនូវកម្រិតខ្ពស់នៃអំពើអាក្រក់និងភាពឃោរឃៅដែលសត្រូវរបស់ទ្រង់មានសមត្ថភាពនោះទេ។ ដូច្នេះ ផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងអនុញ្ញាតឱ្យមានសេចក្តីស្លាប់ក្នុងទម្រង់ដ៏ឃោរឃៅបំផុតដែលគំនិតរបស់មនុស្សដូចសាតាំងអាចស្រមៃបាន។

ជំពូកទី 4 នេះ បានដាក់នៅក្រោមអត្ថន័យនិមិត្តសញ្ញានៃលេខ 4 នេះដែលជាសកល

ដូច្នេះនឹងបង្ហាញពីកាលៈទេសៈនៃការស្លាប់ដំបូងនៃមនុស្សជាតិនៅលើផែនដី។ ការស្លាប់គឺជាលក្ខណៈសកល

និងពិសេសរបស់វាក្នុងចំណោមការបង្កើតទាំងអស់ដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះ។

បន្ទាប់ពីអំពើបាបរបស់អ័ដាម និងអេវ៉ា ជីវិតនៅលើផែនដីគឺជា « ទស្សនីយភាពសម្រាប់ពិភពលោក និងចំពោះទេវតា » ដូចបានមានប្រសាសន៍នៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ៤:៦ ដែលជាសាក្សីដ៏បំផុសគំនិត និងស្មោះត្រង់ប៉ុល អតីតសូលនៃក្រុងតាសស ដែលជាអ្នកបៀតបៀនដំបូងដែលបានចាត់តាំងជាអ្នកបៀតបៀន។ ព្រះវិហារនៃព្រះគ្រីស្ទ។

លោកុប្បត្តិ ៤:១៖ « អ័ដាម បានស្គាល់ អេវ៉ាប្រពន្ធរបស់គាត់ នាងមានគភ៌ហើយសម្រាលបានកាអ៊ុន ហើយនិយាយថា៖ « ខ្ញុំបានបង្កើតមនុស្សដោយជំនួយពីព្រះយេហូវ៉ា។ »

នៅក្នុងខនេះ

ព្រះបង្ហាញដល់យើងនូវអត្ថន័យដែលទ្រង់ប្រទានដល់កិរិយាស័ព្ទ « ដើម្បីដឹង » ហើយចំណុចនេះគឺសំខាន់នៅក្នុងគោលការណ៍នៃការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ ដូចដែលវាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង យ៉ូហាន 17:3 ថា៖ « ឥឡូវនេះជីវិតអស់កល្បជានិច្ចគឺជាពួកគេ ស្គាល់ អ្នក ជាព្រះពិតតែមួយ ហើយជាព្រះអង្គដែលអ្នកបានចាត់មក គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ការស្គាល់ព្រះមានន័យថាចូលរួមក្នុងទំនាក់ទំនងស្នេហាជាមួយទ្រង់ ខាងវិញ្ញាណក្នុងករណីនេះ

ប៉ុន្តែខាងសាច់ឈាមក្នុងករណីអ័ដាម និងអេវ៉ា។

ជាថ្មីម្តងទៀតបន្ទាប់ពីគំរូនៃគូស្វាមីកិរិយាដំបូងនេះ "កូន"

បានកើតចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ខាងសាច់ឈាមនេះ; "កូន"

ក៏ត្រូវតែកើតជាថ្មីក្នុងទំនាក់ទំនងស្នេហាខាងវិញ្ញាណរបស់យើងដែលមានបទពិសោធន៍ជាមួយព្រះ។ កំណើតថ្មីនេះដោយសារតែ « ចំណេះដឹង » ពិតប្រាកដនៃព្រះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង រ៉ូម 12: 2-5: « ហើយនាងនៅមានកូនហើយនាងបានរៀនសូត្រទាំងឈឺពោះ។ ... នាងបានសំរាលបានកូនប្រុសមួយ ដែលត្រូវគ្រប់គ្រងគ្រប់ទាំងសាសន៍ដោយដំបងដែក។ ហើយកូនរបស់នាងត្រូវបានចាប់ឡើងចំពោះព្រះ និងបណ្តឹងរូបរបស់ទ្រង់ »។ កូនដែលកើតពីព្រះត្រូវបង្កើត

លក្ខណៈរបស់ព្រះរាបិការបស់ខ្លួនឡើងវិញ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាករណីកូនដំបូង ដែលកើតពីមនុស្សទេ។

ឈ្មោះកាអ៊ិនមានន័យថាការទិញយក។

ឈ្មោះនេះព្យាករណ៍ពីជោគវាសនាខាងសាច់ឈាម និងផែនដីសម្រាប់គាត់ ផ្ទុយពីបុរសខាងវិញ្ញាណដែលប្តូរប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះអេបិលនឹងក្លាយជា។

ចូរយើងកត់សំគាល់ថានៅដើមដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃមនុស្សជាតិនេះ ម្តាយដែលផ្តល់កំណើតបានភ្ជាប់ព្រះជាមួយនឹងការចាប់កំណើតនេះដោយសារតែ នាងដឹងថាការបង្កើតជីវិតថ្មីនេះគឺជាលទ្ធផលនៃអព្ភតហេតុដែលធ្វើឡើងដោយ អ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យព្រះជាម្ចាស់ YAHWEH ។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយរបស់យើង នេះលែង មានទៀតហើយ ឬកម្រនឹងកើតឡើង។

លោកុប្បត្តិ ៤:២៖ « នាងបានបង្កើតអេបិលជាបងប្រុសរបស់គាត់ម្តង ទៀត។ អេបិលជាអ្នកគង្វាល ហើយកាអ៊ិនជាអ្នកក្បួរស្រែ »។

អេបិលមានន័យថាដង្ហើម។ លើសពីកាអ៊ិន

កូនអេបិលត្រូវបានបង្ហាញជាច្បាប់ចម្លងរបស់អ័ដាម ដែលជាមនុស្សដំបូងគេដែលទទួលបានដង្ហើមស្មុគស្មាញពីព្រះ។ តាមការពិត ដោយសារការសុគតរបស់គាត់ ត្រូវបានសម្លាប់ដោយបងប្រុសរបស់គាត់ គាត់តំណាងឱ្យរូបភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រាពិតនៃព្រះ ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃអ្នករើសតាំង ដែលទ្រង់នឹងប្រោសលោះដោយឈាមរបស់គាត់។

វិជ្ជាជីវៈរបស់បងប្តូរទាំងពីរបញ្ជាក់ពីធម្មជាតិផ្ទុយគ្នា។ ដូចព្រះគ្រីស្ទ « អេបិលជាអ្នកគង្វាល » ហើយដូចជាអ្នកមិនជឿខាងសម្ភារៈនិយមលើផែនដី « កាអ៊ិនជាអ្នកក្បួរស្រែ »។ កូនដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សទាំងនេះប្រកាសពី ជោគវាសនាដែលព្រះបានទាយ។

ហើយពួកគេមកផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតអំពីគម្រោងសន្សំប្រាក់របស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៤:៣៖ « មួយរយៈក្រោយមក កាអ៊ិនបានថ្វាយផលផ្លែផែនដី ដល់ព្រះយេហូវ៉ា »។

កាអ៊ិនដឹងថាមានព្រះ ហើយដើម្បីបង្ហាញគាត់ថាគាត់ចង់លើកតម្កើង គាត់ គាត់បានធ្វើគាត់ជា « គង្វាយផលផ្លែផែនដី » ដែលជារបស់ដែលគាត់បាន បង្កើត។ ក្នុងកូនាទីនេះ គាត់យករូបភាពនៃប្រជាជនដ្ឋិហ្វ គ្រីស្ត ឬមូស្លីមជាច្រើននាក់ ដែលរំលេចនូវអំពើល្អរបស់ពួកគេ ដោយមិនខ្វល់ខ្វាយពីការព្យាយាមដឹង និងយល់ពីអ្វីដែលព្រះស្រឡាញ់ និងរំពឹងពីពួកគេ។ អំណោយមានន័យតែប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានគេ កោតសរសើរដោយអ្នកដែលទទួលពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ៤:៤៖ « ហើយអេបិលបានបង្កើតនាងជាកូនច្បងនៃហ្វូងចៀម និងខ្លាញ់របស់ពួកគេ។ ព្រះយេហូវ៉ាបានមើលងាយអេបិល និងគង្វាយរបស់គាត់ »

អេបិលយកតម្រាប់តាមបងប្រុសរបស់គាត់ ហើយដោយសារអាជីពជាអ្នក គង្វាល គាត់ធ្វើតម្រូវថ្វាយព្រះ « ពីកូនច្បងនៃហ្វូងចៀម និងខ្លាញ់របស់គេ »។ នេះជាការគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ ដោយសារទ្រង់បានឃើញនៅក្នុងការបូជានៃ « កូនច្បង » ទាំងនេះនូវរូបភាពដែលបានរំពឹងទុក និងព្យាករណ៍អំពីការបូជាផ្ទាល់ ខ្លួនរបស់ទ្រង់ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅក្នុង វិវរណៈ 1:5 យើងអានថា: "... ហើយមកពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ ជាកូនច្បងនៃមរតក

និងជាស្តេចនៃស្តេចនៃផែនដី!” ចំពោះព្រះអង្គដែលស្រឡាញ់យើង ដែលបាន
រំដោះយើងពីអំពើបាបរបស់យើង ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គ ...”។ ព្រះទត
ឃើញគម្រោងសង្គ្រោះរបស់គាត់នៅក្នុងការផ្តល់ជូនរបស់អេប៊ិល ហើយអាចរកតែ
វាពេញចិត្ត។

លោកុប្បត្តិ ៤:៥៖ « ប៉ុន្តែ គាត់មិនមើលងាយកាអ៊ីន
និងតង្វាយរបស់គាត់ទេ។ កាអ៊ីនខឹងយ៉ាងខ្លាំង ហើយមុខគាត់ដួល។ »

បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការផ្តល់ជូនរបស់អេប៊ិល
វាជាហេតុផលដែលព្រះនឹងផ្តល់ចំណាប់អារម្មណ៍តិចតួចដល់ការផ្តល់ជូនរបស់កាអ៊ី
ន ដែលគ្រាន់តែជាហេតុផលប៉ុណ្ណោះដែលអាចមានការខកចិត្ត និងសោកសៅ។ "
មុខរបស់គាត់ស្រដូងស្រងាត់ "
ប៉ុន្តែសូមឱ្យយើងកត់សំគាល់ថាការរំខាននាំឱ្យគាត់ " **ឆាប់ ខឹង** "
ហើយនេះមិនមែនជារឿងធម្មតាទេព្រោះប្រតិកម្មនេះគឺជាផ្លែឈើនៃមោទនភាព
ដែលខកចិត្ត។ ឆាប់ខឹង និងមោទនភាពនឹងបង្កើតផលកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ៖

យោគកម្មលើអេប៊ិលប្តូរប្រសូរបស់គាត់
ដែលជាប្រធានបទនៃការច្រណែនរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 4:6 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាអ៊ីនថា៖ « ហេតុអ្វីបានជា
អ្នកខឹង ហើយហេតុអ្វីបានជាមុខអ្នកដួល? »

មានតែព្រះទេដែលដឹងពីមូលហេតុដែលគាត់ពេញចិត្តចំពោះការផ្តល់ជូន
អេប៊ិល។ កាអ៊ីនអាចរកឃើញតែប្រតិកម្មរបស់ព្រះអយុត្តិធម៌ប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែជំនួសឱ្យការខឹង

គាត់គួរតែអង្វរព្រះឱ្យអនុញ្ញាតឱ្យគាត់យល់ពីមូលហេតុនៃជម្រើសដែលមើលទៅ
មិនយុត្តិធម៌នេះ។ ព្រះមានចំណេះដឹងពេញលេញអំពីនិស្ស័យរបស់កាអ៊ីន
ដែលលេងដោយមិនដឹងខ្លួននូវតួនាទីជាអ្នកបំរើដ៏អាក្រក់របស់ម៉ាថាយ ២៤:៤៨-
៤៩៖ « ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកបំរើអាក្រក់ ដែលនិយាយនៅក្នុងខ្លួនគាត់ថា៖
ចៅហ្វាយរបស់ខ្ញុំពន្យារពេលមក ប្រសិនបើគាត់ ជាអ្នកបំរើអាក្រក់។ គាត់ចាប់
ធ្វើវាយតុកទររបស់គាត់ បើគាត់ស៊ីផឹកជាមួយនឹងអ្នកប្រមឹក.. »។

ព្រះសួរគាត់នូវសំណួរមួយដែលគាត់ដឹងចម្លើយយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ប៉ុន្តែម្តងទៀត
ដោយការធ្វើដូច្នេះ៖

គាត់ផ្តល់ឱកាសឱ្យកាអ៊ីនចែករំលែកជាមួយគាត់នូវមូលហេតុនៃការរងទុក្ខរបស់
គាត់។ សំណួរទាំងនេះនឹងនៅតែមិនមានចម្លើយដោយកាអ៊ីន
ដូច្នេះព្រះព្រមានគាត់ប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់ដែលនឹងចាប់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៤:៧៖ « ប្រាកដណាស់ បើអ្នកធ្វើបានល្អ អ្នកនឹងងើបមុខឡើង
ហើយបើអ្នកធ្វើអំពើអាក្រក់ អំពើបាបនឹងនៅមាត់ទ្វារ ហើយ សេចក្តី
ប៉ងប្រាថ្នារបស់វាគឺសម្រាប់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកមានអំណាចលើវា ។ »

បន្ទាប់ពីអេវ៉ានិងអ័ដាមបានស៊ី ហើយទទួលបានរាងកាយដោយ « ស្គាល់
ល្អនិងអាក្រក់ » នោះគាត់ក៏លេចមុខឡើងវិញដើម្បីជំរុញកាអ៊ីនឱ្យសម្លាប់អេប៊ិល
ប្តូរប្រសូរបស់គាត់។ ការជ្រើសរើសពីរគឺ “ ល្អ និងអាក្រក់ ” គឺនៅចំពោះមុខគាត់។
“ សេចក្តីល្អ ” នឹងនាំគាត់ឱ្យលាវិលវិលពីតំណែង ហើយទទួលយកជម្រើសរបស់ព្រះ
ទោះបីជាគាត់មិនយល់ក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែការជ្រើសរើស « អំពើអាក្រក់ » នឹងធ្វើឱ្យ
គាត់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងព្រះ ដោយធ្វើឱ្យគាត់បំពានលើបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយ

របស់គាត់៖ « អ្នកមិនត្រូវធ្វើឃាតឡើយ »។ ហើយទេ " អ្នកមិនត្រូវសម្លាប់ " ដូចដែលអ្នកបកប្រែបានបង្ហាញ។ បញ្ញត្តិរបស់ព្រះម្ដេចទោសឧក្រិដ្ឋកម្ម មិនមែនជាការសម្លាប់ឧក្រិដ្ឋជនដែលមានទោស ដែលគាត់បានធ្វើតាមច្បាប់ដោយបញ្ជា។ ហើយក្នុងករណីនេះ ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានផ្លាស់ប្តូរគ្នានូវអីសោះនៅក្នុងការកាត់ក្តីរបស់ព្រះដ៏ត្រឹមត្រូវនេះ។

ចូរកត់ចំណាំនូវទម្រង់ដែលព្រះមានបន្ទូលអំពី " អំពើបាប " ដូចជាគាត់កំពុងនិយាយអំពីស្ត្រី យោងទៅតាមអ្វីដែលគាត់បាននិយាយទៅកាន់អេវ៉ានៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 3:16 ថា " **បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកនឹងសម្រាប់ប្តីរបស់អ្នក ប៉ុន្តែគាត់នឹងមានអំណាចលើអ្នក**"។ សម្រាប់ព្រះ ការឈ្លង " ពីអំពើបាប" គឺស្រដៀងទៅនឹងស្ត្រីដែលចង់ឈ្លងប្តី ហើយគាត់មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគាត់ " **ត្រួតត្រា** " ដោយនាង ឬដោយគាត់ឡើយ។ តាមរបៀបនេះ ព្រះបានប្រទានដល់មនុស្សនូវបញ្ហាមិនឱ្យ ខ្លួនឯងត្រូវគេឈ្លងដោយ « **អំពើបាប** » ដែលតំណាងដោយស្ត្រី។

លោកុប្បត្តិ ៤:៨៖ « យ៉ាងណាក៏ដោយ កាអ៊ិនបាននិយាយទៅកាន់អេបិល ជាបងប្រុសរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ ខណៈដែលពួកគេនៅក្នុងចម្ការ កាអ៊ិនបានដួលលើ អេបិលជាប្តីរបស់គាត់ ហើយសម្លាប់គាត់។ »

ទោះបីជាមានការព្រមានពីព្រះយ៉ាងណាក៏ដោយ ធម្មជាតិរបស់កាអ៊ិននឹង បង្កើតផល។ បន្ទាប់ពីបានសន្ទនាគ្នាជាមួយអេបិល កាអ៊ិនជាឃាតកក្នុងវិញ្ញាណ តាំងពីដើមមក ដូចជាបិតាខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ គឺអារក្ស « **បានបោះខ្លួនទៅ លើអេបិលជាបងប្រុសរបស់គាត់ ហើយសម្លាប់គាត់** »។ បទពិសោធន៍នេះព្យាករណ៍ពីជោគវាសនារបស់មនុស្សជាតិ ដែលបងប្រុសនឹងសម្លាប់បងប្រុស ជារឿយៗចេញពីការច្រណែនខាងលោកិយ ឬខាងសាសនារហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

លោកុប្បត្តិ ៤:៩៖ « ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់កាអ៊ិនថា៖ « តើ អេបិល ជាប្តីរបស់អ្នកនៅឯណា? គាត់បានឆ្លើយថា៖ ខ្ញុំមិនដឹង; តើខ្ញុំជាអ្នកថែរក្សាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំទេ? »

ដូចដែលគាត់បាននិយាយទៅកាន់អីដាមដែលកំពុងលាក់ខ្លួនពីគាត់ថា " តើអ្នកនៅឯណា? ព្រះមានបន្ទូលទៅកាអ៊ិនថា " អេបិល ជាប្តីរបស់អ្នកនៅឯណា? » តែងតែផ្តល់ឱកាសឱ្យគាត់សារភាព កំហុស។ ប៉ុន្តែដោយល្ងង់ខ្លៅ ដោយសារតែគាត់មិនអាចព្រងើយកន្តើយបានថាព្រះដឹងថាគាត់បានសម្លាប់គា ត់ គាត់ឆ្លើយយ៉ាងក្លាហានថា " ខ្ញុំមិនដឹង " ហើយដោយភាពក្រអឺតក្រទមមិនគួរឱ្យជឿ គាត់ក៏សួរទៅព្រះថា " តើខ្ញុំជាអាណាព្យាបាលរបស់បងប្រុសរបស់ខ្ញុំឬ? »

លោកុប្បត្តិ ៤:១០៖ « ហើយព្រះមានបន្ទូលថា តើអ្នកបានធ្វើអ្វី? សំឡេង ឈាមបងប្តីរបស់អ្នកចេញពីផែនដីមករកខ្ញុំ »។

ព្រះទ្រង់ប្រទានចម្លើយដល់គាត់ ដែលមានន័យថា៖ អ្នកមិនមែនជាអ្នក រក្សាគាត់ទេ ព្រោះអ្នកជាឃាតករបស់គាត់។ ព្រះជ្រាបយ៉ាងច្បាស់នូវអ្វីដែលគាត់ បានធ្វើ ហើយទ្រង់បង្ហាញដល់គាត់ក្នុងរូបភាពមួយថា៖ « សំឡេងឈាមបងប្តី របស់អ្នកចេញពីផែនដីមករកខ្ញុំ »។

រូបមន្តរូបភាពនេះដែលផ្តល់ឱ្យឈាមស្រក់នូវសំឡេងដែលស្រែកទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រូវបានប្រើនៅក្នុង Apo.6 ដើម្បីផុសនៅក្នុង " ២៩ 5 " ដែលជាការយំរបស់ទុក្ខរូបក្នុងដែលធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដោយ papal រូម៉ាំងនៃសាសនាកាតូលិកៈ Apo ។ ៦:៩-១០៖ « ពេលគាត់បើកត្រាទីប្រាំ ខ្ញុំបានឃើញនៅក្រោមអាសនៈ ព្រលឹងនៃអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងដោយសារតែទីបន្ទាល់ដែលពួកគេបានប្រទានមក។ ពួកគេបានស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ថា: ឱលោកម្ចាស់ដ៏វិសុទ្ធ និងពិតអើយ តើលោកពន្យារពេលក្នុងការវិនិច្ឆ័យ

ហើយនឹងសងសឹកចំពោះឈាមរបស់យើងទៅលើអ្នករស់នៅលើផែនដីនេះដល់ពេលណាទៀត? "។ ដូច្នោះ

ការបង្ហាញឈាមដោយអយុត្តិធម៌ទាមទារឱ្យមានការសងសឹកចំពោះអ្នកដែលមានទោស។ ការសងសឹកស្របច្បាប់នេះនឹងមកប៉ុន្តែវាគឺជាអ្វីមួយដែលព្រះបម្រុងទុកសម្រាប់ទ្រង់ផ្ទាល់។ គាត់ប្រកាសនៅក្នុង Deu.32:35 ថា " ការសងសឹកនិងការសងសឹកគឺជារបស់ខ្ញុំនៅពេលដែលជើងរបស់ពួកគេជំពប់ដួល! ដ្បិតថ្ងៃនៃសេចក្តីវិនាសរបស់ពួកគេជិតមកដល់ហើយ ហើយអ្វីដែលកំពុងរង់ចាំគេនឹងមិនបង្កង់ឡើយ »។ នៅក្នុង Isa.61:2 រួមជាមួយនឹង " ឆ្នាំនៃព្រះគុណ ", " ថ្ងៃនៃការសងសឹក " គឺនៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ Messiah ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទៈ "... គាត់បានចាត់ខ្ញុំ ... ដើម្បីប្រកាសឆ្នាំនៃព្រះគុណ។ ព្រះអម្ចាស់ជាថ្ងៃសងសឹកព្រះជាម្ចាស់នៃយើង ។ ដើម្បីសម្រាលទុក្ខទាំងអស់ ; ..."។

គ្មាននរណាម្នាក់អាចយល់បានថា " ការបោះពុម្ពផ្សាយ " នៃ " ឆ្នាំនៃព្រះគុណ " នេះត្រូវតែត្រូវបានបំបែកចេញពី " ថ្ងៃនៃការសងសឹក " ត្រឹមឆ្នាំ 2000 ។ ដូច្នោះ មនុស្សស្លាប់អាចស្រែកយំតែក្នុងការចងចាំរបស់ព្រះ ដែលការចងចាំគ្មានដែនកំណត់។ ឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តដោយការអីនសមនឹងទទួលបានការផ្ដន្ទាទោស។ លោកុប្បត្តិ ៤:១១៖ « ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងត្រូវបណ្តាសាដោយផែនដី ដែលបានបើកមាត់ដើម្បីទទួលឈាមបងប្អូនពីដៃអ្នក។ »

ការអីននឹងត្រូវបណ្តាសាពីផែនដី ហើយនឹងមិនត្រូវបានគេសម្លាប់ឡើយ។ ដើម្បីបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការអត់ឱនដ៏ទេវភាពនេះ យើងត្រូវទទួលស្គាល់ថា ឧក្រិដ្ឋកម្មដំបូងនេះមិនមានពីមុនមកទេ។ ការអីនមិនដឹងថាការសម្លាប់មានន័យយ៉ាងណាទេ ហើយវាគឺជាកំហឹងដែលធ្វើឱ្យខ្វាក់នូវហេតុផលទាំងអស់ដែលនាំឱ្យគាត់ឈានដល់ភាពឃោរឃៅដ៏សាហាវ។ ពេលនេះបងប្រុសរបស់គាត់បានស្លាប់ទៅហើយ មនុស្សជាតិមិនដែលអាចនិយាយបានថាមិនដឹងថាអ្វីជាសេចក្តីស្លាប់នោះទេ។ ច្បាប់ដែលព្រះបានបង្កើតឡើងក្នុងនិក្ខមនំ ២១:១២ នឹងចូលជាធរមាន៖ « អ្នកណាដែលវាយមនុស្សស្លាប់នឹងត្រូវទទួលទោសប្រហារជីវិត »។

ឧក្រិដ្ឋនេះក៏បង្ហាញឃ្លានេះដែរ ៖ « ផែនដីដែលបានបើកមាត់ទទួលពីដៃរបស់អ្នក ឈាមរបស់បងប្អូន » ។ ព្រះធ្វើឱ្យផែនដីជាលក្ខណៈបុគ្គលដោយឱ្យវានូវមាត់ដែលស្រូបយកឈាមដែលស្រក់មកលើវា។ បន្ទាប់មក មាត់នេះនិយាយទៅកាន់នាង ហើយវាពួកនាងអំពីទង្វើមែងស្លាប់ដែលធ្វើឱ្យនាងសៅហ្មង។

រូបភាពនេះនឹងត្រូវបានថតនៅក្នុង Deu.26:10: " ផែនដីបានបើកមាត់របស់វា
លេបពួកគេជាមួយ Korah
នៅពេលដែលអស់អ្នកដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នាបានស្លាប់ហើយភ្លើងបាននេះបុរសពី
រយហាសិបនាក់: ពួកគេបានបម្រើប្រជាជននៃការព្រមាន "។ បន្ទាប់មក
វានឹងមាននៅក្នុង Rev.12:16: " ហើយផែនដីបានជួយស្រ្តី
ហើយផែនដីបានបើកមាត់របស់វា

ហើយលេបទឹកទន្លេដែលនាគបានបោះចេញពីមាត់របស់គាត់ "។ " ទន្លេ " ជា
និមិត្តរូបនៃលីកអាណាចក្រកាតូលិកបារាំង
ដែលពួកទាហានបានបង្កើតជាពិសេសនៃ "នាគ"
ធ្វើទុក្ខបុកម្នេញពួកប្រូតេស្តង់ដ៏ស្មោះត្រង់
ហើយដេញពួកគេចូលទៅក្នុងភ្នំនៃប្រទេស។ ឧទាហរណ៍នេះមានអត្ថន័យពីរយ៉ាង :
ការតស៊ូប្រដាប់អាវុធរបស់ប្រូតេស្តង់ បន្ទាប់មកបដិវត្តន៍បារាំងដ៏បង្ហូរឈាម។
ក្នុងករណីទាំងពីរឃ្លាថា " ផែនដីបានបើកមាត់ " បង្ហាញថាវាជាការស្វាគមន៍
ឈាមនៃមនុស្សជាច្រើន។

លោកប្បត្តិ ៤:១២: « ពេលអ្នកដាំដី វានឹងលែងផ្តល់ទ្រព្យសម្បត្តិឲ្យអ្នកទៀត
ហើយ។ អ្នកនឹងក្លាយជាអ្នករង្វេងនិងរង្វេងនៅលើផែនដី។»

ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់កាអ៊ិនត្រូវបានកំណត់ចំពោះផែនដីដែលគាត់ជាម
នុស្សដំបូងដែលធ្វើអោយសៅហ្មងដោយការបង្ហូរឈាមមនុស្សនៅលើវា។
គឺជាមនុស្សដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដំបូងក្នុងរូបភាពនៃព្រះ។
ដោយសារអំពើបាប វារក្សាលក្ខណៈរបស់វាពីព្រះ
ប៉ុន្តែលែងមានភាពបរិសុទ្ធដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់វាទៀតហើយ។ សកម្មភាពរបស់បុរស
មានជាចម្បងនៃការផលិតអាហារដោយធ្វើការដី។ ដូច្នេះ
កាអ៊ិននឹងត្រូវរកវិធីផ្សេងទៀតដើម្បីចិញ្ចឹម។

លោកប្បត្តិ ៤:១៣: « កាអ៊ិនបាននិយាយទៅកាន់ព្រះយេហូវ៉ាថា ការដាក់
ទោសរបស់ខ្ញុំគឺជំពេកនឹងទទួលបាន»។

ដែលមានន័យថា: ក្នុងលក្ខខណ្ឌទាំងនេះ
វាជាការប្រសើរជាងដែលខ្ញុំធ្វើអត្តឃាត។

លោកប្បត្តិ 4:14: " មើល ថ្ងៃនេះ ទ្រង់ដេញខ្ញុំចេញពីផែនដីនេះ; ខ្ញុំនឹងត្រូវ
លាក់ពីមុខអ្នក ខ្ញុំនឹងធ្វើជាអ្នករង្វេងនៅលើផែនដី ហើយអ្នកណាដែលរកឃើញខ្ញុំ
នឹងសម្លាប់ខ្ញុំ»។

ពេលនេះគាត់និយាយច្រើនណាស់
ហើយគាត់បូកសរុបស្ថានភាពរបស់គាត់ជាការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។

លោកប្បត្តិ 4:15 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា: «ប្រសិនបើអ្នកណា
សម្លាប់កាអ៊ិន កាអ៊ិននឹងត្រូវសងសឹកប្រាំពីរដង។ ហើយព្រះយេហូវ៉ាបានដាក់ទី
សម្គាល់លើកាអ៊ិន ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាបានរកឃើញគាត់នឹងមិនសម្លាប់គាត់ឡើយ
»។

ដោយបានតាំងចិត្តទុកជីវិតរបស់កាអ៊ិនដោយហេតុផលដែលបានឃើញ
រួចហើយ ព្រះបានប្រាប់គាត់ថាការស្លាប់របស់គាត់នឹងត្រូវសងសម្រាប់ " សងសឹក
" " ប្រាំពីរដង " ។ បន្ទាប់មកគាត់បានលើកឡើងអំពី« ទីសម្គាល់ »ដែលនឹង
ការពារគាត់។ ក្នុងកម្រិតនេះ ព្រះបានទាយអំពីតម្លៃជានិមិត្តរូបនៃលេខ «ប្រាំពីរ»

ដែលនឹងកំណត់ថ្ងៃសប្បិទ និងការញែកជាបរិសុទ្ធនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក ដែលព្យាករណ៍នៅចុងបញ្ចប់នៃសប្តាហ៍នេះនឹងរកឃើញការសម្រេចពេញលេញរបស់វានៅក្នុងសហវត្សទីប្រាំពីរនៃគម្រោងការសង្គ្រោះរបស់គាត់។

ថ្ងៃសប្បិទនឹងជាសញ្ញានៃភាពជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកបង្កើតព្រះនៅក្នុងអេសេក.២០: ១៤-២០។ ហើយនៅក្នុង Ezek.9 “ ទិសគាល់មួយ ”

ត្រូវបានដាក់នៅលើអ្នកដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីកុំឱ្យគេសម្លាប់នៅក្នុងម៉ោងនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាព។ ជាចុងក្រោយ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីគោលការណ៍នៃ **ការបំបែក ការពារនេះ** នៅក្នុងវិវរណៈទី៧ “ សញ្ញា” “ ត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់” មកដល់ “ បោះត្រាលើថ្នល់” នៃអ្នកបំបែករបស់ព្រះ ហើយ “ ត្រា និងសញ្ញាសម្គាល់” នេះគឺ ថ្ងៃឈប់សម្រាករបស់គាត់នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

លោកុប្បត្តិ 4:16 “ បន្ទាប់មក កាអ៊ិនបានចាកចេញពីព្រះភ័ក្ត្រព្រះយេហូវ៉ា ហើយទៅរស់នៅក្នុងស្រុកណុដ ខាងកើតអេដេន។

វាគឺនៅភាគខាងកើតនៃអេដេន ដែលអ័ដាម និងអេវ៉ាបានដកខ្លួនចេញ បន្ទាប់ពីត្រូវបានបណ្តេញចេញពីសួនច្បារនៃព្រះ។ ដីនេះទទួលឈ្មោះថា ណុដ ដែល មានន័យថា ទុក្ខ ។ ដូច្នេះ

ជីវិតរបស់កាអ៊ិននឹងត្រូវបានសម្គាល់ដោយការរងទុក្ខផ្លូវចិត្ត និងផ្លូវកាយ ដោយសារការត្រូវបានបដិសេធឆ្ងាយពីព្រះភ័ក្ត្រព្រះ

បន្ទាប់មកដានសូម្បីតែនៅក្នុងបេះដូងវិញរបស់កាអ៊ិន ដែលបាននិយាយនៅក្នុងខទី 13 ដោយខ្លាចគាត់ថា: ”

ខ្ញុំនឹងលាក់ខ្លួនឱ្យឆ្ងាយពីវត្តមានរបស់អ្នក” ។ មុខ” ។

លោកុប្បត្តិ ៤:១៧: « កាអ៊ិនស្គាល់ប្រពន្ធគាត់។ នាងមានផ្ទៃពោះ ហើយ សម្រាលបានហេណុក។ បន្ទាប់មក គាត់បានសង់ទីក្រុងមួយ ហើយគាត់ដាក់ឈ្មោះ ទីក្រុងនេះតាមឈ្មោះថា អេណុក ជាកូនប្រុសរបស់គាត់»។

កាអ៊ិននឹងក្លាយជាបុព្វបុរសនៃប្រជាជននៃទីក្រុងមួយដែលគាត់ដាក់ ឈ្មោះកូនប្រុសដំបូងរបស់គាត់: អេណុក ដែលមានន័យថា: ដួងផ្តើម ណែនាំ ហាត់ ប្រាណ និងចាប់ផ្តើមប្រើរបស់មួយ។

ឈ្មោះនេះសរុបទាំងអស់ដែលកិរិយាសព្វទាំងនេះតំណាងឱ្យហើយវាសមរម្យដោយ សារតែកាអ៊ិននិងកូនចៅរបស់គាត់បានសម្តែងប្រភេទនៃសង្គមដែលគ្មានព្រះ ដែលនឹងបន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

លោកុប្បត្តិ ៤:១៨: « ហេណុកបង្កើតអ៊ីវ៉ាដ អ៊ីវ៉ាដបង្កើតមហ្វិយ៉ាអែល មហ្វិយ៉ាអែលបង្កើតមេទូសាអែល ហើយមេទូសាអែលបង្កើតឡាម៉េក។ »

ពង្សាវតារខ្លីនេះបញ្ចប់ដោយចេតនាលើក្តីអក្សរឈ្មោះ: ឡាម៉េក ដែល អត្ថន័យពិតប្រាកដរបស់វានៅមិនទាន់ដឹងនៅឡើយ ប៉ុន្តែពាក្យពីប្អូននេះ ទាក់ទងនឹងការណែនាំដូចជាឈ្មោះ: អេណុក និងជាសញ្ញាណនៃអំណាចផងដែរ។

លោកុប្បត្តិ ៤:១៩: « ឡាម៉េកបានយកប្រពន្ធពីរនាក់ ម្នាក់ឈ្មោះអដា ហើយ ម្នាក់ទៀតឈ្មោះស៊ីឡា។ »

យើងរកឃើញនៅក្នុងឡាម៉េកនេះជាសញ្ញាដំបូងនៃការបែកបាក់ជាមួយ ព្រះ យោងទៅតាម ”

បុរសម្នាក់នឹងចាកចេញពីដីពុកមួយរបស់គាត់ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយអ្នកទាំងពីរនឹងក្លាយជាសាច់ឈាមតែមួយ” (សូមមើលលោកុប្បត្តិ 2:24)។

ប៉ុន្តែនៅឡាម៉េក បុរសនោះបានភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយនឹងស្ត្រីពីរនាក់ ហើយអ្នកទាំងបី
នឹងក្លាយជាសាច់ឈាមតែមួយ។ ច្បាស់ណាស់ការបំបែកចេញពីព្រះគឺសរុប។

លោកុប្បត្តិ ៤:២០: « អ័ដាបានបង្កើតយ៉ាបាល: គាត់ជាឪពុករបស់អ្នក
ដែលរស់នៅក្នុងជំរំ និងតាមហ្វូងសត្វ »។

Jabal គឺជាបុព្វបុរសរបស់អ្នកគង្វាលពនេចរ
ដូចជនជាតិអាវ៉ាប៊ុយចំនួននៅមានសព្វថ្ងៃនេះ។

លោកុប្បត្តិ ៤:២១: « ហ្គួនប្រុសគាត់ឈ្មោះយូបាល: គាត់ជាឪពុករបស់អ្នក
ទាំងអស់ដែលលេងពិណ និងពិណ។ »

Jubal គឺជាបុព្វបុរសនៃតន្ត្រីករទាំងអស់ដែលកាន់កាប់កន្លែងដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងអរិ
យធម៌ដោយគ្មានព្រះ សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះដែលវប្បធម៌ ចំណេះដឹង
និងសិល្បករគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសង្គមសម័យទំនើបរបស់យើង។

លោកុប្បត្តិ ៤:២២: « ស៊ីឡា ជាចំណែករបស់នាង បានបង្កើតទូបាល កាអ៊ុន
ដែលបានក្លែងក្លាយឧបករណ៍ទាំងអស់ពីលង្ហិន និងដៃក។ ហ្គួនស្រីរបស់ Tubal
Cain គឺ Naama ។ »

ខគម្ពីរនេះផ្ទុយនឹងការបង្រៀនផ្លូវការរបស់អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រដែលសន្មតថា
យុគសម័យសំរិទ្ធមុនសម័យដៃក។ តាមការពិត យោងទៅតាមព្រះជាម្ចាស់
បុរសដំបូងគេដឹងពីរបៀបធ្វើដៃក

ហើយប្រហែលជាតាំងពីអ័ដាមខ្លួនឯងមកម៉្លោះ
ពីព្រោះអត្ថបទមិនបាននិយាយអំពីទូបាលកាអ៊ុនថាគាត់ជាឪពុករបស់អ្នកដែល
ធ្វើដៃក។

ប៉ុន្តែព័ត៌មានលម្អិតដែលបានបង្ហាញទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើងដើម្បីឱ្យយើង
យល់ថាអរិយធម៌មានតាំងពីបុរសដំបូង។

វប្បធម៌ដែលគ្មានព្រះរបស់ពួកគេមិនតិចជាងយើងសព្វថ្ងៃនេះទេ។

លោកុប្បត្តិ ៤:២៣: « ឡាម៉េកនិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធថា: « អ័ដា និងស៊ីឡា
អើយ ចូរស្តាប់សំឡេងខ្ញុំ! ស្ត្រីនៃក្រុងឡាម៉េកអើយ ចូរស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំបាន
សម្លាប់បុរសម្នាក់សម្រាប់របួសរបស់ខ្ញុំ និងយុវជនម្នាក់សម្រាប់របួសរបស់ខ្ញុំ។ »

ឡាម៉េកអ្នកនឹងប្រពន្ធពីរនាក់របស់គាត់ថាបានសម្លាប់បុរសម្នាក់ ដែល
ធ្វើឱ្យគាត់ឈឺចាប់ក្នុងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែជាមួយនឹងភាពក្រអឺតក្រទម
និងការចំអក គាត់បន្ថែមថាគាត់ក៏បានសម្លាប់យុវជនម្នាក់ផងដែរ

ដែលធ្វើឱ្យករណីរបស់គាត់កាន់តែអាក្រក់ទៅៗនៅក្នុងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ
ហើយដែលធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជា "ឃាតក" ពិតប្រាកដ និងជាជនល្មើសម្តងទៀត។

លោកុប្បត្តិ ៤:២៤: « កាអ៊ុននឹងត្រូវសងសឹក៧ដង ហើយឡាម៉េកចិតសិប
ប្រាំពីរដង។ »

បន្ទាប់មក គាត់ចំអកឱ្យការអត់ធ្មត់ដែលព្រះបានបង្ហាញចំពោះកាអ៊ុន។
ចាប់តាំងពីបន្ទាប់ពីការសម្លាប់បុរសម្នាក់ ការស្លាប់របស់កាអ៊ុននឹងត្រូវសងសឹក
"ប្រាំពីរ ដង" បន្ទាប់ពីបានសម្លាប់បុរសម្នាក់និងយុវជនម្នាក់
ឡាម៉េកនឹងត្រូវសងសឹកដោយព្រះ "ចិតសិបប្រាំពីរដង" ។ យើងមិនអាចនឹកស្មាន
ដល់ការលើកឡើងដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្ពើមបែបនេះ។

ហើយព្រះចង់បើកសម្តែងដល់មនុស្សជាតិ ថា

អ្នកតំណាងដំបូងរបស់វានៃជំនាន់ទីពីរ គឺកាអ៊ីន រហូតដល់ជំនាន់ទីប្រាំពីរ ដែលជាអ្នកបង្ហាញឱ្យយើង បានឈានដល់កម្រិតខ្ពស់បំផុតនៃភាពមិនបរិសុទ្ធ។ ហើយ នេះជាការបង្ហាញពីលទ្ធផលនៃការបែកពីគ្នា។

លោកប្បត្តិ ៤:២៥: « អ័ដាមនៅតែស្គាល់ប្រពន្ធគាត់។ នាងសំរាលបានកូន ប្រុសមួយ ហើយដាក់ឈ្មោះកូននោះថា សេត ដ្បិតនាងថា ព្រះបានប្រទានពូជមួយ ទៀតឲ្យខ្ញុំជំនួសអេបិល ដែលកាអ៊ីនបានសម្លាប់»។

ឈ្មោះ សេត ប្រកាសថា "ឆេត" ជាភាសាហេព្រើរ កំណត់ថាជាគ្រឹះនៃរូបកាយមនុស្ស។ អ្នកខ្លះបកប្រែវាថាជា "សមមូល ឬសំណង" ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចស្វែងរកហេតុផលសម្រាប់សំណើនេះជាភាសាហេព្រើរទេ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំ រក្សា«គ្រឹះនៃរូបកាយ» ពីព្រោះសេតនឹងក្លាយជាឫសគល់ ឬមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃ ពូជពង្សដ៏ស្មោះត្រង់ដែលលោកប្បត្តិទី៦ នឹងកំណត់ដោយពាក្យ « បុត្រានៃព្រះ » ដោយបន្សល់ទុកដល់«ស្រី» ដែលជាកូនចៅបះបោរនៃត្រកូលនៃ កាអ៊ីនដែល បញ្ឆោតពួកគេ ដោយប្រឆាំងនឹងពាក្យហៅថា « កូនស្រីនៃមនុស្ស»។

នៅក្នុងសេត ព្រះបានសាបព្រោះ និងបង្កើត " គ្រាប់ពូជ " ថ្មីមួយ ដែលកូនចៅទីប្រាំពីរ អេណុក ម្នាក់ទៀតត្រូវបានផ្តល់ជាឧទាហរណ៍នៅក្នុងលោកប្បត្តិ 5:21 ដល់ 24 ។ គាត់មានឯកសិទ្ធិចូលស្ថានសួគ៌ទាំងរស់ ដោយមិនឆ្លងកាត់សេចក្តីស្លាប់ បន្ទាប់ពី 365

ឆ្នាំនៃជីវិតនៅលើផែនដីបានរស់នៅដោយស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះជាអ្នកបង្កើត។ ហេណុកនេះបានបង្កើតឈ្មោះគាត់បានយ៉ាងល្អដោយសារ«ការអប់រំ»របស់គាត់គឺ ដើម្បីសិរិល្អនៃព្រះមិនដូចឈ្មោះរបស់គាត់ដែលជាកូនរបស់លោកឡាម៉េកជាកូន នៃត្រកូលកាអ៊ីន។ ហើយទាំងពីរគឺ ឡាម៉េក ជាអ្នកបះបោរ និងហេណុក ជាអ្នក សុចរិត ជាកូនចៅទីប្រាំពីរនៃពូជពង្សរបស់ពួកគេ។

លោកប្បត្តិ ៤:២៦: « សេតក៏មានកូនប្រុសមួយ ហើយគាត់ដាក់ឈ្មោះគាត់ ថា អេណុស។ ពេលនោះហើយដែលមនុស្សចាប់ផ្តើមហៅព្រះនាមថា យ៉ាហូវី។ »

អ៊ីណុស មានន័យថា: បុរស មនុស្សស្លាប់ មនុស្សអាក្រក់។ ឈ្មោះនេះត្រូវបាន គេភ្ជាប់ទៅនឹងពេលដែលមនុស្សចាប់ផ្តើមហៅឈ្មោះ: YaHWéH។ អ្វីដែលព្រះចង់ ប្រាប់យើងដោយភ្ជាប់រឿងទាំងពីរនេះគឺថា បុរសក្នុងត្រកូលដ៏ស្មោះត្រង់បានដឹង ពីអំពើអាក្រក់នៃធម្មជាតិរបស់ខ្លួន ដែលលើសពីជីវិតរមែងស្លាប់។ ហើយការយល់ដឹងនេះបាននាំឱ្យគាត់ស្វែងរកអ្នកបង្កើតរបស់គាត់ ដើម្បីគោរពគាត់ ហើយថ្វាយបង្គំដោយស្មោះត្រង់ដល់គាត់។

លោកប្បត្តិ ៥

ការញែកចេញតាមរយៈការរាប់ជាបរិសុទ្ធ

នៅក្នុងជំពូកទី 5 នេះ ព្រះបាននាំមកជាមួយគ្នានូវពូជពង្សដែលនៅតែស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់។ ខ្ញុំសូមបង្ហាញជូនអ្នកនូវការសិក្សាលម្អិតអំពីខគម្ពីរដំបូងប៉ុណ្ណោះ:

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពីហេតុផលសម្រាប់ការរាប់បញ្ចូលនេះ
ដែលគ្របដណ្តប់ពេលវេលារវាងអំដាម និងលូអេដល្វីល្សាញ។

លោកុប្បត្តិ ៥:១៖ « នេះជាសៀវភៅរបស់ពូជអំដាម។ ពេលព្រះបង្កើតមនុស្ស
ទ្រង់បានបង្កើតគេឱ្យមានលក្ខណៈដូចព្រះ »។

ខគម្ពីរនេះកំណត់ស្តង់ដារសម្រាប់បញ្ជីឈ្មោះបុរសដែលបានលើកឡើង។ អ្វី
គ្រប់យ៉ាងគឺផ្អែកលើការរំលឹកនេះថា៖ « ពេលដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សទ្រង់បាន
បង្កើតគាត់ឱ្យមានលក្ខណៈដូចជាព្រះ »។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតែយល់ថា ដើម្បីចូលក្នុង
បញ្ជីនេះ បុរសត្រូវតែរក្សា « **ភាពដូចព្រះ** » របស់គាត់។
ដូច្នេះយើងអាចយល់បានថាហេតុអ្វីបានជាឈ្មោះសំខាន់ដូចជាកាអ៊ុនមិនចូលក្នុង
បញ្ជីនេះ។ ពីព្រោះវាមិនមែនជាសំណួរនៃភាពស្រដៀងនឹងរូបកាយទេ
ប៉ុន្តែអំពីភាពស្រដៀងគ្នានៃក្បួនរក្សា ហើយជំពូកទី 4
ទើបតែបង្ហាញយើងអំពីកាអ៊ុន និងកូនចៅរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៥:២៖ « ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សប្រុសជាស្រ្តី ហើយបានប្រទានពរ
ដល់ពួកគេ ហើយបានហៅគេតាមឈ្មោះបុរស កាលដែលពួកគេបានបង្កើត »។

នៅទីនេះផងដែរ ការរំលឹកពីពរជ័យរបស់ព្រះចំពោះបុរស និងស្រ្តី
មានន័យថាឈ្មោះដែលនឹងត្រូវបានលើកឡើងត្រូវបានប្រទានពរដោយព្រះ។
ការទទួលបាននៃការបង្កើតរបស់ពួកគេដោយព្រះបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់ដែលគាត់បាន
ផ្តល់ឱ្យដើម្បីត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកបង្កើតព្រះដែលបានញែកចេញពីគ្នា
ញែកអ្នកបំរើរបស់គាត់ជាបរិសុទ្ធដោយសញ្ញានៃថ្ងៃសប្បិទ
នៅសល់បានសង្កេតក្នុងអំឡុងពេលថ្ងៃទីប្រាំពីរពីសប្តាហ៍ទាំងអស់របស់ពួកគេ។
ការរក្សាបាននូវពរជ័យរបស់ព្រះជាមួយនឹងការញែកជាបរិសុទ្ធនៃថ្ងៃសប្បិទ
និងរូបរាងរបស់ទ្រង់គឺជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវដោយព្រះសម្រាប់មនុស្សដើម្បីរក្សាភាពស
ក្តិសមនៃត្រូវបានគេហៅថា " មនុស្ស " ។ ក្រៅពីផ្លែឈើទាំងនេះ មនុស្សក្លាយជា
"សត្វ" ដែលត្រូវបានអភិវឌ្ឍ និងអប់រំច្រើនជាងប្រភេទសត្វដទៃទៀត។

លោកុប្បត្តិ ៥:៣៖ « អំដាមមានអាយុមួយរយសាមសិបឆ្នាំ បង្កើតបានកូន
ប្រុសម្នាក់តាមរូបរាងរបស់គាត់ ហើយគាត់ដាក់ឈ្មោះគាត់ថា សេត »។

ដោយមើលឃើញរវាងអំដាម និងសេត ឈ្មោះពីរត្រូវបានបាត់ ឈ្មោះកាអ៊ុន
(ដែលមិនមែនជាត្រកូលស្មោះត្រង់) និងអេបិល
(ដែលបានស្លាប់ដោយគ្មានកូនចៅ)។ ស្តង់ដារនៃការជ្រើសរើសពរជ័យត្រូវបាន
បង្ហាញយ៉ាងដូច្នោះ។

ដូចគ្នានេះដែរនឹងអនុវត្តចំពោះឈ្មោះផ្សេងទៀតទាំងអស់ដែលបានរៀបរាប់។

លោកុប្បត្តិ ៥:៤៖ « ថ្ងៃរបស់អំដាមបន្ទាប់ពីកើតសេតមានអាយុប្រាំបីរយ
ឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសកូនស្រី »។

អ្វីដែលយើងត្រូវយល់នោះគឺ អំដាម « បង្កើតកូនប្រុសកូនស្រី » មុននឹង
កើត « សេត » ហើយក្រោយមក ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនេះមិនបានបង្ហាញពីជំនឿរបស់
ឪពុក ឬ «សេត» ទេ។

ពួកគេបានចូលរួមជាមួយ «មនុស្សសត្វ» ដែលមិនស្មោះត្រង់និងមិនគោរពព្រះដ៏
មានព្រះជន្មរស់។ ដូច្នេះ ក្នុងចំណោមអ្នកដែលកើតចំពោះគាត់ ក្រោយមរណភាព
របស់អេបិល " សេត " គឺជាមនុស្សដំបូងគេដែលសម្គាល់ខ្លួនគាត់ដោយជំនឿនិង

ភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះព្រះយេហូវ៉ាដែលបានបង្កើត និងបង្កើតបិតានៅលើផែនដី។ អ្នកផ្សេងទៀតបន្ទាប់ពីគាត់ ដែលមិនបញ្ចេញឈ្មោះប្រហែលជាបានធ្វើតាមគំរូរបស់គាត់ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែជាអនាមិក ពីព្រោះបញ្ជីដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើការបន្តពូជរបស់បុរសស្មោះត្រង់ដំបូងបង្អស់នៃកូនចៅនីមួយៗដែលបានបង្ហាញ។ ការពន្យល់នេះធ្វើឱ្យយល់បាននូវអាយុដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ "130 ឆ្នាំ" សម្រាប់អីដាមនៅពេលដែលកូនប្រុសរបស់គាត់ "សេត" បានកើត។ ហើយគោលការណ៍នេះអនុវត្តចំពោះអ្នករើសគាំងនីមួយៗដែលបានលើកឡើងក្នុងបញ្ជីវែងដែលឈប់នៅលើណូអេ ពីព្រោះកូនប្រុសបីនាក់របស់គាត់គឺ សេម ហាំ និងយ៉ាផេតនឹងមិនជាប់ឆ្នោត មិនមានលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ទេ។

លោកុប្បត្តិ ៥:៥៖ « គ្រប់ថ្ងៃដែលអីដាមរស់នៅគឺប្រាំបួនរយសាមសិបឆ្នាំ។ បន្ទាប់មកគាត់បានស្លាប់»។

ខ្ញុំទៅជួបអ្នករើសទីប្រាំពីរដែលឈ្មោះហេណុកផ្ទាល់។ ហេណុកដែលមានចរិតផ្អែមពិហេណុក ជាកូនរបស់កាអ៊ីន។

លោកុប្បត្តិ ៥:២១៖ « ហេណុកមានអាយុហុកសិបប្រាំឆ្នាំ បានក្លាយជាឪពុករបស់មធ្វសាឡា»។

លោកុប្បត្តិ 5:22 ហេណុក ក្រោយកំណើតមធ្វសាឡា បានដើរជាមួយព្រះជាម្ចាស់បីរយឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសកូនស្រី»។

លោកុប្បត្តិ ៥:២៣៖ « អស់ទាំងថ្ងៃរបស់ហេណុកគឺបីរយហុកសិបប្រាំឆ្នាំ»។

លោកុប្បត្តិ ៥:២៤៖ « ហេណុកបានដើរជាមួយព្រះ។ ពេលនោះ គាត់លែងមានទៀតហើយ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានយកគាត់"។

វាគឺជាមួយនឹងការបង្ហាញជាក់លាក់នេះពីករណីហេណុកដែលព្រះបានបើកសម្តែងវាដល់យើង: antediluvians ក៏បានយក "អេលីយ៉ា" របស់ពួកគេទៅស្ថានសួគ៌ដោយមិនឆ្លងកាត់សេចក្តីស្លាប់។ ពិតណាស់ រូបមន្តនៃខគម្ពីរនេះខុសពីអ្វីផ្សេងទៀតដែលបញ្ចប់ទៅនឹងជីវិតរបស់អីដាម ដោយមានពាក្យ « បន្ទាប់មកគាត់បានស្លាប់» ។

បន្ទាប់មក Metushelah បុរសដែលមានអាយុវែងបំផុតនៅលើផែនដី គឺ 969 ឆ្នាំ; បន្ទាប់មក ឡាម៉េកមួយទៀតនៃបន្ទាត់នេះត្រូវបានប្រទានពរដោយព្រះជាម្ចាស់។

លោកុប្បត្តិ 5:28 « ឡាម៉េកអាយុមួយរយប៉ែតសិបពីរឆ្នាំបង្កើតបានកូនប្រុសមួយ»។

លោកុប្បត្តិ 5:29 លោកបានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា ណូអេ ដោយមានប្រសាសន៍ថា៖ «អ្នកនេះនឹងសម្រាលទុក្ខយើងពីការនឿយហត់ និងការនឿយហត់របស់យើងដោយចេញពីស្រុកនេះ ដែលព្រះយេហូវ៉ាបានដាក់បណ្តាសា»។

ដើម្បីយល់ពីអត្ថន័យនៃខគម្ពីរនេះ អ្នកត្រូវដឹងថាឈ្មោះណូអេមានន័យថា៖ សម្រាក ។ លោក Lamech ប្រាកដជាមិននឹកស្មានដល់ថាពាក្យរបស់លោកនឹងក្លាយទៅជាការពិតកម្រិតណាទេ ព្រោះលោកបានឃើញតែ« ផែនដីដែលត្រូវបណ្តាសា » ពីជ្រុងនៃ « ភាពនឿយហត់របស់យើង និងការធ្វើការដ៏ឈឺចាប់របស់យើង»។ ប៉ុន្តែនៅសម័យណូអេ ព្រះនឹងបំផ្លាញវាដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់មនុស្ស

ដែលវាធ្វើ ដូចលោកុប្បត្តិ ៦ នឹងអនុញ្ញាតឲ្យយើងយល់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឡាម៉េក ជាឪពុករបស់លូអេ គឺជាអ្នកជ្រើសរើសម្នាក់ ដែលដូចជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើសតិចតួចនៅសម័យរបស់គាត់ ច្បាស់ជាមានការសោកស្តាយដែលឃើញអំពើទុច្ចរិតរបស់មនុស្សនៅជុំវិញពួកគេ កើនឡើង។

លោកុប្បត្តិ 5:30: “ ឡាម៉េកបានរស់នៅ ក្រោយកំណើតលូអេ ប្រាំរយកៅសិបប្រាំឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី»

លោកុប្បត្តិ 5:31: « គ្រប់ជំនាន់របស់លោកឡាម៉េកមានអាយុប្រាំពីររយចិតសិបប្រាំពីរឆ្នាំ។ បន្ទាប់មកគាត់ស្លាប់»

លោកុប្បត្តិ ៥:៣២: « លូអេអាយុប្រាំរយឆ្នាំ បង្កើតបានសេម ហាំ និង យ៉ាដេត»។

លោកុប្បត្តិ ៦

ការបែកគ្នាបរាជ័យ

លោកុប្បត្តិ ៦:១: « ពេលមនុស្សចាប់ផ្តើមកើនឡើងនៅលើផែនដី ហើយ កូនស្រីបានកើតដល់ពួកគេ»។

យោងតាមមេរៀនដែលបានរៀនពីមុន ហ្នឹងមនុស្សនេះគឺជាបទដ្ឋានសត្វដែលមើលងាយព្រះជាម្ចាស់ដែលមានហេតុផល ល្អក្នុងការបដិសេធពួកគេផងដែរ។

ការល្អៗដ៏ដាមដោយប្រពន្ធរបស់គាត់អេវ៉ាត្រូវបានបន្តពូជនៅទូទាំងមនុស្សជា តិហើយវាជារឿងធម្មតាយោងទៅតាមសាច់ឈាម:

ក្មេងស្រីល្អៗបុរសហើយពួកគេទទួលបានពីពួកគេនូវអ្វីដែលពួកគេចង់បាន។

លោកុប្បត្តិ ៦: ២: « ពួកកូនរបស់ព្រះបានឃើញថាកូនស្រីរបស់មនុស្សមាន សម្រស់ស្អាត ហើយពួកគេបានយកធ្វើជាប្រពន្ធពីចំណោមអស់អ្នកដែលពួកគេ ជ្រើសរើស»។

នេះគឺជាកន្លែងដែលអ្វីៗកាន់តែពិបាក។ **ការបំបែកខ្លួន** រវាងអ្នកដែល បានញែកជាបរិសុទ្ធ និងអ្នកមិនជឿសាសនានៅទីបំផុតត្រូវរលាយបាត់។ ការញែកជាបរិសុទ្ធនៅទីនេះត្រូវបានគេហៅថា " កូនប្រុសរបស់ព្រះ " ស្ថិតនៅក្រោមការល្អៗនៃ " កូនស្រីរបស់មនុស្ស " ឬនៃក្រុមមនុស្ស "សត្វ" ។ សម្ព័ន្ធភាពតាមរយៈអាពាហ៍ពិពាហ៍ដូច្នោះក្លាយជាមូលហេតុនៃការដួលរលំនៃ

ការបំបែក ដែលចង់បាននិងស្វែងរកដោយព្រះ។ វាជាបទពិសោធន៍ដែលមិនអាចបំភ្លេចបានដែលក្រោយមកនឹងនាំឱ្យគាត់ហាម ឃាត់កូនចៅអ៊ីស្រាអែលមិនឱ្យយកស្រ្តីបរទេសធ្វើជាប្រពន្ធ។ ទឹកជំនន់ដែលនឹងកើតឡើងបង្ហាញថា តើការហាមឃាត់នេះគួរគោរពកម្រិតណា។ ចំពោះគ្រប់ច្បាប់ មានករណីលើកលែង ពីព្រោះស្រ្តីខ្លះបានយកព្រះពិតជាមួយប្តីជនជាតិយូដាដូចនាងរស់។

គ្រោះថ្នាក់គឺមិនមែនថាស្ត្រីនោះជាជនបរទេសនោះទេ ប៉ុន្តែនាងដឹកនាំ " កូនប្រុសរបស់ព្រះ " ឱ្យមានការក្សត់សាសនាដោយធ្វើឱ្យគាត់ទទួលយកសាសនាមិនពិតប្រពៃណីនៃ ប្រភពដើមរបស់គាត់។ ម្យ៉ាងទៀត ភាពផ្ទុយគ្នាក៏ត្រូវបានហាមឃាត់ផងដែរ ពីព្រោះស្ត្រីម្នាក់ជា "បុត្រីរបស់ព្រះ" ដាក់ខ្លួននាងនៅក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់ដោយការរៀបការជាមួយ "កូនមនុស្ស" "សត្វ" និងសាសនាមិនពិត ដែលកាន់តែគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់នាង។ សម្រាប់ "ស្ត្រី" ឬ "ក្មេងស្រី" គ្រប់រូបគឺជា "ស្ត្រី" តែក្នុងអំឡុងពេលនៃជីវិតរបស់នាងនៅលើផែនដីនេះហើយអ្នកដែលបានជ្រើស រើសក្នុងចំណោមពួកគេនឹងទទួលបានដូចជាបុរសនូវរាងកាយសេឡេស្តាល asexual ស្រដៀងទៅនឹងទេវតានៃព្រះ។ ភាពអស់កល្បគឺជា unisex និងរូបភាពនៃតួអក្សររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាគំរូដ៏ទេវភាពដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ បញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅតែមាន។ ចំពោះអ្នកណាដែលរៀបការនឹងអ្នកណា ដែលមិនប្រកាន់សាសនាខ្លួន នោះធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងជំនឿរបស់ខ្លួន ទោះជាត្រូវ ឬខុស។ លើសពីនេះ សកម្មភាពនេះបង្ហាញពីភាពព្រងើយកន្តើយចំពោះសាសនា ហើយដូច្នោះចំពោះព្រះផ្ទាល់។ អ្នករើសតាំងត្រូវតែស្រឡាញ់ព្រះ លើសអ្វីៗទាំងអស់ ដើម្បីសក្តិសមសម្រាប់ការបោះឆ្នោត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សម្ព័ន្ធភាពជាមួយជនបរទេសកំពុងមិនពេញចិត្តចំពោះគាត់ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលចុះកិច្ចសន្យាថាមិនសក្តិសមក្នុងការបោះឆ្នោត ហើយជំនឿរបស់គាត់ក្លាយជាការសន្មត ដែលជាការបំភាន់ដែលនឹងបញ្ចប់ដោយការខកចិត្តដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ វានៅសល់ដើម្បីទាញការកាត់ចុងក្រោយ។ ប្រសិនបើអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅតែបង្កបញ្ហានេះ គឺដោយសារតែសង្គមមនុស្សសម័យទំនើបរកឃើញថាខ្លួនគាត់ស្ថិតក្នុងស្ថានភាព អសីលធម៌ដូចសម័យណូអេម។ ដូច្នោះ សារនេះគឺសម្រាប់ពេលវេលាចុងក្រោយរបស់យើង ដែលការកុហកគ្របដណ្តប់លើចិត្តមនុស្ស ដែលបិទទាំងស្រុងទៅនឹង "សេចក្តីពិត" ដ៏ទេវភាព។ ដោយសារសារៈសំខាន់របស់វាសម្រាប់ "ត្រាចុងក្រោយ" របស់យើង ព្រះបានដឹកនាំខ្ញុំឱ្យបង្កើតសារលិខិតនេះដែលបានបង្ហាញជាចុងក្រោយនៅក្នុង ដំណើររឿងលោកុប្បត្តិនេះ។ ដោយសារតែបទពិសោធន៍របស់អ្នករើសតាំង antediluvian ត្រូវបានសង្ខេបដោយ " ការចាប់ផ្តើម " ដ៏រីករាយ និងសោកនាដកម្ម " ចុងបញ្ចប់ " នៅក្នុងការក្សត់សាសនា និងការស្អប់ខ្ពើម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បទពិសោធន៍នេះក៏សង្ខេបថាព្រះវិហារចុងក្រោយរបស់វានៅក្នុងទម្រង់ស្ថាប័នរបស់ខ្លួន "Seventh-day Adventist" ត្រូវបានប្រទានពរជាផ្លូវការ និងជាប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងឆ្នាំ 1863 ប៉ុន្តែខាងវិញ្ញាណនៅឆ្នាំ 1873 នៅក្នុង " Philadelphia " នៅក្នុង Rev.3:7 សម្រាប់ " ការចាប់ផ្តើម " របស់វា ។ ហើយ " ក្តួត " ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុង វិវរណៈ 3:14 នៅក្នុង " ទ្បៅខីសេ " ក្នុងឆ្នាំ 1994 នៅ " ចុងបញ្ចប់ " "

របស់គាត់ដោយសារតែភាពមិនកក់ក្តៅជាផ្លូវការរបស់គាត់និងដោយសារតែសម្ព័ន្ធភាពរបស់គាត់ជាមួយជំរុំ សត្រូវ ecumenical ក្នុងឆ្នាំ 1995 ។ ពេលវេលានៃការអនុម័តរបស់ព្រះសម្រាប់ស្ថាប័នសាសនាគ្រិស្តសាសនានេះត្រូវបានជួសជុលដូច្នោះដោយ " ការចាប់ផ្តើម មួយ និង ចុងបញ្ចប់ " ។ ប៉ុន្តែដូចជាកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់សាសន៍យូដាត្រូវបានបន្តដោយសារកំណត់ដប់ពីររូបដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះយេស៊ូវ ដូច្នោះការងាររបស់ Adventist ត្រូវបានបន្តដោយខ្ញុំ

និងដោយអស់អ្នកដែលបានទទួលសាក្សីព្យាករណ៍នេះហើយបង្កើតឡើងវិញនូវកិច្ចការនៃសេចក្តីជំនឿដែលព្រះ បានប្រទានពរពីដើមនៅក្នុងអ្នកត្រួសត្រាយនៃ Adventism ឆ្នាំ 1843 និង 1844. ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថា ព្រះបានប្រទានពរដល់ការលើកទឹកចិត្តនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយមិនមែនជាស្តង់ដារនៃការបកស្រាយទំនាយរបស់ពួកគេ ដែលក្រោយមកត្រូវបានចោទសួរ។ ការអនុវត្តថ្ងៃសប្បិទអាចក្លាយជាផ្លូវការ និងជាប្រពៃណី

ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះលែងប្រទានពរដល់អ្វីផ្សេងក្រៅពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិតដែលបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ " ពិដើមដល់ចប់ " ឬរហូតដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ កំណត់សម្រាប់លើកចុងក្រោយនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។

ដោយបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុង វិរណៈ 1:8 ថាជា " អាវហ្វា និងអូមេហ្វា " ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបង្ហាញដល់យើងនូវគន្លឹះមួយដើម្បីយល់អំពីរចនាសម្ព័ន្ធនិងទិដ្ឋភាពដែលទ្រង់បង្ហាញដល់យើងពេញមួយព្រះគម្ពីរ គឺ " ការវិនិច្ឆ័យ " របស់ទ្រង់ គឺតែងតែ ផ្អែកលើការសង្កេតលើស្ថានភាពនៃ " ការចាប់ផ្តើម " និងលើអ្វីដែលលេចឡើងនៅ " ចុងបញ្ចប់ " នៃជីវិត សម្ព័ន្ធភាព ឬព្រះវិហារ។ គោលការណ៍នេះលេចឡើងនៅក្នុង Dan.5 ដែលពាក្យដែលសរសេរនៅលើជញ្ជាំងដោយព្រះ " រាប់លេខ " បន្ទាប់មក " ថ្លឹងនិងបែងចែក " តំណាងឱ្យ " ការចាប់ផ្តើម " នៃជីវិតរបស់ស្តេច Belshazzar និងពេលវេលានៃ " ចុងបញ្ចប់ " របស់វា។ តាមរបៀបនេះ ព្រះបញ្ជាក់ថាការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់គឺផ្អែកលើការគ្រប់គ្រងអចិន្ត្រៃយ៍នៃប្រធានបទដែលកំពុងវិនិច្ឆ័យ។ គាត់ស្ថិតនៅក្រោមការសង្កេតរបស់គាត់ពី " ការចាប់ផ្តើម " ឬ " អាវហ្វា " របស់គាត់រហូតដល់ " ចុងបញ្ចប់ " របស់គាត់ " អូមេហ្វា " ។

នៅក្នុងសៀវភៅវិរណៈ និងនៅក្នុងប្រធានបទនៃសំបុត្រដែលបានផ្ញើទៅកាន់ « សាសនាចក្រទាំងប្រាំពីរ » គោលការណ៍ដូចគ្នានេះបានជួសជុល « ការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់ » នៃ « សាសនាចក្រ » ទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ទីមួយ យើងរកឃើញសាសនាចក្រសាវ័ក ដែល " ការចាប់ផ្តើម " ដ៏រុងរឿងរបស់វាត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញនៅក្នុងសារដែលបានបញ្ជូនទៅកាន់ " អេភេសូរ " ហើយនៅក្នុងនោះ " ចុងបញ្ចប់ " របស់វាដាក់វានៅក្រោមការគំរាមកំហែងនៃការដកព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដោយសារតែការខ្វះការខ្វះខ្វែងរបស់គាត់។ ជាសំណាងល្អ សារដែលបានចែកចាយនៅក្នុង " Smyrna " មុនពេល 303 ថ្ងៃដំបូងទីបន្ទាល់ថា ការហៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទឱ្យប្រែចិត្តនឹងត្រូវបានព្យាបាលសម្រាប់សិរិល្លនៃព្រះ។ បន្ទាប់មក

ព្រះវិហារកាតូលិករបស់សម្តេចប៉ាបប៊ូរីម៉ាដាប៉ាប៊ីម៉ាដាប៉ាប៊ីម៉ាដាប៉ាប៊ីម៉ាដា " Pergamum " ក្នុងឆ្នាំ 538 ហើយបញ្ចប់នៅ " Thyatira " នៅពេលនៃកំណែទម្រង់ប្រូតេស្តង់ ប៉ុន្តែជាពិសេសជាផ្លូវការនៃការសោយទិវង្គតរបស់សម្តេចប៉ាប Pius 6 ដែលជាប់គុកនៅ Valencia ក្នុងទីក្រុងរបស់ខ្ញុំ។ នៅប្រទេសបារាំងក្នុងឆ្នាំ 1799 បន្ទាប់មកករណីនៃជំនឿប្រូតេស្តង់បានមកដល់ ដែលការយល់ព្រមពីព្រះក៏ត្រូវបានកំណត់តាមពេលវេលាផងដែរ។ " ការចាប់ផ្តើម " របស់វាត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុង " ជីវិត " ហើយ " ចុងបញ្ចប់ " របស់វាត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុង " សាដ " ក្នុងឆ្នាំ 1843 ដោយសារតែការអនុវត្តថ្ងៃអាទិត្យរបស់វាបានទទួលមរតកពីសាសនារ៉ូម៉ាំង។ ព្រះ យេស៊ូមិនអាចយល់បានច្បាស់ជាងនេះទេ សាររបស់ទ្រង់ « អ្នកបានស្លាប់ហើយ » មិននាំឲ្យមានការភាន់ច្រឡំឡើយ។ ហើយទីបីនៅក្រោម " ទីក្រុង Philadelphia និង Laodicea " ករណីនៃ Adventism ស្ថាប័នដែលយើងបានឃើញពីមុនបានបិទប្រធានបទនៃសារដែលផ្ញើទៅកាន់ " ព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ " និងពេលវេលានៃយុគសម័យដែលពួកគេតំណាង។

ដោយបង្ហាញដល់យើងនៅថ្ងៃនេះពីរបៀបដែលគាត់បានវិនិច្ឆ័យអ្វីៗដែល បានសម្រេចរួចហើយ ហើយតាំងពី " ដើមដំបូង " ដូចជាលោកុប្បត្តិ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យយើងនូវគន្លឹះដើម្បីយល់ពីរបៀបដែលទ្រង់វិនិច្ឆ័យការពិត និងក្រុមជំនុំនៅក្នុងសម័យរបស់យើង។ « ការជំនុំជំរះ » ដែលកើតចេញពីការសិក្សារបស់យើង ដូច្នោះមាន « ត្រា » នៃព្រះវិញ្ញាណនៃទេវភាពរបស់វា។

លោកុប្បត្តិ 6:3: « ពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: « វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ នឹងមិនស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សជារៀងរហូតទេ ដ្បិតមនុស្សជាសាច់ ហើយអាយុរបស់ គាត់នឹងមានមួយរយម៉ែឆ្នាំ » ។ »

តិចជាង 10 ឆ្នាំមុនពេលការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ សារនេះថ្ងៃនេះ និយាយអំពីប្រធានបទដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយ។ វិញ្ញាណនៃជីវិតដែលព្រះបាន ប្រទានមក « នឹងមិនស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សជារៀងរហូតទេ ដ្បិតមនុស្សជាសាច់ ណាម ហើយអាយុរបស់គាត់នឹងមានមួយ រយ ម៉ែ ប្រាំបួន ឆ្នាំ » ។ តាមពិត នេះមិន មែនជាអត្ថន័យដែលព្រះបានប្រទានដល់ពាក្យរបស់លោកទេ។ យល់ពីខ្ញុំ ហើយ យល់ពីទ្រង់: ព្រះទ្រង់មិនបោះបង់គម្រោងការហៅហៅ និងជ្រើសរើសអ្នករើស តាំងរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំរបស់ទ្រង់ឡើយ។

បញ្ហារបស់គាត់ស្ថិតនៅលើអាយុជីវិតដ៏ធំសម្បើមដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យ antediluvians ចាប់តាំងពីអំដាមដែលបានស្លាប់នៅអាយុ 930 ឆ្នាំបន្ទាប់ពីគាត់ Methuschela មួយផ្សេងទៀតនឹងរស់នៅរហូតដល់ 969 ឆ្នាំ។ ប្រសិនបើវាមានរយៈពេល 930 ឆ្នាំនៃភាពស្មោះត្រង់ នេះគឺអាចទ្រាំទ្របាន ហើយថែមទាំងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជាឡាម៉េកដ៏ក្រអឺតក្រទម និងគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម នោះព្រះបានប៉ាន់ស្មានថាការស្លាប់នឹងគាត់ជាមធ្យម 120 ឆ្នាំនឹងលើសពីគ្រប់គ្រាន់។ ការបកស្រាយនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយប្រវត្តិសាស្ត្រ ចាប់តាំងពីការបញ្ចប់នៃទឹកជំនន់មក

អាយុកាលរបស់មនុស្សត្រូវបានកាត់បន្ថយមកត្រឹម
ឆ្នាំក្នុងសម័យកាលរបស់យើង។

លោកុប្បត្តិ ៦:៤៖ « យក្សនៅលើផែនដីនៅសម័យនោះ ហើយ បន្ទាប់ពីបុត្រ
របស់ព្រះបានមកដល់កូនស្រីមនុស្ស ហើយបង្កើតបានកូន៖ ទាំងនេះគឺជារបស់
ដែលល្អនៅសម័យបុរាណ។

ខ្ញុំត្រូវបន្ថែមភាពជាក់លាក់ “ **និង** ” ពីអត្ថបទភាសាហេព្រើរ
ពីព្រោះអត្ថន័យនៃសារត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ព្រះបើកសម្តែងឲ្យយើងដឹងថា ការ
បង្កើតអង្គទីដំបូងរបស់គាត់មានស្តង់ដារដ៏មហិមា អំណាចផ្ទាល់ត្រូវមាន
កម្ពស់ប្រហែល ៤ ឬ ៥ ម៉ែត្រ។ ការគ្រប់គ្រងលើផ្ទៃផែនដីត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ
និងកាត់បន្ថយ។ មួយជំហាននៃ “ យក្ស ” ទាំងនេះមានតម្លៃប្រាំរបស់យើង
ហើយគាត់ត្រូវតែទទួលបានអាហារប្រាំដងពីផែនដីច្រើនជាងមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ។
ដូច្នេះ ដើមមានប្រជាជនយ៉ាងឆាប់រហ័ស និងរស់នៅលើផ្ទៃដីទាំងមូល។
ភាពជាក់លាក់ “ **និង** ” ក៏បង្រៀនយើងថាស្តង់ដារនៃ “ យក្ស ”
នេះមិនត្រូវបានកែប្រែដោយសម្ព័ន្ធភាពនៃពួកបរិសុទ្ធ
និងអ្នកដែលត្រូវបានបដិសេធ “ កូនប្រុសរបស់ព្រះ ” និង “ កូនស្រីរបស់មនុស្ស ”
នោះទេ។ ដូច្នេះ លូអេដាខ្លួនឯងជាយក្សកម្ពស់ ៤ ទៅ ៥ ម៉ែត្រ ព្រមទាំងកូនៗ និង
ប្រពន្ធរបស់គេ។ នៅសម័យលោកម៉ូសេ ស្តង់ដារ antediluvian
ទាំងនេះនៅតែត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងទឹកដីកាណាន ហើយវាគឺជាយក្សទាំងនេះ
“អាណាគីម”

ដែលបំភ័យពួកចារកម្មហេព្រើរដែលបានបញ្ជូនចូលទៅក្នុងទឹកដីនេះ។

លោកុប្បត្តិ ៦:៥៖ « ព្រះយេហូវ៉ាបានទតឃើញថា អំពើទុច្ចរិតរបស់មនុស្ស
មានយ៉ាងធំនៅលើផែនដី ហើយគំនិតទាំងអស់ក្នុងចិត្តរបស់គេគិតតែពីអំពើ
អាក្រក់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ »។

ការសង្កេតបែបនេះធ្វើឱ្យការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់អាចយល់បាន។
ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា ទ្រង់បានបង្កើតផែនដី និងមនុស្ស
ដើម្បីបង្ហាញអំពើអាក្រក់នេះ
ដែលលាក់នៅក្នុងគំនិតរបស់សត្វលោកនៅសេឡេស្ទាល និងផែនដី។ ដូច្នេះ
បាតុកម្មដែលចង់បានត្រូវបានទទួលចាប់តាំងពី “ គំនិតទាំងអស់នៃចិត្តរបស់
ពួកគេត្រូវបានគេដឹកនាំជារៀងរាល់ថ្ងៃសម្រាប់តែអំពើអាក្រក់ ” ។

លោកុប្បត្តិ ៦:៦៖ « ព្រះអម្ចាស់បានប្រែចិត្តដែលទ្រង់បានបង្កើតមនុស្ស
នៅលើផែនដី ហើយទ្រង់សោកស្តាយក្នុងចិត្ត »។

ការដឹងជាមុននូវអ្វីដែលនឹងកើតឡើងគឺជារឿងមួយ
ប៉ុន្តែការជួបប្រទះវានៅក្នុងការសម្រេចរបស់វាគឺជារឿងមួយទៀត។
ហើយប្រឈមមុខនឹងការពិតនៃការត្រួតត្រាអំពើអាក្រក់ គំនិតនៃការប្រែចិត្ត
ឬច្បាស់ជាងនេះទៅទៀតនៃការសោកស្តាយអាចកើតឡើងភ្លាមៗនៅក្នុងគំនិត
របស់ព្រះ
ដូច្នេះការរងទុក្ខរបស់គាត់គឺធំធេងណាស់ក្នុងការប្រឈមមុខនឹងគ្រោះមហន្តរាយ
ខាងសីលធម៌នេះ។

លោកុប្បត្តិ 6:7 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងនឹងបំផ្លាញមនុស្ស ដែលយើងបានបង្កើតចេញពីផែនដី ពីមនុស្សទៅសត្វពាហនៈ ពីសត្វល្អិត និង ពីបក្សបក្សីពីលើអាកាស។ ដ្បិតខ្ញុំបានប្រែចិត្តពីការធ្វើការទាំងនោះ»។

នៅមុនទឹកជំនន់ ព្រះកត់សម្គាល់ពីជ័យជំនះរបស់សាតាំង និងពួកវិញ្ញាណកំណាចរបស់វានៅលើផែនដី និងអ្នករស់នៅរបស់វា។ សម្រាប់គាត់ ទុក្ខលំបាកគឺគួរឱ្យភ័យខ្លាច

ប៉ុន្តែគាត់បានទទួលបាតុកម្មដែលគាត់ចង់ទទួលបាន។ អ្វីដែលនៅសេសសល់គឺបំផ្លាញទម្រង់ជីវិតដំបូងនេះ ដែលបុរសរស់នៅយូរពេក និងមាន ថាមពលខ្លាំងពេកក្នុងទំហំយក្ស។ សត្វដ៏នៅជិតមនុស្សដូចជា បសុសត្វ សត្វល្អិត និងសត្វស្លាបនៃអាកាស នឹងត្រូវបាត់ខ្លួនជារៀងរហូត។

លោកុប្បត្តិ 6:៨៖ « ប៉ុន្តែ លោកអេបានរកឃើញព្រះគុណ នៅក្នុងគ្រែស្រែករបស់យ៉ាហូ។

ហើយយោងទៅតាម Ezé.14 គាត់គឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលស្វែងរកព្រះគុណនៅចំពោះព្រះ កូន ១ និងប្រពន្ធរបស់ពួកគេមិនសមនឹងទទួលការសង្គ្រោះទេ។

លោកុប្បត្តិ 6:៩៖ « នេះជាពូជរបស់លោកលោកអេ។ លោកអេគឺជា មនុស្ស សុចរិតនិងទៀងត្រង់ នៅសម័យរបស់គាត់។ លោកអេបានដើរជាមួយនឹងព្រះ»។

ដូចយ៉ូបដែរ លោកអេត្រូវបាន ព្រះ វិនិច្ឆ័យថា « ត្រឹមត្រូវ »។ ហើយដូចហេណុក ដ៏សុចរិតនៅចំពោះមុខគាត់ នោះព្រះក៏បង្គាប់គាត់ថា « ដើរ » ជាមួយគាត់។

លោកុប្បត្តិ 6:១០៖ « លោកអេបង្កើតបានកូនប្រុសបីនាក់គឺ សេម ហាំ និង យ៉ាដេត »។

នៅអាយុ 500 ឆ្នាំយោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 5:22 " លោកអេបង្កើតបានកូនប្រុសបីនាក់៖ សេម, ហាំនិងយ៉ាដេត " ។ កូនប្រុសទាំងនេះនឹងធំឡើងក្លាយជាបុរសហើយនឹងយកប្រពន្ធ។ ដូច្នោះ លោកអេនឹង ត្រូវបានជួយ និងជួយពីកូនប្រុសរបស់គាត់ ពេលគាត់ត្រូវសង់ទូកធំ។ នៅចន្លោះពេលកើត និងទឹកជំនន់ ១០០ឆ្នាំនឹងកន្លងផុតទៅ។ នេះបញ្ជាក់ថា « 120 ឆ្នាំ » នៃ ខទី 3 មិនទាក់ទងនឹងពេលវេលាដែលបានផ្តល់ឱ្យគាត់ដើម្បីបញ្ចប់ ការសាងសង់របស់គាត់នោះទេ ។

លោកុប្បត្តិ 6:១១៖ « ផែនដីពុករលួយនៅចំពោះព្រះ ផែនដីពោរពេញដោយ អំពើហោរាយ »។

អំពើពុករលួយមិនមែនជាអំពើហិង្សាទេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអំពើហិង្សាសម្គាល់ និងកំណត់លក្ខណៈរបស់វា នោះការងារទុក្ខរបស់ព្រះដ៏មានសេចក្តីស្រឡាញ់កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ និងមិនអាចទ្រាំទ្របាន។ អំពើហិង្សានេះ ដែលឈានដល់កម្រិតកំពូល គឺជាប្រភេទដែលឡាម៉េកអ្នកនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៤:២៣៖ « ខ្ញុំបានសម្លាប់បុរសម្នាក់សម្រាប់របួសរបស់ខ្ញុំ ហើយយុវជនម្នាក់ដោយសារស្នាមជាំរបស់ខ្ញុំ »។

លោកុប្បត្តិ 6:12: “ ហើយព្រះបានទតលើផែនដី ហើយមើលចុះ វាបានពុករលួយ។ ដ្បិតគ្រប់ទាំងសាច់បានខូចផ្លូវនៅលើផែនដី »។

ក្នុងរយៈពេលមិនដល់១០ឆ្នាំទៀត ព្រះនឹងទតមើលផែនដីម្តងទៀត ហើយ ឃើញថាវាស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដូចនៅពេលទឹកជំនន់ « គ្រប់ទាំងសាច់នឹងខូច ផ្លូវ »។ ប៉ុន្តែ អ្នកត្រូវយល់ថាព្រះមានន័យយ៉ាងណា ពេលទ្រង់មានបន្ទូលអំពីអំពើ ពុករលួយ។ ព្រោះបើសេចក្តីយោងនៃពាក្យនេះជាមនុស្ស ចម្លើយមានច្រើនដូចជា មតិលើប្រធានបទ។ ជាមួយនឹងព្រះជាអ្នកបង្កើត ចម្លើយគឺសាមញ្ញ និងច្បាស់លាស់។ ទ្រង់ត្រាស់ថា អំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ ដែលបុរស និងស្ត្រី នាំមកតាមលំដាប់ និងច្បាប់ ដែលទ្រង់បានកំណត់ថា: ក្នុងអំពើពុករលួយ បុរសលែងកាន់តួនាទីជាបុរស លែងមានតួនាទីជាស្ត្រីទៀតហើយ។ ករណីរបស់ ឡាម៉េក ជាអ្នកធំដែលជាពូជពង្សរបស់កាអ៊ីន ជាឧទាហរណ៍មួយ ពីព្រោះនិយាមដ៏ ទេវភាពប្រាប់គាត់ថា: « បុរសនឹងចាកចេញពីដីពុកម្តាយទៅនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ »។ រូបរាងនៃរចនាសម្ព័ន្ធរាងកាយរបស់ពួកគេបង្ហាញពីតួនាទីរបស់បុរសនិងស្ត្រី។ ប៉ុន្តែដើម្បីយល់កាន់តែច្បាស់អំពីតួនាទីរបស់អ្វីដែលត្រូវបានផ្តល់ជា « ជំនួយ » ដល់អីដាម រូបតំណាងនៃសាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទផ្តល់ចម្លើយដល់យើង ។ តើ « ជំនួយ » អ្វីដែលសាសនាចក្រអាចផ្តល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ? តួនាទីរបស់គាត់រួមមានការបង្កើនចំនួនអ្នកដែលបានសង្គ្រោះ ហើយយល់ព្រមរងទុក្ខជំនួសគាត់។ វាក៏ដូចគ្នាដែរចំពោះស្ត្រីដែលបានឲ្យទៅ អីដាម។ ដោយគ្មានកម្លាំងសាច់ដុំរបស់អីដាម តួនាទីរបស់នាងគឺផ្តល់កំណើត និងចិញ្ចឹមកូនរហូតដល់ពួកគេបានរកឃើញគ្រួសារមួយ ហើយផែនដីនឹងមាន ប្រជាជន នេះបើតាមការបញ្ជារបស់ព្រះក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:28: « ហើយព្រះបាន ប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកគេថា **ចូរបង្កើតផលឲ្យ បានច្រើនឡើង ហើយឲ្យផែនដីឡើងវិញ ហើយត្រួតត្រាវា . ហើយមានអំណាចលើ គ្រឹសមុទ្រ និងលើសត្វស្លាបលើអាកាស និង លើសត្វមានជីវិតទាំងឡាយដែលធ្វើ ចលនានៅលើផែនដី** »។ នៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់របស់វា ជីវិតសម័យទំនើបបានដាក់មករកបទដ្ឋាននេះ។

ការប្រមូលផ្តុំការរស់នៅក្នុងទីក្រុង និងការងារឧស្សាហកម្មរួមគ្នាបានបង្កើតតម្រូវការប្រាក់ដែលកំពុងកើនឡើងឥត ឈប់ឈរ។ កត្តានេះហើយដែលធ្វើឱ្យស្ត្រីបោះបង់តួនាទីជាម្តាយទៅធ្វើការ រោងចក្រ ឬតាមហាងនានា ។ ធំឡើងដោយមិនល្អ កុមារបានក្លាយជាមនុស្សឆ្លុត ហើយទាមទារ ហើយកំពុងបង្កើតផលនៃអំពើហិង្សានៅឆ្នាំ 2021 ហើយពួកគេត្រូវគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងការពិពណ៌នាដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយប៉ូលដល់ ធីម៉ូថេនៅក្នុង 2 Tim.3: 1 ដល់ 9 ។ ខ្ញុំសូមដាស់តឿនអ្នកឱ្យចំណាយពេលអាន ដោយយកចិត្តទុកដាក់ទាំងអស់ ពួកគេសមនឹងទទួលបាន សំបុត្រទាំងពីរដែលគាត់បានផ្តល់ទៅកាន់ធីម៉ូថេ ដើម្បីស្វែងរកនៅក្នុងសំបុត្រទាំងនេះ ខ្នាតតម្រាដែលបានកំណត់ដោយព្រះតាំងពីដើមដំបូង ដោយដឹងថាគាត់មិនផ្លាស់ប្តូរ ហើយនឹងមិនផ្លាស់ប្តូររហូតដល់ការវិលមកកាន់ ភាពរុងរឿងវិញនៅរដូវផ្ការីកឆ្នាំ ២០៣០។

លោកុប្បត្តិ 6:13 ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកណូអេថា ទី បំផុតនៃសាច់ឈាមត្រូវបានសម្រេចដោយខ្ញុំ។ ដ្បិតគេបានពេញផែនដីដោយ អំពើឃោរឃៅ។ មើលចុះ យើងនឹងបំផ្លាញពួកគេជាមួយនឹងផែនដី »។

ដោយមានអំពើអាក្រក់ដែលបានបង្កើតឡើងដោយមិនអាចត្រឡប់វិញ ការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃអ្នកនៅលើផែនដីនៅតែជាញឹកញយតែមួយគត់ដែលព្រះអាចធ្វើ។ ព្រះធ្វើឲ្យមិត្តតែម្នាក់គត់នៅផែនដីស្គាល់គម្រោងដ៏អាក្រក់របស់គាត់ ដោយសារ ការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានធ្វើឡើង និងបានសម្រេចយ៉ាងច្បាស់។ យើងត្រូវតែកត់សម្គាល់ពីជោគវាសនាពិសេសដែលព្រះប្រទានដល់អេណុក ដែលជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ចដោយមិនឆ្លង កាត់សេចក្តីស្លាប់ ហើយល្អជាបុរសតែម្នាក់គត់ដែលសក្តិសមក្នុងការរួចរស់ជីវិតពីទឹកជំនន់ដែល កំពុងបំផ្លាញ។ ព្រោះតាមពាក្យរបស់លោក ព្រះមានបន្ទូលថា “ **គេ មាន ...**” ហើយ “ **អញនឹង បំផ្លាញ គេ** ”។ ដោយសារគាត់នៅតែស្មោះត្រង់ ល្អអេមិនបានប៉ះពាល់ ដល់ការសម្រេចចិត្តរបស់ព្រះទេ។

លោកុប្បត្តិ 6:14: « **ធ្វើខ្លួនអ្នកជាហិបលើទន់។ អ្នកនឹងរៀបចំហិបនេះជា កោសិកា ហើយអ្នកនឹងគ្របវាដោយដុំទាំងក្នុង និងក្រៅ** »។

ល្អអេត្រូវតែរស់រានមានជីវិត មិនមែនគាត់តែម្នាក់ឯងទេ ពីព្រោះព្រះចង់ឱ្យជីវិតនៃការបង្កើតរបស់គាត់បន្តរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃ 6000 ឆ្នាំនៃការជ្រើសរើសគម្រោងរបស់គាត់។

ដើម្បីរក្សាជីវិតដែលបានជ្រើសរើសក្នុងអំឡុងពេលទឹកជំនន់ ទូកអណ្តែតនឹងត្រូវសាងសង់។ ព្រះបានផ្តល់ការណែនាំរបស់លោកដល់ល្អអេ។ វា នឹងប្រើលើទន់ជន់នឹងទឹក ហើយក្លោងទ្វារនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យមិនជ្រាបទឹកដោយ ស្រទាប់ស្រោប ជ័រដែលយកពីស្រល់ ឬហ្វឹរ។ គាត់នឹងបង្កើតកោសិកាដើម្បីឱ្យប្រភេទសត្វនីមួយៗរស់នៅដោយឡែកពីគ្នា ដើម្បីជៀសវាងការប្រឈមមុខដ៏គានតឹងចំពោះសត្វនៅលើយន្តហោះ។ ការស្នាក់ នៅក្នុងហិបនឹងមានរយៈពេលពេញមួយឆ្នាំ ប៉ុន្តែកិច្ចការនោះត្រូវបានដឹកនាំ ដោយព្រះ ដែលគ្មានអ្វីដែលមិនអាចទៅរួចនោះទេ។

លោកុប្បត្តិ 6:15: « **ត្រូវធ្វើដូចនេះ៖ ហិបនោះនឹងមានបណ្តោយបីរយហត្ថ ទទឹងហាសិបហត្ថ និងកម្ពស់សាមសិបហត្ថ** »។

ប្រសិនបើ “ **ហត្ថ** ” គឺជារបស់យក្ស វាអាចស្មើនឹងប្រាំដងនៃជនជាតិហេព្រើរដែលមានប្រហែល 55 សង់ទីម៉ែត្រ។ ព្រះ បានបើកបង្ហាញទំហំទាំងនេះតាមស្តង់ដារដែលស្គាល់ដោយពួកហេព្រើរ និងម៉ូសេ ដែលបានទទួលដំណើររឿងនេះពីព្រះ។ ដូច្នោះក្លោងទ្វារដែលសាងសង់មានប្រវែង ១៦៥ ម៉ែត្រ ទទឹង ២៧.៥ ម៉ែត្រ និងកម្ពស់ ១៦.៥ ម៉ែត្រ ។ ដូច្នោះហើយ ក្លោងទ្វារដែលមានរាងជាប្រអប់រាងចតុកោណមានទំហំសមល្មម ប៉ុន្តែវាត្រូវបានសាងសង់ដោយបុរសដែលទំហំរបស់វាទាក់ទងទៅនឹងវា។ ដោយសារតែយើងរកឃើញថា សម្រាប់កម្ពស់របស់វា កម្ពស់ប្រហែល 5 ម៉ែត្រសម្រាប់បុរសដែលខ្លួនគេវាស់ពី 4 ទៅ 5 ម៉ែត្រ។

លោកុប្បត្តិ 6:16: « **ត្រូវធ្វើ បង្អួច សម្រាប់ហិប ដែលអ្នកត្រូវបន្ថយ មួយហត្ថ នៅខាងលើ។ ត្រូវដាក់ ទ្វារ នៅចំហៀងហិប។ ហើយអ្នកនឹងបង្កើតរឿងមួយជាន់ ទាប ទីពីរ និងទីបី។** »

យោងតាមការពិពណ៌នានេះ ទ្វារនៃហិបមានតែមួយគត់ ត្រូវ បាន គេដាក់ នៅជាន់ទីមួយ “ **នៅចំហៀងហិប** ”។ ហិបត្រូវបានបិទទាំងស្រុង

ហើយនៅក្រោមដំបូលនៃកម្រិតទីបី បង្អួចតែមួយដែលមានកម្ពស់ 55 សង់ទីម៉ែត្រ និងជំនួលាយត្រូវបិទរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃទឹកជំនន់ នេះបើយោងតាមលោកុប្បត្តិ 8:6 ។ អ្នកកាន់ហិបបានរស់នៅក្នុងភាពងងឹត និង ពន្លឺសិប្បនិម្មិតនៃចង្រៀងប្រេងពេញមួយទឹកលិច។

លោកុប្បត្តិ 6:17 “ ហើយយើងនឹងនាំទឹកជំនន់មកលើផែនដី ដើម្បីបំផ្លាញ គ្រប់សាច់ដែលមានដង្ហើមរស់នៅក្រោមមេឃ។ អ្វីៗនៅលើផែនដីនឹងត្រូវវិនាស »។

ព្រះចង់ចាកចេញជាមួយនឹងការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះនូវសារព្រមានដល់បុរស ដែលនឹងបង្កើតផែនដីឡើងវិញបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់និងរហូតដល់ការត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅចុងបញ្ចប់នៃ 6000 ឆ្នាំនៃគម្រោងដ៏ទេវភាព។ ជីវិតទាំងអស់នឹងរលាយបាត់ជាមួយនឹងបទដ្ឋាន antediluvian របស់វា។ ដោយសារតែបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ ព្រះជាម្ចាស់នឹងកាត់បន្ថយបន្តិចម្តងៗនូវទំហំនៃសត្វមានជីវិត មនុស្ស និងសត្វ មកនៅត្រឹមទំហំនៃទ្វីបអាហ្វ្រិក។

លោកុប្បត្តិ 6:18: “ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងចងសម្ពន្ធមេត្រីជាមួយអ្នក។ អ្នកនឹងចូល ទៅក្នុងហិប អ្នកនឹងកូនប្រុសប្រពន្ធរបស់អ្នក និងកូនប្រុសប្រពន្ធរបស់អ្នកជា មួយអ្នក។ »

មានអ្នករស់រានមានជីវិតទាំងប្រាំបីនាក់នេះពីទឹកជំនន់ដែលនឹងមកដល់ លំ ប៉ុន្តែ 7 នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងពិសេសពីពរជ័យពិសេស និងបុគ្គលរបស់លូអេ។ ភ័ស្តុតាងបង្ហាញនៅក្នុង អេសេ.១៤:១៩-២០ ដែលព្រះមានបន្ទូលថា: « ឬប្រសិនបើខ្ញុំបញ្ជូនគ្រោះកាចមកលើទឹកដីនេះ ហើយចាក់ចេញនូវកំហឹងរបស់ខ្ញុំប្រឆាំងនឹងវាដោយជីវិតរមែងស្លាប់ ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្ស និងសត្វពិរា ហើយមាន លូអេ ក្នុងចំណោមគាត់។ ដានីយ៉ែល និងយ៉ូប ខ្ញុំរស់នៅ! ព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលថា ពួកគេមិនសង្គ្រោះកូនប្រុស ឬ កូនស្រីទេ ប៉ុន្តែដោយសុចរិត គេនឹងសង្គ្រោះព្រលឹងរបស់ពួកគេ »។ ពួកគេនឹងមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការរស់ឡើងវិញនៃផែនដី ប៉ុន្តែមិនមែនជាកម្រិតខាងវិញ្ញាណរបស់លូអេទេ ពួកគេបាននាំចូលទៅក្នុងពិភពលោកថ្មីនូវភាពមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់ពួកគេ ដែលនឹងមិនចំណាយពេលយូរដើម្បីទទួលបានផលអាក្រក់របស់វា។

លោកុប្បត្តិ 6:19: « ពីគ្រប់សត្វមានជីវិត ពីគ្រប់សាច់ទាំងអស់ ត្រូវនាំចូល ក្នុងហិបពីរយ៉ាង ដើម្បីរក្សាវាឱ្យនៅជាមួយនឹងអ្នក នោះនឹងមានល្អោល១ និងស្រី ១ »។

មួយគូក្នុងមួយប្រភេទ " នៃអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលរស់នៅ " គឺគ្រាន់តែជាបទដ្ឋានចាំបាច់សម្រាប់ការបន្តពូជ ទាំងនេះនឹងក្លាយជាអ្នករស់រានមានជីវិតតែមួយគត់ក្នុងចំណោមប្រភេទសត្វ នៅលើដី។

លោកុប្បត្តិ 6:20 សត្វស្លាបតាមប្រភេទ សត្វពាហនៈតាមប្រភេទ និងសត្វ លូនវារនៅលើផែនដីតាមប្រភេទរបស់វា សត្វពីរប្រភេទនឹងមករកអ្នក ដើម្បីឱ្យ អ្នករាល់គ្នាបានការពារ។ ជីវិតរបស់ពួកគេ”

នៅក្នុងខនេះ: នៅក្នុងការរាប់បញ្ចូលរបស់គាត់
 ព្រះមិននិយាយអំពីសត្វព្រៃទេ
 ប៉ុន្តែពួកវានឹងត្រូវបានលើកឡើងថាត្រូវបានគេយកនៅលើទូកធំនៅក្នុងលោកុ
 ប្បត្តិ 7:14 ។

លោកុប្បត្តិ 6:21: « ហើយអ្នករាល់គ្នាយកអាហារទាំងប៉ុន្មានដែលបរិភោគ
 មកទុកជាមួយនឹងអ្នក ដើម្បីទុកជាអាហារសម្រាប់អ្នក និងសម្រាប់ពួកគេ »។

អាហារដែលត្រូវការដើម្បីចិញ្ចឹមមនុស្សប្រាំបីនាក់សម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ
 ហើយសត្វទាំងអស់ដែលជិះលើទូកត្រូវកាន់កាប់កន្លែងជម្នះនៅក្នុងទូកធំ។

លោកុប្បត្តិ 6:២២: « លូអេបានធ្វើយ៉ាងនេះ គឺគាត់ធ្វើតាមគ្រប់ទាំងការ
 ដែលព្រះបានបង្គាប់ »។

ដោយស្មោះត្រង់ និងគាំទ្រដោយព្រះ លូអេ និង
 កូនប្រុសរបស់គាត់បានបំពេញភារកិច្ចដែលព្រះបានប្រទានឱ្យគាត់។
 ហើយនៅទីនេះ យើងត្រូវចងចាំថា ផែនដីគឺជាទ្វីបតែមួយ
 ដែលស្រោចស្រពដោយទន្លេ និងទន្លេតែប៉ុណ្ណោះ។ នៅតំបន់ភ្នំអាវ៉ាវ៉ាត ដែលលូអេ
 និងកូនប្រុសរបស់គាត់រស់នៅនោះ មានតែវាលទំនាប និងគ្មានសមុទ្រទេ
 ដូច្នេះហើយបានជាលោកលូអេកំពុងសាងសង់សំណង់បណ្តែតទឹកមួយនៅកណ្តាល
 ទ្វីបដែលគ្មានសមុទ្រ យើងអាចស្រមៃបានថា ជាការចំអក ចំអកឡកឡើយ
 និងការប្រមាថដែលពួកគេត្រូវរងទឹកឱ្យក្រុមតូចដែលព្រះប្រទានពរ។ ប៉ុន្តែមិន
 យូរប៉ុន្មានអ្នកចំអកនឹងឈប់ចំអកអ្នកដែលបានជ្រើសរើស ហើយពួកគេនឹងត្រូវ
 លង់ទឹកក្នុងទឹកជំនន់ដែលពួកគេមិនចង់ជឿ។

លោកុប្បត្តិ ៧

ការបំបែកចុងក្រោយនៃទឹកជំនន់

លោកុប្បត្តិ 7:1: « ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកលូអេថា:
 ចូរចូលទៅក្នុងហិបរបស់អ្នក និងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ដ្បិតខ្ញុំបាន
 ឃើញអ្នក នៅ មុខ ខ្ញុំក្នុងចំណោមមនុស្សជំនាន់នេះ។ »

ពេលនៃសេចក្តីពិតមកដល់ ហើយ **ការបំបែក ចុងក្រោយ**
 នៃការបង្កើតត្រូវបានសម្រេច។ ដោយ « ចូលក្នុងទូកធំ » នោះជីវិតរបស់លូអេនិង
 ក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។ មានទំនាក់ទំនងរវាងពាក្យ « ហិប »
 និង « សេចក្តីសុចរិត » ដែលព្រះបានកំណត់ចំពោះលូអេ។ តំណនេះឆ្លងកាត់ “
 ហិបនៃទីបន្ទាល់ ” នាពេលអនាគត ដែលនឹងក្លាយជាទ្រូងដ៏ពិសិដ្ឋដែលមាន “
 យុត្តិធម៌ ” របស់ព្រះ
 ដែលបង្ហាញជាទម្រង់តារាងពីរដែលម្រាមដៃរបស់គាត់នឹងឆ្លាក់ “
បញ្ញត្តិដប់ប្រការ ” របស់គាត់។ នៅក្នុងការប្រៀបធៀបនេះ លូអេ
 និងគូកនរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញស្មើនឹងវិសាលភាពដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាទ
 ទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការជួយសង្គ្រោះនៅពេលចូលទៅក្នុងទូក

បើទោះបីជាល្អអេក៏ជាមនុស្សតែម្នាក់ដែលសក្តិសមក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងច្បាប់ដ៏ទេវភាពនេះ

ដូចដែលបានបង្ហាញដោយភាពជាក់លាក់ដ៏ទេវភាព៖ " ខ្ញុំ បានឃើញ អ្នក ត្រូវ ។" ដូច្នោះ ល្អអេបានអនុលោមតាមច្បាប់ដ៏ទេវភាពដែលបានបង្រៀនរួចហើយនៅក្នុងគោលការណ៍របស់វាដល់អ្នកបម្រើរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៧:២៖ « ត្រូវយកសត្វស្លាតទាំងអស់ប្រាំពីរគូមកជូនអ្នករាល់គ្នាទាំងឈ្មោល និងញី។ សត្វមួយគូដែលមិនបរិសុទ្ធ ឈ្មោល និងញី។ »

យើងស្ថិតនៅក្នុងបរិបទ antediluvian

ហើយព្រះជំរុញឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងសត្វដែលបានចាត់ថ្នាក់ " បរិសុទ្ធ ឬមិនបរិសុទ្ធ " ។ ដូច្នោះ ខ្នាតតម្រានេះចាស់ដូចការបង្កើតរបស់ផែនដី ហើយក្នុងលេខវិវិធី ១១ ព្រះបាននឹកចាំតែខ្នាតតម្រាទាំងនេះដែលទ្រង់បានបង្កើតតាំងពីដើមមក។ ដូច្នោះ ព្រះមានដូចជា " ថ្ងៃសប្បិទ " ហេតុផលដ៏ល្អដើម្បីទាមទារពីអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ នៅសម័យរបស់យើង ការគោរពចំពោះរបស់ទាំងនោះដែលលើកតម្កើងលំដាប់ដែលបានបង្កើតឡើងសម្រាប់មនុស្ស។ ដោយជ្រើសរើស " គូស្នេហ៍បរិសុទ្ធប្រាំពីរ " សម្រាប់ " មិនបរិសុទ្ធ " តែមួយ

ព្រះបង្ហាញពីចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់គាត់ចំពោះភាពបរិសុទ្ធដែលគាត់សម្គាល់ដោយ "ត្រា" របស់គាត់លេខ "7"

នៃការរាប់ជាបរិសុទ្ធនៃពេលវេលានៃគម្រោងនៅលើផែនដីរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៧:៣៖ « សត្វស្លាបទាំងប្រាំពីរនៅលើអាកាស ទាំងឈ្មោល និងញី ដើម្បីរក្សាពូជសាសន៍របស់វានៅលើផែនដីទាំងមូល »។

ដោយសាររូបភាពនៃជីវិតនៅស្ថានសួគ៌របស់ពួកគេ " ប្រាំពីរគូ " នៃ " បក្សីនៃអាកាស " ក៏ត្រូវបានសង្គ្រោះដែរ។

លោកុប្បត្តិ ៧:៤៖ « ប្រាំពីរថ្ងៃទៀត យើងនឹងបង្ហាញឱ្យមកលើផែនដីអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃសែសិបយប់ ហើយយើងនឹងបង្ហាញសត្វទាំងប៉ុន្មានដែលខ្ញុំបានបង្កើតចេញពីផែនដី »។

លេខ " ប្រាំពីរ " (7) នៅតែត្រូវបានលើកឡើងដោយកំណត់ថា " ប្រាំពីរថ្ងៃ " ដែល បែងចែក

ពេលវេលានៃការចូលរបស់សត្វនិងមនុស្សចូលទៅក្នុងទូកពីទឹកធ្លាក់ដំបូង។ ព្រះនឹងធ្វើឱ្យមានភ្លៀងធ្លាក់តិចតួចរយៈពេល " ៤០ ថ្ងៃ ៤០ យប់ "។ លេខ "40" នេះគឺជាការសាកល្បង។ វានឹងទាក់ទងនឹង « 40 ថ្ងៃ » នៃការបញ្ជូនអ្នកស៊ើបការណ៍ជនជាតិហេព្រើរទៅកាន់ទឹកដីកាណាន និង « 40 ឆ្នាំ » នៃជីវិតនិងការស្លាប់នៅវាលខ្សាច់ដែលជាលទ្ធផលនៃការបដិសេធរបស់ពួកគេក្នុងការចូលទឹកដីដែលសម្បូរដោយមនុស្សយក្ស។ ហើយពេលចូលក្នុងកិច្ចបម្រើរបស់លោកនៅលើផែនដី នោះព្រះយេស៊ូនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងការល្បួងរបស់អារក្សបន្ទាប់ពីការតមអាហារ « ៤០ ថ្ងៃ ៤០ យប់ »។ វាក៏នឹងមាន « 40 ថ្ងៃ » រវាងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

និងការបង្ហាញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។

សម្រាប់ព្រះ គោលបំណងនៃភ្លៀងធ្លាក់យ៉ាងគំហុកនេះ គឺដើម្បីបង្ហាញ« សត្វដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើង »។ ដូច្នោះ គាត់ចាំថា ក្នុងនាមជាព្រះជាអ្នកបង្កើត

ជីវិតនៃសត្វទាំងអស់របស់គាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ ឬបំផ្លាញពួកគេ។ គាត់ចង់ផ្តល់មេរៀនដូចគ្នាដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយដែល ពួកគេមិនត្រូវបំភ្លេចចោល។

លោកុប្បត្តិ ៧:៥៖ « លោកអេបានធ្វើការទាំងអស់ដែលព្រះយេហូវ៉ាបានបង្គាប់ »។

ដោយស្មោះត្រង់និងស្តាប់បង្គាប់ លោកអេមិនបានធ្វើឲ្យព្រះខកបំណងឡើយ ហើយគាត់បានធ្វើតាមគ្រប់អ្វីដែលគាត់បានបង្គាប់ឱ្យធ្វើ។

លោកុប្បត្តិ ៧:៦៖ « លោកអេមានអាយុប្រាំមួយរយឆ្នាំនៅពេលដែលទឹកជំនន់ មកលើផែនដី. »

ព័ត៌មានលម្អិតផ្សេងទៀតអំពីពេលវេលានឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ប៉ុន្តែខគម្ពីរនេះបានដាក់ទឹកជំនន់នៅ ឆ្នាំ ទី 600 នៃជីវិតរបស់លោកអេរួចហើយ។ ចាប់តាំងពីកំណើតកូនប្រុសដំបូងរបស់គាត់ក្នុង ឆ្នាំ ទី 500 របស់គាត់ 100 ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។

លោកុប្បត្តិ ៧:៧៖ « លោកលោកអេបានចូលទៅក្នុងទូកធំជាមួយកូនប្រុស ប្រពន្ធ និងកូនប្រុសរបស់គាត់ ដើម្បីគេចពីទឹកជំនន់ »។

មានតែមនុស្សប្រាំបីនាក់ប៉ុណ្ណោះដែលនឹងរួចផុតពីទឹកជំនន់។

លោកុប្បត្តិ ៧:៨៖ « រវាងសត្វស្អាត និងសត្វមិនស្អាត សត្វស្អាត និងអ្វីៗដែល ធ្វើចលនានៅលើផែនដី »។

ព្រះជាអ្នកបញ្ជាក់។ ចូលទៅក្នុងហិប ពីរបី « អ្វីៗដែលផ្លាស់ទីនៅលើផែនដី » ដើម្បីទទួលការសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែតើ " ផែនដី ", antediluvian ឬ postdiluvian មួយណា? ភាពតានតឹងបច្ចុប្បន្ននៃកិរិយាស័ព្ទ " ផ្លាស់ទី " បង្ហាញពីផែនដីក្រោយឱលូរៀននៃសម័យលោកម៉ូសេដែលព្រះនិយាយនៅក្នុងរឿង របស់គាត់។

ភាពទន់ភ្លន់នេះអាចបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការបោះបង់ចោល និងការសម្លាប់ចោលទាំងស្រុងនៃប្រភេទសត្វដ៏សាហាវមួយចំនួនដែលមិនចង់បាន នៅលើផែនដីដែលមានប្រជាជនឡើងវិញ ប្រសិនបើពួកវាមាននៅមុនទឹកជំនន់។

លោកុប្បត្តិ ៧:៩៖ « គាត់ចូលទៅក្នុងទូកជាមួយលោកអេ ពីរនាក់ប្រុសម្នាក់ស្រី ដូចព្រះបានបង្គាប់លោកអេ »។

គោលការណ៍នេះទាក់ទងនឹងសត្វ

ប៉ុន្តែក៏មានគូស្វាមីភរិយាបីនាក់ដែលបង្កើតឡើងដោយកូនប្រុសទាំងបីរបស់គាត់ និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងរបស់គាត់ដែលទាក់ទងនឹងគាត់ និងប្រពន្ធរបស់គាត់។

ការជ្រើសរើសរបស់ព្រះក្នុងការជ្រើសរើសគូស្វាមីភរិយាបង្ហាញដល់យើងនូវតួនាទី ដែលព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេ: បន្តពូជនិងគុណ។

លោកុប្បត្តិ ៧:១០៖ « ប្រាំពីរថ្ងៃក្រោយមក ទឹកជំនន់បានមកលើផែនដី »។

យោងតាមការបញ្ជាក់នេះ:

ការចូលទៅក្នុងទូកធំបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទីដប់នៃខែទីពីរនៃ ឆ្នាំ ទី 600 នៃជីវិតរបស់លោកលោកអេ ពោលគឺ 7 ថ្ងៃមុនថ្ងៃទី 17 ។ បានបង្ហាញនៅក្នុងខទី 11 ដែលដូចខាងក្រោម។ វាគឺជាថ្ងៃទីដប់ហើយ ដែលព្រះអង្គទ្រង់បានបិទ « ទ្វារ » នៃ

ហិបលើអ្នកកាន់កាប់របស់វា នេះបើយោងតាមភាពជាក់លាក់ដែលបានលើកឡើងក្នុងខទី 16 នៃជំពូកទី 7 នេះ ។

លោកុប្បត្តិ ៧:១១៖ « នៅក្នុងឆ្នាំទីប្រាំមួយរយនៃជីវិតរបស់លោកណូអេ ក្នុងខែទីពីរ គឺនៅ ថ្ងៃ ទីដប់ប្រាំពីរ នៃខែនោះ នៅថ្ងៃនោះ គ្រប់ប្រភពទឹកនៃទីជ្រៅបំផុតបានផ្ទុះឡើង ហើយទ្វារទឹកនៃស្ថានសួគ៌បានបង្ហូរចេញ។ បានបើក »

ព្រះបានជ្រើសរើស “ ថ្ងៃទី ដប់ប្រាំពីរ នៃខែទីពីរ ” នៃ ឆ្នាំ ទី 600 នៃឆ្នាំណូអេ ដើម្បី “ បើកបង្ហូរនៃស្ថានសួគ៌ ” ។ លេខ 17 តំណាងឱ្យ ការវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងកូដលេខនៃព្រះគម្ពីរ និងការព្យាករណ៍របស់វា។

ការគណនាដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការបន្តបន្ទាប់នៃអ្នកជ្រើសរើសនៃ Gen.6 បានដាក់ទឹកជំនន់នៅឆ្នាំ 1656 ចាប់តាំងពីអំពើបាបរបស់អេវ៉ានិងអ័ដាមពោលគឺ 4345 ឆ្នាំមុននិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 6001 នៃចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដែលនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងប្រតិទិនធម្មការរបស់យើងនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 និង 2345 ឆ្នាំមុនការសុគតដង្វាយជួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 3 ខែមេសា ឆ្នាំ 30 នៃប្រតិទិនមនុស្សក្លែងក្លាយ និងបំភាន់របស់យើង។

ការពន្យល់ខាងក្រោមនឹងត្រូវបានបន្តនៅក្នុង Gen.8:2។ ដោយការលើកឡើងនូវក្នុងនាទីបំពេញបន្ថែមនៃ « ប្រភពនៃទីជ្រៅ » នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះបើកសម្តែងដល់យើងថា ទឹកជំនន់មិនត្រឹមតែបណ្តាលមកពីភ្លៀងធ្លាក់ពីលើមេឃប៉ុណ្ណោះទេ។ ដោយដឹងថា " ទីជ្រៅបំផុត " កំណត់ថាផែនដីគ្របដណ្តប់ទាំងស្រុងដោយទឹកចាប់ពីថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើត " ប្រភព " ។

របស់វាបង្ហាញពីការកើនឡើងនៃកម្រិតទឹកដែលបណ្តាលមកពីសមុទ្រខ្ពង់រាប។ បាតុភូតនេះទទួលបានដោយការកែប្រែកម្រិតនៃបាតសមុទ្រដែលនឹងឡើងទៅកម្រិតទឹករហូតដល់កម្រិតដែលគ្របដណ្តប់លើផែនដីទាំងមូលនៅថ្ងៃដំបូង។

វាគឺតាមរយៈការលិចនៃទីជ្រៅនៃមហាសមុទ្រដែលដីស្លឹកបានផុសចេញពីទឹកនៅថ្ងៃទី 3 ហើយ

វាគឺតាមរយៈសកម្មភាពបញ្ជាសដែលដីស្លឹកត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយទឹកនៃទឹកជំនន់។ ភ្លៀងដែលហៅថា “ ទ្វារទឹកនៃស្ថានសួគ៌ ” គឺគ្រាន់តែមានប្រយោជន៍ដើម្បីបង្ហាញថាទណ្ឌកម្មបានមកពីស្ថានសួគ៌ មកពីព្រះដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ ក្រោយមក រូបភាព « សោនៃស្ថានសួគ៌ » នឹងមានក្នុងនាទីផ្ទុយគ្នានៃពរជ័យដែលមកពីព្រះសេឡេស្ទាលតែមួយ ។

លោកុប្បត្តិ ៧:១២៖ « ភ្លៀងធ្លាក់មកលើផែនដីសែសិបថ្ងៃសែសិបយប់ » ។

បាតុភូតនេះប្រាកដជាមានការភ្ញាក់ផ្អើលដល់មនុស្សមានបាបដែលមិនជឿ។ ជាពិសេសចាប់តាំងពីភ្លៀងមិនមានមុនទឹកជំនន់នេះ។ ដី antediluvian ត្រូវបានស្រោចស្រព និងស្រោចស្រពដោយអូរ និងទន្លេរបស់វា។ ដូច្នេះភ្លៀងមិនចាំបាច់ទេ ទឹកសន្សើមពេលព្រឹកមកជំនួសវា។ ហើយនេះពន្យល់ពីមូលហេតុដែលពួកអ្នកមិនជឿពិបាកជឿលើទឹកជំនន់ដែលបានប្រកាសដោយណូអេ ទាំងពាក្យសំដី និងការប្រព្រឹត្តិចាប់តាំងពីគាត់បានសាងសង់ហិបលើផែនដីស្លឹក។

ពេលវេលានៃ " 40 ថ្ងៃ 40 យប់ " កំណត់ពេលវេលានៃការសាកល្បង។ ផ្ទុយទៅវិញ អ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ឈាមដែលទើបតែចេញពីស្រុកអេស៊ីប និងត្រូវសាកល្បងកំឡុងពេលអវត្តមានរបស់ម៉ូសេ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានរក្សាទុកជាមួយគាត់ក្នុងអំឡុងពេលនេះ។ លទ្ធផលនឹងក្លាយទៅជា«កំភួនជើងមាស»ដែលរលាយដោយកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់អេស៊ីប ជាបងប្រុសខាងសាច់ឈាមរបស់ម៉ូសេ។ បន្ទាប់មកនឹងមាន " ៤០ ថ្ងៃ ៤០ យប់ " នៃការរុករកទឹកដីកាណាន ជាលទ្ធផលការបដិសេធរបស់ប្រជាជនមិនឱ្យចូលទៅក្នុងវាដោយសារតែយក្សដែលរស់នៅ។ នៅក្នុងវេនរបស់គាត់ ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រូវបានសាកល្បងសម្រាប់ " 40 ថ្ងៃ 40 យប់ " ប៉ុន្តែលើកនេះ ទោះជាចុះខ្សោយដោយសារការតមអាហារដ៏យូរនេះក៏ដោយ ទ្រង់នឹងទប់ទល់នឹងអារក្សដែលនឹងឈ្លងទ្រង់ ហើយនឹងបញ្ចប់ដោយការចាកចេញពីទ្រង់ដោយមិនបានទទួលជ័យជំនះ។ សម្រាប់លោកយេស៊ូវ វាជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់លោកនៅផែនដីអាច ទៅរួច និងស្របច្បាប់។

លោកប្យត្តិ ៧:១៣៖ « នៅថ្ងៃដដែលនោះ លោកណូអេ សេម ហាំ និងយ៉ាដេត ជាគូនរបស់លោកណូអេ បានចូលទៅក្នុងហិប ហើយភរិយារបស់លោកណូអេ និង ភរិយារបស់គូនប្រុសទាំងបីរបស់លោកនៅជាមួយផង។

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់អំពីការជ្រើសរើសភេទទាំងពីរនៃសត្វនៅលើផែនដី។ បុរសនីមួយៗត្រូវបានអមដោយ " អ្នកជំនួយរបស់គាត់ " ដែលស្រ្តីរបស់គាត់ហៅថា " ប្រពន្ធ " ។ តាមរបៀបនេះ គូស្វាមីភរិយានីមួយៗបង្ហាញខ្លួនក្នុងរូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទ និងសាសនាចក្ររបស់គាត់ " ជំនួយរបស់គាត់ " ដែលជាអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដែលគាត់នឹងជួយសង្គ្រោះ។ ពីព្រោះទីជំរកនៃ "ហិប" គឺជារូបភាពទីមួយនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលវានឹងបង្ហាញដល់មនុស្សជាតិ។

លោកប្យត្តិ ៧:១៤៖ « សត្វទាំងនោះ និងសត្វគ្រប់ប្រភេទ សត្វពាហនៈគ្រប់ ប្រភេទ សត្វលូនវារនៅលើផែនដីតាមពូជ សត្វស្លាបគ្រប់ប្រភេទ សត្វស្លាបតូចៗ សត្វស្លាបទាំងអស់។

ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើពាក្យ " ប្រភេទសត្វ " ព្រះបានរំលឹកពីច្បាប់នៃធម្មជាតិរបស់ទ្រង់ដែលថាមនុស្សជាតិនៅក្នុងពេលវេលា ចុងក្រោយរបស់យើងរីករាយក្នុងការប្រជែងគ្នា ការបំពាន និងការហៅជាសំណួរសម្រាប់សត្វ និងសូម្បីតែមនុស្សជាតិ។ មិនអាចមានអ្នកការពារភាពបរិសុទ្ធនៃប្រភេទសត្វខ្លាំងជាងគាត់ទេ។ ហើយគាត់ទាមទារឱ្យអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ចែករំលែកគំនិតដ៏ទេវភាពរបស់គាត់លើប្រធានបទនេះ

ពីព្រោះភាពល្អឥតខ្ចោះនៃការបង្កើតដើមរបស់គាត់គឺនៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធនេះ និង ការបំបែក យ៉ាងដាច់ខាត នៃប្រភេទសត្វនេះ។

ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើប្រភេទស្លាប នោះព្រះបានណែនាំផែនដីនិងអាកាស នៃអំពើបាបជានគរដែលចុះចូលនឹងអារក្ស ដែលខ្លួនគេហៅថា " ព្រះអង្គម្ចាស់ នៃអំណាចនៃអាកាស " នៅក្នុង អេភ. ២:២។

លោកុប្បត្តិ ៧:១៥: « គេចូលទៅក្នុងហិបទៅណូអេ ពីរនាក់ទៅពីរ សាច់ទាំងអស់ដែលមានដង្ហើមជីវិត »។

ប្តីប្រពន្ធនីមួយៗដែលព្រះបានជ្រើស រើសញែកចេញ ពីប្រភេទរបស់វា ដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់វាបន្តបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់។ នៅក្នុង **ការញែកចេញពីគ្នាយ៉ាងច្បាស់លាស់នេះ**

ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ឱ្យដំណើរការនូវគោលការណ៍នៃផ្លូវពីរដែលទ្រង់ដាក់មុនពេលជ្រើសរើសដោយសេរីរបស់មនុស្សគឺ **សេចក្តីល្អនាំទៅរកជីវិត** ប៉ុន្តែអំពើអាក្រក់នាំទៅរកសេចក្តីស្លាប់។

លោកុប្បត្តិ 7:16: « ហើយមានមនុស្សប្រុសស្រីចូលមកក្នុងគ្រប់ទាំងសាច់ដូចព្រះបានបង្ហាត់ណូអេ។ ពេលនោះ ព្រះយេហូវ៉ាបានបិទទ្វារដាក់គាត់។ »

គោលបំណងនៃការបន្តពូជនៃ " **ប្រភេទសត្វ** " ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅទីនេះដោយការលើកឡើង " **បុរសនិងស្ត្រី**" ។

នេះគឺជាសកម្មភាពដែលផ្តល់ឱ្យបទពិសោធន៍នេះនូវសារៈសំខាន់ទាំងអស់របស់វា និងលក្ខណៈទំនាយរបស់វា នៃការបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណដ៏ទេវភាព៖ " **បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់បានបិទទ្វារលើគាត់** " ។ វាជាពេលដែលជោគវាសនាជីវិត និងសេចក្តីស្លាប់ **ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា** ដោយមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន។ វានឹងដូចគ្នានៅឆ្នាំ 2029

នៅពេលដែលអ្នកនៅរស់រានមានជីវិតពីសម័យនោះនឹងធ្វើការជ្រើសរើសដើម្បីគោរពដល់ព្រះ និងថ្ងៃសប្បុរសភាពទីប្រាំពីររបស់គាត់ ពោលគឺថ្ងៃសៅរ៍ ឬដើម្បីគោរពទីក្រុងរ៉ូម និងថ្ងៃអាទិត្យដំបូងរបស់ខ្លួន នេះបើយោងតាមឱសានវាទដែលបានបង្ហាញ នៅក្នុងទម្រង់នៃក្រឹត្យដោយមនុស្សជាតិដែលបះបោរ។ នៅទីនេះម្តងទៀត " **ទ្វារនៃព្រះគុណ** " នឹងត្រូវបិទដោយព្រះ៖ " **អ្នកដែលលើក និងអ្នកដែលបិទ** " យោងតាមវិវរណៈ ៣:៧។

លោកុប្បត្តិ 7:17: « **ទឹកជំនន់បានសែសិបថ្ងៃនៅលើផែនដី។ ទឹកបានកើនឡើង ហើយលើកហិបឡើងលើផែនដី** »។

ផ្លូវត្រូវបានលើកឡើង។ លោកុប្បត្តិ ៧:១៨: « **ទឹកបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងនៅលើផែនដី ហើយហិបក៏អណ្តែតមកលើផ្ទៃទឹក** »។

ហិបអណ្តែត។ លោកុប្បត្តិ ៧:១៩: « **ទឹកបានកើនឡើងកាន់តែខ្លាំង ហើយភ្នំខ្ពស់ទាំងអស់នៅក្រោមមេឃទាំងមូលត្រូវបានគ្របដណ្តប់** »។

ដីស្ងួតរលាយ បាត់ជាសកលដោយទឹក។ លោកុប្បត្តិ ៧:២០: « **ទឹកឡើងដប់ប្រាំហត្ថពីលើភ្នំ ហើយវាបានគ្របដណ្តប់** »។

»។ ភ្នំខ្ពស់បំផុតនៃពេលវេលាត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយទឹកប្រហែល 8 ម៉ែត្រ។

លោកុប្បត្តិ ៧:២១: « **អ្វីៗទាំងអស់ដែលបានរើនៅលើផែនដីបានវិនាសទាំងសត្វស្លាប ទាំងហ្វូងសត្វ អ្វីៗដែលវារនៅលើផែនដី និងមនុស្សទាំងអស់** »។

សត្វទាំងអស់ដែលដកដង្ហើមខ្យល់បានលង់ទឹក។ ភាពជាក់លាក់ទាក់ទងនឹងសត្វស្លាបគឺគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ជាងនេះទៅទៀត

ដោយសារទឹកជំនន់គឺជារូបភាពទំនាយនៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ
ដែលសត្វសេឡេស្តាល ដូចជាសត្វទាំងនឹងត្រូវវិនាសជាមួយសត្វនៅលើដី។
លោកុប្បត្តិ ៧:២២៖ « អ្វីៗទាំងអស់ដែលមានដង្ហើម ដង្ហើមជីវិតនៅក្នុងរន្ធ
ច្រមុះ និងនៅលើផែនដីស្លឹកបានស្លាប់ »។

សត្វមានជីវិតទាំងអស់ កើតមកដូចមនុស្ស
ដែលជីវិតអាស្រ័យនឹងដង្ហើមស្លាប់ លង់ទឹកស្លាប់។

នេះគឺជាស្រមោលតែមួយគត់លើការដាក់ទណ្ឌកម្មនៃទឹកជំនន់ពីព្រោះកំហុសគឺ
យ៉ាងតឹងរឹងលើមនុស្សហើយនៅកន្លែងណាមួយការស្លាប់របស់សត្វដែលគ្មានកំហុស
គឺអយុត្តិធម៌។ ប៉ុន្តែដើម្បីលង់ទឹកមនុស្សជាតិដែលបះបោរទាំងស្រុង

ព្រះត្រូវបង្ខំឱ្យបង្ហាញជាមួយពួកគេ
សត្វដែលចូលចិត្តពួកគេដកដង្ហើមខ្យល់នៃបរិយាកាសផែនដី។ ជាចុងក្រោយ
ដើម្បីយល់ពីការសម្រេចចិត្តនេះ សូមពិចារណាថា

ព្រះបានបង្កើតផែនដីសម្រាប់មនុស្សដែលបានបង្កើតក្នុងរូបភាពរបស់គាត់
ហើយមិនមែនសម្រាប់សត្វដែលបង្កើតឡើងដើម្បីហុំព័ទ្ធគាត់
រួមដំណើរជាមួយគាត់ និងក្នុងករណីសត្វពាហនៈដើម្បីបម្រើគាត់នោះទេ។

លោកុប្បត្តិ ៧:២៣៖ « សត្វទាំងឡាយដែលនៅលើផែនដីត្រូវបានកាត់ផ្តាច់
ចេញពីមនុស្ស សត្វពាហនៈ សត្វលូនវារ និងបក្សីលើអាកាស៖ ពួកគេត្រូវបានកាត់
ចេញពីផែនដី។ នៅសល់តែលោកណូអេ និង អ្នក ដែលនៅជាមួយគាត់ក្នុងហិប »។

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ពីភាពខុសគ្នាដែលព្រះបង្កើតរវាងណូអេ និងដៃគូ
មនុស្សរបស់គាត់ ដែលយល់ថាខ្លួនគេជាក្រុមជាមួយនឹងសត្វទាំងអស់បានរំជួល
ចិត្ត និងខ្វល់ខ្វាយក្នុង « អ្វី ដែលនៅជាមួយគាត់ នៅក្នុងហិប »។

លោកុប្បត្តិ ៧:២៤៖ « ទឹកជំនន់លើផែនដីអស់មួយរយហាសិបថ្ងៃ »។
" មួយរយហាសិបថ្ងៃ " បានចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ពី 40 ថ្ងៃ 40
យប់នៃភ្លៀងធ្លាក់ឥតឈប់ឈរដែលបានបង្កើតទឹកជំនន់។

ដោយបានឈានដល់កម្ពស់អតិបរមា " 15 ហត្ថ " ឬប្រហែល 8 ម៉ែត្រពីលើ " ភ្នំខ្ពស់បំផុត " នៃពេលវេលានោះកម្រិតទឹកនៅតែមានស្ថេរភាពសម្រាប់ " 150 ថ្ងៃ
" ។ បន្ទាប់មកវានឹងថយចុះបន្តិចម្តង ៗ រហូតដល់ស្លឹកឡើងដែលព្រះចង់បាន។

ចំណាំ ៖ ព្រះបានបង្កើតជីវិតតាមស្តង់ដារដ៏ធំដែលទាក់ទងនឹងបុរស
និងសត្វ antediluvian ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់
គម្រោងរបស់គាត់មានបំណងកាត់បន្ថយទំហំនៃសត្វទាំងអស់របស់គាត់តាមស
មាមាត្រ ដូច្នោះជីវិតនឹងកើតតាមបទដ្ឋានក្រោយដីល្អវៀន។ ពេលចូលទៅស្រុក
កាណាន អ្នកស៊ីបការណ៍ជនជាតិហេព្រើរបានថ្លែងទិបន្ទាល់ថា ពួកគេបានឃើញ
ដោយភ្នែកផ្ទាល់នូវទំពាំងបាយជូរធំណាស់ដែលបានយកបុរសពីរនាក់ទំហំរបស់
ពួកគេកាន់វា។ ដូច្នោះការកាត់បន្ថយទំហំក៏ចាំបាច់ទាក់ទងនឹងដើមឈើ ផ្លែឈើ
និងបន្លែផងដែរ។ ដូច្នោះ អ្នកបង្កើតមិនដែលឈប់បង្កើតទេ ពីព្រោះយូរៗទៅ
គាត់បានកែប្រែ និងសម្របខ្លួនទៅនឹងការបង្កើតនៅលើផែនដីនេះ
ទៅនឹងស្ថានភាពរស់នៅថ្មីដែលកើតឡើង។
គាត់បានបង្កើតជាសារធាតុពណ៌ខ្មៅនៃស្បែករបស់មនុស្សដែលរស់នៅប៉ះពាល់នឹង
ង ការស្លឹព្រះអាទិត្យខ្លាំងនៅក្នុង តំបន់ត្រូពិច និងអេក្វាទ័រនៃផែនដី

ដែលកាំរស្មីព្រះអាទិត្យវាយប្រហារផែនដីនៅមុំ 90 ដឺក្រេ។
 ពណ៌ស្បែកផ្សេងទៀតមានច្រើន ឬតិច ស ឬស្លេក និងមានទង់ដៃច្រើន ឬតិច
 អាស្រ័យលើបរិមាណនៃពន្លឺព្រះអាទិត្យ។ ប៉ុន្តែពណ៌ក្រហមជាមូលដ្ឋាននៃអ័ដាម
 (ក្រហម) ដោយសារតែឈាមត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងមនុស្សទាំងអស់។
 ព្រះគម្ពីរមិនបញ្ជាក់ឈ្មោះលម្អិតនៃប្រភេទសត្វដែលមានជីវិតរស់នៅទេ។
 ព្រះទុកប្រធានបទនេះឱ្យអាចកំបាំង ដោយគ្មានវិវរណៈជាក់លាក់ណាមួយ អ្នករាល់
 គ្នាមានសេរីភាពក្នុងការស្រមៃរបស់ខ្លួន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
 ខ្ញុំបានដាក់ការសន្មត់ថា ដោយចង់ផ្តល់ឱ្យទម្រង់ដំបូងនៃជីវិតនៅលើផែនដីនេះ
 នូវតួអង្គដ៏ល្អឥតខ្ចោះនោះ ព្រះមិនបានបង្កើតទេ នៅពេលនោះ
 សត្វចម្លែកបុរេប្រវត្តិដែលឆ្លឹងត្រូវបានរកឃើញនៅថ្ងៃនេះ
 ដោយអ្នកស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រនៅក្នុងដីនៃ ផែនដី។ ម្យ៉ាងទៀត
 ខ្ញុំបានលើកឡើងពីលទ្ធភាពនេះថា
 ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់
 ដើម្បីពង្រឹងការដាក់បណ្តាសានៅលើផែនដីសម្រាប់មនុស្សជាតិដែលនឹងដាក់ចេញ
 ញពីទ្រង់ម្តងទៀតយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ តាមរយៈការផ្តាច់ខ្លួនចេញពីគាត់
 ពួកគេនឹងបាត់បង់ភាពឆ្លាតវៃ
 និងចំណេះដឹងដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះបានប្រទានពីអ័ដាមដល់លូអេ។
 នេះរហូតដល់កន្លែងមួយចំនួននៅលើផែនដី
 មនុស្សនឹងរកឃើញថាខ្លួនគាត់ស្ថិតក្នុងសភាពទ្រុឌទ្រោមនៃ "បុរសល្អាង"
 ដែលត្រូវបានវាយប្រហារ និងគំរាមកំហែងដោយសត្វដ៏កាចសាហាវ
 ដែលនៅក្នុងក្រុមគាត់នឹងអាចបំផ្លាញដោយជំនួយដ៏មានតម្លៃពីធម្មជាតិ។
 អាកាសធាតុអាក្រក់ និងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ៨

ការបែកគ្នាមួយរំពេចនៃអ្នកកាន់កាប់ហិប

លោកុប្បត្តិ ៨:១៖ « ព្រះជាម្ចាស់នឹកចាំលោកលូអេ ព្រមទាំងសត្វពាហនៈ
 និងសត្វពាហនៈទាំងអស់ដែលនៅជាមួយលោកនៅក្នុងហិប។ ហើយព្រះបាន
 បណ្តាលឱ្យមានខ្យល់បក់មកលើផែនដី ហើយទឹកក៏នៅដដែល »។
 សូមប្រាកដថា គាត់មិនដែលភ្លេចវាឡើយ ប៉ុន្តែវាជាការពិតដែលការ
 ប្រមូលផ្តុំជីវិតដ៏ពិសេសនេះដែលរុំព័ទ្ធក្នុងទូកបណ្តែតទឹកផ្តល់ឱ្យមនុស្ស និង
 ប្រភេទសត្វដូចជារូបរាងដែលថយចុះដែលពួកគេហាក់ដូចជាត្រូវបាន
 បោះបង់ចោលដោយព្រះ។ តាមពិត ជីវិតទាំងនេះមានសុវត្ថិភាពយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ
 ដោយសារព្រះទតមើលពួកគេជាកំណប់។ ពួកវាជាអ្វីដែលមានតម្លៃបំផុត៖
 ផ្លែឈើដំបូងគេដែលបង្កើតផែនដីឡើងវិញ និងរាលដាលលើផ្ទៃរបស់វា។
 លោកុប្បត្តិ ៨:២៖ « ប្រភពទឹកនៃទីជ្រៅ និងបង្អួចនៃស្ថានសួគ៌បានបិទ
 ហើយភ្លៀងមិនធ្លាក់ពីលើមេឃទៀតទេ »។

ព្រះបង្កើតទឹកជំនន់តាមតម្រូវការរបស់ទ្រង់។ តើពួកគេមកពីណា? មកពីស្ថានសួគ៌ ឬប៉ុន្តែលើសពីអ្វីទាំងអស់មកពីអំណាចបង្កើតរបស់ព្រះ។ ដោយយករូបភាពអ្នកចាក់សោរ គាត់បានបើកទ្វារទឹកជំនន់ដែលជានិមិត្តរូបហើយដល់ពេលដែលគាត់បិទទ្វារទាំងនោះម្តងទៀត។

ដោយការលើកឡើងនូវតួនាទីបំពេញបន្ថែមនៃ « ប្រភពនៃទីជ្រៅ » នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះបើកសម្តែងដល់យើងថា ទឹកជំនន់មិនត្រឹមតែបណ្តាលមកពីភ្លៀងធ្លាក់ពីលើមេឃប៉ុណ្ណោះទេ។ ដោយដឹងថា " ទីជ្រៅបំផុត " កំណត់ថាផែនដីគ្របដណ្តប់ទាំងស្រុងដោយទឹកចាប់ពីថ្ងៃដំបូងនៃការបង្កើត " ប្រភព " ។

របស់វាបង្ហាញពីការកើនឡើងនៃកម្រិតទឹកដែលបណ្តាលមកពីសមុទ្រខ្លួនឯង។ បាតុភូតនេះ ទទួលបានដោយការកែប្រែកម្រិតនៃបាតសមុទ្រដែល នឹងឡើងដល់កម្រិតទឹករហូតដល់កម្រិតដែលគ្របដណ្តប់លើផែនដីទាំងមូលនៅថ្ងៃដំបូង។ វាក៏តាមរយៈការលិចនៃទីជ្រៅនៃមហាសមុទ្រដែលដីស្លឹកបានផុសចេញពីទឹកនៅថ្ងៃទី 3 ហើយ

វាក៏តាមរយៈសកម្មភាពបញ្ជ្រាសដែលដីស្លឹកត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយទឹកនៃទឹកជំនន់។ ភ្លៀងដែលហោថា " ទ្វារទឹកនៃស្ថានសួគ៌ " គឺគ្រាន់តែមានប្រយោជន៍ដើម្បីបង្ហាញថាទណ្ឌកម្មបានមកពីស្ថានសួគ៌ មកពីព្រះដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ ក្រោយមក រូបភាព « សោនៃស្ថានសួគ៌ » នឹងមានតួនាទីផ្ទុយគ្នានៃពរជ័យដែលមកពីព្រះសេឡេស្តាលតែមួយ ។

ក្នុងនាមជាអ្នកបង្កើត ព្រះអាចបង្កើតទឹកជំនន់ក្នុងមួយបំព្រិតភ្នែកតាមឆន្ទៈ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់ចូលចិត្តធ្វើសកម្មភាពបន្តិចម្តងៗលើការបង្កើតដែលបានបង្កើតរួចហើយរបស់គាត់។ ដូច្នោះហើយគាត់បង្ហាញមនុស្សជាតិថា ធម្មជាតិស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ជាអាវុធដ៏មានអានុភាព មានន័យថា គាត់រៀបចំដើម្បីផ្តល់ពរជ័យឬបណ្តាសារបស់គាត់ អាស្រ័យលើថាតើវាដើរក្នុងល្អ ឬអាក្រក់។

លោកុប្បត្តិ ៨:៣៖ « ទឹកបានចាក់ចេញពីផែនដី ចេញទៅឆ្ងាយ ហើយទឹកក៏ថយចុះនៅចុងមួយរយហាសិបថ្ងៃ »។

បន្ទាប់ពីភ្លៀងធ្លាក់ឥតឈប់ឈររយៈពេល 40 ថ្ងៃ 40 យប់ អមដោយស្ថេរភាព 150 ថ្ងៃនៅកម្រិតទឹកខ្ពស់បំផុត វិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចចាប់ផ្តើម។ បន្តិចម្តងៗ កម្រិតនៃជម្រៅជ្រៅក្នុងសមុទ្របានធ្លាក់ចុះ ប៉ុន្តែវាមិនចុះជ្រៅដូចមុនទឹកជំនន់ទេ។

លោកុប្បត្តិ ៨:៤៖ « នៅខែទីប្រាំពីរ នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរនៃខែ ហិបបានសម្រាកនៅលើភ្នំអារ៉ាត »។

នៅចុងខែប្រាំ ដល់ថ្ងៃ « ទីដប់ប្រាំពីរនៃខែទីប្រាំពីរ » ហិបឈប់អណ្តែតទៅវិញ។ វាសម្រាកនៅលើភ្នំខ្ពស់បំផុតនៃ Ararat ។ លេខ "ដប់ប្រាំពីរ" នេះបញ្ជាក់ពីការបញ្ចប់នៃការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវភាព។ វាលេចឡើងពីការបញ្ជាក់នេះថា ក្នុងអំឡុងពេលទឹកជំនន់ ទូកជំនន់បានផ្លាស់ទីឆ្ងាយពីតំបន់ដែលវាត្រូវបានសាងសង់ដោយល្អអេ និងកូនប្រុសរបស់គាត់។ ហើយព្រះចង់ឱ្យភស្តុតាងនៃទឹកជំនន់នេះនៅតែអាចមើលឃើញរហូតដល់ចុងប

ព្រប់នៃពិភពលោកនៅលើកំពូលភ្នំ

Ararat

ដូចគ្នានេះដែលការចូលប្រើបានហើយនៅតែត្រូវបានហាមឃាត់ដោយអាជ្ញាធររុស្ស៊ីនិងទ្រុឌ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់ជ្រើសរើស នោះព្រះបានពេញចិត្តនឹងការចតុបតិលើអាកាស ដែលបញ្ជាក់ពីវត្តមាននៃហិបមួយដែលជាប់ក្នុងទឹកកក និងព្រិល។

សព្វថ្ងៃនេះការអង្កេតតាមផ្កាយរណបអាចបញ្ជាក់បានយ៉ាងខ្លាំងក្លាអំពីវត្តមាននេះ។ ប៉ុន្តែអាជ្ញាធរនៅលើផែនដីមិនស្វែងរកការលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់អង្កេតនោះទេ។ ពួកគេប្រព្រឹត្តដូចជាខ្លាំងសត្រូវចំពោះទ្រង់ ហើយដោយយុត្តិធម៌ ព្រះទ្រង់នឹងសងគេដោយវាយពួកគេដោយរោគរាតត្បាត និងការវាយប្រហារភេរវជន។

លោកុប្បត្តិ ៨:៥៖ « ទឹកបានបន្តធ្លាក់ចុះរហូតដល់ខែទី១០។ នៅខែទី១២នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែ កំពូលភ្នំបានលេចឡើង »។

ការកាត់បន្ថយទឹកនៅមានកម្រិតព្រោះក្រោយទឹកជំនន់កម្រិតទឹកនឹងខ្ពស់ជាងផែនដីប្រឆាំងនឹងទឹកទៅទៀត។ ជ្រលងភ្នំបុរាណនឹងនៅតែលិចទឹកហើយមានរូបរាងដូចសមុទ្រទឹកក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដូចជាសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេសមុទ្រកាសព្យែន សមុទ្រក្រហម សមុទ្រខ្មៅ។ល។

លោកុប្បត្តិ ៨:៦៖ « នៅចុងសែសិបថ្ងៃ លោកណូអេបានបើកបង្អួចដែលលោកបានធ្វើសម្រាប់ហិប »។

បន្ទាប់ពី 150 ថ្ងៃនៃស្ថេរភាពនិងការរង់ចាំ 40 ថ្ងៃជាលើកដំបូងណូអេបើកបង្អួចតូច។ ទំហំតូចរបស់វា មួយហត្ថ ឬ 55 សង់ទីម៉ែត្រត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារការប្រើប្រាស់តែមួយគត់របស់វាគឺដើម្បីដោះលែងសត្វស្លាប់ ដែលអាចគេចផុតពីហិបនៃជីវិត។

លោកុប្បត្តិ ៨:៧៖ « គាត់បានដោះលែងសត្វក្អែក ហើយវាក៏ចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកវិញ រហូតដល់ទឹកបានរឹងចុះមកលើផែនដី »។

ការរកឃើញនៃផែនដីស្អិតត្រូវបានធ្វើឡើងតាមលំដាប់នៃ “ ភាពងងឹត និងពន្លឺ ” ឬ “ ពេលយប់ និងថ្ងៃ ” នៅដើមដំបូងនៃការបង្កើត។ ម្យ៉ាងវិញទៀតអ្នករកឃើញដំបូងគេដែលធ្វើមកគឺ “ ក្អែក ” ដែលមិនបរិសុទ្ធ ដែលមានរោម “ ខ្មៅ ” ដូចជា “ រាត្រី ”។ គាត់ធ្វើសកម្មភាពដោយឯករាជ្យចំពោះណូអេដែលជាអ្នកជ្រើសរើសរបស់ព្រះ។ ដូច្នោះ វាជានិមិត្តរូបនៃសាសនាងងឹតដែលនឹងមានសកម្មភាពដោយគ្មានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ។

នៅក្នុងវិធីច្បាស់លាស់ជាងនេះ វាតំណាងឱ្យអ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ឈាមនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ដែលព្រះបានបញ្ជូនព្យាការីរបស់ទ្រង់ក្នុងឱកាសជាច្រើន ដូចជាការមកដល់និងការយាងរបស់សត្វក្អែក ដើម្បីព្យាយាមជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ពីអំពើបាប។ ដូច

« សត្វក្អែក » អ៊ីស្រាអែលនេះនៅទីបំផុតត្រូវបានបដិសេធដោយព្រះបានបន្តប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ដែលបំបែក ចេញពីគាត់។

លោកុប្បត្តិ ៨:៨៖ « ទ្រង់ក៏លែងព្រាបដែរ ដើម្បីមើលថាតើទឹកបានស្រកចុះពីផ្ទៃផែនដីឬអត់ »។

នៅក្នុងលំដាប់ដូចគ្នា " ព្រាប " សុទ្ធ ដែលមានផ្កា " ពណ៌ស " ដូចជាព្រិលត្រូវបានបញ្ជូនឱ្យស៊ើបការណ៍។ វាត្រូវបានដាក់នៅក្រោមសញ្ញានៃ " ពណ៌ស »

ថ្ងៃនិងពន្លឺ" ។ ដូច្នេះ នាងបានទាយអំពីសេចក្តីសញ្ញាថ្មីដោយផ្អែកលើឈាមដែលបានបង្ហាញដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

លោកុប្បត្តិ ៨:៩៖ « លលករកមិនឃើញកន្លែងដាក់ជើងវាទេ ហើយវាត្រឡប់មករកវាក្នុងហិបរិញ ព្រោះមានទឹកពេញផ្ទៃផែនដី។ គាត់បានដកដៃចេញ ហើយយកវាទៅក្នុងហិបជាមួយគាត់»។

សត្វក្អែក " ខ្មៅឯករាជ្យ " សត្វព្រាប " ពណ៌ស មានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយលូអេដែលផ្តល់ " ដែលរស់គាត់ឱ្យយកនាងហើយនាំនាងចូលទៅក្នុងទូក " ជាមួយគាត់។ វាជារូបភាពនៃចំណងដែលភ្ជាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសទៅនឹងព្រះនៃស្ថានសួគ៌។ « សត្វព្រាប »នឹងចុះមកលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅថ្ងៃណាមួយនៅពេលដែលគាត់បានបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខយ៉ូហានបាទីស្ទ ដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយគាត់។

ខ្ញុំស្នើឱ្យអ្នកប្រៀបធៀបសម្រង់ព្រះគម្ពីរទាំងពីរនេះ; នោះនៅក្នុងខគម្ពីរនេះ: " ប៉ុន្តែសត្វព្រាបរកកន្លែងសម្រាកជើងរបស់វាទេ " ជាមួយនឹងខគម្ពីរនេះពី ម៉ាថាយ 8:20: " ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលគបទៅគាត់ថា: កញ្ជ្រោងមានរូង ហើយបក្សាបក្សីក៏មានសំបុក។ ប៉ុន្តែកូនមនុស្សគ្មានកន្លែងដាក់ក្បាលទេ »។ ហើយខគម្ពីរទាំងនេះនៃយ៉ូហាន 1:5 និង 11 ដែលជាកន្លែងដែលនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទជា " ពន្លឺ " ដំបូងភាព នៃជីវិត គាត់និយាយថា: « ពន្លឺក្តីនៅក្នុងភាពងងឹតហើយភាពងងឹតមិនបានទទួលវា ... / ... នាងបានមក ប្រជាជនរបស់នាងផ្ទាល់ ហើយប្រជាជនរបស់នាងមិនបានទទួល នាងទេ »។ ដូចជា " សត្វព្រាប " បានត្រឡប់ទៅលូអេដោយអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគាត់ត្រូវបានចាប់ដោយគាត់នៅក្នុង " ដែលរស់គាត់ " បានរស់ឡើងវិញ ព្រះអង្គប្រោសលោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ឆ្ពោះទៅរកទេវភាពរបស់គាត់ជាព្រះរាជស្ថិតិដោយបានបន្សល់ទុកសារនៅពីក្រោយគាត់នៅលើផែនដី។ អំពីការប្រោសលោះអ្នករើសតាំងរបស់គាត់ ដំណឹងល្អរបស់គាត់ដែលមានឈ្មោះថា « ដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច » នៅក្នុង រិវរណៈ ១៤:៦ ។ ហើយនៅក្នុង Rev.1:20: គាត់នឹងកាន់ពួកគេ " នៅក្នុងដែលរស់គាត់ " នៅក្នុង " ប្រាំពីរយុគសម័យ " ព្យាករណ៍ដោយ " សាសនាចក្រទាំងប្រាំពីរ " ដែលជាកន្លែងដែលគាត់ធ្វើឱ្យពួកគេចូលរួមក្នុងការញែកជាបរិសុទ្ធដំបូងភាព " ពន្លឺ" របស់គាត់ដែលរូបភាពដោយ " ជើងចង្កៀងប្រាំពីរ" ។

លោកុប្បត្តិ ៨:១០៖ « ហើយគាត់បានរង់ចាំប្រាំពីរថ្ងៃទៀត ហើយម្តងទៀត គាត់បានលែងព្រាបចេញពីហិប»។

ការរំលឹកពីរដងនៃ " ប្រាំពីរថ្ងៃ " បង្រៀនយើងថា សម្រាប់លោកលូអេ ដូចជាសម្រាប់យើងសព្វថ្ងៃនេះ: ជីវិតត្រូវបានបង្កើតឡើង និងបញ្ជាដោយព្រះនៅលើការរួបរួមនៃសប្តាហ៍នៃ " ប្រាំពីរថ្ងៃ " ដែលជាការរួបរួមជានិមិត្តរូបនៃ " ប្រាំពីរពាន់ " ឆ្នាំ ផងដែរ។ នៃគម្រោងសន្សំដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់។ ការទទួលបានលើការលើកឡើងនៃលេខ " ប្រាំពីរ " នេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ពីសារៈសំខាន់ដែលព្រះប្រទានឱ្យវា;

ដែលនឹងបង្ហាញថាគាត់ត្រូវបានវាយប្រហារជាពិសេសដោយអារក្សរហូតដល់ការត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងបញ្ចប់ការត្រួតត្រារបស់គាត់នៅលើផែនដី។

លោកុប្បត្តិ ៨:១១: « សត្វព្រាបបានវិលមករកគាត់វិញនៅពេលល្ងាច។ ហើយមើលចុះ ស្លឹកអូលីវដែលរហែកនៅក្នុងចំពុះរបស់វា។ ដូច្នោះ ល្អអេបានដឹងថាទឹកបានថយចុះពីផែនដី។

បន្ទាប់ពីពេលវេលាដ៏យូរនៃ "ភាពងងឹត" បានប្រកាសដោយពាក្យ "ល្ងាច"

ក្តីសង្ឃឹមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនិងសេចក្តីអំណរនៃការរំដោះពីអំពើបាបនឹងកើតឡើងនៅក្រោមរូបភាពនៃ "ដើមអូលីវ" ដែលបន្តពិចារណាបន្ទាប់មកសម្ព័ន្ធភាពថ្មី។ ដូចល្អអេបានដឹងតាមរយៈ: « ស្លឹកអូលីវ » ថាផែនដីដែលសង្ឃឹមនិងរំពឹងទុកនឹងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីស្វាគមន៍គាត់ នោះ: « បុត្រានៃព្រះ » នឹងរៀននិងយល់ថានគរស្ថានសួគ៌បានបើកឱ្យពួកគេដោយ **បេសកជននៃព្រះ: ស្ថានសួគ៌** ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ស្លឹកអូលីវ » នេះ បានថ្លែងទីបន្ទាល់ដល់ល្អអេថា ការដុះពន្លក និងការលូតលាស់នៃដើមឈើបានក្លាយទៅជាអាចធ្វើបានម្តងទៀត។

លោកុប្បត្តិ ៨:១២: « ហើយគាត់បានរង់ចាំប្រាំពីរថ្ងៃទៀត។ ហើយគាត់បានដោះលែងព្រាប។ ប៉ុន្តែនាងមិនដែលត្រឡប់មកវិញទេ។ »

សញ្ញានេះគឺជាការសម្រេចចិត្ត ព្រោះវាបានបង្ហាញថា "សត្វព្រាប" បានជ្រើសរើសស្នាក់នៅក្នុងធម្មជាតិដែលបានផ្តល់អាហារដល់វាម្តងទៀត។

ដូចជា "សត្វព្រាប" បាត់ខ្លួនបន្ទាប់ពីបានថ្លែងសារនៃក្តីសង្ឃឹមបន្ទាប់ពីបានប្រគល់ជីវិតរបស់គាត់នៅលើផែនដីដើម្បីលោះអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជា "ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព" និងចាកចេញពីផែនដីនិងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ទុកឱ្យពួកគេមានសេរីភាព និងឯករាជ្យ។ ដើម្បីដឹកនាំជីវិតរបស់ពួកគេរហូតដល់ការត្រឡប់មកវិញដ៏រុងរឿងចុងក្រោយរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៨:១៣: « ក្នុងឆ្នាំប្រាំមួយរយដំបូង ក្នុងខែទីមួយ នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែ ទឹកបានរឹងស្អាតលើផែនដី។ ល្អអេបានដកគម្របចេញពីទូកធំ ហើយមើលទៅ ថ្ងៃផែនដីបានរឹងស្អាត។

ការស្អាតនៃផែនដីនៅតែជាផ្នែកមួយ ប៉ុន្តែការសន្យាដូច្នោះ ល្អអេចាប់ផ្តើមបើកដំបូលទូកដើម្បីមើលផ្នែកខាងក្រៅនៃហិប ហើយដឹងថាវាត្រូវបានជាប់គាំងនៅលើកំពូលភ្នំអាវ៉ាវ៉ាត់ ចក្ខុវិស័យរបស់គាត់បានពង្រីកយ៉ាងឆ្ងាយ។ យ៉ាងទូលំទូលាយនៅលើផ្នែក។ នៅក្នុងបទពិសោធន៍ទឹកជំនន់ ទូកធំមានរូបភាពនៃស៊ុតដែលញាស់។ នៅពេលដែលវាញាស់កូនមានខ្លួនឯងក៏បំបែកសំបកដែលវារុំព័ទ្ធ។ ល្អអេធ្វើដូចគ្នា គាត់ « ដកគម្របចេញពីហិប » ដែលនឹងលែងមានប្រយោជន៍ក្នុងការការពារវាពីភ្លៀងធ្លាក់យ៉ាងខ្លាំង។ ចំណាំថាព្រះជាម្ចាស់មិនយាងមកបើកទ្វារហិបដែលទ្រង់បានបិទនោះទេ។ នេះមានន័យថា គាត់មិនចោទសួរ

ឬផ្លាស់ប្តូរស្តង់ដារនៃការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ចំពោះពួកឧទ្ធាមនៅលើផែនដី
ដែលទ្វារទៅកាន់សេចក្តីសង្គ្រោះ និងស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវបិទជានិច្ច។

លោកុប្បត្តិ ៨:១៤: « នៅខែទីពីរ នៅថ្ងៃទីម្ភៃប្រាំពីរនៃខែ ផែនដីសួគ៌ »។

ផែនដីក្លាយជាកន្លែងរស់នៅម្តងទៀតបន្ទាប់ពីការបង្ហូរសរុបនៅក្នុងហិ
បអស់រយៈពេល 377 ថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃចាប់ផ្តើមនិងបិទទ្វារដោយព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ៨:១៥: « បន្ទាប់មក ព្រះមានបន្ទូលទៅលោកុប្បត្តិថា:

លោកុប្បត្តិ ៨:១៦: « ចូរចេញពីទូកទៅ អ្នកនិងភរិយារបស់អ្នក កូនប្រុស
និងភរិយារបស់កូនប្រុសអ្នកទៅជាមួយអ្នក »។

វាគឺជាព្រះម្តងទៀតដែលផ្តល់សញ្ញាសម្រាប់ច្រកចេញនៃ " ហិប "
ដែលជាទ្រង់ដែលបានបិទ " ទ្វារ " តែមួយគត់
លើអ្នកកាន់កាប់របស់វាមុនពេលទឹកជំនន់។

លោកុប្បត្តិ 8:17 “ ចូរនាំសត្វមានជីវិតទាំងអស់ដែលនៅជាមួយមកជាមួយ
អ្នក ទាំងសត្វស្លាប សត្វពាហនៈ និងសត្វលូនវាទាំងប៉ុន្មាននៅលើផែនដី បង្កើត
ផលជាច្រើននៅលើផែនដី។

ទិដ្ឋភាពប្រហាក់ប្រហែលនឹងថ្ងៃទីប្រាំនៃសប្តាហ៍នៃការបង្កើត
ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាសំណួរនៃការបង្កើតថ្មីនោះទេ ពីព្រោះបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់
ការរស់ឡើងវិញនៃផែនដីគឺជាដំណាក់កាលនៃគម្រោងដែលបានព្យាករណ៍សម្រាប់
6000 ឆ្នាំដំបូងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រផែនដី។ ព្រះសព្វព្រះទ័យឲ្យដំណាក់កាលនេះជាការ
គួរឲ្យខ្លាចនិងរំខាន។ ទ្រង់បានប្រទានភស្តុតាងដ៏សាហាវដល់មនុស្សជាតិអំពី
ឥទ្ធិពលនៃការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ ភស្តុតាងមួយដែលនឹងត្រូវចងចាំ
ក្នុង ពេត្រុសទី ២ ៣:៥ ដល់ ៨: « ពួកគេចង់ព្រងើយកន្តើយថា ស្ថានសួគ៌ធ្លាប់មាន
ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដូចជាផែនដីយកចេញពីទឹក ហើយបង្កើតឡើងដោយ
ទឹក និង ដោយសារការទាំងនេះ ពិភពលោកនៅសម័យនោះត្រូវវិនាសទៅលិច
ដោយទឹក ខណៈដែលដោយពាក្យដែលនេះ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីឡើងនេះត្រូវបាន
រក្សាទុកសម្រាប់ភ្លើង សម្រាប់ថ្ងៃដ៏ជុំជុំ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ បុរសទុច្ចរិត។ ប៉ុន្តែ
មានរឿងមួយដែលជាទីស្រឡាញ់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវព្រងើយកន្តើយឡើយ គឺ
ថាថ្ងៃមួយនឹងព្រះអម្ចាស់គឺដូចជាមួយពាន់ឆ្នាំ និងមួយពាន់ឆ្នាំដូចជាថ្ងៃមួយ »។

ទឹកជំនន់ដែលបានព្យាករណ៍នឹងត្រូវបានសម្រេចនៅចុងបញ្ចប់នៃសហវត្សរ៍ទីប្រាំ
ពីរក្នុងឱកាសនៃការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយដោយការបើកប្រភពអណ្តាតភ្លើងនៃ
magma ក្រោមដីដែលនឹងគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃផែនដីទាំងមូល។ " បឹងភ្លើង "
នេះដែលត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុង វិវរណៈ 20:14-15

នឹងបំផ្លាញផ្ទៃផែនដីជាមួយនឹងប្រជាជនបះបោរដែលមិនស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន
ព្រមទាំងការងាររបស់ពួកគេដែលពួកគេចង់បានឯកសិទ្ធិ
ដោយមើលងាយចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលបានបង្ហាញអំពីព្រះ។

ហើយសហវត្សរ៍ទីប្រាំពីរនេះត្រូវបានព្យាករណ៍ដោយថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃសប្តាហ៍នេះបើ
យោងតាមនិយមន័យ "
មួយថ្ងៃគឺដូចជាមួយពាន់ឆ្នាំនិងមួយពាន់ឆ្នាំគឺដូចជាមួយថ្ងៃ" ។

លោកុប្បត្តិ ៨:១៨: « ហើយលោកុប្បត្តិចេញទៅជាមួយនិងកូនប្រុស ប្រពន្ធ
របស់គាត់ និងកូនប្រុសប្រពន្ធ »។

នៅពេលដែលសត្វត្រូវបានដោះលែង
អ្នកតំណាងនៃមនុស្សជាតិថ្មីក៏ដើរចេញពីទូក។ ពួកគេរកឃើញពន្លឺព្រះអាទិត្យ
និងកន្លែងដ៏ធំ និងស្ទើរតែគ្មានដែនកំណត់ ដែលធម្មជាតិផ្តល់ឱ្យពួកគេ
បន្ទាប់ពីរយៈពេល 377 ថ្ងៃ និងយប់នៃការបង្ហាញនៅក្នុងកន្លែងចង្អៀត
និងដង្ហើម។

លោកប្បត្តិ ៨:១៩៖ « សត្វទាំងឡាយ សត្វលូនវារ សត្វស្លាប អ្វីៗដែលធ្វើ
ចលនានៅលើផែនដី តាមប្រភេទរបស់វាបានចេញពីហិប»។

ការចេញពីហិបទាយអំពីការចូលរបស់អ្នករើសតាំងចូលទៅក្នុងនគរ
ស្ថានសួគ៌ ប៉ុន្តែមានតែអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសឱ្យបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះនឹង
ចូល។ នៅសម័យលោកណូអេ នេះមិនទាន់មានទេ ព្រោះថាបរិសុទ្ធ
និងមិនបរិសុទ្ធនឹងរស់នៅជាមួយគ្នានៅលើផែនដីតែមួយ
ប្រយុទ្ធតទល់គ្នារហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

លោកប្បត្តិ ៨:២០៖ « លោកណូអេបានសង់អាសនៈថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ គាត់
យកសត្វស្លាត និងសត្វស្លាបសុទ្ធមកថ្វាយតដ្ឋាយដុតនៅលើអាសនៈ»។

តដ្ឋាយដុតគឺជាទង្វើមួយដែលលោកណូអេបានជ្រើសរើសបង្ហាញព្រះគុណរបស់
គាត់។ ការស្តាប់របស់ជនរងគ្រោះស្លូតត្រង់
ក្នុងករណីនេះសត្វរាជ្ជកម្មអ្នកបង្កើតព្រះអំពីមធ្យោបាយដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ទ្រង់នឹងយាងមកដើម្បីប្រោសលោះព្រលឹងនៃអ្នករើសតាំងរបស់គាត់។
សត្វដ៏បរិសុទ្ធគឺសត្វសមស្របរូបភាពនៃការបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងបញ្ចូល
ភាពបរិសុទ្ធដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រលឹង រូបកាយ និងវិញ្ញាណទាំងមូលរបស់គាត់។

លោកប្បត្តិ 8:21 ព្រះអម្ចាស់បានផ្ទុកនិរដ្ឋវិភាយ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលក្នុងចិត្តថា យើងនឹងលែងដាក់បណ្តាសាផែនដីដោយយល់ដល់មនុស្ស
ហើយ ពីព្រោះគំនិត មនុស្ស អាក្រក់តាំងពីដើមមក។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនវាយប្រហារ
ជីវិតទាំងអស់ ដូចខ្ញុំបានធ្វើទៀតទេ»។

តដ្ឋាយដុតដែលលោកណូអេថ្វាយនោះគឺជាទង្វើនៃសេចក្តីជំនឿពិត និង
ជាសេចក្តីជំនឿដែលស្តាប់បង្គាប់។ ពីព្រោះប្រសិនបើគាត់ថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះ
នោះជាការតបស្នងចំពោះពិធីបូជាយញ្ញដែលទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យគាត់
តាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ

មុនពេលបង្រៀនដល់ពួកហេព្រើរដែលមកពីស្រុកអេស៊ីប។ ពាក្យថា “
ក្តិនដ៏វិភាយ ” មិនទាក់ទងនឹងក្តិនដ៏ទេវភាពទេ
ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពរបស់វា

ដែលដឹងគុណដល់ទាំងការស្តាប់បង្គាប់របស់អ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់
និងការនិមិត្តព្យាករណ៍ដែលពិធីនេះផ្តល់ដល់ការលះបង់ដ៏មេត្តាធម៌នាពេលអនា
គត នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

រហូតដល់ការជំនុំជម្រះចុងក្រោយនេះ នឹងមិនមានគ្រោះទឹកជំនន់ទៀត
ទេ។ បទពិសោធន៍ទើបតែបង្ហាញថាមនុស្សគឺជា " មនុស្សអាក្រក់ " ពីធម្មជាតិ
និងតំណពូជនៅក្នុងសាច់ឈាម

ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលអំពីសាវ័ករបស់ទ្រង់នៅក្នុងម៉ាថាយ 7:11 ថា: «
ប្រសិនបើ មនុស្សអាក្រក់ ដូចអ្នក
អ្នកដឹងពីរបៀបផ្តល់អំណោយល្អដល់កូនរបស់អ្នក តើព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា

ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នឹងប្រទានអំណោយល្អដល់អស់អ្នកដែលសូមទ្រង់ប៉ុន្មាន
ទៀត»។ ដូច្នោះ ព្រះនឹងត្រូវទប់ទល់នឹង “សត្វ” ដ៏អាក្រក់ នេះ ដែលជាគំនិតដែល
ប៉ុលបានចែកចាយនៅក្នុង កូរិនថូសទី១ ២:១៤ ហើយដោយការបង្ហាញពី
ព្រះចេស្ដានៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះពួកគេក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះ
មនុស្សខ្លះដែល ហៅថា “ មនុស្សអាក្រក់ ” នឹងក្លាយទៅជា មនុស្ស ស្មោះត្រង់
និងស្តាប់បង្គាប់ ។

លោកុប្បត្តិ ៨:២២៖ « ដរាបណាដែនដីស្ទើរទ្រាំ ការសាបព្រោះ
និងការច្រូតកាត់ ត្រជាក់ និងកំដៅ រដូវក្ដៅ និងរដូវរងា ទាំងថ្ងៃទាំងយប់
នឹងមិនរលត់ឡើយ»។

ជំពូកទីប្រាំបីនេះបញ្ចប់ដោយការរំលឹកអំពីការផ្លាស់ប្តូរនៃភាពផ្ទុយគ្នាទាំង
ស្រុងដែលគ្រប់គ្រងលក្ខខណ្ឌនៃជីវិតនៅលើផែនដីចាប់តាំងពីថ្ងៃដំបូងនៃការប
ង្កើតដែលនៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់វា " ពេលយប់និងថ្ងៃ " ។
ព្រះបានបើកសម្តែងការប្រយុទ្ធនៅលើផែនដីរវាង " ភាពងងឹត " និង " ពន្លឺ " ។
ដែលនៅទីបំផុតនឹងយកឈ្នះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងឧកម្មីនេះ
គាត់បានរាយបញ្ជីការផ្លាស់ប្តូរខ្លាំងៗទាំងនេះ
ដែលបណ្តាលមកពីអំពើបាបខ្លួនឯង ដែលជាលទ្ធផលនៃជម្រើសដោយសេរី
ដែលបានផ្តល់ដល់សត្វសេឡេស្ទាល និងផែនដីទាំងនេះ
ដែលមានសេរីភាពក្នុងការស្រឡាញ់ និងបម្រើគាត់ ឬបដិសេធគាត់
រហូតដល់ស្អប់គាត់។ ប៉ុន្តែលទ្ធផលនៃសេរីភាពនេះនឹងមានអាយុជីវិតសម្រាប់
បក្សពួកនៃសេចក្ដីល្អ និងសេចក្ដីស្លាប់ និងសេចក្ដីវិនាសសម្រាប់ពួកទុច្ចរិត
ដូចដែលទឹកជំនន់ទើបតែបានបង្ហាញ។

ប្រធានបទដែលបានលើកឡើងទាំងអស់សុទ្ធតែមានសារខាងវិញ្ញាណ៖
“ ការសាបព្រោះ និងការច្រូតកាត់ ” ៖
បង្ហាញពីការចាប់ផ្តើមនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ និងចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
រូបភាពដែលបានយកដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចរបស់ទ្រង់
ជាពិសេសនៅក្នុង Matt.13:37 ដល់ 39: “ គាត់បានឆ្លើយថា៖
អ្នកដែលបានសាបព្រោះគ្រាប់ពូជល្អគឺជាកូនមនុស្ស។ វាលគឺជាពិភពលោក;
គ្រាប់ពូជល្អគឺជាកូននៃនគរ។ ស្រដៃគឺជាកូនរបស់មេកំណាច។ ខ្លាំងសត្រូវដែល
ព្រោះវាគឺមារ។ ការប្រមូលផលគឺជាចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក ;
អ្នកច្រូតកាត់គឺជាទេវតា»។

“ ត្រជាក់ និងកំដៅ ” ៖ “ កំដៅ ” ត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុង វិរណៈ ៧:១៦៖ “
ពួកគេនឹងលែងឃ្លាន ឬស្រែកទឹកទៀតហើយ
ទាំងព្រះអាទិត្យនឹងមិនរាយប្រហារពួកគេ ឬ កំដៅ ណាមួយឡើយ។”។
ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ “ ភាពត្រជាក់ ” ក៏ជាផលវិបាកនៃបណ្តាសានៃអំពើបាបដែរ។
“ រដូវក្ដៅ និងរដូវរងា ” ៖ ទាំងនេះគឺជារដូវពីរនៃភាពធ្ងន់ធ្ងរ
ទាំងការមិនសប្បាយចិត្តដូចរដូវកាលផ្សេងទៀតដែលលើស។
“ ថ្ងៃ និងយប់ ” ៖

ព្រះបានដកស្រង់ពួកគេតាមលំដាប់លំដោយដែលមនុស្សផ្តល់ឱ្យគាត់
ពីព្រោះនៅក្នុងគម្រោងរបស់គាត់ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទមកពេលវេលានៃថ្ងៃ
ដែលជាការអំពាវនាវឱ្យចូលទៅក្នុងព្រះគុណរបស់គាត់

ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីពេលនេះមក " យប់ដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាច ធ្វើការបាន " យោងតាម យ៉ូហាន 9:4 នោះគឺដើម្បីផ្លាស់ប្តូរជោគវាសនារបស់មនុស្សម្នាក់ ព្រោះវាត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់សម្រាប់ជីវិត ឬសម្រាប់ការស្លាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណ។

លោកុប្បត្តិ ៩

ការបំបែកចេញពីបទដ្ឋាននៃជីវិត

លោកុប្បត្តិ ៩:១៖ « ហើយព្រះបានប្រទានពរដល់ណូអេ និងកូនប្រុសរបស់ គាត់ ហើយមានបន្ទូលទៅពួកគេថា ចូរបង្កើតកូនឲ្យបានច្រើនឡើង ហើយឲ្យ ផែនដីឡើងវិញ។ »

នេះនឹងជាតួនាទីដំបូងដែលព្រះប្រទានដល់សត្វមានជីវិតដែលបានជ្រើស រើស និងសង្គ្រោះដោយទូកធំដែលមនុស្សសាងសង់៖ ណូអេ និងកូនប្រុសបីនាក់ របស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៩:២៖ « អ្នកនឹងក្លាយទៅជាការភ័យខ្លាច និងរន្ធត់ចំពោះសត្វ ពាហនៈទាំងអស់នៅលើផែនដី និងសត្វស្លាបនៅលើអាកាស និងដល់សត្វទាំង ឡាយដែលធ្វើចលនានៅលើផែនដី និងដល់ត្រីសមុទ្រទាំងអស់។ នៅក្នុងដៃរបស់អ្នក » ។

ជីវិតសត្វជំពាក់ការរស់រានមានជីវិតរបស់មនុស្ស នោះហើយជាមូលហេតុដែលមនុស្សនឹងអាចគ្រប់គ្រងសត្វបានច្រើនជាងមុនទឹក ជំនន់។ លើកលែងតែនៅពេលដែលមានការភ័យខ្លាច ឬឆាប់ខឹង សត្វបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងរបស់វា តាមក្បួនទូទៅ សត្វទាំងអស់ខ្លាចមនុស្ស ហើយព្យាយាមរត់គេចពីវានៅពេលពួកគេជួបវា។

លោកុប្បត្តិ ៩:៣៖ « អ្វីៗដែលមានចលនា ហើយមានជីវិតនឹងក្លាយជា អាហារសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ៖ អ្វីៗទាំងអស់នេះ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកដូចជាស្មៅបៃតង » ។

ការផ្លាស់ប្តូររបបអាហារនេះមានហេតុផលមួយចំនួន។ ដោយមិនផ្តល់សារៈសំខាន់ខ្លាំងពេកចំពោះលំដាប់ដែលបានបង្ហាញ ជាដំបូង ខ្ញុំសូមលើកពីអវត្តមានភ្លាមៗនៃអាហាររុក្ខជាតិដែលហត់នឿយក្នុងកំឡុងទឹកជំនន់

ហើយផែនដីដែលគ្របដណ្តប់ដោយទឹកអំបិលក្លាយទៅជាក្រៀវដោយផ្នែកនឹងអា ចទទួលបានមកវិញនូវភាពមានកូនពេញលេញ

និងពេញលេញរបស់វាបន្តិចម្តងៗ។ លើសពីនេះ

ការបង្កើតពិធីថ្វាយយញ្ញបូជាជាភាសាហេព្រើរ និងតម្រូវឱ្យមានការទទួលទានសាច់របស់ជនរងគ្រោះដែលបានបូជានៅក្នុងនិមិ ត្តិដែលព្យាករណ៍អំពីពិធីដប់លៀងដ៏វិសុទ្ធ

ដែលនាំប៉ុន្តែនឹងត្រូវបរិភោគជានិមិត្តរូបនៃព្រះកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង ទឹក ទំពាំងបាយជូរដែលស្រវឹងជានិមិត្តរូបនៃឈាមរបស់គាត់។ ហេតុផលទីបី

ដែលមិនសូវអាចទទួលយកបាន ប៉ុន្តែមិនពិតតិចទេ
 គឺថាព្រះចង់កាត់បន្ថយអាយុជីវិតរបស់មនុស្ស។
 ហើយការទទួលទានសាច់ដែលបំផ្លាញខ្លួនវា ហើយនាំចូលទៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស
 ដែលជាការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃជីវិត
 និងក្លាយជាមូលដ្ឋាននៃភាពជោគជ័យនៃបំណងប្រាថ្នា
 និងការសម្រេចចិត្តរបស់មនុស្ស។ មានតែបទពិសោធន៍ជាមួយរបបអាហារបួស
 ឬបួសប៉ុណ្ណោះដែលផ្តល់ការបញ្ជាក់ផ្ទាល់ខ្លួន។ ដើម្បីពង្រឹងគំនិតនេះ
 សូមកត់សម្គាល់ថាព្រះមិនហាមឃាត់មនុស្សមិនឱ្យទទួលទាន សត្វ **មិនស្អាតទេ**
 ទោះជាវាបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពក៏ដោយ។

លោកប្បត្តិ ៩:៤៖ « មានតែអ្នកប៉ុណ្ណោះដែលមិនត្រូវស៊ីសាច់ដោយព្រលឹង
 ដោយឈាមរបស់វា »។

ការហាមប្រាមនេះនឹងនៅតែមានសុពលភាពនៅក្នុងកតិកាសញ្ញាចាស់
 យោងទៅតាមលេខ 17:10-11: “ ប្រសិនបើបុរសនៃវង្សអ៊ីស្រាអែល
 ឬពិជនបរទេសដែលស្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ **បរិភោគឈាមប្រភេទណាមួយ**
ខ្ញុំ នឹងបែរមុខប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលបរិភោគ។ យើងនឹងកាត់គាត់ចេញពីចំណោម
ប្រជារាស្ត្ររបស់គាត់ ។” ហើយនៅក្នុងដំណឹងនេះបើយោងតាមកិច្ចការ 15:19 ដល់
 21:

“ ដូច្នោះខ្ញុំមានគំនិតថាយើងមិនបង្កើតការលំបាកសម្រាប់ពួកសាសន៍ដទៃដែលបាន
 ប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះនោះទេប៉ុន្តែថាយើងសរសេរទៅពួកគេឱ្យជឿសាងពិភពក
 ខ្ញុំក៏នៃរូបព្រះ។ ពីអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ **ការ ច្របាច់ក និងពិឈាម**
 ។ **អស់ជាច្រើនជំនាន់មកហើយ ម៉ូសេមានមនុស្សនៅគ្រប់ក្រុងដែលផ្សាយដំណឹង**
ល្អពីលោក ព្រោះគេអានរាល់ថ្ងៃសប្បន្ទក្នុងសាលាប្រជុំ »។

ព្រះហៅ " ព្រលឹង " ថាសត្វទាំងមូលដែលបង្កើតឡើងដោយរូបកាយនៃសាច់និងវិញ្ញាណអាស្រ័យទាំង
 ស្រុងលើសាច់ឈាម។ នៅក្នុងសាច់នេះ: សរីរាង្គម៉ូទ័រ
 គឺជាខួរក្បាលដែលផ្គត់ផ្គង់ដោយឈាមខ្លួនឯង
 ដែលត្រូវបានបន្សុតជាមួយនិងដង្ហើមនីមួយៗ
 ដោយអុកស៊ីសែនដែលបឺតចូលដោយសួត។ នៅក្នុងស្ថានភាពរស់នៅ
 ខួរក្បាលបង្កើតសញ្ញាអគ្គិសនី ដែលបង្កើតការគិត និងការចងចាំ
 ហើយវាគ្រប់គ្រងដំណើរការនៃសរីរាង្គខាងសាច់ឈាមផ្សេងទៀត
 ដែលបង្កើតជារូបរាងកាយ។ តួនាទីនៃ "ឈាម" ដែលលើសពីនេះទៅទៀត
 ដោយហ្វែន តែមួយគត់សម្រាប់ព្រលឹងដែលនៅរស់នីមួយៗ
 មិនត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ហេតុផលសុខភាពទេ ព្រោះវាផ្ទុកនូវកាកសំណល់
 និងភាពមិនបរិសុទ្ធដែលបង្កើតឡើងពាសពេញរាងកាយ
 និងសម្រាប់ហេតុផលខាងវិញ្ញាណ។ ព្រះបានរក្សាទុកក្នុងលក្ខណៈផ្តាច់មុខសម្រាប់
 ការបង្រៀនសាសនារបស់ទ្រង់ ជាគោលការណ៍នៃការផឹកឈាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែ
 មានតែក្នុងទម្រង់ជានិមិត្តរូបនៃទឹកទំពាំងបាយជូរប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើមានជីវិត
 នៅក្នុងឈាម នោះអ្នកណាដែលផឹកព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានបង្កើត
 ឡើងវិញក្នុងលក្ខណៈបរិសុទ្ធ និងឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់ តាមគោលការណ៍ពិតដែល
 ចែងថា រូបកាយត្រូវបានបង្កើតឡើងពីអ្វីដែលវាចិញ្ចឹម។

លោកុប្បត្តិ 9:5: “ ដឹងផងដែរ, ខ្ញុំនឹងទាមទារឈាមនៃព្រលឹងរបស់អ្នក, ខ្ញុំ នឹងទាមទារវាពីសត្វទាំងអស់, ហើយខ្ញុំនឹងទាមទារព្រលឹងមនុស្សពីមនុស្ស ពី មនុស្សដែលជាបងប្អូនរបស់គាត់ »។

ជីវិតគឺជាអ្វីដែលសំខាន់បំផុតចំពោះព្រះដែលជាអ្នកបង្កើតដែលបាន បង្កើតវា។

យើងត្រូវតែស្តាប់គាត់ដើម្បីដឹងពីកំហឹងដែលឧក្រិដ្ឋកម្មកើតឡើងចំពោះគាត់ដែល ជាម្ចាស់ជីវិតពិត។ ដូចនេះគាត់ជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលអាចធ្វើឱ្យស្រប ច្បាប់ដើម្បីយកជីវិត។ នៅក្នុងឧបទនេះ:

ព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សយកជីវិតសត្វមកធ្វើជាអាហារ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ: វាគឺជាសំណួរនៃឧក្រិដ្ឋកម្ម នៃការសម្លាប់ ដែលបញ្ចប់ជីវិតមនុស្សយ៉ាងច្បាស់លាស់។

ជីវិតដែលត្រូវបានដកចេញនេះនឹងលែងមានឱកាសដើម្បីចូលទៅជិតព្រះ ឬដើម្បីធ្វើជាសាក្សីពីការផ្លាស់ប្តូរការប្រព្រឹត្ត ប្រសិនបើរហូតដល់ពេលនោះវាមិនបានស្របតាមស្តង់ដារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ ទ្រង់។ នៅទីនេះព្រះបានដាក់គ្រឹះនៃច្បាប់នៃការសងសឹក

"ភ្នែកសម្រាប់ភ្នែកមួយធ្មេញសម្រាប់ធ្មេញមួយនិងជីវិតសម្រាប់ជីវិត" ។ សត្វនេះនឹងសងថ្លៃការសម្លាប់បុរសម្នាក់ដោយការស្លាប់របស់វា ហើយបុរសប្រភេទកាអ៊ិននឹងត្រូវសម្លាប់ប្រសិនបើគាត់សម្លាប់ " **បងប្អូន** " ឈាម របស់គាត់នៃប្រភេទអេបិល។

លោកុប្បត្តិ ៩:៦: « បើអ្នកណាបង្ហូរឈាមមនុស្ស នោះឈាមរបស់គេនឹងត្រូវបង្ហូរដោយមនុស្ស។ ដ្បិតព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមរូប ទ្រង់ »។

ព្រះមិនស្វែងរកការបង្កើនចំនួនអ្នកស្លាប់ទេ ព្រោះផ្ទុយទៅវិញ ដោយការអនុញ្ញាតឱ្យសម្លាប់ឃាតក ទ្រង់ពឹងផ្អែកលើតម្លៃពលរាង ហើយថាដោយសារតែហានិភ័យដែលកើតឡើង មនុស្សភាគច្រើនរៀនដើម្បី គ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាឈ្នួនពាន ដើម្បីកុំឱ្យក្លាយជាឃាតក សមនឹងស្លាប់។

មានតែអ្នកដែលមានចលនាដោយជំនឿពិត និងពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះដែល អាចដឹងថា « ព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមរូបរបស់គាត់ » មានន័យថាយ៉ាងណា។ ជាពិសេសនៅពេលដែលមនុស្សជាតិក្លាយជាមនុស្សអាក្រក់ និងគួរឱ្យស្តាប់ខ្ពើមដូចសព្វថ្ងៃនេះនៅក្នុងពិភពលោកខាងលិច និងគ្រប់ទីកន្លែងនៅលើផែនដីដែលទាក់ទាញដោយចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រ។

លោកុប្បត្តិ ៩:៧: « ហើយអ្នករាល់គ្នាអើយ ចូរបង្កើតផលឱ្យបានច្រើនឡើង ហើយរីកដុះដាលនៅលើផែនដី ហើយចម្រើនឡើង »។

ព្រះពិតជាចង់បានគុណនេះណាស់ ហើយសម្រាប់ហេតុផលល្អ ចំនួនអ្នកជ្រើសរើសមានតិចតួចណាស់ សូម្បីតែទាក់ទងនឹងអ្នកដែលបានហៅដែលធ្លាក់តាមផ្លូវក៏ដោយ ដែលថាចំនួន សត្វរបស់ទ្រង់ កាន់តែច្រើន ក្នុងចំណោមពួកគេ ទ្រង់នឹងអាចកាន់តែច្រើន។ ស្វែងរកនិងជ្រើសរើសរបស់គាត់; ដោយសារតែយោងទៅតាមភាពជាក់លាក់ដែលបានកត់សម្គាល់នៅក្នុង Dan.7: 9

សមាមាត្រគឺមួយលានត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ដប់ពាន់លានហៅថាឬ 1 សម្រាប់ 10,000 ។

លោកុប្បត្តិ ៩:៨៖ « ព្រះមានបន្ទូលម្តងទៀតដល់លូអេ និងកូនប្រុសរបស់ គាត់ដោយមានបន្ទូលថា៖

ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់បុរសទាំងបួន ដោយសារការប្រគល់អំណាចដល់តំណាងបុរសនៃប្រភេទមនុស្ស ពួកគេនឹងទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្វីដែលពួកគេបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើដោយស្រ្តី និងកុមារដែលត្រូវបានដាក់នៅក្រោមអំណាចរបស់ពួកគេ។ ការត្រួតត្រាគឺជាសញ្ញាសម្គាល់នៃទំនុកចិត្តដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់ដល់មនុស្ស ប៉ុន្តែវាធ្វើឱ្យពួកគេទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងចំពោះមុខទ្រង់ និងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៩:៩៖ « មើល ចុះ យើងចង់សម្រួលមេត្រីនឹងអ្នក ហើយជាមួយ នឹងកូនចៅរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីអ្នក។»

វាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់យើងសព្វថ្ងៃនេះដើម្បីដឹងថាយើងគឺជា " គ្រាប់ពូជ " ដែលព្រះបានបង្កើត " សេចក្តីសញ្ញា " របស់គាត់។ ជីវិតសម័យទំនើប និងការច្នៃប្រឌិតដ៏គួរឱ្យទាក់ទាញរបស់វាមិនផ្លាស់ប្តូរអ្វីអំពីប្រភពដើមរបស់មនុស្សយើងទេ។

យើងគឺជាអ្នកទទួលមរតកនៃការចាប់ផ្តើមថ្មីដែលព្រះបានប្រទានដល់មនុស្សជា តិបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ សន្និសីទដែលបានបង្កើតជាមួយលូអេ និងកូនប្រុសបីនាក់របស់គាត់គឺជាកំលាំង។ វាប្តេជ្ញាថានឹងមិនបំផ្លាញមនុស្សជាតិ ដោយទឹកជំនន់ទៀតទេ។ បន្ទាប់ពីវានឹងមកនូវសម្ព័ន្ធភាពដែលព្រះនឹងបង្កើត ឡើងជាមួយនឹងអំប្រាហាំ ដែលនឹងត្រូវបានបំពេញក្នុងទិដ្ឋភាពបន្តបន្ទាប់ពីរ របស់ខ្លួនដែលផ្តោតជានិយមក្រុងតាមពេលវេលា និងខាងវិញ្ញាណលើកិច្ចការ ប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

សម្ព័ន្ធភាពនេះនឹងមានលក្ខណៈបុគ្គលជាមូលដ្ឋាន ដូចជាស្ថានភាពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលស្ថិតក្នុងសំណួរ។ ក្នុងអំឡុងពេល 16 សតវត្ស ដែលនឹងមុនការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ទ្រង់ ព្រះនឹងបង្ហាញផែនការនៃការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់តាមរយៈពិធីសាសនាដែលបានប ញ្ជាដល់ប្រជាជនហេព្រើរ។ បន្ទាប់មក

បន្ទាប់ពីការសម្រេចនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃផែនការនេះបានបង្ហាញឱ្យឃើញ នៅក្នុងពន្លឺទាំងអស់របស់វា ប្រហែល 16 សតវត្សទៀត ភាពមិនស្មោះត្រង់នឹងទទួលជោគជ័យនូវភាពស្មោះត្រង់ ហើយសម្រាប់រយៈពេល 1260 ឆ្នាំ ភាពងងឹតដ៏ខ្មៅងងឹតបំផុតនឹងសោយរាជ្យក្រោមការដឹកនាំរបស់

popery Roman ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1170 នៅពេលដែល Peter Valdo អាចអនុវត្តម្តងទៀតនូវជំនឿគ្រីស្ទានដ៏បរិសុទ្ធ និងស្មោះត្រង់ជាមួយនឹងការសង្កេតថ្ងៃសប្តិទំពិកនោះ មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតដែលមិនសូវមានពន្លឺត្រូវបានជ្រើសរើសបន្ទាប់ពីគាត់បានជ្រើស រើសនៅក្នុងការងារកំណែទម្រង់ដែលបានចូលរួមប៉ុន្តែមិនបានបញ្ចប់។ ម្យ៉ាងទៀត វាទើបតែមកពីឆ្នាំ 1843 ដែលតាមរយៈការធ្វើតេស្តពីរដងនៃសេចក្តីជំនឿ

ព្រះអាចរកឃើញក្នុងចំណោមអ្នកត្រូវសម្រាយផ្លូវនៃ

Adventism

ដែលជាអ្នកជ្រើសរើសដ៏ស្មោះត្រង់។

ប៉ុន្តែវានៅតែលឿនពេកសម្រាប់ពួកគេក្នុងការយល់យ៉ាងពេញលេញនូវអាទិកំប៉ា
ងដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងទំនាយរបស់គាត់។

ទិសគោលនៃសម្ព័ន្ធភាពជាមួយព្រះគឺគ្រប់ពេលវេលា
និងទទួលបាននូវរបស់ទ្រង់

ដែលនាំមក

ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យកិច្ចការដែលខ្ញុំសរសេរក្នុងព្រះនាមទ្រង់

ដើម្បីបំភ្លឺអ្នកដែលជ្រើសរើសទ្រង់ បង្កើតជា “ ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ ”

ដែលជាទម្រង់ចុងក្រោយរបស់ទ្រង់។

សញ្ញាដែលថាសម្ព័ន្ធភាពរបស់គាត់គឺពិតប្រាកដណាស់ ហើយត្រូវបានបញ្ជាក់។

លោកុប្បត្តិ 9:10: “ ជាមួយនឹងសត្វមានជីវិតទាំងអស់ដែលនៅជាមួយអ្នក
ទាំងសត្វស្លាប់ សត្វពាហនៈ: និងសត្វទាំងអស់នៅលើផែនដី
មិនថាជាមួយនឹងសត្វទាំងអស់ដែលចេញពីហិប
ប្រជាមួយនឹងសត្វទាំងអស់នៅលើផែនដីក៏ដោយ។

សម្ព័ន្ធភាពដែលបង្ហាញដោយព្រះក៏ទាក់ទងនឹងសត្វ
អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលរស់នៅ ហើយនឹងកើនឡើងនៅលើផែនដី។

លោកុប្បត្តិ ៩:១១: « ខ្ញុំចង់សម្ព័ន្ធមេត្រីនឹងអ្នក៖ គ្មានសាច់អ្វីត្រូវបំផ្លាញ
ដោយទឹកជំនន់ទៀតទេ ហើយក៏នឹងមិនមានទឹកជំនន់មកបំផ្លាញផែនដីទៀត
ដែរ»។

មេរៀនដែលផ្តល់ដោយទឹកជំនន់ត្រូវតែនៅដដែល។

ឥឡូវនេះ

ព្រះនឹងចូលទៅក្នុងសមរម្យយ៉ាងជិតស្និទ្ធ

ពីព្រោះគោលដៅរបស់គាត់គឺដើម្បីយកឈ្នះចិត្តរបស់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 9:12: « ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថានេះគឺជាទិសម្តងនៃ
សេចក្តីសញ្ញាដែលយើងបានបង្កើតរវាងខ្ញុំនិងអ្នកនិងសត្វមានជីវិតទាំងអស់
ដែលនៅជាមួយអ្នកសម្រាប់គ្រប់ជំនាន់។

ទិសគោលនេះដែលព្រះប្រទានឱ្យមានកង្វល់លើអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានជីវិត
បរិសុទ្ធ និងមិនបរិសុទ្ធ។ វាមិនទាន់ជាសញ្ញានៃការចូលជាកម្មសិទ្ធិរបស់បុគ្គលនោះ
ទេ ដែលថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរនឹងមាន។

ទិសគោលនេះរំលឹកដល់សត្វមានជីវិតអំពីការតាំងចិត្តដែលទ្រង់បានធ្វើម្តងទៀត
ដើម្បីបំផ្លាញពួកវាដោយទឹកនៃទឹកជំនន់។ នោះគឺជាផែនការណាស់របស់វា។

លោកុប្បត្តិ ៩:១៣: « ខ្ញុំបានដាក់ផ្លូវរបស់ខ្ញុំនៅលើពពក ហើយវានឹងជា
សញ្ញានៃសេចក្តីសញ្ញារវាងខ្ញុំ និងផែនដី»។

វិទ្យាសាស្ត្រនឹងពន្យល់ពីមូលហេតុរូបវន្តនៃអត្តិភាពនៃឥន្ទធន។

វាគឺជាការវិភាគនៃវិសាលគមន៍នៃពន្លឺព្រះអាទិត្យដែលធ្លាក់លើស្រទាប់ស្តើងនៃ
ទឹក ឬសំណើមខ្ពស់។ គ្រប់គ្នាបានកត់សម្គាល់ឃើញថាឥន្ទធនលេចឡើងនៅពេល
មានភ្លៀងធ្លាក់ ហើយព្រះអាទិត្យបញ្ចេញកាំរស្មីពន្លឺរបស់វា។

ការពិតនៅតែមានថាភ្លៀងគឺនឹកឃើញដល់ទឹកជំនន់

ហើយពន្លឺព្រះអាទិត្យគឺជារូបភាពនៃពន្លឺដ៏មានតម្លៃ

មានប្រយោជន៍

និងជួយសម្រាលដល់ព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ៩:១៤: « នៅពេលដែលខ្ញុំប្រមូលពពកពីលើផែនដី ឆ្មូនឹងលេចឡើងនៅលើពពក។ »

ដូច្នេះពពកត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះដើម្បីបង្កើតភ្លៀងតែបន្ទាប់ពី ទឹកជំនន់ហើយក្នុងពេលតែមួយជាគោលការណ៍នៃឥន្ទធន។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងសម័យកាលដ៏គួរស្តាប់ខ្ពើមរបស់យើង បុរស និងស្ត្រីទុច្ចរិតបានបំភ្លៃ និងបង្កូចប្រធានបទនៃឥន្ទធននេះ

ដោយយកនិមិត្តសញ្ញានៃសម្ព័ន្ធភាពដ៏ទេវភាពនេះ ដើម្បីធ្វើជាអក្សរកាត់ និងជានិមិត្តសញ្ញានៃការប្រមូលផ្តុំនៃអ្នកបង្កូចផ្លូវភេទ។

ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវតែស្វែងរកហេតុផលដ៏ល្អមួយ

ដើម្បីវាយប្រហារមនុស្សជាតិដ៏អាក្រក់ និងមិនគោរពនេះចំពោះគាត់ និងប្រភេទមនុស្ស។ សញ្ញាចុងក្រោយនៃកំហឹងរបស់គាត់នឹងលេចឡើងឆាប់ៗនេះ

នេះដូចភ្លើង និងបំផ្លិចបំផ្លាញដូចជាស្លាប់។

លោកុប្បត្តិ ៩:១៥: « ហើយខ្ញុំនឹងចងចាំសេចក្តីសញ្ញារវាងខ្ញុំនិងអ្នក និងសត្វមានជីវិតទាំងអស់ ហើយទឹកនឹងលែងក្លាយទៅជាទឹកជំនន់បំផ្លាញសាច់សត្វ ទាំងអស់ទៀត »។

ក្នុងការអានពាក្យសប្បុរសទាំងនេះចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ

ខ្ញុំរវាស់ភាពផ្ទុយគ្នាដោយគិតពីពាក្យដែលគាត់អាចនិយាយបាននាពេលបច្ចុប្បន្ន នេះ ដោយសារតែភាពច្របូកច្របល់របស់មនុស្ស ដែលឈានដល់កម្រិតនៃ antediluvians ។

ព្រះទ្រង់នឹងរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ វានឹងមិនមានទឹកជំនន់ទៀតទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ពួកឧទ្ធាមទាំងអស់

ទឹកជំនន់នៃភ្លើងត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ថ្ងៃជំនុំជម្រះ។

ដែលសារីកពេត្រុសបានរំលឹកយើងនៅក្នុង ពេត្រុសទី២ ៣:៧។ ប៉ុន្តែមុនការជំនុំ ជម្រះចុងក្រោយនេះ និងមុនការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ភ្លើងនុយក្លេអ៊ែរនៃ សង្គ្រាមលោកលើកទីបី ឬ " ភ្លែត ៩៦ " នៃវិវរណៈ ៩:១៣ ដល់ ២១ នឹងមកដល់ក្នុង ទម្រង់ជាផ្សិតដែលស្លាប់ច្រើននិងអាក្រក់។ យកទីជម្រកនៃភាពមិនស្មើភាពដែល ទីក្រុងជំរាជធានីឬអត់នៃភពផែនដីបានក្លាយទៅជា។

លោកុប្បត្តិ ៩:១៦: « ឆ្មូនឹងនៅក្នុងពពក។ ហើយខ្ញុំនឹងមើលទៅវា ដើម្បី ចងចាំនូវសេចក្តីសញ្ញាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចរវាងព្រះ និងគ្រប់សត្វមានជីវិត សូម្បីតែសាច់ទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដី »។

ពេលវេលានោះនៅឆ្ងាយពីយើង

ហើយវាអាចទុកឱ្យអ្នកតំណាងថ្មីនៃមនុស្សជាតិមានក្តីសង្ឃឹមខ្ពស់ក្នុងការជៀសវា ងកំហុសដែលប្រព្រឹត្តដោយ antediluvians ។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះក្តីសង្ឃឹមមិនត្រូវបាន អនុញ្ញាតទៀតទេ ព្រោះផ្លែថ្មីប្រឆាំងនឹងមេរោគ លេចឡើងនៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុង ចំណោមយើង។

លោកុប្បត្តិ ៩:១៧: « ហើយព្រះបានមានបន្ទូលទៅលូអេថា: នេះជា ទិសម្តាយនៃសេចក្តីសញ្ញាដែលយើងបានកាំងរវាងខ្ញុំ និងគ្រប់សាច់ដែលនៅលើ ផែនដី »។

ព្រះបញ្ជាក់អំពីលក្ខណៈនៃសេចក្តីសញ្ញានេះ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ជាមួយនឹង « សាច់ទាំងអស់ » ។

នេះគឺជាសម្ព័ន្ធភាពដែលតែងតែយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះមនុស្សជាតិក្នុងន័យសមូហភាព។

លោកុប្បត្តិ ៩:១៨: « កូនរបស់លោកណូអេដែលចេញពីទូកនោះមាន សេម ហាំ និងយ៉ាផេត។ ហាំជាឪពុករបស់កាណាន »។

ការបញ្ជាក់មួយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើងថា: « ហាំជាឪពុករបស់កាណាន »។ សូមចាំថា ណូអេ និងកូនប្រុសរបស់គាត់ សុទ្ធតែជាយក្ស ដែលនៅតែមានទំហំប៉ុន antediluvians ។ ដូច្នេះ យក្សនឹងបន្តកើនឡើង ជាពិសេសនៅលើទឹកដី "កាណាន" ដែលជនជាតិហេព្រើរចាកចេញពីអេហ្ស៊ីបនឹងរកឃើញពួកគេនៅក្នុងសំណងអាគ្រក់របស់ពួកគេ

ចាប់តាំងពីការភ័យខ្លាចដែលបណ្តាលមកពីទំហំរបស់ពួកគេនឹងថ្កោលទោសពួកគេឱ្យរងអស់រយៈពេល 40 ឆ្នាំនៅក្នុងវាលខ្សាច់។ ហើយស្លាប់នៅទីនោះ។

លោកុប្បត្តិ ៩:១៩: « នេះជាកូនទាំងបីរបស់លោកណូអេ ហើយកូនចៅរបស់ពួកគេមានប្រជាជនពេញផែនដី »។

ចំណាំថាដើមឡើយ antediluvians ទាំងអស់មានបុរសតែមួយសម្រាប់ប្រភពដើមរបស់ពួកគេ: អ័ដាម។ ជីវិតក្រោយ ឪពុកជឿនឡើយត្រូវបានសាងសង់លើមនុស្សបីនាក់គឺ សេម ហាម និងយ៉ាភេត។ ដូច្នេះ ជាតិសាសន៍របស់កូនចៅរបស់គេនឹងត្រូវ បែកបាក់បែកគ្នា ។ កំណើតថ្មីនីមួយៗ នឹងត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងបុព្វបុរសរបស់ខ្លួន គឺ Shem, Ham ឬ Japheth។ ស្មារតីនៃការបែងចែកនឹងពឹងផ្អែកលើប្រភពដើមផ្សេងៗគ្នាទាំងនេះដើម្បីដាក់ មនុស្សភ្ជាប់នឹងប្រពៃណីដូនតារបស់ពួកគេប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។

លោកុប្បត្តិ ៩:២០: « ណូអេបានចាប់ផ្តើមធ្វើស្រែចម្ការ ហើយដាំរដ្ឋី។ សកម្មភាពនេះ ជាទូទៅនៅក្នុងភាពធម្មតា ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី នឹងមានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរ។ ដោយសារនៅចុងបញ្ចប់នៃការដាំដុះរបស់គាត់ ណូអេ បានច្រូតទំពាំងបាយជូរនិងទឹកដែលច្របាច់ដោយអុកស៊ីតកម្ម គាត់បានផឹក ស្រា។

លោកុប្បត្តិ ៩:២១: « គាត់បានផឹកស្រាស្រវឹង ហើយបានប្រទះឃើញខ្លួនឯង នៅកណ្តាលតង់របស់គាត់។ »

ដោយបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងលើសកម្មភាពរបស់គាត់ Noé ជឿថាខ្លួនគាត់នៅម្នាក់ឯង គាត់បានលាតត្រដាងខ្លួនគាត់ ហើយដកខ្លួនចេញទាំងស្រុង។

លោកុប្បត្តិ ៩:២២: « ហាំ ជាឪពុករបស់កាណាន បានឃើញភាពអាក្រាត របស់ឪពុកគាត់ ហើយគាត់រាយការណ៍គាត់នៅខាងក្រៅដល់បងប្អូនពីរនាក់ គាត់។ »

នៅពេលនោះ ចិត្តមនុស្សនៅតែរលីបខ្លាំងចំពោះរូបអាក្រាតនេះដែលរក ឃើញដោយអ័ដាមដែលមានបាប។ ហើយចាមដែលរីករាយ និងចំអកបន្តិច មានគំនិតអាក្រក់ក្នុងការរាយការណ៍ពីបទពិសោធន៍ដែលមើលឃើញរបស់គាត់ ទៅកាន់បងប្អូនពីរនាក់របស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ៩:២៣: « បន្ទាប់មក សេម និងយ៉ាផេតក៏យកអារនោះមក ពាក់លើស្នា រួចដើរថយក្រោយ ហើយយកអារអាក្រាតរបស់ឪពុកខ្លួនមកបាង។ ពេលដែលមុខគេបែរចេញទៅ គេមិនឃើញឪពុកខ្លួនអាក្រាតឡើយ »។

ដោយមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាចាំបាច់ទាំងអស់
បងប្អូនទាំងពីរបានបិទបាំងរាងកាយអាក្រក់របស់ឪពុកពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ៩:២៤៖ « ពេលណាអេភ្នាក់ពិស្វា គាត់បានឮអ្វីដែលកូនប្រុស
គាត់បានធ្វើចំពោះគាត់ »។

ដូច្នេះ បងប្អូនទាំងពីរត្រូវបង្រៀនគាត់។ ហើយការបរិហារនេះនឹងធ្វើឲ្យ
លោកុប្បត្តិ ៩:២៤ ដែលមានអារម្មណ៍ថាភិក្តិយសរបស់គាត់ក្នុងនាមជាបិតាបាន
បំពាន។ គាត់មិនបានស្រវឹងស្រាដោយស្ម័គ្រចិត្តទេ ហើយគាត់ជាជនរងគ្រោះនៃ
ប្រតិកម្មធម្មជាតិពីទឹកទំពាំងបាយជូរដែលធ្វើអុកស៊ីតកម្មតាមពេលវេលា ហើយ
ស្អប់របស់វាប្រែទៅជាជាតិអាណិត។

លោកុប្បត្តិ 9:25 គាត់មានប្រសាសន៍ថា៖ « កាណានត្រូវបណ្តាសា! ទុកឲ្យ
គាត់ធ្វើជាខ្ញុំបម្រើរបស់បងប្អូន! »

តាមពិត បទពិសោធន៍នេះគ្រាន់តែជាលេសសម្រាប់អ្នកបង្កើតព្រះឲ្យទាយ
អំពីកូនចៅរបស់លោកុប្បត្តិ។ ដ្បិតកាណានខ្លួនឯងមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងទង្វើ
របស់ហាំជាឪពុកឡើយ ដូច្នេះគាត់គ្មានកំហុសទេ លោកុប្បត្តិបានដាក់បណ្តាសា
លោកដែលមិនបានធ្វើអ្វីសោះ។

ស្ថានភាពដែលបានបង្កើតឡើងចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់យើងនូវគោលការណ៍នៃការ
ជំនុំជំរះរបស់ព្រះ

ដែលបង្ហាញនៅក្នុងបញ្ញត្តិទីពីរនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការរបស់ទ្រង់ដែលបានអាននៅក្នុង
និក្ខមន៍ 20:5: “ អ្នកមិនត្រូវក្រាបថ្វាយបង្គំពួកគេ ឬបម្រើពួកគេឡើយ។ ដ្បិត
យើងជាព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះរបស់អ្នក ជាព្រះដែលមានចិត្តច្រណែននឹងសួរសុខទុក្ខ
អំពីទុច្ចរិតរបស់ឪពុកលើកូនចៅ ដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួននៃអ្នកដែលស្អប់ខ្ព័

» ។ នៅក្នុងភាពអយុត្តិធម៌ជាក់ស្តែងនេះ គឺជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះ។ ដោយសារតែគិតទៅ
ចំណងមិត្តភាពរវាងកូននឹងឪពុកគឺជាធម្មជាតិ ហើយកូនប្រុសតែងតែចូលខាង
ឪពុកពេលគេវាយប្រហារ។ ជាមួយនឹងករណីលើកលែងដ៏កម្រ។ បើព្រះវាយឪពុក
កូននឹងស្អប់ ហើយការពារឪពុក។ ដោយដាក់បណ្តាសាកូនប្រុស កាណាន លោកុប្បត្តិ
ដាក់ទោសហាំ ឪពុកបាវម្តអំពីជោគជ័យរបស់កូនចៅ។ ចំណែកកាណានវិញនឹង
ទទួលផលនៃការធ្វើជាកូនរបស់ហាំ។ ដូច្នេះ គាត់នឹងជួបប្រទះនឹងការខកចិត្តជា
រៀងរហូតប្រឆាំងនឹងលោកុប្បត្តិ និងកូនប្រុសពីរនាក់ដែលគាត់ឲ្យពរគឺ សេម និង
យ៉ាផេត។ យើងដឹងរួចមកហើយថា

កូនចៅរបស់ជនជាតិកាណាននឹងត្រូវបំផ្លាញដោយព្រះ
ដើម្បីផ្តល់ជូនជនជាតិអ៊ីស្រាអែល
ប្រជាជនរបស់គាត់បានរួចផុតពីទាសភាពអេហ្ស៊ីប (កូនប្រុសម្នាក់ទៀតរបស់
Ham: Mizraim) ទឹកដីជាតិរបស់ពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ៩:២៦៖ « ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ម្តងទៀតថា សូមលើក
តម្កើងព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃសេម ហើយសូមឲ្យកាណានធ្វើជាខ្ញុំបម្រើរបស់ពួកគេ!
»

លោកុប្បត្តិ ៩:២៦ ដែលមានអារម្មណ៍ថាភិក្តិយសរបស់គាត់អំពីផែនការដែលព្រះមានសម្រាប់ពួកគេ
ម្នាក់ៗ។ ដូច្នេះ កូនចៅកាណាននឹងធ្វើជាខ្ញុំបម្រើរបស់កូនចៅរបស់សេម។ ចាម
នឹងពង្រីកទៅភាគខាងត្បូង ហើយមានប្រជាជននៅទ្វីបអាហ្វ្រិករហូតដល់ទឹកដី
អ៊ីស្រាអែលបច្ចុប្បន្ន។ សេមនឹងពង្រីកឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត និងភាគអាគ្នេយ៍

ដោយប្រមូលផ្តុំប្រទេសមូស្លីមអាវ៉ាប់បច្ចុប្បន្ន។ ពីទីក្រុង Chaldea ប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់បច្ចុប្បន្ន អំប្រាហាំនិងលេចចេញជាជនជាតិ Semite ដំបូងប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់ថា អាហ្វ្រិកនៃកាណានគឺជាទាសកររបស់ជនជាតិអាវ៉ាប់ដែលបានចុះមកពីសេម។

លោកុប្បត្តិ ៩:២៧៖ « សូមព្រះជាម្ចាស់ពង្រីកកម្មសិទ្ធិរបស់យ៉ាដេត ហើយឲ្យគាត់ស្នាក់នៅក្នុងត្រសាលរបស់សេម ហើយទុកឲ្យកាណានធ្វើជាខ្ញុំបម្រើរបស់គេ! »

យ៉ាដេតនិងពង្រីកភាគខាងជើង ខាងកើត និងខាងលិច។ ក្នុងរយៈពេលដំបូង ខាងជើងនឹងត្រួតត្រាខាងត្បូង។ ប្រទេសដែលកាន់សាសនាគ្រិស្តនៅភាគខាងជើងនឹងជួបប្រទះនឹងការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកទេស និងវិទ្យាសាស្ត្រ

ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេកេងប្រវ័ញ្ចលើប្រទេសអាវ៉ាប់នៅភាគខាងត្បូង និងធ្វើជាទាសករប្រជាជននៃទ្វីបអាហ្វ្រិក ដែលជាកូនចៅរបស់ជនជាតិកាណាន។

លោកុប្បត្តិ ៩:២៨៖ « លូអេបានរស់នៅក្រោយទឹកជំនន់បីរយហាសិបឆ្នាំ »។ អស់រយៈពេល 350 ឆ្នាំមកហើយ

លូអេអាចធ្វើជាសាក្សីអំពីទឹកជំនន់ដល់សហសម័យរបស់គាត់ ហើយព្រមានពួកគេប្រឆាំងនឹងកំហុសរបស់ពួក antediluvians ។

លោកុប្បត្តិ 9:29៖ « គ្រប់ជំនាន់របស់លោកលូអេមានប្រាំបួនរយហាសិបឆ្នាំ។ បន្ទាប់មកគាត់បានស្លាប់ »។

នៅឆ្នាំ 1656 ជាឆ្នាំនៃទឹកជំនន់ពីអ៊ីដាម លូអេមានអាយុ 600 ឆ្នាំ ដូច្នេះគាត់បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 2006 ចាប់តាំងពីអំពើបាបរបស់អ៊ីដាមមានអាយុ 950 ឆ្នាំ។ យោងទៅតាម Gen.10:25 នៅឯកំណើតនៃ " Pleg " ក្នុងឆ្នាំ 1757 " ផែនដីត្រូវបានបែងចែក "

ដោយព្រះជាម្ចាស់ដោយសារតែបទពិសោធន៍នៃការបះបោរបះបោររបស់ស្តេច Nimrod និងប័ប Babel របស់គាត់។ ការបែកគ្នា ឬ ការបែកគ្នា គឺជាលទ្ធផលនៃភាសាផ្សេងៗ ដែលព្រះបានប្រទានដល់ ប្រជាជន ដើម្បីឲ្យពួកគេបែកគ្នា ហើយលែងបង្កើតជាប្រជុំរួមនៅចំពោះមុខព្រះភក្ត្រ និងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ទៀតហើយ។ ដូច្នេះ លូអេបានជួបប្រទះនឹងព្រឹត្តិការណ៍នោះ ហើយគាត់នៅពេលនោះមានអាយុ ៧៥៧ ឆ្នាំ។

នៅពេលដែលលូអេបានស្លាប់ អាប័រាមបានកើតរួចហើយ (នៅឆ្នាំ 1948, 2052 ឆ្នាំមុនការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ស្ថិតនៅក្នុងឆ្នាំ 30 នៃប្រតិទិនក្លែងក្លាយធម្មការរបស់យើង) ប៉ុន្តែគាត់នៅក្រុងអ៊ីរ៉ាក់ក្នុងប្រទេសខាល់ដេ ឆ្ងាយពីលូអេ ដែលរស់នៅភាគខាងជើងឆ្ពោះទៅកាន់ភ្នំអាវ៉ាប់។

កើតនៅឆ្នាំ 1948 នៅពេលដែលឪពុករបស់គាត់ Térach មានអាយុ 70 ឆ្នាំ Abram បានចាកចេញពី Haran ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបទបញ្ជារបស់ព្រះនៅអាយុ 75 ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 2023 ពេលគឺ 17 ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់ Noah ក្នុងឆ្នាំ 2006 ។ ការបញ្ជូនគាត់វិញ្ញាណនៃសម្ព័ន្ធភាពគឺ ដូច្នោះធានានិងសម្រេចបាន។

នៅអាយុ 100 ឆ្នាំ នៅឆ្នាំ 2048 អាប៉ាមក្លាយជាឪពុករបស់អ៊ីសាក។
គាត់បានស្លាប់នៅអាយុ 175 ឆ្នាំ 2123 ។

មានអាយុ 60 ឆ្នាំ នៅឆ្នាំ 2108 អ៊ីសាកបានក្លាយជាឪពុករបស់កូនភ្លោះ
អេសាវ និងយ៉ាកុប នេះបើយោងតាមលោកុប្បត្តិ 25:26 ។

លោកុប្បត្តិ ១០

ការបំបែកប្រជាជន

ជំពូកនេះណែនាំយើងអំពីកូនចៅបីនាក់របស់ណូអេ។
វិវរណៈនេះនឹងមានប្រយោជន៍ ពីព្រោះនៅក្នុងទំនាយរបស់ទ្រង់
ព្រះនឹងតែងតែសំដៅទៅលើឈ្មោះដើមនៃដែនដីដែលពាក់ព័ន្ធ។
ឈ្មោះទាំងនេះខ្លះអាចសម្គាល់បានយ៉ាងងាយស្រួលថាជាឈ្មោះបច្ចុប្បន្ន
ដោយសារពួកគេបានរក្សាប្រសគល់សំខាន់ៗ ឧទាហរណ៍៖ " ម៉ាដាយ " សម្រាប់មេឌី
" ទូបាល " សម្រាប់តូបូល " មេសេច " សម្រាប់ទីក្រុងម៉ូស្កូ។

លោកុប្បត្តិ ១០:១៖ « ទាំងនេះគឺជាកូនចៅរបស់ណូអេ សេម ហាំ
និងយ៉ាដេត។ កូនប្រុសកើតមកក្រោយទឹកជំនន់។ »

កូនប្រុសរបស់យ៉ាដេត

លោកុប្បត្តិ ១០:២៖ « កូនរបស់យ៉ាដេតមាន៖ កូមេរ ម៉ាកូក ម៉ាដាយ ចារ៉ាន់
ទូបាល មេសេក និងទីរ៉ាស។ »

" ម៉ាដាយ " គឺជាប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ; " Javan ", ក្រិក; " Tubal ", Tobolsk, "
Meshech ", ទីក្រុងម៉ូស្កូ។

លោកុប្បត្តិ ១០:៣៖ « កូនរបស់កូមេរ៖ អាសខេណាស វិដាត និងតូហ្គាម៉ា។ »

លោកុប្បត្តិ ១០:៤៖ « កូនរបស់យ៉ាវ៉ាន៖ អេលីសេ ថាស៊ីស យីធីម និង
ដូដានីម។ »

" Tarshish " មានន័យថា Tarsus; " យីធីម ", ស៊ីប។

លោកុប្បត្តិ 10:5: “ ដោយពួកគេ កោះនៃប្រជាជាតិនានា ត្រូវបានប្រជាជន
តាមទឹកដីរបស់ពួកគេ តាមភាសារបស់ពួកគេ តាមក្រុមគ្រួសារ តាមប្រជាជាតិ
របស់ពួកគេ។ »

ពាក្យថា " កោះនៃប្រជាជាតិ "

សំដៅលើប្រជាជាតិខាងលិចនៃទ្វីបអឺរ៉ុបបច្ចុប្បន្ន និងការពង្រីកដ៏ធំរបស់ពួកគេ
ដូចជាអាមេរិក និងអូស្ត្រាលី។

ភាពជាក់លាក់ " យោងទៅតាមភាសារបស់មនុស្សម្នាក់ៗ "

នឹងរកឃើញការពន្យល់របស់វានៅក្នុងបទពិសោធន៍នៃ Tower of Babel
ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Gen.11 ។

កូនប្រុសរបស់ហាំ

ឧត្តមសេនីយ៍ 10:6 កូនរបស់លោកហាំគី: គុស, Mizraim, Puth និង កាណាន។»

Cush ចាត់តាំងប្រទេសអេត្យូពី; " មីតហ្សាអ៊ីម ", អេហ្ស៊ីប; " ពុទ្ធ " ប្រទេសលីប៊ី; និង " កាណាន " អ៊ីស្រាអែលបច្ចុប្បន្ន ឬប៉ាឡេស្ទីនបុរាណ។

លោកុប្បត្តិ ១០:៧៖ « កូនរបស់លោកគុស៖ សេបា ហារីឡា សាបតា រ៉ាំម៉ា និង សាបតេកា។ កូនរបស់រ៉ាំម៉ា: សេបា និងដេដាន។»

លោកុប្បត្តិ 10:8: " គុសក៏បង្កើតនីមួយៗដែរ។ វាគឺជាអ្នកដែលបានចាប់ផ្តើមមានអំណាចនៅលើផែនដី។»

ស្តេច " នីមួយៗ " នេះនឹងក្លាយជាអ្នកសាងសង់ " បំបាបែល " ដែលជាមូលហេតុនៃ **ការបំបែក** ភាសាដោយព្រះដែល **បំបែក** មនុស្សឱ្យដាច់ដោយឡែកពីគ្នាទៅជាប្រជាជននិងប្រជាជាតិយោងទៅតាម Gen.11 ។

លោកុប្បត្តិ ១០:៩៖ « គាត់គឺជាអ្នកប្រមាញ់ដ៏ក្លាហានម្នាក់នៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះហើយបាន ជាគេនិយាយថា៖ ដូចជានីមួយៗ ជាអ្នកប្រមាញ់ដ៏ក្លាហាននៅចំពោះព្រះយេហូវ៉ា។»

លោកុប្បត្តិ 10:10៖ « ដំបូងឡើយ ទ្រង់បានសោយរាជ្យលើបាប៊ីល អេរេច អាក់កាដ និងកាលណា ក្នុងផែនដីស៊ីណារ។»

" Babel " កំណត់ថាបាប៊ីឡូនបុរាណ។ " Accad " ទីក្រុង Akkadia បុរាណ និងទីក្រុង Baghdad បច្ចុប្បន្ន។ " ស៊ីនេ " ប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់។

លោកុប្បត្តិ 10:11 " អាសស៊េរបានចេញពីស្រុកនោះមក។ លោកបានសង់ ក្រុងនីនីវេ ហេហូតហ៊ីរ កាឡា »។

" Assur " សំដៅទៅលើប្រទេសអាស៊ីរី។ " នីនីវេ " បានក្លាយជាអ្វីដែលឥឡូវនេះគឺ Mosul ។

លោកុប្បត្តិ 10:12: " និង Resen រវាង Nineveh និង Calah; វាជាទីក្រុងធំ។» ទីក្រុងទាំងបីនេះមានទីតាំងនៅប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់បច្ចុប្បន្ននៅភាគខាងជើង និងតាមដងទន្លេ "ខ្លា"។

លោកុប្បត្តិ ១០:១៣៖ « មីតរ៉ាអ៊ីមបង្កើតបានលូឌីម អាណាមីម លេហាប៊ីម ណែបតូហ៊ីម »។

លោកុប្បត្តិ 10:14៖ « ពួកប៉ាទ្រុស៊ីម កាស្តូហ៊ីម ដែលមកពីពួកភីលីស្ទីន និងពួកកាថីម។»

" ភីលីស្ទីន " កំណត់ជនជាតិប៉ាឡេស្ទីនបច្ចុប្បន្ន នៅតែធ្វើសង្គ្រាមជាមួយអ៊ីស្រាអែល ដូចនៅក្នុងសម័យមិត្តចាស់។ ពួកគេគឺជាកូនរបស់អេហ្ស៊ីប

ដែលជាសត្រូវប្រវត្តិសាស្ត្រមួយផ្សេងទៀតរបស់អ៊ីស្រាអែល រហូតដល់ឆ្នាំ 1979 នៅពេលដែលអេហ្ស៊ីបបានធ្វើសម្ព័ន្ធភាពជាមួយអ៊ីស្រាអែល។

លោកុប្បត្តិ ១០:១៥៖ « កាណានបង្កើតស៊ីដូនជាកូនច្បង ហើយហេត។»

លោកុប្បត្តិ ១០:១៦៖ « និងពួកយេហ្វូស ជនជាតិអាម៉ូរី និងជនជាតិគីរីកាស៊ី »។

" យេហ្វូស " កំណត់ក្រុងយេរូសាឡឹម។ « ជនជាតិអាម៉ូរី » ជាអ្នកស្រុកដំបូង គេនៃទឹកដីដែលព្រះបានប្រទានដល់អ៊ីស្រាអែល។

ថ្វីត្បិតតែពួកគេនៅតែស្ថិតក្នុងបទដ្ឋានដ៏ធំក៏ដោយ
ក៏ព្រះជាម្ចាស់បានសម្លាប់ពួកគេ
ហើយបានបំផ្លាញពួកគេដោយស្នែងពុលនៅចំពោះមុខប្រជាជនរបស់ទ្រង់
ដើម្បីរំដោះកន្លែងនោះ។

លោកុប្បត្តិ ១០:១៧៖ « ពួកហេវី ពួកអេគីត ពួកស៊ីនីត »

" អំពើបាប " សំដៅលើប្រទេសចិន។

លោកុប្បត្តិ 10:18: “ ពួក Arvadites, the Zemarite, the Hamathites. បន្ទាប់
មក ក្រុមគ្រួសាររបស់ជនជាតិកាណាន គ្រូវខ្មាត់ខ្មាយ។ »

លោកុប្បត្តិ ១០:១៩៖ « ព្រំប្រទល់របស់ជនជាតិកាណាន គឺចាប់ពីក្រុងស៊ីដូន
ខាងក្រុងកេរ៉ា ទៅក្រុងកាសា និងខាងក្រុងសូដុម កូម៉ូរ៉ា អាដម៉ា និងសេបោម
រហូតដល់ក្រុងលេសា។ »

ឈ្មោះបុរាណទាំងនេះកំណត់ព្រំដែននៃទឹកដីអ៊ីស្រាអែលនៅផ្នែកខាងលិច
ពីខាងជើងជាកន្លែងដែលស៊ីដូននៅភាគខាងត្បូងដែលតំបន់ហ្គាហ្សាបច្ចុប្បន្ន
នៅតែស្ថិតនៅនិងនៅផ្នែកខាងកើតពីភាគខាងត្បូងយោងទៅតាមការបង្កើត
សូដុមនិងកូម៉ូរ៉ានៅលើទីតាំង នៃ "សមុទ្រមរណៈ"
នៅភាគខាងជើងកន្លែងដែលសេបោមស្ថិតនៅ។

ឧត្តមសេនីយ៍ លោកុប្បត្តិ 10:20 « នេះហើយជាកូនចៅរបស់លោកហាំ តាម
ក្រុមគ្រួសារ តាមភាសារបស់ពួកគេ តាមប្រទេសរបស់គេ តាមប្រជាជាតិរបស់ពួក
គេ។ »

កូនប្រុសរបស់សេម

លោកុប្បត្តិ ១០:២១៖ « កូនប្រុសក៏កើតមកលើសេម ជាឪពុករបស់កូនទាំង
អស់របស់ហេបេរី និងជាបងប្រុសរបស់យ៉ាដេត ជាព្រឹទ្ធាចារ្យ។ »

លោកុប្បត្តិ ១០:២២៖ « កូនរបស់លោកសេមមាន៖ អេឡាម អាសស៊ើរ
អាប៉ាកសាដ លូឌ និងអេរ៉ាម។ »

" Elam " កំណត់ប្រជាជនព្រៃបុរាណនៃអ៊ីរ៉ង់បច្ចុប្បន្នក៏ដូចជា Aryans
នៃភាគខាងជើងនៃប្រទេសឥណ្ឌា។ " Assur " អាសស៊ើរបុរាណនៃអ៊ីរ៉ង់បច្ចុប្បន្ន; “
លូឌ” ប្រហែលជាឡុងនៅអ៊ីស្រាអែល “ អារ៉ាម ” ជនជាតិអារ៉ាមនៃប្រទេសស៊ីរី។

លោកុប្បត្តិ ១០:២៣៖ « កូនរបស់អេរ៉ាម៖ អ៊ីស ហ៊ុល ហ្គេត និងម៉ាស។ »

លោកុប្បត្តិ ១០:២៤៖ « អេរ៉ាមជាបង្កើតសេឡាក។ ហើយសេឡាកបង្កើត
ហេបេរី។ »

លោកុប្បត្តិ ១០:២៥៖ « ចំពោះលោកហេបេរី មានកូនប្រុសពីរនាក់បាន
ប្រសូតមក៖ ម្នាក់ឈ្មោះពេលេក ព្រោះនៅជំនាន់គាត់ ទឹកដីបានបែកបាក់គ្នា
ហើយប្អូនប្រុសគាត់ឈ្មោះថា ចកថាន។ »

យើងរកឃើញនៅក្នុងខតម្ពីរនេះនូវភាពជាក់លាក់ថា៖ « ដោយសារនៅ
សម័យទ្រង់ ផែនដីត្រូវបានបែងចែក »។
យើងជំពាក់គាត់នូវលទ្ធភាពនៃការណាត់ជួប នៅឆ្នាំ 1757
នៃអំពើបាបរបស់អ៊ីដាម ការ បំបែក
ភាសាដែលកើតចេញពីការប៉ុនប៉ងបង្រួបបង្រួមការបះបោរដោយការលើកកំព
សំប៉មនៃបាបែល។ ដូច្នេះហើយគឺជាពេលវេលានៃរជ្ជកាលរបស់ព្រះបាទនីមរ៉ូដ។

លោកុប្បត្តិ ១០:២៦៖ « យ៉ូកថានបង្កើតអាល់ម៉ូដាដ សេលេក ហាសាម៉ាវេត យេវ៉ា »។

លោកុប្បត្តិ ១០:២៧៖ « ហាដូរ៉ាម អ៊ូសាល់ ឌីកឡា »

លោកុប្បត្តិ ១០:២៨៖ « អូបាល អប៊ីម៉ាអែល សេបា »

លោកុប្បត្តិ ១០:២៩៖ « អូកេរ ហារីឡា និងយ៉ូបប។ អ្នកទាំងនោះសុទ្ធតែជា កូនរបស់យ៉ូកថាន។ »

លោកុប្បត្តិ 10:30 “ ពួកគេរស់នៅពីមេសា ខាងលិចសេដារ រហូតដល់ភ្នំខាង កើត។ »

លោកុប្បត្តិ 10:31 “ អ្នកទាំងនេះជាកូនរបស់លោកសេម តាមក្រុមគ្រួសារ តាមភាសារបស់ពួកគេ តាមប្រទេសរបស់ខ្លួន តាមប្រជាជាតិរបស់ខ្លួន។ »

លោកុប្បត្តិ 10:32៖ « ទាំងនេះគឺជាក្រុមគ្រួសាររបស់កូនលោកណូអេ តាមជំនាន់របស់ពួកគេ តាមប្រជាជាតិរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់មក ប្រជាជាតិនានាបានមកពីគេ ។ »

លោកុប្បត្តិ ១១

ការបែងចែកតាមភាសា

លោកុប្បត្តិ ១១:១៖ « ផែនដីទាំងមូលមានភាសាតែមួយ និងពាក្យដដែល » ។

ព្រះបាននឹកចាំនៅទីនេះអំពីផលវិបាកនៃការពិតដែលមនុស្សជាតិទាំង អស់ធ្លាក់ចុះមកពីគូស្វាមីភរិយាតែមួយ៖ អ័ដាម និងអេវ៉ា។ ដូច្នេះ ភាសានិយាយត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់កូនចៅទាំងអស់។

លោកុប្បត្តិ ១១ : ២៖ « កាលដែលពួកគេចេញពីទិសខាងកើត ពួកគេបាន រកឃើញវាលទំនាបមួយនៅក្នុងស្រុកស៊ីណារ ហើយពួកគេរស់នៅទី នោះ។

នៅភាគខាងកើតនៃប្រទេសស៊ីណារ ក្នុងប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់បច្ចុប្បន្នគឺអ៊ីរ៉ង់ បច្ចុប្បន្ន។ ដោយចាកចេញពីតំបន់ខ្ពស់ៗ

បុរសទាំងនោះប្រមូលផ្តុំគ្នានៅវាលទំនាបមួយ ដែលមានទឹកល្អដោយទន្លេធំពីរគឺ «ទន្លេអ៊ីប្រាត និងទីហ្គ្រីស» (ភាសាហេព្រើរ៖ ប្រាត និង ហ៊ីដដេតែល) និងមានជីជាតិ។ នៅសម័យរបស់គាត់ ឡូត ដែលជាក្មួយប្រុសរបស់អ៊ីប្រាហាំ ក៏បានជ្រើសរើសកន្លែងនេះដើម្បីតាំងទីលំនៅនៅទីនោះ

នៅពេលដែលគាត់បានបែកពីពួររបស់គាត់។ វាលទំនាបដ៏អស្ចារ្យនឹងពេញចិត្តចំពោះការសាងសង់ទីក្រុងដ៏ធំមួយ " Babel " ដែលនឹងនៅតែល្បីល្បាញរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

លោកុប្បត្តិ ១១:៣៖ « គេនិយាយគ្នាថាមក! ចូរយើងធ្វើតួដូ ហើយដុតនវ៉ានៅក្នុងភ្លើង។ ហើយឥដ្ឋបានបម្រើពួកគេដូចជាថ្ម ហើយដុតឥដ្ឋបាន បម្រើពួកគេដូចជា ស៊ីម៉ងត់ ។

បុរសទាំងនោះមិនបានរស់នៅក្នុងតង់ទៀតទេ ពួកគេបានរកឃើញពីការ
ផលិតគង្គដែលអាចធ្វើឱ្យមានលទ្ធភាពសាងសង់សំណង់លំនៅឋានជាអចិន្ត្រៃយ៍។
ការរកឃើញនេះគឺនៅដើមកំណើតនៃទីក្រុងទាំងអស់។

ក្នុងអំឡុងពេលទាសកររបស់ពួកគេនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប
ការផលិតគង្គទាំងនេះ ដើម្បីសាងសង់ Ramses សម្រាប់ព្រះចៅជារ៉ោន
នឹងក្លាយជាមូលហេតុនៃការរងទុក្ខរបស់ជនជាតិហេព្រើរ។

ភាពខុសគ្នានោះគឺថា គង្គរបស់ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានដុតនំនៅក្នុងភ្លើងនោះទេ
ប៉ុន្តែធ្វើពីដីនិងចំបើងពួកគេនឹងស្អាតហួតហែងនៅក្នុងព្រះអាទិត្យដែលកំពុង
រះនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប។

លោកប្យូត្តិ ១១:៤៖ « ហើយគេនិយាយម្តងទៀតថា ចូរយើងទៅ! ចូរយើង
សង់ក្រុងមួយ និងបំបែកដល់កំពូលឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយឱ្យយើងបង្កើតឈ្មោះ
ឱ្យខ្លួនឯង ដើម្បីកុំឱ្យយើងខ្ចាត់ព្រាត់ពេញផែនដី » ។

កូនប្រុសរបស់លោកណូអេ និងកូនចៅរបស់គាត់បានរស់នៅរាយប៉ាយ
ពាសពេញផែនដី ដូចជាក្រុមជញ្ជីង ហើយតែងតែនៅក្នុងតង់សម្របតាមការធ្វើ
ដំណើររបស់ពួកគេ។ ព្រះមានគោលដៅក្នុងវិរាមនេះ ជាពេលដែលជាលើកដំបូង
ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ បុរសសម្រេចចិត្តតាំងលំនៅក្នុងកន្លែងមួយ និង
លំនៅអចិន្ត្រៃយ៍ ដូច្នេះបង្កើតជាមនុស្សអង្គុយស្ងៀមដំបូង។

ហើយការជួបជុំគ្នាដំបូងនេះនាំឱ្យពួកគេប្រមូលគ្នាដើម្បីព្យាយាមគេចចេញពីការ
បែកគ្នា ដែលនាំឱ្យមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នា ការរាយតប់គ្នា និងការស្លាប់។
ពួកគេបានរៀនពីល្អអំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើហិង្សារបស់ពួកអ្នកប្រឆាំង។
រហូតដល់ពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បំផ្លាញពួកគេ។

ហើយដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យនៃកំហុសដដែលៗម្តងទៀតបានប្រសើរជាងមុន
ពួកគេគិតថាដោយការប្រមូលផ្តុំគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធនៅកន្លែងតែមួយ
ពួកគេនឹងទទួលបានជោគជ័យក្នុងការជៀសវាងអំពើហិង្សានេះ។ ពាក្យថា៖ មាន
កម្លាំងក្នុងលេខ។ តាំងពីសម័យបាបិលមក គ្រប់អ្នកគ្រប់គ្រងដ៏អស្ចារ្យ និងការ
គ្រប់គ្រងដ៏អស្ចារ្យបានពឹងផ្អែកលើកម្លាំងរបស់ពួកគេលើការប្រមូល
ប្រមូលផ្តុំ។ ជំពូកមុនបានលើកឡើងពីស្តេច Nimrod
ដែលជាមេដឹកនាំបង្រួបបង្រួមមនុស្សជាតិដំបូងបង្អស់នៃសម័យកាលរបស់គាត់
ដោយបានសាងសង់ Babel និងបំបែកវា។

អត្ថបទបញ្ជាក់ថា “ បំបែកដល់កំពូលប៉ះលើមេឃ ”។ គំនិតនៃ
"ការប៉ះស្ថានសួគ៌"

នេះបង្ហាញពីចេតនានៃការចូលរួមជាមួយព្រះនៅស្ថានសួគ៌ដើម្បីបង្ហាញគាត់ថាបុរស
អាចធ្វើបានដោយគ្មានគាត់ហើយថាពួកគេមានគំនិតដើម្បីជៀសវាងនិង
ដោះស្រាយបញ្ហារបស់ពួកគេដោយខ្លួនឯង។

វាគ្មានអ្វីលើសពីការប្រឈមមុខនឹងអ្នកបង្កើតព្រះនោះទេ។

លោកប្យូត្តិ ១១:៥៖ « ព្រះអម្ចាស់បានយាងចុះមកមើលទីក្រុង និងបំបែកដល់
មនុស្សលោក កំពុងសាងសង់ » ។

វាគ្រាន់តែជារូបភាពដែលបង្ហាញឱ្យយើងដឹងថា
ព្រះដឹងពីគម្រោងនៃមនុស្សជាតិដែលមានចលនាម្តងទៀតដោយគំនិតបះបោរ។

លោកុប្បត្តិ ១១ :៦៖ « ហើយព្រះយេហូវ៉ាមានបន្ទូលថា មើល ពួកគេជាមនុស្ស តែមួយ ហើយគ្រប់គ្នាមានភាសាតែមួយ ហើយនេះជាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ ឥឡូវ នេះគ្មានអ្វីអាចរារាំងពួកគេពីការធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេបានគ្រោងទុក » ។

ស្ថានភាពនៅសម័យ Babel ត្រូវបានច្រណែនដោយអ្នកសកលនិយមសហសម័យដែលសុបិនអំពីឧត្តមគតិនេះ ៖ បង្កើតមនុស្សនៅលើ និងនិយាយភាសាតែមួយ។ ហើយពួកសកលនិយមរបស់យើង ដូចជាពួក Nimrod បានប្រមូលផ្តុំគ្នានោះ មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលព្រះគិតលើប្រធានបទនេះទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅឆ្នាំ 1747 ចាប់តាំងពីអំពើបាបរបស់អ៊ីដាមមក ព្រះបានមានបន្ទូល និងបញ្ចេញយោបល់របស់គាត់។

ដូចដែលពាក្យរបស់គាត់ចង្អុលបង្ហាញគំនិតនៃគម្រោងរបស់មនុស្សមិនពេញចិត្ត គាត់ហើយរំខានគាត់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏មិនមានចម្ងល់ចង់បំផ្លាញពួកគេ ទៀតដែរ។ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យយើងកត់សម្គាល់ថា ព្រះមិនជំទាស់នឹងប្រសិទ្ធភាពនៃ វិធីសាស្ត្រនៃការបះបោររបស់មនុស្សជាតិទេ។ នាងមានគុណវិបត្តិតែមួយគត់ ហើយវាគឺសម្រាប់គាត់៖ នៅពេលដែលពួកគេប្រមូលផ្តុំគ្នាកាន់តែច្រើន ពួកគេកាន់តែបដិសេធគាត់ លែងបម្រើគាត់ ឬអាក្រក់ជាងនេះទៅទៀត បម្រើព្រះក្លែងក្លាយនៅចំពោះមុខគាត់។

លោកុប្បត្តិ ១១:៧៖ « មក! ចូរយើងចុះទៅទីនោះ ចូរយើងច្រឡំភាសារបស់ ពួកគេកុំឲ្យគេពួកភាសាគ្នាទៅវិញទៅមក » ។

ព្រះមានដំណោះស្រាយរបស់លោក៖ « សូមឲ្យយើងច្រឡំភាសារបស់ពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យគេពួកភាសាគ្នាទៅវិញទៅមក »។

សកម្មភាពនេះមានគោលបំណងនាំមកនូវអព្ពតហេតុដ៏ទេវភាព។ មួយរំពេច បុរសៗបញ្ចេញមតិជាភាសាផ្សេងគ្នា លែងយល់ចិត្តគ្នា បង្ខំចិត្តឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្នា។ ឯកតាដែលចង់បានត្រូវ បានខូច ។ ការ បែកគ្នា នៃបុរសជាប្រធាននៃការសិក្សា នេះគឺនៅតែមាន, សម្រេចបានយ៉ាងល្អ។

លោកុប្បត្តិ ១១:៨៖ « ហើយព្រះយេហូវ៉ាបានកំចាត់ពួកគេចេញពីទីនោះនៅ លើផែនដីទាំងមូល។ ហើយ ពួកគេបានឈប់សាងសង់ទីក្រុង។

អ្នកដែលនិយាយភាសាដូចគ្នាជាក្រុមជាមួយគ្នាហើយផ្លាស់ចេញឆ្ងាយពី អ្នកដទៃ។ ដូច្នេះហើយ គឺបន្ទាប់ពីបទពិសោធន៍នៃ " ភាសា " នេះហើយ ដែលប្រជាជននឹងតាំងលំនៅនៅកន្លែងផ្សេងៗ និងឥដ្ឋ។ ពួកគេនឹងរកឃើញទីក្រុងដែលធ្វើពីថ្ម និងឥដ្ឋ។ ប្រជាជាតិនានានឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយដើម្បីដាក់ទោសកំហុសរបស់ពួកគេ ព្រះនឹងអាចកំណត់ពួកគេប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ការប៉ុនប៉ង " Babel 's" ដើម្បីបង្កើតសន្តិភាពសកលបានបរាជ័យ។

លោកុប្បត្តិ ១១:៩៖ « ហេតុដូច្នេះហើយបានជាឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបាន ហៅថា Babel ព្រោះនៅទីនោះ ព្រះយេហូវ៉ាបានបំភាន់ភាសានៃផែនដីទាំងមូល ហើយពីទីនោះ ព្រះយេហូវ៉ាបានធ្វើឲ្យពួកគេខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញផែនដី » ។

ឈ្មោះ "Babel" ដែលមានន័យថា "ច្របូកច្របល់" សមនឹងត្រូវបានគេស្គាល់ព្រោះវាផ្តល់សក្ខីកម្មដល់បុរសអំពីរបៀបដែលព្រះមានប្រ

តិកម្មចំពោះការប៉ុនប៉ងរបស់ពួកគេនៅសហភាពសកល: " ។
ការភាន់ច្រឡំនៃភាសា " ។
 មេរៀននេះមានគោលបំណងព្រមានមនុស្សជាតិរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក
 ដោយសារព្រះចង់បង្ហាញបទពិសោធន៍នេះនៅក្នុងទីបន្ទាល់របស់ទ្រង់
 ដោយបានបង្ហាត់ដល់ម៉ូសេ
 ដែលដូច្នោះបានសរសេរសៀវភៅដំបូងនៃព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធរបស់គាត់
 ដែលយើងនៅតែអាននៅថ្ងៃនេះ។ ដូច្នោះ ព្រះមិនត្រូវប្រើអំពើហិង្សាលើពួកឧទ្ទាម
 នៅសម័យនោះទេ។ ប៉ុន្តែវានឹងមិនដូចគ្នាទេ
 នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកដែលបង្កើតឡើងវិញនូវការប្រមូលផ្តុំសកលនេះដែល
 ត្រូវបានផ្តោលទោសដោយព្រះ
 ដែលជាពួកឧទ្ទាមដែលនៅរស់រានមានជីវិតចុងក្រោយបន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើ
 កទី 3 នឹងត្រូវបំផ្លាញដោយការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
 បន្ទាប់មក ពួកគេនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹង «សេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់»
 ដែលលើសពីនេះទៅទៀត
 បានធ្វើការសម្រេចចិត្តសម្លាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសចុងក្រោយរបស់គាត់
 ពីព្រោះពួកគេនឹងនៅតែស្មោះត្រង់ចំពោះថ្ងៃសប្បិទជាបរិសុទ្ធរបស់គាត់
 ចាប់តាំងពីគាត់បានបង្កើតពិភពលោកមក។
 មេរៀនដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមក មិនត្រូវបានមនុស្សលោកសង្កេតឃើញឡើយ
 ហើយគ្រប់ពេលវេលានៅលើផែនដី ទីក្រុងធំៗត្រូវបានបង្កើតឡើង
 រហូតទាល់តែព្រះបណ្តាលឱ្យពួកគេត្រូវបំផ្លាញដោយប្រជាជនផ្សេងទៀត
 ឬដោយជំងឺរាតត្បាតដ៏សាហាវ។

កូនចៅរបស់សេម

ឆ្ពោះទៅរកអំប្រាហាំជាបិតានៃអ្នកជឿ និងសាសនា monotheistic បច្ចុប្បន្ន
 លោកុប្បត្តិ ១១:១០: « នេះជាពូជរបស់សេម។ សិមមានអាយុមួយរយឆ្នាំ
 បង្កើតបានក្រុងអេដាំក់ ពីរឆ្នាំក្រោយទឹកជំនន់។
 កូនប្រុសរបស់សេម អាប៉ាកសាដកើតនៅឆ្នាំ១៦៥៨ (១៦៥៦+២)
 លោកុប្បត្តិ ១១:១១: « សេមបានរស់នៅក្រោយកំណើតអេដាំក់កាដប្រាំរយ
 ឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសកូនស្រី»។
 សេមបានស្លាប់នៅឆ្នាំ 2158 ដែលមានអាយុ 600 ឆ្នាំ (100 + 500)
 លោកុប្បត្តិ ១១:១២: « អេដាំក់កាដអាយុសាមសិបប្រាំឆ្នាំបានក្លាយជា
 ឪពុករបស់សេឡាក » ។
 កូនប្រុសរបស់ Arpacschad Schélach កើតនៅឆ្នាំ 1693 (1658 + 35) ។
 លោកុប្បត្តិ ១១:១៣: « អេដាំក់បានរស់នៅក្រោយកំណើតសេឡាកបួនរយបី
 ឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី » ។
 Arpacschad បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 2096 អាយុ 438 ឆ្នាំ (35 + 403)
 លោកុប្បត្តិ ១១:១៤: « សេឡាកអាយុសាមសិបឆ្នាំ បង្កើតហេប៊ីរី » ។
 ហេប៊ីរីកើតនៅឆ្នាំ ១៧២៣ (១៦៩៣ + ៣០)

លោកុប្បត្តិ ១១:១៥: « សេឡាករស់នៅក្រោយកំណើតហេប៊ែរឬនរយបីឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី » ។

Schélach បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 2126 (1723 + 403) អាយុ 433 (30 + 403)

លោកុប្បត្តិ ១១:១៦: « ហេប៊ែរអាយុសាមសិបឆ្នាំ បង្កើតបានពេលេក »

។

Péleg កើតនៅឆ្នាំ 1757 (1723 + 34) ។ នៅពេលដែលលោកប្រសូត យោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ ១០:២៥ « ផែនដីត្រូវបានបែងចែក » ដោយភាសាដែលព្រះបានបង្កើតឡើងដើម្បីចែកនិងញែកបុរសដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងបាបិល។

លោកុប្បត្តិ ១១:១៧: « បន្ទាប់ពីកំណើតរបស់ពេលេក ហេប៊ែររស់នៅបានបួនរយសាមសិបឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី » ។

ហេប៊ីបានស្លាប់នៅឆ្នាំ 2187 (1757 + 430) អាយុ 464 (34 + 430)

លោកុប្បត្តិ ១១:១៨: « ជាលេក អាយុសាមសិបឆ្នាំ បង្កើតរេហូ » ។

Rehu កើតនៅឆ្នាំ 1787 (1757 + 30)

លោកុប្បត្តិ ១១:១៩: « ពេលេករស់នៅបន្ទាប់ពីកំណើតរបស់រេហូ ពីររយប្រាំបួនឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី » ។

Péleg បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 1996 (1787 + 209) អាយុ 239 ឆ្នាំ (30 + 209) ។ កត់សម្គាល់ការធ្វើឱ្យខ្លីនៃជីវិតដំណើរហេប៊ែរដោយសារតែការបះបោរនៃប៉មបាប៊ីលបានសម្រេចក្នុងសម័យរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១១:២០: « រេហូ អាយុសាមសិបពីរឆ្នាំ បង្កើតសេរូក » ។

Serug កើតនៅឆ្នាំ 1819 (1787 + 32)

លោកុប្បត្តិ ១១:២១: « រេហូរស់នៅក្រោយកំណើតសេរូកពីររយប្រាំពីរឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី » ។

Rehu បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 2096 (1819 + 207) អាយុ 239 (32 + 207)

លោកុប្បត្តិ ១១:២២: « សេរូកអាយុសាមសិបឆ្នាំ បង្កើតបានណាហូរ » ។

Nachor កើតនៅឆ្នាំ 1849 (1819 + 30)

លោកុប្បត្តិ ១១:២៣: « សេរូករស់នៅក្រោយកំណើតណាហូរពីររយឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី » ។

Serug បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 2049 (1849 + 200) អាយុ 230 (30 + 200)

លោកុប្បត្តិ ១១:២៤: « ណាហូរ អាយុម្ភៃប្រាំបួនឆ្នាំ បង្កើតបានថេរ៉ា » ។

Térach កើតនៅ ឆ្នាំ 1878 (1849 + 29)

លោកុប្បត្តិ ១១:២៥: « បន្ទាប់ពីកំណើតរបស់ថេរ៉ា ណាហូរបានរស់នៅមួយរយដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ។ ហើយគាត់បង្កើតបានកូនប្រុសស្រី » ។

Nachor បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 1968 (1849 + 119) អាយុ 148 (29 + 119)

លោកុប្បត្តិ ១១:២៦: « ថេរ៉ា អាយុចិតសិបឆ្នាំ បង្កើតអាប់រ៉ាម ណាហូរ និងហារ៉ាន » ។

អាប់រ៉ាមកើតនៅឆ្នាំ 1948 (1878 + 70)

អាប់រ៉ាមនឹងមានកូនប្រុសដំបូងស្របច្បាប់របស់គាត់ គឺអ៊ីសាក នៅពេលគាត់មានអាយុ 100 ឆ្នាំនៅឆ្នាំ 2048 យោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 21:5: “ អ័ប្រាហាំ មានអាយុមួយរយឆ្នាំពេលដែលកូនប្រុសរបស់គាត់អ៊ីសាកកើត ” ។

អាបំរ៉ាមនឹងស្លាប់នៅឆ្នាំ 2123 ដែលមានអាយុ 175 ឆ្នាំ នេះ បើយោងតាមលោកុប្បត្តិ 25: 7: " នេះជាថ្ងៃនៃអាយុរបស់អ័ប្រាហាំ គឺគាត់រស់បាន មួយរយចិតសិបប្រាំឆ្នាំ » ។

លោកុប្បត្តិ ១១:២៧: « អ្នកទាំងនេះជាកូនចៅរបស់ថេរ៉ា។ ថេរ៉ាបង្កើត អាបំរ៉ាម ណាហូរ និងហារ៉ាន។ ហារ៉ានបង្កើតឡុត ។

សូមកត់សម្គាល់ថា អាបំរ៉ាមជាកូនច្បងក្នុងចំណោមកូនប្រុសបីនាក់របស់ ថេរ៉ា។ ដូច្នេះហើយគឺជាគាត់ដែលបានកើតនៅពេលដែលឪពុករបស់គាត់ Terah មានអាយុ 70 ឆ្នាំ ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុង ខទី 26 ខាងលើ។

លោកុប្បត្តិ ១១:២៨: « ហើយហារ៉ានបានស្លាប់នៅចំពោះមុខថេរ៉ា ជាឪពុក របស់គាត់ នៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់គាត់ នៅក្រុងអ៊ែរនៃជនជាតិខាល់ដេ ។

ការស្លាប់នេះពន្យល់ពីមូលហេតុដែលឡុតនឹងទៅជាមួយអាបំរ៉ាមនៅពេល ក្រោយ។ អាបំរ៉ាមបានយកគាត់នៅក្រោមការការពាររបស់គាត់។

វាក៏នៅទីក្រុង Ur ក្នុងប្រទេសខាល់ដេ ដែលអាបំរ៉ាមបានកើត ហើយវាក៏នៅបាប៊ីឡូនក្នុងប្រទេសខាល់ដេ ដែលអ៊ីស្រាអែលប្រទេសនឹងត្រូវបាននាំទៅធ្វើជាឈ្លើយនៅសម័យហោរាយេរេមា និងព្យាករិដានីយ៉ែល។

លោកុប្បត្តិ ១១:២៩: « អាបំរ៉ាម និងណាហូរបានយកប្រពន្ធ៖ ប្រពន្ធរបស់ អាបំរ៉ាម គឺសារ៉ាយ ហើយប្រពន្ធរបស់ណាហូរឈ្មោះមីលកា ជាកូនស្រីរបស់ហារ៉ាន ជា ឪពុកមីលកា និងជាឪពុករបស់យីស កា ។

សម្ព័ន្ធភាពនាពេលនេះគឺមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាណាស់៖ ណាច័របានរៀបការជាមួយមីលកា ដែលជាកូនស្រីរបស់បងប្រុសហារ៉ាន។ វាជាបទដ្ឋាន និងការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះភាគពូកិច្ច ដែលមានបំណងរក្សាភាពបរិសុទ្ធនៃពូជពង្សកូនចៅ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ៊ីសាកនឹង ចាត់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ឱ្យទៅរកប្រពន្ធឱ្យកូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះអ៊ីសាក ក្នុង គ្រួសារជិតស្និទ្ធរបស់ឡាបាន ជាជនជាតិអាបំរ៉ាម។

លោកុប្បត្តិ ១១:៣០: « សារ៉ាយជាស្រ្តីគ្មានកូន៖ នាងគ្មានកូន ទេ ។

ភាពគ្មានកូននេះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដើម្បីបង្ហាញពីអំណាច ច្នៃប្រឌិតរបស់គាត់; នេះដោយធ្វើឱ្យនាងមានសមត្ថភាពសម្រាលបានកូននៅ ពេលដែលនាងនឹងមានអាយុជិតមួយរយឆ្នាំដូចប្តីរបស់នាងអាបំរ៉ាម។

ភាពគ្មានកូននេះគឺចាំបាច់នៅលើកម្រិតទំនាយមួយ ពីព្រោះអ៊ីសាកត្រូវបានបង្ហាញជាប្រភេទអ័ដាមថ្មី ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងចាប់កំណើតនៅក្នុងសម័យរបស់គាត់ បុរសទាំងពីរគឺនៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ " កូនប្រុសនៃ ការសន្យាដ៏ទេវភាព" ។ ដូច្នេះ វាតែងតែដោយសារតែតួនាទីទំនាយរបស់គាត់ជា "កូនប្រុសរបស់ព្រះ" ដែលគាត់នឹងមិនជ្រើសរើសប្រពន្ធរបស់គាត់ដោយខ្លួនឯងទេ ពីព្រោះនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះដែលជ្រើសរើសពួកសាវ័ក និងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ពោលគឺ ព្រះវិញ្ញាណបិតាដែលគង់នៅក្នុងទ្រង់។ ហើយអ្នកណាធ្វើឱ្យគាត់មានចលនា។

លោកុប្បត្តិ ១១:៣១: « ថេរ៉ាបានយកអាបំរ៉ាម ជាកូនរបស់គាត់ ហើយឡុត ជាកូនរបស់ហារ៉ាន ជាកូនប្រុសគាត់ និងសារ៉ាយ ជាកូនប្រុសគាត់ ជាប្រពន្ធរបស់

អាប៉ាម ជាតួនាទី។ ពួកគេចេញដំណើរពីក្រុងអ៊ែរនៃជនជាតិខាល់ដេទៅស្រុក
កាណាន។ ពួកគេបានមកដល់ក្រុងហារ៉ាន ហើយពួកគេរស់នៅទីនោះ ។

គ្រួសារទាំងមូល រួមទាំងអាប៉ាម បានតាំងទីលំនៅនៅភាគខាងជើងនៃ
ប្រទេស ក្នុងក្រុងណារ៉ាន។
ចលនាដំបូងនេះនាំពួកគេឱ្យខិតទៅជិតកន្លែងកំណើតនៃមនុស្សជាតិ។ ពួកគេ
បំបែកខ្លួន ចេញពីទីក្រុងធំៗ ដែលមានប្រជាជនច្រើន
និងមានការបោះឆ្នោតយ៉ាងខ្លាំងរួចទៅហើយ ពីវាលទំនាបដែលមានជីជាតិ
និងរីកចម្រើន។

លោកហ្សូត្តិ ១១:៣២៖ « គ្រូរបស់ថេរ៉ាមានអាយុពីរយប្រាំឆ្នាំ។ ហើយថេរ៉ា
បានស្លាប់នៅក្រុងហារ៉ាន ។

កើតនៅឆ្នាំ 1878 លោក Térach បានទទួលមរណភាពក្នុងអាយុ 205
ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 2083 ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃការសិក្សានៃជំពូកនេះ ចូរយើងកត់សំគាល់ថា
គម្រោងកាត់បន្ថយអាយុសង្ឃឹមរបស់មកត្រីម 120 ឆ្នាំ
គឺកំពុងតែឆ្ពោះទៅរកភាពជោគជ័យ។ រវាង "600 ឆ្នាំ" នៃ Shem និង "148 ឆ្នាំ" នៃ
Nahor ឬ "175 ឆ្នាំ" របស់ Abraham ការខ្លីនៃជីវិតគឺជាកំស្តែង។ ប្រហែលជា 4
សតវត្សក្រោយមក ម៉ូសេនឹងរស់នៅយ៉ាងពិតប្រាកដ 120 ឆ្នាំ។
លេខដែលបានលើកឡើងដោយព្រះនឹងត្រូវបានទទួលជាគំរូដែលបានបញ្ចប់។

នៅក្នុងបទពិសោធន៍ដែលលោកអំប្រាហាំបានរស់នៅ
នោះព្រះបង្ហាញពីអ្វីដែលខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ត្រៀមខ្លួនដើម្បីធ្វើដើម្បីលោះជីវិតរបស់អ្នក
ដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់
ដែលគាត់បានជ្រើសរើសពីក្នុងចំណោមសត្វទាំងអស់របស់គាត់
យោងទៅតាមថាតើពួកគេរក្សារូបភាពរបស់គាត់ឬអត់។
នៅក្នុងឈុតប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ អំប្រាហាំគឺជាព្រះនៅក្នុងព្រះរូបិកា អ៊ីសាក
ជាព្រះនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រា ហើយការសម្រេចនឹងធ្វើឡើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយនៅលើការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់គាត់ កិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីនឹងកើត។

លោកហ្សូត្តិ ១២

ការបំបែកចេញពីគ្រួសារផែនដី

លោកហ្សូត្តិ 12:1 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកអាប៉ាមថា៖ « ចូរចេញ
ពីស្រុករបស់អ្នក ពីស្រុកកំណើត និងពីផ្ទះឪពុករបស់អ្នក មកកាន់ស្រុកដែលខ្ញុំ
នឹងបង្ហាញអ្នក »។

តាមបញ្ជារបស់ព្រះ
អាប៉ាមនឹងចាកចេញពីគ្រួសាររបស់គាត់នៅលើផែនដី ផ្ទះរបស់ឪពុកគាត់
ហើយយើងត្រូវតែឃើញនៅក្នុងលំដាប់នេះនូវអត្ថន័យខាងវិញ្ញាណដែលព្រះបានប្រ

ទាននៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 2:24 ទៅនឹងពាក្យរបស់គាត់ដែលបាននិយាយថា: " គ ' ដូច្នេះមនុស្សនឹង ចូរចាកចេញពីឪពុកម្តាយទៅ ហើយនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ ហើយ ពួកគេនឹងក្លាយជាសាច់ឈាមតែមួយ។ អាប័រ៉ាមត្រូវតែ « ចាកចេញពីឪពុកម្តាយ » ដើម្បីចូលក្នុងគូនាទីខាងវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលមានតែ « កូនក្រមុំ » ដែលជា ក្រុមអ្នករើសតាំងរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះដែលរាប់បញ្ចូល។

ចំណងខាងសាច់ឈាមគឺជាឧបសគ្គចំពោះការរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណដែលអ្នក ជ្រើសរើសត្រូវតែជៀសវាង

ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងការបង្កើតជាប្រភពជានិមិត្តរូប " សាច់តែមួយ " ជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះដ៏ជាព្រះ YaHWeH។

លោកុប្បត្តិ 12:2: " យើងនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាប្រជាជាតិដ៏អស្ចារ្យ ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់អ្នក។ យើងនឹងធ្វើឱ្យនាមរបស់អ្នកអស្ចារ្យ ហើយអ្នក នឹងក្លាយជាប្រភពនៃពរជ័យ »។

អាប័រ៉ាមនឹងក្លាយជាបុព្វបុរសទីមួយនៃព្រះគម្ពីរ ដែលត្រូវបានគេទទួល ស្គាល់ដោយអ្នកនិយមនិយមថាជា « បិតានៃអ្នកជឿ »។ គាត់ក៏នៅក្នុងព្រះគម្ពីរផងដែរ ដែលជាអ្នកបំរើដំបូងរបស់ព្រះ ដែលព័ត៌មានលម្អិតនៃជីវិតរបស់គាត់នឹងត្រូវបានតាមដាន និងបង្ហាញឱ្យឃើញជាយូរ។

លោកុប្បត្តិ 12:3: " ខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់អ្នកដែលប្រទានពរដល់អ្នក ហើយអ្នកដែលដាក់បណ្តាសាអ្នក ខ្ញុំនឹងដាក់បណ្តាសា។ ហើយក្រុមគ្រួសារទាំងអស់ នៅលើផែនដីនឹងបានពរក្នុងអ្នក »។

ការធ្វើដំណើរ និងការជួបរបស់អាប័រ៉ាមនឹងផ្តល់ភស្តុតាងនៃរឿងនេះ ហើយរួចទៅហើយនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប នៅពេលដែលជារោងចង់ដេកជាមួយសារ៉ាយ ដោយជឿថានាងជា ប្អូនស្រីរបស់គាត់ យោងទៅតាមអ្វីដែលអាប័រ៉ាមបាននិយាយដើម្បីការពារជីវិតរបស់គាត់។ ក្នុងការ និមិត្តរូប ព្រះបានឱ្យគាត់ដឹងថាសារ៉ាយជាភរិយារបស់ព្យាការី ហើយគាត់ស្ទើរតែ ស្លាប់។

ផ្នែកទីពីរនៃខគម្ពីរនេះ: " ក្រុមគ្រួសារទាំងអស់នៃផែនដីនឹងទទួលពរនៅក្នុងអ្នក " និងឃើញការសម្រេចរបស់វានៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាកូនប្រុសរបស់ព្រះបាទដាវី ឌនៃកុលសម្ព័ន្ធយូដា, កូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែល, កូនប្រុសរបស់អ៊ីសាក, កូនប្រុសរបស់អាប័រ៉ាម។

វាស្ថិតនៅលើអាប័រ៉ាមដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងកសាងសម្ព័ន្ធភាពជាបន្តបន្ទាប់ពីរបស់ គាត់ដែលបង្ហាញពីស្តង់ដារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គាត់។

ដោយសារតែស្តង់ដារទាំងនេះត្រូវតែវិវឌ្ឍដើម្បីផ្លាស់ទីពីប្រភេទនិមិត្តសញ្ញាទៅប្រ ភេទពិត។

យោងទៅតាមថាតើមនុស្សមានបាបរស់នៅមុនព្រះគ្រីស្ទឬបន្ទាប់ពីគាត់។

លោកុប្បត្តិ 12:4 អាប័រ៉ាមបានទៅដូចព្រះយេហូវ៉ាបានប្រាប់គាត់ ហើយទ្រុត ក៏ទៅជាមួយដែរ។ អាប័រ៉ាមមានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ពេលគាត់ចេញពីស្រុកហារ៉ាន ។

នៅអាយុ 75 ឆ្នាំ Abram មានបទពិសោធន៍ជីវិតយូរមកហើយ។ យើងត្រូវតែទទួលបានបទពិសោធន៍នេះ ដើម្បីស្តាប់ និងស្វែងរកព្រះ។ ដែលត្រូវបានធ្វើបន្ទាប់ពីរកឃើញបណ្តាសារបស់មនុស្សជាតិដែលបំបែកចេញពី គាត់។ ប្រសិនបើព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅគាត់ នោះគឺដោយសារអាប់រ៉ាមកំពុងស្វែងរក គាត់ ដូច្នោះពេលព្រះបង្ហាញខ្លួនគាត់ គាត់ប្រញាប់ស្តាប់បង្គាប់គាត់។ ហើយការ គោរពប្រតិបត្តិដោយគោរពនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ ហើយរំពួកដល់កូនប្រុសរបស់ គាត់គឺអ៊ីសាកនៅក្នុងខគម្ពីរនេះដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ២៦:៥៖

« ដោយសារអំប្រាហាំបានស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាមបញ្ជារបស់ខ្ញុំ បញ្ជាគ្រប់រយៗ លក្ខន្តិកៈ និងច្បាប់របស់ខ្ញុំ »។ អាប់រ៉ាមអាចរក្សារបស់ទាំងនេះបាន លុះត្រាតែព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញវាដល់គាត់។ ទីបន្ទាល់នេះមកពីព្រះបើកសម្តែងដល់ យើងថា រឿងជាច្រើនដែលមិនបានរៀបរាប់ក្នុងព្រះគម្ពីរបានសម្រេចហើយ។ ព្រះ គម្ពីរបង្ហាញយើងត្រឹមតែសេចក្តីសង្ខេបអំពីជីវិតមនុស្សជាយូរមកហើយ។

ហើយជីវិតរបស់បុរសម្នាក់គឺ 175 ឆ្នាំ

មានតែព្រះទេដែលអាចនិយាយបាននូវអ្វីដែលនាងរស់នៅមួយនាទី មួយនាទី ទីពីរដោយវិនាទី ប៉ុន្តែសម្រាប់យើង ការសង្ខេបនៃសារៈសំខាន់គឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ដូច្នោះហើយ ពរជ័យរបស់ព្រះដែលប្រទានដល់អាប់រ៉ាមគឺអាស្រ័យទៅលើការស្តាប់បង្គាប់របស់ គាត់ ហើយរាល់ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ និងការព្យាករណ៍របស់យើងនឹងគ្មានប្រយោជន៍ទេ ប្រសិនបើយើងមិនយល់ពីសារៈសំខាន់នៃការគោរពប្រតិបត្តិនេះ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រទានដល់យើងជាតំរូវមួយ ដែលចែងនៅក្នុង យ៉ូហាន ៨: ២៩ ព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក គង់នៅជាមួយនឹងខ្ញុំ។ គាត់មិនបានទុកខ្ញុំឲ្យ នៅម្នាក់ឯងទេ ព្រោះខ្ញុំតែងតែធ្វើ អ្វីដែលគាត់ពេញចិត្ត »។

វាគឺដូចគ្នាជាមួយនរណាម្នាក់; ទំនាក់ទំនងល្អណាមួយត្រូវបានសម្រេចដោយការធ្វើ " អ្វីដែលវិករាយ " ដល់អ្នកដែលអ្នកចង់ផ្តាច់ចិត្ត។ ដូច្នោះ ជំនឿ សាសនាពិត មិនមែនជារឿងស្ម័គ្រស្មាញនោះទេ ប៉ុន្តែជាប្រភេទនៃទំនាក់ទំនងដ៏សាមញ្ញដែលធ្វើឲ្យព្រះពេញចិត្ត និងចំពោះខ្លួនឯង។

នៅគ្រាចុងក្រោយរបស់យើង សញ្ញាដែលកំពុងលេចឡើងគឺការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់កុមារចំពោះឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ និងចំពោះអាជ្ញាធរជាតិ។ ព្រះរៀបចំរឿងទាំងនេះដើម្បីធ្វើឱ្យមនុស្សពេញវ័យដែលបះបោរ មិនដឹងគុណ ឬព្រងើយកន្តើយចំពោះគាត់ រកឃើញនូវអ្វីដែលខ្លួនគាត់ជួបប្រទះដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ។ ដូច្នោះ សកម្មភាពដែលព្រះបានបង្កើតដោយស្រែកខ្លាំងជាងការស្រែក និងសុន្ទរកថា ដើម្បីបង្ហាញពីកំហឹងដ៏សុចរិតរបស់ទ្រង់ និងគ្រាន់តែជាការស្តីបន្ទោស។

លោកុប្បត្តិ 12:5 អាប់រ៉ាមបានយកនាងសារ៉ាយ ជាភរិយា និងទ្រុត ជាកូន ប្រុសរបស់គាត់ ព្រមទាំងទំនិញទាំងអស់ដែលពួកគេមាន និងអ្នកបម្រើដែលពួកគេ

គេរកបាននៅក្រុងហារ៉ាន។ គេចេញដំណើរទៅស្រុកកាណាន ហើយមកដល់ស្រុក កាណាន»។

Charan ស្ថិតនៅភាគឦសាននៃកាណាន។ ដូច្នោះ អាប៉ារ៉ាមចេញពីស្រុក ហារ៉ាន ទៅខាងលិចទៅខាងត្បូង ហើយចូលទៅស្រុកកាណាន។

លោកុប្បត្តិ 12:6 អាប៉ារ៉ាមបានធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ស្រុកនោះទៅកន្លែងមួយ ឈ្មោះស៊ីតែម ដល់ដើមអុកនៃម៉ូរ៉េ។ ពេលនោះ ជនជាតិកាណាននៅក្នុងស្រុក»។

តើយើងគួរចងចាំវាទេ? « ជនជាតិកាណាន»ជាមនុស្សយក្ស ប៉ុន្តែ ចុះយ៉ាង ណាចំពោះអាប៉ារ៉ាមវិញ? ដ្បិតទឹកជំនន់នៅតែកៀកខ្លាំង

ហើយអាប៉ារ៉ាមអាចមានទំហំប៉ុនយក្ស។ ពេលចូលស្រុកកាណាន គាត់មិនរាយការណ៍ពីវត្តមានរបស់យក្សទាំងនេះទេ

ដែលសមហេតុផលប្រសិនបើគាត់ខ្លួនឯងនៅតែស្ថិតក្នុងបទដ្ឋាននេះ។ លោក អាប៉ារ៉ាមចុះពីទិសខាងត្បូងឆ្លងកាត់ស្រុកកាណានឡើងទៅ ហើយមកដល់ស្រុក

សាម៉ារីសម័យបច្ចុប្បន្ន នៅស៊ីតែម។ ដែនដីសាម៉ារីនេះនឹងក្លាយជាកន្លែងផ្សាយដំណឹងល្អដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពេញចិត្ត

។ នៅទីនោះ គាត់នឹងរកឃើញជំនឿលើ “ស្ត្រីជនជាតិសាម៉ារី” និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ ដែលជាលើកដំបូង

ជនជាតិយូដាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូល។ លោកុប្បត្តិ 12:7 ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកកាន់អាប៉ារ៉ាម ហើយមាន

ព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងនឹងប្រគល់ទឹកដីនេះដល់កូនចៅរបស់អ្នក។ ហើយអាប៉ារ៉ាម បានសង់អាសនៈមួយនៅទីនោះថ្វាយព្រះយេហូវ៉ា ដែលបានលេចមកឱ្យគាត់»។

ដំបូងព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសស្រុកសាម៉ារីបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់អាប៉ារ៉ាម

ដែលនឹងញែកការប្រជុំនេះដោយបរិសុទ្ធដោយសង់អាសនៈនៅទីនោះ ដែលជានិមិត្តសញ្ញាព្យាករណ៍នៃលើស្ពាននៃការធ្វើទារុណកម្មរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ជម្រើសនេះបង្ហាញពីការភ្ជាប់ទៅនឹងការផ្សាយដំណឹងល្អនៃប្រទេសនាពេល អនាគតដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងពួកសាវ័ករបស់ទ្រង់ ។ គឺមកពីកន្លែងនេះហើយ

ដែលព្រះបានប្រកាសប្រាប់គាត់ថា គាត់នឹងប្រគល់ប្រទេសនេះដល់កូនចៅរបស់ គាត់។ ប៉ុន្តែ តើមួយណាជាសាសន៍យូដា ឬគ្រីស្ទ?

ថ្វីបើមានការពិតជាប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងការពេញចិត្តចំពោះជនជាតិយូដាក៏ដោយ ក៏ការសន្យានេះហាក់ដូចជាទាក់ទងនឹងការរើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ការស

ម្រេចបាននៅលើផែនដីថ្មី។ ដ្បិតអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទក៏ជាពូជដែលបាន សន្យានឹងអាប៉ារ៉ាមដែរ តាមគោលការណ៍នៃការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ។

លោកុប្បត្តិ ១២:៨៖ « គាត់បានរើពីទីនោះទៅភ្នំខាងកើតបេតអែល ហើយ គាត់បោះតង់របស់គាត់ ដោយមានបេតអែលនៅខាងលិច ហើយអែនៅខាង

កើត។ គាត់ក៏បានសង់អាសនៈមួយនៅទីនោះថ្វាយព្រះយេហូវ៉ា ហើយទ្រង់ហៅព្រះ នាមថា

ចុះទៅខាងត្បូង អាប៉ារ៉ាមបានបោះជំរំនៅភ្នំនៅចន្លោះបេតអែល និងអែ។ ព្រះទ្រង់បញ្ជាក់ទិសដៅនៃក្រុងទាំងពីរ។ បេតអែលមានន័យថា «ដំណាក់របស់ព្រះ»

ហើយអាប៉ារ៉ាមបានដាក់នៅខាងលិច ក្នុងទិសដៅដែលនឹងត្រូវថ្វាយទៅព្រះពន្លា និងព្រះវិហារនៃក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីឱ្យពេលចូលទៅដល់ទិសក្តារនៃព្រះ ជាផ្ទះ

របស់គាត់ មន្ត្រីបែរខ្នងទៅ ព្រះអាទិត្យរះដែលរះនៅទិសខាងកើត ទិសខាងកើត។ នៅទិសខាងកើតគឺទីក្រុង Ai ដែលមានអត្ថន័យថា គំនរថ្ម ប្រាសាទ ឬភ្នំ និង វិមាន។ ព្រះបើកសម្តែងការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ដល់យើង៖ ទល់មុខច្រកចូលនៃអ្នក រើសតាំងចូលទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ គឺនៅខាងកើតមានតែកម្ទេចថ្ម និងគំនរ ថ្ម។ ក្នុងរូបភាពនេះ អាប៉ាមមានផ្លូវពីរដើម្បីសេរីភាពបើកចំហនៅចំពោះមុខគាត់៖ ទៅខាងលិច បេតអែល និងជីរិត ឬទៅខាងកើត អៃ និងមរណៈ។ ជាសំណាងល្អ គាត់បានជ្រើសរើសជីរិតជាមួយ YaHwéH រួចហើយ។

លោកុប្បត្តិ ១២:៩៖ « អាប៉ាមបានបន្តដំណើរទៅទិសខាងត្បូង »។

សូមចំណាំថានៅក្នុងការឆ្លងកាត់កាណានដំបូងនេះ អាប៉ាមមិនទៅ "យេហ្វូស" ដែលជាឈ្មោះនៃទីក្រុងនាពេលអនាគតរបស់ដាវីឌ៖ យេរូសាឡឹម ដែលត្រូវបានអើពើទាំងស្រុងដោយគាត់។

លោកុប្បត្តិ ១២:១០៖ « មានទ្វីកូរនៅក្នុងស្រុក។ លោកអាប៉ាមបានចុះទៅ ស្រុកអេស៊ីប ដើម្បីស្នាក់នៅទីនោះ ព្រោះទ្វីកូរកើតមានខ្លាំងនៅក្នុងស្រុក »។

ដូចជានៅគ្រាដែលយ៉ូសែប ជាកូនរបស់យ៉ាកុប ជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល បានក្លាយជាអ្នកត្រួតត្រាទីមួយនៃប្រទេសអេស៊ីប នោះគឺទ្វីកូរដែលនាំអាប៉ាម ទៅស្រុកអេស៊ីប។ បទពិសោធន៍ដែលគាត់មាននៅទីនោះត្រូវបានរៀបរាប់ ឡើងវិញនៅក្នុងខគម្ពីរដែលនៅសល់នៃជំពូកនេះ។

អាប៉ាមជាមនុស្សដែលមានសន្តិភាព ហើយថែមទាំងមានការភ័យខ្លាច។ ដោយខ្លាចគេសម្លាប់យកប្រពន្ធសារ៉ាយដែលមានសម្រស់ស្រស់ស្អាត គាត់បាន តាំងចិត្តបង្ហាញនាងជា ប្អូនស្រីរបស់គាត់តាមពិត ។ តាមរបៀបនេះ ព្រះចៅ ជារ៉េនសព្វព្រះហឫទ័យនឹងទ្រង់ ហើយគ្របបាំងគាត់ដោយទ្រព្យសម្បត្តិ និង អំណាច។ នេះជាការទទួលបាន ព្រះជាម្ចាស់វាយប្រហារជារ៉េនដោយគ្រោះកាច ហើយគាត់ដឹងថាសារ៉ាយជាភរិយា។ បន្ទាប់មក គាត់ដេញតាមលោកអាប៉ាម ដែលចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីបជាអ្នកមាន និងមានអំណាច។ បទពិសោធន៍នេះព្យាករណ៍ពីការស្នាក់នៅរបស់ជនជាតិហេព្រើរ ដែលបន្ទាប់ពីបានធ្វើជាទាសករនៃប្រទេសអេស៊ីប ហើយនឹងទុកវាចោលដោយយកមាស និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់វា។ ហើយថាមពលនេះនឹងមានប្រយោជន៍ខ្លាំងណាស់សម្រាប់គាត់ឆាប់ៗនេះ។

លោកុប្បត្តិ ១៣

ការបែកគ្នារបស់អាប៉ាមពីឡូត

ត្រឡប់ពីស្រុកអេស៊ីប អាប៉ាម គ្រួសារគាត់ និងឡូត ជាក្មួយប្រុសរបស់គាត់ បានត្រឡប់ទៅបេតអែលទៅកន្លែងដែលគាត់បានតាំងអាសនៈដើម្បីអង្វរព្រះ។ ខណៈដែលពួកគេទាំងអស់នៅកន្លែងនេះ រវាងបេតអែល និងក្រុងអៃ ត្រូវនៅ ចន្លោះ«ដំណាក់នៃព្រះ» និង «ទីបំផ្លិចបំផ្លាញ»។ ក្រោយពីមានជម្លោះរវាងអ្នក បម្រើរបស់ពួកគេ អាប៉ាមបានញែកខ្លួនចេញពីឡូត ដែលគាត់ផ្តល់ជម្រើសនៃ

ការដឹកនាំដែលគាត់ចង់ធ្វើ។

ហើយឡូតបានឆ្លៀតយកឱកាសដើម្បីជ្រើសរើសវាលទំនាប និងការមានកូនរបស់វា ដែលសន្យានឹងភាពរុងរឿង។ ខទី ១០ ចែងថា ៖ « ឡូត ងើបមុខឡើង ហើយឃើញវាលទំនាបទន្លេយ៉ាងដាន់ ដែលត្រូវទឹកទាំងស្រុង។ មុនព្រះ យេហូវ៉ាបំផ្លាញក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា នោះគឺដល់ក្រុងសូអា ជាសួនឧទ្យាន របស់ព្រះយេហូវ៉ា ដូចជាស្រុកអេស៊ីព្វ ។ ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ គាត់ជ្រើសរើស«ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ» ហើយនឹងរកឃើញវានៅពេលដែលព្រះបានវាយប្រហារដោយភ្លើង និងដុំថ្មទឹកក្រូងនៃជ្រលងភ្នំនេះនៅថ្ងៃនេះមួយផ្នែកគ្របដណ្តប់ដោយ “សមុទ្រ ស្លាប់”;

ការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលគាត់នឹងរត់គេចខ្លួនជាមួយកូនស្រីពីរនាក់របស់គាត់ អរគុណដល់ព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនឹងចាត់ទេវតាពីររូបម កព្រមានគាត់

និងធ្វើឱ្យគាត់ចាកចេញពីក្រុងសូដុមជាកន្លែងដែលគាត់នឹងរស់នៅ។ យើងអាន នៅក្នុង ខទី ១៣ ៖ « ប្រជាជនក្រុងសូដុមជាមនុស្សទុច្ចរិត ហើយជាមនុស្សមាន បាបយ៉ាងធំទាស់នឹងព្រះយេហូវ៉ា » ។

ហេតុនេះហើយបានជាអាប៉ាមនៅក្បែរបេតអែលជា«ដំណាក់នៃព្រះ»នៅ លើភ្នំ។

លោកុប្បត្តិ ១៣:១៤ ដល់ ១៨៖ « ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់អាប៉ាម បន្ទាប់ពីឡូតបានញែកខ្លួនចេញពីគាត់៖ ចូរងើបមុខឡើង ហើយមើលពីកន្លែងដែលអ្នកនៅ មើលទៅខាងជើង និងខាងត្បូង ឆ្ពោះទៅខាងកើត និងខាងលិច។ ដ្បិតទឹកដីទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នកឃើញ យើងនឹង ប្រគល់ឱ្យអ្នក និងពូជពង្សរបស់អ្នកជារៀងរហូត។ យើងនឹងធ្វើពូជពង្សរបស់អ្នក ឱ្យដូចជាធ្វើដី ដើម្បីឱ្យ អ្នកណាវាបំផ្លាញដីបាន នោះ ពូជអ្នកនឹងត្រូវរាប់ដែរ។ ចូរក្រោកឡើងធ្វើដំណើរតាមបណ្តោយ និងទទឹងនៃដី ដ្បិតខ្ញុំនឹងអោយវាទៅអ្នក។ អាប៉ាមបានបោះគង់របស់គាត់ ហើយបានមកស្នាក់នៅក្នុងចំណោមដើមអុក របស់ម៉ាមវេ ដែលនៅជិតក្រុងហេប្រូន។ ហើយគាត់បានសង់អាសនៈមួយនៅទី នោះថ្វាយព្រះយេហូវ៉ា »។

ដោយបានចាកចេញពីជម្រើសទៅឡូត អាប៉ាមបានទទួលចំណែកដែលព្រះចង់ផ្តល់ឱ្យគាត់ ហើយនៅទីនោះម្តងទៀត គាត់បន្តពរជ័យ និងការសន្យារបស់គាត់។ ការប្រៀបធៀប " ពូជ " របស់គាត់ជាមួយ " ធ្វើដី " ប្រភពដើមនិងចុងបញ្ចប់នៃព្រលឹងមនុស្ស រូបកាយ និងវិញ្ញាណ យោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 2:7 នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយ " ផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌ " នៅក្នុង Gen. ១៥:៥ .

លោកុប្បត្តិ ១៤

ការបំបែក ដោយអំណាច

ស្តេចបួនអង្គមកពីទិសខាងកើតមកច្បាំងនឹងស្តេចទាំងប្រាំអង្គនៃ ជ្រលងភ្នំសុដុំម ដែលឡតរស់នៅ។ ស្តេចទាំងប្រាំអង្គត្រូវគេវាយដំ និងចាប់ដាក់ គុកដូចឡត។ ដោយបានព្រមាន អាប័រាមបានមកជួយគាត់ ហើយបានដោះលែង ចំណាប់ខ្លាំងដែលជាប់ឃុំឃាំងទាំងអស់។ សូមឲ្យយើងកត់សម្គាល់ចំណាប់អារម្មណ៍ នៃឧកម្មីរដែលមានបន្ទាប់មក។

លោកុប្បត្តិ ១៤:១៦៖ « គាត់បានយកទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់មកវិញ។ គាត់ក៏ នាំឡត ជាប្អូនរបស់គាត់មកវិញ ព្រមទាំងរបស់គាត់ ព្រមទាំងស្រ្តី និងប្រជាជន ផង »។

តាមពិត វាសម្រាប់ឡតប៉ុណ្ណោះដែលអាប័រាមធ្វើអន្តរាគមន៍។ ប៉ុន្តែដោយនិយាយអំពីការពិត នោះព្រះបានបិទបាំងការពិតនេះ ដើម្បីបង្ហាញការគិះដៀលរបស់គាត់ចំពោះឡតដែលបានជ្រើសរើសអាក្រក់ក្នុងការ រស់នៅក្នុងទីក្រុងរបស់មនុស្សទុច្ចរិត។

លោកុប្បត្តិ ១៤:១៧៖ « បន្ទាប់ពីអាប័រាមបានទទួលជ័យជម្នះពី កេដូរឡាមេរី និងពីស្តេចដែលនៅជាមួយនោះ ស្តេចក្រុងសុដុំមបានចេញទៅ ទទួលគាត់នៅជ្រលងភ្នំសាវេ ដែលជាជ្រលងនៃស្តេច »។

អ្នកឈ្នះត្រូវតែអរគុណ។ ពាក្យ “សាវេ” មានន័យថា ធម្មតា; ច្បាស់ណាស់ថាអ្វីដែលល្អឡត និងមានឥទ្ធិពលលើជម្រើសរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨៖ « មិលគីស្សាដែក ជាស្តេចក្រុងសាឡឹម បានយកនំប៉័ង និងស្រាមកៈ គាត់ជាប្រជាចារ្យនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត »។

ស្តេចនៃក្រុងសាឡឹមនេះជា « សង្ឃចំពោះព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត »។ ឈ្មោះរបស់គាត់មានន័យថា "ស្តេចរបស់ខ្ញុំគឺយុត្តិធម៌" ។ វត្តមានរបស់គាត់ និងការអន្តរាគមន៍របស់គាត់ផ្តល់នូវភស្តុតាងនៃការបន្តនៃការថ្វាយបង្គំព្រះពិត នៅលើផែនដីចាប់តាំងពីចុងបញ្ចប់នៃទឹកជំនន់ដែលនៅតែមាននៅក្នុងគំនិតរបស់មនុស្សនៅសម័យអាប័រាម។

ប៉ុន្តែអ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះពិតទាំងនេះមិនដឹងអ្វីសោះអំពីគម្រោងសង្គ្រោះ ដែលព្រះនឹងបង្ហាញតាមរយៈបទពិសោធន៍ទំនាយដែលរស់នៅដោយអាប័រាមនឹង កូនចៅរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៤:១៩៖ « ហើយគាត់បានប្រទានពរដល់អាប័រាម ហើយមាន ប្រសាសន៍ថា ៖ សូមប្រទានពរដល់អាប័រាម ដោយព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ជាព្រះអម្ចាស់នៃ ស្ថានសួគ៌ និងផែនដី! »

ពរជ័យនៃតំណាងផ្លូវការរបស់ព្រះនេះបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតនូវពរជ័យដែល ព្រះបានប្រទានដល់អាប័រាមផ្ទាល់។

លោកុប្បត្តិ ១៤:២០៖ « សូមលើកតម្កើងព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ដែលបាន ប្រគល់ខ្លាំងសត្រូវមកក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នក! ហើយអាប័រាមក៏ឲ្យគាត់មួយភាគ ដប់នៃអ្វីគ្រប់យ៉ាង »។

មិលគីស្សាដែកបានប្រទានពរដល់អាប័រាម ប៉ុន្តែត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នដោយមិន ចាត់ទុកជ័យជម្នះរបស់គាត់ចំពោះគាត់។ គាត់សន្មតថាវាជា " ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត បានប្រគល់ខ្លាំងសត្រូវទៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ។ ហើយយើង មានឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងមួយអំពីការគោរពតាមច្បាប់របស់ព្រះរបស់អាប័រាម ចាប់តាំងពីគាត់បាន « ថ្វាយមួយភាគក្នុងដប់នៃអ្វីៗទាំងអស់ » ដល់

មិលគីស្សាដែកដែលមានឈ្មោះថា៖ «ស្តេចរបស់ខ្ញុំគឺយុត្តិធម៌»។ ដូច្នោះ ច្បាប់ដង្ហាយ មួយភាគក្នុងដប់នេះមានរួចហើយចាប់តាំងពីចុងបញ្ចប់នៃទឹកជំនន់លើផែនដី ហើយប្រហែលជាមុនពេល«ទឹកជំនន់»។

លោកុប្បត្តិ ១៤:២១៖ « ស្តេចក្រុងសូដុមមានប្រសាសន៍ទៅអាប៉ារ៉ាមថា៖ «សូមប្រគល់មនុស្សឱ្យខ្ញុំ ហើយយកទ្រព្យសម្បត្តិសម្រាប់ខ្លួនឯង»។

ស្តេចក្រុងសូដុមជំពាក់បំណុលលោកអាប៉ារ៉ាម ដែលបានរំដោះប្រជាជន របស់ខ្លួន។ ដូច្នោះ គាត់ចង់បង់ថ្លៃសេវារបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៤:២២ អាប៉ារ៉ាមទូលស្តេចក្រុងសូដុមថា៖ «ខ្ញុំលើកដៃថ្វាយព្រះ ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី» ។

អាប៉ារ៉ាមបានឆ្លៀតយកប្រយោជន៍ពីស្ថានការណ៍នេះដើម្បីរំលោភដល់ស្តេច ដែលមានគំនិតច្របូកច្របល់អំពីអត្ថិភាពនៃ “ ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ” ដែលជា “ ម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី ” ដែលមានតែមួយគត់។ ដែលធ្វើឱ្យគាត់ជាម្ចាស់តែមួយគត់នៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលស្តេចទទួលបាន តាមរយៈអំពើអាក្រក់របស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៤:២៣៖ « ខ្ញុំនឹងមិនយកអ្វីដែលជារបស់អ្នកឡើយ សូម្បីតែខ្សែ ក ឬខ្សែស្បែកដើងក៏ដោយ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យអាប៉ារ៉ាមជាអ្នក មាន។ គ្មានអ្វីសម្រាប់ខ្ញុំទេ! »

ក្នុងអាកុប្បកិរិយានេះ អាប៉ារ៉ាមថ្លែងទីបន្ទាល់ទៅស្តេចក្រុងសូដុមថា គាត់ បានមកក្នុងសង្គ្រាមនេះដើម្បីសង្គ្រោះឡូតក្នុងយប្រុសរបស់គាត់។ អាប៉ារ៉ាម ថ្កោលទោសដូចជាព្រះជាស្តេចដែលរស់នៅក្នុងអំពើអាក្រក់ ការបង្វែរ និងអំពើ ឃោរឃៅ។ ហើយគាត់បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដល់គាត់ដោយបដិសេធនូវទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលគាត់មិនសក្តិសម។

លោកុប្បត្តិ ១៤:២៤៖ « មានតែអ្វីដែលយុវជនបានបរិភោគ និងចំណែកនៃ ពួកបុរសដែលដើរជាមួយខ្ញុំ គឺអាសើរ អេសខូល និងម៉ាមរេ។

ប៉ុន្តែការជ្រើសរើសរបស់អាប៉ារ៉ាមនេះមានតែគាត់ប៉ុណ្ណោះដែលជាអ្នក បម្រើរបស់ព្រះ ហើយអ្នកបម្រើរបស់គាត់អាចយកចំណែកនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលគេ បានផ្តល់ជូន។

លោកុប្បត្តិ ១៥

ការបំបែកដោយកិច្ចព្រមព្រៀង

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៖ « ក្រោយពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់បានយាង មកកាន់អាប៉ារ៉ាមក្នុងការនិមិត្ត ហើយលោកមានប្រសាសន៍ថា៖ « អាប៉ារ៉ាមអើយ កុំ ខ្លាចអី! ខ្ញុំជាខែលរបស់អ្នក ហើយរង្វាន់របស់អ្នកនឹងអស្ចារ្យណាស់»។

អាប៉ារ៉ាមជាមនុស្សដែលមានសន្តិភាពដែលរស់នៅក្នុងពិភពដ៏ឃោរឃៅ មួយផងដែរក្នុងការនិមិត្តមួយ ព្រះជាមិត្តរបស់គាត់ យ៉ាហូវីរ មកធានាគាត់ថា៖ « ខ្ញុំជាខែលរបស់អ្នក ហើយរង្វាន់របស់អ្នកនឹងអស្ចារ្យណាស់»។

លោកុប្បត្តិ ១៥:២ អាបំរ៉ាមឆ្លើយថា៖ ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គនឹងប្រទានអ្វីមកទូលបង្គំ? ខ្ញុំទៅដោយគ្មានកូន; ហើយអ្នកទទួលមរតកនៃផ្ទះរបស់ខ្ញុំគឺ អេលាស៊ីរ ជាអ្នកក្រុងដាម៉ាស»។

អស់រយៈពេលជាយូរមកហើយ អាបំរ៉ាមបានរងទុក្ខដោយមិនអាចធ្វើជាឪពុកបានដោយសារភាពក្រៀមរបស់សារ៉ាយ ជាប្រពន្ធស្របច្បាប់របស់គាត់។ ហើយគាត់ដឹងថាពេលគាត់ស្លាប់ សាច់ញាតិជិតស្និទ្ធនឹងទទួលមរតកនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់៖ “ អេលាស៊ីរនៃក្រុងដាម៉ាស ”។ ចូរយើងកត់ចំណាំថា តើទីក្រុង “ ដាម៉ាស ” នេះមានអាយុប៉ុន្មាននៅស៊ីរី។

លោកុប្បត្តិ ១៥:៣៖ « ហើយអាបំរ៉ាមមានប្រសាសន៍ថា មើលចុះ អ្នកមិនបានផ្តល់ពូជដល់ខ្ញុំទេ ហើយអ្នកណាដែលកើតក្នុងផ្ទះខ្ញុំនឹងទទួលមរតករបស់ខ្ញុំ »។

អាបំរ៉ាមមិនយល់ពីការសន្យាដែលបានធ្វើសម្រាប់កូនចៅរបស់គាត់ទេ តាំងពីគាត់មិនមានកូន។

លោកុប្បត្តិ ១៥:៤៖ « បន្ទាប់មក ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ាបានមកដល់គាត់ថា ទ្រង់នឹងមិនទទួលមត់ករបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលចេញពីរូបកាយអ្នកនោះនឹងធ្វើជាអ្នកទទួលមរតក »។

ព្រះប្រាប់គាត់ថា គាត់នឹងក្លាយជាឪពុករបស់កូនយ៉ាងពិតប្រាកដ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:៥៖ « ហើយពេលគាត់បាននាំគាត់ចេញមក គាត់បាននិយាយថា ចូរសម្លឹងឆ្ពោះទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ហើយរាប់ផ្កាយប្រសិនបើអ្នកអាចរាប់ពួកវាបាន។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា: នេះនឹងជាពូជរបស់អ្នក។

ក្នុងឱកាសនៃការនិមិត្តនេះដែលផ្តល់ដល់អាបំរ៉ាម

ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញដល់យើងនូវគន្លឹះនិមិត្តសញ្ញាមួយចំពោះអត្ថន័យដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យខាងវិញ្ញាណចំពោះពាក្យ " ផ្កាយ " ។

ដើមឡើយបានលើកឡើងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:15 “ ផ្កាយ ” មានតួនាទី “ ប័ក្ខីផែនដី ” ហើយតួនាទីនេះគឺរួចហើយរបស់អាបំរ៉ាម ដែលព្រះបានត្រាស់ហៅ និងញែកចេញពីគ្នាសម្រាប់គោលបំណងនេះ:

ប៉ុន្តែវាក៏នឹងជារបស់អ្នកជឿទាំងអស់ផងដែរ។ នឹងទាមទារសេចក្តីជំនឿ និងការបម្រើរបស់គាត់សម្រាប់ព្រះ។ សូមចំណាំថាយោងទៅតាម Dan.12:3 ស្ថានភាពនៃ " ផ្កាយ " និងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដល់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស

នៅពេលពួកគេចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច: " អស់អ្នកដែល

មានប្រាជ្ញានឹងភ្លឺដូចជាភាពរុងរឿងនៃស្ថានសួគ៌ហើយ អ្នកដែល

បង្រៀនសេចក្តីសុចរិតដល់ហ្វូងមនុស្ស។ នឹងភ្លឺដូចផ្កាយជារៀងរហូត។ រូបភាពនៃ " ផ្កាយ " ។

ត្រូវបានសម្គាល់យ៉ាងសាមញ្ញចំពោះពួកគេដោយសារតែការជ្រើសរើសរបស់ពួកគេដោយព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:៦៖ « អាបំរ៉ាមបានទុកចិត្តលើព្រះយេហូវ៉ា ដែលបានរាប់ថា ជាសេចក្តីសុចរិត »។

វគ្គគម្ពីរនេះបង្កើតជាធាតុផ្លូវការនៃនិយមន័យនៃសេចក្តីជំនឿ និងគោលការណ៍នៃការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ។ ដោយសារតែជំនឿគឺគ្មានអ្វីក្រៅពីការត្រាស់ដឹង សុចរិត

និងសេចក្តីទុកចិត្តនោះទេ។

ការទុកចិត្តលើព្រះគឺត្រឹមត្រូវតែក្នុងការដឹងច្បាស់អំពីព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ និងអំពីអ្វីទាំងអស់ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់

ដោយមិនដែលវាក្លាយជាខុសច្បាប់។

ការជឿទុកចិត្តលើព្រះគឺការជឿថាទ្រង់ប្រទានពរដល់តែអ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ដោយធ្វើតាមគំរូរបស់អាប់រ៉ាម និងគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះជាម្ចាស់លើអាប់រ៉ាមនេះ

ទាយអំពីអ្នកដែលទ្រង់នាំទៅដល់អស់អ្នកដែលនឹងប្រព្រឹត្តដូចគាត់

ដោយគោរពប្រតិបត្តិដូចគ្នាចំពោះសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាពដែលបានស្នើឡើង

និងទាមទារនៅក្នុងពេលវេលារបស់ពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:៧ « ព្រះយេហូវ៉ាមានបន្ទូលទៅគាត់ម្តងទៀតថា **យើងជា ព្រះយេហូវ៉ា ដែលបាននាំអ្នកចេញ** ពីក្រុងអេរីនៃជនជាតិខាល់ដេ ដើម្បីប្រគល់ទឹកដីនេះឲ្យអ្នកគ្រប់គ្រង »។

ជាបុព្វកថាចំពោះការបង្ហាញនៃកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់គាត់ជាមួយអាប់រ៉ាម ព្រះជាម្ចាស់រំលឹកអាប់រ៉ាមថាគាត់បាននាំគាត់ចេញពីទីក្រុងអេរីនៃពួកខាល់ដេ។

រូបមន្តនេះត្រូវបានយកគំរូតាមការបង្ហាញនៃ “បញ្ញត្តិដប់ប្រការ” ដំបូងរបស់ព្រះដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង និក្ខមនំ 20: 2: “ **ខ្ញុំជា YaHWéH ជាព្រះរបស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពី ទឹកដីអេស៊ីប ពីផ្ទះនៃទាសករ** ” ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:៨ **អាប់រ៉ាមឆ្លើយថា: ព្រះអម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំនឹងដឹងយ៉ាងណាថានឹងមានវា? »**

អាប់រ៉ាមសុំទិសម្តាល់ដល់ព្រះយេហូវ៉ា។

លោកុប្បត្តិ ១៥:៩ **ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា: « ចូរយកគោឈ្មោលអាយុបីឆ្នាំ ពពែអាយុបីឆ្នាំ ចៀមឈ្មោលអាយុបីឆ្នាំ លលកមួយ និងលលកក្មេងមួយក្បាល »**។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១០ **អាប់រ៉ាមបានយកសត្វទាំងនេះមកកាត់ចំកណ្តាលហើយដាក់មួយដុំទល់មុខគ្នា។ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានចែករំលែកសត្វស្លាបទេ។**

ការឆ្លើយតបរបស់ព្រះ និងសកម្មភាពរបស់អាប់រ៉ាម ទាមទារការពន្យល់។ ពិធីបូជានេះធ្វើឡើងតាមគោលគំនិតនៃការចែករំលែកដែលទាក់ទងនឹងភាគីទាំងពីរដែលចូលរួមជាសម្ព័ន្ធមិត្តនោះគឺ: សូមចែករំលែកទាំងអស់គ្នា។ សត្វដែលកាត់នៅចំកណ្តាលតំណាងឱ្យរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះតែមួយនឹងត្រូវបានចែករំលែកខាងវិញ្ញាណរវាងព្រះ និងអ្នកដែលទ្រង់ជ្រើសរើស។ ចៀមជារូបមនុស្ស និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែសត្វស្លាបមិនមានរូបមនុស្សនេះទេ ដែលនឹងក្លាយជាព្រះគ្រីស្ទដែលព្រះបានចាត់មក។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលជានិមិត្តសញ្ញាសេឡេស្តាល ពួកវាលេចឡើងក្នុងសេចក្តីសញ្ញា ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានកាត់ចេញឡើយ។ ដង្ហាយធុនរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់អំពើបាបនឹងមានប្រយោជន៍ចំពោះតែអ្នករើសតាំងនៅដែនដីប៉ុណ្ណោះ មិនមែនចំពោះពួកទេវតានៅស្ថានសួគ៌ទេ។

លោកុប្បត្តិ 15:11 **សត្វស្លាបធ្លាក់មកលើគ្រោងផ្ទាំង។ ហើយអាប់រ៉ាមបានបណ្តេញពួកគេចេញ»**។

នៅក្នុងគម្រោងដែលបានទាយដោយព្រះ មានតែសាកសពមនុស្សអាក្រក់ និងពួកឧទ្ធាមប៉ុណ្ណោះដែលនឹងត្រូវប្រគល់ជាអាហារដល់សត្វស្លាបនៃសត្វព្រៃ

នៅពេលត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អនៃព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ នៅគ្រាចុងក្រោយ ដោយសារនេះនឹងមិនទាក់ទងនឹងអ្នកដែលធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងតាមច្បាប់របស់ទ្រង់ឡើយ។ ពីព្រោះសាកសពសត្វដែលលាតត្រដាងយ៉ាងនេះ គឺជាភាពបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ព្រះ និងសម្រាប់អាប់រ៉ាម។ កាយវិការរបស់អាប់រ៉ាម គឺសមហេតុផល ពីព្រោះការពិតមិនត្រូវផ្ទុយនឹងទំនាយដែលទាក់ទងនឹងអនាគត និងដោយសារនោះចុងក្រោយនៃភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១២: « នៅពេលថ្ងៃលិច អាប់រ៉ាមបានងងុយដេក។ ហើយមើលចុះ ការភ័យខ្លាច និងភាពងងឹតយ៉ាងខ្លាំងបានមកលើគាត់ »។

ការគេងនេះមិនធម្មតាទេ។ វាគឺជា “ ការគេងលក់ស្តាប់ស្តល់ ” ដូចជាការដែលព្រះបានទម្លាក់អ័ដាមឲ្យបង្កើតជាស្ត្រី ជា “ ជំនួយ ” របស់គាត់ពីឆ្អឹងជំនីមួយរបស់គាត់។ ជាផ្នែកនៃសម្ព័ន្ធភាពដែលគាត់បានធ្វើជាមួយអាប់រ៉ាម នោះព្រះនឹងបង្ហាញដល់គាត់នូវអត្ថន័យទំនាយដែលបានផ្តល់ឱ្យគាត់នូវ “ ជំនួយ ” ដែលនឹងក្លាយជាវត្ថុនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ តាមការពិត មានតែរូបរាងទេ ព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលឱ្យគាត់ស្លាប់ ដើម្បីចូលទៅក្នុងវត្តមានដ៏អស់កល្បរបស់គាត់ ដូច្នោះហើយរំពឹងថាគាត់នឹងចូលទៅក្នុងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ពោលគឺចូលទៅក្នុងជីវិតពិត តាមគោលការណ៍ដែលគ្មានមនុស្សណាអាចមើលឃើញព្រះ និងរស់នៅបាន។

“ ភាពងងឹតដ៏អស្ចារ្យ ” មានន័យថា

ព្រះធ្វើឱ្យគាត់ពិការភ្នែកចំពោះជីវិតនៅលើផែនដី ដើម្បីបង្កើតរូបភាពនិមិត្តនៃធម្មជាតិដែលព្យាករណ៍ រួមទាំងរូបរាង និងវត្តមានរបស់ព្រះផ្ទាល់។ ដូច្នោះហើយបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពងងឹត អាប់រ៉ាម មានអារម្មណ៍ថាជា “ ការភ័យខ្លាច ” ស្របច្បាប់។ លើសពីនេះទៅទៀត វាគូសបញ្ជាក់អំពីចរិតដ៏គួរឱ្យខ្លាចរបស់ព្រះដែលជាអ្នកបង្កើត ដែលនិយាយជាមួយគាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៣ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅអាប់រ៉ាមថា: ចូរដឹងថា ពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងទៅជាជនបរទេសក្នុងស្រុកដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់គេ។ គេនឹងត្រូវធ្វើជាទាសករនៅទីនោះ ហើយគេនឹងត្រូវគេសង្កត់សង្កិនអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំ »។

ព្រះបានប្រកាសដល់អាប់រ៉ាមអំពីអនាគត ដែលវាសនាបានបម្រុងទុកសម្រាប់កូនចៅរបស់គាត់។

«... កូនចៅរបស់អ្នកនឹងទៅជាជនបរទេសនៅក្នុងស្រុកដែលមិនមែនជា របស់ពួកគេ » ៖ នេះគឺជាអេស៊ីប។

“... ពួកគេនឹងត្រូវធ្វើជាទាសករនៅទីនោះ ” ៖

នៅឯការផ្លាស់ប្តូររបស់ស្តេចជារ៉ោនឌីដែលមិនស្គាល់យូសែប ជាជនជាតិហេព្រើរ ដែលបានក្លាយជាអ្នកស្នងតំណែងមុនរបស់ទ្រង់។ ទាសករនេះនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅសម័យលោកម៉ូសេ។

“... ហើយពួកគេនឹងត្រូវគេសង្កត់សង្កិនអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំ ”៖
នេះមិនមែននិយាយអំពីការគៀបសង្កត់របស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបតែប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែកាន់តែទូលំទូលាយអំពីការជិះជាន់ដែលនឹងប៉ះពាល់ដល់កូនចៅរបស់អាប៉ា
ម រហូតដល់ពួកគេមានកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងស្រុកកាណាន
ដែលជាទឹកដីជាតិរបស់ពួកគេដែលបានសន្យាដោយព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៤: « តែយើងនឹងវិនិច្ឆ័យប្រជាជាតិដែលគេបម្រើ ហើយ
បន្ទាប់មកគេនឹងចេញមកជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើន »។

ប្រទេសដែលកំណត់គោលដៅលើកនេះគឺមានតែអេហ្ស៊ីបប៉ុណ្ណោះដែល
ពួកគេនឹងចាកចេញដោយមានប្រសិទ្ធភាពយកទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ជាមួយ
ពួកគេ។ សូមចំណាំថានៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះមិនចាត់ទុកថាជា «ការគៀបសង្កត់»
របស់អេហ្ស៊ីបដែលបានលើកឡើងក្នុងខមុននោះទេ។

នេះបញ្ជាក់ពីការពិតដែលថា " បួនរយឆ្នាំ " ដែលបានរៀបរាប់មិនអនុវត្តចំពោះអេហ្ស៊ីបតែម្នាក់ឯងទេ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៥: « អ្នករាល់គ្នានឹងបានទៅដោយសុខសាន្តចំពោះ
បុព្វបុរសរបស់អ្នក អ្នកនឹងត្រូវគេបញ្ជូនក្នុងភាពចាស់ជរា »។

អ្វីៗនឹងកើតឡើងដូចព្រះបានប្រាប់គាត់។ គាត់នឹងត្រូវគេបញ្ជូននៅក្រុង
ហេប្រូន ក្នុងរូងភ្នំម៉ាបពេឡា នៅលើដីដែលអាប៉ាមបានទិញក្នុងជីវិតរបស់គាត់
ពីជនជាតិហេត។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៦: « នៅជំនាន់ទីបួន ពួកគេនឹងត្រលប់មកទីនេះវិញ។
ដ្បិតអំពើទុច្ចរិតរបស់ជនជាតិអាម៉ូរីមិនទាន់ដល់កម្រិតខ្ពស់នៅឡើយ »។

ក្នុងចំណោមជនជាតិអាម៉ូរីទាំងនេះ ជនជាតិហេតមានទំនាក់ទំនងល្អ
ជាមួយអាប៉ាម ដែលគេចាត់ទុកថាជាតំណាងរបស់ព្រះដ៏អស្ចារ្យ។ ដូច្នេះ ពួកគេ
យល់ព្រម លក់ដីសម្រាប់ផ្លូវរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុង “ បួនជំនាន់ ” ឬ “ បួនរយឆ្នាំ ”
ស្ថានភាពនឹងខុសគ្នា

ហើយជនជាតិកាណាននឹងឈានដល់កម្រិតនៃការបះបោរដែលមិនត្រូវបានគាំទ្រ
ដោយព្រះ

ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវវិនាសដើម្បីចាកចេញពីទឹកដីរបស់ពួកគេទៅកាន់
ជនជាតិហេព្រើរដែលនឹងបង្កើតវា ដីជាតិរបស់ពួកគេ។

ដើម្បីយល់កាន់តែច្បាស់អំពីគម្រោងមហន្តរាយនេះសម្រាប់ជនជាតិកាណា
ន

យើងត្រូវចាំថាលោកណូអេបានបណ្តាសាជនជាតិកាណានដែលជាកូនប្រុសច្បងរ
បស់កូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះហាំ។ ដូច្នេះ ទឹកដីដែលបានសន្យាត្រូវបានប្រជាជន
រស់នៅដោយកូនចៅរបស់ហាំដែលត្រូវបណ្តាសាដោយណូអេ និងដោយព្រះ។
ការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួកគេគឺគ្រាន់តែជាបញ្ហានៃពេលវេលាដែលត្រូវបានតែង
តាំងដោយព្រះដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៧: « នៅពេលដែលព្រះអាទិត្យលិច នោះងងឹតយ៉ាងជ្រៅ។
ហើយមើលចុះ វាគឺជាចង្ក្រានសម្រាប់ជក់ ហើយអណ្តាតភ្លើងបានឆ្លងកាត់រវាង
សត្វដែលបានបែងចែក »។

នៅក្នុងពិធីនេះ ការដុតភ្លើងដោយមនុស្សត្រូវបានហាមឃាត់។ ដោយសារ
ការហ៊ានបំពានគោលការណ៍នេះ កូនប្រុសទាំងពីររបស់អេរ៉ុននឹងត្រូវបំផ្លាញដោយ

ព្រះនៅថ្ងៃណាមួយ។ អាប៉រ៉ាមបានសុំទិសម្តាយពីព្រះ ហើយវាបានមកក្នុងទម្រង់ជា ភ្លើងសេឡេស្ទាល ដែលឆ្លងកាត់សត្វជាតិ។ នេះជារបៀបដែលព្រះផ្តល់សក្ខីភាព ដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដូចជាព្យាករិអេលីយ៉ា នៅចំពោះមុខព្យាករិនៃព្រះបាល ដែលគាំទ្រដោយមហាក្សត្រិយានីបរទេស និងមហេសីរបស់ស្តេចអហាប់ ឈ្មោះ យេសេបិល។ អាសនៈរបស់វាត្រូវលិចក្នុងទឹក ភ្លើងដែលព្រះបានបញ្ជូនមកនឹងនេះ អាសនៈ និងទឹកដែលលោកអេលីយ៉ារៀបចំ ប៉ុន្តែអាសនៈរបស់ព្យាករិក្លែងក្លាយ នឹងត្រូវមិនអើពើដោយភ្លើងរបស់វា។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៨: « នៅថ្ងៃនោះ ព្រះយេហូវ៉ាបានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងជា មួយអាប៉រ៉ាម ហើយមានព្រះបន្ទូលថា យើងប្រគល់ស្រុកនេះដល់កូនចៅរបស់អ្នក ចាប់ពីទន្លេអេស៊ីបរហូតដល់ទន្លេធំ គឺទន្លេអ៊ីប្រាត »។

នៅចុងបញ្ចប់នៃជំពូកទី 15 នេះ ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ថា ប្រធានបទសំខាន់របស់វាគឺពិតជា

សម្ព័ន្ធភាពដែលបំបែកអ្នករើសតាំងពីបុរសផ្សេងទៀត

ដើម្បីឱ្យពួកគេចែករំលែកសម្ព័ន្ធភាពនេះជាមួយព្រះ ហើយបម្រើគាត់។

ព្រំប្រទល់នៃទឹកដីដែលបានសន្យានឹងសាសន៍ហេព្រើរ លើសពីព្រំដែន ដែលប្រជាជាតិនឹងកាន់កាប់បន្ទាប់ពីការដណ្តើមយកស្រុកកាណាន។ ប៉ុន្តែ ព្រះ ទ្រង់បានរួមបញ្ចូលក្នុងការផ្តល់ជូនរបស់ទ្រង់នូវវាលខ្សាច់ដ៏ធំនៃប្រទេសស៊ុរី និង អាហ្វីប៊ីសាអូឌីតដែលចូលរួមនឹង “អ៊ីប្រាត” ឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត ព្រមទាំងវាល ខ្សាច់ស៊ី ដែលបំបែក “អេស៊ីប” ពីអ៊ីស្រាអែល។ នៅចន្លោះវាលខ្សាច់ទាំងនេះ ទឹកដីសន្យាមានរូបរាងដូចសួនច្បាររបស់ព្រះ។

នៅក្នុងការអានទំនាយខាងវិញ្ញាណ " ទន្លេ " ជានិមិត្តរូបនៃប្រជាជន ដូច្នេះព្រះអាចទាយអំពីកូនចៅរបស់អាប៉រ៉ាមបាន អំពីព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងស្វែងរកអ្នកថ្វាយបង្គំរបស់គាត់ និងអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ក្រៅពីអ៊ីស្រាអែល និងអេស៊ីប នៅភាគខាងលិចក្នុង "អ៊ីរ៉ុប" ជានិមិត្តរូបនៅក្នុង វិវរណៈ 9: 14 ក្រោមឈ្មោះនៃ " ទន្លេធំ Euphrates " ។

លោកុប្បត្តិ ១៥:១៩: « ដីរបស់ជនជាតិកេនីស ជនជាតិកេនីស និងជន ជាតិកាដម៉ូន »។

លោកុប្បត្តិ ១៥:២០: « ជនជាតិហេត ជនជាតិពេរីស៊ីត ជនជាតិអែដេម »។

លោកុប្បត្តិ ១៥:២១: « ជនជាតិអាម៉ូរី ជនជាតិកាណាន ជនជាតិគីរីកាស៊ីត និងជនជាតិយេហ្វូស »។

នៅសម័យអាប៉រ៉ាម ឈ្មោះទាំងនេះកំណត់ក្រុមគ្រួសារដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នា នៅក្នុងក្រុងដែលបង្កើតនិងមានប្រជាជននៅស្រុកកាណាន។ ក្នុងចំណោមពួក គេ មានពួកអែដេម ដែលនឹងបានរក្សាទុកច្រើនជាងអ្នកដទៃទៀតតាមបទដ្ឋាន ដ៏ធំរបស់ពួកអង់ទីលូរ៉ាន នៅពេលដែលយ៉ូស្វេយកទឹកដី « បួនជំនាន់ » ឬ « បួន រយឆ្នាំ ក្រោយ »។

អាប៉រ៉ាមគឺជាបុព្វបុរសនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរនៃដែនការរបស់ព្រះ។ ពូជពង្សរបស់គាត់តាមរយៈសាច់ឈាមនឹងបង្កើតកូនចៅជាច្រើនដែលនឹងកើត នៅក្នុងមនុស្សដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះ

ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានជ្រើសរើសដោយគាត់។ ជាលទ្ធផល
សម្ព័ន្ធភាពដំបូងនេះផ្អែកលើសាច់ឈាម បង្កួចគម្រោងការសន្សំរបស់វា

ហើយធ្វើឱ្យមានការយល់ច្រឡំ
 ពីព្រោះការសង្គ្រោះនឹងនៅសល់តែលើទង្វើនៃសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពទាំ
 ងពីរប៉ុណ្ណោះ។ ការកាត់សាច់ឈាមមិនបានជួយសង្គ្រោះបុរសជនជាតិហេព្រើរទេ
 ទោះបីជាវាត្រូវបានគម្រូរដោយព្រះក៏ដោយ។ អ្វីដែលអាចឱ្យគាត់ទទួលបានការ
 សង្គ្រោះគឺកិច្ចការដែលគោរពប្រតិបត្តិរបស់គាត់ ដែលបានបើកសម្តែង និង
 បញ្ជាក់ពីជំនឿ និងការទុកចិត្តរបស់គាត់លើព្រះ។ ហើយវាជារឿងដដែលដែល
 លក្ខខណ្ឌនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថ្មី ដែលសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទ
 ត្រូវបានធ្វើឱ្យរស់ឡើងដោយកិច្ចការនៃការគោរពតាមបទបញ្ញត្តិ ពិធីបរិសុទ្ធ និង
 គោលការណ៍ដ៏ទៃភាពដែលបានបង្ហាញដោយព្រះពេញមួយព្រះគម្ពីរ។
 នៅក្នុងទំនាក់ទំនងដែលបានបំពេញជាមួយព្រះ,
 ការបង្រៀននៃលិខិតនេះត្រូវបានបំភ្លឺដោយបញ្ញានៃវិញ្ញាណ; ហេតុនេះហើយបាន
 ជាលោកយេស៊ូបានមានប្រសាសន៍ថា៖ « សំបុត្រសម្លាប់ តែព្រះវិញ្ញាណផ្តល់ជីវិត »។

លោកុប្បត្តិ ១៦

ការបែងចែកដោយភាពស្របច្បាប់

លោកុប្បត្តិ ១៦:១៖ « សារ៉ាយ ជាភរិយារបស់អាប់រ៉ាម មិនមានកូនទេ។
 នាងមានអ្នកបំរើជនជាតិអេស៊ីបម្នាក់ឈ្មោះហាការ។

លោកុប្បត្តិ ១៦:២៖ « ហើយសារ៉ាយមានប្រសាសន៍ទៅអាប់រ៉ាមថា មើលចុះ
 ព្រះយេហូវ៉ាបានធ្វើឱ្យខ្ញុំជាស្ត្រីអារ។ សូមអញ្ជើញមក
 ខ្ញុំសូមអង្វរអ្នកទៅកាន់អ្នកបំរើរបស់ខ្ញុំ។
 ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងមានកូនតាមរយៈនាង។ អាប់រ៉ាមបានស្តាប់សំឡេងរបស់សារ៉ាយ
 »។

លោកុប្បត្តិ ១៦:៣៖ « ដូច្នោះ សារ៉ាយ ជាភរិយារបស់អាប់រ៉ាម បានយកនាង
 ហាការ ជាជនជាតិអេស៊ីប ជាអ្នកបម្រើរបស់នាង ហើយប្រគល់នាងទៅជាប្រពន្ធ
 ដល់អាប់រ៉ាម ជាប្តីរបស់នាង បន្ទាប់ពីអាប់រ៉ាមរស់នៅបានដប់ឆ្នាំនៅស្រុក
 កាណាន »។

វាងាយស្រួលសម្រាប់ពួកយើងក្នុងការរិះគន់ជម្រើសដ៏អកុសលនេះ
 ដោយសារគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់សារ៉ាយ
 ប៉ុន្តែមើលទៅស្ថានភាពដូចដែលវាបង្ហាញខ្លួនឯងដល់គូស្នេហ៍ដែលមានពរ។
 ព្រះបានប្រាប់អាប់រ៉ាមថា កូននឹងកើតចេញពី ផ្ទៃ របស់គាត់ ។ ប៉ុន្តែគាត់
 មិនបានប្រាប់គាត់អំពីសារ៉ាយប្រពន្ធគាត់ដែលជាស្ត្រីអារ។ លើសពីនេះទៅទៀត
 អាប់រ៉ាមមិនបានអំពាវនាវដល់អ្នកបង្កើតរបស់គាត់ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន
 លម្អិតនៃការប្រកាសរបស់គាត់ទេ។ គាត់កំពុងរង់ចាំព្រះដើម្បីមានបន្ទូលទៅគាត់
 តាមឆន្ទៈរបស់គាត់។ ហើយនៅទីនោះ យើងត្រូវយល់ថា
 ការខ្វះការពន្យល់នេះគឺមានគោលបំណងយ៉ាងជាក់លាក់ដើម្បីបង្កគំនិតផ្តួចផ្តើម
 របស់មនុស្សនេះ
 ដោយព្រះបានបង្កើតសមភាគីខុសច្បាប់មួយទាក់ទងនឹងការសន្យានៃពរជ័យ

ប៉ុន្តែមានប្រយោជន៍

ដើម្បីដាក់នៅចំពោះមុខអ៊ីស្រាអែលនាពេលអនាគតដែលបានសាងសង់នៅលើ
អ៊ីសាក។ ការប្រកួតប្រជែងបែបសង្គ្រាម និងការតវ៉ា មានសត្រូវ និងសូម្បីតែសត្រូវ។
ព្រះបានយល់ថា បន្ថែមពីលើផ្លូវពីរ ល្អ

និងអាក្រក់ដាក់នៅចំពោះមុខជម្រើសរបស់មនុស្ស "ការុត និងដំបង"
គឺចាំបាច់ដូចគ្នាដែរ ដើម្បីផ្លាស់ទី "លាទៅមុខ" ។ កំណើតរបស់ Ishmael
ដែលជាកូនប្រុសរបស់ Abram

និងជំរុញការបង្កើតបុគ្គលិកអាវ៉ាប់រហូតដល់ទម្រង់ចុងក្រោយរបស់វានៅក្នុងប្រវ
ត្តិសាស្ត្រ សាសនា សាសនាឥស្លាម (ការចុះចូល
កម្ពស់សម្រាប់មនុស្សបះបោរដោយធម្មជាតិ និងតំណពូជ)។

លោកុប្បត្តិ ១៦:៤៖ « គាត់បានទៅហាការ ហើយនាងមានផ្ទៃពោះ។ ពេល
ឃើញខ្លួនមានផ្ទៃពោះ នាងមើលម្ចាស់ស្រីដោយមើលងាយ។

អាកុប្បកិរិយាមើលងាយរបស់ Hagar

ជនជាតិអេហ្ស៊ីបចំពោះម្ចាស់ស្រីរបស់នាង

នៅតែបង្ហាញលក្ខណៈដល់ប្រជាជនមូស្លីមអាវ៉ាប់សព្វថ្ងៃ។ ហើយក្នុងការធ្វើដូច្នេះ
ពួកគេមិនខុសទាំងស្រុងទេ

ពីព្រោះលោកខាងលិចមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះឯកសិទ្ធិដ៏ធំធេងនៃការ
ផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

ដូច្នេះថាសាសនាអាវ៉ាប់ក្លែងក្លាយនេះនៅតែបន្តប្រកាសថាព្រះដ៏អស្ចារ្យនៅពេល
ដែលលោកខាងលិចបានលុបគាត់ចេញពីបញ្ជីនៃគំនិតរបស់ខ្លួន។

រូបភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងខនេះពណ៌នាអំពីស្ថានភាពពិតប្រាកដ
នៃពេលវេលាចុងក្រោយរបស់យើង ពីព្រោះសាសនាគ្រីស្ទលោកខាងលិច

សូម្បីតែមានការបង្ខូចទ្រង់ទ្រាយ ដូចជាសារ៉ាយលែងមានកូនប្រុស
ហើយវាបានលិចចូលទៅក្នុងភាពងងឹតខាងវិញ្ញាណ។ ហើយពាក្យថា: នៅក្នុងស្រុក
នៃមនុស្សខ្វាក់ភ្នែកតែមួយគឺជាស្តេច។

លោកុប្បត្តិ ១៦:៥៖ « ហើយសារ៉ាយបាននិយាយទៅអាប៉ារ៉ាមថា ៖ ការប្រមាថ
ដែលបានធ្វើមកលើខ្ញុំគឺមកលើអ្នក។ យើងបានដាក់អ្នកបម្រើរបស់យើងនៅក្នុង

ទ្រូងរបស់អ្នក ពេលឃើញនាងមានផ្ទៃពោះ នាងមើលមកខ្ញុំដោយមើលងាយ។
សូមព្រះអម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសខ្ញុំ និងអ្នក! »

លោកុប្បត្តិ ១៦:៦ អាប៉ារ៉ាមនិយាយទៅកាន់សារ៉ាយថា មើលចុះ អ្នកបម្រើ
របស់អ្នកមានអំណាច ធ្វើចំពោះនាងតាមដែលអ្នកយល់ឃើញ។ បន្ទាប់មក
សារ៉ាយធ្វើបាបនាង។ ហើយហាការរត់ចេញពីនាង »។

អាប៉ារ៉ាមទទួលខុសត្រូវរបស់គាត់ ហើយគាត់មិនបន្ទោសសារ៉ាយថាជាអ្នក
បំផុសគំនិតសម្រាប់កំណើតខុសច្បាប់នេះទេ។ ដូច្នេះ តាំងពីដើមដំបូងមក
ភាពស្របច្បាប់ដាក់ច្បាប់របស់ខ្លួនលើភាពមិនស្របច្បាប់

ហើយធ្វើតាមមេរៀននេះ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ
អាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងបង្កបង្កមមនុស្សពិគ្រួសារភ្លាមៗដូចគ្នា

រហូតដល់អ៊ីស្រាអែលនៃអនាគត
និងទម្រង់ជាតិរបស់ខ្លួនដែលទទួលបានបន្ទាប់ពីការចាកចេញពីទាសភាពអេហ្ស៊ី
ប។

លោកុប្បត្តិ ១៦:៧៖ « ទេវតានៃព្រះយេហូវ៉ាបានរកឃើញនាងនៅតាមប្រភព
ទឹកនៅវាលរហោស្ថាន តាមប្រភពទឹកដែលនៅតាមផ្លូវទៅកាន់ស៊ើរ »។

ការផ្លាស់ប្តូរដោយផ្ទាល់រវាងព្រះនិងនាងហាការគឺអាចធ្វើទៅបានដោយ
សារស្ថានភាពដ៏មានពររបស់អាប់រ៉ាមប៉ូណ្លេរ។ ព្រះបានរកឃើញវានៅវាលខ្សាច់
Schur ដែលនឹងក្លាយទៅជាផ្ទះរបស់ជនជាតិអាវ៉ាប់ពនេចរដែលរស់នៅក្នុងតង់
ដើម្បីស្វែងរកអាហារឥតឈប់ឈរសម្រាប់ហ្វូងចៀម និងអូដ្ឋ។

ប្រភពទឹកគឺជាមធ្យោបាយនៃការរស់រានមានជីវិតរបស់ Hagar
ហើយនាងបានជួបប្រទះ "និទាយរដូវនៃទឹកនៃជីវិត"

ដែលមកដើម្បីលើកទឹកចិត្តនាងឱ្យទទួលយកឋានៈរបស់នាងជាអ្នកបំរើនិងដោ
គវាសនាដ៏អស្ចារ្យរបស់នាង។

លោកុប្បត្តិ ១៦:៨ គាត់មានប្រសាសន៍ថា ហាការ ជាស្រីបម្រើរបស់សារ៉ាយ
តើអ្នកមកពីណា ហើយអ្នកនឹងទៅណា? នាងឆ្លើយថា៖ ខ្ញុំកំពុងរត់ចេញពី
សារ៉ាយម្ចាស់ស្រី។

ហាការឆ្លើយសំណួរពីរ៖ តើអ្នកទៅណា? ចម្លើយ៖ ខ្ញុំកំពុងរត់។
តើអ្នកមកពីណា? ចម្លើយ៖ ពីសារ៉ាយម្ចាស់ស្រី។

លោកុប្បត្តិ ១៦:៩៖ « ទេវតារបស់ព្រះយេហូវ៉ាបានមានប្រសាសន៍ទៅនាង
ថា៖ « ចូរត្រឡប់ទៅឯម្ចាស់ស្រីរបស់អ្នកវិញ ហើយបន្ទាបខ្លួនក្រោមដៃនាង »។

ចៅក្រមដ៏អស្ចារ្យទុកគាត់ចោលគ្មានជម្រើស គាត់បញ្ជាឱ្យត្រឡប់មកវិញ
និងបន្ទាបខ្លួន

ព្រោះបញ្ហាពិតគឺបណ្តាលមកពីការមើលងាយចំពោះម្ចាស់ស្រីរបស់គាត់
ដែលក្រៅពីភាពគ្មានកូន គាត់នៅតែជាស្រីកំណាន់របស់គាត់ ហើយត្រូវតែគោរព។

លោកុប្បត្តិ ១៦:១០ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖
« យើងនឹងធ្វើឱ្យពូជពង្សរបស់អ្នកកើនឡើង ហើយគេនឹងមានចំនួនច្រើនរហូត
មិនអាចរាប់បាន »។

YaHWeH លើកទឹកចិត្តគាត់ដោយផ្តល់ឱ្យគាត់នូវ "ការុត" ។ គាត់សន្យាថា
គាត់ជាកូនចៅ « ច្រើនណាស់ដែលយើងមិនអាចរាប់បាន »។ កុំធ្វើខុស
ហ្វូងនេះនឹងមានខាងសាច់ឈាម មិនមែនខាងវិញ្ញាណទេ។ សម្រាប់ការនិយាយ
របស់ព្រះនឹងត្រូវបានអនុវត្តរហូតដល់ការបង្កើតនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្មី, តែដោយកូន
ចៅហេព្រើរ, ប៉ុន្តែជាការពិតណាស់

ជនជាតិអាវ៉ាប់ដែលមានចិត្តស្មោះអាចចូលទៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ព្រះ
ដោយទទួលយកខ្នាតគម្រារបស់ទ្រង់ដែលសរសេរដោយជនជាតិហេព្រើរនៅក្នុង
ព្រះគម្ពីរ។ ហើយចាប់តាំងពីរូបរាងរបស់វា

គម្ពីរកូរ៉ានមូស្លីមមិនបានបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះទេ។ គាត់ចោទប្រកាន់
វិះគន់ និងបំភ្លៃការពិតក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលបញ្ជាក់ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដោយប្រើសម្រាប់អ៊ីសម៉ាអែល
កន្សោមដែលបានប្រើរួចហើយសម្រាប់អាប់រ៉ាម " "
ច្រើនណាស់ដែលពួកវាមិនអាចរាប់បាន " "

យើងយល់ថាវាគ្រាន់តែជាសំណួរនៃការរីកសាយភាយរបស់មនុស្សប៉ូណ្លេរ
ហើយមិនមែនជាអ្នកជ្រើសរើសសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនោះទេ។
ការប្រៀបធៀបដែលព្រះបានស្នើឡើងគឺតែងតែស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវតែ

បំពេញ។ ឧទាហរណ៍៖ “ ផ្កាយលើមេឃ ”
 ទាក់ទងនឹងសកម្មភាពសាសនាណាមួយដែលមាន “ បុគ្គលិកផែនដី ”។ ប៉ុន្តែពន្លឺអ្វី?
 មានតែពន្លឺនៃសេចក្តីពិតដែលស្របច្បាប់ដោយព្រះប៉ុណ្ណោះដែលធ្វើឱ្យ “ ផ្កាយ ”
 សក្តិសមដើម្បី “ ភ្លឺជារៀងរហូត ” នៅលើមេឃយោងទៅតាម Dan.12: 3
 ពីព្រោះពួកគេនឹងក្លាយជា “ ភ្លាតវែ ” ហើយនឹង “ បង្រៀនសេចក្តីសុចរិត ” យ៉ាង
 ពិតប្រាកដ យោងទៅតាម ព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ១៦:១១ ទេវការបស់ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ មើល
 ចុះ អ្នករាល់គ្នាមានកូន ហើយនឹងសម្រាលបានកូនប្រុស ហើយអ្នកនឹងដាក់ឈ្មោះ
 គាត់ថា Ishmael។ ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់បានឮអ្នករាល់គ្នាក្នុងទុក្ខវេទនារបស់អ្នក
 »។

លោកុប្បត្តិ ១៦:១២៖ « គាត់នឹងដូចជាលាព្រៃ។
 ដែលបស់គាត់នឹងប្រឆាំងនឹងមនុស្សទាំងអស់
 ហើយដែលបស់មនុស្សទាំងអស់នឹងប្រឆាំងនឹងគាត់។ ហើយគាត់នឹងនៅទល់មុខ
 បងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់»។

ព្រះបានប្រៀបធៀបអ៊ីសម៉ាអែល និងកូនចៅអាវ៉ាបរបស់គាត់ទៅនឹង “
 សត្វលាព្រៃ ” ដែលជាសត្វដែលលឿនលឿនដោយសារចរិតច្របូកច្របល់ និងរឹងរូស។
 ហើយលើសពីនេះទៅទៀត យោរយោចាប់តាំងពីគេហៅថា “ ព្រៃផ្សែ ”។ ដូច្នេះ គាត់
 មិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនឯងត្រូវបានគេបង្កាត់ពូជ បង្កាត់ពូជ ឬបង្កាត់ភ្លើងឡើយ។
 សរុបមក គាត់មិនស្រលាញ់ និងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនគេស្រលាញ់
 ហើយគាត់ប្រកាន់ពូជសាសន៍យ៉ាងចាស់ដៃចំពោះបងប្អូន និងជនចម្លែក។
 ការវិនិច្ឆ័យនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង
 និងបើកសម្តែងដោយព្រះគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយនេះ
 ដើម្បីយល់ពីតួនាទីនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះព្រះនៃសាសនាអ៊ីស្លាមដែលត្រូវបាន
 ប្រយុទ្ធដោយគ្រិស្តសាសនាក្លែងក្លាយនៅក្នុងគ្រាដែលពួកគ្រីស្ទាន “ ពន្លឺ ”
 គ្រាន់តែជា “ ” ។ ភាពងងឹត ” ។
 ចាប់តាំងពីការវិលត្រឡប់ទៅកាន់ទឹកដីនៃបុព្វបុរសរបស់ខ្លួន
 អ៊ីស្រាអែលបានក្លាយជាគោលដៅរបស់ខ្លួនម្តងទៀត
 ដូចដែលពួកគ្រិស្តសាសនិកខាងលិចបានការពារដោយអំណាចរបស់អាមេរិក
 ដែលពួកគេហៅថា “សាតាំងដ៏អស្ចារ្យ” ដោយមិនមានការភាន់ច្រឡំពេកនោះទេ។
 វាជាការពិតដែលថា «សាតាំង» តូចអាចស្គាល់ «មារធំ»។

ដោយផ្តល់កំណើតដល់អ៊ីសម៉ាអែល ដែលជាឈ្មោះដែលមានន័យថា
 “ព្រះបានស្តាប់” ដែលជាកូននៃជម្លោះនោះ ព្រះបង្កើត ការបំបែក បន្ថែម
 នៅក្នុងគ្រួសាររបស់អាវ៉ាប។

វាបន្ថែមទៅបណ្តាសានៃភាសាដែលបានបង្កើតនៅក្នុងបទពិសោធន៍ Babel ។
 ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់រៀបចំមធ្យោបាយដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មគឺដោយសារតែគាត់ដឹង
 ជាមុននូវអាកប្បកិរិយាបះបោររបស់មនុស្សនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពជាបន្តបន្ទាប់របស់
 គាត់រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

លោកុប្បត្តិ ១៦:១៣៖ « នាងបានហៅអាតតា អែលរូយ ជានាមព្រះយេហូវ៉ា
 ដែលបាននិយាយនឹងនាង។ ព្រោះនាងបាននិយាយថា៖ តើខ្ញុំបានឃើញអ្វីនៅទី
 នេះទេ បន្ទាប់ពីគាត់បានឃើញខ្ញុំ? »

ឈ្មោះ: Atta El Roi មានន័យថា: អ្នកគឺជាព្រះដែលមើលឃើញ។
ប៉ុន្តែរួចទៅហើយ គំនិតផ្តួចផ្តើមដើម្បីថ្វាយព្រះនាមនេះ
គឺជាកំហឹងប្រឆាំងនឹងឧត្តមភាពរបស់ទ្រង់។
នៅសល់នៃខគម្ពីរនេះដែលត្រូវបានបកប្រែតាមវិធីផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនធ្វើឱ្យគំនិត
នេះ។ ហាហ្គាមិនជឿទេ។
នាងជាអ្នកបំរើតូចគឺជាវត្តនៃការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកបង្កើតព្រះដ៏អស្ចារ្យ
ដែលមើលឃើញជាគរាសនាហើយបង្ហាញវា។ បន្ទាប់ពីបទពិសោធន៍នេះ
តើនាងអាចខ្លាចអ្វី?

លោកុប្បត្តិ 16:14 ហេតុនេះហើយបានជាអណ្ណូងនេះត្រូវបានហៅថាអណ្ណូង
របស់ស្តេចទ្វារនៃ។ វាស្ថិតនៅចន្លោះ Kadès និង Bared ។

កន្លែងនៅលើផែនដីដែលព្រះបានសំដែងអង្គទ្រង់ មានកិត្យានុភាព
ប៉ុន្តែកិត្តិយសដែលមនុស្សបង់ឱ្យពួកគេច្រើនតែបណ្តាលមកពីវិញ្ញាណដែលគោរព
បូជារបស់ពួកគេ ដែលមិនបានផ្សះផ្សាពួកគេជាមួយទ្រង់។

លោកុប្បត្តិ 16:15 « ហាការបង្កើតបានកូនប្រុសមួយរបស់អាប់រ៉ាម។
អាប់រ៉ាមដាក់ឈ្មោះអ៊ីសម៉ាអែលដល់កូនដែលហាការបង្កើតគាត់ »។

អ៊ីសម៉ាអែលពិតជាកូនប្រុសពិតប្រាកដរបស់អាប់រ៉ាម
ហើយជាពិសេសកូនច្បងរបស់គាត់ ដែលគាត់នឹងភ្ជាប់មកជាមួយ។ ប៉ុន្តែ គាត់
មិនមែនជាកូននៃការសន្យាដែលព្រះបានប្រកាសពីមុនទេ។

ប៉ុន្តែត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះ ឈ្មោះ " អ៊ីសម៉ាអែល " ។
ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់ ។ " ព្រះបានស្តាប់ " ។

គឺផ្អែកលើការរងទុក្ខរបស់ហាការជាជនរងគ្រោះនៃការសម្រេចចិត្តដែលបានធ្វើ
ឡើងដោយម្ចាស់ស្រីរបស់គាត់និងម្ចាស់របស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងន័យទីពីរ
វាក៏ផ្អែកលើកំហុសរបស់អាប់រ៉ាម និងសារ៉ាយ ដែលជឿមួយភ្លែតថា
កូនប្រុសនេះបង្កើតដោយហាការ ជាជនជាតិអេស៊ីប គឺជាការបញ្ជាក់ "ចម្លើយ"
និងការសម្រេចបាននូវសេចក្តីប្រកាសរបស់ព្រះ។

កំហុសនឹងមានលទ្ធផលបង្ហាញរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
ព្រះបានចូលទៅក្នុងល្បែងនៃគំនិតរបស់មនុស្សហើយសម្រាប់គាត់
ភាពចាំបាច់គឺត្រូវបានសម្រេច: កូននៃជម្លោះ និង ការបំបែក ដោយជម្លោះ
គឺនៅរស់។

លោកុប្បត្តិ ១៦:១៦: « អាប់រ៉ាមមានអាយុប៉ែតសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ពេលហាការ
បង្កើតអាប់រ៉ាម អ៊ីសម៉ាអែល »។

ដូច្នោះ "Ishmael" បានកើតនៅឆ្នាំ 2034 (1948 + 86)
នៅពេលដែលអាប់រ៉ាមមានអាយុ 86 ឆ្នាំ។

លោកុប្បត្តិ ១៧
ការញែកដោយការកាត់ស្បែក: ជាសញ្ញានៅក្នុងសាច់ឈាម

លោកុប្បត្តិ ១៧:១៖ « កាលអាប់រ៉ាមមានអាយុកៅសិបប្រាំបួនឆ្នាំ ព្រះយេហូវា បានបង្ហាញខ្លួនដល់អាប់រ៉ាម ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំជាព្រះដ៏មាន ប្បទានភាព។ ចូរដើរនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ហើយគ្មានកំហុសឡើយ »។

នៅឆ្នាំ 2047 មានអាយុ 99 ឆ្នាំ និងអ៊ីសម៉ាអែល 13 ឆ្នាំ អាប់រ៉ាមត្រូវបានទៅសួរសុខទុក្ខដោយវិញ្ញាណដោយព្រះដែលបង្ហាញខ្លួនគាត់ជា លើកដំបូងថាជា " ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ " ។ ព្រះកំពុងរៀបចំសកម្មភាពមួយដែល នឹងលាតត្រដាងពីលក្ខណៈ « ដ៏មានប្បទានភាព » នេះ។

ការលេចចេញរបស់ព្រះជាចម្បងនៃសណ្តាប់ធ្នាប់ដោយពាក្យសំដី និងសណ្តាប់ធ្នាប់ ពីព្រោះសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់នៅតែមើលមិនឃើញ ប៉ុន្តែរូបភាពស្រដៀងនឹងមនុស្សរបស់ទ្រង់អាចមើលឃើញដោយមិនស្លាប់។

លោកុប្បត្តិ ១៧:២៖ « ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីសញ្ញារវាងខ្ញុំនិងអ្នក ហើយខ្ញុំនឹង បង្កើនអ្នកជានិច្ច »។

ព្រះបានបន្តការសន្យានៃការគុណរបស់វា ដោយលើកនេះបញ្ជាក់ថា « រហូត ដល់គ្មានដែនកំណត់ » ដូចជា « ចូលិវៃផែនដី » និង « ផ្កាយលើមេឃ » ដែល « គ្មាននរណាអាចរាប់បាន » ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:៣៖ « អាប់រ៉ាមដួលលើមុខ។ ហើយព្រះមានបន្ទូលទៅគាត់ថា :

ដោយដឹងថាអ្នកដែលនិយាយទៅកាន់គាត់គឺជា "ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តាបំផុត" អាប់រ៉ាមដួលលើទឹកមុខរបស់គាត់ដើម្បីកុំឱ្យមើលទៅព្រះប៉ុន្តែគាត់ស្តាប់ពាក្យរបស់គាត់ដែលធ្វើឱ្យព្រលឹងគាត់ពេញចិត្ត។

លោកុប្បត្តិ ១៧:៤៖ « នេះជាសេចក្តីសញ្ញាដែលខ្ញុំធ្វើជាមួយនឹងអ្នក។ អ្នកនឹងក្លាយជាឪពុកនៃប្រជាជាតិជាច្រើន »។

សន្តិសញ្ញាដែលបានធ្វើរវាងព្រះនិងអាប់រ៉ាមត្រូវបានពង្រឹងនៅថ្ងៃនោះ ថា៖ « អ្នកនឹងក្លាយទៅជាបិតានៃប្រជាជាតិជាច្រើន »។

លោកុប្បត្តិ ១៧:៥៖ « អ្នកនឹងលែងត្រូវបានគេហៅថាអាប់រ៉ាមទៀតហើយ។ ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងទៅជាអំប្រាហាំ ដ្បិតយើងបានកាំងអ្នកជាឪពុកនៃ ប្រជាជាតិជាច្រើន »។

ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះពីអាប់រ៉ាមទៅជាអំប្រាហាំគឺជាការសម្រេចចិត្ត ហើយនៅ ជំនាន់របស់លោកយេស៊ូនឹងធ្វើដូចគ្នាដោយការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះសាវ័ករបស់លោក។

លោកុប្បត្តិ ១៧:៦៖ « យើងនឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានផ្លែផ្កាយ៉ាងបរិបូណ៌ យើងនឹង បង្កើតប្រជាជាតិនានាពីអ្នក។ ហើយស្តេចនឹងចេញពីអ្នក »។

អាប់រ៉ាមជាឪពុកដំបូងរបស់ប្រជាជាតិអាវ៉ាប់នៅអ៊ីសម៉ាអែល នៅអ៊ីសាក គាត់នឹងក្លាយជាឪពុករបស់សាសន៍ហេប្រើរ ជាកូនរបស់អ៊ីស្រាអែល។ នៅស្រុកម៉ាឌាន គាត់នឹងក្លាយជាឪពុករបស់កូនចៅម៉ាឌាន។ កន្លែងដែលម៉ូសេ នឹងរកឃើញប្រពន្ធរបស់គាត់ គឺស៊ីប៊ូរ៉ា ជាកូនស្រីរបស់យេត្រ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:៧៖ « យើងនឹងកាំងសម្បត្តិរវាងខ្ញុំនិងអ្នក ហើយនឹង កូនចៅរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីអ្នកក្នុងមួយជំនាន់របស់ពួកគេ វានឹងជាសេចក្តីសញ្ញា ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលថាយើងនឹងធ្វើជាព្រះចំពោះអ្នក និងដល់កូនចៅបន្ទាប់ ពីអ្នក »។

ព្រះបានជ្រើសរើសយ៉ាងទន់ភ្លន់នូវពាក្យនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ ដែល
នឹង « ស្ថិតស្ថេរ » ប៉ុន្តែមិនអស់កល្បជានិច្ច ។
នេះមានន័យថាសម្ព័ន្ធភាពដែលបានបញ្ចប់ជាមួយនឹងកូនចៅខាងសាច់ឈាម
របស់គាត់នឹងមានរយៈពេលកំណត់។

ហើយដែនកំណត់នេះនឹងត្រូវបានឈានដល់នៅពេលដែលនៅក្នុងការយាងមក
ជាលើកដំបូងរបស់ទ្រង់ និងការចាប់បដិសន្ធិមនុស្សរបស់ទ្រង់
ព្រះគ្រីស្ទដ៏ទេវភាពនឹងបង្កើតឡើងនៅលើការសុគតដង្វាយជួនដោយស្ម័គ្រចិត្ត
របស់ទ្រង់

ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសម្ព័ន្ធភាពថ្មីដែលនឹងមានផលវិបាកអស់កល្បជានិច្ច។
ត្រង់ចំណុចនេះត្រូវដឹងថាមនុស្សប្រុសច្បងទាំងអស់មានគោលដៅនិង
ឈ្មោះតាំងពីដើមបាត់បង់ភាពស្របច្បាប់។ នេះជាករណីរបស់កាអ៊ីន
ជាកូនច្បងរបស់អ័ដាម របស់អ៊ីសម៉ាអែល ជាកូនច្បង
ប៉ុន្តែជាកូនខុសច្បាប់របស់អាប៉ាម ហើយបន្ទាប់ពីគាត់
វានឹងក្លាយជាករណីរបស់អេសាវ ជាកូនច្បងរបស់អ៊ីសាក។
គោលការណ៍នៃការបរាជ័យរបស់កូនច្បងនេះព្យាករណ៍ពីការបរាជ័យនៃសម្ព័ន្ធភា
ពខាងសាច់ឈាមរបស់ជនជាតិយូដា។

កិច្ចព្រមព្រៀងទីពីរនឹងមានលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណ
ហើយនឹងផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់តែពួកអ្នកមិនពិតដែលបានប្រែចិត្តជឿប៉ុណ្ណោះ
ទោះជាមានការបោកបញ្ឆោតដែលបណ្តាលមកពីការក្លែងបន្លំរបស់មនុស្សក្លែង
ក្លាយក៏ដោយ។

លោកប្បត្តិ ១៧:៨៖ « យើងនឹងប្រគល់ឲ្យអ្នក និងដល់កូនចៅរបស់អ្នក
បន្ទាប់ពីអ្នក គឺទឹកដីដែលអ្នករស់នៅជាជនបរទេស គឺទឹកដីកាណានទាំងអស់
សម្រាប់ជា កម្មសិទ្ធិ រៀងរហូត ហើយយើងនឹងធ្វើជាព្រះរបស់ពួកគេ។

ដូចគ្នាដែរ ដីកាណាននឹងត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ« ជា កម្មសិទ្ធិ ជានិរន្តរ៍ » ដរាបណា
ព្រះត្រូវបានចងដោយសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់។
ហើយការបដិសេធរបស់ព្រះមេស៊ីព្រះយេស៊ូវនឹងធ្វើឱ្យវាទុកជាមោឃៈផងដែរ 40
ឆ្នាំបន្ទាប់ពីកំហឹងនេះ ប្រទេស

និងទីក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវបំផ្លាញដោយទាហានរ៉ូម៉ាំង
ហើយជនជាតិយូដាដែលនៅរស់រានមានជីវិតនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយនៅក្នុងប្រទេស
ផ្សេងៗនៃពិភពលោក។ ដោយសារព្រះបានបញ្ជាក់លក្ខខណ្ឌមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀង
ថា៖ « ខ្ញុំនឹងធ្វើជាព្រះរបស់ពួកគេ »។ ម្យ៉ាងទៀត

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់
ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានប្រជាជាតិបដិសេធជាផ្លូវការ
នោះព្រះនឹងអាចបំបែកសម្ព័ន្ធភាពរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងភាពស្របច្បាប់ពេញលេ
ញ។

លោកប្បត្តិ ១៧:៩៖ « ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅលោកអ័ប្រាហាំមថា៖ « អ្នក
នឹងរក្សាសេចក្តីសញ្ញារបស់យើង អ្នកនឹងកូនចៅរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីអ្នក រហូតដល់
គ្រប់ជំនាន់ » ។

ឧកម្មីរនេះបង្វែរទៅនឹងការក្លែងបន្លំសាសនាទាំងអស់នេះ
ដែលធ្វើឲ្យព្រះជាព្រះនៃសាសនា monotheistic បានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាព

ecumenical ទោះបីជាការបង្រៀនមិនធូលី និងប្រឆាំងក៏ដោយ។ ព្រះត្រូវបាន ចងជាប់នឹងតែពាក្យរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ដែលបានកំណត់មូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសញ្ញា របស់ទ្រង់ ជាប្រភេទនៃកិច្ចសន្យាដែលបានធ្វើជាមួយនិងអស់អ្នកដែលគោរព តាមទ្រង់ទាំងស្រុង។ ប្រសិនបើអ្នកណាកាន់តាមសេចក្តីសញ្ញារបស់ខ្លួន នោះគាត់ នឹងមានសុពលភាព ហើយបន្តចុះ។ ប៉ុន្តែមនុស្សត្រូវដើរតាមព្រះក្នុងគម្រោងរបស់ គាត់ដែលបានបង្កើតឡើងជាពីរ ដំណាក់កាល បន្តបន្ទាប់គ្នា ។ ទីមួយគឺខាងសាច់ឈាម ទីពីរគឺខាងវិញ្ញាណ។ ហើយវគ្គនេះចាប់តាំងពីវគ្គទីមួយ ដល់វគ្គទីពីរសាកល្បងជំនឿរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ហើយដំបូងបង្អស់គឺសាសន៍យូដា។ តាមរយៈការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ

ប្រជាជាតិយូដាបានបំបែកកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ខ្លួនជាមួយនិងព្រះដែលបើកទ្វារ ដល់ពួកអ្នកមិនជឿ

ហើយក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រែចិត្តជឿត្រូវបានទទួលដោយទ្រង់ ហើយចាត់ទុកជាកូនខាងវិញ្ញាណរបស់អ័ប្រាហាំ។ ដូច្នោះ អស់អ្នកដែលរក្សាសេចក្តី សញ្ញារបស់គាត់ គឺជាកូនប្រុស ឬកូនស្រីរបស់អ័ប្រាហាំខាងសាច់ឈាម ឬខាង វិញ្ញាណ។

ក្នុងខនេះ យើងឃើញថា អ៊ីស្រាអែលដែលជាអនាគតនៃឈ្មោះនោះ មាន ប្រភពមកពីអ័ប្រាហាំ។ ព្រះសម្រេចចិត្តធ្វើឲ្យកូនចៅរបស់ទ្រង់ជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ «ព្រែកចេញ» សម្រាប់ការសម្តែងនៅលើផែនដី។

វាមិនមែនជាសំណួររបស់ប្រជាជនដែលបានសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែជារដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃការប្រមូលផ្តុំមនុស្ស ដែលតំណាងឱ្យបេក្ខជននៅលើផែនដីសម្រាប់ការជ្រើសរើសអ្នកជ្រើសរើសដែលបាន សង្គ្រោះដោយព្រះគុណនៃព្រះនាពេលអនាគត ដែលនឹងត្រូវបានទទួលដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

លោកប្បត្តិ ១៧:១០៖ « នេះជាសម្ព័ន្ធមេត្រីរបស់យើង ដែលអ្នកត្រូវរក្សារវាង ខ្ញុំ និងអ្នក និងពូជពង្សរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីអ្នក៖ បុរសគ្រប់រូបក្នុងចំណោមអ្នករាល់ គ្នានឹងត្រូវកាត់ស្បែក » ។

ការកាត់ស្បែកគឺជាសញ្ញានៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានបញ្ចប់រវាងព្រះ អ័ប្រាហាំ និងកូនចៅរបស់គាត់ ដែលជាកូនចៅខាងសាច់ឈាមរបស់គាត់។ ភាពទន់ខ្សោយរបស់វាគឺជាទម្រង់សមូហភាពរបស់វា ដែលអនុវត្តចំពោះកូនចៅរបស់វាទាំងអស់ មានចលនាដោយជំនឿ ឬមិនស្តាប់បង្គាប់ ឬអត់។ ម៉្យាងទៀត នៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពថ្មី ការជ្រើសរើសដោយសេចក្តីជំនឿ នឹងត្រូវសាកល្បងជាលក្ខណៈបុគ្គលដោយអ្នកជ្រើសរើស ដែលបន្ទាប់មកនឹងទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពនេះ។ យើងត្រូវតែបន្ថែមទៅលើការកាត់ស្បែក ដែលជាផលវិបាកដ៏អកុសលមួយ៖ ប្រជាជនម៉ូស្លីមក៏ត្រូវបានកាត់ស្បែកតាំងពីបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ អ៊ីស្រាអែល ហើយពួកគេបានផ្តល់ឱ្យការកាត់ស្បែកនេះនូវតម្លៃខាងវិញ្ញាណ ដែលនាំឱ្យពួកគេទាមទារសិទ្ធិជារៀងរហូត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការកាត់ស្បែកមានតែឥទ្ធិពលខាងសាច់ឈាមជារៀងរហូត មិនមែនជារៀងរហូតនោះទេ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:១១: « ត្រូវកាត់ស្បែកខ្លួនឯង។ ហើយវានឹងក្លាយជាសញ្ញានៃសម្ព័ន្ធភាពរវាងខ្ញុំ និង អ្នក ។

វាពិតជាសញ្ញានៃសម្ព័ន្ធភាពជាមួយនឹងព្រះ ប៉ុន្តែប្រសិទ្ធភាពរបស់វាគឺមាន តែខាងសាច់ឈាម និង ខទី 7, 8 និង ខទី 13 ខាងក្រោមនេះបញ្ជាក់ពីការអនុវត្ត តែមួយគត់របស់វា « **ជារៀងរហូត** » ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:១២: « កាលណាមនុស្សប្រុសគ្រប់រូបមានអាយុប្រាំបីថ្ងៃ តាមពូជពង្សរបស់អ្នករាល់គ្នា ប្រុសៗក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាត់ស្បែក មិន ថាភើតក្នុងផ្ទះ ឬទិញយកប្រាក់ពីកូនប្រុសជនបរទេសឡើយ។ ដោយមិនមានជា កម្មសិទ្ធិរបស់ជាតិសាសន៍របស់ អ្នក ។

អ្វីមួយដែលនៅតែគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល ប៉ុន្តែទោះបីជាធម្មជាតិរបស់វាស្ថិតស្ថេរក៏ដោយ

ក៏វាបង្កើតជាទំនាយដែលបង្ហាញពីគម្រោងរបស់ព្រះសម្រាប់ សហស្ស ទី 8 ។ នេះគឺជាហេតុផលសម្រាប់ជម្រើសនៃ "ប្រាំបីថ្ងៃ"

ពីព្រោះប្រាំបីថ្ងៃដំបូងជានិមិត្តរូបនៃពេលវេលានៅលើផែនដីនៃការជ្រើសរើសអ្នក ជ្រើសរើសប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំនិងការវិនិច្ឆ័យនៃសហស្សទីប្រាំពីរ។

តាមរយៈការរៀបចំ លើផែនដី សម្ព័ន្ធភាពជិតស្និទ្ធជាមួយប្រជាជាតិដ្ឋិហូ និងអំប៊្រិយ៉ុងដំបូងរបស់វា អាប័រ៉ាម

ព្រះបានបង្ហាញពីរូបភាពនៃភាពអស់កល្បនាពេលអនាគតរបស់អ្នកដែលបាន ជ្រើសរើសរួចផុតពីភាពទន់ខ្សោយខាងផ្លូវភេទខាងសាច់ឈាម

ដែលផ្ដោតលើស្បែកគ្របក្បាលលិង្គដែលកាត់ចេញពីបុរស។ បន្ទាប់មក ដូចអ្នករើសតាំងនឹងមកពីគ្រប់ជាតិសាសន៍នៃផែនដី

ប៉ុន្តែមានតែនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ: នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ការកាត់ស្បែកត្រូវតែត្រូវបានអនុវត្តសម្បីតែចំពោះជនបរទេសនៅពេលដែលពួក គេចង់រស់នៅជាមួយភាគីដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះ។

គំនិតចម្បងនៃការកាត់ស្បែកគឺដើម្បីបង្រៀនថានៅក្នុងនគរដ៏អស់កល្ប របស់ព្រះ: បុរសនឹងលែងបន្តពូជទៀតហើយ

ហើយបំណងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាមនឹងលែង មានទៀតហើយ។ ម្យ៉ាងទៀត សារីកប៉ុលបានប្រៀបធៀបការកាត់ស្បែកខាងសាច់ឈាមនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង

ចាស់ជាមួយនឹងចិត្តនៃអ្នករើសតាំងនៅក្នុងថ្មី។ ក្នុងទស្សនៈនេះ: វាបង្ហាញពីភាព បរិសុទ្ធនៃសាច់ឈាម និងចិត្តដែលថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះគ្រីស្ទ។

ការកាត់ស្បែកមានន័យថា **កាត់ជុំវិញ** ហើយគំនិតនេះបង្ហាញថាព្រះចង់បង្កើតទំនាក់ទំនងពិសេសជាមួយសត្វរបស់គាត់។

នៅក្នុងព្រះ: "ច្រណែន" ទ្រង់ទាមទារផ្តាច់មុខ និងអាទិភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដែលត្រូវតែ

កាត់ផ្តាច់ ទំនាក់ទំនងមនុស្ស ជុំវិញ ខ្លួនដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ

ហើយផ្តាច់ទំនាក់ទំនងជាមួយរបស់ និងមនុស្សដែលប៉ះពាល់ដល់ទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយ។ គាត់។

ជារូបភាពនៃទំនាយគុរុកោសល្យ គោលការណ៍នេះទាក់ទងនឹងអ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ឈាមរបស់គាត់ ទីមួយ

និងអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់គ្រប់ពេលវេលា
ដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់។
លោកុប្បត្តិ ១៧:១៣៖ « អ្នកណាដែលកើតក្នុងផ្ទះ ហើយអ្នកណាដែលត្រូវ
បានប្រាក់ទិញត្រូវកាត់ស្បែក។ ហើយសេចក្តីសញ្ញារបស់ខ្ញុំនឹងស្ថិតនៅក្នុងសាច់
ឈាមអ្នកជា សេចក្តីសញ្ញា ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច » ។

ព្រះទទួចលើគំនិតនេះ៖ កូនស្របច្បាប់

និងកូនមិនស្របច្បាប់អាចជាប់នឹងគាត់
ដោយសារគាត់ព្យាករណ៍ពីសម្ព័ន្ធភាពទាំងពីរនៃគម្រោងសន្សំរបស់គាត់...
បន្ទាប់មក ការទទួចដែលសម្គាល់ដោយការត្រឡប់មកវិញនៃពាក្យថា "
បានយកបានលុយ " ព្យាករណ៍ពីព្រះយេស៊ូវ។

ព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងត្រូវប៉ាន់ស្មានថាមានចំនួន 30
ដេណារីដោយពួកយូដាសាសនាប្រចាំ។ ដូច្នេះហើយ សម្រាប់ 30 denarii
ព្រះនឹងផ្តល់ជីវិតមនុស្សរបស់គាត់ក្នុងការប្រោសលោះជនជាតិយូដានិងអ្នកមិន
ជឿដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងព្រះនាមនៃសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធរបស់គាត់។
ប៉ុន្តែធម្មជាតិ " **អចិន្ត្រៃយ៍** "

នៃសញ្ញានៃការកាត់ស្បែកត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញហើយភាពជាក់លាក់ "
នៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់អ្នក " បញ្ជាក់ពីចរិតលក្ខណៈភ្លាមៗរបស់វា។ សម្រាប់
សេចក្តីសញ្ញានេះដែលចាប់ផ្តើមនៅទីនេះនឹងត្រូវបញ្ចប់នៅពេលដែលព្រះមេស៊ី
លេចមក « ដើម្បីបញ្ចប់អំពើបាប » យោងតាម Dan.7:24។

លោកុប្បត្តិ ១៧:១៤៖ « បុរសដែលមិនបានកាត់ស្បែក ដែលមិនបានកាត់
ស្បែក នោះនឹងត្រូវកាត់ចេញពីចំណោមប្រជាជនរបស់ខ្លួន៖ គាត់នឹងបំពានលើ
សេចក្តីសញ្ញារបស់យើង »។

ការគោរពចំពោះច្បាប់កំណត់ដោយព្រះគឺគឺវិវឌ្ឍណាស់
ហើយមិនលើកលែងឡើយ
ពីព្រោះការរំលងរបស់ពួកគេបំភ្លែតគម្រោងទំនាយរបស់គាត់
ហើយគាត់នឹងបង្ហាញដោយការរារាំងម៉ូសេពីការចូលទៅក្នុងកាណានថាភ័យ
នេះគឺធំធេងណាស់។

អ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកនៅក្នុងសាច់ឈាមគឺមិនស្របច្បាប់ក្នុងការរស់នៅក្នុងជន
ជាតិយូដានៅលើផែនដីជាងអ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកនៅក្នុងចិត្តនឹងនៅក្នុងន
គរសេឡេស្ទាលដ៏អស់កល្បនាពេលអនាគតរបស់ព្រះ។

លោកុប្បត្តិ 17:15: “ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់អ័ប្រាហាំម៉ា៖
អ្នកនឹងលែងហៅសារ៉ាយជាប្រពន្ធរបស់អ្នកថាសារ៉ាយ។
ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់នាងគឺសារ៉ា។

អាប៉ាមមានន័យថាជាឪពុករបស់ប្រជាជន ប៉ុន្តែអ័ប្រាហាំមានន័យថាជា
ឪពុកនៃហ្វូងមនុស្ស។ ស្រដៀងគ្នាដែរ សារ៉ាយ មានន័យថា ថ្លៃថ្នូរ ប៉ុន្តែ សារ៉ា
មានន័យថា ព្រះនាង។

អាប៉ាមគឺជាឪពុករបស់អ៊ីស្រាអែលរួចហើយ
ប៉ុន្តែការប្តូរឈ្មោះរបស់គាត់គឺអ័ប្រាហាំគឺសមហេតុផលលើការបង្កើនកូនចៅរបស់
គាត់នៅក្នុងអ៊ីស្រាអែលក្នុងប្រុសដែលព្រះនឹងប្រកាសដល់គាត់
មិនមែននៅលើអ៊ីស្រាអែលទេ។ ដោយហេតុផលដូចគ្នានេះ

សារាយត៍បានការនឹងបង្កើត និងផ្តល់កំណើតដល់ហ្វូងមនុស្សតាមរយៈអ៊ីសាក ហើយឈ្មោះរបស់នាងក្លាយជាសារ៉ា។

លោកុប្បត្តិ ១៧:១៦៖ « ខ្ញុំនឹងឲ្យពរនាង ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកនូវកូនប្រុសមួយដោយនាង។ យើងនឹងប្រទានពរដល់វា ហើយវា នឹងក្លាយទៅជាប្រជាជាតិ។ ស្តេចនៃប្រជាជាតិនឹងមកពីនាង »។

អាប៉ាមដើរជាមួយព្រះ ប៉ុន្តែជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់គឺនៅលើផែនដី ហើយផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌធម្មជាតិនៅលើផែនដី មិនមែនជាអព្វកហេតុដ៏ទេវភាពទេ។ ក្នុងគំនិតរបស់គាត់ គាត់បានផ្តល់ដល់ព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះនូវអារម្មណ៍នៃការប្រសិទ្ធពរដោយមធ្យោបាយដែលសារ៉ាយបាន កូនប្រុសម្នាក់តាមរយៈនាងហាការជាអ្នកបម្រើរបស់នាង។

លោកុប្បត្តិ 17 :17 “ អ័ប្រាហាំបានដួលនៅលើមុខរបស់គាត់។ គាត់សើច ហើយនិយាយក្នុងចិត្តថា " តើកូនប្រុសនឹងកើតមកជាមនុស្សមួយរយឆ្នាំទេ? ហើយសារ៉ាអាយុកៅសិបឆ្នាំនឹងសម្រាលកូនឬ? »

ដោយដឹងថាព្រះប្រហែលជាមានន័យថាសារ៉ាយអាចបង្កើតកូនបាន ទោះបីជានាងជាស្ត្រីគ្មានកូន និងមានអាយុ 99 ឆ្នាំក៏ដោយ ក៏គាត់សើចក្នុងចិត្ត។ ស្ថានភាពនេះគឺពិតជាមិនអាចនឹកស្មានដល់ក្នុងកម្រិតមនុស្សនៅលើផែនដី ដែលការឆ្លុះបញ្ចាំងពីគំនិតរបស់គាត់ហាក់ដូចជាធម្មជាតិ។ ហើយគាត់ផ្តល់អត្ថន័យដល់គំនិតរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៧:១៨៖ « ហើយអ័ប្រាហាំបាននិយាយទៅកាន់ព្រះថា៖ អូ! សូមអោយអ៊ីស្កាអែលរស់នៅចំពោះមុខអ្នក! »

វាច្បាស់ណាស់ថាអ័ប្រាហាំហេតុផលខាងសាច់ឈាម ហើយថាគាត់គ្រាន់តែយល់អំពីគុណរបស់គាត់តាមរយៈអ៊ីសម៉ាអែល ដែលជាកូនប្រុសដែលកើតរួចហើយ និងមានអាយុ 13 ឆ្នាំ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:១៩៖ « ព្រះមានបន្ទូលថា សារ៉ា ប្រពន្ធរបស់អ្នកប្រាកដជានឹងបង្កើតកូនប្រុសមួយមកអ្នក។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ ឈ្មោះគាត់ថា អ៊ីសាក។ យើងនឹងតាំងសម្ព័ន្ធមេត្រីរបស់យើងជាមួយនឹងគាត់ ជា សម្ព័ន្ធមេត្រីដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់កូនចៅរបស់គាត់បន្ទាប់ពីគាត់ »។

ដោយដឹងពីគំនិតរបស់អ័ប្រាហាំ ព្រះជាម្ចាស់ស្តីបន្ទោសគាត់ ហើយបន្តការប្រកាសដោយមិនទុកឱកាសតិចតួចបំផុតសម្រាប់កំហុសនៃការប កស្រាយ។

ការសង្ស័យដែលបង្ហាញដោយអ័ប្រាហាំអំពីកំណើតអព្វកហេតុរបស់អ៊ីសាក ព្យាករណ៍ពីការសង្ស័យ និងភាពមិនជឿដែលមនុស្សជាតិនឹងបង្ហាញចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយការ សង្ស័យនឹងក្លាយជាទម្រង់នៃការបដិសេធជាផ្លូវការលើផ្នែកនៃពូជពង្សខាង សាច់ឈាមរបស់អ័ប្រាហាំ។

លោកុប្បត្តិ 17:20 ខ្ញុំបានឮអ្នករាល់គ្នាអំពីអ៊ីសម៉ាអែល។ មើល ចុះ យើងនឹង ប្រទានពរដល់គាត់ ហើយធ្វើឲ្យគាត់មានផ្ទៃផ្កា ហើយបង្កើនគាត់ឲ្យបានច្រើន លើសលប់។ គាត់នឹងបង្កើតបានស្តេចដប់ពីរអង្គ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យគាត់ក្លាយ ជាប្រជាជាតិដ៏ធំ »។

អ៊ីសម៉ាអែល

មានន័យថា

ព្រះទ្រង់បានឮផងដែរ

នៅក្នុងការអន្តរាគមន៍នេះ

ព្រះនៅតែបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃឈ្មោះដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យគាត់។ ព្រះនឹងធ្វើឱ្យមានផ្លែផ្កា វានឹងបានកើនឡើង ហើយនឹងបង្កើតជាប្រជាជាតិអាវ៉ាប់ដ៍អស្ចារ្យ ដែលបង្កើតឡើងដោយ «ព្រះអង្គម្ចាស់ដប់ពីរ»។ លេខ 12 នេះគឺស្រដៀងទៅនឹងកូនប្រុសទាំង 12

នាក់របស់យ៉ាកុបនៃសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធរបស់គាត់ ដែលនឹងត្រូវបានស្នងតំណែងដោយសារកំរិតទាំង 12 របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែស្រដៀងគ្នានេះមិនមានន័យដូចគ្នាទេ ព្រោះវាបញ្ជាក់ពីជំនួយដ៏ទៃវាភាព ប៉ុន្តែមិនមែនជាសម្ព័ន្ធភាពសង្គ្រោះទាក់ទងនឹងគម្រោងជីវិតអស់កល្បជានិច្ចរបស់គាត់។ ជាងនេះទៅទៀត អ៊ីសម៉ាអែល

និងកូនចៅរបស់គាត់នឹងមានអវិភាពចំពោះអស់អ្នកដែលចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ បន្តបន្ទាប់គ្នាជាជនជាតិយូដា បន្ទាប់មកជាពួកគ្រីស្ទាន។ តួនាទីដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់នេះនឹងដាក់ទណ្ឌកម្មការកើតមិនស្របច្បាប់ដោយដំណើរការមិនស្របច្បាប់ដូចគ្នាដែលស្រមៃដោយម្តាយក្រៀម និងឪពុកដែលទន្ទឹងរង់ចាំខ្លាំងពេក។ នេះជាមូលហេតុដែលកូនប្រុសខាងសាច់ឈាមរបស់អ័ប្រាហាំនឹងត្រូវរងនូវបណ្តាសាដូចគ្នា ហើយនៅទីបំផុតនឹងរងការបដិសេធដូចគ្នាពីព្រះ។

ដោយបានស្គាល់ព្រះ និងគុណតម្លៃរបស់គាត់

កូនចៅរបស់អ៊ីសម៉ាអែលអាចជ្រើសរើសរស់នៅតាមច្បាប់របស់គាត់រហូតដល់ការចូលទៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពរបស់សាសន៍យូដា ប៉ុន្តែជម្រើសនេះនឹងនៅតែមានលក្ខណៈបុគ្គលដូចជាការសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បដែលនឹងត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់អ្នកជ្រើសរើស។ ដូចគ្នាដែរ

ដូចជាមនុស្សផ្សេងទៀតដែលមានដើមកំណើតទាំងអស់ សេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់ពួកគេ ហើយផ្លូវទៅកាន់ភាពអស់កល្បជានិច្ចនឹងបើកចំហសម្រាប់ពួកគេ ប៉ុន្តែមានតែនៅលើស្តង់ដារនៃការស្តាប់បង្គាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ត្រូវបានគេផ្តាច់ ស្តាប់ និងរស់ឡើងវិញ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:២១៖ « ខ្ញុំនឹងចងសម្ព័ន្ធមេត្រីជាមួយអ៊ីសាក ដែលសារ៉ានឹងទទួលនៅពេលនេះនៅឆ្នាំក្រោយ » ។

អ៊ីសម៉ាអែលមានអាយុ 13 ឆ្នាំនៅពេលដែលការនិមិត្តនេះយោងតាមខទី 27 ដូច្នោះគាត់នឹងមានអាយុ 14 ឆ្នាំនៅពេលដែលអ៊ីសាកបានកើតមក។ ប៉ុន្តែព្រះបានទទួលលើចំណុចនេះ៖ សេចក្តីសញ្ញារបស់គាត់នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមួយអ៊ីសាក មិនមែនអ៊ីសម៉ាអែលទេ។ ហើយគាត់នឹងកើតដោយសារ៉ា។

លោកុប្បត្តិ ១៧ :២២៖ « ពេលគាត់និយាយទៅកាន់គាត់ចប់ហើយ ព្រះក៏លើកខ្លួនឡើងខ្ពស់ជាងអ័ប្រាហាំ »។

ការលេចចេញរបស់ព្រះគឺកម្រ និងពិសេស

ហើយនេះពន្យល់ពីមូលហេតុដែលមនុស្សយើងមិនសុំនឹងអព្ភតហេតុដ៏ទៃវាភាព ហើយហេតុអ្វីបានជាដូចជាអ័ប្រាហាំ

ការរីកញែករបស់ពួកគេនៅតែមានលក្ខខណ្ឌដោយច្បាប់ធម្មជាតិនៃជីវិតនៅលើ ផែនដី។ សាររបស់ទ្រង់បានបញ្ជូនចេញ ព្រះទ្រង់ដកចេញ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:២៣: « អំប្រាហាំបានយកអ៊ីសម៉ាអែលជាកូនរបស់គាត់ និងអស់អ្នកដែលកើតនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ និងអស់អ្នកដែលគាត់បានទិញដោយលុយ សុទ្ធតែជាបុរសនៃប្រជាជននៃផ្ទះរបស់អំប្រាហាំ។ ហើយគាត់បានកាត់ស្បែកពួក គេនៅថ្ងៃដដែលនោះ តាមបញ្ជាដែលព្រះបានប្រទានមក»។

បញ្ជាដែលព្រះបានប្រទានមកត្រូវបានប្រតិបត្តិភ្លាមៗ។ ការស្តាប់បង្គាប់ របស់គាត់បង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវចំពោះសេចក្តីសញ្ញារបស់គាត់ជាមួយនឹងព្រះ។ ម្ចាស់ដ៏មានអំណាចនៃវត្ថុបុរាណនេះបានទិញអ្នកបម្រើ ហើយឋានៈនៃទាសករមាន ហើយមិនត្រូវបានជំទាស់ឡើយ។ តាមពិតទៅ អ្វីដែល នឹងធ្វើឱ្យប្រធានបទចោទជាចម្ងល់គឺការប្រើអំពើហិង្សា និងការធ្វើបាបអ្នក បម្រើ។ ស្ថានភាពនៃខ្ញុំបម្រើក៏ជាការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទាំងអស់ ដែរ សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះ ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:២៤: « លោកអំប្រាហាំមានអាយុកៅសិបប្រាំបួនឆ្នាំនៅ ពេលដែលគាត់បានកាត់ស្បែក»។

ការបញ្ជាក់នេះរំលឹកយើងថា ការស្តាប់បង្គាប់គឺតម្រូវដោយព្រះពីមនុស្ស ទោះអាយុណាក៏ដោយ ពីក្មេងជាងគេដល់ចាស់ជាងគេ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:២៥: « អ៊ីសម៉ាអែល ជាកូនរបស់គាត់មានអាយុ១៣ឆ្នាំ ពេលគាត់កាត់ស្បែក»។

ដូច្នេះ គាត់នឹងមានអាយុច្រើនជាងបងប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះ Isaac 14 ឆ្នាំ ដែលនឹងធានាថាគាត់មានសមត្ថភាពក្នុងការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ប្អូនប្រុសរបស់ គាត់ ដែលជាកូនប្រុសរបស់ប្រពន្ធស្របច្បាប់។

លោកុប្បត្តិ ១៧:២៦: « នៅថ្ងៃនោះលោកអំប្រាហាំត្រូវបានកាត់ស្បែក ព្រម ទាំងអ៊ីសម៉ាអែលជាកូនរបស់គាត់» ។

ព្រះរំលឹកឡើងវិញនូវភាពស្របច្បាប់របស់អ៊ីសម៉ាអែលចំពោះអំប្រាហាំដែល ជាឪពុករបស់គាត់។

ការកាត់ស្បែកធម្មតារបស់ពួកគេគឺជាការបំភាន់ដូចការអះអាងរបស់កូនចៅរបស់ ពួកគេដែលអះអាងថាមកពីព្រះតែមួយ។ ព្រោះដើម្បីទាមទារយកព្រះ វាមិន គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីមានឪពុកខាងសាច់ឈាមដូចគ្នា។

ហើយនៅពេលដែលពួកសាសន៍យូដាមិនជឿអះអាងអំពីទំនាក់ទំនងនេះជាមួយ ព្រះដោយសារតែអំប្រាហាំជាបិតារបស់ពួកគេ

នោះព្រះយេស៊ូវនឹងបដិសេធនូវអំណះអំណាងនេះ ហើយចោទប្រកាន់ពួកគេថា អារក្ស សាតាំង ដែលជាបិតានៃសេចក្តីភូតករ និងជាឃាតកកាំងពីដើមដំបូងមក។ អ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់ ជនជាតិយូដាដែលបះបោរនៅសម័យទ្រង់គឺអនុវត្តដូចគ្នានឹងការធ្វើពុតជារបស់ ពួកអារ៉ាប់ និងមូស្លីមនៅសម័យយើងដែរ។

លោកុប្បត្តិ ១៧:២៧: « ហើយអស់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះគាត់ មិនថាកើតក្នុង ផ្ទះ ឬបានប្រាក់ពីជនបរទេសនោះទេ ត្រូវកាត់ស្បែកជាមួយគាត់»។

បន្ទាប់ពីគំរូនៃការស្តាប់បង្ហាត់នេះ យើងនឹងឃើញថា
 សំណាងអាក្រក់របស់ជនជាតិហេព្រើរដែលចាកចេញពីប្រទេសអេស៊ីប
 តែងតែកើតចេញពីការមើលស្រាលរបស់ពួកគេចំពោះការគោរពប្រតិបត្តិ
 នៃព្រះជាម្ចាស់ទាមទារយ៉ាងពិតប្រាកដ នៅគ្រប់ពេលវេលា
 និងរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

លោកុប្បត្តិ ១៨

ការបំបែកបងប្អូនសត្រូវ

លោកុប្បត្តិ 18 : 1 : «ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញគាត់នៅក្នុងចំណោមដើមអុក
 នៃលោកម៉ារេ, ខណៈដែលគាត់បានគង់នៅមាត់ទ្វារនៃតង់របស់គាត់ក្នុងពេលថ្ងៃ
 ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២: « ហើយគាត់ងើបភ្នែកឡើង ហើយមើលចុះ មានបុរសបី
 នាក់កំពុងឈរក្បែរគាត់។ ពេលគាត់ឃើញហើយ គាត់ក៏រត់ទៅជួបពួកគេពីមាត់
 ទ្វារត្រសាល ហើយក្រាបចុះដល់ដី »។

អំប្រាហាំជាបុរសអាយុមួយរយឆ្នាំ គាត់ដឹងថាគាត់ចាស់ហើយ ប៉ុន្តែគាត់
 រក្សារាងកាយបានល្អ ដោយសារគាត់ « រត់ទៅជួប » ភ្ញៀវរបស់គាត់។
 តើគាត់បានទទួលស្គាល់ពួកគេជាអ្នកនាំសារសេឡេស្ទាល ទេ ?
 ប៉ុន្តែអ្វីដែលគាត់ឃើញគឺ "បុរសបីនាក់"
 ហើយបន្ទាប់មកយើងអាចឃើញនៅក្នុងប្រតិកម្មរបស់គាត់
 អារម្មណ៍នៃការបដិសណ្ឋារកិច្ចដោយឯកឯង
 ដែលជាផលផ្លែនៃចរិតស្នេហាធម្មជាតិរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៣: « ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ថា លោកម្ចាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំ
 បានទទួលការពេញចិត្តចំពោះព្រះហឫទ័យទ្រង់ហើយ នោះខ្ញុំសូមអង្វរទ្រង់ កុំឱ្យ
 រំលងអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ឡើយ »។

ការហៅភ្ញៀវថា "លោកម្ចាស់"
 គឺជាលទ្ធផលនៃភាពរាប់ទាបដ៏អស្ចារ្យរបស់អំប្រាហាំ
 ហើយម្តងទៀតមិនមានភស្តុតាងណាមួយដែលថាគាត់គិតថាគាត់កំពុងនិយាយ
 ទៅកាន់ព្រះនោះទេ។ ពីព្រោះ
 ការយាងមករបស់ព្រះនៅក្នុងរូបរាងមនុស្សទាំងមូលគឺពិសេស
 ចាប់តាំងពីសូម្បីតែលោកម៉ូសេនឹងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមើលឃើញ "
 សិរីរុងរឿង " នៃមុខរបស់ព្រះយោងទៅតាមនិក្ខមន៍ 33:20 ដល់ 23: " YaHWéH
 បាននិយាយថា: អ្នកនឹងមិនអាច ដើម្បីមើលមុខខ្ញុំ, សម្រាប់មនុស្សមិនអាច
 មើលឃើញខ្ញុំហើយរស់នៅ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: « កន្លែងនេះនៅជិតខ្ញុំ។
 អ្នកនឹងឈរនៅលើថ្ម។ ពេលសិរីល្អរបស់ខ្ញុំរលត់ទៅ នោះយើងនឹងដាក់អ្នកនៅក្នុង
 ប្រហោងថ្ម ហើយខ្ញុំនឹងគ្របដៃអ្នករហូតដល់ឆ្លងផុតទៅ។ ហើយពេលដែលខ្ញុំបង្វែរ
 ដៃ អ្នកនឹងឃើញខ្ញុំពីក្រោយ ប៉ុន្តែមុខខ្ញុំនឹងមិនឃើញឡើយ »។
 ប្រសិនបើការនិមិត្តនៃ "សិរីរុងរឿង " របស់ព្រះត្រូវបានហាមឃាត់

គាត់មិនហាមឃាត់ខ្លួនគាត់ពីការយករូបរាងមនុស្សទៅជិតសត្វរបស់គាត់ទេ។
ព្រះធ្វើវាដើម្បីទៅជួបអំប្រាហាំ ជាមិត្តរបស់គាត់ ហើយគាត់នឹងធ្វើវាម្តងទៀតក្នុង
ទម្រង់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីកំណើតអំប្រិយ៉ុងរបស់គាត់ និងរហូតដល់
ការសោយទិវង្គតរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៤៖ “ ឲ្យអ្នកណាម្នាក់យកទឹកបន្តិចមកលាងជើង។
ហើយសម្រាកនៅក្រោមដើមឈើនេះ។

ខទី 1 បញ្ជាក់ច្បាស់ថាវាក្តៅ ហើយបែកញើសជើងដែលគ្របដោយធ្នូលីដី
លាងជើងអ្នកទស្សនាឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ វាគឺជាការផ្តល់ជូនដ៏រីករាយសម្រាប់ពួក
គេ។ ហើយការយកចិត្តទុកដាក់នេះគឺចំពោះកិត្តិយសរបស់អំប្រាហាំ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៥៖ « ខ្ញុំនឹងទៅយកនំប៉័ងមួយដុំ
ដើម្បីពង្រឹងចិត្តរបស់អ្នក។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងបន្តដំណើររបស់អ្នក; ហេតុនេះ
ហើយបានជាអ្នកដើរកាត់អ្នកបម្រើរបស់អ្នក។ ពួកគេឆ្លើយថា ចូរធ្វើដូចដែល
លោកបាននិយាយ»។

នៅទីនេះយើងឃើញថាអំប្រាហាំមិនបានកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកទេសចរ
ទាំងនេះថាជាសត្វនៅស្ថានសួគ៌ទេ។ ដូច្នេះ ការយកចិត្តទុកដាក់ដែលគាត់បង្ហាញ
ចំពោះពួកគេគឺជាសក្ខីភាពមួយចំពោះគុណសម្បត្តិធម្មជាតិរបស់គាត់។
គាត់ជាមនុស្សរាបទាប ស្រលាញ់ សុភាព សប្បុរស ចេះជួយ និងរាក់ទាក់។ អ្វីដែល
គាត់ស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ។ ក្នុងទិដ្ឋភាពមនុស្សនេះ ព្រះពេញចិត្តនិងទទួលយករាល់
សំណើរបស់ទ្រង់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៦៖ « លោកអំប្រាហាំបានចូលទៅក្នុងត្រសាលរបស់គាត់
យ៉ាងលឿនទៅកាន់សារ៉ា ហើយនិយាយថា៖ « ចូរប្រញាប់យកម្សៅល្អបីរង្វាស់មក
កិនធ្វើនំ»។

អាហារមានប្រយោជន៍ចំពោះរូបកាយខាងសាច់ឈាម
ហើយឃើញសាច់បីនៅពីមុខគាត់
អំប្រាហាំបានរៀបចំអាហារដើម្បីពង្រឹងកម្លាំងរាងកាយរបស់អ្នកទស្សនារបស់គា
ត់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៧៖ « ហើយអំប្រាហាំបានរត់ទៅហ្វូងចៀមរបស់គាត់ ហើយ
យកកូនគោដ៏ទន់ល្ហើយមួយក្បាលមកប្រគល់ឲ្យអ្នកបម្រើម្នាក់ ដែលប្រញាប់
រៀបចំវា»។

ជម្រើសនៃកូនគោដ៏ទន់ភ្លន់បង្ហាញពីភាពសប្បុរស
និងសេចក្តីមេត្តាករុណាពីធម្មជាតិរបស់វា។
ការពេញចិត្តរបស់គាត់ក្នុងការផ្តាច់ចិត្តអ្នកជិតខាងរបស់គាត់។
ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលនេះ វាផ្តល់ជូនអ្នកទស្សនាដ៏ល្អបំផុត។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៨៖ « ហើយគាត់យកក្រែមនិងទឹកដោះគោមួយចំនួនទៀត
ជាមួយនឹងកំភួនជើងដែលបានរៀបចំរួចដាក់នៅមុខពួកគេ។ គាត់ផ្ទាល់បាន
ឈរនៅក្បែរពួកគេ នៅក្រោមដើមឈើ។ ហើយពួកគេបានញ៉ាំ»។

អាហារដែលគួរឱ្យចង់ញ៉ាំទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញដល់មនុស្សចម្លែកដែល
ឆ្លងកាត់ជាមនុស្សដែលគាត់មិនស្គាល់ ប៉ុន្តែគាត់ចាត់ទុកជាសមាជិកនៃគ្រួសារ
គាត់ផ្ទាល់។

ការចាប់បដិសន្ធិរបស់ភ្ញៀវគឺពិតប្រាកដណាស់ចាប់តាំងពីពួកគេញ្ញំអាហារដែល ផលិតសម្រាប់មនុស្ស។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៩៖ « បន្ទាប់មកគេសួរគាត់ថា សារីប្រពន្ធជាងនៅឯណា? គាត់បានឆ្លើយថា: នាងនៅទីនោះនៅក្នុងភ្នំ។ »

ជាមួយនឹងឧបាយកលរបស់ម្ចាស់ផ្ទះទទួលជោគជ័យចំពោះសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះនិងខ្លួនគាត់

អ្នកទស្សនាបង្ហាញពីលក្ខណៈពិតរបស់ពួកគេដោយដាក់ឈ្មោះប្រពន្ធរបស់គាត់ថា "សារី" ដែលព្រះបានប្រគល់ឱ្យគាត់នៅក្នុងការនិមិត្តពីមុនរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១០៖ “ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅអ្នកវិញនៅពេលតែមួយ។ មើលចុះ សារី ប្រពន្ធរបស់អ្នកនឹងមានកូនប្រុសម្នាក់។ សារីកំពុងស្តាប់នៅមាត់ទ្វារត្រសាល ដែលនៅខាងក្រោយគាត់។ »

ចូរយើងកត់សំគាល់ថានៅក្នុងរូបរាងរបស់ភ្ញៀវទាំងបីនោះ គ្មានអ្វីដែលអាចសម្គាល់ YaHWeh ពីទេវតាពីរអង្គដែលអមដំណើរគាត់នោះទេ។ ជីវិតនៅស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបង្ហាញនៅទីនេះ

ហើយបង្ហាញពីអត្ថន័យសមភាពដែលសោយរាជ្យនៅទីនោះ។

ខណៈពេលដែលអ្នកទស្សនាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទស្សនាបីនាក់ប្រកាសពី កំណើតរបស់សារីដែលជិតមកដល់នោះ

នាងស្តាប់ពីច្រកចូលគង់ទៅអ្វីដែលកំពុងនិយាយ ហើយអត្ថបទនោះបញ្ជាក់ថាអ្នកណា " នៅពីក្រោយគាត់ " ដែលមានន័យថា គាត់មិនបានឃើញនាង ហើយមនុស្សមិនអាចដឹងពីវត្តមានរបស់នាងបានទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនមែនជាបុរសទេ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១១៖ « អ័ប្រាហាំ និងសារីមានវ័យចំណាស់ ហើយមានអាយុ ច្រើនឆ្នាំ ហើយសារីលែងសង្ឃឹមថានឹងមានកូនទៀតហើយ។ »

ខគម្ពីរកំណត់លក្ខខណ្ឌធម្មការរបស់មនុស្សទូទៅចំពោះមនុស្សជាតិទាំងអស់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១២៖ « ហើយនាងសើច ក្នុងខ្លួន ដោយនិយាយថា ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចាស់ហើយ តើខ្ញុំនៅតែចង់បានឬ? ម្ចាស់ខ្ញុំក៏ចាស់ដែរ។ »

សូមកត់សម្គាល់ម្តងទៀតនូវភាពជាក់លាក់៖ " នាងសើច នៅក្នុងខ្លួននាង " ដូច្នោះ គ្មាននរណាម្នាក់បានឮគាត់សើចឡើយ លើកលែងតែព្រះដ៏មានព្រះជន្ម រស់ ដែលស្វែងរកគំនិត និងចិត្ត។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១៣៖ « ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកអ័ប្រាហាំថា៖ « ហេតុអ្វីបានជាសារីសើចដោយមានប្រសាសន៍ថា៖ « តើខ្ញុំនឹងមានកូនមែនឬ? »

ព្រះឆ្លៀតឱកាសបង្ហាញអត្តសញ្ញាណដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ដែលសមហេតុ ផលចំពោះការលើកឡើងអំពីយ៉ាហ្វិ ព្រោះជាអ្នកដែលនិយាយក្នុងរូបរាងមនុស្ស នេះចំពោះអ័ប្រាហាំ។ មានតែព្រះទេដែលអាចដឹងពីគំនិតលាក់កំបាំងរបស់សារី ហើយឥឡូវនេះអ័ប្រាហាំដឹងថាព្រះកំពុងនិយាយទៅកាន់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១៤: « តើមានអ្វីដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះព្រះយេហូវ៉ាឬ? នៅពេលកំណត់ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មករកអ្នកវិញ នៅពេលនោះដែរ។ ហើយសារ៉ានឹងមានកូនប្រុសមួយ »។

ព្រះក្លាយទៅជាផ្តាច់ការហើយបន្តការទស្សន៍ទាយរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់ក្នុង នាមថា YaHWeH នៃទេវភាពរបស់ទ្រង់។

លោកុប្បត្តិ ១៨ :១៥: « សារ៉ាបាននិយាយកុហកថា ខ្ញុំមិនសើចទេ។ ដោយសារតែនាងខ្លាច។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា: ផ្ទុយទៅវិញអ្នកសើច។

“ សារ៉ាកុហក ” ដោយសារព្រះបានឮគំនិតសម្ងាត់របស់នាង ប៉ុន្តែគ្មានសំណើចេញពីមាត់របស់នាងឡើយ។ ដូច្នេះ វាគ្រាន់តែជាការកុហកបន្តិចបន្តួចចំពោះព្រះ តែមិនមែនចំពោះមនុស្សទេ។ ហើយប្រសិនបើព្រះស្តីបន្ទោសនាង គឺដោយសារនាងមិនទទួលស្គាល់ថា ព្រះបាន គ្រប់គ្រងគំនិតរបស់នាង។ នាងផ្តល់ភ័ស្តុតាងរហូតដល់ទៅកុហកគាត់។ នេះជា មូលហេតុដែលគាត់ទទួលបានដោយនិយាយថា: « ផ្ទុយទៅវិញ (វាជាញឹកញយមិនពិត) អ្នក បានសើច ។ ចូរយើងកុំភ្លេចថា មនុស្សដែលព្រះបានប្រទានពរគឺអំប្រាហាំ ហើយ មិនមែនសារ៉ា ជាករិយាស្របច្បាប់របស់គាត់ ដែលទទួលបានតែពិពរជ័យពីស្វាមី ប៉ុណ្ណោះ។

គំនិតរបស់គាត់បានផ្តល់លទ្ធផលរួចហើយនៅក្នុងបណ្តាសានៃកំណើតរបស់ Ishmael ដែលជាសត្រូវតំណពូជនាពេលអនាគតនិងគូប្រជែងរបស់អ៊ីស្រាអែល; វាជាការពិតដើម្បីសម្រេចគម្រោងដ៏ទេវភាព។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១៦: « ហើយបុរសទាំងនេះបានក្រោកឡើងដើម្បីចេញទៅ ហើយមើលទៅក្រុងសូដុម។ អំប្រាហាំបានទៅជាមួយនឹងពួកគេ។

ដោយត្រូវបានពន្លត់ ចិញ្ចឹម និងបន្តជាថ្មីដល់អំប្រាហាំ និងសារ៉ា នូវកំណើតនាពេលអនាគតនៃកូនប្រុសស្របច្បាប់ អ៊ីសាក អ្នកទស្សនាស្ថានសួគ៌បង្ហាញដល់អំប្រាហាំថា ការមកលេងផែនដីរបស់ពួកគេក៏មានបេសកកម្មមួយទៀតនៅក្នុងចិត្តផងដែរ: វាទាក់ទងនឹងក្រុងសូដុម។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១៧ ថា: « បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: « តើខ្ញុំ ត្រូវលាក់ខ្លួនពីអំប្រាហាំអំពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ? ...

នៅទីនេះយើងមានការអនុវត្តយ៉ាងជាក់លាក់នៃខគម្ពីរនេះពីអេម៉ុស 3: 7: " សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនធ្វើអ្វីសោះដោយមិនបានបើកសម្តែងអាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់ដល់ពួកហោរា ជាអ្នកបំរើទ្រង់ " ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១៨: « អំប្រាហាំនឹងក្លាយទៅជាប្រជាជាតិដ៏អស្ចារ្យមួយ ហើយប្រជាជាតិទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងបានពរក្នុងលោក »។

ដោយសារតែការបាត់បង់អត្ថន័យធម្មតាដែលត្រូវបានអនុវត្តចំពោះគុណ កិរិយា " ពិតប្រាកដ " ខ្ញុំចាំថាវាមានន័យថា: ក្នុងលក្ខណៈជាក់លាក់និងដាច់ខាត។ មុននឹងលាតត្រដាងគម្រោងបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គាត់ ព្រះជាម្ចាស់ប្រញាប់ប្រញាល់ធានាដល់អំប្រាហាំអំពីឋានៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់នៅចំ ពោះមុខគាត់ ហើយគាត់បានបន្តពរជ័យដែលគាត់នឹងផ្តល់ឱ្យគាត់។ ព្រះចាប់ផ្តើមនិយាយអំពីអំប្រាហាំជាបុគ្គលទីបី

ដើម្បីលើកគាត់ឡើងឋានៈជាតួអង្គប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យរបស់មនុស្សជាតិ។
ការធ្វើដូច្នោះ គាត់បង្ហាញកូនចៅខាងសាច់ឈាម
និងខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់នូវគំរូដែលគាត់ប្រទានពរ ហើយដែលគាត់រំលឹក
និងកំណត់នៅក្នុងខគម្ពីរដែលមក។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១៩៖ « ដ្បិតខ្ញុំបានជ្រើសរើសគាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចបង្ហាញ
កូនប្រុស និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់តាមគាត់ ឲ្យកាន់តាមមាតិកាសំពះយេហូវ៉ា
ដោយសុចរិត និងសុចរិតតាមការសន្យារបស់លោកអ័ប្រាហាំ។

អ្វីដែលព្រះពិពណ៌នានៅក្នុងខគម្ពីរនេះធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នាជាមួយនឹង
ក្រុងសូដុម ដែលទ្រង់នឹងបំផ្លាញ។ រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក អ្នកដែលបាន
ជ្រើសរើសនឹងមានលក្ខណៈដូចការពិពណ៌នានេះ៖ ការរក្សាមាតិកានៃព្រះយេហូវ៉ា
មានការប្រតិបត្តិសេចក្តីសុចរិត និងយុត្តិធម៌។ សេចក្តីសុចរិតពិត និងយុត្តិធម៌
ពិតប្រាកដ ដែលព្រះនឹងសង់លើអត្ថបទនៃច្បាប់ ដើម្បីបង្រៀនប្រជារាស្ត្ររបស់
លោកដល់អីស្រាអែល។ ការគោរពចំពោះអ្វីៗទាំងនេះនឹងជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ព្រះ
ក្នុងការគោរពការសន្យារបស់ទ្រង់អំពីពរជ័យ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២០៖ « ហើយព្រះយេហូវ៉ាបានមានប្រសាសន៍ថា ៖ ការស្រែក
ប្រឆាំងនឹងក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ាបានកើនឡើង ហើយអំពើបាបរបស់ពួកគេ
គឺធំណាស់»។

ព្រះបាននាំយកការជំនុំជម្រះនេះប្រឆាំងនឹងក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា ជា
ក្រុងរបស់ស្តេចដែលអ័ប្រាហាំបានមកជួយនៅពេលពួកគេវាយប្រហារ។ ប៉ុន្តែវាក៏
នៅក្រុងសូដុមដែរ ដែលក្មួយប្រុសរបស់លោកទ្រុតបានជ្រើសរើសទៅតាំងលំនៅ
ជាមួយក្រុមគ្រួសារ និង អ្នកបម្រើរបស់គាត់។
ដោយដឹងពីចំណងនៃចំណងដែលអ័ប្រាហាំមានចំពោះក្មួយប្រុសរបស់គាត់
ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើនទម្រង់នៃការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះបុរសចំណាស់ដើម្បី
ប្រកាសអំពីបំណងរបស់គាត់ចំពោះគាត់។
ហើយដើម្បីធ្វើដូច្នោះគាត់បានបន្ទាបខ្លួនគាត់ទៅកម្រិតនៃមនុស្សដើម្បីធ្វើជាម
នុស្សជាតិឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បីដាក់ខ្លួនគាត់នៅកម្រិត
នៃហេតុផលរបស់មនុស្សរបស់អ័ប្រាហាំជាអ្នកបំរើរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 18:21: “ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងចុះទៅ
ហើយខ្ញុំនឹងមើលថា តើពួកគេបានប្រព្រឹត្តទាំងស្រុងតាមរបាយការណ៍ដែលមករក
ខ្ញុំឬអត់។ ហើយបើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងដឹង»។

ពាក្យទាំងនេះផ្ទុយនឹងចំណេះដឹងអំពីគំនិតរបស់សាវ៉ា
ត្សិតព្រះមិនអាចព្រងើយកន្តើយចំពោះកម្រិតនៃអំពើអសីលធម៌ដែលបានទៅដល់
ទីក្រុងទាំងពីរនៃវាលទំនាបនេះ និងភាពរុងរឿងដ៏បរិបូណ៌របស់ពួកគេ។
ប្រតិកម្មនេះបង្ហាញពីការយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីឲ្យអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ទទួល
យកការកាត់ទោសដ៏ត្រឹមត្រូវនៃការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២២៖ « ហើយពួកគេក៏ចេញទៅក្រុងសូដុម។ ប៉ុន្តែអ័ប្រាហាំ
នៅតែឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃព្រះយេហូវ៉ា»។

នៅទីនេះ
ការញែកភ្ញៀវចេញពីគ្នាអនុញ្ញាតឱ្យអ័ប្រាហាំស្គាល់ក្នុងចំណោមពួកគេថាជាព្រះដ៏
មានព្រះជន្មកង់នៅ យ៉ាហ្វិ

មានវត្តមានជាមួយគាត់ក្នុងរូបរាងមនុស្សសាមញ្ញដែលលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការ
ដោះដូរពាក្យ។ អំប្រាហាំនឹងមានចិត្តក្លាហាន រហូតដល់ការចូលរួមជាមួយនឹងព្រះ
ក្នុងការតម្កល់មួយដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះនៃទីក្រុងទាំងពីរ ដែលមួយក្នុង
ចំណោមនោះមានក្មួយប្រុសរបស់ឡាតវេន។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២៣ អំប្រាហាំចូលមកជិត ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ « តើ
អ្នកនឹងបំផ្លាញមនុស្សសុចរិតជាមួយនឹងមនុស្សអាក្រក់ដែរឬទេ? »

សំណួរដែលសួរដោយអំប្រាហាំគឺសមហេតុផល
ពីព្រោះនៅក្នុងសកម្មភាពសមូហភាពនៃយុត្តិធម៌របស់ខ្លួន
មនុស្សជាតិបណ្តាលឱ្យស្លាប់ជនរងគ្រោះស្លូតត្រង់ ហៅថាការខូចខាតវត្ថុបញ្ចាំ។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើមនុស្សជាតិមិនអាចប្រាប់ពីភាពខុសគ្នានោះព្រះអាច។
ហើយគាត់នឹងផ្តល់ភស្តុតាងនៃរឿងនេះដល់អំប្រាហាំ
និងដល់ពួកយើងដែលបានអានទីបន្ទាល់ក្នុងព្រះគម្ពីររបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២៤៖ «

ប្រហែលជាមានមនុស្សសុចរិតហាសិបនាក់នៅកណ្តាលទីក្រុង៖
តើអ្នកនឹងបំផ្លាញពួកគេដែរ ឬអត់ ហើយនឹងមិនអត់ទោសឱ្យទីក្រុងនេះទេ
ដោយសារតែមនុស្សសុចរិតទាំងហាសិបនាក់ដែលនៅកណ្តាលទីក្រុងនោះ? »

នៅក្នុងព្រលឹងដ៏ទន់ភ្លន់ និងស្រឡាញ់របស់គាត់

អំប្រាហាំពោរពេញទៅដោយការបំភាន់
ហើយគាត់ស្រមៃថាអាចរកឃើញមនុស្សសុចរិតយ៉ាងហោចណាស់ 50
នាក់នៅក្នុងទីក្រុងទាំងពីរនេះ ហើយគាត់បានអំពាវនាវឱ្យមនុស្សសុចរិតទាំង 50
នាក់នេះទទួលបានពីព្រះគុណនៃទីក្រុងទាំងពីរនៅក្នុង
ឈ្មោះនៃយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់គាត់
ដែលមិនអាចកាត់ទោសជនស្លូតត្រង់ដោយអ្នកដែលមានទោស។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២៥៖ « ត្រូវសម្លាប់មនុស្សសុចរិតជាមួយនឹងមនុស្សអាក្រក់
ដើម្បីឱ្យបាននៅជាមួយនឹងមនុស្សសុចរិតដូចនឹងមនុស្សទុច្ចរិតដែរ
ឆ្ងាយពីអ្នក! តើអ្នកដែលវិនិច្ឆ័យលើផែនដីទាំងមូលនឹងប្រើយុត្តិធម៌ឬ? »

ដូច្នោះ អំប្រាហាំគិតដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដោយរំព្យកព្រះអំពីអ្វីដែលគាត់
មិនអាចធ្វើដោយមិនបដិសេធបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់គាត់ដែលជាប់ទាក់ទងនឹង
អារម្មណ៍នៃយុត្តិធម៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២៦៖ « ហើយព្រះយេហូវ៉ាបានមានប្រសាសន៍ថា បើខ្ញុំរក
ឃើញមនុស្សសុចរិតហាសិបនាក់នៅក្រុងសូដុមនៅកណ្តាលក្រុង នោះខ្ញុំនឹង
អត់ទោសឱ្យអ្នកក្រុងទាំងមូលដោយប្រយោជន៍ពួកគេ »។

ដោយការអត់ធ្មត់និងចិត្តសប្បុរស នោះព្រះយេហូវ៉ាបានអនុញ្ញាតឱ្យ
អំប្រាហាំមានប្រសាសន៍ ហើយក្នុងការឆ្លើយតបរបស់គាត់ គាត់បង្ហាញថាគាត់
ត្រឹមត្រូវ៖ សម្រាប់មនុស្សសុចរិត 50 នាក់ ទីក្រុងនឹងមិនត្រូវបំផ្លាញឡើយ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២៧៖ « អំប្រាហាំបានឆ្លើយថា មើលចុះ ខ្ញុំបានហ៊ាននិយាយ
ទៅកាន់ព្រះយេហូវ៉ា ជាខ្ញុំដែលជាជួរលី និងជេវៈ »។

តើវាជាកំនិតនៃ « ជួរលីនិងជេវៈ » ដែលនឹងមានមនុស្សទុច្ចរិតបន្ទាល់ទុក
បន្ទាប់ពីការបំផ្លាញនៃទីក្រុងទាំងពីរនៅជ្រលងភ្នំនោះឬទេ? ទោះជាយ៉ាង
ណា អំប្រាហាំសារភាពថាខ្លួនគាត់មិនមែនជាអ្វីក្រៅពី « ជួរលីនិងជេវៈ »។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២៨: « ប្រហែលជាមនុស្សសុចរិតប្រាំនាក់ក្នុងចំណោម
មនុស្សសាមីបនាក់នឹងខ្វះខាត: តើអ្នកនឹងបំផ្លាញទីក្រុងទាំងមូលទេ?
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: « ខ្ញុំនឹងមិនបំផ្លាញវាទេ ប្រសិនបើខ្ញុំរកឃើញមនុស្ស
សុចរិតសែសិបប្រាំនាក់នៅទីនោះ។

ភាពក្លាហានរបស់អ័ប្រាហាំនិងនាំគាត់ឱ្យបន្តការចរចារបស់គាត់ដោយប
ន្ទាបរាល់ពេលដែលចំនួនអ្នកជ្រើសរើសដែលអាចធ្វើបាន
ហើយគាត់នឹងឈប់នៅក្នុងខ 32 លើចំនួនមនុស្សសុចរិតដប់នាក់។
ហើយរាល់ពេលដែលព្រះនឹងប្រទានព្រះគុណរបស់គាត់ដោយសារតែចំនួនដែលបា
នស្នើឡើងដោយអ័ប្រាហាំ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:២៩: « អ័ប្រាហាំបានបន្តនិយាយទៅគាត់ ហើយមាន
ប្រសាសន៍ថា ប្រហែលជានឹងមានមនុស្សសុចរិតសែសិបនាក់នៅទីនោះ។
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: « ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើអ្វីដើម្បី ជាប្រយោជន៍ដល់ សែសិប
នាក់នេះ .

លោកុប្បត្តិ ១៨:៣០ អ័ប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា: « កុំឱ្យព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ព្រះ
ពិរោធឡើយ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយ។ ប្រហែលជានឹងមានមនុស្សសុចរិតសាមសិប
នាក់នៅទីនោះ។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា: « ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើអ្វីឡើយ ប្រសិនបើខ្ញុំ
រកឃើញមនុស្សសុចរិតសាមសិបនាក់នៅទីនោះ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៣១: « អ័ប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា មើលចុះ ខ្ញុំហ៊ាននិយាយ
ទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ ប្រហែលជាមានមនុស្សសុចរិតម្ភៃនៅទីនោះ។ ព្រះអម្ចាស់
មានព្រះបន្ទូលថា: « យើងនឹងមិនបំផ្លាញវាដោយយល់ដល់អ្នក ទាំងម្ភៃ នេះទេ ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៣២ អ័ប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា: « កុំឱ្យព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ព្រះ
ពិរោធឡើយ ហើយខ្ញុំនឹងមិននិយាយលើសពីលើកនេះឡើយ។
ប្រហែលជាមានមនុស្សសុចរិតដប់នាក់នៅទីនោះ។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា:
« យើងនឹងមិនបំផ្លាញវាដោយយល់ដល់មនុស្សសុចរិតទាំងដប់នាក់នេះទេ។

នៅទីនេះបញ្ចប់ការចរចារបស់អ័ប្រាហាំដែលយល់ថាមានដែនកំណត់ដែល
ត្រូវកំណត់លើសពីការទទួលបានរបស់គាត់នឹងមិនសមហេតុផល។
គាត់ឈប់នៅចំនួនមនុស្សសុចរិតដប់នាក់។
គាត់ជឿដោយសុទ្ធិដ្ឋិនិយមថាចំនួនមនុស្សសុចរិតនេះត្រូវតែរកឃើញនៅក្នុងទី
ក្រុងពុករលួយទាំងពីរនេះ: បើទោះជាប់តែឡត
និងសាច់ញាតិរបស់គាត់ក៏ដោយ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:៣៣: « ព្រះអម្ចាស់បានយាងចេញទៅវិញ នៅពេលដែល
លោកបាននិយាយជាមួយលោកអ័ប្រាហាំចប់។ ហើយអ័ប្រាហាំបានត្រឡប់ទៅផ្ទះ
របស់គាត់វិញ»។

ការប្រជុំនៅលើផែនដីនៃមិត្តពីរនាក់ គឺមួយនៅស្ថានសួគ៌
និងព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ និងមួយទៀតមនុស្ស ធ្វើដំណើរ បានបញ្ចប់
ហើយម្នាក់ៗត្រឡប់ទៅកាន់កាប់វិញ។

លោកអ័ប្រាហាំឆ្ពោះទៅកាន់លំនៅរបស់គាត់ និងព្រះអម្ចាស់ឆ្ពោះទៅទីក្រុងសូដុម
និងទីក្រុងកូម៉ូរ៉ា ដែលការវិនិច្ឆ័យដ៏បំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គាត់នឹងធ្លាក់ចុះ។

នៅក្នុងការដោះដូររបស់គាត់ជាមួយព្រះ
អ័ប្រាហាំបានបង្ហាញពីចរិតរបស់គាត់ដែលមានលក្ខណៈដូចព្រះ

ដោយខ្លួនខ្លាយចង់ឃើញភាពយុត្តិធម៌ពិតប្រាកដ
ខណៈពេលដែលផ្តល់ជីវិតនូវតម្លៃដ៏ថ្លៃថ្លារបស់វា។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលការ
ចរចារបស់អ្នកបម្រើរបស់គាត់អាចបានត្រឹមតែវិកាយនិងវិកាយចំពោះចិត្ត
របស់ព្រះដែលមានអារម្មណ៍ពេញលេញ។

លោកប្បត្តិ ១៩

ការបែកគ្នាក្នុងគ្រាអាសន្ន

លោកប្បត្តិ 19 : 1 ទេវតាទាំងពីរបានមកដល់ក្រុងសូដុមនៅពេលល្ងាច។
លោកឡូតអង្គុយនៅមាត់ទ្វារក្រុងសូដុម។ ពេលឡូតឃើញពួកគេ គាត់ក៏ក្រោក
ឡើងទៅជួបគេ ហើយក្រាបមុខដល់ដី»។

យើងទទួលស្គាល់នៅក្នុងឥរិយាបថនេះ

ឥទ្ធិពលដ៏ល្អរបស់អំប្រាហាំមកលើក្មួយប្រុសរបស់គាត់ឡូត
ចាប់តាំងពីគាត់បង្ហាញការគិតដូចគ្នាចំពោះភ្ញៀវដែលឆ្លងកាត់។ ហើយគាត់ធ្វើវា
ដោយយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែមទៀត ដូចដែលគាត់ដឹងពីសីលធម៌អាក្រក់របស់
អ្នកក្រុងសូដុម ដែលគាត់បានតាំងទីលំនៅ។

លោកប្បត្តិ 19:2: “ បន្ទាប់មក គាត់បាននិយាយថា មើលចុះ
លោកម្ចាស់របស់ខ្ញុំ សូមចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់
ហើយស្នាក់នៅទីនោះមួយយប់។ លាងជើងរបស់អ្នក; អ្នកនឹងក្រោកពីព្រលឹម
ហើយអ្នកនឹងបន្តដំណើររបស់អ្នក។ អត់ទេ គេឆ្លើយថា យើងនឹងស្នាក់នៅតាមផ្លូវ
»។

ឡូតធ្វើជាកាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ក្នុងការស្វាគមន៍អ្នកដែលដើរកាត់ផ្ទះរបស់
គាត់ដើម្បីការពារពួកគេពីអំពើដ៏អៀនខ្មាស់ និងព្យាបាទរបស់អ្នកស្រុក
ពួករលួយ។

យើងរកឃើញពាក្យស្វាគមន៍ដូចគ្នាដែលអាចរ៉ាប់រងបាននិយាយទៅកាន់ភ្ញៀវបីនា
ក់របស់គាត់។ ឡូតពិតជាជាមនុស្សសុចរិតដែលមិនព្រមឲ្យខ្លួនឯងខូចចិត្តដោយ
ការរួមរបស់ជាមួយនឹងមនុស្សអាក្រក់នៃទីក្រុងនេះ។

ទេវតាទាំងពីរបានមកបំផ្លាញទីក្រុង ប៉ុន្តែមុននឹងបំផ្លាញទីក្រុងនោះ
ពួកគេចង់បំភាន់អំពើអាក្រក់របស់អ្នកស្រុក ដោយចាប់ពួកគេនៅក្នុងទង្វើ
បង្ហាញពីអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេយ៉ាងសកម្ម។ ហើយដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលនេះ
វាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពួកគេក្នុងការចំណាយពេលមួយយប់នៅតាមផ្លូវដែលត្រូវ
បានវាយប្រហារដោយពួកសូដុម។

លោកប្បត្តិ ១៩:៣: « ប៉ុន្តែ ឡូតបានដាស់តឿនគេយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់ចូល
មកផ្ទះគាត់។ គាត់បានធ្វើពិធីដប់លៀងដល់ពួកគេ ហើយដុតនំប៉័ងឥតមេ។
ហើយពួកគេបានញ៉ាំ” ។

ដូច្នេះ ឡូតជោគជ័យក្នុងការបញ្ឈប់បញ្ហាពួកគេ
ហើយពួកគេទទួលយកការរាក់ទាក់របស់គាត់។
ដែលនៅតែផ្តល់ឱ្យគាត់នូវឱកាសដើម្បីបង្ហាញពីចិត្តសប្បុរសរបស់គាត់ដូចដែលអំ

ប្រាហ៍បានធ្វើពីមុនគាត់។

បទពិសោធន៍បង្រៀនពួកគេឱ្យរកឃើញព្រលឹងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ឡូត
ជាបុរសសុចរិតម្នាក់នៅកណ្តាលអយុត្តិធម៌។

លោកប្បត្តិ ១៩:៤៖ « ពួកគេមិនទាន់បានចូលគេងទេ
នៅពេលដែលប្រជាជននៅទីក្រុងសូដុម ឡោមព័ទ្ធផ្ទះកាំងពីកុមាររហូតដល់ចាស់។
ប្រជាជនទាំងមូលបានមករត់»។

ការបង្ហាញអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកស្រុកគឺហួសពីការស្មានរបស់ទេវតាទាំងពីរ
ចាប់តាំងពីពួកគេមករកពួកគេសូម្បីតែនៅក្នុងផ្ទះដែលឡូតបានស្នាក់នៅពួក
គេ។ សូមកត់សម្គាល់កម្រិតនៃការឆ្លងនៃអំពើអាក្រក់នេះ៖ « ពីកុមារដល់មនុស្ស
ចាស់»។ ដូច្នេះ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ YaHWéH គឺសមហេតុផលទាំងស្រុង។

លោកប្បត្តិ ១៩:៥៖ « ហើយគេហៅឡូត ហើយសួរគាត់ថា តើយប់នេះអ្នក
ដែលចូលមកឯណា? ចូរនាំពួកគេចេញមកឯយើង ដើម្បីឲ្យយើងបានស្គាល់ពួកគេ
»។

មនុស្សនោតល្ងង់អាចត្រូវបានបញ្ឆោតដោយចេតនារបស់ពួកសូដុមព្រោះ
វាមិនមែនជាការស្នើសុំឱ្យអ្នកស្គាល់គ្នាទេប៉ុន្តែសម្រាប់ចំណេះដឹងក្នុងន័យព្រះគម្ពីរ
នៃពាក្យនៃឧទាហរណ៍

"អ័ដាមបានស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់ហើយនាងបង្កើតបានកូនប្រុស" ។ ដូច្នេះ
ភាពថោកទាបរបស់មនុស្សទាំងនេះគឺសរុប និងគ្មានការដោះស្រាយ។

លោកប្បត្តិ ១៩:៦៖ « ឡូតចេញទៅឯមាត់ទ្វារផ្ទះ ហើយបិទទ្វារពីក្រោយគាត់
»។

ឡូតក្លាហានដែលប្រញាប់ទៅជួបសត្វដែលគួរស្អប់ខ្ពើម ហើយដែលយកចិត្ត
ទុកដាក់បិទទ្វារផ្ទះនៅពីក្រោយគាត់ដើម្បីការពារភ្ញៀវរបស់គាត់។

លោកប្បត្តិ ១៩:៧៖ « ហើយគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា ៖ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំ
សូមអង្វរអ្នកកុំធ្វើអំពើអាក្រក់។»

មនុស្សល្អទូន្មានមនុស្សអាក្រក់កុំធ្វើអាក្រក់។ គាត់ហៅពួកគេថា
"បងប្អូន" ពីព្រោះពួកគេជាមនុស្សដូចគាត់
ហើយគាត់បានរក្សានៅក្នុងខ្លួនគាត់ដោយក្តីសង្ឃឹមក្នុងការសង្គ្រោះពួកគេមួយចំ
នួនពីការស្លាប់ឆ្កោះទៅរកអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេដឹកនាំពួកគេ។

លោកប្បត្តិ ១៩:៨៖ « មើល ខ្ញុំមានកូនស្រីពីរនាក់ដែលមិនធ្លាប់ស្គាល់បុរស។
ខ្ញុំនឹងនាំពួកគេចេញទៅរកអ្នក ហើយអ្នកអាចធ្វើតាមចិត្តគេបាន។ កុំធ្វើអ្វី
ចំពោះបុរសទាំងនេះឡើយ តាំងពីពួកគេមកដល់ម្តប់ដំបូលផ្ទះខ្ញុំ»។

សម្រាប់ឡូត
អាកប្បកិរិយារបស់ជនជាតិសូដុមបានឈានដល់កម្រិតខ្ពស់ដែលមិនធ្លាប់មានពី
មុនមកនៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ។ ហើយដើម្បីការពារភ្ញៀវទាំងពីរនាក់របស់គាត់
គាត់មកថ្វាយកូនស្រីព្រហ្មចារីទាំងពីរនៅកន្លែងរបស់គាត់។

លោកប្បត្តិ ១៩:៩៖ « គេថាចេញទៅ! គេនិយាយទៀតថា ម្នាក់នេះមកជា
មនុស្សចម្លែក ហើយគាត់ចង់ធ្វើជាចៅក្រម!
អញ្ជឹងយើងនឹងធ្វើអ្នកអាក្រក់ជាងពួកគេ។ ហើយដោយសង្កត់លើឡូតយ៉ាងខ្លាំង
ពួកគេបានចេញមុខមកទម្លុះទ្វារ»។

ពាក្យរបស់ឡូតមិនបានធ្វើឲ្យកញ្ចប់ដែលប្រមូលផ្តុំគ្នាបានស្ងប់ឡើយ ហើយ ពួកសត្វដ៏សាហាវទាំងនេះកំពុងរៀបចំធ្វើអាក្រក់ចំពោះគាត់ជាងពួកគេទៅ ទៀត។ បន្ទាប់មកពួកគេព្យាយាមបំបែកទ្វារ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១០: « ហើយពួកបុរសក៏លើកដៃនាំឡូតចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយបិទទ្វារ។ »

ដោយក្លាហានឡូតក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ទេវតាបានធ្វើអន្តរាគមន៍ ហើយនាំឡូត ចូលក្នុងផ្ទះ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១១: « ហើយគេវាយមនុស្សខ្វាក់ភ្នែកដែលនៅមាត់ទ្វារផ្ទះ តាំងពីតូចបំផុតរហូតដល់ធំបំផុត ដូច្នោះពួកគេបានឈឺចាប់ដោយឥត ប្រយោជន៍ ដើម្បីស្វែងរកទ្វារ។ »

នៅខាងក្រៅ មនុស្សរំភើបដែលជិតស្និទ្ធបំផុតត្រូវបានវាយប្រហារខ្វាក់; ដូច្នោះអ្នកកាន់កាប់ផ្ទះត្រូវបានការពារ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១២: « ពួកបុរសនិយាយទៅឡូតថា អ្នកនៅទីនេះអ្នកណា? កូនប្រសាកូនស្រី និងអ្វីៗដែលជារបស់អ្នកនៅក្នុងក្រុង ចូរនាំពួកគេចេញពី កន្លែងនេះ។ »

ឡូតបានទទួលការពេញចិត្តចំពោះភ្នែករបស់ទេវតា និងព្រះដែលបាន ចាត់គេមក។ ដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់គាត់ទទួលបានការសង្គ្រោះ គាត់ត្រូវតែ « **ចេញ ទៅ** » ទីក្រុង និងជ្រលងវាលទំនាប ព្រោះទេវតានឹងបំផ្លាញអ្នកស្រុកនៅជ្រលងភ្នំ នេះ ដែលនឹងក្លាយទៅជាតំបន់បាក់បែកដូចក្រុងអែម។ ការថ្វាយទេវតាដល់វត្ថុ ទាំងឡាយដែលជារបស់លោកក្នុងសត្វមានជីវិត។

នៅក្នុងប្រធានបទនៃ **ការបំបែក នេះ** បទបញ្ជាដ៏ទេវភាពដើម្បី " **ចេញមក** " គឺអចិន្ត្រៃយ៍។ ដោយសារលោកជំរុញឲ្យសត្វលោក **ញែកខ្លួន** ចេញពីអំពើ អាក្រក់ក្នុងគ្រប់ទម្រង់ដូចជាព្រះវិហារគ្រិស្តក្លែងក្លាយ។ នៅក្នុង Rev.18:4 គាត់បង្គាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់គាត់ឱ្យ " **ចេញទៅ** » នៃ " **បាបិទ្ធិនដ៏អស្ចារ្យ** " ដែលទីមួយទាក់ទងនឹងសាសនាកាតូលិក និងទីពីរ សាសនាប្រូតេស្តង់ពហុទម្រង់ ក្រោមឥទ្ធិពលនៃការដែលពួកគេបានរក្សារហូតមកដល់ពេលនេះ។ ហើយដូចឡូត ដែរ ជីវិតរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះដោយការគោរពតាមបញ្ជារបស់ព្រះ ក្លាមៗ។

ពីព្រោះនៅពេលដែលច្បាប់ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើដែលនឹងធ្វើឱ្យថ្ងៃអាទិត្យសម្រា កនៅថ្ងៃដំបូងជាកាតព្វកិច្ចនោះពេលវេលានៃព្រះគុណនឹងមកដល់ទីបញ្ចប់។ ហើយបន្ទាប់មកវានឹងយឺតពេលក្នុងការផ្លាស់ប្តូរគំនិត និងជំហររបស់អ្នកចំពោះបញ្ហានេះ។

នៅទីនេះខ្ញុំគូរយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកចំពោះគ្រោះថ្នាក់ដែលតំណាង ដោយការពន្យារពេលការសម្រេចចិត្តចាំបាច់រហូតដល់ពេលក្រោយ។ ជីវិតរបស់យើងមានភាពផុយស្រួយ យើងអាចស្លាប់ដោយសារជំងឺ គ្រោះថ្នាក់ ឬការវាយប្រហារ អ្វីដែលអាចកើតឡើង ប្រសិនបើព្រះមិនពេញចិត្តចំពោះភាពយឺតយ៉ាវក្នុងប្រតិកម្មរបស់យើង ហើយក្នុងករណីនេះ ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃព្រះគុណរួមបាត់បង់សារៈសំខាន់របស់វា។ ដោយសារអ្នក

ណាដែលស្លាប់មុននាង នោះក៏ស្លាប់ដោយអយុត្តិធម៌ និងការផ្តោលទោសដោយ ព្រះ។ ដោយដឹងអំពីបញ្ហានេះ ប៉ូលនិយាយនៅក្នុងហេប.៣:៧-៨៖ « ថ្ងៃនេះ បើអ្នករៀនទៀងគាត់ នោះកុំធ្វើឱ្យចិត្តរបស់អ្នកវិវរសដូចពេលបះបោរ... »។ ដូច្នោះ តែងតែមានការបន្ទាន់ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងការផ្តល់ជូនដោយព្រះ ហើយប៉ូលមានគំនិតនេះបើយោងតាម ហេប.៤:១៖ « ដូច្នោះ ចូរយើងភ័យខ្លាច ខណៈពេលដែលការសន្យានៃការចូលទៅក្នុងការសម្រាករបស់គាត់នៅតែមាន ថានរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក ហាក់ដូចជាមិនបានមកយិតពេកទេ »។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១៣៖ « ដ្បិតយើងនឹងបំផ្លាញកន្លែងនេះ ពីព្រោះការស្រែក ប្រឆាំងនឹងអ្នកស្រុកនោះគឺជំនោរចំពោះព្រះយេហូវ៉ា។ ព្រះយេហូវ៉ាបានចាត់យើងឱ្យ បំផ្លាញវា »។

ពេលវេលានេះជិតអស់ហើយ ទេវតាប្រាប់ឡូតដឹងពីមូលហេតុដែលមាន វត្តមាននៅផ្ទះរបស់គាត់។ ទីក្រុងត្រូវតែបំផ្លាញដោយការសម្រេចចិត្តរបស់ YaHWéH។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១៤៖ « ឡូតបានចេញទៅនិយាយនឹងកូនប្រសាររបស់គាត់ ដែលបានយកកូនស្រីគាត់ថា ចូរក្រោកឡើង គាត់និយាយចេញពីកន្លែងនេះទៅ។ ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ានឹងបំផ្លាញក្រុង។ ប៉ុន្តែចំពោះកូនប្រសាគាត់ហាក់ដូចជាលេង សើច »។

កូនប្រសាររបស់ឡូតពិតជាមិនស្ថិតក្នុងកម្រិតនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់សាសន៍ សូដុមផ្សេងទៀតទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះមានតែជំនឿប៉ុណ្ណោះ។ ហើយច្បាស់ណាស់ ពួកគេមិនមានវាទេ។ ជំនឿរបស់ឪពុកក្មេករបស់ពួកគេមិន បានចាប់អារម្មណ៍ពួកគេទេ ហើយគំនិតមួយរំពេចដែលថាព្រះ YaHWéH បាន ប្រុងប្រៀបនឹងបំផ្លាញទីក្រុងនេះគឺជារឿងមិនគួរឱ្យជឿសម្រាប់ពួកគេ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១៥៖ « តាំងពីព្រលឹមនៃថ្ងៃនោះ ពួកទេវតាបានដាស់តឿន ឡូតថា ចូរក្រោកឡើងយកប្រពន្ធនិងកូនស្រីទាំងពីររបស់អ្នកដែលនៅទីនេះទៅ ក្រែងអ្នកត្រូវវិនាសទៅក្នុងទីក្រុង »។

ការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងសូដុមនាំឱ្យមានការ បែកគ្នា ដ៏គួរឱ្យសោកស្តាយ ដែលបង្ហាញពីជំនឿ និងអវត្តមាននៃសេចក្តីជំនឿ។ កូនស្រីរបស់ឡូតត្រូវជ្រើស រើសរវាងការធ្វើតាមឪពុក ឬតាមប្តីរបស់ខ្លួន។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១៦៖ « ពេលគាត់បង្អង់យូរ បុរសក៏ចាប់ដៃគាត់ ប្រពន្ធ និងកូនស្រីពីរនាក់របស់គាត់ ព្រោះព្រះអម្ចាស់នឹងប្រោសគាត់។ គេយកគាត់ទៅ ទុកនៅខាងក្រៅទីក្រុង »។

ក្នុងសកម្មភាពនេះ ព្រះបង្ហាញយើងពី « ម៉ាកដែលយកពីភ្លើង »។ ជាថ្មីម្តង ទៀត គឺសម្រាប់ឡូតដ៏សុចរិតដែលព្រះបានជួយសង្គ្រោះជាមួយគាត់ កូនស្រីពីរ នាក់និងប្រពន្ធរបស់គាត់។ ដូច្នោះហើយ បែកចេញពីទីក្រុង ពួកគេឃើញខ្លួនឯងនៅខាងក្រៅ មានសេរីភាព និងរស់រានមានជីវិត។

លោកុប្បត្តិ 19:17: “ នៅពេលដែលគាត់បាននាំពួកគេចេញ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា “ រក្សាទុកសម្រាប់ជីវិតរបស់អ្នក។ កុំមើលក្រោយអ្នក ឬឈប់នៅគ្រប់ទិសទី។ ចូរតែទៅលើភ្នំ ក្រែងលោកអ្នកត្រូវវិនាស »។

សេចក្តីសង្គ្រោះនឹងស្ថិតនៅលើភ្នំ
ដែលជាជម្រើសដែលបន្សល់ទុកដល់អំប្រាហាំ។ ដូច្នោះ ឡូតអាចយល់និង
សោកស្តាយចំពោះកំហុសរបស់គាត់ក្នុងការជ្រើសរើសកន្លែងធម្មតា និងភាព
រុងរឿងរបស់វា។ ជីវិតរបស់គាត់គឺជាប់គាំង
ហើយគាត់នឹងត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់ប្រសិនបើគាត់ចង់មានសុវត្ថិភាពនៅពេលដែល
លក្ខើងរបស់ព្រះបានវាយប្រហារជ្រលងភ្នំ។
គាត់ត្រូវបានបញ្ជាមិនឱ្យមើលទៅក្រោយ។ លំដាប់គឺត្រូវយកតាមព្យញ្ជនៈ
និងន័យជៀប។ អនាគត
និងជីវិតគឺនៅពីមុខអ្នករស់រានមានជីវិតពីទីក្រុងសូដុម
ពីព្រោះនៅពីក្រោយពួកគេ
ឆាប់ៗនេះនឹងមិនមានអ្វីក្រៅពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដែលនេះដោយច្នៃស្ថាន់ជំរដែល
បោះពីលើមេឃ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១៨: « ឡូតបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា អូ!
ទេលោកម្ចាស់! »

ទេវតាបង្គាប់ឲ្យឡូតភ័យខ្លាច។

លោកុប្បត្តិ ១៩:១៩: « មើល ចុះ ខ្ញុំបានទទួលការពេញចិត្តចំពោះមុខអ្នក
ហើយអ្នកបានបង្ហាញពីភាពអស្ចារ្យនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់អ្នកចំពោះខ្ញុំ ក្នុង
ការការពារជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនអាចគេចទៅភ្នំបានទេ មុននឹងគ្រោះ
មហន្តរាយមកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវវិនាសទៅ។ »

ឡូតស្គាល់តំបន់នេះដែលគាត់រស់នៅ ហើយគាត់ដឹងថាដើម្បីទៅដល់ភ្នំវា
ត្រូវចំណាយពេលច្រើន។ នេះជាមូលហេតុដែលគាត់អង្វរទេវតា ហើយផ្តល់
ដំណោះស្រាយមួយទៀតដល់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៩:២០: « មើល ទីក្រុងនេះនៅជិតល្អមឲ្យខ្ញុំជ្រកកោនបាន
ហើយវាក៏តូច។ អូ! ថាខ្ញុំអាចរត់គេចពីទីនោះបានហើយ... មិនតូចទេ?... ហើយ
ព្រលឹងខ្ញុំរស់នៅ! »

នៅចុងបញ្ចប់នៃជ្រលងភ្នំគឺ Tsoar ដែលជាពាក្យដែលមានន័យថាតូច។
នាងបានរួចផុតពីសោកនាងកម្មនៃជ្រលងភ្នំ ដើម្បីធ្វើជាជម្រកសម្រាប់ឡូត និង
ក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ១៩:២១: « ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា មើលចុះ ខ្ញុំក៏
សូមឲ្យព្រះគុណនេះដល់អ្នកដែរ ហើយយើងនឹងមិនបំផ្លាញទីក្រុងដែលអ្នកនិយាយ
នោះទេ។ »

វត្តមាននៃទីក្រុងនេះនៅតែធ្វើជាសាក្សីចំពោះវគ្គដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលបាន
ប៉ះពាល់ដល់ទីក្រុងនៃជ្រលងភ្នំនៃវាលទំនាបដែលក្រុងសូដុម និងកូម៉ូរ៉ាពីរស្ថិត
នៅ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:២២: « ចូរប្រញាប់ទៅជ្រកកោននៅទីនោះ ដ្បិតខ្ញុំមិនអាច
ធ្វើអ្វីបានឡើយ រហូតដល់អ្នកទៅដល់ទីនោះ។ ហេតុនេះហើយបានជាគេដាក់ឈ្មោះ
ក្រុងនេះថា ហ្សូអា ។

ឥឡូវនេះ ទេវតាពីងផ្នែកលើការព្រមព្រៀងរបស់គាត់
ហើយនឹងរង់ចាំរហូតដល់ឡូតចូលក្រុងសូដុម ដើម្បីវាយលុកជ្រលងភ្នំ។

លោកប្បត្តិ ១៩:២៣: « ព្រះអាទិត្យបានរះមកលើផែនដី ពេលឡាតូលក្នុង ក្រុងសូមារ »។

សម្រាប់ប្រជាជនសូដុម ថ្ងៃថ្មីមួយហាក់ដូចជាត្រូវបានប្រកាសនៅក្រោមថ្ងៃរះដ៏ស្រស់ស្អាត។ ថ្ងៃមួយដូចជា ផ្សេងទៀត ...

លោកប្បត្តិ 19:24: “ ពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញវិទ្ធី និងភ្លើងពីលើ មេឃមកលើក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ាពីព្រះយេហូវ៉ា។ ”

សកម្មភាពដ៏ទេវភាពអព្វគុណនេះបានទទួលទីបន្ទាល់ដ៏មានអានុភាព តាមរយៈការរកឃើញរបស់អ្នកបុរាណវិទូនៅ Adventist Ron Wyatt ។ លោកបាន កំណត់ទីតាំងនៃទីក្រុងកូម៉ូរ៉ា ដែលមានលំនៅឋានទល់មុខគ្នាទល់នឹងជម្រាល ភាគខាងលិចនៃភ្នំ ដែលជាប់នឹងជ្រលងភ្នំនេះ។ ដីកន្លែងនេះធ្វើពីថ្មស្ពាន់ជ័រ ដែលពេលប៉ះនឹងភ្លើងហើយនៅតែឆេះរហូតដល់សព្វថ្ងៃ។

ដូច្នេះអព្វគុណនេះទេវភាពត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងពេញលេញ និងសក្តិសមនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស។

ផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលគេតែងតែគិត និងនិយាយ

ព្រះជាម្ចាស់មិនបានអំពាវនាវឱ្យមរណ៍នុយក្លេអ៊ែរវិប័ណ្ណជ្រលងភ្នំនេះទេ ប៉ុន្តែនៅលើថ្មនៃស្ពាន់ជ័រ និងស្ពាន់ជ័រសុទ្ធ ដែលប៉ាន់ស្មានថាមានភាពបរិសុទ្ធ 90% ដែលជាពិសេសយោងទៅតាមអ្នកឯកទេស។ មេឃមិនមានពពកស្ពាន់ជ័រទេ ដូច្នេះខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះជាស្នាដៃរបស់អ្នកបង្កើតព្រះ។ គាត់អាចបង្កើតវត្ថុណាមួយតាមតម្រូវការរបស់គាត់ ចាប់តាំងពីគាត់បានបង្កើតផែនដី មេឃ និងអ្វីៗដែលមាន។

លោកប្បត្តិ ១៩:២៥: « ទ្រង់បានបំផ្លាញក្រុងទាំងនោះ ព្រមទាំងវាលទំនាប ព្រមទាំងអ្នកស្រុកទាំងអស់ និងរុក្ខជាតិនៅផែនដី »។

តើអ្វីអាចរស់នៅកន្លែងដែលត្រូវភ្លៀងដោយច្នៃនៃស្ពាន់ជ័រដែលកំពុងឆេះ? គ្មានអ្វីទេ លើកលែងតែថ្ម និងថ្មស្ពាន់ជ័រនៅតែមាន។

លោកប្បត្តិ ១៩:២៦: « ប្រពន្ធរបស់ឡាតូលទៅក្រោយ ហើយនាងបាន ក្លាយទៅជាបង្កោលអំបិល »។

ការមើលត្រឡប់ពីភរិយារបស់ឡាតូលបង្ហាញពីការសោកស្តាយនិងការចាប់ អារម្មណ៍ដែលនៅតែមានចំពោះកន្លែងត្រូវបណ្តាសានេះ។ ស្ថានភាពនៃចិត្តនេះមិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ទេ ហើយទ្រង់ធ្វើឱ្យគេស្គាល់ដោយការបំប្លែងរូបកាយទ្រង់ទៅជាសសរអំបិល ដែលជារូបភាពនៃភាពគ្មានកូនខាងវិញ្ញាណ ។

លោកប្បត្តិ ១៩:២៧: « លោកអប្រាហាំក្រោកពីព្រលឹម ដើម្បីទៅកន្លែងដែល លោកបានឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះយេហូវ៉ា »។

ដោយមិនដឹងពីរឿងដែលបានកើតឡើងនោះ អប្រាហាំបានមកដល់ដើម អុកនៃម៉មរ៉េ ជាកន្លែងដែលគាត់បានស្នាក់មន្ត្រីរឹបរយរបស់គាត់។

លោកប្បត្តិ 19:28: « ហើយគាត់បានសម្លឹងមើលទៅក្រុងសូដុម និងកូម៉ូរ៉ា និងលើទឹកដីទាំងអស់នៃវាលទំនាប។ ហើយមើលចុះ គាត់បានឃើញផ្សេងហុយ ចេញពីផែនដី ដូចជាផ្សេងនៃចង្ក្រាន »។

ភ្នំគីជាកន្លែងសង្កេតដ៏អស្ចារ្យ។ ពីកម្ពស់របស់គាត់ អំប្រាហាំគ្រប់គ្រងតំបន់ ហើយគាត់ដឹងពីកន្លែងដែលជ្រលងភ្នំសូដុម និងកូម៉ូរ៉ាស្ថិតនៅ។ ប្រសិនបើដីនៃកន្លែងនោះនៅតែជាឡដុតភ្លើង នោះមានផ្សែងហុយផ្សែងដែលបង្កឡើងដោយសារធាតុស្ថាន់ផ័រ និងការប្រើប្រាស់សម្ភារៈទាំងអស់ដែលប្រមូលបាននៅក្នុងទីក្រុង។ កន្លែងនេះត្រូវបានថ្កោលទោសចំពោះភាពគ្មានកូនរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ នៅទីនោះយើងរកឃើញតែថ្ម ថ្ម ថ្មស្ថាន់ផ័រ និងអំបិល ដែលជាអំបិលច្រើន ដែលជួយជំរុញភាពក្រៀមនៃដី។

លោកុប្បត្តិ 19:29: “

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បំផ្លាញទីក្រុងនានានៃវាលទំនាប គាត់បាននឹកឃើញដល់អំប្រាហាំ។ ហើយគាត់បានធ្វើឲ្យឡត្បូតពីកណ្តាលគ្រោះមហន្តរាយ ដោយវាបានវាយរំលំទីក្រុងដែលឡត្បូតបានតាំងលំនៅរបស់គាត់»។

ការបញ្ជាក់នេះមានសារៈសំខាន់ ព្រោះវាបង្ហាញឲ្យយើងដឹងថា ព្រះបានសង្គ្រោះឡត ដើម្បីផ្តាច់ចិត្តអំប្រាហាំ ដែលជាអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ដូច្នេះ គាត់មិនឈប់បន្ទោសគាត់ចំពោះជម្រើសរបស់គាត់សម្រាប់ជ្រលងភ្នំរីកចម្រើន និងទីក្រុងដែលពុករលួយនោះទេ។ ហើយនេះបញ្ជាក់ថាគាត់ពិតជាត្រូវបានសង្គ្រោះពីជោគវាសនាដែលគេស្គាល់ដោយសូដុមថាជា "ម៉ាកដែលឆក់យកពីភ្លើង" ឬពិតជាត្រឹមត្រូវ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:៣០: « ឡត្បូតបានចាកចេញពីក្រុងសូអារទៅទីខ្ពស់ ហើយទៅរស់នៅលើភ្នំជាមួយនឹងកូនស្រីពីរនាក់ ដោយសារគាត់ខ្លាចនៅក្នុងក្រុងសូអារ គាត់រស់នៅក្នុងរូងភ្នំ គាត់នឹងកូនស្រីពីរនាក់»។

ពេលនេះ ឡត ត្រូវការ **ការបំបែកខ្លួន** ។

ហើយវាគឺជាគាត់ដែលសម្រេចចិត្តមិនស្នាក់នៅ Zoar ដែលទោះបីជា "តូច" ក៏ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំដោយមនុស្សដែលពុករលួយនិងអំពើបាបនៅចំពោះព្រះ។ នៅក្នុងវេនរបស់គាត់ គាត់ទៅភ្នំ ហើយឆ្ងាយពីការល្អលោមណាមួយ គាត់រស់នៅជាមួយកូនស្រីពីរនាក់របស់គាត់នៅក្នុងរូងភ្នំ ដែលជាជម្រកសុវត្ថិភាពធម្មជាតិដែលផ្តល់ដោយការបង្កើតរបស់ព្រះ។

លោកុប្បត្តិ 19:31: “ ចាស់ទុំនិយាយទៅកាន់ក្មេងជាងនេះ; ឪពុករបស់យើង គឺចាស់ហើយ! ហើយគ្មានអ្នកណាក្នុងប្រទេសមករកយើងតាមទំនៀមទម្លាប់របស់ប្រទេសទាំងអស់នោះទេ»។

មិនមានអ្វីជារឿងអាស្រូវនៅក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលធ្វើឡើងដោយកូនស្រីពីរនាក់របស់ឡតនោះទេ។ ការលើកទឹកចិត្តរបស់ពួកគេគឺសមហេតុផល និងយល់ព្រមដោយព្រះ

ពីព្រោះពួកគេធ្វើសកម្មភាពក្នុងគោលបំណងផ្តល់កូនចៅដល់ឪពុករបស់ពួកគេ។ បើគ្មានការលើកទឹកចិត្តនេះទេ គំនិតផ្តួចផ្តើមនឹងមានការមិនពេញចិត្ត។

លោកុប្បត្តិ ១៩:៣២: « មក យើងធ្វើឲ្យឪពុកយើងជីកស្រា ហើយឲ្យយើងដេកជាមួយនឹងគាត់ ដើម្បីឲ្យយើងរក្សាពូជសាសន៍របស់ឪពុកយើង»។

លោកុប្បត្តិ 19:33 “ ដូច្នេះ

ពួកគេបានធ្វើឲ្យឪពុករបស់ពួកគេជីកស្រានៅយប់នោះ; ហើយកូនច្បងបានទៅ

ដេកជាមួយឪពុក៖ គាត់មិនបានកត់សម្គាល់ពេលនាងដេក ឬពេលនាងក្រោកឡើយ»។

លោកុប្បត្តិ 19 :34 នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ចាស់ទុំនិយាយទៅកាន់ប្អូនថា មើលចុះយប់មិញខ្ញុំបានដេកជាមួយឪពុក។ សូមឲ្យយើងធ្វើឲ្យគាត់ជីកស្រាម្តងទៀតនៅយប់នេះ ហើយទៅដេកជាមួយគាត់ ដើម្បីឲ្យយើងបានរក្សាពូជសាសន៍របស់ឪពុកយើង»។

លោកុប្បត្តិ 19:35: “ ពួកគេបានធ្វើឱ្យឪពុករបស់ពួកគេជីកស្រាម្តងទៀតនៅយប់នោះ។ ហើយកូនពៅបានចូលដេកជាមួយគាត់៖ គាត់មិនបានកត់សម្គាល់ពេលនាងដេក ឬពេលក្រោកពីដំណេកឡើយ»។

ការសន្តប់ទាំងស្រុងរបស់ឡូតនៅក្នុងសកម្មភាពនេះផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រនៃរូបភាពនៃការបង្កើតសិប្បនិម្មិតដែលត្រូវបានអនុវត្តចំពោះសត្វនិងមនុស្សនៅក្នុងពេលវេលាចុងក្រោយរបស់យើង។ មិនមានការស្វែងរកការសប្បាយតិចតួចបំផុតនោះទេ ហើយអ្វីដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលជាងការរួមរស់ជាមួយបងប្អូនប្រុសស្រីនៅដើមដំបូងនៃមនុស្សជាតិ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:៣៦៖ « កូនស្រីទាំងពីររបស់ឡូតមានផ្ទៃពោះដោយឪពុក »។ យើងកត់សំគាល់នៅក្នុងកូនស្រីទាំងពីរនេះនៃគុណសម្បត្តិពិសេសនៃការលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់កិត្តិយសរបស់ឪពុកពួកគេ។ ក្នុងនាមជាម្តាយមិនទាន់រៀបការ ពួកគេនឹងចិញ្ចឹមកូនតែម្នាក់ឯងជាផ្លូវការដោយគ្មានឪពុក ដូច្នោះហើយពួកគេបោះបង់ការយកប្តី ប្តីប្រពន្ធ ដៃគូ។

លោកុប្បត្តិ ១៩:៣៧៖ « កូនច្បងបង្កើតបានកូនប្រុសមួយ ហើយដាក់ឈ្មោះថា ម៉ូអាប៖ គាត់ជាឪពុករបស់ជនជាតិម៉ូអាប៍រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ»។

លោកុប្បត្តិ ១៩:៣៨៖ « កូនពៅក៏សំរាលបានកូនប្រុសមួយ ហើយគាត់ដាក់ឈ្មោះថា ហេន អាំមី៖ គាត់ជាឪពុករបស់ជនជាតិអាំម៉ូនរហូតដល់សព្វថ្ងៃ។

យើងរកឃើញនៅក្នុងទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល 11:41 ការលើកឡើងអំពីកូនចៅរបស់កូនប្រុសទាំងពីរ៖

« គាត់នឹងចូលទៅក្នុងទឹកដីដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងដួល។ ប៉ុន្តែ អេដុម ម៉ូអាប៍ និងមេនៃកូនចៅ អាំម៉ូន នឹងត្រូវគេរំដោះចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់គាត់ »។ ដូច្នោះ ចំណងខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណនឹងបង្រួបបង្រួមកូនចៅទាំងនេះទៅនឹងអ៊ីស្រាអែល ដែលបានបង្កើតឡើងលើអំប្រាហាំ ដែលជាប្អូនគល់បន្ទាប់ពីហេប៊ែរី នៃប្រជាជនហេប្រើរ។ ប៉ុន្តែប្អូនគល់រួមទាំងនេះនឹងធ្វើឲ្យមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នា ហើយបង្កើតកូនចៅទាំងនេះប្រឆាំងនឹងប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែល។ នៅក្នុង សេផានា 2:8 និង 9 ព្រះបានទាយអំពីគ្រោះមហន្តរាយសម្រាប់សាសន៍ម៉ូអាប៍ និងកូនចៅអាំម៉ូន៖ « ខ្ញុំបានព្យាបាទប្រមាថរបស់សាសន៍ម៉ូអាប៍ និងការជេរប្រមាថរបស់ជនជាតិអាំម៉ូន នៅពេលដែលគេជេរប្រទេចលើប្រជាជនរបស់យើង ហើយក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងព្រំដែនរបស់ខ្លួន។ នេះជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនៅរស់! ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ជាព្រះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល មានព្រះបន្ទូលថា ម៉ូអាប៍នឹងបានដួលក្រុះស្លុត ហើយកូនចៅ

អាំម៉ូន ដូចក្រុងកូម៉ូរ៉ា ជាកន្លែងដែលគ្របដណ្តប់ដោយបន្ទា អណ្តូងអំបិល ជាវាល
រហោសាន។ ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំដែលនៅសេសសល់នឹងប្តូរយកពួកគេ ប្រជាជាតិ
របស់ខ្ញុំនឹងកាន់កាប់ពួកគេ»។

នេះបញ្ជាក់ថាពរជ័យរបស់ព្រះមានតែលើអំប្រាហាំប៉ូណ្តេ ហើយថាវាមិន
ត្រូវបានចែករំលែកដោយបងប្អូនរបស់គាត់ដែលកើតចេញពីឪពុកតែមួយឈ្មោះ
ថេរ៉ាទេ។ ប្រសិនបើឡាតអាចទទួលបានប្រយោជន៍ពីគំរូរបស់អំប្រាហាំ
នេះនឹងមិនកើតឡើងចំពោះកូនចៅរបស់គាត់ដែលកើតចេញពីកូនស្រីទាំងពីរ
របស់គាត់នោះទេ។

លោកុប្បត្តិ ២០

ការបំបែកដោយឃាត់ជាហោរារបស់ព្រះ

ដោយបន្តបទពិសោធន៍ជាមួយព្រះចៅជាវ៉ានដែលបានរាយការណ៍នៅក្នុង
លោកុប្បត្តិទី 12
អំប្រាហាំបានប្រគល់ប្រពន្ធរបស់គាត់ឈ្មោះសារ៉ាជាប្អូនស្រីរបស់គាត់ទៅអំប៊ីម៉ាឡេ
កជាស្តេចនៃកេរ៉ា (ប៉ាឡេស្ទីនបច្ចុប្បន្ននៅជិតហ្គាហ្សា) ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ប្រតិកម្ម
របស់ព្រះដែលដាក់ទោសគាត់ធ្វើឱ្យគាត់ដឹងថាប្តីរបស់សារ៉ាជាអ្នកប្រកាសទំនាយ
របស់គាត់។ ដូច្នោះ អំណាច
និងការភ័យខ្លាចរបស់អំប្រាហាំបានសាយភាយពេញតំបន់។

លោកុប្បត្តិ ២១

ការបែងចែកស្របច្បាប់ និងខុសច្បាប់

ការបែកគ្នា ដោយការលះបង់នូវអ្វីដែលយើង ស្រលាញ់

លោកុប្បត្តិ ២១:១៖ « ហើយព្រះយេហូវ៉ាបានទៅជួបសារ៉ាដូចដែលលោកបាន
មានប្រសាសន៍ ហើយព្រះយេហូវ៉ាក៏ធ្វើចំពោះសារ៉ាដូចលោកបាននិយាយ។ »
ក្នុងដំណើរទស្សនកិច្ចនេះ ព្រះបានបញ្ចប់ភាពរាំងស្ងួតរបស់សារ៉ា។
លោកុប្បត្តិ ២១:២៖ « ហើយសារ៉ាក៏មានផ្ទៃពោះ ហើយសម្រាលបានកូនប្រុស
មួយដល់អំប្រាហាំ នៅពេលគាត់មានវ័យចាស់ នៅពេលកំណត់ដែលព្រះបានមាន
បន្ទូលទៅគាត់។ »

Isa.55:11 បញ្ជាក់ការនេះ: “
ដូច្នោះវាក៏ជាមួយនឹងពាក្យរបស់ខ្ញុំដែលចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ:
វានឹងមិនត្រឡប់មកខ្ញុំជាមោឃៈដោយមិនបានធ្វើតាមសន្ទុះរបស់ខ្ញុំនិងបានសំរេ
ចផែនការរបស់ខ្ញុំ ”; ការសន្យាដែលបានធ្វើចំពោះអំប្រាហាំត្រូវបានរក្សា ដូច្នោះ
ខគម្ពីរនេះគឺត្រឹមត្រូវ។
កូនប្រុសនេះចូលមកក្នុងពិភពលោកបន្ទាប់ពីព្រះបានប្រកាសកំណើតរបស់គាត់

។ ព្រះគម្ពីរបង្ហាញគាត់ថាជា«កូននៃសេចក្តីសន្យា» ដែលធ្វើឲ្យអ៊ីសាកក្លាយជាប្រភេទទំនាយនៃ«ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ» របស់មេស៊ីយ៍។

លោកុប្បត្តិ ២១:៣៖ « ហើយអ័ប្រាហាំបានដាក់ឈ្មោះកូនប្រុសដែលបានកើតមកលើគាត់ ដែលសារ៉ាបានបង្កើតគាត់ថា អ៊ីសាក។ »

ឈ្មោះអ៊ីសាកមានន័យថា៖ គាត់សើច។ ទាំងអ័ប្រាហាំ និងសារ៉ាសើចពេលពួកព្រះប្រកាសអំពីអនាគតកូនប្រុសរបស់ពួកគេ។

ប្រសិនបើការសើចសប្បាយមានលក្ខណៈវិជ្ជមាន នេះមិនមែនជាករណីនៃការសើចចំអកនោះទេ។ ការពិត

ប្តីប្រពន្ធទាំងពីរមានប្រតិកម្មដូចគ្នាថាជាជនរងគ្រោះនៃការរើសអើងរបស់មនុស្ស។

ព្រោះគេសើចនឹងការគិតពីប្រតិកម្មរបស់មនុស្សជុំវិញខ្លួន។ ចាប់តាំងពីទឹកជំនន់ អាយុកាលត្រូវបានកាត់បន្ថយយ៉ាងខ្លាំង

ហើយសម្រាប់មនុស្សអាយុ 100 សម្គាល់អាយុចាស់។ ជាកន្លែងដែលយើងរំពឹងតិចតួចពីជីវិត។

ប៉ុន្តែអាយុមិនមានន័យអ្វីឡើយក្នុងបរិបទនៃទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអ្នកបង្កើតព្រះ ដែលកំណត់កម្រិតនៃអ្វីៗ

ទាំងអស់។ ហើយអ័ប្រាហាំបានរកឃើញរឿងនេះនៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់គាត់ ហើយគាត់ទទួលបានតាមរយៈព្រះ ទ្រព្យសម្បត្តិ កិត្តិយស និងភាពជាឪពុក

ពេលនេះស្របច្បាប់។ លោកុប្បត្តិ ២១:៤៖ « ហើយអ័ប្រាហាំបានកាត់ស្បែកកូនប្រុសរបស់គាត់ អ៊ីសាក ពេលគាត់មានអាយុប្រាំបីថ្ងៃ ដូចជាព្រះបានបង្គាប់គាត់។ »

ម្យ៉ាងវិញទៀត កូនប្រុសស្របច្បាប់ត្រូវកាត់ស្បែក។ បទបញ្ជារបស់ព្រះគឺគោរពតាម។

លោកុប្បត្តិ ២១:៥៖ « ហើយអ័ប្រាហាំមានអាយុមួយរយឆ្នាំ ពេលអ៊ីសាកជាកូនរបស់គាត់កើតមក។ »

រឿងនេះគឺគួរឱ្យកត់សម្គាល់ប៉ុន្តែមិនមែនដោយស្តង់ដារ antediluvian ទេ។ លោកុប្បត្តិ ២១:៦៖ « ហើយសារ៉ាបាននិយាយថា ព្រះបានប្រទានឱ្យខ្ញុំសើច។ អ្នកណាជឿនឹងសើចជាមួយខ្ញុំ។ »

សារ៉ាយល់ឃើញថាស្ថានភាពគួរឱ្យអស់សំណើចព្រោះនាងជាមនុស្ស និងជាជនរងគ្រោះនៃការរើសអើងរបស់មនុស្ស។

ប៉ុន្តែការចង់សើចនេះក៏ឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពរីករាយដែលមិននឹកស្មានដល់។ ដូចអ័ប្រាហាំជាប្តីរបស់នាង នាងអាចមានលទ្ធភាពសម្រាលកូននៅអាយុដែលនេះមិនអាចនឹកស្មានដល់ទៀត

ឡើយចំពោះភាពធម្មតារបស់មនុស្ស។ លោកុប្បត្តិ 21 :7 នាងនិយាយថា៖ « តើអ្នកណានឹងនិយាយទៅកាន់លោកអប្រាហាំថា សារ៉ានឹងបំបៅកូនប្រុស? ដ្បិតខ្ញុំបានបង្កើតកូនប្រុសមួយដល់គាត់ ក្នុងវ័យចាស់។ »

រឿងនេះគឺពិតជាពិសេស និងអស្ចារ្យទាំងស្រុង។ ដោយក្រឡេកមើលពាក្យទាំងនេះរបស់សារ៉ានៅលើកម្រិតទំនាយ

យើងអាចឃើញនៅក្នុងអ៊ីសាកជាកូនប្រុសដែលព្យាករណ៍អំពីកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ខណៈដែលអ៊ីសម៉ាអែលទាយកូនប្រុសនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទីមួយ។

ដោយការបដិសេធរបស់គាត់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះកូនប្រុសដែលកើតមកតាមសាច់ឈាមដោយសញ្ញានៃការកាត់ស្បែកនឹងត្រូវបដិសេធដោយព្រះក្នុងការ

ពេញចិត្តនឹងកូនប្រុសគ្រីស្ទានដែលបានជ្រើសរើសតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ។
ដូចអ៊ីសាកដែរ

គ្រីស្ទជាស្ថាបនិកនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីនឹងកើតមកដោយអព្ពតហេតុ ដើម្បីបង្ហាញ
និងគំណាងឱ្យព្រះក្នុងរូបរាងមនុស្ស។ ផ្ទុយទៅវិញ អ៊ីសម៉ាអែលត្រូវបានបង្កើត
ឡើងតែលើមូលដ្ឋានខាងសាច់ឈាម និងការយល់ដឹងយ៉ាងតឹងរឹងរបស់មនុស្ស។

លោកុប្បត្តិ ២១:៨៖ « កូនធំឡើង ហើយត្រូវផ្តាច់ដោះ។
ហើយអ័ប្រាហាំបានធ្វើពិធីបុណ្យដ៏ធំមួយនៅថ្ងៃដែលអ៊ីសាកត្រូវបានផ្តាច់ដោះ។ »

ទារកដែលបោះទោកដោះម្តាយនឹងក្លាយទៅជាក្មេងដំទង់
ហើយសម្រាប់ឪពុកអ័ប្រាហាំ អនាគតនឹងបើកចំហពេញដោយការសន្យា
និងសុភមង្គលដែលគាត់បានប្រារព្ធដោយរីករាយ។

លោកុប្បត្តិ ២១:៩៖ « ហើយសារ៉ាបានឃើញកូនប្រុសរបស់ហាការ
ជាជនជាតិអេស៊ីប ដែលនាងបង្កើតឱ្យអ័ប្រាហាំ ទាំងសើច។
ហើយនាងបាននិយាយទៅកាន់អ័ប្រាហាំថា :

ការសើចបានក្លាយជាកន្លែងដ៏ធំមួយក្នុងជីវិតរបស់គូស្នេហ៍ដែលមានពរ។
ភាពច្រណែន និងការច្រណែនរបស់អ៊ីសម៉ាអែលចំពោះអ៊ីសាក
ដែលជាកូនប្រុសស្របច្បាប់ នាំឱ្យគាត់សើចចំអកគាត់។ សម្រាប់សារ៉ា
ដែនកំណត់នៃអ្វីដែលអាចទ្រាំទ្របានត្រូវបានឈានដល់:

បន្ទាប់ពីការចំអករបស់ម្តាយមកថាកូនប្រុស; វាច្រើនពេកហើយ។

លោកុប្បត្តិ ២១:១០៖ « នេញ អ្នកបំរើនេះ និងកូនប្រុសរបស់នាងចេញ។ កូន
ប្រុសរបស់អ្នកបម្រើនេះនឹងមិនទទួលមរតកជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំជាមួយ
អ៊ីសាកទេ។ »

យើងអាចយល់ពីការហួសចិត្តរបស់សារ៉ា ប៉ុន្តែមើលជាមួយខ្ញុំខាងលើ។
សារ៉ាព្យាករណ៍ពីភាពមិនសក្តិសមនៃសម្ព័ន្ធភាពទីមួយ
ដែលនឹងមិនទទួលមរតកជាមួយអ្នកដែលបានជ្រើសរើសថ្មី
ដោយផ្អែកលើជំនឿលើយុត្តិធម៌របស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

លោកុប្បត្តិ ២១:១១៖ « ហើយវាអាក្រក់ណាស់នៅចំពោះមុខអ័ប្រាហាំ ដោយ
សារកូនប្រុសរបស់គាត់។ »

អាប្រាហាំមិនមានប្រតិកម្មដូចសារ៉ាទេ ព្រោះអារម្មណ៍របស់គាត់ត្រូវបាន
ចែករំលែករវាងកូនប្រុសទាំងពីររបស់គាត់។ កំណើតរបស់អ៊ីសាកមិនបានលុប
បំបាត់ការស្រឡាញ់រយៈពេល 14 ឆ្នាំដែលចងគាត់នឹងអ៊ីសម៉ាអែលទេ។

លោកុប្បត្តិ 21:12 ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកអ័ប្រាហាំថា៖ « កុំឱ្យវា
អាក្រក់ចំពោះមុខអ្នក ដោយព្រោះតែកូន និងដោយសារតែអ្នកបម្រើរបស់អ្នក។
ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ដែលសារ៉ានិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ចូរស្តាប់សំឡេងរបស់នាង
ចុះ ដ្បិតក្នុងនាមអ៊ីសាក អ្នកនឹងត្រូវហៅថាជាពូជ។ »

ក្នុងសារនេះ ព្រះបានរៀបចំអ័ប្រាហាំឱ្យទទួលយកការឃ្លាតចេញពី
អ៊ីសម៉ាអែល ជាកូនច្បងរបស់គាត់។ ការបំបែក នេះ
គឺនៅក្នុងគម្រោងទំនាយរបស់ព្រះ។

ចាប់តាំងពីគាត់បានទាយពីការបរាជ័យនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម៉ូសេចាស់។ ក្នុងនាម
ជាការលួងលោម ក្នុងអ៊ីសាក ទ្រង់នឹងចម្រើនវង្សក្រកូល។ ហើយការសម្រេចនៃ
ព្រះបន្ទូលដ៏ទេវភាពនេះនឹងមានតាមរយៈការបង្កើតសេចក្តីសញ្ញាថ្មីដែល «

រើសតាំង » នឹងត្រូវ « ហៅ » ដោយសារដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះនៅក្នុង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ដូច្នោះ អ៊ីសាកនឹងក្លាយជាបុព្វបុរសនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ហើយវាសំខាន់ ជាងអ្វីទាំងអស់នៅក្នុងយ៉ាកុប ជាកូនរបស់គាត់ ដែលតាមសាច់ឈាម និងសញ្ញា នៃការកាត់ស្បែក នោះអ៊ីស្រាអែលនៃព្រះនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើមូលដ្ឋាន របស់វា។ ប៉ុន្តែការខុសឆ្គងគឺថា អ៊ីសាកដូចគ្នានេះគ្រាន់តែទាយមេរៀនទាក់ទង នឹងសេចក្តីសញ្ញាថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។

លោកុប្បត្តិ ២១:១៣៖ « ហើយយើងក៏នឹងធ្វើឲ្យកូនស្រីបម្រើជាប្រជាជាតិ មួយដែរ ដ្បិតគាត់ជាពូជរបស់អ្នក។ »

Ishmael គឺជាបុព្វបុរសរបស់ប្រជាជនជាច្រើននៃមជ្ឈិមបូព៌ា។ រហូតទាល់តែព្រះគ្រីស្ទ

បានលេចមកសម្រាប់កិច្ចបម្រើសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ ភាពស្របច្បាប់ខាងវិញ្ញាណជាមួយនឹងទ្រង់តែមួយគត់របស់កូនចៅនៃកូនប្រុសទាំង ពីររបស់អ័ប្រាហាំ។

ពិភពលោកខាងលិចបានរស់នៅក្នុងទម្រង់ជាច្រើននៃសាសនាមិនពិត ដោយមិនអើពើនឹងអត្ថិភាពនៃព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដ៏អស្ចារ្យ។

លោកុប្បត្តិ 21:14 លោកអប្រាហាំក្រោកពីព្រលឹម ហើយយកនំប៉័ង និងទឹក មួយមកប្រគល់ឲ្យនាងហាការ ដោយដាក់លើស្មា ហើយលោកក៏ឲ្យកូននោះទៅ ហើយចាត់នាងឲ្យទៅ។ នាងក៏ទៅរង្វេងនៅទីរហោស្ថានបៀរសេបា។ »

អន្តរាគមន៍របស់ព្រះបានធ្វើឲ្យអ័ប្រាហាំស្ងប់។ គាត់ដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់នឹងឃ្លាំមើលហាការ និងអ៊ីសម៉ាអែល ហើយគាត់យល់ព្រម **បំបែក** ចេញពីពួកគេ ពីព្រោះគាត់ទុកចិត្តលើព្រះដើម្បីការពារ និងដឹកនាំពួកគេ។ ដ្បិតគាត់ផ្ទាល់ត្រូវ បានការពារ និងដឹកនាំរហូតមកដល់ពេលនេះដោយទ្រង់។

លោកុប្បត្តិ ២១:១៥៖ « ហើយពេលទឹកក្នុងស្បែកស្រាអស់ នាងក៏បោះក្មេង ទៅក្រោមគុម្ពោតមួយ »។

នៅវាលខ្សាច់នៃទីក្រុងបៀរសេបា ទឹកដែលយកទៅឆ្ងាយត្រូវបានប្រើប្រាស់យ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយដោយគ្មានទឹក ហាការឃើញតែការស្លាប់ជាលទ្ធផលចុងក្រោយសម្រាប់ស្ថានភាពអកុសលរបស់នា ង។

លោកុប្បត្តិ ២១:១៦៖ « បានទៅអង្គុយទល់មុខ ជិតក្បាលធ្នូ។ ព្រោះនាងបាន និយាយថា៖ « កុំឲ្យខ្ញុំឃើញកូនស្លាប់ឡើយ »។ ហើយនាងអង្គុយទល់មុខ ហើយនាង បានបន្តិសំឡេងយំ។ »

ក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរនេះ ជាលើកទីពីរ ហាការស្រក់ទឹកភ្នែកចំពោះ ព្រះភិត្រព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ២១:១៧ ព្រះជាម្ចាស់បានឮសំឡេងរបស់កុមារ ហើយទេវការរបស់ ព្រះជាម្ចាស់បានហៅនាងហាការពីស្ថានបរមសុខមក ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅ នាងថា៖ « ហាការ កុំភ័យខ្លាចឡើយ ដ្បិតព្រះបានឮសំឡេងកុមារនៅទីនោះ។ »

ហើយជាលើកទីពីរ ព្រះបានធ្វើអន្តរាគមន៍ ហើយនិយាយជាមួយនាងដើម្បី ធានាដល់នាង។

លោកុប្បត្តិ ២១:១៨: « ចូរក្រោកឡើង យកកូនមកដាក់ក្នុងដៃ។ ដ្បិតយើង នឹងធ្វើជាប្រជាជាតិដ៏អស្ចារ្យ។ »

ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា កុមារអ៊ីសម៉ាអែលជាក្មេងជំទង់អាយុពី ១៥ ទៅ ១៧ ឆ្នាំ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់ជាកូនដែលត្រូវម្តាយរបស់គាត់ឈ្មោះ Hagar ហើយអ្នកទាំងពីរលែងមានទឹកជីកទៀតហើយ។ ព្រះចង់ឲ្យនាងចិញ្ចឹមកូនប្រុស របស់នាង ពីព្រោះជោគវាសនាដ៏មានឥទ្ធិពលស្ថិតនៅក្នុងឃ្លាំងសម្រាប់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ២១:១៩: « ហើយព្រះបានបើកភ្នែករបស់នាង ហើយនាងបានឃើញអង្គុយទឹកមួយ។ នាងក៏ទៅយកទឹកពេញស្បែក ហើយឲ្យកូន ជីក។ »

លទ្ធផលនៃអព្ពតហេតុឬអត់ អង្គុយទឹកនេះលេចឡើងនៅពេលចាំបាច់ ដើម្បីផ្តល់ឱ្យហាការ និងកូនប្រុសរបស់នាងនូវរសជាតិជីវិត។ ហើយពួកគេជំពាក់ជីវិតរបស់ពួកគេចំពោះអ្នកបង្កើតដ៏មានអំណាច ដែលបើក ឬបិទចក្ខុវិស័យ និងភាពឆ្លាតវៃនៃអ្វីៗ។

លោកុប្បត្តិ ២១:២០: « ព្រះទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងកុមារ ហើយទ្រង់ធំឡើង ហើយគង់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយក្លាយជាអ្នកបាញ់ធ្នូ។ »

ដូច្នោះ វាលខ្សាច់មិនទទេឡើយ ចាប់តាំងពីអ៊ីសម៉ាអែលបានបរិច្ចាគសត្វ ដែលគាត់បានសម្លាប់ដោយធ្នូរបស់គាត់ដើម្បីបរិភោគ។

លោកុប្បត្តិ ២១:២១: « ហើយគាត់បានរស់នៅក្នុងវាលរហោស្ថានជំរាវន។ ម្តាយរបស់គាត់បានយកគាត់ជាប្រពន្ធពីស្រុកអេស៊ីប។ »

ដូច្នោះ ចំណងរវាង Ishmaelites និង Egyptians នឹងពង្រឹង ហើយយូរ ៗ ទៅការប្រជែងគ្នារបស់ Ishmael ជាមួយ Isaac នឹងកើនឡើងរហូតដល់ធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាសត្រូវធម្មជាតិអចិន្ត្រៃយ៍។

លោកុប្បត្តិ ២១ :២២: « ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលនោះ អ៊ីសម៉ាអែល និងភីកល ជាមេទ័ពរបស់គាត់ បាននិយាយទៅកាន់អ៊ីប្រាហាំថា: ព្រះ គង់នៅជាមួយអ្នកក្នុងគ្រប់កិច្ចការដែលអ្នកធ្វើ។ »

បទពិសោធន៍ដែលបណ្តាលមកពីការបង្ហាញរបស់សាវ៉ាជាប្អូនស្រីរបស់គាត់ រឿងដែលទាក់ទងនឹងលោកុប្បត្តិទី 20 បានបង្រៀនអ៊ីសម៉ាអែលថាអ៊ីប្រាហាំគឺជាហោរារបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះគាត់មានការភ័យខ្លាចនិងភ័យខ្លាច។

លោកុប្បត្តិ ២១:២៣: « ឥឡូវនេះ ចូរស្លូតនឹងខ្ញុំនៅទីនេះ ដោយព្រះថា អ្នក នឹងមិនប្រព្រឹត្តខុសនឹងខ្ញុំ ឬជាមួយកូន ឬចៅរបស់ខ្ញុំ តាមចិត្តសប្បុរសដែលខ្ញុំ បានបង្ហាញដល់អ្នក នោះអ្នកនឹងប្រព្រឹត្តចំពោះខ្ញុំ។ និងឆ្ពោះទៅប្រទេសដែលអ្នកស្នាក់នៅ។ »

Abimelech លែងចង់ក្លាយជាជនរងគ្រោះនៃល្បិចរបស់អ៊ីប្រាហាំ ហើយ ប្រាថ្នាចង់បានពីគាត់នូវការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ចំពោះសម្ព័ន្ធភាព សន្តិភាព។

លោកុប្បត្តិ ២១:២៤: « ហើយអ៊ីប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា ខ្ញុំនឹងស្លូត។ » អ៊ីប្រាហាំគ្មានចេតនាអាក្រក់ចំពោះអ៊ីសម៉ាអែលទេ ហើយដូច្នោះគាត់អាច យល់ព្រមចំពោះកតិកាសញ្ញានេះ។

លោកុប្បត្តិ ២១:២៥: « ហើយអំប្រាហាំបានស្តីបន្ទោសអប៊ីម៉ាឡេក ដោយសារអង្គុនទឹកដែលពួកអ្នកបំរើរបស់អប៊ីម៉ាឡេកបានបង្ខំ។ »

លោកុប្បត្តិ 21:26 លោក អប៊ីម៉ាឡេកមានប្រសាសន៍ថា: « ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកណាបានធ្វើការនេះទេ ហើយអ្នកមិនបានព្រមានខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំទើបតែបានឮអំពីវានៅថ្ងៃនេះ។ »

លោកុប្បត្តិ ២១:២៧ លោកអំប្រាហាំបានយកហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោមកប្រគល់ឲ្យលោកអប៊ីម៉ាឡេក ហើយពួកគេទាំងពីរបានធ្វើសម្ពន្ធមេត្រី។»

លោកុប្បត្តិ ២១:២៨: «

លោកអំប្រាហាំបានញែកចៀមរយក្មេងប្រាំពីរចេញពីហ្វូងចៀម។»

ជម្រើសដែលធ្វើឡើងដោយអំប្រាហាំអំពី «ចៀមប្រាំពីរ» ផ្តល់ទិដ្ឋភាពចំពោះការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយនឹងអ្នកបង្កើតព្រះ ដែលគាត់ចង់ភ្ជាប់ជាមួយនឹងកិច្ចការរបស់គាត់។ អំប្រាហាំបានទៅរស់នៅក្នុងប្រទេសក្រៅប៉ុន្តែគាត់ចង់បានផលនៃការងាររបស់គាត់នៅតែជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ២១:២៩ លោកអប៊ីម៉ាឡេកសួរលោកអំប្រាហាំថា: « តើចៀមទាំងប្រាំពីរនេះជាកូនចៀមអ្វី? »

លោកុប្បត្តិ ២១:៣០ គាត់មានប្រសាសន៍ថា អ្នកនឹងយកចៀមទាំងប្រាំពីរនេះចេញពីដៃខ្ញុំ ដើម្បីជាសក្ខីភាពដល់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានជីកអង្គុននេះហើយ។»

លោកុប្បត្តិ ២១:៣១: « ដូច្នោះ គេហៅកន្លែងនោះថា ហៀរសេបា ព្រោះអ្នកទាំងពីរបានស្សួចនៅទីនោះ។ »

អង្គុនដែលមានជម្លោះត្រូវបានដាក់ឈ្មោះតាមពាក្យ "សេបា" ដែលជាប្រសគល់នៃលេខ "ប្រាំពីរ"

ជាភាសាហេព្រើរហើយដែលយើងរកឃើញនៅក្នុងពាក្យ "shabbat"

ដែលកំណត់ថ្ងៃទីប្រាំពីរថ្ងៃសៅរ៍របស់យើងបានញែកជាបរិសុទ្ធនៅឯការសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍ដោយព្រះ។ ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កើតផែនដីរបស់គាត់។

ដើម្បីរក្សាការចងចាំនៃសម្ព័ន្ធភាពនេះ: អង្គុននោះត្រូវបានគេហៅថា "អង្គុនប្រាំពីរ" ។

លោកុប្បត្តិ ២១:៣២: « ហើយគេបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញានៅក្រុងហៀរសេបា។ លោកអប៊ីម៉ាឡេកក្រោកឡើង ហើយលោកភីកុល ជាមេទ័ពរបស់លោកគីរីល ត្រឡប់ទៅស្រុកគីលីស្ទីនវិញ។ »

លោកុប្បត្តិ ២១:៣៣

លោកអំប្រាហាំបានដាំដើមអំពិលមួយដើមនៅក្នុងហៀរសេបា។ នៅទីនោះ គាត់បានអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។»

លោកុប្បត្តិ ២១:៣៤ លោកអំប្រាហាំបានស្នាក់នៅក្នុងស្រុកគីលីស្ទីនជាយូរមកហើយ។»

ព្រះបានរៀបចំលក្ខខណ្ឌនៃសន្តិភាពនិងភាពស្ងប់ស្ងាត់សម្រាប់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។

លោកុប្បត្តិ ២២

ការបែកគ្នារបស់ឪពុកនិងកូនប្រុសតែមួយបានពលី

ជំពូកទី

22

នេះបង្ហាញពីប្រធានបទនៃទំនាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានថ្វាយដោយញាតិប្រុសដោយព្រះជាព្រះវរបិតា។

វាពណ៌នាអំពីគោលការណ៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលបានរៀបចំដោយព្រះដោយសម្លាត់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ដើម្បីបង្កើតសមភាគីសេរីឆ្លាតវៃ និងស្វយ័តភាពទល់មុខគាត់។ ការលះបង់នេះនឹងជាតម្លៃដែលត្រូវចំណាយដើម្បីទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់មកវិញពីសត្វលោក។

អ្នករើសតាំងនឹងជាអ្នកដែលបានឆ្លើយតបទៅនឹងការរំពឹងទុករបស់ព្រះដោយមានសេរីភាពពេញលេញនៃការជ្រើសរើស។

លោកុប្បត្តិ ២២:១៖ « ក្រោយមកព្រះបានល្ងងលអំប្រាហាំ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា អំប្រាហាំ! ហើយគាត់ឆ្លើយថា: ខ្ញុំនៅទីនេះ! »

អំប្រាហាំស្តាប់បង្គាប់ព្រះយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែតើការស្តាប់បង្គាប់នេះអាចទៅដល់កម្រិតណា? ព្រះដឹងចម្លើយរួចហើយ

ប៉ុន្តែអំប្រាហាំត្រូវតែទុកនៅពីក្រោយគាត់ ទុកជាសក្ខីភាពសម្រាប់អ្នករើសតាំងទាំងអស់ ជាភស្តុតាងជាក់ស្តែងនៃការគោរពប្រតិបត្តិគំរូរបស់គាត់ ដែលធ្វើអោយគាត់សក្តិសមនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះរបស់គាត់ ដែលធ្វើអោយគាត់ជាបុព្វបុរសដែលកូនចៅរបស់វានឹងត្រូវបានបន្ទាបបន្ថោកដោយ កំណើតនៃព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

លោកុប្បត្តិ ២២:២៖ “ ព្រះមានបន្ទូលថា: ចូរយកកូនប្រុសរបស់អ្នក កូនប្រុសតែមួយរបស់អ្នក អ៊ីសាក ដែលកូនស្រឡាញ់។ ចូរទៅស្រុកម៉ូរីយ៉ា ហើយថ្វាយគាត់នៅទីនោះ ជាតង្វាយដុតនៅលើភ្នំមួយ ដែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ »

ព្រះទ្រង់ដាក់សម្ពាធដោយចេតនាលើអ្វីដែលលើចាប់ដល់កម្រិតនៃការទ្រាំទ្រសម្រាប់បុរសចំណាស់នេះជាងមួយរយឆ្នាំ។

ដោយអព្ពតហេតុព្រះបានប្រទានឱ្យគាត់នូវសេចក្តីអំណរនៃការមានកូនប្រុសមួយកើតមកគាត់និងសារ៉ាដែលជាប្រពន្ធស្របច្បាប់របស់គាត់។ ម្យ៉ាងទៀត គាត់នឹងលាក់ពីអ្នកដែលនៅជុំវិញគាត់នូវសំណើដ៏គួរឱ្យជឿរបស់ព្រះ៖ « ថ្វាយកូនប្រុសតែមួយរបស់អ្នកដោយញាតិប្រុស »។

ហើយការឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានរបស់អំប្រាហាំនឹងមានផលវិបាកអស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់។

ដ្បិតបន្ទាប់ពីអំប្រាហាំបានយល់ព្រមផ្តល់កូនប្រុសរបស់គាត់ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់នឹងមិនអាចបោះបង់គម្រោងសង្គ្រោះរបស់គាត់បានទៀតទេ។ ប្រសិនបើគាត់អាចពិចារណាបោះបង់វាចោល។

ចូរយើងកត់សំគាល់ចំណាប់អារម្មណ៍នៃភាពដាក់លាក់៖ " នៅលើភ្នំមួយដែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក " ។ កន្លែងដ៏ដាក់លាក់នេះត្រូវបានរៀបចំ ដើម្បីទទួលព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

លោកុប្បត្តិ ២២:៣៖ « លោកអប្រាហាំក្រោកពីព្រលឹម ហើយដាក់បារលា ហើយយកអ្នកបម្រើពីរនាក់ និងអ៊ីសាកជាកូនរបស់គាត់ទៅជាមួយ។ គាត់កាច់ អុសសម្រាប់តង្វាយដុត រួចចេញដំណើរទៅកន្លែងដែលព្រះបានប្រាប់។ »

អំប្រាហាំបានតាំងចិត្តគោរពតាមការលើសនេះ ហើយដោយសេចក្តីស្លាប់ ក្នុងព្រលឹងគាត់ គាត់បានរៀបចំពិធីបង្ហូរឈាមដែលបានបញ្ជាដោយព្រះ ។

លោកុប្បត្តិ ២២:៤៖ « នៅថ្ងៃទីបី លោកអប្រាហាំងើបមុខឡើង ហើយឃើញ កន្លែងឆ្ងាយ។ »

ប្រទេស Morija ងើបថ្ងៃពីកន្លែងដែលគាត់រស់នៅ។

លោកុប្បត្តិ 22:5 លោកអប្រាហាំមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ពួកអ្នកបំរើថា ចូរស្នាក់នៅជាមួយសត្វលា។ ខ្ញុំ និងយុវជននឹងទៅឆ្ងាយដើម្បីថ្វាយបង្គំ ហើយយើង នឹងត្រឡប់មករកអ្នកវិញ។ »

សកម្មភាពដ៏អាក្រក់ដែលគាត់ហៀបនឹងប្រព្រឹត្ត មិនត្រូវការសាក្សីទេ។ គាត់ ដូច្នោះហើយ បានញែក ចេញពីអ្នកបម្រើពីរនាក់របស់គាត់ ដែលត្រូវរង់ចាំការ ត្រឡប់មកវិញរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ 22 :6 លោកអប្រាហាំបានយកអុសសម្រាប់តង្វាយដុតទាំងមូល ដាក់លើអ៊ីសាក ជាកូនគាត់ ហើយកាន់ភ្លើង និងកាំបិតនៅដៃ។ ហើយពួកគេទាំងពីរបានដើរជាមួយគ្នា។ »

នៅក្នុងទិដ្ឋភាពទំនាយនេះ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវកាន់ “បន្ទះឈើ” ដ៏ធ្ងន់ដែលកងរបស់គាត់នឹងត្រូវដៃកគោលនោះ:

អ៊ីសាកត្រូវបានផ្ទុកដោយឈើដែលនេះ ហើយនឹងស៊ីសាច់ដែលបូជារបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ២២:៧ អ៊ីសាកនិយាយទៅកាន់លោកអប្រាហាំជាឪពុកថា៖ « លោកឪពុក! ហើយគាត់បានឆ្លើយថា៖ ខ្ញុំនេះជាកូនរបស់ខ្ញុំ! អ៊ីសាកឆ្លើយថា៖ នេះ ជាភ្លើង និងឈើ។ តើកូនចៀមសម្រាប់តង្វាយដុតនៅឯណា? »

អ៊ីសាកបានឃើញការបូជាសាសនាជាច្រើន ហើយគាត់មានការភ្ញាក់ផ្អើល ចំពោះអវត្តមានសត្វដែលត្រូវបូជា។

លោកុប្បត្តិ 22:8 លោកអប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា៖ « កូនអើយ ព្រះនឹង ផ្គត់ផ្គង់កូនចៀមសម្រាប់តង្វាយដុត។ ហើយពួកគេទាំងពីរបានដើរជាមួយគ្នា។ »

ការឆ្លើយតបនេះពីអំប្រាហាំត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយផ្ទាល់ដោយព្រះ ព្រោះវាព្យាករណ៍យ៉ាងអស្ចារ្យអំពីការលះបង់ដ៏ធំដែលព្រះនឹងធ្វើដោយថ្វាយខ្លួនគា ត់ទៅការឆ្កាងក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស

ដូច្នោះការផ្តល់តម្រូវការសម្រាប់មនុស្សមានបាបដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់ព្រះអ ង្គុសង្ក្រាន្តដ៏មានប្រសិទ្ធភាព និងយុត្តិធម៌នៅក្នុងភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាព។ ប៉ុន្តែអំប្រាហាំមិនឃើញអនាគតនៃការសង្ក្រាន្តនេះទេ

តួនាទីនេះរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គុសង្ក្រាន្តដែលបានទាយដោយសត្វដែលបានបូ ជាដល់ YaHWeH ដែលជាព្រះជាអ្នកបង្កើតដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ។ សម្រាប់គាត់ ការឆ្លើយតបនេះគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ទទួលបានពេលវេលា

ខណៈដែលគាត់មើលទៅដោយភាពភ័យរន្ធត់ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលគាត់នឹងត្រូវប្រព្រឹត្ត។

លោកុប្បត្តិ ២២:៩ « ពេលទៅដល់កន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកលោក អប្រាហាំបានសង់អាសនៈនៅទីនោះ ហើយរៀបចំឈើ។ គាត់ចង់អ៊ីសាកជាកូនគាត់ ហើយដាក់គាត់នៅលើអាសនៈលើឈើ។ »

ជាអកុសលសម្រាប់អប្រាហាំនៅពីមុខអាសនៈ វាលែងមានវិធីដើម្បីលាក់បាំងពីអ៊ីសាកថាគាត់ជាគាត់ដែលនឹងធ្វើជាចៀមនៃយញ្ញបូជា។

ប្រសិនបើបិតាអប្រាហាំបង្ហាញខ្លួនឯងថាមានភាពខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងការទទួលយកដ៏វិសេសវិសាលនេះ

អាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យរបស់អ៊ីសាកគឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងគង់នៅសម័យរបស់គាត់៖ ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិ និងការលះបង់ខ្លួនឯង។

លោកុប្បត្តិ ២២:១០ លោកអប្រាហាំលើកដៃយកកាំបិតកាប់កូនប្រុសគាត់។

» សូមចំណាំថា ដើម្បីប្រតិកម្ម ព្រះជាម្ចាស់រង់ចាំរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃការសាកល្បងចុងក្រោយ ដើម្បីផ្តល់ទិបន្ទាល់អំពីតម្លៃពិត និងភាពត្រឹមត្រូវដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់។ " កាំបិតនៅក្នុងដៃ "; អ្វីដែលនៅសេសសល់គឺសម្លាប់អ៊ីសាកដូចចៀមជាច្រើនដែលបូជារួចទៅហើយ។

លោកុប្បត្តិ ២២:១១ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានហៅលោកពីលើមេឃមកថា៖ « លោកអប្រាហាំ! អប្រាហាំ! ហើយគាត់ឆ្លើយថា៖ ខ្ញុំនៅទីនេះ! »

ការបង្ហាញជំនឿដែលស្តាប់បង្គាប់របស់អប្រាហាំត្រូវបានធ្វើឡើងនិងបានអនុវត្តយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ ព្រះបានបញ្ចប់ទុក្ខលំបាករបស់បុរសចំណាស់ និងកូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលសក្តិសមនឹងគាត់ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់។

សូមកត់សម្គាល់ថា ពេលណាដែលព្រះហៅគាត់ ឬកូនប្រុសរបស់គាត់ អប្រាហាំតែងតែឆ្លើយតបដោយនិយាយថា “ ខ្ញុំនេះហើយ ”។

ការឆ្លើយតបដោយឯកឯងនេះដែលកើតចេញពីគាត់ ផ្តល់ទិបន្ទាល់ចំពោះធម្មជាតិដ៏សប្បុរស

និងបើកចំហរបស់គាត់ចំពោះអ្នកជិតខាងរបស់គាត់។ លើសពីនេះទៅទៀត វាផ្តល់អាកប្បកិរិយារបស់អ៊ីសាកដែលជាប់ក្នុងស្ថានភាពនៃអំពើបាបដែលលាក់ខ្លួនពីព្រះ រហូតដល់ចំណុចដែលព្រះត្រូវមានកាតព្វកិច្ចនិយាយទៅគាត់ថា៖ « តើអ្នកនៅឯណា? »។

លោកុប្បត្តិ 22 :12 ទេវតាមានប្រសាសន៍ថា៖ « កុំលូកដៃលើក្មេងនោះឡើយ ហើយក៏មិនធ្វើអ្វីនឹងគាត់ដែរ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយមិនបានឃាត់កូនប្រុសតែមួយរបស់អ្នកពីខ្ញុំទេ។ »

ជាមួយនឹងការបង្ហាញនៃសេចក្តីជំនឿដ៏ស្មោះត្រង់ និងស្តាប់បង្គាប់របស់គាត់ អប្រាហាំអាចនៅក្នុងភ្នែករបស់មនុស្សទាំងអស់ ហើយរហូតដល់ទិបញ្ចប់នៃពិភពលោក ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូនៃសេចក្តីជំនឿពិតដោយព្រះ

រហូតដល់ការយោងមកនៃព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងចាប់កំណើតនៅក្នុងនោះ។

ប្រែក្លាយភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាព។

វាគឺនៅក្នុងគំរូនៃការស្តាប់បង្គាប់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះនេះ

ដែលអំប្រាហាំក្លាយជាបិតាខាងវិញ្ញាណនៃអ្នកជឿពិត

ដែលបានសង្គ្រោះដោយការបង្ហូរឈាមរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

នៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ អំប្រាហាំទើបតែបានដើរតួជាព្រះជាព្រះរបបិតា

ដែលនឹងថ្វាយជ័យញាបូជាដ៏ពិត និងក្នុងជីវិតរមែងស្តាប់

កូនប្រុសតែមួយរបស់គាត់ឈ្មោះ យេស៊ូ ជាអ្នកភូមិណសារីត។

លោក កុប្យត្តិ 22:13 លោកអំប្រាហាំទើបមុខឡើង ឃើញចៀមឈ្មោលមួយនៅខាងក្រោយគុម្ពោតស្តែង។ អំប្រាហាំក៏ទៅយកចៀម នោះមកថ្វាយជាតង្វាយដុតជំនួសកូនប្រុសរបស់គាត់។»

នៅត្រង់ចំណុចនេះ អំប្រាហាំអាចដឹងថាការឆ្លើយតបរបស់គាត់ចំពោះ អ៊ីសាកថា “ កូនអើយ ព្រះនឹងផ្គត់ផ្គង់កូនចៀមសម្រាប់តង្វាយដុត ” ដែលត្រូវ បានបំផុសគំនិតពីព្រះ ព្រោះ តាមពិត “ កូនចៀម ” គឺជា “ ចៀមឈ្មោល ”។ ពិត ជាត្រូវបាន« ផ្តល់ »ដោយព្រះនិងផ្តល់ដោយលោក។ សូមចំណាំថា សត្វដែលបូជាដល់ព្រះអម្ចាស់ តែងតែជាឈ្មោល ដោយសារតែការទទួលខុសត្រូវ និងការត្រួតត្រាដែលបានផ្តល់ឱ្យមនុស្ស គឺអំដាមឈ្មោល។ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះប្រោសលោះក៏នឹងជាបុរសដែរ។

លោកុប្យត្តិ ២២:១៤ លោកអំប្រាហាំដាក់ឈ្មោះកន្លែងនេះថា YaHWéH Jireh។ ហេតុនេះហើយបានជាគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះថា៖ នៅលើភ្នំយ៉ាហ្សារគេនឹង ឃើញគាត់។»

ឈ្មោះ " YaHWéH Jireh " មានន័យថា៖ YaHWéHនឹងត្រូវបានគេមើលឃើញ។ ការទទួលយកឈ្មោះនេះ គឺជាទំនាយពិតដែលប្រកាសថានៅក្នុងទឹកដីម្ល៉ូរីយ៉ា ជាព្រះដ៏អស្ចារ្យដែលមើលមិនឃើញ ដែលបំផុសការភ័យខ្លាច និងភាពស្ងប់ស្ងែងនឹងត្រូវបានគេមើលឃើញក្នុងរូបរាងមនុស្សមិនសូវស្ម័គ្រស្មាញ ដើម្បីនាំ និងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះនៃអ្នករើសតាំង។ ហើយដើមកំណើតនៃ ការតែងតាំងនេះ ការថ្វាយអ៊ីសាកជាយញ្ញបូជាបញ្ជាក់ពីកិច្ចបម្រើនៅផែនដីនៃ« កូនចៀមនៃព្រះដែលដកយកអំពើបាបរបស់លោកីយ៍ចេញ »។

ដោយដឹងពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ព្រះចំពោះការគោរពរបស់ទ្រង់ចំពោះប្រភេទ និងគំរូដែលបានផលិតឡើងវិញ និងម្តងហើយម្តងទៀត វាប្រហែលជា និងស្ទើរតែប្រាកដណាស់ថា

អំប្រាហាំបានថ្វាយយញ្ញបូជារបស់គាត់នៅលើកន្លែងដែល 19 សតវត្សក្រោយមក ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រូវឆ្កាងនៅជើងភ្នំកូលកូថា។ នៅខាងក្រៅក្រុងយេរូសាឡឹម ជាទីក្រុងសម្រាប់តែពេលមួយប៉ុណ្ណោះ បរិសុទ្ធ។

លោកុប្យត្តិ ២២:១៥៖ « ទេវតានៃព្រះយេហូវ៉ាបានហៅអំប្រាហាំពីស្ថានសួគ៌ជា លើកទី២ »។

ទុក្ខលំបាកដ៏អាក្រក់នេះនឹងក្លាយជាចុងក្រោយដែលអំប្រាហាំនឹងត្រូវឆ្លង កាត់។ ព្រះបានរកឃើញក្នុងខ្លួនគាត់ជាបុព្វបុរសគំរូដ៏សក្តិសមនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលស្តាប់បង្គាប់ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យគាត់ស្គាល់។

លោកុប្បត្តិ ២២:១៦: « ហើយនិយាយថា: « ខ្ញុំស្ងៀមដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ជាព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ! ដោយសារអ្នកបានធ្វើដូច្នោះ ហើយមិនបានចាប់ កូនប្រុស តែមួយរបស់អ្នកទេ » ។

ព្រះបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើពាក្យទាំងនេះថា « បុត្រាតែមួយរបស់ទ្រង់ » ដោយសារពួកគេទាយអំពីការបូជានាអនាគតរបស់ទ្រង់ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាម យ៉ូហាន 3:16 ថា: « ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់លោកីយ៍ដល់ម៉្លោះបានជាទ្រង់បានប្រទាន ព្រះរាជបុត្រាតែមួយ របស់ទ្រង់ ដើម្បីកុំឲ្យអស់អ្នកដែលជឿលើទ្រង់ឡើយ។ ត្រូវ វិនាស ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច »។

លោកុប្បត្តិ 22:17: “ ខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយបង្កើតកូនចៅរបស់អ្នកឱ្យបានច្រើន ដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ និងដូចខ្យល់ដែលនៅមាត់សមុទ្រ។ ហើយពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងមានទ្វាររបស់ ខ្មាំងសត្រូវ។ »

យកចិត្តទុកដាក់! ពរជ័យរបស់អំប្រាហាំមិនត្រូវបានទទួលមរតកទេ វាគឺសម្រាប់គាត់តែម្នាក់ឯង ហើយបុរស ឬស្ត្រីម្នាក់ៗនៃកូនចៅរបស់គាត់ ត្រូវតែទទួលបាន ពរពីព្រះ។ ដ្បិតព្រះទ្រង់សន្យានឹងកូនចៅជាច្រើន ប៉ុន្តែក្នុង ចំណោមកូនចៅនេះ មានតែអ្នករើសតាំងដែលប្រព្រឹត្តដោយចិត្តស្មោះត្រង់និង ការស្តាប់បង្គាប់ដូចគ្នានឹងបានពរពីព្រះ។ បន្ទាប់មក អ្នកអាចរស់រវើកភាពល្ងង់ខ្លៅខាងវិញ្ញាណទាំងអស់របស់ជនជាតិយូដា ដែលបានអះអាងដោយមោទនភាពថាជាកូនរបស់អំប្រាហាំ ហើយដូច្នោះកូនប្រុសដែលសមនឹងទទួលមរតកនៃពរជ័យរបស់គាត់។ ព្រះយេស៊ូវ បានបង្ហាញពួកគេដោយបង្ហាញថាទាំងនោះ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ពីថ្មទាំងនេះ ព្រះអាចប្រទានដល់កូនចៅអំប្រាហាំ។ ហើយគាត់បានចាត់ទុកពួកគេថាជាឪពុករបស់ពួកគេ មិនមែនអំប្រាហាំទេ គឺជាអារក្ស។

ក្នុងការច្បាំងដណ្តើមយកទឹកដីកាណាន យ៉ូស្វេនឹងមានច្រកទ្វាររបស់ខ្មាំង សត្រូវដែលត្រូវដួលមុនគេ គឺក្រុងយេរិខូ។ ជាចុងក្រោយជាមួយនឹងព្រះ នោះពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសនឹងមានទ្វារទៅកាន់សត្រូវចុងក្រោយបង្អស់: « បាប៊ីឡូនដ៍អស្ចារ្យ » យោងតាមការបង្រៀនផ្សេងៗដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង Apocalypse នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

លោកុប្បត្តិ ២២:១៨: « ប្រជាជាតិទាំងអស់នៅលើផែនដី នឹងបានពរ ក្នុង កូនចៅរបស់អ្នក ព្រោះ អ្នកបានស្តាប់តាម សំឡេងរបស់យើង។ »

វាពិតជា « គ្រប់ទាំងសាសន៍នៅលើផែនដី » ពីព្រោះការថ្វាយនៃសេចក្តី សង្គ្រោះក្នុងព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានផ្តល់ដល់មនុស្សជាតិទាំងអស់ គ្រប់ជាតិសាសន៍ និង គ្រប់ជាតិសាសន៍។ ប៉ុន្តែ ប្រជាជាតិទាំងនេះក៏ជំពាក់លោកអំប្រាហាំដែរនូវការពិត ដែលអាចរកឃើញការអស្ចារ្យរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញដល់ជនជាតិហេព្រើរដែល ចេញពីស្រុកអេស៊ីប។ សេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺត្រូវបានទទួលដោយពរពីរដងនៃអំប្រាហាំនិងកូ នចៅរបស់គាត់តំណាងដោយប្រជាជនហេព្រើរនិងព្រះយេស៊ូវនៃណាសារ៉ែតព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទ។

វាជាការចង់កត់សម្គាល់យ៉ាងច្បាស់ នៅក្នុងខនេះ ពរជ័យ និងបុព្វហេតុរបស់វា៖ ការគោរពប្រតិបត្តិដែលត្រូវបានអនុម័តដោយព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ២២:១៩៖ « ពេលលោកអប្រាហាំត្រឡប់ទៅជួបពួកអ្នកបម្រើវិញ ពួកគេក្រោកឡើងទៅក្រុងហៀរសេដាជាមួយគ្នា។ លោកអប្រាហាំស្នាក់នៅក្រុង ហៀរសេដា។ »

លោកុប្បត្តិ ២២:២០៖ « បន្ទាប់ពីការទាំងនេះបានរាយការណ៍ទៅលោក អ័ប្រាហាំថា មើលចុះ មីលកាក់បានបង្កើតកូនប្រុសដល់ណាយរជាប្អូនរបស់អ្នក ដែរ »។

ខគម្ពីរដែលមានដូចខាងក្រោមមានគោលបំណងដើម្បីរៀបចំតំណ ជាមួយ « វេបិកា » ដែលនឹងក្លាយជាភរិយាដ៏ស័ក្តិសមដែលព្រះបានជ្រើសរើស សម្រាប់អ៊ីសាកដែលស្មោះត្រង់ និងមិនស្រួលខ្លួន។ នាងនឹងត្រូវដកចេញពីគ្រួសារ ស្និទ្ធស្នាលរបស់អ័ប្រាហាំ ក្នុងកូនចៅរបស់ណាហ៊ិរ ជាបងប្រុសរបស់គាត់។

លោកុប្បត្តិ ២២:២១៖ « អ៊ីស ជាកូនច្បង ប៊ីស ជាប្អូនរបស់គាត់ គឺ កេមយូអែល ជាឪពុករបស់អើរ៉ាម »។

លោកុប្បត្តិ ២២:២២៖ « កេសេដ ហាហ្សូ ភីលដាស យីដឡាប និងបេធូអែល »

លោកុប្បត្តិ ២២:២៣៖ « បេធូអែលបង្កើត វេបិកា ។ នេះជាកូនប្រុសប្រាំបី នាក់ដែលមីលកាបង្កើតឲ្យណាហ្សូ ជាប្អូនរបស់អ័ប្រាហាំ »

លោកុប្បត្តិ ២២:២៤៖ « ភរិយាចុងរបស់គាត់ឈ្មោះអេម៉ា ក៏បង្កើតបាន ថេបក កាហាំ ថាហាស និងម៉ាកា »។

ការសម្រេចតាមការសន្យាដែលបានធ្វើចំពោះអ័ប្រាហាំ

លោកុប្បត្តិ 23 ទាក់ទងនឹងការស្តាប់ និងការបញ្ឈប់សពរបស់សារ៉ា ជាភរិយារបស់គាត់នៅក្នុងហេប្រូន ក្នុងរូងភ្នំម៉ាចប៉េឡា។ អំប្រាហាំបានកាន់កាប់កន្លែងបញ្ឈប់សពនៅលើដីកាណាន ខណៈរង់ចាំព្រះប្រទានដីទាំងមូលដល់កូនចៅរបស់គាត់ប្រហែល ៤០០ ឆ្នាំក្រោយមក។

បន្ទាប់មក នៅក្នុង Gen.24 អំប្រាហាំនៅតែរក្សាកូនាទីរបស់ព្រះ។ ដើម្បីនៅ **ដាច់ដោយឡែក** ពីពួកអ្នកមិនជឿក្នុងតំបន់ គាត់នឹងចាត់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ទៅកន្លែងឆ្ងាយ ទៅក្រុមគ្រួសារភ្លាមៗ ដើម្បីរកប្រពន្ធឱ្យកូនប្រុសអ៊ីសាក ហើយពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឱ្យព្រះជ្រើសរើសសម្រាប់ពួកគេ។ ដូចគ្នានេះ ព្រះនឹងជ្រើសរើសអ្នករើសតាំងដែលនឹងក្លាយជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ក្នុងការជ្រើសរើសនេះ មនុស្សមិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងវាទេ ព្រោះគំនិតផ្តួចផ្តើម និងការវិនិច្ឆ័យជារបស់ព្រះ។ ការជ្រើសរើសរបស់ព្រះគឺល្អឥតខ្ចោះ មិនអាចគិះដៀលបាន និងមានប្រសិទ្ធភាព ដូចជាបេបិកា ជាភរិយាដែលបានជ្រើសរើស មានសេចក្តីស្រឡាញ់ ស្អាតវៃ និងស្រស់ស្អាតនៅក្នុងរូបរាង ហើយសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត គឺខាងវិញ្ញាណ និងស្មោះត្រង់។ គុណដែលបុរសខាងវិញ្ញាណទាំងអស់ដែលចង់យកប្រពន្ធក្នុងតែស្នែងរក។

យ៉ាកុប និងអេសាវ

ក្រោយមក យោងតាមលោកុប្បត្តិ ២៥ បេបិកាដើមឡើយជាស្ត្រីអារដូចសារ៉ាយ ជាភរិយារបស់អាប់រ៉ាម។ ភាពគ្មានកូនរួមគ្នានេះគឺដោយសារតែការពិតដែលថាស្ត្រីទាំងពីរនាក់នឹងបន្តពូជពង្សដែលមានពរជ័យដល់ព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងត្រូវបង្កើតដោយព្រះនៅក្នុងផ្ទៃនៃក្មេងស្រីព្រហ្មចារីវីយក្មេងម្នាក់ដែលមានឈ្មោះថាម៉ារី។ តាមរបៀបនេះ ពូជពង្សនៃគម្រោងសង្គ្រោះរបស់ព្រះត្រូវបានសម្គាល់ដោយសកម្មភាពអព្ចន្ធភាពរបស់ទ្រង់។ ដោយរងទុក្ខពីការមានកូនដោយធម្មជាតិនេះ បេបិកាបានអំពាវនាវដល់ YaHWéH ហើយនាងទទួលបានកូនភ្លោះពីរនាក់ដែលប្រយុទ្ធក្នុងផ្ទៃរបស់នាង។ ដោយព្រួយបារម្ភ នាងបានសួរព្រះអំពីរឿងនេះ៖ « ហើយព្រះយេហូវ៉ាបានមានបន្ទូលទៅនាង : ប្រជាជាតិពីរល្អិតនៅក្នុងផ្ទៃរបស់អ្នក ហើយប្រជាជាតិពីរនឹងបែកចេញពីផ្ទៃរបស់អ្នក។ មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនេះនឹងខ្លាំងជាងម្នាក់ទៀត ហើយអ្នកជំនឹងត្រូវរងនូវអ្នកក្នុងផ្ទៃ។ » នាងសម្រាលបានកូនភ្លោះពីរ។ ដោយសារតែរោមដ៏ខ្លាំងរបស់គាត់ ហើយគាត់មាន ពណ៌ក្រហម ទាំងស្រុង ហេតុដូច្នេះហើយបានជាឈ្មោះថា " អេដុម " ដល់កូនចៅរបស់គាត់ កូនច្បងត្រូវបានដាក់ឈ្មោះថា " អេសាវ " ដែលមានន័យថា " រោម "។ កូនចៅត្រូវបានគេហៅថា " យ៉ាកុប " ដែលមានន័យថា " អ្នកបោកប្រាស់ " ។ ឈ្មោះទាំងពីរនាយដោគវាសនារបស់ពួកគេ។ "Velu" និងលក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់គាត់ទៅឱ្យកូនចៅសម្រាប់ម្ហូបដ៏ឈ្ងុយឆ្ងាញ់នៃ " Roux " ឬសណ្តែកក្រហម។ គាត់លក់សិទ្ធិពីកំណើតនេះ ដោយសារគាត់មើលស្រាលតម្លៃសមរម្យរបស់វា។ ផ្ទុយទៅវិញ "អ្នកបោកបញ្ឆោត" ខាងវិញ្ញាណចង់បានចំណងជើងនេះ ដែលមិនត្រឹមតែជាកិត្តិយសប៉ុណ្ណោះទេ

ពីព្រោះពរជ័យរបស់ព្រះត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយវា។ “អ្នកបោកបញ្ឆោត”
គឺជាប្រភេទនៃមនុស្សឃោរឃៅទាំងនោះ ដែល ចង់
បង្ខំឱ្យនគរស្ថានសួគ៌កាន់កាប់វា

ហើយវាគឺនៅជាមួយគាត់ក្នុងគំនិតដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីរឿងនេះ។
ហើយដោយឃើញភាពខ្លះខ្លះដ៏ពុះកញ្ឆ្រោលនេះ បេះដូងនៃព្រះមានសេចក្តី
ត្រេកអរខ្លាំង។ ដូចគ្នានេះផងដែរ កាន់តែអាក្រក់សម្រាប់ "មានរោម"
ហើយកាន់តែល្អសម្រាប់ "អ្នកបោកប្រាស់" ព្រោះវាជាអ្នកដែលនឹងក្លាយទៅជា
"អ៊ីស្រាអែល" ដោយការសម្រេចរបស់ព្រះ។ កុំធ្វើខុស
យ៉ាកុបមិនមែនជាអ្នកបោកបញ្ឆោតធម្មតាទេ

ហើយគាត់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់
ពីព្រោះគ្មានគំរូក្នុងព្រះគម្ពីរផ្សេងទៀតនៃការតាំងចិត្តរបស់គាត់ដើម្បីទទួលបាន
ពរជ័យពីព្រះទេ ហើយវាគឺគ្រាន់តែដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅនេះដែលគាត់
"បញ្ឆោត" ។ ដូច្នោះ យើងទាំងអស់គ្នាអាចយកតម្រាប់តាមទ្រង់
ហើយស្ថានសួគ៌ដ៏ស្មោះត្រង់នឹងរីករាយ។ សម្រាប់ចំណែករបស់គាត់ អេសាវនឹង
មានក្នុងនាមជាកូនចៅរបស់គាត់ជាប្រជាជននៃ " អេដុម " ដែលជាឈ្មោះដែល
មានន័យថា " ក្រហម " ដែលមានប្លុសនិងអត្ថន័យដូចគ្នានឹងអ៊ីដាម ប្រជាជន
នេះនឹងក្លាយជាសត្រូវរបស់អ៊ីស្រាអែល ដូចការព្យាករណ៍របស់ព្រះបានប្រកាស។

ខ្ញុំបញ្ជាក់ថា ពណ៌ “ក្រហម” តំណាងឱ្យអំពើបាប គឺមានតែក្នុងរូបភាព
ទំនាយនៃគម្រោងសង្គ្រោះដែលបង្ហាញដោយព្រះ ហើយលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះអនុវត្ត
ចំពោះតួសម្តែងក្នុងផលិតកម្មរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះដូចជា “អេសាវ”។
នៅក្នុងគ្រោងដឹកនៃយុគសម័យកណ្តាលកុមារដែលមានសក់ក្រហមចាត់ទុកថាជា
អំពើអាក្រក់ត្រូវបានសម្លាប់។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំចង្អុលបង្ហាញថា ពណ៌
ក្រហមមិនធ្វើឱ្យមនុស្សធម្មតាមានបាបជាងពណ៌ក្មេក ឬប័នតង់ដេទេ ព្រោះ
មនុស្សមានបាបត្រូវបានសម្គាល់ដោយអំពើអាក្រក់នៃជំនឿរបស់ខ្លួន។ ដូច្នោះវា
គ្រាន់តែជាតម្លៃជានិមិត្តរូបប៉ុណ្ណោះដែល «ក្រហម» ជាពណ៌នៃឈាមមនុស្សជា
និមិត្តរូបនៃអំពើបាប យោងទៅតាមអេសា.១:១៨៖ « ចូរមកអង្វរយើងចុះ!
YaHWéH និយាយ។ ប្រសិនបើអំពើបាបរបស់អ្នកដូចជាពណ៌ក្រហម
វានឹងពណ៌សដូចព្រិល។ ប្រសិនបើពួកវាមាន ពណ៌ក្រហម ដូចពណ៌ស្វាយ ពួកគេ
នឹងក្លាយទៅជារោមចៀម ។ » ដូចគ្នានេះដែរនៅក្នុង Apocalypse របស់គាត់
វិវរណៈរបស់គាត់

ព្រះយេស៊ូវបានភ្ជាប់ពណ៌ក្រហមទៅនឹងឧបករណ៍របស់មនុស្សដែលបម្រើដោយមិ
នដឹងខ្លួន ឬអត់ អារក្ស សាតាំង
ដែលជាមនុស្សមានបាបដំបូងនៃជីវិតដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះ។ ឧទាហរណ៍៖ “
សេក្រហម ” នៃវិវរណៈ ៦:៤, “ នាគក្រហម ឬក្រហមដ៏កាចសាហាវ ” នៃវិវរណៈ
១២:៣ និង “ សត្វក្រហម ” នៃវិវរណៈ ១៧:៣។

ឥឡូវនេះ ដោយសារគាត់មានសិទ្ធិពីកំណើតនេះ
យ៉ាកុបនឹងបន្តជីវិតរស់នៅ ដែលព្យាករណ៍ពីផែនការរបស់ព្រះ
ក្នុងនាមជាអ្នកស្នងតំណែងរបស់អ៊ីប្រាហាំ។
គាត់បានចាកចេញពីគ្រួសាររបស់គាត់ដោយខ្លាចកំហឹងរបស់អេសាវជាប
ងប្រុសរបស់គាត់ដោយមានហេតុផលល្អយោងទៅតាមលោកុប្បត្តិ 27:24

ដោយសារតែគាត់បានតាំងចិត្តសម្លាប់គាត់ដោយធ្វើតាមការបង្វែរនៃពរជ័យរបស់ឪពុកដែលបានស្លាប់របស់គាត់ "បញ្ឆោត" ដោយ ដកខ្លួនចេញពីគំនិតរបស់ Rebecca ប្រពន្ធរបស់គាត់។ ក្នុងការចាប់ជំរិតនេះ ឈ្មោះកូនភ្លោះទាំងពីរបង្ហាញពីសារៈសំខាន់របស់ពួកគេ។ ដោយសារតែ "Tempeur" បានប្រើស្បែកដែលមានរោមដើម្បីបញ្ឆោតអ៊ីសាកដែលបានក្លាយជាមនុស្សខ្លាច ដូច្នេះបានបាត់បង់ខ្លួនគាត់ជាបងប្រុស "មានរោម" ធម្មជាតិរបស់គាត់។ មនុស្សខាងវិញ្ញាណគាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយអធិប្បាយដូចជាយ៉ាកុបជាងអេសា។ នៅក្នុងសកម្មភាពនេះ ព្រះផ្ទុយពីជម្រើសរបស់មនុស្ស និងខាងសាច់ឈាមរបស់អ៊ីសាក ដែលចូលចិត្តអេសាជាអ្នកប្រមាញ់ ដែលបាននាំគាត់មកលេងល្បែងដែលគាត់ពេញចិត្ត។ ហើយព្រះក៏ប្រទានសិទ្ធិពី កំណើតដល់អ្នកដែលសក្តិសមបំផុតគឺ យ៉ាកុប ជាអ្នកបោកបញ្ឆោត។

មកដល់ឡាបាន ពូរបស់គាត់ជាប្អូនប្រុសរបស់អធិប្បាយ ដើម្បីធ្វើការឱ្យគាត់ យ៉ាកុបលង់ស្រលាញ់រ៉ាដែល ដែលជាកូនពៅ ប៉ុន្តែស្អាតបំផុតក្នុងចំណោមកូនស្រីរបស់ឡាបាន។ អ្វីដែលគាត់មិនដឹងនោះគឺថា ក្នុងជំរិតពិតរបស់គាត់ ព្រះបានធ្វើឱ្យគាត់ដើរតួជាទំនាយដែលត្រូវទាយពី គម្រោងសង្គ្រោះរបស់គាត់។ ម្យ៉ាងទៀត ក្រោយពីធ្វើការ«ប្រាំពីរឆ្នាំ»ដើម្បីបាន រ៉ាដែលជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ ឡាបានដាក់កូនស្រីច្បងរបស់គាត់ឈ្មោះ «លេអា»មកលើគាត់ ហើយប្រគល់ឱ្យគាត់ធ្វើជាប្រពន្ធគាត់។ ដើម្បីទទួលបាន និងរៀបការជាមួយរ៉ាដែល គាត់នឹងត្រូវធ្វើការ "ប្រាំពីរឆ្នាំទៀត" សម្រាប់ពូរបស់គាត់។ នៅក្នុងបទពិសោធន៍នេះ "យ៉ាកុប" ទាយអំពីអ្វីដែលព្រះនឹងត្រូវឆ្លងកាត់ក្នុងគម្រោងសង្គ្រោះរបស់គាត់។ ដ្បិតគាត់ក៏ នឹងបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពដំបូង មិនស្របតាមការចង់បាននៃចិត្តរបស់គាត់ដែរ ពី ព្រោះបទពិសោធន៍នៃសាច់ឈាម និងជាតិអ៊ីស្រាអែលនឹងមិនត្រូវបានសម្គាល់ ដោយជោគជ័យ និងសិរីល្អដែលខ្លួនសមនឹងទទួលឡើយ។ ការស្នងតំណែងនៃ "ចៅក្រម" និង "ស្តេច" តែងតែបញ្ចប់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ទោះបីជាមានការលើកលែងដ៏កម្រមួយចំនួនក៏ដោយ។

ហើយប្រពន្ធដែលចង់បានដែលសក្តិសមនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ គាត់នឹងទទួលបានតែនៅក្នុងសម្ព័ន្ធភាពទីពីរ បន្ទាប់ពីបានបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ ហើយបានបង្ហាញពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គាត់នៅក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការបង្រៀនរបស់គាត់ ការស្លាប់របស់គាត់ និងការរស់ឡើងវិញរបស់គាត់។ ចំណាំថាចំណូលចិត្តរបស់មនុស្ស និងដំទេវភាពគឺបញ្ជ្រាស់ទាំងស្រុង។ យ៉ាកុបជាទីស្រឡាញ់របស់នាងគឺនាងរ៉ាដែល ដែលគ្មានកូន ប៉ុន្តែរបស់ព្រះជាលេអាដ៏ចម្រើន។ ដោយផ្តល់ឱ្យយ៉ាកុប ជាដំបូង លេអាធ្វើជាភរិយា នោះព្រះធ្វើឱ្យព្យាការីរបស់គាត់ជួបការខកចិត្តដែលពួកគេ ទាំងពីរនឹងជួបប្រទះក្នុងសម្ព័ន្ធភាពដំបូងរបស់ពួកគេ។ ក្នុងបទពិសោធន៍នេះ ព្រះបានប្រកាសថាសម្ព័ន្ធភាពដំបូងរបស់ទ្រង់នឹងក្លាយជាការបរាជ័យដ៏អាក្រក់។ ហើយការបដិសេធរបស់ព្រះមេស៊ីយេស៊ូវដោយកូនចៅរបស់គាត់បានបញ្ជាក់ពី សារទំនាយនេះ។ លេអា

ដែលមិនមែនជាគូស្នេហ៍ដែលបានជ្រើសរើសដោយកូនកំលោះ
គឺជារូបភាពដែលព្យាករណ៍ពីអ្នករើសតាំងនៃសម្ព័ន្ធភាពថ្មី
ដែលមានដើមកំណើតមិនពិត

រស់នៅអស់រយៈពេលជាយូរដោយមិនដឹងពីអត្ថិភាពនៃព្រះជាម្ចាស់បង្កើតតែមួយ
គត់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ធម្មជាតិដ៏រិសេសវិសាលរបស់លោកអាបានទាយអំពីកិច្ចព្រមព្រៀងដែលនឹងបង្កើត
ផលផ្អែជាច្រើនដល់សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ ហើយអេសាយ 54:1 បញ្ជាក់ថា៖ « អ្នក
ដែលលែងទៅលែងបានអើយ ចូរអរសប្បាយចុះ! សូមឲ្យសេចក្តីអំណរនិងសេចក្តី
អំណររបស់អ្នកបានផ្ទុះឡើង អ្នកដែលលែងមានការឈឺចាប់! ដ្បិតកូនប្រុសដែល
គេបោះបង់ចោលនឹងមានចំនួនច្រើនជាងកូនប្រុសរបស់នាងដែលបានរៀបការ
ទៅទៀត »។ នៅទីនេះ ទំនាយដែលត្រូវគេបោះបង់ចោល តាមរយៈលោក
សម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី និងអ្នករៀបការ តាមរយៈវ៉ាដែល
ដែលជាកិច្ចព្រមព្រៀងហេព្រើរចាស់។

យ៉ាកុបក្លាយទៅជាអ៊ីស្រាអែល

ដោយបានចាកចេញពីឡាបានជាអ្នកមាននិងមានជីវភាពធ្ងន់ធ្ងរហើយ
យ៉ាកុប និងអ្នកដែលជារបស់គាត់ត្រឡប់ទៅឯអេសាវជាប្អូនរបស់គាត់វិញ ដែល
គាត់ខ្លាចកំហឹងដោយយុត្តិធម៌និងសងសឹក។ នៅយប់មួយ ព្រះបានលេចមករក
គាត់ ហើយពួកគេវាយតប់គ្នារហូតដល់ភ្លឺ។
ទីបំផុតព្រះបានធ្វើឱ្យគាត់រឿងត្រង់ត្រកាក
ហើយប្រាប់គាត់ថាចាប់ពីពេលនេះតទៅគាត់នឹងត្រូវបានគេហៅថា "អ៊ីស្រាអែល"
ពីព្រោះគាត់បានឈ្នះការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងព្រះនិងមនុស្ស។ ក្នុងបទពិសោធន៍
នេះ ព្រះចង់បង្ហាញរូបភាពនៃព្រលឹងប្រយុទ្ធរបស់យ៉ាកុបក្នុងការតស៊ូនៃសេចក្តី
ជំនឿរបស់គាត់។ ដាក់ឈ្មោះអ៊ីស្រាអែលដោយព្រះ
គាត់ទទួលបានអ្វីដែលគាត់ចង់បាន និងស្វែងរកយ៉ាងអស់ពីចិត្ត៖
ពររបស់គាត់ពីព្រះ។

ពរជ័យរបស់អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងអ៊ីស្រាអែលបានលេចចេញជារូបរាងតាមរយៈរដ្ឋធម្មនុញ្ញ
នៃអ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ឈាមដែលបានកសាងឡើងលើយ៉ាកុបដែលបានក្លាយជា
អ៊ីស្រាអែលនឹងក្លាយទៅជាប្រជាជាតិដែលគួរឱ្យភ័យខ្លាចក្លាមៗបន្ទាប់ពីការចាក
ចេញពីទាសភាពអេហ្ស៊ីប។ ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានរៀបចំអេសាវ
បងប្អូនទាំងពីរបានសុខសាន្ត និងរីករាយ។

ជាមួយប្រពន្ធពីរនាក់ និងអ្នកបម្រើពីរនាក់របស់គាត់ យ៉ាកុបបានរក
ឃើញខ្លួនគាត់ថាជាឪពុករបស់ក្មេងប្រុស ១២ នាក់ និងកូនស្រីតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។
ដំបូងឡើយគ្មានកូនដូចសារ៉ាយ និងរេបិកា ប៉ុន្តែជាអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ វ៉ាដែល
ទទួលបានកូនពីរនាក់ពីព្រះ យ៉ូសែប ជាកូនច្បង និងបេនយ៉ាមិនកូនពៅ។
នាងបានស្លាប់ដោយសម្រាលបានកូនទីពីររបស់នាង។ ដូច្នេះ នាងព្យាករអំពីការ
បញ្ចប់នៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់ ដែលនឹងត្រូវឈប់ជាមួយនឹងការបង្កើតថ្មី ដោយផ្អែក
លើព្រះលោហិតដ៏ជូនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការអនុវត្តទីពីរ
កាលៈទេសៈក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់ទាំងនេះព្យាករណ៍ពីជោគវាសនាចុងក្រោយនៃអ្នក
ក្រើសរើសរបស់គាត់ដែលនឹងត្រូវបានរក្សាទុកដោយការអន្តរាគមន៍ដ៏រីករាយ

បស់គាត់

នៅពេលដែលគាត់គ្រលប់មកវិញក្នុងទិដ្ឋភាពដ៏ទេវភាពដ៏រុងរឿងរបស់គាត់នៅ
ក្នុង Michael Jesus Christ ។ ការបញ្ជូននៃស្ថានភាពនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើស
ចុងក្រោយនេះត្រូវ បានទាយដោយការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះរបស់កុមារ ដែលហៅថា " **បេន-អូនី** " ឬ "កូននៃទុក្ខព្រួយរបស់ខ្ញុំ" ដោយម្តាយដែលបានស្លាប់ត្រូវបានប្តូរ
ឈ្មោះដោយយ៉ាកុបជាឪពុក "។ **បេនយ៉ាមីន** » ទាំង "កូនប្រុសខាងស្តាំ" (ខាងស្តាំ)
ឬកូនប្រុសដែលមានពរ។ នៅក្នុងការបញ្ជាក់នៅក្នុង Matt.25:33
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងដាក់ " **ចៀមរបស់គាត់ នៅខាងស្តាំរបស់គាត់**
និងពពែនៅខាងឆ្វេងរបស់គាត់ " ។ ឈ្មោះនេះ " **បេនយ៉ាមីន** "
ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយព្រះ សម្រាប់តែគម្រោងទំនាយរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ
ដូច្នេះសម្រាប់ពួកយើង ពីព្រោះសម្រាប់យ៉ាកុប វាមានអត្ថន័យតិចតួច។ ហើយ
សម្រាប់ព្រះ វាដែលដែលថ្វាយបង្គំប្រព្រះ មិនសមនឹងទទួលបានការប្រកួតជម្រុះ «
ត្រូវ » ទេ។
រឿងទាំងនេះទាក់ទងនឹងអវសាននៃពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងការ
ពន្យល់នៃ វិវរណៈ ៧:៨។

យ៉ូសែប គួរឱ្យសរសើរ

នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែល

គួរនាទីដែលព្រះប្រទានដល់យ៉ូសែបនឹងនាំគាត់ទៅគ្រប់គ្រងបងប្អូនរបស់គាត់ដែល
លហួសចិត្តដោយការត្រួតត្រាខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ លក់គាត់ទៅឱ្យឈ្មួញអាវ៉ាប។
នៅប្រទេសអេស៊ីប ភាពស្មោះត្រង់
និងភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់បានធ្វើឱ្យគាត់កោតសរសើរ
ប៉ុន្តែប្រពន្ធរបស់ម្ចាស់គាត់ចង់ធ្វើបាបគាត់ ដោយបានទប់ទល់គាត់
យ៉ូសែបបានជាប់គុក។ នៅទីនោះ ការពន្យល់អំពីសុបិន
ព្រឹត្តិការណ៍នានានឹងនាំឱ្យគាត់មានឋានៈខ្ពស់បំផុតនៅក្រោមស្តេចផារ៉ោនៈ
វិញ្ញាណទីមួយ។ ការលើកឡើងនេះគឺផ្អែកលើអំណោយទានទំនាយរបស់គាត់ ដូចជា
សម្រាប់ដានីយ៉ែលបន្ទាប់ពីគាត់។ អំណោយនេះបានធ្វើឱ្យគាត់ដឹងគុណដោយ
ផារ៉ោន ដែលបានប្រគល់ស្រុកអេស៊ីបឱ្យគាត់។ ក្នុងអំឡុងពេលមានទ្បិក្ស បងប្អូន
របស់យ៉ាកុបនឹងទៅស្រុកអេស៊ីប ហើយនៅទីនោះ យ៉ូសែបនឹងផ្សះផ្សាជាមួយនឹង
បងប្អូនដ៏អាក្រក់របស់គាត់។ យ៉ាកុប និងបេនយ៉ាមីន នឹងចូលរួមជាមួយពួកគេ
ហើយនេះជារបៀបដែលជនជាតិហេព្រើរកាំងទីលំនៅក្នុងស្រុកអេស៊ីប ក្នុងតំបន់
កូសិន។

និក្ខមន៍ និងម៉ូសេដ៍ស្មោះត្រង់

ជាទាសករ ជនជាតិហេព្រើរនឹងរកឃើញនៅក្នុងម៉ូសេ
ជាកូនជនជាតិហេព្រើរដែលមានឈ្មោះមានន័យថា "បានសង្គ្រោះពីទឹក"

នៃទន្លេនីល ចិញ្ចឹម និងចិញ្ចឹមដោយកូនស្រីរបស់ជាវ៉ាន ដែលជាអ្នករំដោះបានរៀបចំដោយព្រះ។

ខណៈពេលដែលលក្ខខណ្ឌនៃភាពជាទាសកររបស់ពួកគេកាន់តែរឹងមាំ ឡើង ដើម្បីការពារជនជាតិហេព្រើរ ម៉ូសេបានសម្លាប់ជនជាតិអេស៊ីបម្នាក់ ហើយ គាត់បានរៀនសូត្រចេញពីស្រុកអេស៊ីប។ ដំណើររបស់គាត់នាំគាត់ទៅ Midian ក្នុងប្រទេសអាវ៉ាប៊ីសាអូឌីត ជាកន្លែងដែលកូនចៅរបស់ Abraham រស់នៅ ហើយ Keturah ដែលជាប្រពន្ធទីពីរបស់គាត់បានរៀបការបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់ Sarah ។ រៀបការជាមួយស៊ីបប៉ូរ៉ាជាកូនស្រីច្បងរបស់ឪពុកក្មេកយេត្រូ ៤០ឆ្នាំក្រោយមក ម៉ូសេបានជួបព្រះ

ពេលឃ្លាលហ្នងចៀមរបស់គាត់ឆ្ពោះទៅភ្នំហូរេប។ អ្នកបង្កើតលេចឡើងចំពោះគាត់ក្នុងទម្រង់ជាគុម្ពោតដែលនេះប៉ុន្តែមិនត្រូវបាន ប្រើប្រាស់។ គាត់បង្ហាញផែនការរបស់គាត់សម្រាប់អ៊ីស្រាអែល ហើយបញ្ជូនគាត់ ទៅអេហ្ស៊ីបដើម្បីដឹកនាំការចាកចេញរបស់ប្រជាជនគាត់។

គ្រោះកាចចំនួនដប់នឹងចាំបាច់ដើម្បីបង្ហាញជាវ៉ានឱ្យអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបម្រើដ៏ មានតម្លៃរបស់គាត់ទៅដោយសេរី។ ប៉ុន្តែវាគឺជាភាគដប់ដែលនឹងមាន សារៈសំខាន់ខាងទំនាយដ៏សំខាន់។

ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានសម្លាប់កូនច្បងទាំងអស់នៃប្រទេសអេស៊ីប ទាំងមនុស្ស និងសត្វ។ ហើយនៅថ្ងៃដែលនោះ

ជនជាតិហេព្រើរបានប្រារព្ធពិធីបុណ្យរំលងដំបូងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកគេ។

បុណ្យរំលងបានទាយអំពីការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះមេស៊ីយេស៊ី ដែលជា « កូនច្បង » និង « កូនចៀមរបស់ព្រះ » ដ៏បរិសុទ្ធ និងគ្មានស្លាកស្នាម ដែលបានថ្វាយក្នុងយញ្ញបូជាដូចជា « កូនចៀម

» ដែលត្រូវបានសម្លាប់នៅថ្ងៃនៃការចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីប។

បន្ទាប់ពីការថ្វាយយញ្ញបូជារបស់អ៊ីស្រាអែលសុំដោយព្រះពីអំប្រាហាំ បុណ្យរំលងនៃនិក្ខមន៍ពីស្រុកអេស៊ីបគឺជា

ការប្រកាសទំនាយទីពីរនៃការសុគតរបស់ព្រះម៉ែស៊ី (ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង)

ព្រះយេស៊ូវ ឬជាភាសាក្រិចនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ការចាកចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបត្រូវបានសម្រេចនៅ ថ្ងៃទី 14 នៃខែទីមួយនៃឆ្នាំ ប្រហែល សតវត្ស ទី 15 មុនគ.ស ប្រហែល 2500 ឆ្នាំបន្ទាប់ពីអំពើបាបរបស់អេវ៉ា និងអ័ដាម។ ក្នុងខែទាំងនេះបញ្ជាក់ពីពេលវេលានៃ “៤០០ ឆ្នាំ” នៃ “ ប្តូរជំនាន់ ” ដែលព្រះបានប្រទានដល់ជនជាតិអាម៉ូរី ដែលជាអ្នកស្រុកនៃទឹកដីកាណាន។

មោទនភាព

និងស្មារតីបះបោររបស់ព្រះចៅជាវ៉ាននឹងរលាយបាត់ជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់គាត់ នៅក្នុងទឹកនៃ "សមុទ្រក្រហម" ដែលរកឃើញអត្ថន័យរបស់វា

ព្រោះវាបិទនៅលើពួកគេ

បន្ទាប់ពីបានបើកឱ្យជនជាតិហេព្រើរចូលទឹកដីអាវ៉ាប៊ីសាអូឌីត។

ចុងខាងត្បូងនៃឧបទ្វីបអេហ្ស៊ីប។ ដោយជៀសវាងពីជនជាតិ Midian

ព្រះដឹកនាំស្រុករបស់ទ្រង់ឆ្លងកាត់វាលហោស្ថានឆ្ពោះទៅភ្នំស៊ីណាយ ជាកន្លែងដែលទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់ពួកគេនូវច្បាប់របស់ទ្រង់នៃ

"បញ្ញត្តិដប់ប្រការ" ។ នៅចំពោះព្រះដ៏ពិតតែមួយ

អ៊ីស្រាអែលឥឡូវនេះគឺជាប្រជាជាតិមួយដែលបានរៀនសូត្រ ដែលត្រូវសាកល្បង។

ដល់ទីបញ្ចប់នេះ ម៉ូសេត្រូវបានហៅទៅគាត់នៅលើភ្នំសីណាយ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទុកគាត់នៅទីនោះអស់រយៈពេល 40 ថ្ងៃនិងយប់។ គាត់ឲ្យតារាង ច្បាប់ពីរដែលឆ្លាក់ដោយម្រាមដៃដ៏ទេវភាពរបស់គាត់។ នៅក្នុងជំរឿនជនជាតិហេព្រើរ ការអវត្តមានរបស់ម៉ូសេជាយូរបានធ្វើឱ្យសកម្មពលបះបោរដែលដាក់សម្ពាធលើ អេរ៉ុន ហើយបញ្ចប់ដោយធ្វើឱ្យគាត់ទទួលយកការសម្តែង និងការបង្កើត " ភ្នំសោមាស "។ បទពិសោធន៍នេះតែមួយគត់សង្ខេបអាកប្បកិរិយាចំពោះព្រះនៃ មនុស្សបះបោរគ្រប់ពេលវេលា។ ការបដិសេធរបស់ពួកគេក្នុងការចុះចូលចំពោះ អាដ្រាធរបស់ខ្លួននាំឱ្យពួកគេ ចូលចិត្ត _____ សង្ស័យអំពីអត្តិភាពរបស់វា។ ហើយការដាក់ទណ្ឌកម្មជាច្រើនរបស់ព្រះគ្មានអ្វីផ្លាស់ប្តូរទេ។ បន្ទាប់ពីការសាកល្បងរយៈពេល 40 ថ្ងៃនិងយប់នេះ ការភ័យខ្លាចនៃយក្សកាណាននឹងថ្កោលទោសប្រជាជនឱ្យរងនៅក្នុងវាលខ្សាច់ អស់រយៈពេល 40 ឆ្នាំហើយមានតែជំនាន់ដែលបានសាកល្បងនេះទេ Joshua និង Caleb នឹងអាចចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យាដែលផ្តល់ឱ្យដោយព្រះ។ ប្រហែលឆ្នាំ 2540 ចាប់តាំងពីអំពើបាបរបស់អ័ដាម។

តួអង្គដែលឈានមុខគេក្នុងរឿងលោកុប្បត្តិគឺជាតួសម្តែងក្នុងផលិតកម្ម ដែលរៀបចំដោយអ្នកបង្កើតព្រះ។ ពួកគេម្នាក់ៗបញ្ជូន សម្រាប់គោលបំណងទំនាយ ឬអត់ មេរៀនមួយ ហើយគំនិតនៃទស្សន៍វិស័យភាពនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយសារីកប៉ូល ដែលបាននិយាយនៅក្នុង កូរិនថូសទី១ ៤:៩៖ « សម្រាប់ព្រះ វាហាក់ដូចជាខ្ញុំ បានធ្វើឱ្យយើង សារីក ជាមនុស្សចុងក្រោយបង្អស់ ដែលបានកាត់ទោសប្រហារ ជីវិតតាមរបៀបមួយ ចាប់តាំងពីយើងបានក្លាយជាទស្សន៍វិស័យភាពដល់ ពិភពលោក ដល់ទេវតា និងមនុស្ស ។ » ចាប់តាំងពីពេលនោះមក អ្នកនាំសាររបស់ព្រះអម្ចាស់ Ellen G. White បានសរសេរសៀវភៅដ៏ល្បីល្បាញរបស់នាងដែលមានចំណងជើងថា "សោកនាដកម្មនៃយុគសម័យ" ។ ដូច្នេះ គំនិតនៃ " ទស្សន៍វិស័យភាព " ត្រូវបានបញ្ជាក់ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពី "ផ្កាយផ្កាយ" នៃសៀវភៅបរិសុទ្ធវាគីជាវេនរបស់យើងម្នាក់ៗដើម្បីដើរក្នុងនាទីរបស់យើងដោយដឹងថាត្រូវបានណែនាំដោយបទពិសោធន៍របស់ពួកគេយើង។ តម្កល់ទុកក្នុង កាតព្វកិច្ចយកតម្រាប់តាមអំពើល្អរបស់ខ្លួន ដោយមិនបានបង្កើតកំហុសឡើង វិញ។ សម្រាប់យើង ដូចជាសម្រាប់ដានីយ៉ែល (ចៅក្រមរបស់ខ្ញុំគឺជាព្រះ) ព្រះជាម្ចាស់នៅតែជា "ចៅក្រមរបស់យើង" ដែលមានមេត្តាករុណា ពិតប្រាកដណាស់ ប៉ុន្តែ "ចៅក្រម" ដែលមិនមានការលើកលែងចំពោះនរណាម្នាក់ឡើយ។ បទពិសោធន៍នៃជនជាតិដ្ឋិហូជនជាតិអ៊ីស្រាអែលគឺមហន្តរាយ ប៉ុន្តែវាមិនមានលើសពីជំនឿគ្រីស្ទាននៃសម័យរបស់យើងដែលបញ្ចប់ដោយការក្សត់សាសនាដ៏ទូលំទូលាយនោះទេ។ យើងមិនគួរភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះភាពស្រដៀងគ្នានេះទេ ព្រោះអ៊ីស្រាអែលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់គ្រាន់តែជាមីក្រូកូស

ដែលជាគំរូរបស់មនុស្សដែលរស់នៅលើផែនដីទាំងមូល។ នេះហើយជាមូលហេតុ
ដែលសេចក្តីជំនឿពិតគឺកម្រមានដូចជានៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថ្មីដែលបានសាង
ឡើងលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង « សាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ » ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ពីព្រះគម្ពីរជាទូទៅ

ព្រះគម្ពីរទាំងមូលដែលបានកំណត់ទុក ហើយបន្ទាប់មកបានបំផុសគំនិត
ដោយព្រះដល់អ្នកបម្រើជាមនុស្សរបស់ទ្រង់ នាំយកមេរៀនទំនាយ។
ពីលោកុប្បត្តិដល់វិវរណៈ។

តួអង្គដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះត្រូវបានបង្ហាញដល់យើង
ដូចដែលពួកគេពិតជាស្ថិតនៅក្នុងធម្មជាតិពិតរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែដើម្បីបង្កើត
សារទំនាយក្នុងទស្សន៍វិទ្យាភាពដ៏អចិន្ត្រៃយ៍នេះ អ្នកបង្កើតព្រះក្លាយជាអ្នករៀបចំ
ព្រឹត្តិការណ៍។ បន្ទាប់ពីការចាកចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប

ព្រះបានផ្តល់ឱ្យអ៊ីស្រាអែលនូវទិដ្ឋភាពសេរីនៃច្បាប់សេឡេស្តាលរបស់ទ្រង់សម្រាប់រ
យៈពេល 300 ឆ្នាំ ដែលជាពេលវេលានៃ "ចៅក្រម" ដែលបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 2840 ។
ហើយនៅក្នុងសេរីភាពនេះ ការវិលត្រឡប់ទៅរកអំពើបាបវិញ

តម្រូវឱ្យព្រះដាក់ទណ្ឌកម្មលើរាស្ត្រទ្រង់ "ប្រាំពីរ ដង»

ដែលទីបំផុតគាត់បានប្រគល់ទៅជនជាតិភីលីស្ទីន

ដែលជាសត្រូវតំណពូជរបស់ពួកគេ។ ហើយ "ប្រាំពីរដង" គាត់លើក "អ្នករំដោះ" ។
គម្ពីរចែងថានៅសម័យនោះ « គ្រប់គ្នាបានធ្វើតាមចិត្តចង់ »។ ហើយពេលវេលានៃ
សេរីភាពទាំងស្រុងនេះគឺជាការចាំបាច់សម្រាប់ផ្ទៃផ្កាដែលកើតឡើងដោយមនុស្ស
ម្នាក់ៗត្រូវបានលាតត្រដាង។ វាគឺដូចគ្នានៅក្នុង " ពេលវេលាចុងក្រោយ " ។
របស់យើង។ សេរីភាពទាំងបីរយឆ្នាំនេះ

ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការវិលត្រឡប់មកវិញឥតឈប់ឈររបស់ជនជាតិហេព្រើរចំ
ពោះអំពើបាប

ព្រះជាម្ចាស់អញ្ជើញយើងឱ្យប្រៀបធៀបពួកគេជាមួយនឹងរយៈពេលបីរយឆ្នាំនៃជីវិត
តរបស់ហេណុកដ៏សុចរិត

ដែលទ្រង់បង្ហាញដល់យើងជាគំរូនៃអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ដោយនិយាយថា៖ “
ហេណុកបានដើរជាមួយនឹងព្រះបីរយឆ្នាំ បន្ទាប់មកគាត់លែងមានទៀតហើយ
ដោយសារព្រះបានយកគាត់ ”; ជាមួយគាត់
ដោយការធ្វើឱ្យគាត់ចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ចរបស់គាត់ បន្ទាប់ពីគាត់
ម៉ូសេ និងអេលីយ៉ា និងពួកបរិសុទ្ធបានរស់ឡើងវិញនៅពេលសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ
មុនពេលអ្នកជ្រើសរើសផ្សេងទៀត រួមទាំងសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ពួកគេទាំងអស់នឹងត្រូវបានចម្លង ឬរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

បន្ទាប់ពីនោះនៃ "ចៅក្រម"

បានមកដល់ពេលវេលានៃស្តេចហើយនៅទីនោះម្តងទៀតព្រះបានផ្តល់ឱ្យតួអង្គពីរ
ដំបូងរបស់គាត់នូវក្លានាទីព្យាករណ៍ដែលបញ្ជាក់ពីសារនៃការវិវត្ត

នៃអំពើអាក្រក់ឆ្ពោះទៅរកសេចក្តី ល្អចុងក្រោយ ពោលគឺពីយប់ឬងងឹត។
ឆ្ពោះទៅរកពន្លឺ។ នេះជារបៀបដែលបុរសពីរនាក់នេះ សូល និង ដារីឌ
បានទាយអំពីគម្រោងទាំងមូលនៃផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែលបានរៀបចំស

ប្រាប់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៅលើផែនដី នោះគឺជាដំណាក់កាលពីរ
ឬសម្ព័ន្ធភាពបរិសុទ្ធពីរបន្តបន្ទាប់គ្នា។ យកវាទៅជាមួយខ្ញុំ

ដារីខក្លាយជាស្តេចតែនៅពេលសោយទិវង្គតរបស់ស្តេចសូល
ដូចដែលការសោយទិវង្គតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះគ្រីស្ទបង្កើត
សេចក្តីសញ្ញាថ្មី រដ្ឋកាលរបស់ទ្រង់ និងការគ្រប់គ្រងដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់។

ខ្ញុំបានលើកឡើងអំពីប្រធានបទនេះរួចហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា
រាជាធិបតេយ្យនៅលើផែនដីមិនមានភាពស្របច្បាប់ពីព្រះទេ ដោយសារជនជាតិ
ហេព្រើរបានសុំព្រះឱ្យមានស្តេច « ដូចប្រជាជាតិដទៃទៀតនៅលើផែនដី » ពួកគេ
« មិនជឿ »។ ដែលមានន័យថាគំរូរបស់ស្តេចទាំងនេះគឺជាប្រភេទនៃតម្លៃរបស់
សាតាំង ហើយមិនមែនជារបស់ទេវភាព។ ចំពោះព្រះវិញ ស្តេចមានចិត្តស្លូតបូត
មានចិត្តរាបទាប ពោរពេញដោយការលះបង់ប្រយោជន៍ខ្លួន និងចិត្តមេត្តា តាំង
ខ្លួនជាអ្នកបម្រើទាំងអស់គ្នាយ៉ាងខ្លាំងដល់ម៉្លោះបានជាអារក្សមានចិត្តឃោរឃៅ
មានអំនួត អាត្មានិយម និងមើលងាយ ហើយទ្រង់ទាមទារ
នឹងត្រូវបានបម្រើដោយទាំងអស់។

ដោយអយុត្តិធម៌ដោយការបដិសេធរបស់គាត់ដោយប្រជាជនរបស់គាត់
ព្រះបានយល់ព្រមតាមសំណើរបស់គាត់ ហើយសម្រាប់សំណាងអាក្រក់របស់គាត់
គាត់បានផ្តល់ឱ្យគាត់នូវស្តេចមួយតាមស្តង់ដារនៃអារក្សនិងភាពអយុត្តិធម៌ទាំង
អស់របស់គាត់។ ចាប់ពីពេលនោះមក សម្រាប់ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលរបស់គាត់
ប៉ុន្តែគាត់តែម្នាក់ឯង រាជវង្សទទួលបានភាពស្របច្បាប់ដ៏ទេវភាពរបស់ខ្លួន។

ពាក្យសំដី ឬសំណេរ គឺជាមធ្យោបាយនៃការផ្លាស់ប្តូររវាងបុគ្គលពីរនាក់។
ព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះក្នុងន័យថា

ដើម្បីបញ្ជូនមេរៀនរបស់វាទៅកាន់សត្វលោកនៅលើផែនដីនេះ
ព្រះបានប្រមូលទីបន្ទាល់តាមបញ្ហា ឬបំផុសគំនិតដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។
ទីបន្ទាល់ដែលបានតម្រៀប ជ្រើសរើស

និងដាក់ជាក្រុមដោយគាត់តាមពេលវេលា។ យើងមិនគួរភ្ញាក់ផ្អើលទេ
នៅពេលដែលយើងកត់សម្គាល់ភាពមិនល្អឥតខ្ចោះនៃយុត្តិធម៌ដែលបានបង្កើត
ឡើងនៅលើផែនដីនេះ ពីព្រោះការកាត់ចេញពីព្រះ បុរសអាច
បង្កើតភាពយុត្តិធម៌របស់ពួកគេបានតែលើលិខិតនៃច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ
ព្រះប្រាប់យើង តាមរយៈព្រះយេស៊ូវថា “ សំបុត្រសម្រាប់ តែវិញ្ញាណផ្តល់ជីវិត ”
សំបុត្រនេះ។ ដូច្នោះ គម្ពីរបរិសុទ្ធនៃព្រះគម្ពីរអាចគ្រាន់តែជា " សាក្សី " ។
ដូចដែលបានចង្អុលបង្ហាញនៅក្នុង វិវរណៈ 11:3 ប៉ុន្តែក្នុងករណីគ្មាន "ចៅក្រម"
ទេ។

ដោយទទួលស្គាល់ថាលិខិតនៃក្រឹត្យវិន័យមិនអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យដោយយុត្តិធម៌បាន
ន

នោះព្រះបានបើកសម្តែងការពិតដែលអាស្រ័យទៅលើលក្ខណៈដ៏ទេវភាពនៃបុគ្គល
របស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ។ គាត់តែម្នាក់ឯងអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យដ៏ត្រឹមត្រូវបាន
ពីព្រោះសមត្ថភាពរបស់គាត់ក្នុងការវិភាគគំនិតសម្ងាត់នៃចិត្តរបស់សត្វរបស់គា
ត់ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ដឹងពីការជំរុញទឹកចិត្តរបស់អ្នកដែលគាត់វិនិច្ឆ័យ
របស់ដែលលាក់កំបាំង និងមិនអើពើដោយសត្វដទៃទៀត។ ដូច្នោះ គម្ពីរផ្តល់
មូលដ្ឋានសម្រាប់តែទីបន្ទាល់ដែលប្រើសម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យប៉ុណ្ណោះ។

ក្នុងអំឡុងពេល « ពាន់ឆ្នាំ » នៃការវិនិច្ឆ័យនៅស្ថានសួគ៌ នោះពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសនឹងទទួលបាននូវការលើកទឹកចិត្តនៃព្រលឹង ដែលកំពុងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ។ ដោយមានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូច្នោះពួកគេនឹងអាច ធ្វើការវិនិច្ឆ័យដ៏ល្អឥតខ្ចោះដែលចាំបាច់ចាប់តាំងពីសាលក្រមចុងក្រោយកំណត់ រយៈពេលនៃការរងទុក្ខក្នុងការស្លាប់ទីពីរ។

ចំណេះដឹងអំពីកម្លាំងចិត្តពិតប្រាកដនៃពិរុទ្ធជននេះ អនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់កាន់តែច្បាស់អំពីការគោរពប្រណិប័តន៍របស់ព្រះចំពោះកា អ៊ុន ដែលជាធាតុដុំបូកនៅលើផែនដី។

យោងតាមទីបន្ទាល់តែមួយគត់ដែលបង្ហាញជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ កាអ៊ុនត្រូវបានរុញច្រានទៅរកការច្រណែន ដោយសារជម្រើសរបស់ព្រះដើម្បីប្រទានពរដល់ភ្នែករបស់អេបិល និងដើម្បីមើលងាយកាអ៊ុន ដោយមិនដឹងមូលហេតុនៃភាពខុសគ្នាខាងវិញ្ញាណ ហើយនៅតែមិនអើពើ។ នេះជារបៀបដែលអ្វីៗកើតឡើង ជីវិតត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប៉ារ៉ាម៉ែត្រ និងលក្ខខណ្ឌរាប់មិនអស់ ដែលមានតែព្រះទេដែលអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងវិនិច្ឆ័យដោយចំណេះដឹងពេញលេញអំពីការពិត។ ដែលបាននិយាយថា ព្រះគម្ពីរនៅតែមានសម្រាប់មនុស្ស ដែលជាសៀវភៅតែមួយគត់ដែលបង្ហាញជាអក្សរអំពីមូលដ្ឋាននៃច្បាប់ដែលវិនិច្ឆ័យ សកម្មភាពរបស់ពួកគេ

ខណៈពេលដែលរង់ចាំគំនិតសម្ងាត់របស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកបរិសុទ្ធដែ លបានជ្រើសរើសនៅស្ថានសួគ៌។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងនាទីនៃលិខិតនេះគឺដើម្បីថ្កោលទោស ឬវិនិច្ឆ័យសកម្មភាព។ នេះជាមូលហេតុ ដែលនៅក្នុងវិវរណៈរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវបានរំលឹកបុរសអំពីសារៈសំខាន់នៃ « កិច្ចការ » របស់ពួកគេ ហើយទ្រង់កម្រនិយាយអំពីសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេណាស់ ។ នៅក្នុង យ៉ាកុប 2:17 សារីកយ៉ាកុបបានរំលឹកថា « បើគ្មានការធ្វើការសេចក្តី ជំនឿគឺស្លាប់ » ហើយក៏បញ្ជាក់ពីគំនិតនេះដែរ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតែអំពី « អំពើ ល្អ » ដែលកើតឡើងដោយសេចក្តីជំនឿ ។ ហើយដើម្បីបង្កើតឡើងដោយ សេចក្តីជំនឿ កិច្ចការទាំងនេះគឺតែមួយមុខគត់ដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀនក្រោម ច្បាប់របស់ព្រះ។

អំពើល្អមានតម្លៃដោយវិហារភាគលិកមិនត្រូវបានគេយកមកពិចារណាទេព្រោះវា ជាស្នាដៃរបស់មនុស្សនិយមនិងការបំផុសគំនិត។

នៅត្រាចុងបញ្ចប់ ព្រះគម្ពីរត្រូវបានគេមើលងាយទាំងស្រុង ហើយសង្គមមនុស្សបង្ហាញពីទិដ្ឋភាពដ៏អាថ៌កំបាំង និងភូតកុហករបស់សកលលោក។ ពេលនោះហើយដែលពាក្យ « សេចក្តីពិត » ដែល បង្ហាញពីព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ហើយកាន់តែ ទូលំទូលាយជាងនេះទៅទៀតនោះគឺគម្រោងសាកលសកលរបស់វាមានសារៈ សំខាន់ពេញលេញ។ ដោយសារតែការមើលងាយចំពោះ " សេចក្តីពិត " ដ៏ពិសេសនេះនាំឱ្យមនុស្សជាតិកសាងខ្លួននៅលើការភូតករនៅក្នុងគ្រប់ផ្នែកទំ នាក់ទំនង សាសនា នយោបាយ ឬសេដ្ឋកិច្ច។

អត្ថបទនេះត្រូវបានសរសេរនៅថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃទី 14 ខែសីហាឆ្នាំ 2021 ថ្ងៃស្អែកទី 15 ខែសីហានៅក្នុងការជួបជុំ ៗ ជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយសាសនាមិនពិតនិងគោរពដល់អាថ៌កំបាំងរបស់សាតាំងដែលទទួលបានជោគជ័យបំផុតនៃអាជីពរបស់គាត់ចាប់តាំងពី គាត់ប្រើ " ពស់ " ជា ឧបករណ៍ផ្ទុកនៅក្នុង " អេដេន " : រូបរាងរបស់នាងនៅក្រោមរូបភាពនៃ "វីឌ្យីន Virgin Mary" ។ ការពិតមិនមែនជាព្រហ្មចារីទៀតទេ តាំងពីក្រោយព្រះយេស៊ូមក នាងសម្រាលបានកូនប្រុសស្រី។ បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ប៉ុន្តែការកុហកស្លាប់យ៉ាងលំបាក ហើយទប់ទល់សូម្បីតែអំណះអំណាងព្រះគម្ពីរដ៏ល្អបំផុត។ មិនថាបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 15 ខែសីហានេះនឹងនៅសល់តែសម្រាប់កំហឹងនេះ យ៉ាងហោចណាស់មានពិធីបុណ្យប្រាំបីដើម្បីធ្វើឱ្យព្រះខឹងនិងជំរុញកំហឹងរបស់គាត់ដែលនឹងធ្លាក់ទៅលើក្បាល អ្នកទោស ។ ចំណាំថានៅក្នុងការបង្ហាញនេះ កុមារត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីផ្សេងផ្សាតំបន់វិស័យនៃ "ព្រហ្មចារី" ។ តើពួកគេគ្មាន កំហុសដូចមនុស្សនិយាយនិងធ្វើពុតទេ? កើតមកជាមនុស្សមានបាប ភាពគ្មានកំហុសត្រូវបានសន្មតថាខុសចំពោះពួកគេ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចចោទប្រកាន់ពួកគេពីភាពស្អាតស្អាតបានទេ។ ការនិមិត្តដែលកុមារទាំងនេះបានទទួលគឺពិតខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែអារក្សក៏ជាវិញ្ញាណដែលបះបោរយ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានឧទ្ទិសពាក្យជាច្រើនរបស់គាត់ទៅកាន់គាត់ ដើម្បីព្រមានអ្នកបម្រើរបស់គាត់អំពីគាត់។ ប្រវត្តិសាស្ត្របង្ហាញសាក្សីចំពោះអំណាចល្អបញ្ជូនបញ្ជូនរបស់ខ្លួនដែលនាំ ជនរងគ្រោះដែលល្អនិងបញ្ជូនរបស់ខ្លួន ទៅ " ការស្លាប់ទីពីរ " ។ ការថ្វាយបង្គំអារក្សនៅទូទាំងព្រះវិហារ Papal និង Roman Catholic ត្រូវបានបរិហារដោយព្រះនៅក្នុងខនេះពី វិវរណៈ 13: 4: " ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំនាគព្រោះគាត់បានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សត្វ ; គេ ថ្វាយបង្គំសត្វគិរិច្ឆានទាំងពោលថា៖ « តើអ្នកណាដូចសត្វគិរិច្ឆាន ហើយអ្នកណា អាចកទល់នឹងវា? "។ តាមការពិត វាគ្រាន់តែបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់នៃ " ការថ្វាយបង្គំ " នេះនៃការបង្ខិតបង្ខំ និងការបៀតបៀន " សត្វ " នៃពួកបរិសុទ្ធដ៏ពិតនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលនៅក្នុងពេលវេលានៃការអត់ឱនដែលកាលៈទេសៈបានដាក់លើវា ការថ្វាយបង្គំនេះត្រូវបានពង្រីក ដោយមធ្យោបាយទាក់ទាញនៃការលេចឡើងនៃ "ព្រហ្មចារី" ដ៏សាហាវឃោរឃៅ; " ស្រី " ដើម្បីជំនួស " ពស់ " បន្ទាប់ពី " ពស់ " បានល្អដល់ " ស្រី " ដែលល្អដល់ប្តីរបស់នាង។ គោលការណ៍នៅតែដដែល ហើយវានៅតែមានប្រសិទ្ធភាពដដែល។

ពេលវេលាជ្រើសរើសចុងក្រោយ

ការសិក្សាអំពីវិវរណៈដ៏ទេវភាពនេះបញ្ចប់ដោយការវិភាគនៃសៀវភៅលោកុ ប្បត្តិ ដែលបង្ហាញដល់យើងថា

ព្រះជានរណានៅក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃចរិតលក្ខណៈរបស់ទ្រង់។
យើងទើបតែបានឃើញពីរបៀបដែលគាត់មានការគាំទ្រចិត្តក្នុងការទាមទាររបស់
គាត់សម្រាប់ការស្តាប់បង្គាប់ពីសត្វរបស់គាត់ដោយដាក់ Abram
ទៅនឹងការសាកល្បងជំនឿដ៏អស្ចារ្យនៅពេលដែលគាត់មានអាយុជិតមួយរយឆ្នាំ។
ដូច្នេះ តម្រូវការដ៏ទេវភាពនេះ លែងត្រូវការបង្ហាញទៀតហើយ។

នៅពេលនៃជម្រើសចុងក្រោយដែលបានស្នើឡើងដោយព្រះ
ចាប់តាំងពីនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 1843
ហើយត្រូវបានទាមទារយ៉ាងជាក់លាក់ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ការសង្កេតថ្ងៃសប្បិទត្រូវបានទាមទារដោយព្រះជាកស្តតាំងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែល
លម្អល់ដល់គាត់ដោយពួកបរិសុទ្ធដែលបានជ្រើសរើសពិតរបស់គាត់។ ដូច្នេះ
ស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណជាសកលត្រូវបានបង្ហាញក្នុងទម្រង់នៃសំណួរតែមួយដែលត្រូវ
បានដោះស្រាយទៅកាន់សមាជិកទាំងអស់នៃសាសនា អង្គការគ្រិស្តសាសនា។

សំណួរដែលសម្លាប់ឬធ្វើឱ្យអ្នករស់នៅជារៀងរហូត

តើអធិរាជ ស្តេច ឬសម្តេចប៉ាបមានអំណាច និងមានសិទ្ធិកែប្រែពាក្យ
ដែលនិយាយ និងសរសេរដោយព្រះ ឬក្រោមការបញ្ជារបស់ទ្រង់ដូចលោកម៉ូសេដែរ
ឬទេ?

ដោយបានទតឃើញអ្វីៗទាំងអស់ សូម្បីតែសំណួរនេះ
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានផ្តល់ចម្លើយជាមុន ដោយទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាថាយ
5:17-18 ថា៖ « កុំនឹកស្មានថាខ្ញុំមកដើម្បីលុបបំបាត់ក្រឹត្យវិន័យ ឬពួកហោរាឡើយ។
ខ្ញុំមកមិនមែនដើម្បីលុបបំបាត់ទេ គឺដើម្បីបំពេញ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា
ប្រាកដថា ដរាបណាផ្ទៃមេឃ និងផែនដីកន្លងផុតទៅ នោះ មិនមានសំបុត្រណា
មួយ ឬសំបុត្រណាមួយនឹងហួសពីក្រឹត្យវិន័យឡើយ ដរាបណាអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបាន
សម្រេច ។ » ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសដែរថា ពាក្យដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលនឹង
វិនិច្ឆ័យយើងនៅក្នុង យ៉ូហាន ១២:៤៧ ដល់ ៤៩៖ « បើអ្នកណាញពាក្យខ្ញុំហើយមិន
កាន់តាម នោះមិនមែនជាខ្ញុំទេ ដែលវិនិច្ឆ័យអ្នកនោះ ដ្បិតខ្ញុំមកមិនមែនដើម្បី
វិនិច្ឆ័យពិភពលោកទេ គឺដើម្បីសង្គ្រោះពិភពលោក។ អ្នកណាដែលបដិសេធខ្ញុំ
ហើយមិនទទួលពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះជាអ្នកកាត់ក្តី។
ពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងវិនិច្ឆ័យគាត់នៅ ថ្ងៃចុងក្រោយ ។
ដ្បិតខ្ញុំមិនបាននិយាយអំពីខ្លួនខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបិតាដែលចាត់ខ្ញុំឱ្យមក ទ្រង់បាន
បង្គាប់ខ្ញុំនូវអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ និងប្រកាស។ »

នេះជាការយល់ឃើញរបស់ព្រះចំពោះច្បាប់របស់លោក។ ប៉ុន្តែ Dan.7:25
បានបង្ហាញថា **ចេតនាដើម្បី " ផ្លាស់ប្តូរ "**
វាគឺដើម្បីបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសម័យគ្រិស្តសាសនាដោយនិយាយអំពី popery
រ៉ូម៉ាំងកាតូលិកថា៖

គាត់នឹងនិយាយពាក្យប្រឆាំងនឹងព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតគាត់នឹងជិះជាន់ពួកបរិសុទ្ធនៃ
ខ្ពស់បំផុត" ។ - ខ្ពស់ ហើយគាត់នឹងសង្ឃឹមថានឹងផ្លាស់ប្តូរពេលវេលានិងច្បាប់ ។
ហើយពួកបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់មួយពេល និងមួយដង
នឹងពាក់កណ្តាលពេលវេលា។ » កំហឹងដែលនឹងឈប់ ហើយដែលគាត់នឹងដឹងពី
របៀបដាក់ទោសដោយយុត្តិធម៌ យោងតាម ខទី 26 ដែលមានដូចតទៅ៖ « ពេល

នោះនឹងមានការវិនិច្ឆ័យ ហើយអំណាចរបស់គាត់នឹងត្រូវដកចេញពីគាត់ ដែល នឹងត្រូវបំផ្លាញ ហើយវិនាសជារៀងរហូត។» « គ្រា » ឬឆ្នាំទំនាយទាំងនេះប្រកាសថា រជ្ជកាលបៀតបៀនរបស់ទ្រង់បានសម្រេចសម្រាប់រយៈពេល 1260 ឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 538 ដល់ឆ្នាំ 1798 ។

" **ការវិនិច្ឆ័យ**" នេះត្រូវបានសម្រេចក្នុងដំណាក់កាលជាច្រើន។ ដំណាក់កាលដំបូងគឺការរៀបចំ; វាគឺជាការងារនៃ **ការបំបែក** និងការញែកជាបរិសុទ្ធនៃជំនឿ "Adventist" ដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះចាប់តាំងពីនិទាយរដូវនៃឆ្នាំ 1843 ។ ការ Adventism ត្រូវ **បានបំបែក** ចេញពីសាសនាកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់។ នៅក្នុងវិវរណៈ ដំណាក់កាលនេះទាក់ទងនឹងយុគសម័យ « **សាឌីស ភីឡាឌីលភៀ** និង **ឡៅឌីសេ** » នៅក្នុង វិវរណៈ ៣:១-៧-១៤។

ដំណាក់កាលទីពីរគឺអាចអនុវត្តបាន៖ " **យើងនឹងដកការគ្រប់គ្រងរបស់គាត់ចេញ** " ។ វាគឺជាការយាងត្រឡប់មកវិញដំរុះរៀងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលរំពឹងទុកនៅនិ ទាយរដូវឆ្នាំ 2030។ ពួក Adventists ដែលត្រូវបានជាប់ឆ្នោតបានចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច **ដែលបំបែក** ចេញពីពួកឧទ្ទាមកាតូលិក ប្រូតេស្តង់ និងអាដventist និងអាដventist ដែលមិនសក្តិសមដែលកំពុងស្លាប់នៅលើផែនដី។ សកម្មភាពនេះត្រូវបានសម្រេចនៅចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យ " **ឡៅឌីសេ** " នៃវិវរណៈ ៣:១៤។

ដំណាក់កាលទីបីគឺការកាត់ទោសអ្នកស្លាប់ដែលត្រូវបានគេរើសតាំងដែល បានចូលទៅក្នុងនគរសេឡេស្ទាលនៃព្រះ។ ជនរងគ្រោះបានក្លាយជាចៅក្រម ហើយដោយឡែកពីគ្នា **ជីវិត** របស់ពួកឧទ្ទាមនីមួយៗត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ ហើយការកាត់ទោសចុងក្រោយសមាមាត្រទៅនឹងកំហុសរបស់ពួកគេត្រូវបានប្រ កាស។ ប្រយោគទាំងនេះកំណត់រយៈពេលនៃ " **ការធ្វើទារុណកម្ម** " ដែលសកម្មភាពនៃ " **ការស្លាប់ទីពីរ** " របស់ពួកគេនឹងបណ្តាលឱ្យ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ប្រធានបទនេះគឺជាប្រធានបទនៃ Rev.4; ១១:១៨ និង ២០:៤; នេះតាំងពី Dan.7:9-10។

ទីបួន នៅចុងបញ្ចប់នៃសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ ថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ព្រះ និងអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ មកដល់ដំណាក់កាលប្រតិបត្តិនៃប្រយោគដែលបង្ហាញដោយព្រះគ្រីស្ទ និងអ្នកដែលទ្រង់ជ្រើសរើស។ នៅក្នុងស្រុកនៃអំពើបាបដែលពួកគេត្រូវបាន ប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ ពួកបះបោរដែលត្រូវបានកាត់ទោសត្រូវបានបំផ្លាញចោល **ជារៀងរហូត** ដោយ **ភ្លើងនៃ ការស្លាប់ទីពីរ** ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ការវិនិច្ឆ័យប្រតិបត្តិនេះ ឬ "ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ" គឺជាប្រធានបទនៃ វិវរណៈ 20:11-15 ។

នៅពេលនៃជម្រើសចុងក្រោយ ទស្សនៈសាសនាពីរដែលមិនអាចផ្សះផ្សាបាន **ដាច់ពីគ្នា** យ៉ាងច្បាស់លាស់

ព្រោះវាប្រឆាំងគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងខ្លាំង។
អ្នករើសតាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានពួសពួងរបស់គាត់
ហើយសម្របតាមការទាមទាររបស់គាត់ នៅពេលគាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេ
ហើយហៅពួកគេ។

នៅក្នុងមុខតំណែងផ្សេងទៀតគឺពួកគ្រីស្ទានដែលធ្វើតាមប្រពៃណីសាសនាដែល
មានអាយុកាលរាប់សតវត្សន៍ ហាក់ដូចជាការពិតគឺជាបញ្ហានៃពេលវេលា
និងមិនមែនជាការស៊ើបការណ៍សម្ងាត់ ហេតុផល និងទីបន្ទាល់។
ប្រជាជនទាំងនេះមិនយល់ពីអ្វីដែល " សម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី "

ដែលតំណាងដោយព្យាករិយេរមាទៅក្នុង Jer.31: 31 ដល់ 34 ថា: " មើល
ចុះថ្ងៃនឹងមកដល់ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ YaHWéH

នៅពេលដែលខ្ញុំនឹងធ្វើជាមួយរដ្ឋអ៊ីស្រាអែល និងពូជពង្សយូដា។ សម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី
មិនដូចសម្ព័ន្ធមេត្រីដែលខ្ញុំបានធ្វើជាមួយបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ

នៅថ្ងៃដែលខ្ញុំចាប់ដៃពួកគេ ដើម្បីនាំពួកគេចេញពីទឹកដីអេស៊ីប
គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀងដែលពួកគេបានបំបែក ទោះបីខ្ញុំជារបស់ពួកគេក៏ដោយ។

លោកគ្រូ YaHWéH និយាយ។ ប៉ុន្តែ នេះជាសេចក្តីសញ្ញា ដែលយើងនឹងធ្វើជាមួយ
នឹងរដ្ឋអ៊ីស្រាអែលក្រោយថ្ងៃនោះ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា **អញនឹងដាក់**

ច្បាប់របស់អញនៅក្នុងពួកគេ អញនឹងសរសេរវានៅក្នុងចិត្ត គេ យើងនឹងធ្វើជា

ព្រះរបស់គេ ហើយគេនឹងធ្វើជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង។ អ្នកនេះនឹងលែងបង្រៀន

អ្នកជិតខាង ឬបងប្អូនរបស់គាត់ទៀតហើយ ដោយពោលថា៖ «ដឹងហើយ!

ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងស្គាល់ខ្ញុំ តាំងពីកូចទៅធំ

ជាងគេ។ ដ្បិតយើងនឹងអត់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ហើយមិនចាំបាច់

របស់គេទៀតឡើយ ។ » តើព្រះអាចទទួលជោគជ័យដោយរបៀបណាក្នុងការ «
សរសេរក្នុងចិត្ត » សេចក្តីស្រឡាញ់នៃគ្រីស្ទនិយមដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់

របស់មនុស្សលោក

អ្វីមួយដែលបទដ្ឋាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់មិនបានជោគជ័យក្នុងការទទួលបាន

? ចម្លើយចំពោះសំណួរនេះ និងភាពខុសគ្នាតែមួយគត់រវាងសម្ព័ន្ធភាពទាំងពីរ

គឺកើតឡើងនៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃការបង្ហាញនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ទេវភាពដែលស

ម្រេចដោយការសុគតដ៏ជួននៃព្រះជំនួសព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលទ្រង់បានចាប់កំណើត និងបានបើកសម្តែង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

ការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះយេស៊ូវមិនបានមកដើម្បីបញ្ចប់ការស្តាប់បង្គាប់នោះទេ
ប៉ុន្តែផ្តល់ទៅវិញ

វាបានផ្តល់នូវហេតុផលដែលត្រូវជ្រើសរើសឱ្យកាន់តែស្តាប់បង្គាប់ចំពោះព្រះដែល
មានសមត្ថភាពស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំង។

ហើយនៅពេលដែលគាត់ឈ្នះបេះដូងរបស់មនុស្ស
គោលដៅដែលព្រះស្វែងរកត្រូវបានសម្រេច។ គាត់ទទួលបានការជ្រើសរើសដែល
សម និងសក្តិសមដើម្បីចែករំលែកភាពអស់កល្បរបស់គាត់។

សារចុងក្រោយដែលព្រះបានបង្ហាញដល់អ្នកក្នុងកិច្ចការនេះគឺជាប្រធាន
បទនៃ **ការបែកគ្នា** ។

នេះគឺជាចំណុចសំខាន់ដែលធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាទាំងអស់រវាងអ្នកដែលបាន
ជ្រើសរើស និងអ្នកដែលបានហៅ។ នៅក្នុងធម្មជាតិធម្មការរបស់គាត់

បុរសមិនចូលចិត្តមានការរំខាននៅក្នុងទម្លាប់
និងគំនិតរបស់គាត់ចំពោះរឿងនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ការរំខាននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងជាចាំបាច់ចាប់តាំងពីទម្លាប់នៃការកុហកដៃ
លបានបង្កើតឡើង ដើម្បីក្លាយជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ខ្លួន
មនុស្សត្រូវតែដកចេញ
ហើយបង្វែរទិសដៅដើម្បីសម្របខ្លួនទៅនឹងការពិតដែលព្រះបង្ហាញគាត់។ ពេល
នោះហើយដែល **ការញែកខ្លួនចេញពីអ្នកដែលព្រះមិនពេញចិត្តគឺត្រូវបានធ្វើឡើង
ជាចាំបាច់** ។
អ្នកដែលបានជ្រើសរើសត្រូវតែបង្ហាញពីសមត្ថភាពរបស់គាត់ដើម្បីប្រកួតប្រជែង
គំនិតរបស់គាត់ ទម្លាប់របស់គាត់
និងទំនាក់ទំនងខាងសាច់ឈាមរបស់គាត់ជាមួយសត្វដែលវាសនានឹងមិនមានជី
វិតអស់កល្បជានិច្ច។
សម្រាប់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោត អាទិភាពសាសនាគឺបញ្ជាក់។
គោលដៅគឺដើម្បីបង្កើតចំណងដ៏រឹងមាំជាមួយអ្នកបង្កើតព្រះ
ទោះបីជាវាប៉ះពាល់ដល់ទំនាក់ទំនងរបស់មនុស្សក៏ដោយ។
សម្រាប់អ្នកដ្ឋានរស់សាសនាគឺផ្អែក;
ពួកគេផ្តល់អាទិភាពដល់ទំនាក់ទំនងដែលបានបង្កើតឡើងជាមួយមនុស្សផ្សេង
ទៀត ទោះបីជាវាប៉ះពាល់ដល់ព្រះក៏ដោយ។

បណ្តាញទីប្រាំពីរ៖ ការបំបែកឈ្មោះ ប្រវត្តិ

អ្នកជ្រើសរើសចុងក្រោយនៃជំនឿគ្រីស្ទានត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នាខាងវិញ្ញាណ
ដើម្បីបង្កើតជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៃ " គុលសម្ព័ន្ធ 12 " នៃ Rev.7 ។
ការជ្រើសរើសរបស់ពួកគេត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈការធ្វើតេស្តនៃសេចក្តីជំនឿ
ជាបន្តបន្ទាប់ដោយផ្អែកលើចំណាប់អារម្មណ៍ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងពាក្យទំនា
យដែលប្រកាសនៅក្នុង Dan.8:14 នៅថ្ងៃទី 1843។
វាគឺដើម្បីសម្គាល់ការបន្តឡើងវិញដោយព្រះនៃគ្រីស្ទសាសនា
រហូតដល់មានការតំណាងដោយជំនឿកាតូលិក។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 538
និងដោយជំនឿប្រូតេស្តង់ដែលកើតចេញពីពេលវេលានៃកំណែទម្រង់ចាប់តាំងពី
ឆ្នាំ 1170។ ឧតម្ពីរ Dan.8:14
ត្រូវបានបកស្រាយថាជាការប្រកាសពីការយាងមកវិញដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាការមកដល់របស់ទ្រង់។ ដែលបណ្តាលឱ្យ "ការរង់ចាំ"
របស់គាត់ជាភាសាឡាតាំង "ដំណើរផ្សេងព្រេង" ដូច្នោះឈ្មោះ Adventist
ដែលត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យបទពិសោធន៍ និងអ្នកដើរតាមវានៅចន្លោះឆ្នាំ 1843 និង
1844 ។ តាមមើលទៅ សារនេះមិនបាននិយាយអំពីថ្ងៃសប្តិហៃទេ
ប៉ុន្តែមានតែរូបរាងប៉ុណ្ណោះ ដោយសារតែការត្រឡប់មកវិញនៃ
ព្រះគ្រីស្ទនឹងសម្គាល់ការចូលទៅក្នុងសហសវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ
នោះគឺជាថ្ងៃសប្តិហៃដ៏អស្ចារ្យដែលបានទាយទុកជារៀងរាល់សប្តាហ៍
ដោយថ្ងៃសប្តិហៃនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ៖ ថ្ងៃសៅរ៍របស់ ជនជាតិយូដា។
ដោយមិនដឹងខ្លួនអំពីទំនាក់ទំនងនេះ Adventists

សម័យដើមមិនបានរកឃើញសារៈសំខាន់ដែលព្រះប្រទានដល់ថ្ងៃឈប់សម្រាករហូតដល់បន្ទាប់ពីការសាកល្បងនេះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេយល់រឿងនេះ អ្នកត្រូវសម្រេចបានបង្រៀនយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នូវសេចក្តីពិតនៃថ្ងៃសប្បិទដែលចងចាំនៅក្នុងព្រះនាមនៃក្រុមជំនុំដែលបានបង្កើតឡើង «នៃថ្ងៃទីប្រាំពីរ»។ ប៉ុន្តែយូរ ៗ

ទៅអ្នកទទួលមរតកនៃការងារលែងផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់ថ្ងៃសប្បិទដែលព្រះផ្តល់ឱ្យវាដោយភ្ជាប់ភាពច្បាស់លាស់របស់វាទៅនឹងពេលវេលានៃការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជំនួសឱ្យការភ្ជាប់វាទៅនឹងកាលបរិច្ឆេទ 1843 ដែលចង្អុលបង្ហាញដោយការព្យាករណ៍របស់ដានីយ៉ែល។

ការពន្យារពេលតម្រូវការដ៏ទេវភាពជាមូលដ្ឋាននេះបង្កើតជាកំហុសដែលលទ្ធផលគឺនៅឆ្នាំ 1994 ការបដិសេធដោយព្រះនៃអង្គការ និងសមាជិកដែលគាត់បានបញ្ជូនទៅជំរុំឧទ្ទាមដែលបានច្រើនទោសគាត់រួចហើយតាំងពីឆ្នាំ 1843 ។ បទពិសោធន៍ដ៏សោកសៅ និងការបរាជ័យរបស់មន្ត្រីចុងក្រោយនេះ។

ស្ថាប័ននៃជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះភាពអសមត្ថភាពនៃគ្រីស្ទសាសនាក្លែងក្លាយក្នុងការទទួលយក **ការបំបែកចំណងមនុស្ស** ។

អវត្តមាននៃសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាព ហើយដូច្នោះសម្រាប់ព្រះផ្ទាល់គឺជាបញ្ហា ហើយនេះគឺជាមេរៀនចុងក្រោយពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃជំនឿគ្រីស្ទដែលខ្ញុំអាចពន្យល់អ្នក ដើម្បីបង្រៀនអ្នក និងព្រមានអ្នក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា , YaHWéH-Michael-Jesus Christ ។

ជាចុងក្រោយ នៅតែស្ថិតក្នុងប្រធានបទដដែលនេះ ព្រោះវាធ្វើឱ្យខ្ញុំមានតម្លៃនៃការបំបែកខាងវិញ្ញាណដ៏ឈឺចាប់ ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកអំពីខគម្ពីរនេះពី ម៉ាថាយ 10:37 ហើយដោយសារតែខគម្ពីរដែលនាំមុខវាសង្ខេបយ៉ាងច្បាស់អំពីលក្ខណៈបំបែកនៃជំនឿគ្រីស្ទពិត។ ខ្ញុំសូមលើកឡើងពីខទី ៣៤ ដល់ខ ៣៨:

« កុំគិតថាខ្ញុំមកដើម្បីនាំមកនូវសន្តិភាពនៅលើផែនដី។ ខ្ញុំមិនបានមកដើម្បីនាំសេចក្តីសុខទេ គឺជាដាវ។ ខ្ញុំបានមកដើម្បីបែងចែករវាងបុរស និងឪពុក រវាងកូនស្រី និងម្តាយ និងរវាងកូនប្រសា និងម្តាយក្មេក។ ខ្ញុំសត្រូវរបស់មនុស្សនឹងក្លាយទៅជាពួកអ្នកក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្លួន។ អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ឪពុក ឬម្តាយ ជាងខ្ញុំ នោះមិនសក្តិសមនឹងខ្ញុំឡើយ ហើយ អ្នកណាដែលស្រឡាញ់កូនប្រុស ឬកូនស្រីជាងខ្ញុំ ក៏មិនសមនឹងខ្ញុំដែរ ។ អ្នកណាមិនលើកលើស្ត្រាងមកតាមខ្ញុំ នោះមិនសមនឹងខ្ញុំទេ។ » ខ ៣៧ នេះបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃពរជ័យរបស់អំប្រាហាំ។

គាត់បានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា គាត់ស្រឡាញ់ព្រះខ្លាំងជាងកូនប្រុសខាងសាច់ឈាមរបស់គាត់។ ហើយដោយការរំពួកដល់បងប្រុស Adventist ម្នាក់អំពីកាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ ដោយដកស្រង់ខគម្ពីរនេះទៅគាត់ ផ្លូវរបស់យើងបានចែកផ្លូវ ហើយខ្ញុំបានទទួលពរជ័យពិសេសពីព្រះ។ ពេលនោះខ្ញុំត្រូវបានគេហៅថាជាអ្នកនិយមជ្រុលដោយ “បងប្រុស” ម្នាក់នេះ ហើយចាប់តាំងពីបទពិសោធន៍នេះ គាត់បានដើរតាមគន្លងប្រពៃណី Adventist។ គាត់ដែលបានណែនាំខ្ញុំឱ្យស្គាល់ Adventism និងអត្ថប្រយោជន៍នៃការបួស ក្រោយមកបានស្លាប់ដោយសារជំងឺ Alseimer

ខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅតែមានសុខភាពល្អ មានជីវិត និងសកម្មក្នុងការបម្រើព្រះរបស់ខ្ញុំអាយុ 77 ឆ្នាំ ហើយមិនងាកទៅរកគ្រូពេទ្យ ឬថ្នាំពេទ្យទេ។ សិរីល្អទាំងអស់បានទៅដល់ព្រះជាម្ចាស់អង្កេត និងដំបូន្មានដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់។ ពិតជា!

ដើម្បីសង្ខេប **ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃ Adventism**

យើងត្រូវចងចាំការពិតដូចខាងក្រោម។ នៅក្រោមឈ្មោះ "Adventist" នេះ ព្រះបានប្រមូលផ្តុំពួកបរិសុទ្ធចុងក្រោយរបស់គាត់ បន្ទាប់ពីការត្រួតត្រាដ៏យូរនៃជំនឿកាតូលិក ដែលបានធ្វើឱ្យស្របច្បាប់

ខាងសាសនា ថ្ងៃអាទិត្យដែលបានបង្កើតឡើងក្រោមឈ្មោះមិនពិតរបស់វា "ថ្ងៃនៃព្រះអាទិត្យដែលមិនសញ្ជ័យ" ដោយ Constantine I ¹ ថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ 321។ ប៉ុន្តែ ពួកប្រូតេស្តង់ដំបូង គឺជាពួកប្រូតេស្តង់ ឬកាតូលិក ដែលគោរពបូជាគ្រិស្តបរិសុទ្ធដែលបានទទួលមរតកពីថ្ងៃអាទិត្យ។ ដូច្នេះ ពួកគេ ត្រូវបានព្រះជ្រើសរើសដោយអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេដោយរីករាយដោយការ យាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលត្រូវបានប្រកាសដល់ពួកគេជាបន្តបន្ទាប់ សម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 1843 និងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ។ គ្រាន់តែបន្ទាប់ពី ការជ្រើសរើសនេះដែលពន្លឺនៃថ្ងៃសប្បិទបានប្រទានដល់ពួកគេ។ បានបង្ហាញ។ ផងដែរ ការបកស្រាយរបស់ពួកគេអំពីការព្យាករណ៍របស់ដានីយ៉ែល និងវិរិលៈមាន កំហុសដ៏ធំសម្បើមដែលខ្ញុំកែតម្រូវនៅក្នុងកិច្ចការនេះ។

ដោយមិនមានចំណេះដឹងអំពីថ្ងៃសប្បិទ អ្នកត្រូវសម្រេចបានសាងសង់ទ្រឹស្តីនៃអ្វីដែលគេហៅថា "ការវិនិច្ឆ័យ" ដែលពួកគេមិនអាចសួរបាន។

សូម្បីតែបន្ទាប់ពីពន្លឺនៃថ្ងៃសប្បិទត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេ។ សម្រាប់អ្នកដែលមិន ដឹង ខ្ញុំសូមរំលឹកអ្នកថា យោងតាមទ្រឹស្តីនេះ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1843 បន្ទាប់មកឆ្នាំ 1844 នៅស្ថានសួគ៌ ព្រះយេស៊ូវបានពិនិត្យមើលសៀវភៅសក្ខីកម្មដើម្បីជ្រើសរើស អ្នករើសតាំងចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ដែលត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែការកំណត់ អត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់នៃអំពើបាបនៅថ្ងៃអាទិត្យបានផ្តល់អត្ថន័យយ៉ាង ជាក់លាក់ដល់សារនៃ Dan.8:14 សូម្បីតែក្នុងទម្រង់ដែលបកប្រែមិនល្អនៃ " **ការ សម្អាតទិសក្តារ** "។

ហើយការបកប្រែដ៏អាក្រក់នេះបានបង្កើតភាពចម្រូងចម្រាសដែលមិនអាចរំលាយបាន

ពីព្រោះការបញ្ចេញមតិនេះទាក់ទងនឹងការសម្រេចដោយការសោយទិវង្គតរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យោងទៅតាមហេប៊ី.៩:២៣៖ « ដូច្នេះវាចាំបាច់ណាស់ ចាប់តាំងពីរូបភាពនៃវត្ថុនៅស្ថានសួគ៌ **ត្រូវមាន ។ បានបន្សុត** តាមរបៀបនេះ ថាគឺ **វត្ថុសេឡេស្ទាលខ្លួនឯងត្រូវបានបន្សុត** ដោយការបូជាដែលអស្ចារ្យជាងទាំងនេះឬអត់ ។ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទមិនបានចូលទៅ ក្នុង **ទិសក្តារ** ដែលធ្វើដោយដៃ ដោយយកតម្រាប់តាមព្រះពិតទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ចូល ទៅស្ថានសួគ៌វិញ ដើម្បីឱ្យឥឡូវនេះទ្រង់អាចនឹងលេចមកនៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃ ព្រះសម្រាប់យើងរាល់គ្នា »។ ដូច្នេះ អ្វីៗទាំងអស់ដែលត្រូវបន្សុតនៅស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបន្សុតដោយការសុគតរបស់ព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ៖

ការវិនិច្ឆ័យស៊ើបអង្កេតដូច្នោះដែលមានអត្ថន័យសមហេតុផលទៀតហើយ។
 បន្ទាប់ពីការសោយទិវង្គត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ គ្មានអំពើបាប
 ឬមនុស្សមានបាបចូលស្ថានសួគ៌ដើម្បីបង្ខូចវាម្តងទៀតទេ
 ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវបានសម្អាតតំបន់ស្ថានសួគ៌ដោយជំរុញសាតាំង
 និងពួកទេវតារបស់វាមកផែនដី នេះបើយោងតាមវិវរណៈ 12:7 នៅ 12
 និងជាពិសេសនៅក្នុងខទី 9: « ហើយនាគដ៏ធំត្រូវបានបណ្តេញចេញ គឺពស់ពី
 បុរាណ ដែលហៅថាអារក្ស និងសាតាំង ដែលបញ្ជាក់ផែនដីទាំងមូល វាត្រូវបាន
 បណ្តេញចេញមកផែនដី ហើយពួកទេវតារបស់វាត្រូវបានបណ្តេញចេញជាមួយនឹង
 គាត់។ »

កំហុសទីពីរនៃ

Adventism

ផ្លូវការកំភើបចេញពីភាពល្ងង់ខ្លៅដើមនៃក្នុងនាទីរបស់ថ្ងៃឈប់សម្រាក
 ហើយវាបានមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងនៅពេលក្រោយ។ Adventists
 បានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួកគេខុសទៅលើពេលវេលានៃការសាកល្បង
 ដៃនៃសេចក្តីជំនឿចុងក្រោយ ដែលជាចុងក្រោយបង្អស់
 ដែលការពិតនឹងទាក់ទងតែអ្នកដែលនឹងនៅមានជីវិតនៅពេលនៃការយាងមក
 ពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ ជាពិសេស
 ពួកគេបានគិតខុសថាថ្ងៃអាទិត្យនឹងក្លាយជា " សញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ "
 តែនៅពេលនៃការសាកល្បងចុងក្រោយនេះ

ហើយនេះពន្យល់ពីការស្វែងរកមិត្តភាពជាមួយអ្នកប្រតិបត្តិថ្ងៃអាទិត្យដែលត្រូវ
 បណ្តាសាដោយព្រះ តាមការពិតពីប្រភពដើមរបស់វា។

ភ័ស្តុតាងដែលខ្ញុំផ្តល់ឱ្យគឺអត្ថិភាពនៃ "ត្រៃប្រាំពីរ" នៃវិវរណៈ 8, 9 និង 11
 ដែលជាប្រាំមួយដំបូងនៃការព្រមានបន្ទាប់ពី 321 ពេញមួយគ្រិស្តសករាជ
 ប្រជាជននៃការអនុវត្តអំពើបាបរបស់ពួកគេនៃថ្ងៃអាទិត្យដែលត្រូវបានផ្តោលទៅ
 សដោយ ព្រះ។ ដែល Dan.8:12 បានបង្ហាញរួចហើយដោយនិយាយថា: "
 កងទ័ពត្រូវបានបញ្ជូនឡើងជាមួយនឹង យញ្ញបូជា ជារៀងរហូត
 ដោយសារតែអំពើបាប ដែលបានបោះការពិតទៅដី
 ហើយបានជោគជ័យក្នុងកិច្ចការរបស់គាត់។ » " អំពើបាប " នេះគឺរួចទៅហើយ

ការអនុវត្តនៃថ្ងៃអាទិត្យបានទទួលមរតកសិរិលពី Constantine I ក្នុងឆ្នាំ 321
 ហើយបានរាប់ជាសុចរិតខាងសាសនាដោយ papal Rome តាំងពីឆ្នាំ 538 "
 សញ្ញានៃសត្វ " ដកស្រង់នៅក្នុង Apo.13:15; ១៤:៩-១១; ១៦:២ ។ នៅឆ្នាំ 1995
 បន្ទាប់ពីបានបង្ហាញពីការបដិសេធនៃពន្លឺទំនាយដែលខ្ញុំបានស្នើឡើងនៅចន្លោះ
 ឆ្នាំ 1982 និង 1991 ជាផ្លូវការ Adventism
 បានប្រព្រឹត្តកំហុសធ្ងន់ធ្ងរក្នុងការបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពជាមួយសត្រូវដែលបានប្រកា
 ស និងបង្ហាញឱ្យឃើញពីព្រះ។

គំរូនៃការគិះដៀលជាច្រើនដែលព្រះបានផ្តួងទៅកាន់អ៊ីស្រាអែលពីបុរាណសម្រាប់
 សម្ព័ន្ធភាពរបស់ខ្លួនជាមួយអេហ្ស៊ីប ដែលជារូបភាពនិមិត្តរូបនៃអំពើបាបធម្មតា
 គឺនៅក្នុងសកម្មភាពនេះ ត្រូវបានគេមិនអើពើទាំងស្រុង។ ដែលធ្វើឱ្យ Adventist
 ធ្វើបាបកាន់តែធំ។

ជាការពិត

នៅពេលដឹងអំពីក្នុងនាទីនៃថ្ងៃសប្បិទ

និងសារៈសំខាន់ដែលវាផ្តល់ដល់ចំណងជើងនៃព្រះជាអ្នកបង្កើត ប្រជាជន

Adventist គួរតែកំណត់អត្តសញ្ញាណសត្រូវសាសនារបស់ពួកគេយ៉ាងច្បាស់ ហើយជៀសវាងសម្ព័ន្ធភាពជាបងប្អូនជាមួយពួកគេ។ សម្រាប់ថ្ងៃ សប្បិទថ្ងៃសៅរ៍ គឺជា " ត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ " នៃ វិវរណៈ 7: 2 ដែលជាសញ្ញាសម្គាល់នៃព្រះដែលជាអ្នកបង្កើត សត្រូវរបស់វា ថ្ងៃអាទិត្យ អាចគ្រាន់តែជា " សញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ" នៃ វិវរណៈ 13:15 ប៉ុណ្ណោះ។ .

ខ្ញុំចាំនៅទីនេះថាមូលហេតុនៃការដួលរលំនៃ Adventism ស្ថាប័នផ្លូវការមានច្រើន ប៉ុន្តែកង្វល់ចម្បង និងធ្ងន់ធ្ងរបំផុតគឺការបដិសេធនៃពន្លឺដែលស្រក់លើការបកប្រែពិតនៃដានីយ៉ែល 8:14 និងការមើលងាយដែលបង្ហាញចំពោះការពន្យល់ថ្មីរបស់ដានីយ៉ែល 12 មេរៀន ដែលត្រូវលើកឡើងពីភាពស្របច្បាប់ដ៏ទេវភាពនៃ ថ្ងៃ ទី ៧ នៃការចូលរួម ។ បន្ទាប់មក កំហុសនៃការមិនបានដាក់សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេនៅក្នុងការយាងមកវិញ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រកាសសម្រាប់ឆ្នាំ 1994 ។ ដូចដែលអ្នកគ្រួសក្រាយនៃការងារបានធ្វើនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844 ។

ការវិនិច្ឆ័យសំខាន់ៗរបស់ព្រះ

ការបង្កើតផែនដី និងផ្ទៃមេឃរបស់ទ្រង់បានបញ្ចប់ នៅថ្ងៃទីប្រាំមួយ ព្រះ បានដំឡើងមនុស្សមកលើផែនដី។ ហើយវាគឺដោយសារតែអាកប្បកិរិយាមិនស្តាប់បង្គាប់របស់មនុស្សជាតិ និងដោយសារអំពើបាប ដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងដាក់ក្រោមវាជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងអំឡុងពេលប្រវត្តិសាស្ត្រប្រាំពីរ ពាន់ឆ្នាំ ចំពោះការវិនិច្ឆ័យជាច្រើនរបស់ទ្រង់។ ជាមួយនឹងការវិនិច្ឆ័យនីមួយៗ ការផ្លាស់ប្តូរត្រូវបានបង្កើតឡើង និងយល់ឃើញនៅក្នុងវិធីជាក់ស្តែង និងអាចមើលឃើញ។ ភាពលើសលប់តាមពីក្រោយដោយមនុស្សជាតិ ទាមទារឱ្យមានអន្តរាគមន៍ដ៏ទេវភាពទាំងនេះ ដែលមានបំណងដាក់វាត្រឡប់ទៅលើផ្លូវនៃសេចក្តីពិតដែលត្រូវបានអនុម័តដោយការវិនិច្ឆ័យដ៏អធិបតេយ្យរបស់វា។

ការវិនិច្ឆ័យនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ ។

ទី 1 : ព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យអំពើបាបដែលបានប្រព្រឹត្តដោយអេវ៉ា និងអ័ដាម ដែលត្រូវបានបណ្តាសា និងបណ្តេញចេញពី " សួន អេដែន"។

ទី 2 : ៧៖ បំផ្លាញមនុស្សជាតិដែលបះបោរដោយទឹកនៃ " ទឹកជំនន់ " ពិភពលោក។

ទី 3 : ព្រះ បានបំបែក បុរសតាមភាសាផ្សេងៗគ្នាបន្ទាប់ពីការកើនឡើងរបស់ពួកគេពី " ប៉មបាបែល" ។

ទី 4 : ព្រះបង្កើត សម្ព័ន្ធភាព ជាមួយអាប់រ៉ាមដែលបន្ទាប់មកក្លាយជាអ័ប្រាហាំ។ នៅពេលនេះ ព្រះបានបំផ្លាញ ក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា ជាទីក្រុងដែលប្រព្រឹត្ត អំពើបាបយ៉ាងខ្លាំង។ " ចំណេះដឹង" ដ៏អាក្រក់ និងគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម ។

ទី 5 : ២៖ បានរំដោះអ៊ីស្រាអែលពីទាសភាពនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប
អ៊ីស្រាអែលក្លាយជាប្រជាជាតិសេរី និងឯករាជ្យ
ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញច្បាប់របស់គាត់។

ទី 6 : អស់រយៈពេល 300 ឆ្នាំ ក្រោមការដឹកនាំរបស់គាត់ និង តាមរយៈ
សកម្មភាពរបស់ចៅក្រមរំដោះ 7 នាក់
ព្រះជាម្ចាស់បានរំដោះអ៊ីស្រាអែលដែលឈ្លានពានដោយសត្រូវរបស់ខ្លួនដោយសារ
តែអំពើបាប។

ទី 7 : តាមការស្នើសុំរបស់ប្រជាជន និងសម្រាប់បណ្តាសារបស់ពួកគេ
ព្រះត្រូវបានជំនួសដោយស្តេច នៅលើផែនដី និងរាជវង្សដ៏វែងរបស់ពួកគេ
(ស្តេចនៃយូដា និងស្តេចនៃអ៊ីស្រាអែល)។

សាលក្រម ទី ៨ ៖ អ៊ីស្រាអែលត្រូវបាននិរទេសទៅបាប៊ីឡូន ។

ទី 9 : អ៊ីស្រាអែលបដិសេធ " ២៖ មេស៊ី" ព្រះយេស៊ូវ -
ចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់។
សេចក្តីសញ្ញាថ្មីចាប់ផ្តើមនៅលើមូលដ្ឋានគោលលទ្ធិដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។

ទី 10 : រដ្ឋបាល របស់អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានបំផ្លាញដោយរ៉ូមនៅឆ្នាំ 70 ។

ការវិនិច្ឆ័យនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី ។

ពួកគេត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងវិវរណៈដោយ « ក្រែប្រាំពីរ »។

ទី 1 : ការលុកលុយមនុស្សព្រៃបន្ទាប់ពី 321 រវាង 395 និង 538 ។

ទី២ ៖ ការបង្កើតរបបសាសនាប៉ាប៉ាដែលមានឥទ្ធិពលខ្លាំងនៅឆ្នាំ ៥៣៨ ។

ទី 3 ៖ សង្គ្រាមសាសនា៖

ពួកគេប្រឆាំងនឹងពួកកាតូលិកចំពោះអ្នកកែទម្រង់ប្រូតេស្តង់ដែលព្រះជាម្ចាស់មិន
ពេញចិត្ត៖ “ មនុស្សលាក់ពុត ” នៃ Dan.11:34។

ទី ៤ ៖ បដិវត្តន៍សាសនាមិនជឿរបស់បារាំងបានផ្តល់រំលំរបបរាជានិយម
និងបញ្ចប់ការបំផ្លាញសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ។

សាលក្រម ទី 5 : 1843-1844 និង 1994 ។

- ការចាប់ផ្តើម៖ ក្រឹត្យរបស់ Dan.8:14 ចូលជាធរមាន -
វាទាមទារការបញ្ចប់ការងារដែលផ្តួចផ្តើមដោយកំណែទម្រង់ចាប់តាំងពី Peter
Valdo ដែលជាឧទាហរណ៍ដ៏ល្អឥតខ្ចោះចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1170។
ជំនឿប្រូតេស្តង់បានធ្លាក់ចុះ ហើយ Adventism កើតមកដោយជោគជ័យ៖ សាសនា
ការអនុវត្តនៃថ្ងៃអាទិត្យរបស់រ៉ូម៉ាំងត្រូវបានថ្កោលទោស
ហើយថ្ងៃសប្តិៗថ្ងៃសៅរ៍ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត
និងតម្រូវដោយព្រះនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតាំងពីឆ្នាំ 1843។
ដូច្នេះហើយការងារកំណែទម្រង់ត្រូវបានបញ្ចប់ និងបញ្ចប់។

- ទីបញ្ចប់៖ « ភ្នក » ដោយព្រះយេស៊ូវ នាងបានស្លាប់នៅក្នុងស្ថាប័នក្នុងឆ្នាំ
1994 ស្របតាមសារដែលផ្ញើទៅកាន់ « ទៅដីសេ »។
ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងផ្ទះរបស់ទ្រង់
ឆ្លងកាត់ការសាកល្បងដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃជំនឿទំនាយ។ ដោយមិនយល់ស្រប អតីតមន្ត្រី
ជាប់ឆ្នោតរូបនេះបានចូលរួមក្នុងជំរុំរបស់ពួកឧទ្ទាមកាតូលិក និងប្រូតេស្តង់។

ទី 6 : " ក្រឹត ទី 6 " ត្រូវបានសម្រេច ដឹង ទម្រង់នៃសង្គ្រាមលោកលើកទី 3 នុយក្លេអ៊ែរលើកនេះដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង Dan.11:40 ដល់ 45 ។ អ្នកនៅរស់រានមានជីវិតរៀបចំរដ្ឋាភិបាលសកលចុងក្រោយនិងស្តារឡើងវិញនូវ នៅសល់នៃថ្ងៃកាតព្វកិច្ច ដំបូង ដោយ ក្រឹត្យ។ ជាលទ្ធផល ការឈប់សម្រាកនៅថ្ងៃសប្បិទថ្ងៃទីប្រាំពីរ ថ្ងៃសៅរ៍ ត្រូវបានហាមប្រាម ហាមឃាត់ក្រោមការដាក់ទណ្ឌកម្មសង្គមពីដំបូង បន្ទាប់មកទីបំផុតត្រូវផ្ដន្ទាទោសប្រហារជីវិតដោយក្រឹត្យថ្មីមួយ។

ទី 7 ៖

មុននឹងគ្រានៃគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង វិវរណៈ 16 នៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ការយាងមកវិញដំរុនរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹង បញ្ចប់ នូវវត្តមាននៃអរិយធម៌ផែនដីរបស់មនុស្ស។ មនុស្សជាតិត្រូវបានបំផ្លាញចោល។ មានតែសាតាំងប៉ុណ្ណោះដែលនឹងនៅតែជាអ្នកទោសនៅលើផែនដីដ៏ស្ងាត់ជ្រងំជា « ទីជ្រៅបំផុត » នៃវិវរណៈ 20 សម្រាប់ « មួយពាន់ឆ្នាំ »។

ទី 8 :

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានលើកឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ដោយអ្នករើសតាំងរបស់ទ្រង់ដំ ណើរការដើម្បីវិនិច្ឆ័យមនុស្សអាក្រក់ដែលបានស្លាប់ ។ នេះជាការវិនិច្ឆ័យដែលបាន លើកឡើងនៅក្នុង វិវរណៈ ១១:១៨។

ទី 9 : ការវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយ មនុស្សអាក្រក់ដែលស្លាប់ត្រូវប្រោសឲ្យរស់ឡើង វិញដើម្បីរងនូវខ្នាតតម្រានៃ « សេចក្ដីស្លាប់ទីពីរ » ដោយសារ « បឹងភ្លើង » ដែល គ្របដណ្ដប់លើផែនដី ហើយស៊ីអស់ដាននៃការប្រព្រឹត្តដោយអំពើបាប។

ទី 10 : ផែនដី និងស្ថានសួគ៌ ដែលស្លាកក្រោក ត្រូវបានជាថ្មី និងលើកតម្កើង។ សូមស្វាគមន៍អ្នករើសតាំងមកកាន់នគរថ្មីដែលគ្មានទីបញ្ចប់របស់ព្រះ!

ព្រះតី A ដល់ Z ពី Aleph ទៅ Tav ពីអាល់ហ្វាទៅអូមេហ្គា

ព្រះគម្ពីរមិនមានអ្វីខុសគ្នានឹងសៀវភៅដទៃទៀតដែលសរសេរដោយ មនុស្សទេ លើកលែងតែរូបរាងដែលមើលឃើញលើផ្ទៃរបស់វា។ ដោយសារតែការពិត យើងឃើញតែផ្ទៃរបស់វាដែលយើងអាន យោងទៅតាមការសរសេរអនុសញ្ញាជាក់លាក់ចំពោះ ភាសាហេព្រើរ និងក្រិក ដែលអត្ថបទដើមត្រូវបានបញ្ជូនមកយើង។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការសរសេរព្រះគម្ពីររបស់គាត់ ម៉ូសេបានប្រើអក្សរហេប្រឺបុរាណដែលអក្សរនៃអក្ខរក្រមខុសពីអក្សរបច្ចុប្បន្ន ពួកគេត្រូវបានជំនួសដោយអក្សរក្នុងអំឡុងពេលនិរទេសនៅបាប៊ីឡូនដោយមិន បង្កបញ្ហា។ ប៉ុន្តែអក្សរទាំងនោះនៅជាប់គ្នាដោយមិនមានគម្លាតពាក្យ ដែលមិន ងាយស្រួលក្នុងការអាន។ ប៉ុន្តែនៅពីក្រោយគុណវិបត្តិនេះមានអត្ថប្រយោជន៍នៃ ការបង្កើតពាក្យខុសៗគ្នាអាស្រ័យលើជម្រើសអក្សរដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បី សម្គាល់ការចាប់ផ្ដើមរបស់វា។ នេះអាចទៅរួច ហើយត្រូវបានបង្ហាញ ដែលបង្ហាញថា ព្រះគម្ពីរពិតជាហួសពីលទ្ធភាពនៃការស្រមៃស្រមៃ និងសមិទ្ធផលរបស់មនុស្ស។ មានតែការគិត និងការចងចាំរបស់អ្នកបង្កើតដែលគ្មានដែនកំណត់ទេ ទើបព្រះអាចបង្កើតការងារបែបនេះបាន។

ដោយសារតែការសង្កេតលើការអានព្រះគម្ពីរច្រើនដងនេះបង្ហាញថា ពាក្យនីមួយៗដែលលេចឡើងនៅទីនោះត្រូវបានជ្រើសរើស និងបំផុសគំនិតដោយព្រះទៅកាន់អ្នកនិពន្ធផ្សេងៗនៃសៀវភៅរបស់គាត់តាមពេលវេលារហូតដល់មួយចុងក្រោយ វិវរណៈ ឬ Apocalypse របស់គាត់។

ប្រហែលឆ្នាំ 1890 គណិតវិទូជនជាតិរុស្ស៊ី Yvan Panin បានបង្ហាញពីអត្ថិភាពនៃតួលេខនៅក្នុងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃការសាងសង់អត្ថបទ ព្រះគម្ពីរ។ ដោយសារតែភាសាហេព្រើរ និងភាសាក្រិចមានលក្ខណៈដូចគ្នា ដែលអក្សរនៃអក្ខរក្រមរបស់ពួកគេក៏ត្រូវបានគេប្រើជាលេខ និងលេខផងដែរ។ បាតុកម្មដែលធ្វើឡើងដោយ អ៊ីវ៉ាន់ ជានីន បានធ្វើឲ្យមានទោសធ្ងន់ធ្ងរចំពោះ បុរសដែលមិនយកព្រះគម្ពីរជាទម្ងន់។

ដោយសារតែប្រសិនបើបកគំហើញទាំងនេះមិនមានឥទ្ធិពលលើការធ្វើឱ្យមនុស្ស មានសមត្ថភាពក្នុងការស្រឡាញ់ព្រះទេ

នោះពួកគេនៅតែដកយកភាពស្របច្បាប់ណាមួយពីការមិនជឿលើអត្ថិភាពរបស់ ទ្រង់។ អ៊ីវ៉ាន់ ជានីន បានបង្ហាញពីរបៀបដែលលេខ “ប្រាំពីរ” មានវត្តមានពេញមួយការស្ថាបនាព្រះគម្ពីរ ជាពិសេសនៅក្នុងខទី 1 របស់វា នៅក្នុង Gen.1:14

ដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់បានបង្ហាញថាថ្ងៃឈប់សម្រាកថ្ងៃទីប្រាំពីរគឺជា " គ្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ " នៃ វិវរណៈ 7: 2 ការងារនេះគ្រាន់តែបញ្ជាក់ភស្តុតាងដែលបានរកឃើញដោយគណិតវិទូដ៏អស្ចារ្យ ម្នាក់នេះដែលបានផ្តល់ឱ្យអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រទាមទារអំពីពេលវេលារបស់គាត់និងរបស់ យើងដែលជាភស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រដែលមិនអាចប្រកែកបាន។ .

ចាប់តាំងពី Yvan Panin កុំព្យូទ័រទំនើបបានវិភាគសញ្ញា 304.805 នៃអក្សរដែលបង្កើតជាបទគម្ពីរនៃសម្ព័ន្ធភាពបុរាណតែមួយគត់ និងកម្មវិធីផ្តល់នូវការអានខុសៗគ្នារាប់មិនអស់ដោយដាក់អក្សរនីមួយៗនៅលើ ក្តារបន្ទះដ៏ធំដែលលទ្ធភាពនៃការតម្រឹមចាប់ផ្តើមដោយបន្ទាត់ផ្តេកតែមួយនៃ 304805 អក្សររហូតដល់ទីបំផុតទទួលបានបន្ទាត់បញ្ឈប់តែមួយនៃអក្សរទាំងនេះ 304805; និងរវាងការតម្រឹមខ្លាំងទាំងពីរនេះ បន្សុំកម្រិតមធ្យមរាប់មិនអស់។ យើងរកឃើញសារទាក់ទងនឹងពិភពលោកលើផែនដី ព្រឹត្តិការណ៍អន្តរជាតិរបស់វា និងឈ្មោះរបស់មនុស្សបុរាណ និងសម័យទំនើប ហើយលទ្ធភាពគឺធំធេងណាស់ ពីព្រោះការចាំបាច់តែមួយគត់គឺត្រូវរក្សាចន្លោះដូចគ្នា (ពី 1 ដល់ n...) រវាងអក្សរនីមួយៗនៃពាក្យដែលបានបង្កើតឡើង។ បន្ថែមពីលើការតម្រឹមផ្តេក និងបញ្ឈរ មានច្រើននៃការតម្រឹម oblique ពីលើចុះក្រោម និងពីក្រោមទៅកំពូល ពីស្តាំទៅឆ្វេង និងពីឆ្វេងទៅស្តាំ។

ដូច្នេះ ការយករូបភាពនៃមហាសមុទ្រ ខ្ពស់មបញ្ជាក់ថា ចំណេះដឹងរបស់យើងអំពីព្រះគម្ពីរគឺនៅកម្រិតនៃផ្ទៃរបស់វា។ អ្វីដែលត្រូវបានលាក់ ទុកនឹងត្រូវបើកបង្ហាញដល់អ្នករើសតាំងក្នុងអំឡុងពេលដ៏អស់កល្បដែលពួកគេ នឹងចូល។ ហើយព្រះនឹងនៅតែរឿងឆ្ងល់ដល់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ដោយ អំណាចដ៏មហិមា និងគ្មានដែនកំណត់របស់ទ្រង់។

ការបង្ហាញដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ ជាអកុសលមិនអាចកែប្រែចិត្តមនុស្សបានទេ ទើបពួកគេមកស្រឡាញ់ព្រះ «

អស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង អស់ពីកម្លាំង អស់ពីគំនិត » (ចេទិ.៦:៥; ម៉ាថាយ. ២២:៣៧);

នេះបើតាមការស្នើសុំរបស់គាត់។ បទពិសោធន៍នៅលើផែនដីនឹងបង្ហាញឱ្យឃើញវា ការគិះដៀល ការស្តីបន្ទោស និងការផ្ដន្ទាទោសមិនផ្លាស់ប្តូរមនុស្សទេ

នោះហើយជាមូលហេតុដែលគម្រោងការសង្គ្រោះរបស់ព្រះមានមូលដ្ឋានតាំងពីការចាប់ផ្ដើមនៃជីវិតសេរីនៅលើខគម្ពីរនេះ៖ « សេចក្ដីស្រឡាញ់ឥតខ្ចោះ បំបាត់ការភ័យខ្លាច » (១យ៉ូហាន ៤:១៨)។) ការជ្រើសរើសអ្នករើសតាំងគឺផ្អែកលើការបង្ហាញពីសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះចំពោះព្រះជាព្រះបិតាស្នូតរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុង “ សេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ” នេះ លែងត្រូវការច្បាប់ឬបញ្ញត្តិទៀតហើយ ហើយអ្នកដំបូងដែលយល់អំពីរឿងនេះ គឺហេណុកវ័យចំណាស់ដែលបង្ហាញព្រះអំពីសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់គាត់ដោយ “ ងើរជាមួយ ” គាត់ដោយប្រយ័ត្នប្រយែងមិនធ្វើអ្វីដើម្បីធ្វើឱ្យគាត់មិនពេញចិត្ត។ ព្រោះការគោរពតាមគឺការស្រឡាញ់និងការស្រឡាញ់រួមមានការគោរពតាមគោលបំណងដើម្បីផ្តល់ឱ្យនូវភាពសប្បាយរីករាយនិងភាពរីករាយដល់អ្នកជាទីស្រឡាញ់។ នៅក្នុងភាពឥតខ្ចោះដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកដើម្បីបញ្ជាក់មេរៀននៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ " ពិត " នេះ បន្ទាប់ពីគំរូមនុស្សដំបូងគឺ អ័ប្រាហាំ ម៉ូសេ អេលីយ៉ា ដានីយ៉ែល យ៉ូប និងមនុស្សជាច្រើនទៀតដែលមានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលស្គាល់។

ខូចទ្រង់ទ្រាយដោយសារពេលវេលា

មិនមានភាសាតែមួយនៅលើផែនដីនេះទេ ដែលមិនបានឆ្លងកាត់ការវិវត្ត និងការផ្លាស់ប្តូរដែលបណ្តាលមកពីស្មារតីខុសឆ្គងរបស់មនុស្សជាតិ។

ហើយនៅក្នុងបញ្ហានេះ

ភាសាហេព្រើរមិនបានគេចផុតពីភាពច្របូកច្របល់របស់មនុស្សនេះទេ ដូច្នោះហើយបានជាអត្ថបទភាសាហេព្រើរដែលយើងចាត់ទុកថាដើមគឺគ្មានអ្វីក្រៅពីអត្ថបទដើមនៃសំណេររបស់លោកម៉ូសេនៅក្នុងស្ថានភាពដែលខូចទ្រង់ទ្រាយមួយផ្នែកនោះទេ។ ខ្ញុំជំពាក់ការរកឃើញនេះចំពោះការងាររបស់ Ivan Panin និងការពិតដែលថានៅក្នុងកំណែនៃអត្ថបទភាសាហេព្រើរដែលគាត់បានប្រើនៅឆ្នាំ 1890 នៅក្នុង Gen.1: 1 គាត់បានធ្វើដំបូលនៃពាក្យព្រះជាមួយនិងពាក្យភាសាហេព្រើរ "elohim" ។ នៅក្នុងភាសាហេព្រើរ "elohim" គឺជាពហុវចនៈនៃ "eloha" ដែលមានន័យថាព្រះនៅក្នុងឯកវចនៈ។ មានទម្រង់ទីបី៖ "អេល" ។ វាត្រូវបានប្រើដើម្បីភ្ជាប់ពាក្យព្រះទៅនឹងឈ្មោះ៖ ដានីយ៉ែល; សាំយូអែល; បេតអែល; ល... ពាក្យទាំងនេះដែលកំណត់ថាព្រះពិតទទួលបានអក្សរធំនៅក្នុងការបកប្រែរបស់យើង ដើម្បីសម្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងព្រះពិត និងព្រះមិនពិតរបស់មនុស្ស។

ព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវនិងដោយទទួលបានចំពោះការពិតថា ព្រះគឺជា «មួយ» ដែលធ្វើឱ្យលោកក្លាយជា «អេឡូហា» ជា «អេឡូហា» ពិតតែមួយ។ នេះហើយជាមូលហេតុ ដែលដោយបញ្ជាក់ខ្លួនគាត់នូវពាក្យពហុវចនៈថា "អេឡូហ៊ីម" នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១ និងកន្លែងផ្សេងទៀត ព្រះបានធ្វើសារមកយើងដោយការ

អះអាងយ៉ាងត្រឹមត្រូវថាជាបិតានៃជីវិតជាច្រើនដែលមានមុនការបង្កើតប្រព័ន្ធ
ផែនដីរបស់យើងរួចទៅហើយ។ ឬវិមាត្រ

និងជីវិតទាំងអស់ដែលនឹងលេចឡើងនៅលើផែនដី។

ជីវិតនៅស្ថានសួគ៌ដែលបានបង្កើតរួចហើយទាំងនេះត្រូវបានបែងចែករួចហើយ
ដោយអំពើបាបដែលបានលេចឡើងនៅក្នុងសត្វសេរីដំបូងរបស់គាត់។

ដោយកំណត់ខ្លួនគាត់ដោយពាក្យថា "អេឡហ៊ឹម" ពហុវចនៈ

អ្នកបង្កើតព្រះអះអាងនូវសិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់លើជីវិតទាំងអស់ហើយកើតចេញ
ពីគាត់។ វាគឺនៅក្នុងសមត្ថភាពនេះ

ដែលក្រោយមកគាត់នឹងអាចនៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ

ដើម្បីទទួលបាននៃមនុស្សជាច្រើននៃអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ ហើយជួយសង្គ្រោះ
តាមរយៈសេចក្តីស្លាប់ដ៏ជូនរបស់គាត់តែម្នាក់ឯង

មនុស្សជាច្រើននៃជីវិតមនុស្ស។ ដូច្នោះ ពាក្យ "អេឡហ៊ឹម" ពហុវចនៈ
កំណត់ថាព្រះនៅក្នុងអំណាចច្នៃប្រឌិតរបស់ទ្រង់សម្រាប់ជីវិតទាំងអស់។

ពាក្យនេះក៏ព្យាករណ៍ពីគ្នាទៅជាច្រើនដែលគាត់នឹងដើរក្នុងគម្រោងនៃសេចក្តី
សង្គ្រោះរបស់គាត់ ដែលគាត់មានរួចទៅហើយជាចម្បង និងជាបន្តបន្ទាប់គឺ «

ព្រះរូបិកា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ »

ដែលនឹងធ្វើសកម្មភាពបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីបន្សុត
និងញែកជីវិតអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ជាបរិសុទ្ធ។ ពហុវចនៈនេះក៏ទាក់ទងនឹង

ឈ្មោះផ្សេងៗដែលព្រះនឹងទទួល៖ មីកែលសម្រាប់ទេវតារបស់គាត់; ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
សម្រាប់មនុស្សដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសបានទិញដោយលោហិតរបស់ទ្រង់។

ជាឧទាហរណ៍នៃការបំភ្លៃដោយសារការបំភាន់របស់មនុស្ស

ខ្ញុំផ្តល់កិរិយាសព្វថ្ងៃ "ពរ" ដែលបង្ហាញជាភាសាហេព្រើរដោយប្រុស "brq"
ហើយជម្រើសនៃស្រៈដែលប្រើនឹងត្រូវបកប្រែជា "ពរ" ឬ "បណ្តាសា" ។ ការបំភ្លៃខុស

ឆ្គងនេះបង្ហាញអត្ថន័យនៃសារដែលទាក់ទងនឹងយ៉ូប ដែលភរិយាពិតជាបាន
និយាយថា « *ប្រទានពរដល់ព្រះហើយសោយទិវង្គត* » ហើយមិនមែន « *ដាត់*

បណ្តាសា—*ព្រះឲ្យស្លាប់* » ដូចអ្នកបកប្រែស្នើឡើងនោះទេ។
ឧទាហរណ៍មួយទៀតនៃការផ្លាស់ប្តូរដ៏អាក្រក់បំផុត ជាភាសាបារាំង ពាក្យថា

"ប្រាកដ" ដែលដើមឡើយមានន័យថាជាកំលាក់
និងដាច់ខាតបានយកនៅក្នុងគំនិតរបស់មនុស្ស អត្ថន័យនៃ "ប្រហែលជា"

ផ្ទុយទាំងស្រុង។ ហើយឧទាហរណ៍ចុងក្រោយនេះសមនឹងទទួលបានការលើកឡើង
ព្រោះវានឹងទទួលបានសារៈសំខាន់ និងមានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរ។

នៅក្នុងវចនានុក្រម "petit Larousse"
ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ការផ្លាស់ប្តូរទាក់ទងនឹងនិយមន័យនៃពាក្យ "ថ្ងៃអាទិត្យ" ។

ត្រូវបានណែនាំជាថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍នៅក្នុងកំណែ 1980
វាបានក្លាយជាថ្ងៃទីប្រាំពីរនៅក្នុងកំណែបន្ទាប់។ ដូច្នោះ

កូនចៅរបស់ព្រះនៃសេចក្តីពិតត្រូវតែប្រយ័ត្នចំពោះអនុសញ្ញាវិក្កន៍ដែលបង្កើត
ឡើងដោយមនុស្ស ពិសេសសម្រាប់ផ្នែករបស់គាត់ មិនដូចពួកគេទេ

អ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរ
ហើយតម្លៃរបស់គាត់មិនប្រែប្រួលដូចលំដាប់នៃវត្ថុ និងនៃ ពេលវេលាដែលទ្រង់

បានបង្កើតតាំងពីកំណើតរបស់លោកមក។

ការងារខុសឆ្គងរបស់មនុស្សជាតិបានសម្គាល់សូម្បីតែអត្ថបទជាភាសាហេ
 ព្រើរនៃព្រះគម្ពីរ ដែលស្រះត្រូវបានចាត់តាំងដោយអយុត្តិធម៌
 ដោយគ្មានផលវិបាកសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ
 ប៉ុន្តែដើម្បីការពារកំណែផ្លូវការរបស់វា ព្រះបានរៀបចំដោយវិធីសាស្ត្រលេខ
 មធ្យោបាយកំណត់អត្តសញ្ញាណអត្ថបទពិតពីក្លែងក្លាយ។
 នេះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងផ្ទៀងផ្ទាត់
 និងកត់សម្គាល់ពីអត្ថិភាពនៃតួលេខជាលេខជាច្រើន
 ដែលមានលក្ខណៈប្លែកពីគេនៃកំណែព្រះគម្ពីរពិតប្រាកដ ជាភាសាហេព្រើរ
 ដូចភាសាក្រិច ជាសញ្ញាដែលមិនត្រូវបានកែប្រែតាំងពីសតវត្សទី 2^{មុន} គ.ស។

ព្រះវិញ្ញាណស្មារសេចក្តីពិតអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ
(ដោយ សេចក្តីជំនឿ របស់មនុស្សម្នាក់)

ខ្ញុំទើបតែនិយាយអំពីការបង្ហាញទ្រង់ទ្រាយនៃអត្ថបទព្រះគម្ពីរ។
 អ្វីៗដោយសារអ្នកបកប្រែច្រើននៃសំណេរដើម។
 ដើម្បីបំភ្លឺមនុស្សជំនាន់ចុងក្រោយរបស់គាត់
 ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតស្មារឡើងវិញនូវសេចក្តីពិតរបស់ពួកគេ
 ដោយដឹកនាំគំនិតរបស់អ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ទៅកាន់អត្ថបទដែលការបង្ហាញ
 ទ្រង់ទ្រាយសំខាន់ៗនៅតែមាន។ នេះជាអ្វីដែលទើបតែបានសម្រេចនៅថ្ងៃឈប់
 សម្រាកថ្ងៃទី ៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០២១ ដែលខ្ញុំបានដាក់ឈ្មោះវាថា “ថ្ងៃសប្បិទ
 គ្រីស្ទាល់”។
 ខ្ញុំបានចាកចេញពីជម្រើសនៃប្រធានបទដើម្បីសិក្សាទៅកាន់បងស្រីជនជាតិ
 Rwandan
 ដែលពួកយើងចែករំលែកវឌ្ឍនភាពនៃថ្ងៃឈប់សម្រាករបស់យើងតាមអ៊ិនធឺណិត
 ។ នាងបានស្នើ "ការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ" ។
 ការសិក្សាបាននាំមកយើងនូវរបកគំហើញសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលធ្វើឱ្យការយល់
 ដឹងរបស់យើងអំពីប្រធានបទនេះច្បាស់ណាស់។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពេត្រុសទី១ ១:៧
 ព្រះវិញ្ញាណតំណាងឱ្យសេចក្តីជំនឿដោយមាសបរិសុទ្ធ៖ «
 ថាការល្ងងលនៃសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ដែលមានតម្លៃជាងមាសដែលវិនាសទៅ
 ទោះជាត្រូវសាកល្បងដោយភ្លើងក៏ដោយ ក៏នាំឱ្យមានការសរសើរ សិរីល្អ
 និងកិត្តិយសនៅពេល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានលេចមក ” ។
 យើងយល់រួចមកហើយពីការប្រៀបធៀបនេះថា សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីជំនឿពិត
 គឺជារត្នដ៏កម្របំផុត ត្រូវបានគេរកឃើញនៅគ្រប់ទីកន្លែង
 ដែលមិនមែនជាមាសទេ។

បន្ទាប់មក ពី ខម្មុយទៅខម្មុយ យើងបានរក្សាទុកជាដំបូងថា “
 បើគ្មានជំនឿ នោះមិនអាចគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ ”
 យោងទៅតាមហេប៊ី ១១:៦៖ “ ហើយបើគ្មានជំនឿទេ
 វាមិនអាចទៅរួចទេក្នុងការផ្តាច់ចិត្តគាត់។ ដ្បិតអ្នកណាដែលចូលមករកព្រះត្រូវ
 តែជឿថាមានព្រះ ហើយថាអ្នកនោះជាដ្ឋានដល់អស់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់។ »

ការបង្រៀនពីរត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងសេចក្តីជំនឿ៖ ជំនឿលើអត្ថិភាពរបស់វា ប៉ុន្តែក៏ប្រាកដថាវាផ្តល់ពរជ័យដល់ “ អ្នកដែលស្វែងរកវា ” ដោយស្មោះស្ម័គ្រ ជាព័ត៌មានលម្អិតសំខាន់ដែលវាមិនអាចបញ្ឆោតបាន។

ហើយដោយសារគោលដៅនៃសេចក្តីជំនឿគឺចង់គាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ នោះអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនឹងឆ្លើយតបចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះដោយ គោរពតាមពិធីបរិសុទ្ធ

និងបញ្ញត្តិទាំងអស់ដែលទ្រង់បង្ហាញក្នុងព្រះនាមនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំ ពោះសត្វលោក។ ផលផ្លែនៃចំណងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នេះ

ដែលបង្រួបបង្រួមគ្នាដូចមេដៃក អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់គ្នា
ហើយស្រឡាញ់ព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

ត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងនៅក្នុងការបង្រៀនដ៏ល្បីល្បាញដែលបានដកស្រង់នៅក្នុង
1 Cor.13

ដែលពិពណ៌នាអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ពិតដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ បន្ទាប់ ពីការអាននេះ៖ ខ្ញុំបានគិតអំពីសារដ៏ល្បីមិនតិចដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង

ហាបាកុក 2:4 ៖ «... មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន »។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ការបកប្រែដែលស្នើឡើងដោយ Louis Segond

ប្រាប់យើងថា ៖ « មើលចុះ ព្រលឹងរបស់គាត់បានហត់ឡើង វាមិនទៀងត្រង់នៅក្នុងគាត់ទេ។ រីឯមនុស្សសុចរិតវិញ នឹងរស់នៅដោយសារ ជំនឿ » អស់ជាយូរមកហើយ ខគម្ពីរនេះបានបង្កបញ្ហាដល់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិនបាន

ព្យាយាមដោះស្រាយ។ តើ ព្រះ អាច កាត់សេចក្តី « សុចរិត » ដោយ អំនួត យ៉ាងដូច ម្តេច? តើនរណា យោងទៅតាម Pro.3:34, James 4:6 និង 1 Peter 5:5, “

ទប់ទល់នឹងមនុស្សអំនួត ប៉ុន្តែផ្តល់ព្រះគុណដល់មនុស្សរាបទាប ”? ដំណោះស្រាយបានលេចឡើងដោយការស្វែងរកនៅក្នុងអត្ថបទភាសាហេព្រើរនូវ

ពាក្យ " មិនជឿ " ជំនួសឱ្យពាក្យ " ហើម " ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង Segond ហើយជាមួយនឹងការភ្ញាក់ផ្អើលដែលយើងបានរកឃើញនៅក្នុងកំណែ "កាតូលិក"

Vigouroux ការបកប្រែល្អនិងឆ្លើយតបដែលធ្វើឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ឥតខ្ចោះ។ សារពីព្រះវិញ្ញាណ។ តាមការពិត

ព្រះវិញ្ញាណបំផុសគំនិតនៅក្នុងហាបាកុកនូវសារមួយនៅក្នុងរចនាប័ទ្មដែលបាន បំផុសគំនិតរួចហើយនៅក្នុងស្តេចសាឡាម៉ូននៅក្នុងទម្រង់នៃសុភាសិតរបស់គាត់

ដែលគាត់បានដាក់នៅក្នុងប៉ារ៉ាម៉ែត្រប្រឆាំងនៃភាពផ្ទុយគ្នាទាំងស្រុង។ នៅទីនេះនៅហាបាកុក " មិនជឿ " និង " ជំនឿ " ។ ហើយយោងទៅតាម

Vigouroux និងមូលដ្ឋានឡាតាំង Vulgate នៃការបកប្រែរបស់គាត់ ខគម្ពីរនេះអានថា៖ មើលចុះ អ្នកណាដែលមិនជឿ

នោះមិនមានព្រលឹងគ្រឹមត្រូវនៅក្នុងគាត់ទេ។ រីឯមនុស្សសុចរិតវិញនឹងរស់នៅ ដោយ សារ ជំនឿ ។ » ដោយដាក់ផ្នែកទាំងពីរនៃខគម្ពីរទៅជាប្រធានបទតែមួយ

លោក Louis Segond បង្ហាញទ្រង់ទ្រាយសារនៃព្រះវិញ្ញាណ ហើយអ្នកអានរបស់គាត់ត្រូវបានរារាំងពីការយល់ដឹងអំពីសារពិតដែលបានប្រទា

នដោយព្រះ។ រឿងដែលត្រូវបានផ្តល់ជូន
ឥឡូវនេះយើងនឹងរកឃើញពីរបៀបដែលហាបាកុកពិពណ៌នាយ៉ាងជាក់លាក់អំពី

ការសាកល្បង "Adventist" ឆ្នាំ 1843-1844, 1994

និងកាលបរិច្ឆេទចុងក្រោយដែលទាក់ទងនឹងការត្រឡប់មកវិញចុងក្រោយពិត ប្រាកដរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និទាយរដូវឆ្នាំ 2030។ ពិតប្រាកដណាស់ ពន្លឺថ្មីនាពេលថ្មីនេះ ដែលជួសជុលការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ឆ្នាំ 2030 អនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់កាន់តែច្បាស់ និងផ្ទៀងផ្ទាត់បទពិសោធន៍បន្តបន្ទាប់របស់ Adventist ដែលបានបញ្ជាក់រួចហើយនៅក្នុង វិវរណៈ ១០:៦-៧ ដោយពាក្យថា “ នឹង មិនមានការពន្យារពេលទៀតទេ ... ប៉ុន្តែអាចកំបាំងរបស់ព្រះនឹងត្រូវបាន សម្រេច ”។ សម្រាប់ការធ្វើបាតុកម្មនេះ ខ្ញុំយកអត្ថបទហាបាគុក 2 ពីដើមមក ដោយលាយបញ្ចូលគ្នានូវការពន្យល់។

កំណែ L.Segond កែប្រែដោយខ្ញុំ

ខទី១៖ « ខ្ញុំនឹងនៅមុខគំណែងរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងឈរនៅលើបំប៉ម។ ខ្ញុំនឹង មើលដើម្បីមើលថា តើ YaHWéH នឹងនិយាយអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ និងអ្វីដែលខ្ញុំនឹងឆ្លើយ តបនៅក្នុងអំណះអំណាងរបស់ខ្ញុំ។ »

សូមកត់សម្គាល់ពីអាកប្បកិរិយានៃ "ការរង់ចាំ" របស់ព្យាករណ៍ដែលនឹងបង្ហាញពីការសាកល្បងរបស់ Adventist ដែលជាព្រះវិញ្ញាណប្រាប់យើងនៅក្នុងសារនៃ Dan.12:12: “ មានពរហើយ អ្នកណាដែលរង់ចាំ រហូតដល់ 1335 ថ្ងៃ ” ។ ដើម្បីយល់ច្បាស់ អត្ថន័យនៃ “ អំណះអំណាង ” នេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើងនៅក្នុងជំពូកមុន ដែលបញ្ជាក់ដែលបានលើកឡើងដោយហាបាគុកគឺជាការអូសបន្លាយនៃភាពរុងរឿងរបស់ពួកទុច្ចរិតនៅលើផែនដី:

« តើគាត់នឹងដកសំណាញ់របស់គាត់សម្រាប់ការនេះ ហើយការសម្លាប់- តើគាត់តែង តែមានជាតិសាសន៍ដោយមិនចាំបាច់ឬ? » (ហាប ១:១៧)។ ក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំងនិង ការចោទសួរនេះ ហាបាគុកបង្ហាញពីអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សទាំងអស់ដែលធ្វើ ការសង្កេតដូចគ្នារហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ម្យ៉ាងវិញទៀត

ព្រះនឹងបង្ហាញការឆ្លើយតបរបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញទំនាយអំពីប្រធានបទនៃការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនឹងបញ្ចប់យ៉ាងច្បាស់លាស់ចំពោះការត្រួតត្រារបស់មនុស្សទុច្ចរិត មើលងាយ មនុស្សមិនជឿ មិនស្មោះត្រង់ និងបះបោរ។

ខទី 2 ៖ « ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ៖ ចូរ សរសេរទំនាយនេះ ៖ សូមឆ្លាក់វានៅលើបន្ទះក្តារ ដើម្បីអាចអានបានជាទូទៅ ។ »

រវាងឆ្នាំ 1831 និង 1844 លោក William Miller បានបង្ហាញតារាងសង្ខេបការប្រកាសរបស់គាត់ដែលព្យាករណ៍ពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 1843 ជាមុនសិន បន្ទាប់មកសម្រាប់ការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844 ។ រវាងឆ្នាំ 1982 និង 1994 ខ្ញុំក៏បានស្នើ ហើយនៅតែស្នើទៅកាន់ Adventists និងមនុស្សផ្សេងទៀតផងដែរ។ នៅលើតុចំនួនបួន

សេចក្តីសង្ខេបនៃពន្លឺព្យាករណ៍ថ្មីដែលត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះអម្ចាស់នៃ សេចក្តីពិតសម្រាប់ " ពេលវេលាចុងក្រោយ " របស់យើង។ ប្រសិនបើផលវិបាកពិតប្រាកដដែលភ្ជាប់ទៅនឹងឧប្បត្តិហេតុនៃឆ្នាំ 1994 នេះត្រូវបានយល់បានតែបន្ទាប់ពីពេលវេលាដែលបានសម្គាល់ដូចករណីនៅក្នុង ឆ្នាំ 1844

នោះកាលបរិច្ឆេទនិងការគណនារបស់វាមកដល់សព្វថ្ងៃនេះត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់
ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។

ខទី៣៖ « ដ្បិតវាជាទំនាយដែលបានកំណត់ពេលវេលាហើយ »។

ពេលវេលាដែលបានតែងតាំងដោយព្រះនេះត្រូវបានបង្ហាញតាំងពីឆ្នាំ
2018។ ដោយកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ពេលវេលាដែលបានកំណត់នេះគឺនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030។

“ នាងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅរកទីបញ្ចប់របស់នាង
ហើយនាងនឹងមិនកុហកទេ។ »

ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលមានជ័យជម្នះនឹងត្រូវបានសម្រេចក្នុង
ពេលកំណត់ ហើយទំនាយដែលប្រកាសថា « មិនកុហកឡើយ »។
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពិតជានឹងត្រឡប់មកវិញនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030 ។

« ប្រសិនបើវាពន្យារពេល ចាំមើលវានឹងកើតឡើង វាប្រាកដជាកើតឡើង។
»

ប្រសិនបើកាលបរិច្ឆេទត្រូវបានជួសជុលដោយព្រះ សម្រាប់គាត់
ការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងបានសម្រេចនៅពេលកំណត់នេះ
ដែលគាត់តែម្នាក់ឯងដឹងរហូតដល់ឆ្នាំ 2018 ។ ការពន្យារពេលដែលបានស្នើថា "
ប្រសិនបើវាពន្យារពេល " ដូច្នោះមានតែមនុស្សទេដែលខ្វល់ខ្វាយ
ដោយសារព្រះជាម្ចាស់រក្សា

សិទ្ធិប្រើប្រាស់ការប្រកាសមិនពិតនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់មានបទពិសោធន៍ជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងឆ្នាំ 1843, 1844,
1994 និងរហូតដល់ពេលវេលាចុងក្រោយរបស់យើង

ជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទដែលទាមទារការសង្គ្រោះរបស់គាត់
ដែលអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ជ្រើសរើសមន្ត្រីជាប់ឆ្នោតរបស់គាត់។ ការប្រកាសមិនពិត
ទាំងនេះអំពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបានព្រះប្រើដើម្បី បំបែកខ្លួន
រហូតដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក " ស្រូវសាលីពីច្រាំង ចៀមពិពពៃ " អ្នកស្មោះ
ត្រង់មកពីមនុស្សមិនស្មោះត្រង់" អ្នកជឿពីអ្នកមិនជឿ ។ »
ជ្រើសរើសអ្នកដួលរលំ។

ខគម្ពីរនេះបញ្ជាក់អំពីប៉ារ៉ាម៉ែត្រនៃ Adventist " កំពុងរង់ចាំ " ។
ដែលនៅតែជាធាតុពិពណ៌នានៃពួកបរិសុទ្ធចុងក្រោយដែលបានញែកចេញ
និងបិទគ្រាដោយការអនុវត្តនៃថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរពិត
ចាប់តាំងពីការដួលរលំនៃឆ្នាំ 1844 ដែលជាចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើតេស្ត Adventist
ទីពីរ។ នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ ព្រះវិញ្ញាណសង្កត់ធ្ងន់លើគោលគំនិតនៃ
ភាពប្រាកដប្រជា ដែលបង្ហាញពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាអ្នកឈ្នះ
អ្នករំដោះ និងជាអ្នកសងសឹក។

កំណែ Vigouroux

ខទី ៤៖ « មើលចុះ អ្នកណាដែលមិនជឿ
នោះមិនមានព្រលឹងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងខ្លួនទេ។ រីឯមនុស្សសុចរិតវិញនឹងរស់នៅ
ដោយ សារ ជំនឿ ។ »

សារនេះបង្ហាញពីការជំនុំជំរះដែលព្រះជាម្ចាស់អនុវត្តលើមនុស្សដែលត្រូវបាន
នទទួលរងនូវការសាកល្បងរបស់ Adventist

ទាំងបួនដែលជាប់ទាក់ទងនឹងកាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1843, 1844, 1994 និង 2030 ។ សាលក្រមរបស់ព្រះមានភាពស្រួចស្រាវនៅក្នុងយុគសម័យនីមួយៗ។ តាមរយៈការប្រកាសទំនាយព្រះមិនលាក់បាំង ពួកគ្រីស្ទាន « លាក់ពុត » ដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈ « មិនជឿ » របស់ពួកគេ ដោយមើលងាយការប្រកាសទំនាយរបស់អ្នកនាំសារដែលបានជ្រើសរើសឬព្យាកររបស់ទ្រង់។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នករើសតាំងលើកតម្កើងព្រះដោយទទួលសារទំនាយរបស់ទ្រង់ និងគោរពតាមការណែនាំថ្មីដែលពួកគេបង្ហាញ។ ការស្តាប់បង្គាប់នេះ ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយព្រះថាជា “ គាប់ព្រះហឫទ័យ ” ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ

ត្រូវបានគេវិនិច្ឆ័យថាសក្តិសមក្នុងការរក្សានូវសេចក្តីសុចរិតដែលកំណត់ចំពោះព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

មានតែជំនឿដែលស្តាប់បង្គាប់នេះ “ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់”

ចំពោះព្រះប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថាសក្តិសមក្នុងការចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ចនាពេលខាងមុខ។ មានតែអ្នកណាដែលព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានសម្អាតពីអំពើបាបរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះដែលបានសង្គ្រោះ « ដោយសារ ជំនឿ របស់គាត់ »។ ដោយសារតែការឆ្លើយតបនៃសេចក្តីជំនឿគឺ ផ្ទាល់ខ្លួន ហេតុនេះហើយបានជាព្រះយេស៊ូវផ្តល់សាររបស់ទ្រង់ ជាបុគ្គល ចំពោះអ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសឧទាហរណ៍៖ ម៉ាថាយ ២៤:១៣៖ « តែ អ្នក ណាដែលស្ងៀមស្ងៀមដល់ទីបំផុតនឹងបានជា បានរក្សាទុក ។” ជំនឿអាចក្លាយជាសមូហភាព ប្រសិនបើវាបំពេញតាមស្តង់ដារតែមួយ។ ប៉ុន្តែសូមប្រយ័ត្ន! ការអះអាងរបស់មនុស្សគឺជាការយល់ច្រឡំពីព្រះព្រះយេស៊ូវតែមួយគត់ជាអ្នកសម្រេចថាអ្នកណានឹងត្រូវសង្គ្រោះ ឬបាត់បង់យោងទៅតាមការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់អំពីសេចក្តីជំនឿដែលបង្ហាញដោយបេក្ខជនដែលចង់ចូលស្ថានសួគ៌។

សរុបមក នៅក្នុងឧទាហរណ៍ទាំងនេះនៃហាបាកុក ព្រះវិញ្ញាណបើកសម្តែងហើយបញ្ជាក់អំពីចំណងជិតស្និទ្ធ និង មិនអាចបំបែកបាន នៃ « សេចក្តីជំនឿ » និង « កិច្ចការ » ដែលវាបង្កើត។ អ្វីមួយដែលសារឹកយ៉ាកុបបានលើកឡើងរួចហើយ (Jac.2:17: “ ដូច្នោះគឺដោយសេចក្តីជំនឿ ប្រសិនបើវាមិនមានការប្រព្រឹត្ត នោះវានឹងស្តាប់ក្នុងខ្លួនវាហើយ ”) ដែលបញ្ជាក់ការពិតថា តាំងពីដើមដំបូងនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ

ប្រធានបទនៃសេចក្តីជំនឿត្រូវបានយល់ខុស និងបកស្រាយខុស។ អ្នកខ្លះ ដួចជាសព្វថ្ងៃនេះ បានត្រឹមតែភ្ជាប់ទិដ្ឋភាពនៃជំនឿទៅវាដោយមិនអើពើនឹងទីបន្ទាល់នៃការងារដែលផ្តល់ឱ្យវានូវតម្លៃ និងជីវិតរបស់វា។ អាកប្បកិរិយារបស់មនុស្ស

ដែលព្រះបានធ្វើឱ្យស្គាល់ការប្រកាសរបស់ទ្រង់អំពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បង្ហាញពីលក្ខណៈពិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។

ហើយនៅពេលដែលព្រះកំពុងបញ្ចេញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ទៅលើអ្នកបំរើចុងក្រោយរបស់ទ្រង់

វាលែងមានលេសសម្រាប់នរណាម្នាក់ដែលមិនយល់ពីតម្រូវការថ្មីដែលបានបង្កើតឡើងដោយព្រះតាំងពីឆ្នាំ 1843 ។

ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់អ្នករើសតាំងដែលបានជ្រើសរើសដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមរយៈទីបន្ទាល់នៃការបង្ហាញពិតនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពួកគេផ្តល់ដល់ទ្រង់។

ដំបូងថ្ងៃសប្បិទគឺជាសញ្ញានៃពរជ័យដ៏ទេវភាពនេះ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 រាមិនដែលមានទេ។ គ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងខ្លួនវា ពីព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិតនៃទំនាយរបស់គាត់ដែលបានបង្ហាញនៅចន្លោះឆ្នាំ 1843 និងរហូតដល់ឆ្នាំ 2030 តែងតែត្រូវបានទាមទារដោយព្រះផងដែរ។ តាមពិត ពន្លឺថ្មីដែលបានទទួលតាំងពីឆ្នាំ 2018 មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងថ្ងៃសប្បិទទីប្រាំពីរ ដែលបានក្លាយជារូបភាពទំនាយនៃសហសវត្សរ៍ទីប្រាំពីរ ដែលនឹងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅនិទាយរដូវឆ្នាំ 2030។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2018 “ការរាប់ជាសុចរិតដោយ សេចក្តីជំនឿ » ទទួលបានផ្លែផ្កា និងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលបានត្រាស់ហៅ ដែលបានក្លាយជាអ្នករើសតាំង ដោយការបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេចំពោះព្រះ និងគ្រប់ពន្លឺទាំងចាស់ និងថ្មីរបស់ទ្រង់ ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចដែលម៉ាថាយ ១៣:៥២ បង្រៀន៖ « ហើយលោកបានមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេ ថា ហេតុដូច្នេះហើយបានជាអាចារ្យគ្រប់រូបដែលមានចំណេះដឹងអំពីព្រះរាជ្យនៃ ស្ថានសួគ៌គឺដូចជាម្ចាស់នៃផ្ទះមួយដែលនាំយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនចេញពីទ្រព្យ សម្បត្តិថ្មីនិងរបស់ចាស់ ។ អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះអាចចូលចិត្តការស្វែងរក គម្រោងរបស់ខ្លួននិងអាចកំបាំងរបស់គាត់ដែលបានលាក់ទុកជាយូរមកហើយ ដែលមនុស្សមិនអើពើ។

ហាបាកុក និងការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះមេស៊ី

ទំនាយនេះក៏បានរកឃើញការសម្រេចសម្រាប់សាសន៍យូដាអ៊ីស្រាអែល ដែលវាបានប្រកាសអំពីការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះមេស៊ី។ ពេលវេលានៃ ការមកដល់នេះត្រូវបានកំណត់ និងប្រកាសនៅ Dan.9:25។ ហើយគន្លឹះនៃការគណនារបស់វាត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅអែសរ៉ា ក្នុងជំពូកទី 7។ វាប្រែជាជនជាតិយូដាបានដាក់សៀវភៅដានីយ៉ែលក្នុងចំណោមសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រហើយវាបាននាំមុខសៀវភៅអែសរ៉ា។ ប៉ុន្តែតាមរបៀបនេះតួនាទីទំនាយរបស់គាត់ត្រូវបានកាត់បន្ថយ ហើយមិនសូវឃើញអ្នកអានទេ។ ព្រះយេស៊ូជាហោរាដំបូងគេដែលទាញចំណាប់ អារម្មណ៍ពីសាវ័កនិងសិស្សរបស់ទ្រង់ចំពោះទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល។ ការពន្យារពេលដែលបានប្រកាសថា « ប្រសិនបើពន្យារពេល ចូររង់ចាំវា » នោះក៏មានការសម្រេចរបស់វាដែរ ពីព្រោះជនជាតិយូដាកំពុងរង់ចាំព្រះមេស៊ី ដែលជាអ្នកសងសឹក និងជាអ្នករំដោះពីពួករ៉ូម ដោយពឹងផ្អែកលើអេសាយ 61 ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលអំពីព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងខទី 1 : « ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់សណ្តិតលើខ្ញុំ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានចាក់ប្រេងតាំងខ្ញុំ ដើម្បីនាំដំណឹងល្អដល់ជនក្រីក្រ។ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំឲ្យទៅព្យាបាលអ្នកដែលមាន ចិត្តសង្រួម ដើម្បីប្រកាសអំពីសេរីភាពដល់ពួកល្មើសសឹក និងការរំដោះអ្នក ទោស។ »។ នៅក្នុង ខទី 2 ព្រះវិញ្ញាណបានបញ្ជាក់ថា ៖ « ដើម្បីប្រកាស ស្នាមនៃការ ពេញចិត្តពីព្រះអម្ចាស់ និង ជាថ្ងៃសងសឹកពីព្រះនៃយើង ;

ដើម្បីសម្រាលទុក្ខទាំងអស់; "។ ជនជាតិយូដាមិនបានដឹងថារាង " ឆ្នាំនៃព្រះគុណ
" និង " ថ្ងៃនៃការសងសឹក " ឆ្នាំ 2000
នៅតែត្រូវកន្លងផុតទៅដើម្បីដឹកនាំប្រជាជនទៅកាន់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកឈ្នះ អ្នករំដោះ និងអ្នកសងសឹក នេះបើយោងតាមអេសាយ 61:2
។

មេរៀននេះត្រូវបានគេមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងទីបន្ទាល់ដែលបានដកស្រង់
នៅក្នុងលូកា 4:16-21: « គាត់បានទៅណាសារ៉ែត ជាកន្លែងដែលគាត់បានចិញ្ចឹម
ហើយតាមទំនៀមទម្លាប់របស់គាត់ គាត់ចូលសាលាប្រជុំនៅថ្ងៃសប្តិហៃ។
គាត់បានក្រោកឈរឡើងដើម្បីអាន

ហើយបានទទួលសៀវភៅរបស់ព្យាករិអេសាយ។ ពេលបានបើកវា គាត់បានរក
ឃើញកន្លែងដែលមានចែងទុកថា: «ព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះអម្ចាស់ សណ្ឋិតលើខ្ញុំ ពី
ព្រោះលោកបានចាក់ប្រេងតាំងខ្ញុំឲ្យផ្សាយដំណឹងល្អដល់ជនគ្រីក្រ។ ទ្រង់បានចាត់
ខ្ញុំឲ្យទៅព្យាបាលអ្នកដែលមានចិត្តសង្រួម ដើម្បីប្រកាសអំពីការរំដោះអ្នកជាប់ជា
ឈ្លើយ ហើយឲ្យមនុស្សខ្វាក់ភ្នែកឃើញវិញ ដើម្បីរំដោះអ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន
ដើម្បីប្រកាសពីឆ្នាំដែលព្រះយេស៊ូវំពេញចិត្ត។ បន្ទាប់មក គាត់ក៏រមៀលសៀវភៅ
នោះទៅអ្នកបម្រើ ហើយអង្គុយចុះ។ » ដោយបញ្ឈប់ការអានរបស់គាត់នៅទីនេះ

គាត់បានបញ្ជាក់ថាការយាងមកលើកដំបូងរបស់គាត់ទាក់ទងនឹង « ឆ្នាំនៃ
ព្រះគុណ » ដែលបានប្រកាសដោយព្យាករិអេសាយប៉ូណ្លេ។ ខទី ២១ បន្តថា: «
អស់អ្នកដែលនៅក្នុងសាលាប្រជុំបានមើលមកគាត់។ បន្ទាប់មក លោកចាប់ផ្តើម
មានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា: «ថ្ងៃនេះបានបំពេញបទគម្ពីរដែលអ្នករាល់គ្នាបាន
ឮ។ » « ថ្ងៃនៃការសងសឹក » ដែលមិនត្រូវបានអើពើ និងមិនទាន់បានអាន
ត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះ សម្រាប់និទាយរដូវឆ្នាំ 2030

សម្រាប់ការយាងមកលើកទីពីររបស់ទ្រង់ លើកនេះ
នៅក្នុងគ្រប់អំណាចដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែមុនពេលការត្រឡប់មកវិញនេះ
ទំនាយរបស់ហាបាគុកត្រូវតែបំពេញដោយ « ការពន្យារពេល »
តាមរយៈការសាកល្បង "Adventist" ក្នុងឆ្នាំ 1843-1844 និង 1994
ដូចដែលយើងទើបតែបានឃើញ។

ការលះបង់ចុងក្រោយ

ប្រឈមមុខនឹងការពិត

នៅនិទាឃរដូវឆ្នាំ 2021 ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំដ៏ទេវភាព អ្នកមាន ប៉ុន្តែមនុស្សជាតិគ្រីស្តបរិស័ទក្លែងក្លាយ ទើបតែបង្ហាញពីបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្លួនក្នុងការរក្សាអាយុជីវិតរបស់មនុស្សចាស់ បើទោះបីជាត្រូវខាតបង់សេដ្ឋកិច្ចជាតិក៏ដោយ។

នេះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជូនវាទៅសង្គ្រាមលោកលើកទី 3 ដែលនឹងយកជីវិតមនុស្សជាច្រើននៃមនុស្សគ្រប់វ័យដោយដឹងថាមិនមានការព្យាបាលឬវ៉ាក់សាំងសម្រាប់ការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ទេវភាពទីពីរនេះ។ នៅចំពោះមុខយើង ក្នុងរយៈពេល 8 ឆ្នាំ នឹងក្លាយជាឆ្នាំ 6000 នៃការបង្កើតនៅលើផែនដី ដែលជាទីបញ្ចប់នៃការដែលនឹងត្រូវបានសម្គាល់ដោយការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ត។ ជ័យជំនះ និងជ័យជំនះ ទ្រង់នឹងដឹកនាំអ្នកប្រោសលោះ អ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស និងអ្នកដែលទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ ចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌

ហើយទ្រង់នឹងបំផ្លាញជីវិតមនុស្សទាំងអស់នៅលើផែនដី ដែលទ្រង់នឹងទុកចោលតែម្នាក់ឯង ឯកោក្នុងភាពងងឹត ទេវតាបះបោរតាំងពីដើមដំបូងមក។ សាតាំង, អារក្ស។

ជំនឿលើគោលការណ៍៦០០០ឆ្នាំគឺចាំបាច់ដើម្បីទទួលយកកម្មវិធីនេះ។

ការគណនាច្បាស់លាស់ពីកូលេខដែលបានផ្តល់ឱ្យក្នុងព្រះគម្ពីរគឺមិនអាចធ្វើទៅរួចទេ ដោយសារ "ភាពមិនច្បាស់លាស់" ទាក់ទងនឹងថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់អ័ប្រាហាំ (កាលបរិច្ឆេទតែមួយសម្រាប់កូនប្រុសទាំងបីរបស់ Terah: Gen.11:26)។ ប៉ុន្តែ លំដាប់បន្តបន្ទាប់នៃជំនាន់មនុស្សចាប់ពីអ័ដាម រហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ត បញ្ជាក់ពីវិធីសាស្ត្រនៃលេខនេះ 6000។ ដោយការផ្តល់ជំនឿរបស់យើងទៅជុំនេះ ជាចំនួនច្បាស់លាស់ យើងសន្មតថាជម្រើសនេះទៅជា "ឆ្នាំរំលឹក" ពោលគឺ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើត ជាប្រភពនៃបញ្ហា និងជីវិតទាំងអស់។ យោងទៅតាមគោលការណ៍នៃ "ថ្ងៃសប្បិទ" ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងបញ្ញត្តិទីបួនរបស់ទ្រង់ ព្រះបានប្រទានដល់មនុស្ស "ប្រាំមួយថ្ងៃ" និងប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដើម្បីធ្វើកិច្ចការទាំងអស់របស់គាត់ ប៉ុន្តែថ្ងៃទីប្រាំពីរ និងសហវត្សទីប្រាំពីរ គឺជាពេលសម្រាក "បរិសុទ្ធ" (កំណត់ ដាច់ពីគ្នា) សម្រាប់ព្រះ និងអ្នកដែលទ្រង់ជ្រើសរើស។

ខ្លឹមសារនៃការងារនេះបានបង្ហាញថា សេចក្តីជំនឿដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ គឺត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយអាកប្បកិរិយា « ឆ្នាំរំលឹក ឬ ប្រាជ្ញា » នៃអ្នកជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ ដែលទទួលប្រយោជន៍ពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះមានបន្ទូល ព្យាករណ៍ ឬគិត (សូមមើល ដានីយ៉ែល 12:3 ៖ « ហើយអ្នកប្រាជ្ញនឹងភ្លឺដូចភាពរុងរឿង។ នៃទិវាល និង អស់អ្នកដែលបានបង្រៀនសេចក្តីសុចរិតដល់ហ្វូងមនុស្ស ដូចជាផ្កាយអស់កល្ប ជានិច្ច ហើយ ការប្រព្រឹត្តិបែបនេះ ពួកគេរាប់ជាសុចរិតចំពោះការជ្រើសរើសរបស់

ព្រះ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេទទួលបានប្រយោជន៍ពីយុត្តិធម៌នៃការប្រោសលោះរបស់
ទ្រង់ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង»។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ដើម្បីបញ្ចប់ការងារនេះ នៅមុនពេលរឿងភាគខាងមុខនេះ
ខ្ញុំចង់ឧទ្ទិសដល់កូនពិតរបស់ព្រះទាំងអស់ដែលនឹងអានវា
ហើយនឹងស្វាគមន៍វាដោយសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីរីករាយ

ខគម្ពីរនេះចេញពីយ៉ូហាន 16:33 ដែល

ត្រូវបានឧទ្ទិសដោយប្រភពពីរផ្សេងគ្នាក្នុងឱកាសនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំ
នៅថ្ងៃទី 14 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 1980;

មួយនៅលើវិញ្ញាបនបត្រទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំពីស្ថាប័ន
មួយទៀតនៅលើបុព្វកថានៃសៀវភៅ "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ"

ដែលត្រូវបានផ្តល់ជូនខ្ញុំក្នុងឱកាសនេះដោយដៃគូបម្រើរបស់ខ្ញុំនៅពេលនោះ

ស្ទើរតែដល់អាយុដែលព្រះយេស៊ូវបានថ្វាយជីវិតរបស់គាត់ជាយញ្ញបូជា។ “ ខ្ញុំបាន
និយាយសេចក្តីទាំងនេះទៅអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នកមានសេចក្តីសុខក្នុងខ្ញុំ។

អ្នកនឹងមានទុក្ខព្រួយនៅក្នុងពិភពលោក; ប៉ុន្តែ ចូរក្លាហានឡើង ខ្ញុំបានយកឈ្នះ
ពិភពលោកហើយ»។

សំយូអែល ជាអ្នកបម្រើដ៏មានពររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ «ពិតប្រាកដ»!

ការហៅចុងក្រោយ

នៅពេលខ្ញុំសរសេរសារនេះ នៅចុងឆ្នាំ 2021 ពិភពលោកនៅតែទទួលបានសន្តិភាពខាងសាសនាជាសាកលដែលគួរឱ្យគោរព និងកោតសរសើរ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយផ្អែកលើចំណេះដឹងរបស់ខ្ញុំអំពីវិវឌ្ឍន៍នៃទំនាយដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយព្រះ ខ្ញុំបញ្ជាក់ដោយមិនមានការសង្ស័យបន្តិចថា សង្គ្រាមលោកលើកទីមួយដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចកំពុងរៀបចំ និងនៅលើផ្លូវដែលនឹងត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេល 3 ទៅ 5 ឆ្នាំខាងមុខ។ ដោយបង្ហាញក្រោមឈ្មោះនិមិត្តសញ្ញានៃ " ភ្នែកទីប្រាំមួយ " នៅក្នុងវិវឌ្ឍន៍ 9 ព្រះវិញ្ញាណរំលឹកយើងថា ការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចចំនួនប្រាំបានមកដល់រួចហើយ ដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មការបោះបង់ចោលនូវភាពស្មោះត្រង់ចំពោះថ្ងៃសប្បិទដ៏បរិសុទ្ធ និងពិធីបរិសុទ្ធផ្សេងទៀតដែលមិនគោរពចាប់តាំងពីខែមីនា 7 321។ ទាំងនេះ ការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ព្រះអមតៈបានអូសបន្លាយ 1600 ឆ្នាំនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិដែលបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងកម្មវិធីសាសនាដ៏ទេវ ភាព។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មទីប្រាំមួយរបស់គាត់មកដើម្បីព្រមាន មួយលើកចុងក្រោយ គ្រីស្ទសាសនានាកំហុសចំពោះភាពមិនស្មោះត្រង់ចំពោះគាត់។ ក្រៅពីព្រះ និង គម្រោងសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ ជីវិតមនុស្សក៏គ្មានន័យដែរ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែល " ភ្នែក " ដែលមានតួអក្សរបន្តិចម្តង ៗ ត្រូវបានបង្ហាញដោយការស្រដៀងគ្នានៅក្នុងលេវីវិន័យទី 26 អាំងតង់ស៊ីតេនៃ " ទីប្រាំមួយ " និងឈានដល់កម្រិតនៃភាពភ័យខ្លាចដែលមនុស្សជាតិបានភ័យខ្លាចនិងភ័យខ្លា ចជាយូរមកហើយ។ " ភ្នែកទីប្រាំមួយ " ទាក់ទងនឹងសង្គ្រាមលោកលើកទីមួយដែលនឹងបំផ្លាញមនុស្សជាតិ " មួយភាគបីនៃមនុស្ស " យោងតាមវិវឌ្ឍន៍ 9:15។ ហើយសមាមាត្រនេះអាចឈានដល់តាមព្យញ្ជនៈក្នុងសង្គ្រាមដែល 200,000,000 នាក់ប្រដាប់អាវុធ បណ្តុះបណ្តាល និងបំពាក់អាវុធនឹងប្រឈមមុខដាក់គ្នា នេះបើយោងតាមភាពជាក់លាក់ដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុង Rev.9:16: " ចំនួនទ័ពសេះក្នុងជួរកងទ័ពមានចំនួនពីរយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់៖ ខ្ញុំបានឮចំនួនពួកគេ "; ពោលគឺ 2 x 10000 x 10000 ។ មុនពេលជម្លោះចុងក្រោយនេះ ក្នុងអំឡុង លក្ស ទី 20 សង្គ្រាមលោកទាំងពីរឆ្នាំ 1914-1918 និង 1939-1945 គឺជាឧបាយកលនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ធំដែលនឹងមកដល់ដើម្បីបញ្ចប់ពេលវេលា នៃប្រជាជាតិសេរី និងឯករាជ្យ។ ព្រះមិនបានផ្តល់ទីក្រុងជ្រកកោនសម្រាប់អ្នក ដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានទុកឱ្យយើងនូវការចង្អុលបង្ហាញ យ៉ាងច្បាស់សម្រាប់យើងដើម្បីតភៀសខ្លួនចេញពីតំបន់ដែលជាគោលដៅជា

អាទិភាពដោយព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់។
 គាត់នឹងដឹកនាំការវាយប្រហារដែលត្រូវតែត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយមនុស្សបានហៅសម្រាប់កិច្ចការនេះ។ ប៉ុន្តែគ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលគាត់បានជ្រើសរើសនោះទេ។ ពួកឧទ្ធាមមិនជឿ
 ឬអ្នកមិនជឿដែលខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញផែនដី និងក្លាយជាឧបករណ៍
 និងជាជនរងគ្រោះនៃកំហឹងដ៏ទេវភាពរបស់គាត់។
 សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរត្រូវបានប្រយុទ្ធគ្នារវាងប្រជាជនលោកខាងលិចដែលសាសនារបស់ពួកគេជាគ្រិស្តបរិស័ទ និងប្រកួតប្រជែង។
 ប៉ុន្តែនៅក្នុងទីបីខាងមុខនេះ
 ការជម្រុញសម្រាប់ការប៉ះទង្គិចគ្នានឹងមានសារៈសំខាន់ខាងសាសនា
 ដោយធ្វើឱ្យសាសនាប្រកួតប្រជែងប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក
 ដែលមិនដែលមានគោលលទ្ធិស្របគ្នានឹងគ្នា។ មានតែសន្តិភាព
 និងពាណិជ្ជកម្មទេដែលអនុញ្ញាតឱ្យការបំភាន់នេះរីកចម្រើន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល
 ព្រះបានជ្រើសរើស យោងទៅតាម វិរណៈ ៧:២-៣ សកលលោកនៃអារក្សដែលកាន់
 ដោយទេវតារបស់ព្រះនឹងត្រូវបានដោះលែងដើម្បី « ធ្វើបាបផែនដី និងសមុទ្រ » ឬ
 និមិត្តសញ្ញាដែលត្រូវបានឱកូដ , « ធ្វើបាប » “ប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិក”
 ដែលមិនស្មោះត្រង់នឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឡដីខ្ពស់ណាស់
 ជំនឿគ្រិស្តានដែលមិនស្មោះត្រង់បង្កើតជាគោលដៅចម្បងនៃកំហឹងរបស់ចៅក្រ
 មដ៏សុចរិតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូចនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ដែរ
 អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសចំពោះការមិនស្មោះត្រង់របស់ខ្លួនរហូតទាល់តែមាន
 នការបំផ្លិចបំផ្លាញជាតិនៅឆ្នាំ 70។ ស្របជាមួយនឹង " ក្រឹត្យទីប្រាំមួយ " នេះ
 ទំនាយរបស់ Dan.11:40 ដល់ 45 បញ្ជាក់ដោយ evoking " ស្តេចបី " ។
 ការជាប់ពាក់ព័ន្ធនៃសាសនាទាំងបីនៃលទ្ធិ monotheism គឺសាសនាកាតូលិកអឺរ៉ុប
 អាវ៉ាប់ និងអាហ្វ្រិកខាងជើង អ៊ីស្លាម និងគ្រិស្តអូស្ត្រូលីយ៉ា។
 ផ្សេងនេះបានបញ្ចប់ដោយការបញ្ជាក់ស្ថានភាពដោយសារតែការអន្តរាគមន៍
 របស់ពួកប្រូតេស្តង់និយមអាមេរិក ដែលមិនត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះថាជាស្តេច
 ប៉ុន្តែត្រូវបានស្នើថាជាសត្រូវសក្តានុពលប្រពៃណីរបស់រុស្ស៊ី។ ការលុបបំបាត់អំណាច
 ប្រកួតប្រជែងបើកសិទ្ធិចូលទៅកាន់អំណាចចុងក្រោយរបស់ខ្លួនក្រោមចំណង
 ជើងនៃ “ the សត្វដែលរស់ឡើងពីផែនដី » បានពិពណ៌នានៅក្នុង វិរណៈ ១៣:១១។
 ចូរយើងបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងបរិបទចុងក្រោយនេះ
 ជំនឿប្រូតេស្តង់របស់អាមេរិកបានក្លាយជាជនជាតិភាគតិច
 ដោយមានជំនឿរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកភាគច្រើន
 ដោយសារការធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ជាភាសាអេស្ប៉ាញជាបន្តបន្ទាប់។ នៅឆ្នាំ 2022
 ប្រធានាធិបតីរបស់វ៉ាម៉ានដើមកំណើតអេរីកឡង់គឺខ្លួនគាត់ជាអ្នកកាន់សាសនា
 កាតូលិកដូចជាប្រធានាធិបតីដែលត្រូវបានធ្វើឃាតលោក John Kennedy ។
 នៅក្នុង Rev.18:4 នៅក្នុងព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបញ្ជាអស់អ្នកដែលជឿ និងសង្ឃឹមលើទ្រង់
 ដែលជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ ឱ្យ " ចេញពីបាបីឡានដ៏ជាធំ "។ ដោយ
 បានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយមានភ័ស្តុតាងក្នុងកិច្ចការនេះចំពោះព្រះវិហារ
 កាតូលិក Papal Roman Catholic “ Babylon ” ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ និងថ្កោលទោស

ដោយសារតែ “ អំពើបាបរបស់នាង ”។ តាមរយៈការទទួលមរតកជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃ
" អំពើបាបរបស់ខ្លួន " "

កំហុសនៃសាសនាកាតូលិកបានពង្រីកដល់ប្រជាជនប្រូតេស្តង់ និងគ្រិស្តអូស្ត្រូលីក
ដែលបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវ តាមរយៈការអនុវត្តសាសនារបស់ពួកគេ
ថ្ងៃយប់សម្រាកថ្ងៃអាទិត្យបានទទួលមរតកពីទីក្រុងរ៉ូម។
ការចាកចេញពីបាប៊ីឡូនបង្កប់ន័យការបោះបង់ចោល " "

អំពើបាបរបស់មនុស្សម្នាក់ " ដែលសំខាន់បំផុតព្រោះព្រះធ្វើឱ្យវាជា " សញ្ញា "
កំណត់អត្តសញ្ញាណ: ថ្ងៃសម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍
ថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍នៃលំដាប់ដំទេរភាព រ៉ូម៉ាំងថ្ងៃអាទិត្យ។

នៅក្នុងសារនេះ: ដោយមើលឃើញពីភាពបន្ទាន់នៃពេលវេលា
ខ្ញុំសូមដាស់តឿនកូនប្រុសស្រីរបស់ព្រះឱ្យចាកចេញពីតំបន់ភាគខាងជើងនៃប្រ
ទេសបារាំង ដែលផ្ដោតលើរដ្ឋធានីប៉ារីស។
ពីព្រោះវានឹងត្រូវបានវាយប្រហារដោយព្រះពិរោធរបស់ព្រះក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ដោយរង " ភ្លើងពីស្ថានសួគ៌ " នៅពេលនេះនុយក្លេអ៊ែរ ដូចជាទីក្រុង " សូដុម "
ដែលគាត់បានប្រៀបធៀបវានៅក្នុងវិរណៈរបស់គាត់នៅក្នុង វិរណៈ 11:8 ។
គាត់ក៏បានកំណត់វាដោយឈ្មោះ " អេហ្ស៊ីប " ដែលជារូបភាពនិមិត្តរូបនៃ "
អំពើបាប " "

ដោយសារតែអាកប្បកិរិយាបះបោរនៃការប្តេជ្ញាចិត្តមិនសាសនារបស់ខ្លួនដែលប្រ
ឆាំងនឹងព្រះដូចជាស្តេចជារ៉ោមនៅក្នុងកំណត់ហេតុប្រវត្តិសាស្ត្រនៃនិក្ខមន៍នៃប្រ
ជាជនហេព្រើរ។ នៅក្នុងស្ថានភាពសង្គ្រាម ដោយមានផ្លូវកាត់ និងហាមឃាត់
វានឹងមិនអាចចាកចេញពីតំបន់គោលដៅ
ហើយគេចុះផុតពីសោកនាដកម្មដ៏សាហាវនោះទេ។

សំបូរអែល ជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

អ្នកដែលចង់ស្វែងយល់ ជាដំបូង

អ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅចុងបញ្ចប់នៃការងារនេះ
នឹងមានការលំបាកក្នុងការយល់ដឹងថាហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំជឿជាក់យ៉ាងខ្លាំងចំ
ពោះធម្មជាតិដែលមិនអាចដកហូតបាននៃការបំផ្លិចបំផ្លាញដែលជិតមកដល់នៃ
ប្រទេសបារាំង និងអឺរ៉ុប។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានអានវា តាំងពីដើមដល់ចប់
នោះនឹងប្រមូលបាន ក្នុងអំឡុងពេលនៃការអាន ភស្តុតាងដែលបន្តប្រមូលផ្តុំ
រហូតទាល់តែពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចែកចាយនូវជំនឿដែលមិនអាចរង្គោះរង្គើ
បានថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមាន បានសាងសង់នៅក្នុងខ្ញុំ
និងនៅក្នុងអស់អ្នកដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់; នៅក្នុងការពិត។
សិរីល្អទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់។

ការភ្ញាក់ផ្អើលមិនល្អនឹងកើតចេញពីអ្នកដែលរឹងចចេសមិនទទួលស្គាល់អំ
ណាចដែលមិនអាចប្រៀបធៀបបានរបស់គាត់ ភាគច្រើនបំផុត
និងសមត្ថភាពរបស់គាត់ក្នុងការដឹកនាំអ្វីគ្រប់យ៉ាងទៅតាមផែនការរបស់គាត់រ
ហូតដល់ការសម្រេចបានល្អឥតខ្ចោះ។

ខ្ញុំបិទការងារនេះនៅទីនេះ
ប៉ុន្តែការបំផុសគំនិតដែលព្រះយេស៊ូវបន្តផ្តល់ឱ្យខ្ញុំត្រូវបានកត់សម្គាល់
និងកត់ត្រាជារៀងរហូតក្នុងទម្រង់ជាសារដែលបង្ហាញនៅក្នុងការងារ “ **Heavenly
manna of the Last Adventist Walkers** ” ។